OZAR HASCHOROSCHIM

deutsch-hebräisches & hebräisch-deutsches

WÖRTERBUCH

über

das alte Testament

von

J. L. BENSEW.

J. L. Ben Ze'eb

Vierte Auflage

vermehrt und verbessert von

Dr. M. LETTERIS

Mitglied der asiatischen Gesellschaft in Paris und mehrerer anderen Gelehrten-Gesellschaften; Inhaber der k. k. österreichischen goldenen Medaille für Wissenschaft und Kunst, und der goldenen Medaille Sr. königl. Hoheit des Herrn Herzogs Max in Baiern etc.

Dritter Theil: deutsch-hebräisch.

WIEN.

Verlag von J. Knöpflmacher & Söhne.

1864.

אוצר השרשים

כולל

שרשי הלשון העברית

עם

פתרון הוראותיהם השונים בשמות בפעלים וגם במלות
והעתקתם מלשון אל לשון
מאשכנזית לעברית ומעברית לאשכנזית

אצרו

החכם המדקדק המפורסם כהר"ר

יהודה ליב בן זאב ז"ל.

ונלוו אליו בפעם הרביעית גם השרשים בלשון ארמית ושמות האנשים והמקומות
הנמצאים בכתבי קדש

גם נוספות ותיקונים רבים על דרך גדולי מחקרי הלשון

מאת החכם הכולל המליץ המפואר מו"ה

מאיר הלוי לעטערים.

חלק שלישי: אשכנזית ועברית.

וויען.

פערלאג פאָן י. קנאָפפלמאכער אונד זאָהנע.

שנת תרכ"ד לפ"ק.

Herrn

Dr. ALBERT COHN

in Paris

dem hochverehrten Humanisten, dem berühmten Gelehrten und Förderer der orientalischen Literatur und Wissenschaft des Judenthums

צְדָקָה וְחָכְמָה תְּרַנֵּה בִּמְרוֹם קָרֶת׃
„אִם אֵין כֹּהֵן אֵין יִשְׂרָאֵל לְתִפְאָרֶת!"

in dankbarer Verehrung gewidmet von

Dr. Max Letteris.

Vorwort.

Das vorliegende, als dritter Theil des Werkes אוצר השרשים erscheinende deutsch-hebräische Wörterbuch ist nicht eine bloß verbesserte und vermehrte Auflage des deutsch-hebräischen Wörterbuches von בן זאב (Wien 1816, zweite Auflage, 14½ Bogen), sondern ein ganz neues Werk, welches durch eine strenge Beobachtung der hebräischen alphabetischen Wortfolge, durch Reichhaltigkeit und eine zweckmäßige Bearbeitung sich vor jenem auszeichnet.

Die Buchstabenfolge dieses Wörterbuches ist:

א a, אָ o, אֶ ö, או u, אוי au, אי i ie ü, איי ei eu, äu, ב b, ג g, ד d, ה h, וו w, ז s, ט t, י j, ל l, מ m, נ n, ס s, ע ä e, פֿ f v, פ p, צ z, קוו ק k c ch qu, ר r, ש sch.

In derselben alphabetischen Ordnung folgen in allen Buchstaben die Wörter auf einander, so daß jedes Wort beim Nachschlagen sehr leicht zu finden ist.

Da die deutsche Sprache die wortreichste unter allen neuern Sprachen ist, die althebräische Sprache dagegen keine sieben tausend Wörter zählt, so gehört die Vollständigkeit eines deutsch-hebräischen Wörterbuches zu den unmöglichen Dingen. Daß die Anzahl der in dieses Werk aufgenommenen deutschen Wörter sehr groß ist, beweist der Umfang desselben; sein Werth aber besteht nicht in der Menge der Wörter, sondern in der sachgemäßen Ausarbeitung, in den zahlreichen Beispielen über den Gebrauch der Wörter,

endlich in der hebräischen Uebertragung, geschöpft aus den Urquellen der Sprache, mit Ausnahme jener Wörter und Stellen, denen dieses Zeichen * vorgesetzt ist. Daß das Aufsuchen der in diesem Werke häufig vorkommenden Bibelstellen, welche von der Kürze, Schönheit, Kraft und Würde des hebräischen Idioms zeugen, höchst mühevoll und schwierig war, wissen Diejenigen am besten, die mit einer ähnlichen Arbeit sich beschäftigten, und ich darf hoffen, daß sachkundige Beurtheiler das Ganze als ein originelles und sehr nützliches Sprachwerk anerkennen werden.

Dieses Wörterbuch ist Jedem, der hebräischen Sprachunterricht ertheilt, als ein sehr gutes Handbuch zu empfehlen, und eben so dem Sprachschüler zu seinen Uebungen im Uebersetzen aus dem Deutschen ins Hebräische.

Wien, 23. April 1864.

Dr. M. Letteris.

Zur Beachtung.

Da dieser 3. Theil hauptsächlich für die Besitzer der 2 hebräisch-deutschen Theile, w überhaupt für die israelitischen Leser bestimmt ist, so haben wir

1.) die Ordnung des א"ב, nicht des **A B C** beibehalten;

2.) alle Wörter, die in hebräischer Schrift unter einem Buchstaben kommen, auch im Deutschen in derselben Ordnung folgen lassen, z. B.: **a**, **ä**, **i**, **o**, **u**, **au**, **ü** wie **אַ, אָ, אִי, אָ, אוּ, אוי, אִי**, in eine Reihenfolge gebracht. Diese Regel ist durchgehends bei allen Buchstaben des Alphabets beobachtet worden.

 א

א. Das **A** in der jüdisch-deutschen Schrift, wenn nämlich kein Vokalzeichen darunter steht, und auch kein Vokalbuchstabe darauf folgt, z. B. אנ-פֿאנג. Am Ende eines ursprünglich deutschen Wortes wird das א nicht ausgesprochen: דוא, ויא, פֿרויא, דרייא. Stumm ist es auch in der Mitte eines Wortes zwischen וו—ו, י—י, יי—י, יי—וו, z. B. וואונדער, דיאיעניגע, נייאיאהר, בייאוואָרט.

Aas, das, נְבֵלָה, מַפֶּלֶת, פֶּגֶר mit dem Substantiv, z. B. נִבְלַת-מַפֶּלֶת הָאַרְיֵה das Aas des Löwen, wie zertretenes Aas כְּפֶגֶר מוּבָס.

Aasgeier, der, עֵיט הַפְּגָרִים.

Aasgrube. die, s. Schindgrube.

Aar, der, eine alte, jetzt nur in Gedichten vorkommende Benennung eines jeden großen Raubvogels, besonders des Adlers עַיִט, נֶשֶׁר.

Ab, eine Partikel, jetzt nur in Zusammensetzungen üblich, besonders mit Zeitwörtern, wo sie meistens eine Trennung, Absonderung, Entfernung und Vollendung bezeichnet, s. die folgenden Zusammensetzungen.

Abarbeiten, 1) eine Schuld שִׁלֵּם חוֹבוֹ בַּעֲבוֹדָתוֹ. 2) sich abarbeiten, כִּלָּה כֹחוֹ בַּעֲבוֹדָה.

Abart, die, Spielart, הַשּׁוֹנָה מִמִּינוֹ. Unter den Blumen dieses Gartens finden sich verschiedene Abarten, יֵשׁ פְּרָחִים בְּפִרְחֵי הַגַּן הַזֶּה הַשּׁוֹנִים מִמִּינֵיהֶם.

Abarten; s. Ausarten, Entarten.

Abordnen, Einen an Jemanden, צִוָּה אִישׁ עַל-אֶל, שָׁלַח אִישׁ אֶל. Mein Herr hat mich an dich abgeordnet, um zu erfahren, אֲדוֹנִי צִוַּנִי עָלֶיךָ לָדַעַת.

Aburtheilen, Einen, חָרַץ מִשְׁפַּט אִישׁ.

Abirren, vom rechten Wege, תָּעָה מֵהַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה.

Abbaden, ein Kind, רָחַץ בַּמַּיִם אֶת הַיֶּלֶד.

Abbalgen, einen Hasen, הִפְשִׁיט הָעוֹר מֵעַל הָאַרְנֶבֶת.

Abbacken, כִּלָּה לֶאֱפוֹת.

Abborgen, gewöhnlich von Geld, Er hat mir mein Geld abgeborgt, שָׁאַל מִמֶּנִּי כַּסְפִּי בְּחָזְקַת הַיָּד*.

Abbiegen, einen Zweig, הִטָּה הָעָנָף מִן.

Abbitte, die, Einem Abbitte thun, כִּפֵּר פְּנֵי אִישׁ בִּתְחִנָּה.

Abbitten, ich verging mich gegen dich, und will es dir nun abbitten, חָטָאתִי לְךָ וַאֲכַפְּרָה פָנֶיךָ בִּתְחִנָּתִי.

Abbildung, die, דְּמוּת, תַּבְנִית, צֶלֶם תַּבְנִית, *צִיּוּר. Abbildungen, צִיּוּרִים.

Abbilden, etwas, עָשָׂה דְמוּת, תַּבְנִית דָּבָר, *צִיֵּר.

Abbinden, etwas, הִתִּיר-פִּתַּח אֶת.

Abbüßen, eine Sünde, נָשָׂא עָוֹן. Er soll seine Sünden abbüßen, יִשָּׂא עֲוֹנוֹתָיו. Er muß sein Verbrechen im Kerker abbüßen, יִשָּׂא חַטָּאתוֹ לְכַפָּרָה בְּבֵית הַסֹּהַר.

Abbeißen, ein Stückchen Fleisch, הֵסִר נֵתַח קָטֹן מִן הַבָּשָׂר בְּשִׁנָּיִם. Der Hund hat ihm einen Finger abgebissen, הַכֶּלֶב נָשַׁךְ וְהֵסִיר בְּשִׁנָּיו אֶצְבַּע מֵאֶצְבְּעוֹתָיו.

Abblasen, den Staub, נָפַח הָאָבָק מִן דָּבָר מָה, Er bläst ab den Staub vom Tische, יִפַּח הָאָבָק וַיְגָעֲרֵהוּ מֵעַל הַשֻּׁלְחָן s. Wegblasen.

Abblühen, כִּלָּה לִפְרֹחַ, לְהָנֵץ.

Abbestellen, Gestern bestellte er bei mir ein Kleid, und heute hat er es abbestellt, אֶתְמוֹל פָּקַד עָלַי לַעֲשׂוֹת לוֹ אֶת הַבֶּגֶד, וְהַיּוֹם שָׁב מִדְּבָרָיו.

Abbruch, der, Abzug am Gelde, *גֵּרָעוֹן.

Abbrühen, einen Vogel, הָסֵר הַנּוֹצָה מֵעַל הַצִּפּוֹר בְּמַיִם חַמִּים.

Abbringen, 1) entfernen: Jemanden vom rechten Weg abbringen, הַטֵּה = הַדִּיחַ אִישׁ מֵהַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה. 2) Ich kann Ihn von seinem bösen Vorhaben nicht abbringen, לֹא אוּכַל לְהָסִיר מִמֶּנּוּ מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה. 3) Ein Gesetz, einen Gebrauch abbringen, הָפֵר חֹק, *בַּטֵּל מִנְהָג.

Abbrechen, 1) von Blumen und Früchten, אָרָה, קָטַף. 2) Brod abbrechen, פְּרֹם הַלֶּחֶם וְהָסֵר מִמֶּנּוּ. 3) Die Spitze eines Schwertes abbrechen, הָסֵר בְּחֹזֶק יָד הָרֹאשׁ מֵעַל הַחֶרֶב. 4) Von Häusern, Standsäulen und Altären, הָרַס, נָתַץ, גָּדַע; von Zelten, נָסַע. Meine Wohnung wird abgebrochen wie ein Hirtenzelt, דּוֹרִי נִסַּע כְּאֹהֶל רֹעִי. 5) Einem Etwas an dem Lohne abbrechen, גָּרַע מִשְּׂכַר שָׂכִיר. 6) Sich Etwas abbrechen, חִסֵּר. Sich eine Speise abbrechen, מָנַע מִפִּיו נַפְשׁוֹ מִן אֹכֶל. 7) im Sprechen, Lassen Sie uns davon abbrechen, נֶחְדַּל לְדַבֵּר עָלָיו.

Abbrennen, 1) durch Brand zerstören, שָׂרַף בָּאֵשׁ. Die Feinde haben die Stadt abgebrannt, הָאוֹיְבִים שָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת הָעִיר. 2) Durch Feuer zerstört werden, הִשָּׂרֵף בָּאֵשׁ. Sechs Dörfer sind abgebrannt, שִׁשָּׁה כְפָרִים נִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ. Ein abgebrannter Mann, אִישׁ אֲשֶׁר רְכוּשׁוֹ נִשְׂרַף בָּאֵשׁ. Mein Bruder ist ganz abgebrannt, כָּל רְכוּשׁ אָחִי נִשְׂרַף בָּאֵשׁ.

Abgabe, die, Steuer, Zoll, מַשָּׂאָה, מַשְׂאֵת, מֶכֶס, מַס. Abgaben, מַשָּׂאוֹת.

Abgang, der, diese Waare hat einen starken Abgang, יֵשׁ קוֹנִים רַבִּים לַסְּחוֹרָה הַזֹּאת. Meine Waare hat gar keinen Abgang, אֵין קוֹנֶה לִסְחוֹרָתִי.

Abgott, der, אֱלִיל, אֵל נֵכָר, אֵל זָר. Abgötter, אֱלִילִים, אֱלֹהִים אֲחֵרִים.

Abgötterei, die, עֲבוֹדַת אֱלִילִים. Abgötterei treiben, זָנָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים, עָבַד אֵל נֵכָר.

Abgießen, Wasser, שְׁפֹךְ = יְצֹק הַמַּיִם מִן. Ein Bild, יָצַק תַּבְנִית דְּמוּת בִּיצוּקָתוֹ.

Abgürten, den Gurt auflösen, פַּתֵּחַ הַחֲגוֹרָה, הָאֵזוֹר.

Abgeordneter, ein, מְשֻׁלָּח. Abgeordnete, מְשֻׁלָּחִים.

Abgeben, 1) einen Brief, נָתֹן הָאִגֶּרֶת אֶל יַד אִישׁ. 2) Sich mit einer Sache abgeben, *עָסֹק בְּדָבָר. 3) Sich mit Einem abgeben, הִתְעָרֵב עִם אִישׁ. Warum gibst du dich mit solchen Leuten ab? לָמָּה תִתְעָרֵב עִם אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה?

Abgehen, 1) der Bote. Der Brief ist schon abgegangen, הַצִּיר הָלַךְ לוֹ מִזֶּה, הָאִגֶּרֶת נִשְׁלְחָה אֶל. Und sie stoßen eine schwangere Frau, daß ihr die Kinder abgehen, וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ. Die abgehenden und eintretenden Abtheilungen, הַמַּחְלְקוֹת הַיּוֹצְאוֹת וְהַבָּאוֹת. 2) Diese Waare geht stark ab, s. Abgang. 3) Er geht von seiner Meinung nicht ab, לֹא יָסוּר מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ, לֹא יַעֲזֹב מַחֲשַׁבְתּוֹ. 4) Es gehen fünf Silberstücke ab, יַחְסְרוּ חֲמִשָּׁה כֶּסֶף. 5) Es geht ihm nichts ab, er leidet keinen Mangel, לֹא יֶחְסַר דָּבָר.

Abgewöhnen, sich das Spotten, עָזֹב מְעַט מְעַט אֶת הַלָּצוֹן.

Abgesandter, ein, מְשֻׁלָּח, מַלְאָךְ. Abgesandte, מְשֻׁלָּחִים, מַלְאָכִים, צִיר אֱמוּנִים.

Abgelebt, vor Alter kraftlos, בָּלֶה. Ein abgelebtes Weib, בָּלָה.

Abgelegen, ein abgelegener Ort, מָקוֹם רָחוֹק וּבוֹדֵד.

Abgemattet, עָיֵף וְיָגֵעַ.

Abgeneigt sein, Einem, קוּץ בְּאִישׁ. Ich bin diesem Menschen abgeneigt, בָּחֲלָה נַפְשִׁי בְּנֶפֶשׁ הָאִישׁ הַהוּא. s. Abneigung.

Abgeschieden, ein abgeschiedenes Leben führen, חָיֹה עֲרִירִי, בָּדָד, גַּלְמוּד, *הִתְבּוֹדֵד.

Abgeschmackt, von Speisen und ungereimten Dingen, תָּפֵל. Ein abgeschmackter Mensch, אִישׁ סַר טַעַם. Ein abgeschmacktes Weib, אִשָּׁה סָרַת טַעַם.

Abgeschmacktheit, die, תִּפְלָה, שִׁמְצָה, דּוֹפִי.

Abgrund, der, תְּהוֹם. Abgründe, תְּהוֹמוֹת.

Abgrämen, sich, כַּלֵּה כֹּחוֹ בְּיָגוֹן וְעֶצֶב.

Abdanken, Einen, שַׁלֵּחַ אֶת. Ich habe meinen Diener abgedankt, שִׁלַּחְתִּי אֶת נַעַר מְשָׁרְתִי מֵעֲבָדַי.

Abdarben, er darbt seinem Munde den Bissen Brod ab, יַרְעִב לִמְנֹעַ פַּת לֶחֶם מִפִּיו.

Abdorren, יָבֵשׁ.

Abdienen, eine Schuld, s. Abarbeiten.

Abdecken, den Tisch, הָסֵר כְּלֵי הָאֹכֶל מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. Der Sturm hat das Haus abgedeckt, הַסַּעַר הָרַס אֶת גַּג הַבַּיִת.

Abdecker, der, הַמַּפְשִׁיט הַנְּבֵלוֹת.

Abdringen, er hat mir das Geld abgedrungen, לֹא חָדַל מִפְּצֹר בִּי וְנָתַתִּי לוֹ הַכָּסֶף.

Abdrücken, Einem Etwas am Lohne, עָשַׁק שְׂכַר שָׂכִיר.

Abdreschen, 1) das Dreschen beschließen, כִּלָּה לָדוּשׁ. 2) Eine abgedroschene Sache, דָּבָר הַנִּשְׁמַע פְּעָמִים רַבּוֹת, מֵאָה פְּעָמִים.

Abhalten, Einen von Etwas, חָשַׂךְ־מָנַע־עָצַר מִן. Er hielt ihn ab dir Böses zu thun, חֲשָׂכוֹ־מְנָעוֹ מֵהָרַע אוֹתָךְ. Dich hält Nichts ab, dem Mächtigen wie dem Unmächtigen zu helfen, אֵין עִמְּךָ לַעְזוֹר בֵּין רַב לְאֵין כֹּחַ. Der Regen hielt mich ab, dich zu besuchen, הַגֶּשֶׁם עֲצָרַנִי מִבּוֹא אֵלֶיךָ. Lass' dich nicht abhalten, zu mir zu kommen, אַל נָא תִמָּנַע מֵהֲלֹךְ אֵלָי.

Abhang, der, eines Berges, מוֹרָד.

Abhandlung, die, eine gelehrte Untersuchung, מִדְרָשׁ, *דְּרָשָׁה.

Abhandeln, 1) mündlich Etwas darstellen, דַּבֵּר עַל. 2) Etwas vom Kaufpreise herunterhandeln, גָּרַע מִמְּחִיר.

Abhanden, (stets mit dem Zeitworte kommen) das Buch ist mir abhanden gekommen, הַסֵּפֶר אָבַד מִמֶּנִּי.

Abhacken, Bäume, כָּרַת־גָּזַר עֵצִים בְּגַרְזֶן, בְּקַרְדֹּם.

Abhobeln, ein Brett, הִקְצִיעַ בְּמַקְצֻעָה אֶת הַקֶּרֶשׁ, הַחְלֵק אֶת הַקֶּרֶשׁ.

Abhold sein, Einem, s. Abgeneigt.

Abholen, בּוֹא לָקַחַת. Mein Diener wird mein Buch von dir abholen, מְשָׁרְתִי יָבוֹא אֵלֶיךָ לָקַחַת סִפְרִי. Abholen lassen, שָׁלַח לָקַחַת. Die Amtsdiener haben ihn ins Gefängniß abgeholt, שׁוֹטְרֵי בֵּית הַמִּשְׁפָּט הוֹבִילוּהוּ אֶל בֵּית הָאֵסוּר.

Abhören, die Zeugen, שָׁמַע דִּבְרֵי הָעֵדִים.

Abhungern, sich, כִּלָּה כֹּחוֹ בָּרָעָב.

Abhauen, von Bäumen, כָּרַת, גָּדַע, גִּדַּע, נִקֵּף; von Zweigen, סֵעֵף; von Weinreben, הִתֵּז; von Dornen, כָּסַח; von Händen und Füßen, קִצֵּץ, קָצַץ. Seine Daumen und Zehen sind abgehauen, בְּהוֹנוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו מְקֻצָּצִים. Abgehauene Dornen, קוֹצִים כְּסוּחִים.

Abhülsen, von Weinbeeren, הָסֵר הַזָּג.

Abheben, herabheben, הוֹרִיד מֵעַל.

Abhelfen, einem Uebel, הֶעֱבִיר הָרָעָה מִן.

Abhängig sein, von Einem, הָיָה תַּחַת יַד אִישׁ, הוּא סָר לְמִשְׁמַעַת זָרִים.

Abhängen, von Einem, 1) unterworfen sein. Ich hänge von Niemanden ab, אֵינֶנִּי תַּחַת יַד אִישׁ. 2) Diese Sache hängt nicht von mir ab, לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה כִּרְצוֹנִי.

Abhärten, sich, durch Arbeit, חִזַּק בְּשָׂרוֹ בַּעֲבוֹדָה. Er ist gegen Alles abgehärtet, אִמֵּץ לְבָבוֹ לָשֵׂאת־לִסְבֹּל־לְכַלְכֵּל כֹּל.

Abhärmen, sich, s. Abgrämen.

Abwarten, Etwas, הוֹחִיל־הֶחִיל עַד. Ich will seine Ankunft abwarten, אוֹחִיל־אָחִיל עַד יוֹם בּוֹאוֹ.

Abwaschen, Etwas, רָחַץ־הֵדִיחַ אֶת. Sich abwaschen, רָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם.

Abwischen, eine Schüssel, מָחָה קְעָרָה. Sich den Mund abwischen, מָחָה פִּיו. Einem die Thränen abwischen, dessen Kummer lindern, מָחָה דִמְעָה מֵעַל פְּנֵי אִישׁ.

Abweiden, vom Abfressen des Viehes, רָעָה, בִּעֵר. Das Wild des Feldes soll es abweiden, וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה. Ihr habt den Weingarten abgeweidet, אַתֶּם בִּעַרְתֶּם אֶת הַכֶּרֶם. Ein Feld abweiden lassen, בִּעֵר בִּשְׂדֵה.

Abweisen, Einen, הֵשִׁיב פְּנֵי אִישׁ. Wir haben eine Bitte an dich, weise uns nicht ab, שְׁאֵלָה אֲנַחְנוּ שֹׁאֲלִים מֵעִמְּךָ, אַל נָא תָּשִׁיב פָּנֵינוּ.

Abweichung, die, vom Gesetze, סָרָה.

Abweichen, vom Wege, סוּר מִן־שָׂטָה מֵעַל־נָטָה מִן הַדֶּרֶךְ. Die Eselin wich vom Wege ab, הָאָתוֹן

סוּר־שׁוּב von Gott abweichen, .נָטְתָה מִן הַדֶּרֶךְ
.מֵאַחֲרֵי אֱלֹהִים

Abweg, der, .דֶּרֶךְ עִקֵּשׁ Abwege, .אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת

Abwägen, Silber, .שָׁקַל כֶּסֶף Die Worte abwägen, .פִּלֵּס דְּבָרִים

Abwehren, das Vieh von der Saat, הִבְרִיחַ הַבְּהֵמָה .מֵעַל הַקָּמָה Jemand's Unglück abwehren, הֵשִׁיב .הָרָעָה מֵעַל אִישׁ

Abwesend, er ist seit zwei Jahren aus seinem Vaterlande — .אֵינֶנּוּ בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ זֶה שְׁנָתַיִם יָמִים Ich fand ihn nicht zu Hause, denn er war abwesend, .לֹא מְצָאתִיהוּ בְּבֵיתוֹ כִּי אֵינֶנּוּ Mein Geist war nicht abwesend, als ein Mann sich umwandte, .לֹא לִבִּי הָלַךְ כַּאֲשֶׁר הָפַךְ אִישׁ

Abwechslung, die, .חֲלִיפָה Abwechslungen, חֲלִיפוֹת, .תְּמוּרוֹת

Abwechseln, verb. act. 1) Er hat mir ein Silberstück abgewechselt, .הֵמִיר כַּסְפּוֹ בְּכַסְפִּי 2) Die Speisen, oder mit den Speisen abwechseln, הֵסֵר .אֹכֶל וְהֵבִיא אֹכֶל Sie wechseln ab in ihrem Dienste, חֲלִיפוֹת יַעַבְדוּ עֲבֹדָתָם, זֶה יוֹצֵא וְזֶה .בָּא

Abwechseln, verb. neut. das Fieber wechselt ab, .הַקַּדַּחַת תַּחֲלוֹף וְתָשׁוּב מֵעֵת אֶל עֵת Glück und Unglück wechseln immer mit einander ab, הַטּוֹב .וְהָרַע יִתְחַלְּפוּ תָּמִיד

Abwälzen, einen Stein von Etwas, .גָּלַל הָאֶבֶן מֵעַל Wälze ab von mir Schmach und Verachtung, גַּל .מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז

Abwelken, .נָבֵל, מָלַל

Abwendbar, .אֲשֶׁר יוּכַל לְהָסֵב, לְהָסֵר מִן

Abwendig machen, das Herz, הֵנִיא לֵב, הֵסֵר לֵב .מִן, הֵסֵב לֵב אֲחוֹרַנִּית Du hast mir meinen Sohn abwendig gemacht, .הֵסַבּוֹת לֵב בְּנִי מִמֶּנִּי Einen von Gott abwendig machen, הִדִּיחַ אִישׁ מֵאַחֲרֵי .אֱלֹהִים Warum macht ihr das Volk abwendig von seinen Arbeiten? .לָמָּה תַפְרִיעוּ הָעָם מִמַּעֲשָׂיו

Abwenden, das Gesicht von Einem, .הֵסֵר פָּנִים מִן Er wandte sein Gesicht ab, .וַיַּסֵּב אֶת פָּנָיו Wende ab deine Augen von mir, .הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי Wende ab meine Augen, daß sie nicht nach dem Eiteln schauen, .הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא Das Unglück von Einem abwenden, .הֵשִׁיב רָעָה מֵעַל Gott wandte sie (die Feinde) ab von ihm, וַיְסִיתֵם .אֱלֹהִים מִמֶּנּוּ Sein Herz hat sich von mir abgewandt, .פָּנָה לִבּוֹ מֵעִמִּי

Abwärts gehen, .יָרַד לְמַטָּה von seinen Hüften abwärts, .מִמָּתְנָיו וּלְמַטָּה

Abwerfen, die Blüthe, .הִשְׁלִיךְ נִצָּה, פֶּרַח Der Weinstock warf seine Heerlinge ab, הַגֶּפֶן חָמַס .בִּסְרוֹ Das Pferd hat den Reiter abgeworfen, .הַסּוּס הִשְׁלִיךְ־הִפִּיל רוֹכְבוֹ מֵעָלָיו Das Joch abwerfen, .פָּרַק הָעוֹל מֵעַל צַוָּארוֹ

Absagen, Etwas, שׁוּב מִדְּבָרָיו, s. Abbestellen.

Absatteln, die Kameele, .פִּתַּח הַגְּמַלִּים

Absatz, der, 1) vom Verkaufe der Waaren, s. Abgang. 2) Die Absätze, an einem Gebäude, .מִגְרָעוֹת Man machte Absätze an dem Hause, מִגְרָעוֹת נָתַן .לַבַּיִת Von dem kleinen Absatz bis an den großen Absatz, .מֵהָעֲזָרָה הַקְּטַנָּה עַד הָעֲזָרָה הַגְּדוֹלָה 3) Die Unterbrechung in einer Rede, הֶפְסֵק*.

Absonderung, die, von der monatlichen Reinigung, .נִדָּה

Absondern, einen Menschen vom Andern, הִבְדִּיל .אִישׁ מֵאִישׁ Die abgesonderte Frau .נִדָּה Die abgesonderten Städte, .הֶעָרִים הַמֻּבְדָּלוֹת Die Lämmer von den Schafen, הִפְרִיד הַטְּלָאִים מִן .הַכְּשָׂבִים Die Schlacken vom Silber, הֶגָה סִיגִים .מִכֶּסֶף Sich absondern, von anderen Menschen, הִבָּדֵל מִן; von einer Sache, d. h. sich ihrer enthalten, .הִנָּזֵר מִן

Absieden, s. Abkochen.

Absitzen, vom Pferde steigen, .יָרַד מֵעַל הַסּוּס Die Reiterei absitzen lassen, צִוָּה אֶת הַפָּרָשִׁים לָרֶדֶת .מֵעַל סוּסֵיהֶם

Absicht, die, .מַחֲשָׁבָה, דַּעַת, מְזִמָּה Er hat schlechte Absichten wider mich, .יַחְשֹׁב עָלַי מַחְשְׁבוֹת רָעוֹת מְזִמּוֹת. Es war nicht meine Absicht, ihn zu beschämen, .לֹא חָשַׁבְתִּי, לֹא הָיָה עִם לְבָבִי לְהַכְלִימוֹ Er hat Absichten auf das Mädchen, שָׂם לִבּוֹ עַל .הַנַּעֲרָה

Absegeln, das Schiff ist von hier nach Egypten abgesegelt, הָאֳנִיָּה הָלְכָה מִזֶּה מִצְרַיְמָה.

Absägen, Etwas, גָּרֵר בַּמְּגֵרָה אֶת.

Absehen, Es war darauf abgesehen, mich zu Grunde zu richten, חָשְׁבוּ לְאַבֵּד הוֹנִי. Ich kann die Tragweite seiner Handlungsweise nicht absehen, שָׂגְבָה מִמֶּנִּי לָדַעַת מַה יִהְיֶה אַחֲרִית וְסוֹף פָּעֳלוֹ.

Absetzen, 1) Einen, ihn seines Amtes entsetzen, הָסֵר אִישׁ מִפְּקֻדָּתוֹ. Er setzt Könige ab und setzt Könige ein, מְהַעְדֵּה מַלְכִין וּמְהָקִים מַלְכִין. 2) Eine Waare, מָכֹר הַסְּחוֹרָה. 3) Im Reden, *הַפְסֵק.

Absenden, Einen an Jemanden, שְׁלַח אִישׁ אֶל.

Absender, der, הַשֹּׁלֵחַ.

Abtakeln, ein Schiff, הָסֵר חַבְלֵי הַיָּם וְהַתֹּרֶן מֵעַל הָאֳנִיָּה.

Abtauschen, Einem Etwas, s. Vertauschen.

Abthun, den Mantel, הַעֲבֵר אַדַּרְתּוֹ מֵעָלָיו.

Abtheilung, die, eine Klasse, מַחֲלָקָה, חֵלֶק. Abtheilungen, מַחְלְקוֹת, מִפְלַגּוֹת, פְּלֻגּוֹת.

Abtheilen, Etwas, חַלֵּק לַחֲלָקִים אֶת.

Abtragen, die Speisen, הָסֵר הָאֹכֶל מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. 2) Eine Schuld, שַׁלֵּם חוֹבוֹ. 3) Abgetragene Kleider und Schuhe, שְׂלָמוֹת וּנְעָלוֹת בָּלוֹת.

Abtropfen, abtröpfeln, נָטֹף.

Abtrocknen, die Hände, mit einem Tuche, *נַגֵּב יָדַיִם. Sich die Thränen abtrocknen, מָחֹה דִּמְעוֹתָיו.

Abtritt, der, מוֹצָאָה, מַחֲרָאָה, *בֵּית הַכִּסֵּא. Abtritte, מוֹצָאוֹת, מַחֲרָאוֹת.

Abtrünnig werden, von Einem, פָּשֹׁעַ בְּ. Ein Abtrünniger, פּוֹשֵׁעַ, שׁוֹבָב. Abtrünnige, פּוֹשְׁעִים, שׁוֹבָבִים.

Abtrünnigkeit, die, פֶּשַׁע, מְשֻׁבָה. Eine immerwährende Abtrünnigkeit, מְשֻׁבָה נִצַּחַת.

Abtriefen, נָטֹף.

Abtreten, verb. act. überlassen. Er hat ihm sein Reich, sein Amt abgetreten, נָתַן לוֹ מַמְלַכְתּוֹ, פְּקֻדָּתוֹ. Er hat seinen Gläubigern sein ganzes Vermögen abgetreten, עָזַב כָּל רְכוּשׁוֹ לְנֹשָׁיו.

Abtreten, verb. neut. 1) sich entfernen. Der Richter befahl den Parteien abzutreten, הַשּׁוֹפֵט צִוָּה אֶת אַנְשֵׁי הָרִיב לָצֵאת מֵעִמּוֹ. Die Levitten, die am Sabbath abtraten, הַלְוִיִּם יוֹצְאֵי הַשַּׁבָּת. Bei Einem abtreten, bei ihm einkehren, סוּר אֶל אִישׁ.

Abladen, einen Wagen, הוֹרִיד הַמַּשָּׂא מֵעַל הָעֲגָלָה.

Ablassen, von Einem, הֲדַל, הַרְפֵּה מִן. Lasse ab von mir, חֲדַל מִמֶּנִּי. Lasse ab vom Zorn, הֶרֶף מֵאַף. Vom Streite ablassen, נְטֹשׁ הָרִיב, שְׁבֹת מֵרִיב.

Ablösen, 1) los machen, הַתֵּר, פַּתֵּחַ. 2) Die Wachen ablösen, שַׁנֵּה, הַחֲלִיף הַמִּשְׁמָר.

Ablöschen, s. Auslöschen.

Ablauf, der, vor Ablauf des Jahres, טֶרֶם כְּלוֹת הַשָּׁנָה אֶת תְּקוּפָתָהּ. Beim Ablauf des Jahres, בְּצֵאת הַשָּׁנָה.

Ablaufen, 1) vom Wasser, s. Abfließen. 2) Sich endigen. Das Fest der Einsammlung, des ablaufenden Jahres, חַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה. Wir wollen sehen, wie die Sache ablaufen wird, נִרְאֶה אֵיךְ יִפּוֹל דָּבָר. Er lauft sich ab, הוּא רָץ בְּעָמָל וִיגִיעָה.

Ableugnen, Einem Etwas, כַּחֵשׁ בְּ. Seinem Nächsten ein anvertrautes Gut ableugnen, כַּחֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִקָּדוֹן.

Ableitung, die, eines Wortes, *גְּזֵרָה.

Ableiten, 1) Wasser, הוֹלִיךְ הַמַּיִם מִמְּקוֹמָם. 2) Einen von Etwas — הַתְעֵה, הַדִּיחַ אִישׁ מִן. Ein abgeleitetes Hauptwort, *שֵׁם נִגְזָר.

Ableben, das, nach seinem Ableben, אַחֲרֵי מוֹתוֹ, אַחֲרֵי הֵאָסְפוֹ אֶל אֲבוֹתָיו.

Ablegen, 1) die Kleider, den Schmuck, הָסֵר בְּגָדָיו, עֶדְיוֹ מֵעָלָיו. Der König legte seinen Purpur ab, וַיַּעֲבֵר הַמֶּלֶךְ אַדַּרְתּוֹ מֵעָלָיו. 2) Einen Eid, ein Bekenntniß, ein Gelübde ablegen, הַשְׁבֵּעַ שְׁבוּעָה, נָתֹן תּוֹדָה לְ, נָדֹר נֶדֶר. Ein falsches Zeugniß wider seinen Nächsten ablegen, עָנֹה בְרֵעֵהוּ עֵד שָׁקֶר.

Ablesen, 1) den Weinberg, בְּצֹר אֶת הַכֶּרֶם. 2) Eine Schrift — קְרָא בְקוֹל אֶת הַמִּכְתָּב.

Ablenken, die Pferde, הַטֵּה הַסּוּסִים מִן הַדֶּרֶךְ. Einen vom Bösen ablenken, הָשֵׁב אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה.

Ablecken, Etwas, לָקֹק, לַקֵּק אֶת.

Abmagern, er magert täglich ab, בְּשָׂרוֹ יִכְחַשׁ מִשָּׁמֶן מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Abmahlen, das Getreide, כַּלֵּה לִטְחוֹן אֶת הַדָּגָן.

Abmachen, eine Sache, sie beendigen, גָּמֹר דָּבָר*.

Abmalen, durch Malen abbilden, צַיֵּר, צוּר צוּרָה*.

Abmartern, sich, הִתְעַנֵּה מְאֹד.

Abmühen, sich mit Etwas, עָמַל בְּ. Ich habe mich mit der Weisheit abgemüht, עָמַלְתִּי בְּחָכְמָה.

Abmähen, Gras, קָצֹר, יָרֵק דֶּשֶׁא.

Abmessen, Etwas, מָדֹד, תַּכֵּן אֶת.

Abnagen, Etwas, עָרֹק אֶת s. Benagen.

Abmerken, ich habe es ihm an den Mienen abgemerkt, בִּרְאוֹתִי פָּנָיו הֲבִינוֹתִי.

Abnahme, die, 1) Verminderung. Die Abnahme meiner Kräfte, מִעוּט כֹּחִי*. 2) Diese Waare hat eine gute Abnahme, s. Abgang. 3) Die Abnahme vom Kreuz, הֲנָפַת גֵּוֹו מֵעַל הָעֵץ.

Abnützen, sich, von Werkzeugen, הִשָּׁחֵת מְעַט מְעַט בִּמְלָאכָה; von Kleidern בָּלֹה, s. Abtragen. Abgenützte Lappen, בְּלוֹיֵי הַסְּחָבוֹת.

Abneigung, die, eine Abneigung gegen Einen haben, קוּץ בְּאִישׁ. Ich habe eine sehr große Abneigung gegen diesen Menschen, אָקוּץ, קָצָה (או בָּחֲלָה) נַפְשִׁי בְּאִישׁ הַזֶּה עַד מְאֹד.

Abnehmen, verb. act. den Ring vom Finger, הָסֵר, הַעֲבֵר טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ. Den Vorhang abnehmen, הוֹרִיד אֶת הַמָּסָךְ. 2) Den Fuß, den Bart abnehmen, כָּרֹת הָרֶגֶל, גַּלֵּחַ, גָּדֹעַ (גָּרֹעַ) הַזָּקָן. Bis zu einer Elle sollst du sie (die Arche) oberhalb abnehmen lassen, וְאֶל אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמַעְלָה. 2) Einem einen Eid abnehmen, הַשְׁבִּיעַ אֶת אִישׁ.

Abnehmen, verb. neut. 1) sich vermindern, חָסֹר, מָעֹט, מַעֵט. Das Wasser nimmt ab, יֶחְסְרוּ הַמַּיִם, הַמַּיִם הוֹלְכִים הָלוֹךְ וְחָסוֹר. Seine Kräfte nehmen sehr ab, יִמְעַט כֹּחוֹ מְאֹד. 2) Mager werden, er hat abgenommen, כָּחַשׁ בְּשָׂרוֹ מִשָּׁמֶן. 3) Die Waare vom Kaufmann abnehmen, לָקוֹחַ (או קָנֹה) הַסְּחוֹרָה מֵאֵת הַסּוֹחֵר.

Abend, der, עֶרֶב. Gegen Abend, לְעֵת עֶרֶב, לִפְנוֹת עָרֶב. Abend werden, עָרֹב. Der Tag hat abgenommen, es wird Abend, נָטָה, רָפָה הַיּוֹם לַעֲרֹב. Der beginnende Abend, מוֹצָאֵי עֶרֶב. Zwischen den beiden Abenden, בֵּין הָעַרְבָּיִם.

Abend, Westen, מַעֲרָב, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. Gegen Abend, מַעֲרָבָה.

Abendopfer, das, מִנְחַת עָרֶב.

Abendgebet, das, תְּפִלַּת עָרֶב.

Abenddämmerung, die, נֶשֶׁף, בֵּין הָעַרְבָּיִם.

Abendseite, die, eines Landes, פְּאַת מַעֲרָב.

Abendland, das, אֶרֶץ מַעֲרָב, אֶרֶץ מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ.

Abendländisch, die abendländischen Sprachen, Pflanzen, לְשׁוֹנוֹת בְּנֵי מַעֲרָב, נִטְעֵי אֶרֶץ מַעֲרָב.

Abendländer, der, אִישׁ מֵאַנְשֵׁי מַעֲרָב. Die Abendländer, אַנְשֵׁי, בְּנֵי מַעֲרָב.

Abendmahlzeit, die, סְעוּדַת עֶרֶב*.

Abends, בָּעֶרֶב, לְעֵת עֶרֶב, לִפְנוֹת עָרֶב.

Abendröthe, die, אֹדֶם הָרָקִיעַ לְעֵת בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ.

Abendschatten, die, צִלְלֵי עָרֶב.

Abendstern, der, die Venus, כּוֹכַב נֹגַהּ*, s. Morgenstern.

Abänderung, die, שִׁנּוּי*. Abänderungen, שִׁנּוּיִם.

Abänderlich, אֲשֶׁר יוּכַל לְשַׁנּוֹת.

Abändern, Etwas, שַׁנֵּה דָבָר. Den Lohn abändern, הַחֲלִיף מַשְׂכֹּרֶת.

Aber, ein Bindewort, welches im Hebräischen gewöhnlich durch das am Anfang des Nachsatzes stehende 'ו ausgedrückt wird. Er sei mein Knecht, ihr aber ziehet hinauf in Frieden zu eurem Vater, הוּא יִהְיֶה לִי עָבֶד, וְאַתֶּם עֲלוּ לְשָׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם. Stärker tritt der Gegensatz hervor durch אֲבָל; doch ist es in dieser Bedeutung nur den spätern Schriften eigen. Ebenso werden gebraucht, אוּלָם, אַךְ, אֶפֶס כִּי.

Aberglaube, der, אֱמוּנַת שָׁוְא, הַבְלֵי שָׁוְא, אֱמוּנַת הָבֶל.

Abergläubisch sein, הַחֲזֵק בֶּאֱמוּנַת הֶבֶל, שָׁמֹר הַבְלֵי שָׁוְא.

Aberwitz, der, הוֹלֵלוּת. In Aberwitz gerathen, הִתְהוֹלֵל, הִשְׁתַּגֵּעַ.

Aberwitzig sein, הִתְהוֹלֵל. Ein aberwitziger Mensch, מִתְהוֹלֵל, חֲסַר דַּעַת, מְשׁוּגָּע.

Abermals, עוֹד, שֵׁנִית, פַּעַם שֵׁנִית, עוֹד הַפַּעַם

oder umschrieben mit den Zeitwörtern יָסַף, שׁוּב. Er redete abermals mit ihm, וַיֹּסֶף לְדַבֵּר אֵלָיו. Er sandte abermals, וַיָּשָׁב, וַיִּשְׁלַח.

Abernten, die Ecke eines Feldes sollst du nicht gänzlich abernten, לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר.

Abfahren, הָלַךְ בַּעֲגָלָה מִן.

Abfall, der, 1) des Getreides, מַפַּל בָּר. 2) Bösliche Verlassung eines Herrn, פֶּשַׁע, מֶרֶד, בֶּגֶד.

Abfallen, 1) von Blättern und Früchten, נָבַל, נָשַׁל. Eine abgefallene Feige, נֹבֶלֶת מִתְּאֵנָה. Abgefallene Oelbeeren, זֵיתִים נְשֻׁלִים. 2) von Einem abfallen, מָרַד, פָּשַׁע בְּאִישׁ, פָּשַׁע מִתַּחַת יַד אִישׁ. 3) הֵסֵר לֵב מִשְּׁמוֹעַ דְּבַר חֹק וּמִשְׁפָּט. Dieses Land ist von seinem rechtmäßigen König abgefallen, הָאָרֶץ הַזֹּאת מָרְדָה בְּמַלְכָּהּ אֲשֶׁר מָלַךְ עָלֶיהָ בְּמִשְׁפָּט. 4) mager werden, רָזָה, דָּלַל.

Abfordern, Einem Etwas, שָׁאַל דָּבָר מֵאִישׁ, בִּקֵּשׁ דָּבָר מִיַּד אִישׁ.

Abformen, eine Blume in Wachs, עָשָׂה דְמוּת פֶּרַח מִדּוֹנַג.

Abführen, 1) wegführen, הוֹלִיךְ מִן. 2) Einen vom Wege — הִדִּיחַ אִישׁ מֵהַדֶּרֶךְ. Hüte dich, eine Unterweisung anzuhören, die von den Lehren der Weisheit abführt, חֲדַל לִשְׁמֹעַ מוּסָר לִשְׁגוֹת מֵאִמְרֵי דָעַת.

Abfüttern, die Pferde, die Esel, כַּלֵּה לָתֵת הַמִּסְפּוֹא לַסּוּסִים, כַּלֵּה לָבֹל לַחֲמוֹרִים.

Abfinden, sich mit Einem, *הִתְפַּשֵּׁר עִם אִישׁ.

Abfeimen, 1) den Honig הֵסֵר הַקֶּצֶף מֵעַל פְּנֵי הַדְּבַשׁ. 2) Er ist ein abgefeimter Bösewicht, שֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת בְּלִבּוֹ.

Abfließen, שׁוּב מֵעַל. Das Wasser ist aus den Straßen ganz abgeflossen, שָׁבוּ הַמַּיִם כֻּלָּם מֵעַל פְּנֵי הַחוּצוֹת.

Abfegen, den Staub von Etwas, טֵאטֵא הָאָבָק מֵעַל פְּנֵי.

Abfertigen, einen Boten, שָׁלַח צִיר.

Abfressen, das Grüne des Feldes, vom Vieh, לָחַךְ אֶת יֶרֶק הַשָּׂדֶה; von Heuschrecken, הָסַל אֶת.

Abpassen, eine Zeit, הוֹחִיל עַד בּוֹא הָעֵת.

Abpacken, ein Pferd, הוֹרִיד הַמַּשָּׂא מֵעַל הַסּוּס.

Abputzen, eine Lampe, הֵיטֵב הַנֵּר.

Abpflücken, von Blumen und Früchten, אָרָה, קָטַף. Ein abgepflücktes Oelblatt, עֲלֵה זַיִת טָרָף.

Abprügeln. Einen derb, הִכָּה אִישׁ בְּמַקֵּל עַד מְאֹד.

Abzahlen, eine Schuld, שִׁלֵּם כָּל חוֹבוֹ.

Abzug, der, 1) eines Heeres, מַסַּע הַמַּחֲנֶה. 2) In einer Rechnung, *גֵּרָעוֹן.

Abziehen, verb. act. 1) herabziehen. Er hat den Ring abgezogen, הֶעֱבִיר טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ. Einem Thiere das Fell, הַפְשֵׁט אֶת הַחַיָּה, הַפְשֵׁט הָעוֹר מֵעַל הַחַיָּה. Die Hand von Einem, von Etwas abziehen, הֵסֵר־ הִרְפָּה־ הֵשִׁיב־ הֵנִיחַ יָדוֹ מִן. Einem die Larve abziehen, *הָסֵר הַמַּסְוֶה מֵעַל פְּנֵי אִישׁ. 2) Wegnehmen, גָּרַע מִן. Ich will es ihm an dem Lohne abziehen, אֶגְרַע מִשְּׂכָרוֹ.

Abziehen, verb. neut. wegziehen, נָסַע מִן, עָלָה מֵעַל. Der Feind ist von der Stadt abgezogen, הָאוֹיֵב נָסַע מִן הָעִיר, נָסַע־ עָלָה מֵעַל הָעִיר. Brich deinen Bund mit ihm, daß er von mir abziehe, הָפֵר בְּרִיתְךָ אִתּוֹ וְיַעֲלֶה מֵעָלָי. Er ist mit Schande abgezogen, הָלַךְ לוֹ בְּבֹשֶׁת פָּנִים.

Abzirkeln, Etwas, חוּג, תָּאֵר בִּמְחוּגָה אֶת.

Abzeichnen, Etwas, תָּאֵר אֶת.

Abzeichen, das, אוֹת, plur. אוֹתוֹת.

Abzäumen, ein Pferd, הָסֵר הַמֶּתֶג מֵעַל הַסּוּס.

Abzählen, s. Zählen.

Abzehnten, das Getreide, נָתַן כָּל הַמַּעֲשֵׂר מִן הַדָּגָן.

Abzehrung, die, רָזוֹן, s. Auszehrung.

Abzehren, כָּלָה, הָרְזֵה. Du wirst seufzen, wenn dein Fleisch und dein Leib abzehrt, וְנָהַמְתָּ בִּכְלוֹת בְּשָׂרְךָ וּשְׁאֵרֶךָ. Sein fetter Leib zehrt ab, מִשְׁמַן בְּשָׂרוֹ יֵרָזֶה.

Abkargen, sich Etwas, *מָנַע מִמֶּנּוּ דָּבָר מִקַּמְצָנוּת.

Abkochen, בַּשֵּׁל הֵיטֵב. Das Fleisch ist abgekocht, הַבָּשָׂר מְבֻשָּׁל הֵיטֵב.

Abkommen, 1) sich entfernen von dem rechten Wege, תָּעָה מֵהַדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה. Ich konnte nicht von dort abkommen, לֹא יָכֹלְתִּי לָלֶכֶת מִשָּׁם. Von seinem Vorhaben abkommen, סוּר־ שׁוּב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ. 2) Ein abgekommener Gebrauch, *מִנְהָג מְבֻטָּל.

Abkömmling, der, זֶרַע. Abkömmlinge צֶאֱצָאִים.

Abkunft, die, מוֹלֶדֶת. Sie verrieth nicht ihre Abkunft, לֹא הִגִּידָה אֶת מוֹלַדְתָּהּ. Von königlicher, fürstlicher Abkunft, מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה, מִזֶּרַע נְשִׂיאִים. Er ist von guter, ihr seid von schlechter Abkunft, מִזֶּרַע יְשָׁרִים הוּא, צֶאֱצָאֵי אֲנָשִׁים רָעִים אַתֶּם.

Abkaufen, Einem ein Kleid, אִישׁ קָנָה בֶגֶד מֵאֵת־מִיַּד.

Abkühlung, die, מְקֵרָה.

Abkühlen, sich, הִצְטַנֵּן*.

Abkühlzimmer, das, חֲדַר הַמְּקֵרָה.

Abkümmern, sich, s. Abgrämen.

Abkürzen, Etwas, קַצֵּר אֶת, s. Verkürzen.

Abkürzung, die, קִצּוּר*.

Abklopfen, den Staub von Etwas, נַעֵר הָאָבָק מִן.

Abklauben, den Kalk von der Mauer, הָסֵר מְעַט. מְעַט אֶת הַשִּׂיד מֵעַל הַחוֹמָה בְּאֶצְבְּעוֹתָיו.

Abklären, Etwas, זָקַק, זַקֵּק אֶת. Ein abgeklärter Wein, יַיִן מְזֻקָּק.

Abkneifen, Einem Vogel den Kopf, מְלֹק אֶת רֹאשׁ הַצִּפּוֹר.

Abkehren, 1) das Gesicht von Einem, הָסֵר־הָסֵב פָּנִים מִן. 2) Etwas mit dem Besen, טַאְטֵא בְּמַטְאֲטֵא מֵעַל.

Abkratzen, eine Wand, הַקְצֵה־הַקְצִיעַ אֶת הַקִּיר.

Abrathen, Einem Etwas; Einen von Etwas, יָעֵץ אֶת אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Abrufen, s. Wegrufen.

Abrupfen, Gras, Kornähren, קָטֹף דֶּשֶׁא, מְלִילוֹת.

Abraupen, einen Baum, הָסֵר הַתּוֹלָעִים מֵעַל הָעֵץ.

Abrichten, Einen, לַמֵּד אֶת. Das Pferd ist abgerichtet, הַסּוּס מְלֻמָּד. Eine abgerichtete Stute, סוּסָה מְלֻמָּדָה. Ein nicht abgerichteter Vogel, צִפּוֹר לֹא לֻמָּד.

Abriß, der, תַּבְנִית, דְּמוּת, צוּרָה, מַרְאֶה.

Abreiben, 1) durch Reiben abnützen, שָׁחַק. Das Wasser reibt Steine ab, הַמַּיִם יִשְׁחֲקוּ אֲבָנִים. 2) Ein Geschirr abreiben, מָרֵק הַכְּלִי.

Abreise, die, bei seiner Abreise von hier, בְּלֶכְתּוֹ מִזֶּה בַּדֶּרֶךְ.

Abreisen, von einer Stadt, הָלֹךְ מִן הָעִיר בַּדֶּרֶךְ.

Abräumen, den Tisch, הָסֵר מֵעַל הַשֻּׁלְחָן כָּל אֲשֶׁר עָלָיו.

Abreißen, von Blumen und Früchten, אָרֹה, קָטֹף; von Fäden und Stricken, נָתֹק, נַתֵּק. Er riß sie ab von seinen Armen, wie einen Faden, וַיְנַתְּקֵם מֵעַל זְרֹעֹתָיו כַּחוּט. Etwas von einem Kleide abreißen, קָרַע מִן הַבֶּגֶד. Reißet ab die goldenen Ringe, פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב. Einer, der abgerissen geht, אִישׁ לָבוּשׁ בְּגָדִים בָּלִים.

Abrede, die, 1) Sie handelten ihrer Abrede gemäß, עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר נִדְבְּרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. Ich stelle es nicht in Abrede, לֹא אֲכַחֵשׁ.

Abreden, 1) Etwas mit Jemanden, הִוָּעֵד לַעֲשׂוֹת דָּבָר. 2) Jemanden von Etwas, דַּבֵּר עַל לֵב אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Abrechnen, 1) Etwas, durch Rechnen abziehen, גָּרַע מִן. 2) Mit Jemanden, חַשֵּׁב עִם אִישׁ, בַּקֵּשׁ חֶשְׁבּוֹנוֹת עִם אִישׁ, הָבֵא בְּחֶשְׁבּוֹן.

Abschaben, Etwas, הַקְצֵה־הַקְצִיעַ אֶת. Die Erde, die man abgeschabt, הֶעָפָר אֲשֶׁר הִקְצוּ.

Abschaffen, 1) einen Bedienten, שַׁלַּח עַבְדּוֹ מִבֵּיתוֹ. Er schaffte die fremden Altäre ab, וַיָּסַר אֶת מִזְבְּחוֹת הַנֵּכָר. 2) Ein Gesetz, einen Gebrauch, הַשְׁבֵּת חֹק, *בַּטֵּל מִנְהָג. Er wird Schlacht- und Speise-Opfer abschaffen, יַשְׁבִּית זֶבַח וּמִנְחָה.

Abschöpfen, das Fett von der Brühe, הָסֵר מֵעַל פְּנֵי הַמָּרָק שַׁמְנוֹ וְשִׁקּוּיוֹ.

Abschuppen, einen Fisch, הָסֵר הַקַּשְׂקַשִּׂים מֵעַל הַדָּג.

Abschied, der, einem Bedienten seinen Abschied geben, שַׁלַּח עַבְדּוֹ מִבֵּיתוֹ. Einem Soldaten, נָתֹן לְאִישׁ מִלְחָמָה חָפְשׁוֹ מִצֵּאת עוֹד לַצָּבָא

Abschütteln, den Staub, הִתְנַעֵר מֵעָפָר. Das Abschütteln der Oliven, נֹקֶף זַיִת. Das Joch abschütteln, פְּרֹק הָעֹל מֵעַל צַוָּארוֹ.

Abschütten, Wasser, שְׁפֹךְ הַמַּיִם מִן.

Abschinden, einem Thiere das Fell, s. Abziehen.

Abschießen, einen Pfeil, יָרֹה־הוֹרֵה חֵץ.

Abscheu, der, תּוֹעֵבָה, גֹּעַל נֶפֶשׁ, שִׁקּוּץ, דֵּרָאוֹן. Einen Abscheu vor Etwas haben, קוּט־הִתְקוֹטֵט, בָּחֹל בְּ, תָּעֵב אֶת. Ich habe einen Abscheu vor dieser Speise, נַפְשִׁי תְּתַעֵב אֶת הָאֹכֶל הַזֶּה. Zum Abscheu machen, שׂוּם־עֲשֹׂה לְתוֹעֵבָה.

Abscheulich, נִתְעָב. Abscheuliche Feigen, תְּאֵנִים

הִתְעֵב, הִתָּעֵב, שִׁעֲרִים. Abscheulich handeln, עֲלִילָה. Abscheuliches, שַׁעֲרוּרָה.

Abscheulichkeit, die, תּוֹעֵבָה. Abscheulichkeiten, תּוֹעֵבוֹת.

Abschäumen, Etwas, הָסֵר הַקֶּצֶף מֵעַל פְּנֵי.

Abscheuern, ein Gefäß, שְׁטֹף הַכְּלִי בַּמַּיִם.

Abschwören, er hat seine Schuld abgeschworen, כִּחֵשׁ בְּחוֹבוֹ וְנִשְׁבַּע עָלָיו.

Abschwemmen, s. Wegschwemmen.

Abstatten, er stattete dem König nochmals Bericht ab, וַיָּשֶׁב עוֹד אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר.

Abstammung, die, מוֹלֶדֶת. s. Abkunft, nach ihren Abstammungen, לְתוֹלְדוֹתָם.

Abstammen, er stammt von berühmten Männern ab, מִזֶּרַע אַנְשֵׁי שֵׁם הוּא. Alle, die von ihm abstammen, כָּל יוֹצְאֵי יְרֵכוֹ.

Abstoßen, 1) einem Ochsen die Hörner, גַּדֵּעַ קַרְנֵי הַשּׁוֹר. Die Angst will ihm das Herz abstoßen, לִבּוֹ יָמוּת בְּקִרְבּוֹ מִפַּחַד. 2) Ein Schiff vom Ufer, הַדִּיחַ הָאֳנִיָּה מִשְּׂפַת הַיָּם.

Abstauben, Etwas, הָסֵר הָאָבָק מֵעַל.

Absteigen, 1) vom Pferde, יָרֹד מֵעַל הַסּוּס. 2) bei Jemanden, יָרֹד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לָסוּר אֶל אִישׁ.

Abstehen, 1) von Etwas, חֲדֹל מִן. Von seiner Meinung, vom Streite — שׁוּב מִמַּחְשַׁבְתּוֹ, נָטֹשׁ הָרִיב. 2) Ein abgestandener Fisch, דָּג מֵת. שְׁבֹת מֵרִיב. Ein abgestandener Wein, יַיִן אֲשֶׁר טַעְמוֹ וְרֵיחוֹ נָמֵרוּ.

Abstellen, einen Gebrauch, בַּטֵּל מִנְהָג*.

Absterben, ein abgestorbener Baum, עֵץ אֲשֶׁר גִּזְעוֹ מֵת בָּאָרֶץ.

Absterben, das, nach seinem Absterben, אַחֲרֵי מוֹתוֹ.

Abstreifen, einen Zweig, הָסֵר הֶעָלִים מֵעַל הָעָנָף.

Abschlagen, verb. act. 1) Früchte von dem Baume, חָבֹט, נַקֵּף פְּרִי הָעֵץ. Alle Oehlbeeren sind abgeschlagen worden, נֶחְבְּטוּ כָּל הַזֵּתִים. Einem den Kopf abschlagen, כְּרֹת רֹאשׁ אִישׁ, הָסֵר רֹאשׁ אִישׁ מֵעָלָיו. 2) Einem Etwas abschlagen, הָשֵׁב פְּנֵי אִישׁ. Er hat mir meine Bitte abgeschlagen, שְׁאֵלָה שָׁאַלְתִּי מֵאִתּוֹ וְהוּא הֵשִׁיב פָּנַי. 3) Wasser abschlagen, הַטִּיל מַיִם, הַשְׁתֵּן*.

Abschlagen, verb. neut. das Getreide schlägt täglich ab, מְחִיר הַדָּגָן יִמְעַט מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Abschlachten, von Thieren und Menschen, טְבֹחַ אֶת.

Abschlachten, das, טֶבַח, טִבְחָה.

Abschließen, 1) die Thür hinter sich, סְגֹר הַדֶּלֶת אַחֲרָיו. 2) Einen Handelsvertrag, כְּרֹת בְּרִית עַל דְּבַר הַמִּסְחָר.

Abschleudern, einen Stein, קַלַּע אֶבֶן בַּקֶּלַע.

Abschleifen, die Spitze von einem Messer, לְטֹשׁ הַשַּׂכִּין לְהָסִיר רֹאשׁוֹ מֵעָלָיו.

Abschlägig, נִכָּה, גָּרַע. Ich bat ihn um Geld und erhielt eine abschlägige Antwort, בִּקַּשְׁתִּי כֶסֶף מִמֶּנּוּ וַיָּשֶׁב פָּנָי.

Abschnitt, der, חֲתִיכָה. Ein Abschnitt vom Fleisch, חֲתִיכַת בָּשָׂר. In einem Buche, פֶּרֶק*.

Abschneiden, Trauben, בְּצֹר עֲנָבִים; ein Holz, כְּרֹת קְצֹב עֵץ; den Zipfel eines Mantels, כְּרֹת אֶת כְּנַף הַמְּעִיל; das Getreide, קְצֹר הַדָּגָן; Brod, חָתֹךְ מִן הַלֶּחֶם*; den Bart, גַּדֵּעַ הַזָּקָן. Einem die Ehre abschneiden, שׂוּם כְּבוֹד אִישׁ לִכְלִמָּה.

Abschätzung, die, עֵרֶךְ. Nach deiner Abschätzung, בְּעֶרְכְּךָ.

Abschätzen, Etwas, הַעֲרִיךְ אֶת.

Abschälen, von der Baumrinde, פַּצֵּל אֶת; von Früchten, קָלֹף, קַלֵּף אֶת*.

Abscheeren, das Haupthaar, גַּלַּח שְׂעָרוֹ, רֹאשׁוֹ; den Bart, גַּלַּח זְקָנוֹ. Leute mit abgeschorenem Barte, אֲנָשִׁים מְגֻלְּחֵי זָקָן. Ihr sollt nicht rund umher abscheeren die Ecke eures Hauptes, לֹא תַקִּיפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם. Die abgeschorene Wolle, גֵּז הַצֶּמֶר.

Abspülen, ein Gefäß, שְׁטֹף, שַׁטֵּף הַכְּלִי בַּמַּיִם. Ich will meine Schuld abspielen, (z. B. im Kartenspiel) בִּצְחוֹק אַגְרִיעַ חוֹבִי עַד תֻּמּוֹ.

Abspitzen, ein Messer, הָסֵר הָרֹאשׁ מֵעַל הַשַּׂכִּין.

Abspeisen, כַּלֵּה לֶאֱכֹל.

Abspänstig machen, Einem seine Dienstleute, הָסֵר לֵב הָעֲבָדִים מֵאֲדוֹנֵיהֶם.

Absperren, s. Abschließen.

Abspringen, das Eisen ist vom Stiele abgesprungen, נָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ.

Absprechen, 1) die Aemter haben ihm das Recht auf

sein Haus abgesprochen, בַּעֲלֵי הַפְּקוּדוֹת גָּזְרוּ אֹמֶר כִּי אֵין לוֹ מִשְׁפָּט וְנַחֲלָה בְּבֵיתוֹ. Der Richter hat ihm das Leben abgesprochen, הַשּׁוֹפֵט חָרַץ עָלָיו מִשְׁפַּט מָוֶת, חָרַץ מִשְׁפָּטוֹ לָמוּת. 2) Die Aerzte haben ihm das Leben abgesprochen, נוֹאֲשׁוּ הָרוֹפְאִים מִמֶּנּוּ.

Absprecherisch, ein absprecherischer Mensch, אִישׁ אָץ לִגְזוֹר אֹמֶר.

Abschrift, die, הַעְתָּקָה*. Eine Abschrift des Schreibens, פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב. Eine Abschrift des Gesetzes, מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה. Abschriften, הַעְתָּקוֹת*.

Abschreibgebühr, die, שְׂכַר הַהַעְתָּקָה.

Abschreiben, einen Brief, הַעְתֵּק אִגֶּרֶת.

Abschreiber, ein, מַעְתִּיק, plur. מַעְתִּיקִים.

Abschrecken, Einen von Etwas, הָפֵל לֵב אִישׁ מַעֲשׂוֹת דָּבָר. Das Volk des Landes schreckte sie ab, den Tempel zu bauen, וַיְהִי עַם הָאָרֶץ מְבַהֲלִים אֹתָם לִבְנוֹת אֶת הַהֵיכָל.

Agat, der, s. Achat,

Adonis, eine Gottheit der Syrer, תַּמּוּז.

Advokat, der, מֵלִיץ בְּדִבְרֵי רִיבוֹת בְּשַׁעַר הַמִּשְׁפָּט. Die Advokaten der beiden Parteien, מְלִיצֵי אַנְשֵׁי הָרִיב.

Adverbium, das, s. Nebenwort.

Adjektiv, das, s. Eigenschaftswort.

Adler, der, נֶשֶׁר, plur. נְשָׁרִים. Junge Adler, בְּנֵי נָשֶׁר.

Admiral, der, שַׂר אֳנִיּוֹת הַיָּם, שַׂר הַצִּים.

Admiralsflagge, die, נֵס אֳנִיַּת הַשַּׂר.

Admiralsschiff, das, אֳנִיַּת הַשַּׂר, הָאֳנִיָּה אֲשֶׁר בָּהּ שַׂר הָאֳנִיּוֹת.

Adel, der, des Herzens, der Seele, נְדִיבַת הַלֵּב-הַנֶּפֶשׁ.

Adelicher, ein, אָצִיל. Adeliche, אֲצִילִים.

Ader, die, גִּיד. Adern, גִּידִים. Zur Ader lassen, הַקִּיז דָּם*.

Aderlaß, der, הַקָּזַת דָּם*.

Ahle, die, ein spitziges Werkzeug, מַרְצֵעַ.

Ahndung, die, 1) Bestrafung, פְּקֻדָּה. Der Tag der Ahndung ist gekommen, בָּא יוֹם הַפְּקֻדָּה. 2) Eine Ahndung haben, נַחֵשׁ. s. Ahnden.

Ahnden, 1) bestrafen, פָּקֹד עַל. Ich werde den Frevel an ihm ahnden, אֶפְקֹד עָלָיו רִשְׁעָתוֹ. Gott schauet es, und wird es ahnden, יֵרֶא אֱלֹהִים וְיִדְרֹשׁ. 2) Eine dunkle Empfindung von Etwas haben, נַחֵשׁ. Ich ahnde oder ich ahne, daß Gott mich Deinetwegen gesegnet hat, נִחַשְׁתִּי וַיְבָרְכֵנִי אֱלֹהִים בִּגְלָלֶךָ.

Ahnen, die, אָבוֹת.

Ahnentafel, die, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Ahnenstolz, der, גְּאוֹת הַיַּחַשׂ.

Asyl, das, s. Zufluchtsort.

Athem, der, dichterisch Odem, נְשָׁמָה, נִשְׁמַת חַיִּים. So lange noch ein Athem in mir ist, כָּל עוֹד נִשְׁמָתִי בִי. Athem schöpfen, holen, הָשֵׁב רוּחַ. Er läßt mich nicht Athem schöpfen, לֹא יִתְּנֵנִי הָשֵׁב רוּחִי.

Atheist, der, מְכַחֵשׁ בֵּאלֹהַּ.

Attest, Attestat, das, כְּתַב עֵדוּת, תְּעוּדָה*.

Atmosphäre, die, אֵד הַסּוֹבֵב אֶת הָאָרֶץ, s. Dunstkreis.

Ach! 1) Ausruf des Schmerzes, der Klage, אֲהָהּ, הָהּ, אָח, הוֹי. Ach, mein Gott! אֲהָהּ אֲדֹנָי! Ach, mein Bruder! הוֹי אָחִי! 2) Eine Partikel des Bittens: Ach, ich Bitte! אָנָּא!

Achat, der, ein Halbedelstein, שְׁבוֹ.

Acht, eine Grundzahl, שְׁמוֹנָה, (weibl.) שְׁמֹנֶה. Acht Tage, שְׁמֹנַת יָמִים. Acht Nächte, שְׁמֹנֶה לֵילוֹת. Acht Tage alt, בֶּן שְׁמֹנַת יָמִים. Acht Mal, שְׁמֹנֶה פְּעָמִים. Zum achten Mal, בַּפַּעַם הַשְּׁמִינִית.

Acht geben, auf Etwas, שִׂית-שׁוּת-שׂוּם לִבּוֹ אֶל, עַל, לְ, שׂוּם עֵינוֹ עַל. Sich vor Etwas in Acht nemhen, הִשָּׁמֵר מִן. Nimm dich in Acht, daß du nicht fallest, הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּפּוֹל. Ein alter und thörichter Mann, der noch immer nicht weiß, wie man sich in Acht nimmt, אִישׁ זָקֵן וּכְסִיל אֲשֶׁר לֹא יָדַע לְהִזָּהֵר עוֹד.

Acht, die, Verbannung, חֵרֶם, *נִדּוּי שַׁמְתָּא. Einen in die Acht thun, erklären, הַחֲרֵם, *נַדֵּה אִישׁ.

Achtbar, ein achtbarer Mann, אִישׁ מְכֻבָּד, נְשׂוּא פָנִים.

Achthalb, שִׁבְעָה וָחֵצִי.

Achtung haben, vor Einem, נָשָׂא פְּנֵי אִישׁ, s. Achten. Ich habe vor ihm Achtung, כַּבֵּד אֲכַבְּדֶנּוּ.

Achtsam sein, auf Etwas, שׂוּם לִבּוֹ אֶל, מִתְבּוֹנֵן בְּ. Ein achtsamer Mensch, מִתְבּוֹנֵן.

Achttägig, בֶּן שְׁמֹנַת יָמִים.

Achtjährig, בֶּן־בַּת שְׁמֹנֶה שָׁנָה.

Achtlos, er ist, לֹא יִתְבּוֹנֵן, לֹא יָשִׂים לִבּוֹ אֶל דָּבָר.

Achtmal. s. Acht.

Achte, der, die, הַשְּׁמִינִי הַשְּׁמִינִית. Am achten Tage des Monats, בְּיוֹם שְׁמֹנָה לַחֹדֶשׁ.

Achtel, das, שְׁמִינִית.

Achten, 1) schätzen, חָשַׁב אֵת. Er achtete keinen Menschen, לֹא חָשַׁב אֱנוֹשׁ. Das Silber wurde zu seiner Zeit nicht geachtet, לֹא נֶחְשַׁב הַכֶּסֶף בְּיָמָיו. Das Alter achten, הָדַר פְּנֵי זָקֵן. Du, ein Mensch, den ich mir gleich achte, אַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי. Ein geachteter Mann, נְשׂוּא פָנִים, מְכֻבָּד. Etwas nicht achten, הִשְׁלִיךְ דָּבָר אַחֲרָיו, אַחֲרֵי גֵוּוֹ. Das Leben nicht achten, הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד. 2) Für Etwas halten, חָשַׁב כְּ. Warum werdn wir dem Viehe gleich geachtet? מַדּוּעַ נֶחְשַׁבְנוּ כַבְּהֵמָה. 3) Auf Etwas achten, שׂוּם־שִׁית לִבּוֹ לְ, עַל הִשְׂכִּיל אֶל־עַל דָּבָר. Heil dem, der auf den Armen achtet, אַשְׁרֵי מַשְׂכִּיל אֶל דָּל.

Acht-Eckig, Ich sah ein achteckiges Gebäude, רָאִיתִי בִּנְיָן וְלוֹ שְׁמֹנֶה פִּנּוֹת.

Achtfach, שְׁמֹנָה.

Achtzig, שְׁמֹנִים.

Achtzigjährig, בֶּן־בַּת שְׁמֹנִים שָׁנָה.

Achtzigste, der, הַשְּׁמֹנִים. Der achtzigste Tag, יוֹם הַשְּׁמֹנִים. Das achtzigste Jahr, שְׁנַת הַשְּׁמֹנִים שָׁנָה.

Achtzehn, שְׁמֹנָה עָשָׂר, (weibl.) שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה.

Achtzehnjährig, בֶּן־בַּת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Achtzehnte Tag. der, יוֹם הַשְּׁמֹנָה עָשָׂר. Im achtzehnten Jahre, בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה.

Achtspännig, ich sah heute einen achtspännigen Wagen, רָאִיתִי הַיּוֹם מֶרְכָּבָה וּבָהּ רְתוּמִים שְׁמֹנָה סוּסִים.

Achse, die, s. Axe.

Achsel, die, שְׁכֶם, שָׁכֶם, אֲצִילוֹת יָדַיִם. Ich trug ihn auf den Achseln, נְשָׂאתִיו עַל שִׁכְמִי. Einen über die Achsel ansehen, רָאָה בְּאִישׁ בְּגַאֲוָה וָבוּז.

Aloe, die, אֲהָלִים, אֲהָלוֹת.

Albern, ein alberner Mensch, פֶּתִי. Ein albernes Weib, אֵשֶׁת פְּתַיּוּת. Alberne Leute, פְּתָיִם, פְּתָיִם, פְּתָאִים.

Albernheit, die, פֶּתִי, פְּתַיּוּת.

Algebra, die, חָכְמַת הַהַנְדָּסָה*.

Also, 1) als ein Nebenwort, כֹּה, כָּכָה, כֵּן. Der Mann sprach also, כֹּה אָמַר הָאִישׁ. Also sollt ihr thun, כָּכָה תַעֲשׂוּ. Und es geschah also, וַיְהִי כֵן. Nicht also, mein Herr, לֹא כֵן אֲדֹנִי. 2) als ein Bindewort, אֵפוֹא. Wenn dem also ist, so thut dieses, אִם כֵּן אֵפוֹא זֹאת עֲשׂוּ.

Alt, 1) ein gewisses Alter haben: wie alt bist du? כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיךָ, (weibl.) חַיַּיִךְ. Ich bin ein und dreißig Jahr alt, בֶּן־בַּת שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה אָנֹכִי. Sie ist noch nicht zwanzig Jahre alt, אֵינֶנָּה בַּת עֶשְׂרִים שָׁנָה. Ich bin älter als du, רַבּוֹת שְׁנוֹת חַיַּי מִשְּׁנוֹתֶיךָ, צָעִיר אַתָּה מִמֶּנִּי לְיָמִים. Die Aeltere sprach zu der Jüngern, וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה אֶל הַצְּעִירָה. Der Brief ist drei Monat alt, הָאִגֶּרֶת נִכְתְּבָה זֶה שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים. 2) Bejahrt, זָקֵן, בָּלֶה. Ich bin alt, זָקַנְתִּי. Nachdem ich alt bin, אַחֲרֵי בְלֹתִי. Nachdem sie alt geworden ist, אַחֲרֵי זִקְנָתָהּ. Sie ist zum heirathen schon zu alt, זָקְנָה מִהְיוֹת לְאִישׁ. Er wartete mit seinen Worten, weil Jene älter waren als er, חִכָּה בִדְבָרִים כִּי זְקֵנִים הֵמָּה מִמֶּנּוּ לְיָמִים. Der Aelteste im Hause, זְקַן הַבַּיִת. Ein alter Mann, אִישׁ זָקֵן. Eine alte Frau, אִשָּׁה זְקֵנָה. Alte Männer und Frauen, זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת. In meinen alten Tagen, בִּימֵי זִקְנָתִי. 3) Im Gegensatz von neu und frisch, יָשָׁן, (weibl.) יְשָׁנָה. plur. יְשָׁנִים, יְשָׁנוֹת. Alte Kleider, בְּגָדִים בָּלִים. 4) Aus der Vorzeit herstammend, עַתִּיק. Alte Gegenstände, דְּבָרִים עַתִּיקִים. Ein altes Sprüchwort, מְשַׁל הַקַּדְמֹנִי.

Altane, die, oder der Altan, מַעֲקֶה.

Altar, der, מִזְבֵּחַ. Altäre, מִזְבְּחוֹת.

Alten, die, Menschen, welche lange vor uns gelebt haben, קַדְמֹנִים.

Alter, das, 1) die Lebenszeit des Menschen überhaupt, חֶלֶד, יְמֵי חַיִּים, יְמֵי שְׁנוֹת הָאָדָם. Er erreichte ein Alter von hundert Jahren, יְמֵי חַיָּיו הָיוּ מֵאָה שָׁנִים. Sie starb in einem Alter von drei und neunzig Jahren, מֵתָה בַּת תִּשְׁעִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים. 2) Der letzte Zeittheil des Lebens, זֹקֶן, זִקְנָה, זְקֻנִים, הַבָּא. Wie deine Jugend, so dein Alter, וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶךָ. In seinem Alter, לְעֵת זִקְנָתוֹ, לִזְקֻנָיו. Ein Kind des Alters (im Alter erzeugt), יֶלֶד זְקֻנִים. Das hohe Alter, שֵׂיבָה, כֶּלַח. 3) Alte Leute: das Alter sucht die Ruhe, und die Jugend liebt die Freude, הַזְּקֵנִים יְבַקְשׁוּ לָהֶם מְנוּחָה, וְהַבַּחוּרִים אֹהֲבִים הַשִּׂמְחָה. 4) Vor Alters, מִלְּפָנִים, לְפָנִים, מֵעוֹלָם. Von Alters her, מִקֶּדֶם, מִימֵי קֶדֶם.

Alterthum, das, 1) die längstverflossene Zeit, יְמוֹת עוֹלָם, יְמֵי קֶדֶם, יָמִים קַדְמֹנִים. 2) Die ehemaligen Menschen, דּוֹרוֹת עוֹלָמִים, קַדְמוֹנִים. 3) Alterthümer, דְּבָרִים עַתִּיקִים.

Altern, הַזְקִין. Er hat seit einiger Zeit sehr gealtert, זֶה יָמִים הִזְקִין בִּדְמוּת תּוֹאֲרוֹ (בְּתֹאַר פָּנָיו). Wenn seine Wurzel in der Erde altert, אִם יַזְקִין בָּאָרֶץ שָׁרְשׁוֹ.

Altersschwach, er ist, יֶחֱלַשׁ מִזֹּקֶן.

Allgütig, Gott ist, אֵל מֵטִיב לַכֹּל.

Allgegenwärtig, Gott ist, אֵל צֹפֶה כֹל, מַשְׁגִּיחַ אֶל כֹּל.

Allgemein, er ist allgemein bekannt, יָדוּעַ לַכֹּל. Er ist allgemein verehrt, בְּכָל מָקוֹם אֲשֶׁר יַזְכִּירוּהוּ יְכַבְּדוּהוּ, כָּל יוֹדְעָיו יְכַבְּדוּהוּ. Man spricht in der Stadt allgemein, daß der König morgen kommen werde, הַקּוֹל יִשָּׁמַע בְּכָל הָעִיר לֵאמֹר מָחָר יָבוֹא הַמֶּלֶךְ. Das Treffen war allgemein, נִטְּשָׁה הַמִּלְחָמָה. Im Allgemeinen, בִּכְלָל*. Ein allgemeiner Begriff, מוּשָּׂג כְּלָלִי*.

Allgemeinheit, die, כְּלָל*.

Allwaltend, die allwaltende Gottheit, אֵל הַשַּׁלִּיט בַּכֹּל.

Allwissend, Gott ist, אֵל יוֹדֵעַ כֹּל.

Allweise, Gott ist, אֵל חֲכַם הַחֲכָמִים.

Alltagsmensch, אִישׁ פָּשׁוּט, אִישׁ הֶדְיוֹט. Alltagskleid, das, בֶּגֶד יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, לְבוּשׁ יְמֵי הָעֲבוֹדָה.

Allianz, die, בְּרִית. Eine Allianz schließen, כָּרֹת בְּרִית.

Alliirte, der, בַּעַל בְּרִית. Die Alliirten, בַּעֲלֵי הַבְּרִית. Seine Alliirten, בַּעֲלֵי בְרִיתוֹ.

Allein, 1) als Nebenwort, לְבַד. Ich, du allein, אֲנִי לְבַדִּי, אַתָּה לְבַדְּךָ, אַתְּ לְבַדֵּךְ. Das Zimmer ist für ihn allein, הַחֶדֶר לוֹ לְבַדּוֹ. 2) Einsam, בָּדָד. Allein wohnen, שָׁכֹן בָּדָד, לְבָדָד. 3) Als Bindewort, s. aber, אַךְ, כִּי, אֶפֶס, אוּלָם.

Allmälig, מְעַט מְעַט. Allmälig sammeln, קַבֵּץ עַל יָד.

Allmächtig, Gott ist, אֵל כֹּל יָכוֹל.

Allmächtige, der, שַׁדַּי.

Alle, Alles, כֹּל. Wir, ihr, sie, Alle, כֻּלָּנוּ, כֻּלְּכֶם, כֻּלְּכֶן, כֻּלָּם, כֻּלָּן. Er that es in Gegenwart Aller, עָשָׂה הַדָּבָר לְעֵינֵי כֹל. Das Alles hat mich getroffen, כָּל זֹאת בָּאָתְנִי. Sie gehen alle Jahr dahin, יֵלְכוּ שָׁמָּה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, מִיָּמִים יָמִימָה.

Allegorie, die, מָשָׁל.

Allegorisch, בְּדֶרֶךְ מָשָׁל*.

Allemal, בְּכָל עֵת.

Allenthalben, בְּכָל מָקוֹם.

Allerdings, bei Antworten: Allerdings, mein Herr, כֵּן הוּא אֲדֹנִי.

Allerhand, s. Allerlei.

Allerhöchste, der, אֵל עֶלְיוֹן עַל כֹּל, אֵל אֵלִים.

Allerheiligste, das, des Tempels, בֵּית קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים. Die allerheiligsten Opfer, קָדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים.

Allerseits, es ist euch allerseits bekannt, יָדוּעַ לְכֻלְּכֶם.

Allerliebst, ein allerliebstes Mädchen, נַעֲרָה טוֹבַת חֵן.

Allerlei Menschen, אֲנָשִׁים מֵאֲנָשִׁים שׁוֹנִים. Gott ließ wachsen allerlei Bäume, וַיַּצְמַח אֱלֹהִים כָּל עֵץ.

Allererst, s. Erst.

Allezeit, בְּכָל עֵת, כָּל הַיָּמִים.

Allzu, halte dich nicht für allzu Weise, אַל תִּתְחַכַּם יוֹתֵר. Zeige dich nicht allzu gerecht, אַל תְּצַדֵּק הַרְבֵּה.

Almosen geben, נָתַן מַתָּנָה לְאֶבְיוֹן, פָּרַשׂ כַּפּוֹ־שִׁלַּח יָדוֹ לְעָנִי. Er spendet reichlich Almosen, מְפַזֵּר וְנוֹתֵן לָאֶבְיוֹנִים. Almosenier, גַּבַּאי הַצְּדָקָה, הַמְחַלֵּק צְדָקָה לַעֲנִיִּים.

Als, 1) als Zeitpartikel, כַּאֲשֶׁר, כְּ. Als er ausgeredet hatte, nahm er, וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְדַבֵּר oder כְּכַלּוֹתוֹ לְדַבֵּר וַיִּקַּח. Als der König dieses hörte, befahl er, כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ זֹאת וַיְצַו. Als ich meine Stimme erhob, entfloh er, וַיְהִי כַּהֲרִימִי קוֹלִי וַיָּנָס. 2) Als Bindewort bei einer Vergleichung, מִן. Süßer als Honig, מָתוֹק מִדְּבַשׁ. Du bist größer als er, גָּדוֹל אַתָּה מִמֶּנּוּ. Sie handelten schlechter als ihre Väter, הֵרֵעוּ מֵאֲבוֹתָם. 3) Als ob, als wenn, לְ, כַּאֲשֶׁר, כְּ, *כְּאִלּוּ. Hart behandelt er (der Strauß) seine Jungen, als ob sie nicht sein wären, הִקְשִׁיחַ בָּנֶיהָ לְּלֹא לָהּ. Ich werde die Pfeile dorthin schießen, als ob ich nach einem Ziele schöße, וַאֲנִי אוֹרֶה שְׁמָּה הַחִצִּים לְשַׁלַּח לִי לְמַטָּרָה. Ich würde dann sein, als wenn ich nie gewesen wäre, כַּאֲשֶׁר לֹא הָיִיתִי אֶהְיֶה. Sie sollen so werden, als wären sie nie gewesen, וְהָיוּ כְּלוֹא הָיוּ, Du befiehlst mir, als wenn ich dein Bedienter wäre, אַתָּה תְּצַוֵּנִי כְּאִלּוּ מְשָׁרֶתְךָ אָנֹכִי. 4) Als daß, מִן. Der Schmerz ist zu groß, als daß ich ihn ertragen könnte, גָּדוֹל כְּאֵבִי מִנְּשׂוֹא. Das Gefäß ist zu klein, als daß es den Wein fassen könnte, קָטֹן הַכְּלִי מֵהָכִיל אֶת הַיַּיִן.

Alsdann, אָז, אֱנֵי.

Alkali, das, בֹּרִית, נֶתֶר. s. Laugensalz.

Alkoven, der, קֻבָּה.

Alkoran, der, *סֵפֶר דַּת הָעַרְבִים וְהַיִּשְׁמְעֵאלִים, סֵפֶר הַקֻּרְאָן.

Alraun, die, דּוּדָאִים.

Am, 1) s. neben, עַל. Am Ufer des Flusses stehen, עָמַד עַל שְׂפַת הַנָּהָר. 2) Bei Zeitangaben, בְּ. Am neunten des Monats, בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ. Am Morgen, בַּבֹּקֶר. Am Abend, בָּעֶרֶב. s. An.

Ambos, der, פַּעַם.

Amboschmied, der, (der Grobschmied), הוֹלֵם פָּעַם.

Amulet, das, Zaubergehenk, plur. Amulete, לְחָשִׁים קְשׁוּרִים, טוֹטָפוֹת.

Amt, das, פְּקֻדָּה, מִשְׁמֶרֶת. Aemter, פְּקֻדּוֹת מִשְׁמָרוֹת. Wem Gott ein Amt gibt, dem gibt er auch Verstand, לְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן ה׳ מִשְׁמֶרֶת פְּקוּדָתוֹ, יִתֵּן גַּם דַּעַת וּתְבוּנָה.

Amtmann, der, פָּקִיד. Amtleute, פְּקִידִים, שֹׁטְרִים.

Amtsantritt, der, eines Priesters, יְמֵי מִלֻּאִים.

Amtskleider, die, der Priester, בִּגְדֵי שְׂרָד, בִּגְדֵי קֹדֶשׁ.

Amtsstube, die, הֶדֶר־מוֹשַׁב הַפְּקִידִים.

Ameise, die, נְמָלָה. Ameisen, נְמָלִים.

Ameiseneier, die, בֵּצֵי הַנְּמָלִים.

Ameisenhaufen, der, עֲדַת נְמָלִים.

Amme, die, מֵינֶקֶת. Seine Amme, מֵינִקְתּוֹ. Ammen, מֵינִיקוֹת. Ammenmärchen, סִפּוּרֵי הַמֵּינֶקֶת.

Amnestie, die, מְחִילָה לְמוֹרְדִים בְּמַלְכוּת. Er hat eine allgemeine Amnestie erlassen, יִסְלַח לְכָל הַמּוֹרְדִים בּוֹ.

Amethist, der, ein Edelstein, אַחְלָמָה.

Amphibien, הַבְּרוּאִים אֲשֶׁר כֹּחַ בָּם לִחְיוֹת בַּמַּיִם וּבַיַּבָּשָׁה.

An, ein Vorwort, welches bald den Dativ bald den Akusativ erfordert. Den Dativ, 1) wenn ein Befinden oder Verweilen an einem Orte ausgedrückt werden soll, auf die Frage wo? im Hebräischen עַל oder בְּ, seltener אֶל oder לְ. An dem Brunnen, an der Quelle stehen, עָמַד עַל הַבְּאֵר, עַל הָעַיִן. An den Eingängen der Thore ruft sie, בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים תִּקְרָא. Als sie am Tische saßen, וַיְהִי הֵם יוֹשְׁבִים אֶל הַשֻּׁלְחָן. Da sitzt sie an der Thür ihres Hauses, וְיָשְׁבָה לְפֶתַח בֵּיתָהּ. An der Thür lauert die Sünde, לַפֶּתַח חַטָּאת רֹבֵץ. 2) Wenn ein Zustand angedeutet wird, auf die Frage woran? an wem? Sie starb an einer bösen Krankheit, מֵתָה בָּחֳלִי רַע. Gefallen an Einem haben, חָפֵץ בְּאִישׁ. Du hast treulos an mir gehendelt, בָּגַדְתָּ בִּי. Jung an Jahren, צְעִיר לְיָמִים. 3) Bei Zeitangaben, auf die Frage wann?

Am Tage des Gerichtes, בְּיוֹם הַמִּשְׁפָּט. Am Ersten des Monats, בָּרִאשׁוֹן לַחֹדֶשׁ. Von Mutterleibe an, מִבֶּטֶן אִמִּי. — Den Akusativ, 1) wenn das darauf folgende Wort eine körperliche Bewegung, oder eine Richtung nach einem Ziele hin anzeigt, auf die Frage wohin? an wen? Im Hebräischen wird es durch אֶל עַל, בְּ, und אֶת ausgedrückt. An das Ufer gehen, הָלַךְ אֶל שְׂפַת הַמַּיִם. Das Schwert an den Nagel hängen, תָּלָה הַחֶרֶב עַל הַיָּתֵד. Die Pferde an den Wagen spannen, רָתַם הַסּוּסִים לַמֶּרְכָּבָה. Hand an Einen legen, שָׁלַח יָד בְּאִישׁ. Sich an die Jugendzeit erinnern, זָכַר אֶת יְמֵי נְעוּרָיו. 1) Bei Zeitangaben in Verbindung mit dem Wörtchen bis. Sie hatte kein Kind bis an ihren Tod, לֹא הָיָה לָהּ יֶלֶד עַד יוֹם מוֹתָהּ. Ebenso bei andern Gegenständen: das Wasser reicht ihm bis an den Hals, הַמַּיִם יַגִּיעוּ עַד צַוָּארוֹ. 3) Himmel an, הַשָּׁמַיְמָה. Berg an, הָהָרָה.

Anatom, Anatomiker, der, אִישׁ יוֹדֵעַ חָכְמַת הַנִּתּוּחַ.

Anatomie, die, חָכְמַת הַנִּתּוּחַ*.

Anatomiren, נִתַּח גְּוִיַּת הַמֵּת*.

Analisiren, einen Satz, נִתַּח הַמַּאֲמָר*.

Analise, die, eines Satzes, נִתּוּחַ הַמַּאֲמָר.

Anarchie, die, s. Gesetzlosigkeit.

Anonie, חַטַּאת אוֹנָן.

Anonym, dieser Brief ist anonym, הַמִּכְתָּב הַזֶּה בְּלִי שֵׁם הַכּוֹתֵב. Ich empfing ein anonymes Schreiben, קִבַּלְתִּי מִכְתָּב מִפְּלֹנִי אַלְמֹנִי.

Anonymus, ein, פְּלֹנִי אַלְמֹנִי, פַּלְמֹנִי. s. Ungenannter.

Anordnung, die, 1) Befehl, מִפְקָד. Nach der Anordnung des Königs, בְּמִפְקַד הַמֶּלֶךְ. Anordnungen, פִּקּוּדִים. 2) die Verbindung des Mannigfaltigen, מַעֲרָכָה, מַעֲרֶכֶת.

Anordnen, 1) anbefehlen, פָּקַד. Einen Tag anordnen, festsetzen, יָעַד יוֹם. 2) Ordnung in eine Sache bringen: eine Schlacht anordnen, עָרַךְ מִלְחָמָה.

Aneinander, אִישׁ בְּאָחִיו, אִישׁ אֶל אָחִיו, אִשָּׁה בַּאֲחוֹתָהּ, אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ. Sie kleben aneinander, אִישׁ בְּאָחִיהוּ יְדֻבָּקוּ. Aneinander geheftet, חוֹבְרוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ. Häuser aneinander bauen, הִגִּיעַ בַּיִת בְּבַיִת.

Aneifern, Einen zu Etwas, הֵעִיר לֵב אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Anbohren, Etwas, נָקַב חוֹר בְּ. Er bohrte das Faß an, נָקַב חוֹר בֶּחָבִית (לְהוֹצִיא יֵינוֹ).

Anbau, der, eines Ackers, עֲבֹדַת הָאֲדָמָה.

Anbauen, Felder, זָרַע שָׂדוֹת.

Anbieten, Einem ein Geschenk, קִדֵּם פְּנֵי אִישׁ בְּמִנְחָה. Einer Stadt den Frieden, קָרָא לְעִיר לְשָׁלוֹם. Er hat mir seine Wohnung angeboten, דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר שֵׁב אִתִּי.

Anbinden, 1) an Etwas, קָשַׁר עַל־בְּ. Binde den Esel an, אֱסֹר אֶת הַחֲמוֹר. Das Pferd ist angebunden, הַסּוּס אָסוּר. Etwas an den Hals anbinden, עָנַד לְגַרְגְּרֹתָיו. Sie banden das Brustschild an, רָכְסוּ אֶת הַחֹשֶׁן אֶל. 2) Mit Jemanden anbinden, sich mit ihm in einen Streit einlassen, הִתְגָּרָה בְּאִישׁ. 3) Er ist kurz angebunden, קְצַר אַפַּיִם הוּא.

Anbeißen, einen Apfel, הֵחֵל לִנְשֹׁךְ בְּשִׁנָּיו אֶת הַתַּפּוּחַ.

Anblasen, das Feuer, נָפַח־הֵפִיחַ בָּאֵשׁ. Die Kohlen, לִהֵט גֶּחָלִים.

Anblick, der, מַרְאֵה עֵינַיִם. Sein Anblick ist fürchterlich, נוֹרָא מַרְאֵהוּ. Sinkt er nicht schon bei seinem Anblicke nieder? הֲגַם אֶל מַרְאָיו יֻטָּל. Welch einen herrlichen Anblick gewährt dieses Thal! מַה נֶּחְמָד הָעֵמֶק הַזֶּה לְמַרְאֶה.

Anblicken, Einen, הִבִּיט אֶל, רָאָה בְּ, שָׁזַף־שׁוּר אֶת. Er blickt mich drohend an, יִלְטֹשׁ עֵינָיו לִי.

Anbeginn, von, מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם.

Anbetung, die, Gottes, הִשְׁתַּחֲוָיָה לֵאלֹהִים, תְּפִלָּה לְאֵל חָי.

Anbetteln, er bettelt jeden Vorübergehenden an, יְבַקֵּשׁ מַתָּנָה מִכָּל עוֹבֵר.

Anbeten, 1) Gott, הִשְׁתַּחֲוָה לֵאלֹהִים, בֵּרַךְ בְּשֵׁם אֱלֹהִים, הִתְפַּלֵּל לֵאלֹהִים. Götzen anbeten, עָבַד אֱלֹהִים אֲחֵרִים. 2) Er betet das Mädchen an, עַזָּה אַהֲבָתוֹ אֶל הַנַּעֲרָה.

Anbeter, der, 1) Gottes, הַמִּשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהִים, עָתָר. Meine Anbeter bringen mir zum Geschenke, עֲתָרַי יוֹבִילוּן מִנְחָתִי. 2) Sie hat viele Anbeter, רַבִּים מְאַהֲבֶיהָ.

Anbellen, der Hund bellt Jeden an, הַכֶּלֶב יֶחֱרַץ לְשׁוֹנוֹ לְכָל עוֹבֵר.

Anbefehlen, Einem Etwas, פָּקַד עַל אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Anbruch, der, mit Tagesanbruch, בַּעֲלוֹת הַשַּׁחַר, בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר.

Anbrummen, Einen, הָמָה לִקְרַאת אִישׁ. Der Beer brummt mich an, הַדּוֹב יֶהֱמֶה לִקְרָאתִי.

Anbrüchig, was zu verderben anfängt. Das Fleisch, der Wein ist anbrüchig, הַבָּשָׂר יָחֵל לִבְאֹשׁ, הַיַּיִן יָחֵל לַחְמֹץ.

Anbrüllen, der Löwe hat uns angebrüllt, הָאַרְיֵה שָׁאַג לִקְרָאתֵנוּ.

Anbringen, ich kann in diesem Zimmer kein Bett anbringeu, לֹא אוּכַל לָשׂוּם מִטָּה בַּחֶדֶר הַזֶּה. Er brachte Palmen und Ketten (als Zierrath) darauf an, וַיַּעַל עָלָיו תִּמֹּרִים וְשַׁרְשְׁרוֹת. 2) Ich habe meine Waare sehr gut angebracht, מָכַרְתִּי סְחוֹרָתִי כְּאַוַּת נַפְשִׁי. 3) Eine Bitte bei Jemanden anbringen, הַפֵּל תְּחִנָּה לִפְנֵי אִישׁ. Was hast du anzubringen? מַה תְּבַקֵּשׁ. 4) Eine gut angebrachte Rede, דְּבַר דָּבֻר עַל אָפְנָיו. Das ist ein übel angebrachter Scherz, הַשְּׂחוֹק הַזֶּה אֵינֶנּוּ בְעִתּוֹ.

Anbringen, das, בַּקָּשָׁה.

Anbringer, der, מַלְשִׁין.

Anbrechen, 1) ein Brod, פָּרַס הַלֶּחֶם, לָקַחַת פַּת מִמֶּנּוּ. 2) Die Morgenröthe ist angebrochen, עָלָה הַשַּׁחַר. Mit anbrechendem Tage, בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר.

Angabe, die, הוֹדָעַת דָּבָר, מוֹדַעַת זֹאת. 1) Bericht. Die Angabe in deinem Schreiben ist richtig, אֱמֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר הוֹדַעְתַּנִי בְּמִכְתָּבְךָ. 2) Berechnung, עֵרֶךְ. 3) Die Angabe eines Gebäudes, מַעֲרֶכֶת הַבִּנְיָן.

Angaffen, sie gaffen mich an, הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי.

Angürten, sich ein Schwert, חָגַר חֶרֶב.

Angeifern, Einen, כָּעַס עַל אִישׁ בְּשֶׁצֶף קֶצֶף.

Angst, die, פַּחַד, מְחִתָּה. Angst haben פָּחַד פָּחַד, חָתַת. Einem Angst machen, הַפְחֵד אֶת אִישׁ.

Angstgeschrei, das, זַעֲקַת פַּחַד, קוֹל חֲרָדָה.

Angstschweiß, der, זֵעַת פָּנִים מֵרוֹב פַּחַד.

Angeboren, die Krankheit ist ihm angeboren, יָחֳלָה אֶת חָלְיוֹ מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ. Das Lügen ist ihm angeboren, מֵעוּדוֹ יְכַחֵשׁ וִיכַזֵּב, s. Anerben.

Angebinde, das, meine Mutter schenkte mir an meinem Geburtstage diesen kostbaren Ring zum Angebinde, אִמִּי נָתְנָה לִי הַטַּבַּעַת הַיְקָרָה הַזֹּאת לִתְשׁוּרָה בְּיוֹם הֻלֶּדֶת אֹתִי, בְּיוֹם הִוָּלְדִי.

Angeben, Etwas, 1) anzeigen, הִגִּיד, הוֹדִיעַ. Bestimmt angeben, פֵּרֵשׁ. Den Namen angeben, נָקַב בְּשֵׁם. 2) Einen, ihn anklagen, דִּבֵּר שִׂטְנָה עַל, שׂוּם עֲלִילוֹת דְּבָרִים לְ. Einen Flüchtling angeben, גַּלֵּה נוֹדֵד. Der Mörder hat sich selbst angegeben, הָרֹצֵחַ בָּא וְגִלָּה אֶת אֹזֶן הַשּׁוֹפֵט לֵאמֹר רָצַחְתִּי. Angeberei, מְסִירָה.

Angehörig, 1) das mir angehörige Haus, הַבַּיִת אֲשֶׁר לִי. 2) Als Hauptwort. Die Angehörigen, קְרוֹבִים. Meine Angehörigen, קְרֹבַי, אַנְשֵׁי בֵיתִי, בְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי.

Angehören, wem gehörst du an? לְמִי אַתָּה.

Angehen, 1) Einen bittend angehen, פָּגַע בְּאִישׁ. 2) Der Mann gehet uns nahe an, קָרוֹב לָנוּ הָאִישׁ. Sie gehet mich nichts an, אֵינֶנָּה מִקְּרֹבַי, מִמִּשְׁפַּחְתִּי. Was geht mich dein Streit an? מַה לִּי וּלְרִיבְךָ. 3) Betreffen. Die Sache geht nur mich an, עָלַי לְבַדִּי לָשׂוּם לֵב עַל הַדָּבָר. 4) Anfangen. Der Krieg wird bald angehen, הַמִּלְחָמָה תָּחֵל בְּקָרוֹב. Ein angehender Schriftsteller, אִישׁ מֵחֵל (*מַתְחִיל) לַעֲשׂוֹת סְפָרִים.

Angewöhnen, er gewöhnt sich das übermäßige Weintrinken an, יִלְמוֹד מְעַט מְעַט אֶת דֶּרֶךְ סוֹבְאֵי יָיִן.

Angesicht, das, פָּנִים, אַפַּיִם. Von Angesicht zu Angesicht, פָּנִים אֶל פָּנִים, פָּנִים בְּפָנִים. Vor meinem Angesichte, לְפָנַי, עַל פָּנָי. Vor dem Angesichte des Verständigen ist die Weisheit, אֶת פְּנֵי מֵבִין חָכְמָה. Mit dem Angesichte zur Erde werfen sie sich nieder vor dir, אַפַּיִם אֶרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לָךְ. Laß

uns einander von Angesicht sehen! לְכָה נִתְרָאֶה פָנִים. Einen in das Angesicht loben, הַלֵּל אִישׁ עַל פָּנָיו. Ich kenne Ihn nicht von Angesicht, לֹא רְאִיתִי פָּנָיו מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. Im Angesichte der ganzen Stadt, לְעֵינֵי כֹל אַנְשֵׁי הָעִיר.

Angesehen, ein angesehener Mann, נְשׂוּא פָנִים.

Angethan, mit Kleidern, לָבוּשׁ = מְלֻבָּשׁ בְּגָדִים. David war angethan mit einem Oberkleide von Bissus, וְדָוִד מְכֻרְבָּל בִּמְעִיל בּוּץ.

Angel, die, 1) zum Fischfange, חַכָּה. Der Fisch hat an die Angel gebissen, הַדָּג בָּלַע אֶת הַחַכָּה. Man wird euch fortschleppen mit Angeln, וְנִשָּׂא אֶתְכֶם בְּצִנּוֹת. 2) Einer Thüre, צִיר. Die Thüre dreht sich um in der Angel, הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל צִירָהּ. Und die Angeln zu den Thüren des Hauses, וְהַפֹּתוֹת לְדַלְתֵי הַבַּיִת.

Angeloben, s. Geloben.

Angeln, nach Fischen, לְכֹד דָּגִים בְּחַכָּה.

Angelegen, sich Etwas angelegen sein lassen, שׂוּם לִבּוֹ עַל דָּבָר, דָּרשׁ = פָּקֹד לְ.

Angelegenheit, die, חֵפֶץ, דָּבָר, עִנְיָן. Die Angelegenheit Gottes gedeiht durch seine Hand, חֵפֶץ אֱלֹהִים בְּיָדוֹ יִצְלָח. Ich komme zu dir in meines Bruders Angelegenheiten, בָּאתִי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ עַל אוֹדוֹת אָחִי.

Angelegentlich, Einen sehr angelegentlich bitten, פָּגֹעַ = הַפְגִּיעַ בְּאִישׁ עַד מְאֹד, בַּקֵּשׁ דָּבָר מֵאִישׁ בְּכָל מְאוֹדוֹ.

Angemessen, כְּפִי. Eine dem Dienste angemessene Belohnung, שָׂכָר כְּפִי הָעֲבוֹדָה.

Angenehm, נָעִים. Angenehm sein, נָעֵם. Es ist mir sehr angenehm, יִנְעַם לִי מְאֹד. Möge dir meine Gabe angenehm sein, אָנָּא תֶּעֱרַב לְךָ מִנְחָתִי. Das Licht ist den Augen angenehm, מָתוֹק הָאוֹר לָעֵינָיִם. Ein angenehmer Schlaf, שֵׁנָה עֲרֵבָה. Sie hat eine angenehme Stimme, קוֹלָהּ עָרֵב. Ein angenehmer Geruch, רֵיחַ נִיחֹחַ, רֵיחַ טוֹב. Angenehme Worte, דְּבָרִים נְעִימִים, אִמְרֵי נֹעַם.

Anger, der, כַּר, נָוֶה. Die Anger, כָּרִים, נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Angriff, der, im Kriege. Einen Angriff machen, אָסֹר הַמִּלְחָמָה, הָחֵל לְהִלָּחֵם בְּ.

Angreifen, Einen, 1) anfassen, הַחֲזֵק יָדוֹ = אָחֹז בְּ. 2) Wer soll den Feind angreifen? מִי יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה, מִי יָחֵל לְהִלָּחֵם בְּאוֹיֵב. Einen mit dem Degen in der Hand angreifen, פְּגַע בְּאִישׁ בְּחַרְבּוֹ. Du hast mich bei meiner Ehre angegriffen, *פָּגַעְתָּ בִּכְבוֹדִי. 3) Die Krankheit hat mich sehr angegriffen, הַחֳלִי הִמְעִיט כֹּחִי מְאֹד. 4) Anfangen. Das ist ein Müßiggänger, er will Nichts angreifen, עָצֵל הוּא, לֹא יֹאבֶה עֲשׂוֹת כָּל מְלָאכָה.

Angreifer, der, הַמַּפְגִּיעַ, הַמֵּחֵל לְהִלָּחֵם.

Angrenzen, גָּבֹל בְּ, פָּגֹעַ בְּ, הִשָּׁעֵן לְ. Sein Feld grenzt an dem seines Bruders, שָׂדֵהוּ יִגַּע בִּגְבוּל שְׂדֵה אָחִיו.

Andacht, die, שִׂיחָה, *עִיּוּן תְּפִלָּה. Seine Andacht verrichten, שָׁפֹךְ שִׂיחָתוֹ (שִׂיחוֹ) לִפְנֵי אֱלֹהִים.

Andichten, Einem Etwas, דַּבֵּר כְּזָבִים עַל אִישׁ, הַמְצִיא דְּבַר כָּזָב עַל אִישׁ.

Andeutung, die, Anzeige, אַחֲוָה, (chaldäisch) אַהֲוָיָה, *רֶמֶז.

Andeuten, Einem Etwas, חַוֵּה לְ.

Andächtig beten, שָׁפֹךְ נַפְשׁוֹ לִפְנֵי אֱלֹהִים, הִתְפַּלֵּל בְּכָל לֵב.

Andächtler, der, הַמַּרְבֶּה תְפִלָּה לְרַמּוֹת רֹאָיו.

Andächtlerei, die, תְּפִלַּת שֶׁקֶר, תְּפִלַּת שָׁוְא, צְבִיעוּת.

Andenken, das, זֵכֶר, זִכָּרוֹן. Zum ewigen Andenken, לְזֵכֶר עוֹלָם. Er steht bei mir in gutem Andenken, אֲכַבֵּד שְׁמוֹ. Sein Andenken wird niemals erlöschen, לֹא יֹאבַד = לֹא יִשָּׁכַח זִכְרוֹ לָנֶצַח. Behalte mich in gutem Andenken! זָכְרֵנִי לְטוֹבָה. Ich gebe dir diesen Ring zum Andenken, הִנְנִי נֹתֵן לְךָ הַטַּבַּעַת הַזֹּאת לְמַעַן תִּזְכְּרֵנִי תָמִיד. Seligen Andenkens, זִכְרוֹ לִבְרָכָה.

Anderwärts, בְּמָקוֹם אַחֵר.

Anderthalb, z. B. anderthalb Ellen, אַמָּה וָחֵצִי, אַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה.

Anders, 1) als Nebenwort. Sich anders besinnen, שַׁנֵּה מַחֲשַׁבְתּוֹ, שׁוּב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ. Dieser Mensch wird nicht anders, הָאִישׁ הַזֶּה לֹא יְשַׁנֶּה דַּרְכּוֹ. Du sprichst ganz anders als er, דְּבָרֶיךָ שׁוֹנִים מְאֹד מִדְּבָרָיו. Der Eine spricht so, der Andere anders, זֶה אֹמֵר בְּכֹה וְזֶה אֹמֵר בְּכֹה. Hier ist

nichs anders, als das Haus Gottes, אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים. 2) Als Bindewort, נָא. Wenn ich anders Gnade vor dir gefunden, אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ.

Anderswo, wir wohnen, אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים בְּמָקוֹם אַחֵר.

Anderswohin, gehen, הָלֹךְ אֶל מָקוֹם אַחֵר.

Anderswoher kommen, בּוֹא מִמָּקוֹם אַחֵר.

Andere, der, die, das. 1) Als Beiwort, f. verschieden, אַחֵר, אַחֶרֶת. Andere Männer, אֲנָשִׁים אֲחֵרִים. Andere Weiber, נָשִׁים אֲחֵרוֹת. Das Weib eines Andern, אִשָּׁה זָרָה, אֵשֶׁת רֵעַ. Er ist ein anderer Mensch geworden, נֶהְפַּךְ לְאִישׁ אַחֵר. 2) Ein Zahlverhältniß. Der andere Tag, יוֹם שֵׁנִי. Den andern Tag darauf, מִמָּחֳרָת. Der Eine und der Andere, אִישׁ וְאָחִיו, זֶה וָזֶה. Einer zum Andern, אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, זֶה אֶל זֶה. Eine zur Andern, אִשָּׁה אֶל רְעוּתָהּ. Eine nach der Andern, אַחַת לְאַחַת. Von einem Hause zum andern, מִבַּיִת אֶל בַּיִת. Ein Bote folgt dem andern, צִיר עַל צִיר יָבֹא.

Androhen, אַיֵּם*. Einem eine Züchtigung, יָעֹד מוּסָר לְאִישׁ. Wir haben ihm eine Strafe angedroht, (אֲנַחְנוּ מְיָרְאִים אֹתוֹ לְיַסְּרֵהוּ).

Andringen, בּוֹא בְחָזְקָה.

Andrücken, Einen an die Wand, לְחֹץ אִישׁ אֶל הַקִּיר. Den Kalk fest andrücken, הַדְבֵּק אֶת הַשִּׂיד אֶל, בְּ.

Anhaben, 1) das Kleid, welches er anhat, הַבֶּגֶד אֲשֶׁר עַל בְּשָׂרוֹ. 2) Er kann mir Nichts anhaben, לֹא יוּכַל לִי, לֹא יוּכַל לִמְצֹא בִי דָבָר לְהָרַע לִי.

Anhalten, verb. act. 1) Zurückhalten vom Weitergehen, עָצֹר אֵת, הַחֲזֵק בְּ. Einen Flüchtling anhalten, תָּפֹשׂ אִישׁ הַנָּס וְנִמְלָט. 2) Einen zur Arbeit, הַעֲבֵד אִישׁ, נָגֹשׂ אִישׁ לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה. Einen Knaben zum Lernen, הָעֵר אֶת לֵב הַנַּעַר לִלְמֹד. 3) Sich anhalten, z. B. halte dich an mich an, damit du nicht fallest, אֱחֹז בִּי פֶּן תִּפּוֹל.

Anhalten, verb. neut. 1) Der Regen hat die ganze Nacht angehalten, הַגֶּשֶׁם יָרַד כָּל הַלַּיְלָה בְּלִי חָשֹׂךְ. Eine anhaltende Krankheit, חֳלִי נֶאֱמָן. 2) Er hat bei mir um die Hand meiner Tochter angehalten, בִּקֵּשׁ מִמֶּנִּי לָתֵת לוֹ בִתִּי לְאִשָּׁה.

Anhang, der, 1) eine Partei, חֶבְרָה, כַּת, כְּנֵסִיָּה. Die Aufrührer wurden mit ihrem ganzen Anhang geschlagen, הַמּוֹרְדִים וְכָל עֲדָתָם הֻכּוּ. Und seinen ganzen Anhang zerstreue ich nach allen Seiten, וְכָל אֲגַפָּיו אֱזָרֶה לְכָל רוּחַ. 2) Eines Buches, הוֹסָפָה*.

Anhöhe, die, מַעֲלָה, מִשְׂגָּב, בָּמָה. Die Anhöhe der Stadt, מַעֲלֵה הָעִיר. Anhöhen, בָּמוֹת. Auf den Anhöhen der Stadt, עַל מְרוֹמֵי קָרֶת.

Anhören, Einen, שְׁמַע אֶל. Hört mich an! שִׁמְעוּ אֵלַי.

Anhauchen, Einen, נָפֹחַ בְּ.

Anheim stellen, Einem Etwas, גָּלֹל אֶל. Ich habe Gott meine Angelegenheit anheim gestellt, גַּלּוֹתִי אֶל אֱלֹהִים דְּרָכַי, מַעֲשַׂי.

Anhäufen, Schätze, צְבֹר אוֹצְרוֹת כֶּסֶף וְזָהָב.

Anheischig machen, sich zu Etwas, קַבֵּל עָלָיו לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Anheben, zu reden, עָנָה. Er hob an und sprach, וַיַּעַן וַיֹּאמַר.

Anhetzen, einen Menschen zu Etwas, הָסֵת אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Einen Hund, an Einen, שַׁלֵּחַ כֶּלֶב בְּאִישׁ.

Anhetzer, der, הַמֵּסִית.

Anhänglich, mancher Freund ist anhänglicher als ein Bruder, יֵשׁ אֹהֵב דָּבֵק מֵאָח.

Anhänglichkeit, die, דְּבֵקוּת*.

Anhängen, verb. act. 1) ein Kleid, תָּלֹה הַבֶּגֶד עַל הַיָּתֵד. 2) Sich anhängen, דָּבֹק בְּ. Das Pech hängt sich an die Hände an, הַזֶּפֶת תִּדְבַּק בְּיָדַיִם. 3) Beifügen, הוֹסֵף. Er hängt immer noch Etwas an die Erzählung an, יוֹסֵף תָּמִיד דְּבָרִים עַל מִסְפָּרוֹ. 4) Einem einen Schimpf, einen Schandfleck anhängen, נָתֹן דֹּפִי בְּאִישׁ.

Anhängen, verb. neut. 1) Einem anhängen דָּבֹק בְּ, הִצָּמֵד לְ. Sie hingen Gott und ihrem Könige an, דָּבְקוּ בֵאלֹהִים וּבְמַלְכָּם. Meine Seele hängt dir an, תִּדְבַּק נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ. 2) Das Böse hängt uns von Natur an, יֵצֶר לִבֵּנוּ רַע מִנְּעוּרֵינוּ. Seine üble Gewohnheit hängt ihm noch immer an, דַּרְכּוֹ הָרָעָה דְּבֵקָה בוֹ עַד עַתָּה.

Anhänger, der, הַדָּבֵק בְּ. Seine Anhänger, הַדְּבֵקִים בּוֹ; im verächtlichen Verstande, עֵדָה, s. Anhang.

Anheften, an Etwas, חַבֵּר אֶל; durch Nähen, תָּפֹר בְּ.

Anwachs, der, aller Anwachs deines Hauses soll in Manneskraft dahin sterben, כָּל מַרְבִּית בֵּיתְךָ יָמוּתוּ אֲנָשִׁים.

Anwachsen, seine Schuld wächst täglich an, חוֹבוֹ יִרְבֶּה מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Anwalt, der, מֵלִיץ.

Anwandeln, ich weiß nicht was ihn angewandelt hat, dies zu thun, לֹא אֵדַע מָה הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה. Mich wandelte plötzlich eine Furcht an, יֹאחֲזֵנִי פַּחַד פִּתְאֹם. Es wandelt ihn die Lust an, יִתְאַוֶּה תַאֲוָה.

Anwuchs, der, des Unkrauts, מַרְבִּית הָעֵשֶׂב הָרָע.

Anwiehern, der Hengst wieherte die Stute an, הַסּוּס יְצַהֵל אֶל הַסּוּסָה.

Anweisung, die, eine Anweisung zur Erlernung der hebräischen Sprache, *מוֹרֶה דֶרֶךְ לִלְמֹד לְשׁוֹן עִבְרִית.

Anweisen, 1) Einem seine Wohnung, einen Bauplatz, נָתֹן מָקוֹם לְאִישׁ לָשֶׁבֶת, לִבְנוֹת שָׁם. Einem Geld anweisen, יָעֹד מָקוֹם לְאִישׁ לְקַבֵּל שָׁם כֶּסֶף. 2) Unterricht geben, הוֹרוֹת. Er ist zu allem Guten angewiesen worden, הוֹרוּהוּ אֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה לָלֶכֶת בָּהּ.

Anweben, durch Weben verbinden, אָרֹג עִם.

Anwehen, Einen, נָשֹׁב־ נָשֹׁף בְּ. Der Wind wehet mich an, הָרוּחַ יִשֹּׁב־ יִשֹּׁף בִּי.

Anwesend sein, הִמָּצֵא, הָיֹה. Der König und seine anwesenden Räthe, הַמֶּלֶךְ וְיוֹעֲצָיו הַנִּמְצָאִים oder אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ.

Anwesenheit, die, während meiner Anwesenheit in der Stadt, בְּעֵת הֱיוֹתִי בָעִיר.

Anwenden, ich will alle Mittel zu seiner Rettung anwenden, אֶעֱשֶׂה אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי לְהַצִּילוֹ, בְּכָל מַאֲמַצֵּי כֹחִי אֶעֱמוֹל לְהוֹשִׁיעֵהוּ. Dein Sohn wendet seine ganze Zeit unnütz an, בִּנְךָ לֹא יַעֲשֶׂה כָל הַיּוֹם דָּבָר אֲשֶׁר בּוֹ תוֹעֶלֶת.

Anwerben, Soldaten, שְׂכֹר אַנְשֵׁי חַיִל לַצָּבָא. Er hat sich anwerben lassen, נִשְׂכַּר לָלֶכֶת בַּמִּלְחָמָה.

Anwerfen, Mörtel, Kalk, טוּחַ אֶת הַבַּיִת, שׂוּד בַּשִּׂיד אֶת הַקִּיר.

Ansagen, Etwas, הַגֵּד־ הוֹדִיעַ אֶת.

Ansatz, der, einer Krankheit, *תְּחִלַּת הַמַּחֲלָה.

Ansuchen, bei Einem, um Etwas, שְׁאֹל־ בַּקֵּשׁ דָּבָר מִן.

Ansiegeln, einen Brief an den andern, הַדְבֵּק אִגֶּרֶת אֶל אִגֶּרֶת בְּחֹמֶר הוֹתָם.

Ansiedeln, sie haben sich bei uns angesiedelt, נָתְנוּ מִשְׁכְּנֹתָם בְּתוֹכֵנוּ.

Ansicht, die, 1) Meinung, דֵּעַ. Ich will dir meine Ansicht mittheilen, אֲחַוֶּה לְךָ דֵעִי. Nach meiner Ansicht, *לְפִי דַעְתִּי. Ansichten, *דֵּעוֹת. 2) Prospekt, מַרְאֶה, s. Anblick.

Ansichtig werden, eines Andern, רָאֹה אֶת. Sobald er meiner ansichtig wurde, kam er auf mich zu, כִּרְאוֹתוֹ אֹתִי מֵרָחוֹק, בָּא לִקְרָאתִי.

Ansinnen, wie kannst du mir so etwas ansinnen? אֵיךְ תּוּכַל לְבַקֵּשׁ זֹאת מִמֶּנִּי.

Ansegeln, das Schiff ist an eine Klippe angesegelt, הָאֳנִיָּה נִכְשְׁלָה בְּשֵׁן הַסֶּלַע.

Ansehung, in Ansehung deiner will ich es thun, אֶעֱשֶׂה זֹאת לְמַעַנְךָ, בַּעֲבוּרְךָ. In Ansehung seiner Jugend will ich ihm verzeihen, אֶסְלַח לוֹ בַּאֲשֶׁר הוּא צָעִיר לְיָמִים.

Ansehnlich, 1) von der Größe einer Sache. Ein ansehnliches Horn, קֶרֶן חָזוּת. 2) Ein gutes Aeußere habend. Ein ansehlicher (wohl gewachsener) Mann, אִישׁ תֹּאַר. 3) Ein ansehnliches Geschenk, *מַתָּנָה רְאוּיָה, הֲגוּנָה.

Ansehen, die Augen auf Etwas richten הַבֵּט אֶל, רָאֹה אֶת־ בְּ. Er sieht mich freudig an, יִרְאֶה אֹתִי־ יַבִּיט אֵלַי וְלִבּוֹ שָׂמֵחַ. Meine Feinde sehen mich verächtlich an, אוֹיְבַי יַבִּיטוּ יִרְאוּ בִי. Ich kann dich nicht genug ansehen, לֹא תִשְׂבַּע עֵינִי לִרְאוֹתְךָ. Einander ansehen (unentschlossen sein), הִתְרָאֵה. Was seht ihr euch an? לָמָּה תִּתְרָאוּ. 2) Dafür halten, רָאֹה בְּ. Den Schatten der Berge siehst du für Menschen an, צֵל הֶהָרִים אַתָּה רֹאֶה כַּאֲנָשִׁים. s. Halten, 3) Etwas mit ansehen,

רָאָה בְּ. Wie könnte ich den Untergang meines Geschlechtes mit ansehen? אֵיכָה אוּכַל לְרָאוֹת בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי. Ich will den Tod des Kindes nicht mit ansehen, אַל אֶרְאֶה בְּמוֹת הַיָּלֶד.

Ansehen, das, 1) die äußere Gestalt, מַרְאֶה. Schön, schlecht von Ansehen, יְפַת־רַע הַמַּרְאֶה. Er hat ein majestätisches; kriegerisches Ansehen, הוֹד וְהָדָר בְּפָנָיו; מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה אַנְשֵׁי מִלְחָמָה. 2) Achtung, יְקָר, כָּבוֹד, גְּדֻלָּה. Dieser Mann steht in großem Ansehen, הָאִישׁ הַזֶּה נִכְבָּד מְאֹד. Sich ein Ansehen geben, הִתְכַּבֵּד. 3) Das Ansehen der Person (vor Gericht), מַשֹּׂא פָנִים. Bei Gott gilt kein Ansehen der Person, אֵין עִם אֱלֹהִים מַשֹּׂא פָנִים.

Ansetzen, 1) an den Mund setzen. Den Becher ansetzen, הַגֵּשׁ־הָבִיא־שׂוּם הַכּוֹס אֶל פִּיו לִשְׁתּוֹת. 2) Bestimmen. Einen Tag ansetzen, יָעַד יוֹם. 3) Fett ansetzen, עָשָׂה חֵלֶב עַל. Und Schmeer hat er an seine Lenden angesetzt, וַיַּעַשׂ פִּימָה עֲלֵי כָסֶל. 4) Seine Zahlungen einstellen, חָדַל לְשַׁלֵּם נִשְׁיוֹ אֶל הַנּוֹשִׁים בּוֹ.

Ansäßig, er ist in dieser Stadt ansäßig, יֶשׁ לוֹ אֲחֻזָּה בְּתוֹךְ הָעִיר הַזֹּאת. Macht euch bei uns ansäßig, הֵאָחֲזוּ בְּתוֹכֵנוּ.

Ansäen, Felder, זָרַע שָׂדוֹת. Er hat Korn angesäet, זָרַע דָּגָן עַל תַּלְמֵי שָׂדַי.

Antasten, Einen, נָגַע בְּ. Vielleicht wird mich mein Vater antasten, אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי אָבִי. Wer diesen Mann antastet, soll des Todes sein, כָּל הַנֹּגֵעַ בָּאִישׁ הַזֶּה מוֹת יוּמָת. Einen an seiner Ehre antasten, פָּגַע בִּכְבוֹד חֲבֵרוֹ*.

Anthun, Einem Ehre, נָתַן כָּבוֹד לָאִישׁ, כִּבֵּד אֶת. Einem einen Schimpf anthun, הֵרֵף־הִכְלִים אִישׁ. Er hat sich ein Leides angethan, אִבֵּד נַפְשׁוֹ.

Antheil, der, 1) s. Theil, חֵלֶק, חֶבֶל, מָנָה, מְנָת. Ich habe keinen Antheil an dem Hause, אֵין לִי חֵלֶק בַּבַּיִת. Der Antheil der Priester, מְנָת הַכֹּהֲנִים. Ich nehme den herzlichsten Antheil an deinem Unglücke, לִבִּי יִכְאַב מְאֹד עַל הָרָעָה אֲשֶׁר מְצָאָתְךָ.

Antwort, die, מַעֲנֶה, תְּשׁוּבָה. Bringe mir eine Antwort, הֲשִׁיבֵנִי דָבָר. Eine sanfte Antwort, מַעֲנֶה רַךְ. Er ertheilte mir eine harte Antwort, עָנָנִי קָשׁוֹת. Er blieb mir die Antwort schuldig, לֹא עָנָה אֹתִי דָבָר. Die Antworten, תְּשׁוּבוֹת.

Antworten, Einem, עָנָה אֶת. Was hat er dir geantwortet? מַה עָנְךָ. Er konnte mir nicht antworten, לֹא יָכֹל לַעֲנוֹת אֹתִי, לֹא מָצָא מַעֲנֶה. Meine Gedanken drängen mich zu antworten, שְׂעִפַּי יְשִׁיבוּנִי.

Antik, Antiquitäten, s. Alterthum.

Antiquar, מְאַסֵּף דִּבְרֵי חֵפֶץ מִשָּׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת (Buchhändler), der, קֹנֶה וּמוֹכֵר סְפָרִים יְשָׁנִים.

Antlitz, das, פָּנִים, s. Angesicht.

Antragen, 1) Einem Etwas, s. Anbieten. 2) Auf Etwas antragen, יָעַץ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Antrieb, der, sie gaben aus eigenem Antriebe, הִתְנַדְּבוּ־נְדַב לִבָּם־נְדָבָה רוּחָם לָתֵת.

Antritt, der, beim Antritt seiner Regierung, בִּתְחִלַּת מַלְכוּתוֹ.

Antrinken, sich mit Wein, שָׁתָה יַיִן לְשִׁכָּרוֹן.

Antreiben, 1) vom Vieh, דָּפַק אֶת; von Pferden, נָהַג אֶת. Er treibt unsinnig die Pferde an, יִנְהַג אֶת הַסּוּסִים בְּשִׁגָּעוֹן. 2) Einen zur Arbeit, נָגַשׂ בְּ. 3) Der göttliche Geist fing an, ihn anzutreiben, רוּחַ אֱלֹהִים הֵחֵלָּה לְפַעֲמוֹ.

Antreiber, der, נֹגֵשׂ. Die Antreiber des Volkes, הַנֹּגְשִׂים־הָרֹדִים בָּעָם.

Antreten, als er seine Regierung angetreten בְּמָלְכוֹ, בְּיוֹם מָלְכוֹ. Er wird morgen eine weite Reise antreten, מָחָר יֵלֵךְ בְּדֶרֶךְ מֵרָחוֹק. Ein Drittel von euch, die den Dienst am Sabbath antreten, הַשְּׁלִשִׁית מִכֶּם בָּאֵי הַשַּׁבָּת.

Antreffen, Einen, מָצָא אֶת. Ich hab' ihn auf der Gasse angetroffen, פְּגַשְׁתִּיהוּ בַּחוּץ. Du wirst ihn zu Hause antreffen, תִּמְצָאֶנּוּ בְּבֵיתוֹ.

Anlage, die, 1) eines Gebäudes, תְּכוּנַת הַבִּנְיָן. 2) Natürliche Fähigkeit, הֲכָנָה*. Er hat Anlage zur Dichtkunst, יֵשׁ לוֹ הֲכָנָה לְחָכְמַת הַמְּלִיצָה*.

Anlachen, Einen, שָׂחַק אֶל, s. Anlächeln.

Anlangen, 1) ankommen, הִגִּיעַ. Die Boten sind

2*

daselbst angelangt, הַמַּלְאָכִים הִגִּיעוּ שָׁמָּה. 2) Was mich anlangt, s. Betreffen.

Anlaß, der, תֹּאֲנָה, *סִבָּה. Der Anlaß zum Streite, *סִבַּת הָרִיב.

Anlassen, Einen hart, דַּבֵּר קָשׁוֹת אֶת אִישׁ.

Anlaufen, wider Einen, רוּץ עַל. Er läuft wider mich an, wie ein Held mit wüthender Kraft, יָרוּץ עָלַי כְּגִבּוֹר בַּחֲמַת כֹּחוֹ.

Anliegen, Einem mit Bitten, פָּצַר־הָאִיץ־פָּגַע בְּ.

Anliegen, das, des Herzens, תַּאֲוַת לֵב וּשְׁאֵלָתוֹ. Ich habe ein großes Obliegen an dich, דָּבָר גָּדוֹל לִי לְבַקֵּשׁ מֵאִתְּךָ.

Anleihe, die, *הַלְוָאָה. Staatsanleihe הַלְוָאָה לְטוֹבַת הַכְּלָל.

Anleitung, die, Einem Anleitung zu Etwas geben הוֹרוֹת אֶת אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Ich leite ihn zum Guten an, אוֹרֶנּוּ דֶּרֶךְ יִבְחַר לְטוֹב לוֹ. s. Anweisung.

Anleiten, er hat ihn zum Guten angeleitet, הִדְרִיכוֹ בְּדֶרֶךְ הַטּוֹב, הוֹרָהוּ אֶת הַדֶּרֶךְ הַטּוֹב לָלֶכֶת בָּהּ.

Anlegen, 1) eine Leiter an die Mauer, נָתֹן סֻלָּם בַּחוֹמָה. Einen Hund, einen rasenden Menschen, אָסֹר הַכֶּלֶב־הָאִישׁ הַמְּשֻׁגָּע בְּכֶבֶל. Dem Pferde einen Zaum, שׂוּם הַמֶּתֶג בְּשִׂפְתֵי הַסּוּס. Ein Kleid, einen Schmuck, ein Schwert, לְבשׁ בֶּגֶד, לְבשׁ עֲדִי, שׁוּת עֶדְיוֹ עָלָיו, שׂוּם חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ, חָגוֹר חַרְבּוֹ. Feuer an ein Haus, הַצֵּת אֵשׁ בַּבַּיִת. Hand an Einen, שְׁלֹחַ יָד בְּאִישׁ. 2) Der Rost legt sich an das Eisen an, הַחֶלְאָה תִּדְבַּק בַּבַּרְזֶל. 5) figürl. Einen Weinberg, eine Stadt anlegen, הָחֵל לִנְטֹעַ כֶּרֶם, יָסֵד־יַסֵּד עִיר. Ich legte mir Gärten an, עָשִׂיתִי לִי גַּנּוֹת. 4) Er legte es darauf an, mir zu schaden, כָּל מַחְשְׁבוֹתָיו עָלַי לְרָעָה.

Anlehnen, ein Brett an die Wand, סָמֹךְ הַקֶּרֶשׁ עַל הַקִּיר. Sich an Etwas anlehnen, הִסָּמֵךְ־הִשָּׁעֵן עַל.

Anlehen, das, *הַלְוָאָה.

Anlächeln, Einen, שְׂחֹק אֶל. So oft er mir begegnet, lächelt er mich an, מִדֵּי פָּגְעוֹ בִי יִשְׂחַק אֵלָי. Das Glück lächelt ihn immer an, יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָיו תָּמִיד.

Anmachen, 1) ein Schloß an die Thür, חַבֵּר הַמַּסְגֵּר אֶל הַדֶּלֶת. 2) Feuer anmachen, בָּעֵר אֵשׁ.

Anmaßen, sich, er maßt sich fremdes Lob an, בְּגַאֲוַת לִבּוֹ יִשְׁתַּבַּח בִּתְהִלָּה לֹא לוֹ. Er hat sich die Regierung angemaßt, הִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר לִי הַמְּלוּכָה.

Anmuth, die, חֵן. Die Anmuth ist über ihre Lippen ausgegossen, הוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֶיהָ. Wer Anmuth in der Sprache liebt, hat Könige zu Freunden, אֹהֵב חֵן שְׂפָתָיו רֵעֵהוּ מֶלֶךְ.

Anmuthig, ein anmuthiges Weib, אֵשֶׁת חֵן, אִשָּׁה טוֹבַת חֵן. Ein anmuthiges Land, אֶרֶץ חֶמְדָּה. Anmuthige Thäler, עִמְקֵי חֶמֶד. Anmuthige Pflanzen, נִטְעֵי נַעֲמָנִים.

Anmuthen, Einem Etwas, s. Ansinnen.

Anmelden, ich habe mich bei ihm anmelden lassen. הוֹדַעְתִּיו שֶׁאָבוֹא לִרְאוֹת פָּנָיו, הוֹדַעְתִּיו לֵאמֹר אָבוֹא לִרְאוֹת פָּנֶיךָ.

Anmerkung, die, *הֶעָרָה.

Anmerken, in einem Buche, כָּתֹב בְּסֵפֶר.

Annageln, ein Brett an das andere, חַבֵּר קֶרֶשׁ אֶל קֶרֶשׁ בְּמַסְמְרִים.

Annadeln, *חַבֵּר בְּמַחַט.

Annahme, die, einer Bestechung, מִקַּח שֹׁחַד. Die Annahme einer falschen Ansicht, אֱחוֹז בְּדֵעָה בִּלְתִּי נְכוֹנָה.

Annalen, die, סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת, קוֹרוֹת הָעִתִּים, דִּבְרֵי הַיָּמִים. s. Jahrbücher.

Annehmlichkeit, die, נֹעַם. Die Annehmlichkeit der Sprache, מֶתֶק שְׂפָתַיִם. Du verlebst deine Jahre in Annehmlichkeiten, תְּבַלֶּה שְׁנוֹתֶיךָ בַּנְּעִימִים.

Annehmen, 1) in Empfang nehmen. Du sollst keine Bestechung annehmen, לֹא תִקַּח שֹׁחַד. 2) Eine Ermahnung, einen Rath, annehmen, לְקֹחַ־קַבֵּל מוּסָר, שְׁמֹעַ עֵצָה, לְעֵצָה. Das Gute, sowohl als das Böse von Gott annehmen, קַבֵּל אֶת הַטּוֹב וְאֶת הָרָע מֵאֵת אֱלֹהִים. Keinen Trost annehmen, מָאֵן לְהִנָּחֵם, לְהִתְנַחֵם. 3) Sich eines Menschen annehmen, פָּקֹד אֶת. Gedenke meiner, und nimm dich meiner an, זָכְרֵנִי וּפָקְדֵנִי. Nimm dich deiner

Heerden an, שִׁית לִבְּךָ לַעֲדָרֶיךָ. 4) Jemands Sitten, Gewohnheiten annehmen, לָמַד דַּרְכֵי אִישׁ. 5) Die Farbe annehmen, קָלַט הַצֶּבַע*.

Annähen, an Etwas, תָּפַר בְּ.

Annäherung, die, קִרְבָה. Die Annäherung Gottes wünschen sie, קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן.

Ans, Er redete ihnen ans Herz, וַיְדַבֵּר עַל לִבָּם. s. An.

Anekeln, jede Speise ekelt mich an, נַפְשִׁי תְבַחַל בְּכָל אֹכֶל, כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשִׁי, כָּל אֹכֶל לִי לְזָרָא.

Anerben, die Krankheit ist ihm angeerbt, מַחֲלָתוֹ דְּבֵקָה בוֹ מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ, s. Angeboren.

Anerkennen, Etwas, הִכִּיר אֶת. Den Erstgebornen, den Sohn der Gehaßten soll er anerkennen, יַכִּיר אֶת הַבְּכֹר בֶּן הַשְּׂנוּאָה.

Anfahren, Einen, גָּעַר־ עָטָה בְּ. Er sandte Boten, unsern Herrn zu begrüßen, dieser aber fuhr sie an, שָׁלַח מַלְאָכִים לְבָרֵךְ אֶת אֲדֹנֵינוּ וַיָּעַט בָּהֶם. Er fuhr mich zornig an, הִתְמַרְמַר עָלַי בְּשֶׁצֶף קֶצֶף.

Anfachen, Feuer, נָפַח אֵשׁ־ בְּאֵשׁ. Der die Kohlengluth anfacht (der Schmied), נֹפֵחַ בְּאֵשׁ פֶּחָם. Ein angefachtes Feuer, אֵשׁ נֻפָּח. Einen Zank, einen Streit anfachen, גֵּרָה מָדוֹן, חָרָה־ רִיב.

Anfallen, Einen, פָּגַע בְּ. Daß euch nicht Männer von erbittertem Gemüthe anfallen, פֶּן יִפְגְּעוּ בָכֶם אֲנָשִׁים מָרֵי נֶפֶשׁ. Es fielen ihn Räuber an, אַנְשֵׁי חָמָס נָפְלוּ עָלָיו, עוֹשְׁקִים הִתְנַפְּלוּ עָלָיו.

Anfang, der, 1) der Zeit nach, רֹאשׁ, רֵאשִׁית, תְּחִלָּה. Der Anfang des Jahres, רֹאשׁ הַשָּׁנָה. Vom Anfang bis zum Ende des Jahres, מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִיתָהּ. Vom Anfange bis ans Ende, מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף. Der Anfang des Frühlings, תְּחִלַּת הָאָבִיב. 2) Dem Orte nach, רֹאשׁ, קָצֶה. Der Anfang des Weges, der Gassen, רֹאשׁ הַדֶּרֶךְ, רֹאשׁ חוּצוֹת. Der Anfang des Wassers, des Feldes, des Landes, des Lagers, קְצֵה הַמַּיִם־ הַשָּׂדֶה־ הָאָרֶץ־ הַמַּחֲנֶה. Hier ist der Anfang meines Gebietes, פֹּה קְצֵה גְבוּלִי. 3) Der Anfang des Zankes, רֵאשִׁית מָדוֹן. Am Anfange seiner Regierung, בְּרֵאשִׁית, בִּתְחִלַּת מַלְכוּתוֹ. Am Anfange meiner Reise, בִּתְחִלַּת לֶכְתִּי בַּדֶּרֶךְ. Sprüchw. aller Anfang ist schwer, כָּל הַתְחָלָה קָשָׁה*.

Anfangs, בַּתְּחִלָּה.

Anfangsbuchstaben, die, רָאשֵׁי תֵבוֹת*.

Anfangsgründe, Anfangslehren, die, רָאשֵׁי פְּרָקִים*, רֵאשִׁית לִמּוּדִים.

Anfangen, 1) der Sommer hat angefangen, הַקַּיִץ הֵחֵל. Ich fing an zu bauen, הַחִלּוֹתִי לִבְנוֹת. Als ich zu singen anfing, בְּהָחֵלִּי לָשִׁיר. Man fing damals an, Weingärten zu pflanzen, אָז הוּחַל לָטַעַת כְּרָמִים. Ich fing an und sprach, וָאַעַן וָאֹמַר. 2) Unternehmen: Alles was er anfängt, glückt ihm, כֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ. Was ist anzufangen? מַה־לַּעֲשׂוֹת. Es ist mit ihm nichts anzufangen, אֵין בּוֹ תְבוּנָה לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Anfassen, Etwas, אָחַז־ תָּפַשׂ בְּ. Er hat mich bei der Hand, am Kleide angefaßt אֲחָזַנִי בְיָדִי, תְּפָשַׂנִי בִּבְגָדִי. Er hat die Sache vom rechten Standpunkt angefaßt, אָחַז הַדָּבָר מֵעֲצַם תְּבוּנָתוֹ (oder: מִתַּכְלִית יְסוֹדָתוֹ).

Anfaulen, von Bäumen, הֵחֵל לִרְקֹב.

Anfügen, ein Brett an das andere, חִבֵּר קֶרֶשׁ אֶל־ עִם קֶרֶשׁ.

Anfühlen, Etwas, מָשַׁשׁ אֶת, נָגַע בְּאֶצְבְּעוֹת בְּ.

Anführen, 1) das Volk, im Frieden und im Kriege, יָצָא וּבוֹא לִפְנֵי הָעָם, הוֹצִיא וְהֵבִיא אֶת הָעָם. 2) Einen zum Guten anführen, הִדְרִיךְ אִישׁ בְּדֶרֶךְ טוֹב. s. Anleiten. 3) täuschen, betrügen, רִמָּה־ הוֹנוֹת אֶת, הֵתֵל בְּ.

Anführer, der, רֹאשׁ, שַׂר הַצָּבָא. Wir wollen sie bekriegen, sei du unser Anführer, נִלָּחֲמָה בָּם הֱיֵה אַתָּה לָנוּ לְרֹאשׁ.

Anfüllen, Etwas, מִלֵּא אֶת. Ich habe den Krug mit Wasser angefüllt, מִלֵּאתִי אֶת הַכַּד מַיִם. Das Haus ist mit Fremden angefüllt, הַבַּיִת מָלֵא־ יִמָּלֵא אֹרְחִים, הָאֹרְחִים יְמַלְאוּ אֶת הַבַּיִת.

Anfeuchten, Etwas, רָסַס אֶת. Hole Wasser um das Mehl anzufeuchten, הָבֵא מַיִם לָרֹס אֶת הַקֶּמַח.

Anfeinden, Einen, אָיַב־ שָׂטַם אֶת אִישׁ, צָרַר לְאִישׁ. Er hat mich ohne Ursache angefeindet, אֲיָבַנִי־

צָרַר לִי חִנָּם. Im Zorne feinden sie mich an, וּבְאַף יִשְׂטְמוּנִי.

Anfeuern, den Muth eines Andern, אַמֵּץ לֵב אִישׁ הָעֵר רוּחַ אִישׁ.

Anflammen, s. Anfeuern.

Anflehen, Einen, הִתְחַנֵּן אֶל, הַפִּיל תְּחִנָּה־תַּחֲנוּנִים לִפְנֵי אִישׁ.

Anfechten, die Meinung eines Andern, הִתְנַגֵּד* לְדַעַת אִישׁ.

Anfächeln, Einen, הָפִיחַ בְּ. Ein angenehmes Lüftchen fächelt mich an, רוּחַ נְעִימָה תָּפִיחַ בִּי.

Anfänglich, בַּתְּחִלָּה.

Anfänger, der, מֵחֵל. Das kann auch ein Anfänger begreifen, גַּם הַמֵּחֵל (*הַמַּתְחִיל) לִלְמוֹד יָבִין זֹאת.

Anfesseln, Einen an Etwas, אָסֹר אִישׁ בְּ.

Anverwandte, der, die, שְׁאֵר בָּשָׂר, קָרוֹב, קְרוֹבָה. Die Anverwandten, קְרוֹבִים. Anverwandschaft, שַׁאֲרָה.

Anvertrauen, Einem Geld, הַפְקֵד כֶּסֶף בְּיַד־עַל יַד אִישׁ. Ein anvertrautes Gut, פִּקָּדוֹן. Er hat sich mir anvertraut, הִגִּיד לִי אֶת לִבּוֹ.

Anfrage, die, שַׁאֲלָה*.

Anfragen, bei Einem, שְׁאַל אֶת פִּי אִישׁ.

Anfrieren, der Stein ist an die Erde angefroren, הָאֶבֶן דְּבֵקָה בָּאָרֶץ מִקֹּרַח.

Anfressen, sich, מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ אֹכֶל.

Anfassend, הָגוּן, הֲגוּנָה*.

Anpacken, Etwas, הַחֲזֵק־אָחֹז בְּ. Ich packte ihn beim Barte an, הֶחֱזַקְתִּי בִזְקָנוֹ.

Anpochen, an die Thür, דָּפֹק, הִתְדַּפֵּק עַל הַדֶּלֶת.

Anpichen, mit Pech Etwas ankleben, הַדְבֵּק בְּזֶפֶת אֶל. Angepicht, מְדֻבָּק בְּזֶפֶת אֶל.

Anpissen, die Wand, הַשְׁתֵּן בַּקִּיר.

Anpflanzung, die, נֶטַע, מַטָּע.

Anpflanzen, הָחֵל לִנְטֹעַ, לָטַעַת.

Anpflanzer, der, die beim König angestellten Anpflanzer, יוֹשְׁבֵי נְטָעִים עִם הַמֶּלֶךְ.

Anpfählen, die Bäume, חַזֵּק אֶת הָעֵצִים בִּיתֵדוֹת.

Anpreisen, Einem Etwas, הַלֵּל־שַׁבֵּחַ דָּבָר לְאִישׁ.

Anzahl, die, מִכְסָה, מִסְפָּר. Nach Anzhal der Seelen, בְּמִכְסַת נְפָשׁוֹת. Nach der Anzahl der Jahre, בְּמִסְפַּר שָׁנִים. Eine geringe Anzahl Menschen, אַנְשֵׁי־מְתֵי מִסְפָּר. Die Anzahl der Ziegel, תֹּכֶן־מַתְכֹּנֶת הַלְּבֵנִים.

Anzug, der, 1) der Feind ist im Anzug, הָאוֹיֵב יַקְרִיב־הוֹלֵךְ וְקָרֵב. Ein vollständiger Anzug, עֵרֶךְ בְּגָדִים.

Anzüglich, anzügliche Reden, דִּבְרֵי הִדּוּדִים*.

Anziehen, ein Kleid, לָבֹשׁ בֶּגֶד. Ziehe dich an, לְבַשׁ בְּגָדֶיךָ, שִׂים שִׂמְלֹתֶיךָ עָלֶיךָ. Ziehe deine Schuhe an, שִׂים נְעָלֶיךָ בְּרַגְלֶיךָ. Ziehe den Knaben an, הַלְבֵּשׁ אֶת הַנַּעַר אֶת בְּגָדָיו.

Anziehend, נֶחְמָד. Eine anziehende Gestalt, תֹּאַר נֶחְמָד לְמַרְאֶה. Anziehende Erzählungen, סִפּוּרִים* נֶחְמָדִים.

Anzünden, Etwas, הַבְעֵר־בַּעֵר־הַדְלֵק־הַצֵּת־הַשֵּׂק־הָאֵר אֵת. Er hat die Lichter angezündet, הֶעֱלָה אֶת הַנֵּרוֹת. Man hat die Stadt angezündet, הִצִּיתוּ הָעִיר בָּאֵשׁ, הִצִּיתוּ אֵשׁ בָּעִיר. Die Städte wurden angezündet, הֶעָרִים נִצְּתוּ בָאֵשׁ. Eine Fackel anzünden, הַבְעֵר אֵשׁ בְּלַפִּיד. Weiber kommen, zünden es an, נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אוֹתָהּ. Man zündete ihm zu Ehren ein sehr großes Feuer an, שָׂרְפוּ לוֹ שְׂרֵפָה גְדוֹלָה עַד לִמְאֹד. Der Priester soll das Ganze auf dem Altar anzünden, וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה.

Anzünden, das, der Lampen, הַדְלָקַת הַנֵּרוֹת*.

Anzünder, der, הַמַּבְעִיר, הַמַּצִּית, הַמַּדְלִיק.

Anzischen, Einen, שְׁרֹק עַל אִישׁ.

Anzeige, die, מוֹדָעָה*.

Anzeigen, Einem Etwas, הוֹדִיעַ אֵת, הַגֵּד לְ. Einen Dieb bei dem Gerichte anzeigen, גַּלֵּה אֶת הַגַּנָּב אֶל הַשּׁוֹפֵט.

Anzeiger, der, הַמּוֹדִיעַ, הַמַּגִּיד, הַמְגַלֶּה.

Anzetteln, eine Verschwörung gegen Einen, קָשֹׁר קֶשֶׁר עַל.

Ankommen, an einem Orte, בּוֹא־הַגִּיעַ אֶל. Wenn ich in der Stadt ankomme, בְּבֹאִי הָעִירָה.

Ankömmling, der, הַבָּא מִקָּרוֹב, הַבָּא לָגוּר בָּאָרֶץ.

Ankunft die, am Tage seiner Ankunft. בְּיוֹם בּוֹאוֹ.

Die Unterwelt bebt deiner Ankunft entgegen, שְׁאוֹל מִתַּחַת רָגְזָה לְךָ לִקְרַאת בּוֹאֶךָ.

Ankaufen, sich, ich habe mich in diesem Lande angekauft, קָנִיתִי שָׂדוֹת וּבָתִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת.

Ankündigung, die, בְּשׂוֹרָה, קוֹל הַמְבַשֵּׂר*. Ankündigung, neuer Bücher, בְּשׂוֹרַת סְפָרִים חֲדָשִׁים*.

Ankündigen, Etwas, הוֹדִיעַ- הִשְׁמִיעַ- בַּשֵּׂר אֵת. Man hat ihm sein Urtheil angekündigt, הוֹדִיעוּהוּ- הִשְׁמִיעוּהוּ אֶת מִשְׁפָּטוֹ הֶחָרוּץ.

Ankündiger, der, הַמּוֹדִיעַ, הַמַּשְׁמִיעַ, הַמְבַשֵּׂר.

Anklage, die, שִׂטְנָה. Sie schrieben eine Anklage wider ihn, כָּתְבוּ שִׂטְנָה עָלָיו.

Anklagen, Einen, שָׂטַן אֵת. Der Ankläger stand ihm zur Rechten, um ihn anzuklagen, הַשָּׂטָן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ. Er hat ihn eines Diebstahls angeklagt, הֵעִיד בּוֹ לֵאמֹר גָּנַבְתָּ.

Anklammern, sich, er hat sich an mich angeklammert, הֶחֱזִיק בִּי בְּיָדָיו וּבְרַגְלָיו

Anklopfen, an die Thür, דָּפַק. Die Stimme meines Geliebten, er klopft an, קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק. s. Anpochen.

Ankleiden, sich, לָבַשׁ בְּגָדָיו. s. Anziehen.

Ankleben, eine Schrift an die Wand, הַדְבֵּק הַמִּכְתָּב אֶל הַקִּיר.

Ankläger, der, שָׂטָן, plur. שֹׂטְנִים. Der Ankläger eines Diebes, הַמֵּעִיד בְּאִישׁ לֵאמֹר גָּנַבְתָּ.

Anknüpfen, an Etwas, קָשַׁר עַל- בְּ. Wir knüpften an unsere Unterredung auch diesen Gegenstand an, חָבַרְנוּ לְדְבָרֵינוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ גַּם הָעִנְיָן הַזֶּה.

Anketten, Einen, אָסַר אִישׁ בַּכֶּבֶל.

Anker, der, עוֹגִין*. Den Anker auswerfen, sich vor Anker legen, הַשְׁלֵךְ הָעוֹגִין אֶל קַרְקַע הַיָּם לְהַעֲמִיד הַסְּפִינָה.

Ankertau, Ankerseil, das, חֶבֶל הָעוֹגִין*.

Anrathen, Einem den Frieden, יָעַץ אֶת אִישׁ לַעֲשׂוֹת שָׁלוֹם.

Anrudern, an das Land, חָתַר אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Anrufen, Einen, קָרָא אֶל- אֵת. Ich habe Gott in der Noth angerufen, קָרָאתִי אֶל אֱלֹהִים בַּצָּרָה. Den Namen Gottes anrufen, קָרָא בְשֵׁם אֱלֹהִים.

Anrühmen, Einem Etwas, הַלֵּל- שַׁבֵּחַ דָּבָר לְ.

Anrühren, Etwas, נָגַע בְּ- אֶל- אֵת.

Anrichten, 1) von Speisen, הָכִין, עָרַךְ. 2) Unheil anrichten, פָּעַל אָוֶן. Eine große Niederlage unter den Feinden anrichten, הַכֵּה בְאוֹיְבָיו מַכָּה רַבָּה.

Anrücken, der Feind rückt an, הָאוֹיֵב יַקְרִיב.

Anreizung, die, הֲסָתָה*.

Anreizen, Einen, הֵסֵת אֵת. Er hat ihn zur Empörung gegen seinen Herrn angereizt, הֱסִיתוֹ לִמְרֹד בַּאֲדֹנָיו; הִשִּׁיאוֹ לִקְשׁוֹר קֶשֶׁר עַל אֲדוֹנָיו.

Anregung, die, Etwas in Anregung bringen, הַזְכֵּר דָּבָר.

Anregen, 1) Einen zu Etwas, הָעֵר לֵב אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. 2) Wiederholen. Wer aber die Sache wieder anregt, entzweiet Busenfreunde, וְשֹׁנֶה בְדָבָר מַפְרִיד אַלּוּף.

Anrede, die, הַקְּרִיאָה, קוֹל קוֹרֵא. Eine Anrede an Jemand halten, עָרַךְ דְּבָרִים אֶל אִישׁ.

Anrechnen, Einem Etwas, חָשַׁב לְ. Er rechnet es mir als ein Vergehen an, יַחֲשֹׁב זֹאת לִי לְעָוֹן. Es wurde ihm als ein Verdienst angerechnet וַתֵּחָשֶׁב לוֹ לִצְדָקָה.

Anrennen, wider Einen, רוּץ אֶל, עַל. Er rennt wider ihn an, mit empor gestrecktem Halse, רוּץ אֵלָיו בְּצַוָּאר. Er ist an einen Baum angerannt, נִכְשַׁל בְּעֵץ בִּמְרוּצָתוֹ. Er raunte gegen mich an, נִדְחַף לִקְרָאתִי בִּמְרוּצָתוֹ.

Anschaffen, sich Etwas, קָנָה. Sich Getreide anschaffen, שָׁבֹר שֶׁבֶר.

Anschuldigen, s. Beschuldigen.

Anschauen, Einen, הַבֵּט אֶל, רָאֹה- חָזֹה- שׁוּר אֵת. Einen mit Aufmerksamkeit anschauen, הִתְבּוֹנֵן בְּ, עַל.

Anschicken, sich, zur Abreise, הִכּוֹן לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ. Er schickte sich ernstlich an, Gott zu suchen, וַיִּתֵּן אֶת פָּנָיו לִדְרוֹשׁ אֶת אֱלֹהִים.

Anschirren, der Pferde, שׂוּם עַל הַסּוּסִים עֲדָיִם.

Anschein, der, es ist kein Anschein zum Kriege vorhanden, אֵין פְּנֵי הַדְּבָרִים לַמִּלְחָמָה

Anscheinend, לְמַרְאֵה עֵינַיִם. Er handelt anscheinend gegen mich, אֶחְשׁוֹב כִּי יִכּוֹן פָּעֳלוֹ נֶגְדִּי.

Anschwellen, die Flüsse schwellen an, יִגְבְּרוּ וְיִרְבּוּ מֵי

הַגְּהָרֹת. Schwillt der Strom an, entflieht er nicht, הֵן יַעֲשֹׁק נָהָר לֹא יַחְפּוֹז.

Anschwärzen, Einen, הִבְאִישׁ אֶת רֵיחַ אִישׁ. Du hast mich bei ihm angeschwärzt, הִבְאַשְׁתְּ אֶת רֵיחִי בְּעֵינָיו.

Anstatt, תַּחַת. Anstatt meiner, תַּחְתַּי. Anstatt daß, תַּחַת בִּמְקוֹם אֲשֶׁר.

Anstalt, 1) Anstalten machen, treffen, הָכִין. 2) Die Anstalt, z. B. Erziehungsanstalt, בֵּית הַחִנּוּךְ*.

Anstand, der, 1) Schicklichkeit, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה. Er benimmt sich mit Anstand, דְּרָכָיו נָאוָה. Sie tanzt mit vielem Anstand, מְחֹלָתָהּ נְעִמָה מְאֹד. 2) Aufschub: ohne Anstand, בְּלִי אִחוּר, בְּלִי עִכּוּב*. Er hat keinen Anstand genommen, es zu bezahlen, לֹא אֵחַר לְשַׁלְּמוֹ.

Anstarren, Einen, תָּמַהּ אֶל. Einer starrt den andern an, אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ יִתְמָהוּ.

Anstoß, der, נֶגֶף, מִכְשׁוֹל, פּוּקָה, מִפְגָּע. Das war mir ein Stein des Anstoßes, זֹאת הָיְתָה לִי לְאֶבֶן נֶגֶף. Lege keinen Anstoß vor einen Blinden, לִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל. So wird dir dieses nicht zum Anstoße dienen, וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפוּקָה. Warum machtest du mich dir zum Anstoße? לָמָּה שַׂמְתַּנִי לְמִפְגָּע לָךְ.

Anstoßen, 1) ich bin mit dem Fuße an einen Stein angestoßen, נִגַּפְתִּי, הִתְנַגְּפָה רַגְלִי בָּאֶבֶן. Ich bin im Gehen angestoßen, נִכְשַׁלְתִּי בְּלֶכְתִּי. 2) Er stößt, sie stoßen mit der Zunge an, כְּבַד לָשׁוֹן הוּא, כִּבְדֵי לָשׁוֹן הֵמָּה. 3) Mein Zimmer stößt an das seinige an, חֶדְרִי נֹגֵעַ בְּחֶדְרוֹ.

Anstößig, anstößige Reden und Handlungen, דְּבָרִים* וּמַעֲשִׂים מְגוּנִים.

Anstaunen, Einen, הִשְׁתָּאָה לְ. Der Mann staunte sie stillschweigend an, וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ מַחֲרִישׁ.

Anstimmen, עָנָה. Stimmet Gott ein Danklied an, עֱנוּ לֵאלֹהִים בְּתוֹדָה. Laßt uns ein neues Lied anstimmen, נָשִׁיר שִׁיר חָדָשׁ. Ein Klagelied anstimmen, קוֹנֵן קִינָה.

Anstiften, Einen zu Etwas, הֵסִית אֶת אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Streit, Zank, הִרְחַר רִיב, גֵּרָה, שִׁלַּח מָדוֹן.

Anstifter, der, הַמֵּסִית. Eines Zankes, הַמְגָרֶה, הַמְשַׁלֵּחַ אֶת הַמָּדוֹן.

Anstehen, 1) sich schicken, נָאָה יָאָה. Dieses steht einem Manne, wie du bist, nicht an, לֹא נָאוָה זֹאת לְאִישׁ כָּמוֹךָ. 2) Laß es noch acht Tage anstehen, הוֹחִיל עוֹד שְׁמֹנָה יָמִים לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר.

Anstellung, die, פְּקֻדָּה. Anstellungen, פְּקֻדּוֹת. Anstellig, נָכוֹן לִפְקוּדָה אוֹ לַעֲבוֹדָה. Mein Diener zeigt sich zu allen ihm ertheilten Aufträgen sehr anstellig, מְשָׁרְתִי יַרְאֵנִי כִּי רָאוּי וְנָכוֹן הוּא לָסוּר לְמִשְׁמַעְתִּי בְּהַשְׂכֵּל וָדָעַת.

Anstellen, Einen, 1) zu einem Amte, הִפְקִיד אִישׁ עַל. Beamte in einem Lande anstellen, נָתַן שֹׁטְרִים, נְצִיבִים בָּאָרֶץ. 2) Ein Gastmahl anstellen, עָשָׂה מִשְׁתֶּה. Stellt ein Fasten an, קַדְּשׁוּ צוֹם. 3) Du hast es klug angestellt, הִשְׂכַּלְתְּ עֲשׂוֹת. 4) Sich krank anstellen, הִתְחַלָּה. s. Stellen.

Anstemmen, sich an die Wand, הִשְׁעֵן, הִסְמַךְ בְּכֹחַ עַל הַקִּיר.

Anständig, 1) ein anständiges Betragen, דֶּרֶךְ נָאוָה. 2) Dieses Haus ist mir anständig, הַבַּיִת הַזֶּה יָשָׁר בְּעֵינַי.

Anständigkeit, die, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה.

Anstecken, 1) einen Ring an den Finger, נָתַן טַבַּעַת עַל הַיָּד. 2) Sie haben mir das Haus über den Kopf angesteckt, הִצִּיתוּ עָלַי אֶת הַבַּיִת בָּאֵשׁ. 3) Er hat eine ansteckende Krankheit, מַחֲלָתוֹ תִדְבַּק בְּכָל אִישׁ הַנֹּגֵעַ בּוֹ, הַקָּרֵב אֵלָיו.

Anstreichen, ein Haus mit Röthel, mit rother Farbe, מָשַׁח הַבַּיִת בַּשָּׁשַׁר.

Anstreifen, ich habe mit dem Kleide an die Mauer angestreift, נָגַעְתִּי בִּבְגָדַי אֶל הַחוֹמָה בְּעָבְרִי.

Anstrengung, die, des Körpers, יְגִיעַת בָּשָׂר.

Anstrengen, alle Kräfte, אִמֵּץ, הֵעִיר כָּל כֹּחוֹ. Ich habe mich vergeblich angestrengt, לָרִיק יָגַעְתִּי. Eine anstrengende Arbeit, מְלָאכָה הַמְיַגַּעַת אֶת עֹשֶׂהָ.

Anschlag, der, מַחֲשָׁבָה, עֵצָה. Ein böser Anschlag, מְזִמָּה, זִמָּה. Anschläge, עֵצוֹת, מוֹעֵצוֹת, מַחֲשָׁבוֹת, מְזִמּוֹת. Listige Anschläge, תַּחְבּוּלוֹת. Anschläge machen, חָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת, יָעַץ מְזִמּוֹת. Sie faßten

den Anschlag, ihn zu tödten, וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ. Wider dein Volk fassen sie einen listigen Anschlag, עַל עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד.

Anschlagen, 1) ein Schloß an die Thür, חַבֵּר אֶת הַמַּנְעוּל אֶל הַדֶּלֶת בְּמַסְמְרִים. 2) Schätzen, הֶעֱרִיךְ. Wie hoch schlägst du das Haus an? כַּמָּה עֶרְכְּךָ לַבָּיִת. Man hat die Felder für zwei Hundert Goldstücke angeschlagen, הֶעֱרִיכוּ אֶת הַשָּׂדוֹת שְׁתֵּי מֵאוֹת זָהָב. 1) Die Arznei hat bei ihm gut angeschlagen, הָרְפָאוֹת הוֹעִילוּ לוֹ. Einen Ton anschlagen, הוֹצִיא קוֹל הֲבָרָה (מִכְּלֵי זֶמֶר). (Metaphorisch) er sucht in seinem Vortrag einen Ton anzuschlagen, der vielen Sachkundigen mißfällt, בְּמַאֲמָרוֹ יוֹדִיעַ דְּבָרָיו בְּאוֹפָן אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי רַבִּים וְכֵן שְׁלֵמִים.

Anschließen, sich Einem, sich an Einen, הִלָּוֶה אֶל־ עַל־ עִם, הִסָּפֵחַ עַל, הִסְתַּפֵּחַ בְּ, דָּבַק בְּ־ עִם. Der Fremdling schließt sich an sie an, וְנִלְוָה הַגֵּר עֲלֵיהֶם. Weil sie mich vertrieben, daß ich mich dem Erbe Gottes nicht anschließen darf, כִּי גֵרְשׁוּנִי מֵהִסְתַּפֵּחַ בְּנַחֲלַת אֱלֹהִים. An meine Dienerschaft schließe dich an, עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִּדְבָּקִין. Wie der Gürtel sich fest anschließt an die Lenden des Mannes, כַּאֲשֶׁר יִדְבַּק הָאֵזוֹר אֶל מָתְנֵי אִישׁ.

Anschmutzen, Kleider, טִנֵּף אֶת הַבְּגָדִים.

Anschmiegen, sich an Einen, דָּבַק בְּ־ אֶל, *הִתְדַּבֵּק בְּ.

Anschnauben, Einen, הִתְמַרְמֵר עַל אִישׁ בְּזַעַם אַף, s. Anfahren.

Anschnüren, an Etwas, רָכַס בִּפְתִיל אֶל.

Anschneiden, ein Brod, *הֵחֵל לַחְתּוֹךְ אֶת הַלֶּחֶם.

Anspannen, 1) die Pferde, אָסַר הַסּוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה besser רָתַם, wie: רְתוֹם הַמֶּרְכָּבָה לָרֶכֶשׁ. Es ist schon angespannt, הַמֶּרְכָּבָה אֲסוּרָה, רְתוּמָה. 2) Einen Strick, מָשַׁךְ בְּחָזְקָה אֶת הַחֶבֶל.

Anspucken, s. Anspeien.

Anspinnen, 1) einen Faden an den andern, טָוָה וְחִבֵּר חוּט עִם חוּט. 2) Etwas Böses, חָשַׁב רָע. Deine Zunge spinnt Betrug an, לְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה.

Anspeien, Einen, רָקַק בְּאִישׁ. Wenn ein Flüssiger einen Reinen anspeiet, כִּי יָרֹק הַזָּב בַּטָּהוֹר.

Anspritzen, Einen mit Wasser, הִזָּה מַיִם עַל אִישׁ.

Anspreizen, sich, s. Anstemmen.

Ansprechen, 1) er hat mich um ein Darlehen angesprochen, דִּבֵּר אֵלַי לֵאמֹר הַלְוֵנִי כֶּסֶף. Dieses Lied spricht mich nicht an, הַשִּׁיר הַזֶּה לֹא יִנְעַם לְנַפְשִׁי, אֵין לִי חֵפֶץ בַּשִּׁיר הַזֶּה.

Anschreiben, schreibt an diesen Menschen, als einen kinderlosen Mann, כִּתְבוּ אֶת הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי.

Anschreien, 1) einen auf der Gasse, צָעַק לִקְרַאת אִישׁ בַּחוּץ. 2) Einen um Hülfe, צָעַק אֶל אִישׁ לְעֶזְרָה.

Ast, der, פֹּארָה. Aeste, פֹּארוֹת, סַרְעַפּוֹת, סְעִפּוֹת, עֳפָאִים, דָּלִיּוֹת, בַּדִּים. Aeste treiben, עָשָׂה בַדִּים.

Astarte, die, eine phönizische Göttin, אֲשֵׁרָה, עַשְׁתֹּרֶת. Astarten, אֲשֵׁרִים, אֲשֵׁרוֹת, עַשְׁתָּרוֹת.

Astrolog, der, חֹזֶה בַּכּוֹכָבִים, חֹבֵר שָׁמַיִם, אַשָּׁף.

Astrologen חוֹזִים בַּכּוֹכָבִים, הֹבְרֵי שָׁמַיִם, אַשָּׁפִים.

Astrologie, חָכְמַת הוֹבְרֵי שָׁמַיִם (הַחוֹזִים בַּכּוֹכָבִים).

Astronom, der, *הָאִישׁ הַיּוֹדֵעַ תְּכוּנַת הַכּוֹכָבִים וּמַהֲלָכָם.

Astronomie, die, *יְדִיעַת תְּכוּנַת הַכּוֹכָבִים וּמַהֲלָכָם.

Asphalt, der, Erdpech, חֵמָר.

Asphaltgruben, die, בֶּאֱרוֹת חֵמָר.

After, der, שֵׁת, plur. שָׁתוֹת.

Aftergeburt, die, שִׁלְיָה.

After-Aufklärung, הַשְׂכָּלָה מְדוּמָּה.

Affe, der, קוֹף. Affen, קוֹפִים.

Apotheke, die, *חֲנוּת הָרְפָאוֹת.

Apotheker, der, מֵכִין הָרְפָאוֹת. Als Salbenbereiter, רֹקֵחַ. Apotheker-Gehülfe, הָעוֹזֵר לְמַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ.

Apothekerkunst, die, מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ.

Apfel, der, תַּפּוּחַ. Aepfel, תַּפּוּחִים.

Apfelbaum, der, תַּפּוּחַ.

Appetit, der, תַּאֲוַת הַמַּאֲכָל. Appetit haben, הִתְאַוָּה לֶאֱכֹל.

Appellativum, Nomen, s. Gattungsname.

April, der, חֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, חֹדֶשׁ הָאָבִיב, נִיסָן.

Akademie, die, *בֵּית הַמִּדְרָשׁ, בֵּית הַיְשִׁיבָה.

Akazienbaum, der, שִׁטָּה. Akazienbäume, שִׁטִּים.

Akazienholz, das, עֲצֵי שִׁטִּים.

Accusativ, der, (die vierte Endung), *יחס הפעול (את).

Aktuarius, der, סופר בבית המשפט.

Akten, die, (der streitenden Parteien), מכתבים בדבר הריב.

Axt, die, גרזן, מגזרה, קרדם. Aexte, קרדמים, קרדמות.

Achse, die, plur. Achsen, ירות, סרנים. Die Achsen der Räder, ירות־סרני האופנים. Die Erde dreht sich um ihre Achse, הארץ תסובב סביב *קוטבה.

Acker, der, שדה, אדמה, חלק, חלקה, יגב, פדן. Aecker, שדות, שדמות, יגבים.

Ackerbau, der, עבדת האדמה. Ein Freund des Ackerbaues, אהב אדמה.

Ackerbaugesellschaft, die, חברת אהבי אדמה.

Ackergeräthe, die, כלי עבדת האדמה.

Ackerland, das, אדמה.

Ackermann, der, איש־, עבד אדמה, אכר, יוגב. Ackerleute, עבדי אדמה, אכרים, יוגבים.

Ackern, ein Feld, חרש את השדה. s. Pflügen.

Accent, der, *טעם, נגינה. Accente, טעמים, נגינות.

Arbeit, die, מלאכה, עבודה, מעשה. Die Arbeit am Hause, מלאכת הבית. Die Arbeit eines Knechtes, עבודת עבד. Eine schwere Arbeit, עבדה קשה, יגיע, סבלות, עצבון. Die mühsame Arbeit meiner Hände, יגיע כפי. Ein zugemessenes Stück Arbeit, חק. Einem: ine Arbeit auflegen עבד עבודה ב. Eine Arbeit in Stein, in Holz, חרשת אבן, חרשת עץ. Eingegrabene Arbeit, פתוח, פתוחים, מקלעת, מקלעות. Die Arbeiten מלאכות.

Arbeitsam, ein arbeitsamer Mensch, איש אהב לעשות מלאכה, חרוץ.

Arbeitsamkeit, die, אהבת המלאכה.

Arbeitsaufseher, der, האיש אשר על המלאכה.

Arbeitshaus, das, בית המלאכה, בית עבדים.

Arbeitslohn, der, שכר, פעלת שכיר.

Arbeitslos, er ist, אין לו מלאכה לעשותה.

Arbeitsmann, der, עשה מלאכה. Arbeitsleute, עשי המלאכה.

Arbeitsscheu, er ist, ישנא המלאכה מאנו ידיו לעשות.

Arbeiten, עבד, עשה מלאכה. An Etwas, עשה ב. In Metall, חרש. In Gold und Silber, עשה בזהב ובכסף.

Arbeiter, der, עבד, עשה מלאכה, פעל. Ein Arbeiter in Holz, Stein, Eisen, חרש עץ, חרש אבן, חרש ברזל. plur. חרשי עץ.

Arg, רע. Du bist ärger als er, רע אתה ממנו. Etwas Arges, דבר רע, און. Arges sinnt er auf seinem Lager, און יחשב על משכבו.

Argwohn, der, חשד*. Einen Argwohn wider Einen schöpfen, *חשד ב, את.

Argwöhnisch sein, *קל להשד.

Arglos, ein argloser Mensch, איש אשר אין בלבבו רעה.

Arglist, die, תך, נכלים.

Arglistig sein, נכל. Arglistig handeln gegen Einen, נכל נכלים ל, התנכל את־ ב. Ein arglistiger Mensch, נוכל, כילי, כלי, איש תככים. Des Arglistigen Werkzeuge sind gefährlich, וכלי כליו רעים.

Arsenal, das, בית נשק, תלפיות.

Art, die, 1) Gattung, מין, זן. Jeder Baum nach seiner Art, כל עץ למינו. Daß unsere Speicher voll bleiben, Vorrath spendend aller Art, מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן. Arten, מינים, זנים. Zubereitete Spezereien aller Arten, בשמים וזנים מרקחים. 2) Gewohnheit, Gebrauch, משפט, דרך. Das ist seine Art, זה דרכו. Jeder Mensch nach seiner Art, כל איש לפי משפטו. Die Art des Knaben, משפט הנער. s. Weise.

Artig, 1) schön, angenehm: Ein artiges Mädchen, נערה יפה, נערת חן, ילדה נעימה. Sein Benehmen ist artig, כל מעשיו בנמוס. 2) Wohlgesittet: ein artiger Mann, *בעל דרך ארץ.

Artigkeit, die, *דרך ארץ.

Artikel, der, in der Sprachlehre, *הא הידיעה (ה, ה, ה). Der Sohn, הבן. Der Vater, האב. Der Weise, החכם.

Arithmetik, die, *חכמת החשבון, מלאכת החשבון.

Arithmetiker, der, יוֹדֵעַ חָכְמַת הַחֶשְׁבּוֹן*.

Arie, die, שִׁיר, שִׁירָה. Arien, שִׁירִים, שִׁירוֹת.

Architekt, der, s. Baumeister.

Architektur, die, s. Baukunst.

Archiv, das, (chaldäisch), בֵּית מַטְמוֹן הַכְּתָבִים, בֵּית סִפְרַיָּא.

Archipelagus, der, (das Inselmeer), יַם הָאִיִּים*, (biblisch) אִיֵּי אֱלִישָׁה.

Arche, die, תֵּבָה.

Arm sein, רוּשׁ. Er ist arm, רָשׁ=דַּל הוּא. Sie waren arm, רָשׁוּ. Arm werden, הוּרַשׁ. Einen arm machen, יָרַשׁ=הוֹרִישׁ אֶת. Habt ihr uns eingeladen, um uns arm zu machen? הַלְיָרְשֵׁנוּ קְרָאתֶם לָנוּ הֲלֹא. Gott macht arm und macht reich, אֱלֹהִים מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׁיר. Sich arm stellen, הִתְרוֹשֵׁשׁ. Ein armer Mann, ein Armer, אִישׁ רָשׁ, עָנִי, רָשׁ, דָּל, דַּל, מִסְכֵּן. Ein armes Weib, אִשָּׁה עֲנִיָּה. Arme Leute, עֲנִיִּים, רָשִׁים, דַּלִּים. Die Aermsten unter dem Volke, דַּלַּת=דַּלּוֹת הָעָם.

Arm, der, 1) eigentlich, זְרוֹעַ, אֶזְרוֹעַ. Mit ausgestrecktem Arme, בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה. Die Arme, זְרוֹעוֹת, זְרוֹעִים, אֶזְרוֹעוֹת. 2) Der Arm eines Stuhles, יַד הַכִּסֵּא, plur. יָדוֹת. Eines Leuchters, קְנֵה הַמְּנוֹרָה, plur. קְנֵי=קְנוֹת הַמְּנוֹרָה.

Armband, das, צָמִיד, אֶצְעָדָה עַל הַזְּרוֹעַ. Armbänder, צְמִידִים.

Armbein, das, קְנֵה הַזְּרוֹעַ.

Armuth, die, (Lessing gebraucht in seinem Nathan: das Armuth), רֵישׁ, רֵאשׁ, מִסְכְּנוּת, עֲנִיּוּת*. In Armuth gerathen, מוּךְ, מוּט יָדוֹ, הוּרַשׁ. Wer leeren Dingen nachjagt, hat Armuth genug, מְרַדֵּף רֵקִים יִשְׂבַּע רִישׁ.

Armselig, 1) eigentlich: ein armseliger Mensch, דַּל, אִישׁ מִסְכֵּן, אִישׁ פְּחוּת. 1) Ein armseliges Leben, חַיֵּי עֹנִי. 3) Eine armselige Hütte, סֻכָּה* פְּחוּתָה.

Armsessel, der, כִּסֵּא אֲשֶׁר לוֹ יָדוֹת.

Armleuchter, der, מְנוֹרָה אֲשֶׁר לָהּ קָנִים.

Armlehne, die, an einem Sessel, יָד plur. יָדוֹת.

Arme, der, הַדַּל, הֶעָנִי, הָרָשׁ. Die Weisheit des Armen ist verachtet, חָכְמַת הַמִּסְכֵּן בְּזוּיָה.

Armenanstalt, die, s. Armenhaus.

Armenhaus, das, בֵּית לְכַלְכָּלַת עֲנִיִּים*. Armenhäuser, בָּתֵּי עֲנִיִּים.

Armenvater, der, Armenpfleger, פַּרְנַס עֲנִיִּים*.

Armee, die, חַיִל, צָבָא, מַחֲנֶה. Eine Armee in Schlachtordnung bringen, הֵכִין הַחַיִל הַצָּבָא לַעֲרוֹךְ מִלְחָמָה. Armeen, חֲיָלִים, צְבָאוֹת.

Armspangen, die, שֵׁרוֹת.

Arzt, der, רֹפֵא. Aerzte, רֹפְאִים. Die Aerzte über eine Krankheit befragen, דָּרַשׁ בָּרֹפְאִים עַל הַמַּחֲלָה.

Arztgebühr, die, שְׂכַר הָרֹפְאִים.

Arznei, die, plur. Arzneien, רְפָאוֹת, סַמֵּי רְפוּאָה. Umsonst häufst du Arzneien, לַשָּׁוְא הִרְבֵּית רְפָאוֹת.

Arzneikunde, Arzneiwissenschaft, die, יְדִיעַת הָרְפָאוֹת.

Arretiren, Einen, נָתַן אִישׁ אֶל בֵּית הַסֹּהַר.

Arrest, der, מִשְׁמָר, בֵּית הַסֹּהַר, בֵּית הַכֶּלֶא.

Arrestant, der, אַסִּיר, אָסוּר בְּבֵית הַסֹּהַר, תָּפוּשׂ*, שָׁבוּי.

Asche, die, אֵפֶר, דֶּשֶׁן. Die Asche vom Herde wegschaffen, den Herd von Asche reinigen, דִּשֵּׁן אֶת הַכִּירַיִם.

Aschengrube, die, מְקוֹם שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן.

Aschenhaufen, der, גַּל אֵפֶר.

Aschentopf, der, סִיר לָתֵת בּוֹ הָאֵפֶר.

Aschenfarbe, Aschfarbe, die, מַרְאֵה אֵפֶר.

Aschenkuchen, der, עֻגָה אֲפוּיָה עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הָאָח.

Aschfarbig, ein aschfarbiges Kleid, בֶּגֶד אֲשֶׁר מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה אֵפֶר.

O א

O, Aufruf, z. B. o König! הַמֶּלֶךְ. Beim Schmerze, אֲהָהּ! אוֹי! Beim Wunsche, מִי יִתֵּן. O, daß meine Bitte gewährt würde! מִי יִתֵּן תָּבוֹא שְׁאֵלָתִי.

Ob, ein Bindewort, הֲ, הֵן. Um zu sehen, ob das Wasser sich vermindert hat, לִרְאוֹת הֲקַלּוּ הַמַּיִם. Erkundigt euch wohl und schauet euch um, ob da dergleichen je geschehen, הִתְבּוֹנְנוּ מְאֹד וּרְאוּ הֵן הָיְתָה כָּזֹאת. Er fragte mich, ob mein Vater noch lebt, ob ich einen Bruder habe? שְׁאָלַנִי לֵאמֹר הַעוֹד אָבִי חַי, הֲיֵשׁ לִי אָח? ob — oder הֲ—אִם. Sage mir, ob ich hingehen soll, oder nicht, הַגֵּד לִי הַאֵלֵךְ שָׁמָּה אִם לֹא. Als — Ob, s. Als.

Obacht, Etwas in Obacht nehmen, auf Etwas Obacht geben, שָׁמַר דָּבָר, שׂוּם לִבּוֹ, עֵינוֹ עַל דָּבָר s. Acht.

Obgleich, גַּם כִּי, גַּם, אַף כִּי, עַל. Obgleich sie in den König drangen, die Rolle nicht zu verbrennen, וְגַם הִפְגִּיעוּ בַּמֶּלֶךְ לְבִלְתִּי שְׂרֹף אֶת הַמְּגִלָּה. Obgleich er kein Unrecht gethan, עַל לֹא חָמָס עָשָׂה.

Obdach, das, Einem ein Obdach geben, הֵבִיא אִישׁ בְּצֵל קוֹרָתוֹ, נָתַן מָלוֹן לְאִישׁ בְּבֵיתוֹ. Seine Hütte diente mir zum Obdach vor dem Wetter, בִּכְתּוֹ הָיְתָה לִי לְמַחְסֶה מִזֶּרֶם.

Obhut, die, 1) Aufsicht, מִשְׁמֶרֶת, פְּקֻדָּה. 2) Seinen Geist der göttlichen Obhuth empfehlen, הִפְקִיד רוּחוֹ בְּיַד אֱלֹהִים.

Obwohl, s. Obschon.

Obsiegen, גָּבַר, s. Siegen.

Obig, der obige Satz, הַמַּאֲמָר הַנִּזְכָּר, הַכָּתוּב לְמַעְלָה.*

Objekt, das, דָּבָר, עִנְיָן.

Obliegen, es liegt mir ob, dieses zu thun, עָלַי לַעֲשׂוֹת זֹאת. Liegt es euch nicht ob, das Recht zu erkennen? הֲלֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת הַמִּשְׁפָּט.

Obliegenheit, die, s. Pflicht.

Obst, das, פְּרִי עֵץ.

Obstbaum, der, עֵץ פְּרִי. Allerlei Obstbäume. כָּל עֵץ פְּרִי.

Obstblüthe, die, פֶּרַח עֵץ פְּרִי.

Obstgarten, der, גַּן עֵץ עֹשֶׂה פְּרִי. Obstgärten, גַּנֵּי עֵץ פְּרִי.

Obstgeschmack, der, טַעַם פְּרִי עֵץ.

Obsthändler, der, הָאִישׁ הַמֹּכֵר כָּל פְּרִי עֵץ.

Obstjahr, das, שָׁנָה מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי עֵץ.

Obstmarkt, der, שׁוּק מֹכְרֵי פְּרִי עֵץ.

Obstmonat, der, הַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר יְבַשֵּׁל בּוֹ רוֹב פְּרִי עֵץ; אֱלוּל.

Obsternte, die, עֵת אָסֵף פְּרִי עֵץ.

Obstreich, ein obstreiches Land, אֶרֶץ מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי עֵץ.

Obstfreund, der, אִישׁ אֹהֵב פְּרִי עֵץ.

Oben, 1) oben sein, הָיָה לְמַעְלָה. Oben im Himmel, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. Er ruft den Himmel oben יִקְרָא אֶל הַשָּׁמַיִם מֵעָל. Vom Thau des Himmels von oben herab, מִטַּל הַשָּׁמַיִם מֵעָל. 2) Der oben erwähnte Gegenstand, הַדָּבָר הַנִּזְכָּר לְמַעְלָה.*

Oben an sitzen, יָשַׁב בָּרֹאשׁ.

Oben auf schwimmen, שָׁחָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם.

Oben darauf, eine Decke oben darauf legen, שׂוּם מִכְסֶה עָלָיו מִלְמַעְלָה.

Oben drein, er bezahlte nicht seine Schuld, und beleidigte mich oben drein, לֹא שִׁלֵּם חוֹבוֹ וְגַם הִכְלִימַנִי.

Ober, der obere Hof, הֶחָצֵר הָעֶלְיוֹן. Die obere Stadt, הָעִיר הָעֶלְיוֹנָה. Die obern Kammern, הַלְּשָׁכוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת. Der obere Mühlstein, פֶּלַח רָכֶב. In dem obersten Korbe, בַּסַּל הָעֶלְיוֹן.

Oberaufseher, der, רֹאשׁ הַפְּקִידִים, שַׂר הַנִּצָּבִים.

Obereinnehmer, der, רֹאשׁ בַּעֲלֵי הַמֶּכֶס.

Oberbefehlshaber, der, רֹאשׁ שָׂרֵי הַצְּבָאוֹת.

Oberbäcker, der, am egyptischen Hofe, שַׂר הָאֹפִים.

Obergemach, das, עֲלִיַּת קִיר קְטַנָּה; Obergemächer, עֲלִיּוֹת.

Oberhalb, מִלְמַעְלָה, s. Abnehmen. Die Feinde

stellten sich auf oberhalb der Stadt, הָאֹיְבִים קָמוּ מֵעַל הָעִיר.

Oberhand, die, er hat die Oberhand über ihn behalten, גָּבַר עָלָיו מִמֶּנּוּ, חָזַק מִמֶּנּוּ.

Oberhaupt, das, רֹאשׁ. Oberhäupter, רָאשִׁים.

Oberherr, der, der Landesherr, אֲדוֹנֵי הָאָרֶץ.

Oberherrschaft, die, haben, שׂוּר, שָׂרַר.

Oberwelt, die, im Gegensatz zur Unterwelt, (אֶרֶץ תַּחְתִּית, שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה), אֶרֶץ הַחַיִּים.

Oberlippe, die, הַשָּׂפָה הָעֶלְיוֹנָה.

Oberlehrer, der, רֹאשׁ הַמְלַמְּדִים.

Oberste, der, שַׂר, רַב. Der Oberste der Scharfrichter, שַׂר הַטַּבָּחִים, רַב הַטַּבָּחִים. Der Oberste der Fürsten, שַׂר שָׂרִים.

Obervorsteher, der, die Obervorsteher des Gotteshauses, נְגִידֵי בֵּית הָאֱלֹהִים.

Oberfläche, die, des Wassers, der Erde, פְּנֵי הַמַּיִם, פְּנֵי עֵין הָאָרֶץ.

Oberfeldherr, der, s. Oberbefehlshaber.

Oberpriester, der, הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ, הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל.

Oberkinn, das, הַלֶּחִי הָעֶלְיוֹן.

Oberkleid, das, für beide Geschlechter, מְעִיל. Oberkleider, מְעִילִים; für das weibliche, רְדִיד, plur. רְדִידִים.

Oberrichter, der, רֹאשׁ הַשּׁוֹפְטִים. Die Oberrichter, (chaldäisch) אֲדַרְגָּזְרַיָּא.

Oberschwelle, die, מַשְׁקוֹף.

Oberschenk, der, שַׂר הַמַּשְׁקִים.

Obrigkeit, die, einer Stadt, פְּקוּדוֹת הָעִיר.

Obrigkeitlich, auf obrigkeitlichen Befehl, בִּדְבַר שָׂרֵי הָעִיר. Obrigkeitliche Personen, שָׂרֵי פְּקוּדוֹת הָעִיר.

Obschon, אַף כִּי, גַּם כִּי, עַל. Obschon du sprichst, אַף כִּי תֹאמַר. Obschon du weißt, daß ich nicht schuldig bin, עַל דַּעְתְּךָ כִּי לֹא אֶרְשָׁע, s. Obgleich.

Odem, der, s. Athem.

Oder, אוֹ. Entweder — oder, אוֹ — אוֹ. Entweder dein Vater oder dein Bruder soll zu mir kommen, אוֹ אָבִיךָ אוֹ אָחִיךָ יָבוֹא אֵלַי. Es sei ein Vieh oder ein Mensch, אִם בְּהֵמָה אִם אִישׁ. Soll ich gehen oder nicht? הַאֵלֵךְ אִם לֹא. Ist Geld in dem Beutel oder nicht? הֲיֵשׁ כֶּסֶף בַּכִּיס אִם אָיִן.

Oheim, der, des Vaters Bruder, דּוֹד; der Mutter Bruder, אֲחִי אֵם.

Ohnmacht, die, עִלְּפוּת. In Ohnmacht fallen הִתְעַלֵּף, עָטַף, הִתְעַטֵּף.

Ohnmächtig werden, הִתְעַלֵּף. Ein Ohnmächtiger מִתְעַלֵּף.

Ohne, 1) als Vorwort בְּלִי, בִּבְלִי, אֵין, בְּאֵין, בְּאֶפֶס, לֹא, בְּלֹא, לְבַד, בִּלְעֲדֵי. Nackt ohne Kleidung, עָרוֹם בְּלִי לְבוּשׁ. Worte ohne Sinn, מִלִּים בְּלִי־ בִּבְלִי דָעַת. Ohne Salz, מִבְּלִי־ בְּלִי מֶלַח. Eine Stadt ohne Mauer, עִיר אֵין חוֹמָה. Ohne kluge Leitung sinkt das Volk, בְּאֵין תַּחְבֻּלוֹת יִפָּל עָם. Sie schwinden hin ohne Hoffnung, וַיִּכְלוּ בְּאֶפֶס תִּקְוָה. Er starb ohne Kinder, וַיָּמָת לֹא בָנִים. Kaufet Wein ohne Geld und ohne Preis, שִׁבְרוּ בְּלוֹא כֶסֶף וּבְלוֹא מְחִיר יַיִן. Lange Zeit war Israel ohne Gesetz, וְיָמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל לְלֹא תוֹרָה. Sie setzten Könige ein, doch ohne mich, הֵם הִמְלִיכוּ וְלֹא מִמֶּנִּי. Ohne die Kinder, לְבַד מִטַּף. Ohne dich hebe Niemand seine Hand empor, בִּלְעָדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ. Ich gehe nicht ohne dich, לֹא אֵלֵךְ אִם אֵינְךָ הוֹלֵךְ אִתִּי. 2) Als Bindewort. Ich sprach mit ihm, ohne daß ich wußte, wer er war, הִדְבַּרְתִּי אֵלָיו וְלֹא יְדַעְתִּיו. Er ging von hier fort, ohne es Jemanden zu sagen, הָלַךְ מִזֶּה וְלֹא הִגִּיד לְאִישׁ. Sie heiligten sich, ohne zu achten auf die Abtheilungen, הִתְקַדְּשׁוּ אֵין לִשְׁמוֹר לְמַחְלְקוֹת.

Ohr, das, אֹזֶן. Ohren, אָזְנַיִם. Ich habe dieses mit meinen Ohren gehört, שָׁמַעְתִּי זֹאת בְּאָזְנַי. Ein aufmerksames Ohr, אֹזֶן קַשֶּׁבֶת. Harte Ohren haben, הַכְבֵּד אָזְנָיו מִשְּׁמֹעַ. Seine Ohren vor Jemanden verstopfen, אֹטֵם אָזְנָיו מִשְּׁמֹעַ. Es sind mir Schlechtigkeiten von dir zu Ohren gekommen, לִשְׁמַע אֹזֶן שָׁמַעְתִּי אֶת מַעֲשֶׂיךָ הָרָעִים. Dieser Mensch schreiet, daß Einem die Ohren gellen, הָאִישׁ הַזֶּה יִצְעַק וְכָל שׁוֹמְעוֹ תְּצִלֶּינָה אָזְנָיו. Einem beständig in die Ohren liegen, דַּבֵּר דָּבָר

באזני איש בלי חשך. Einem das Fell über die Ohren ziehen, גזל־הפשט מעל איש עורו.

Ohrgehänge, die, נזמי האזנים, עגיל, עגילים, נטיפות.

Ohrläppchen, das, תנוך־בדל האזן.

Ohrenbläser, der, נרגן, מלשין.

Ohrenbrausen, Ohrensausen, Ohrenklingen, das, er hat — אזניו תצלינה.

Ohrenzeuge, der, העד אשר שמע הדברים באזניו.

Ohrenschmalz, das, ליחות האזן*.

Ohrenschmerz, Ohrenzwang, der, כאב האזנים.

Ohrfinger, der, האצבע הקטן.

Ohrfeige, die, Einem eine Ohrfeige geben, oder Einen ohrfeigen, הכה את איש על הלחי.

Ohrzüpfel, der, s. Ohrläppchen.

Ohrring, der, s. Ohrgehänge.

Oval, עגול באורך, כמו דמות ביצה.

Otter, die, פתן, אפעה, עכשוב, שפיפון, צפעוני. Ottern, פתנים.

Otterngift, das, ראש־מררת פתנים, חמת עכשוב

Otterngezücht, das, בני פתנים.

Ochs, der, שור. Ochsen, שור, שורים, בקר. Und ich erlangte Ochsen, ויהי לי שור.

Ochsenhaut, die, עור השור. Ochsenhäute, עורות השורים.

Ochsenhirt, der, רועה הבקר.

Ochsenhändler, der, איש קנה ומכר שורים.

Ochsentreiber, der, הנהג השורים.

Ochsenmarkt, der, שוק מכרי שורים.

Ochsenstall, der, רפת, s. Rinderstall.

Ochsenstecken, der, מלמד הבקר, s. Stachel.

Oligarchie, die, ממשלת רוזנים מעטים.

Olive, die, זית. Oliven, זיתים.

Olim, (vom Lateinischen, forsan et haec olim) Vorzeiten, לפנים, מעולם, בימי קדם.

Onix, der, שהם. Onixe, אבני שהם.

Ost, Osten, der, מזרח, מזרח השמש, מוצא, קדים. Gegen Osten מזרחה, מזרחה השמש, מקדם, קדמה, קדימה.

Ostwind, der, קדים, רוח קדים.

Ostseite, die, eines Landes, פאת קדים.

Osterabend, der, ליל שמרים, ליל פסח.

Osterlamm, das, קרבן פסח, זבח פסח. Osterlämmer, פסחים.

Ostermonat, der, החדש הראשון, ניסן.

Ostern, s. Osterfest.

Osterfeiertage, die, ימי חג הפסח, ימי חג המצות.

Osterfladen, Osterkuchen, die, מצות, רקיקי מצות.

Osterfest, das, חג הפסח, חג המצות.

Oft, זה כמה, פעמים רבות. So oft sie hinaufging, מדי עלותה. Wie oft soll ich dich beschwören, daß du nur die Wahrheit zu mir reden sollst? עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת.

Ofen, der, zum Backen, תנור. Zum Schmelzen, כור. Zum Ziegelbrennen, מלבן. Zum Kalkbrennen, כבשן. Oefen, תנורים.

Ofenloch, das, פי התנור.

Ofenruß, der, פיח הכבשן.

Offen, 1) das Thor ist offen, השער פתוח. Ein offenes Gefäß, כלי פתוח. Ein offener Brief, אגרת פתוחה, ספר גלוי. Offene Augen, עינים פקוחות. Er steht mit offenem Munde da, יעמוד ופיו פתוח. 2) Eine offene Stadt, עיר אין חומה. Ein offenes Land, ארץ פרזות. Offene Städte, ערי הפרזי, ערי הפרזות. 3) Mit offenem Herzen zu Einem reden, דבר אל איש בלב תמים, בלב שלם. 4) Ein offener Kopf, איש מהיר השכל*.

Offenbar, גלוי, ידוע לכל. Eine offenbare Lüge, שקר ברור*.

Offenbarung, die, göttliche, חזון, חזיון, מחזה, נתינת התורה.

Offenbaren, Einem Etwas, גלה דבר לאיש, גלה את אזן איש. Das Geheimniß eines Andern offenbare nicht, סוד אחר אל תגל. Sich offenbaren, הגלה. Gott hat sich ihm geoffenbart, אלהים נגלה אליו.

Offenherzig, er ist gegen mich, לבו שלם־נכון עמי.

Offenkundig, גלוי. Allen Völkern offenkundig, גלוי לכל העמים.

Opal, der, ein Edelstein, לשם.

Optik, die, ידיעת תכונת קרני האור*.

Optiker, der, עושה כלי הראיה מזכוכית*.

Operiren, wundärztlich behandeln, כְּרֹת סַפַּחַת אוֹ בְשַׂר חַי בִּגְוִיָּה (אוֹ יָד אוֹ רֶגֶל וְכַדּוֹמֶה אֲשֶׁר עָלָה רָקָב בְּעַצְמוֹתֵיהֶם).

Opfer, das, זֶבַח, קָרְבָּן, קָרְבַּן, אִשֶּׁה; plur. זְבָחִים, אִשִּׁים, קָרְבָּנִים, *קָרְבָּנוֹת. Das jährliche Opfer, זֶבַח הַיָּמִים. Das Opfer für eine Familie, ein Familienopfer, זֶבַח מִשְׁפָּחָה.

Opferaltar, der, מִזְבֵּחַ. plur. מִזְבְּחוֹת.

Opfergaben, die, מַתְּנוֹת קֹדֶשׁ, זִבְחֵי הַבְהָבִים.

Opferwein, der, יֵין נְסִיךְ. Sie trinken ihren Opferwein, יִשְׁתּוּ יֵין נְסִיכָם.

Opfermesser, das, מַחֲלָף. plur. מַחֲלָפִים.

Opfern, Einem, הִקְרִיב קָרְבָּן, זָבַח, עָשָׂה זֶבַח לְ.

Opferkuchen, der, חַלָּה. Kleine Opferkuchen, רְקִיקֵי מַצּוֹת. (Für die Götzen) כַּוָּנִים.

Opferer, der, הַזּוֹבֵחַ זֶבַח.

Opferschale, die, מִזְרָק. Opferschalen, מִזְרָקִים, מִזְרָקוֹת, כַּפּוֹת.

Opposition, die, הִתְנַגְּדוּת. In Opposition sein gegen Einen, *הִתְנַגֵּד לְאִישׁ בִּדְבַר מִשְׁפָּט.

Opponent, der, *מִתְנַגֵּד. Opponenten, מִתְנַגְּדִים.

Ozean, der, הַיָּם הַגָּדוֹל, *יַם אוֹקְיָנוֹס, s. Meer, Weltmeer.

Okuliren, s. Pfropfen.

Oktober, der, חֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, יֶרַח הָאֵיתָנִים, *תִּשְׁרִי.

Okzident, der, מַעֲרָב, s. Westen.

Okzidentalisch, s. Abendländisch.

Orakel, das heilige, דְּבַר נְבוּאָה, אוּרִים וְתוּמִּים. Ein falsches, חֲזוֹת שָׁוְא. Die Orakel reden Falsches, הַתְּרָפִים יְדַבְּרוּ אָוֶן.

Organ, das, 1) Werkzeug, כְּלִי. Das Ohr ist das Organ des Gehörs, *הָאֹזֶן כְּלִי הַשְּׁמִיעָה. Die Organe der Sprache, *כְּלֵי הַמִּבְטָא. 2) Ein Sprecher, Stellvertreter, פֶּה. Er ist das Organ dieser Gesellschaft, הוּא לַחֲבֻרָה הַזֹּאת לְפֶה. Diese Zeitung ist das Organ der Geistlichen, מִכְתָּב עִתִּי הַזֶּה הוּא מֵלִיץ הַכּוֹמְרִים.

Organisiren, s. Einrichten.

Orgel, die, (nach Einigen) עוּגָב, (chaldäisch) אַבּוּבָא. Die Orgel spielen, schlagen, נַגֵּן בְּעוּגָב, בְּאַבּוּבָא.

Orgelspieler, der, הַמְנַגֵּן בְּעוּגָב, בְּאַבּוּבָא.

Ordiniren, s. Verordnen.

Ordnung, 1) der Zustand, wo Alles auf seinem Platze ist, סֵדֶר, מַעֲרָכָה. Die Ordnung der Wörter, סֵדֶר, מַעֲרֶכֶת הַמִּלִּים. Die Ordnung der Gedanken, מַעַרְכֵי לֵב. Ein Land ohne Ordnung, אֶרֶץ לֹא סְדָרִים. 2) Bestimmte Einrichtung, חֹק. Die Ordnung des Mondes und der Sterne, חֻקּוֹת יָרֵחַ וְכוֹכָבִים. Die Ordnung der Natur, *חֹק הַטֶּבַע. Ich weiche nicht von meiner Ordnung ab, לֹא אָסוּר מֵחֻקַּי. Er beobachtet keine Ordnung im Essen und Trinken, לֹא יִשְׁמֹר חֹק בְּאָכְלוֹ וּבִשְׁתוֹתוֹ.

Ordnungsmäßig, לְפִי סֵדֶר.

Ordnungszahl, die, *מִסְפָּר סְדוּרִי, z. B. der, die Erste, רִאשׁוֹן, רִאשׁוֹנָה.

Ordnen, Holz, עָרַךְ עֵצִים; Bücher, *סַדֵּר סְפָרִים. Geordnet, עָרוּךְ, *מְסֻדָּר. Die geordneten Lampen, נֵרוֹת הַמַּעֲרָכָה. Ordnet euch nach euren Stammhäusern, הִכּוֹנוּ לְבֵית אֲבוֹתֵיכֶם.

Ordner, der, הָעוֹרֵךְ, *הַמְסַדֵּר.

Ordentlich, 1) der Ordnung gemäß. Etwas ordentlich machen, עָשָׂה דָבָר כְּמִשְׁפָּטוֹ, *כָּרָאוּי. Ordentlich sprechen, erzählen, הֵיטִיב לְדַבֵּר, לְסַפֵּר. 2) Ein ordentliches Leben führen, הָלַךְ תָּמִים, תַּם דֶּרֶךְ, בְּדֶרֶךְ יָשָׁר. Ein ordentlicher Mensch הוֹלֵךְ תָּמִים, *מִתְנַהֵג כָּרָאוּי.

Ort, der, מָקוֹם, יָד. Ein Jeder an seinem Orte, אִישׁ עַל מְקוֹמוֹ, עַל יָדוֹ. Ein erhöhter Ort, מַעֲלֶה. An einem dazu bestimmten Orte des Hauses, בְּמִפְקַד הַבַּיִת. Oerter, מְקוֹמוֹת.

Orthographie, die, *מִשְׁפַּט הַכְּתִיבָה הַנְּכוֹנָה.

Orthographisch, *כְּפִי מִשְׁפַּט הַכְּתִיבָה הַנְּכוֹנָה.

Ortschaft, die, מָקוֹם. Ortschaften, מְקוֹמוֹת, בָּנוֹת. Die Ortschaft der Priester, מְקוֹם מִשְׁכַּן הָעִיר הַכּוֹמְרִים.

Orion, der, ein Sternbild, כְּסִיל.

Original, das, eines Briefes, eines Werkes, סֵפֶר כָּתוּב בְּיַד עוֹשׂוֹ, *בְּיַד הַמְחַבֵּר.

Orient, der, s. Osten, Morgenland.

Orientalist, der, הַיּוֹדֵעַ לְשׁוֹנוֹת בְּנֵי קֶדֶם.

Orientalisch, s. Morgenländisch.

Orientalen, die, s. Morgenländer.

Orkan, der, רוּחַ גְּדוֹלָה וַחֲזָקָה, סַעַר גָּדוֹל, סוּפָה עַזָּה.

Orchester, das, 1) der Ort, מוֹשַׁב הַמְנַגְּנִים. 2) Die Musiker, לַהֲקַת הַנֹּגְנִים, הַמְנַגְּנִים.

O א

Oede sein, שָׁאָה, שָׁמֵם. Bis die Städte öde sind, עַד אִם שָׁאוּ עָרִים. Euer Land ist öde, אַרְצְכֶם שְׁמָמָה. Die Erde aber war wüst und öde, וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ. Oede werden, הִשָּׁאֵה, הִשֹּׁם. Ihr Pallast soll öde werden, תְּהִי טִירָתָם נְשַׁמָּה. Oede Städte, עָרִים נְשַׁמּוֹת.

Oede, die, מְקוֹם צִיָּה וּשְׁמָמָה, s. Einöde.

Oel, das, שֶׁמֶן, שֶׁמֶן זַיִת, יִצְהָר. Gestoßenes Oel, שֶׁמֶן כָּתִית. Das Beste vom Oele, חֵלֶב יִצְהָר. Wohlbereitetes Oel, שֶׁמֶן רוֹקֵחַ. Oel pressen, הַצְהִיר. Vorzügliche Oele, רֵאשִׁית שְׁמָנִים.

Oelbaum, der זַיִת, עֵץ הַזַּיִת, עֵץ שֶׁמֶן, זַיִת שֶׁמֶן, זַיִת יִצְהָר. Oelbäume, זֵיתִים, עֲצֵי שֶׁמֶן.

Oelblatt, das, עֲלֵה זַיִת. Oelblätter, עֲלֵי זַיִת.

Oelbeere, die, זַיִת. Oelbeeren, זֵיתִים, גַּרְגְּרֵי הַזַּיִת.

Oelberg, der, הַר הַזֵּיתִים.

Oelgarten, der, כֶּרֶם זַיִת.

Oelgefäß, das, כְּלִי שֶׁמֶן. Ihre Oelgefäße, כְּלֵי שַׁמְנָהּ.

Oelgeruch, der, רֵיחַ שֶׁמֶן.

Oelhändler, der, הַקּוֹנֶה וּמוֹכֵר שֶׁמֶן.

Oellampe, die, נֵר שֶׁמֶן.

Oellese, die, אֹסֶף הַזֵּיתִים.

Oelvorrath, der, אוֹצַר שֶׁמֶן. Oelvorräthe אוֹצְרוֹת שֶׁמֶן.

Oelflasche, צַפַּחַת הַשֶּׁמֶן.

Oelflecken, der, *כֶּתֶם הַשֶּׁמֶן.

Oelzweig, der, עֲנַף עֵץ זַיִת. Oelzweige, עַנְפֵי־ שְׁתִילֵי־ שִׁבֲּלֵי זֵיתִים.

Oelkuchen, der, לְשַׁד הַשָּׁמֶן. Der Oelbrodkuchen (als Opfer), חַלַּת לֶחֶם שֶׁמֶן.

Oelkälter, die, גַּת זֵיתִים.

Oelkrug, der, פַּךְ הַשֶּׁמֶן. Oelen (das Zeitwort) מָשֹׁחַ בַּשֶּׁמֶן.

Oehr, das, 1) Der Griff kleiner Gefäße, יָד. Die Oehre, יָדוֹת. 2) Das Oehr einer Nähnadel, *פִּי הַמַּחַט, s. Nadelöhr.

Oefters, כַּמָּה פְעָמִים, פְּעָמִים רַבּוֹת.

Oeffnung, die, 1) Das Oeffnen: Die Oeffnung der Lippen, des Mundes, מִפְתַּח שְׂפָתַיִם, פִּתְחוֹן פֶּה. Die Oeffnung des Thores, *פְּתִיחַת הַשַּׁעַר. 2) Der geöffnete Ort, פִּי. Das Geld fand sich in der Oeffnung des Futtersackes, הַכֶּסֶף נִמְצָא בְּפִי הָאַמְתַּחַת. An der Oeffnung der Stadt predigt sie, לְפִי קָרֶת תָּרֹנָּה. Die Oeffnung in einer Wand, חוּר הַקִּיר. Dem Wasser eine Oeffnung machen, פָּטוֹר מַיִם.

Oeffnen, 1) die Thüre, das Fenster פָּתֹחַ הַדֶּלֶת, הַחַלּוֹן; den Mund, פָּתֹחַ־ פָּצֹה הַפֶּה; die Augen, פָּתֹחַ־ פָּקֹחַ־ גַּלֵּה הָעֵינַיִם, פָּתֹחַ־ פָּקֹחַ־ גַּלֵּה הָאָזְנַיִם. Er (Gott) öffnete ihnen das Ohr für die Belehrung, וַיִּגֶל אָזְנָם לַמּוּסָר. Alles, was den Mutterleib öffnet (das Erstgeborne), כָּל פֶּטֶר־ פִּטְרַת רֶחֶם. Sich öffnen, הִפָּתַח, הִפָּקֵחַ. Der Himmel, die Erde hat sich geöffnet, הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ, הָאָרֶץ פָּתְחָה פִיהָ. Dann öffnen sich die Augen der Blinden, אָז תִּפָּקַחְנָה עֵינֵי עִוְרִים. Wie ein Wein, der nicht geöffnet wird, כְּיַיִן לֹא יִפָּתֵחַ. Die geöffnete Thür, הַדֶּלֶת הַנִּפְתָּחָה. Die sich öffnenden Blumen, פְּטוּרֵי צִיצִים. 2) Jemanden sein Herz öffnen, הַגֵּד לְאִישׁ אֶת כָּל אֲשֶׁר בִּלְבָבוֹ, אֶת כָּל לִבּוֹ.

Oeffnen, das, s. Oeffnung.

Oeffentlich, 1) Etwas öffentlich thun, עֲשׂוֹת דָּבָר

לעיני העדה, קבל עם, עשה דבר לעיני השמש, בגלוי, לעין כל. Etwas öffentlich bekannt machen, קרא באזני העם לאמר, העבר קול במכתב לאמר. Einen öffentlich beschämen, הוביש פני איש לפני אנשים רבים, *ביש פני חברו ברבים. Eine öffentliche Beschämung, בושה גלויה. 2) Ein öffentlicher Garten, גן פתוח לכל אדם. Er schlug ihn auf öffentlicher Straße, הכהו בחוץ. 3) Die öffentlichen Beamten, פקידי המדינה, פקידי העיר, שטרי העם, פקידי המלך.

Oekonom, der, (als Landwirth) איש סוכן בעבודת האדמה, עובד אדמה; (als Kenner der Landwirthschaft) מבין בעבודת האדמה, בעבודת השדה.

Oekonomie, die, s. Landwirthschaft, Haushaltung.

U או

או, ו, das U in der jüdisch-deutschen Schrift; Ersteres steht am Anfange eines Wortes oder einer Silbe: אופער, זאנד-אוהר. Letzteres in der Mitte eines Wortes: ברודער; gehet diesem ו ו voraus, so wird א eingeschoben: פערוואונדערט.

Uhu, der, (nach Einigen) כוס, צי, אי, im plur. ציים, איים; (nach Anderen) die Uhu, אחים, s. Eule.

Uhr, die, *אבן שעות, מורה שעות.

Ulme, die, (nach Einigen) תדהר (chaldäisch) מרנין.

Um, ein Vorwort, welches die vierte Endnng erfordert. 1) Dem Orte nach, על, סביב ל, בעד. Wenn sich eine Schaar um mich lagert, אם תחנה עלי מחנה. Sie lagern sich um mein Zelt, יחנו סביב לאהלי. Und das Fett schloß sich um die Klinge, ויסגור החלב בעד הלהב. Einem um den Hals fallen, נפל על צואר איש. Ich rede, wie es mir ums Herz ist, אדבר כאשר עם לבבי. 2) Der Zeit nach, כ. Morgen um diese Zeit komme ich zu dir, אבוא אליך כעת מחר, מחר כעת הזאת. Um die Zeit des Abendopfers, כעת מנחת ערב. Um dieselbe Zeit geschah es, ויהי בעת ההיא. Um Mitternacht ziehe ich aus, כחצות הלילה אני יוצא. 3) Um Einen besorgt sein, דאג לאיש. Um einen Todten weinen, trauern, בכה, ספד למת, על מת. Das Volk schreiet zu ihm um Brod, העם יצעק אליו ללחם. Sich ums Brod verdingen, השכר בלחם. Um baares Geld kaufen und verkaufen, קנה ומכר בכסף. Haut um Haut, עור בעד עור. Leben um Leben, נפש בנפש.

Um, als Bindewort, ל, מן. Ich komme, um dich zu sehen, אבוא לראות פניך. Ich that es, um dem Streite ein Ende zu machen, עשיתי זאת להשבית הריב. Meine Strafe ist zu groß, um sie zu ertragen, גדול עוני מנשוא.

Um, als Nebenwort, 1) das Jahr ist um, הקיפה השנה, s. Umsein. 2) Die Stadt ist um und um mit Wasser umgeben, העיר מים סביב סביב לה.

Um willen, למען. Um seines Namens willen, למען שמו. Ums Himmels willen, למען יי. Um deinetwillen, למענך.

Umackern, durch Ackern umwenden, in Ackerland verwandeln: Pflanzen, עקר הנטעים במחרשה. Einen Weinberg, חרש רגבי האדמה בכרם לזרע בו זרע.

Umarbeiten, Etwas, עשה מלאכה שנית.

Umarmung, die, *חבוק. Und eine Zeit, der Umarmung sich zu entziehen, ועת לרחק מחבק.

Umarmen, Einen, חבק את, חבק את, ל. Lass' dich umarmen! גשה נא ואחבקך. Er umarmte und küßte ihn, ויחבק לו וינשק לו.

Umbauen, 1) rundum bauen, בנה סביב ל. 2) Von Neuem und anders bauen: ein Haus, חדש את בנין הבית ותכונתו.

Umbiegen, Etwas, כפף את.

Umbilden, Etwas, יצר דבר בתבנית אחרת.

Umbinden, Etwas, חבש דבר על, קשר את. Deinen Kopfschmuck binde um, פארך חבש עליך. Binde ihnen hohe Mützen um, וחבשת להם מגבעות. Du sollst sie umbinden, wie einen Brautschmuck, ותקשרים ככלה.

Umblasen, Etwas, הַפֵּל דָּבָר בְּרוּחַ פִּיו. Ich habe es umgeblasen, נְפַחְתִּי בוֹ וַיִּפּוֹל.

Umbehalten, behalte deinen Mantel um, לֹא תַעֲבִיר אַדַּרְתְּךָ מֵעָלֶיךָ.

Umbringen, Einen, הֵמִית־שַׁחֵת אִישׁ, הַכֵּה אִישׁ נָפֶשׁ. Wie hast du dich nicht gefürchtet, deine Hand auszustrecken und den Gesalbten Gottes umzubringen? אֵיךְ לֹא יָרֵאתָ לִשְׁלֹחַ יָדְךָ לְשַׁחֵת אֶת מְשִׁיחַ אֱלֹהִים. Er sandte ihn dich umzubringen, שְׁלָחוֹ לְהַכּוֹתְךָ נָפֶשׁ. Sich selbst umbringen, אִבֵּד נַפְשׁוֹ.

Umbrechen, einen Baum, הַטֵּה וְשַׁבֵּר־שַׁבֵּר לָאָרֶץ אֶת הָעֵץ. (In der Typographie) סַדֵּר הַשּׁוּרוֹת בְּתַבְנִית דַּפֵּי הַסֵּפֶר.

Umgang, der, 1) Umgang mit Jemanden haben, אָרַח לְחֶבְרָה עִם אִישׁ, הִתְרָעָה אֶת. Pflege keinen Umgang mit diesem Menschen, אַל תִּתְרַע אֶת הָאִישׁ הַזֶּה. Ich habe keinen Umgang mit ihm, אֵין אֲנִי חָבֵר לוֹ. Die wir zusammen einen süßen Umgang pflogen, אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד. Im Umgang mit weisen Männern, בְּחֶבְרַת אֲנָשִׁים חֲכָמִים. 2) Prozession, הַקָּפָה*.

Umgarnen, ein Wild, הַקֵּף הַמְּצוּדָה־פְּרֹשׂ הָרֶשֶׁת עַל חַיַּת הַיַּעַר.

Umgießen, 1) anders gießen. Ich habe den zinnernen Leuchter umgegossen, יָצַקְתִּי שֵׁנִית אֶת מְנֹרַת הַבְּדִיל. 2) Rundum begießen. Ich habe es mit Wasser umgossen, יָצַקְתִּי מַיִם סָבִיב לוֹ.

Umgürtung, die, מַחֲגוֹרֶת, Waffen-Umgürtung, מַחֲגֹרֶת נֶשֶׁק; (biblisch) Umgürtung mit einem Sacke, מַחֲגֹרֶת שָׂק.

Umgürten, Etwas, חָגֹר־אָזֹר־אַזֵּר אֶת. Umgürtet Säcke, חִגְרוּ שַׂקִּים. Mit einem Schwerte, mit einer Waffe umgürtet sein, חָגוּר חֶרֶב, חָגוּר כְּלֵי מִלְחָמָה. Mit einem Gürtel umgürtet, אָזוּר אֵזוֹר. Mit Macht umgürtet, נֶאְזָר בִּגְבוּרָה. Sich umgürten, הִתְאַזֵּר, חָגֹר אֵזוֹר בְּמָתְנָיו.

Umglänzen, er ist umglänzt, נֹגַהּ סָבִיב לוֹ.

Umgebung, die, 1) Die Umgebungen einer Stadt, סְבִיבֵי־סְבִיבוֹת הָעִיר. 2) Die Umgebung des Königs, הַשָּׂרִים אֲשֶׁר עִם הַמֶּלֶךְ.

Umgeben, Einen, Etwas, 1) umringen, סֹבֵב־הַקֵּף־סָבְבוֹ־אָפֹף־עַטֵּר אֶת. Sie umgaben das Haus, נָסַבּוּ אֶת־עַל הַבַּיִת. Sie sollen den König ringsum umgeben, וְהִקִּיפוּ אֶת הַמֶּלֶךְ סָבִיב. Darum bist du mit Schlingen umgeben, עַל כֵּן סְבִיבוֹתֶיךָ פַּחִים. Mich umgaben die Gewässer bis an die Seele, אֲפָפוּנִי מַיִם עַד נָפֶשׁ. Leiden ohne Zahl umgaben mich, אָפְפוּ עָלַי רָעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. Er umgab mich mit Gift und Elend, וַיַּקַּף עָלַי רֹאשׁ וּתְלָאָה. Der dich umgibt mit Liebe und Barmherzigkeit, הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים. Eine Stadt mit einer Mauer umgeben, בָּנֹה חוֹמָה סָבִיב לָעִיר. Lasset uns bauen diese Städte und sie umgeben mit Mauern und Thürmen, נִבְנֶה אֶת הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְנָסֵב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים. 2) Gib mir den Mantel um, שִׂים עָלַי אַדַּרְתִּי.

Umgegend, die, einer Stadt, סְבִיבוֹת־סְבִיבֵי־מְסִבֵּי הָעִיר.

Umgehen, 1) einen Ort, סֹבֵב־הַקֵּף אֶת הַמָּקוֹם. 2) mit Jemanden umgehen, הִתְרָעֵה אֶת־הִתְעָרֵב עִם, הָלֹךְ־בּוֹא אֶת אִישׁ. Mit einem Jähzornigen gehe nicht um, אֶת אִישׁ חֵמוֹת אַל תָּבוֹא. Er geht mit Schlemmern um, רֹעֶה זוֹלְלִים הוּא. Ich will sehen ob du mit Wahrheit umgehest, אֶרְאֶה הַאֱמֶת אִתְּךָ. Mit Lügen umgehen, הָלֹךְ עִם שָׁוְא. 3) Ich gehe damit um, mir ein Haus zu bauen, עַתָּה עִם לְבָבִי לִבְנוֹת לִי בַּיִת. 4) Schlecht, hart mit Einem umgehen, הָרֵעַ לְאִישׁ, הַקְשִׁיחַ אֶת אִישׁ. 5) Er weiß nicht damit umzugehen, אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר. 6) Eine Vorschrift zu umgehen, עֲבוֹר עַל מִצְוָה בְּמִרְמָה.

Umgekehrt, im Gegentheil, לְהֵפֶךְ*.

Umgraben, 1) ringsum graben. Ich habe den Baum umgraben, חָפַרְתִּי אֶת הָאֲדָמָה סָבִיב לָעֵץ. 2) So graben, daß das Oberste zu unterst kommt, עַזֵּק. Er hat den Garten umgegraben, עִזֵּק אֶת הַגַּן.

Umgränzen, Etwas, הַגְבֵּל אֶת. Umgränze den Berg, הַגְבֵּל אֶת הָהָר.

Umduften, die Blumen umduften mich, הַפְּרָחִים יִתְּנוּ רֵיחָם סָבִיב לִי.

Umdecken, nochmals decken: ein Dach, עָשֹׂה שֵׁנִית אֶת הַגָּג.

Umdrehen, 1) umwenden: die Hand, הָפַךְ יָד. Er hat sich umgedreht, פָּנָה אַחֲרָיו. 2) Im Kreise, um die Achse, הֵסֵב. Die Thüre dreht sich um in der Angel, הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל צִירָהּ. Die Räder drehen sich um, הָאוֹפַנִּים יִסֹּבּוּ.

Umhaben, ein Kleid, עָטָה אֶת הַבֶּגֶד סָבִיב לוֹ. Der Mantel, den er umhat, gehört nicht ihm, הָאַדֶּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו לֹא לוֹ הוּא.

Umhalsen, Einen, חָבַק־חִבֵּק אֶת אִישׁ.

Umhang, der, קֶלַע. Umhänge, קְלָעִים. Die Umhänge des Hofes, קַלְעֵי הֶחָצֵר.

Umhacken, 1) einen Baum, הִפִּל עֵץ בְּקַרְדֹּם, בְּגַרְזֶן. 2) Die Erde, עָדֵר בְּמַעְדֵּר אֶת הָאֲדָמָה.

Umhauen, Bäume, כָּרַת־גִּדַּע־נִקֵּף עֵצִים. Er hauet des Waldes Dickicht um mit Eisen, וְנִקַּף סִבְכֵי הַיַּעַר בַּבַּרְזֶל.

Umhüllen, den Kopf mit einem Tuche, הָלִיט־לָאַט רֹאשׁוֹ בְּשִׂמְלָה, s. Verhüllen. Und sprech' ich: ja, Finsterniß soll mich umhüllen, וָאֹמַר אַךְ חֹשֶׁךְ יְשׁוּפֵנִי.

Umhin, ich kann nicht umhin, es dir mitzutheilen, לֹא אוּכַל לְכַחֵד מִמְּךָ הַדָּבָר.

Umhüpfen, Einen, דִּלֵּג סָבִיב לְ.

Umher, das edlere Wort für herum, סָבִיב. Alle Dörfer umher, oder rings umher, כָּל הַכְּפָרִים מִסָּבִיב. Was unter den folgenden Zusammensetzungen mit diesem Nebenworte sich nicht findet, suche man unter: Herum.

Umher irren, תָּעָה, אָבַד, נָדַד, נוּעַ. Ich irre umher, wie ein verlorenes Schaf, תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד. Ein umher irrender Aramäer war mein Vater, אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי. Umher irren sollen sie unter den Völkern, וְיִהְיוּ נֹדְדִים בַּגּוֹיִם. Sie irren blind in den Straßen umher, נָעוּ עִוְרִים בַּחוּצוֹת.

Umher blicken, הִבִּיט־פָּנָה כֹּה וָכֹה.

Umher gießen, Wasser, יָצַק מַיִם סָבִיב לְ.

Umher gehen, הָלַךְ אָנֶה וָאָנָה. In einer Stadt, סָבַב־סוֹבֵב בָּעִיר.

Umher werfen, die Kleider, הִשְׁלִיךְ הֵנָּה וָהֵנָּה אֶת הַבְּגָדִים; von einem Volke: Arme, vom Sturme Umhergeworfene, עֲנִיָּה סֹעֲרָה.

Umher suchen, בִּקֵּשׁ־חִפֵּשׂ הֵנָּה וָהֵנָּה.

Umher sitzen, יָשַׁב סָבִיב לְ.

Umher sehen, רָאָה־הִבִּיט כֹּה וָכֹה. Sieh um dich her, שְׂאִי עֵינַיִךְ סָבִיב וּרְאִי.

Umher tappen, מִשֵּׁשׁ מִסָּבִיב לוֹ.

Umher tönen, die Stimme der jubelnden Freude tönt umher, קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה יִשָּׁמַע מִסָּבִיב.

Umher tragen, נָשָׂא הֵנָּה וָהֵנָּה־מִמָּקוֹם אֶל מָקוֹם. Er trägt die Gesetzrolle im Bethause umher, הוּא נוֹשֵׂא אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה בְּבֵית הַתְּפִלָּה מִסָּבִיב.

Umher laufen, רוּץ הֵנָּה וָהֵנָּה מִמָּקוֹם אֶל מָקוֹם.

Umher liegen, die Kleider liegen umher in Unordnung, הַבְּגָדִים מוּנָחִים הֵנָּה וָהֵנָּה בִּבְלִי סְדָרִים. Er schläft, und seine Leute liegen um ihn her, יָשֵׁן הוּא וַאֲנָשָׁיו שׁוֹכְבִים סְבִיבוֹתָיו.

Umher verbreiten, Wenn die Sonne ihr Licht umher verbreitet, בִּפְרֹשׂ הַשֶּׁמֶשׁ אוֹרָהּ לְכָל רוּחַ. Die Feinde sind um uns her verbreitet, הָאוֹיְבִים נְטוּשִׁים סְבִיבוֹתֵינוּ.

Umher ziehen, von Nomaden, נָסַע מִמָּקוֹם אֶל מָקוֹם. Sie zogen im ganzen Lande umher, וַיָּסֹבּוּ בְּכָל הָאָרֶץ. Von reisenden Kaufleuten, סָחַר.

Umher schallen, Posaunen und Trompeten schallen umher, קוֹל שׁוֹפָרוֹת וַחֲצוֹצְרוֹת יִשָּׁמַע מִסָּבִיב.

Umher schauen, s. Umher sehen.

Umherschicken, Boten in einem Lande, שָׁלַח מַלְאָכִים בָּאָרֶץ סָבִיב.

Umher schweifen, שׁוּט, שׁוֹטֵט הִתְחַמֵּק. Wie lange willst du umher schweifen, widerspänstige Tochter! עַד מָתַי תִּתְחַמָּקִין הַבַּת הַשּׁוֹבֵבָה. Du bist umher geschweift zu Fremden, וַתְּפַזְּרִי אֶת דְּרָכַיִךְ לְזָרִים.

Umher schweben, von Vögeln, רִחֵף סָבִיב לְ.

Umher schwärmen, הָמָה. Ein thörichtes Weib schwärmt umher, אֵשֶׁת כְּסִילוּת הוֹמִיָּה.

Umherstreuen, Asche, פִּזֵּר־זָרָה אֵפֶר סָבִיב לְ. Seine Pfeile sendet er und streuet sie umher, וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם.

Umher streifen, in einem Lande, שׁוּט־שׁוֹטֵט בָּאָרֶץ. Eine Räuberschaar streift umher in den Straßen, פָּשַׁט גְּדוּד בַּחוּץ. Er streift umher, um Brod zu suchen, נוֹדֵד הוּא לַלֶּחֶם.

Umher spähen, er spähet im Zimmer umher, עֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בְּכָל הַחֶדֶר.

Umwandeln, Etwas, הָפַךְ אֶת. Du wandelst gänzlich um des Siechthums Lagerstätte, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הָפַכְתָּ בְחָלְיוֹ, s. Verwandeln.

Umwogen, das Meer umwogte das Schiff, אָפְפוּ מִשְׁבְּרֵי הַיָּם אֶת הָאֳנִיָּה.

Umwölken, der Himmel umwölkt sich, הַשָּׁמַיִם יִתְקַדְּרוּ בְּעָבִים, הָעֲנָנִים יְכַסּוּ אֶת הַשָּׁמַיִם, s. Umziehen.

Umwinden, den Kopfbund, צָנַף בְּמִצְנֶפֶת.

Umwickeln, 1) einen Faden, כָּרַךְ אֶת הַחוּט*. 2) Ein Kind, הַחְתֵּל שֵׁנִית אֶת הַיֶּלֶד.

Umweg, der, דֶּרֶךְ אֲרוּכָּה (נְטָה מִן הַמְּסִלָּה). Wir haben einen Umweg gemacht, לֹא הָלַכְנוּ בַּדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה. Gott ließ das Volk einen Umweg machen, וַיַּסֵּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם.

Umwehen, 1) der Wind umwehet das Haus, הָרוּחַ יִשֹּׁב סָבִיב לַבַּיִת. 2) Der Wind hat den Baum umgeweht, הָרוּחַ נָשַׁב בָּעֵץ וַיִּפּוֹל.

Umwechseln, Geld, הָמֵר כֶּסֶף בְּכֶסֶף.

Umwälzen, sich, הִתְהַפֵּךְ. Eine Klinge des sich umwälzenden Schwertes, לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת.

Umwenden, 1) die Hand, הָפַךְ יָד. Ein nicht umgewendeter Kuchen, עֻגָה בְּלִי הֲפוּכָה. Sich umwenden, פָּנָה אַחֲרָיו, הָפַךְ. Als ein Mann von seinem Wagen herab sich umwandte, כַּאֲשֶׁר הָפַךְ אִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ. 2) Der Kutscher wendet um, הָרַכָּב יַהֲפֹךְ יָדוֹ, s. Umlenken.

Umwerfen, 1) Tische und Stühle, הַשְׁלֵךְ אַרְצָה שֻׁלְחָנוֹת וְכִסְאוֹת. Sie haben unsere Wohnungen umgeworfen, הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ. Eine Mauer umwerfen, הַפִּיל חוֹמָה. 2) Der Kutscher hat umgeworfen, הָרַכָּב הָפַךְ אֶת הַמֶּרְכָּבָה, s. Umstürzen. 3) Einen Mantel umwerfen, מַהֵר לָשׂוּם אַדַּרְתּוֹ עָלָיו.

Umsatteln, ein Pferd, חָבַשׁ שֵׁנִית אֶת הַסּוּס; (im moralischen Sinne) er umsattelte in seinen Ansichten, שִׁנָּה אֶת דַּעְתּוֹ.

Umsonst, 1) unentgeltlich, חִנָּם, חִנָּם אֵין כֶּסֶף, בְּלֹא כֶסֶף, בְּלֹא מְחִיר. 2) Vergeblich, חִנָּם, אֶל חִנָּם, לַשָּׁוְא. Beleuchtet nicht umsonst meinen Altar, לֹא תָאִירוּ מִזְבְּחִי חִנָּם. Ich habe nicht umsonst geredet, לֹא אֶל חִנָּם דִּבַּרְתִּי. Umsonst häufst du die Heilmittel, לַשָּׁוְא הִרְבֵּית רְפֻאוֹת. Und sie sprachen: Umsonst! וְאָמְרוּ נוֹאָשׁ. 3) Unverdient, ohne Ursache. Der mich umsonst anfeindet, אֹיְבַי חִנָּם, צוֹרְרַי רֵיקָם.

Umsinken, כָּרַע וְנָפַל.

Umsein, הִקִּיף. Wenn die Tage des Gastmahls um waren, כִּי הִקִּיפוּ יְמֵי הַמִּשְׁתֶּה.

Umsegeln, s. Umschiffen.

Umsägen, einen Baum, גָּרַר עֵץ בִּמְגֵרָה לְהַפִּילוֹ.

Umsehen sich, 1) rückwärts sehen, הַבֵּט אַחֲרָיו. Sieh dich nicht um, אַל תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ. Sich nach Jemanden umsehen, פָּנָה אֶל אִישׁ. Als man sich nach dem Haufen umsah, da lagen sie als Leichen auf der Erde, וַיִּפְנוּ אֶל הֶהָמוֹן וְהִנָּם פְּגָרִים נֹפְלִים אַרְצָה. 2) Um sich hersehen, נָשָׂא עֵינָיו סָבִיב וְרָאָה, רָאָה־פָּנָה כֹה וָכֹה. Sie ging aus, um sich unter den Töchtern des Landes umzusehen, וַתֵּצֵא לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ.

Umsetzen, Waaren, Geld, הָמֵר סְחוֹרָה בִּסְחוֹרָה, כֶּסֶף בְּכֶסֶף.

Umtoben, Einen, von Menschen und den Wellen des Meeres, הָמָה־רָגַשׁ סָבִיב לְ.

Umtausch, der, תְּמוּרָה, חֲלִיפָה.

Umtauschen, Etwas, הָמֵר־הַחֲלֵף דָּבָר בְּדָבָר.

Umthun, den Mantel, s. Umnehmen.

Umtriebe, die, der Aufwiegler, מְזִמּוֹת הַשֹּׂנִים.

Umlagern, Etwas, חָנָה סָבִיב לְ. Eine Stadt feindlich, חָנָה עַל עִיר, צוּר עַל עִיר הָאוֹיֵב.

Umladen, einen Wagen, טָעַן שֵׁנִית־שׁוּב לִטְעֹן אֶת הָעֲגָלָה. Man hat die Waare umgeladen, נָתְנוּ אֶת הַסְּחוֹרָה אֶל עֲגָלָה אַחֶרֶת.

Umlauf, der, des Jahres, תְּקוּפַת הַשָּׁנָה. Nach Umlauf des Jahres, לִתְקוּפַת הַשָּׁנָה, לִתְקֻפוֹת הַיָּמִים, לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה. Der Umlauf des Blutes,

הַקָּפַת הַדָּם ־סִבּוּב*. Es ist viel Geld im Umlauf, רַב הַכֶּסֶף הָעוֹבֵר מֵאִישׁ אֶל אִישׁ.

Umlauf, 1) ich umlief die Stadt, רַצְתִּי סָבִיב לָעִיר. 2) Das Jahr ist umgelaufen, הִקִּיפָה הַשָּׁנָה. 3) Ein umlaufendes Schreiben, מִכְתָּב הַנִּשְׁלָח מֵאִישׁ אֶל אִישׁ.

Umliegend, die Stadt und die umliegenden Dörfer, הָעִיר וְהַכְּפָרִים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיהָ.

Umleuchten, Etwas, הָאֵר סָבִיב לְ. Der Mond umleuchtet mich, הַיָּרֵחַ יָאִיר בַּעֲדִי.

Umlegen, einen Stuhl, הוֹרִיד כִּסֵּא לָאָרֶץ. Der Wind legt nach Osten um, הָרוּחַ נָסַב אֶל הַמִּזְרָחָה. Ein Halstuch umlegen, עָטָה מִטְפַּחַת סָבִיב הַצַּוָּאר. Die Soldaten umlegen, הָמִיר תַּחֲנוֹת אַנְשֵׁי הַצָּבָא בְּאַחֶרֶת.

Umlenken den Wagen, הָפֵךְ יָד. Er sprach zu seinem Wagenführer: lenke um, וַיֹּאמֶר לְרַכָּבוֹ הֲפֹךְ יָדְךָ.

Ummauern, eine Stadt, בְּנֵה חוֹמָה סָבִיב לָעִיר.

Umnebeln, Etwas, כַּסֵּה בַּעֲרָפֶל. Die Stadt ist umnebelt, הָעֲרָפֶל יְכַסֶּה אֶת הָעִיר, הָעִיר מְכֻסָּה בַּעֲרָפֶל.

Umnähen, Etwas, תְּפֹר סָבִיב לְ.

Umnehmen, einen Mantel, שׂוּם אַדַּרְתּוֹ עָלָיו.

Umändern, eine Schrift, שַׁנֵּה כָּל דִּבְרֵי הַמִּכְתָּב.

Umfallen, נְפֹל לָאָרֶץ. Sie sank in Ohnmacht und fiel um, הִתְעַלְּפָה וְנָפְלָה אַרְצָה.

Umfang, der, הֶקֵּף*. Seen von großem Umfang, יְאֹרִים רַחֲבֵי יָדַיִם.

Umfangen, Einen, s. Umarmen, Umfassen.

Umfassen, 1) Etwas mit der Hand, חַבֵּק אֶת. Ohne Zuflucht, umfassen sie den Felsen, מִבְּלִי מַחְסֶה חִבְּקוּ צוּר. Seine Rechte umfaßt mich, יְמִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי. 2) Der Alles umfassende Himmel, הַשָּׁמַיִם הַסּוֹבְבִים הַכֹּל.

Umformen, Etwas, יָצֹר שַׁנּוֹת אֶת.

Umführen, du hast mich umgeführt, לֹא הוֹלַכְתַּנִי בַּדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה, הֲסִבֹּתָ אוֹתִי. s. Umweg.

Umfluthen, das Haus ist umfluthet, זֶרֶם מַיִם יָסֹב אֶת הַבַּיִת. Deine Schrecknisse umfluthen mich den ganzen Tag, בִּעוּתֶיךָ סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל הַיּוֹם.

Umfliegen, Etwas, עוּף־ עוֹפֵף סָבִיב לְ.

Umfließen, der Strom umfließt die Stadt, הַנָּהָר הוֹלֵךְ סָבִיב לָעִיר.

Umpacken, eine Waare, צָרֹר שֵׁנִית אֶת הַסְּחוֹרָה.

Umpanzern, er ist umpanzert, לָבוּשׁ שִׁרְיוֹן הוּא מִכַּף רַגְלוֹ וְעַד קָדְקֳדוֹ.

Umpflanzen, 1) anders pflanzen: einen Baum, נְטַע שֵׁנִית אֶת הָעֵץ. 2) Einen Teich mit Bäumen, נָטַע עֵצִים סָבִיב לַבְּרֵכָה.

Umpflügen, s. Umackern.

Umziehen, 1) rund um ziehen, סֹב. Lange genug habt ihr dieses Gebirge umzogen, רַב לָכֶם סֹב אֶת הָהָר הַזֶּה. 2) Sich umziehen, s. Umkleiden. 3) Der Himmel umzieht sich mit schwarzen Wolken, הַשָּׁמַיִם יִתְקַדְּרוּ בְּעָבִים.

Umzingeln, Einen, סְבֹב אֶת, עֲטֹר אֶת־ אֶל. Sie umzingelten David und seine Mannschaft, um sie zu fangen, עֹטְרִים אֶל דָּוִד וְאֶל אֲנָשָׁיו לְתָפְשָׂם. Das Gift derer, die mich umzingeln, רֹאשׁ מְסִבַּי.

Umzäunen, Etwas, גְּדֹר אֶת־ בְּעַד, שׂוּךְ־ שְׂכָךְ־ הָסֵךְ בְּעַד. Er umzäunte meinen Pfad, אָרְחִי גָּדַר. Warum dem Manne, den der Weg verschlossen ist, den Gott umzäunt, לְמָה לְגֶבֶר אֲשֶׁר דַּרְכּוֹ נִסְתָּרָה וַיָּסֶךְ אֱלוֹהַּ בַּעֲדוֹ.

Umkommen, אָבֹד, הֵאָסֵף. Der Gerechte kommt um, הַצַּדִּיק אָבַד, נֶאֱסַף. In einem Treffen umkommen, הִסָּפֵה־ נְפֹל בַּמִּלְחָמָה. Die durch's Schwert, vor Hunger Umgekommene, חַלְלֵי חֶרֶב, חַלְלֵי רָעָב.

Umklammern, einen, כַּתֵּר, סַבֵּב, חַבֵּק אִישׁ בְּכָל כֹּחוֹ.

Umkleiden, sich, לָבֹשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים, הַחֲלֵף שִׂמְלוֹתָיו שַׁנֵּה בְגָדָיו. (Im figürlichen Sinne) er hat den hölzernen Stuhl mit Silber umkleidet, אֶת כִּסֵּא הָעֵץ צִפָּה כֶסֶף.

Umkehrung, die, Zerstörung, הֲפֵכָה, מַהְפֵּכָה. Gleich der Umkehrung von Sodom und Gomorra, כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה. Umkehrung vom schlechten Lebenswandel, שִׁיבָה מִדַּרְכּוֹ הָרָע.

Umkehren, **verb. act.** 1) die Hand, הָפֵךְ יָד. Wie man die Hand umkehrt, כַּאֲשֶׁר יַהֲפֹךְ אִישׁ אֶת יָדוֹ. Den Wagen, s. Umlenken. 2) verwüsten: wie die

Städte, die Gott in seinem Zorne umgekehrt hat, כֶּעָרִים אֲשֶׁר הָפַךְ אֱלֹהִים בְּאַפּוֹ. 3) Sich umkehren, פָּנָה אַחֲרָיו, von Sachen, הִתְהַפֵּךְ.

Umkehren, verb. neut. 1) auf dem Wege umkehren, שׁוּב בְּדֶרֶךְ. 2) Kehrt um von euern bösen Wegen, שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים.

Umkreis, der, eines Landes, סְבִיב הָאָרֶץ. Einer Kugel, הֶקֵּף הַכַּדּוּר*.

Umkreisung, die, der Sonne, תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ.

Umkreisen, Etwas, הַקֵּף־סָבֵב אֶת.

Umkränzen, Einen, עַטֵּר־עַטֵּר אֶת־לְ. Wie mit einem Schilde umkränzt ihn deine Huld, כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ. Die Krone, womit ihn seine Mutter umkränzte, הָעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה לוֹ אִמּוֹ.

Umrühren, Etwas mit einem Kochlöffel, הָנִיעַ בְּעֵץ* פָּארוּר. Einer, der umrührt, מַנִּיעַ*.

Umrütteln, Etwas, הָנִיעַ הֵנָּה וָהֵנָּה אֶת.

Umringen, Etwas, סָבֵב־הַקֵּף־כַּתֵּר, הַכְתִּיר אֶת. Sie umringten Benjamin, כִּתְּרוּ אֶת בִּנְיָמִן. Der Frevler umringt den Gerechten, רָשָׁע מַכְתִּיר אֶת הַצַּדִּיק.

Umreiten, 1) ich habe das Lager umritten, רָכַבְתִּי עַל הַסּוּס סָבִיב לַמַּחֲנֶה. 2) Er hat ein Kind umgeritten, הִפִּיל אֶת הַיֶּלֶד בְּרָכְבוֹ עַל הַסּוּס. 2) Wir sind umgeritten, לֹא רָכַבְנוּ עַל סוּסֵינוּ בַּדֶּרֶךְ הַיְשָׁרָה.

Umreißen, eine Mauer, הָרֹס־פָּרֹץ חוֹמָה. s. Einreißen.

Umrennen, er hat ein Kind umgerannt, הִפִּיל יֶלֶד בִּמְרוּצָתוֹ.

Umschatten, der Baum umschattet mich, הָעֵץ יְכַסֵּנִי בְּצִלּוֹ, צֵל הָעֵץ יְכַסֵּנִי. Umschattet sein, מְכֻסֶּה בְּצֵל.

Umschanzen, eine Stadt, שָׁפֹךְ סֹלְלָה סָבִיב לָעִיר.

Umschaffen, Etwas, הָפֹךְ אֶת. Die Einöde wurde in ein Paradies umgeschaffen, הַצִּיָּה נֶהֶפְכָה לְפַרְדֵּס. Sie ist wie umgeschaffen, נֶהֶפְכָה לְאִשָּׁה אַחֶרֶת.

Umschauen, sich, s. Umsehen.

Umschütten, er hat einen Becher mit Wein umgeschüttet, הִפִּיל הַכּוֹס וְנִשְׁפַּךְ הַיַּיִן.

Umschweif, der, sprich, aber ohne Umschweife, דַּבֵּר וְאַל תַּכְבִּיר מִלִּים. Einen Lernenden mit vielen Umschweifen ermüden, הוֹגִיעַ אֶת הַלּוֹמֵד בַּאֲרִיכוּת* דְּבָרִים.

Umschweben, einen Ort, רַחֵף־עוּף סָבִיב לַמָּקוֹם. Der Vogel umschwebte sein Nest, הַצִּפּוֹר יָעִיר קִנּוֹ וְעָלָיו יְרַחֵף.

Umschwärmen, die Bienen umschwärmen die Körbe, הַדְּבוֹרִים תְּסֻבֶּינָה אֶת הַסַּלִּים.

Umstand, der, עִנְיָן, דֶּרֶךְ, אוֹפָן 1) dieser Umstand ist für uns günstig, הַדָּבָר הַזֶּה לָנוּ לְהוֹעִיל. Ein übler Umstand, עִנְיָן רָע. 2) Er erkundigte sich bei mir nach deinen Umständen, שְׁאֵלַנִי עַל מַעֲשֶׂךָ, עַל מְלַאכְתֶּךָ, עַל הוֹנְךָ. Wie ich höre soll er in schlechten Umständen sich befinden, שָׁמַעְתִּי לֵאמֹר מָךְ הוּא וְתָמוּט יָדוֹ.

Umstandswort, das, תֹּאַר הַפֹּעַל*. Er freuet sich heute sehr, יִשְׂמַח הַיּוֹם מְאֹד. s. Nebenwort.

Umstoßen, 1) er hat die Flasche umgestoßen, דָּחָה אֶת הַבַּקְבּוּק וַיִּפּוֹל. 2) Ein Testament umstoßen, בַּטֵּל הַצַּוָּאָה*.

Umsturz, der, eines Reiches, מַפֶּלֶת הַמַּמְלָכָה.

Umstimmen, שַׁנֵּה הֲבָרַת הַקּוֹל. 1) Eine Harfe, שַׁנֵּה אֶת קוֹל מֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר. 2) Ich werde suchen, ihn umzustimmen, אֲדַבֵּר עַל לִבּוֹ לְהַנִּיעֵהוּ מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ. Ich habe ihn umgestimmt, סָר־שָׁב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ בְּדִבְרִי עַל לִבּוֹ.

Umstürzen, Etwas, הָפֹךְ אֶת. Ich werde umstürzen den Wagen mit den Fahrenden, וְהָפַכְתִּי מֶרְכָּבָה וְרֹכְבֶיהָ. Ich werde den Thron der Königreiche umstürzen, וְהָפַכְתִּי כִּסֵּא מַמְלָכוֹת. Eine Schüssel umstürzen, הָפֹךְ הַצַּלַּחַת עַל פָּנֶיהָ.

Umstehen, er sprach zu den umstehenden Personen, וַיֹּאמֶר לָאֲנָשִׁים הָעוֹמְדִים־הַנִּצָּבִים עָלָיו.

Umstellen, einen Wald mit Netzen, oder den Wald umstellen, הַקֵּף אֶת הַיַּעַר בִּמְצוּדוֹת, פְּרֹשׂ הָרֶשֶׁת לַיַּעַר סָבִיב.

Umständlich, s. Ausführlich.

Umstecken, Etwas mit Blumen, סוּג בִּפְרָחִים אֶת.

Dein Leib ein Weizenhaufen, mit Rosen umsteckt, בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים.

Umstrahlen, er ist umstrahlt, קרנים לו סביב.

Umströmen, s. Umfließen.

Umstricken, Einen, טמן־שות מוקשים סביב ל. Die Bande der Unterwelt, verruchte Bande umstrickten mich, חבלי שאול סבבוני, חבלי רשעים עודוני.

Umschlag, der, 1) eines Briefes, *מעטה האגרת. 2) Um einen kranken Theil, *תחבשת.

Umschlagen, verb. act. 1) Bäume, נקף־הפל עצים. 2) Ein Blatt in einem Buche, *הפך את דף הספר.

Umschlagen, verb. neut. der Wagen, der Nachen ist umgeschlagen, נהפכה המרכבה, האניה הקטנה התהפכה במים.

Umschlingen, Einen mit den Armen, חבק איש. Die Weinreben umschlingen die Pfähle, הזמורות תסבינה את היתדות.

Umschleiern, Etwas, כסה בצעיף־לוט את.

Umschmieden, כתת. Und sie werden ihre Schwerter zu Pflugscharen umschmieden, וכתתו חרבותם לאתים.

Umschmeißen, s. Umwerfen.

Umschmelzen, Etwas, התך דבר מאשר היתה דמותו בתחלה.

Umspannen, 1) man hat umgespannt, אסרו סוסים אחרים במרכבה. 2) Ich habe es umspannt, *חבקתיו באצבעותי השלוחות.

Umspinnen, ארג מטוה על דבר. Die Spinne hat die Fliege umsponnen, העכביש ארג קוריו סביב לזבוב.

Umschrift, die, einer Münze, *מכתב החרות על המטבע סביב.

Umschreibung, die, 1) eine erklärende Uebersetzung, (die Paraphrase). *תרגום מבאר, העתקה מפרשת. 2) Die Bezeichnung eines Gegenstandes, den man nicht nennen will, durch die Eigenschaften und Wirkungen derselben (die Periphrase) *כנוי, plur. כנויים.

Umschreiben, 1) andersschreiben: einen Brief, כתב שנית את האגרת. 2) Erklärend übertragen (Paraphrasiren), *באר בתרגומו.

Umschreiber, der, (ein Paraphrast), *המבאר בתרגומו, המרחיב המאמר לפרש.

Unabhängig, ich bin, אינני סר למשמעת זולתי, לא יכביד איש אכפו עלי.

Unabwendbar, dieses Uebel ist, הרעה הזאת לא נקל להסירה, להעביר הרעה הזאת.

Unabsehbar, eine unabsehbare Ebene, מישור נרחב במאד מאד. s. Unübersehbar.

Unablässig arbeiten, עשה מלאכת עבודתו באין הפוגות.

Unabänderlich, dieses ist, לא יוכל איש לשנות זאת.

Unachtsam, dieser Knabe ist, הנער הזה לא ישמר. Ein unachtsamer Mensch, איש אשר לא ישמר, אשר לא יזהר. s. Acht geben.

Unachtsamkeit, die, du bist aus Unachtsamkeit gefallen, נכשלת בלכתך כי לא נשמרת.

Unangenehm, dieses ist mir, לא ינעם לנפשי־רע בעיני הדבר הזה. Ein unangenehmes Wetter, עת לא נעימה.

Unansehnlich, ein unansehnlicher Mensch, איש אשר אין לו תאר.

Unanständig, *מגונה. Unanständige Reden, דברים מגונים.

Unanständigkeit, die, *דרך מגונה.

Unart, die, *מדה מגונה. Unarten, מדות מגונות.

Unartig, dieser Knabe ist, לא נאוה דרך הנער הזה. Ein unartiger Mensch, *איש חסר דרך ארץ.

Unartigkeit, die, *חסר דרך ארץ.

Unordnung, die Unordnung herrscht in diesem Hause, *אין דבר מסדר בבית הזה. In allen seinen Geschäften ist nichts als Unordnung, *אין ממעשיו מסדר. Deine Bücher sind in der größten Unordnung, אין אחד מספריך במקומו.

Unordentlich erzählen, Etwas, *ספר דבר בלי סדור. Eine unordentliche Erzählung, *ספור שאינו מסדר, ספור מבלבל. Ein unordentliches Leben führen, הלך בדרך לבו.

Unumstößlich, דָּבָר קָשֶׁה לְהַדִּיחוֹ, לְהַפִּילוֹ. Ein unumstößlicher Beweis, *הוֹכָחָה נִצַּחַת.

Ununterbrochen, בְּלִי חָשְׂךְ, מֵאֵין הֲפוּגוֹת, *בְּלִי הֶפְסֵק.

Unausbleiblich, die Strafe ist, בּוֹא תָבוֹא הַפְּקֻדָּה לֹא תְאַחֵר.

Unausgesetzt beten, הִתְפַּלֵּל תָּמִיד, כָּל הַיּוֹם, מֵאֵין הֲפוּגוֹת, *בְּלִי הֶפְסֵק.

Unauslöschlich, ein unauslöschliches Feuer, אֵשׁ אֲשֶׁר לֹא תִכְבֶּה, אֵשׁ יְקֶדֶת תָּמִיד. Ein unauslöschlicher Schimpf, חֶרְפָּה אֲשֶׁר לֹא תִמָּחֶה לָנֶצַח.

Unausführbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְכַלֵּה, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהֵעָשׂוֹת.

Unausstehlich, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְכַלְכֵּל. s. Unerträglich.

Unaussprechlich, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְדַבֵּר־לְסַפֵּר־לְהַגִּיד. Meine Dankbarkeit gegen dich ist unaussprechlich, אֵין דֵּי מִלִּים בִּלְשׁוֹנִי לְהוֹדוֹת לְךָ.

Unaufhaltbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהֵעָצֵר, אֲשֶׁר אֵין מַעְצָר לוֹ.

Unaufhörlich verfolgen, רָדַף בְּלִי חָשְׂךְ. Mein Auge fließt unaufhörlich, עֵינִי נִגְּרָה וְלֹא תִדְמֶה מֵאֵין הֲפוּגוֹת. Ein unaufhörliches Geschrei, צְעָקָה אֲשֶׁר לֹא תֶחְדָּל.

Unauflöslich, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִפָּתֵחַ, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְהַתִּר, לְפַתֵּחַ. Ein unauflöslicher Bund, בְּרִית עוֹלָם.

Unaufmerksam, er ist, לֹא יַקְשִׁיב, לֹא יָשִׂים לִבּוֹ אֶל דָּבָר, לֹא יִתְבּוֹנֵן. Ein unaufmerksames Ohr, אֹזֶן לֹא קַשֶּׁבֶת.

Unüberwindlich, s. Unbesiegbar. Unüberwindliche Schmerzen, מַכְאוֹבִים אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לִסְבֹּל.

Unübersehbar, diese Fläche ist, לֹא תוּכַל הָעַיִן לִרְאוֹת כָּל פְּנֵי הַמִּישׁוֹר הַזֶּה.

Unübersetzbar, dieses Buch ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְתַרְגֵּם־לְהַעְתִּיק הַסֵּפֶר הַזֶּה.

Unübertroffen, dieser Dichter ist, אֵין עֲרוֹךְ אֶל הַמְשׁוֹרֵר הַזֶּה.

Unübertrefflich, dieses Gedicht ist, הַשִּׁיר הַזֶּה הוּא מִבְחַר הַשִּׁירִים.

Unüberlegt, er ist, לֹא יַעֲשֶׂה דָבָר בְּשׁוּם שֵׂכֶל. Unüberlegte Reden, בַּטֵּא בִשְׂפָתַיִם. Eine unüberlegte Antwort, תְּשׁוּבָה נִמְהָרָה. Ein unüberlegter Mensch, נִמְהָר. s. Unbesonnen.

Uneigentlich, die uneigentliche Bedeutung eines Wortes, *פִּתְרוֹן הַמִּלָּה הַנּוֹטָה מֵרֵאשִׁית הוֹרָאָתוֹ.

Uneigennützig, er ist, לִבּוֹ לֹא יֵלֵךְ אַחֲרֵי הַבֶּצַע, לֹא יַטֶּה אַחֲרֵי הַבֶּצַע. Ein uneigennütziger Mensch, שׂוֹנֵא בֶצַע, מוֹאֵס בְּבֶצַע.

Uneingedenk, sie waren des brüderlichen Bundes uneingedenk, לֹא זָכְרוּ בְּרִית אַחִים.

Uneinig, sie sind, חָלַק לִבָּם, נִפְרְדוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם. Sie sind uneinig geworden, *נִפְרְדוּ לְבּוֹתָם.

Uneinigkeit stiften, הַפְרֵד אֲנָשִׁים.

Unbarmherzig, er ist, לֹא יְרַחֵם אֶת־עַל אִישׁ, אֵין רַחֲמִים בְּלִבּוֹ. Unbarmherzig mit Einem umgehen, הִקְשִׁיהַ לִבּוֹ לְ.

Unbiegsam, sein Herz ist, קְשֵׁה לֵב הוּא.

Unbillig, dieses ist, לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן.

Unbeantwortet, er ließ mein Schreiben unbeantwortet, לֹא עָנָה אֹתִי דָבָר עַל מִכְתָּבִי.

Unbegreiflich sein, הִפָּלֵא מִן. Drei Dinge sind mir — שְׁלֹשָׁה הֵמָּה נִפְלְאוּ מִמֶּנִּי. Deine Handlungsweise ist mir — נִפְלָא בְּעֵינַי הַדֶּרֶךְ.

Unbegrenzt, s. Grenzenlos.

Unbedachtsam reden, בַּטֵּא בִשְׂפָתַיִם.

Unbedingt, *בְּלִי תְנָאִי.

Unbedeutend, der Ort ist, הַמָּקוֹם מִצְעָר. Sie kamen mit einer unbedeutenden Mannschaft, בִּמְצַעַר אֲנָשִׁים בָּאוּ. Ein unbedeutendes Geschenk, מַתָּנָה קְטַנָּה. Etwas Unbedeutendes, דָּבָר קָטֹן.

Unbehaart, unbehaarte Hände, יָדַיִם לֹא שְׂעִירוֹת. Ein unbehaarter Mann, אִישׁ חָלָק.

Unbehaglich, s. Unangenehm.

Unbeholfen, du bist, לֹא תֵדַע לָנוּעַ יָדֶיךָ וְרַגְלֶיךָ, אֵינְךָ יוֹדֵעַ לְהֵימִין וּלְהַשְׂמִיל.

Unbehutsam, dein Sohn ist in seinen Aeußerungen, בִּנְךָ אֵינֶנּוּ נִזְהָר בִּדְבָרָיו.

Unbehülflich, s. Unbeholfen.

Unbewacht, לֹא שָׁמוּר.

Unbewaffnet, ich bin, אֵינֶנִּי חָגוּר כְּלֵי מִלְחַמְתִּי, כְּלִי

Unbewohnbar, dieser Ort ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לָשֶׁבֶת בַּמָּקוֹם הַזֶּה.

Unbewohnt, dieses Haus ist, אֵין יוֹשֵׁב בַּבַּיִת הַזֶּה. Eine unbewohnte Stadt, עִיר לֹא נוֹשָׁבָה = נוֹשֶׁבֶת, עִיר עֲזוּבָה.

Unbewölkt, לֹא עָבוֹת. Wenn die Sonne aufgeht an einem unbewölkten Morgen, כִּי יִזְרַח שֶׁמֶשׁ בֹּקֶר לֹא עָבוֹת.

Unbewußt, das Alles ist mir, אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ כָּל זֹאת.

Unbeweint, er starb, לֹא בָכָה אִישׁ עָלָיו בְּמוֹתוֹ.

Unbewegt, er blieb bei ihrem Flehen, לֹא נִכְמְרוּ נִחוּמָיו בְּהִתְחַנְּנָהּ אֵלָיו.

Unbeweglich, 1) unbewegbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְהָנִיעַ. Er sitzt unbeweglich da, יֵשֵׁב וְלֹא יָזוּעַ. Uebewegliche Güter, קַרְקָעוֹת*. 2) Wir machten ihm dringende Vorstellung, er aber blieb unbeweglich, פָּצַרְנוּ בוֹ וְהוּא לֹא סָר מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ.

Unbesonnen, ein unbesonnener Mensch, נִמְהָר. Das Herz der Unbesonnenen lernt überlegen, לְבַב נִמְהָרִים יָבִין לָדַעַת.

Unbesorgt, sei wegen dieser Sache ganz, אַל תִּדְאַג לַדָּבָר הַזֶּה = מֵהַדָּבָר הַזֶּה.

Unbesucht, ein unbesuchter Ort, מָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יָבוֹא בוֹ אִישׁ.

Unbesiegbar, dieser Held ist, לֹא יִתְגַּבֵּר אִישׁ עַל הַגִּבּוֹר הַזֶּה.

Unbeseelt, אֲשֶׁר אֵין בּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים.

Unbetreten, ein unbetretener Weg, דֶּרֶךְ אֲשֶׁר לֹא תִדְרֹךְ בּוֹ רֶגֶל אִישׁ.

Unbeträchtlich, מִצְעָר. s. Unbedeutend, Gering.

Unbelohnt, seine Handlung blieb, שָׂכָר לֹא הָיָה לוֹ בִּפְעֻלָּתוֹ. Eine unbelohnte That, פְּעֻלָּה לֹא מְשֻׁלָּמָה.

Unbelebt, אֲשֶׁר אֵין בּוֹ רוּחַ חַיִּים. Ein unbelebter Stein, אֶבֶן דּוּמָם.

Unbemittelt, ein unbemittelter Mann, אִישׁ חֲסַר הוֹן.

Unbemerkbar, es ist, לֹא תוּכַל הָעַיִן לִרְאוֹתָהּ.

Unbemerkt, er ging unbemerkt hinweg, הָלַךְ לוֹ וְאֵין אִישׁ רֹאֶה אֹתוֹ. Unbemerkt schwinden sie auf immer dahin, מִבְּלִי מֵשִׂים לָנֶצַח יֹאבֵדוּ.

Unbenannt, אֲשֶׁר לֹא נִקְרָא = נִקַּב בְּשֵׁם. Sein Name ist unbenannt, שְׁמוֹ לֹא יִזָּכֵר.

Unbenommen, es soll dir unbenommen sein, dieses zu thun, לֹא יִמָּנַע אִישׁ מֵעֲשׂוֹת זֹאת.

Unbändig, בְּלִי = סוּר לְמִשְׁמַעַת. Ein unbändiges Pferd, סוּס סוֹרֵר. Eine unbändige Kuh, פָּרָה סוֹרֵרָה.

Unbenützt, dieses Haus bleibt unbenützt, הַבַּיִת הַזֶּה לֹא יֵשְׁבוּ בוֹ. Ein unbenützter Weinberg, כֶּרֶם לֹא מְחֻלָּל. s. Benützen.

Unbeerdigt, sein Leichnam blieb, לֹא הָיְתָה קְבוּרָה לִגְוִיָּתוֹ.

Unbefugt, er ist ein unbefugter Richter, לֹא לוֹ לִשְׁפֹּט הַמִּשְׁפָּט. Ein unbefugter Gerichtsschreiber, סוֹפֵר הַמִּשְׁפָּט בְּלִי רִשְׁיוֹן.

Unbefleckt, ein unbeflecktes Gewissen, בַּר לֵבָב, לֵב זַךְ בְּלִי פֶשַׁע = בְּלִי עָוֹן.

Unbefriedigt, eine unbefriedigte Lust, תַּאֲוָה לֹא נִהְיָה.

Unbezahlbar, dieser Edelstein ist, רַב מְחִיר הָאֶבֶן הַיְקָרָה הַזֹּאת.

Unbezahlt, eine unbezahlte Schuld, חוֹב לֹא מְשֻׁלָּם.

Unbezwingbar, unbezwinglich, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִכָּבֵשׁ.

Unbezähmbar, dieses böse Thier ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְשַׁנּוֹת דֶּרֶךְ הַחַיָּה הָרָעָה הַזֹּאת.

Unbekannt, 1) ich bin hier unbekannt, לֹא אֵדַע אִישׁ פֹּה. Ein unbekannter Mensch, זָר, נָכְרִי. Ein unbekanntes Land, אֶרֶץ לֹא יְדוּעָה, אֶרֶץ נָכְרִיָּה. Ich bin ihm ganz unbekannt geworden, נָכְרִי הָיִיתִי בְּעֵינָיו. 2) Das ist mir unbekannt, לֹא אֵדַע זֹאת.

Unbekümmert, sei deßhalb, אַל תִּדְאַג לָזֹאת.

Unbequem, ich sitze, ich liege, לֹא טוֹב מוֹשָׁבִי, לֹא טוֹב מִשְׁכָּבִי. Ich habe eine unbequeme Wohnung, צַר לִי בֵּית מוֹשָׁבִי.

Unberufen, sich unberufen in Etwas mengen, הִתְעָרֵב בְּדָבָר לֹא לוֹ.

Unberührt, er ließ die Speise unberührt stehen, לֹא נָגַע בָּאֹכֶל הַנָּתוּן לְפָנָיו.

Unberitten, unberittene Reiter, רוֹכְבִים חַסְרֵי סוּסִים.

Unberedet, er ist לֹא אִישׁ דְּבָרִים הוּא, עֲרַל שְׂפָתַיִם הוּא.

Unberechenbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהֵחָשֵׁב.

Unbeschadet, du kannst es deiner Ehre unbeschadet thun, כְּבוֹדְךָ לֹא יִקָּלֶה בַּעֲשׂוֹתְךָ זֹאת.

Unbescholten, sein Ruf ist, אֵין אִישׁ דֹּבֵר רָע עָלָיו, לֹא יְדַבֵּר אִישׁ בּוֹ, לֹא יִתֵּן אִישׁ בּוֹ דֹּפִי.

Unbescheiden, du bist, אֵינְךָ צָנוּעַ. Ein unbescheidener Mensch, אִישׁ לֹא צָנוּעַ, עַז פָּנִים.

Unbescheidenheit, die, דֶּרֶךְ אֲנָשִׁים לֹא צְנוּעִים.

Unbestimmt, ein unbestimmter Tag, יוֹם לֹא יָעוּד. Eine unbestimmte Zeit, עֵת לֹא מוּעָדָה. Ein unbestimmter Ausdruck, מִלָּה סְתוּמָה*. Die unbestimmte Art (eines Zeitwortes), מָקוֹר*.

Unbestechlich, er ist, לֹא יִקַּח שֹׁחַד.

Unbeständig, er ist, יְשַׁנֶּה דַעְתּוֹ תָּמִיד. Ein unbeständiges Wetter, עֵת מִתְחַלֶּפֶת*.

Unbestraft, s. Ungestraft.

Unbestritten, dieses ist, לֹא הִתְנַגֵּד אִישׁ אֶל הַדָּבָר הַזֶּה.

Unbestreitbar, s. Unwiderleglich.

Unbeschnitten, ein Unbeschnittener, עֲרַל בָּשָׂר. Unbeschnittene, עֲרֵלִים.

Unbeschädigt, er ist, שָׁלֵם הוּא. s. Unversehrt, von Sachen, בְּלִי נֶזֶק*.

Unbeschrieben, חָלָק בְּלִי מִכְתָּב. Das Papier ist, הַנְּיָר חָלָק מִכָּל מִכְתָּב*.

Unbeschreiblich, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְסַפֵּר.

Unbrauchbar, diese Geräthe sind, הַכֵּלִים הָאֵלֶּה לֹא יִצְלְחוּ לַכֹּל, לְכָל מְלָאכָה.

Ungangbar, ein ungangbarer Weg, דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה.

Ungastlich, er ist, אֵינֶנּוּ מַכְנִיס אוֹרֵחַ, לֹא יָבִיא אֹרְחִים לְבֵיתוֹ, לֹא יִקְרָא אִישׁ לֶאֱכֹל אִתּוֹ לֶחֶם.

Ungott, der, לֹא אֵל, לֹא אֱלֹהִים.

Ungütig, er behandelt mich, לֹא יִנְהַג עִמִּי בְּדֶרֶךְ טוֹב.

Ungültig, eine ungültige Urkunde, שְׁטָר פָּסוּל*. Ein Gesetz ungültig erklären, הָפֵר חֹק. Eine ungültige Ursache, סִבָּה רֵיקָה*.

Unglaublich, dieses ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְהַאֲמִין לַדָּבָר הַזֶּה. Eine unglaubliche That, פֹּעַל אֲשֶׁר לֹא יַאֲמִין אִישׁ כִּי יְסֻפָּר.

Unglaube, der, חֹסֶר הָאֱמוּנָה*.

Unglimpf, der, Einem mit Unglimpf begegnen, דַּבֵּר אֵת אִישׁ קָשׁוֹת.

Unglimpflich, eine unglimpfliche Antwort, מַעֲנֶה לֹא רַךְ. Unglimpfliche Reden, דִּבְרֵי עֶצֶב.

Unglück, das, רָעָה, הֹוָה, הַוָּה, אֵיד, פִּיד, כִּיד, נֶכֶר, נֹכֶר. Es hat mich ein großes Unglück getroffen, רָעָה גְדוֹלָה מְצָאַתְנִי. Ich habe viel Unglück erlebt, רָעוֹת רַבּוֹת מְצָאוּנִי. Wir haben kein Unglück erfahren, לֹא רָאִינוּ רָעָה. Ein Unglück kommt über das Andere הֹוָה עַל הֹוָה תָּבוֹא. Unglück bereitet seinem Vater ein thörichter Sohn, הַוֹּת לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל. Unglück den Unheilstiftern, נֵכֶר לְפֹעֲלֵי אָוֶן. Er ist ins Unglück gestürzt, נָפַל בְּרָע. Er hat viele Menschen ins Unglück gestürzt, הִדִּיחַ הָרָעָה עַל אֲנָשִׁים רַבִּים. Ihr, meine Feinde, die ihr euch über mein Unglück freuet, אַתֶּם אוֹיְבַי שְׂמֵחֵי רָעָתִי.

Unglückselig, s. Unglücklich.

Unglücklich, ich bin, רַע לִי, בְּרָע אָנֹכִי. Ich bin in allen meinen Unternehmungen unglücklich, לֹא יַצְלַח דָּבָר בְּיָדִי. Einen unglücklich machen, הֵבִיא הָרָעָה עַל אִישׁ. Gebt starkes Getränk dem Unglücklichen, תְּנוּ שֵׁכָר לְאוֹבֵד. O ich Unglücklicher! אוֹי לִי קְשֵׁה יוֹם.

Unglücksbote, der, מְבַשֵּׂר רַע.

Unglücksbotschaft, die, בְּשׂוֹרָה רָעָה.

Unglückstag, der, ihr Unglückstag ist nahe, קָרוֹב יוֹם רָעָתָם, יוֹם אֵידָם. Du hättest dich nicht weiden sollen an deines Bruders Unglückstage, וְאַל תֵּרֶא בְיוֹם אָחִיךָ בְּיוֹם נָכְרוֹ.

Unglücksfall, der, פֶּגַע רָע, קוֹרַת אָסוֹן.

Unglücksprophet, der, מִתְנַבֵּא רָע, לְרָע.

Unglückskind, das, ich bin ein, אָנֹכִי לְעָמָל נוֹלַדְתִּי. פֶּגַע רָע עַל פֶּגַע רָע יִקְרֵנִי, לֹא תָמוּשׁ הָרָעָה מִמֶּנִּי.

Unglückszeit, die, עֵת רָעָה, עֵת צָרָה.

Ungleich, 1) nicht eben, לֹא יָשָׁר, לֹא־סְדָרִים, עָקֹב. 2) Sie sind ungleicher Gestalt, תֹּאַר הָאֶחָד שׁוֹנֶה מִתֹּאַר הַשֵּׁנִי.

Ungnade, die, er ist bei dem König in Ungnade gefallen, הַמֶּלֶךְ הֵסִיר חַסְדּוֹ מִמֶּנּוּ.

Ungnädig, der König ist auf mich, סָר מִמֶּנִּי חֶסֶד הַמֶּלֶךְ, פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֵינֶנּוּ אֵלַי כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם.

Ungeahndet s. Ungestraft.

Ungeachtet, אַף כִּי, אַף גַּם זֹאת. Ungeachtet dessen habe ich sie nicht verachtet, nicht verworfen, sie gänzlich auszurotten, וְאַף גַּם זֹאת לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלּוֹתָם. Deines Alters ungeachtet, wirst du der Strafe nicht entgehen, אַף כִּי זָקֵן אַתָּה לֹא תִנָּקֶה. Du aßest davon, ungeachtet ich es dir verboten habe, אַף כִּי צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ.

Ungeordnet, לֹא עָרוּךְ, *לֹא מְסֻדָּר.

Ungeübt, לֹא לָמוּד. Du bist in der hebräischen Sprache ungeübt, אֵינְךָ לָמוּד לְשׁוֹן עִבְרִית.

Ungebahnt, ein ungebahnter Weg, דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה.

Ungeboren, לֹא נוֹלָד. Ein ungeborenes Kind, עוֹלֵל לֹא רָאָה אוֹר, עוֹלֵל לֹא חָזָה שֶׁמֶשׁ.

Ungebunden, 1) man ließ ihm die Hände, לֹא נֶאֶסְרוּ יָדָיו. 2) Ein ungebundenes Leben führen, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ. 3) Ein ungebundenes Buch, *סֵפֶר שֶׁאֵינוֹ כָּרוּךְ. 4) Ungebundene Rede, סִגְנוֹן הַלָּשׁוֹן בְּלִי מִשְׁקָל וַחֲרוּז.

Ungebührlich, ungebührliche Reden, דְּבָרִים לֹא נְכוֹנִים, לֹא נָאוִים.

Ungebildet, ein ungebildeter Mensch אִישׁ בַּעַר, *גֹּלֶם.

Ungebeten, ein ungebetener Gast, הַבָּא לֶאֱכֹל לֶחֶם אֵת אִישׁ וְלֹא נִקְרָא.

Ungebessert, sein Herz ist, לִבּוֹ רַע כְּבָרִאשֹׁנָה, לֹא שָׁב מֵרָעָתוֹ.

Ungeberdig, sich ungeberdig stellen, הִתְהוֹלֵל.

Ungebräuchlich, יוֹצֵא מִן הַמִּנְהָג. Ein ungebräuchliches Wort, *מִלָּה נוֹשֶׁנֶת.

Ungegründet, seine Behauptungen sind, *דְּבָרָיו אֵינָם מְיֻסָּדִים עַל הָאֱמֶת.

Ungeduld, die, *חֹסֶר הַסַּבְלָנוּת.

Ungeduldig, er ist in seiner Krankheit, תִּקְצַר רוּחוֹ מִכַּלְכֵּל מַחֲלֵהוּ. Er ist in Allem ungeduldig, רוּחוֹ קְצָרָה מֵהוֹחִיל אֶל דָּבָר.

Ungedeihlich, eine ungedeihliche Pflanze, נֶטַע אֲשֶׁר לֹא יִצְלָח.

Ungedruckt, ein ungedrucktes Werk, סֵפֶר אֲשֶׁר לֹא נִדְפַּס, אֲשֶׁר לֹא בָא בִדְפוּס.

Ungehalten, er ist auf mich, יִכְעַס אֵלָי.

Ungehorsam, er ist seinen Aeltern, אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וְאִמּוֹ, לֹא יִשְׁמַע, לֹא יַקְשִׁיב אֶל דִּבְרֵי אֲבֹתָיו.

Ungehörig, ein ungehöriges Verhalten, דֶּרֶךְ לֹא נָאוָה, לֹא נָכוֹן.

Ungehindert, wir haben ungehindert unsere Reise fortgesetzt, לֹא נֶעֱצַרְנוּ מִלֶּכֶת לְדַרְכֵּנוּ. Hier kannst du ungehindert arbeiten, פֹּה אֵין מַעְצוֹר לְךָ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתֶּךָ.

Ungeheuer, ein ungeheurer Rachen, פֶּה פָּעוּר לִבְלִי חֹק. Ungeheuer große Berge, הַרְרֵי אֵל. Eine ungeheure Menge, הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים. Eine ungeheuer große Schuld, אַשְׁמָה גְדוֹלָה עַד לַשָּׁמָיִם. Ein ungeheurer Schmerz, מַכְאוֹב גָּדוֹל עַד לִמְאֹד.

Ungeheuer, das, vorzüglich Seeungeheuer לִוְיָתָן, תַּנִּין. Bin ich ein Ungeheuer, daß du mir eine Wache setzest? אִם תַּנִּין אָנִי כִּי תָשִׂים עָלַי מִשְׁמָר. Du zerschmettertest die Häupter der Ungeheuer im Wasser, שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם. Er ist ein Ungeheuer, אַכְזָר הוּא כְּתַנִּין.

Ungewaschen, ungewaschene Hände, יָדַיִם לֹא רְחוּצוֹת. (figürlich) er hat ein ungewaschenes Maul, יְדַבֵּר עַזּוּת, בְּחֹזֶק מֵצַח.

Ungewöhnlich, eine ungewöhnliche Sache, *דָּבָר הַיּוֹצֵא מִן הָהֶרְגֵּל.

Ungewitter, das, שׁוֹאָה. Ein Ungewitter zieht aus der Ferne heran, מִמֶּרְחָק תָּבוֹא שׁוֹאָה. Das Ungewitter überraschte uns, פִּתְאֹם בָּאָה הַשּׁוֹאָה עָלֵינוּ.

Ungewiß, eine ungewisse Sache, דָּבָר לֹא נָכוֹן, *דָּבָר לֹא בָרוּר. Es ist noch ungewiß, ob er heirathen wird oder nicht, לֹא נוֹדַע אֶל נָכוֹן כִּי יִקַּח אִשָּׁה.

Ungeweiht, ein ungeweihtes Brod, לֶחֶם חֹל. Ein Ungeweihter, זָר.

Ungewässert, ein ungewässerter Wein, יַיִן לֹא מָהוּל בַּמַּיִם.

Ungesattelt, לֹא חָבוּשׁ.

Ungesalzen, dieses Brod ist, הַלֶּחֶם הַזֶּה תָּפֵל בְּלִי מֶלַח. Eine nngesalzene Speise, אֹכֶל בְּלִי מֶלַח.

Ungesund, diese Frucht ist, לֹא טוֹב הַפְּרִי הַזֶּה לְמַאֲכָל. Ungesundes Wasser, מַיִם רָעִים. Ein ungesunder Ort, מָקוֹם רַע לְיוֹשְׁבָיו.

Ungesittet, ein ungesitteter Mensch, אִישׁ פּוֹרֵעַ מוּסָר מוֹאֵס בַּטּוֹב, *בַּעַל מִדּוֹת רָעוֹת.

Ungesäumt, er soll ungesäumt hingehen, לֹא יְאַחֵר לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Ungesäuertes, מַצּוֹת. Das Fest der Ungesäuerten, חַג הַמַּצּוֹת.

Ungesellig, er ist, לֹא יִתְרַע אֶת אִישׁ, אֵין לוֹ חֵפֶץ בְּחֶבְרַת אֲנָשִׁים.

Ungethüm, das, s. Ungeheuer,

Ungetheilt. 1) mit ungetheiltem Herzen, בְּלֵב שָׁלֵם בְּלֵב תָּמִים. 2) Seine Gedichte erfreuen sich eines ungetheilten Lobes, כָּל קוֹרְאֵי שִׁירָיו יְשַׁבְּחוּם.

Ungetrübt, ungetrübtes Wasser, מַיִם לֹא דְלוּחִים *לֹא עֲכוּרִים. Ein ungetrübter Sinn, רוּחַ לֹא נְכֵאָה, לֹא עֲצוּבָה. Unsere Freude blieb ungetrübt, לֹא עָרְבָה שִׂמְחָתֵנוּ.

Ungetreu, er ist mir, יְשַׁקֵּר בִּי. s. Untreu, Treulos.

Ungeläutert, von Metallen, לֹא צָרוּף, לֹא מְצֹרָף, vom Weine, לֹא מְזֻקָּק.

Ungelegen, es ist mir jetzt ungelegen, mit dir zu sprechen, *אֵין לִי פְּנַי לְדַבֵּר עַתָּה אֵלֶיךָ.

Ungelegenheit, die, טֹרַח.

Ungelehrig, er ist, *אֵין לוֹ הֲכָנָה לִלְמוֹד.

Ungelesen, ein ungelesenes Buch, סֵפֶר אֲשֶׁר לֹא קָרָא בוֹ אִישׁ.

Ungemach, das, עָמָל תְּלָאָה. Ich habe viel Ungemach empfunden, ausgestanden, רָאִיתִי עָמָל רַב תְּלָאָה רַבָּה מְצָאַתְנִי.

Ungemein groß, גָּדוֹל בִּמְאֹד מְאֹד. Etwas Ungemeines, דָּבָר נִפְלָא.

Ungemächlich, s. Unbequemlich.

Ungenannt, ich will bei dieser Sache ungenannt sein, לֹא יִזָּכֵר שְׁמִי בַּדָּבָר הַזֶּה. Ein Ungenannter, פְּלֹנִי אַלְמֹנִי.

Ungenossen, von Speisen, לֹא נֶאֱכָל.

Ungenügsam, er ist, לֹא תִשְׂבַּע נַפְשׁוֹ, *לֹא יִסְתַּפֵּק.

Ungenießbar, diese Frucht ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לֶאֱכֹל הַפְּרִי הַזֶּה. Schlechte, ungenießbare Feigen, תְּאֵנִים רָעוֹת אֲשֶׁר לֹא תֵאָכַלְנָה מֵרֹעַ.

Ungeformt, בְּלִי תֹאַר וּבְלִי הָדָר.

Ungefähr, 1) ungefähr zehn Jahre, כְּעֶשֶׂר שָׁנִים. 2) Ich kam von ungefähr auf den Berg Gilboa, נִקְרֹא נִקְרֵיתִי בְּהַר הַגִּלְבֹּעַ, oder פִּתְאוֹם לְפֶתַע. Sie kam von ungefähr dahin, קָרָה מִקְרֶהָ שָׁמָּה.

Ungefähr, das, מִקְרֶה.

Ungezogen, ein ungezogener Knabe, נַעַר בְּלִי חִנּוּךְ חֲסַר מוּסָר.

Ungeziemend, ein ungeziemendes Betragen, דֶּרֶךְ לֹא נָאוָה.

Ungeziefer, das, שֶׁרֶץ, תּוֹלַעַת, כִּנָּם, רֶמֶשׂ.

Ungezwungen, בְּלִי לַחַץ, בְּלִי יְגִיעָה. Er schreibt einen ungezwungenen Stiel, הוּא יִכְתּוֹב בְּסִגְנוֹן קַל בְּלִי לַחַץ. Er that es ungezwungen, עָשָׂה הַדָּבָר בְּלִי הֶכְרֵחַ וְאֵין אוֹנֵס.

Ungezählt, ungezähltes Geld, כֶּסֶף לֹא מָנוּי.

Ungezähmt, gleich einem ungezähmten Rosse, כְּסוּס שׁוֹטֵף.

Ungekocht, ungekochtes Fleisch, בָּשָׂר לֹא מְבֻשָּׁל בָּשָׂר חַי.

Ungekränkt, man ließ ihn, לֹא הִכְעִיסוֹ אִישׁ.

Ungerade, eine ungerade Linie, *קַו לֹא יָשָׁר. Eine ungerade Zahl, *מִסְפָּר לֹא זוּגִי.

Ungerathen, ein ungerathener Sohn richtet den Vater zu Grunde, und verjagt die Mutter, בֵּן מֵבִישׁ מְשַׁדֵּד אָב וּמַבְרִיחַ אֵם.

Ungerührt, er blieb bei den Thränen seiner Tochter, דִּמְעוֹת בִּתּוֹ הַיּוֹרְדוֹת לֹא נָגְעוּ בְּלִבּוֹ, לֹא נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עַל בִּתּוֹ בִּרְאוֹתוֹ דִּמְעוֹתֶיהָ הַיּוֹרְדוֹת.

Ungereimt, etwas Ungereimtes sprechen, דַּבֵּר דִּבְרֵי תָפֵל, דַּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת.

Ungern, er thut es, לֹא יַעֲשֶׂה זֹאת בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה. Wenn du ungern mit mir gehst, אִם רַע בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת אִתִּי.

Ungerecht, ein ungerechter Mensch, אִישׁ עָוֶל, עֲוִיל, עַוָּל. Ungerechte Leute, עֲוִילִים, בְּנֵי עַוְלָה. Ein ungerechter Gewinn, בֶּצַע.

Ungerechtigkeit, die, עָוֶל, עַוְלָה, עַוְלָתָה, עֹלָתָה. Ungerechtigkeiten, עַוְלוֹת, עוֹלֹת*.

Ungeschwächt, seine Kraft ist, לֹא כָּשַׁל כֹּחוֹ.

Ungestaltet, ein ungestalteter Mensch, אִישׁ רַע תֹּאַר.

Ungestört, hier kannst du ungestört arbeiten, פֹּה לֹא יַשְׁבִּיתְךָ אִישׁ מִמְּלַאכְתֶּךָ.

Ungestüm sein, רָגַשׁ, שָׁאָה. Ungestüm anklopfen, דָּפַק בְּחָזְקָה. Ein ungestümer Mensch, אִישׁ רַגָּשׁ. Das ungestüme Meer, הַיָּם הַסֹּעֵר = הַזֹּעֵף.

Ungestüm, der, oder: das Ungestüm, רִגְשָׁה, שָׁאוֹן. Birg mich vor dem Ungestüm der Unheilstifter, תַּסְתִּירֵנִי מֵרִגְשַׁת פֹּעֲלֵי אָוֶן. Der Ungestüm des Meeres, רִגְשַׁת = שְׁאוֹן = זַעַף הַיָּם.

Ungestraft, ein falscher Zeuge bleibt nicht, עֵד שְׁקָרִים לֹא יִנָּקֶה. Gott läßt Nichts ungestraft, אֱלֹהִים נַקֵּה לֹא יְנַקֶּה.

Ungeschickt, ein ungeschickter Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין* לוֹ הֲכָנָה לְכָל דָּבָר.

Ungeschmälert, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא נִגְרַע מִמֶּנּוּ דָּבָר.

Und, וְ. Mit größerem Nachdruck steht am Anfang eines Satzes, אַף. Der Mensch, vom Weibe geboren, kurz an Tagen.... Und auf einen solchen richtest du deine Augen? אָדָם יְלוּד אִשָּׁה קְצַר יָמִים.... אַף עַל זֶה פָּקַחְתָּ עֵינֶיךָ. In der poetischen Sprache steht אַף auch in der Mitte des Satzes: Gott erniedrigt und erhöht, אֵל מַשְׁפִּיל אַף מְרוֹמֵם.

Und so weiter, (chaldäisch) וּכְעֶנֶת.

Undank, der, שִׁלּוּם רָעָה תַּחַת טוֹבָה.

Undankbar, ein undankbarer Mensch, הַמְשַׁלֵּם = הַמֵּשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה, כְּפוּי* טוֹבָה.

ndankbarkeit, die, s. Undank.

Undurchdringlich, dieses ist, לֹא יוּכַל דָּבָר לַעֲבוֹר בּוֹ. Ein undurchdringliches Geheimniß, סוֹד אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֵקֶר.

Unding, das, אֶפֶס, תֹּהוּ, דָּבָר* שֶׁאֵינוֹ נִמְצָא. Sie sollen wie Nichts, wie ein Unding werden, יִהְיוּ כְּאַיִן וּכְאֶפֶס. Noch weniger als Nichts und ein Unding gelten sie ihm, מֵאֶפֶס וָתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ לוֹ.

Undeutlich, er spricht, עֲמַק שָׂפָה הוּא. Leute, die undeutlich sprechen, אַנְשִׁים עִמְקֵי שָׂפָה. Undeutliche Buchstaben, אוֹתִיּוֹת שֶׁאֵינָן נִכָּרוֹת. Undeutliche Worte, דְּבָרִים* שֶׁאֵינָם מְבוֹרָרִים.

Undenkbar, אֲשֶׁר* לֹא יוּכַל אִישׁ לְהַשִּׂיג בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ.

Undenklich, seit undenklichen Zeiten, מֵעִתִּים קַדְמוֹנִיּוֹת מִימֵי קֶדֶם.

Unhaltbar, eine unhaltbare Festung, מִבְצָר אֲשֶׁר אֲנָשָׁיו לֹא יוּכְלוּ לְהָגֵן בַּעֲדוֹ בִּכְלֵי מִלְחַמְתָּם.

Unhold, der, plur. Unholde, אֵימִים.

Unhöflich, ein unhöflicher Mensch, אִישׁ* חֲסַר דֶּרֶךְ אֶרֶץ.

Unhöflichkeit, die, חֹסֶר* דֶּרֶךְ אֶרֶץ.

Unheil, das, אָוֶן, עָמָל, הֹוָה, הַוָּה. Unheil stiften, פָּעַל אָוֶן. s. Unglück.

Unheilbar, seine Wunde ist, מַכָּתוֹ לֹא תוּכַל לְהֵרָפֵא אֵין תְּרוּפָה לְמַכָּתוֹ, לֹא יוּכַל לְהֵרָפֵא מִמַּכָּתוֹ. Eine unheilbare Krankheit, חֳלִי לְאֵין מַרְפֵּא.

Unheilig, etwas Unheiliges, דְּבַר חֹל.

Unwahr, ich halte das für, שָׁוְא זֹאת בְּעֵינַי.

Unwahrheit, die, das ist eine, הַדָּבָר* הַזֶּה מִתְנַגֵּד אֶל הָאֱמֶת. s. Lüge.

Unwahrscheinlich, dieses ist, הַדָּבָר* הַזֶּה אֵינֶנּוּ קָרוֹב אֶל הָאֱמֶת.

Unwandelbar, s. Unveränderlich.

Unwohl, mir ist, בְּרִיאוּתִי אֵינֶנָּה שְׁלֵימָה.

Unwiederbringlich, verloren sein, אָבַד לָנֶצַח. Mein Gemüth hat seine Fröhlichkeit unwiederbringlich verloren, אָבַד מֵרוּחִי שְׂשׂוֹנוֹ וְלֹא יָשׁוּב עוֹד אֵלָיו.

Unwiderleglich, אֲשֶׁר אֵין לְהָשִׁיב עָלָיו. Ein unwiderleglicher Beweis, הוֹכָחָה* נִצַּחַת.

Unwiderruflich, ein unwiderruflicher Befehl, דָּת אֵין לְהָשִׁיב.

Unwiderstehlich, er ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲמוֹד לְפָנָיו נֶגְדּוֹ. Ich habe eine unwiderstehliche Lust, לֹא אוּכַל לִמְשֹׁל בְּתַאֲוָתִי.

Unwichtig, eine unwichtige Sache, דָּבָר קָטֹן.

Unwillig sein, auf Einen, כָּעַס עַל אִישׁ.

Unwille, der, כַּעַס.

Unwillkommen, sein Besuch ist mir jetzt, לֹא אֶחְפֹּץ = לֹא יִנְעַם לִי לִרְאוֹת פָּנָיו עַתָּה.

Unwillführlich, בְּלִי רְצוֹן אִישׁ*.

Unwissend, 1) ein unwissender Mensch, אִישׁ נִבְעָר מִדַּעַת, אִישׁ בַּעַר, חֲסַר דֵּעָה. Er fügte ihm unwissend ein Unrecht zu, בְּלִי דַעַת הֵסִיב לוֹ רָעָה. Wer Zurechtweisung hasset, bleibt ein Unwissender, שׂוֹנֵא תוֹכַחַת בָּעַר. Unwissende Leute, בְּעָרִים. 2) Er hat ihn unwissend erschlagen, הֲרָגוֹ בִּבְלִי דָעַת.

Unwissenheit, die, חֹסֶר דֵּעָה, בַּעֲרוּת*.

Unwissentlich, Etwas unwissentlich thun, עָשָׂה דָבָר בִּבְלִי דַעַת.

Unwürdig, er ist der Ehre, לֹא נָאוֶה לוֹ הַכָּבוֹד. Ein unwürdiges Betragen, דֶּרֶךְ מְגוּנָּה*. Auf eine unwürdige Weise, בְּדֶרֶךְ בִּזָּיוֹן, בִּבְלִי נִמּוּס*.

Unwirthbar, ein unwirthbarer Ort, מָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לָשֶׁבֶת בּוֹ. Ein unwirthbares Gasthaus, מָלוֹן לֹא נָכוֹן לְאוֹרְחִים.

Unwirthschaftlich, seine Frau ist, אִשְׁתּוֹ לֹא תְכַלְכֵּל צָרְכֵי בֵיתָהּ בְּמִשְׁפָּט, אִשְׁתּוֹ מְפַזֶּרֶת בְּצָרְכֵי הַבָּיִת.

Unwirksam, unwirksame Heilmittel, רְפָאוֹת לֹא מוֹעִילוֹת.

Unweiblich, ihr Benehmen ist, לֹא רַכָּה וַעֲנֻגָּה הִיא בְּמַעֲשֶׂיהָ.

Unweislich, לֹא בְחָכְמָה.

Unweise, לֹא חָכָם.

Unweit, ich fand das Geld unweit von dem Thore, oder unweit des Thores, מָצָאתִי הַכֶּסֶף בְּמָקוֹם לֹא רָחוֹק מֵהַשַּׁעַר.

Unwegsam, לֹא דֶרֶךְ. Wir irrten in unwegsamen Wüsten umher, תָּעִינוּ בְתֹהוּ לֹא דָרֶךְ.

Unwesen, das, s. Unfug.

Unwesentlich, טָפֵל*. Unwesentliche Dinge, דְּבָרִים טְפֵלִים.

Uns, (Dativ) לָנוּ. (Accusativ) אֹתָנוּ, נוּ. Er gab uns, נָתַן לָנוּ. Er fragte uns, שָׁאַל אֹתָנוּ, שְׁאָלָנוּ. Er schickte zu uns, שָׁלַח אֵלֵינוּ.

Unsanft, eine unsanfte Antwort, מַעֲנֶה לֹא רַךְ.

Unsauber, s. Schmutzig.

Unsittsam, לֹא צָנוּעַ.

Unsittlich, s. Ungesittet.

Unsittlichkeit, חֹסֶר הַמּוּסָר*.

Unsichtbar, ein unsichtbarer Gegenstand, דָּבָר הַנֶּעְלָם מִן הָעַיִן.

Unsicher, dieser Weg ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לָלֶכֶת בֶּטַח בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה.

Unsinn, der, הוֹלֵלוֹת. Unsinn und Thorheit, הוֹלֵלוֹת וְסִכְלוּת. Ich sprach von der Lust, es sei Unsinn, לִשְׂחוֹק אָמַרְתִּי מְהוֹלָל. Unsinn reden דַּבֵּר לֹא בְדַעַת, הַגֵּד מִלִּין בְּלִי דַעַת, דַּבֵּר דִּבְרֵי תָפֵל, דַּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת.

Unsinnig werden, הִתְהוֹלֵל. Ein unsinniger Mensch, מְהוֹלָל, מִתְהוֹלֵל, חֲסַר דַּעַת.

Unselig, s. Unglücklich.

Unser, 1) der Genitiv von Wir. Erbarme dich unser! רַחֲמֵנוּ. Unser Einer, אִישׁ כָּמוֹנִי, אֲנָשִׁים כָּמוֹנוּ. 2) Zueignendes Fürwort. Unser Vater, אָבִינוּ. Unserm, unsern Bruder, לְאָחִינוּ, אֶת אָחִינוּ. Unsere Brüder, אַחֵינוּ. 3) Als Nebenwort. Das Haus ist unser, לָנוּ הַבָּיִת.

Unserige, der, die, das, נוּ. Euer Vater und der Unserige, אֲבִיכֶם וְאָבִינוּ. Einer von den Unsrigen, אֶחָד מִמֶּנּוּ. Gehörst du zu den Unsrigen oder zu unseren Feinden? הֲלָנוּ אַתָּה אִם לְצָרֵינוּ. Das Unsrige (unser Vermögen), כֹּל אֲשֶׁר לָנוּ. Wir werden das Unsrige thun, נַעֲשֶׂה כְּפִי יְכָלְתֵּנוּ, כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֵנוּ.

Unsertwegen, לְמַעֲנֵנוּ, בַּעֲבוּרֵנוּ, בִּגְלָלֵנוּ.

Untadelhaft, בְּלִי דוֹפִי, בְּלִי תָהֳלָה. Seine Aufführung ist, תְּמִים דַּרְכּוֹ, זַךְ וְיָשָׁר פָּעֳלוֹ.

Untauglich, er ist zu diesem Geschäfte, אֵין לוֹ כִּשְׁרוֹן לֹא נָכוֹן הוּא לַמְּלָאכָה הַזֹּאת. Diese Hölzer sind zum Bauen, הָעֵצִים הָאֵלֶּה לֹא יִצְלְחוּ לִמְלֶאכֶת הַבּוֹנִים, הֶחָרָשִׁים.

Untüchtig, s. Untauglich.

Unthat, die, נְבָלָה, זִמָּה.

Unthunlich, אֲשֶׁר לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת.

Unthier, das, חַיָּה אֲיֻמָּה וְנוֹרָאָה, חַיָּה רָעָה מְאֹד.

Unthätig, ein unthätiger Mann, אִישׁ בָּטֵל, בַּטְלָן*.

Unthätigkeit, die, בַּטָּלָה*.

Unten, תַּחַת. Er bauete einen Altar unten am Berge, וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר. Der Segen der Tiefe, die unten liegt, בִּרְכוֹת תְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת. Im Himmel oben und auf der Erde unten, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת. Sie stellten

sich unten am Berge, וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר. Er ist oben und ich bin unten, הוּא לְמַעְלָה וַאֲנִי לְמַטָּה. Sie sollen zusammen schließen von unten, וְיִהְיוּ תוֹאֲמִים מִלְּמַטָּה.

Unter, dieses Vorwort regiert den Dativ auf die Frage wo? worunter? dem Orte nach, תַּחַת, in Bezug auf eine Menge, בְּתוֹךְ, בְּקֶרֶב, בְּ, עִם. Unter dem Baume sitzen, ausruhen, יָשַׁב, הִשָּׁעֵן תַּחַת הָעֵץ. Du erweiterst meine Schritte unter mir, תַּרְחִיב צַעֲדִי תַחְתָּי, תַּחְתֵּנִי. Ich stand unter ihnen, עָמַדְתִּי בְּתוֹכָם. Du warst unter vielen Völkern, הָיִיתָ בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים. Eine Niederlage unter dem Feinde anrichten, הַכֵּה בְּשׂוֹנְאָיו מַכָּה גְדוֹלָה. Du, die Schönste unter den Frauen, אַתְּ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים. Ich dachte, ich werde keinen Menschen mehr erblicken unter den Bewohnern der Welt, אָמַרְתִּי לֹא אַבִּיט אָדָם עוֹד עִם יוֹשְׁבֵי חָלֶד. Es läßt sich auch durch מִן geben. Die Treuen nehmen ab unter den Menschenkindern, פַּסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם. Wähle dir Eines unter ihnen, בְּחַר לְךָ אַחַת מֵהֵנָּה. Ein Jüngling unter zwanzig Jahren, נַעַר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּלְמַטָּה. Den Accusativ auf die Frage wohin? Lege doch deine Hand unter meine Hüfte, שִׂים נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי. Sie geht hin unter jeden grünen Baum, הֹלְכָה הִיא אֶל תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן. Einer wird den Andern unter den Weinstock und unter den Feigenbaum einladen, יִקְרְאוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ אֶל תַּחַת גֶּפֶן וְאֶל תַּחַת תְּאֵנָה. Er stellte sich, er ging unter das Volk, וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ הָעָם, וַיָּבוֹא בְּקֶרֶב הָעָם. Er wird Euch unter die Völker zerstreuen וְהֵפִיצְכֶם בָּעַמִּים. Viele mittelst dieses Vorwortes im Deutschen gebildete Redensarten können im Hebräischen nur dem Sinne nach gegeben werden, z. B. es bleibt unter uns, unter uns gesagt, דְּבָרֵנוּ זֶה לֹא יִוָּדַע לְאִישׁ אַחֵר. Wir sind jetzt unter vier Augen, אֵין אִישׁ שׁוֹמֵעַ אוֹתָנוּ. Er hat seine Waare unter der Hand verkauft, מָכַר אֶת סְחוֹרָתוֹ בַּסֵּתֶר. Etwas unter den Händen haben, עָשֹׂה בְּדָבָר. Die ganze Gegend steht unter Wasser, שִׁפְעַת מַיִם תְּכַסֶּה אֶת פְּנֵי כָל הָאָרֶץ. Alles ist unter den Waffen, כָּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה חֲגוּרִים כְּלֵי מִלְחַמְתָּם. Die Uebertragung ähnlicher Redensarten findet sich bei den betreffenden Haupt- und Zeitwörtern.

Unterarm, der, אַמָּה.

Unterordnen, er hat ihn mir untergeordnet, נְתָנוֹ תַּחַת יָדִי. Er ist ihm untergeordnet, הוּא סָר לְמִשְׁמַעְתּוֹ.

Unterirdisch, das unterirdische Reich, אֶרֶץ תַּחְתִּית, siehe Unterwelt. Unterirdische Schätze, אוֹצָרוֹת הַטְּמוּנוֹת בָּאָרֶץ.

Untereinander mengen, Getreide, בָּלֹל דָּגָן בְּדָגָן.

Untereinnehmer, der, בַּעַל מֶכֶס הַמִּשְׁנֶה.

Unterbleiben, die Sache ist unterblieben, לֹא נַעֲשָׂה הַדָּבָר, לֹא נִגְמַר הַדָּבָר.

Unterbett, das, הַכֶּסֶת הַתַּחְתּוֹנָה*. Zum Unterbett dient dir das Gewürm, תַּחְתֶּיךָ יֻצַּע רִמָּה.

Unterbefehlshaber, der, מִשְׁנֶה לְשַׂר הַצָּבָא.

Unterbringen, ich kann meine Gäste nicht alle — אֵין מָקוֹם בְּבֵיתִי לְכָל הָאוֹרְחִים הַנִּמְצָאִים.

Unterbreiten, Einem ein Tuch, פָּרֹשׂ בֶּגֶד, מִטְפַּחַת תַּחַת אִישׁ. Einem Etwas zum Lager, הַצִּיעַ תַּחַת אִישׁ.

Unterbrechung, die, einer Rede, הֶפְסֵק*.

Unterbrechen, Einen in der Arbeit, הַשְׁבֵּת אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ. Einer, der Jemanden im Reden unterbricht, הַנִּכְנָס לְתוֹךְ דִּבְרֵי חֲבֵרוֹ*.

Untergang, 1) der Sonne, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. Vor dem Untergang der Sonne לִפְנֵי בוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, טֶרֶם תָּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. Beim Untergang der Sonne, לְעֵת בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. 2) Das Aufhören des Daseins einzelner Menschen oder eines ganzen Volkes, אֹבֵד, אַבְדָן. Sein Ende ist Untergang, וְאַחֲרִיתוֹ עֲדֵי אֹבֵד. Der Untergang meines Geschlechtes אָבְדַן מוֹלַדְתִּי. Sein Untergang ist nahe, קָרוֹב יוֹמוֹ. Das ist mein Untergang, זֹאת תְּאַבְּדֵנִי. Der Untergang eines Reiches. אָבְדַן, מַפֶּלֶת הַמַּמְלָכָה. Der Untergang einer Stadt (durch ein Naturereigniß) מַהְפֵּכַת הָעִיר.

Untergeben, seine Untergebenen, הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר תַּחַת יָדוֹ.

Untergehen, 1) von der Sonne, בּוֹא. Als die Sonne unterging, כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. Vom Monde, הֵאָסֵף. 2) Vernichtet, zerstört werden, אָבַד. Wie bist du untergegangen, die von den Meeren bevölkert wurde! אֵיךְ אָבַדְתְּ נוֹשֶׁבֶת מִיַּמִּים. 3) Das Schiff ist untergegangen, טָבְעָה הָאֳנִיָּה בַּיָּם.

Untergraben, ein Haus, חָפֹר מִתַּחַת לְקַרְקַע הַבַּיִת מִקָּצֶה אֶל קָצֶה.

Unterdessen, s. Indessen.

Unterdrückung, die, der Armen, רִצּוּץ דַּלִּים*.

Unterdrücken, Einen, רָצֵץ· רוֹצֵץ· דַּכֵּא אֶת. Wen unterdrückte ich? אֶת מִי רַצּוֹתִי· אֶת מִי לְהַצִּתִי. Du hast uns weder bedrückt noch unterdrückt, לֹא עֲשַׁקְתָּנוּ וְלֹא רַצּוֹתָנוּ. Sie unterdrücken dein Volk, עַמְּךָ יְדַכְּאוּ. Ein Unterdrücker, רָצוּץ, מְדֻכָּא· נִלְחָץ· נִדְכֶּה· אִישׁ דַּכָּא. Gib die Unterdrückten frei, שַׁלַּח רְצוּצִים חָפְשִׁים. Einen Wunsch unterdrücken, כְּבֹשׁ תַּאֲוָתוֹ.

Unterdrücker, der, הָרוֹצֵץ· הַמְדַכֵּא אֶת, plur. רוֹצְצִים מְדַכְּאִים. Verschwunden sind die Unterdrücker aus dem Lande, תַּמּוּ רֹמֵס מִן הָאָרֶץ.

Unterhalb, מִלְּמַטָּה. Unterhalb der Einfassung, תַּחַת כַּרְכֹּבוֹ מִלְּמָטָּה. Mein Weingarten ist unterhalb der Stadt, כַּרְמִי מִתַּחַת לָעִיר הוּא.

Unterhalt, der, מִחְיָה· אֲרֻחָה· חַיַּת יָד· פַּרְנָסָה. Ich gebe dir anständige Kleider und deinen Unterhalt, אֶתֶּן לְךָ עֵרֶךְ בְּגָדִים וּמִחְיָתֶךָ. Sein Unterhalt wurde ihm für immer gegeben, וַאֲרֻחָתוֹ אֲרֻחַת תָּמִיד נִתְּנָה לוֹ.

Unterhaltung, die, שַׁעֲשֻׁעִים. Eine geistige Unterhaltung, שַׁעֲשֻׁעֵי נֶפֶשׁ.

Unterhalten, 1) ein Gefäß unter Etwas, שִׂים הַכְּלִי תַּחַת. 2) Ein Feuer unterhalten, הַבְעֵר הָאֵשׁ תָּמִיד. 3) Sich mit Etwas unterhalten, הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּדָבָר. Er hat sich gestern in Gesellschaft köstlich unterhalten, הִתְעַנֵּג בְּגִיל יוֹם אֶתְמוֹל בְּחֶבְרַת רֵעָיו.

Unterhaltend, ein unterhaltendes Buch, סֵפֶר הַמְשַׁעֲשֵׁעַ אֶת הַנֶּפֶשׁ.

Unterhandeln, die Abgesandten unterhandeln den Frieden, הַמְשֻׁלָּחִים נִדְבָּרִים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ עַל אוֹדוֹת הַשָּׁלוֹם.

Unterhöhlen, die Kaninchen unterhöhlen die Wände, הַשְּׁפַנִּים יַחְפְּרוּ מִתַּחַת לַקִּירוֹת מִקָּצֶה אֶל קָצֶה.

Unterhändler, der, bei einem Verkaufe, סַרְסָר*.

Unterwürfig sein, Einem, נָתֹן יָד תַּחַת אִישׁ, s. Unterwerfen.

Unterweisung, die, מוּסָר, s. Abführen.

Unterweisen, Einen, הוֹרוֹת אֶת אִישׁ, s. Unterrichten.

Unterwegs, בַּדֶּרֶךְ.

Unterwärts, מִלְּמַטָּה.

Unterwelt, die, שְׁאוֹל· אֶרֶץ תַּחְתִּית· אֶרֶץ תַּחְתִּיָּה.

Unterwerfen, Länder, Völker, כַּבֵּשׁ· כְּבֹשׁ אֶרֶץ· עַמִּים. Da das Land ihnen unterworfen war, וְהָאָרֶץ נִכְבְּשָׁה לִפְנֵיהֶם. Der mir Völker unterwarf, הָרֹדֵד עַמִּים תַּחְתָּי· וַיַּדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ. Alle Obersten und Helden unterwarfen sich dem König Salomo, וְכָל הַשָּׂרִים וְהַגִּבֹּרִים נָתְנוּ יָד תַּחַת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ. Ich unterwerfe mich ganz deinem Urtheile, שֹׁפֵט אַתָּה וַאֲנִי אֶשְׁמַע לְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁפֹּט.

Untersagen, Einem Etwas, צַוֵּה עַל אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Untersuchung, die, חֵקֶר· חֲקִירָה· בִּקֹּרֶת· בְּדִיקָה*.

Untersuchen, Etwas, חָקֹר· בַּקֵּר אֶת. Es ist ein Fallstrick dem Menschen, nach den Gelübden erst zu untersuchen, מוֹקֵשׁ אָדָם אַחַר נְדָרִים לְבַקֵּר.

Untersinken, צָלֹל. Sie sanken unter wie Blei im Wasser, צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם. Das Schiff ist untergesunken, טָבְעָה הָאֳנִיָּה בַּמַּיִם.

Untersetzen, ein Gefäß, שִׂים· נָתֹן הַכְּלִי תַּחַת. Ein untersetzter Mann, גֶּבֶר קְטֹן קוֹמָה וְרַב כֹּחַ.

Untersenken, s. Versenken.

Unterthan, der, עֶבֶד. Unterthanen des Königs, הַסָּרִים לְמִשְׁמַעַת הַמֶּלֶךְ.

Unterthänig sein, Einem, הָיֹה תַּחַת יַד אִישׁ, עָבֹד אֶת אִישׁ.

Untertauchen, ein Gefäß, טְבֹל כְּלִי בַּמַּיִם. Sich in einem Flusse untertauchen, טְבֹל בַּנָּהָר.

Untertauchen, das, טְבִילָה*.

Unterjochen, ein Volk, כָּבֹשׁ עַם. Ihr wollt sie euch als Knechte unterjochen, תִּכְבְּשׁוּם לַעֲבָדִים לָכֶם.

Unterlaß, ohne Unterlaß arbeiten, עָבֹד בְּלִי חָשָׂךְ, מֵאֵין פּוּגָה. Der die Völker schlug ohne Unterlaß, מַכֶּה עַמִּים מַכַּת בִּלְתִּי סָרָה.

Unterlassen, Etwas, חָדֹל מֵעֲשׂוֹת דָּבָר. Sollen wir in den Krieg ziehen, oder sollen wir es unterlassen? הֲנֵלֵךְ לַמִּלְחָמָה אִם נֶחְדָּל. Das Weintrinken unterlassen, חָדֹל לִשְׁתּוֹת יַיִן. Wer hören will, der höre, wer es aber unterlassen will, der unterlasse es, הַשּׁוֹמֵעַ יִשְׁמָע וְהֶחָדֵל יֶחְדָּל.

Unterlaufen, die Striemen sind mit Blut unterlaufen, נִקְוָה הַדָּם אֶל מְקוֹם הַחַבּוּרוֹת.

Unterliegen, dem Feinde, נָפֹל לִפְנֵי הָאוֹיֵב, הִכָּבֵשׁ מֵאֵת הָאוֹיֵב. Er ist seinem Kummer unterlegen, גָּוַע בִּיגוֹנוֹ.

Unterlippe, die, הַשָּׂפָה הַתַּחְתּוֹנָה.

Unterleib, der, בֶּטֶן. Er leidet am Unterleibe, יֶחֱלֶה בְּבִטְנוֹ, בְּמֵעָיו.

Unterlegen, 1) lege ihm ein Kissen unter, שִׂים כֶּסֶת תַּחַת רֹאשׁוֹ. 2) Er reiste mit unterlegten Pferden, יֶאֱסֹר סוּסִים אֲחֵרִים בְּמֶרְכַּבְתּוֹ מִמָּקוֹם אֶל מָקוֹם.

Unterlehrer, der, מְלַמֵּד הַמִּשְׁנֶה.

Unterminiren, Unterminen, s. Untergraben, Unterhöhlen.

Untermischen, den Wein mit Wasser, מָהֹל הַיַּיִן בַּמָּיִם.

Untermengen, Korn mit Weizen, בְּלֹל דָּגָן בְּחִטִּים.

Unternehmung, die, מַעֲשֶׂה, דֶּרֶךְ. Er ist glücklich in allen seinen Unternehmungen, יִצְלַח בְּכָל מַעֲשֵׂהוּ, כָּל דְּרָכָיו תִּצְלַחְנָה, יַצְלִיחַ אֶת כָּל דְּרָכָיו.

Unternehmen, Etwas, עֲשֹׂה דָבָר. Alles, was er unternimmt, gelingt ihm, כֹּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ. Einen Bau unternehmen, הָחֵל לִבְנוֹת. Er unternimmt Nichts ohne seinen Bruder, לֹא יַעֲשֶׂה דָבָר כִּי אִם שָׁאַל אֶת אָחִיו. Ein unternehmender Mann, אִישׁ פְּעָלִים.

Untere, der, die, das תַּחְתִּי, תַּחְתִּיָּה, תַּחְתִּית, תַּחְתּוֹן, תַּחְתּוֹנָה. Das untere Stockwerk, הַיָּצִיעַ הַתַּחְתּוֹנָה. Untere Stockwerke, תַּחְתִּיִּם. Der untere Mühlstein, פֶּלַח תַּחְתִּית. Die untere Tiefe, שְׁאוֹל תַּחְתִּית = תַּחְתִּיָּה.

Unterfangen sich, s. Unterstehen.

Unterpfand, das, עֵרָבוֹן, s. Pfand.

Unterpriester, die, כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנֶה.

Unterziehen, sich einem Geschäfte, קַבֵּל עָלָיו לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Unterzeichnen, s. Unterschreiben.

Unterkommen, der Reisende kann nicht, הָאוֹרֵחַ לֹא יִמְצָא מָקוֹם לָלוּן שָׁם. Er kann nicht als Bedienter unterkommen, אֵין אִישׁ מְאַסְּפוֹ הַבַּיְתָה לְשָׁרֵת אִתּוֹ = לִהְיוֹת לוֹ לְעֶבֶד.

Unterkönig, der (Vize-König), מִשְׁנֶה הַמֶּלֶךְ, מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ, s. Statthalter.

Unterrock, der, כֻּתֹּנֶת, כְּתֹנֶת.

Unterricht, der, תּוֹרָה, לֶקַח. Er gibt ihm Unterricht in der hebräischen Sprache, יְלַמְּדֵהוּ (יְאַלְּפֵהוּ) לְשׁוֹן עֵבֶר.

Unterrichten, 1) Einem Unterricht ertheilen = לַמֵּד = אַלֵּף הוֹרוֹת אֶת אִישׁ. Einen Knaben in einer fremden Sprache, im Singen unterrichten, לַמֵּד אֶת הַנַּעַר לְשׁוֹן עַם אַחֵר, אֶת הַשִּׁיר. Ein unterrichteter Mann, אִישׁ מֵבִין מַדָּע. 2) Ich werde ihn von der Ankunft des Fürsten unterrichten, אֲגַלֶּה אֶת אָזְנוֹ לֵאמֹר בָּא הַשָּׂר.

Unterredung, die, sich mit Einem in eine Unterredung einlassen, הִדַּבֵּר אֶל אִישׁ, s. Unterreden.

Unterreden, sich, הִדַּבֵּר. Sie unterredeten sich, נִדְבְּרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ. Sich wider Einen unterreden, הִדַּבֵּר בְּ = עַל.

Unterschied, der, הֶבְדֵּל, חִלּוּק, שִׁנּוּי*. Einen Unterschied machen, s. Unterscheiden.

Unterschiedlich, unterschiedliche Arten, מִינִים שׁוֹנִים.

Unterscheidung, die, הַבְדָּלָה*.

Unterscheiden, damit ihr wisset, daß er unterscheiden wird zwischen den Egyptern und den Israeliten, לְמַעַן תֵּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל. Gutes vom Bösen zu unterscheiden, לְהַבְדִּיל בֵּין טוֹב לְרָע. Zwölf Myriaden Menschen, die zwi=

schen rechts und links nicht zu unterscheiden wissen, שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה רִבּוֹ אָדָם אֲשֶׁר לֹא יָדַע בֵּין יְמִינוֹ לִשְׂמֹאלוֹ.

Unterschwelle, die, מִפְתָּן.

Unterstützung, die, 1) die Handlung des Unterstützens, מִסְעָד. 2) Hilfe, עֵזֶר, עֶזְרָה.

Unterstützen, Etwas, Einen, סְעֹד אֶת, סָמַךְ, תָּמַךְ. Sie unterstützten seine Hand, תָּמְכוּ אֶת יָדָיו. Seine Gerechtigkeit, die unterstützt ihn, וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ. Daß er das Reich begründe und unterstütze durch Recht und Gerechtigkeit, לְהָכִין אֶת הַמַּמְלָכָה וּלְסַעֲדָהּ בְּמִשְׁפָּט וּבִצְדָקָה. Einen Armen unterstützen, הַחֲזֵק יַד עָנִי.

Unterstützer, der, ein Unterstützer der Künste und Wissenschaften, הַמַּחֲזִיק יְדֵי עֹשֵׂי מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת וִידֵי אַנְשֵׁי מַדָּע.

Unterstehen, 1) es regnete, aber wir konnten nirgends unterstehen, הַגֶּשֶׁם יָרַד וַאֲנַחְנוּ לֹא מָצָאנוּ מָקוֹם לַחֲסוֹת שָׁמָּה. 2) Wer unterstand sich das zu thun? מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר מְלָאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת זֹאת. Unterstehe dich nicht hinzugehen, אַל יִמְלָאֲךָ לִבְּךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Unterstellen, ein Gefäß, שׂוּם כְּלִי תַּחַת, נָתַן; (figürlich) Einem ein Bein unterstellen, לְהַפִּיל אִישׁ, לְהָסֵב לוֹ רָעָה.

Unterschlagen, 1) Einem einen Brief, הֶעְלֵם מֵאִישׁ הָאִגֶּרֶת הַשְּׁלוּחָה אֵלָיו. 2) Einem ein Bein unterschlagen, ihn betrügen, עָקֹב אֶת אִישׁ.

Unterschrift, die, *חֲתִימָה, מִכְתַּב שְׁמוֹ (בְּסוֹף אִגֶּרֶת אוֹ מוֹדָעָה).

Unterschreiben, einen Brief, כְּתֹב שְׁמוֹ בְּסוֹף דִּבְרֵי הָאִגֶּרֶת, *חָתֹם.

Untröstlich, בְּלִי נֹחַם. Die Mutter ist wegen des Verlustes ihres Sohnes — הָאֵם מְמָאֶנֶת לְהִנָּחֵם עַל מוֹת בְּנָהּ.

Untrüglich, eine untrügliche Hoffnung, תּוֹחֶלֶת אֲשֶׁר לֹא תְכַזֵּב.

Untrinkbar, untrinkbares Wasser, מַיִם רָעִים אֲשֶׁר לֹא יִשָּׁתוּ מֵרֹעַ.

Untreu, בֹּגֵד, בְּלִי אֵמֻן. Eine Frau, die ihrem Manne untreu ist, אִשָּׁה הַשֹּׂטָה תַּחַת אִישָׁהּ. Aber, wie ein Weib ihrem Geliebten untreu wird, so wurdet ihr mir untreu, Haus Israels, אָכֵן בָּגְדָה אִשָּׁה מֵרֵעָהּ כֵּן בְּגַדְתֶּם בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל.

Untreue, die, בֶּגֶד. Eine Untreue begehen, שָׂטָה תַּחַת, בָּגֹד בְּ, s. Untreu.

Unlust, גֹּעַל. Ich habe Unlust zum Essen, גָּעֲלָה נַפְשִׁי (oder קָצָה נַפְשִׁי) בְּמַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל.

Unlustig, ein unlustiges Wetter, עֵת לֹא נְעִימָה.

Unlauter, ein unlauteres Wasser, מַיִם לֹא זַכִּים. Unlautere Absichten, מַחְשָׁבוֹת לֹא זַכּוֹת, לֹא טְהוֹרוֹת.

Unlieb, das ist mir, לֹא יִנְעַם לִי הַדָּבָר הַזֶּה.

Unleugbar, es ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְכַחֵשׁ זֹאת.

Unleidlich, s. Unerträglich.

Unleserlich, diese Schrift ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לִקְרֹא אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה.

Unlängst, er hat mir unlängst geschrieben, כָּתַב אֵלַי אִגֶּרֶת זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Unmacht, die, קֹצֶר יָד.

Unmoralisch, ein unmoralischer Mensch, אִישׁ פֹּרֵעַ מוּסָר, *בַּעַל מִדּוֹת רָעוֹת.

Unmöglich, es war mir unmöglich zu ihm zu kommen, נִמְנַעְתִּי מִבּוֹא אֵלָיו, לֹא יָכֹלְתִּי לָבוֹא אֵלָיו. Etwas Unmögliches, דָּבָר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לִהְיוֹת, *דָּבָר בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי, נִמְנָע.

Unmöglichkeit, das ist eine, *הַדָּבָר הַזֶּה מִן הַנִּמְנָעִים.

Unmuth, der, כַּעַס.

Unmuthig sein, כָּעֹס, s. Mißmuthig.

Unmittelbar, ich werde mich unmittelbar an den König wenden, אָבִיא אֶת דְּבָרִי אֶל הַמֶּלֶךְ.

Unmütterlich, du behandelst mich, לֹא כְּאֵם עִם בְּנָהּ תַּעֲשִׂי עִמִּי.

Unmächtig, er ist, קְצַר יָד הוּא. Ihre unmächtigen Bewohner erschrecken, וְיֹשְׁבֵיהֶן קִצְרֵי יָד חַתּוּ.

Unmensch, der, er ist ein, אֵין לֵב אָדָם בְּקִרְבּוֹ, אַכְזָר הוּא.

Unmenschlich, ein unmenschliches Verfahren, דֶּרֶךְ אִישׁ אַכְזָרִי.

Unmenschlichkeit, die, אַכְזְרִיּוּת.

Unmäßig, 1) er ist im Essen und Trinken, לֹא יִשְׁמֹר חֹק בְּאָכְלוֹ וּבִשְׁתוֹתוֹ. Unmäßige Fleischesser, זֹלְלֵי

בָּשָׂר. 2) Ein unmäßiger Reichthum, עֹשֶׁר גָּדוֹל בִּמְאֹד מְאֹד.

Unmäßigkeit, die, seine Krankheit rührt von seiner Unmäßigkeit im Genusse der Speisen her, נָחֲלָה כִּי לֹא שָׁמַר חֹק בְּאָכְלוֹ.

Unnatürlich, etwas Unnatürliches, *דָּבָר הַמִּתְנַגֵּד אֶל סִדּוּר = אֶל חֹק הַטֶּבַע.

Unnachahmlich, dieses ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲשׂוֹת כָּמֹהוּ.

Unnöthig, בְּלִי צֹרֶךְ. Es ist unnöthig, daß du hingehst, *אֵינְךָ צָרִיךְ לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Unnütz, בְּלִי תוֹעֶלֶת. Eine unnütze Sache, דָּבָר אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוֹעִיל. Unnütze Reden, דְּבָרִים רֵקִים, לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יַצְלִיחוּ.

Unnennbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְסַפֵּר.

Uneben, לֹא יָשָׁר, מְעֻקָּל. Unebene Oerter, הֲדוּרִים. Unebener Weg, דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה.

Unedel, von unedler Herkunft, מִזֶּרַע נְבָזִים. Ein unedler Mensch, אִישׁ חֲסַר נְדִיבַת הָרוּחַ.

Unehelich, ein uneheliches Kind, מַמְזֵר, יֶלֶד זְנוּנִים.

Unecht, unechte Steine, אֲבָנִים לֹא יְקָרוֹת. Unechter Wein, יַיִן מָהוּל.

Unempfindlich, er ist, טָפַשׁ לִבּוֹ, *חֲסַר הַרְגָּשָׁה הוּא.

Unempfindlichkeit, die, *חֹסֶר הַרְגָּשָׁה.

nendlich, בְּלִי קֵץ וָסוֹף. Gott ist, אֱלֹהִים יַעֲמֹד לָנֶצַח נְצָחִים, *אֱלֹהִים נִצְחִי הוּא. Die Liebe Gottes ist, חַסְדֵי אֱלֹהִים לֹא יִתָּמּוּ, לֹא יִכְלוּ. Unendlich groß, גָּדוֹל עַד מְאֹד.

Unendlichkeit, die, Gottes, אֱלֹהִים בְּלִי קֵץ וְתַכְלִית.

Unentbehrlich, ich bin ihm zu seinem Geschäfte, לֹא יוּכַל לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ אִם אֵין אֲנִי אִתּוֹ.

Unentgeltlich, חִנָּם, בְּלִי שָׂכָר.

Unentschieden, der Streit ist noch, לֹא נֶחֱרַץ הַמִּשְׁפָּט בִּדְבַר הָרִיב עַד עַתָּה.

Unentschlossen, ich bin noch, *לֹא גָּמַרְתִּי בְּלִבִּי עַד עַתָּה. Ein unentschlossener Mensch, *אִישׁ הַמְאַחֵר לִגְמֹר דָּבָר בְּלִבּוֹ.

Unerachtet, s. Ungeachtet.

Unerbittlich, ich flehete ihn an, doch er war unerbittlich, הִתְחַנַּנְתִּי אֵלָיו וְהוּא לֹא נֶעְתַּר לִי, וְהוּא הֶאֱטִים אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ תְּחִנָּתִי.

Unerbrochen, der Brief ist noch, לֹא נִפְתְּחָה הָאִגֶּרֶת עַד עַתָּה.

Unergründlich, das menschliche Herz ist, לֵב אָדָם אֵין חֵקֶר.

Unerhört, 1) er ließ seine Bitte, לֹא שָׁמַע אֶל תְּחִנָּתוֹ. 2) Das ist unerhört, לֹא נִשְׁמַע דָּבָר כָּזֶה עַד עַתָּה. Das ist eine unerhörte Grausamkeit, לֹא שָׁמְעָה אֹזֶן אִישׁ אַכְזְרִיּוּת כָּזֹאת.

Unerwartet, פֶּתַע פִּתְאֹם. Das ist mir eine unerwartete Nachricht, לֹא דִמִּיתִי בְנַפְשִׁי לִשְׁמֹעַ שְׁמוּעָה כָּזֹאת.

Unerwünscht, diese Nachricht ist mir, לֹא תֶעֱרַב לְנַפְשִׁי הַשְּׁמוּעָה הַזֹּאת.

Unersättlich, des Menschen Augen sind, עֵינֵי הָאָדָם לֹא תִשְׂבַּעְנָה.

Unersetzlich, er ist in diesem Geschäfte, אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ כִּשְׁרוֹן לַדָּבָר הַזֶּה כָּמֹהוּ. Mein verlorener Ring ist, אֵין עוֹד טַבַּעַת יְקָרָה כַּטַּבַּעַת הָאֲבֵדָה מִמֶּנִּי.

Unerträglich, mein Schmerz ist, לֹא אוּכַל לְכַלְכֵּל מַכְאֹבִי, גָּדוֹל כְּאֵבִי מִנְּשׂוֹא. Er ist ein unerträglicher Mensch, לֹא יוּכַל אִישׁ לָשֵׂאת הִרְבּוֹ וְשִׂיחוֹ.

Unerlaubt, *אָסוּר. Das ist eine unerlaubte Begierde, אָסוּר לַחְמוֹד תַּאֲוָה כָּזֹאת.

Unermüdet, בְּלִי תֵת לוֹ מַרְגּוֹעַ. Er ist unermüdet, יַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂהוּ בְּלִי מָנוֹחַ. Sie arbeiten unermüdet, יַעֲשׂוּ מְלַאכְתָּם וְלֹא יִיגָעוּ.

Unermeßlich, בְּלִי קֵץ, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִמַּד, אֲשֶׁר לֹא יִמַּד.

Unerfahren, er ist in dieser Sache, לֹא נִסָּה לַעֲשׂוֹת זֹאת. Du bist — אֵינְךָ יוֹדֵעַ אָרְחוֹת בְּנֵי אָדָם, דֶּרֶךְ אֶרֶץ זָרָה לְךָ.

Unerfahrenheit, die, *חֹסֶר יְדִיעַת דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם.

Unerforscht, לֹא יֵחָקֵר.

Unerforschlich, seine Vernunft ist, אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ. Seiner Jahre Zahl ist, — מִסְפַּר שָׁנָיו וְלֹא חֵקֶר.

Unerfüllt, Nichts blieb unerfüllt von Allem, was er geredet, לֹא נָפַל דָּבָר מִכָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֵּר. Mein Wunsch blieb — לֹא בָאָה תַאֲוָתִי.

Unerkannt, der König reiste unerkannt durch unsere

Stadt, לֹא הִתְוַדַּע הַמֶּלֶךְ אֵלֵינוּ בְּעָבְרוֹ בְּעִירֵנוּ.

Unerklärbar, unerklärlich, dieses Wort ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְבָאֵר אֶת הַמִּלָּה הַזֹּאת. Sein Betragen ist mir, דַּרְכּוֹ נִפְלָא בְּעֵינַי.

Unerreichbar, בְּלִי לְהַשִּׂיג. Ich gehe einem unerreichbaren Ziele nach, אֵלְכָה אֶל מַטָּרָה בִּבְלִי יְכֹלֶת לְהַשִּׂיגָהּ. Unerreichbare Höhen sind dem Thoren die Wissenschaften, רָאמוֹת לֶאֱוִיל חָכְמוֹת.

Unerschaffen, בְּלִי נִבְרָא. Gott ist ein unerschaffenes Wesen אֱלֹהִים בָּרָא כֹּל וְהוּא לֹא נִבְרָא, אֱלֹהִים קַדְמוֹן הוּא*.

Unerschöpflich, eine unerschöpfliche Quelle, מַעְיַן נֹבֵעַ בְּלִי חָשָׂךְ.

Unersteiglich, der Berg ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲלוֹת הָהָרָה.

Unerschrocken, בְּלִי פַּחַד; Er ist, אַמִּיץ לֵב הוּא.

Unerschrockenheit, die, אֹמֶץ הַלֵּב.

Unfall, der, אֵיד, הַוָּה, אָסוֹן, פֶּגַע רָע. Es ist ihm ein Unfall auf der Reise begegnet, קְרָאָהוּ אָסוֹן בַּדֶּרֶךְ. Unfälle, הַוּוֹת, פְּגָעִים רָעִים, s. Unglück.

Unvollendet, בִּלְתִּי נִשְׁלָם. Das Gebäude ist, הַבִּנְיָן אֵינֶנּוּ שָׁלֵם. Er ließ die Arbeit, לֹא כִּלָּה אֶת הַמְּלָאכָה.

Unvollkommen, לֹא שָׁלֵם.

Unvollkommenheit, die, חֶסֶר, הֶעְדֵּר הַשְּׁלֵמוּת.

Unvollständig, dieses Buch ist, הַסֵּפֶר הַזֶּה יֶחְסַר דְּבָרִים רַבִּים.

Unvorbereitet, ich bin zur Reise, אֵינֶנִּי נָכוֹן לָלֶכֶת בַּדָּרֶךְ.

Unvorsichtig, du bist im Gehen, in deinen Aeußerungen — לֹא תִשָּׁמֵר בְּלֶכְתְּךָ, לֹא תִזָּהֵר בְּדַבֶּרְךָ אַל — אִישׁ, *אֵינְךָ זָהִיר בִּדְבָרֶיךָ.

Unförmlich, רַע הַצּוּרָה, רַע הַתֹּאַר.

Unvorsätzlich sündigen, חָטָא בִשְׁגָגָה. Einen unvorsätzlich erschlagen, הִכָּה נֶפֶשׁ אִישׁ בִּשְׁגָגָה, בְּפֶתַע בְּלֹא צְדִיָּה. Einen unvorsätzlich beleidigen, הִכְלִים אִישׁ בְּלֹא דַעַת.

Unfühlbar, בִּלְתִּי מוּרְגָּשׁ*.

Unflath, der, *טִנֹּפֶת, צוֹאָה.

Unfläthig, ein unfläthiges Kleid, בֶּגֶד מְטֻנָּף. Die unfläthigen Kleider, הַבְּגָדִים הַצֹּאִים. Unfläthige Reden, דִּבְרֵי זְנוּת.

Unfähig, er ist dazu, אֵין לוֹ כִּשְׁרוֹן לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Unväterlich, du hast unväterlich gegen ihn gehandelt, לֹא כְאָב עִם בְּנוֹ עָשִׂיתָ עִמּוֹ.

Unverantwortlich, seine Handlungsweise ist, לֹא יוּכַל לְצַדֵּק נַפְשׁוֹ-לְהִצְטַדֵּק עַל דַּרְכּוֹ.

Unverbesserlich, 1) vollkommen gut, טוֹב בִּמְאֹד מְאֹד. 2) Dieser Mensch ist — הָאִישׁ הַזֶּה לֹא יֵיטִיב מַעֲלָלָיו כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Unverbrüchlich, der mit dir geschlossene Friede sei, בְּרִית שְׁלֹמֵנוּ לֹא תֻפַר לְעֹלָם.

Unverbrennbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִשָּׂרֵף בָּאֵשׁ.

Unvergleichlich, sie ist unvergleichlich schön, לֹא תִמָּצֵא אִשָּׁה יָפָה כָמֹהָ. Das ist ein unvergleichliches Gedicht, אֵין שִׁיר נִבְחָר מִמֶּנּוּ, אֵין עֵרֶךְ אֶל הַשִּׁיר הַזֶּה.

Unvergänglich, sein Ruhm ist, תְּהִלָּתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד, לֹא יֹאבַד שְׁמוֹ לָנֶצַח.

Unvergänglichkeit, die, Gottes, *נִצְחוּת אֱלֹהַּ.

Unvergeßlich, sein Andenken ist mir, לֹא אֶשְׁכַּח זִכְרוֹ עַד נֶצַח, זִכְרוֹ לֹא יָסוּף מִמֶּנִּי.

Unverdorben, לֹא נִשְׁחַת, *לֹא מְקֻלְקָל.

Unverdaulich, *אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִתְאַכֵּל, לְהִתְעַכֵּל.

Unverdauet, *אֲשֶׁר לֹא נִתְעַכֵּל.

Unverdient, ein unverdienter Fluch, קִלְלַת חִנָּם.

Unverderblich, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִשָּׁחֵת.

Unverdrossen, er arbeitet unverdrossen, יַעֲשֶׂה מְלַאכְתּוֹ וְלֹא יִיגָע, לֹא יִלְאֶה לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ.

Unverholen, ich sagte ihm, לֹא כִחַדְתִּי מִמֶּנּוּ דָבָר בְּדַבְּרִי אֵלָיו.

Unverhofft, dieses Geld kommt mir, לֹא דִמִּיתִי לְקַבֵּל אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה.

Unverheirathet, er ist, אֵין לוֹ אִשָּׁה, *פָּנוּי הוּא. Sie ist — אֵינֶנָּה בְּעֻלַת בַּעַל, *פְּנוּיָה הִיא.

Unverwandt, er sah mich mit unverwandten Augen an, לֹא הֵסַב עֵינָיו מִנֶּגְדִּי.

Unverwehrt, בִּלְתִּי נִמְנָע. Dieses ist dir unverwehrt, לֹא יַחְשֹׂךְ אִישׁ אֹתְךָ מֵעֲשׂוֹת זֹאת; לֹא יִמָּנַע הַדָּבָר מִמְּךָ.

Unverweslich, אֲשֶׁר לֹא יִכְלֶה.

Unversorgt, seine Söhne und Töchter sind noch בָּנָיו אֹכְלִים עַד עַתָּה מִלַּחְמוֹ, לֹא שִׁלַּח אֶת בְּנוֹתָיו הַחוּצָה עַד עַתָּה.

Unversöhnlich, er ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְכַפֵּר אֶת פָּנָיו: יַקְשִׁיחַ אֶת לִבּוֹ מִסְּלֹחַ לְאִישׁ עֲוֹנוֹ.

Unversucht, ich werde Nichts unversucht lassen, um ihn zu retten, אֶעֱשֶׂה כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי לְהַצִּילוֹ.

Unversiegelt, ein unversiegelter Brief, אִגֶּרֶת גְּלוּיָה אִגֶּרֶת בְּלִי חֲתִימָה.

Unversehens, בְּפֶתַע פִּתְאֹם, בְּלֹא רְאוֹת.

Unversehrt, Alles ist im Hause, לֹא נִשְׁחַת דָּבָר בַּבָּיִת. Etwas Unversehrtes, מְתֹם, תָּמִים, שָׁלֵם.

Unvertilgbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִכָּחֵד, לְהִשָּׁמֵד.

Unverträglich, er ist, לֹא יוּכַל לָשֶׁבֶת בְּשָׁלוֹם עִם אִישׁ, אֵינֶנּוּ שָׁלֵם אֶת אִישׁ, אִישׁ מְדָנִים הוּא.

Unverletzt, körperlich, לֹא שָׁבוּר, שָׁלֵם. Mein unverletztes Geheimniß, סוֹדִי בִּלְתִּי נִגְלָה.

Unvermögen, אֵין אוֹנִים. Aus Unvermögen Etwas zu thun, מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Unvermöglich, er ist unvermöglich dir aufzuhelfen, אֵין בִּיכָלְתּוֹ לִהְיוֹת בְּעֶזְרֶךָ.

Unvermögend, der Kranke ist unvermögend sich aufzurichten, אֵין כֹּחַ בְּחֹלֶה לָקוּם. Ich bin unvermögend zu bezahlen, לֹא אוּכַל־אֵין לִי כֶסֶף לְשַׁלֵּם.

Unvermuthet, פִּתְאוֹם לְפֶתַע, בְּלִי שׂוּם לֵב. Wir griffen den Feind unvermuthet an, בָּאנוּ עַל הָאוֹיֵב פִּתְאֹם. Das kommt mir ganz — לֹא דִמִּיתִי בְּנַפְשִׁי לִשְׁמֹעַ דָּבָר כָּזֶה.

Unvermeidlich, der Krieg ist, אֵין מַעְצוֹר לַמִּלְחָמָה, לֹא נוּכַל לְהִשָּׁמֵר מִכֹּבֶד הַמִּלְחָמָה.

Unvermerkt, s. Unbemerkt.

Unvernunft, die, חֹסֶר תְּבוּנָה. Etwas aus Unvernunft thun, עָשָׂה דָּבָר מִבְּלִי תְבוּנָה, מֵחֶסְרוֹן תְּבוּנָה.

Unvernünftig, er ist, אֵין תְּבוּנָה בּוֹ. Ein unvernünftiger Mensch, חֲסַר תְּבוּנָה. Es ist ein unvernünftiges Volk, לֹא עַם בִּינוֹת הוּא.

Unvernehmlich, er spricht, אֵין אִישׁ שֹׁמֵעַ דְּבָרָיו. Das Volk mit der dunkeln, unvernehmlichen Rede, עַם עִמְקֵי שָׂפָה מִשְּׁמֹעַ.

Unverändert, Alles ist im Hause, לֹא שֻׁנּוּ דָּבָר בַּבָּיִת.

Unveränderlich, dieses ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לְשַׁנּוֹת זֹאת. Gott ist — *אֵין שִׁנּוּי בֶּאֱלֹהַּ.

Unverzagt, er ist, אֵינֶנּוּ רַךְ לֵבָב, אֵין מֹרֶךְ בִּלְבָבוֹ. Sei unverzagt, אַל יֵרַךְ לְבָבְךָ.

Unverkennbar, eine unverkennbare Sache, דָּבָר גָּלוּי.

Unverrichtet, er ist unverrichteter Sache zurückgekehrt, שָׁב אֵלֵינוּ וְחֶפְצוֹ לֹא נַעֲשָׂה.

Unverrückt, man ließ Alles unverrückt stehen, לֹא הֵסִירוּ דָבָר מִמְּקוֹמוֹ.

Unverschuldet, ich leide, צַר לִי וְאֵין רָעָה וָפֶשַׁע בְּיָדִי. Unverschuldet graben sie mir Fallen, חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי.

Unverstand, der, חֹסֶר תְּבוּנָה, חֹסֶר בִּינָה. Aus Unverstand, מִבְּלִי תְבוּנָה. Sie vergehen in ihrem Unverstand, וְיִגְוְעוּ בִּבְלִי דָעַת.

Unverständig, er ist, חֲסַר בִּינָה הוּא, אֵין בּוֹ תְבוּנָה.

Unverständlich, seine Worte sind mir, אֵינֶנִּי שׁוֹמֵעַ אֶת דְּבָרָיו. Das Volk, mit verderbter, unverständlicher Sprache, עַם נִלְעַג לָשׁוֹן אֵין בִּינָה.

Unverschämt, er ist, sie sind, עַז פָּנִים הוּא, חִזְקֵי מֵצַח. Er lügt auf eine unverschämte Weise, יְכַזֵּב־הַמָּה. יְשַׁקֵּר בְּדֶרֶךְ עַזֵּי פָנִים. Unverschämte Lügen, שְׁקָרִים כְּשִׁקְרֵי עַזֵּי פָנִים.

Unverschämtheit, die, *עַזּוּת פָּנִים.

Unfruchtbar, 1) von Männern und Weibern, עָקָר עֲקָרָה. 2) Ein unfruchtbares Land, אֶרֶץ חֲרֵבָה אֶרֶץ מְלֵחָה.

Unfreundlich, ein unfreundliches Gesicht, פָּנִים זֹעֲפִים. Ein unfrenndliches Wetter, עֵת לֹא נְעִימָה.

Unpassend, לֹא נָכוֹן, לֹא נָאוֶה, לֹא הָגוּן.

Unparteiisch, er ist, לֹא יַכִּיר־לֹא יִשָּׂא פְּנֵי אִישׁ.

Unpäßlich, s. Unwohl.

Unpersönlich, ein unpersönliches Zeitwort, פֹּעַל* סְתָמִי. Es donnert, יִשָּׁמַע קוֹל הָרַעַם.

Unzugänglich, ein unzugänglicher Ort, מָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לָבוֹא שָׁמָּה. Der Minister ist heute unzugänglich, לֹא נוּכַל הַיּוֹם לָבוֹא לִפְנֵי יוֹעֵץ הַמֶּלֶךְ.

Unzucht, die, זִמָּה, תַּזְנוּת, זְנוּנִים. Unzucht treiben, זָנָה אֵת, בְּ, אֶל, אַחֲרֵי. Mit Einem, עָשָׂה זִמָּה. Jemanden zur Unzucht verleiten, הִזְנָה אֶת.

Unzuverlässig, לֹא נֶאֱמָן.

Unzufrieden, ich bin damit, לֹא טוֹב הַדָּבָר בְּעֵינַי.

Unzüchtig, ein unzüchtiges Weib, אֵשֶׁת הַזִּמָּה. Unzüchtige Reden, דִּבְרֵי זְנוּת.

Unzeit, etwas zur Unzeit thun, עָשָׂה דָבָר בְּלֹא עִתּוֹ. Der Spaß ist zur Unzeit angebracht, הַשְּׂחוֹק אֵינֶנּוּ בְעִתּוֹ.

Unzeitig, eine unzeitige Geburt, נֵפֶל, יֶלֶד הַיּוֹלָד בְּלֹא עֵת לֵידָתוֹ. s. Fehlgeburt. Von Früchten s. Unreif.

Unzweifelhaft, בְּלִי סָפֵק, דָּבָר אֲשֶׁר אֵין בּוֹ סָפֵק.

Unzweckmäßig, בְּלִי תוֹעֶלֶת, דָּבָר אֲשֶׁר לֹא יוֹעִיל, *לֹא כְפִי תַכְלִית הַדָּבָר.

Unzerbrechlich, בְּלִי לְהִשָּׁבֵר, דָּבָר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לְהִשָּׁבֵר.

Unzertrennlich, wir sind, לֹא נִפָּרֵד לָנֶצַח. Auch im Tode waren sie unzertrennlich, וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ.

Unzerstörbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לַהֲרֹס.

Unkosten, die, הוֹצָאוֹת*.

Unkundig, er ist des Gesetzes und des Rechtes, אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין.

Unkunde, die, aus Unkunde des Gesetzes, *מֵחֹסֶר יְדִיעַת הַדָּת.

Unkeusch, ein unkeusches Weib, אִשָּׁה לֹא צְנוּעָה*.

Unkeuschheit, die, נַאֲפוּפִים, *חֹסֶר הַצְּנִיעוּת.

Unklug, לֹא חָכָם.

Unkenntlich, unkennbar, אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְהַכִּיר. Sich unkenntlich machen, הִשְׁתַּנָּה, הִתְחַפֵּשׂ.

Unkenntniß, die, s. Unkunde.

Unkraut, das, עֵשֶׂב רַע, plur. עֲשָׂבִים רָעִים*.

Unkriegerisch, er ist, לֹא יֶאֱהַב אֶת הַמִּלְחָמָה.

Unrath, der, צוֹאָה, צֹאָה. s. Mist, Koth.

Unrathsam, es ist unrathsam, daß du allein durch den Wald gehst, לֹא טוֹב לָלֶכְתְּךָ בַּיַּעַר לְבַדֶּךָ.

Unruhig werden, vom Herzen, הִפָּעֵר, vom Geiste הִפָּעֵם, הִתְפָּעֵם. Das Herz des Königs von Syrien wurde darüber unruhig, וַיִּסָּעֵר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל הַדָּבָר הַזֶּה. Er hatte Träume und sein Geist wurde unruhig, חָלַם חֲלוֹמוֹת וַתִּתְפָּעֶם רוּחוֹ. Ich habe unruhig geschlafen, נִפְעַם רוּחִי בִּשְׁנָתִי. Es ist auf der Straße unruhig, קוֹל הָמוֹן בַּחוּץ. Einen unruhig machen, הַרְגֵּז אִישׁ. s. Beunruhigen. Eine unruhige Stadt, עִיר הוֹמִיָּה. Ein unruhiger Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִמְצָא מַרְגּוֹעַ לְנַפְשׁוֹ. Unruhige Köpfe, שׁוֹנִים.

Unruhe, die, des Gemüthes, הֲמִית הַנֶּפֶשׁ; als Gegensatz, des Friedens, מְהוּמָה. Zu jener Zeit konnte Niemand in Frieden aus- und eingehen, denn große Unruhen kamen über alle Einwohner der Länder, בָּעֵת הַהִיא אֵין שָׁלוֹם לַיּוֹצֵא וְלַבָּא כִּי מְהוּמוֹת רַבּוֹת עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאֲרָצוֹת.

Unrichtig, לֹא כֵן. Ein unrichtiges Wort, מִלָּה לֹא נְכוֹנָה. Die Antwort auf meine Frage war unrichtig, תְּשׁוּבָתוֹ עַל שְׁאֵלָתִי לֹא כֵן. Eine unrichtige Wage, מֹאזְנֵי מִרְמָה.

Unrichtigkeit, die, מְעֻוָּת, טָעוּת; einer Rechnung *טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן.

Unrein, 1) levitisch, von Personen, Thieren u. Sachen טָמֵא. Ein unreines Vieh, בְּהֵמָה טְמֵאָה, אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהוֹרָה. Er soll unrein sein, יִטְמָא. Der Priester soll ihn für unrein erklären, וְטִמְּאוֹ הַכֹּהֵן. Ein Volk mit unreinen Lippen, עַם טְמֵא שְׂפָתַיִם. Etwas Unreines, דָּבָר טָמֵא, טֻמְאָה. Sie soll nichts Unreines essen, לֹא תֹאכַל כָּל טֻמְאָה. 2) schmutzig: ein unreines Gefäß, בְּלִי *מְלֻכְלָךְ. Unreines Silber, כֶּסֶף לֹא צָרוּף.

nreinigkeit, die, טֻמְאָה.

Unreinlich, *מְזֹהָם, מְלֻכְלָךְ, מְתֹעָב. Meine Kleider machen mich unrein, יְתַעֲבוּנִי שַׂלְמוֹתָי.

Unreinlichkeit, *לִכְלוּךְ. s. Schmutz.

Unreif, die Frucht ist, הַפְּרִי אֵינֶנּוּ מְבֻשָּׁל. Unreife Trauben, בֹּסֶר. Unreife Feigen, פַּגִּים.

Unregelmäßig, ein unregelmäßiges Wort, *מִלָּה זָרָה.

Unregelmäßigkeit, die, זָרוּת*.

Unredlich handeln, עָשָׂה עָוֶל. Ein unredlicher Mann, אִישׁ עַוְלָה, עַוָּל. Unredliche Leute, בְּנֵי עַוְלָה, עֲוִילִים.

Unredlichkeit, die, עָוֶל, עָוֶל, עַוְלָה. Durch die Unredlichkeit deines Handels entweihtest du dein Heiligthum, בְּעֶוֶל רְכֻלָּתְךָ חִלַּלְתָּ מִקְדָּשֶׁיךָ.

Unrecht, 1) das Buch liegt am unrechten Orte, הַסֵּפֶר אֵינֶנּוּ בִמְקוֹמוֹ. Du hast mich unrecht verstanden, לֹא הֵיטַבְתָּ לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבָרַי. Zur unrechten Zeit, בְּלֹא עִתּוֹ. Der Brief an ihn ist in unrechte

Hände gekommen, הָאִגֶּרֶת הַכְּתוּבָה אֵלָיו הִיא בִּידֵי אִישׁ אַחֵר. Bei mir kommt er unrecht an, אָנֹכִי לֹא אֶעֱשֶׂה חֶפְצוֹ. 2) Unrecht thun, handeln עָשֹׂה פֹּעַל עָוֶל. Ihr seid auf unrechten Wegen, לֹא טוֹבָה הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתֶּם הוֹלְכִים בָּהּ. Unrecht Gut gedeiht nicht, עֹשֶׂה הוֹן בְּעַוְלָה לֹא יַצְלִחַ.

Unrecht, das, עָוֶל, עַוְלָה, חָמָס. Das mir zugefügte Unrecht komme auf dich, חֲמָסִי עָלֶיךָ. Du hast Unrecht, לֹא כֵן דִּבַּרְתָּ, לֹא כֵן עָשִׂיתָ. Du thust mir Unrecht, לֹא בְמִשְׁפָּט, לֹא בְצֶדֶק תַּעֲשֶׂה עִמִּי.

Unrechtlich, unrechtliche Dinge, דְּבָרִים לֹא כֵן.

Unrechtmäßig, לֹא בְמִשְׁפָּט, בְּעַוְלָה.

Unschuld, die, תֹּם, תֻּמָּה. Wer in Unschuld wandelt, wandelt sicher, הוֹלֵךְ בַּתֹּם יֵלֵךְ בֶּטַח. Ein Mann aber spannte seinen Bogen in seiner Unschuld und traf den König, וְאִישׁ מָשַׁךְ בַּקֶּשֶׁת לְתֻמּוֹ וַיַּךְ אֶת הַמֶּלֶךְ. Die Unschuld der Redlichen leitet sie, תֻּמַּת יְשָׁרִים תַּנְחֵם. Ich wasche meine Hände in Unschuld, אֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי.

Unschuldig, ich bin, נָקִי אָנֹכִי. Unschuldiges Blut vergießen, שָׁפֹךְ דָּם נָקִי, דָּם חִנָּם. Er ist an seinem Blute unschuldig, נָקִי הוּא מִדָּמוֹ. Einen für unschuldig erklären, נַקֵּה אִישׁ מִן, הַצְדֵּק אִישׁ. Blutgierige Menschen hassen den Unschuldigen אַנְשֵׁי דָמִים יִשְׂנְאוּ תָם.

Unschicklich, לֹא נָאוָה, לֹא נָכוֹן.

Unschlitt, das, חֵלֶב.

Unschlüssig, s. Unentschlossen.

Unschmackhaft, תָּפֵל.

Unschädlich, לֹא רָע.

Unschätzbar, dieses ist, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲרֹךְ זֹאת. לֹא יָדַע אֱנוֹשׁ עֶרְכָּהּ.

Ufer, das, des Flusses, des Meeres, שְׂפַת הַנָּהָר. Die Ufer, שְׂפַת הַיָּם. Die Ufer, גְּדוֹת. Die Wasser des Jordans flossen über alle seine Ufer, וַיֵּלְכוּ מֵי הַיַּרְדֵּן עַל כָּל גְּדוֹתָיו.

Urahn, dein, אֲבִי אֲבוֹתֶיךָ. Unsere Urahnen, אֲבוֹת אֲבוֹתֵינוּ.

Uralt, aus uralten Zeiten, מִשָּׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת, מִימֵי קֶדֶם, מִימוֹת עוֹלָם.

Urbar, macht urbar euren Acker, נִירוּ לָכֶם נִיר.

Urgebirge, die, הַרְרֵי עַד.

Urgroßvater, sein, אֲבִי אַב אָבִיו.

Urheber, der, eines Streites, הַמְגָרֶה, הַמְעוֹרֵר אֶת הַמָּדוֹן. Gott, der Urheber aller Dinge, אֱלֹהַּ* רִאשׁוֹן כָּל הַנִּמְצָאִים, אֱלֹהִים הַמַּמְצִיא כֹּל.

Ursache, die, סִבָּה, דָּבָר. Und dieß war die Ursache, daß Josua sie beschnitten, וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר מָל יְהוֹשֻׁעַ. Einen ohne Ursache hassen, שְׂנֹא אֶת אִישׁ חִנָּם.

Urtheil, das, vor Gericht, מִשְׁפָּט. Ein Urtheil fällen, פַּלֵּל, חָרֹץ הַמִּשְׁפָּט. Sage mir dein Urtheil hierüber, הַוֵּה לִי דֵעֲךָ עַל זֹאת.

Urtheilen, vom Richter, שְׁפֹט, פַּלֵּל.

Urin, der, שַׁיִן, מֵימֵי רַגְלַיִם oder שֵׁין, plur. שֵׁנִים. Den Urin lassen, הַשְׁתֵּן.

Urlaub, der, einem Soldaten Urlaub geben, הַרְשֵׁה* אֶת אִישׁ מִלְחָמָה לָלֶכֶת וְלָשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ. Er hat Urlaub genommen, חִלָּה אֶת פְּנֵי הַשַּׂר לֵאמֹר הַנִּיחָה לִי וְאָשׁוּב אֶל בֵּיתִי. Er ist auf Urlaub, שָׁב אֶל בֵּיתוֹ בִּרְשׁוֹן הַשַּׂר.

Ureltern, deine, אֲבוֹת אֲבוֹתֶיךָ.

Urenkel, die, רִבֵּעִים.

Urplötzlich, בְּפֶתַע פִּתְאֹם.

Urzeit, die, יְמֵי קֶדֶם, יְמוֹת עוֹלָם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים.

Urkunde, die, סֵפֶר, כְּתָב

Urquell, der, s. Quelle.

Urstoff, s. Grundstoff.

Ursprung, der, מָקוֹר, מוֹצָא מַיִם. Der Ursprung einer Stadt, קַדְמַת הָעִיר. Ist das eure fröhliche Stadt, deren Ursprung in den Tagen der Vorwelt war? הֲזֹאת לָכֶם עַלִּיזָה מִימֵי קֶדֶם קַדְמָתָהּ.

Ursprünglich, ein ursprüngliches Wort, מִלָּה יְסוֹדִית*. Die ursprüngliche Beschaffenheit einer Sache, יְסוֹד הַדָּבָר*. Die ursprüngliche Ursache, הַסִּבָּה* הָרִאשׁוֹנָה.

Urschrift, die, s. Original.

Au אוי

אוי. וי, Ersteres steht am Anfang, Letzteres in der Mitte der Wörter: אויגענברוינען. Endigt ein Wort mit וי, so wird ein nicht lautendes א hinzugefügt: פרויא.

Au! אָח! אֲהָהּ! אוֹי, אוֹיָה.

Au, die, s. Aue.

Augapfel, der, אִישׁוֹן בַּת עַיִן, בָּבַת עָיִן. Wer euch antastet, der tastet seinen Augapfel an, הַנֹּגֵעַ בָּכֶם נֹגֵעַ בְּבָבַת עֵינוֹ. s. Augenbild.

August, der, הַחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי, *אָב.

Auge, das, עַיִן. Sie hat schöne Augen, יְפַת עֵינַיִם הִיא. Er that es vor meinen Augen, עָשָׂה זֹאת לְעֵינַי. Ich sah sie mit eigenen Augen, רְאִיתִיהָ בְּעֵינַי, עֵינַי רָאוּהָ. Gehe mir aus den Augen, סוּר מִנֶּגֶד עֵינַי. Er soll mir nicht wieder unter die Augen treten, לֹא יוֹסֵף רְאוֹת פָּנַי. Ihr Bild schwebt mir immer vor Augen, תְּמוּנָתָהּ לְנֶגֶד עֵינַי תָּמִיד. Der Engel entschwand seinen Augen, הַמַּלְאָךְ הָלַךְ מֵעֵינָיו. Aller Augen sind auf dich gerichtet, עֵינֵי כֹל עָלֶיךָ. Er hat ein Auge auf sie geworfen, נָשָׂא עֵינָיו אֵלֶיהָ. Einer, der ein wohlwollendes Auge hat, טוֹב עַיִן. Einer, der die Augen senkt, שַׁח עֵינַיִם. So spricht der Mann mit geöffnetem Auge, נְאֻם הַגֶּבֶר שְׁתֻם הָעָיִן. Hinfallend, mit enthüllten Augen, נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם. Der Mensch sieht nach den Augen, Gott aber sieht nach dem Herzen, הָאָדָם יִרְאֶה לְעֵינַיִם וֵאלֹהִים יִרְאֶה לַלֵּבָב. Sei unser Auge (unser Führer), וְהָיִיתָ לָּנוּ לְעֵינָיִם. Ein blindes Volk, das Augen hat, עַם עִוֵּר וְעֵינַיִם יֵשׁ. Die Sache liegt vor Augen, הַדָּבָר גָּלוּי לָעֵינַיִם. Das sticht ihm in die Augen, זֹאת תִּשְׁאַלְנָה עֵינָיו. Es sieht ihm der Schalk aus den Augen, תַּרְמִית לִבּוֹ נִשְׁקֶפֶת מֵעֵינָיו. Vier Augen sehen besser als zwei, עֵינֵי הַשְּׁנַיִם תֵּיטַבְנָה לִרְאוֹת מֵעֵינֵי הָאֶחָד. Einem Sand in die Augen streuen, עִוֵּר עֵינֵי אִישׁ בְּדִבְרֵי שָׁוְא. (Figürlich bei Pflanzen), נִצָּנִים, פְּרָחִים. Augen treibt das junge Reis, הַנֶּטַע הָרַךְ יוֹצִיא נִצָּנִים.

Augenarzt, der, רֹפֵא לָחֳלִי הָעֵנַיִם.

Augenbild, das, er verwahrte es wie sein Augenbild, יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ.

Augenblick, der, רֶגַע, מְעוּף עָיִן. Augenblicke, רְגָעִים. Des Verruchten Freude dauert einen Augenblick, שִׂמְחַת חָנֵף עֲדֵי רָגַע. Eine falsche Zunge besteht kaum einen Augenblick, עַד אַרְגִּיעָה לְשׁוֹן שָׁקֶר. Es ist kaum einen Augenblick, daß ich ihn gesehen, כִּמְעַט רֶגַע רְאִיתִיו. Verbirg dich auf kurze Augenblicke, חֲבִי כִמְעַט רֶגַע. Du prüfst ihn jeden Augenblick, לִרְגָעִים תִּבְחָנֶנּוּ.

Augenblicklich, כְּרֶגַע, בְּרֶגַע. Sondert euch ab von dieser Gemeinde, und ich will sie augenblicklich vernichten, הִבָּדְלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וַאֲכַלֶּה אֹתָם כְּרָגַע. Ich werde augenblicklich zurückkommen, אָשׁוּב בְּרֶגַע.

Augenbraunen, die, גַּבּוֹת עֵינַיִם.

Augenhöhle, die, חֹר הָעֵינַיִם. Die Augen schwinden ihm in ihren Höhlen, וְעֵינָיו תִּמַּקְנָה בְחֹרֵיהֶן.

Augenwimpern, die, עַפְעַפֵּי הָעֵינָיִם. Ich gönne meinen Augenwimpern keinen Schlummer, לֹא אֶתֵּן תְּנוּמָה לְעַפְעַפָּי.

Augenweide, die, s. Augenlust.

Augenweh, das, כְּאֵב עֵינַיִם.

Augenlos, wie Augenlose tappen wir, וּכְאֵין עֵינַיִם נְגַשֵּׁשָׁה.

Augenlust, die, מַחְמַד עֵינַיִם, תַּאֲוָה לְעֵינַיִם.

Augenlieder, die, שְׁמֻרוֹת עֵינַיִם.

Augenlicht, das, geschwunden ist mein Augenlicht אוֹר עֵינַי אֵין אִתִּי.

Augenmaß, das, Etwas nach dem Augenmaße kaufen, קָנָה דָבָר לְמַרְאֵה עֵינַיִם.

Augenmittel, das, רְפֻאוֹת לָחֳלִי הָעֵינַיִם.

Augenmerk, das, ich werde mein Augenmerk darau richten, אָשִׂים עֵינִי וְלִבִּי עָלָיו.

Augenzeuge, der, ich war Augenzeuge dieser That, לְעֵינַי נַעֲשָׂה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה, עֵינַי רָאוּ אֶת הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה.

Augenkrankheit, die, חֳלִי הָעֵינַיִם.

Augenschein, der, er richtet nicht nach dem Augenschein

לֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפֹּט. Etwas in Augenschein nehmen, רָאָה דָבָר בְּעֵינָיו.

Augenscheinlich, das ist, הַדָּבָר הַזֶּה גָּלוּי לְעֵינַיִם.

Augenschwäche, die, חֻלְשַׁת הָעֵינַיִם.

Augenschmerz, der, כְּאֵב הָעֵינַיִם. Ich habe — עֵינַי תִּכְאַבְנָה.

Auditor, der, הַשּׁוֹפֵט אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה.

Audienz, die, er hat bei dem König eine Audienz gehabt, רָאָה אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ; הֵבִיא דְבָרוֹ אֶל הַמֶּלֶךְ בִּרְשׁוּתוֹ. Er ist nicht zur Audienz des Fürsten gelassen worden, לֹא נְתָנוּהוּ לִרְאוֹת אֶת פְּנֵי הַשַּׂר וּלְדַבֵּר אֵלָיו.

Au weh! אוֹי! הוֹי! אֲהָהּ!

Autor, der, eigentlich der Urheber irgend eines Unternehmens, פֹּעַל דָּבָר, מוֹצִיא דָבָר לִפְעֻלַּת אָדָם; davon wird auch der Verfasser eines Buches dessen Autor genannt, מְחַבֵּר סֵפֶר, s. Verfasser.

Autorität, die, s. Ansehen, Würde, Macht. Die Autoritäten, s. Behörde.

Authentisch, s. Glaubwürdig.

Auch, גַּם, אַף. Granaten, auch Palmen- und Aepfelbäume, רִמּוֹן גַּם תָּמָר וְתַפּוּחַ. Auch Sie selbst sagte, וְהִיא גַם הִיא אָמְרָה. Mein Sohn, ist dein Herz weise, so freuet sich auch mein Herz, בְּנִי אִם חָכַם לִבְּךָ יִשְׂמַח לִבִּי גַם אָנִי. Will er auch wohl der Königin Gewalt anthun? הֲגַם לִכְבּוֹשׁ אֶת הַמַּלְכָּה. Werde ich auch wohl gebären, da ich alt bin? הַאַף אֻמְנָם אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי. In der poetischen Sprache ist אַף häufiger als גַּם. Auch wenn, וְאַף גַּם. Auch dann, wenn sie sein werden in dem Lande ihrer Feinde, וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם. Wenn auch, גַּם כִּי. s. Wenn.

Aus, ein Vorwort, welches den Dativ erfordert, auf die Frage woher? woraus? Im Hebräischen מִן, מִתּוֹךְ, בְּ, אֶת. 1) Dem Orte nach: er kam aus dem Zimmer, aus der Ferne, בָּא מִן הַחֶדֶר, מֵרָחוֹק. Sie zogen, sie flohen aus der Stadt, יָצְאוּ מִן- אֶת הָעִיר, נָסוּ מִתּוֹךְ הָעִיר. Aus einem Gefäße, aus dem Feuer nehmen, לָקַח מִתּוֹךְ הַכֶּלִי, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. Wein aus einem goldenen Becher trinken, שָׁתָה יַיִן בְּכוֹס זָהָב. Aus einem Buche vorlesen, קָרָא בְּסֵפֶר לִפְנֵי אִישׁ. 2) Der Menge nach: Aus dem Volke, aus der Gemeinde, מִתּוֹךְ הָעָם, מִתּוֹךְ הָעֵדָה. 3) Aus goldgewirkten Stoffen ist ihr Kleid, מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ. Alle seine Geräthe machte er aus Kupfer, כָּל כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת. Er bauete aus den Steinen einen Altar, וַיִּבְנֶה אֶת הָאֲבָנִים מִזְבֵּחַ. Gefäße aus Silber (silberne Gefäße), כְּלֵי כֶסֶף. 4) Etwas aus Haß, aus Versehen thun, עָשָׂה דָבָר בְּשִׂנְאָה, בִּשְׁגָגָה. Aus Besorgniß einer Sache thaten wir dieses, מִדְּאָגָה מִדָּבָר עָשִׂינוּ זֹאת. Aus eigenem Antriebe, בְּנִדְבַת לֵב. 5) Sich einen Verdruß aus dem Sinne schlagen, הֵסֵר כַּעַס מִלִּבּוֹ. Entferne dich aus der Nähe eines Thoren, לֵךְ מִנֶּגֶד לְאִישׁ כְּסִיל. Aus vollem Halse schreien, זָעַק בְּקוֹל- קוֹל גָּדוֹל. Aus dieser Sache wird nichts, הַדָּבָר הַזֶּה לֹא יִהְיֶה. 6) Jahr aus, Jahr ein, שָׁנָה בְשָׁנָה, מִיָּמִים יָמִימָה.

Aus, Nebenwort, 1) das Jahr ist aus, כָּלְתָה הַשָּׁנָה. Die Trauerzeit ist aus, שָׁלְמוּ יְמֵי הָאֵבֶל. 2) Es ist aus mit mir, אָבַדְתִּי. Ich dachte, es wäre aus mit mir, אָמַרְתִּי נִגְזָרְתִּי.

Ausathmen, הוֹצִיא רוּחַ מִפִּיו. (Substantiv) das Ein- und Ausathmen, שְׁאִיפַת וְתוֹצְאוֹת רוּחַ אַפַּיִם.

Ausackern, er hat die Wurzeln ausgeackert, הוֹצִיא אֶת הַשָּׁרָשִׁים מִן הָאֲדָמָה בְּחָרְשׁוֹ אֹתָהּ.

Ausarbeiten, עָשָׂה פְּעֻלָּה עַד תַּכְלִית. 1) Bearbeiten, עָשָׂה. Er hat das Werk gut ausgearbeitet, הֵיטִיב לַעֲשׂוֹת אֶת פָּעֳלוֹ. 2) Bis zur Vollkommenheit bringen, הִשְׁלִים- כָּלַל אֶת.

Ausarten, er ist ausgeartet, הִשְׁחִית דְּרָכוֹ, נֶהְפַּךְ לְאִישׁ רָע. Wenn Jemand hat einen ausgearteten Sohn, כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר. Ein kluger Knecht herrscht über einen ausgearteten Sohn, עֶבֶד מַשְׂכִּיל יִמְשֹׁל בְּבֵן מֵבִישׁ.

Aus- und Eingehen, Niemand ging aus und Niemand ging ein, אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא. Ich weiß weder aus- noch einzugehen, לֹא אֵדַע צֵאת וָבֹא.

Aus- und Einführen, du warst es, der Israel aus- und einführte, אַתָּה הַמּוֹצִיא וְהַמֵּבִיא אֶת יִשְׂרָאֵל.

Aus- und Einziehen, er zog aus und ein vor dem Volke, וַיֵּצֵא וַיָּבֹא לִפְנֵי הָעָם.

Ausüben, הוֹצִיא דָבָר לִפְעוּלַּת אָדָם. Eine Kunst ausüben, עָשָׂה מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת, עָשָׂה מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב. Eine Schandthat, עָשָׂה נְבָלָה. Rache an Einem, עָשָׂה נְקָמָה־ נָתַן נִקְמָתוֹ בְאִישׁ.

Auseinander bringen, streitende Personen, הַפְרֵד בֵּין אֲנָשִׁים נִצִּים, תַּוֵּךְ שָׁלוֹם בֵּינֵיהֶם.

Auseinander gehen, sie gingen, נִפְרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו וְהָלְכוּ לָהֶם.

Auseinander sitzen, warum sitzest du und dein Bruder auseinander? מַדּוּעַ לֹא תֵשֵׁב אֵצֶל אָחִיךָ.

Auseinander setzen, Einem Etwas, הָבִין דָּבָר לְאִישׁ.

Auseinander treiben, die Feinde, פַּזֵּר־ הָפִיץ אֶת הָאוֹיְבִים.

Auseinander laufen, als sie den Feind erblickten, liefen sie — בִּרְאוֹתָם אֶת הָאוֹיֵב הִתְפָּרְדוּ וּבָרְחוּ לָהֶם.

Auseinander legen, s. Zerlegen.

Auseinander reißen, קָרַע לִגְזָרִים.

Auseinander schneiden, גָּזַר לִשְׁנַיִם.

Auseinander sperren, spreizen die Füße, פִּשֵּׂק אֶת הָרַגְלַיִם.

Auseinander springen, von Gefäßen, הִבָּקַע הִתְבַּקַּע.

Ausbaden, כִּלָּה לִרְחֹץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם.

Ausbacken, das Brod ist nicht gehörig ausgebacken, הַלֶּחֶם לֹא נֶאֱפָה הֵיטֵב.

Ausborgen, Geld, הִלְוָה כֶסֶף אֶת אִישׁ.

Ausbund, der, ein Ausbund von Schönheit, כְּלִיל בַּהֲדָרוֹ, מִכְלַל יֹפִי. s. Inbegriff. Ein Ausbund aller Schelme, רַע הָרָעִים.

Ausbau, der, eines Hauses, *הַשְׁלָמַת בִּנְיַן הַבַּיִת.

Ausbauen, Etwas, כִּלָּה לִבְנוֹת אֵת, בָּנָה וְכִלָּה אֵת. Nachdem man das Haus ausgebauet hatte, bedeckte man das Haus, וַיִּבֶן אֶת הַבַּיִת וַיְכַלֵּהוּ וַיִּסְפֹּן אֶת הַבַּיִת.

Ausbiegen, vor Einem, s. Ausweichen.

Ausbieten, eine Waare, s. Feilbieten.

Ausbitten, er hat sich von mir ausgebeten, hingehen zu dürfen, נִשְׁאַל נִשְׁאַל מִמֶּנִּי לָלֶכֶת שָׁמָּה. s. Erbitten.

Ausbilden, Etwas, הִשְׁלִים־ כָּלַל אֵת. Er ist in der Tonkunst noch nicht ausgebildet, *אֵינֶנּוּ שָׁלֵם עוֹד בִּמְלֶאכֶת הַנִּגּוּן, בְּחָכְמַת הַנִּגּוּן.

Ausbeute, die, Gewinn, שָׁלָל. Die Ausbeute von Fischereien, von Gold- und Silberbergwerken, שְׁלַל הַדַּיָּגִים. שְׁלַל חֹצְבֵי זָהָב וָכֶסֶף מֵהָרִים.

Ausblasen, ein Licht, כִּבָּה אֶת הַנֵּר בְּרוּחַ פִּיו. Einem das Lebenslicht ausblasen, לָקַח־ אָסַף אֶת נֶפֶשׁ אִישׁ.

Ausbluten, die Wunde hat ausgeblutet, דַּם הַמַּכָּה חָדַל מִצֶּקֶת.

Ausblühen, חָדַל לִפְרֹחַ. Als die Rosen ausgeblüht hatten, כְּתֹם פֶּרַח הַשּׁוֹשַׁנִּים.

Ausbleiben, 1) ich werde über Nacht ausbleiben, לֹא אָשׁוּב לְבֵיתִי (לִמְלוֹנִי) כָּל הַלַּיְלָה, בַּלַּיְלָה הַזֶּה, עַד יוֹם מָחָר. 2) Warum bleibt dein Bruder so lange aus? מַדּוּעַ בֹּשֵׁשׁ אָחִיךָ לָבוֹא. Er blieb über die bestimmte Zeit aus, וַיּוֹחֶר מִן הַמּוֹעֵד. Mit der Bezahlnug ausbleiben, אֵחַר לְשַׁלֵּם. 3) Das Fieber ist ausgeblieben, הַקַּדַּחַת חָדְלָה, לֹא יָסְפָה לָשׁוּב עוֹד. Der Frühregen blieb aus, וַיִּמָּנְעוּ הָרְבִיבִים. 4) Die Strafe bleibt gewiß nicht aus, בּוֹא תָבוֹא הַפְּקֻדָּה לֹא תְאַחֵר. 5) Hier ist ein Wort ausgeblieben, פֹּה תֶּחְסַר מִלָּה אַחַת.

Ausbedingen, sich Etwas bei Einem, *הִתְנָה עִם אִישׁ.

Ausbeten, כִּלָּה לְהִתְפַּלֵּל.

Ausbesserung, die, *תִּקּוּן.

Ausbessern, von Häusern, חִזֵּק. Daß sie ausbessern die Risse des Hauses, לְחַזֵּק אֶת בֶּדֶק הַבָּיִת. Von Kleidern, *תִּקֵּן. Ein Fehler, den man nicht ausbessern kann, מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתְקֹן.

Ausbraten, 1) das Fleisch ist noch nicht ausgebraten, הַבָּשָׂר אֵינֶנּוּ צָלוּי הֵיטֵב. 2) Das Fett aus einem Vogel ausbraten, הוֹצִיא הַשֶּׁמֶן מִן הָעוֹף בְּצָלֹת אֹתוֹ.

Ausbruch, der, beim Ausbruche des Feuers, des Krieges, בְּצֵאת הָאֵשׁ, בִּתְחִלַּת הַמִּלְחָמָה. Im Ausbruche des Zornes verbarg ich mein Angesicht einen Augenblick vor dir, בְּשֶׁצֶף קֶצֶף הִסְתַּרְתִּי פָנַי רֶגַע מִמֵּךְ. Der Ausbruch eines Feuer speien-

den Berges, הַתְחָלַת הַר גַּעַשׁ לַחְצוֹב לְהָבוֹת (לְהוֹרִיק אֵשׁ לַהַט).

Ausbrausen, vom Winde, חָדַל לִסְעֹר. Vom Wasser, שָׁכַךְ. Vom Meere, שָׁתַק. Als er ausgebraust hatte, fragte ich ihn, כְּשֹׁךְ חֲמָתוֹ שְׁאֶלְתִּיו.

Ausbrühen, ein Gefäß, הֶעֱבִר כְּלִי בְּמַיִם חַמִּים מְאֹד.

Ausbrüten, Eier, בָּקַע, בִּקֵּעַ בֵּצִים. Dort nistet die Pfeilschlange, legt Eier und brütet aus, שָׁמָּה קִנְּנָה קִפּוֹז וַתְּמַלֵּט וּבָקְעָה. Böses ausbrüten, s. Aushecken.

Ausbringrn, 1) ich kann den Fettfleck nicht — לֹא אוּכַל לְהָסֵר הַשֶּׁמֶן מִן הַבֶּגֶד. 2) Bekannt machen. Wer Verläumdung ausbringt, ist ein Thor, מוֹצִיא דִבָּה הוּא כְסִיל.

Ausbreitung, die, מִפְרָשׂ, מִמְשָׁח.

Ausbreiten, 1) ein Tuch, die Hände, die Flügel, פָּרַשׂ שִׂמְלָה, פָּרַשׂ כַּפַּיִם, כְּנָפַיִם. Die Zweige ausbreiten, שִׁלַּח דָּלִיּוֹת. Die Feinde breiten sich aus über das ganze Land, הָאוֹיְבִים נְטוּשִׁים עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ. Die Schlacht breitete sich aus, וַתִּטֹּשׁ הַמִּלְחָמָה. Sie breiteten sich im Thale aus, וַיִּפָּשְׁטוּ בָּעֵמֶק. Der Hinterhalt breitete sich aus, וַיִּמְשֹׁךְ הָאֹרֵב. Seine Heerde breitete sich im Lande aus, מִקְנֵהוּ פָּרַץ בָּאָרֶץ. Er breitet die Völker aus und führt sie weg, שֹׁטֵחַ לַגּוֹיִם וַיַּנְחֵם. Der die Erde ausbreitet mit ihren Erzeugnissen, רֹקַע הָאָרֶץ וְצֶאֱצָאֶיהָ. Wie Thäler breiten sie sich aus, כִּנְחָלִים נִטָּיוּ. Sie breitete darüber Grütze aus, וַתִּשְׁטַח עָלָיו הָרִפוֹת. Ich breite meine Hände nach dir aus, שִׁטַּחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפָּי. Er breitet einen Dreschwagen aus auf dem Schlamme, יִרְפַּד חָרוּץ עֲלֵי טִיט. Gesehen habe ich einen mächtigen Frevler, der sich ausgebreitet wie ein alter, schattenreicher Baum, רָאִיתִי רָשָׁע עָרִיץ וּמִתְעָרֶה כְּאֶזְרָח רַעֲנָן. 2) Ein ausgebreitetes Geschlecht, מִשְׁפָּחָה רַבָּה מְאֹד. Er hat einen ausgebreiteten Ruf, שָׁמְעוֹ הֹלֵךְ בְּכָל הָאָרֶץ.

Ausbrechen, 1) von den Zähnen שַׁבֵּר, הָרַס, נָתַץ. Gott brich ihnen die Zähne aus dem Munde aus, אֱלֹהִים הֲרֹס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ. 2) Ein Feuer ist ausgebrochen, יָצְאָה הָאֵשׁ. Eine Seuche ist unter dem Volke ausgebrochen, הָיְתָה פָּרְצָה הַמַּגֵּפָה בָעָם. Der Zorn Gottes ist ausgebrochen, יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים. Ich lasse einen Sturmwind ausbrechen, וּבִקַּעְתִּי רוּחַ סְעָרוֹת. Der Aussatz brach aus an seiner Stirne, הַצָּרַעַת זָרְחָה בְמִצְחוֹ. Wenn der Schaden wiederkehrt und im Hause ausbricht, וְאִם יָשׁוּב הַנֶּגַע וּפָרַח בַּבָּיִת. 3) Brecht in Jubel aus, פִּצְחוּ רִנָּה, פִּצְחוּ רַנְּנוּ. In ein lautes Gelächter ausbrechen, נָתַן קוֹלוֹ בִשְׂחֹק.

Ausbrennen, 1) ein Gefäß, הֶעֱבִר כְּלִי בָאֵשׁ. Es ist von innen ausgebrannt, וְתוֹכוֹ נָחָר. Das Schilf der Sümpfe brannten sie aus mit Feuer, וְאֶת הָאֲגַמִּים שָׂרְפוּ בָאֵשׁ. 2) Das Feuer ist ausgebrannt, חָדְלָה הָאֵשׁ לַעֲלוֹת שַׁלְהֶבֶת (לִהְיוֹת בּוֹעֶרֶת), כָּבְתָה הָאֵשׁ. 3) Eine von der Sonne ausgebrannte Gegend, צְחִיחָה. Ich mache dich zu einem ausgebrannten Berge, וּנְתַתִּיךָ לְהַר שְׂרֵפָה.

Ausgabe, die, plur. Ausgaben, הוֹצָאוֹת*.

Ausgang, der, 1) eigentlich, צֵאת, מוֹצָא. Gott behütet deinen Ausgang und deinen Eingang, אֱלֹהִים יִשְׁמֹר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ. Er kam, um deinen Ausgang und deinen Eingang zu erfahren, בָּא לָדַעַת אֶת מוֹצָאֲךָ וְאֶת מוֹבָאֶךָ. 2) Beim Ausgang des Jahres, בְּצֵאת הַשָּׁנָה. 3) Besser der Ausgang eines Dinges, als sein Anfang, טוֹב אַחֲרִית דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ. 4) Die Ausgänge des Heiligthums, מוֹצָאֵי הַמִּקְדָּשׁ. Die Ausgänge der Stadt, תּוֹצְאוֹת הָעִיר.

Ausguß, der, ein Ort, wo man Etwas hingießt, שֶׁפֶךְ.

Ausgießen, Wasser aus einem Gefäße, יָצַק, שָׁפַךְ מַיִם מִן הַכְּלִי. Ich werde meinen Grimm wie eine Wasserfluth über sie ausgießen, אֶשְׁפֹּךְ עֲלֵיהֶם כַּמַּיִם עֶבְרָתִי. Ausgegossen hat Gott über euch den Geist der Betäubung, נָסַךְ אֱלֹהִים עֲלֵיכֶם רוּחַ תַּרְדֵּמָה, s. Anmuth.

Ausglitschen, s. Ausgleiten.

Ausgleiten, es fehlte wenig, daß meine Schritte ausgeglitten wären, כְּאַיִן שֻׁפְּכוּ אֲשֻׁרָי.

Ausgleichung, die, הַשְׁוָאָה, פֶּשֶׁר*.

Ausgleichen, gleich machen, יַשֵּׁר. Von Streitigkeiten, פַּשֵּׁר אֵת הַשְׁוֵה*. Sich ausgleichen, הִתְפַּשֵּׁר.

Ausglätten, Etwas, הַחֲלֵק אֵת.

Ausgeben, 1) Geld, הוֹצִיא כֶסֶף. 2) Eine Tochter, נָתַן בַּת. Es pflegt nicht zu geschehen in unserm Orte, die Jüngere vor der Aeltern auszugeben, לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ לָתֵת הַצְּעִירָה לִפְנֵי הַבְּכִירָה. 3) Er gibt sich für einen Arzt aus, יְדַבֵּר אֶל כָּל אִישׁ לֵאמֹר רֹפֵא אָנֹכִי. Sich für reich ausgeben, הִתְעַשֵּׁר.

Ausgehen, 1) Aus einem Orte gehen, יָצָא. Warum gehst du nicht aus? מַדּוּעַ לֹא תֵצֵא הַחוּצָה, לָמָּה לֹא תֵלֵךְ בַּחוּץ. Sie ging aus, um sich umzusehen unter den Töchtern des Landes, וַתֵּצֵא לִרְאוֹת בִּבְנוֹת הָאָרֶץ. Auf Raub ausgehen, יָצָא לִשְׁלוֹל שָׁלָל, לָבֹז בַּז. (Von Thieren), יָצָא לִטְרֹף טָרֶף, שִׁחֵר לַטָּרֶף. 2) Der König hat einen Befehl ausgehen lassen, יָצָא דְבַר מַלְכוּת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ. 3) Als ihr die Seele ausging, בְּצֵאת נַפְשָׁהּ. Der Athem geht ihm aus, תֵּצֵא רוּחוֹ, נָפְחָה נַפְשׁוֹ. Die Haare sind ihm ausgegangen, נָפְלוּ שַׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ (מִזְּקָנוֹ, מִמַּחֲלָה), s. Ausfallen,. Das Geld ist mir ausgegangen, אָפֵס תַּם כַּסְפִּי. Das Brod ist ausgegangen aus unseren Geräthen, הַלֶּחֶם אָזַל מִכֵּלֵינוּ. 4) Die Farbe ist ausgegangen, חָלַף הַצֶּבַע. 5) Das Licht ist ausgegangen, כָּבָה, דָּעַךְ הַנֵּר. 6) Die Hand Gottes ist wider mich ausgegangen, יָצְאָה בִּי יַד אֱלֹהִים. 7) Er geht darauf aus, mir zu schaden, יַחְשֹׁב לְהָרַע לִי.

Ausgähren, dein Brod hat nicht ausgegohren, לַחְמְךָ לֹא בָצֵקָה. Der Wein hat schon ausgegohren, חָדַל, כָּלָה הַיַּיִן לַחְמֹר.

Ausgelassen, er ist ausgelassen lustig, יִשְׂחַק בִּמְאֹד מְאֹד, לִבְלִי חֹק. Ein ausgelassener Mensch, אִישׁ הֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ, אִישׁ פָּרוּעַ. Ausgelassenes Weibsbild, אִשָּׁה מְשׁוּבָה, מְשׁוֹבֶבֶת, מְשָׂרֶכֶת דְּרָכֶיהָ.

Ausgelassenheit, die, פְּרִיצוּת*.

Ausgelitten, er hat nun לֹא יוֹסִיף לִסְבֹּל מַכְאֹבִים.

Ausgenommen, זוּלָתִי, לְבַד, s. Außer.

Ausgraben, חָפַר מִן. Sie haben den Todten wieder ausgegraben, שָׁבוּ וְחָפְרוּ אֶת הַמֵּת מִקִּבְרוֹ. Einen Baum, חָפַר בָּאָרֶץ לְהוֹצִיא הָעֵץ מִמֶּנָּה. Einen Todten, פָּתַח הַקֶּבֶר לְהוֹצִיא הַמֵּת מִמֶּנּוּ.

Ausdonnern, es hat ausgedonnert, חָדַל קוֹל הָרַעַם, חָדְלוּ הַקּוֹלוֹת.

Ausdorren, von Pflanzen, יָבֵשׁ. Ein ausgedorrter Erdboden, אֲדָמָה חֲרֵבָה, צְחִיחָה.

Ausdauernd sein, im Leiden, כַּלְכֵּל עָנְיוֹ, צָרָתוֹ. Heil dem, der ausdauernd ist, אַשְׁרֵי הָאִישׁ יָחִיל וְדוּמָם לִתְשׁוּעָה.

Ausdichten, s. Ausdenken.

Ausdüften, die Blumen düften angenehme Gerüche aus, הַפְּרָחִים יִתְּנוּ רֵיחַ טוֹב.

Ausdehnung, die, des Himmels, רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם; des Gewölkes, מִפְרְשֵׂי עָב.

Ausdehnen, 1) dem Raume nach, מָתַח, נָטָה, פָּשַׁט, מָשַׁךְ, רָקַע. 2) Von Metallen, רִקַּע, רָדַד. 3) Zu kurz ist das Bett, sich auszudehnen, קָצַר הַמַּצָּע מֵהִשְׂתָּרֵעַ. Auf verpfändeten Gewändern dehnen sie sich aus, עַל בְּגָדִים חֲבֻלִים יַטּוּ.

Ausdenken, Etwas, הָגָה דָבָר מִלֵּב. Eine List, חָפַשׂ עָרְמָה, s. Ersinnen.

Ausdruck, der, דָּבָר. Ein harter Ausdruck entflammt den Zorn, דְּבַר עֶצֶב יַעֲלֶה אָף. Er redete mit ihm in harten Ausdrücken, דִּבֶּר אִתּוֹ קָשׁוֹת. Er bediente sich gegen mich folgender Ausdrücke. דִּבֶּר אֵלַי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר.

Ausdrücklich, ich habe ihm ausdrücklich befohlen, hinzugehen, צִוִּיתִיו בִּדְבָרִים בְּרוּרִים לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Ausdrücken, 1) Weinbeeren, שָׂחַט עֲנָבִים. Ein eiterndes Geschwür, זוּר מַכָּה טְרִיָּה. Er drückte die Wolle aus, וַיָּזַר אֶת הַגִּזָּה. Sein Blut werde ausgedrückt, וְנִמְצָה דָמוֹ. 2) Ich vermag es nicht, dir Alles mit Worten auszudrücken, was ich

empfinde, אין מלים בלשוני להגיד לך את כל אשר בלבבי.

Ausdreschen, Etwas, דוש, הדיש את. Brodkorn wird ausgedroschen, לחם יודק.

Aushalten, 1) er hat die Schmerzen ausgehalten, ohne zu schreien, סבל המכאובים ולא זעק. Die Beschwerden des Krieges aushalten, נשא עמל המלחמה. 2) Seine Dienstzeit — מלא ימי עבדתו. 3) Es ist mit ihm nicht auszuhalten, ילאה כל איש בדבריו ובמעשיו.

Aushacken, die Augen, נקר עינים. Ein Auge, das den Vater verspottet, das müssen die Raben des Thales aushacken, עין תלעג לאב יקרוה ערבי נחל. Etwas aus der Erde, הוציא דבר מן הארץ במעדר.

Ausharren, sei ausharrend, שא דומם אשר נטל עליך, קוה לה' ויושע לך.

Ausholen, seine Hand holt aus mit der Axt, den Baum umzuhauen, ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ. Mit dem Schwerte — הניף החרב.

Aushöhlungen, die, *חלולים. In Felsen und in der Erde, מערות צורים ומחלות עפר.

Aushöhlen, Etwas, נבב את, *חלל את. Er gräbt eine Grube und höhlt sie aus, בור כרה ויחפרהו. Der im Felsen eine Ruhestätte sich aushöhlte, חקקי בסלע משכן לו. Das Wasser höhlt Steine aus, אבנים שחקו מים.

Aushöhnen, Einen, חרף את איש, s. Verhöhnen.

Aushören, höre erst meine Erzählung aus, und dann rede, שמע נא את אשר אספר לך ואחר תדבר. Höre mich aus, שמע דברי עד תמם.

Aushungern, eine Stadt, הרעיב את אנשי העיר לכבשה. Ausgehungerte Menschen, תחלואי רעב, מזי רעב.

Aushauch, der, des Geistes, מפח נפש.

Aushauchen, sie hauchte ihre Seele aus, נפחה נפשה. Sie hauchen ihre Seele aus in den Schooß ihrer Mütter, תשתפך נפשם אל חיק אמותם.

Aushauen, 1) Einen Wald, ברא את היער. Wenn es ein Wald ist, so haue ihn aus, כי יער הוא ובראתו. 2) Ein Grab, חצב קבר. Der in der Höhe ein Grab sich aushieb, חצבי מרום קברו. Ausgehauene Brunnen, בורות חצובים.

Aushülsen, Bohnen, *הסר הקליפה מעל הפול.

Ausheitern, der Himmel hat sich ausgeheitert, השמים טהרו.

Ausheben, 1) Eine Thüre, הסר הדלת מעל צירה. 2) Man hat in der Stadt viele Rekruten ausgehoben, לקחו אנשים רבים מאנשי העיר ללמדם מלחמה.

Aushellen, sich, s. Ausheitern.

Aushelfen, Einem mit Geld, *הלוה כסף את איש הנצרך לו.

Aushecken, Junge ausbrüten, בקע. Ich stärkte ihren Arm, und sie hecken Böses gegen mich aus, חזקתי זרועותם ואלי יחשבו רע.

Auswahl, die, מבחר. Eine Auswahl von Sprüchen, מבחר המשלים, משלים נבחרים. Du hast eine gute Auswahl getroffen, היטבת לבחור.

Auswachsen, 1) das Korn in der Scheuer fängt an auszuwachsen, הדגן יחל לצמח בגרן. 2) Er ist vorn und hinten ausgewachsen, גבן הוא.

Auswanderung, die, nach ihrer Auswanderung, אחרי צאתם מארץ מולדתם.

Auswandern, יצא לגור לארץ נכריה. Nach der neuen Welt, יצוא לגור במדינת הים; oder, באיי הים.

Auswanderer, der, היוצא מארץ מולדתו.

Auswarten, Etwas, הוחיל עד כלות הדבר.

Auswaschen, die Blutflecken eines Kleides, כבס את השמלה להעביר הדם מעליה. Ein Gefäß, שטף הכלי במים.

Auswuchs, der, ein Buckel, גב.

Auswurf, der, Speichel, רק. Wie der Hund zu seinem Auswurf zurückkehrt, so wiederholt der Narr seine Thorheit, ככלב שב על קאו כסיל שונה באולתו. Der Auswurf des Blutes, *הקאת דם. Er ist ein Auswurf der Menschheit, בזה נפש מאדם.

Auswurzeln, Etwas, שרש את, s. Entwurzeln.

Auswühlen, von Schweinen, כרסם.

Auswüthen, als er ausgewüthet hatte, כְּכַלּוֹתוֹ לִשְׁפּוֹךְ חֲמָתוֹ.

Auswirkt, er hat mir beim Fürsten ein Amt ausgewirkt, חִלָּה אֶת פְּנֵי הַשָּׂר בַּעֲדִי וַיְשִׂימֵנִי לְפָקִיד.

Auswischen, ein Gefäß, מָחָה כְּלִי.

Ausweisen, Einen, 1) fortschicken הִגְלָה אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. 2) Er muß sich ausweisen, *יָבִיא עֵד.

Ausweichen, Einem, נָטָה מִפְּנֵי אִישׁ =פָּטַר. Die Eselin sah mich und wich mir aus, וַתִּרְאַנִי הָאָתוֹן וַתֵּט מִפָּנַי. Er wich ihm aus, וַיִּפָּטֵר מֵעָלָיו.

Ausweinen, sich, 1) zur Genüge weinen, בָּכֹה הַרְבֵּה בָּכָה, שָׁפַךְ לִבּוֹ הַכּוֹאֵב בִּבְכִי. Sich die Augen ausweinen, כִּלָּה עֵינָיו בִּדְמָעוֹת. 2) Aufhören zu weinen, חָדַל לִבְכּוֹת, מָנַע קוֹלוֹ מִבְּכִי.

Ausweißen, ein Zimmer, שׂוּד בְּשִׂיד אֶת קִירוֹת הַחֶדֶר.

Ausweg, der, דֶּרֶךְ לָנוּס, oder, דֶּרֶךְ לְהִמָּלֵט. Ich finde in meinem Unglück keinen Ausweg, לֹא אוּכַל לָצֵאת מֵרָעָתִי.

Auswägen, Butter und Käse, שָׁקַל בְּמֹאזְנַיִם חֶמְאָה וּגְבִינָה לְמָכְרָן.

Auswählen, Einen, בָּחַר אִישׁ מִן.

Auswehen, der Wind hat das Licht ausgeweht, נָשַׁב הָרוּחַ בַּנֵּר וְכִבָּהוּ.

Auswechslung, die, חֲלִיפָה.

Auswechseln, Geld, הֶחֱלִיף כֶּסֶף בְּכֶסֶף.

Auswendig, 1) äußerlich, מִחוּץ. Verpiche sie inwendig und auswendig, וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ. Eine in- und auswendig beschriebene Buchrolle, מְגִלַּת סֵפֶר כְּתוּבָה פָּנִים וְאָחוֹר. 2) Auswendig lernen, *לָמַד עַל פֶּה.

Auswärtig, meine auswärtigen Freunde, רֵעַי הַיּוֹשְׁבִים בַּאֲרָצוֹת נָכְרִיּוֹת.

Auswärts, von der Mauer der Stadt auswärts, וְחוּצָה מִקִּיר הָעִיר. Auswärts biegen, *הִטָּה לְצַד חוּץ. 2) Er ist auswärts, בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה הוּא. Seine Töchter auswärts schicken, שִׁלַּח בְּנוֹתָיו הַחוּצָה.

Auswerfen, 1) ein Netz, פָּרַשׂ רֶשֶׁת. Eine Stätte soll es sein, wo man die Fischernetze auswirft, מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּהְיֶה. Und Kümmel wirft der Pflüger aus, וְכַמֹּן יִזְרֹק הַחֹרֵשׁ. Geld, הִשְׁלִיךְ כֶּסֶף אֶל תּוֹךְ הָעָם. 2) Schleim, Blut יָרַק רֹק, הֵקִיא דָם. Der Berg wirft Feuer aus, הָהָר יוֹצִיא מִפִּיו אֵשׁ לֶהָבוֹת. Der Strom hat den Leichnam ausgeworfen, הַנָּהָר הִשְׁלִיךְ מִתּוֹכוֹ אֶת הַמֵּת אֶל הַיַּבָּשָׁה. 3) Den Anker, *הִשְׁלִיךְ הָעוֹגֵן בִּמְצוּלַת הַיָּם לְהַעֲמִיד הַסְּפִינָה.

Aussaat, die, 1) das Getreide, was gesäet wird, זֶרַע. 2) Das Aussäen, *זְרִיעָה.

Aussage, die, nach Aussage zweier Zeugen, עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים.

Aussagen, die Zeugen haben wider ihn ausgesagt, daß er das Haus angezündet hat, הָעֵדִים עָנוּ בוֹ לֵאמֹר הוּא הִצִּית אֵשׁ בַּבַּיִת.

Aussatz, der, צָרַעַת. Ein um sich fressender Aussatz, צָרַעַת מַמְאֶרֶת. Einen vom Aussatze befreien, אָסַף אִישׁ מִצָּרַעְתּוֹ.

Aussondern, Einen, הִבְדִּיל אֶת. Aussondern wird ihn Gott zum Bösen, aus allen Stämmen Israels, וְהִבְדִּילוֹ אֱלֹהִים לְרָעָה מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל. Ich will die Empörer aus euch aussondern, וּבָרוֹתִי מִכֶּם הַמֹּרְדִים. Und diese Lämmer sonderte Jakob aus, וְהַכְּשָׂבִים הִפְרִיד יַעֲקֹב.

Aussorgen, חָדַל לִדְאֹג.

Aussöhnen, Einen, כִּפֵּר פְּנֵי אִישׁ, s. Versöhnen.

Aussuchen, 1) ich habe das ganze Haus ausgesucht und Nichts gefunden, חִפַּשְׂתִּי אֶת הַבַּיִת וְלֹא מָצָאתִי מְאוּמָה. 2) Sich einen Ort zum Aufenthalte aussuchen, בָּחַר מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם. Ihr sollt euch Städte aussuchen, וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים. Eine ausgesuchte Mannschaft, אִישׁ בָּחוּר. Ausgesuchte Schafe, צֹאן בְּרוּרוֹת. Die ausgesuchtesten Hölzer, מִבְחַר הָעֵצִים.

Aussaugen, Blut, מָצַץ =מָצָה דָם.

Aussaugen, das, *מְצִיצָה.

Aussaufen, von Thieren, כִּלָּה לִשְׁתּוֹת.

Aussieben, das Getreide, die Spreu, נוֹעַ בִּכְבָרָה לְהָבֵר הַדָּגָן, לְהָסֵר הַמֹּץ.

Aussieden, s. Auskochen.

Aussitzen, er hat seine Zeit ausgesessen, יָשַׁב בְּבֵית הָאֲסוּרִים כָּל יְמֵי חָקוֹ.

Aussicht, 1) ich habe die Aussicht auf die Berge, אֶרְאֶה בְּעַד חַלּוֹנֵי בֵיתִי אֶת הֶהָרִים. Dieser Berg gewährt eine Aussicht auf das Meer, מִן הָהָר הַזֶּה יִרְאוּ אֶת פְּנֵי הַיָּם. 2) Ich habe keine Aussicht, Geld zu empfangen, אֵין לִי תִּקְוָה לְקַבֵּל כֶּסֶף.

Aussingen, 1) singt euer Lied ganz aus, שִׁירוּ שִׁירַתְכֶם עַד תֻּמָּהּ. 2) Er hat schon ausgesungen כִּלָּה לָשִׁיר.

Aussein, 1) er ist einen ganzen Monat ausgewesen, לֹא הָיָה בְּבֵיתוֹ חֹדֶשׁ יָמִים. Ich werde nicht lange aussein, לֹא אֵחַר לָשׁוּב אֶל בֵּיתִי. 2) Der Monat ist aus, כָּלָה הַחֹדֶשׁ, s. Aus (Nebenwort).

Aussehen, er sieht alt aus, פָּנָיו כִּפְנֵי זָקֵן. Diese Menschen sehen fürchterlich aus, נוֹרָא מַרְאֵה הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה. Warum siehst du heute betrübt aus? מַדּוּעַ פָּנֶיךָ וְעָפִים רָעִים הַיּוֹם. Einer, der gut aussieht, אִישׁ טוֹב הַמַּרְאֶה. Wie sieht er aus? מַה מַּרְאֵהוּ, מַה תָּאֳרוֹ. Er sah wie ein Engel aus, מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה הַמַּלְאָךְ. Das sieht wie Kupfer aus, עֵינוֹ כְּעֵין נְחֹשֶׁת.

Aussehen, das, פָּנִים, מַרְאֶה. Sie hatte nicht mehr ihr früheres Aussehen, וּפָנֶיהָ לֹא הָיוּ לָהּ עוֹד.

Aussätzig, Ein aussätziger Mann, אִישׁ צָרוּעַ, מְצֹרָע, (weibl.) מְצֹרַעַת, plur. מְצֹרָעִים, מְצֹרָעוֹת.

Aussetzen, 1) Truppen, הוֹצִיא אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִן הָאֳנִיָּה אֶל הַיַּבָּשָׁה. Ein Kind, שׂוּם הַיּוֹנֵק נְקֻבָּה הַחוּצָה וְעָזֹב אֹתוֹ. 2) Eine Belohnung, מַנֵּה מִחְיַת יַעַד שָׂכָר. Einem seinen Unterhalt, חֲרֵף. 3) Sich der Todesgefahr aussetzen, אִישׁ נַפְשׁוֹ לָמוּת, הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד, שׂוּם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ. 4) Wir haben zwei Tage die Arbeit ausgesetzt, שָׁבַתְנוּ שְׁנֵי יָמִים מִמְּלַאכְתֵּנוּ. 5) Hast du an ihm Etwas auszusetzen? הַאִם מָצָאתָ בוֹ מוּם.

Aussenden, שָׁלֹחַ לְמֵרָחוֹק. Man sende Leute aus ihn aufzusuchen, יִשְׁלְחוּ אֲנָשִׁים לְבַקְשׁוֹ.

Aussäen, זָרֹעַ זֶרַע. Wer Unrecht aussäet wird Unheil ernten, זֹרֵעַ עַוְלָה יִקְצָר אָוֶן.

Austanzen, als sie ausgetanzt hatten, כְּכַלּוֹתָם לְרַקֵּד.

Austoben, s. Ausbrausen.

Austauschen, 1) gegen einander vertauschen. הַחֲלֵף, הָמֵר דָּבָר בְּדָבָר. 2) Von einem betrüglichen Tausche ohne Wissen des Andern. Man hat die von mir gekaufte Waare gegen schlechtere ausgetauscht, לָקְחוּ הַסְּחוֹרָה אֲשֶׁר קָנִיתִי מִמְּקוֹמָהּ וַיָּשִׂימוּ תַחְתֶּיהָ בְּמִרְמָה סְחוֹרָה רָעָה.

Austilgen, הַשְׁמִיד, הַכְחֵד מִן, s. Vertilgen. Ich werde austilgen das Volk und seine Herrschaft, הַשְׁמֵד אַשְׁמִיד גּוֹי וּמֶמְשַׁלְתּוֹ יַחַד.

Austhun, ein Kleid, פָּשֹׁט אֶת הַבֶּגֶד.

Austheilen, חָלֵק, חַלֵּק. Almosen, נָתֹן מַתָּנוֹת לָאֶבְיוֹנִים, s. Vertheilen.

Austragen, Einen, הוֹצִיא דִבַּת אִישׁ.

Austrommeln, Etwas, הַשְׁמִיעַ הוֹדִיעַ דָּבָר בְּקוֹל הַתֹּף בַּשְּׁוָקִים וּבָרְחוֹבוֹת.

Austrompeten, Etwas, הַשְׁמִיעַ הוֹדִיעַ דָּבָר בְּקוֹל הַחֲצֹצְרוֹת.

Austrocknung, die, eines Baches, יְבֹשֶׁת יְמֵי הַנַּחַל.

Austrocknen, 1) der Fluß ist ausgetrocknet, חָרֵב, יָבֵשׁ הַנָּהָר, חָרְבוּ, יָבְשׁוּ מֵי הַנָּהָר. Mir ist die Kehle ausgetrocknet, נִחַר גְּרוֹנִי. 2) Trocken machen, יַבֵּשׁ הוֹבִישׁ הֶחֱרִב אֶת. Er schilt das Meer und trocknet es aus, גּוֹעֵר בַּיָּם וַיַּבְּשֵׁהוּ. Er hat die Gewässer des Schilfmeeres ausgetrocknet, הוֹבִישׁ אֶת מֵי יַם סוּף. Durch mein Schelten trockne ich aus das Meer, בְּגַעֲרָתִי אַחֲרִיב יָם.

Austrauern, er hat ausgetrauert, שָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלוֹ, עָבַר אֶבְלוֹ.

Austritt, der, 1) Bei seinem Austritte aus dem Hause, בְּצֵאתוֹ מֵהַבַּיִת. 2) Bei seinem Austritte aus der Gesellschaft בְּהִפָּרְדוֹ מֵעִם אַנְשֵׁי הַחֶבְרָה, בְּעָזְבוֹ אֶת הַחֶבְרָה. Bei ihrem Austritte aus dem Amte, בְּעָזְבָם מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתָם.

Austrinken, 1) als sie ausgetrunken hatten, כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת. 2) Trinke den Wein aus, שְׁתֵה כָּל הַיַּיִן אֲשֶׁר בַּכּוֹס, שְׁתֵה הַיַּיִן עַד תֻּמּוֹ.

Austreibung, die, eines Volkes, גֵּרוּשׁ, גָּרְשַׁת הָעָם.

Austreiben, Einen aus seiner Besitzung, aus dem Lande, גָּרֵשׁ אִישׁ מִיְּרֻשָּׁתוֹ, מִנַּחֲלָתוֹ. Völker aus=

treiben, הוֹרִישׁ גּוֹיִם, s. Vertreiben. 2) Die Schafe הוֹצִיא אֶת הַצֹּאן אֶל הַשָּׂדֶה לִרְעֹתָן.

Austreten, verb. act. 1) Weintrauben, דָּרַךְ עֲנָבִים לְהוֹצִיא תִּירוֹשָׁם. 2) Eine glühende Kohle, שׂוּם רַגְלָיו, דָּרַךְ עַל הַגַּחֶלֶת הַבּוֹעֶרֶת לְכַבּוֹתָהּ.

Austreten, verb. neut. 1) Der Fluß ist ausgetreten, הַנָּהָר הָלַךְ עַל כָּל גְּדוֹתָיו. 2) Aus einer Gesellschaft — הִפָּרֵד מִן הַחֶבְרָה, עָזַב אֶת הַחֶבְרָה.

Ausjagen, als wir ausgejagt hatten, כַּאֲשֶׁר כִּלִּינוּ לָצוּד.

Ausjäten, ausgäten, Unkraut, עָדַר בַּמַּעְדֵּר אֶת הָאֲדָמָה לַעֲקֹר אֶת הָעֵשֶׂב הָרָע.

Auslagen, die, הוֹצָאוֹת.

Ausladen, Waaren, הוֹצִיא הַסְּחוֹרָה מִן הָאֳנִיָּה אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Auslachen, sie lachten mich aus, שָׂחֲקוּ לִי, עָלַי, הִשְׂחִיקוּ עָלַי, הָיִיתִי שְׂחֹק, לִשְׂחוֹק לָהֶם.

Auslangen, ich lange mit dem erhaltenen Gelde nicht aus, לֹא יִשְׂפֹּק לִי הַכֶּסֶף אֲשֶׁר קִבַּלְתִּי, לֹא יִסְפֹּק הַכֶּסֶף הַבָּא לְיָדִי, לִמְצוֹא בוֹ חַיַּת יָדִי.

Ausland, das, מוֹלֶדֶת, חוּץ, אֶרֶץ נָכְרִיָּה, אֶרֶץ. Er war im Ausland, הָיָה בַּאֲרָצוֹת נָכְרִיּוֹת.

Auslassung, die, von Wörtern und Stellen, *הַשְׁמָטָה.

Auslassen, 1) Talg, Butter, הַתֵּךְ חֵלֶב, הָמֵס הַמְסֵה חֶמְאָה. 2) Seinen Zorn, seine Wuth an Einem auslassen, כַּלֵּה אַפּוֹ, חֲמָתוֹ בְּאִישׁ. 3) Er hat eine Stelle ausgelassen, *הִשְׁמִיט מַאֲמָר. Ein ausgelassenes Wort, *מִלָּה חֲסֵרָה. 4) Sich über Etwas auslassen, *הַגֵּד דַּעְתּוֹ עַל דָּבָר.

Auslösung, die, der Gefangenen, *פִּדְיוֹן שְׁבוּיִם.

Auslösen, Gefangene, פָּדָה אֶת הַשְּׁבוּיִם. Er hat sein Pfand ausgelöst, שִׁלֵּם חוֹבוֹ וְהֵשִׁיבוּ לוֹ חֲבֹלָתוֹ, עֲבוֹטוֹ.

Auslöschen, das Feuer, כַּבֵּה אֶת הָאֵשׁ. Warum hast du das Licht ausgelöscht? מַדּוּעַ כִּבִּיתָ הַנֵּר. Etwas Geschriebenes — מָחָה אֶת הַכָּתוּב.

Auslaufen, der Wein läuft aus, הַיַּיִן נֹזֵל, מֻגָּר מִן הַכְּלִי (*הֶחָבִית) אַרְצָה. Die Flotte ist bereits ausgelaufen, הַצִּים הָלְכוּ מִן הַחוֹף בַּיָּם. Sie läuft des Tags zehnmal aus, תֵּצֵא מִבֵּיתָהּ עֶשֶׂר פְּעָמִים בַּיּוֹם.

Auslüften, Kleider, שׂוּם, הָנִיחַ הַבְּגָדִים בָּאֲוִיר.

Ausliefern, Einen, הַסְגִּיר אֶת אִישׁ. Du sollst nicht einen Knecht seinem Herrn ausliefern, der sich zu dir gerettet, לֹא תַסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו אֲשֶׁר יִנָּצֵל אֵלֶיךָ. Du hättest seine Entronnenen nicht ausliefern sollen am Tage der Noth, וְאַל תַּסְגֵּר שְׂרִידָיו בְּיוֹם צָרָה.

Ausleihen, Geld, הַלְוֵה כֶּסֶף אֶת אֲנָשִׁים.

Auslegung, die, von Schriften מִדְרָשׁ, פֵּשֶׁר, *בֵּאוּר, פֵּרוּשׁ; von Träumen, שֶׁבֶר, פִּתְרוֹן.

Auslegen, 1) Erklären, בָּאֵר, פָּתֹר. 2) Er hat es mir als Stolz ausgelegt, הֵשֵׁב זֹאת לִי לְגַאֲוָה. Er hat mir meinen Traum ausgelegt, פָּתַר לִי אֶת חֲלוֹמִי. 2) Seine Waaren — שׂוּם סְחֹרָתוֹ לְעֵינֵי כָּל אִישׁ לְמִכְרָהּ. 4) Geld für Einen — הוֹצִיא, נָתַן כֶּסֶף בְּעַד אִישׁ.

Ausleger, der, Erklärer, הַמְּבָאֵר, *הַמְּפָרֵשׁ; der Träume, פֹּתֵר.

Auslehnen, s. Ausleihen.

Auslesen, 1) sich Etwas, בָּחֹר, בָּרֹה דָבָר. 2) Als ich das Buch ausgelesen hatte, כְּכַלֹּתִי לִקְרֹא אֶת הַסֵּפֶר.

Ausländisch, er liebte ausländische Weiber, אָהַב נָשִׁים נָכְרִיּוֹת. Eine ausländische Waare, סְחֹרָה הַבָּאָה מֵאֶרֶץ נָכְרִיָּה.

Ausländer, der, נָכְרִי, plur. נָכְרִים.

Ausländerin, die, אִשָּׁה נָכְרִיָּה, נוֹלֶדֶת חוּץ. Ausländerinnen, נָכְרִיּוֹת.

Auslenken, s. Ausweichen.

Ausleeren, ein Gefäß, הָרִיק כְּלִי. Als sie ihre Säcke ausleerten, וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שַׂקֵּיהֶם. Eine Lade, עָרָה אֶת הָאָרוֹן. Sie leerte ihren Krug aus, וַתְּעַר כַּדָּהּ. Sie sollen ihr Land ausleeren, וַיְבֹקְקוּ אֶת אַרְצָהּ.

Auslernen, הַשְׁלֵם הַלִּמּוּד. Ein Handwerk, לָמֹד כָּל הַמְּלָאכָה. *מַלֵּא יְמֵי לִמּוּד הַמְּלָאכָה.

Ausmahlen, auf der Mühle, כַּלֵּה לִטְחֹן.

Ausmachen, verb. act. 1) Sie mögen die Sache miteinander — *יִגְמְרוּ הַדָּבָר בֵּינוֹתָם יַחְדָּו. 2) Es

ist eine ausgemachte Sache, דָּבָר בָּרוּר הוּא*. 3) Er hat mich ohne Ursache ausgemacht, גָּעַר בִּי חִנָּם.

Ausmachen, verb. neut. 1) Der Winter macht in diesem Lande den größten Theil des Jahres aus, יְמֵי הַסְּתָיו הֵם רֹב יְמֵי הַשָּׁנָה בָּאָרֶץ הַזֹּאת. 2) Es macht nicht viel aus, סַךְ קָטֹן הוּא*. Das Ganze macht aus, סַךְ הַכֹּל*.

Ausmahlen, ein Gemälde, הַשְׁלֵם הַצִּיּוּר*. Ein Zimmer, s. Mahlen.

Ausmustern, בָּרֵר דָּבָר מִשְּׁאָר דְּבָרִים. Soldaten, בָּרֵר אֶת הַחַלָּשִׁים מִן אַנְשֵׁי הַצָּבָא בִּפְקֹד אֹתָם. Kleider, בָּרֹר אֶת הַבְּגָדִים אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֵפֶץ בָּם.

Ausmauern, er hat sein Haus ausgemauert, כִּלָּה לִבְנוֹת אֶת בֵּיתוֹ. Ein Grab, צִפָּה בַאֲבָנִים אֶת הַקֶּבֶר מִבַּיִת.

Ausmitteln, s. Ausfindig machen.

Ausmisten, einen Pferdestall, הוֹצִיא - בָּעֵר הַפֶּרֶשׁ מֵאֻרְוֹת סוּסִים.

Ausmessung, die, מְדִידָה*.

Ausmessen, 1) einen Ort, מָדֹד - מַדֵּד אֶת הַמָּקוֹם. 2) Korn, מָכֹר דָּגָן בַּמִּדָּה.

Ausmergeln, ein ausgemergeltes Pferd, סוּס דַּק הַבָּשָׂר מְאֹד, סוּס דַּל עַד מְאֹד.

Ausmerzen, Etwas, בָּרֹר דָּבָר רָע מִן.

Ausnahme, die, von der Regel, דָּבָר הַיּוֹצֵא מִן הַכְּלָל*. Mit Ausnahme der Feiertage, חוּץ מִן הַמּוֹעֲדִים*. Ohne Ausnahme, בְּלִי הֶבְדֵּל*.

Ausnehmen, 1) junge Vögel, הוֹצִיא - לָקַח אֶפְרֹחִים מִקִּנָּם. Honig, רָדָה דְבַשׁ. 2) Dieses Gebäude nimmt sich herrlich aus, הַבִּנְיָן הַזֶּה נֶחְמָד לְמַרְאֶה. 3) Ich nehme Nichts von Allem, was du hast, ausgenommen sei nur, was die Jünglinge verzehrt haben, לֹא אֶקַּח דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר לְךָ בִּלְעָדַי רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים. Der ausgenommen, dem der König den goldenen Zepter reicht, לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב.

Ausnehmend, ein ausnehmend schönes Mädchen, נַעֲרָה יָפָה עַד מְאֹד.

Außen, von, מִחוּץ, s. Innen.

Außenwerk, das, einer Festung, הַמָּצוֹר מְחוֹמַת הַמִּבְצָר וְהוֹצָה.

Außenseite, die, הַצַּד הַחִיצוֹן, s. Aeußere.

Außer, als Vorwort, 1) außer der Stadt wohnen, יָשֹׁב מִחוּץ לָעִיר. Außer Landes gehen, יָצָא מֵאַרְצוֹ לָלֶכֶת אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת. 2) Er hat es außer Acht gelassen, לֹא שָׂם לִבּוֹ עָלָיו. Weil er außer Stande war, mir zu helfen, מִבְּלִי יְכָלְתּוֹ לְעָזְרֵנִי. Wir sind nun außer Furcht, לֹא נוֹסִיף לְפַחֵד עוֹד. Es ist außer der Zeit, אֵינֶנּוּ בְעִתּוֹ. 3) Er war vor Freude außer sich, לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ בְּשִׂמְחָתוֹ. Sie kam bei seinen Worten außer sich, יָצָא לִבָּהּ - לֹא הָיָה בָהּ רוּחַ בְּדַבְּרוֹ.

Außer, als Bindewort. Außer den Halsketten, לְבַד מִן הָעֲנָקוֹת. Es war eine Hungersnoth außer der ersten Hungersnoth, וַיְהִי רָעָב מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן. Außer dem, was er ihr gab, מִלְּבַד אֲשֶׁר נָתַן לָהּ. Außer mir ist kein Retter, אֵין מִבַּלְעָדַי מוֹשִׁיעַ, מוֹשִׁיעַ אַיִן בִּלְתִּי. Keiner ist Gott außer dir, אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ. Wer konnte außer mir so genießen? מִי יָחוּשׁ חוּץ מִמֶּנִּי. Sie kam nicht wieder zum König, außer wenn der König sie verlangte, לֹא תָבוֹא עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם חָפֵץ בָּהּ הַמֶּלֶךְ.

Außerordentlich groß, גָּדוֹל עַד מְאֹד, בִּמְאֹד מְאֹד, בְּיֶתֶר שְׂאֵת. Das ist etwas Außerordentliches, דָּבָר נִפְלָא הוּא. Ein außerordentlicher Mann, אִישׁ נִפְלָא, אִישׁ דָּגוּל בְּמַעֲשָׂיו בִּפְעוּלוֹתָיו. Er war außerordentlich gnädig gegen mich, הִפְלִיא חַסְדּוֹ לִי.

Außerdem, s. Ueberdieß.

Außerhalb des Lagers, מִחוּץ לַמַּחֲנֶה.

Auserwählen, Einen, בָּחֹר בְּ, אֶת. Ein Auserwählter, בָּחוּר, בָּחִיר. Wähle dir Männer aus, בְּחַר לְךָ אֲנָשִׁים. Meine Auserwählten, בְּחִירַי.

Ausersehen, Gott wird sich das Lamm zum Brandopfer ausersehen, אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה. Ich habe mir unter seinen Söhnen einen König ausersehen, רָאִיתִי בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ. Sich einen Ort, בָּחֹר מָקוֹם.

Auserlesen, eine auserlesene Mannschaft, אִישׁ בָּחוּר.

Ausernten, כלה לקצור, כלה את כל הקציר.

Auserzählen, כלה לספר.

Auserkoren, mein Auserkorner, an dem meine Seele Wohlgefallen hat, בחירי רצתה נפשי. Die Auserkornen, הבחירים.

Auserkiesen, s. Auserwählen.

Ausfahren, 1) Wo ist dein Herr? er ist ausgefahren, איה אדניך? יצא מביתו ורכב במרכבה. 2) Der böse Geist ist aus ihm ausgefahren, סר מעליו רוח הרעה. 3) Und ein Wind fuhr aus von Gott, ורוח נסע מאת אלהים.

Ausfall, der, die Besatzung machte aus der Festung einen Ausfall gegen die Belagerer, יצאו בסתר אנשי המבצר לנפל פתאם על הצרים עליהם. Seine Schrift enthält Ausfälle gegen mich, יש במכתבו דברי שטנה עלי.

Ausfallen, 1) die Zähne, die Haare sind ihm ausgefallen, נפלו שניו מפיו, נמרט ראשו. Wenn einem Manne das Haupthaar ausfällt, so ist er ein Kahlkopf, ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא. 2) Wir wollen sehen, wie die Sache ausfallen wird, נראה איך יפול דבר. Die Weinlese fällt heuer sehr gut aus, רב פרי הגפן בשנה הזאת.

Ausfolgen lassen, ich werde es dir durch ihn — אצוה אתו לתתו אל ידיך.

Ausforschen, Einen, חקר את איש. Etwas von Einem, דרש דבר מעם איש.

Ausführlich, באר היטיב, דבר דבור על אפניו. Ueber Etwas schreiben, *כתב את כל ענין. Eine ausführliche Erzählung, *ספור ענייני הדבר פרטי.

Ausführen, 1) Getreide, הוציא דגן מארצו להביאו אל ארץ אחרת. 2) Einen Bau, השלם את הבנין. Anfangen und ausführen, החל וכלה. Einen Plan ausführen, הוציא מזמתו לפעולת אדם. Er hat seinen Anschlag ausgeführt, עשה את אשר זמם, s. Vollführen. 3) Einen Deliquenten, הוציא את האיש אשר לו משפט מות אל מחוץ לעיר להמיתו.

Ausfüllen, einen leeren Raum ausfüllen, מלא מקום הריק. Eine Grube, מלא את הבור עפר.

Ausfindig machen, Etwas, מצא־גלה דבר.

Ausfischen, man hat den Teich ausgefischt, צדו כל דגי הברכה.

Ausflug, der, von Vögeln, s. Ausfliegen. Einen Ausflug in die Umgebung der Stadt machen, יצא את העיר להתהלך־לשוח בסביבותיה.

Ausflucht, die, plur. kahle Ausflüchte, *סבות מרמות, התנצלות שוא.

Ausfluß, der, eines Baches, אשר הנחל.

Ausfliegen, die Vögel sind ausgeflogen, הצפרים עפו נדו מקנן, עזבו את קנן.

Ausfließen, von Getränken, s. Ausrinnen.

Ausfegen, ein Zimmer, טאטא החדר מן העפר. Den Koth gänzlich ausfegen, בער הגלל עד תמו. Ich fege es aus mit dem Besen der Vertilgung, ותאטאתיה במטאטא השמד.

Ausfechten, er mag seine Sache selbst — ירב הוא את ריבו.

Ausfertigen, einen Befehl, נתן דת.

Ausfragen, Einen, s. Ausforschen.

Ausfrieren, der Teich ist ganz ausgefroren, כל מי הברכה קפאו והיו לקרח.

Ausfressen, 1) als die Pferde ausgefressen hatten, ככלות הסוסים לאכל. 2) Die Pferde haben sich ausgefressen, הסוסים אכלו והשמינו.

Auspacken, die Waare, הוציא את הסחורה מן התבה.

Ausposaunen, er posaunt Alles aus, ישמיע כל איש את אשר שמע.

Ausputzen, 1) Von Gefäßen, s. Reinigen. 2) Das Licht rein ausputzen, כבה את הנר בהטיב אתו.

Ausputzer, der, Einem einen Ausputzer geben, גער מאד באיש, s. Verweis.

Auspichen, ein Gefäß, כפר את הכלי מבית בכפר.

Ausplaudern, er plaudert Alles aus, יבטא בשפתיו־יוציא מפיו את כל הדברים אשר שמע, לא יכחיד דבר תחת לשונו.

Ausplündern, Einen, בזז את כל חיל איש. Die Feinde haben die Stadt ausgeplündert, האויבים בזזו־שסו את כל אשר היה בעיר.

Auspfeifen, s. Auszischen.

Auspflügen, s. Ausackern.

Auspfänden, einen Schuldner, חבל את כל חיל הלוה.

Auspressen, 1) Weintrauben, שחט ענבים; Oel, הוציא הצהר. 2) Einem Geld, הוציא כסף מיד איש בחזקה, בעשק.

Auszahlen, Einem seinen Lohn, נתן לאיש שכרו; (in ironischer Weise) שפך עלי חמה אפו.

Auszanken, Einen, התעשק עם איש. Sie zankten einander aus, נצו יחדו.

Auszug, der, 1) bei ihrem Aus- und Einzuge, בצאתם ובבאם. Und Moses schrieb auf ihren Auszug, ויכתב משה את מוצאיהם. Der Auszug aus Egypten, יציאת מצרים. 2) Der Auszug aus einem Buche, קצור הספר*. Einen Auszug aus Etwas machen, קצר את*.

Auszupfen, Fäden, נתק חוט מן הבגד. Haare, s. Ausraufen.

Ausziehen, verb. act. ich will mein Kleid, אפשט את בגדי. Er zog den Mantel aus, den er um hatte, התפשט את המעיל אשר עליו. Ziehe mir das Kleid aus, הפשטני את בגדי. Ziehe deine Schuhe aus, חלוץ- של נעליך מעל רגליך. Der Eine zog seinen Schuh aus, שלף איש נעלו. Das Haus dessen, dem der Schuh ausgezogen wurde, בית חלוץ הנעל. Einen nackt ausziehen, הפשט איש ערום. Dieser Betrüger wird dich ausziehen, האיש הזה יקח במרמה את כל אשר לך. Er zog ihm einen Zahn aus, שלף את שן רעהו מפיו.

Ausziehen, verb. neut. 1) er ist vor einem Monat ausgezogen, נסע- יצא- הלך מפה זה חדש ימים לשבת במקום אחר. 2) Sie sind ausgezogen mit dir zu kämpfen, יצאו להלחם אתך.

Ausziehen, das, der Kleider, פשוט הבגדים*.

Auszirkeln, Etwas, תאר- מדד דבר במחוגה.

Auszischen, Einen, שרק על איש.

Auszeichnen, Etwas, הפלא- הפלה את. Sich auszeichnen, הפלה. Das Haus, welches ich baue, soll groß und ausgezeichnet sein, הבית אשר אני בנה גדול והפלא. Auszeichnen werde ich das Land, worauf mein Volk verweilt, והפליתי את הארץ אשר עמי עמד עליה. Und wir uns auszeichnen, ich und dein Volk, ונפלינו אני ועמך.

Auszehrung, die, רזון. Er sendet unter seine Wohlbeleibten die Auszehrung, ישלח במשמניו רזון.

Auszehren, הרזה, s. Abzehren.

Auskochen, 1) das Fett aus dem Fleische, הוציא השמן מן הבשר כבשל אתו. 2) Das Fleisch ist nicht genug ausgekocht, הבשר איננו מבשל היטב. 3) Als sie ausgekocht hatte, כבלתה לבשל.

Auskommen, 1) der Vogel ist ihm ausgekommen, הצפור נדד וימלט ממנו. Ich bin heute noch nicht ausgekommen, לא יצאתי היום מביתי. 2) Das Feuer ist bei ihm ausgekommen, האש יצאה מביתו. 3) Ich komme mit diesem Gelde nicht aus, לא ישפק לי הכסף הזה. 4) Sie kommen gut mit einander aus, הם ישבים בשלום יחדו, שלמים הם איש את רעהו. Ich kann mit ihm nicht auskommen, יוגיע אתי בדבריו ובמעשיו.

Auskommen, das, er hat nicht sein Auskommen, אין לו די מחיתו- צרכו.

Auskundschaften, ein Land, רגל- תור- חפר- חקר את הארץ.

Auskunft, die, מודעה, הודעה; gib mir eine Auskunft hierüber, הגד לי- הודיע אתי את איכות* הדבר.

Auskaufen, Einen, קנה מיד איש את כל סחרתו.

Ausquetschen, s. Ausdrücken.

Ausklatschen, 1) Einen, ספק כפים על איש להכלימו. 2) Sie klatscht Alles aus, תבטא בשפתיה כל אשר תשמע, s. Ausplaudern.

Ausklopfen, das Korn, חבט הדגן. Die Kleider, הכה במטה את הבגדים להוציא האבק.

Ausklauben, ברר דבר מדבר. Linsen, ברר את העדשים באצבעותיו.

Auskleiden, sich, פשט את בגדיו, הסר את בגדיו מעליו, s. Ausziehen.

Ausklären, der Himmel klärt sich aus, השמים יטהרו.

Auskneten, 1) durch und durch kneten: einen Teig,

לוּשׁ הֵיטֵב אֶת הַבָּצֵק. 2) Aufhören zu kneten, שָׁבַת מִלּוּשׁ אֶת הַבָּצֵק.

Auskehren, s. Ausfegen.

Auskämmen, die Haare, *סָרַק בְּמַסְרֵק אֶת שַׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ.

Auskratzen, Einem die Augen, נַקֵּר עֵינֵי אִישׁ בְּצִפָּרְנָיו.

Auskramen, Waaren, s. Auslegen. Er kramt seine ganze Gelehrsamkeit aus, יוֹצִיא כָּל חָכְמַת לִבּוֹ לְהִתְהַלֵּל בָּהּ.

Ausrasten, s. Ausruhen.

Ausrottung, die, אַבְדָן.

Ausrotten, Menschen und Sachen, כָּרֹת־ הַכְרֵת־ אַבֵּד אֶת. Wir wollen ihn (den Baum) ausrotten aus dem Lande der Lebenden, נִכְרְתֶנּוּ מֵאֶרֶץ חַיִּים. Die Frösche auszurotten, לְהַכְרִית הַצְפַרְדְּעִים. Er soll aus seinem Volke ausgerottet werden, יִכָּרֵת מֵעַמּוֹ, מִתּוֹךְ־ מִקֶּרֶב עַמּוֹ. Ausgerottet ist heute ein ganzer Stamm aus Israel, נִגְדַּע הַיּוֹם שֵׁבֶט אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל. Die Widersacher hast du ausgerottet, וְעָרִים נָתַשְׁתָּ. Ich will ausrotten die Unzucht aus dem Lande, וְהִשְׁבַּתִּי זִמָּה מִן הָאָרֶץ.

Ausruhen, נוּחַ, הִנָּפֵשׁ מִיְּגִיעָה וַעֲבוֹדָה. Von der Arbeit, שָׁבַת מִמְּלָאכָה. Laß mich ausruhen, הַנִּיחָה לִי וְאָנוּחַ. Der Löwe ruht jetzt aus, הָאַרְיֵה יִרְבַּץ עַתָּה.

Ausruf, der, Ausrufung, die, קְרִיאָה, *הַכְרָזָה.

Ausrufen, Etwas, קָרֹא־ הַכְרֵז דָּבָר. Ein Fasten ausrufen, קָרָא צוֹם. Man rufe aus vor ihm her, וְקָרְאוּ לְפָנָיו. Man rufe aus von ihm, וְהַכְרִיזוּ עָלוֹהִי. Man ließ Folgendes in der ganzen Stadt ausrufen, הֶעֱבִירוּ קוֹל בְּכָל הָעִיר לֵאמֹר. Man rief aus und that kund, וַיִּזְעַק וַיֹּאמַר. Sie riefen Ihn zum König aus, הִמְלִיכוּהוּ עֲלֵיהֶם.

Ausrufer, der, הַקּוֹרֵא בַּחוּצוֹת, הַמַּכְרִיז וּמוֹדִיעַ פְּקוּדַּת בֵּית הַמִּשְׁפָּט.

Ausrupfen, einem Vogel die Federn, מָרֹט אֶת נוֹצַת הָעוֹף.

Ausrauben, ein Haus, גָּזֹל־ גָּנֹב אֶת כָּל אֲשֶׁר בַּבָּיִת.

Ausrauchen, das Feuer hat ausgeraucht, הָאֵשׁ חָדְלָה לֶעְשַׁן. Er hat seine Pfeife ausgeraucht, כִּלָּה לַעֲשׁוֹן אֵת כְּלִי מִקְטַרְתּוֹ.

Ausraufen, Gras, קָטֹף־ שָׁלֹף חָצִיר. Ich raufe mir die Haare meines Hauptes und Bartes aus, וָאֲמָרְטָה מִשְּׂעַר רֹאשִׁי וּזְקָנִי.

Ausrichten, 1) ich habe deine Befehle ausgerichtet, עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי. Richt ihm meinen Gruß, meine Empfehlung aus, בָּרֵךְ אֹתוֹ בִּשְׁמִי. 2) Mit Güte kannst du Alles bei ihm — יַעֲשֶׂה אֶת כָּל חֶפְצְךָ בְּדַבֶּרְךָ אִתּוֹ טוֹבוֹת. 3) Einen Ausrichten דַּבֵּר בְּאִישׁ.

Ausrinnen, das Wasser ist ausgeronnen, נִגְּרוּ כָּל הַמַּיִם מִן הַכְּלִי אַרְצָה.

Ausrüsten, das Schiff ist zum Kriege ausgerüstet, יֵשׁ בָּאֳנִיָּה אַנְשֵׁי חַיִל עִם כָּל כְּלֵי מִלְחַמְתָּם. Einen ausrüsten, אַזֵּר אֶת אִישׁ לַמִּלְחָמָה. s. Bewaffnen.

Ausrücken, die Truppen sind zur Schlacht ausgerückt, יָצְאוּ אַנְשֵׁי הַצָּבָא מִן הַמַּחֲנֶה לַמִּלְחָמָה.

Ausreiben, den Koth aus dem Kleide, שָׁחֹק וְהָסֵר הַטִּיט מִן הַבֶּגֶד.

Ausreisen, hast du nun ausgereist? הֶחָדַלְתָּ לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Ausreiten, ich werde, אֵצֵא מִבֵּיתִי וְאֶרְכַּב עַל הַסּוּס.

Ausreichen, das Geld reicht nicht aus, לֹא יִסְפֹּק הַכֶּסֶף.

Ausräumen, das Haus, פַּנֵּה אֶת הַבַּיִת.

Ausreißen, verb. act. einen Zahn, חַלֵּץ אֶת הַשֵּׁן. Etwas Gepflanztes, עָקֹר נָטוּעַ. Was ich pflanzte, reiße ich aus, אֲשֶׁר נָטַעְתִּי אֲנִי נֹתֵשׁ. Etwas mit der Wurzel — שָׁרֵשׁ. Und er riß sie aus nebst dem Riegel, וַיִּסָּעֵם עִם הַבְּרִיחַ. Er riß wie einen Baum meine Hoffnung aus, וַיַּסַּע כָּעֵץ תִּקְוָתִי. Sich die Haare — s. Ausraufen.

Ausreißen, verb. neut. die Feinde reißen aus, הָאוֹיְבִים יִבְרְחוּ, יַהַפְכוּ עֹרֶף.

Ausreißer (Deserteur), der, אִישׁ מִלְחָמָה הַנָּס מִן הַמַּעֲרָכָה, הַנֶּחְבָּא לִבְרֹחַ מִן הַמַּחֲנֶה. s. Ueberläufer.

Ausregnen, es hat ausgeregnet, חָדַל הַמָּטָר.

Ausrede, die, s. Ausflucht.

Ausreden, 1) ich hatte noch nicht ausgeredet, als er ins Zimmer trat, בָּא הַחֶדְרָה טֶרֶם כִּלִּיתִי לְדַבֵּר. Hast du nun ausgeredet? הֲתַמּוּ דְבָרֶיךָ. Er läßt mich nicht ausreden, אֵינֶנּוּ מַנִּיחַ לִי לְדַבֵּר דְּבָרַי עַד תֻּמָּם. 2) Ich habe ihm sein böses Vorhaben ausgeredet, עָזַב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה בְּדִבְרִי אֵלָיו. 3) Er redet sich damit aus, יִצְטַדֵּק־ *יִתְנַצֵּל לֵאמֹר.

Ausrechnen, wir wollen ausrechnen, wie viel Tage verflossen sind, נַחְשֹׁב לָדַעַת אֶת מִסְפַּר הַיָּמִים אֲשֶׁר עָבְרוּ.

Ausrenken, s. Verrenken.

Ausschöpfen, 1) Wasser, שָׁאַב מַיִם מִן הַכְּלִי. 2) Einen Brunnen, שָׁאַב מִן הַבְּאֵר אֶת כָּל מֵימָיו.

Ausschuß, 1) der Ausschuß einer Gesellschaft, בְּחִירֵי הַחֶבְרָה. 2) Der Ausschuß von Schafen, צֹאן רָעוֹת הַמַּרְאֶה הַנִּבְדָּלוֹת, הַמְּפֹרָדוֹת.

Ausschauen, nach Etwas, צָפָה אֶל דָּבָר.

Ausschaufeln, das Wasser aus dem Schiffe, *גָּרַף בְּמַגְרֵפָה אֶת הַמַּיִם מִתּוֹךְ הַסְּפִינָה.

Ausschütteln, Etwas, נָעַר אֶת. Auch schüttelte ich meinen Aermel aus, גַּם חָצְנִי נָעַרְתִּי. Ausgeschüttelt und leer, נָעוּר וָרֵק.

Ausschütten, Wasser, שָׁפַךְ מַיִם. Ausgeschüttetes Oehl ist dein Name, שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ. Schüttet euer Herz vor ihm aus, שִׁפְכוּ לְפָנָיו לְבַבְכֶם. Ich schütte meine Klage vor ihm aus, אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי. Er hat seinen Zorn, seine Wuth über mich ausgeschüttet, שָׁפַךְ אַפּוֹ־ זַעְמוֹ־ חֲמָתוֹ עָלַי.

Ausschütten, das, des Wassers, *שְׁפִיכַת הַמַּיִם.

Ausschießen, Lämmer, הִפְרִיד־ הִבְדִּיל אֶת הַכְּשָׂבִים הָרָעִים.

Ausschiffen, Truppen, הוֹצִיא אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה מִן הָאֳנִיָּה אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Ausschicken, Einen, שָׁלַח אִישׁ לָתוּר דָּבָר בְּמָקוֹם נוֹדָע. s. Aussenden.

Ausscheiden, s. Absondern.

Ausschwatzen, s. Ausplaudern.

Ausschweifung, die, עֲשׂוֹת דָּבָר חוּץ לַטֶּבַע, עֲשׂוֹת זִמַּת זְנוּת. In der Liebe, מַעֲשֶׂה בְּשֶׁטֶף תַּאֲוָתוֹ.

Ausschweifen, הָלַךְ אַחֲרֵי תַאֲוַת לִבּוֹ. Ein in der Liebe ausschweifender Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבּוֹ.

Ausschwemmen, der Regen hat die Felder ausgeschwemmt, הַגֶּשֶׁם שָׁטַף אֶת הָאֲדָמָה מִן הַשָּׂדוֹת.

Ausschwenken, einen Becher, שָׁטַף אֶת הַכּוֹס בַּמַּיִם.

Ausstatten, eine Tochter, נָתַן לְבִתּוֹ בְּגָדִים וּכְלֵי בַיִת בִּהְיוֹתָהּ לְאִישׁ. Das Buch ist schön ausgestattet, הַסֵּפֶר נִדְפָּס וְנֶעֱרַךְ בְּרֹב הָדָר.

Ausstaffiren, Einen, נָתַן לְאִישׁ מַלְבּוּשִׁים כְּכָל צָרְכּוֹ.

Ausstoßen, 1) Einen aus der Gesellschaft, נִדָּה אִישׁ. Es sprechen eure Brüder, die euch hassen, die euch ausstoßen, אָמְרוּ אֲחֵיכֶם שֹׂנְאֵיכֶם מְנַדֵּיכֶם. Euer Gott wird sie ausstoßen vor euch, אֱלֹהֵיכֶם יֶהְדֳּפֵם מִפְּנֵיכֶם. 2) Seufzer, הִשְׁמִיעַ קוֹל אֲנָחוֹת. Flüche wider Jemanden, קִלֵּל קְלָלוֹת אֶת אִישׁ. Lästerungen wider Einen, גִּדֵּף־ גִּדּוּפִים־ חֵרֵף חֲרָפוֹת אֶת אִישׁ. Er stieß keine Verunglimpfung aus wider Gott, לֹא נָתַן תִּפְלָה לֵאלֹהִים.

Ausstopfen, einen Sack mit Wolle, מִלֵּא אֶת הַשַּׂק צָמֶר.

Ausstudiren, ich habe ihn schon ausstudirt, שַׂמְתִּי לִבִּי עָלָיו לָדַעַת אוֹתוֹ הֵיטֵיב וָאוּכַל. Ich gab mir Mühe es auszustudiren, יָגַעְתִּי לַחְקֹר הַדָּבָר.

Ausstürmen, חָדַל לִסְעֹר.

Ausstürzen, ein Gefäß, הָפַךְ הַכְּלִי עַל פָּנָיו לַהֲרִיקוֹ.

Ausstäuben, eine Decke, נָעַר הַמִּכְסֶה לְהוֹצִיא הָאָבָק מִמֶּנּוּ.

Aussteigen, יָרַד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה, יָצָא מִן הַסְּפִינָה אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Aussteuer, die, einer Braut, *נְדַן הַכַּלָּה, נְדוּנְיָא.

Aussteuern, eine Tochter, *נָתַן נְדוּנְיָא לְבִתּוֹ. s. Ausstatten.

Ausstehen, 1) Schmerzen, סָבַל מַכְאֹבִים. Ich habe viel ausgestanden, תְּלָאוֹת רַבּוֹת מְצָאוּנִי. 2) Ich kann diesen Menschen nicht ausstehen, לֹא אוּכַל לָשֵׂאת דֶּרֶךְ הָאִישׁ הַזֶּה. 3) Er hat vieles Geld bei andern Leuten ausstehen, הִלְוָה כֶּסֶף רַב אֶת אֲנָשִׁים אֲחֵרִים.

Ausstechung, die, der Augen, *נִקּוּר עֵינַיִם.

Ausstechen, 1) Einem die Augen, נַקֵּר עֵינֵי אִישׁ. 2) Mit dem Grabstichel, פַּתֵּחַ.

Ausstellen, 1) Wachen, הַעֲמֵד מִשְׁמָרוֹת. Geh', stelle den Wächter aus, לֵךְ הַעֲמֵד הַמְּצַפֶּה. 2) Etwas öffentlich — שׂוּם דָּבָר לְעֵינֵי כֹל. 3) Ich habe Nichts an ihm auszustellen, לֹא מָצָאתִי בוֹ מוּם דְּבַר רָע. s. Aussetzen.

Ausständig, meine außenständigen Gelder, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הִלְוֵיתִי אֶת אֲחֵרִים.

Ausstecken, eine Fahne, הָרֵם־ נְשָׂא נֵס.

Aussterben, die Männer sind ausgestorben, die dir nach dem Leben trachteten, מֵתוּ הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ. Das Dorf ist ausgestorben, מֵתוּ כָּל אַנְשֵׁי הַכָּפָר. Fürwahr, ihr seid Leute, und mit euch stirbt die Weisheit aus! אָמְנָם כִּי אַתֶּם עָם וְעִמָּכֶם תָּמוּת חָכְמָה.

Ausstrahlen, הָפִיץ קְרָנַיִם.

Ausströmen, von der Rede, הַבִּיעַ. s. Entströmen.

Ausstreichung, die eines Buchstabens, מְחִיקַת* הָאוֹת.

Ausstreichen, etwas Geschriebenes, מְחֵה (*מְחַק) אֶת הַכָּתוּב. Er wird aus dem Lebensbuche ausgestrichen, יִמָּחֶה מִסֵּפֶר הַחַיִּים.

Ausstreuen, Saamen, זְרַע־ הָפֵץ זֶרַע: Asche, פַּזֵּר אֵפֶר. Die Lippen der Weisen streuen Kenntniß aus, שִׂפְתֵי חֲכָמִים יְזָרוּ דָעַת.

Ausstreuen, das, der Asche, פִּזּוּר אֵפֶר*.

Ausstrecken, 1) Die Hand, שְׁלַח־ נְטֵה־ הָרֵם־ פָּרֵשׂ יָדוֹ. Nach der Höhle der Otter streckt der Entwöhnte seine Hand aus, וְעַל מְאוּרַת צִפְעוֹנִי גָּמוּל יָדוֹ הָדָה. Seine Hand streckt der Feind aus nach allen ihren Kostbarkeiten, יָדוֹ פָּרַשׂ צָר עַל כָּל מַחֲמַדֶּיהָ. Dieser Weinstock streckte lechzend seine Wurzeln aus nach ihm, הַגֶּפֶן הַזֹּאת כָּפְנָה שָׁרָשֶׁיהָ עָלָיו. Mit ausgestrecktem Arme, בִּזְרֹעַ נְטוּיָה. Meine Hand ist in der Nacht ausgestreckt, ohne Unterlaß, יָדִי לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא תָפוּג. 2) Sich auf dem Lager ausstrecken, הִשְׂתָּרֵעַ. s. Ausdehnen. Die sich ausstrecken auf ihren Lagerstätten, וּסְרֻחִים עַל עַרְשׂוֹתָם. Er streckte sich über das Kind aus, וַיִּתְמֹדֵד־ וַיִּגְהַר עַל הַיֶּלֶד.

Ausschlag, der, 1) auf der Haut, בֹּהַק. s. Krätze, Gründ. 2) Das gibt der Wage den Ausschlag, *זֹאת תַּכְרִיעַ אֶת כַּף הַמֹּאזְנַיִם.

Ausschlagen, verb. act. 1) Einem einen Zahn, הַפֵּל אֶת שֵׁן אִישׁ. Das Getreide, חָבֹט הַדָּגָן. Ausgeschlagener Waizen, חִטִּים מֻכּוֹת. 2) Er hat das Geschenk ausgeschlagen, מֵאֵן לָקַחַת אֶת הַמַּתָּנָה.

Ausschlagen, verb. neut. 1) das Pferd schlägt hinten aus, הַסּוּס בָּעַט. 2) Die Bäume schlagen aus, הָעֵצִים יִפְרָחוּ, יוֹצִיאוּ פֶּרַח. 3) Er ist am ganzen Körper ausgeschlagen, הַבֹּהַק יִפְרַח בְּכָל עוֹר בְּשָׂרוֹ.

Ausschlafen, 1) er hat seinen Weinrausch ausgeschlafen, סָר יֵינוֹ מֵעָלָיו בִּשְׁנָתוֹ. 2) Du siehst so verdrüßlich aus, wie Einer, der nicht ausgeschlafen hat, פָּנֶיךָ זֹעֲפִים כִּפְנֵי אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יָשַׁן דַּיּוֹ.

Ausschließlich, s. Ausschließend.

Ausschließen, er soll ausgeschlossen werden von der Gemeinde der Weggeführten, וְהוּא יִבָּדֵל מִקְּהַל הַגּוֹלָה. Ausschließen wird mich Gott, von seinem Volke, הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי אֱלֹהִים מֵעַל עַמּוֹ. Einen von der Erbschaft — הָפֵר מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה אֲשֶׁר לְאִישׁ.

Ausschließend, er hat das ausschließende Recht, dieses zu verkaufen, *לוֹ לְבַדּוֹ נִתַּן הָרִשְׁיוֹן לִמְכֹּר הַדָּבָר הַזֶּה.

Ausschlürfen, Wasser, גַּמָּא כָּל הַמַּיִם. Die Hefen in dem Taumelkelch hast du getrunken und ausgeschlürft, אֶת קֻבַּעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה שָׁתִית מָצִית.

Ausschmieden, das Eisen ist nicht recht ausgeschmiedet, הַבַּרְזֶל אֵינֶנּוּ חָרוּשׁ הֵיטֵב. Der ganze Eisen-Vorrath ist zu Sensen und Sicheln ausgeschmiedet worden, כָּל הֲמוֹן הַבַּרְזֶל כֻּתְּתוּ בִּמְלֶאכֶת חָרָשׁ לְאִתִּים וּלְמַזְמֵרוֹת.

Ausschmücken, die Zimmer mit Blumen, הָדֵר־ יַפֵּה אֶת הַחֶדֶר מִסָּבִיב בִּפְרָחִים.

Ausschmelzen, durch Schmelzen herausbringen: Silber, הַתֵּךְ אֶת הַכֶּסֶף לְהוֹצִיאוֹ מִן.

Ausschnaufen, laß die Pferde, הַנִּיחָה לַסּוּסִים לִשְׁאוֹף רוּחַ וּלְהַרְגִּיעַ.

Ausschnitzen, in Holz, פַּתֵּחַ־ קַלַּע עַל עֵץ.

Ausschneiden, 1) man hat ihm die Zunge ausgeschnitten, כָּרְתוּ לְשׁוֹנוֹ בְּפִיו. Das Faule aus einem Apfel, חָתֹךְ הָרָקָב מִן הַתַּפּוּחַ*. Einer, dem die Hoden ausgeschnitten wurden, כְּרוּת שָׁפְכָה. 2) Einen Bienenstock, רָדֹה הַדְּבַשׁ. 3) Blumen in Holz, חָרֹשׁ עֵץ לַעֲשׂוֹת דְּמוּת פְּרָחִים. 4) Dieser Kaufmann schneidet seine Leinwand nicht aus, הַסֹּחֵר הַזֶּה לֹא יַחְתֹּךְ הַבַּד לַחֲלָקִים לַקּוֹנִים. 5) Er schneidet die Bilder aus, aus dem gemalten Papier, יִכְרוֹת אֶת הַצִּיּוּרִים מִן הַנְּיָר הַמָּשׁוּחַ בַּשָּׁשַׁר.

Ausschneien, als es ausgeschneiet hatte, כַּאֲשֶׁר חָדַל הַשֶּׁלֶג.

Ausschneizen, sich, הוֹצִיא הַלֵּיחוֹת מֵאַפּוֹ*.

Ausspannung, die, eines Segels, מִפְרַשׂ הַנֵּס. Eines Zeltes, מְתִיחַת הָאֹהֶל*.

Ausspannen, 1) ein Zelt, נָטֹה=מָתֹחַ אֹהֶל. Der den Himmel wie einen Teppich ausspannt, הַנּוֹטֶה כַדֹּק שָׁמַיִם. Der die Erde über dem Wasser ausspannt, לְרֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם. Die Segel — פָּרֹשׂ נֵס. 2) Die Pferde — פַּתֵּחַ הַסּוּסִים הָאֲסוּרִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Ausspotten, Einen, לָעֹג לְאִישׁ, צַחֵק בְּאִישׁ. s. Verspotten.

Ausspucken, s. Ausspeien.

Ausspioniren, s. Auskundschaften.

Ausspülen, ein Gefäß, שְׁטֹף הַכְּלִי בַּמָּיִם.

Ausspielen, ein Tonstück, כַּלֵּה לְנַגֵּן אֶת הַנְּגִינָה.

Ausspinnen, כַּלֵּה לָטְווֹת.

Ausspüren, s. Aufspüren.

Ausspeien, רָקֹק, יָרֹק. Blut — הָקִיא דָם. s. Auswerfen. Das Land hat euch ausgespien, הָאָרֶץ קָאָה=הֵקִיאָה אֶתְכֶם. Das Ausgespiene, קִיא, קִיא. s. Auswurf.

Ausspähen, s. Auskundschaften.

Aussperren, Einen, סָגֹר הַבַּיִת מִפְּנֵי אִישׁ.

Aussprache, die, מִבְטָא שְׂפָתָיו. Er hat eine reine, eine schlechte Aussprache, שְׂפָתוֹ בְּרוּרָה, נִלְעַג לָשׁוֹן הוּא.

Ausspruch, der, Gottes, מַשָּׂא=נְאֻם=אִמְרַת אֱלֹהִים. Sie weissagten dir falsche Aussprüche, וַיֶּחֱזוּ לָךְ מַשְׂאוֹת שָׁוְא. Es empfängt deine Aussprüche, יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ. Der Ausspruch ihrer Lippen, מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ. Der Ausspruch des Königs, מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ. Nach ihrem Ausspruche werde jeder Streit entschieden, עַל פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל רִיב.

Ausspreiten, s. Ausbreiten.

Ausspreizen, die Beine, פָּתֹחַ אֶת הָרַגְלַיִם.

Aussprechen, 1) Worte, דַּבֵּר דְּבָרִים, הוֹצִיא מִלִּים מִפִּיו. Etwas unbesonnen — בַּטֵּא בִשְׂפָתַיִם. Du sollst nicht den Namen Gottes zur Unwahrheit aussprechen, לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם אֱלֹהִים לַשָּׁוְא. Etwas Ausgesprochenes, מִבְטָא=מוֹצָא שְׂפָתַיִם. 2) Wer vermag die Großthaten Gottes auszusprechen? מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת אֱלֹהִים. Ich vermag nicht, meine Dankbarkeit gegen dich auszusprechen, אֵין מִלִּים בִּלְשׁוֹנִי לְהוֹדוֹת לָךְ. Sich über Etwas aussprechen, חַוֵּה דֵּעוֹ עַל דָּבָר. 4) Als er ausgesprochen hatte, fragte ich ihn, כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר שְׁאַלְתִּיו. s. Ausreden.

Aussprengen, ein falsches Gericht, נָשֹׂא שֵׁמַע שָׁוְא.

Ausschroten, ich schicke ihm Schröter die es ausschroten sollen, וְשָׁלַחְתִּי לוֹ צֹעִים וְצֵעֻהוּ.

Ausschreiben, כַּלּוֹת לִכְתּוֹב. 1) Laß ihn seinen Brief ausschreiben, הַנַּח לוֹ לְכַלּוֹת לִכְתּוֹב אֶת אִגַּרְתּוֹ. 2) Man hat im ganzen Lande eine Steuer ausgeschrieben, שָׁלְחוּ סְפָרִים בְּכָל הַמְּדִינָה לְהַעֲלוֹת מַס מִן הָעָם. 3) Als er ausgeschrieben hatte, übergab ich ihm dein Schreiben, כְּכַלֹּתוֹ לִכְתֹּב נָתַתִּי לוֹ אֶת מִכְתָּבְךָ.

Ausschreien, 1) er schreiet seine Leinwand aus, יִזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר קְנוּ בַד. s. Ausrufen. Er ist für reich ausgeschrien, הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר עָשִׁיר הוּא. 2) Laß das Kind ausschreien, הַנִּיחָה לַיֶּלֶד וְיִזְעַק דַּיּוֹ.

Aue, die, Weideplatz כַּר, מַעֲרֶה, plur. כָּרִים. Auf grünen Auen lagert er mich, בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי. Es grünen die Auen der Wüste, דָּשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר.

Auerochs, der, תְּאוֹ. s. Waldochs, Waldstier.

Auerhahn, der, תַּרְנְגוֹל הַבָּר*, דּוּכִיפַת.

Auerhenne, die, דּוּכִיפַת.

Auf, ein Vorwort. Es regiert den Dativ auf die Frage wo? worauf? Im Hebräischen עַל, בְּ. Auf dem Berge stehen, עָמַד עַל הָהָר. Ich blieb auf dem Berge vierzig Tag, וָאֵשֵׁב בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם. Auf der Straße übernachten, לִין בָּרְחוֹב. Auf der Gasse herumgehen, הִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ. Auf der Harfe spielen, נַגֵּן בְּכִנּוֹר. — Den Accusativ erfordert es auf die Frage wohin? wohinauf? Lege das Buch auf den Tisch, הָנַח הַסֵּפֶר עַל הַשֻּׁלְחָן. Steige zu mir herauf auf den Berg, עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה. Und er stieg auf den Berg, וַיַּעַל אֶל הָהָר. Uneigentlich: Auf das Feld hinausgehen, יָצָא הַשָּׂדֶה. Seit bereit auf den dritten Tag, הֱיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. Ich vertraue auf dich, בְּךָ אֲנִי בָטוּחַ, סָמוּךְ לִבִּי עָלֶיךָ. Sie ist Stolz auf ihre Schönheit, גָּבַהּ לִבָּהּ בְּיָפְיָהּ.

Auf, als Umstandswort, 1) er ist ein Kriegsmann von Jugend auf, אִישׁ מִלְחָמָה הוּא מִנְּעוּרָיו. Berg auf, Berg ab steigen, עָלֹה אֶל הָהָר וְיָרֹד מִן הָהָר. 2) Auf daß ihr erkennet, לְמַעַן תֵּדְעוּ f. Daß.

Auf! Interjection, קוּם! לְכָה! הָבָה! Auf, zum Kampf, קוּמוּ וְנַעֲלֶה לַמִּלְחָמָה. Auf, ihr Fürsten! Salbt den Schild! קוּמוּ הַשָּׂרִים! מִשְׁחוּ מָגֵן.

Aufathmen, הֵשִׁיב רוּחַ. f. Athem.

Aufäckern, den Erdboden, פִּתַּח וְשִׂדֵּד אֶת רִגְבֵי הָאֲדָמָה בְּמַחֲרֵשָׁה.

Aufarbeiten, f. Verarbeiten.

Aufopfern, er hat sein ganzes Vermögen für seine Kinder aufgeopfert, בִּמְעַט כִּלָּה כָּל רְכוּשׁוֹ בַּעֲבוּר בָּנָיו, sich für Einen, נָתַן אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ, חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת, הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ לְהַצִּיל אֶת אִישׁ.

Auf- und Abgehen, auf der Straße, הִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ הֵנָּה וָהֵנָּה, אָנָה וָאָנָה.

Aufeinander, f. Einander.

Aufbauen, eine zerstörte Stadt wieder — בָּנֹה אֶת הָעִיר הַנֶּהֱרָסָה.

Aufbieten, 1) Truppen, הִזְעִיק אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה. 2) Alle seine Kräfte, הֵעִיר כָּל כֹּחוֹ. Ich werde Alles aufbieten ihn zu retten, אֶעֱשֶׂה כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי לְהַצִּילוֹ.

Aufbinden, 1) losbinden, הַתֵּר אֶת. Einen Sack, פָּתַח אֶת הַשַּׂק. 2) Das Getreide, אַלֵּם אֲלֻמִּים וְהָקֵם אֹתָם. 3) Einem Etwas — פַּתֵּה אִישׁ לְהַאֲמִין דְּבַר שָׁקֶר.

Aufbürden, 1) mein Vater hat euch ein schweres Joch aufgebürdet, אָבִי הֶעְמִיס עֲלֵיכֶם עֹל כָּבֵד. 2) Einem eine Schuld, etwas Falsches — שׂוּם אָשָׁם בְּאִישׁ, טָפֹל שֶׁקֶר עַל אִישׁ. Er bürdet ihr nichtswürdige Dinge auf, וְשָׂם לָהּ עֲלִילֹת דְּבָרִים.

Aufbeißen, eine Nuß, פָּתֹחַ הָאֱגוֹז בְּשִׁנָּיו.

Aufblasen, 1) Feuer, נָפֹחַ אֵשׁ, בָּאֵשׁ. 2) Sich aufblasen, הִרְחִב לִבּוֹ, הִתְגַּדֵּל, הִתְנַשֵּׂא, הִתְהַדֵּר, דִּבֵּר בְּגֵאוּת. Ein aufgeblasener Mensch, גְּבַהּ־רְחַב לֵב.

Aufblühen, vom Dunst des Wassers blüht er auf, מֵרֵיחַ מַיִם יַפְרִיחַ. Die im Frühling aufblühenden Rosen, הַשּׁוֹשַׁנִּים הַנִּפְתָּחוֹת בָּאָבִיב. Dann blüht sein Leib verjüngt wieder auf, רֻטֲפַשׁ בְּשָׂרוֹ מִנֹּעַר.

Aufblicken, nach Etwas, נָשָׂא עֵינָיו אֶל דָּבָר. Zum Himmel — נָשָׂא עֵינָיו לַשָּׁמַיִם, הַשָּׁמַיְמָה.

Aufbleiben, 1) ich blieb die ganze Nacht auf, לֹא נָתַתִּי שֵׁנָה לְעֵינַי כָּל הַלָּיְלָה. Ich muß mich ins Bett legen, ich kann nicht länger — אֶשְׁכַּב עַל הַמִּטָּה, כִּי לֹא אוּכַל עוֹד לַעֲמֹד עַל רַגְלָי. 2) Von Thüren und Fenstern, f. Offen.

Aufblähung, die, גֹּבַהּ לֵב.

Aufblähen, sich, f. Aufblasen.

Aufbeben, רָגַז מִמְּקוֹמוֹ. f. Emporbeben.

Aufbehalten, 1) warum behältst du deinen Helm auf? לָמָּה לֹא תָסִיר הַכּוֹבַע מֵעַל רֹאשְׁךָ. 2) Hast du keinen Segen für mich aufbehalten? הֲלֹא אָצַלְתָּ לִּי בְּרָכָה. f. Aufbewahren.

Aufbewahrung, die, zur Aufbewahrung für eure Nachkommen, לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם.

Aufbewahren, Etwas, שָׁמַר, צָפַן. Seit jener Zeit ist es für dich aufbewahrt, לְמוֹעֵד שָׁמוּר לָךְ. Reichthum aufbewahrt von seinem Besitzer zu seinem Unglück, עֹשֶׁר שָׁמוּר לִבְעָלָיו לְרָעָתוֹ. Des

Sünders Vermögen bleibt aufbewahrt dem Gerechten, וְצָפוּן לַצַּדִּיק חֵיל חוֹטֵא.

Aufbetten, עָרַךְ הַמִּטָּה.

Aufbersten, הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ. Die aufgeborstene Erde, הָאֲדָמָה הַנִּבְקָעָה. Die Wand ist aufgeborsten, הִכְּתָה הַחוֹמָה בְּקִיעִים; הִתְבַּקְּעָה הַחוֹמָה.

Aufbruch, der, eines Lagers, מַסַּע הַמַּחֲנֶה.

Aufbrausen, von flüssigen Dingen, חָמַר. Ein leicht aufbrausender Mensch, אִישׁ מְמַהֵר לְהִתְאַנֵּף לְהִתְקַצֵּף, לְהִתְרַגֵּז.

Aufbringen, 1) hier hast du das Geld, was ich aufbringen konnte, הֵא לְךָ הַכֶּסֶף אֲשֶׁר מָצְאָה יָדִי. 2) Wenn ich nur dieses Kind aufbringen könnte! מִי יִתֵּן וַאֲגַדֵּל אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה. 3) Du bringst immer was Neues auf, הִנְּךָ עֹשֶׂה תָּמִיד חֲדָשׁוֹת. 4) Einen aufbringen, הִקְצִיף אֶת אִישׁ. Er ist wider dich aufgebracht, יִקְצֹף, יִזְעַף עָלֶיךָ. Denn er war darüber wider ihn aufgebracht, כִּי בְּזַעַף עִמּוֹ עַל זֹאת. Einen wider Jemanden aufbringen, הֵסֵת אִישׁ בְּאִישׁ.

Aufbreiten, ein Tischtuch, פֵּרֵשׂ הַמִּטְפַּחַת עַל הַשֻּׁלְחָן.

Aufbrechen, 1) eine Thür, שָׁבַר אֶת הַדֶּלֶת. s. Erbrechen. 2) Als das Volk, die Lade aufbrach, בִּנְסֹעַ הָעָם, הָאָרוֹן. Er brach auf von dort nach dem Gebirge, וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה. Er läßt den Ostwind aufbrechen am Himmel, יַסַּע קָדִים בַּשָּׁמָיִם. 3) Aufbrechende Blumen, פְּטוּרֵי צִיצִים.

Aufgabe, die, 1) eines Briefes, נְתִינַת הָאִגֶּרֶת אֶל יַד רָצֵי הַמֶּלֶךְ, אֶל בֵּי דֹאַר*. 2) Eine schwere Aufgabe, שְׁאֵלָה קָשָׁה*.

Aufgang, der, 1) vom Aufgang der Morgenröthe bis zum Aufgang der Sonne, מֵעֲלוֹת הַשַּׁחַר עַד צֵאת הַשֶּׁמֶשׁ. 2) Die Himmelsgegend, מִזְרָח, מוֹצָא. Vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Niedergang sei sein Name gepriesen, מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שְׁמוֹ. Nicht vom Aufgang und nicht vom Niedergang, לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב. 3) Der Ort, wo man hinaufgeht, מַעֲלֶה.

Aufgießen, Wasser, יָצַק מַיִם עַל.

Aufgürten, Einen, פִּתַּח אֵזוֹר אִישׁ, הִתִּיר חֲגֹרַת אִישׁ.

Aufgebot, das, ein allgemeines Aufgebot gegen den Feind ergehen lassen, הַזְעֵק אֶת כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ לְהִלָּחֵם בָּאוֹיֵב.

Aufgeblasenheit, die, גֹּבַהּ רוּחַ, רְחַב לֵב.

Aufgeben, 1) einen Brief, נָתַן אִגֶּרֶת אֶל יַד רָצֵי הַמֶּלֶךְ, s. Aufgabe. 2) Er hat den Geist aufgegeben, נָפַח נַפְשׁוֹ, יָצְאָה נַפְשׁוֹ. 3) Aufgeben einen Plan, הִתְיָאֵשׁ, חָרַשׁ (oder הִתְחָרֵשׁ) מִמְּגַמַּת לִבּוֹ. Aufgegeben hat dein Vater die Angelegenheit der Eselinen, und ist um euch besorgt, נָטַשׁ אָבִיךָ אֶת דִּבְרֵי הָאֲתֹנוֹת וְדָאַג לָכֶם. Ich kam mit meinem Herzen so weit, daß ich alle Mühe aufgab, die ich hatte, וְסַבּוֹתִי אֲנִי לְיַאֵשׁ אֶת לִבִּי עַל כָּל הֶעָמָל שֶׁעָמַלְתִּי. Die Aerzte haben den Kranken aufgegeben, נוֹאֲשׁוּ הָרֹפְאִים מִן הַחֹלֶה. Ich gebe noch nicht die Hoffnung auf, לֹא אֶחְדַּל מִקַּוּוֹת, לֹא אָסִיר הַתִּקְוָה מִמֶּנִּי. 4) Einem ein Räthsel, Etwas zu lernen aufgeben, חוּד חִידָה לְאִישׁ, צִוָּה אֶת אִישׁ לִלְמֹד דָּבָר. Eine Lektion dem Schüler aufgeben, שִׂים שְׁאֵלָה לִפְנֵי הַתַּלְמִיד לְהַעֲרִיךְ עָלֶיהָ תְּשׁוּבָתוֹ.

Aufgehen, 1) die Sonne, die Morgenröthe ist aufgegangen, הַשֶּׁמֶשׁ יָצָא, הַשַּׁחַר עָלָה. Die Sonne geht auf und geht unter, וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא הַשָּׁמֶשׁ. 2) Die ganze Stadt ging in Flammen auf, כָּל הָעִיר הָיְתָה לְמַאֲכֹלֶת אֵשׁ. Ich lasse in Rauch aufgehen ihre Wagen, וְהִבְעַרְתִּי בֶעָשָׁן רִכְבָּהּ. 3) Als das Spätgewächs aufzugehen anfing, בִּתְחִלַּת עֲלוֹת הַלָּקֶשׁ. 4) Vom Teige, s. Gähren. 5) Die Thür geht auf, הַדֶּלֶת תִּפָּתֵחַ. Die Augen sind ihm aufgegangen, נִפְקְחוּ עֵינָיו. 6) Das eiternde Geschwür ist aufgegangen, נִפְתְּחָה הַמַּכָּה הַטְּרִיָּה. Das Eis geht auf, הַקֶּרַח יִבָּקַע, יִמַּס. 7) In diesem Hause geht viel Getreide auf, רַב הַדָּגָן הַנֶּאֱכָל בַּבַּיִת הַזֶּה. Dein Bruder läßt viel aufgehen, אָחִיךָ יוֹצִיא כֶּסֶף הַרְבֵּה לִצְרָכוֹ.

Aufgraben, 1) die Erde, פִּתַּח אֶת הָאֲדָמָה בַּחֲפַר אֹתָהּ. Er ließ die Wasserbrunnen wieder aufgraben, וַיָּשָׁב וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֹת הַמַּיִם. 2) Einen Schatz, חָפַר אֶת הָאֲדָמָה לְהוֹצִיא מִמֶּנָּה מַטְמוֹן.

Aufgrünen, wieder, שׁוּב לִפְרֹחַ.

Aufgreifen, einen Dieb, תָּפַשׂ פִּתְאֹם בְּגַנָּב.

Aufdampfen, עָלָה כְּאֵד, כְּקִיטוֹר.

Aufdämmen, einen Fluß, שָׁפַךְ סֹלְלָה עַל שְׂפַת הַנָּהָר.

Aufdecken, 1) ein Gefäß, הֵסֵר הַצָּמִיד מֵעַל הַכְּלִי. Wer hat ihm sein Gewand aufgedeckt? מִי גִלָּה פְּנֵי לְבוּשׁוֹ. Sie deckte auf zu seinen Füßen und legte sich, וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב. Und der Grund der Erde wurde aufgedeckt, וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל. Sich aufdecken, הִתְגַּלָּה, s. Entblößen. 2) Ein Geheimniß — גָּלָה־ גַּלֵּה סוֹד. Seine Schlechtigkeit ist aufgedeckt, נִגְלְתָה רָעָתוֹ. 3) Das Tischtuch — s. Aufbreiten. Es ist aufgedeckt, עָרוּךְ הַשֻּׁלְחָן.

Aufdringen, Einem ein Geschenk, נָתַן לְאִישׁ מַתָּנָה בְּחָזְקָה (בְּחֶזְקַת הַיָּד), פָּצַר בְּאִישׁ לָקַחַת מַתָּנָה. Er dringt sich Jedem auf, יִתְאַמֵּץ לִדְבֹּק בְּכָל אִישׁ.

Aufdrücken, das Siegel, חָתַם בְּחֹתָם אֶת הַכְּתָב. Er hat ihm ein Zeichen auf die Stirne aufgedrückt, הִתְוָה תָו עַל מִצְחוֹ.

Aufdrehen, gezwirnte Seide, הִתִּיר אֶת הַמֶּשִׁי הַמָּשְׁזָר.

Aufhaben, der Helm, den er aufhat, הַכּוֹבַע אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ.

Aufhalten, 1) einen flüchtigen Dieb, תָּפַשׂ בַּגַּנָּב הַבֹּרֵחַ; den Feind, מָנַע אֶת הָאוֹיֵב מִבּוֹא; das Wasser eines Stromes, עָצַר בְּמֵי הַנָּהָר. Halte mich nicht auf im Reiten, אַל תַּעֲצָר לִי לִרְכֹּב. 2) In Ansehung der Zeit, אֵחַר, *עִכֵּב. Er aber sprach: Haltet mich nicht auf, וַיֹּאמֶר אַל תְּאַחֲרוּ אֹתִי. 3) Sich in einem Lande, bei Jemanden aufhalten, גּוּר־ הִתְגּוֹרֵר בָּאָרֶץ, גּוּר עִם אִישׁ. Ich hielt mich eine lange Zeit dort auf, גַּרְתִּי שָׁמָּה יָמִים רַבִּים, אָרְכוּ לִי שָׁם הַיָּמִים. 4) Sich über Einen — הִתְאוֹנֵן עַל אִישׁ. 5) Halte den Sack auf, daß ich das Korn hineinschütte, פְּתַח הַשַּׂק וְאֶתְּנָה בְּתוֹכוֹ הַדָּגָן. Der Arme hält die Hand auf, הֶעָנִי יִפְתַּח יָדוֹ־ יִפְרֹשׂ כַּפּוֹ לְקַבֵּל מַתָּנָה.

Aufhacken, 1) die Erde um einen Baum herum, עִזֵּק־ עָדַר בַּמַּעְדֵּר אֶת הָאֲדָמָה סָבִיב לָעֵץ; das Eis, בָּקַע־ בִּקַּע אֶת הַקֶּרַח. 2) Alles Holz — חָטַב כָּל הָעֵצִים.

Aufhorchen פָּתַח־ הֵעִיר אָזְנוֹ לִשְׁמֹעַ, הִקְשִׁיב לִשְׁמוֹעַ, הִטָּה אָזְנוֹ וְיִשְׁמַע. Er weckt mit jedem Morgen mir das Ohr, um aufzuhorchen wie die Jünger, בַּבֹּקֶר יָעִיר לִי אֹזֶן לִשְׁמֹעַ כַּלִּמּוּדִים. Er horcht auf, wer an seine Thüre pocht, יַטֶּה אֹזֶן לִשְׁמוֹעַ, מִי זֶה דֹּפֵק עַל דַּלְתּוֹ.

Aufhören, 1) nachlassen Etwas zu thun: zu bauen, חָדַל לִבְנוֹת, מִבְּנוֹת. Sie hörten auf ihm zu antworten, וַיִּשְׁבְּתוּ מֵעֲנוֹת אֹתוֹ. Und das Volk hörte auf zu bringen, וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא. Sie hörte auf zu gebären, וַתַּעֲמֹד מִלֶּדֶת. Er hört nicht auf, Früchte zu tragen, וְלֹא יָמִישׁ מֵעֲשׂוֹת פֶּרִי. Der Donner, der Regen hörte auf vom Himmel herab, וַיֶּחְדְּלוּ הַקֹּלוֹת, וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם מִן הַשָּׁמָיִם. Es zerfließen meine Augen in Thränen, und hören nicht auf, תֵּרַדְנָה עֵינַי דִּמְעָה וְאַל תִּדְמֶינָה. Höre auf zu weinen, מִנְעִי עֵינַיִךְ מִדִּמְעָה. Sie zerren an mir, und hören nicht auf, קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ. Sprechen ohne aufzuhören, דִּבֵּר בְּלִי חָשָׂךְ, s. Unaufhörlich. 2) Seine Endschaft erreichen. Tag und Nacht sollen nicht aufhören, וְיוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבֹּתוּ. Sie sollen aufhören, ein Volk zu sein, יִשְׁבְּתוּ מִהְיוֹת עָם. Der Druck hört auf, אָפֵס הַמֵּץ. Möge doch die Bosheit der Frevler aufhören! יִגְמָר — נָא רַע רְשָׁעִים. Wann wird einmal deine Eifersucht aufhören? מָתַי תָּסוּר קִנְאָתֶךָ. Es hört auf das Geschrei der hingestreckten Schwelger, וְסָר מִרְזַח סְרוּחִים. Der Lärm der Fröhlichen hört auf, חָדַל שְׁאוֹן עַלִּיזִים. Sein Erbarmen hört nimmer auf, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמָיו. Ihr Andenken soll nicht aufhören bei ihren Nachkommen, וְזִכְרָם לֹא יָסוּף מִזַּרְעָם. Der Krieg hat in jenem Lande aufgehört, חָדְלָה הַמִּלְחָמָה מִקֶּרֶב הָאָרֶץ הַהִיא. Hier hört das Gebirge auf, פֹּה קְצֵה הָהָר.

Aufhauen, s. Aufhacken.

Aufheiterung, die, des Gemüthes, מַבְלִיגִית, s. Erheiterung.

Aufheitern, der Himmel heitert sich auf, הַשָּׁמַיִם יִטְהָרוּ. Das Gesicht aufheitern, הַצְהֵל פָּנִים. Sich aufheitern, הַבְלֵג, s. Erheitern.

Aufhäufen, Getreide, צָבֹר בָּר. Wenn er Silber aufhäuft wie Staub, אִם יִצְבֹּר כֶּעָפָר כָּסֶף. Die erpreßtes und geraubtes Gut aufhäufen in ihren Schlössern, הָאֹצְרִים חָמָס וָשֹׁד בְּאַרְמְנוֹתֵיהֶם. Das Wasser häuft sich auf, הַמַּיִם יֵעָרְמוּ, s. Aufthürmen.

Aufheben, 1) die Augen, נָשֹׂא עֵינַיִם. Die Hand, einen Stock, נָשֹׂא־ הָרֵם־ הָנֵף־ נוֹפֵף יָד, מַטֶּה, שֵׁבֶט. 2) Etwas von der Erde, לָקֹט־ לַקֵּט אֶת. Einer der gefallen ist, הָקֵם אֶת הַנֹּפֵל. Ich mache Jerusalem zum Laststein für alle Völker; Alle, die ihn aufheben verwundern sich, אָשִׂים אֶת יְרוּשָׁלַיִם אֶבֶן מַעֲמָסָה לְכָל הָעַמִּים, כָּל עֹמְסֶיהָ שָׂרוֹט יִשָּׂרֵטוּ. 3) Aufbewahren, שָׁמֹר, צָפֹן. Einem Etwas aufzuheben geben, הַפְקֵד דָּבָר בְּיַד־ עַל יַד אִישׁ. 4) Der Feind hat die Belagerung der Stadt aufgehoben, הָאוֹיֵב אֲשֶׁר חָנָה עַל הָעִיר עָלָה מֵעָלֶיהָ. 5) Ein Gesetz, הָפֵר חֹק. Ihr Mann hat ihr Gelübde aufgehoben, אִישָׁהּ הֵפֵר אֶת נִדְרָהּ. 6) Decke auf deinen Schleier, Heb' die Schleppe auf! גַּלִּי צַמָּתֵךְ חֶשְׂפִּי שֹׁבֶל.

Aufheben, das, der Hände, תְּנוּפַת יָדַיִם; מַשְׂאַת (*נְשִׂיאוּת) כַּפַּיִם, s. Erhebung.

Aufhetzen, Einen gegen den Andern, הָסֵת אִישׁ בְּאִישׁ. Er hetzte böse Menschen gegen mich auf, יַשִּׂיא אֲנָשִׁים רָעִים לְהִתְקוֹמֵם נֶגְדִּי.

Aufhetzer, der, הַמֵּסִית אִישׁ בְּאִישׁ.

Aufhellen, sich, vom Himmel, s. Aufheitern.

Aufhelfen, Einem, der gefallen ist, הָקֵם אֶת הַנֹּפֵל. Einem, der verarmt ist, הַחֲזֵק בְּאִישׁ אֶבְיוֹן, כִּי מָטָה יָדוֹ, הַחֲזֵק אֶת.....

Aufhängen, ein Kleid, einen Dieb, תָּלֹה בֶּגֶד עַל הַיָּתֵד, תָּלֹה־ הוֹקִיעַ אֶת הַגַּנָּב. Man hänge ihn auf den Galgen, תְּלוּ אוֹתוֹ עַל הָעֵץ.

Aufhenken, s. Aufhängen.

Aufwachsen, von Pflanzen, צָמֹחַ, עָלֹה; poetisch, גָּאֹה. Wächst denn Schilf auf ohne Sumpf? הֲיִגְאֶה גֹּמֶא בְּלֹא בִצָּה. Der König berieth sich mit den jungen Leuten, die mit ihm aufgewachsen waren, וַיִּוָּעֵץ הַמֶּלֶךְ אֶת הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אִתּוֹ.

Aufwachen, עוּר, הָקִיץ־ יָקֹץ, s. Erwachen.

Aufwallung, die, in der Aufwallung seines Zornes, בַּעֲלוֹת אַפּוֹ, s. Wallung.

Aufwallen, רָתֹחַ. Aufwallen lassen, machen, הַרְתִּיחַ־ בְּעָה אֶת, s. Wallen.

Aufwand, der, er macht einen großen — יוֹצִיא כֶּסֶף הַרְבֵּה מְאֹד לְצֹרֶךְ בֵּיתוֹ.

Aufwartung, die, 1) das Aufwarten, von Bedienten, מַעֲמָד, s. Aufwarten. 2) Ich habe ihm meine Aufwartung gemacht, רָאִיתִי פָּנָיו וְשָׁאַלְתִּי לוֹ לְשָׁלוֹם.

Aufwarten, 1) einem Herrn, עָמֹד לִפְנֵי אִישׁ לְשָׁרְתוֹ. Als die Königin von Sabbah sah, wie an seinem Tische gespeist wird, und wie seine Diener aufwarten, וַתֵּרֶא מַלְכַּת שְׁבָא מַאֲכַל שֻׁלְחָנוֹ וּמַעֲמַד מְשָׁרְתָיו. 2) Einem mit Obst — הַגֵּשׁ פְּרִי אֶל אִישׁ לְתִתּוֹ לוֹ. Kann ich dir damit aufwarten? הַאִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָקַחַת זֹאת מִיָּדִי.

Aufwaschen, 1) Blut von der Erde, הָדִיחַ דָּם מִן הָאָרֶץ. 2) Sie hat sich die Hände aufgewaschen, נִפְצַע עוֹר יָדֶיהָ בְּכַבְּסָהּ הַבְּגָדִים.

Aufwiegler, der, הַמֵּסִית אֶת הָאסַפְסוּף לִקְשֹׁר קֶשֶׁר עַל הַמֶּלֶךְ וְשָׂרָיו.

Aufwiegeln, das Volk, הָסֵת הָעָם לִקְשֹׁר קֶשֶׁר לִמְרוֹד בַּאֲדוֹנֵיהֶם.

Aufwiegen, s. Aufwägen.

Aufwühlen, der Maulwurf wühlt große Haufen auf, הַחֲפַרְפֵּרָה תְּכַרְסֵם רִגְבֵי הָאֲדָמָה בְּרַגְלֶיהָ.

Aufwindeln, ein Kind, הָסֵר מֵעַל הַיֶּלֶד חֲתֻלָּתוֹ.

Aufwickeln, 1) Zwirn, auf Papier, *כָּרֹךְ חוּט עַל נְיָר. 2) Ein Kind, פַּתֵּחַ הַיֶּלֶד מִמּוֹסְרוֹת חֲתוּלָּתוֹ.

Aufwischen, Blut von der Erde, מָחֹה דָּם מֵעַל הָאָרֶץ.

Aufweisen, 1) weise auf deine Vollmacht, הַרְאֵנִי אֶת כְּתָב הָרִשְׁיוֹן. Er kann keine gute Handlungen aufweisen, לֹא יוּכַל לְהִתְוַדַּע בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים.

3) Dieses Land hat keine berühmte Männer aufzuweisen, לֹא יִמָּצְאוּ אַנְשֵׁי שֵׁם בָּאָרֶץ הַזֹּאת.

Aufweichen, der Regen weicht die Erde auf, הַגֶּשֶׁם יְמוֹגֵג אֶת הָאֲדָמָה. Von Geschwüren, רִכֵּךְ אֶת, s. Erweichen.

Aufweinen, er weinte zu Gott auf, נָשָׂא עֵינָיו הַדֹּמְעוֹת לַמָּרוֹם, אֶל אֱלוֹהַּ דָּלְפָה עֵינוֹ.

Aufwägen, die Weisheit wird nicht mit feinem Golde aufgewogen, הַחָכְמָה לֹא תְסֻלֶּה בְּכֶתֶם טָהוֹר.

Aufwehen, der Wind hat die Thür aufgeweht, נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת בְּנֶשֶׁף הָרוּחַ בָּהּ.

Aufwenden, er wendet viel auf, יוֹצִיא כֶּסֶף הַרְבֵּה לְצָרְכּוֹ.

Aufwecken, Einen, הָעֵר־עוֹרֵר אֶת אִישׁ, s. Erwecken.

Aufwärts steigen, sehen, עָלֹה־פָּנֹה לְמַעְלָה. Von seiner Schulter an und aufwärts ragte er empor über das ganze Volk, מִשִּׁכְמוֹ וָמַעְלָה גָּבֹהַּ מִכָּל הָעָם.

Aufwärter, der, הָעֹמֵד לִפְנֵי אִישׁ לְשָׁרְתוֹ.

Aufwärmen, eine Speise, הָחֵם שֵׁנִית אֶת הָאֹכֶל.

Aufwerfen, 1) Erde um einen Baum, צָבֹר עָפָר סָבִיב לָעֵץ. Eine Schanze, שָׁפֹךְ סֹלְלָה. 2) Eine Thür mit Steinen, הַשְׁלֵךְ אֲבָנִים עַל הַדֶּלֶת לְפָתְחָהּ. 3) Er hat sich zum König aufgeworfen, הִתְנַשֵּׂא לֵאמֹר אֲנִי אֶמְלֹךְ.

Aufsagen, s. Aufkündigen.

Aufsatz, der, schriftliche, כְּתָב.

Aufsammeln, Aehren, Kräuter, לָקֹט שִׁבֳּלִים, לַקֵּט אֹרֹת.

Aufsuchen, Schätze, חַפֵּשׂ מַטְמֹנִים. Auch da suche ich sie auf und fasse sie, מִשָּׁם אֲחַפֵּשׂ וּלְקַחְתִּים. Dich nennt man die Aufgesuchte, וְלָךְ יִקָּרֵא דְרוּשָׁה.

Aufsitzen, 1) der Kranke sitzt im Bette auf, הַחֹלֶה יוֹשֵׁב עַל הַמִּטָּה. 2) Vergebens sitzet ihr spät auf, שָׁוְא לָכֶם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת. Wehe denen, die spät in der Nacht aufsitzen, vom Weine glühend! הוֹי מְאַחֲרֵי בַנֶּשֶׁף יַיִן יַדְלִיקֵם. 3) Sich zu Pferde setzen, עָלֹה הַסּוּס. Schirrt die Rosse an, und sitzt auf, ihr Reiter! אִסְרוּ הַסּוּסִים וַעֲלוּ הַפָּרָשִׁים.

Aufsicht, die, מִשְׁמֶרֶת, פְּקֻדָּה, *פְּקִידוּת, הַשְׁגָּחָה. Die Aufsicht über die ganze Wohnung, פְּקֻדַּת כָּל הַמִּשְׁכָּן. Unter seiner Aufsicht, תַּחַת יָדוֹ.

Aufsein, 1) er ist schon auf, כְּבָר נֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ, קָם מֵעַל מִטָּתוֹ. 2) Ist dein Vater wohl auf? הֲשָׁלוֹם לְאָבִיךָ. 3) Die Thüren sind auf, הַדְּלָתוֹת פְּתוּחוֹת.

Aufsehen, נָשָׂא עֵינָיו לַמָּרוֹם, פָּנָה לְמַעְלָה.

Aufsehen, das, diese Begebenheit erregte ein allgemeines Aufsehen, כָּל שׁוֹמְעֵי הַדָּבָר הַזֶּה תָּמְהוּ עָלָיו.

Aufseher, der, פָּקִיד, *מַשְׁגִּיחַ. Der Aufseher über die Arbeiter, הַמַּשְׁגִּיחַ עַל עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה. Aufseher über Etwas bestellen, הַפְקֵד פְּקִידִים עַל.

Aufsetzen, 1) einen Helm, שׂוּם כֹּבַע עַל רֹאשׁוֹ בְּרֹאשׁוֹ. Du setzest ihm eine goldene Krone auf, תָּשִׁית לְרֹאשׁוֹ עֲטֶרֶת פָּז. Wenn du die Lampen aufsetzest, בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנֵּרֹת. 2) Sich aufsetzen, auf einen Wagen, עָלֹה בַּמֶּרְכָּבָה. Er setzte sich des Nachts im Bette auf, הִתְרוֹמֵם מֵעַל מִשְׁכָּבוֹ וַיֵּשֶׁב עַל הַמִּטָּה. 3) Er machte sich stark und setzte sich auf im Bette, וַיִּתְחַזֵּק וַיֵּשֶׁב עַל הַמִּטָּה. 4) Eine Schrift, כְּתָב מִכְתָּב.

Aufsäßig, (Aufsetzig) sein, Einem, אֹיֵב אֶת אִישׁ.

Auftauchen, er ist wieder aufgetaucht, נִרְאָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם אַחֲרֵי טָבְלוֹ בַּנָּהָר. Es tauchen falsche Gerüchte auf, נִשְׁמְעוּ קוֹרוֹת וּשְׁמוּעוֹת כָּזָב.

Auftischen, Einem Früchte, שׂוּם פְּרִי לִפְנֵי אִישׁ לֶאֱכֹל. Er tischte mir falsche Nachrichten auf, הִשְׁמִיעַ לְאָזְנַי שְׁמוּעוֹת שֶׁקֶר.

Aufthun, den Mund, פָּתֹחַ־פְּצֵה הַפֶּה. Daß du den Mund nicht mehr aufthust vor Scham und Scheu, וְלֹא יִהְיֶה לָךְ עוֹד פִּתְחוֹן פֶּה מִפְּנֵי כְּלִמָּתֵךְ, s. Oeffnen.

Aufthauen, die Sonne thauet das Eis auf, הַשֶּׁמֶשׁ תְּמוֹגֵג־תְּמַסֶּה אֶת הַקֶּרַח.

Aufthürmen, beim Hauche deiner Nase thürmen sich die Gewässer auf, וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם.

Auftrag, der, ich komme zu dir im Auftrag des Fürsten, אָבוֹא אֵלֶיךָ בְּמִצְוַת הַשַּׂר. Ich habe einen Auf-

trag an dich, דְּבַר לִי אֵלֶיךָ. Einem einen Auftrag geben, פָּקַד עַל אִישׁ.

Auftragen, 1) Speisen, שׂוּם לֶחֶם לְאִישׁ־לִפְנֵי אִישׁ, s. Vorsetzen. Da trug der Koch den Schenkel auf, und was daran war, וַיָּרֶם הַטַּבָּח אֶת הַשּׁוֹק וְהֶעָלֶיהָ. 2) Er trug mir auf, ihm ein Haus zu bauen, פָּקַד עָלַי לִבְנוֹת לוֹ בָיִת.

Auftrocknen, 1) trocken machen, הוֹבִישׁ אֶת. 2) Bis das Wasser aufgetrocknet war von der Erde, עַד יְבֹשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ.

Auftritt, der, 1) an einem Wagen, מַעֲלַת הַמֶּרְכָּבָה. 2) Vorgang, מַעֲשֶׂה דָבָר.

Auftreiben, 1) ein Thier הֵקִים הַחַיָּה הָרֹבֶצֶת, הֵדִיחַ הַחַיָּה מִמְּעוֹנָתָהּ, s. Aufjagen. 2) Der Leib des Verstorbenen war sehr aufgetrieben, צָבְתָה מְאֹד בֶּטֶן הַמֵּת. 3) Wo soll ich Geld für dich auftreiben? מֵאַיִן אֶמְצָא כֶּסֶף לְתִתּוֹ לָךְ.

Auftreten, 1) eine Nuß, דָּרַךְ עַל הָאֱגוֹז לְפִתְחָהּ. 2) Wenn ein falscher Zeuge auftreten wird wider Jemand, כִּי יָקוּם עֵד חָמָס בְּאִישׁ. Er tritt auf, die Völker zu richten, וְעֹמֵד לָדִין עַמִּים.

Auftrennen, ein Kleid, s. Zertrennen.

Aufjagen, die Hunde haben das Wild aufgejagt, הַכְּלָבִים הֵעִירוּ אֶת חַיְתוֹ יַעַר מִמְּעוֹנָתָם, מִרְבְצָם. Ein aufgejagter Hirsch, צְבִי מֻדָּח.

Auflage, die, 1) Steuer, מַשָּׂא, מַס, מֶכֶס. 2) Eine neue Auflage von Büchern, *הַדְפָּסָה־הוֹצָאָה מַהֲדוּרָא חֲדָשָׁה.

Aufladen, Holz, נָתַן עֵצִים אֶל הָעֲגָלָה. Einem eine Last, עָמַס־הֶעֱמִיס מַשָּׂא עַל אִישׁ. Lade ihm auf von deinen Schafen, הַעֲנֵיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ s. Beladen.

Auflachen, als ich dies hörte, mußte ich laut — נָתַתִּי קוֹלִי בִשְׂחוֹק גָּדוֹל בְּשָׁמְעִי זֹאת.

Auflockern, die Erde, הִפְרִיד רִגְבֵי הָאֲדָמָה בְּמֶגְרְפוֹתֵיהֶם.

Auflösbar, auflöslich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לְפַתֵּחַ, לְהַתֵּר.

Auflösung, die, eines Räthsels, *פִּתְרוֹן הַחִידָה.

Auflösen, 1) das Zugebundene, הִתִּיר־פִּתַּח אֶת, s. Lösen. Aufgelöst wird euer Bund mit dem Tode, וְכֻפַּר בְּרִיתְכֶם אֶת מָוֶת. 2) Ein Räthsel, הִגִּיד הַחִידָה. 3) Zucker in Wasser auflösen, הֵמֵס דְּבַשׁ הַיַּעַר בַּמָּיִם.

Auflauern, Einem, אָרַב־צָפַן לְאִישׁ.

Auflaurer, der, es schnauben meine Auflaurer immerwährend, שָׁאֲפוּ שׁוֹרְרַי כָּל הַיּוֹם.

Auflauf, der, es war ein Auflauf in der Stadt, נֶאֶסְפוּ אַנְשֵׁי הָעִיר עַל שָׂרֶיהָ.

Auflaufen, 1) der Fuß ist ihm vom Falle aufgelaufen, בָּצְקָה רַגְלוֹ בְּנָפְלוֹ. 2) Das Schiff lief auf eine Sandbank auf, נִכְשְׁלָה הָאֳנִיָּה בְּחוֹל הַיָּם. 3) Die Zinsen laufen täglich höher auf, הַנֶּשֶׁךְ יִרְבֶּה מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Aufliegen, 1) ein Balken, der auf der Mauer aufliegt, קוֹרָה הַנִּסְמֶכֶת עַל הַקִּיר. 2) Er hat sich aufgelegen, נִקַּף עוֹרוֹ בְּשָׁכְבוֹ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי.

Aufleimen, Papier auf Etwas, *הִדְבִּיק נְיָר בְּדֶבֶק אֶל.

Aufleben, als er die frohe Nachricht hörte, lebte er wieder auf, הָיְתָה רוּחוֹ בְּשָׁמְעוֹ הַשְּׁמוּעָה הַטּוֹבָה.

Auflegen, 1) Einem die Hände, שׂוּם־שִׁית־סָמַךְ יָדָיו עַל אִישׁ, עַל רֹאשׁ אִישׁ. Einem eine Last, שׂוּם־נָתַן מַשָּׂא עַל אִישׁ. Erleichtere das Joch, das dein Vater uns aufgelegt, הָקֵל מִן הָעֹל אֲשֶׁר נָתַן אָבִיךָ עָלֵינוּ. Ein Pflaster, *שִׂים תַּחְבֹּשֶׁת עַל הַמַּכָּה. Ein Tischtuch, s. Ausbreiten. 2) Dem Volke eine Steuer, dem Lande eine Geldstrafe, שׂוּם מַס עַל הָעָם, נָתַן עֹנֶשׁ עַל הָאָרֶץ. Er soll am Gelde bestraft werden, so viel ihm der Ehemann des Weibes auflegen wird, עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה. Man legt ihm einen Eid auf, um ihn zu beschwören, וְנָשָׂא בוֹ אָלָה לְהַאֲלֹתוֹ. Wenn Jemand neulich ein Weib genommen, so soll ihm keinerlei Geschäft aufgelegt werden, כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל דָּבָר. Drei Dinge lege ich dir auf, שָׁלֹשׁ אֲנִי נֹטֵל עָלֶיךָ, s. Auferlegen. 3) Ich bin jetzt zum Scherzen nicht aufgelegt, לֹא יְשָׁאֲנִי לִבִּי לְצַחֵק עַתָּה. Einer, der gut aufgelegt ist, טוֹב לֵב, plur. טוֹבֵי לֵב.

Auflehnen, 1) sich mit dem Arme, סָמַךְ זְרוֹעוֹ מַטָּה עַל הַשֻּׁלְחָן, אֶל הַקִּיר. 2) Sich wider seinen Herrn, קוּם־הָרֵם יָד בַּאֲדֹנָיו.

Auflesen, Steine, לִקֵּט אֲבָנִים; Holz, קֹשֵׁשׁ עֵצִים; Aehren, לִקֵּט שִׁבֳּלִים בֵּין הָעֳמָרִים.

Auflecken, Etwas, לָחַךְ אֶת. Das Feuer leckte das Wasser im Graben auf, הָאֵשׁ לִחֲכָה הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּתְּעָלָה. Wie der Ochs das Gras des Feldes aufleckt, כִּלְחֹךְ הַשּׁוֹר אֵת יֶרֶק הַשָּׂדֶה.

Aufmachen, 1) die Thür, פָּתַח הַדֶּלֶת; die Augen, פָּקַח עֵינַיִם, s. Oeffnen. 2) Er machte sich auf und ging, וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ. Sich früh aufmachen, הִשְׁכִּים, הִשְׁכִּים בַּבֹּקֶר.

Aufmuntern, 1) Einen zur Arbeit, הֵעִיר לֵב אִישׁ לִמְלֶאכֶת עֲבוֹדָתוֹ. 2) Einen Betrübten, הַחֲיוֹת רוּחַ אִישׁ הַנֶּעֱצָב.

Aufmauern, eine Mauer, בָּנָה חוֹמָה.

Aufmerksam sein, auf Etwas, שׂוּם לִבּוֹ עַל־ אֶל דָּבָר, שׁוּת לִבּוֹ לְדָבָר. Aufmerksam zuhören, הִקְשִׁיב־ הִסְכִּית וְשָׁמַע; Einem, אָזְנוֹ לְדִבְרֵי אִישׁ. Laß dein Ohr, deine Ohren aufmerksam sein auf mein Gebet, תְּהִי אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת־ תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לִתְפִלָּתִי. Einen aufmerksam betrachten, הִתְבּוֹנֵן עַל־ אֶל אִישׁ. Er hat mich auf das schöne Mädchen aufmerksam gemacht, דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר שׂוּם עֵינְךָ עַל הַנַּעֲרָה הַיָּפָה הַלָּזוֹ.

Aufmerksamkeit, die, seine ganze Aufmerksamkeit auf Etwas richten, שׂוּם כָּל לִבּוֹ עַל דָּבָר. Er richtet seine ganze Aufmerksamkeit auf seine Rede, יָשִׂים כָּל מַעְיָנָיו אֶל דְּבָרָיו.

Aufmerken, הִקְשִׁיב. Ich redete und Niemand merkte auf, דִּבַּרְתִּי וְאֵין מַקְשִׁיב, וְאֵין מַאֲזִין.

Aufnahme, die, 1) eines Reisenden, s. Aufnehmen. 2) Einen Ort in Aufnahme bringen, רוֹמֵם מָקוֹם.

Aufnöthigen, Einem ein Geschenk, פָּצַר בְּאִישׁ לָקַחַת מַתָּנָה.

Aufnehmen, 1) Etwas von der Erde, s. Aufheben. 2) Einen aufnehmen, ihn beherbergen, אָסַף אִישׁ הַבַּיְתָה. Einen wohlwollend aufnehmen, רָצָה אֶת אִישׁ. Bring' es doch deinem Statthalter, ob er dich gnädig aufnimmt? הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפֶחָתֶךָ הֲיִרְצְךָ. Einen in eine Gesellschaft aufnehmen, *קִבֵּל אִישׁ בְּתוֹךְ הַחֶבְרָה. 3) Nimm auf die Hauptzahl der Leviten, נְשָׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי לֵוִי. 4) Nun, nimm es doch auf mit meinem Herrn, dem König von Assirien! וְעַתָּה הִתְעָרֶב נָא אֶת אֲדֹנִי אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר.

Aufs (Auf's) für auf das, s. Auf, er schlug ihn aufs Neue, וַיָּשָׁב־ וַיֹּסֶף לְהַכּוֹתוֹ.

Aufenthalt, der, מָעוֹן, דִּירָה, מָלוֹן. 1) Das Verweilen an einem Orte, מְגוּרִים. In dem Lande ihres Aufenthalts, בְּאֶרֶץ מְגוּרֵיהֶם. Mein Aufenthalt daselbst war sehr kurz, גַּרְתִּי שָׁמָּה יָמִים מְעַטִּים. Während meines Aufenthalts daselbst, בִּמְגוּרַי שָׁמָּה. 2) Ohne Aufenthalt, *בְּלִי אִחוּר, בְּלִי עִכּוּב.

Aufenthaltsort, mein, מְעוֹנִי, נָוָתִי, מְגוּרַי, מְקוֹם מְעוֹנָתִי.

Aufessen, er hat das Brod aufgegessen, אָכַל אֶת כָּל הַלֶּחֶם. Das Brod ist aufgegessen, כָּלָה־ תַּם הַלֶּחֶם, s. Aufzehren.

Auferwecken, einen Schlafenden, הֵעִיר אִישׁ יָשֵׁן מִשְּׁנָתוֹ. einen Todten, הֶחֱיָה אֶת הַמֵּת.

Auferlegen, Einem eine Geldstrafe, s. Auflegen. Wenn er einsam sitzt und mit Ruhe erträgt, was er ihm auferlegt, יֵשֵׁב בָּדָד וְיִדֹּם כִּי נָטַל עָלָיו.

Auferziehen, Knaben, חָנוֹךְ נְעָרִים. Söhne, גַּדֵּל בָּנָיו.

Auferstehung, die, der Todten, *תְּחִיַּת הַמֵּתִים.

Auferstehen, die Todten werden am jüngsten Tage, מֵתִים יִחְיוּ וּרְפָאִים יָקוּמוּ לְקֵץ הַיָּמִין.

Auffahren, 1) gen Himmel, עָלָה הַשָּׁמַיְמָה. 2) Er fuhr aus dem Schlafe auf, הֵקִיץ־ עָר מִשְּׁנָתוֹ. 3) Im Zorn auffahren, הִתְעַבֵּר, וְנִבְהַל. 4) Die Thür fuhr auf, נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת פִּתְאֹם. 5) Von Blattern im Gesichte, s. Ausbrechen.

Auffallen, 1) dein Betragen fällt Jedem auf, כָּל אִישׁ יִתְמַהּ עַל דַּרְכְּךָ. 2) Er hat sich den Kopf aufgefallen, נִפְצַע רֹאשׁוֹ בְּנָפְלוֹ.

Auffangen, sie schlachteten die Rinder, und die Priester fingen das Blut auf, וַיִּשְׁחֲטוּ הַבָּקָר וַיְקַבְּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם בַּמִּזְרָק. Einen Spion—

תְּפֹשׂ, לְכֹד אֶת הַמְרַגֵּל. Die Feinde haben alle unsere Briefe aufgefangen, הָאוֹיְבִים תָּפְשׂוּ אֶת הָרָצִים (הַצִּירִים) וְלָקְחוּ מִיָּדָם כָּל אִגְּרוֹתֵינוּ.

Auffassen, 1) den Mist mit Schaufeln, לָקַח הַפֶּרֶשׁ בַּיָּעִים. 2) Mit dem Verstande, הֵבִין, הִשִּׂיג*.

Auffordern, ein Mädchen zum Tanze, דִּבֵּר אֶל הַנַּעֲרָה לֵאמֹר קוּמִי נָא וְרַקְדִי אִתִּי. Die Belagerer haben die Stadt zur Uebergabe aufgefordert, הַצָּרִים עַל הָעִיר קָרְאוּ אֵלֶיהָ לֵאמֹר פִּתְחִי לָנוּ שְׁעָרַיִךְ.

Aufführung, die, seine Aufführung ist gut, טוֹב דַּרְכּוֹ.

Aufführen, 1) ein Bollwerk gegen eine Stadt, בָּנָה־ נָתַן דָּיֵק עַל הָעִיר. 2) Ich werde dich bei ihm — אָבִיא אֹתְךָ אֵלָיו. s. Vorstellen. 3) Etwas mit in einer Rechnung — הֶעֱלָה עַל הַחֶשְׁבּוֹן. 4) Sich gut, schlecht — הָלַךְ בְּדֶרֶךְ טוֹב, בְּדֶרֶךְ רָע.

Auffinden, die Weisheit aber, wo wird sie aufgefunden? וְהַחָכְמָה מֵאַיִן תִּמָּצֵא.

Auffischen, einen Leichnam, הֶעֱלָה אֶת הַמֵּת מִתּוֹךְ הַמַּיִם בְּמִכְמֶרֶת, בִּמְצוּדַת דָּגִים.

Aufflammen, s. Entflammen.

Auffliegen, 1) Der Vogel ist aufgeflogen, הַצִּפּוֹר הִגְבִּיהַּ עוּף. 2) Alle Thüren sind aufgeflogen, נִפְתְּחוּ פִּתְאֹם כָּל הַדְּלָתוֹת.

Auffrischen, 1) ein Gemälde, חִדֵּשׁ אֶת הַצִּיּוּר*. 2) Einen zu Etwas, s. Aufmuntern.

Auffressen, das Vieh hat alles Futter aufgefressen, הַבְּהֵמָה אָכְלָה אֶת כָּל הַמִּסְפּוֹא.

Aufpassen, Einem, s. Auflauern.

Aufpasser, der, in dem Thore einer Stadt, בַּעַל פְּקִדוּת.

Aufpacken, Waaren, נָתַן סְחוֹרָה אֶל הָעֲגָלָה.

Aufputzen, s. Schmücken.

Aufplatzen, הִבָּקַע, הִתְבַּקַּע.

Aufpflanzen, eine Fahne, נָשָׂא הַדֶּגֶל הֵרִים נֵס.

Aufzug, der, 1) eines Gewebes, שְׁתִי. 2) Ein feierlicher, תַּהֲלוּכָה. Ich stellte auf zwei große Dankchöre und Aufzüge, וָאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תוֹדוֹת גְּדוֹלוֹת וְתַהֲלֻכֹת. Und seinen Aufzug, wenn er hinaufzog in das Haus Gottes, וַעֲלִיָּתוֹ אֲשֶׁר יַעֲלֶה בֵּית אֱלֹהִים.

Aufziehen, 1) einen Vorhang, הָסֵר אֶת הַשּׂוֹךְ oder הַמָּסָךְ. 2) Einen Bogen, מָשַׁךְ בַּקֶּשֶׁת. 3) Groß ziehen, גִּדֵּל אֶת. 4) Er hat mich damit aufgezogen, הִתְעַלֵּל בִּי, שָׂמַנִי לִשְׂחוֹק עַל הַדָּבָר הַזֶּה. 5) Die Wache ist bereits aufgezogen, הַמִּשְׁמָר עָמַד עַל עָמְדוֹ.

Aufzeigen, s. Aufweisen.

Aufzeichnen, Etwas, כָּתַב, רָשַׁם דָּבָר. Ich will dir kund thun, was aufgezeichnet steht in der Schrift der Wahrheit, אַגִּיד לְךָ אֶת הָרָשׁוּם בִּכְתָב אֱמֶת. Ich zeichne dieses in meine Rechnungsbücher auf, אֶרְשׁוֹם הַדָּבָר הַזֶּה בְּסִפְרֵי חֶשְׁבּוֹנוֹתַי.

Aufzwingen, Einem Etwas, הֶחֱזִיק, פָּצַר בְּאִישׁ לָקַחַת דָּבָר.

Aufzählen, er hat ihm das Geld aufgezählt, וַיִּשְׁקָל־לוֹ הַכָּסֶף. (Das ist der ächte hebräische Ausdruck für Geld zählen).

Aufzehren, alle Lebensmittel, אָכַל כָּל הַמִּחְיָה. Alles Brod in der Stadt ist aufgezehrt, תַּם כָּל הַלֶּחֶם מִן הָעִיר.

Aufkochen, Etwas, von neuem kochen, שׁוּב לְבַשֵּׁל אֶת.

Aufkommen, 1) wenn er aufkommt und ausgeht an seinem Stabe, אִם יָקוּם וְהִתְהַלֵּךְ בַּחוּץ עַל מִשְׁעַנְתּוֹ. Er wird von seiner Krankheit nicht — לֹא יִחְיֶה מֵחֳלִי זֶה. 2) Keines ihrer Kinder kommt auf, כָּל יְלָדֶיהָ לֹא יְגַדֵּלוּ, לֹא יִחְיוּ. Von Pflanzen, צְלֹחַ. 3) Er läßt mich nicht aufkommen, לֹא יִתְּנֵנִי עֲשׂוֹת חַיִל. 4) Gewöhnlich werden, s. Entstehen.

Aufkaufen, Getreide, שָׁבֹר בָּר לְשָׁמְרוֹ וּלְמָכְרוֹ בִּמְחִיר גָּדוֹל.

Aufkündigen, Er hat mir die Wohnung schriftlich aufgekündigt, שָׁלַח אֵלַי בְּמִכְתָּב לֵאמֹר לֹא תֵשֵׁב עוֹד בְּבֵיתִי.

Aufkeimen, der Saame keimt schon auf, הַזֶּרַע הֵחֵל לִצְמֹחַ, לְצַמֵּחַ.

Aufklopfen, eine Nuß, s. Aufschlagen.

Aufklauben, Holz, לִקֵּט־ לְקֹט־ קֹשֵׁשׁ עֵצִים.

Aufkleben, הִדְבִּק אֶל.

Aufklären, 1) einen Menschen, הָאֵר עֵינֵי אִישׁ, הַשְׂכֵּל אֶת אִישׁ. 2) Der Himmel klärt sich auf, הַשָּׁמַיִם יִטְהָרוּ.

Aufknüpfen, 1) auflösen, הַתֵּר-פַּתַּח אֵת. 2) Einen Mörder, תְּלֵה-הוֹקִיעַ הָרוֹצֵחַ.

Aufkratzen, er hat sich die Wunde aufgekratzt, נִפְתְּחָה מַכָּתוֹ בְּהִתְגֹּדְדוֹ.

Aufraffen, Getreide, מַהֵר לֶאֱסֹף הַדָּגָן. Er raffte sich auf, und ging weg, קָם פִּתְאֹם וְהָלַךְ לוֹ.

Aufrollen, eine Bücher-Rolle, פַּתַּח אֶת הַמְּגִלָּה.

Aufruhr, der, 1) Aufstand, קֶשֶׁר, מֶרֶד. Einen Aufruhr anstiften, הָסֵת הָעָם לִמְרֹד בְּמַלְכּוֹ, בְּשָׂרָיו. 2) Mein Herz, meine Seele ist in Aufruhr, הֹמֶה לִי לִבִּי, נַפְשִׁי תֶּהֱמֶה עָלַי, יִסְעַר לִבִּי עַד מְאֹד.

Aufruf, der, מוֹדָעָה, קְרִיאָה. Einen Aufruf an das Volk ergehen lassen, הַשְׁמִיעַ הַקְּרִיאָה בְּאָזְנֵי הָעָם.

Aufrufen, Einen, קְרָא אֶל אִישׁ לֵאמֹר עֲמֹד, קוּם.

Aufrauchen, es raucht auf, יַעֲלֶה עֲשָׁנוֹ.

Aufriegeln, eine Thür, הָסֵר הַבְּרִיחַ מֵעַל הַדֶּלֶת הַסִּיעַ כַּף הַמַּנְעוּל מִן הַדֶּלֶת.

Aufrühren, einen alten Streit, שׁוּב לְגָרוֹת אֶת הַמָּדוֹן. s. Anregen.

Aufrührer, der, הַמֵּסִית אֶת הָעָם לִמְרֹד בְּמַלְכּוֹ. Mit Aufrührern laß dich nicht ein, עִם שׁוֹנִים אַל תִּתְעָרָב.

Aufrührerische Reden, דִּבְרֵי מֶרֶד. Die aufrührerische Stadt, הָעִיר הַבּוֹגְדָה בְּמַלְכָּהּ, קִרְיְתָא מָרָדְתָּא.

Aufrütteln, Einen aus dem Schlafe, הָנִיעַ אֶת הַיָּשֵׁן לְהָעֵר אֹתוֹ. Der die Erde aufrüttelt von ihrer Stelle, הַמַּרְגִּיז אֶרֶץ מִמְּקוֹמָהּ.

Aufrichtig reden, handeln, דַּבֵּר-עָשֹׂה מֵישָׁרִים. Du bist nicht aufrichtig gegen mich, לִבְּךָ לֹא נָכוֹן עִמִּי, בְּלֵב וָלֵב תְּדַבֵּר עִמִּי. Ich danke dir mit aufrichtigem Herzen, אוֹדְךָ בְּיֹשֶׁר לֵבָב. Aufrichtige Worte, אִמְרֵי יֹשֶׁר. Ein aufrichtiger Mann, דֹּבֵר-עֹשֶׂה מֵישָׁרִים, יְשַׁר לֵב.

Aufrichtigkeit, die, מֵישָׁרִים. Die Aufrichtigkeit des Herzens, יֹשֶׁר-יִשְׁרַת לֵב.

Aufrichten, 1) Einen von der Erde, הָקֵם אִישׁ מִן הָאָרֶץ. Sie ist gefallen, und Niemand richtet sie auf, נָפְלָה וְאֵין מְקִימָהּ. Sich im Bette aufrichten, יָשֹׁב עַל הַמִּטָּה. 2) Den Wankenden richteten deine Worte auf, כּוֹשֵׁל יְקִימוּן מִלֶּיךָ. Gott richtet auf die Gebeugten, אֱלֹהִים זֹקֵף כְּפוּפִים. Er richtet die Leidenden auf, מְעוֹדֵד עֲנָוִים. 3) Sie sollen die Wohnung aufrichten, יָקִימוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן. Grundfesten für die kommenden Geschlechter richtest du auf, מוֹסְדֵי דוֹר וָדוֹר תְּקוֹמֵם. Ein Denkmal — הָקֵם-הַצֵּב-יָרֹה מַצֵּבָה. Einen Stein zum Denkmal — הָרֵם-שׂוּם אֶבֶן מַצֵּבָה. s. Errichten.

Aufreiben, mit dem Schwerte, mit Hunger und Pest will ich sie aufreiben, בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדֶּבֶר אָנֹכִי מְכַלֶּה אֹתָם.

Aufreiten, er hat sich aufgeritten, נִפְצַע בְּשָׂרוֹ בְּרָכְבוֹ עַל הַסּוּס.

Aufräumen, 1) das Zimmer, שׂוּם כֹּל אֲשֶׁר בַּחֶדֶר עַל מְקוֹמוֹ. 2) Die Feinde haben Alles aufgeräumt, הָאוֹיְבִים בָּזְזוּ אֵת כֹּל אֲשֶׁר מָצְאוּ. 3) Einen aufgeräumt machen, הֵיטֵב לֵב אִישׁ.

Aufreißen, 1) wie man die Erde furcht und aufreißt, כְּמוֹ פֹלֵחַ וּבֹקֵעַ בָּאָרֶץ. 2) Ueber wen reißt ihr den Mund auf? עַל מִי תַּרְחִיבוּ פֶה. Sie reißen ihren Mund auf gegen mich, פָּעֲרוּ עָלַי בְּפִיהֶם. Sie reißen gegen uns den Mund auf, פָּצוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם. Wer seine Lippen aufreißt, dem droht Verderben, פֹּשֵׂק שְׂפָתָיו מְחִתָּה לוֹ. 3) Eine Thür, פַּתַּח בְּכֹחַ אֶת הַדֶּלֶת.

Aufreizen, ein Wild, הָעֵר-עוֹרֵר אֶת חַיַּת הַיַּעַר.

Aufregung, die, ich bin in einer großen — יִבָּעֵר לִבִּי מְאֹד.

Aufregen, einen Streit, עוֹרֵר מְדָנִים. s. Erregen. Die Frevler sind wie das aufgeregte Meer, וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ. Warum bist du so aufgeregt? מַדּוּעַ יִסְעַר לִבֶּךָ.

Aufrecht, הָכֵן, בְּקוֹמָה זְקוּפָה. 1) Ich ließ euch aufrecht wandeln, וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת. Sie stürzen und fallen, wir aber stehen und bleiben aufrecht, הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ וַנִּתְעוֹדָד. 2) Aufrecht zu halten die Worte dieses Bundes, לְהָקִים אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת.

Aufschößling, der, dieser Jüngling ist ein — הַבָּחוּר הַזֶּה גָּדַל כְּיוֹנֵק הָעָלֶה.

Aufschöpfen, verschüttetes Wasser mit einem Gefäße, אָסַף הַמַּיִם הַנִּשְׁפָּכִים בִּכְלִי, אֶל תּוֹךְ הַכְּלִי. Er schöpft das Wasser mit der Hand auf, יֶאֱסֹף מַיִם בְּחָפְנוֹ.

Aufschub, der, עִכּוּב, *אחוּר. Die Sache leidet keinen Aufschub, אֵין לְאַחֵר הַדָּבָר.

Aufschauen, נָשָׂא עֵינָיו מָרוֹם, פָּנָה לְמַעְלָה.

Aufschieben, eine Bezahlung, אֵחַר לְשַׁלֵּם. Etwas von einem Tage zum Andern — מָשַׁךְ דָּבָר מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Aufschütteln, Stroh, הֵנִיעַ תֶּבֶן מִמְּקוֹמוֹ. Ein Getränk im Glase, הִדְלִיחַ הַמַּשְׁקֶה בִּצְלוֹחִית.

Aufschütten, Getreide, צָבַר בָּר. Einen Wall, שָׁפַךְ סֹלְלָה.

Aufschießen, die aufschießenden Aehren, הַשִּׁבֳּלִים הָעֹלוֹת. Dornen und Düsteln sind in dem Felde aufgeschossen, עָלָה הַשָּׂדֶה שָׁמִיר וָשָׁיִת.

Aufscheuchen, Vögel, הַחֲרֵד צִפֳּרִים מִמְּקוֹמָן; הַפְרִיחַ בְּקוֹל הָרְדָה אֵת הַצִּפֳּרִים מִקִּנָּם; vom Wilde, s. Aufjagen.

Aufschwingen, sich, von Vögeln, הִגְבִּיהַּ עוּף, עוּף בַּשָּׁמַיִם. Der sich aufschwingende menschliche Geist, רוּחַ בְּנֵי אָדָם הָעֹלָה לְמָעְלָה.

Aufschwellen, der Leib, der Fuß ist ihm aufgeschwollen, צָבְתָה בִטְנוֹ, בָּצְקָה רַגְלוֹ.

Aufstand, der, s. Aufruhr.

Aufstoßen, 1) eine Thür mit den Händen, סָמַךְ יָדָיו בְּכֹחַ עַל הַדֶּלֶת לְפִתְחָהּ. 2) Es stoßen mir täglich Leute dieser Art auf, אֲנָשִׁים כָּאֵלֶּה יִפְגְּעוּ־יִפְגְּשׁוּ בִי יוֹם וָיוֹם.

Aufsteigen, 1) mittelst der Füße: er ist aufgestiegen, עָלָה הַסּוּס, עָלָה בַּמֶּרְכָּבָה. Die Leiter auf und ab steigen, עָלֹה וְיָרֹד בַּסֻּלָּם. 2) Es stieg ein Rauch, ein Dampf auf, עָלָה עָשָׁן, עָלָה קִיטֹר. Er läßt Wolken aufsteigen vom Ende der Erde, מַעֲלֶה נְשִׂיאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ. 3) Entstehen: Der Zorn Gottes stieg auf gegen sie, וְאַף אֱלֹהִים עָלָה בָהֶם. Was euch im Herzen aufsteigt, weiß ich, וּמַעֲלוֹת רוּחֲכֶם אֲנִי יְדַעְתִּיהָ.

Aufstehen, 1) von der Erde, vom Stuhle, aus dem Bette, vom Lager, vom Tische, קוּם מֵהָאָרֶץ, מִכִּסְאוֹ, מֵעַל כִּסְאוֹ, מֵעַל מִטָּתוֹ, מֵעַל מִשְׁכָּבוֹ מֵעִם הַשֻּׁלְחָן. Steh' auf! קוּם! עֲמֹד, עֲמֹד עַל רַגְלֶךָ. Vor einem grauen Haupte sollst du aufstehen, מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם. Des Morgens früh aufstehen, הַשְׁכֵּם, הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר. 2) Von einer Krankheit, חָיָה מֵחָלְיוֹ. Wer so danieder liegt, der steht nicht wieder auf, וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם. 3) Entstehen: Da stand ein neuer König auf, וַיָּקָם מֶלֶךְ חָדָשׁ. Es stand kein Prophet mehr auf, וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד. Es wird ein frecher König aufstehen, וְעָמַד מֶלֶךְ עַז פָּנִים. Er ließ Propheten aufstehen, הֵקִים נְבִיאִים. 4) Gegen seinen Herrn — קוּם־הֵרִים יָד בַּאֲדֹנָיו. Es stehen auf die Könige der Erde wider den Herrn und seinen Gesalbten, יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי אֶרֶץ עַל יְיָ וְעַל מְשִׁיחוֹ.

Aufstehen, das, קִימָה. Ihr Sitzen und ihr Aufstehen schaue, שִׁבְתָּם וְקִימָתָם הַבִּיטָה.

Aufstellen, 1) aufrichten: ein Denkmal, הַצֵּב־הָקֵם מַצֵּבָה. Er stellte ihre Thore auf, הִצִּיב דְּלָתֶיהָ. Er stellte Astarten und Götzenbilder auf, וְהֶעֱמִיד אֲשֵׁרִים וּפְסִלִים. Er stellte das Ephod in seiner Stadt auf, וַיַּצֵּג אֶת הָאֵפוֹד בְּעִירוֹ. Das eine Kalb stellte er in Beth-El auf, וַיָּשֶׂם אֶת הָעֵגֶל הָאֶחָד בְּבֵית אֵל. Sie stellten daselbst auf das Stiftzelt, וַיַּשְׁכִּינוּ שָׁם אֶת אֹהֶל מוֹעֵד. 2) Bestellen: Stellet Wächter auf, הָקִימוּ שֹׁמְרִים. 3) Zeugen, הָבֵא־הָעֵד עֵדִים. 4) Ein Netz, Einem eine Falle, פָּרֹשׂ רֶשֶׁת, טָמֹן־נָתֹן פַּח לְאִישׁ. 5) Sie stellten sich auf, Reihe gegen Reihe, וַיַּעַרְכוּ מַעֲרָכָה לִקְרַאת מַעֲרָכָה.

Afustecken, eine Fahne, הָרֵם הַדֶּגֶל, נְשֹׂא נֵס; ein Licht, הַעֲלֵה נֵר.

Aufstreichen, Butter auf Brod, מָרַח חֶמְאָה עַל הַלֶּחֶם.

Aufstreuen, Sand, זָרֹק־זָרֹה חוֹל עַל.

Aufschlagen, 1) ein Zelt, נְטֵה־הַטֵּה־תְּקַע־נְטַע אֹהֶל; das Lager, חָנָה. Sie sollen ihre Wohnungen bei dir aufschlagen, וְנָתְנוּ בָךְ מִשְׁכְּנֵיהֶם. Seinen Sitz auf der Straße, הָכֵן בָּרְחוֹב מוֹשָׁבוֹ

2) Die Augen, נָשׂא־פְּקַח עֵינָיו. 3) Ein Buch, פָּתַח סֵפֶר. 4) Die Thür mit einem Beile, הָלֹם בְּכַשִּׁיל אֶת הַדֶּלֶת לְפִתְחָהּ. Nüsse, פָּצַע אֱגוֹזִים*. 5) Er hat sich den Kopf durch einen Fall aufgeschlagen, נִפְצַע רֹאשׁוֹ בִּנָפְלוֹ. 6) Ein Gelächter, נָתַן קוֹלוֹ בִשְׂחֹק גָּדוֹל. 7) Das Getreide schlägt täglich auf, מְחִיר הַדָּגָן יִרְבֶּה מִיּוֹם אֶל יוֹם. Der Kaufmann ist mit seiner Waare aufgeschlagen, הַסֹּחֵר הִרְבָּה מְחִיר מַעֲרָבוֹ.

Aufschluß, der, 1) er kam vor Aufschluß des Thores, בָּא טֶרֶם נִפְתַּח הַשַּׁעַר. 2) Gib mir über diesen Gegenstand einen Aufschluß, הֲבִינֵנִי־ הָבֵן לִי הַדָּבָר הַזֶּה.

Aufschlitzen, Einem den Bauch, בַּקַּע בֶּטֶן אִישׁ. Ihre schwangere Frauen wirst du aufschlitzen, וְהָרוֹתֵיהֶם תְּבַקֵּעַ.

Aufschließen, 1) Die Thür mit einem Schlüssel, פָּתוֹחַ סוֹגֵר הַדֶּלֶת (oder: הַדֶּלֶת הַסְּגוּרָה) בְּמַפְתֵּחַ. Die Erde schließt im Frühjahr ihren Schooß auf, בְּאָבִיב יִפְתַּח חֵיק הָאָרֶץ. Die Knospe hat sich aufgeschlossen, פָּתַח הַסְּמָדַר. 2) Einem sein Herz, הִגִּיד לְאִישׁ אֶת כָּל לִבּוֹ.

Aufschmieren, s. Aufstreichen.

Aufschnallen, den Gurt, הַתֵּר־ פַּתַּח הַחֲגוֹרָה.

Aufschnüren, Etwas, הַתֵּר אֶת הָרְכוּס בְּפָתִיל.

Aufschneiden, 1) einem Thiere den Bauch, בַּקַּע הַחַיָּה. s. Aufschlitzen. Brod, חָתֹךְ לֶחֶם*. 2) Prahlen, übertreiben: Er schneidet auf, לְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר גְּדוֹלוֹת, יַגְדִּיל פִּיו, בְּפִיו, *יְגַזֵּם.

Aufschneider, der, הַמְדַבֵּר גְּדוֹלוֹת, הַמַּגְדִּיל פִּיו.

Aufschneiderei, die, גֻּזְמָא, כְּזָבִים וּשְׁקָרִים*.

Aufspalten Etwas, בְּקַע־ בַּקַּע אֶת.

Aufspannen, 1) spanne die Saiten auf die Harfe auf, מְתוֹחַ מֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר לְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת. 2) Die Segel, פְּרשׂ נֵס.

Aufsparen, קָבוֹץ עַל יַד הָרָוַח. Gott spart für seine Kinder sein Unheil auf, אֱלוֹהַּ יִצְפֹּן לְבָנָיו אוֹנוֹ.

Aufspielen, zum Tanze, נַגֵּן לִפְנֵי אֲנָשִׁים מְרַקְּדִים.

Aufspießen, Fleisch mit der Gabel, הַכֵּה בְּמַזְלֵג אֶת הַבָּשָׂר לְהַעֲלֹתוֹ. Er hat einen Frosch aufgespießt, דָּקַר צְפַרְדֵּעַ וֶהֱרִימוֹ.

Aufspüren, man hat das Wild aufgespürt, תָּרוּ אַחֲרֵי חַיַּת הַשָּׂדֶה וַיַּכִּירוּ אֶת מְקוֹמָם.

Aufspeisen, s. Aufessen.

Aufspeichern, Getreide, צָבֹר דָּגָן בַּאֲסָמִים, מַלֵּא הָאֲסָמִים דָּגָן.

Aufsperren, הַרְחִיב לִפְתּוֹחַ. 1) Weit öffnen: Sie (die Unterwelt) sperrt ihren Rachen auf ohne Maaß, וּפָעֲרָה פִיהָ לִבְלִי חֹק. s. Aufreißen. 2) Eine Thür, פָּתַח הַדֶּלֶת הַסְּגוּרָה, הַנְּעוּלָה.

Aufsproßen, Aufsprießen, צָמֹחַ, צָמַח מֵהָאָרֶץ. Aufsproßen lassen, הַצְמִיחַ, הוֹצִיא צֶמַח.

Aufspritzen, auf den Straßen, זָרֹק מַיִם עַל עֲפַר הַחוּצוֹת. Im Hause, הַרְבֵּץ הַבַּיִת*.

Aufspringen, 1) vom Stuhle, קוּם פִּתְאֹם מֵהַכִּסֵּא. 2) Die Thür ist aufgesprungen, נִפְתְּחָה הַדֶּלֶת בְּפֶתַע פִּתְאֹם. 3) Die Erde ist aufgesprungen, נִבְקְעָה הָאָרֶץ.

Aufsprengen, 1) eine Thür, פָּתַח הַדֶּלֶת בְּחֹזֶק יָד. שָׁבֹר הַדֶּלֶת. 2) Ein Wild, s. Aufjagen, Auftreiben.

Aufschrift, die eines Briefes, הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים עַל פְּנֵי הָאִגֶּרֶת.

Aufschreiben, כָּתֹב. Schreibe dir auf den Namen des Tages, כְּתָב לְךָ אֶת שֵׁם הַיּוֹם.

Aufschreien, als er dieses hörte, schrie er laut auf, כְּשָׁמְעוֹ זֹאת וַיִּזְעַק זְעָקָה גְדוֹלָה.

Auktion, die, s. Versteigerung.

Aurora, Morgenröthe, שַׁחַר.

I. Ue אי

אי, י, Ersteres steht am Anfang, Letzteres in der Mitte des Wortes: איבליך. Endigt ein Wort mit י, so folgt demselben ein א: דיא, וויא, זיא.

Uebung, die, Etwas in beständiger Uebung haben, עָשֹׂה דָבָר תָּמִיד. Die Truppen in stäter Uebung erhalten, לַמֵּד תָּמִיד אֶת אַנְשֵׁי הַצָּבָא מִלְחָמָה.

Ueblich, das ist bei uns nicht üblich, לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בְּתוֹכֵנוּ, בִּמְקוֹמֵנוּ. Diese Kleidung ist jetzt nicht mehr üblich, אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יִלְבַּשׁ עַתָּה בְּגָדִים כָּאֵלֶּה. s. Gebräuchlich.

Uebel, דָּבָר רָע. 1) Er hat ihn übel behandelt, נָהַג עִמּוֹ אַךְ לְהָרַע. Du hast übel daran gethan, הֲרֵעֹתָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ. Er hat ihn in einen übeln Ruf gebracht, הוֹצִיא עָלָיו שֵׁם רָע, הִבְאִישׁ רֵיחוֹ בְּעֵינֵי הָעָם. Sie steht in einem übeln Rufe, יוֹצִיא אֶת דִּבָּתָהּ רָעָה אֶל הָעָם. Uebles von Jemanden reden, דִּבֵּר רָע עַל אִישׁ, דִּבֵּר בְּאִישׁ. 2) Uebel mit Einem umgehen, הֵרַע לְאִישׁ, עָשָׂה רָעָה עִם אִישׁ. Einem Uebles wünschen, חָפֵץ רָעַת אִישׁ. Mir geht es übel, רַע לִי. 3) Nim es nicht übel, אַל יֵרַע בְּעֵינֶיךָ הַדָּבָר הַזֶּה. 4) Ein übler Geruch, רֵיחַ רָע. 5) Mir wird auf diese Speise übel, הָאֹכֶל הַזֶּה לִי לְזָרָא וָאֲקִיאֶנּוּ.

Uebel, das, 1) Gott bewahre dich vor jedem Uebel, יִשְׁמָרְךָ אֱלֹהִים מִכָּל רָע. Von zwei Uebeln das kleinste wählen, בָּחֹר מִשְּׁתֵּי רָעוֹת הַקְּטַנָּה. 2) Ein bösartiges Uebel, חֳלִי-מַדְוֶה-נֶגַע רָע. Uebel gelaunt, er ist, רוּחוֹ סָרָה, עָגְמָה נַפְשׁוֹ. s. Mißmuthig.

Uebelwollend, ein übelwollender Mensch, הָאִישׁ הֶחָפֵץ רָעַת אֲחֵרִים.

Uebelthat, die, מַעֲשֶׂה רָע, פְּעֻלָּה רָעָה, plur. מַעֲשִׂים רָעִים.

Uebelthäter, der, עֹשֶׂה-פֹּעֵל רָע, מֵרַע, plur. עֹשֵׂי-פֹּעֲלֵי רָע. Eine Uebelthäter-Brut, זֶרַע מְרֵעִים, בָּנִים מַשְׁחִיתִים. s. Missethäter.

Uebelkeit, die, זָרָא. Die Arzneien verursachten ihm Uebelkeiten, הָרְפָאוֹת הָיוּ לוֹ לְזָרָא. s. Uebel.

Uebelstand, der, דָּבָר רָע.

Ueben, 1) Einen in den Waffen, לִמֵּד אִישׁ מִלְחָמָה. Zehn tausend geübte Krieger, עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אִישׁ לִמּוּדֵי-מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה. Er bewaffnete seine geübten Leute, וַיָּרֶק אֶת חֲנִיכָיו. Sie übten ihre Zunge im Lügenreden, לִמְּדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֵּר שֶׁקֶר. 2) Recht und Gerechtigkeit üben, עָשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה. s. Ausüben.

Ueber, ein Vorwort. Es regiert den Dativ, im Zustande der Ruhe, auf die Frage wo? worüber? Der Geist Gottes schwebt über dem Wasser, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם. Wie der Himmel hoch ist über der Erde, כִּגְבֹהַּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ. Das Kleid hängt an einem Nagel über der Thür, הַבֶּגֶד תָּלוּי עַל הַיָּתֵד אֲשֶׁר מִמַּעַל לַפֶּתַח. Sie ist über dem Lesen eingeschlafen, יָשְׁנָה בְּקָרְאָהּ בַּסֵּפֶר. 3) Die Stadt liegt über dem Flusse, הָעִיר הִיא מֵעֵבֶר לַנָּהָר. Den Accusativ, im Zustande der Bewegung, auf die Frage wohinüber? 1) Der Vogel breitet die Flügel über die Jungen aus, הַצִּפּוֹר יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו עַל גּוֹזָלָיו. Er legte ihn auf den Altar, über das Holz, וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים. Ueber die Sterne Gottes erheb' ich meinen Thron, מִמַּעַל לְכוֹכְבֵי אֵל אָרִים כִּסְאִי. Der Wunderbaum wuchs über Jona empor, וַיַּעַל הַקִּיקָיוֹן מֵעַל לְיוֹנָה. 2) Ueber einen Fluß setzen, עָבַר אֶת הַנַּחַל. Ueber eine Grube springen, קָפַץ מֵעֵבֶר פִּי הַפַּחַת מִזֶּה אֶל עֶבְרוֹ מִזֶּה. Er sprang über die Mauer, דִּלֵּג הַשּׁוּר. 3) Ueber sie kommt der Segen des Frommen, וַעֲלֵיהֶם תָּבוֹא בִּרְכַּת טוֹב. Ich komme über dich, הִנְנִי עָלֶיךָ. Ueber mich ergeht dieses Alles, עָלַי הָיוּ כֻלָּנָה. 4) Bleibe hier über Nacht, לִין פֹּה הַלַּיְלָה. Bleibe nicht über die bestimmte Zeit aus, אַל תְּאַחֵר מִן הַמּוֹעֵד. Ich werde heute über acht Tage wieder kommen, אָשׁוּב אֵלֶיךָ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי. Er ist über vierzig Jahr alt, בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה הוּא וָמָעְלָה. 5) Ueber ein Volk regieren, herrschen, מָלַךְ עַל הָעָם, מָשַׁל בָּעָם. Sei Herr über deine Brüder, הֱוֵה גְבִיר לְאַחֶיךָ. Oberste über Tausend, שָׂרֵי אֲלָפִים. 6) Er zürnt über mich, יִכְעַס אֵלָי. Ueber Einen spotten, לָעַג-הִלְעִיג לְאִישׁ, בְּאִישׁ. Wer es hört wird über mich lachen, כָּל הַשֹּׁמֵעַ יִצְחַק לִי.

Ueber, ein Umstandswort. 1) Das Gefäß ist über und über voll, הַכְּלִי מָלֵא עַל כָּל שְׂפָתוֹ. 2) Die Festung ist über, הֻסְגְּרָה הָעִיר בְּיַד הָאוֹיֵב הַצָּר עָלֶיהָ.

Ueberall, ich suchte ihn, בִּקַּשְׁתִּיו בְּכָל מָקוֹם. Ueberall, wo er herrscht, בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ.

Gott ist überall gegenwärtig, בְּכָל מָקוֹם עֵינֵי אֱלֹהִים. s. Allgegenwärtig.

Ueberallhin gehen, הָלֹךְ אֶל כָּל מָקוֹם.

Ueberantworten, s. Uebergeben.

Ueberackern, ein Feld, חָרֹשׁ שֵׁנִית אֶת כָּל הַשָּׂדֶה.

Ueberarbeiten, ein Kleid, עָשֹׂה שֵׁנִית אֶת הַבֶּגֶד.

Ueberaus groß, גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד. Die Leviten standen auf, Gott zu preisen mit überaus lauter Stimme, וַיָּקוּמוּ הַלְוִיִּם לְהַלֵּל לַיְיָ בְּקוֹל גָּדוֹל לְמָעְלָה.

Uberirdisch, die überirdischen Wesen, שֹׁכְנֵי שָׁמַיִם. s. Geistig.

Uebereilung, die, פַּחַז.

Uebereilen, אוּץ. Jeder, der es übereilt, zieht sich nur Mangel zu, וְכָל אָץ אַךְ לְמַחְסוֹר. Dein Herz übereile sich nicht, wenn es das Wort hervorbringt vor Gott, וְלִבְּךָ אַל יְמַהֵר לְהוֹצִיא דָבָר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. Uebereile dich in deinem Gemüthe nicht zum Zorne, אַל תְּבַהֵל בְּרוּחֲךָ לִכְעוֹס. Eine übereilte Antwort, תְּשׁוּבָה נִמְהָרָה.

Uebereinander, lege die Bücher, שִׂים הַסְּפָרִים אִישׁ עַל אָחִיו. Sie sollen übereinander stürzen, וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו, בְּרֵעֵהוּ.

Uebereinkommen, sie kamen mit einander überein, sich dort einzufinden, נוֹעֲדוּ יַחְדָּיו לָבוֹא שָׁמָּה. Wir können in dieser Sache nicht miteinander — לֹא נוּכַל לְהִתְאַחֵד עַל הַדָּבָר הַזֶּה.

Uebereinkunft, die, wir haben in Betreff dieses Gegenstandes eine Uebereinkunft getroffen, הִתְאַחַדְנוּ יַחְדָּיו עַל אוֹדוֹת הַדָּבָר הַזֶּה.

Uebereinstimmung, die, der Gemüther, אַחְדוּת הִתְאַחֲדוּת הַלְּבָבוֹת; der Meinungen, *שִׁוּוּי הַדֵּעוֹת.

Uebereinstimmen, ich stimme hierin mit ihm überein, מַחְשְׁבוֹתָיו מַחְשְׁבוֹתַי, וּדְרָכָיו דְּרָכַי. Deine Aussage ist mit der Seinigen nicht übereinstimmend, לֹא כִדְבָרָיו דְּבָרֶיךָ, דְּבָרֶיךָ שׁוֹנִים מִדְּבָרָיו.

Ueberbieten, 1) dieser Kaufmann überbietet seine Waaren, הַסֹּחֵר הַזֶּה מַרְבֶּה מְאֹד מְחִיר סְחוֹרוֹתָיו עַל הַקּוֹנִים, מֹכֵר מַעֲרָבָיו בִּמְחִיר רַב מְאֹד. 2) Er nimmt sich vor, alle Käufer des Hauses zu überbieten, יֵשׁ עִם לְבָבוֹ לִקְנוֹת הַבַּיִת בְּכֶסֶף רַב מֵהַכֶּסֶף אֲשֶׁר יִתֵּן כָּל אִישׁ לִקְנוֹתוֹ.

Ueberblick, der, s. Uebersicht.

Ueberblicken, s. Uebersehen.

Ueberbleibsel, das, הַנִּשְׁאָר, הַמּוֹתָר, הַשְּׁאֵרִית. eines Volkes, שְׁאֵרִית הָעָם, s. Rest, Ueberrest.

Ueberbleiben, הִשָּׁאֵר, הִוָּתֵר, s. Uebrig bleiben.

Ueberbringen, Einem einen Brief, הָבֵא אִגֶּרֶת אֶל אִישׁ. Einem eine Nachricht, הַשְׁמִיעַ שְׁמוּעָה אֶת אִישׁ.

Ueberbringer, der, eines Briefes, הַמֵּבִיא הָאִגֶּרֶת אֶל אִישׁ; einer frohen Nachricht, הַמַּשְׁמִיעַ שְׁמוּעָה טוֹבָה אֶת אִישׁ.

Uebergabe, die, ich war bei der Uebergabe der Stadt zugegen, הָיִיתִי בָּעִיר בְּהִמָּסְרָהּ, (oder) בְּפָתְחָהּ שְׁעָרֶיהָ לְהַצָּרִים עָלֶיהָ.

Uebergang, der, bei unserm Uebergange über den Fluß, בְּעָבְרֵנוּ אֶת הַנַּחַל. Wir werden dem Feinde den Uebergang über den Strom streitig machen, לֹא נִתֵּן אֶת הָאוֹיֵב לַעֲבוֹר אֶת הַנָּהָר. Der Uebergang in dieser Ode ist erhaben, הַמַּעֲבָר מֵרַעְיוֹן לְרַעְיוֹן בְּשִׁיר הַזֶּה הוּא נִשְׂגָּב.

Uebergolden, ein Gefäß, צַפֵּה כְּלִי זָהָב.

Uebergeben, 1) Einem einen Brief, נָתֹן אִגֶּרֶת אֶל יַד אִישׁ; Einem ein anvertrautes Gut, הַפְקֵד דָּבָר בְּיַד־ עַל יְדֵי אִישׁ. 2) Dem Feinde eine Stadt, פָּתֹחַ שַׁעֲרֵי הָעִיר לָאוֹיֵב הַצָּר עָלֶיהָ. 3) Er hat sich nach dem Essen, übergeben, הֵקִיא אֶת הָאֹכֶל.

Uebergehen, 1) die Augen gehen ihm über, תֵּרַדְנָה עֵינָיו דִּמְעָה, s. Ueberfließen. 2) Die Soldaten sind zum Feinde übergegangen, נָפְלוּ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֶל הָאוֹיֵב. Zu den Kaldeern willst du übergehen, אֶל הַכַּשְׂדִּים אַתָּה נֹפֵל. Das Fleisch geht in Fäulniß über, הַבָּשָׂר יָחֵל לִבְאֹשׁ. 3) In seinem Schreiben an mich, übergeht er diesen Umstand mit Stillschweigen, כִּחֵד מִמֶּנִּי הַדָּבָר הַזֶּה בְּמִכְתָּבוֹ.

Uebergewicht, das, er hat das Uebergewicht über sie erhalten, גָּבַר מֵהֶם.

Ueberdies, er gab ihm Geld, überdies einige Klei=

bungsstücke, נָתַן לוֹ כֶּסֶף וְגַם בְּגָדִים, נָתַן לוֹ בְגָדִים מִלְּבַד הַכֶּסֶף אֲשֶׁר נָתַן לוֹ.

Ueberdenken, ich habe es reichlich überdacht, הִשְׂכַּלְתִּי מְאֹד עַל זֹאת, s. Ueberlegen.

Ueberdruß, der, Ueberdruß gegen Etwas empfinden, קוּץ בְּדָבָר.

Ueberdrüßig sein, eines Menschen, קוּץ בְּאִישׁ, מִפְּנֵי אִישׁ. Er ist seines Lebens — יָקוּץ בְּחַיָּיו, יִמְאַס בְּחַיָּיו. Setze selten deinen Fuß in das Haus deines Nächsten, daß er deiner nicht überdrüßig werde, הֹקַר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ פֶּן יִשְׂבָּעֲךָ.

Ueberhand nehmen, גָּבַר. Der Feind, das Wasser nimmt — יִגְבַּר הָאוֹיֵב, יִגְבְּרוּ הַמַּיִם. Die Verbrechen nehmen — יִתְגַּבְּרוּ הַפְּשָׁעִים. Als der Hunger in dem Lande überhand nahm, וַיֶּחֱזַק הָרָעָב בָּאָרֶץ.

Ueberholen, einholen, er überholte den Ethiopier, וַיַּעֲבֹר אֶת הַכּוּשִׁי.

Ueberhören, ich habe es überhört, לֹא הִטֵּיתִי אָזְנִי לִשְׁמֹעַ זֹאת, לֹא הִקְשַׁבְתִּי אָזְנִי לְזֹאת. Und wiederum im gegengesetzten Sinne: Er hat den Schüler seine Lektion überhört, שָׁמַע אַף בָּחַן אֶת הַתַּלְמִיד בַּדָּבָר אֲשֶׁר לָמַד.

Ueberhaupt, בִּכְלָל, עַל דֶּרֶךְ כְּלָל.* Ueberhaupt war er nie mein Freund, וּמִלְּבַד זֹאת לֹא הָיָה רֵעִי מֵעוֹלָם.

Ueberhüpfen, s. Ueberspringen.

Ueberhäufen, Einen mit Wohlthaten, עָשָׂה טוֹבוֹת רַבּוֹת מְאֹד עִם אִישׁ. Einen mit Schmähungen, הַעְתֵּר־ הִכְבִּיר עַל אִישׁ דִּבְרֵי נְאָצָה.

Ueberheben, 1) überhebe mich mit dieser Arbeit, הָסֵר מֵעָלַי מַשָּׂא מְלֶאכֶת הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת. 2) Sich überheben, הִתְגַּדֵּל, הִתְנַשֵּׂא. Du hast die Edomiter geschlagen, und deßwegen überhebt sich dein Herz, הַכֵּה הִכִּיתָ אֶת אֱדוֹם וּנְשָׂאֲךָ לִבֶּךָ.

Ueberhängen, über eine Fläche heraushängen, סָרַח עַל. Die Hälfte des Teppichs, die übrig ist, soll überhängen an der Hinterseite der Wohnung, חֲצִי הַיְרִיעָה הָעֹדֶפֶת תִּסְרַח עַל אֲחֹרֵי הַמִּשְׁכָּן. Das Ueberhängende, סֶרַח.

Ueberwurf, der, ein Oberkleid der Frauen, רְדִיד, plur. רְדִידִים.

Ueberwiegen, seine Gründe überwiegen die Deinigen, דְּבָרָיו יַכְרִיעוּ אֶת דְּבָרֶיךָ*.

Ueberwindung, die, נִצּוּחַ*.

Ueberwinden, seinen Feind in einem Treffen, גָּבַר־ הִתְגַּבֵּר עַל אוֹיְבוֹ בַּמִּלְחָמָה. Ich will mich überwinden, אֶמְשֹׁל בְּרוּחִי.

Ueberwinder, der, seines Feindes, הַמִּתְגַּבֵּר עַל אוֹיְבוֹ.

Ueberwintern, an einem Orte, חָרַף עַל. Alle Thiere des Landes sollen darauf überwintern, כָּל בֶּהֱמַת הָאָרֶץ עָלָיו תֶּחֱרָף.

Ueberweisen, er ist des Diebstahls überwiesen worden מָצְאוּ הַגְּנֵבָה בְּיָדוֹ וְלֹא יָכוֹל לְכַחֵשׁ.

Ueberwältigen, s. Ueberwinden, Bezwingen. Er zog gegen die Stadt und überwältigte sie, וַיֵּלֶךְ הָעִיר וַיֶּחֱזַק עָלֶיהָ.

Ueberwerfen, 1) Einen Mantel, s. Umwerfen. 2) Er hat sich mit ihm überworfen, הִתְעַשֵּׂק־ רָב עִמּוֹ, s. Entzweien.

Uebersatt, daß ich nicht übersatt werde und leugne und spreche: Wer ist Gott? פֶּן אֶשְׂבַּע וְכִחַשְׁתִּי וְאָמַרְתִּי מִי יְיָ.

Uebersommern, auf dem Felde, קוּץ עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה.

Uebersilbern, einen Becher, צִפָּה כֶּסֶף אֶת הַגָּבִיעַ.

Uebersinnlich, s. Geistig.

Uebersehen, 1) von diesem Berge übersieht man die ganze Ebene, מִן הָהָר הַזֶּה יִרְאוּ אֶת כָּל פְּנֵי הַמִּישׁוֹר. 2) Dieses Wort übersah ich im Briefe, נֶעֶלְמָה הַמִּלָּה הַזֹּאת מֵעֵינַי בְּקָרְאִי הָאִגֶּרֶת. 3) Des Menschen Klugheit ist, langmüthig zu sein, und sein Ruhm, Vergehungen zu übersehen, שֵׂכֶל אָדָם הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ עֲבֹר עַל פָּשַׁע.

Uebersättigen, sich, מִלֵּא כְּרֵשׂוֹ אֹכֶל. Daß du dich nicht daran übersättigst und ihn (den Honig) ausspeiest, פֶּן תִּשְׂבָּעֶנּוּ וַהֲקֵאתוֹ. Ich habe mich an seinem Hochzeitsfeste übersättigt, אָכַלְתִּי יוֹתֵר מִדַּי בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ עַד הָיָה לִי אָכְלִי לְזָרָא.

Uebersetzung, die, תַּרְגּוּם, הַעְתָּקָה*.

Uebersetzen, 1) Truppen, הֶעֱבִיר אַנְשֵׁי מִלְחָמָה

בָּאֳנִיָּה אֶת הַנָּהָר. 2) Aus einer Sprache in eine andere, תַּרְגֵּם = הַעְתֵּק מִלָּשׁוֹן אֶל לָשׁוֹן. Uebersetzt, מְתֻרְגָּם. 3) Der Kaufmann hat mich übersetzt, הַסֹּחֵר מָכַר לִי הַמַּעֲרָב בִּמְחִיר רַב מְאֹד.

Uebersetzer, der, הַמְתַרְגֵּם, הַמַּעְתִּיק.

Uebersenden, Einem ein Geschenk, שְׁלַח מַתָּנָה אֶל אִישׁ.

Uebersender, der, הַשֹּׁלֵחַ.

Uebertünchen, eine Wand, טוּחַ = טִיחַ אֶת קִיר הַבַּיִת. Nachdem man das Haus übertüncht hat, אַחֲרֵי הַטּוֹחַ אֶת הַבַּיִת. Uebertünche die Steine mit Kalk, וְשַׂדְתָּ אֶת הָאֲבָנִים בַּשִּׂיד.

Uebertäuben, schamlos übertäubt ihr mich, לֹא תֵבֹשׁוּ תַּהְכְּרוּ לִי.

Ueberthеuern, Einen, s. Uebersetzen.

Uebertragung, die, Uebersetzung, הַעְתָּקָה*.

Uebertragen, 1) Uebersetzen, הַעְתֵּק. 2) Uebertrage die Summe in jenes Buch, הַעֲלֵה הַסַּךְ עַל הַסֵּפֶר הַזֶּה, s. Einrücken.

Uebertreibung, die, גּוּזְמָא*.

Uebertreiben, das Vieh, דְּפֹק אֶת הַבְּהֵמָה. 2) Er übertreibt in seiner Erzählung, יְגוּזֵם*, יְגַזֵּם בְּסִפּוּרוֹ.

Uebertreten, 1) den Befehl des Königs, עֲבֹר מִצְוַת הַמֶּלֶךְ. Sie haben meinen Bund, meinen Befehl übertreten, עָבְרוּ בְרִיתִי, עָבְרוּ פִּי. 2) Er ist zu ihnen übergetreten, נִלְוָה אֲלֵיהֶם.

Uebertreffen, viele Töchter handelten wacker, du aber übertriffst sie Alle, רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה. Du übertriffst an Weisheit und Güte das Gerücht, das ich gehört, הוֹסַפְתָּ חָכְמָה וָטוֹב אֶל הַשְּׁמוּעָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי. Er übertraf alle Könige an Reichthum und Weisheit, וַיִּגְדַּל מִכָּל הַמְּלָכִים לְעֹשֶׁר וּלְחָכְמָה.

Ueberladen, einen Wagen, נְתֹן אֶל הָעֲגָלָה מַשָּׂא הָעִיק הָעֲגָלָה עִם מַשָּׂא כָּבֵד. (oder) כָּבֵד מִנְּשׂוֹא. Ein überladenes Packpferd, סוּס עָמוּס מַשָּׂא כָּבֵד מִנְּשׂוֹא. Den Magen, מַלֵּא קֵבָתוֹ אֹכֶל.

Ueberlassen, eine Stadt dem Feinde, עֲזֹב הָעִיר בְּיַד הָאוֹיֵב. Ueberlaß dich nicht dem Grame, אַל תִּתֵּן יָגוֹן בִּלְבָבְךָ. Er überläßt sich seiner Leidenschaft, אֵינֶנּוּ מֹשֵׁל בְּרוּחוֹ. Ein sich selbst überlassener Knabe beschämt seine Mutter, נַעַר מְשֻׁלָּח מֵבִישׁ אִמּוֹ. Ueberlaß das mir, הַנַּח לִי וְאֶעֱשֶׂה זֹאת אָנֹכִי.

Ueberlaut schreien, זְעֹק קוֹל גָּדוֹל, זְעֹק זְעָקָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

Ueberlaufen, 1) der Topf läuft über, מֵי הַסִּיר עֹלִים עַל כָּל שְׂפָתוֹ, יִרְתַּח הַסִּיר עַל הַמּוֹקְדָה. Von den Augen, s. Uebergehen. 2) Es laufen täglich viele Soldaten zu dem Feinde über, רַבִּים הֵם אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַבֹּרְחִים מִיּוֹם אֶל יוֹם מִן הַמַּחֲנֶה אֶל הָאוֹיֵב. 3) Ein Schauder überläuft mich, פַּלָּצוּת תְּכַסֵּנִי.

Ueberläufer, der, הַבֹּרֵחַ מִן הַמַּחֲנֶה אֶל הָאוֹיֵב.

Ueberlisten, Einen, פַּתֵּה אִישׁ בְּמִרְמָה. Wohlan! Laßt uns dasselbe überlisten, הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ.

Ueberlieferung, die, Tradition, מָסֹרֶת*, קַבָּלָה.

Ueberliefern, Einem Etwas, נְתֹן דָּבָר בְּיַד = אֶל יַד אִישׁ. Einem einen Feind, סַגֵּר = הַסְגֵּר = מַגֵּן אוֹיֵב בְּיַד אִישׁ.

Ueberleben, er hat alle seine Kinder überlebt, הִרְבָּה יָמִים עַל כָּל בָּנָיו וּבְנוֹתָיו, כָּל בָּנָיו וּבְנוֹתָיו מֵתוּ בְּחַיָּיו. Der Kranke wird die Nacht nicht überleben, הַחֹלֶה יָמוּת טֶרֶם יַעֲבֹר הַלָּיְלָה.

Ueberlegung, die, שִׂים לֵב בִּמְתִינוּת.

Ueberlegt handeln, עֲשֵׂה בְּדַעַת. Ein überlegter Entschluß, עֵצָה הַיְעוּצָה בְּדַעַת, בְּשֵׂכֶל.

Ueberlegen, שְׁקוֹל דָּבָר בְּפֶלֶס וּמֹאזְנֵי מִשְׁפָּט. Wer eine Sache weislich überlegt, findet Glück, מַשְׂכִּיל עַל דָּבָר יִמְצָא טוֹב.

Ueberlegen, mit: sein, er ist mir überlegen, חָזַק מִמֶּנִּי. Wenn die Syrier mir überlegen sind, so sollst du mir zu Hilfe kommen, אִם תֶּחֱזַק אֲרָם מִמֶּנִּי וְהָיִיתָ לִּי לִישׁוּעָה.

Uebermacht, die, er hat, s. Uebermächtig.

Uebermachen, Einem Etwas, s. Ueberschicken,

Uebermannen, Einen, גְּבַר עַל אִישׁ. Der Schreck hat mich übermannt, הַפַּחַד גָּבַר עָלַי.

Uebermaß, das, er handelt im Uebermaß des Uebermuths, עֹשֶׂה בְּעֶבְרַת זָדוֹן. Ich schütte aus den

Segen für euch bis zum Uebermaß, וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דָי.

Uebermorgen, ich werde übermorgen um diese Zeit zu dir kommen אָבוֹא אֵלֶיךָ כָּעֵת מָחָר הַשְּׁלִישִׁי, הַשְּׁלִישִׁית.

Uebermuth, der, זָדוֹן. Dich verführte der Uebermuth deines Herzens, זְדוֹן לִבְּךָ הִשִּׁיאֶךָ. Mit Stolz und Uebermuth, בְּגַאֲוָה וּבְגֹדֶל לֵבָב.

Uebermüthig sein, זוּד, הֵזִיד. Gegen den Heiligen Israels war sie übermüthig, זָדָה אֶל קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. Sie waren übermüthig gegen sie, הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם. Sie und unsere Väter wurden übermüthig, הֵם וַאֲבֹתֵינוּ הֵזִידוּ.

Uebermüthige, der, זֵד, גֶּבֶר יָהִיר, plur. זֵדִים. Zu satt ist unsere Seele des Spottes der Uebermüthigen רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים.

Uebermächtig, er ist, חָזָק הוּא מִמֶּנִּי. Uebermächtig werden, חָזַק, גָּבַר מִן.

Uebermenschlich, seine Kraft ist, גָּדוֹל, רַב כֹּחוֹ מִכֹּחַ אֱנוֹשׁ.

Uebermäßig essen und Trinken, אָכֹל וְשָׁתֹה הַרְבֵּה מְאֹד, מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ אֹכֶל וּמַשְׁקֶה, s. Unmäßig.

Uebernahme, die, *לְקִיחָה, קַבָּלָה.

Uebernatürlich, *לְמַעְלָה, חוּץ מִן הַטֶּבַע.

Uebernachten, bei Einem, לוּן בְּתוֹךְ בֵּית אִישׁ. Uebernachte hier bei mir, לִין פֹּה הַלַּיְלָה אֶצְלִי.

Uebernehmen, 1) uebernimm die Waare für mich, קַבֵּל הַסְּחוֹרָה בִּשְׁמִי. 2) Den Verkauf einer Sache, eine Schuld — קַבֵּל עָלָיו לִמְכֹּר דָּבָר, לְשַׁלֵּם חוֹב אִישׁ אַחֵר.

Ueberfahrt, die, 1) man verboth ihm die Ueberfahrt, לֹא נְתָנוּהוּ לַעֲבֹר אֶת הַנָּהָר. 2) Der Ort, wo man überfährt, מַעֲבָר, מַעְבָּרָה, plur. מַעְבָּרוֹת, מַעְבָּרוֹת.

Ueberfahren, 1) wir sind übergefahren, עָבַרְנוּ אֶת הַנָּהָר. 2) Der Kutscher hat ein Kind überfahren, הָרַכָּב הֶעֱבִיר הַסּוּסִים וְהַמֶּרְכָּבָה עַל הַיֶּלֶד.

Ueberfallen, einen Feind in der Nacht, נָפֹל פִּתְאֹם עַל הָאוֹיֵב בַּלַּיְלָה. Ein tiefer Schlaf, eine Angst überfiel ihn, נָפְלָה עָלָיו תַּרְדֵּמָה, אֵימָה. Tage des Elends überfielen mich, קִדְּמוּנִי יְמֵי עֹנִי.

Uebervoll, das Gefäß ist, הַכְּלִי מָלֵא עַל כָּל שְׂפָתוֹ.

Uebervortheilung, die, *אוֹנָאָה.

Urbervortheilen, Einen, הוֹנוֹת אֶת אִישׁ.

Ueberführen, 1) führe mich über, הַעֲבִירֵנִי אֶת הַנָּהָר. 2) Ueberführe mich meines Vergehens, הוֹכַח עָלַי עֲוֹנִי.

Ueberfüllen, das Haus ist mit Menschen überfüllt, הַבַּיִת מָלֵא אֲנָשִׁים מִפֶּה לָפֶה.

Ueberfluß, der, es ist Ueberfluß an Getreide in unserm Lande, יֵשׁ פִּסַּת בַּר בְּאַרְצֵנוּ, יֵשׁ דָּגָן בְּאַרְצֵנוּ לָרֹב, יֵשׁ אֹכֶל בְּאַרְצֵנוּ בְּיֶתֶר שְׂאֵת. Deine Speicher füllen sich mit Ueberfluß, יִמָּלְאוּ אֲסָמֶיךָ שָׂבָע. Die Entwürfe des Fleißigen zielen auf Ueberfluß, מַחְשְׁבוֹת חָרוּץ אַךְ לְמוֹתָר. Der Meere Ueberfluß saugen sie, שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ. Mein Becher hat Ueberfluß, כּוֹסִי רְוָיָה. Sich Ueberfluß erwerben, עָשֹׂה יִתְרָה. Bei all seinem Ueberflusse wird ihm bange, בִּמְלֹאת סִפְקוֹ יֵצֶר לוֹ.

Ueberfliegen, der Adler überfliegt alle Vögel, הַנֶּשֶׁר יַגְבִּיהַּ עוּף מִכָּל עוֹף.

Ueberflüssig, 1) es ist Wein überflüssig da, יֵשׁ פֹּה יַיִן לָרֹב. 2) Diese Sache ist — אֵין צֹרֶךְ בַּדָּבָר הַזֶּה. Ueberflüssige Reden, דְּבָרִים רֵיקִים.

Ueberfließen, der Wein, der Brunnen fließt über, הַיַּיִן יַעֲלֶה עַל שְׂפַת הַכְּלִי, הַמַּיִם יַעֲלוּ עַל פִּי הַבְּאֵר. Deine Kelter werden von Most überfließen, תִּירוֹשׁ יְקָבֶיךָ יִפְרֹצוּ.

Ueberzug, der, eines Kissens, כִּסּוּי הַכֶּסֶת. Ein silberner Ueberzug, צִפּוּי כֶּסֶף.

Ueberziehen, 1) überziehe den Kissen, שִׂים, תֵּן הַכִּסּוּי עַל הַכֶּסֶת. Mit Gold, mit Silber überzogen, מְחֻפֶּה זָהָב, מְצֻפֶּה כֶּסֶף. Ich überziehe euch mit einer Haut, וְקָרַמְתִּי עֲלֵיכֶם עוֹר. Der Himmel ist ganz überzogen הַשָּׁמַיִם מְכֻסִּים בְּעָבִים. 2) Ein Land mit Krieg — בּוֹא לְהִלָּחֵם בְּאַנְשֵׁי הָאָרֶץ.

Ueberzinnen, ein Gefäß, צַפֵּה כְלִי בְּדִיל.

Ueberzeugen, überzeuge mich davon, הָבֵא לִי עֵד עַל זֹאת. Ich bin nunmehr von deiner Redlichkeit überzeugt, עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ יָשָׁר אַתָּה. Ich

will mich von der Wahrheit der Sache durch meine Augen — אֶרְאֶה הַדָּבָר בְּעֵינַי לָדַעַת הַאֱמֶת הוּא אִם לֹא.

Ueberzählig, הָעֹדֵף עַל הַמִּסְפָּר.

Ueberzählen, 1) Geld, שׁוּב לִמְנוֹת אֶת הַכֶּסֶף. 2) Ich habe mich überzählt, שָׁגִיתִי בִּמְנוֹתִי אֶת הַכֶּסֶף יוֹתֵר מֵהָרָאוּי.

Ueberkochen, die Milch im Topfe kocht über, הֶחָלָב הַבָּשֵׁל הַמֻּרְתָּח בַּסִּיר עֹלֶה עַל שְׂפָתוֹ. Eine Speise überkochen, שׁוּב לְבַשֵּׁל אֲרוּחָה שֵׁנִית.

Ueberklug, ein überkluger Mensch, אִישׁ הַמִּתְחַכֵּם יוֹתֵר, הַמִּתְפָּאֵר בְּחָכְמָתוֹ עַל שֶׁקֶר.

Ueberkleiden, s. Bekleiden.

Ueberragen, dieser Baum überragt alle Bäume des Waldes, הָעֵץ הַזֶּה יִגְבַּהּ בְּקוֹמָתוֹ מִכָּל־ עַל כָּל עֲצֵי הַיָּעַר. Der Erfolg überragt alle Erwartung, הַמְּסוֹבֵב יַצְלִיחַ רַב מֵאֲשֶׁר יִחַלְתִּי.

Ueberraschen, den Feind, בּוֹא עַל הָאוֹיֵב בְּפֶתַע פִּתְאֹם. Ihre Schönheit ist überraschend, כָּל רֹאֶיהָ יִתְמְהוּ עַל יָפְיָהּ. Dieses Geschenk überrascht mich, לֹא דִמִּיתִי בְּנַפְשִׁי לְקַבֵּל מַתָּנָה כָּזֹאת.

Ueberreiten, 1) er hat ein Kind überritten, הֶעֱבִיר הַסּוּס עַל בְּשַׂר הַיֶּלֶד בְּרָכְבוֹ. 2) Er überreitet jeden Reiter, יַעֲבֹר אֶת כָּל רֹכֵב סוּס.

Ueberreichen, Einem Etwas, נָתֹן דָּבָר אֶל יַד אִישׁ.

Ueberreif, diese Trauben sind הָעֲנָבִים הָאֵלֶּה בָּשְׁלוּ־ הִבְשִׁילוּ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם.

Ueberreden, Einen, פַּתֵּה אֶת אִישׁ, s. Bereden.

Ueberrechnen, Etwas, חַשֵּׁב אֶת, s. Berechnen.

Ueberrest, der, des Brodes, הַנּוֹתָר מִן הַלֶּחֶם. Ich bin beraubt des Ueberrestes meiner Jahre, פֻּקַּדְתִּי יֶתֶר שְׁנוֹתָי. Der Ueberrest Israels, שְׁאֵרִית־ שְׁאָר יִשְׂרָאֵל.

Ueberschatten, einen Ort, כַּסֵּה מָקוֹם בְּצִלּוֹ. Ein überschattender Wald, חֹרֶשׁ מֵצַל.

Ueberschuß, der, הָעֹדֵף עַל. Es blieben mir noch zehn Goldstücke Ueberschuß, הֶעֱדַפְתִּי עֲשָׂרָה זָהָב.

Ueberschauen, s. Uebersehen.

Ueberschütten, 1) einen Platz mit Erde, שָׁפֹךְ עָפָר עַל כָּל פְּנֵי הַמָּקוֹם. 2) Einen mit Wohlthaten, s. Ueberhäufen.

Ueberschiffen, man hat die Truppen nach Egypten übergeschifft, הוֹלִיכוּ אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה בָּאֳנִיּוֹת מִצְרָיְמָה.

Ueberschicken, einem Geld, שְׁלַח כֶּסֶף אֶל אִישׁ.

Ueberschwemmung, die, שֶׁטֶף. Eine große — שֶׁטֶף מַיִם רַבִּים.

Ueberschwemmen, die ausgetretenen Flüsse überschwemmten das ganze Land, עָלוּ מֵי נְהָרוֹת עַל גְּדוֹתֵיהֶן וְשָׁטְפוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ.

Ueberschwenglich, רַב בִּמְאֹד מְאֹד.

Ueberstimmen, er machte einen Vorschlag, wurde aber überstimmt, *הוּפְרָה עֲצָתוֹ בְּרֹב הַדֵּעוֹת.

Ueberstürzen, das Gefäß ist übergestürzt, נָפַל הַכְּלִי וְנֶהְפַּךְ עַל פָּנָיו.

Uebersteigen, 1) die Mauer einer Stadt, עָלֹה אֶת חוֹמַת הָעִיר לָבוֹא בְּתוֹכָהּ. 2) Das übersteigt meine Kräfte, mein Vermögen, אֵין בִּי דֵּי כֹחַ לַעֲשׂוֹת זֹאת, לֹא יִשְׂפֹּק הוֹנִי לְזֹאת.

Ueberstehen, ich habe viel Unglück überstanden, רָאִיתִי רָעוֹת רַבּוֹת וּנְשָׂאתִיו. Er hat alle Noth glücklich überstanden, הִתְעוֹדֵד בְּכָל הַצָּרוֹת אֲשֶׁר מְצָאוּהוּ. Er wird die Krankheit nicht überstehen, לֹא יִחְיֶה מֵחָלְיוֹ.

Ueberstrahlen, die Sonne überstrahlt die Fluren, הַשֶּׁמֶשׁ תּוֹפִיעַ אוֹרָהּ עַל כָּל פְּנֵי הַשָּׂדוֹת. Sein Talent überstrahlt alle Talente seiner Genossen, יִתְרוֹן הַכְּשֵׁר נַפְשׁוֹ יַעֲלֶה עַל כָּל כִּשְׁרוֹנוֹת מֵרֵעָיו.

Ueberströmen, die Kelter strömen über von Most und Oel, וְהֵשִׁיקוּ הַיְקָבִים תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר.

Ueberstreichen, Etwas mit Pech, כָּפֹר בַּכֹּפֶר־ חֵמָר בְּזֶפֶת אֶת.

Ueberschlag, der, einen Ueberschlag machen, nach der Wahrscheinlichkeit berechnen, יַחְשֹׁב לְפִי אֹמֶד הַדַּעַת.

Ueberschlagen, 1) das Pferd ist mit dem Reiter übergeschlagen, נָפַל הַסּוּס עִם רֹכְבוֹ אָחוֹר. 2) Berechnen, *אָמֹד, שַׁעֵר, s. Ueberschlag. 3) Das wollen wir überschlagen (nicht mitlesen) הַדַּפִּים הָאֵלֶּה בַּסֵּפֶר נְדַלֵּג (בְּלִי קְרוֹא אוֹתָם), s. Ueberspringen.

Ueberschätzen, ein Haus הֶעֱרִיךְ בֵּית יוֹתֵר מִמְּחִירוֹ, הִרְבָּה עֶרֶךְ הַבַּיִת.

Ueberspannen, einen Bogen, דָּרַךְ קֶשֶׁת עַד מְאֹד.

Ueberspringen, 1) eine Mauer, דִּלֵּג שׁוּר. 2) Eine Stelle in einem Buche, *דִּלֵּג מַאֲמָר בְּקָרְאוֹ בְּסֵפֶר.

Ueberschrift, die, eines Thores, הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים מִמַּעַל לַשַּׁעַר.

Ueberschreiben, ein Buch außwendig, כָּתַב שֵׁם הַסֵּפֶר עַל גַּבּוֹ.

Ueberschreiten, eine Gränze, ein Gesetz עָבַר גְּבוּל, חֹק.

Ueberschreien, er überschrie mich, זָעַק בְּקוֹל גָּדוֹל מִקּוֹלִי.

Uebrig sein, bleiben, שָׁאַר, הִשָּׁאֵר, הִוָּתֵר. Noch ist der Kleinste übrig, עוֹד שָׁאַר הַקָּטָן. Was vom Fleische, an Fleisch übrig bleibt, הַנּוֹתָר מִן הַבָּשָׂר, בַּבָּשָׂר. Ich allein blieb übrig, וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי, נִשְׁאַרְתִּי לְבַדִּי. Uebrig lassen, הוֹתֵר, הִשְׁאַר. Uebrig haben, הֶעֱדִף.

Uebrige, der, die, das, הַנּוֹתָר, הַנּוֹתֶרֶת. Die Uebrigen, הַנּוֹתָרִים, הַנּוֹתָרוֹת. Das übrige Volk entließ er, וְיֶתֶר הָעָם שִׁלַּח. In den übrigen Ländern des Königs, בִּשְׁאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ. Das Uebrige haben wir verbannt, וְאֶת הַיּוֹתֵר הֶחֱרַמְנוּ. Er gebe das Uebrige zurück dem Manne, dem er es verkauft hat, וְהֵשִׁיב אֶת הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ.

Uebrigens, habe ich dir Nichts zu sagen, דָּבָר אֵין לִי עוֹד אֵלֶיךָ, s. Sonst.

Ignorant, der, אִישׁ בַּעַר, s. Unwissend.

Ignoranz, die, *בַּעֲרוּת.

Igel, der, קִפֹּד. Ich mache es zum Wohnsitz der Igel, וְשַׂמְתִּיהָ לְמוֹרַשׁ קִפֹּד.

Idol, das, s. Abgott.

Idiot, der, אִישׁ בַּעַר, (im Rabbinischen) הֶדְיוֹט.

Idios, das, s. Mundart, Spracheigenheit. Ideal, דָּבָר נִשְׂגָּב בִּשְׁלֵמוּת (אִם גַּם לֹא יָצָא עוֹד חוּץ לַנֶּפֶשׁ). Ich strebe in der Poesie einem Ideale nach, בִּמְלֶאכֶת הַשִּׁיר אֶעֱמוֹל לְהַשִּׂיג מְרוֹמֵי הַיּוֹתֵר שָׁלֵם.

Idealisch, מְדֻמֶּה, מְדֻמָּה, s. Einbilden.

Idee, die, s. Gedanke.

Ihm, gib ihm das Geld, תֵּן לוֹ הַכֶּסֶף. Schicke ihm, zu ihm, שְׁלַח לוֹ, אֵלָיו.

Ihn, ich schickte ihn, שְׁלַחְתִּיו, שָׁלַחְתִּי אֹתוֹ, שְׁלַחְתִּיהוּ.

Ihnen, לָהֶם, (weibl.) לָהֶן. Zu ihnen אֲלֵיהֶם, אֲלֵיהֶן.

Ihr, gib ihr ein Buch, תֵּן לָהּ סֵפֶר. Sprich zu ihr, אֱמֹר אֵלֶיהָ.

Ihr, die Mutter, ihr Sohn und ihre Tochter waren bei mir, הָאֵם וּבְנָהּ וּבִתָּהּ הָיוּ בְּבֵיתִי. Ich sah ihren Sohn, רָאִיתִי אֶת בְּנָהּ. Zwei Männer und ihr Knecht, ihre Knechte, שְׁנֵי אֲנָשִׁים וְעַבְדָּם, וְעַבְדֵיהֶם. Die Töchter und ihre Mutter, הַבָּנוֹת וְאִמָּן. Die Frauen und ihre Mägde, הַנָּשִׁים וְשִׁפְחוֹתֵיהֶן.

Ihr, אַתֶּם, אַתֵּמָה, (weibl.) אַתֵּן, אַתֵּנָה. Ihr habt gesehen, אַתֶּם רְאִיתֶם. Meine Töchter seid ihr! בְּנוֹתַי אַתֵּן.

Ihrige, mein Knecht und der ihrige (der Männer), עַבְדִּי וְעַבְדָּם. Mein Haus und das ihrige (der Frau), בֵּיתִי וּבֵיתָהּ. Das Ihrige (ihr Vermögen) כָּל אֲשֶׁר לָהּ. Die Ihrigen leben nicht mehr, מֵתוּ כָּל קְרוֹבֶיהָ. Sie haben das Ihrige gethan, עָשׂוּ אֶת אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת. In der Anrede: Ich bin immer der Ihrige, עַבְדְּךָ אָנֹכִי כָּל הַיָּמִים.

Ihretwegen, בַּעֲבוּרָהּ, בַּעֲבוּרָם, בַּעֲבוּרָן, לְמַעֲנָהּ, לְמַעֲנָם, לְמַעֲנָן, בִּגְלָלָהּ, בִּגְלָלָם, בִּגְלָלָן.

Isoliren, sich, (vom französischen Isoler) הִתְרַחֵק מֵחֶבְרָה, יָשַׁב בָּדָד, שָׁכַן לְבָדָד, *הִתְבּוֹדֵד. Er steht in seiner Ansicht isolirt da unter allen Räthen der Krone, בְּדַעְתּוֹ זֹאת הוּא בּוֹדֵד בֵּין כָּל יוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ.

Isop, der, אֵזוֹב.

Itzt, s. Jetzt.

Ich, אֲנִי, אָנֹכִי. Du bist doch mein Sohn, אַתָּה זֶה בְּנִי. Ich bin es! אֲנִי. Hier bin ich! הִנֵּנִי.

Ich, das, er ist mein anderes Ich הוּא כְּנַפְשִׁי.

Im, in dem, s. In.

Immer, 1) eine ununterbrochene Fortdauer, תָּמִיד. כָּל הַיּוֹם, כָּל הַיָּמִים. Das Land soll nicht für immer verkauft werden, וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִיתוּת. Nicht immer will ich zürnen, לֹא לָנֶצַח אֶקְצֹף. Immer und ewig, עוֹלָם־לְעוֹלָם, וָעֶד. 2) Ein steigender Zustand: Er wurde immer größer, וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדוֹל. Das Wasser nahm immer mehr ab, הַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר. Die Menge nahm immer zu, הֶהָמוֹן הָלַךְ הָלוֹךְ וָרָב. Immer höher steigen, עָלֹה מַעְלָה מַעְלָה. 3) Allemal: Ich erschrecke immer, wenn ich ihn sehe, אֶבָּהֵל בְּכָל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֹתוֹ.

Immerdar, תָּמִיד, בְּלִי הֶפְסֵק. Immerfort, s. Immer.

Immerwährend, ein immerwährender Streit, רִיב אֲשֶׁר לֹא יֶחְדָּל.

Immer mehr werden, הָלֹךְ וָרָב. s. Mehr.

Imperativ, der, דֶּרֶךְ הַצִּוּוּי*. Schicke, שְׁלַח.

Impfen, von Gewächsen, s. Pfropfen.

In, ein Vorwort. Es erfordert den Dativ auf die Frage wo? worin? 1) Nach dem Orte: In dem Garten sitzen, יָשֹׁב בַּגָּן, בְּתוֹךְ הַגָּן. In meinem Herzen, בְּקֶרֶב לִבִּי. Er betrübte sich in seinem Herzen, וַיִּתְעַצֵּב אֶל לִבּוֹ. 2) Auf die Frage wenn? In diesem Jahre, בַּשָּׁנָה הַזֹּאת. In noch sieben Tagen werde ich regnen lassen, לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר. 3) Von Kleidung: In buntgewirkten Kleidern wird sie dem König zugeführt, לִרְקָמוֹת תּוּבַל לַמֶּלֶךְ. Den Accusativ auf die Frage wohin? wo hinein? 1) In den Garten gehen, הָלֹךְ אֶל הַגָּן. Er kam in das Haus, וַיָּבֹא הַבַּיְתָה. In ein Zimmer gehen, בֹּא הַחֶדְרָה, בַּחֶדֶר. Ich setze sie ein in ihre Häuser, וְהוֹשַׁבְתִּים עַל בָּתֵּיהֶם. Etwas in's Feuer werfen, הַשְׁלֵךְ דָּבָר אֶל תּוֹךְ הָאֵשׁ. Einem die Worte in den Mund legen, נָתֹן הַדְּבָרִים בְּפִי אִישׁ. In die Höhe schauen, פְּנֵה לְמַעְלָה. 2) Du wirst in einen andern Mann verwandelt werden, וְנֶהְפַּכְתָּ לְאִישׁ אַחֵר.

Inbegriff, der, הַכּוֹלֵל. Der Schönheit, מִכְלַל־יֹפִי. Sie ist der Schönheit Inbegriff, מִכְלוֹל יֹפִי. כְּלִילַת יֹפִי הִיא.

Inbrünstig beten, הִתְפַּלֵּל־הִתְחַנֵּן בְּכָל לִבּוֹ, בְּכָל נַפְשׁוֹ וּבְכָל מְאֹדוֹ.

Ingwer, der, זַנְגְּבִיל*.

Ingrimm, der, חֵמָה עַזָּה, שֶׁצֶף קֶצֶף.

Individuum, das, אִישׁ אֶחָד. s. Einzeln.

Indem, 1) ich weinte, indem er mit mir redete, בָּכִיתִי בְּדַבְּרוֹ עִמִּי, בָּכִיתִי מִדֵּי דַבְּרוֹ עִמִּי. 2) Weil: Indem du sein Weib bist, בַּאֲשֶׁר אַתְּ אִשְׁתּוֹ.

Indessen, בֵּין כֹּה וָכֹה. 1) Gehe hinaus, ich will indessen hier bleiben, צֵא הַחוּצָה וַאֲנִי אֵשֵׁב פֹּה עַד שׁוּבְךָ אֵלָי. 2) Der Garten ist klein, indessen will ich ihn kaufen, הַגַּן קָטֹן הוּא וּבְכָל זֹאת אֶקְנֶנּוּ.

Inhaber, der, des Pfandes, הָאִישׁ אֲשֶׁר הָעֲבוֹט בְּיָדוֹ. s. Besitzer.

Inhalt, der, eines Briefes, תּוֹכֶן הָאִגֶּרֶת*.

Invalid, der, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יוּכַל לָצֵאת עוֹד לַמִּלְחָמָה מִפְּצָעָיו, מִזֹּקֶן.

Inwohner, der, s. Bewohner.

Inwendig, מִבַּיִת פְּנִימָה. s. Auswendig. Er überzog das Haus inwendig mit gediegenem Golde, וַיְצַף אֶת הַבַּיִת מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר.

Insofern, s. Fern.

Insiegel, das, s. Siegel, Petschaft.

Insel, die, אִי. Die Inseln und ihre Bewohner, אִיִּים וְיֹשְׁבֵיהֶם.

Inselmeer, das, יָם הָאִיִּים (יָם אִיֵּי אֱלִישָׁה).

Insekt, das, שֶׁרֶץ. Ein fliegendes Insekt, שֶׁרֶץ הָעוֹף. Ein kriechendes Insekt, שֶׁרֶץ הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ.

Interjection, die, מִלַּת הַקְּרִיאָה*. Ach! אֲהָהּ.

Interessant, נֶחְמָד. s. Anziehend.

Interessiren, 1) dieses interessirt mich, הַדָּבָר הַזֶּה גָּדוֹל בְּעֵינַי. 2) Ein interessirter Mensch, אֹהֵב בֶּצַע.

Interessen, die, תַּרְבִּית, מַרְבִּית, נֶשֶׁךְ. s. Zins.

Interpret, der, s. Ausleger, Dolmetsch.

Intrigue, die, Intriguant, der, s. Ränke.

Inlage, die, eines Briefes, הַמִּכְתָּב אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאִגֶּרֶת.

Inland, das, אֶרֶץ מוֹלֶדֶת אִישׁ, אֶרֶץ מְגוּרֵי אִישׁ.

Inländisch, das ist inländischer Wein, הַיַּיִן הַזֶּה הוּא יֵין אַרְצֵנוּ, יֵין עִנְּבֵי אַרְצֵנוּ.

Inländer, der, אֶזְרָח. Er ist kein —, אֵינֶנּוּ יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַזֹּאת. Inländer, Inländerinnen, אַנְשֵׁי־ נְשֵׁי הָאָרֶץ.

Innung, die, der Zimmerleute, חֶבְרַת חָרָשֵׁי עֵץ.

Innig, Einen auf das Innigste lieben, אָהֹב אִישׁ בְּכָל לְבָבוֹ.

Inne, 1) Etwas inne haben, תָּפֹשׂ דָּבָר. Weil du auf Felsenspitzen wohnst, und Berggipfel inne hast, שֹׁכְנִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע תֹּפְשִׂי מְרוֹם גִּבְעָה. 2) Damit ihr inne werdet, לְמַעַן תֵּדְעוּ. 3) Inne halten, חָדֹל, *פָּסֹק.

Innen, von, מִבַּיִת, מִפְּנִימָה. Nach innen zu, לִפְנִימָה, בַּיְתָה.

Innerhalb, 1) innerhalb des Vorhangs, מִבֵּית לַפָּרֹכֶת. 2) Innerhalb dreier Tage, בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים.

Innerlich, s. Innere.

Innere, der innere Vorhof, הֶחָצֵר הַפְּנִימִי. Die innern Thüren, הַדְּלָתוֹת הַפְּנִימִיּוֹת. Das Innere des Hauses, תּוֹךְ הַבַּיִת. Die volle Herrlichkeit, o Fürstin! harret deiner im innersten Gemach, כָּל כְּבוּדָּה בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה. Das Innere eines Menschen, מֵעִים, לֵב, חַדְרֵי בֶטֶן.

In's, in das, s. In.

Insgeheim, בַּסֵּתֶר.

Insgesammt, יַחְדָּו. s. Alle.

Insgemein, *בִּכְלָל. s. Gemeiniglich.

Inzwischen, s. Indessen.

Incognito reisen, s. Unerkannt.

Instinkt, der, s. Naturtrieb.

Inständig bitten, Einen, הַרְבֵּה תַחֲנוּנִים אֶל אִישׁ הַפְגִּיעַ בְּאִישׁ עַד מְאֹד.

Instrument, das, כְּלִי. Musikalische Instrumente, כְּלֵי שִׁיר.

Ironie, die, s. Spott.

Ironisch, s. Spöttisch.

Irrglaube, der, אֱמוּנַת שָׁוְא.

Irgend, wenn Einer dem Andern ein Lamm, oder irgend ein Vieh zum hüten gibt, כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר. Wer irgend eine Arbeit an diesem Tage verrichtet, הָאִישׁ הָעֹשֶׂה כָּל מְלָאכָה בַּיּוֹם הַזֶּה.

Irgend wo, er ist irgend wo versteckt, נֶחְבָּא הוּא בְּאַחַד הַמְּקוֹמוֹת.

Irgend wohin gehen, הָלֹךְ אֶל מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי.

Irdisch, die irdischen Wesen, הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. Das Irdische, *גּוּפָנִי.

Irden, ein irdenes Gefäß, כְּלִי חֶרֶשׂ.

Irrung, die, s. Irrthum.

Irrweg, der, דֶּרֶךְ מַתְעָה.

Irrthum, der, שְׁגָגָה, שְׁגִיאָה. Vielleicht ist es ein Irrthum, אוּלַי מִשְׁגֶּה הוּא. Der Irrthum in einer Rechnung, *טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן. Irrthümer, שְׁגִיאוֹת. Wer kann sich vor Irrthümer bewahren, שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין.

Irrig sein, s. Irren. Eine irrige Meinung, מַחֲשֶׁבֶת שָׁוְא.

Irre gehen, הָלוֹךְ תּוֹעֶה. Einen irre führen, הַתְעֵה־ הַשְׁגֵּה־ הַטְעֵה אֶת אִישׁ. Du sollst einen Blinden nicht irre führen, לֹא תַשְׁגֶּה עִוֵּר בַּדָּרֶךְ.

Irren, שָׁגֹה, שָׁגֹג. Der Irrende und der Irrführer, שֹׁגֵג וּמַשְׁגֶּה. Ich habe mich im Rechnen geirrt, *טָעִיתִי בַחֶשְׁבּוֹן.

Irrenhaus, das, בֵּית הַמְשֻׁגָּעִים, בֵּית חַדְלֵי דַעַת חַסְרֵי דַעַת.

Irrsterne, die, s. Wandelsterne.

Ei Eu Aeu איי

איי, יי, Ersteres steht am Anfang, Letzteres in der Mitte der Wörter: אייבע, וויידע. Endigt ein Wort mit יי, so wird ein א hinzugefügt: דרייא.

Ei! Ausruf der Freude, des Hohnes, הֶאָח.

Ei, das, בֵּיצָה. Eier legen, יָלֹד בֵּיצִים. Auf den Eiern sitzen, רָבֹץ עַל הַבֵּיצִים. Verlassene (unausgebrütete) Eier, בֵּיצִים עֲזוּבוֹת.

Eignen, er ist nicht dazu geeignet, אֵין לוֹ כִּשְׁרוֹן

לְזֹאת. Er eignet sich fremdes Gut zu, שָׂם בְּכֵלָיו רְכוּשׁ לֹא לוֹ, רְכוּשׁ זָרִים (הוֹן זָרִים).

Eigen, 1) dein eigener Mund hat wider dich gezeugt, פִּיךָ עָנָה בְךָ. Aus eigenem Triebe, בְּנִדְבַת לֵב. Eigenes Lob, אִישׁ אֲשֶׁר פִּיו מְהַלֵּל אֹתוֹ. 2) Das ist ihm eigen, זֶה דַרְכּוֹ. 3) Sich eine Sprache eigen machen, לָמֹד הֵיטֵב אֶת דֶּרֶךְ הַלָּשׁוֹן. 4) Er ist ein eigener Mensch, נִפְרָד הוּא. s. Sonderling. 5) Durch einen eigenen Boten, *בִּידֵי צִיר מְיוּחָד.

Eigendünkel, der, שְׁרִירוּת הַלֵּב, גֹּבַהּ רוּחַ.

Eigenheit, die, des Alters, דֶּרֶךְ הַזְּקֵנִים.

Eigenhändig, er schrieb und unterzeichnete den Brief eigenhändig, כָּתַב וְחָתַם הָאִגֶּרֶת בְּעֶצֶם יָדוֹ.

Eigensinnig sein, *עָמֹד עַל דַּעְתּוֹ.

Eigenthum, das, קִנְיָן, נַחֲלָה. Ihr sollt mein Eigenthum sein, וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה.

Eigenthümlich, das ist ihm, זֶה דַרְכּוֹ.

Eigenthümer, der, eines Hauses, בַּעַל הַבַּיִת.

Eigenthümerin, die, des Gartens, בַּעֲלַת הַגַּן.

Eigentlich, die eigentliche Bedeutung des Wortes, *פִּתְרוֹן הַמִּלָּה הָעִקָּרִי.

Eigenlob, das, s. Eigen.

Eigenliebe, die, er hat viele — יֶאֱהַב נַפְשׁוֹ עַד מְאֹד.

Eigenmächtig verfahren, עָשֹׂה מַעֲשִׂים מִלִּבּוֹ.

Eigennutz, der, בֶּצַע.

Eigennützig, sein, אָהֹב בֶּצַע, נָטֹה אַחֲרֵי הַבָּצַע.

Eigennützigkeit, die, אַהֲבַת הַבֶּצַע.

Eigens, durch einen eigens abgeschickten Boten, *בִּידֵי שָׁלִיחַ מְיוּחָד.

Eigenschaft, die, *מַעֲלָה, מִדָּה. Er hat gute Eigenschaften, *יֵשׁ בּוֹ מַעֲלוֹת־מִדּוֹת טוֹבוֹת.

Eigenschaftswort, das, *שֵׁם הַתֹּאַר. Ein schöner Mann, אִישׁ יָפֶה. Ein schönes Weib, אִשָּׁה יָפָה.

Eid, der, אָלָה. In Eid und Schwur treten, בּוֹא בְאָלָה וּבִשְׁבוּעָה. Einen in Eid und Pflicht nehmen, הָבֵא אִישׁ בְּאָלָה. Falsche Eide, אָלוֹת שָׁוְא.

Eidam, der, חָתָן. Der Eidam des König's, חֲתַן הַמֶּלֶךְ.

Eidbrüchig, ein eidbrüchiger Mensch, אִישׁ הַנִּשְׁבָּע לַשָּׁקֶר, נִשְׁבַּע וְלֹא קִיֵּם שְׁבוּעָתוֹ.

Eidlich, בְּאָלָה, בִּשְׁבוּעָה.

Eidechse, die, לְטָאָה, שְׂמָמִית.

Eidesformel, דִּבְרֵי הָאָלָה, הַשְּׁבוּעָה.

Eis, das, קֶרַח, מַיִם מְדֻבָּקִים בְּקָרָה.

Eisen, das, בַּרְזֶל.

Eisenartig, כְּבַרְזֶל.

Eisenofen, der, כּוּר הַבַּרְזֶל.

Eisenbahn, מַסְלוּל בַּרְזֶל.

Eisenbergwerk, das, הַר אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יַחְצְבוּ בַרְזֶל.

Eisenhändler, der, אִישׁ קֹנֶה וּמֹכֵר בַּרְזֶל.

Eisenfarbig, es ist, עֵינוֹ כְּעֵין הַבַּרְזֶל.

Eisern, ein eisernes Gefäß, כְּלִי בַרְזֶל.

Eisenschmied, der, חָרַשׁ־חָרַשׁ בַּרְזֶל.

Eisscholle, die, פַּת קֶרַח. Er schleudert des Eises Schollen, מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים.

Eitel, leer, nichtig, הֶבֶל, שָׁוְא. Sie sind eitel, הֶבֶל הֵמָּה. Eitle Reden, דִּבְרֵי שָׁוְא. Diese Frau ist eitel, הָאִשָּׁה הַזֹּאת תִּתְגָּאֶה בְּיָפְיָהּ.

Eitelkeit, die, הֶבֶל. Eitelkeiten, הֲבָלִים.

Euter, der, einer Kuh, שְׁדֵי־דַדֵּי הַפָּרָה.

Eiter, der, eines Geschwüres, טְרִיַּת הַמַּכָּה *לֵחוּת הַמַּכָּה.

Eitern, es eitern meine Wunden, נָמַקּוּ חַבּוּרֹתָי. Ein eiterndes Geschwür, מַכָּה טְרִיָּה.

Euch, 1) Dativ: er wird euch Geld geben, יִתֵּן לָכֶם כֶּסֶף. Er erschien euch, נִרְאָה אֲלֵיכֶם. 2) Accusativ: Ich liebte euch, אָהַבְתִּי אֶתְכֶם, אֲהַבְתִּיכֶם.

Eichwald, der, יַעַר צֶמַח אַלּוֹנִים.

Eiche, die, אֵלָה, אַלּוֹן. Eichen, אַלּוֹנִים.

Eichel, die, פְּרִי הָאַלּוֹנִים.

Eichen, ein eichener Tisch, שֻׁלְחָן עֲצֵי אַלּוֹנִים.

Eiland, das, s. Insel.

Eilbote, der, die Eilboten, welche edle Maulthiere reiten, הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ. Die Scharfrichter und die Eilboten, הַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי.

Eilig, auf seiner eiligen Flucht, בְּחָפְזוֹ לָנוּס.

Eule, die, ein Vogel, יַנְשׁוּף. Eulen, (nach Einigen) אֹחִים.

Eile, die, *מְהִירוּת. Er that es in der größten

Eile, מַהֵר עַד מְאֹד לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר. Es hat keine Eile, אֵין הַדָּבָר נָחוּץ.

Eilen, Einem zu Hülfe, חוּשׁ לְעֶזְרַת אִישׁ. Er eilte in das Zelt, וַיְמַהֵר הָאֹהֱלָה. Eile nach der Stadt, מַהֵר וְלֵךְ הָעִירָה. Er eilte nach Hause, נִדְחַף אֶל בֵּיתוֹ. Da eilten die Aeltesten der Stadt ihm entgegen, וַיֶּחֶרְדוּ זִקְנֵי הָעִיר לִקְרָאתוֹ.

Eilend, nahe ist der große Tag und sehr eilend, קָרוֹב יוֹם הַגָּדוֹל וּמַהֵר מְאֹד. Ein eilender Bote, צִיר מְמַהֵר.

Eilends gehen, מַהֵר לָלֶכֶת, הָלֹךְ מְהֵרָה. Wir wollen uns eilends rüsten, וַאֲנַחְנוּ נֵחָלֵץ חֻשִׁים.

Eilf Männer, אַחַד עָשָׂר־ עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֲנָשִׁים. Eilf Frauen, אַחַת עֶשְׂרֵה־ עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה נָשִׁים.

Eilfthalb Ellen, עֶשֶׂר אַמּוֹת וָחֵצִי, וַחֲצִי הָאַמָּה.

Eilfte, der eilfte Tag, הַיּוֹם הָאַחַד עָשָׂר. Im eilften Jahre, בַּשָּׁנָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה, בִּשְׁנַת אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Eilftel, das, הַחֵלֶק הָאַחַד עָשָׂר.

Eilfjährig, בֶּן־ בַּת עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנִים.

Eilfmal, עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה פְּעָמִים.

Eilfertig sein, הֵחָפֵז. Ein eilfertiger Mensch, אִישׁ נֶחְפָּז.

Eilfertigkeit, die, חִפָּזוֹן, חִפְזָה, מְהִירוּת.

Eimer, der, דְּלִי, דֶּלִי, חוֹשֵׂף מַיִם.

Ein, 1) als unbestimmter Artikel, der im Hebräischen gewöhnlich nicht ausgedrückt wird: Es war ein Mann in der Stadt, אִישׁ הָיָה בָּעִיר. Der Sohn eines redlichen Mannes, בֶּן אִישׁ יָשָׁר. Ich sah einen Mann und eine Frau, רָאִיתִי אִישׁ וְאִשָּׁה. In spätern Schriften findet man ihn durch das Zahlwort אֶחָד ausgedrückt: Da stand ein Mann in Linnen gekleidet, וְהִנֵּה אִישׁ אֶחָד לָבוּשׁ בַּדִּים. 2) Als Zahlwort, אֶחָד, אַחַד; (weibl.) אַחַת, אַחַת. Ein Baum, עֵץ אֶחָד. Sie warf das Kind unter einen der Bäume, וַתַּשְׁלֵךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אַחַד הַשִּׂיחִים. Eine Stadt, עִיר אַחַת. In einer jener Städte, בְּאַחַת הֶעָרִים הָאֵלֶּה. Besser Zwei als Einer, טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד. 3) Als Beiwort: Der Eine und der Andere, זֶה וָזֶה, אִישׁ וְאָחִיו. Sie sprachen Eine zur Andern, וַתֹּאמַרְנָה אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ, אִשָּׁה אֶל רְעוּתָהּ. Sie schieden Einer vom Andern, וַיִּפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו. Der Eine lacht und der Andere Weint, זֶה יִבְכֶּה וְזֶה יִשְׂחַק.

Einander lieben, אָהֹב אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ. Hinter einander gehen, הָלֹךְ אִישׁ אַחֲרֵי אָחִיו. Neben einander stehen, עָמֹד אִישׁ עַל אָחִיו. Männer und Weiber mit einander, אֲנָשִׁים וְנָשִׁים יַחְדָּו. Die Hungersnoth war drei Jahre nach einander, וַיְהִי הָרָעָב שָׁלֹשׁ שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה.

Einöde, die, שְׁמָמָה, plur. שְׁמָמוֹת. s. Wüste.

Einäugig, er ist, יֶחְסַר אַחַת מִשְּׁתֵּי עֵינָיו.

Einbalsamirung, die, חֲנֻטִים.

Einbalsamiren, eine Leiche, חָנֹט אֶת הַמֵּת. Die Einbalsamirungs-Zeit, יְמֵי הַחֲנֻטִים.

Einband, der, eines Buches, כֶּרֶךְ הַסֵּפֶר*.

Einbuße, die, נֶזֶק.

Einbiegen, Etwas, *כָּפֹף לְצַד פְּנִים אֶת. Einbiegen in einen andern Weg, נָטֹה אֶל דֶּרֶךְ אַחֵר.

Einbildung, die, 1) Vorstellung, מַשְׂכִּית, plur. מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב. Dem Reichen ist sein Reichthum eine hohe Mauer — in seiner Einbildung, הוֹן עָשִׁיר כְּחוֹמָה נִשְׂגָּבָה בְּמַשְׂכִּיתוֹ. 2) Er ist voller Einbildung, גְּבַהּ רוּחַ הוּא, חָכָם בְּעֵינָיו.

Einbildungskraft, die, *כֹּחַ הַדִּמְיוֹן, כֹּחַ הַמְּדַמֶּה.

Einbilden, sich, 1) sich vorstellen, דִּמָּה, דִּמָּה בְנַפְשׁוֹ. Er bildet sich ein, alle Leute wären so wie er, יְדַמֶּה הֱיוֹת יִהְיוּ כָל הָאֲנָשִׁים כָּמוֹהוּ. Bilde dir ja nicht ein, dieses ungestraft thun zu können, אַל תְּדַמֶּה בְנַפְשְׁךָ לְהִנָּקוֹת בַּעֲשֹׂתְךָ זֹאת. Sie bildet sich zu viel auf ihre Schönheit ein, תִּתְגָּאֶה וְתִתְפָּאֵר עַד מְאֹד עַל יָפְיָהּ. Ein eingebildeter Reichthum, עֹשֶׁר מְדֻמֶּה. 2) Er bildet sich sehr viel auf seinen Reichthum ein, יִגְבַּהּ לִבּוֹ מְאֹד בְּעָשְׁרוֹ.

Einbinden, 1) Geld in ein Tuch, צָרֹר־ צוּר כֶּסֶף בְּשִׂמְלָה. 2) Ein Buch, *כָּרֹךְ סֵפֶר.

Einbüßen, unterlaß es, du könntest dabei das Leben — אַל תַּעֲשֶׂה זֹאת פֶּן תֶּאֱסֹף נַפְשְׁךָ. Ich habe bei dieser Sache viel eingebüßt, הִפְסַדְתִּי מְאֹד בְּעֵשֶׂק הַזֶּה.

Einbrocken, Brod in die Milch, פַּתַּת הַלֶּחֶם פִּתִּים לְתִתָּם בְּתוֹךְ הֶחָלָב.

Einbruch, der, 1) ein diebischer, מַחְתֶּרֶת. Es sind in der vorigen Nacht sechs Einbrüche geschehen, הַגַּנָּבִים חָתְרוּ אֶמֶשׁ מַחְתֶּרֶת בְּשִׁשָּׁה בָתִּים. 2) Ich werde vor Einbruch der Nacht zurückkommen, אָשׁוּב הֵנָּה בְּטֶרֶם יֶחְשַׁךְ.

Einbringen, 1) ihr säet viel und bringt wenig ein, זְרַעְתֶּם הַרְבֵּה וְהָבֵא מְעָט. 2) Das bringt nichts ein, אֵין שָׂכָר רַב לִפְעֻלָּה זֹאת. s. Eintragen.

Einbrechen, 1) ein Haus, הָרַס אֶת הַבַּיִת. 2) Das Eis brach unter ihm ein, הִתְבַּקַּע הַקֶּרַח תַּחַת רַגְלָיו. 3) Die Diebe sind in sein Haus eingebrochen, הַגַּנָּבִים חָתְרוּ אֶת בֵּיתוֹ. In ein Land, בָּקַע אֶת. Sie zogen herauf wider Juda und brachen ein, וַיַּעֲלוּ בִיהוּדָה וַיְבָקְעוּהָ. 4) Bei einbrechender Nacht, בְּצֵאת הַכּוֹכָבִים.

Einbrennen, ein Zeichen einbrennen in die rechte Hand, שׂוּם מִכְוָה לִכְתֹבֶת קַעֲקַע עַל יַד הַיְמָנִית. Einem Thiere ein Zeichen, הַתְוֵה תָו עַל בְּשַׂר הַחַיָּה בְּבַרְזֶל חַם.

Eingang, der, 1) eines Hauses, eines Thores, einer Stadt, פֶּתַח הַבַּיִת, הַשַּׁעַר, מְבוֹא הָעִיר. Vor dem Thore des Einganges, עַל פְּנֵי הַשַּׁעַר הָאִיתוֹן. Das Bild war am Eingange, וְהִנֵּה סֶמֶל בַּבִּיאָה. s. Ausgang. 2) Der Eingang einer Rede, einer Schrift, תְּחִלַּת הַדִּבּוּר, מְבוֹא הַמִּכְתָּב*.

Eingeboren, ein Eingeborener, הַנּוֹלָד בָּאָרֶץ, בֶּן הָאָרֶץ, אֶזְרָח.

Eingebung, die, s. Offenbarung.

Eingeben, 1) einem Kranken Arznei, נָתַן הָרְפֻאוֹת בְּפִי אִישׁ לִבְלֹעַ. 2) Das hat ihm Gott eingegeben, אֱלֹהִים נָתַן זֹאת בְּלִבּוֹ.

Eingedenk, sei meiner, זָכְרֵנִי.

Eingehen, 1) aus- und eingehen, יָצָא וּבוֹא. 2) Ein Bündniß, בּוֹא בִבְרִית. Ich gehe es ein, כִּדְבָרְךָ כֵּן יְהִי.

Eingeweide die, מֵעִים, קֶרֶב.

Eingestehen, s. Gestehen.

Eingraben, 1) eine Schrift in Stein, חָרַת מִכְתָּב עַל הָאֶבֶן. Ihre Sünde ist eingegraben in die Tafel ihres Herzens, חַטָּאתָם חֲרוּשָׁה עַל לוּחַ לִבָּם. Schreibe nieder das Orakel und grab es ein in die Tafeln, כְּתֹב חָזוֹן וּבָאֵר עַל הַלֻּחוֹת. In Edelsteine, פִּתַּח עַל; in Holz, קִלַּע־פִּתַּח עַל. Eingegrabene Arbeit, פִּתּוּחַ, מִקְלַעַת. 2) Einen todten Körper, חָפַר בָּאָרֶץ לָשׂוּם בְּתוֹכָהּ הַמֵּת.

Eingriff, der, in die Rechte eines Andern, הַסָּגַת גְּבוּל אִישׁ*. Einen gewaltthätigen Eingriff in die Gerechtsame eines Andern thun, גָּזַל מִשְׁפַּט אִישׁ.

Eingreifen, damit sie nicht eingreifen in die Wände des Hauses, לְבִלְתִּי אֲחֹז בְּקִירוֹת הַבַּיִת.

Einborren, יָבֵשׁ. s. Eintrocknen.

Eindruck, der, seine Worte machten einen Eindruck auf mich, דְּבָרָיו נָגְעוּ בְּלִבִּי.

Eindringliche Worte, דְּבָרִים נִמְרָצִים, דְּבָרִים הַיּוֹרְדִים חַדְרֵי בָטֶן.

Eindringen, 1) die Feinde sind in die Stadt eingedrungen, הָאוֹיְבִים בָּקְעוּ אֶת הָעִיר, בָּאוּ בְחָזְקָה (oder: אֶל תּוֹךְ הָעִיר (בִּזְרוֹעַ כֹּחַ. s. Einbrechen. 2) Tiefer dringt ein Verweis ein bei einem Verständigen, als hundert Schläge bei einem Thoren, תֵּחַת גְּעָרָה בְמֵבִין מֵהַכּוֹת כְּסִיל מֵאָה.

Eindrücken, ein Ei, מָעַךְ בֵּיצָה. Einer mit einer eingedrückten Nase (stumpfnasig), חָרוּם.

Eindrängen, sich überall, בּוֹא בְּחָזְקָה־ הִתְאַמֵּץ לָבוֹא אֶל כָּל מָקוֹם.

Einhalt, der, מַעְצוֹר, מַעְצָר. Einem Einhalt thun, עָצַר אֶת אִישׁ. Einer, der seiner Leidenschaft nicht Einhalt thut, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ.

Einhalten, 1) Einhalt thun, s. Einhalt. 2) Im Lesen, halt ein! רַב לָךְ, אַל תּוֹסֶף דַּבֵּר אֵלַי. Mit der Arbeit — שָׁבַת מִמְּלַאכְתּוֹ מְעַט אֶל עֵת. 3) Er hat mit der Bezahlung nicht eingehalten, אֵחַר מִן הַמּוֹעֵד אֲשֶׁר יָעַד לְשַׁלֵּם.

Einhandeln, Etwas, קָנָה דָבָר.

Einholen, Einen im Laufen, עָבַר־ הִשִּׂיג־ הִדְבִּיק אֶת הָאִישׁ הָרָץ. s. Ueberholen.

Einhorn, das, (nach Einigen) רְאֵם, רֵים.

Einhufig, das Pferd ist, הַסּוּס אֵינֶנּוּ מַפְרִיס פַּרְסָה אֵינֶנּוּ מַפְרִיסֵי הַפַּרְסָה.

Einhauchen, Einem Leben, נָפֹחַ נִשְׁמַת חַיִּים בְּאַפֵּי אִישׁ.

Einhauen, 1) in Stein, חָצֹב בְּאֶבֶן. O daß meine Worte für ewige Zeiten mit Eisengriffel in Felsen eingehauen würden! מִי יִתֵּן וַיֵּחָצְבוּ מִלַּי בְּעֵט בַּרְזֶל לָעַד בַּצּוּר. 2) Ein Thor mit einem Beile, הָלֹם בְּכַשִּׁיל אֶת הַשַּׁעַר לְפִתְחוֹ. 3) Die Reiterei hieb in den Feind ein, הַפָּרָשִׁים פָּגְעוּ בְּחַרְבוֹתָם בָּאוֹיֵב.

Einhüllen, sich in einen Mantel, עָטֹה מְעִיל. s. Hüllen, Verhüllen.

Einheit, 1) die Einheit Gottes, אַחְדוּת אֱלֹהַּ*. 2) Die Einheiten, die Zahlen bis zehn, אֲחָדִים*.

Einheimisch, der Einheimische, הָאֶזְרָח. s. Eingeboren.

Einheitzen, בָּעֵר אֵשׁ בַּתַּנּוּר.

Einheben, eine Thür, שׂוּם הַדֶּלֶת עַל צִירָהּ.

Einhellig, s. Einstimmig.

Einhändig, er ist, יֶחְסַר יָד אַחַת מִשְּׁתֵּי יָדָיו.

Einhändigen, Einem Etwas, נָתֹן דָּבָר אֶל יַד אִישׁ.

Einher gehen, הַלֵּךְ, הִתְהַלֵּךְ.

Einher schreiten, als du einher schrittest vom Gefilde Edom's, בְּצַעְדְּךָ מִשְּׂדֵה אֱדוֹם.

Einwand, der, s. Einwendung.

Einwandern, בּוֹא לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ.

Einwanderer, der, הַבָּא לָגוּר בָּאָרֶץ.

Einwohner, der, einer Stadt יוֹשֵׁב הָעִיר. Die sämmtlichen Einwohner des Dorfes, כָּל יֹשְׁבֵי־אַנְשֵׁי הַכְּפָר. s. Bewohner.

Einwurf, der, שְׁאֵלָה, קוּשְׁיָא. s. Einwendung.

Einwurzeln, 1) von Bäumen, הַשְׁרֵשׁ, הַכֵּה שֹׁרֶשׁ. s. Wurzeln. 2) Ein eingewurzelter Aussatz, צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת.

Einwilligung, die, רִשְׁיוֹן. Sie gab ihre Einwilligung, ihn zu ehlichen, תֵּאוֹת בִּרְצוֹן טוּב לְהִנָּשֵׂא לוֹ.

Einwilligen, אוֹת. Die Priester willigten ein, kein Geld zu nehmen von dem Volke, וַיֵּאֹתוּ הַכֹּהֲנִים לְבִלְתִּי קְחַת כֶּסֶף מֵאֵת הָעָם.

Einwickeln, ein Kind in Windeln, חַתֹּל־הַחְתֵּל אֶת הַיֶּלֶד. Geld in Papier, כָּרֹךְ כֶּסֶף בִּנְיָר.

Einweihung, die, des Altars, חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ.

Einweihen, einen Tempel, חָנֹךְ בֵּית הָאֱלֹהִים.

Einweichen, trockenes Brod in Wasser, נָתֹן לֶחֶם יָבֵשׁ בַּמַּיִם לְרַכְּכוֹ.

Einwechseln, Geld, הַחֲלֵף־הָמֵר כֶּסֶף בְּכֶסֶף, בִּנְחֹשֶׁת אוֹ בְּשִׁטְרֵי חוֹב הַמְּדִינָה. (Staats-Papiere).

Einwendung, מַעֲנֶה, תְּשׁוּבָה, סְתִירָה. Einwendungen, תְּשׁוּבוֹת, סְתִירוֹת.

Einwenden, s. Widerlegen.

Einwässern, getrocknete Fische, נָתֹן דָּגִים יְבֵשִׁים בַּמַּיִם לְרַכְּכָם.

Einwärts, פְּנִימָה, לִפְנִימָה. Hier erstreckt sich das Meer einwärts, פֹּה הַיָּם הוֹלֵךְ אֶל תּוֹךְ הָאָרֶץ.

Einwerfen, Einem die Fenster, הַשְׁלֵךְ אֲבָנִים עַל חַלּוֹנֵי בֵּית אִישׁ לְשַׁבְּרָם.

Einsalben, s. Salben.

Einsalzen, Fische, מְלֹחַ דָּגִים בַּמֶּלַח לְשָׁמְרָם.

Einsam sein, הֱיוֹת בָּדָד, בּוֹדֵד, עֲרִירִי, לְבַדּוֹ. Einsam sitzen, יָשֹׁב בָּדָד. Ich bin kinderlos und einsam, אֲנִי שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה. Einsam und elend bin ich, יָחִיד וְעָנִי אָנִי. Er führt die Einsamen in die Heimath zurück, מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה. Einsam sollen sie sterben, עֲרִירִים יָמוּתוּ. Ein einsames Waldthier, פֶּרֶא בוֹדֵד.

Einsamkeit, die, בְּדִידָה*. In meiner Einsamkeit, בְּשִׁבְתִּי בָדָד.

Einsammlung, die, des Getreides, אֹסֶף הַדָּגָן. Das Fest der Einsammlung, חַג הָאָסִף.

Einsammler, der, הָאֹסֵף.

Einsammeln, die Feldfrucht, אָסֹף תְּבוּאַת הַשָּׂדֶה. Wein, אָגֹר יַיִן. s. Sammeln.

Einsammeln, das, s. Einsammlung.

Einsacken, Getreide. נָתֹן דָּגָן בְּשַׂקִּים.

Einsaugen, böse Milch, יָנֹק וּבָלֹעַ חָלָב רָע.

Einsiedler, der, מִתְבּוֹדֵד*.

Einsiedlerisch, ein einsiedlerisches Leben führen, הִתְבּוֹדֵד*.

Einsiedelei, die, מְקוֹם שֶׁבֶת הַמִּתְבּוֹדֵד*.

Einsitzig, ein einsitziger Wagen, מֶרְכָּבָה לִרְכֹּב עָלֶיהָ אִישׁ אֶחָד.

Einsitzen, in den Wagen, עֲלֵה הַמֶּרְכָּבָה לִרְכֹּב עָלָיו. Er ist schon eingesessen, הִנּוֹ יוֹשֵׁב עַל הָעֲגָלָה.

Einsicht, die, דַּעַת, בִּינָה, תְּבוּנָה. Ein Mann von großer Einsicht, אִישׁ רַב תְּבוּנָה. Er hat keine Einsicht, אֵין בּוֹ דַעַת.

Einsichtsvoll, ein einsichtsvoller Mensch, אִישׁ מָלֵא דַעַת.

Einsingen, ein Kind, שׁוֹר שִׁיר לַיֶּלֶד לְיַשְּׁנוֹ.

Einsinken, es sind viele Häuser im Erdbeben eingesunken, טָבְעוּ בָאָרֶץ בָּתִּים רַבִּים בְּרַעַשׁ. Der Boden ist unter ihm eingesunken, שָׁקְעָה הָאֲדָמָה תַּחְתָּיו.

Einsehen, Etwas, הָבִין, יָדֹעַ דָּבָר. Jetzt sehe ich ein, daß ich gefehlt habe, עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי חָטָאתִי.

Einsetzen, Einen in ein Amt, zum Aufseher, שׂוּם אִישׁ לְשֹׁטֵר, לְפָקִיד, סְפֹחַ אִישׁ אֶל אַחַת הַכְּהֻנּוֹת (oder: מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּה. Ich habe meinen König eingesetzt, וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי.

Einsenden, Einem Geld, שְׁלַח כֶּסֶף אֶל אִישׁ.

Einsenken, הַטְבֵּעַ. Ehe noch die Berge eingesenkt waren, בְּטֶרֶם הָרִים הָטְבָּעוּ. Einen Sarg — הוֹרִיד אֲרוֹן הַמֵּת אֶל הַקֶּבֶר.

Eintauchen, eintunken, Brod in Wein, טְבֹל פַּת לֶחֶם בַּיַּיִן.

Eintauschung, die, תְּמוּרָה.

Eintauschen, ein Pferd gegen ein anderes, הָמֵר סוּס בְּסוּס.

Eintheilung, die, חֲלֻקָּה.

Eintheilen, Etwas, חַלֵּק דָּבָר לַחֲלָקִים. Er theilte das Brod in sieben Theile ein, um eine Woche damit auszukommen, חִלֵּק פַּת הַלֶּחֶם לְשִׁבְעָה גְזָרִים, לְמַעַן יוּכַל לֶאֱכוֹל מִמֶּנּוּ כָּל הַשָּׁבוּעַ, וּלְבַל יִרְעָב.

Eintrag, der, Einem Eintrag thun, הַזֵּק לְאִישׁ*.

Eintragen, 1) Etwas in ein Buch, הַעֲלֵה דָבָר עַל סֵפֶר. 2) Was wird mir dieses eintragen? מַה בֶּצַע כִּי אֶעֱשֶׂה הַדָּבָר הַזֶּה.

Eintracht, die, sie leben in Eintracht יָשְׁבוּ יַחְדָּו בְּשָׁלוֹם. s. Einigkeit.

Eintrocknen, יָבֹשׁ, חָרֹב.

Einträpfeln, poetisch einträufeln, Oel in die Wunde, הַטֵּף שֶׁמֶן אֶל הַמַּכָּה.

Eintritt, der, 1) bei seinem Eintritte in das Zimmer, בְּבוֹאוֹ הַחֶדְרָה. 2) Der Eintritt des Frühlings, תְּחִלַּת הָאָבִיב.

Eintreiben, 1) es ist noch nicht Zeit, die Heerden einzutreiben, לֹא עֵת הֵאָסֵף הַמִּקְנֶה. Laß deine Heerden eintreiben, הָעֵז אֶת מִקְנְךָ. 2) Er trieb das Silber und das Gold ein von dem Volke des Landes, נָגַשׂ אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב מֵעַם הָאָרֶץ. Schulden eintreiben, נְגֹשׂ אֶת הַלֹּוִים לְשַׁלֵּם חוֹבָם

Einträglich, dieser Handel ist sehr — יֵשׁ בֶּצַע רַב בַּמִּסְחָר הַזֶּה. Warum willst du denn laufen, da es keine einträgliche Botschaft ist, לָמָּה זֶה אַתָּה רָץ וּלְךָ אֵין בְּשׂוֹרָה מֹצֵאת.

Eintreten, 1) in ein Zimmer, בּוֹא הַחֶדֶר. Er war kaum eingetreten, כִּמְעַט בָּאָה רַגְלוֹ הַחֶדְרָה, הַבָּיְתָה. 2) Von einer Jahrzeit, הָחֵל. 3) Die Magd wird morgen — מָחָר תָּבוֹא הַשִּׁפְחָה לְשָׁרֵת בְּבֵיתִי. 4) Das Pferd hat sich einen Nagel eingetreten, נִתְקְעָה יָתֵד בְּרֶגֶל הַסּוּס בְּדָרְכוֹ בָהּ עַל הָאָרֶץ.

Eintreffen, 1) er ist noch nicht daselbst eingetroffen לֹא בָא שָׁמָּה עַד עַתָּה, לֹא הִגִּיעַ לִמְחוֹז חֶפְצוֹ שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. 2) Wenn das Wort des Propheten eintrifft, בְּבֹא דְּבַר הַנָּבִיא.

Einig, 1) ich bin darin mit ihm einig, לִבִּי כִּלְבּוֹ בַּדָּבָר הַזֶּה. Sie konnten nicht einig werden, לֹא יָכְלוּ לְיַחֵד לְבָבָם. 2) Einige Tage, מִסְפָּר. Nach einiger Zeit, מִקֵּץ יָמִים. Ich war einige Mal bei ihm, הָיִיתִי בְּבֵיתוֹ פַּעֲמַיִם וְשָׁלֹשׁ. Nimm Einige von den Aeltesten des Volkes קַח לְךָ מִזִּקְנֵי הָעָם. Da waren Einige, welche sprachen, וְיֵשׁ אֲשֶׁר אֹמְרִים.

Einigung, die, s. Vereinigung.

Einigen, einige mein Herz, deinen Namen zu verehren, יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ.

Einigkeit, die, wir leben in brüderlicher — יוֹשְׁבִים אֲנַחְנוּ כְּשֶׁבֶת אַחִים יַחְדָּו. Es herrscht die größte Einigkeit unter ihnen, יֵשׁ לָהֶם לֵב אֶחָד.

Einjagen, Einem Furcht, הָבֵא פַּחַד בְּלֵב אִישׁ, הַפְחֵד אֶת אִישׁ.

Einjährig, בֶּן שְׁנָתוֹ, בַּת שְׁנָתָהּ.

Einladen, 1) Waaren, הָבֵא כִּנְעָה אֶל תּוֹךְ הַסְּפִינָה

2) Einen zu einem Mittagsmahle, קָרָא אִישׁ לֶאֱכֹל אִתּוֹ לֶחֶם בַּצָּהֳרָיִם. Die Eingeladnen, הַקְּרוּאִים.

Einlaß, der, ich bitte um — פְּתַח נָא לִי שַׁעַר הַבַּיִת וְאָבֹא אֶל תּוֹכוֹ.

Einlassen, 1) sie näherten sich der Stadt man ließ sie aber nicht ein, קָרְבוּ אֶל הָעִיר וְלֹא נְתָנוּם לָבֹא אֶל תּוֹכָהּ. 2) Sich mit Einem — הִתְעָרֵב עִם אִישׁ. s. Umgehen, Unterredung.

Einlogiren, sich bei Einem, שׂוּם מוֹשָׁבוֹ בְּבֵית אִישׁ.

Einlösung, die, גְּאֻלָּה.

Einlösungsrecht, מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה.

Einlösen, ein verkauftes Feld, גָּאֹל אֶת הַשָּׂדֶה הַנִּמְכָּר.

Einlaufen, 1) das Schiff ist in den Hafen eingelaufen, בָּאָה הָאֳנִיָּה אֶל תּוֹךְ חוֹף הַיָּם. 2) Die hier eingelaufenen Nachrichten, הַשְּׁמוּעוֹת הַבָּאוֹת אֵלֵינוּ.

Einleitung, die, bei Schriften, הַצָּעָה *מָבוֹא.

Einleuchten, das ist einleuchtend, דָּבָר בָּרוּר= גָּלוּי לָעֵינַיִם הוּא.

Einlegen, 1) Wein, הַנִּיחַ= שׂוּם יַיִן בַּבּוֹר (*בְּמַרְתֵּף) לְמִשְׁמֶרֶת. 2) Er hat für mich eine Fürbitte bei dem Fürsten eingelegt, הִפִּיל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי הַשַּׂר בַּעֲדִי.

Einlenken, mit dem Wagen, הַטֵּה הַסּוּסִים הָאֲסוּרִים בַּמֶּרְכָּבָה אֶל הַדֶּרֶךְ.

Einmachen, 1) Etwas in Papier, *כָּרֹךְ דָּבָר בִּנְיָר. 2) Früchte, הַרְקִיחַ פְּרִי לְשָׁמְרוֹ.

Einmal, 1) ich war nur einmal dort, הָיִיתִי שָׁמָּה פַּעַם אַחַת. Dein Zorn entbrenne nicht wider mich, wenn ich nur noch einmal rede, אַל יִחַר אַפְּךָ בִּי וַאֲדַבְּרָה אַךְ הַפָּעַם. Einmal redete ich und ich wiederhole es nicht, אַחַת דִּבַּרְתִּי וְלֹא אֶעֱנֶה. 2) Auf einmal (zu gleicher Zeit), בְּפַעַם אַחַת, יַחְדָּו. 3) Wer krumme Wege geht, fällt auf einmal, וְנֶעְקַשׁ דְּרָכַיִם יִפּוֹל בְּאֶחָת. Man hörte auf einmal ein Geschrei, פִּתְאֹם נִשְׁמְעָה זְעָקָה. 4) Es war einmal ein Mann in einer Stadt, אִישׁ הָיָה בָעִיר. Er wird mir schon einmal die Schuld zahlen, יָבוֹא יוֹם וִישַׁלֶּם לִי חוֹבוֹ. s. Einst.

Einmauern, Etwas, הָסֵב דָּבָר חוֹמָה.

Einmüthig, sie handelten, עָשׂוּ הַדָּבָר בְּלֵב אֶחָד. Daß sie ihm einmüthig dienen, לְעָבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד.

Einmüthigkeit, die, s. Einigkeit.

Einmengen, Einmischen, s. Mengen, Mischen.

Einnahme, die, 1) von Geld, *קַבָּלָה, הַכְנָסָה, גְּבִיָּה. Die Steuer-Einnahmen der Regierung, הַכְנָסוֹת הַמִּסִּים שֶׁל הַמַּמְלָכָה. 2) Eines Landes, *כִּבּוּשׁ= כְּבִישַׁת הָאָרֶץ.

Einnisten, sich an einem Orte, שׂוּם קִנּוֹ בְּמָקוֹם. Dieser Fehler nistet sich im Gemüthe des Kindes ein, הַטָּעוּת הַזֹּה יַעֲשֶׂה רוֹשֶׁם, (oder: יָשִׂים קִנּוֹ) בְּלֵב הַיֶּלֶד, oder: הַחֶסְרוֹן הַזֶּה לֹא יָסוּר מִלֵּב הַנַּעַר.

Einnehmen, 1) Arznei, בְּלַע הָרְפֻאוֹת. 2) Eine Stadt, לְכֹד= תְּפֹשׂ עִיר. 3) Der Schrank nimmt das ganze Zimmer ein, הָאַרְגָּז יְמַלֵּא אֶת הַחֶדֶר. 4) Laß dich nicht einnehmen von ihren Blicken, וְאַל תִּקָּחֲךָ בְּעַפְעַפֶּיהָ. Der Weise nimmt die Herzen ein, לֹקֵחַ נְפָשׁוֹת חָכָם.

Eins, Zahlwort. אַחַת. Eins erbat ich mir von Gott, אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת אֱלֹהִים. Nicht Eins erwidert er ihm auf Tausend, לֹא יַעֲנֶנּוּ אַחַת מִנִּי אָלֶף. 2) Eins sein, werden, s. Einig. 3) Es ist alles eins, אַחַת הִיא. s. Einerlei.

Einst, לְפָנִים, בַּיָּמִים עָבְרוּ, בִּימֵי קֶדֶם. Es geschah, וַיְהִי הַיּוֹם. Du wirst es einst bereuen, יָבוֹא יוֹם וְתָשִׁיב אֶל לִבֶּךָ. s. Zukunft.

Einer, s. Ein.

Einerlei, mir ist einerlei, אַחַת הִיא. 1) Alle haben einerlei Maaß, מִדָּה אַחַת לְכֻלָּם. 2) Es ist einerlei! darum sprech' ich's aus: den Unschuldigen und den Schuldigen vernichtet er! אַחַת הִיא! עַל כֵּן אָמַרְתִּי תָּם וְרָשָׁע הוּא מְכַלֶּה.

Einernten, das Getreide, קָצֹר וְאָסֹף הַדָּגָן.

Einäschern, ein Dorf, שָׂרֹף כָּל הַכְּפָר בָּאֵשׁ. Eine eingeäscherte Stadt, עִיר שְׂרוּפַת אֵשׁ.

Einfahrt, die, מְבוֹא הַסּוּסִים.

Einfach, 1) nicht zusammengesetzt, *בִּלְתִּי מוּרְכָּב. 2) Was nicht verwickelt ist, *דָּבָר פָּשׁוּט.

Einfachheit, die, der Sitten, תֹּם הַדֶּרֶךְ. s. Einfalt.

Einfalt, die, תֹּם. Sie waren eigeladen und gingen mit in ihrer Einfalt, קְרוּאִים וְהֹלְכִים לְתֻמָּם.

Einfall, der, 1) einen Einfall thun (von Feinden), 2) einen Einfall haben, s. Einfallen. 3) Von Gebäuden, s. Einsturz.

Einfallen, 1) da fielen die Sabäer ein und nahmen sie weg, וַתִּפֹּל שְׁבָא וַתִּקָּחֵם. s. Einbrechen. 2) Er spricht, was ihm einfällt, יוֹצִיא מִפִּיו כָּל הָעֹלֶה עַל לִבּוֹ. 3) Von Gebäuden, s. Einstürzen.

Einfangen, man hat einen Löwen eingefangen, לָכְדוּ אַרְיֵה וּנְתָנוּהוּ בַּסּוּגַר.

Einfassung, die, 1) des Altars, כַּרְכֹּב הַמִּזְבֵּחַ. 2) Eines Edelsteins, מִלֻּאת אֶבֶן יְקָרָה. plur. מִלֻּאִים, מִלֻּאֹת. Goldene Einfassungen, מִשְׁבְּצוֹת זָהָב.

Einfassen, 1) Getreide, מִלֵּא אֶת הַשַּׂק דָּגָן. 2) Edelsteine, s. Fassen.

Einfordern, Schulden, s. Eintreiben.

Einführen, 1) die Feldfrucht, אָסַף אֶת תְּבוּאַת הַשָּׂדֶה; Waaren, הֵבִיא מַעֲרָבֵי אֶרֶץ אַחֶרֶת אֶל אַרְצוֹ. 2) Einen Dieb, אָסַף אֶת הַגַּנָּב אֶל מִשְׁמָר. 3) Er hat mich bei ihm eingeführt, הֱבִיאַנִי אֶל בֵּיתוֹ וְהִצִּיגַנִי לְפָנָיו. 4) Fremde Sitten, לִמֵּד אֶת הָעָם דַּרְכֵי זָרִים.

Einfüllen, Wasser, מִלֵּא אֶת הַכְּלִי מַיִם.

Einfinden, sich, ich habe mich auf ihr Verlangen hier eingefunden, נִמְצֵאתִי פֹּה לַאֲשֶׁר בִּקַּשְׁתֶּנִי. Es hat sich noch Niemand von den Gästen eingefunden, לֹא בָא עַד עַתָּה אֶחָד מִן הַקְּרוּאִים.

Einflößen, er hat dem Kinde ein Säftchen eingeflößt, הִגְמִיא עָסִיס לְפִי הַיֶּלֶד. Einem Furcht, הִפְחִיד אִישׁ. Er flößte euch Vertrauen ein durch Lügen, הִבְטַח אֶתְכֶם עַל שָׁקֶר.

Einfluß, der, er hat bei Hofe sehr großen Einfluß, יָקָר הוּא מְאֹד בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וּבְעֵינֵי עֲבָדָיו.

Einflüstern, Einem Etwas, דִּבֵּר דָּבָר בַּלָּט, בְּלַחַשׁ בְּאָזְנֵי אִישׁ.

Einfältig, ein einfältiger Mensch, פֹּתָה, פֶּתִי. plur. פְּתָאִים, פְּתָיִים. Ein einfältiges Weib, אִשָּׁה פּוֹתָה, אֵשֶׁת פְּתַיּוּת.

Einfältigkeit, die, פְּתַיּוּת.

Einverleiben, Einen einer Gesellschaft, חִבֵּר אִישׁ עִם אַנְשֵׁי הַחֶבְרָה לִהְיוֹת בְּסוֹדָם.

Einverstehen, ich bin hierin mit dir ganz einverstanden, לִבִּי כִּלְבָבְךָ בַּדָּבָר הַזֶּה.

Einverständniß, das, wir leben in einem guten Einverständnisse, יֵשׁ לָנוּ לֵב אֶחָד.

Einfrieren, das Schiff ist eingefroren, קָפְאוּ הַמַּיִם סָבִיב לָאֳנִיָּה וְהָיוּ לְקֶרַח.

Einpacken, s. Packen.

Einprägen, Einem Etwas, שִׁנֵּן דָּבָר לְאִישׁ.

Einzug, der König hielt seinen feierlichen Einzug in die Residenz, הַמֶּלֶךְ בָּא לְעִיר מַלְכוּתוֹ בַּהֲדַר תִּפְאֶרֶת. Man schauet den Einzug meines Gottes, meines Königs ins Heiligthum, רָאוּ הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ.

Einzig, ein einziger Sohn, יָחִיד. Er ist mein einziger Sohn und mein einziges Kind, יְחִידִי הוּא וְאֵין לִי בֵּן אוֹ בַת מִמֶּנּוּ. Die einzige Tochter, יְחִידָה. Rette mein Einziges (mein Leben), הַצִּילָה יְחִידָתִי.

Einziehen, 1) man hat den Dieb eingezogen, נָתְנוּ הַגַּנָּב אֶל בֵּית הַכֶּלֶא. 2) Die Sterne haben ihren Lichtglanz eingezogen, אָסְפוּ כּוֹכָבִים נָגְהָם. 3) Die Truppen sind eingezogen, בָּאוּ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הָעִירָה. 4) Ich bin erst vor einigen Tagen hier eingezogen, שַׂמְתִּי מוֹשָׁבִי פֹּה זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Einzeichnen, Etwas, רָשַׁם, כָּתַב דָּבָר בַּסֵּפֶר.

Einzäunen, einen Garten, גָּדַר אֶת הַגָּן, גָּדַר גָּדֵר עַל הַגָּן.

Einzehren, der Wein zehrt ein, הַיַּיִן יִמְעַט בַּכֶּלִי.

Einzeln, 1) ein einzelner Mann, אִישׁ אֶחָד. Siehe, ein einzelner Mann kommt gelaufen, הִנֵּה אִישׁ רָץ לְבַדּוֹ. Einzelne Tage, יָמִים אֲחָדִים. Die einzelnen Beeren deines Weinberges sollst du nicht auflesen, וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט. Ein einzelnes Haus mitten im Walde, בַּיִת בּוֹדֵד בְּתוֹךְ הַיַּעַר. 22) Die Gäste werden einzeln kommen, הַקְּרוּאִים יָבֹאוּ אִישׁ אַחֲרֵי אִישׁ. Einzeln werdet ihr aufgelesen, וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אֶחָד.

Einkassieren, Geld, אָסַף כֶּסֶף לְשׁוּמוֹ בְּגִנְזַךְ, בִּגְנָזִים.

Einkommen, 1) bis die Ernte des Jahres einkommt, sollt ihr von der alten essen, עַד בּוֹא תְּבוּאַת הַשָּׁנָה תֹּאכְלוּ יָשָׁן. 2) Schriftlich mit einer Klage bei dem Gerichte, הֵבִיא דְּבַר הָרִיב בְּמִכְתָּב אֶל הַשֹּׁפֵט.

Einkommen, הַכְנָסָה. Das Einkommen seines Hauses, הַכְנָסַת בֵּיתוֹ. Der Frevler verwendet sein Einkommen zum Laster, תְּבוּאַת רָשָׁע לְחַטָּאת.

Einkaufspreis, der, מְחִיר.

Einkaufen, Getreide, קָנֹה דָגָן לַהֲבִיאוֹ הַבָּיְתָה.

Einkünfte, die, s. Einkommen.

Einquartieren, הָלִין עוֹבְרִים בַּמָּקוֹם לָלוּן. Soldaten in ein Haus, הָבֵא אַנְשֵׁי מִלְחָמָה אֶל בֵּית אִישׁ לָלוּן בּוֹ.

Einkleiden, eine Sache, s. Vortragen.

Einkehr, die, מְלוֹן אֹרְחִים. s. Wirthshaus.

Einkehren, bei Einem, סוּר אֶל אִישׁ, אֶל בֵּית אִישׁ.

Einkerben, Fische, שָׂרֹט שָׂרֶטֶת בִּבְשַׂר הַדָּגִים.

Einkerkern, Einen, נָתֹן אִישׁ אֶל בֵּית הַסֹּהַר, שׂוּם אִישׁ בַּבּוֹר.

Einraunen, Einem Etwas, s. Einflüstern.

Einrühren, Mehl in die Brühe, כַּלֵּל קֶמַח בַּמָּרָק.

Einrichtung, die, 1) einer Wohnung, כְּלֵי הַבַּיִת. 2) Eines Staates, חֻקּוֹת הַמְּדִינָה, *סִדּוּר מְדִינִי.

Einrichten, einen Platz zum Tanzen, הָכִין מָקוֹם לִרְקֹד בּוֹ. Er ist sehr schön eingerichtet, כְּלֵי בֵיתוֹ נֶחֱמָדִים לְמַרְאָה. Einen Staat — שׂוּם חֹק וּמִשְׁפָּט לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.

Einrücken, 1) in eine Stadt, בּוֹא הָעִירָה. 2) Etwas in ein Buch, הַעֲלֵה דָבָר עַל סֵפֶר.

Einreiben, ich rieb mir die Haut mit einer Salbe ein, מָרַחְתִּי הַמִּרְקַחַת עַל עוֹר בְּשָׂרִי.

Einreichen, Etwas, s. Uebergeben.

Einräumen, 1) die Hausgeräthe, הָבֵא כְּלֵי הַבַּיִת אֶל הַחֲדָרִים. 2) Einem ein Zimmer in seinem Hause, נָתֹן חֶדֶר לְאִישׁ בְּבֵיתוֹ לָשֶׁבֶת בּוֹ. 3) Zugeben: Ich räume dir dieses ein, דְּבָרֶיךָ אֵלֶּה נְכֹחִים בְּעֵינָי.

Einreißen, ein Haus, הָרֹס בַּיִת. Eine eingerissene Mauer. חוֹמָה פְרוּצָה, מְפֹרָצָה. s. Niederreißen. 2) Die Laster reißen immer weiter ein, תִּתְגַּבַּרְנָה הַחַטָּאוֹת מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Einreden, du hast mir die Waare eingeredet פִּתִּיתַנִי וְקָנִיתִי מֵאִתְּךָ הַמַּעֲרָב.

Einrechnen, die Auslagen, *הַעֲלֵה הַהוֹצָאוֹת עַל הַחֶשְׁבּוֹן.

Einschalten, einen Tag, הוֹסִיף יוֹם עַל יְמֵי הַשָּׁנָה. Etwas in eine Schrift, הַעֲלֵה דָבָר עַל הַמִּכְתָּב.

Einscharren, einen Leichnam, קָבֹר הַמֵּת, s. Verscharren.

Einschöpfen, Wasser, שָׁאֹב מַיִם לְתִתּוֹ אֶל הַכֶּלִי.

Einschieben, s. Einschalten. Eine eingeschobene Stelle, *מַאֲמָר מְסֻגָּר.

Einschiffen, sich nach Indien, יָרֹד בָּאֳנִיָּה לָבוֹא עִמָּהֶם אֶל אֶרֶץ הֹדּוּ.

Einstoßen, eine Mauer mit Sturmböcken, הַפֵּל־הָרֵס הַחוֹמָה בְּכָרִים.

Einsturz, der, einer Mauer, *נְפִילַת הַחוֹמָה, s. Einstürzen.

Einstimmig antworten, עָנֹה קוֹל אֶחָד. Er wurde von Allen Einstimmig gewählt, כֻּלָּם הָיוּ פֶּה אֶחָד לִבְחֹרוֹ.

Einstimmen, הֱיוֹת בְּעֵרֶךְ וְסֵדֶר דָּבָר זוּלָתוֹ. 1) Er stimmte in ihren Gesang ein, עָנָה וְשָׁר אִתָּם. 2) Freunde! ich stimme mit euch ein, אַחַי! לִבִּי כִּלְבַבְכֶם.

Einstürzen, die Mauer ist eingestürzt, נָפְלָה הַחוֹמָה תַּחְתֶּיהָ. Ein Berg, der einstürzt, הַר נֹפֵל. Einen Thurm — הַפֵּל־ נָתֹץ הַמִּגְדָּל.

Einsteigen, in den Wagen, in ein Schiff, עָלֹה הַמֶּרְכָּבָה, יָרֹד בָּאֳנִיָּה. Durch die Fenster steigen sie ein wie Diebe, בְּעַד הַחַלּוֹנִים יָבֹאוּ כַּגַּנָּב.

Einstehlen, sich, in eine Stadt, הִתְגַּנֵּב לָבוֹא הָעִיר.

Einstehen, von Dienstleuten, s. Eintreten.

Einstellen, die Arbeit, הַשְׁבֵּת אֶת מְלַאכְתּוֹ.

Einstecken, das Schwert, הָשֵׁב הַחֶרֶב אֶל תַּעְרָהּ; einen Dieb, כְּלֹא אֶת הַגַּנָּב אֶל נַרְתִּיקָהּ; Geld, שׂוּם כֶּסֶף בַּכִּיס. Er muß von ihm viele Grobheiten einstecken, הוּכְרַח לִשְׁמוֹעַ מִפִּיו נְאָצָה וָקָלוֹן, בְּאֵין מֵשִׁיב.

Einschlag, der, des Gewebes, עֵרֶב.

Einschlagen, 1) einen Nagel in die Wand, תָּקַע יָתֵד בַּקִּיר. 2) Eine Thür, הָלַם אֶת הַדֶּלֶת לְשַׁבְּרָהּ; Einem die Zähne, הַפֵּל שִׁנֵּי אִישׁ, הָרֵס שִׁנֵּי אִישׁ בְּפִיו. 3) Er hat den Weg nach der Stadt eingeschlagen, פָּנָה דֶרֶךְ הָעִיר. Er schlug einen andern Weg ein, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אַחֵר. 4) Der Donner hat in den Thurm eingeschlagen, נָגַע הַבָּרָק בַּמִּגְדָּל וַיִּבְעַר בּוֹ, נָפְלָה אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם עַל הַמִּגְדָּל בְּרַעַם. 5) Der Kauf ist geschlossen, schlag ein, נִתְקַע כַּפֵּינוּ לְקַיֵּם הַמִּמְכָּר, הַמִּקְנָה.

Einschlafen, er schlief ein und träumte, וַיִּישַׁן וַיַּחֲלֹם. Ich kann nicht — שֵׁנָה בְעֵינַי אֵינֶנִּי רֹאֶה.

Einschlummern, הָחֵל לִישׁוֹן.

Einschluß, der, 1) eines Briefes, הַמִּכְתָּב אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאִגֶּרֶת. 2) Mit Einschluß der Weiber und Kinder, עִם הַנָּשִׁים וְהַטָּף.

Einschlucken, Etwas, בָּלַע דָּבָר.

Einschließlich, vom Ersten des Monats an bis zum Sechsten — מִיּוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ עַד יוֹם הַשִּׁשִּׁי.

Einschließen, 1) schließe dich ein in deinem Zimmer, הִסָּגֵר בְּתוֹךְ בֵּיתֶךָ. Sie bleibe sieben Tage eingeschlossen, תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים. Der Priester lasse ihn einschließen, וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן. 2) Eine Festung, צוּר עַל עִיר מִבְצָר. 3) Das hier eingeschlossene Schreiben ist an dich, הַמִּכְתָּב הַזֶּה הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ אִגַּרְתִּי שָׁלוּחַ אֵלֶיךָ. 4) Ich werde dich in mein Gebet — בְּהִתְפַּלְלִי אֶתְפַּלֵּל גַּם בַּעַדְךָ.

Einschlürfen, Wasser, גַּמֵּא מַיִם, s. Schlürfen.

Einschleichen, sich in ein Haus, הִתְגַּנֵּב לָבוֹא הַבַּיִת. Er schlich sich bei mir durch glatte Reden ein, בַּחֲלָקוֹת וּשְׂפַת חֹנֶף הִתְגַּנֵּב אֵלָי.

Einschläfern, ein Kind, יַשֵּׁן אֶת הַיֶּלֶד.

Einschmieren, Etwas mit Oel, מְשַׁח דָּבָר בַּשֶּׁמֶן.

Einschmutzen, die Kleider, טַנֵּף הַבְּגָדִים.

Einschmeicheln, sich bei Einem, דַּבֵּר חֲלָקוֹת לְאִישׁ לִמְצֹא חֵן בְּעֵינָיו.

Einschmeißen, s. Einwerfen.

Einschmelzen, silberne Gefäße, הַתֵּךְ כְּלֵי כֶסֶף.

Einschnitt, der, in die Haut, שֶׂרֶט, שָׂרֶטֶת. Auf allen Händen sind Einschnitte, עַל כָּל יָדַיִם גְּדֻדֹת. Sich Einschnitte machen, הִתְגֹּדֵד, נָתַן שֶׂרֶט־שָׂרֶטֶת בִּבְשָׂרוֹ.

Einschneidig, ein einschneidiges Schwert, חֶרֶב חַדָּה וּמְרוּטָה מִצַּד אֶחָד.

Einschneiden, 1) Gurken, פַּלַּח קִשֻּׁאִים אֶל הַסִּיר; Brod, in die Suppe, *חָתֹךְ לֶחֶם אֶל הַמָּרָק. 2) Seinen Namen, in Holz, חָרַשׁ־חָרַת שְׁמוֹ עַל עֵץ. Man machte eingeschnittene Arbeit an den Wänden des Hauses, קָלַע פִּתּוּחֵי מִקְלָעוֹת עַל קִירוֹת הַבַּיִת.

Einschenken, Einem Wein, מַלֵּא אֶת הַכּוֹס יַיִן לִפְנֵי הַשּׁוֹתֶה. Es ist schon eingeschenkt, הַכּוֹסוֹת מְלֵאוֹת יָיִן.

Einschärfen, Einem Etwas, שַׁנֵּן דָּבָר לְאִישׁ.

Einspannen, s. Anspannen.

Einspännig, ein einspänniger Wagen, מֶרְכָּבָה אֲשֶׁר יֵאָסֵר בָּהּ סוּס אֶחָד.

Einsperren, Geld, סְגֹר כֶּסֶף בְּתוֹךְ הָאַרְגָּז; einen Dieb, שׂוּם הַגַּנָּב אֶל בֵּית הַכֶּלֶא. Ich bin im Hofe des Gefängnisses eingesperrt, כָּלוּא־עָצוּר אֲנִי בַּחֲצַר הַמַּטָּרָה. Wollt ihr euch ihretwegen einsperren? הֲלָהֵן תֵּעָגֵנָה.

Einspritzen, Balsam in einer Wunde, הַזֵּר שֶׁמֶן אֶל תּוֹךְ הַמַּכָּה.

Einsprechen, 1) Einem Muth, אַמֵּץ אִישׁ, חַזֵּק יְדֵי אִישׁ. 2) Bei Einem, בּוֹא לִרְאוֹת פְּנֵי אִישׁ.

Einsprengen, 1) Fleisch mit Salz, זָרֹק מֶלַח עַל הַבָּשָׂר. 2) Eine Thür, שַׁבֵּר דֶּלֶת.

Einschrumpfen, von Feigen, צָמֹק. Eingeschrumpfte Brüste, שָׁדַיִם צֹמְקִים. Von der Haut, *קָמַט, כָּוֹץ.

Einschreiben, Etwas, כָּתֹב דָּבָר בְּסֵפֶר, עַל סֵפֶר.

Einschränken, sich, *הַמְעֵט צְרָכוֹ.

Aeußerung, die, mündliche, הַדִּבֵּר.

Aeußerlich ist er freundlich gegen mich, שָׁלוֹם יְדַבֵּר אִתִּי בְּפִיו.

Aeußern, seinen ganzen Unwillen äußert der Thor, כָּל רוּחוֹ יוֹצִיא כְסִיל. Sich äußern, חַוֵּה דֵעַ.

Aeußerst aufgebracht sein, כָּעֹס עַד מְאֹד. Er hasset ihn auf das Aeußerste, תַּכְלִית שִׂנְאָה יִשְׂנָאֵהוּ. Ich lasse es auf das Aeußerste ankommen, וְיַעֲבֹר

עֲלֵי מָה · Bis ans Aeußerste forscht man nach dem Gestein des Dunkels, לְכָל תַּכְלִית הוּא חוֹקֵר אֶבֶן אֹפֶל ·

Aeußere, das äußere Thor, הַשַּׁעַר הַחִיצוֹן · Die äußere Mauer, הַחוֹמָה הַחִיצוֹנָה · Sein Aeußeres ist gefällig, טוֹב מַרְאֶה הוּא · Nach dem Aeußern eines Menschen urtheilen, שָׁפַט לְמַרְאֵה אִישׁ ·

Euer, 1) ich will euer (eurer) schonen, אָחוּס עֲלֵיכֶם · 2) Euer Vater, אֲבִיכֶם, אֲבִיכֶן · Eure Verwandten, קְרוֹבֵיכֶם, (weibl.) כֶן ·

Eierdotter, der, (nach Einigen) חַלָּמוּת, *חֶלְמוֹן, אֹדֶם הַבֵּיצָה ·

Eierweiß, das, (nach Einigen) רִיר חַלָּמוּת, *לֹבֶן הַבֵּיצָה ·

Eifer, der, 1) heftiger Unwillen, קִנְאָה · Der Eifer für dein Haus verzehrt mich, קִנְאַת בֵּיתְךָ אֲכָלָתְנִי · 2) Etwas mit Eifer thun, הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת דָּבָר, s. Eiferig.

Eifersucht, die, קִנְאָה · Eifersucht bringt den Mann in Wuth, קִנְאָה חֲמַת גָּבֶר · Das ist die Lehre für die Eifersucht, זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאֹת · Der Trank der Eifersucht, מַשְׁקֵה הַסּוֹטָה ·

Eifersüchtig sein, auf sein Weib, קִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ · Er ist eifersüchtig geworden, עָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה ·

Eiferig, eifrig, חָרוּץ, עוֹשֶׂה מַעֲשָׂיו בְּהִתְלַהֲבוּת רוּחוֹ · 1) Er ist ein eifriger, eifervoller Gott, אֵל קַנָּא, קַנּוֹא הוּא · 2) Nach ihm befestigte eifrig, אַחֲרָיו הֶחֱרָה הֶחֱזִיק ·

Eifern, für Einen, für Etwas, קִנֵּא לְ · Er eifert gegen sein Weib, וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ ·

Eiferer, der, הַמְקַנֵּא ·

Eurige, mein Sohn und der Eurige, בְּנִי וּבִנְכֶם · Nehmt das Eurige, קְחוּ אֶת אֲשֶׁר לָכֶם · Die Eurigen, אַנְשֵׁי בֵּיתְכֶם, קְרוֹבֵיכֶם ·

Euretwegen, לְמַעַנְכֶם, בַּעֲבוּרְכֶם, בִּגְלַלְכֶם, (weibl.) כֶן ·

B ב

Baal, ein phönizischer Abgott, הַבַּעַל; bei den Babiloniern, בֵּל · Die Baals-Götzen, הַבְּעָלִים · Die Baals-Priester, כֹּהֲנֵי הַבַּעַל ·

Baar, s. Bar.

Bad, das, רַחֲצָה, *מֶרְחָץ, (im Talmud) *מְסוּתָא, Bäder, *מֶרְחֲצָאוֹת ·

Badehaus, das, *בֵּית הַמֶּרְחָץ ·

Badewanne, die, *אַמְבַּטִי; (im Talmud) Er sprang in die heiße Badewanne, קָפַץ לְתוֹךְ אַמְבַּטִי רוֹתַחַת, לְהִתְרַחֵץ בּוֹ ·

Baden, sich, רָחַץ, רָחַץ בְּשָׂרוֹ, הִתְרַחֵץ בַּמַּיִם · Einer, der sich badet, אִישׁ רוֹחֵץ, (weibl.) אִשָּׁה רוֹחֶצֶת ·

Badezimmer, das, *חֲדַר הַמֶּרְחָץ ·

Bahn, die, מְסִלָּה, מַסְלוּל, נְתִיבָה · Bahn machen, סָלַל הַמְסִלָּה · Ich leitete dich auf die Bahn der Redlichkeit, הִדְרַכְתִּיךָ בְּמַעְגְּלֵי יֹשֶׁר · Leite mich auf die Bahn deiner Gebote, הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֺתֶיךָ · Die Bahnen, מְסִלּוֹת, נְתִיבוֹת ·

Bahnen, einen Weg, סָלַל, פִּנָּה דֶרֶךְ · Sie bahnten sich den Weg zu mir, וַיָּסֹלּוּ עָלַי דַּרְכָּם · Ein gebahnter Weg, דֶּרֶךְ סְלוּלָה, דֶּרֶךְ נְתִיבָה ·

Bahre, die, מִטָּה ·

Basilisk, der, צֶפַע, צִפְעֹנִי · Basilisken, צִפְעֹנִים ·

Basis, die, יְסוֹד, כֵּן ·

Base, die, des Vaters Schwester, דּוֹדָה; der Mutter Schwester, אֲחוֹת אֵם ·

Bach, der, נַחַל, פֶּלֶג · Bäche, נְחָלִים, פְּלָגִים, נַחֲלֵי פַּלְגֵי מַיִם ·

Bachweide, die, plur. Bachweiden, עַרְבֵי נַחַל ·

Balg, der, eines Hasen, עוֹר הָאַרְנֶבֶת ·

Balgen, sich mit Einem, הֵאָבֵק עִם אִישׁ ·

Bald, 1) er wird bald sterben, יָמוּת בְּקָרוֹב · Es wird euch bald Hilfe kommen, קְרוֹבָה יְשׁוּעַתְכֶם לָבוֹא · Er ist ausgegangen, wird aber bald wiederkommen, יָצָא וְלֹא יְאַחֵר לָשׁוּב אֶל בֵּיתוֹ · 2) Thue es bald, מַהֵר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר · 3) Bald wäre ich in das größte Unglück gerathen, כִּמְעַט הָיִיתִי בְכָל רָע · 4) Bald lacht er, bald weint er, פַּעַם יִשְׂחַק פַּעַם יִבְכֶּה ·

Baldachin, der, חֻפָּה, אַפִּרְיוֹן, אֹהֶל שַׁפְרִיר ·

Baldig, ich wünsche dir eine baldige Genesung, מִי יִתֵּן וְתִחְיֶה מֵחָלְיְךָ בִּמְהֵרָה.

Balsam, der, צְרִי, צֳרִי, צֹרִי. Fliehe, mein Geliebter, über die Balsamgebirge, בְּרַח דּוֹדִי עַל הָרֵי בְשָׂמִים.

Balsambüchse, die, בֵּית הַצֳּרִי.

Balsambeet, das, עֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם

Balsamduft, der, רֵיחַ בְּשָׂמִים. Durchwehe meinen Garten, daß seine Balsamdüfte sich verbreiten, הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו.

Balsamiren, s. Einbalsamiren.

Balsamisch, ein balsamischer Geruch, רֵיחַ בֹּשֶׂם, בְּשָׂמִים.

Ball, der, 1) zum Spielen, עִגּוּל, *כַּדּוּר. 2) Er gibt heute einen Ball, קָרָא אֲנָשִׁים וְנָשִׁים לְרַקֵּד הַיּוֹם בְּבֵיתוֹ.

Ballast, der, eines Schiffes, הַחוֹל אֲשֶׁר בְּיַרְכְּתֵי הַסְּפִינָה לְהָסֵב בְּעוֹל סְבָלוֹ, כִּי יִשְׁקַע חֶצְיוֹ אֶל תּוֹךְ הַמַּיִם.

Ballen, Einen mit geballter Faust schlagen, הַכֵּה אִישׁ בְּאֶגְרֹף. (Substant.) Ein Ballen Waaren, תַּכְרִיךְ סְחוֹרוֹת.

Balkon, der, מַעֲקֵה חַלּוֹנֵי הַבַּיִת.

Balken, der, קוֹרָה. Zederbalken, קֹרוֹת אֲרָזִים. Eine Reihe Zederbalken, טוּר אֲרָזִים כְּרֻתוֹת. Holz zu den Bindebalken, עֵצִים לַמְחַבְּרוֹת. Balken legen, einziehen, קָרָה.

Bann, der, חֵרֶם. Einen in den Bann thun, *הַחֲרֵם אִישׁ.

Bangigkeit, die, דַּאֲגַת הַלֵּב.

Bange, mir ist wegen dieser Sache — אֶדְאַג מֵהַדָּבָר הַזֶּה.

Bangen, mir bangt um ihn, אֶדְאַג לוֹ.

Band, das, 1) Etwas damit zu binden, plur. die Bänder, חוּט, תִּקְוָה. Das dreifache Band, הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ. 2) Löse die Bande der Unterjochung, הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה. In den Banden seines Lasters wird er fest gehalten, בְּחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתָּמֵךְ. Mit menschlichen Banden, mit den Banden der Liebe leitete ich sie, בְּחַבְלֵי אָדָם בַּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה אֶמְשְׁכֵם. Seine Bande fielen ab, וַיִּמַּסּוּ אֲסוּרָיו. Lasset uns zerreißen ihre Bande, נְנַתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ. Du lösetest meine Bande, פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי. Die Bande der Plejaden, מַעֲדַנּוֹת כִּימָה. Die Bände des Orions, מוֹשְׁכוֹת כְּסִיל.

Band, der, eines Buches, *כֶּרֶךְ. Zwei Bände, שְׁנֵי כְּרָכִים.

Bandit, der, מַכֵּה נֶפֶשׁ אִישׁ בַּסֵּתֶר, s. Meuchelmörder.

Bande, die, eine Bande Diebe, חֶבֶר־חַבְרֵי גַנָּבִים.

Bannen, Schlangen, לַחֵשׁ.

Banner, der, מְלַחֵשׁ, חֹבֵר חֶבֶר, חֲבָרִים.

Bank, die, מוֹשָׁב, *סַפְסָל.

Bankerott, dieser Kaufmann ist — אֵין כֶּסֶף לַסֹּחֵר הַזֶּה לְשַׁלֵּם אֶת נוֹשָׁיו.

Bastard, der, מַמְזֵר, יֶלֶד זְנוּנִים.

Backofen, der, תַּנּוּר, Backöfen, תַּנּוּר וְכִירַיִם.

Backwerk, das, מַאֲפֶה מַחֲבַת, מַרְחֶשֶׁת.

Backtrog, der, מִשְׁאֶרֶת, Backtröge, מִשְׁאֲרוֹת.

Backen, Brod, אָפָה לֶחֶם.

Backen, der oder die Backe, לְחִי, לֶחִי, plur. לְחָיַיִם.

Backenbart, der, פְּאַת הַזָּקָן עַל הַלְּחָיַיִם.

Backenzahn, Backzahn, der, מְתַלְּעָה, מַלְתָּעָה, plur. מְתַלְּעוֹת, מַלְתְּעוֹת.

Backenstreich, der, מַכָּה עַל הַלֶּחִי, s. Ohrfeige.

Bar, כֶּסֶף מָלֵא. Ich habe ihm das Haus gleich bar bezahlt, קָנִיתִי אֶת בֵּיתוֹ בְּכֶסֶף מָלֵא. Mein bares Geld, כַּסְפִּי הַנִּמְצָא בְּיָדִי, בְּבֵיתִי.

Baracke, die, Feldhütte, מְלוּנָה.

Barbar, der, Ausländer: Du beugst die Wuth der Barbaren, שְׁאוֹן זָרִים תַּכְנִיעַ. 2) Ein grausamer Mensch, אַכְזָר.

Barbarisch, 1) ausländisch, לֹעֵז. 2) Ein barbarisches Verfahren, דֶּרֶךְ אִישׁ אַכְזָרִי.

Barbarei, die, אַכְזְרִיּוּת.

Barbier, der, גַּלָּב, plur. גַּלָּבִים.

Barbierbecken, das, סַף־סֵפֶל הַגַּלָּבִים.

Barbiermesser, das, תַּעַר הַגַּלָּבִים, מוֹרָה.

Barbieren, Einen, גַּלַּח בְּתַעַר אֶת זְקַן אִישׁ, הַעֲבֵר הַתַּעַר עַל זְקַן אִישׁ.

Barbierstube, die, לִשְׁכַּת הַגַּלָּב.

Bart, der, זָקָן. Sich den Bart putzen, עָשָׂה שְׂפָמוֹ.

Bartlos, er ist, חֲסַר זָקָן הוּא.
Bartscheerer, s. Barbier.
Barmherzig, von Gott, רַחוּם; (von einem Menschen) חוֹמֵל, מְרַחֵם. Ein barmherziger Mann, רַחֲמָנִי, רַחֲמָן. Barmherzige Frauen, נָשִׁים רַחֲמָנִיּוֹת.
Barmherzigkeit, die, רַחֲמִים, *רַחֲמָנוּת.
Barfuß gehen, הָלַךְ יָחֵף.
Barre, die, eine Barre Gold, לְשׁוֹן זָהָב.
Barsch mit Einem reden, דִּבֶּר קָשׁוֹת אֶת אִישׁ.
Barschaft, die, seine ganze — כָּל כַּסְפּוֹ.
Boot, das, אֳנִיָּה קְטַנָּה.
Bogen, der, קֶשֶׁת. Die Bogen, קְשָׁתוֹת. Die Hand an den Bogen legen, הִרְכִּיב יָדוֹ עַל הַקָּשֶׁת. Ein gespannter Bogen, קֶשֶׁת דְּרוּכָה, s. Spannen. Ein betrüglicher Bogen, קֶשֶׁת רְמִיָּה.
Bogenschuß, der, so weit, wie ein Bogenschuß, הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת.
Bogenschütze, der, רֹבֵה קַשָּׁת. Bogenschützen, בַּעֲלֵי חִצִּים; poetisch קֶשֶׁת. Und die übrige Zahl von Kedors tapfern Bogenschützen wird geringe sein, וּשְׁאָר מִסְפַּר קֶשֶׁת גִּבּוֹרֵי בְנֵי קֵדָר יִמְעָטוּ.
Boden, der, 1) die Oberfläche der Erde, אֶרֶץ, פְּנֵי אֶרֶץ. Einen zu Boden werfen, הִפִּיל אִישׁ אַרְצָה. Eine Mauer dem Boden gleich machen, הִגִּיעַ חוֹמָה לָאָרֶץ, עַד עָפָר. 2) Die Frucht eines guten Bodens, פְּרִי אֲדָמָה טוֹבָה. 3) Der Boden des Meeres, eines Zimmers (Fußboden), קַרְקַע הַיָּם, הַחֶדֶר. 4) Der Raum unter dem Dache, עֲלִיָּה*.
Bodensatz, der, des Weines, שְׁמָרִים, s. Hefen.
Bodenlos, eine bodenlose Tiefe, מְצוּלָה אֲשֶׁר אֵין לָהּ חֵקֶר.
Bohne, die, plur. Bohnen, פּוֹל.
Bohren, ein Loch in ein Brett, נָקַב חֹר בְּקֶרֶשׁ. Er bohrte ein Loch in ihren Deckel (der Urne), וַיִּקֹּב חֹר בְּדַלְתּוֹ (ר"ל בְּדֶלֶת שֶׁל הָאָרוֹן הַנִּזְכָּר)
Boshaft, ein boshafter Mensch, אִישׁ רָע, s. Böse.
Bosheit, die, der Frevler, des Herzens רַע רְשָׁעִים, רֹעַ לֵב.
Botanik, die, *יְדִיעַת כָּל צִמְחֵי הָאָרֶץ.

Bothmäßigkeit, die, unter der Bothmäßigkeit Jemands stehen, הָיָה תַּחַת יַד אִישׁ, s. Herrschaft.
Bote, der, צִיר, מַלְאָךְ; Boten, צִירִים, מַלְאָכִים.
Botenlohn, der, שְׂכַר הַמְבַשֵּׂר, מְחִיר. Einem einen Botenlohn geben, נָתַן בְּשׂוֹרָה לְאִישׁ.
Bothschaft, die, בְּשׂוֹרָה. Er kommt mit einer guten Bothschaft, אֶל בְּשׂוֹרָה טוֹבָה יָבוֹא. Auch Dieser bringt eine Bothschaft, גַּם זֶה מְבַשֵּׂר. Mein Herr und König empfange die Bothschaft, daß dir Gott heute Recht verschafft hat, gegen alle deine Feinde um und um, von der Hand Aller, die sich gegen dich auflehnten, יִתְבַּשֵּׂר אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי שְׁפָטְךָ יְיָ הַיּוֹם (מִכָּל אוֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב) מִיַּד כָּל הַקָּמִים עָלֶיךָ.
Bothschafter, der, s. Gesandter.
Bollwerk, das, דָּיֵק, s. Aufführen.
Bock, der, 1) das Thier, שָׂעִיר, תַּיִשׁ, צָפִיר. Böcke, שְׂעִירִים, תְּיָשִׁים, צְפִירִים; als Mauerbrecher, כָּרִים. 2) Der Sitz des Kutschers, מוֹשַׁב הָרַכָּב.
Bockshorn, das, 1) eigentlich, קֶרֶן הַשָּׂעִיר. 2) Johannisbrod, *חָרוּב.
Bocksprung, der, Bockssprünge machen, רָקַד כְּשָׂעִיר.
Bocken, Bockenzen, בָּאַשׁ כִּבְשַׂר הַתַּיִשׁ.
Borg, er kauft die Waaren auf Borg, לֹא יִתֵּן כֶּסֶף מְחִיר הַמַּעֲרָבִים לִמְכָרֵיהֶם בְּיוֹם קְנוֹתוֹ אֹתָם מֵאִתָּם.
Borgen, 1) Geld, ein Kleid von Einem, לָוָה כֶּסֶף, שָׁאַל בֶּגֶד מֵאֵת אִישׁ. 2) Einem Geld, ein Kleid — הִלְוָה כֶסֶף, הִשְׁאִיל בֶּגֶד אֶת אִישׁ.
Bord, der, Etwas über Bord werfen, הֵטִיל דָּבָר מִתּוֹךְ מֵעַל הָאֳנִיָּה אֶל הַיָּם.
Born, der, בְּאֵר, בּוֹר, s. Brunnen, Quelle.
Borste, die, plur. die Borsten, eines Schweines, שַׂעֲרַת בְּשַׂר הַחֲזִיר הַמְסֻמֶּרֶת.
Bösartig, eine bösartig Krankheit, חֳלִי רָע, חוֹלָה רָעָה.
Böse, 1) ein böser Mensch, אִישׁ רָע. 2) Wild. Ein böses Thier, חַיָּה רָעָה. 3) Unangenehm. Ein böses Geschäft, עִנְיַן רָע. 4) Er ist böse auf mich, יִכְעַס אֵלַי.
Böse, das, רַע, רָעָה. Weder Gutes noch Böses,

הָרַע לְאִישׁ, מִטּוֹב עַד רָע. Einem Böses thun עָשָׂה רָעָה עִם אִישׁ.

Bösewicht, der, מֵרַע. Bösewichter, מְרֵעִים.

Bube, der, 1) ein Knabe, יֶלֶד. 2) Er ist ein Bube, בֶּן בְּלִיַּעַל הוּא.

Bubenstreich, der; Bubenstück, das, מַעֲשֵׂה אִישׁ בְּלִיַּעַל.

Bug, der, das Schulterblatt, זְרוֹעַ.

Bugstück, das, זְרוֹעַ, plur. זְרֹעִים, זְרוֹעוֹת.

Bude, die, חָנוּת, plur. חֲנֻיּוֹת.

Buhle, der, מְאַהֵב, רֵעַ. Vor den Augen ihrer Buhlen, לְעֵינֵי מְאַהֲבֶיהָ. Du buhltest mit vielen Buhlen, וְאַתְּ זָנִית רֵעִים רַבִּים.

Buhlen, mit Einem, זָנָה אֶת, אֶל, בְּ; nach Etwas, זָנָה אַחֲרֵי.

Buhler, der, זֹנֶה.

Buhlerin, die, זוֹנָה, אֵשֶׁת זְנוּנִים.

Buhlerisch, ihr buhlerisches Herz, לִבָּם הַזּוֹנֶה.

Buhlerei, die, זְנוּנִים. Einen dazu verleiten, הִזְנָה אֶת.

Buhlschaft, die, אֲהָבִים, עֲגָבָה.

Busen, der, 1) die Brust, חֵיק. Sie liege in deinem Busen, וְשָׁכְבָה בְּחֵיקֶךָ. Die an deinem Busen ruht, שֹׁכֶבֶת חֵיקֶךָ. 2) Die Falten und die Oeffnung in der Kleidung vor der Brust, חֵיק, חֹב. Die Hand in den Busen stecken, הֵבִיא יָדוֹ בְּחֵיקוֹ; Meine Sünde im Busen zu verbergen, לִטְמֹן בְּחֻבִּי עֲוֹנִי. 3) Der Busen des Meeres, לְשׁוֹן יָם.

Busenfreund, der, מְיֻדָּע, אוֹהֵב נֶאֱמָן, מְקֹרַב לֵב, plur. מְיֻדָּעִים.

Butter, die, חֶמְאָה. Glatter als Butter sind seine Worte, חָלְקוּ דְבָרָיו מֵחֶמְאוֹת.

Buttern, מִיץ חָלָב לְהוֹצִיא חֶמְאָה.

Buch, das, סֵפֶר, סִפְרָה. Bücher, סְפָרִים.

Buchbinder, der, *מַכְרִיךְ סְפָרִים.

Buchdrucker, der, *מַדְפִּיס.

Buchdruckerkunst, die, *מְלֶאכֶת הַדְּפוּס.

Buchdruckerei, die, *בֵּית הַדְּפוּס.

Buchhalter, der, הַמַּזְכִּיר בְּסֵפֶר זִכָּרוֹן; kaufmännischer, הַכֹּתֵב דִּבְרֵי הַמִּסְחָר עַל סֵפֶר.

Buchhandlung, die, חֲנוּת מֹכֵר סְפָרִים.

Buchhandel, der, מִסְחַר סְפָרִים.

Buchhändler, der, קֹנֶה וּמֹכֵר סְפָרִים.

Bucht, er wohnt an seinen Buchten, עַל מִפְרָצָיו יִשְׁכֹּן.

Buchsbaum, der, תְּאַשּׁוּר. Buchsbäume, אֲשֻׁרִים.

Buche, die, (nach Einigen) תִּדְהָר; (chaldäisch) *סְרָנִין.

Buchrolle, die, מְגִלַּת סֵפֶר.

Buchstabe, der, *אוֹת. Buchstaben, אוֹתוֹת.

Buchstäblich abschreiben, *הֶעְתִּיק אוֹת בְּאוֹת.

Bund, der oder das, Stroh, אֲגֻדַּת תֶּבֶן.

Bund, der, Bündniß, בְּרִית.

Bundbrüchig werden, הֵפֵר בְּרִית.

Bundesartikel, die, דִּבְרֵי הַבְּרִית.

Bundesgenosse, der, בַּעַל בְּרִית. Seine Bundesgenossen, בַּעֲלֵי בְרִיתוֹ. Sie waren die Bundesgenossen Abrams, הֵמָּה בַּעֲלֵי בְרִית אַבְרָם.

Bundeslade, die, אֲרוֹן הַבְּרִית.

Bunt, ein buntes Unterkleid, כְּתֹנֶת פַּסִּים. Die Beute buntgefärbter Kleider, שְׁלַל צְבָעִים. Buntgewebte Decken, חֲטֻבוֹת. Die bunten Federn eines Vogels, נוֹצַת הָעוֹף אֲשֶׁר לָהּ הָרִקְמָה.

Buntfarbig, s. Bunt.

Buße, die, er hat Buße gethan, שָׁב מֵעֲוֹנָיו, מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה.

Bußtag, der, יוֹם צוֹם.

Bußpsalm, der, תְּפִלַּת דָּוִד בְּהִתְוַדּוֹ עַל עֲוֹנוֹ.

Bucklig, ein buckliger Mensch, גִּבֵּן.

Buckel, der, 1) der Rücken, גַּב. 2) Er hat einen Buckel, גִּבֵּן הוּא.

Burg, die, בִּירָה. Die königliche Burg, מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ, הֵיכַל מֶלֶךְ. Die Burg Zions, מְצֻדַת צִיּוֹן. Burgen, *בִּירָנִיּוֹת, מְצוּדוֹת.

Bursch, der, נַעַר. Die Burschen, הַנְּעָרִים.

Busch, der, שִׂיחַ, s. Gebüsch, Gesträuch.

Buschholz, Buschwerk, das, שׂוֹכַת עֵצִים.

Bau, der, einen Bau unternehmen, הֵחֵל לִבְנוֹת אֶת.

Bauart, die, griechische, תַּבְנִית בִּנְיְנֵי הַיְּוָנִים.

Baugerüst, das, s. Gerüst.

Bauholz, das, עֵצִים לְקֹרוֹת הַבָּתִּים.

Bauwesen, das, מְלָאכֶת הַבַּנִּים.

Baulustig sein, חָשַׁק לִבְנוֹת בָּתִּים.

Bauleute, die, בֹּנִים. Der Stein, den die Bauleute verschmäht, אֶבֶן מָאֲסוּ הַבֹּנִים.

Baumeister, der, בּוֹנֶה אָמָּן.

Baufällig, dieses Haus ist, הַבַּיִת הַזֶּה מְחֻשָּׁב לִנְפֹּל לָאָרֶץ.

Baukunst, die, חָכְמַת הַבִּנְיָן*.

Bauriß, der, תַּבְנִית הַבִּנְיָן.

Bauch, der, von Menschen und Thieren, בֶּטֶן, מֵעִים, verächtlich, כֶּרֶשׂ; von kriechenden Thieren, גָּחוֹן. Seinen Bauch füllen, מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ.

Bauchgrimmen, Bauchweh, das, כְּאֵב הַמֵּעִים. Er hat — יִכְאֲבוּ עָלָיו מֵעָיו.

Bauchmuskeln, die, שְׁרִירֵי בֶטֶן.

Baum, der, עֵץ. Bäume, עֵצִים, שִׂיחִים. Ein alter Baum, אֶזְרָח, s. Ausbreiten.

Baumöl, das, שֶׁמֶן זַיִת, s. Oel.

Baumgarten, der, גַּן עֵץ פְּרִי.

Baumgärtner, der, הַנֹּטֵעַ וּמְגַדֵּל עֵץ פְּרִי.

Baumwolle, die, (nach Einigen) פִּשְׁתֵּי הָעֵץ.

Baumfrucht, die, פְּרִי עֵץ. Allerlei Baumfrüchte, כָּל פְּרִי עֵץ.

Baumzucht, die, גִּדּוּל הָעֵצִים*.

Baumrinde, die, קְלִיפַּת הָעֵץ*.

Bauen, ein Haus, בָּנָה בַיִת; ein Schiff, עָשָׂה אֳנִיָּה; ein Nest auf einem Baume, שׂוּם קֵן בָּעֵץ. 2) Ein gut gebautes Pferd, סוּס טוֹב מַרְאֶה. 3) Auf Einen bauen, הִסָּמֵךְ עַל אִישׁ. 4) Ein Feld, עָבַד שָׂדֶה.

Bauer, der Landmann, אִכָּר, יוֹגֵב, עוֹבֵד אֲדָמָה. plur. אִכָּרִים, יוֹגְבִים, עוֹבְדֵי אֲדָמָה.

Bauer, der, für Vögel, כְּלוּב עוֹף.

Bauernhund, הַכֶּלֶב הַשֹּׁמֵר בֵּית הָאִכָּר.

Bauerntracht, die, מַלְבּוּשֵׁי הָאִכָּרִים, עוֹבְדֵי הָאֲדָמָה.

Bauernkost, die, מַאֲכַל הָאִכָּרִים.

Bauernstolz, der, er hat einen — גְּאוֹנוֹ כִּגְאוֹן אִכָּרִים.

Bauersfrau, die, אֵשֶׁת הָאִכָּר.

Bübin, die, בַּת בְּלִיַּעַל.

Bübisch, auf eine bübische Weise, כְּדֶרֶךְ אַנְשֵׁי בְלִיַּעַל.

Bibliothek, die, בֵּית קִבּוּץ הַסְּפָרִים*.

Bibliothekar, der, הָאִישׁ הַפָּקִיד (אוֹ הַמְּמוּנֶּה) עַל בֵּית קִבּוּץ הַסְּפָרִים.

Biblisch, eine biblische Geschichte, סִפּוּר מִסִּפּוּרֵי* סִפְרֵי קֹדֶשׁ.

Bibel, die, סִפְרֵי קֹדֶשׁ תנ"ך (תּוֹרָה, נְבִיאִים וּכְתוּבִים).

Büberei, die, דְּבַר בְּלִיַּעַל.

Biegsam, dieses Holz ist, נָקֵל לְאִישׁ לָכֹף הָעֵץ הַזֶּה.

Biegeln, ein gewaschenes Kleid, הַחֲלֵק בֶּגֶד מְכֻבָּס* בְּבַרְזֶל חָם.

Biegen, Etwas, כָּפֹף דָּבָר, s. Beugen.

Bieder sein, עָשָׂה מֵישָׁרִים. Ein biederer Mann, אִישׁ יָשָׁר, אִישׁ חַיִל. Ein biederes Weib, אִשָּׁה יְשָׁרָה, אֵשֶׁת חַיִל.

Biedermann, der, s. Bieder.

Biederkeit, die, מֵישָׁרִים.

Bühne, die, ein Gerüst, מִגְדַּל עֵץ. Für den Redner, עֹמֶד, עַמּוּד, מַעֲלָה. Bühne (Theater), בָּמַת יִשְׂחָק (nach Rumanili).

Bis, עַד. Bis zum Abend, עַד הָעֶרֶב, עֲדֵי עָרֶב. Bis zur Wüste hin, עַד לְבוֹא מִדְבָּרָה. Von Chamath an bis zum Meere מִלְּבוֹא חֲמָת עַד הַיָּם. Er lief bis nach Jisreel וַיָּרָץ עַד בֹּאֲכָה יִזְרְעֶאלָה. Bis jetzt, עַד עַתָּה. Ich sah ihn nicht bis jetzt, לֹא רְאִיתִיו עַד הֵנָּה. Du gehorchtest nicht bis jetzt, לֹא שָׁמַעְתָּ עַד כֹּה. Bis hierher komme, und nicht weiter, עַד פֹּה תָבוֹא וְלֹא תוֹסִיף. Wir wollen bis dorthin gehen, נֵלְכָה עַד כֹּה. Bis die Verfolger zurückgekehrt sind, עַד שׁוּבוּ הָרֹדְפִים. Bis sie genug getrunken haben, עַד אִם כִּלּוּ לִשְׁתּוֹת.

Bisher, bis jetzt, s. Bis.

Bisherig, deine bisherigen Handlungen, הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עַד עַתָּה.

Bisweilen, s. Zuweilen.

Bittweise, בְּדֶרֶךְ בַּקָּשָׁה. Ich habe das Geld von ihm bittweise erhalten, נָתַן לִי הַכֶּסֶף בִּשְׁאֵלָתִי.

Bi[illegible]ie, תְּחִנָּה, תַּחֲנוּנִים, שְׁאֵלָה. An Jemanden

eine Bitte thun, הַפֵּל תְּחִנָּה לִפְנֵי אִישׁ, שָׁאַל שְׁאֵלָה מֵעִם אִישׁ.

Bitten, 1) Etwas verlangen. Um Leben bat er dich, חַיִּים שָׁאַל מִמְּךָ. Daß sie den König wegen ihres Volkes bitte, לְבַקֵּשׁ מִלְּפָנֵי הַמֶּלֶךְ עַל עַמָּהּ. Sie baten den König dringend, הִפְגִּיעוּ בַמֶּלֶךְ. Einen um Gnade bitten, הִתְחַנֵּן אֶל אִישׁ לַחְמוֹל עָלָיו. Für Einen zu Gott bitten, הֶעְתִּיר אֶל אֱלֹהִים בְּעַד אִישׁ, לְאִישׁ. Ich bitte! אָנָּא, בִּי אֲדֹנִי. 2) Einen zu Tische — קָרָא לְאִישׁ לֶאֱכֹל אִתּוֹ לֶחֶם.

Bitter, die Frucht ist, הַפְּרִי מַר הוּא. Bitter wie Wermuth, מָרָה כַּלַּעֲנָה. Bitteres Wasser, מַיִם מָרִים. Mit bittern Kräutern sollen sie es essen, עַל מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ. Bittere Trauben, אַשְׁכְּלֹת מְרֹרֹת. Bitter schmeckt der Trank den Zechern, יֵמַר שֵׁכָר לְשֹׁתָיו. Du verhängst die bittersten Qualen über mich, תִּכְתֹּב עָלַי מְרֹרוֹת.

Bitterlich weinen, בָּכֹה מַר, בִּמְרִירוּת לֵב. Ich muß bitterlich weinen, אֲמָרֵר בַּבֶּכִי. Ein bitterliches Weinen, בְּכִי תַמְרוּרִים.

Bitterkeit, die, des Wermuths, מְרִירוּת הַלַּעֲנָה. Er sättigt mich mit Bitterkeiten יַשְׂבִּיעֵנִי מְמְּרֹרִים.

Bittschrift, die, מִכְתָּב, כְּתָב בַּקָּשָׁה*.

Büchse, die, ein Behältniß, תֵּבָה, קוּפָּה*.

Büchersaal, der, s. Bibliothek.

Büchermachen, das, des vielen Büchermachens ist kein Ende, עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קֵץ.

Bücherfreund, der, אֹהֵב סְפָרִים.

Bücherkenntniß, die, יְדִיעַת הַסְּפָרִים*.

Bücherkenner, der, אִישׁ יוֹדֵעַ סְפָרִים.

Bücherschrank, der, אַרְגַּז הַסְּפָרִים.

Bücherschreiber, Büchermacher, der, עֹשֵׂה סְפָרִים.

Bild, das, Vorstellung, דְּמוּת. Fürchterliche Bilder, חֶזְיוֹנוֹת נוֹרָאוֹת. Sein Bild schwebt mir vor Augen, תְּמוּנָתוֹ לְנֶגֶד עֵינָי. 2) Von Götzen, סֶמֶל, צֶלֶם. Ein gegossenes, ausgehauenes Bild, מַסֵּכָה, פֶּסֶל.

Bildhauer, der, יוֹצֵר פְּסִילֵי אֶבֶן.

Bildhauerarbeit, die, מַעֲשֵׂה חָרַשׁ אֶבֶן.

Bildung, die, 1) das Bilden, יְצִירָה*. 2) Des Körpers, תֹּאַר. 3) Des Geistes, חָכְמַת לֵב.

Bildsäule, die, מַצֵּבָה, אֶבֶן מַשְׂכִּית, עַמּוּד פֶּסֶל.

Bildlich, בְּדֶרֶךְ דִּמְיוֹן, בְּדֶרֶךְ מָשָׁל*.

Bildniß, das, eines Menschen, תֹּאַר דְּמוּת אָדָם, תַּבְנִית אִישׁ, צוּרַת אָדָם; eines Götzen, s. Bild.

Bildner, der, יוֹצֵר.

Bilden, 1) eigentlich, יָצַר, עִצֵּב אֶת. Deine Hände bildeten mich, יָדֶיךָ עִצְּבוּנִי. 2) Einen jungen Menschen, לִמֵּד אֶת הַנַּעַר דַּעַת. Wissenschaftlich gebildete Männer, אֲנָשִׁים יוֹדְעֵי דַעַת, מְבִינֵי מַדָּע.

Bilderbuch, das, סֵפֶר מָלֵא צִיּוּרִים*.

Bildergallerie, die, חַדְרֵי, גִּנְזֵי הַצִּיּוּרִים*.

Bilderdienst, der, s. Götzendienst.

Bilderschriftkundigen, die, יוֹדְעֵי חֶרֶט אֱנוֹשׁ, חַרְטֻמִּים.

Billig, 1) das Korn ist, מְחִיר הַדָּגָן אֵינֶנּוּ רַב. 2) Es ist billig, daß du dieses thust, עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת. 3) Ein billiges Urtheil, מִשְׁפַּט צֶדֶק.

Billigen, ich billige es, טוֹב, יָשָׁר הַדָּבָר בְּעֵינָי.

Billigkeit, die, צֶדֶק, צְדָקָה.

Bündig, ein bündiger Beweis, הוֹכָחָה נִצַּחַת*.

Bündniß, das, בְּרִית. Er machte ein Bündniß mit ihm auf's ganze Leben, כָּרַת בְּרִיתוֹ אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם.

Binde, die, der Aerzte, חִתּוּל. s. Kopfbinde.

Bindebalken, die, Holz zu den Bindebalken, עֵצִים לַמְחַבְּרוֹת.

Bindehaus, das, der Hirten (wo sie die Schaafe binden und scheeren), בֵּית עֵקֶד הָרֹעִים.

Bündel, das, ein Bündel Ysop, אֲגֻדַּת אֵזוֹב.

Binden, 1) Einen mit Stricken, אָסַר אִישׁ בַּחֲבָלִים, עָקַד אִישׁ. Garben, אִלֵּם אֲלֻמִּים. An Etwas s. Anbinden. 2) Sich durch einen Schwur binden, אָסַר אִסָּר עַל נַפְשׁוֹ בִּשְׁבוּעָה.

Binsen, die, אַגְמוֹן, גֹּמֶא. Die Binsenschiffchen auf dem Wasser, כְּלֵי גֹמֶא עַל פְּנֵי מַיִם.

Binnen acht Tagen, בְּעוֹד שְׁמֹנַת יָמִים.

Biene, die, דְּבוֹרָה. Bienen, דְּבֹרִים.

Bienenkorb, der, כַּוֶּרֶת דְּבֹרִים.

Bienenschwarm, der, עֲדַת דְּבוֹרִים.

Biß, der, einer Schlange, *נְשִׁיכַת הַנָּחָשׁ.

Bischen, ein Bischen Wein, מְעַט יַיִן.

Bissig, ein bissiger Hund, כֶּלֶב נֹשֵׁךְ. Ein bissiger Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר לְשׁוֹנוֹ שְׁנוּנָה.

Bissen, der, פַּת. Den Bissen, den du gegessen, mußt du wieder ausspeien, פִּתְּךָ אָכַלְתָּ תְקִיאֶנּוּ.

Büßen, 1) er soll seine Sünde, יִשָּׂא חֶטְאוֹ. Er soll es mit seinem Blute —, דָּמָיו בּוֹ יִהְיֶה. 2) Befriedigen: Er hat seine Lust gebüßt, נִהְיְתָה תַאֲוָתוֹ.

Büffel, der, רְאֵם, plur. רְאֵמִים.

Bücken, sich, vor Einem, הִשְׁתַּחֲוָה לְאִישׁ. לִפְנֵי אִישׁ. Es gehen zu dir gebückt die Söhne deiner Peiniger, וְהָלְכוּ אֵלַיִךְ שְׁחוֹחַ בְּנֵי מְעַנַּיִךְ.

Bürge, der, *עָרֵב. Für einen Bürge sein, s. Bürgen.

Bürgen, für Einen, עָרַב לְאִישׁ. Du bürgtest für ihn, עָרַבְתָּ אֹתוֹ. Er bürgte für seinen Freund, עָרַב עֲרֻבָּה לִפְנֵי רֵעֵהוּ.

Bürger, der, einer Stadt, אֶחָד מִבַּעֲלֵי הָעִיר.

Bürgerlich, מִנְהַג בַּעֲלֵי הַבַּיִת. Das bürgerliche Gesetzbuch, סֵפֶר חֻקֵּי הָעָם.

Bürgermeister, der, רֹאשׁ בַּעֲלֵי הָעִיר.

Bürgschaft, die, עֲרֻבָּה. Bürgschaft für einen Freund leisten, עָרַב עֲרֻבָּה לִפְנֵי רֵעֵהוּ.

Bürde, die, מַשָּׂא, נֵטֶל, כֹּבֶד, סֵבֶל. s. Last.

Büschel, Büschchen, das, Blumen, צְרוֹר פְּרָחִים.

Bei, ein Vorwort, welches den Dativ regiert. 1) Neben, in der Nähe, אֵצֶל, עִם, עַל, אֵת. Bei Einem liegen, שָׁכַב אֵצֶל־עִם אִישׁ. Er ließ sein Kleid bei mir, עָזַב בִּגְדוֹ אֶצְלִי. Er wohnte bei dem Brunnen, וַיֵּשֶׁב עִם הַבְּאֵר. Bei Tische sein, יָשַׁב עַל־אֶל הַשֻּׁלְחָן. Die noch spät beim Weine sitzen, הַמְאַחֲרִים עַל הַיַּיִן. Es bleibe das Mädchen bei uns, תֵּשֵׁב הַנַּעֲרָה אִתָּנוּ. 2) Das geschieht nicht bei uns, לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בְּתוֹכֵנוּ. בִּמְקוֹמֵנוּ, בְּאַרְצֵנוּ. Einen bei der Hand fassen, הֶחֱזִק בְּיַד אִישׁ. Hast du Geld bei dir? הֲיֵשׁ כֶּסֶף בְּיָדְךָ. Bei dem Lichte lesen, קָרָא בַּסֵּפֶר לְאוֹר הַנֵּר. Ich wandelte bei seinem Lichte durch's Dunkel, לְאוֹרוֹ אֵלֶךְ חֹשֶׁךְ. Beim Blitze deines Speeres, לְנֹגַהּ בְּרַק חֲנִיתֶךָ. Ich schwor bei mir selbst, בִּי נִשְׁבַּעְתִּי. Bei sich selbst sprechen, אָמַר בְּלִבּוֹ. 3) Bei Tage und bei Nacht, יוֹמָם וָלַיְלָה. Er fürchtete sich bei Nacht, יִפְחַד פַּחַד בַּלַּיְלָה.

Bei, Umstandswort: Bei drei tausend Mann, כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים־אַלְפֵי אִישׁ.

Beibehalten, einen Gebrauch, *הֶחֱזִיק בְּמִנְהָג.

Beibringen, 1) Einem eine Wunde, פָּצַע אִישׁ. 2) Man hat ihm Gift im Weine beigebracht, הִשְׁקוּהוּ יַיִן וְלֹא יָדַע כִּי מְרֹרָה בוֹ. 3) Der Jugend Kenntnisse, הֵבִין לַנְּעָרִים דַּעַת. Man hat ihm die Trauernachricht langsam beigebracht, הוֹדִיעוּ לוֹ לְאַט לְאַט הַבְּשׂוֹרָה לֹא טוֹבָה.

Beigeben, er ist ihm als Gehülfe beigegeben worden, נָתוּן הוּא לוֹ לְמִשְׁעָן וּלְתוֹמֵךְ לְהָקֵל מֵעָלָיו עֲבֹדָתוֹ.

Beigehen, er ließ sich, דִּמָּה בְנַפְשׁוֹ.

Beigesellen, sich Einem, רֵעָה־הִתְרָעָה אֶת אִישׁ. Einer, der sich Schlemmern beigesellt, רֹעֶה זוֹלְלִים. Er hat sich bösen Menschen beigesellt, אָרַח לְחֶבְרָה עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן.

Beidrucken, einen Aufsatz einem Werke, *הִדְפִּיס מַאֲמָר עִם־בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר.

Beiwohnung, die, Beischlaf (nach Einigen) עֹנָה.

Beiwohnen, 1) einer Frau, בּוֹא־קָרַב־נָגַשׁ אֶל אִשָּׁה, יָדַע־שָׁכַב אֶת אִשָּׁה. 2) Einer Rathsversammlung, יָשַׁב בְּסוֹד יוֹעֲצִים.

Beisammen, יַחַד, יַחְדָּיו.

Beisaß, der, תּוֹשָׁב. Beisaßen, תּוֹשָׁבִים.

Beisatz, der, דְּבָרִים נוֹסָפִים עַל.

Beisitzen, einem Gerichte, יָשַׁב עִם הַשֹּׁפְטִים.

Beiseit, er führte mich bei Seite, um mit mir allein zu sprechen, לְקָחַנִי מִמְּקוֹמִי לְדַבֵּר אִתִּי בַּסֵּתֶר. Warum stehst du bei Seite? לָמָּה תַּעֲמֹד מִנֶּגֶד. Etwas bei Seite schaffen, הֵסֵר דָּבָר.

Beisein, im, des Volkes, לִפְנֵי־לְעֵינֵי־נֶגֶד הָעָם. In des Herrscher's Beisein, redete er das ganze Volk an, נֹכַח פְּנֵי הַמֶּלֶךְ שָׂם דְּבָרָיו אֶל כָּל הָעָם.

Beisetzung, die, einer Leiche, קְבוּרַת הַמֵּת.

Beisetzen, 1) eine Leiche, הֵנִיחַ הַמֵּת בְּקִבְרוֹ. 2) s. Beifügen.

Beitrag, der, für die Arme, נְדָבָה לָעֲנִיִּים.

Beitragen, 1) sie haben zu seinem Unglück beigetragen, הוֹעִילוּ לְרָעָתוֹ. Er hat viel zu seinem Unglück beigetragen, יָדוֹ הָיְתָה בְּכֹל אֲשֶׁר הוֹעִיל לְהַוָּתוֹ. 2) An Geld zu Etwas, נָתַן נִדְבַת יָד לְ.

Beitritt, der, s. Beitreten.

Beitreten, einem Bündnisse, הִתְחַבֵּר עִם בַּעֲלֵי הַבְּרִית; Jemands Meinung, s. Einverstanden.

Beilage, die, הוֹסָפָה*.

Beilager, das, eines Fürsten, חֲתֻנַּת הַשַּׂר.

Beiliegend, das dem Briefe beiliegende Geld, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הָאִגֶּרֶת, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר רְצַפְתִּי (לְטַתִּי) תּוֹךְ הַמִּכְתָּב.

Beileid, das, Einem sein Beileid bezeigen, נוּד לְאִישׁ. Ich bezeige dir mein Beileid, בְּצָרָתְךָ לִי צָר.

Beiläufig dreißig Mann, כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ.

Beilegen, 1) einem Briefe Geld, שׂוּם כֶּסֶף בְּתוֹךְ הָאִגֶּרֶת. 2) Einem Lobsprüche, mündlich, דַּבֵּר־ הַזְכֵּר תְּהִלַּת אִישׁ; schriftlich, הַגֵּד־ סַפֵּר תְּהִלַּת אִישׁ בַּמִּכְתָּב. 3) Einen Streit, הַשְׁבֵּת רִיב.

Beimessen, 1) Einem eine Schuld, חָשַׁב עָוֹן לְאִישׁ. 2) Einem Glauben — הֶאֱמִין לְדִבְרֵי אִישׁ.

Beinahe, meine Füße wankten, כִּמְעַט נָטָיוּ רַגְלָי.

Beiname, der, כִּנּוּי*. Mit dem Beinamen, הַמְּכֻנֶּה*.

Beifall, der, dein Vorschlag hat meinen — טוֹבָה עֲצָתְךָ בְּעֵינַי.

Beifallen, es fällt mir jetzt nicht bei, was er gesprochen, אֵינֶנִּי זֹכֵר עַתָּה אֶת דְּבָרָיו.

Beifällig aufnehmen, Etwas, רָצָה דָּבָר, בְּדָבָר.

Beifügen, einer Sache Etwas, יָסַף־ הוֹסִיף דָּבָר עַל. Das Beigefügte, הַדָּבָר הַנּוֹסָף עַל.

Beipflichten, Einem, s. Beistimmen.

Bei Zeiten kommen, קַדֵּם לָבוֹא.

Beizählen, man zählt ihn den Reichen bei, יֵחָשֵׁב לָעֲשִׁירִים. Er wurde den Verbrechern beigezählt, וְאֶת פֹּשְׁעִים נִמְנָה.

Beikommen, Einem, 1) ihn besiegen, יָכֹל לְאִישׁ. 2) Sich beikommen lassen, s. Unterstehen.

Beistand, der, עֵזֶר. Mit göttlichem Beistand, בְּעֵזֶר אֵל.

Beistimmen, ich stimme deiner Meinung bei, דֵּעִי כְּדֵעֲךָ. Ich kann deiner Meinung nicht — לֹא כְּדֵעֲךָ דֵּעִי.

Beisteuer, die, eine milde, מַסַּת נִדְבַת יָד.

Beisteuern, zu Etwas, נָתַן מַסַּת נִדְבַת יָד לְ.

Beistehen, Einem, הוֹשִׁיעַ־ עָזוֹר אֶת אִישׁ, עָמֹד לִימִין אִישׁ לְהוֹשִׁיעוֹ מִן, הֶחֱזֵק בְּאִישׁ. s. Unterstützen.

Beischlaf, der, מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה, שְׁכָבָה, מִשְׁכַּב זָכָר. Ihn vollziehen, שָׁכַב אֶת אִשָּׁה, נָתַן שְׁכָבְתּוֹ בְּאִשָּׁה, שָׁכַב אֶת אִשָּׁה שִׁכְבַת זָרַע.

Beischläferin, die, שֵׁגָל, לְחֵנָה, פֶּלֶגֶשׁ, פִּילֶגֶשׁ. Beischläferinnen, פִּלַגְשִׁים.

Beischließen, Etwas einem Briefe, s. Einschließen.

Beispiel, das' 1) Gleichniß, מָשָׁל. Zum Beispiel, דֶּרֶךְ מָשָׁל. Ein Beispiel anführen, מָשֹׁל מָשָׁל. Wir müssen gegen die Aufwiegler ein Beispiel der Strafe statuiren, צְרִיכִים אֲנַחְנוּ לְהַרְאוֹת לְהַקּוֹשְׁרִים קֶשֶׁר, עֹנֶשׁ מַעֲשֵׂה הָרַע לְמוֹפֵת. 2) Er folgte seinem Beispiele, עָשָׂה כָמֹהוּ, הָלַךְ בְּדַרְכּוֹ.

Beispiellos, das ist, לֹא נִשְׁמַע דָּבָר כָּזֶה עַד עַתָּה.

Beispringen, Einem, בּוֹא לַעֲזוֹר אֶת אִישׁ.

Beugung, die, כְּפִיפָה*.

Beugung, 1) das Knie, כָּרַע עַל בִּרְכָּיו. Vor dir beugt sich jedes Knie, לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ. Sie beugten sich mit dem Angesicht zur Erde, כָּרְעוּ אַפַּיִם אַרְצָה. Du beugst meine Feinde unter mir, תַּכְרִיעַ קָמַי תַּחְתָּי. Das Haupt beugen, כָּפַף רֹאשׁוֹ. Er richtet auf die gebeugten, זֹקֵף כְּפוּפִים. Du beugst die Wuth der Barbaren, שְׁאוֹן זָרִים תַּכְנִיעַ. Gebeugt, bis in den Staub ist unsere Seele, שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ. Warum so tief gebeugt, o meine Seele? מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי. Ein gebeugtes Gemüth, רוּחַ נְכֵאָה. Alle, die in den Staub gebeugt sind, כָּל יוֹרְדֵי עָפָר. Den Hals unter das Joch beugen, נָתַן צַוָּארוֹ בְּעֹל. 2) Das Recht beugen, הַטֵּה־ עַוֵּת מִשְׁפָּט.

Beide, wir, sie, שְׁנֵיהֶם, שְׁנֵינוּ, (weibl.) שְׁתֵּיהֶן.
Keiner von Beiden, לֹא זֶה וְלֹא זֶה.
Beides, זֶה וָזֶה.
Beiderseitig, ihr beiderseitiges Glück, אֲשֶׁר שְׁנֵיהֶם.
Beiderseits, sie grüßen dich, יְבָרְכוּךָ שְׁנֵיהֶם.
Beiderlei Geschlechtes in der Grammatik, מִין זָכָר* וּנְקֵבָה.
Beute, die, שָׁלָל, בִּזָּה, עַד, מַלְקוֹחַ. Beute machen, שָׁלֹל שָׁלָל, בֹּז בִּזָּה.
Beutel, der, כִּיס, חָרִיט, plur. חֲרִיטִים. Ein durchlöcherter Beutel, צְרוֹר נָקוּב.
Beuteln, s. Schütteln.
Beichte, die, וִדּוּי*.
Beichten, הִתְוַדָּה אֶת־ עַל חַטֹּאתָיו.
Beil, das, מַעֲצָד, s. Axt.
Bein, das, עֶצֶם, גֶּרֶם. Beine, עֲצָמִים, עֲצָמוֹת, גְּרָמִים.
Beinbruch, der, שֶׁבֶר רֶגֶל.
Beinbrüchig, שְׁבוּר רֶגֶל.
Beinbrecher, der, ein Vogel, פֶּרֶס.
Beinig, ein beiniges Fleisch, בָּשָׂר מָלֵא עֲצָמִים. s. Knochig.
Beinern, beinerne Schalen, כַּפּוֹת עֶצֶם.
Beinkleider, die, מִכְנָסַיִם. Leinene Beinkleider, מִכְנְסֵי בַד.
Beinfraß, der, רְקַב עֲצָמוֹת. Er bekam den Beinfraß, בָּא רָקָב בַּעֲצָמָיו.
Beißen, Einen, נָשַׁךְ־ נָשַׁךְ בְּשִׁנַּיִם אֶת.
Bäuerin, die, אֵשֶׁת־ בַּת אִכָּר.
Bäuerisch, sein Benehmen ist, דַּרְכּוֹ כְּדֶרֶךְ אִכָּרִים.
Blase, die, auf der Haut, אֲבַעְבֻּעָה, plur. אֲבַעְבֻּעוֹת.
Blasebalg, der, מַפֻּחַ.
Blasen, 1) vom Winde, נָפַח, פּוּחַ, נָשַׁף, נָשַׁב. In das Feuer, נָפַח בָּאֵשׁ. 2) Auf der Flöte, חִלֵּל בֶּחָלִיל; Die Posaune, תָּקַע שׁוֹפָר, בְּשׁוֹפָר; Die Trompete, חִצֵּר בַּחֲצֹצְרָה.
Blatt, das, am Baume, עָלֶה, plur. עָלִים; Ein Blatt Papier, דַּף*.
Blatter, die, s. Blase.
Blamiren, s. Beschimpfen.

Blank, ein blankes Schwert, חֶרֶב מְרוּטָה. Blanket eines Wechsels, טוֹפֶס שְׁטַר חוֹב*.
Blaß werden, חָוַר. s. Erblassen.
Blond, blonde Haare, שֵׂעָר צָהֹב.
Blondine, die, אִשָּׁה בַּעֲלַת שֵׂעָר צָהֹב.
Bloß, 1) ein bloßer Degen, חֶרֶב שְׁלוּפָה. Bloße Schwerter, פְּתִחוֹת. Mit bloßen Füßen, יָחֵף. Hüte deine Füße vom Barfuß gehen, מִנְעִי רַגְלֵךְ מִיָּחֵף. Mit bloßem Hintern, חֲשׂוּפַי שֵׁת. Du warst nackt und bloß, וְאַתְּ עֵרֹם וְעֶרְיָה. 2) Er hat sich bloß gegeben, הִתְגַּלָּה לִבּוֹ. Sein Leben bloß stellen, הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ. 3) Schrecken verbreitet schon das bloße Gerücht, וְהָיָה זְוָעָה רַק הָבִין שְׁמוּעָה. s. Nur.
Block, der, 1) ein Stück Holz, בּוּל עֵץ. 2) Du legst meine Füße in den Block, תָּשֵׂם בַּסַּד רַגְלָי. Der Scharfrichter hackte dem Verbrecher den Kopf auf dem Blocke ab, הַשּׁוֹטֵר הֵסִיר אֶת רֹאשׁ הַחוֹטֵא עַל עֵץ הַמַּטְבֵּחַ.
Blockiren, eine Festung, חָנָה עַל עִיר מִבְצָר.
Blödsinn, der, חֲסַר לֵב.
Blödsinnig, er ist, רַךְ לְבַב־ חֲסַר לֵב הוּא.
Blöde Augen, עֵינַיִם רַכּוֹת. Ein blöder Mensch, s. Blödsinnig.
Blöße, die, עֶרְוָה, מַעַר. Ich zeige den Völkern deine Blöße, וְהַרְאֵיתִי גוֹיִם מַעְרֵךְ. Blößen, מַעֲרֻמִּים. Die Blößen eines Landes ausspähen, רַגֵּל אֶרֶץ לִרְאוֹת עֶרְוָתָהּ.
Blöcken, von Kühen, גָּעָה.
Blacken, das, der Schaafe, קוֹל הַצֹּאן.
Blut, das, דָּם. Das Blut deines Bruders schreiet zu mir, קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי. poetisch, Das Blut der Trauben, דַּם עֲנָבִים.
Blutarm, er ist, דַּל הוּא בִּמְאֹד.
Blutauswurf der, הֲקָאַת דָּם*.
Blutbad, das, ein Blutbad unter den Feinden anrichten, הָרֹג הֶרֶג רַב בְּשׂנְאָיו.
Blutgierig, ein blutgieriger Mensch, אִישׁ דָּמִים.
Blutgericht, das, שְׁפָטֵי מִשְׁפַּט מָוֶת.
Blutgerüst, das, bereitet ein Blutgerüst für seine Söhne, הָכִינוּ מַטְבֵּחַ לְבָנָיו.

Blutdurst, der, den Blutdurst stillen, רַוֵּה נַפְשׁוֹ מִדָּם.
Bluthund, der, אִישׁ דָּמִים.
Blutwenig, מְעַט מִזְעָר.
Blutsauger, der, (nach Einigen) עֲלוּקָה.
Blutige Hände, יָדַיִם מְגֹאָלוֹת בַּדָּם.
Blutjung, צָעִיר מְאֹד לְיָמִים.
Blutsverwandte, der, die, שְׁאֵר, שְׁאֵר בָּשָׂר. Du bist mein Blutsverwandter, עַצְמִי וּבְשָׂרִי אָתָּה. Sein naher Blutsverwandter, שְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו.
Blutsverwandtschaft, die, שַׁאֲרָה.
Bluten, die Wunde blutet, יִזַּל דָּם מִן הַמַּכָּה, יִצַּק יָצֹק דָּם הַמַּכָּה. Das Herz blutet mir, נִשְׁבַּר לִבִּי בְּקִרְבִּי.
Blutegel, der, תּוֹלַעַת הַמְּצֹצֶת דַּם הָאָדָם. s. Blutsauger.
Blutfluß, der, wenn ein Weib einen Blutfluß hat, וְאִשָּׁה כִּי יָזוּב זוֹב דָּמָהּ.
Blutvergießen, das, *שְׁפִיכַת דָּמִים.
Bluträcher, der, גֹּאֵל הַדָּם.
Blutschande, die, תֶּבֶל, חַטַּאת שְׁאֵר בָּשָׂר (oder: קְרוֹבִים גִּלּוּי עֶרְוַת שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ).
Blutschuld, die, דָּמִים. Er hat keine Blutschuld, אֵין לוֹ דָּמִים. Es lastete auf ihm eine — הָיָה עָלָיו דָּמִים. Sein Gewissen mit einer Blutschuld beflecken, שׂוּם דָּמִים עַל נַפְשׁוֹ.
Blutschänder, der, הַמְגַלֶּה עֶרְוַת שְׁאֵרוֹ, שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ.
Blutspeien, das, *הֲקָאַת דָּם.
Blutspeier, der, הַמֵּקִיא דָם.
Blumig, מָלֵא פְּרָחִים. Blumige Gegend, מְקוֹם פְּרָחִים.
Blumist, der, אֹהֵב פְּרָחִים.
Blume, die, פֶּרַח, צִיץ, נִצָּה, צִיצָה. Blumen, פְּרָחִים, צִיצִים. Die Blumen zeigen sich auf dem Boden, הַנִּצָּנִים נִרְאוּ בָאָרֶץ.
Blumenbeet, das, עֲרוּגַת פְּרָחִים.
Blumengarten, der, גַּן הַפְּרָחִים.
Blumengärtner, der, עוֹבֵד גַּן פְּרָחִים.
Blumenwerk, das, in der Baukunst, מַעֲשֵׂה פֶרַח.
Blumentopf, der, כְּלִי חֶרֶשׂ בּוֹ פְּרָחִים נְטוּעִים.
Blumenmonat, der, חֹדֶשׁ הַנִּצָּנִים, חֹדֶשׁ־יֶרַח זִו.
Blumenflor, der, קְבֻצַת צִצִּים פְּרָחִים.
Blumenkranz, der, נֵזֶר פְּרָחִים.
Blumenstrauß, der, צְרוֹר פְּרָחִים.
Blau, s. Himmelblau.
Blühen, פָּרַח, צִיץ, הֵנֵץ.
Blüthe, die, פֶּרַח, צִיץ, נֵץ, נִצָּה. Eine Blüthe treiben, הוֹצִיא פֶרַח, גָּמַל צִיץ. s. Abwerfen. Er starb in der Blüthe seines Alters, מֵת בִּימֵי בְחוּרוֹתָיו.
Blitz, der, בָּרָק, בָּזָק, רֶשֶׁף. (poetisch) חִצֵּי־אֵשׁ אֱלֹהִים, שַׁלְהֶבֶת יָהּ. Blitze schleudern, schießen, בְּרַק־רְבַב בְּרָקִים. Deine Blitze flogen umher, חֲצָצֶיךָ יִתְהַלָּכוּ.
Blitzen, es blitzt, יֵרָאוּ בְּרָקִים בַּשָּׁמַיִם. Es donnerte und blitzte, וַיְהִי קֹלוֹת וּבְרָקִים. Von einem Schwerte: Es ist gemacht, daß es blitzen soll, עֲשׂוּיָה לְבָרָק.
Blitzend, wenn ich mein blitzendes Schwert schärfe, אִם שַׁנּוֹתִי בְּרַק חַרְבִּי.
Blitzstrahl, der, חֲזִיז. s. Donnerstrahl, Wetterstrahl.
Blind, 1) ein blinder Mann, אִישׁ עִוֵּר, עִוֵּר. (poetisch) אֵין עֵינַיִם. s. Augenlos. Ein blindes Weib, אִשָּׁה עִוֶּרֶת, עִוֶּרֶת. Blinde Leute, עִוְרִים. Blinde Augen, עֵינַיִם עִוְרוֹת. Er ist auf einem Auge blind, אַחַת מֵעֵינָיו עִוֶּרֶת הִיא. s. Einäugig. Er ist blind geworden, חָשַׁךְ אוֹר עֵינָיו. Einen blind machen, עִוֵּר עֵינֵי אִישׁ. 2) Blinde Fenster, חַלּוֹנִים אֲטֻמִים, חַלּוֹנוֹת אֲטֻמוֹת.
Blindgeboren, er ist, עִוֵּר הוּא מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ, מִבֶּטֶן אִמּוֹ.
Blindheit, die, עִוָּרוֹן. Er ist mit Blindheit geschlagen, מֻכֶּה הוּא בְעִוָּרוֹן, בַּסַּנְוֵרִים.
Blinken, s. Glänzen, Blank.
Blick, der, עַיִן, עֵינַיִם. Ein freundlicher Blick erfreuet das Herz, מְאוֹר עֵינַיִם יְשַׂמַּח לֵב. Des Mannes stolzer Blick, עֵינֵי גַּבְהוּת אָדָם.
Blicken, 1) nach Etwas hin, הִבִּיט אֶל. In die Höhe — פָּנָה לְמַעְלָה. Er blickt verstohlen durch das Gitter, מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים. 2) Laß dich nie wieder vor mir blicken, אַל תֹּסֶף רְאוֹת פָּנָי.

Blei, das, עֹפֶרֶת.

Bleigewicht, das, אֶבֶן הָעוֹפֶרֶת.

Bleiloth, das, die Bleischnur, s. Senkblei.

Bleiben, 1) Gott aber bleibt ewig, וַיְיָ לְעוֹלָם יֵשֵׁב. Zum ewigen Andenken bleibt der Gerechte, לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק. 2) Zu Hause bleiben, יָשַׁב בְּבֵיתוֹ. Bleibe bei mir, שְׁבָה עִמָּדִי. 3) Es blieb mir keine Kraft mehr, לֹא נִשְׁאַר בִּי כֹחַ. s. Uebrig. Allein zurück bleiben, הִוָּתֵר לְבַדּוֹ. 4) der Schaden ist stehen geblieben, הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו. Bleibe doch bei deiner Beschwörungskunst, עִמְדִי נָא בַחֲבָרַיִךְ. 5) Wo bleibt er denn? מַדּוּעַ בֹּשֵׁשׁ הוּא לָבוֹא. 6) Es bleibt unter uns, s. Unter. 7) Er ist in den Schlachten geblieben, מֵת־נָפַל בַּמִּלְחָמָה. 8) Etwas bleiben lassen, חָדַל. s. Unterlassen.

Bleibend, er hatte keine bleibende Stätte, לֹא הָיָה מָנוֹחַ לְכַף רַגְלוֹ.

Bleich, er ist vor Schrecken bleich geworden, נָפְלוּ פָנָיו מִפַּחַד וּבֶהָלָה.

Bleichen, Leinwand, כִּבֵּס־הִלְבִּין בַּד.

Bleichfeld, das, שְׂדֵה כֹבֵס.

Bleiern, eine bleierne Röhre, קָנֶה עוֹפֶרֶת. Ein bleiernes Gewicht, מַשָּׂא כַעוֹפֶרֶת.

Blähen, sich, s. Aufblasen.

Blätter, die, eines Baumes, עָלִים, עֲלֵי עֵץ.

Bleche, die, פַּחִים. Dünne Bleche, רִקֻּעֵי פַחִים. s. Goldblech.

Blendwerk, das, מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים.

Blenden, Einen, עִוֵּר עֵינֵי אִישׁ. Fig. die Bestechung blendet die Sehenden, הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים.

Beabsichtigen, חָשַׁב חֲשֹׁב. s. Absicht.

Beachten, Etwas, הִשְׂכִּיל אֶל דָּבָר.

Beamte, der, פָּקִיד, שֹׁטֵר. Beamten, פְּקִידִים שֹׁטְרִים.

Beantwortung, die, eines Schreibens, תְּשׁוּבָה עַל הַמִּכְתָּב*.

Beantworten, einen Brief, הֵשִׁיב דָּבָר אֶת אִישׁ עַל אִגַּרְתּוֹ. Beantworte mir meine Frage, הֲשִׁיבֵנִי דָבָר עַל שְׁאֵלָתִי.

Bearbeiten, den Erdboden, עָבַד אֶת הָאֲדָמָה; Von Künsten und Wissenschaften, s. Verfertigen, Beschäftigen.

Beobachtung, die, der Gesetze, שְׁמִירַת הַחֻקִּים*.

Beobachten, 1) die Gebote, שָׁמַר אֶת הַמִּצְוֹת. 2) Als Joab die Stadt beobachtete, וַיְהִי בִּשְׁמֹר יוֹאָב אֶל הָעִיר.

Beunruhigen, warum beunruhigst du mich, mich herauf zu bringen, לָמָּה הִרְגַּזְתַּנִי לְהַעֲלוֹת אֹתִי. Diese Nachricht hat ihn beunruhigt, נִסְעַר לִבּוֹ עַל הַשְּׁמוּעָה הַזֹּאת. s. Unruhig werden.

Beurtheilen, Etwas, שָׁפַט דָּבָר.

Beurlauben, Soldaten, s. Urlaub geben. Er hat sich bei mir beurlaubt, בֵּרְכַנִי וַיֵּלֶךְ מֵאִתִּי.

Beeidigen, Einen, הִשְׁבִּיעַ אִישׁ בִּשְׁבוּעַת הָאָלָה.

Beeinträchtigen, Einen, s. Eintrag thun.

Beeifern, sich, Etwas zu thun, הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Er beeifert sich in seiner Arbeit, הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ בְּלִי רְמִיָּה.

Bebauen, er bebaute den Berg, וַיִּבֶן אֶת הָהָר.

Beben, von Menschen, הָרַד, רָגַז, חוּל, נוּעַ. Mein Herz bebt, לִבִּי יֶחֱרַד־יָחִיל בְּקִרְבִּי. Sein Herz bebte, וַיָּנַע לְבָבוֹ. Alle Lenden beben, חַלְחָלָה בְּכָל מָתְנַיִם. Von der Erde und den Bergen außer den obigen Ausdrücken, רָעַד, רָעַשׁ, גָּעַשׁ הִתְגָּעֵשׁ. Beben machen, הִרְגִּיז הִרְעִישׁ. Er macht die Wüste beben, יָחִיל מִדְבָּר.

Beben, das, רַעַד, רְעָדָה, חַלְחָלָה, זְוָעָה, חִיל, חֲרָדָה, פַּלָּצוּת, רָגְזָה. Iß dein Brod mit Beben, לַחְמְךָ בְּרַעַשׁ תֹּאכֵל.

Bebend, ich stand — עָמַדְתִּי מַרְעִיד. Ein bebendes Herz, לֵב רַגָּז.

Begabt, אִישׁ בַּעַל כִּשְׁרוֹן הַמַּעֲשֶׂה. Salomo wurde von Gott mit Weisheit begabt, הַחָכְמָה נְתוּנָה לִשְׁלֹמֹה מֵאֵת אֱלֹהִים.

Begattung, die, רְבִיעָה*.

Begatten, sich, von Thieren, יָחַם, רָבַע אֶת. Sich begatten lassen, הִרְבִּיעַ אֶת.

Begaffen, sie begaffen ihn, הֵמָּה יַבִּיטוּ יִרְאוּ בוֹ. s. Angaffen.

Begütigen, s. Besänftigen.

Begütert, er ist sehr, יֵשׁ לוֹ נְכָסִים רַבִּים.

Beginn, der des Jahres, הַתְחָלַת הַשָּׁנָה. s. Anfang.

Beginnen, הָחֵל. s. Anfangen.

Begünstigen, Einen, חָנַן=חוֹנֵן אִישׁ. Gott hat mich begünstigt, חַנַּנִי אֱלֹהִים.

Begießen, die Pflanzen zu begießen, לְרַוֹּת אֶת הַנְּטִיעִים בַּמָּיִם. Einen mit Wasser, שָׁפַךְ מַיִם עַל אִישׁ.

Begierde, die, אַוָּה, אַוַּת נֶפֶשׁ, תְּשׁוּקָה, תַּאֲוָה, חֵשֶׁק. Seine Begierde zu befriedigen, wenn ihn hungert, לְמַלֵּא נַפְשׁוֹ כִּי יִרְעָב.

Begierig sein, nach Gold, חָמַד זָהָב; von einem Durstigen, שָׁקַק. Ich bin begierig zu wissen, אָחְפֹּץ לָדַעַת. Ein begieriger Mensch, בַּעַל נֶפֶשׁ.

Begeisterung, die, *הִתְלַהֲבוּת הַנֶּפֶשׁ.

Begeistern, Gott hat ihn begeistert, הָיְתָה עָלָיו רוּחַ=יַד אֱלֹהִים. הִתְנוֹסְסָה בוֹ רוּחַ אֱלֹהִים. Die Liebe hat ihn zu Gesängen begeistert, הָאַהֲבָה הֵעִירָה רוּחוֹ לָשִׁיר שִׁירִים.

Begeisterte, der, von falschen Profeten: Israel wird es erfahren, wie wahnsinnig ihre Begeisterten gewesen, יֵדְעוּ יִשְׂרָאֵל מְשֻׁגָּע אִישׁ הָרוּחַ.

Begeifern, Einen, טִנֵּף בְּרֵירוֹ אֵת. Uneigentlich, s. Verleumden.

Beglaubigungsschreiben, das, *מִכְתַּב תְּעוּדָה.

Beglaubigen, Etwas mit einem Eide, קַיֵּם דָּבָר בִּשְׁבוּעָה. Ein beglaubigter Mann, הַנּוֹדָע לְאִישׁ אֱמֶת.

Beglücken, der Himmel beglücke dich, יַצְלִיחֲךָ=יִתֶּן לְךָ אֱלֹהִים; mit Kindern, יְבָרֶכְךָ אֱלֹהִים בָּנִים. Einen mit seiner Gegenwart, כַּבֵּד אִישׁ לִרְאוֹת פָּנָיו.

Begleitung, die, seine —, הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים עִמּוֹ אַחֲרָיו לְשַׁלְּחוֹ.

Begleiten, einen Fortgehenden, הָלַךְ עִם אִישׁ. Dieses (das Essen und Trinken und die Freude) müsse ihn begleiten bei seiner Arbeit, וְהוּא יִלְוֶנּוּ בַעֲמָלוֹ.

Begnadigen, Einen, הָחֵן אִישׁ. Wird der Frevler begnadigt, so lernt er nie Gerechtigkeit, יֻחַן רָשָׁע בַּל לָמַד צֶדֶק.

Begnügen, sich mit Etwas, *הִסְתַּפֵּק בְּ.

Begeben, sich, 1) an einen Ort, הָלַךְ אֶל מָקוֹם; auf die Reise, הָלַךְ בַּדֶּרֶךְ; zur Ruhe, בּוֹא בַחֲדַר מִשְׁכָּבוֹ. 2) Sich einer Sache begeben, נָטַשׁ דָּבָר. חָדַל מִדָּבָר.

Begebenheit, die, דָּבָר, נַעֲשָׂה, אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה. Nach dieser Begebenheit, אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, s. Ereigniß. Mordechai erfuhr diese Begebenheit, וּמָרְדֳּכַי יָדַע אֵת אֲשֶׁר נַעֲשָׂה.

Begegniß, das, מִקְרֶה, פֶּגַע.

Begegnen, Einem, 1) Ich bin ihm begegnet, פְּגַשְׁתִּיו, פְּגַעְתִּיו, פָּגַעְתִּי בוֹ. Einander begegnen, הִפָּגֵשׁ. 2) Widerfahren, קָרָה. Alles, was ihnen begegnet war, כָּל הַקֹּרֹת אֹתָם. 3) Einem freundlich — דַּבֵּר טוֹבוֹת עִם אִישׁ.

Begehen, עָשָׂה, פָּעַל. Größtentheils aber wird dieses Hilfszeitwort mit dem Hauptwort vereinigt z. B. er beging eine Sünde, חָטָא, — einen Fehler שָׁגָה, תָּעָה. 1) Ein Fest, חָגַג, עָשָׂה חַג. 2) Eine Sünde, עָשָׂה עָוֹן; eine Treulosigkeit an Einem, מָעַל מַעַל בְּאִישׁ, s. Untreue.

Begehr, das, s. Begehren.

Begehren, du hast, was dein Herz begehrt, יֵשׁ לְךָ כֹּל אֲשֶׁר יִשְׁאָלְךָ לִבְּךָ. Von Allem, was meine Augen begehrten, versagte ich ihnen Nichts, וְכֹל אֲשֶׁר שָׁאֲלוּ עֵינַי לֹא אָצַלְתִּי מֵהֶם. Ihr begehrt auch das Priesterthum? וּבִקַּשְׁתֶּם גַּם כְּהֻנָּה, s. Verlangen.

Begehren, das, שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה. Was ist dein Begehren? מַה שְּׁאֵלָתֵךְ.

Begraben, einen Todten, קָבַר=קַבֵּר מֵת.

Begründen, eine Behauptung, הוֹכִיחַ דָּבָר, s. Beweisen.

Begrüßen, Einen, בֵּרֵךְ אִישׁ, s. Grüßen.

Begriff, der, 1) Vorstellung, מֻשָּׂג*. 2) Ich bin im Begriffe abzureisen, הִנְנִי חֹשֵׁב לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Begreiflich machen, Einem Etwas, הָבִין דָּבָר לְאִישׁ.

Begreifen. Etwas, 1) einsehen, הָבִין (*הִשִּׂיג) דָּבָר. Ich begreife nicht, was dich das angeht, אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ מַה לְּךָ וְלַדָּבָר הַזֶּה. 2) Die Welt begreift in sich, *הַתֵּבֵל יָכִיל.

Begräbniß, das, er hat kein Begräbniß bekommen, לֹא הָיְתָה לוֹ קְבוּרָה.

Begräbnißplatz, der, מְקוֹם קְבוּרַת הַמֵּתִים.

Begränzen, ein Feld, הִגְבִּיל שָׂדֶה, s. Umgränzen.

Bedacht, der, mit Bedacht reden, דִּבֵּר בְּדַעַת. Er legte seine Hände mit Bedacht, שִׂכֵּל אֶת יָדָיו.

Bedacht, ich will bedacht sein auf mein Wort, es zu erfüllen, שֹׁקֵד אֲנִי עַל דְּבָרִי לַעֲשׂוֹתוֹ. Sei auf mich bedacht, פָּקְדֵנִי.

Bedachtsam handeln, עָשָׂה דָבָר בְּדַעַת.

Bedachtsamkeit, die, s. Bedacht, der.

Bedanken, sich bei Einem, הוֹדוֹת לְאִישׁ, s. Danken.

Bedarf, der, צֹרֶךְ.

Bedauern, Einen, 1) bemitleiden, נוּד לְאִישׁ. 2) Du wirst es einst bedauern, es gethan zu haben, יָבוֹא יוֹם וְתִתְעַצֵּב כִּי עָשִׂיתָ זֹאת.

Bedingung, die, תְּנַי, תְּנַאי*. Bedingungen, תְּנָאִים.

Bedingniß, das, s. Bedingung.

Bedingen, הִתְנָה*. Beim Eintritt in sein Geschäft bedingte er sich einen guten Gehalt aus, בְּהַחֵלּוֹ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ וַעֲסָקָיו, הִתְנָה כִּי יְשַׁלֵּם לוֹ שָׂכָר טוֹב. — Er hat sich Liebe ausbedungen, הִתְנָה אֲהָבִים.

Bedienung, die, שִׁמּוּשׁ*.

Bediente, der, עֶבֶד, נַעַר, מְשָׁרֵת אֶת. Mein Bedienter, מְשָׁרְתִי. Die Bedienten, מְשָׁרְתֵי אִישׁ; in den spätern Schriften, מְשָׁרְתִים.

Bedienen, 1) Einen, שֵׁרֵת אִישׁ. 2) Sich einer Sache — הִשְׁתַּמֵּשׁ בְּ*.

Bedürftig sein, einer Sache, צָרַךְ.

Bedürfniß, das, צֹרֶךְ. Bedürfnisse, צְרָכִים*.

Bedürfen, צָרַךְ*. Der Satz bedarf keiner Erklärung, הַמַּאֲמָר הַזֶּה אֵינוֹ צָרִיךְ בֵּאוּר*.

Bedeutung, die, eines Wortes, פִּתְרוֹן, עִנְיַן הַמִּלָּה*. Bedeutungsvoll, נִכְבָּד, יָקָר.

Bedeuten, 1) vorstellen. Was soll das bedeuten? מַה זֹּאת. 2) Dieses Wort bedeutet, פִּתְרוֹן* הַמִּלָּה הַזֹּאת הוּא.

Bedeutend, ein bedeutendes Vermögen, רְכוּשׁ רַב. Etwas Bedeutendes, דָּבָר גָּדוֹל.

Bedächtig handeln, עָשָׂה דָבָר בְּדַעַת, s. Bedacht.

Bedenklich, gefährlich, מְסֻכָּן*.

Bedenken, 1) an Etwas denken, dafür sorgen. Gott bedachte Sarah, יְיָ פָּקַד אֶת שָׂרָה. Ich habe euch bedacht, פָּקֹד פָּקַדְתִּי אֶתְכֶם. Was ist der Mensch, daß du ihn bedenkst? מַה בֶּן אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ. 2) Sie bedachte nicht ihr Ende, לֹא זָכְרָה אַחֲרִיתָהּ. 3) Ich habe mich anders bedacht, שִׁנֵּיתִי מַחֲשַׁבְתִּי, שַׁבְתִּי מִמַּחֲשַׁבְתִּי.

Bedenken, das, ich trug kein Bedenken, es zu thun, לֹא אֵחַרְתִּי לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר.

Bedenkzeit, die, gib mir Bedenkzeit, תֵּן לִי זְמַן לְהַשְׂכִּיל עַל הַדָּבָר הַזֶּה.

Bedeckung, die, sechs Soldaten folgen dem Wagen zur Bedeckung, שִׁשָּׁה אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה יֵהָלְכוּ אַחֲרֵי הָעֲגָלָה לְהָגֵן עָלֶיהָ.

Bedecken, der Schnee bedeckt die Erde, הַשֶּׁלֶג יְכַסֶּה אֶת פְּנֵי־ עֵין הָאָרֶץ. Der Himmel bedeckt sich mit Wolken, הַשָּׁמַיִם יְכֻסּוּ־ יִתְכַּסּוּ בֶּעָבִים. Du hast dich mit Schande bedeckt, הַבּוּשָׁה תְּכַסֶּךָ, לָבַשְׁתָּ בֹּשֶׁת. Bedecke dich, שִׂים הַכּוֹבַע עַל רֹאשְׁךָ. Die Fluren sind mit Heerden, die Thäler mit Korn bedeckt, לָבְשׁוּ הַכָּרִים צֹאן, הָעֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר.

Bedrohen, der Feind bedroht die Festung, הָאוֹיֵב יָשִׂים פָּנָיו אֶל עִיר הַמִּבְצָר לָצוּר עָלֶיהָ.

Bedrückung, die, עֹשֶׁק. Bedrückung üben, עָשַׁק, עָשָׂה עֹשֶׁק. Bedrückungen, מַעֲשַׁקּוֹת. Ueber die Menge der Bedrückungen schreiet man, מֵרֹב עֲשׁוּקִים יַזְעִיקוּ.

Bedrücken, Einen, עָשַׁק אִישׁ. Wen bedrückte ich? אֶת מִי עָשַׁקְתִּי. Der Amtmann des Dorfes bedrückte die Bauern פְּקִיד הַכְּפָר יִלְחַץ אֶת הָאִכָּרִים.

Bedrücker, der, עֹשֵׁק, עָשׁוֹק. Die Bedrücker, עֹשְׁקִים, הַחֲקִים. s. Bedränger.

Bedrängniß, das מָצוֹק, מְצוּקָה, צוֹק, צוּקָה, לַחַץ, מֵצַר. Bedrängnisse, מְצוּקוֹת.

Bedrängen, Einen, לָחַץ, דָּחַק אִישׁ, הֵצִיק, הֵצַר לְאִישׁ. Ich bin sehr bedrängt, צַר לִי מְאֹד.

Bedränger, der, לֹחֵץ, מֵצִיק. Durch ihre Wehklage über ihre Bedränger und Bedrücker, מִנַּאֲקָתָם מִפְּנֵי לֹחֲצֵיהֶם וְדֹחֲקֵיהֶם.

Behaart, ich bin ein behaarter Mann, אָנֹכִי אִישׁ שָׂעִיר. Behaarte Hände, יָדַיִם שְׂעִירוֹת.

Behaglich leben, חָיָה בִנְעִימִים, בְּאֵין מַכְלִים דָּבָר.

Behagen, dieser Mensch behagt mir nicht, לֹא אֶחְפֹּץ־ אֵין לִי חֵפֶץ בָּאִישׁ הַזֶּה.

Behalten, 1) behalte, was du hast, יְהִי לְךָ אֲשֶׁר לָךְ; die Oberhand — גָּבַר; Einen als Gast bei sich — עָצַר אִישׁ לֶאֱכֹל אִתּוֹ לָחֶם; die Kinder zu Hause — עָצַר הַיְלָדִים לְבִלְתִּי צֵאת מִן הַבַּיִת. 2) Etwas bei sich — es verschweigen, צָפַן דָּבָר בְּלִבּוֹ, הִסְתִּיר דָּבָר.

Behandeln, 1) Einen gut, schlecht, עָשָׂה טוֹבָה־ רָעָה עִם אִישׁ, הֵיטִיב־ הֵרַע לְאִישׁ. 2) Der Arzt hat ihn schlecht behandelt, הָרֹפֵא לֹא נָתַן לוֹ רְפוּאוֹת מוֹעִילוֹת. 3) Die Waare ist noch nicht behandelt, לֹא הִתְאַחֲדוּ עַד עַתָּה עַל אוֹדוֹת מְחִיר הַמַּעֲרָב.

Behaftet, er ist mit einer bösen Krankheit, מַחֲלָה רָעָה דָבְקָה בוֹ.

Behacken, die Weinstöcke, עָדַר בַּמַּעְדֵּר אֶת הַכֶּרֶם.

Beharrlich, er ist, לִבּוֹ סָמוּךְ.

Beharren, beharre doch bei deinen Beschwörungskünsten, עִמְדִי נָא בַחֲבָרַיִךְ.

Behorchen, Einen, הִתְחַבֵּא לִשְׁמֹעַ דִּבְרֵי אִישׁ.

Behörde, die, s. Obrigkeit. Die höchsten Behörden, מוֹשַׁב גְּדוֹלֵי־ יוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ.

Behutsam sein, im Reden, הִזָּהֵר בִּדְבָרָיו. Sei behutsam in deinem Benehmen, הִזָּהֵר (oder הִשָּׁמֵר) בְּכָל מַעֲשֶׂיךָ.

Behuft, אֲשֶׁר לוֹ פַּרְסָה. Gehörnt und behuft, מַקְרִין מַפְרִיס.

Behausung, die, s. Haus, Wohnung.

Behauen, behauene Steine, אַבְנֵי גָזִית.

Behauptung, die. הַחְלָטָה*.

Behaupten, 1) versichern, הֶחְלִיט*. 2) Eine eroberte Festung — תָּפַשׂ מִבְצָר הַנִּלְכָּד.

Behüten, Gott behüte dich vor allem Bösen, יִשְׁמָרְךָ אֱלֹהִים מִכָּל רָע. Behüte Gott! חָלִילָה לִּי מֵאֱלֹהִים.

Behülflich sein, Einem, עָזַר־ סָעַד אִישׁ.

Behältniß, das, für Getreide, אֵבוּס, אוֹצָר, מַאֲבוּס; für wilde Thiere, סוּגַר.

Behelfen, sich mit Wenigem, *הִשְׁתַּפֵּק בִּמְעַט.

Behend, קַל מְהֵרָה. Ein behender Mensch, אִישׁ קַל, קַל בְּרַגְלָיו.

Beherbergen, Einen, אָסַף אִישׁ אֶל בֵּיתוֹ לָלוּן; fig. wie lange noch willst du beherbergen in deinem Innern deine fehlerhaften Anschläge? עַד מָתַי תָּלִין בְּקִרְבֵּךְ מַחְשְׁבוֹת אוֹנֵךְ.

Beherzt, ein beherzter Mann, אִישׁ לֵבָב, אַמִּיץ־ אַבִּיר לֵב.

Beherzigen, beherzige meine Worte שִׂים־ הַטֵּה לִבְּךָ לִדְבָרַי.

Beherrschung, die, s. Herrschaft.

Beherrschen, ein Volk, מָשַׁל עַל־ בְּ; mit Strenge, רָדָה בְּ; sein Gemüth — מָשַׁל בְּרוּחוֹ.

Beherrscher, der, מֹשֵׁל. Die Beherrscher dieses Volkes, מֹשְׁלֵי הָעָם הַזֶּה.

Bewahren, Etwas, 1) aufbewahren, שָׁמַר־ צָפַן דָּבָר. 2) Einen vor Etwas, שָׁמַר אִישׁ מִן. Gott bewahre mich, s. Behüten.

Bewachung, die, eines Hauses, שְׁמִירַת הַבַּיִת.

Bewachsen, der Acker ist mit Gras, mit Dornen bewachsen, לָבַשׁ הַשָּׂדֶה דֶשֶׁא, עָלָה הַשָּׂדֶה קִמְּשֹׂנִים.

Bewachen, einen Gefangenen, שָׁמַר אֶת הָאָסוּר. Er bewachte ihn beim Ein- und Ausgang יִשְׁמְרֵהוּ בְּבוֹאוֹ וּבְצֵאתוֹ. Liebe und Wahrheit bewachen den König, חֶסֶד וֶאֱמֶת יִצְּרוּ מֶלֶךְ. Einen Weingarten — נָטַר כֶּרֶם.

Bewandtniß, die, es hat folgende Bewandtniß mit dem Hause, זֶה דְּבַר הַבַּיִת.

Bewandert sein, in Kenntnissen, יָדַע דַּעַת.

Bewaffnen, Einen, חָגַר אִישׁ כְּלֵי מִלְחָמָה, הֵרִיק s. Ueben. Ein Bewaffneter, אִישׁ חָגוּר כְּלֵי מִלְחָמָה. Der Mangel kommt über dich wie ein bewaffneter Mann, יָבֹא מַחְסֹרְךָ כְּאִישׁ מָגֵן.

Bewohnbar, מָעוֹן לָשֶׁבֶת, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לָשֶׁבֶת בּוֹ.

Bewohnen, eine Stadt, יָשַׁב עִיר, שָׁכַן בְּתוֹךְ הָעִיר. Meine Familie bewohnt ein kleines Haus

in einem Dorfe, כָּל מִשְׁפַּחְתִּי תָּגוּר בְּבַיִת קָטֹן בְּאַחַד הַכְּפָרִים. Eine bewohnte Stadt, עִיר נוֹשָׁבָה, עִיר מוֹשָׁב.

Bewohner, der, eines Hauses, יוֹשֵׁב הַבַּיִת. Die Bewohner der Lehmhütten, שֹׁכְנֵי בָתֵּי חֹמֶר.

Bewohnerin, die, des Hauses, יוֹשֶׁבֶת הַבַּיִת.

Bewundern, Etwas, תָּמַהּ עַל. Ich bewundere ihre Schönheit, אֶתְמַהּ עַל יָפְיָהּ.

Bewußt, 1) das ist mir nicht, לֹא יָדַעְתִּי זֹאת. Die bewußte Sache, הַדָּבָר הַיָּדוּעַ לְךָ. 3) Ich bin mir keines Vergehens — אֵין בִּי בְּיָדִי חֵטְא. Ich bin mir meiner Unschuld — לִבִּי יוֹדֵעַ תֻּמָּתִי.

Bewußtsein, das, 1) er lag ohne Empfindung und — לֹא הָיָה בוֹ עוֹד רוּחַ. Das Bewußtsein kehrt in ihn zurück, רוּחוֹ תָּשׁוּב אֵלָיו. 2) Mein Bewußtsein spricht mich von dieser Schuld frei, לִבִּי יוֹדֵעַ כִּי אֵין בִּי הֶעָוֹן הַזֶּה.

Bewußtlos, er ist, s. Bewußtsein.

Bewilligung, die, רִשְׁיוֹן.

Bewilligen, ich bewilligte ihm Alles, was er verlangte, עָשִׂיתִי כָּל חֶפְצוֹ.

Bewillkommen, Einen, בָּרֵךְ אִישׁ בְּבֹאוֹ לִרְאוֹת פָּנָיו.

Bewirthen, Einen, שׂוּם לִפְנֵי אִישׁ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת. Wir wurden von ihm vortrefflich bewirthet, נָתַן לְפָנֵינוּ אֹכֶל וּמַשְׁקֶה טוֹבִים מְאֹד.

Bewirken, das hat seinen Tod bewirkt, *זֹאת הִיא סִבַּת מוֹתוֹ. Einem Etwas bei Jemanden, s. Auswirken.

Beweiben, sich, לָקַח־ נָשָׂא אִשָּׁה.

Beweis, der, אוֹת, תּוֹכֵחָה, *הוֹכָחָה. Dieses dient mir zum Beweise, daß du mich liebst, זֶה לִי לְאוֹת כִּי תֶאֱהָבֵנִי. Ich würde ihm meine Rechtssache vorlegen, und meinen Mund füllen mit Beweisen, אֶעֶרְכָה לְפָנָיו מִשְׁפָּט וּפִי אֲמַלֵּא תוֹכָחוֹת.

Beweisen, 1) mit Gründen, הוֹכֵחַ. 2) Tapferkeit, הַרְאֵה גְבוּרָתוֹ, s. Zeigen.

Beweinen, einen Todten, בָּכֹה אֶת הַמֵּת.

Bewegung, die, תְּנוּעָה, נְדִידָה, 1) der Hand, *תְּנוּעַת הַיָּד. In Bewegung bringen, הָנִיעַ אֶת. Die Bewegungen des Feindes beobachten, צָפֹה הֲלִיכוֹת הָאוֹיֵב. 2) Die Stadt gerieth in Bewegung, וַתֵּהֹם הָעִיר, נוֹעַ תָּנוּעַ הָעִיר, כָּל הַקִּרְיָה הוֹמָה. Eine innere heftige Bewegung, הֲמוֹן מֵעַיִם.

Beweglich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לְהָנִיעַ. Bewegliche Güter, *מְטַלְטְלִים.

Bewegen, 1) die Hand, הָנִיעַ אֶת הַיָּד. Nur ihre Lippen bewegten sich, רַק שְׂפָתֶיהָ נָעוֹת. Sich von der Stelle — יָנוּעַ מִמְּקוֹמוֹ. Die Flügel, נָדֵד כָּנָף. 2) Mein Herz ist sehr bewegt, הָמָה לִי לִבִּי. Sie wurde von Mitleid gegen ihn bewegt, נִכְמְרוּ נִחוּמֶיהָ אֵלָיו. 3) Jeder, den sein Gemüth dazu bewog, כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ. Ich weiß nicht, was ihn dazu bewogen hat, לֹא יָדַעְתִּי מֶה הָיָה לוֹ לַעֲשׂוֹת זֹאת, מֶה הֵנִיעַ אֶת לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן.

Bewähren, 1) möge sich dein Wort, יֵאָמֵן נָא דְבָרְךָ. Bewährte Männer, אֲנָשִׁים נֶאֱמָנִים; 2) s. Bewaffnen.

Bewässern, einen Garten, הַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן. Stark — הַרְוֵה אֶת. Der Gärtner bewässert die Pflanzen des Gartens, בַּעַל הַגָּן יָרֹם אֶת מַטָּעֵי הַגָּן.

Bewerben, sich, um die Gunst eines Andern, בַּקֵּשׁ פְּנֵי אִישׁ; um ein Mädchen, דַּבֵּר בְּנַעֲרָה.

Bewerfen, Einen mit Gassenkoth, זָרֹק טִיט חוּצוֹת בְּאִישׁ.

Besagt, s. Erwähnen.

Besatzung, die, einer Festung, אַנְשֵׁי מִלְחָמָה הַחֹנִים בְּעִיר מִבְצָר.

Besoldung, die, שָׂכָר.

Besolden, Einen, נָתֹן שָׂכָר לְ.

Besonder, ein besonderer Ort, מָקוֹם מְיוּחָד.

Besonders, 1) Jeden besonders stellen, הַצֵּג אִישׁ אִישׁ לְבַדּוֹ. 2) Einen besonders lieben, אָהֹב אִישׁ מִכָּל הָאֲנָשִׁים.

Besonnen, ein besonnener Mann, קַר רוּחַ.

Besoffen sein, s. Betrinken.

Besorgniß, die, דְּאָגָה. Aus Besorgniß einer Sache thaten wir es, מִדְּאָגָה מִדָּבָר עָשִׂינוּ זֹאת.

Besorgen, 1) ein Geschäft, עָשֹׂה מְלָאכָה, חֵפֶץ. Er besorgt seine Angelegenheiten nach Recht, יְכַלְכֵּל

דְּבָרָיו שֶׁבְּפִמְט ; 2) Um Etwas, wegen Etwas besorgt sein, דָּאַג לְ, מִן. Ich besorge, es möchte f. Befürchten.

Besudeln, die Kleider, טִנֵּף הַבְּגָדִים. Eure Hände sind mit Blut besudelt, כַּפֵּיכֶם נְגֹאֲלוּ בַדָּם. Sich besudeln, הִתְגָּאֵל.

Besuch, der, einen Besuch bei Jemanden machen, בּוֹא לִרְאוֹת פְּנֵי אִישׁ.

Besucht, dieser Ort ist יָבֹאוּ אֲנָשִׁים רַבִּים אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה.

Besuchen, Einen, בּוֹא לִרְאוֹת פְּנֵי אִישׁ. Er besuchte sein Weib mit einem Ziegenböcklein פָּקַד אֶת אִשְׁתּוֹ בִּגְדִי עִזִּים.

Besaufen, sich, s. Betrinken.

Besiegeln, eine Schrift, חָתַם בְּחֹתָם אֶת הַמִּכְתָּב.

Besiegen, den Feind, גָּבַר, הִתְגַּבֵּר עַל הָאוֹיֵב, יָכֹל לְאוֹיֵב.

Besitz, der, יְרֻשָּׁה, מוֹרָשׁ, מוֹרָשָׁה, אֲחֻזָּה, נַחֲלָה. Etwas in Besitz nehmen, יָרַשׁ אֶת, הֶאֱחַז בְּ. Ihr sollt die Stadt in Besitz nehmen, וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת הָעִיר. Einem ein Land zum Besitze geben, הוֹרִישׁ אֶרֶץ אֶת אִישׁ.

Besitzung, die, אֲחֻזַּת אֶרֶץ. Gib uns eine — תֶּן לָנוּ אֲחֻזָּה.

Besitzen, er besitzt einen Garten, יֶשׁ לוֹ גַּן. Er besaß, הָיָה לוֹ. Kenntnisse — יָדַע דַּעַת.

Besitzer, der, eines Hauses, בַּעַל הַבַּיִת.

Besitzerin, die, eines Weinberges, בַּעֲלַת הַכֶּרֶם.

Besichtigen, s. Besehen.

Besingen, einen Helden, שׁוּר תְּהִלַּת הַגִּבּוֹר; eine Braut, שׁוּר שִׁיר הִלּוּלִים לִכְבוֹד הַכַּלָּה בְּחֻפָּתָהּ.

Besinnungslos, er ist, אֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ נַפְשׁוֹ.

Besinnen, sich, 1) ich kann mich nicht darauf — אֵינֶנִּי זֹכֵר אֶת הַדָּבָר. 2) Ich will mich — אַשְׂכִּיל עַל הַדָּבָר. 3) Sich Anders — שׁוּב מִמַּחֲשַׁבְתּוֹ.

Beseitigen, Etwas, הֵסַר דָּבָר.

Besaiten, eine Harfe, קָשַׁר מֵיתָרִים עַל הַכִּנּוֹר.

Beseufzen, Etwas, הֶאֱנַח עַל דָּבָר.

Besehen, Etwas, רָאָה בְדָבָר.

Besetzen, den Tisch mit Speisen, נָתַן אֹכֶל עַל כָּל הַשֻּׁלְחָן. Der Feind hat die Stadt besetzt, הָאוֹיֵב הוֹרִישׁ אֶת הָעִיר, s. Besitz. Ein Kleid mit Gold — תָּפַשׂ אֶת שְׂפַת הַבֶּגֶד זָהָב; ein Amt, הִפְקִיד פָּקִיד עַל.

Beseligen, ihr Anblick beseligt mich, מֵאֲשֶׁר אֲנִי בְּרָאתִי אֹתָהּ.

Besen, der, מַטְאֲטֵא, s. Ausfegen.

Besänftigen, einen Zornigen, הֵשִׁב חֲמַת אִישׁ. Eine sanfte Antwort besänftigt den Zorn, מַעֲנֶה רַךְ יָשִׁיב חֵמָה.

Beseelen, Einen, von Gott, נָתַן נְשָׁמָה לְ. Jedes beseelte Geschöpf, כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאַפּוֹ, כָּל הַנְּשָׁמָה. Die Liebe für das Vaterland beseelte sie, אַהֲבַת אֶרֶץ מוֹלַדְתָּם הֵעִירָה רוּחָם.

Betagt, ein betagter Mann, הַבָּא בַּיָּמִים, כַּבִּיר יָמִים.

Betasten, Einen, מוּשׁ (מָשַׁשׁ) אִישׁ.

Betiteln, wie ist das Buch betitelt? מַה־שֵּׁם הַסֵּפֶר.

Betäubung, die, תַּרְדֵּמָה, s. Ausgießen.

Betäuben, ich fiel betäubt zur Erde, נִרְדַּמְתִּי עַל פָּנַי אָרְצָה.

Bethören, Einen, הִטְעָה אִישׁ. Sie sind ein bethörtes Volk, עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם.

Bethaus, das, בֵּית תְּפִלָּה.

Bethauen, die bethauten Fluren des Frühlings, הַשָּׂדוֹת הַנִּמְלָאוֹת טַל בְּאָבִיב.

Betheuern, Etwas mit einem Eide, הִשָּׁבַע בְּנַפְשׁוֹ עַל דָּבָר.

Bethränen, Etwas, כַּסּוֹת דִּמְעָה אֶת, s. Benetzen.

Bett, das, 1) zum Schlafen מִטָּה, עֶרֶשׂ, מִשְׁכָּב, יָצוּעַ. Die Betten, מִטּוֹת, עֲרָשׂוֹת. Im Bette liegen, שָׁכַב עַל הַמִּטָּה. Zu Bette gehen, הָלַךְ לִישׁוֹן עַל מִשְׁכָּבוֹ. Ein prächtiges Bett, מִטָּה כְבוּדָה. 2) Eines Flusses. Er überschreitet alle seine Betten, וְעָלָה עַל כָּל אֲפִיקָיו.

Bettdecke, die, כְּסוּי הַמִּטָּה.

Betttuch, das, שִׂמְלַת הַמִּטָּה.

Bettlägerig werden, נָפַל לְמִשְׁכָּב. Er ist, שֹׁכֵב הוּא עַל עֶרֶשׂ דְּוָי.

Bettler, der, מְחַזֵּר עַל הַפְּתָחִים, מְבַקֵּשׁ נְדָבָה,

מְבַקֵּשׁ לֶחֶם, מְבַקֵּשׁ מַתָּנָה מֵהָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים עָלָיו.

Bettlerin, die, מְבַקֶּשֶׁת לֶחֶם.

Bettelarm, er ist, חֲסַר לֶחֶם הוּא.

Betteln, vor den Thüren, הָלַךְ מִבַּיִת אֶל בַּיִת לְבַקֵּשׁ לֶחֶם, מַתָּנָה.

Bettelstab, der, er wird noch an den Bettelstab kommen, יִוָּרֵשׁ וִיבַקֶּשׁ לָחֶם.

Bettelstolz, der, גַּאֲוַת רָשׁ.

Betten, sich, הִצִּיעַ.

Beten, zu Gott, הִתְפַּלֵּל, עָתַר, הֶעְתַּר, הִתְחַנֵּן אֶל אֱלֹהִים. Der Betende, מִתְפַּלֵּל.

Betrag, der, der Unkosten, *סַךְ הַהוֹצָאוֹת.

Betragen, 1) das Ganze beträgt, *סַךְ הַכֹּל. 2) Er beträgt sich gut, טוֹב דַּרְכּוֹ.

Betragen, das, דֶּרֶךְ. Sein Betragen gefällt mir nicht, דַּרְכּוֹ אֵינֶנּוּ יָשָׁר בְּעֵינַי.

Betracht, in, s. Rücksicht.

Betrachtung, die, *הִתְבּוֹנְנוּת.

Betrachten, Einen, 1) mit den Augen הִתְבּוֹנֵן אֶל, בְּ. Betrachte die Wunderthaten Gottes, הִתְבּוֹנֵן נִפְלְאוֹת אֵל. 3) Er betrachtet mich als einen Fremden, לְזָר יַחְשְׁבֵנִי, זָר אֲנִי בְעֵינָיו.

Betroffen sein, s. Bestürzt.

Betrug, der, מִרְמָה, תַּרְמִית. Deine Zunge spinnt Betrug, לְשׁוֹנְךָ תַּצְמִיד מִרְמָה. Von den Götzen: Ein Werk des Betrugs, מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים.

Betrunkenheit, die, שִׁכָּרוֹן.

Betrauern, einen Todten הִתְאַבֵּל, סָפַד עַל מֵת, נוּד־ סָפַד לַמֵּת.

Betriebsam, er ist, חָרוּץ הוּא.

Betrübt sein, um Einen, הֶעֱצַב עַל, אֶל. Ein betrübter Mann, אִישׁ עֲצוּב רוּחַ. Ein Weib mit betrübtem Gemüthe, אִשָּׁה עֲצוּבַת רוּחַ.

Betrübniß, die, עֶצֶב, עַצֶּבֶת, *עַצְבוּת.

Betrüben, Einen, עִצֵּב־ עַצֵּב־ הוֹגָה אִישׁ. Sich betrüben, הִתְעַצֵּב.

Betrügliche Reden, דִּבְרֵי מִרְמָה.

Betrügen, Einen, רִמָּה־ עָקַב אִישׁ.

Betrüger, der, אִישׁ מִרְמָה, הַמְרַמֶּה רֵעוֹ. Ich werde sein in seinen Augen wie ein Betrüger, וְהָיִיתִי בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ.

Betrügerische Handlungen, מַעֲשֵׂי מִרְמָה.

Betrügereien, die, מִרְמוֹת.

Betrinken, sich, שָׁתָה שֵׁכָר, שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן. Betrunken sein, werden, שָׁכַר. Sie ist betrunken, aber nicht vom Weine, שְׁכֻרַת וְלֹא מִיָּיִן. Sich betrunken stellen, הִשְׁתַּכֵּר. Er hielt sie für eine Betrunkene, יַחְשְׁבֶהָ לְשִׁכּוֹרָה. Einen betrunken machen, שִׁכֵּר אִישׁ, s. Berauschen. Ein Betrunkener, שִׁכּוֹר, (weibl.) שִׁכֹּרָה, גֶּבֶר עֲבָרוֹ יָיִן.

Betrunkene Leute, שִׁכֹּרִים, הֲלוּמֵי יָיִן.

Betreten, einen Ort, דָּרַךְ בְּמָקוֹם. Der Weg, welchen die Frevler betraten, הָאֹרַח אֲשֶׁר דָּרְכוּ מְתֵי אָוֶן. Wie dein Fuß die Stadt betritt, בְּבֹא רַגְלֵךְ הָעִירָה. Er betrat die Bühne, עָמַד עַל הָעַמּוּד. Betreten lassen, הִדְרִיךְ אִישׁ בְּ.

Betreten, er war, s. Verwirrt.

Beträchtlich, אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ מִצְעָר, רַב. Er besitzt ein beträchtliches Vermögen, יֵשׁ לוֹ רְכוּשׁ רָב.

Betreff, ich sprach mit ihm in Betreff deiner, דִּבַּרְתִּי אֵלָיו עַל אוֹדוֹתֶיךָ.

Betreffen, 1) wenn der Dieb beim Einbruch betroffen wird, אִם בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב. 2) Anlangen, לְ. Was die Fürsten betrifft, so herrschen sie nach dem Recht, וּלְשָׂרִים לְמִשְׁפָּט יָשֹׂרוּ. Es betrifft mich und nicht dich, הַדָּבָר נֹגֵעַ אֵלַי וְלֹא אֵלֶיךָ, s. Angehen.

Betstunde, die, עֵת תְּפִלָּה, שְׁעַת הַתְּפִלָּה, זְמַן שַׁחֲרִית (עַרְבִית).

Bejahen, ich fragte ihn: ist Jemand hier oder nicht? und er bejahete es, שְׁאֶלְתִּיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ אִם אָיִן? וַיֹּאמֶר יֵשׁ.

Bejahrt, בָּא בַּיָּמִים, שְׂבַע יָמִים. Ich dachte, die Bejahrten mögen Weisheit verkünden, אָמַרְתִּי רַב שָׁנִים יוֹדִיעוּ חָכְמָה.

Bejammern, er bejammerte sie, יְיֵלִיל עָלֶיהָ.

Becher, der, כּוֹס, גָּבִיעַ, plur. גְּבִיעִים, כּוֹסוֹת.

Belagerung, die, מָצוֹר. Belagerte Stadt, עִיר נְצוּרָה.

Belagern, eine Stadt, צוּר־ חָנָה עַל עִיר. Die Stadt wird belagert werden, הָעִיר תָּבוֹא בַּמָּצוֹר.

Belagerer, die, einer Stadt, הַצָּרִים עַל הָעִיר. Belagerer kommen aus fernem Lande, נֹצְרִים בָּאִים מֵאֶרֶץ הַמֶּרְחָק.

Beladen, Jeder belud seinen Esel, וַיַּעֲמֹס אִישׁ עַל חֲמֹרוֹ. Beladet euer Vieh, טַעֲנוּ אֶת בְּעִירְכֶם. Mit einer Last beladen, עָמוּס מַשָּׂא.

Belang, der, eine Sache von keinem — דָּבָר קָטֹן עֵרֶךְ.

Belangen, Einen, s. Verklagen.

Belasten, ein Vieh, s. Beladen. Wehe dem schuldbelasteten Volke! הוֹי עַם כֶּבֶד עָוֹן.

Belohnung, die, שָׂכָר, גְּמוּל, שִׁלּוּם, plur. שִׁלּוּמִים, שַׁלְמֹנִים.

Belohnen, Einen, שַׁלֵּם לְאִישׁ גְּמוּלוֹ.

Belustigung, die, שְׂחוֹק, *הִתְעַלְּסוּת.

Belustigen, ruft ihn, daß er uns belustige, קִרְאוּ לוֹ וִישַׂחֶק לָנוּ. Sich belustigen, הִתְעַלֵּס.

Belaubt, ein belaubter Baum, עֵץ רַעֲנָן.

Belauern, belauschen, Einen, הִתְחַבֵּא לִשְׁמֹעַ דִּבְרֵי אִישׁ, לִרְאוֹת מַעֲשֵׂה אִישׁ.

Belaufen, 1) von Thieren, s. Bespringen. 2) Wie hoch beläuft sich der Kaufpreis? כַּמָּה כֶּסֶף הַמְּחִיר.

Beliebt sein, bei den Leuten, מָצָא חֵן בְּעֵינֵי אָדָם. Sich beliebt machen bei Einem, לָקַח נֶפֶשׁ אִישׁ.

Belieben, wenn es dir beliebt, mit mir zu gehen, אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת אִתִּי.

Belieben, das, thue nach — עֲשֵׂה כַּטּוֹב וְכַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ.

Belügen, Einen, כִּזֵּב בְּאִישׁ, לְאִישׁ. Belüge nicht deine Magd, אַל תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ. Mit ihrer Zunge belogen sie ihn, בִּלְשׁוֹנָם יְכַזְּבוּ לוֹ.

Beleibt sein, werden, עָבָה. Ein sehr beleibter Mann אִישׁ בָּרִיא מְאֹד.

Beleidigen, Einen, הַכְלִים אִישׁ. Wir wurden nicht beleidigt, לֹא הָכְלָמְנוּ.

Beleuchtung, die, 1) wer besorgt die Beleuchtung der Stadt? עַל מִי לְהָאִיר אֶת הָעִיר. 2) Eine Beleuchtung sollst du an der Arche machen, צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה.

Beleuchten, ein Zimmer, הָאֵר אֶת הַחֶדֶר, s. Umsonst.

Bellen, vom Hunde, נָבַח. Der Hund bellt, הַכֶּלֶב יֶחֱרַץ לְשׁוֹנוֹ, הַכֶּלֶב נֹבֵחַ.

Bellen, das, *נְבִיחָה.

Beleben, 1) einen Schwächling beleben, הֵשִׁיב רוּחַ אִישׁ חַלָּשׁ. 2) Einen Todten, הֶחֱיָה אֶת הַמֵּת. Gott tödtet und belebt, יְיָ מֵמִית וּמְחַיֶּה. 3) Das Alles belebende Sonnenlicht, אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ הַמֵּאִיר כֹּל. Eine belebte Stadt, עִיר רַבַּת עָם.

Belegen, 1) den Zimmerboden mit Brettern, חִפָּה־ צִפָּה אֶת קַרְקַע הַחֶדֶר קְרָשִׁים. 2) Von der Begattung einiger Thiere, z. B. vom Pferde: das Pferd belegt seine Stute, הַסּוּס יָבוֹא עַל סוּסָתוֹ. s. Bespringen. 3) Ein Land mit Steuern, mit einer Geldstrafe — שׂוּם מַס־ נָתַן עֹנֶשׁ עַל הָאָרֶץ.

Belesen, er ist, הוּא יוֹדֵעַ סֵפֶר, קָרָא סְפָרִים הַרְבֵּה.

Belehrung, die, nimm Belehrung an aus seinem Munde, קַח נָא מִפִּיו תּוֹרָה. Er öffnet ihnen das Ohr für die Belehrung, יִגְלֶה אָזְנָם לַמּוּסָר.

Belehren, Einen, לִמֵּד־ הוֹרוֹת־ אַלֵּף אִישׁ. Aus deiner Lehre belehrst du ihn, מִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ. Belehrt mich, und ich will schweigen, הוֹרוּנִי וַאֲנִי אַחֲרִישׁ. Ich will dich fragen, und du belehre mich, אֶשְׁאָלְךָ וְהוֹדִיעֵנִי. Belehrt man den Weisen so erlangt er Einsicht, בְּהַשְׂכִּיל לְחָכָם יִקַּח דָּעַת. Sich von Einem belehren lassen, לָקַח תּוֹרָה מִפִּי אִישׁ, הִטָּה אָזְנוֹ לִמְלַמְּדוֹ.

Belästigung, die, דְּבַר הַכֹּבֵד עַל אִישׁ.

Belästigen, er belästigt mich mit seinem Besuche יָבֹא לִרְאוֹת פָּנַי וְיִכְבַּד עָלַי. Ich belästigte dich nicht mit Speisopfern, לֹא הֶעֱבַדְתִּיךָ בְּמִנְחָה, s. Beschwerlich, Lästig sein.

Bemasten, ein Schiff, עָשָׂה־ הֶעֱמִד תֹּרֶן עַל הָאֳנִיָּה.

Bemühung, die, עָמָל, *טֹרַח. Ein guter Lohn für seine — שָׂכָר טוֹב בַּעֲמָלוֹ.

Bemühen, יָגַע אִישׁ. Bemühe nicht das ganze Volk dahin, אַל תְּיַגַּע שָׁמָּה אֶת כָּל הָעָם. Sich be-

mühen, יָגַע, עָמַל. Ich bemühte mich vergebens, לַשָּׁוְא יָגַעְתִּי, עָמַלְתִּי.

Bemittelt, er ist, יֵשׁ לוֹ הוֹן.

Bemitleiden, Einen, נוּד לְאִישׁ.

Bemeistern, seine Leidenschaften, מָשַׁל בְּרוּחוֹ, s. Bemächtigen.

Bemächtigen, sich einer Stadt, eines Menschen, לָקַח־ תָּפַשׂ עִיר, תָּפַשׂ אִישׁ. Er bemächtigt sich des Reiches durch Schmeicheleien, וְהֶחֱזִיק מַלְכוּת בַּחֲלַקְלַקּוֹת. Die Angst bemächtigte sich seiner, צָרָה הֶחֱזִיקַתְהוּ.

Bemänteln, Etwas, חִפָּה־ חִפֵּא דָבָר. Die Söhne Israels bemäntelten die unredlichsten Dinge, וַיְחַפְּאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן.

Bemerkbar, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לִרְאוֹת בְּעֵינוֹ. Die Flecken der Sonne sind bemerkbar, בֶּהָרוֹת הַשֶּׁמֶשׁ נִכָּרוֹת לְעֵין רוֹאֶה.

Bemerken, Etwas, mit den Augen, רָאָה אֶת; mit dem Verstande, יָדַע, הֵבִין. Mein Volk bemerkt Nichts, עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנָן.

Benagen, Etwas, עָרַק אֶת, (nach Einigen) גֵּרֵם אֶת. Die mich benagen, schlafen nicht, וְעֹרְקַי לֹא יִשְׁכָּבוּן.

Benachbart, Egypten und die benachbarten Länder, מִצְרַיִם וּשְׁכֵנֶיהָ.

Benachrichtigen, Einen von Etwas, הוֹדִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ.

Benöthigt sein, einer Sache, *צָרַךְ לְדָבָר.

Benützen, ein Mann, der einen Weinberg gepflanzt und ihn noch nicht benützt, הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ.

Beneiden, Einen, קִנֵּא אִישׁ, בְּאִישׁ. Ich beneide dich und dein Werk, קִנֵּאתִי בְּךָ וּבְפֹעַל כַּפֶּיךָ. Er beneidet mich um mein Haus, יְקַנֵּא בִּי כִּי יֵשׁ לִי בַּיִת.

Bengel, der, 1) Knittel, תּוֹתָח. 2) Ein roher Mensch, בַּעַר *גֹּלֶם.

Bändigen, ein wildes Thier, כָּבַשׁ חַיָּה רָעָה.

Benebeln, meine Blicke sind benebelt, חָשְׁכוּ עֵינַי. Sich benebeln, s. Betrinken.

Benedeien, Gott, בֵּרַךְ אֱלֹהִים.

Benehmen, 1) dieses Haus benimmt mir das Licht, הַבַּיִת הַזֶּה יִמְנַע מִמֶּנִּי אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ. 2) Ich habe ihm seine Furcht benommen, הֲסִרֹתִי מֵעָלָיו פַּחְדּוֹ. Ich werde ihm diesen Gedanken — אֲשִׁיבוֹ מִמַּחְשַׁבְתּוֹ הַזֹּאת. 3) Er benimmt sich gut, טוֹב דַּרְכּוֹ.

Benetzen, ich benetzte dich, mein Brief! mit meinen Thränen, הָהּ אִגַּרְתִּי! אֲרַיֶּךָ דִמְעָתִי. Mit meinen Thränen benetze ich meine Lagerstätte, בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה.

Benennen, קָרוֹא בְשֵׁם, s. Nennen.

Beste, das, 1) das Ausgesuchteste einer Sache, מִבְחָר, מֵיטָב. Das Beste des Landes sollt ihr verzehren, טוּב הָאָרֶץ תֹּאכֵלוּ. Das Beste seines Feldes und seines Weingartens, מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ. 2) Suchet das Beste der Stadt, דִּרְשׁוּ אֶת שְׁלוֹם הָעִיר. Ich that dieses zu deinem Besten, עָשִׂיתִי זֹאת לְטוֹב לָךְ. 3) Das Beste ist, wir gehen in die Stadt, אֵין לָנוּ טוֹב כִּי הָלֹךְ נֵלֵךְ הָעִירָה, s. Besser. 4) Einen zum Besten haben, הֵתֵל בְּאִישׁ.

Besser, 1) für mich ist nichts besser, als daß ich mich rette in das Land der Philister, אֵין לִי טוֹב כִּי הִמָּלֵט אִמָּלֵט אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים. 2) Gehorsam ist besser als ein Opfer, שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב. Sein Herz ist besser als das Deinige, טוֹב לִבּוֹ מִלִּבְּךָ. Besser ist ein guter Ruf als großer Reichthum, נִבְחָר שֵׁם מֵעֹשֶׁר רָב. Eure besten Weinberge wird er nehmen, כַּרְמֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקָּח. 3) Mein kranker Bruder befindet sich heute besser, רָפְתָה הַיּוֹם מַחֲלַת אָחִי.

Bessern sich, 1) der Kranke bessert sich, הַחֹלֶה יָחֵל לִחְיוֹת מֵחָלְיוֹ. 2) In Rücksicht auf den sittlichen Zustand, הֵיטִב דְּרָכָיו, מַעֲלָלָיו, שׁוּב מֵרָעָתוֹ.

Beehren, beehren sie mich mit ihrem Besuche, יוֹאֶל נָא וְיָבֹא לִרְאוֹת פָּנַי.

Beet, das, in Gärten, עֲרוּגָה.

Beelzebub, (ein Abgott der Philister) בַּעַל זְבוּב.

Beängstigen, s. Aengstigen.

Beendigen, s. Endigen.

Beerben, Einen, יָרַשׁ אִישׁ. Der Sohn meines Hauses beerbt mich, בֶּן בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי.

Beerdigung, die, eines Todten, קְבוּרַת הַמֵּת.

Beerdigen, einen Todten, קָבַר־קִבֵּר אֶת הַמֵּת.

Beere, die, vorzüglich der Oliven, גַּרְגַּר.

Befahren, eine befahrene Straße, דֶּרֶךְ אֲשֶׁר הָלְכוּ בוֹ אֲנָשִׁים בָּאֳנִיּוֹת. Ein nie befahrenes Meer, יָם אֲשֶׁר לֹא הָלְכָה בוֹ אֳנִי שַׁיִט.

Befallen, es befiel ihn eine große Furcht, נָפְלָה עָלָיו אֵימָה גְדוֹלָה.

Befangen, ein befangener Mensch, חָרֵד.

Befassen, sich mit Etwas, s. Beschäftigen.

Befolgen, ich habe deinen Befehl befolgt, עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי.

Bevollmächtigung, die, הַרְשָׁאָה*.

Bevollmächtigen, Einen, הִרְשָׁה אִישׁ*.

Bevor, בְּטֶרֶם, s. Ehe.

Befördern, 1) einen Brief, מִהֵר לִשְׁלֹחַ הָאִגֶּרֶת אֶל. 2) Einen zu Etwas, s. Erheben.

Beförderer, der, s. Unterstützer.

Befugt, er ist nicht befugt, ein Urtheil zu fällen, לֹא לוֹ לִשְׁפֹּט מִשְׁפָּט.

Befiedert ein stark befiederter Adler, נֶשֶׁר רַב נוֹצָה.

Befühlen, Etwas, מוּשׁ, מָשַׁשׁ אֶת, s. Betasten. Vielleicht wird mich mein Vater befühlen, אוּלַי יְמֻשֵּׁנִי אָבִי.

Befindlich, Alles hier befindliche Geld, כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא פֹּה.

Befinden, 1) sich in einer Stadt, הִמָּצֵא בְּעִיר. Alle, die sich bei ihm befanden, כָּל הַנִּמְצָאִים עִמּוֹ. Befindet sich Jemand in dem Zimmer? הֲיֵשׁ אִישׁ בַּחֶדֶר אִם אַיִן. 2) Befindest du dich wohl? הֲשָׁלוֹם לָךְ.

Befinden, das, ich erkundigte mich nach seinem Befinden, שָׁאַלְתִּי לִשְׁלוֹמוֹ; geschieht es durch einen persönlichen Besuch, שָׁאַלְתִּי לוֹ לְשָׁלוֹם, פְּקַדְתִּיו לְשָׁלוֹם.

Befürchten, was ich befürchtete, das kam über mich, וַאֲשֶׁר יָגֹרְתִּי יָבֹא לִי. Ich befürchte, daß es geschehen könnte, הִנְנִי יָרֵא פֶּן יִהְיֶה.

Befeuchten, Mehl, רָסַס קֶמַח, s. Anfeuchten.

Beflügeln, die Liebe beflügelte seine Schritte הָאַהֲבָה שָׂמָה־שׁוּתָה רַגְלָיו כָּאַיָּלוֹת.

Beflissen, er war beflissen, sein Vermögen zu vermehren, יָגַע לְהַרְבּוֹת הוֹנוֹ.

Befleißen, Befleißigen, sich, יָגַע. Er befliß, befleißigte sich einer guten Handschrift, יָגַע לִכְתֹּב הֵיטֵב.

Befleckung, die, גֹּעַל.

Beflecken, die Hände mit Blut, גָּאַל כַּפָּיו בְּדָם. Ich befleckte alle meine Kleider, כָּל מַלְבּוּשַׁי אֶגְאָלְתִּי. Sich beflecken, הִתְגָּאֵל. Wehe der befleckten Stadt! הוֹי הָעִיר הַנִּגְאָלָה. Sie hat ihren guten Ruf befleckt, טִמְּאַת הַשֵּׁם הִיא.

Befehl, der, des Königs, דְּבַר הַמֶּלֶךְ מִצְוַת־מִפְקַד־.

Befehligen, ein Heer, יָצֹא וּבוֹא לִפְנֵי עַם הַצָּבָא.

Befehlshaber, der, שַׂר הַצָּבָא, רֹאשׁ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה.

Befehlen, 1) er befahl mir hinzugehen, צִוָּה אֹתִי, צִוַּנִי לָלֶכֶת שָׁמָּה. 2) Seine Seele Gott befehlen, הִפְקִיד רוּחוֹ בְּיַד אֱלֹהִים. Befiehl dem Herrn deine Angelegenheiten, גֹּל אֶל יְיָ מַעֲשֶׂיךָ.

Befestigen, 1) eine Stadt, חִזֵּק־בִּצֵּר עִיר. 2) Ich werde den Thron seines Reiches befestigen, וְכֹנַנְתִּי אֶת כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ. Salomo befestigte sich in seinem Königthum, וַיִּתְחַזֵּק שְׁלֹמֹה עַל מַלְכוּתוֹ. Er hat mich in meinem Entschluß befestiget, הוּא חִזֵּק אֶת לִבִּי, לְבַצַּע אֶת אֲשֶׁר זָמַמְתִּי לַעֲשׂוֹת.

Befragen, Einen um Etwas, שָׁאַל אִישׁ עַל דָּבָר. Gott — שָׁאַל־דָּרַשׁ אֱלֹהִים, בֵּאלֹהִים.

Befruchten, der Regen tränkt die Erde, und befruchtet sie. הַגֶּשֶׁם מַרְוֶה הָאָרֶץ וּמוֹלִידָהּ.

Befriedigen, 1) einen Gläubiger, הִרְצָה־שִׁלֵּם אֶת הַנֹּשֶׁה. 2) Eine Lust befriedigen, ist der Seele angenehm, תַּאֲוָה נִהְיָה תֶּעֱרַב לְנָפֶשׁ.

Befreiung, die, aus einer Noth, תְּשׁוּעָה; aus der Gefangenschaft, גְּאוּלָּה, פְּדוּת; aus dem Kerker, פְּקַח־קוֹחַ.

Befreundet sein, s. Verwandt.

Befreien, 1) Einen von Räubern, הוֹשִׁיעַ אִישׁ מִיַּד הַשּׁוֹדְדִים. Er befreiete uns von unsern Drängern, וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ. Befreie mich aus der Hand der Söhne des Auslands, פְּצֵנִי מִיַּד בְּנֵי נֵכָר.

Einen von Fesseln, aus der Gefangenschaft — פָּתַח מוֹסְרוֹת אִישׁ, פָּדָה אִישׁ. 2) Einen von Abgaben — עָשָׂה אִישׁ חָפְשִׁי. Er befreiete die Gefangenen, קָרָא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר.

Befreier, der, מוֹשִׁיעַ, plur. מוֹשִׁיעִים.

Befremden, deine Reden befremden mich, אֶתְמַהּ עַל דְּבָרֶיךָ, נִפְלָאִים לִי אֲמָרֶיךָ, לֹא אֵדַע שָׁחְרָם.

Bepanzern, Einen, הִלְבִּישׁ אִישׁ שִׁרְיוֹן.

Bepacken, ein Pferd, טָעַן אֶת הַסּוּס. s. Beladen.

Bepflanzen, einen Garten mit Obstbäumen, נָטַע אֶת הַגַּן עֵץ פְּרִי.

Bezahlung, die, einer Schuld, שִׁלּוּם הַחוֹב.

Bezahlen, einen Gläubiger, שִׁלֵּם אֶת הַנֹּשֶׁה. Er bezahlte ihm mit gleicher Münze, (figürlich) הֵשִׁיב לוֹ כִּגְמוּל יָדָיו.

Bezaubern, das schöne Mädchen hat ihn bezaubert, הַנַּעֲרָה הַיָּפָה לָקְחָה נַפְשׁוֹ.

Beziehung, in, s. Betreff.

Beziehen, 1) eine Harfe mit Saiten, s. Besaiten. 2) Ein Zimmer, בּוֹא הַחֲדְרָה לָשֶׁבֶת שָׁם.

Bezirk, der, von Jerusalem, פֶּלֶךְ יְרוּשָׁלַיִם.

Bezeigen, Einem seine Gewogenheit, sein Beileid, נָטָה חֶסֶד אֶל אִישׁ, נוּד לְאִישׁ.

Bezeugen, Zeugniß ablegen, הֵעִיד. Die Wahrheit einer Sache — הֵעִיד לֵאמֹר אֱמֶת הַדָּבָר.

Bezeichnen, Schaafe, הִתְוָה תָו עַל הַצֹּאן. Er legt Gerste an die bezeichnete Stelle, וְשָׂם שְׂעֹרָה נִסְמָן.

Bezwingen, Völker, כָּבַשׁ־ כִּבֵּשׁ עַמִּים.

Bezweifeln, eine bezweifelte Sache, דָּבָר מְסֻפָּק*.

Bezähmen, seine Triebe, מָשַׁל בְּרוּחוֹ. Meines Ruhmes wegen bezähme ich meinen Zorn gegen dich, לְמַעַן תְּהִלָּתִי אֶחֱטָם לָךְ.

Bekannt, 1) was Viele wissen: Das ist eine längst bekannte Sache, הַדָּבָר הַזֶּה נוֹדַע מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם. Einem Etwas bekannt machen, הוֹדִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ. s. Oeffentlich. 2) Was jeder kennt: Bekannt unter den Völkern wird ihr Geschlecht, וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם זַרְעָם. Bekannte Männer, אֲנָשִׁים יְדוּעִים. Ich bin nicht mit ihm bekannt, לֹא יְדַעְתִּיו.

Bekanntlich, יָדוּעַ כִּי.

Bekanntmachung, die, קְרִיאָה, הַכְרָזָה*, מוֹדָעָה.

Bekannter, ein, Einer meiner Bekannten, אֶחָד מִיֹּדְעַי. Alle seine Bekannten, כָּל יֹדְעָיו.

Bekanntschaft, die, Bekanntschaft haben mit Einem, יָדַע אִישׁ. Ich habe vor einigen Tagen Bekanntschaft mit ihm gemacht, יְדַעְתִּיו זֶה יָמִים מִסְפָּר. Das ist eine alte Bekanntschaft, יְדַעְתִּיו מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם.

Bekommen, 1) Geld von Einem, קִבֵּל כֶּסֶף מֵאִישׁ. Hier ist kein Brod zu bekommen, לֹא יִמָּצֵא פֹה לֶחֶם. Sie wird keinen Mann — לֹא יִקָּחֶהָ אִישׁ לוֹ לְאִשָּׁה. 2) Er hat das Fieber bekommen, בָּאָה עָלָיו־ דָּבְקָה בּוֹ הַקַּדַּחַת. Lust bekommen, הִתְאַוָּה תַאֲוָה. 3) Die Speise ist ihm schlecht bekommen, הָאֹכֶל הָיָה לוֹ לְזָרָא. s. Anschlagen.

Beköstigen, Einen, נָתַן לְאִישׁ מִחְיָתוֹ, כִּלְכֵּל אִישׁ.

Bekümmert, ich bin bekümmert meiner Sünde wegen, אֶדְאַג מֵחַטָּאתִי.

Bekümmerniß, die, דְּאָגָה, יָגוֹן.

Bekümmern, sich um Etwas, שִׁית לִבּוֹ לְדָבָר. Bekümmere dich um deine Heerden, שִׁית לִבְּךָ לַעֲדָרֶיךָ. Er bekümmerte sich neben ihm um Nichts, als um das Brod, לֹא יָדַע אִתּוֹ מְאוּמָה כִּי אִם הַלֶּחֶם.

Bequem, ich sitze, טוֹב מוֹשָׁבִי. Ich habe eine bequeme Wohnung, יִרְוַח לִי בְּבֵית מוֹשָׁבִי.

Bequemen, sich nach dem Willen eines Andern, עָשָׂה כִּרְצוֹן אִישׁ. s. Nachgeben.

Beklagen, sich, 1) was beklagt sich der Mensch im Leben? מַה־יִּתְאוֹנֵן אָדָם חָי. Das Volk beklagte sich, וַיְהִי הָעָם כְּמִתְאֹנְנִים. 2) Den Tod eines Freundes — נוּד לְאֹהֵב מֵת.

Bekleiden, 1) nackte Menschen, הִלְבִּישׁ עֲרוּמִּים בְּגָדִים. 2) Bedecken: die Sonne bekleidet die Fluren mit Grün, הַשֶּׁמֶשׁ תַּלְבִּישׁ הַשָּׂדוֹת דֶּשֶׁא. s. Kleiden.

Beklemmen, die Angst beklemmt mein Herz, צַר לִי לִבִּי מִפַּחַד.

Beklecken, mit Dinte befleckt, נִכְתָּם בִּדְיוֹ.

Bekehren, sich, von Sündern, שׁוּב מִדַּרְכּוֹ הָרָעָה.

Bekämpfen, Einen, הִלָּחֵם בְּאִישׁ, אֶת אִישׁ. Bekämpfe die, die mich bekämpfen, לְחַם אֶת לֹחֲמָי.

Bekenntniß, das, תּוֹדָה. Ein Bekenntniß ablegen, נָתַן תּוֹדָה.

Bekennen, 1) sie kehren zurück zu dir und bekennen deinen Namen, וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ וְהוֹדוּ אֶת שְׁמֶךָ. 2) Seine Sünden — הִתְוַדָּה עֲוֹנוֹתָיו; einen Diebstahl, הוֹדָה אֶת הַגְּנֵבָה. s. Gestehen.

Becken, das, אַגָּן, סַף, zum Waschen, כִּיּוֹר. Die Becken, אַגָּנוֹת, סִפִּים, סִפּוֹת. Goldene Becken, אֲגַרְטְלֵי זָהָב.

Bäcker, der, אֹפֶה, plur. אֹפִים.

Bäckerin, die, אֹפָה, plur. אֹפוֹת.

Bekrönen, mit Ehre und Schmuck bekrönst du ihn, כָּבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ.

Bekriegen, ein Volk, הִתְגָּרֶה בְּעָם, bekriege sie nicht, אַל תִּתְגָּר בָּם, auch mit dem Zusatz מִלְחָמָה.

Bekränzen, Einen mit Blumen, עִטֵּר אִישׁ־לְאִישׁ פְּרָחִים. s. Umkränzen.

Bekräftigung, die, dies war die Bekräftigung in Israel, וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל. Bekräftigung seiner Aussage, קִיּוּם עֵדוּתוֹ.

Bekräftigen, Etwas mit einem Eide, קִיֵּם דָּבָר בִּשְׁבוּעָה.

Bär, der, 1) das Thier, דֹּב, דּוֹב. Zwei Bären, שְׁתַּיִם דֻּבִּים. Der tanzende Bär, דּוֹב הַמְרַקֵּד (oder) הַמְכַרְכֵּר. 2) Das Gestirn, עָשׁ, עַיִשׁ.

Berathen, sich, s. Berathschlagen.

Berathen, du bist schlecht — רָעָה הָעֵצָה אֲשֶׁר יְעָצוּךָ.

Berathschlagen, sich mit Einem, הִוָּעֵץ עִם־אֶת אִישׁ. Sie berathschlagten mit einander, נוֹעֲצוּ יַחְדָּיו. Auf! laßt uns berathschlagen, לְכוּ נָא לְכוּ נָא וְנַמְתִּיק סוֹד יַחַד (oder) וְנִוָּעֲצָה.

Beruhigen, einen Zornigen, הֵשִׁיב אַף אִישׁ. s. Beschwichtigen. Beruhige dich, הָסֵר הַכַּעַס, הַיָּגוֹן מִלִּבְּךָ, הָשֵׁב רוּחֲךָ.

Beruhen, auf dir beruht unser Heil, בְּךָ יִשְׁעֵנוּ.

Beruf, der, das ist mein Beruf, זֹאת פְּקֻדָּתִי.

Berufen, Einen, 1) ich, Gott, berufe dich zum Heil, אֲנִי יְיָ קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק. Israel, von mir berufen, יִשְׂרָאֵל מְקֹרָאִי. Einen namentlich berufen, קָרָא בְשֵׁם אֶת. 2) Ich berufe mich auf ihn, הוּא יִהְיֶה לִי לְעֵד.

Berufen, die Berufenen der Versammlung, קְרִיאֵי הָעֵדָה.

Berauben, Einen, גָּזַל אֶת; von Räubern, שָׁדַד אֶת. Beraube nicht den Armen, אַל תִּגְזָל דָּל. Ein Beraubter, גָּזוּל, שָׁדוּד. Ein seiner Jungen beraubter Bär, דֹּב שַׁכּוּל. Warum soll ich euer Beider beraubt werden an Einem Tage? לָמָּה אֶשְׁכַּל גַּם שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד.

Berauschen, Einen, שִׁכֵּר, הִשְׁכִּיר אִישׁ. Sich Berauschen, שָׁכַר, שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן. Ein Berauschter, שִׁכּוֹר, plur. שִׁכֹּרִים. s. Betrinken. Komm! wir wollen uns berauschen in Wollust, לְכָה! נִרְוֶה דֹדִים.

Berühmt, er ist, שָׁמוֹ־שָׁמְעוֹ הֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינוֹת. Sich sehr berühmt machen, עָשָׂה לוֹ שֵׁם גָּדוֹל. Berühmte Männer, אַנְשֵׁי שֵׁם.

Berühren, Einen, 1) eigentlich, נָגַע אֶת, בְּ, אֶל. 2) Die Flügel der Thiere, die einander berührten, כַּנְפֵי הַחַיּוֹת מַשִּׁיקוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ. 3) Ein Weib — נָגַע, נָגַשׁ אֶל אִשָּׁה. 4) Einen Gegenstand — הַזְכֵּר דָּבָר בִּדְבָרִים מְעַטִּים*.

Beritten, er ist schlecht, רַע סוּסוֹ אֲשֶׁר יִרְכַּב עָלָיו. Die Reiterei beritten machen, נָתַן סוּסִים לַפָּרָשִׁים.

Bericht, der, דָּבָר. s. Abstatten.

Berüchtigt, ein berüchtigter Mensch, אִישׁ־טְמֵא הַשֵּׁם.

Berichtigen, Etwas, verbessern, תִּקֵּן דָּבָר*; eine Schuld, שִׁלֵּם חוֹב.

Berichten, Einem Etwas, הִגִּיד דָּבָר לְאִישׁ.

Beriechen, Fleisch, von Hunden, הִגִּישׁ אַפָּיו אֶל הַבָּשָׂר לַהֲרִיחַ רֵיחוֹ.

Bärin, die, דֹּב. s. Bär.

Berücken, Einen, s. Hintergehen.

Bereisen, ein Land, הִתְהַלֵּךְ בָּאָרֶץ.

Bereit, sei, seid, הֱיֵה נָכוֹן, הֱיוּ נְכֹנִים. Halte dich bereit, הִכּוֹן. Der bereitstehende Mann, אִישׁ

Bereitwillig, ein bereitwilliger Mann, אִישׁ מְמַהֵר לַעֲשׂוֹת חֵפֶץ אֲנָשִׁים.

Bereitwilligkeit, die, mit — בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה.

Bereits ein Monat, זֶה חֹדֶשׁ יָמִים.

Bereiten, Etwas, הָכֵן אֶת. Auch Holz und Steine habe ich bereitet, וְעֵצִים וַאֲבָנִים הֲכִינוֹתִי. Gott hat das Opfermahl bereitet, הֵכִין יְיָ זֶבַח.

Bereiter, der, מְלַמֵּד סוּסִים לְרִכְבָּה.

Bereitschaft, die, sich in Bereitschaft halten, הִכּוֹן. Wir sind in — נְכֹנִים אֲנַחְנוּ.

Bereichern, Einen, הַעֲשֵׁר אִישׁ. Sich auf eine unedle Weise bereichern, עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט. Laß dich nicht befremden, daß der Böse sich bereichert, und seine Glücksgüter sich mehren, אַל תִּתְמַהּ כִּי יַעֲשִׁיר עוֹשֶׂה עָוֶל, וְכִי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ.

Bereuen, Etwas, הִנָּחֵם עַל. Gott ist kein Menschensohn, daß er bereue, לֹא בֶן אָדָם אֵל וְיִתְנֶחָם. Die Sünden — חֵטְא וְהָשִׁיב אֶל לֵב.

Berg, ein, הַר. Der Berg, הָהָר. Mein Berg, הֲרָרִי. Berge, הָרִים, הֲרָרִים.

Berg ab, Berg auf, s. Auf, Umstandswort.

Bergbewohner, der, יוֹשֵׁב הָהָר, הֲרָרִי.

Berggötter, die, אֱלֹהֵי הָרִים.

Bergwasser, הַמַּיִם הַיּוֹרְדִים מִן הָהָר.

Bergig, ein bergiges Land, אֶרֶץ הָרִים.

Bergleute, die, הָאֲנָשִׁים הַחֹצְבִים זָהָב וְכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת מֵהֲרָרִים.

Bergmann, der, s. Bergleute.

Bergmaus, die, (nach Einigen) שָׁפָן, plur. שְׁפַנִּים.

Bergen, 1) du bargst dich im Gewölke, סַכּוֹתָה בֶעָנָן לָךְ. Birg mich vor dem Rath der Bösen, תַּסְתִּירֵנִי מִסּוֹד מְרֵעִים, s. Verbergen. 2) Fürchte Nichts für ihn, er ist geborgen, אַל תִּדְאַג לוֹ כִּי נִצַּל, נִמְלַט.

Bergfestung, die, מָצוֹר, מְצוּדָה, plur. מְצָדוֹת (מְצֻדוֹת).

Bergsturz, der, נְפִילַת הָהָר*, s. Einstürzen.

Bergspitze, die, רֹאשׁ הָהָר.

Börsten, die Erde ist geborsten, נִבְקְעָה הָאֲדָמָה.

Beregnet werden, הֻמְטַר.

Beredet, er ist, נְבוֹן דָּבָר הוּא. Ein beredter Mann, אִישׁ דְּבָרִים.

Bereden, Einen, 1) überreden, פַּתֵּה־הָסֵת אִישׁ. Sich bereden lassen, הִפָּתֵה. 2) Sich mit Einem — הִדָּבֵר אֶל אִישׁ, s. Unterreden.

Berechnen, Etwas, חַשֵּׁב אֶת.

Berechtigen, Einen zu Etwas, הַרְשֵׁה אִישׁ לַעֲשׂוֹת* דָּבָר.

Berennen, eine Stadt, s. Einschließen.

Beschatten, die Eiche beschattet den Platz, צֵל הָאַלּוֹן יְכַסֶּה הַמָּקוֹם. Die Thore Jerusalems wurden beschattet, צָלְלוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם.

Beschaffen sein, gut, schlecht, טוֹב, רַע. Wie ist er beschaffen? מַה־מִּשְׁפָּטוֹ.

Beschaffenheit, die, einer Sache, אֵיכוּת הַדָּבָר. Die gute, schlechte Beschaffenheit einer Frucht, טוּב־רֹעַ הַפְּרִי.

Beschaffenheitswort, das, תֹּאַר, נָשׂוּא. Der Baum ist hoch, הָעֵץ גָּבֹהַּ.

Beschuldigen, Einen eines Verbrechens, שׂוּם עָוֹן בְּאִישׁ.

Beschuhen, Einen, הַנְעֵל אִישׁ.

Beschauen, Etwas, s. Besehen.

Beschütten, ein Kleid mit Wasser, שְׁפֹךְ מַיִם עַל כָּל הַבֶּגֶד.

Beschützen, einen Menschen, הָגֵן עַל־ בְּעַד, חָפֹף. Du beschützest sie, וְתָסֵךְ עָלֵימוֹ. סָכֹךְ עַל. Beschütze mich gegen meine Feinde, הֱיֵה מָגֵן לִי נֶגֶד אוֹיְבַי. Er beschützte die Stadt vor dem Feinde גָּנַן עַל הָעִיר לְבִלְתִּי בּוֹא הָאוֹיֵב אֵלֶיהָ.

Beschützer, der, הַמֵּגֵן עַל, בְּעַד.

Beschimpfung, die, חֶרְפָּה, נְאָצָה.

Beschimpfen, Einen, חָרֵף־ נַבֵּל אִישׁ. Er hat ihn beschimpft, הֵסִיב קָלוֹן עַל כְּבוֹדוֹ.

Beschiffen, ein Meer, יָרֹד הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת.

Beschirmen, s. Beschützen.

Bescheid, der, bis ihnen ein Bescheid ertheilt würde durch den Mund Gottes, לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל פִּי יְיָ.

Bescheiden, 1) Einen an einen Ort, s. Bestellen. 2) Der mir beschiedene Theil, מְנָת חֶלְקִי. Sein von Gott beschiedenes Loos, נַחֲלַת אִמְרוֹ מֵאֵל.

Bescheiden, er ist, צָנוּעַ הוּא. Bei den Bescheidenen ist Weisheit, אֶת צְנוּעִים חָכְמָה. Bescheiden zu wandeln vor deinem Gott, הַצְנֵעַ לֶכֶת עִם אֱלֹהֶיךָ.

Bescheinigen, den Empfang einer Summe Geldes, נָתֹן כְּתָב תְּעוּדָה עַל קַבָּלַת הַכֶּסֶף.

Bescheinen, die Sonne bescheint den Mond, הַשֶּׁמֶשׁ תּוֹפִיעַ אוֹרָהּ עַל הַיָּרֵחַ.

Beschwatzen, Einen, פַּתֵּה אִישׁ.

Beschwörung, die, 1) der Zeugen, הַשְׁבָּעַת הָעֵדִים. 2) Der Schlangen, לַחַשׁ.

Beschwören, Etwas, הַשְׁבֵּעַ עַל דָּבָר; Einer bei Gott, הַשְׁבֵּעַ אִישׁ בֵּאלֹהִים.

Beschwörer, der, Zauberer, מְלַחֵשׁ, plur. מְלַחֲשִׁים.

Beschwichtigen, einen zornigen Menschen, הָשֵׁב חֲמַת אִישׁ. Kaleb beschwichtigte das Volk, וַיַּהַס כָּלֵב אֶת הָעָם. Die Leviten beschwichtigten das ganze Volk, וְהַלְוִיִּם מַחְשִׁים לְכָל הָעָם.

Beschwerde, die, Beschwerden über Etwas führen, s. Klagen.

Beschwerlich, damit wir dir nicht beschwerlich fallen, וְלֹא נִכְבַּד עָלֶיךָ.

Beschwerlichkeit, die, die Beschwerlichkeiten einer Reise, תְּלָאוֹת הַדֶּרֶךְ.

Beschweren, 1) die Ladung beschwert den Wagen, יִכְבַּד הַמַּשָּׂא עַל הָעֲגָלָה. 2) Die Paschas beschwerten das Volk, הַפַּחוֹת הִכְבִּידוּ עַל הָעָם. 3) Sich über Einen — s. Klagen.

Bestatten, eine Leiche zur Erde, קָבֹר הַמֵּת, הַנִּיחַ הַמֵּת בְּקִבְרוֹ.

Bestand, der, eine Sache, die Bestand hat, דָּבָר נֶאֱמָן, s. Dauer.

Bestaubt, der Tisch ist, הָאָבָק יְכַסֶּה אֶת פְּנֵי הַשֻּׁלְחָן.

Bestimmung, die, das ist meine — לְזֹאת נוֹעַדְתִּי.

Bestimmt, 1) eine bestimmte Zeit, מוֹעֵד. Zu bestimmten Zeiten, לְעִתִּים מְזֻמָּנִים, מְזֻמָּנוֹת. 2) Die bestimmte Geldsumme, פָּרָשַׁת הַכֶּסֶף. 3) Er ist bestimmt angekommen, בָּא אֶל נָכוֹן. 4) Für solche Spötter sind die Strafgerichte bestimmt, נָכוֹנוּ לַלֵּצִים שְׁפָטִים.

Bestimmen, 1) Einem eine Zeit, יָעֵד מוֹעֵד אֶת אִישׁ. Du kommst nicht zur bestimmten Zeit, לֹא בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים. Seine Tage sind bestimmt, חֲרוּצִים יָמָיו. Bestimmt euch die Zufluchtsstädte, תְּנוּ לָכֶם אֶת עָרֵי הַמִּקְלָט. Bestimmen wir einen Ort, wo wir uns treffen, נִתֵּן לָנוּ מָקוֹם לָבוֹא שָׁמָּה. 2) Etwas für Einen, יָעֵד דָּבָר לְ. Wenn er sie für seinen Sohn bestimmt, וְאִם לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה. Diese hast du bestimmt für deinen Knecht, für Isak, אֹתָהּ הֹכַחְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיִצְחָק. Dies waren die bestimmten Städte für alle Söhne Israels, אֵלֶּה הָיוּ עָרֵי הַמּוּעָדָה לְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. Ich fürchte den König, der eure Speise bestimmt hat, יָרֵא אֲנִי אֶת הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מִנָּה מַאֲכַלְכֶם. 3) Bestimmt angeben. Bestimme deinen Lohn gegen mich, daß ich ihn gebe, נָקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֶתֵּנָה. 4) Eine Grenze — הַצֵּב גְּבוּל. 5) Zum Propheten der Völker bestimme ich dich, נָבִיא לַגּוֹיִם נְתַתִּיךָ.

Bestürmen, Einen mit Bitten, הַפְגִּיעַ בְּאִישׁ עַד מְאֹד.

Bestürzung, die, בֶּהָלָה, מְהוּמָה, מְבוּכָה. Eine tödtliche — מְהוּמַת מָוֶת. Wasser sollen sie mit Bestürzung trinken, מַיִם בְּשִׁמָּמוֹן יִשְׁתּוּ. Die Stadt Susan war in Bestürzung, וְהָעִיר שׁוּשָׁן נָבוֹכָה.

Bestürzt sein, werden, הִבָּהֵל. Warum willst du sein wie ein bestürzter Mann? לָמָּה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם. Einen bestürzt machen, הַבְהֵל אִישׁ.

Besteigen, einen Thurm, עָלֹה הַמִּגְדָּל; ein Schiff, יָרֹד בָּאֳנִיָּה.

Besteuern, eine Stadt, שׂוּם מַס, מֶכֶס עַל הָעִיר.

Bestehlen, warum bist du heimlich geflohen und hast mich bestohlen? לָמָּה נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ וַתִּגְנֹב אֹתִי.

Bestehen, 1) der Bogenschütze wird nicht bestehen, תֹּפֵשׂ הַקֶּשֶׁת לֹא יַעֲמֹד. Du kannst nicht bestehen vor deinen Feinden, לֹא תוּכַל לָקוּם לִפְנֵי אוֹיְבֶיךָ. Niemand wird vor euch bestehen können, לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם. 2) Bestand haben. Dein Reich wird nicht bestehen, מַמְלַכְתְּךָ לֹא תָקוּם. Es soll nicht bestehen und nicht geschehen,

לֹא תָקוּם וְלֹא תִהְיֶה. 3) Vorhanden ſein, הָיָה, הִמָּצֵא. 4) Sein ganzes Vermögen beſteht in dieſem Hauſe, אֵין לוֹ כֹּל כִּי אִם הַבַּיִת הַזֶּה. 5) Er beſteht auf ſeiner Meinung, לֹא יַעֲזֹב מַחֲשַׁבְתּוֹ, יַעֲמֹד בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ, ſ. Beharren.

Beſtätigen, Etwas, 1) gültig machen, קַיֵּם דָּבָר. 2) Durch Zeugniſſe. Auf die Ausſage zweier Zeugen werde eine Sache beſtätigt, עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים יָקוּם דָּבָר. 3) Mit Worten verſichern. Sie eilten und ließen es ſich beſtätigen, ob das aus ihm ſelbſt käme, וַיְמַהֲרוּ וַיַּחְלְטוּ הֲמִמֶּנּוּ.

Beſtechung, die, שֹׁחַד.

Beſtechlich, ein beſtechlicher Richter, הַשֹּׁפֵט הַלֹּקֵחַ שֹׁחַד.

Beſtechen, einen Richter, שִׁחֵד הַשֹּׁפֵט, נָתַן שֹׁחַד לַשֹּׁפֵט. Sich beſtechen laſſen, לָקַח שֹׁחַד.

Beſtellen, 1) ich habe ihn hier beſtellt, יְעַדְתִּיו אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה. 2) Zu Etwas ernennen, beſtimmen. Er beſtellte ihnen Propheten und Richter, הֵקִים לָהֶם נְבִיאִים וְשֹׁפְטִים. Ich habe Wächter beſtellt, הִפְקַדְתִּי שׁוֹמְרִים. Ich beſtellte über euch das hitzige Fieber, וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם אֶת הַקַּדַּחַת. Gott beſtellte einen großen Fiſch, וַיְמַן יְיָ דָּג גָּדוֹל. 3) Beſtelle dein Haus, denn du wirſt ſterben, צַו לְבֵיתֶךָ כִּי מֵת אַתָּה. 4) Ein Feld — עַתֵּד מְלַאכְתּוֹ בַּשָּׂדֶה.

Beſtändig arbeiten, עָבַד תָּמִיד. Das beſtändige Speiſeopfer, מִנְחַת הַתָּמִיד. Er denkt beſtändig an ſeine Frau und Kinder, הוּא יִזְכֹּר תָּמִיד אֶת אִשְׁתּוֹ וּבָנָיו.

Beſtärken, ſie beſtärkten ſich im Böſen, יְחַזְּקוּ לָמוֹ דָּבָר רָע.

Beſtrahlen, die Sonne beſtrahlt die Erde, הַשֶּׁמֶשׁ יוֹפִיעַ אוֹרוֹ עַל פְּנֵי הָאָרֶץ.

Beſtrafung die, ſ. Strafe.

Beſtrafen, wird der Spötter beſtraft, ſo wird der Einfältige klug, בַּעְנָשׁ לֵץ יֶחְכַּם פֶּתִי. Er wird beſtraft ſiebenfach nach ſeinem Vergehen, עָנַשׁ, יֵעָנֵשׁ שֶׁבַע כְּחַטָּאתוֹ.

Beſtricken, ſ. Verſtricken.

Beſtreiten, Etwas, mit Worten, ſ. Widerlegen.

Beſtreichen, Etwas mit Oel, מָשַׁח דָּבָר בַּשֶּׁמֶן.

Beſtreuen, Etwas mit Sand, זָרַק, זָרָה חוֹל עַל. Er beſtreuete ſie mit Salz, וַיִּזְרָעֶהָ מֶלַח.

Beſtrebſam, er iſt, חָרוּץ הוּא.

Beſtreben, ſich, יָגַע, *הִשְׁתַּדֵּל.

Beſchlag, der, 1) man hat ſeine Waaren in Beſchlag genommen, תְּפָשׂוּ אֶת מַעֲרָבָיו לְשָׁמְרָם. 2) ſ. Beſchläge.

Beſchlagen, Etwas mit Silber, צִפָּה דָּבָר כֶּסֶף; ein Pferd, הִדְבִּיק מִנְעֲלֵי בַרְזֶל בְּמַסְמְרִים אֶל פַּרְסוֹת עִקְּבֵי הַסּוּסִים.

Beſchlafen, ein Weib, שָׁכַב אֶת אִשָּׁה; (Obſcön) שָׁגַל אֶת אִשָּׁה, כָּרַע עַל אִשָּׁה, גִּלָּה עֶרְוַת אִשָּׁה.

Beſchluß, der, 1) des Jahres, אַחֲרִית הַשָּׁנָה; einer Rede, סוֹף דָּבָר. 2) Der königliche Beſchluß, דְּבַר מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ.

Beſchließen, 1) ſie beſchließen ihre Tage im Glück, יְכַלּוּ יְמֵיהֶם בַּטּוֹב. 1) Wer hat dies beſchloſſen über Thrus? מִי יָעַץ זֹאת עַל צֹר. Die Sache iſt feſt beſchloſſen von Gott, נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים. Ja, vollendet iſt's und beſchloſſen! כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה. Gott that, was er beſchloſſen, עָשָׂה יְיָ אֲשֶׁר זָמָם. Gott hat Unglück über dich beſchloſſen, יְיָ דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה.

Beſchleichen, Einen, הָלַךְ אַט לִנְפֹּל עַל אִישׁ.

Beſchleunigen, er eile und beſchleunige ſein Werk, יְמַהֵר יָחִישָׁה מַעֲשֵׂהוּ. Er beſchleunigte die Wohlgerüche für ſie, וַיְבַהֵל אֶת תַּמְרוּקֶיהָ.

Beſchläge, das, ein ſilbernes — צִפּוּי כֶּסֶף.

Beſchmutzen, die Kleider, טִנֵּף הַבְּגָדִים.

Beſchmieren, 1) Etwas mit Oel, ſ. Beſtreichen, 2) ſ. Beſchmutzen.

Beſchneidung, die, ein blutiger Verwandter durch die Beſchneidung, חֲתַן דָּמִים לַמּוּלֹת.

Beſchneiden, 1) die Weinſtöcke, זָמַר הַכֶּרֶם. 2) Ein Kind, מוּל הַיֶּלֶד, מוּל בְּשַׂר עָרְלַת הַיֶּלֶד.

Beſchneiet, die beſchneieten Berge, הֶהָרִים הַמְכֻסִּים בַּשֶּׁלֶג.

Beſchädigen, die Weinſtöcke, חִבֵּל הַכֶּרֶם.

Beſchämung, die, ſie haben keine Scham und fühlen

keine Beschämung, בּוֹשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ וְהִכָּלֵם לֹא יָדָעוּ.

Beschämen, Einen, הַחְפֵּר־ הַכְלֵם־ הָבֵשׁ־ הוֹבִישׁ אִישׁ, הוֹבִישׁ פְּנֵי אִישׁ. Beschämt sein, חָפֵר, הִכָּלֵם. Würde sie sich nicht beschämt fühlen sieben Tage? הֲלֹא תִכָּלֵם שִׁבְעַת יָמִים. Beschämt werden, הִכָּלֵם.

Beschenken, כַּבֵּד אָדָם בְּמַתָּנָה. Er beschenkte die Schulknaben mit Geld und Spielereien, נָתַן כֶּסֶף וְדִבְרֵי שַׁעֲשׁוּעִים לְיַלְדֵי בֵּית הַסֵּפֶר לְמִנְחָה. Einen mit einem Buche, נָתַן סֵפֶר לְאִישׁ. Er beschenkte sie, נָתַן לָהֶם מַתָּנוֹת. Beschenkt hat mich Gott mit einem schönen Geschenke, זְבָדַנִי אֱלֹהִים אֹתִי זֶבֶד טוֹב.

Beschäftigung, die, was für eine Beschäftigung hast du hier? מָה אַתָּה עֹשֶׂה בָּזֶה, s. Geschäft.

Beschäftigen, sich mit einer Arbeit, עָשָׂה (*עָסַק) בִּמְלָאכָה. Sich mit den Wissenschaften — לָמַד־ בַּקֵּשׁ דַּעַת. Er beschäftigt viele Menschen, רַבִּים הָאֲנָשִׁים הָעֹשִׂים מְלַאכְתּוֹ, חֲפָצָיו.

Bescheren, Gott hat ihm einen Schatz beschert אֱלֹהִים הִמְצִיאוֹ מַטְמוֹן, s. Beschenken.

Bespannen, einen Wagen mit Pferden, אָסַר סוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Bespötteln, Etwas, הֵלִיץ אֶת, הִתְלוֹצֵץ בְּ, עַל.

Bespeien, sich, טִנֵּף בְּגָדָיו בְּרֻקּוֹ.

Bespritzen, Etwas mit Wasser, זָרַק־ הִזָּה מַיִם עַל.

Bespringen, der Ochs bespringt die Kuh, הַשּׁוֹר יַעֲלֶה עַל הַפָּרָה.

Besprechen, sich mit Einem über Etwas, הִדַּבֵּר אֶל אִישׁ עַל דָּבָר.

Besprengen, Etwas mit Blut, זָרַק־ הִזָּה דָם עַל. Mein Lager habe ich mit Myrrhe besprengt, נַפְתִּי מִשְׁכָּבִי מֹר.

Beschreiben, 1) eine Schlacht, כָּתַב עַל סֵפֶר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַמִּלְחָמָה. 2) Tafeln, die auf beiden Seiten beschrieben waren, לֻחֹת כְּתֻבִים מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם. 3) Ich kann dir mein Glück nicht — לֹא אוּכַל לְסַפֵּר לְךָ טוּבִי.

Beschränkt, ein beschränkter Raum, מָקוֹם מֻגְבָּל. Ein beschränkter Kopf, אִישׁ חֲסַר תְּבוּנָה.

Braten, Fleisch, צָלָה בָּשָׂר. Fleisch am Feuer gebraten, בָּשָׂר צְלִי אֵשׁ. Der König von Babylon ließ sie braten am Feuer (als Strafe), קָלָם מֶלֶךְ בָּבֶל בָּאֵשׁ.

Braten, der, er bratet einen Braten und sättigt sich, יִצְלֶה צָלִי וְיִשְׂבָּע.

Bratpfanne, die, מַחֲבַת.

Bratspieß, der, שַׁפּוּד*.

Brach, der Acker liegt dieses Jahr — יִשְׁבֹּת הַשָּׂדֶה בַּשָּׁנָה הַזֹּאת. Im siebenten Jahre sollst du es brach liegen lassen וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וּנְטַשְׁתָּהּ.

Brachmonat, der, s. Junius.

Brachvogel, der, (nach Einigen) אֲנָפָה.

Brachfeld, das, הַשָּׂדֶה הַשֹּׁבֵת, הַנָּטוּשׁ.

Brand, der, 1) eigentlich, שְׂרֵפָה, בְּעֵרָה, מוֹקֵד. Es brennt ein Brand, יֵקַד יְקוֹד. Heftig ist der Brand, גָּדְלָה הַמְּדוּרָה. Einen Brand verursachen, הִבְעִיר בְּעֵרָה. Eine Stadt in Brand stecken, שִׁלַּח־ הִצִּית הָעִיר בָּאֵשׁ. Das Haus gerieth in Brand, יָצְאָה אֵשׁ מִן הַבַּיִת. 2) Ein Stück brennendes Holz, אוּד. Wie ein Brand, der dem Feuer entkommen ist, כְּאוּד מֻצָּל מֵאֵשׁ. s. Feuerbrand. 3) Eine Krankheit; bei Menschen, חַרְחֻר; beim Getreide, שִׁדָּפוֹן. Meine Hüften sind voll Brand, כְּסָלַי מָלְאוּ נִקְלֶה.

Brandopfer, das, עוֹלָה, plur. עוֹלוֹת.

Brandopferaltar, der, מִזְבַּח הָעֹלָה.

Brandig, er hat brandiges Gebein, עָלָה רָקָב בְּעַצְמוֹתָיו. Brandiges Getreide, דָּגָן אֲשֶׁר בּוֹ הַשִּׁדָּפוֹן, s. Brandkorn.

Brandmahl, das, כְּוִיָּה, מִכְוָה. Brandmahl statt Schönheit, כִּי תַחַת יֹפִי.

Brandmarken, einen Dieb, הִתְוָה תָו עַל בְּשַׂר הַגַּנָּב בְּבַרְזֶל חַם.

Brandpfeile, die, זִקִּים. Mit Brandpfeilen gerüstet, מְאַזְּרֵי (מְאֻזָּרֵי) זִיקוֹת.

Brandkorn, das, שִׁדָּפָה. Wie das Brandkorn, bevor es aufschießt, וּשְׁדֵפָה לִפְנֵי קָמָה.

Brandstifter, der, הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה.

Brandstätte, die, eines Hauses, מְקוֹם אֲשֶׁר הָיָה הַבַּיִת לְמַאֲכֹלֶת אֵשׁ.

Brav, ein braver Mann, אִישׁ יָשָׁר, אִישׁ חַיִל. Ein braver Soldat, אִישׁ מִלְחָמָה אַמִּיץ לֵב.

Brod, das, לֶחֶם. Zehn Brode, עֲשָׂרָה לֶחֶם. Esset von meinem Brode, לַחֲמוּ בְלַחְמִי. Er isset mein Brod, אִישׁ לַחְמִי הוּא. Sauer erworbenes Brod, לֶחֶם הָעֲצָבִים. Durch Betrug erworbenes Brod, לֶחֶם שֶׁקֶר, לֶחֶם כְּזָבִים. Ein Laib Brod, פַּת לֶחֶם, כִּכַּר לֶחֶם.

Brodherr, der, er ist unser — אֲנַחְנוּ אוֹכְלִים לַחְמוֹ, אַנְשֵׁי לַחְמוֹ אֲנַחְנוּ.

Brodlos, er ist, חֲסַר לֶחֶם הוּא.

Brodkuchen, der, חַלַּת לֶחֶם.

Brodstütze, die, מַטֵּה-מִשְׁעַן לָחֶם.

Brocken, Brod in die Milch, s. Einbrocken.

Brocken, der, Brod, פַּת-פְּתוֹת לֶחֶם, plur. פְּתוֹתֵי לֶחֶם.

Bruder, der, אָח. Brüder, אַחִים. Die Brüder meines Vaters, אֲחֵי אָבִי. Deine Brüder, אַחֶיךָ Eure Brüder, אֲחֵיכֶם.

Brudermord, der, רְצִיחַת אָח*.

Brudermörder, der, er ist ein, הֹרֵג-רֹצֵחַ אָחִיו.

Brut, die, der Vögel, אֶפְרֹחִים. Verächtlich von lasterhaften Kindern: Zur Rechten tritt mir die Brut, עַל יָמִין פִּרְחָה יָקוּמוּ. Uebelthäter-Brut, זֶרַע מְרֵעִים. Eine Brut sündiger Männer, תַּרְבּוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים.

Brutal, ein brutaler Mensch, אִישׁ בַּעַר, פֶּרֶא אָדָם, s. Viehisch.

Bruch, der, an der Hand, שֶׁבֶר יָד. Heile ihre Brüche, רְפָה שְׁבָרֶיהָ.

Brummen, der Bär brummt, הַדֹּב יֶהֱמֶה.

Brunnen, der, בְּאֵר, בּוֹר, plur. בְּאֵרוֹת, בֹּארוֹת.

Brunnenmündung, die, פִּי הַבְּאֵר.

Brunst, die, eines Thieres, (nach Einigen) תַּאֲנַת הַחַיָּה. Die Hirsche sind in der Brunst, הָאַיָּלִים יֵחַמוּ.

Brunstzeit, die, der Thiere, עֵת יַחֵם חַיַּת הַשָּׂדֶה.

Brust, die, 1) das Bruststück der Thiere, חָזֶה. 2) Die weibliche Brust zum Säugen, שַׁד. Brüste, שָׁדַיִם, דַּדִּים. Auch Schakale reichen die Brust, גַּם תַּנִּין חָלְצוּ שַׁד.

Brustschild, das, des Hohenpriesters, חֹשֶׁן.

Brausen, von den Wellen des Meeres שָׁאָה, הָמָה, הִתְגָּעֵשׁ. Es brauset das Meer, יִרְעַם הַיָּם.

Brausen, das, des Meeres, נַהֲמַת-שְׁאוֹן-זַעַף הַיָּם. Die Ströme erheben ihr Brausen, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם.

Braut, die, כַּלָּה. Sie ist Braut, מְאֹרָשָׂה הִיא לְאִישׁ.

Brautbett, das, חֻפַּת הַכַּלָּה, אַפִּרְיוֹן דּוֹדִים.

Brautgemach, das, חֶדֶר הַכַּלָּה.

Brautwerber, der, (für einen Andern) הַמְשַׁדֵּךְ כַּלָּה לְאִישׁ; für sich selbst, הַמְדַבֵּר עַל לֵב הַנַּעֲרָה (לְהִנָּשֵׂא לוֹ).

Brautleute, die, הֶחָתָן וְהַכַּלָּה.

Brautnacht, die, לֵיל הַחֲתוּנָּה.

Brautstand, der, כְּלוּלוֹת. Die Liebe in deinem Brautstande, אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ.

Brautschmuck, der, עֲדִי-כְּלֵי הַכַּלָּה.

Brauch, der, s. Gebrauch.

Brauchbar, von Werkzeugen, אֲשֶׁר יִצְלַח לִמְלָאכָה.

Brauchen, 1) dieses Messer ist schon gebraucht worden, נַעֲשְׂתָה מְלָאכָה בַּשַּׂכִּין הַזֶּה. Es ist zu Nichts zu brauchen, לֹא יִצְלַח לַכֹּל. 2) Ich brauche Geld, צָרִיךְ אֲנִי לְכֶסֶף*. Du brauchst es nicht zu wissen, לֹא לְךָ לָדַעַת זֹאת.

Brüderlich, die brüderliche Liebe, אַהֲבַת אַחִים. Du hast nicht brüderlich gegen mich gehandelt, לֹא כְּאָח עִם אָח עָשִׂיתָ עִמִּי.

Brüderschaft, die, אַחֲוָה. Ihre Brüderschaft hat ein Ende, הוּפְרָה הָאַחֲוָה אֲשֶׁר בֵּינֵיהֶם.

Brühe, die, מָרָק. Eine eckelhafte Brühe, מְרַק פִּגֻּלִים.

Brühen, Etwas, יָצַק מַיִם חַמִּים עַל.

Brüten, von Vögeln, הָרְבֵץ עַל הַבֵּצִים. Basilisken-Eier brüten sie, בֵּיצֵי צִפְעוֹנִי בִּקֵּעוּ.

Brüchig, אֲשֶׁר בּוֹ שֶׁבֶר.

Brüllen, vom Löwen, שָׁאַג, נָהַם; vom Ochsen, גָּעָה. Hinterdrein brüllt der Donner, אַחֲרָיו יִשְׁאַג קוֹל.

Brüllen, das, eines Löwen, שְׁאָגַת-נַהֲמַת אַרְיֵה.

Bringen, 1) einem Brod, הָבֵא לֶחֶם לְ. Dem Dar=

stigen entgegen bringt Wasser, לִקְרַאת צָמֵא הֵתָיוּ (הֵאֱתָיוּ) מָיִם. Bringe sie doch zu mir her, daß ich sie segne, קָחֶם נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם. Sie haben zu mir gebracht die Bundeslade Gottes, הֵסַבּוּ אֵלַי אֶת אֲרוֹן אֱלֹהִים. Dir bringen Könige Geschenke, לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי. 2) Ich bringe eine gute Nachricht, אֶל בְּשׂוֹרָה טוֹבָה אָבוֹא. s. Bothschaft. Mit jedem Morgen bringt er sein Recht ans Licht, בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר מִשְׁפָּטוֹ יוֹצִיא לָאוֹר. Einen ins Unglück bringen, הוֹלִיךְ אִישׁ בְּקֶרֶב צָרָה, הֵבִיא עָלָיו רָעָה. Andere figürliche Redensarten finden sich bei verschiedenen Hauptwörtern.

Brünstige Hirsche, אֵילִים נִחָמִים.

Brüsten, er brüstet sich auf seinen Reichthum, גָּבַהּ לִבּוֹ בְּעָשְׁרוֹ, נָשָׂא לִבּוֹ כִּי עָשִׁיר הוּא.

Brief, der, סֵפֶר, אִגֶּרֶת. Briefe, סְפָרִים, אִגְּרוֹת.

Briefwechsel, der, מְרוּצַת אִגְּרוֹת, מֵרוּץ אִגְּרוֹת. Sie stehen mit einander im — יִכְתְּבוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ אִגְּרוֹת.

Brieftasche, die, אַמְתַּחַת הַכְּתָבִים, יַלְקוּט מִכְתָּבִים.

Briefträger, der, הַמֵּבִיא הָאִגְּרוֹת אֶל אִישׁ וְאִישׁ.

Brücke, die, גֶּשֶׁר*, מַעְבָּרָה.

Breit, 1) der Tisch ist eine Elle — רֹחַב הַשֻּׁלְחָן אַמָּה. Ein breiter Tisch, שֻׁלְחָן רְחַב. Eine breite Mauer, חוֹמָה רְחָבָה. 2) Sich breit machen, הִתְגַּדֵּל, הִתְכַּבֵּד. 3) Er ist weit und breit berühmt, שִׁמְעוֹ הוֹלֵךְ לְמֶרְחַקֵּי אֶרֶץ.

Bräutigam, der, חָתָן. Er ist Bräutigam, אֵרַשׂ (לוֹ) אִשָּׁה.

Breite, die, des Hofes, רֹחַב הֶחָצֵר.

Breiten, ein Tuch über Etwas, פָּרַשׂ בֶּגֶד עַל, s. Ausbreiten.

Brett, das, קֶרֶשׁ. Bretter, קְרָשִׁים.

Brechen, verb. act. 1) Brod, פָּרַס לֶחֶם; Steine, הִסִּיעַ אֲבָנִים; Rosen, אָרָה, קָטַף שׁוֹשַׁנִּים. Er brach das Genick, נִשְׁבְּרָה מַפְרַקְתּוֹ. Dieser Brief wird ihm das Herz brechen, יִשָּׁבֵר לִבּוֹ בְּקָרְאוֹ אֶת הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת. 2) Die Treue, das Wort — הֵפֵר, עָבַר, שִׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתוֹ, בִּדְבָרוֹ; den Bund, בְּרִית, שִׁקֵּר בִּבְרִית.

Brechen, verb. neut. 1) das Eis bricht, יִבָּקַע, יִתְבַּקַּע הַקֶּרַח. Durch ein Lager, in ein Haus, s. Durchbrechen, Einbrechen. Die Sonne bricht durch die Wolken, אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ יִבָּקַע, יָפִיץ אֶת הָעֲנָנִים. Das Herz ist ihm gebrochen, נִשְׁבַּר לִבּוֹ. 2) Er hat mit ihm gebrochen, הֵפֵר הָאַחֲוָה אֲשֶׁר בֵּינוֹ וּבֵינָיו. 3) Die Augen brechen ihm, יֶחְשַׁךְ אוֹר עֵינָיו, יִסָּגֵר עֵינָיו בְּנָטוֹתוֹ לָמוּת.

Brechen, sich, s. Uebergeben.

Brennofen, der, כִּבְשָׁן, מַלְבֵּן, s. Ofen.

Brennbar, אֲשֶׁר תִּבְעַר, תְּלַהֵט הָאֵשׁ.

Brennholz, הָעֵצִים אֲשֶׁר לָאָדָם לְבָעֵר.

Brennen, verb. act. 1) das Licht brannte mich an die Finger, נִכְווּ אֶצְבְּעוֹתַי בַּנֵּר. Die Sonne brennt mich auf den Kopf, הַשֶּׁמֶשׁ תַּכֶּה עַל רֹאשִׁי. 2) Es dient dem Menschen zum Brennen, וְהָיָה לְאָדָם לְבָעֵר. 3) Laßt uns Ziegel machen und sie brennen, נִלְבְּנָה לְבֵנִים וְנִשְׂרְפָה לִשְׂרֵפָה.

Brennen, verb. neut. 1) das Haus brennt, הַבַּיִת בֹּעֵר בָּאֵשׁ, הָאֵשׁ בֹּעֶרֶת בַּבַּיִת. Brennendes Pech, זֶפֶת בֹּעֵרָה. Das Feuer des Altars brenne darauf, אֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ. Sie sollen unter ihnen brennen und sie verzehren, וְדָלְקוּ בָהֶם וַאֲכָלוּם. 2) Die Sonne brennt heute sehr, חַם הַשֶּׁמֶשׁ הַיּוֹם מְאֹד. 3) Mir brennen die Eingeweide, מֵעַי חֳמַרְמָרוּ.

G ג

Gabe, die, מַתָּן, מַתָּנָה, מַתַּת. Dies ist eine Gabe Gottes, זֶה מַתַּת אֱלֹהִים הִיא.

Gabel, die, in der Küche מַזְלֵג. Die Gabeln מַזְלְגוֹת, s. Dreizackig.

Gabelförmig, דְּמוּת מַזְלֵג.

Gattung, die, מִין או סוּג.

Gattungsname, der, שֵׁם עֶצֶם כְּלָלִי*. Der Mensch, אָדָם.

Gatte, der, Gattin die, s. Ehemann, Ehefrau.

Gatterthor, das, שַׁעַר הַשְּׂבָכָה.

Galan, der, s. Buhle.

Galant sein, gegen die Frauen, רָצָה עִם נָשִׁים.

ein galantes Weib, הָאִשָּׁה הַמֵּטִיבָה דַּרְכָּהּ לְבַקֵּשׁ אַהֲבָה.

Galbanus, das, ein Harz, חֶלְבְּנָה.

Galgen, der, עֵץ, *צְלוּב.

Gallsucht, die, s. Gelbsucht.

Galle, die, מְרֵרָה.

Gallenbitter, מַר כִּמְרֵרָה.

Gallerie, die, אוּלָם, מִסְדְּרוֹן, s. Säulengang.

Gang, der, 1) das Gehen, הֲלִיכָה. Einen am Gange erkennen, הַכֵּר אִישׁ בַּהֲלִיכָתוֹ. Er hat einen langsamen Gang, יֵלֵךְ לְאַט. 2) Der Ort, wo man geht, מַהֲלָךְ. Vor den Kammern war ein Gang zehn Ellen breit, וְלִפְנֵי הַלְּשָׁכוֹת מַהֲלַךְ עֶשֶׂר אַמּוֹת רֹחַב. Der bedeckte Sabbathgang, מוּסַךְ הַשַּׁבָּת. Der äußere Gang des Königs, מְבוֹא הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה.

Gangbar, 1) eine gangbare Münze, כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר. 2) Dieser Weg ist nicht —, לֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲבֹר בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה.

Gans, die, *אֱוָז.

Ganz, 1) unverletzt, שָׁלֵם. Ganze Steine, אֲבָנִים שְׁלֵמוֹת. Ganze Kleider, בְּגָדִים לֹא קְרוּעִים; von Gefäßen, לֹא נִשְׁבָּר. 2) ein ganzer Tag, יוֹם תָּמִים. Ein ganzes Jahr, שָׁנָה תְמִימָה. Die ganze Gemeinde, כָּל הַקָּהָל. Prophezeie über ganz Egypten, הִנָּבֵא עַל מִצְרַיִם כֻּלָּהּ. Die ganze Weissagung, חָזוּת הַכֹּל. Ganz soll es verbrannt werden, כָּלִיל תָּקְטָר. Ganz von himmelblauer Wolle, כְּלִיל תְּכֵלֶת. Die ganze Stadt, כְּלִיל הָעִיר, s. Aufgehen. 3) Du hast mich ganz vergessen, שְׁכַחְתַּנִי וְלֹא תִזְכְּרֵנִי עוֹד. Wie lange, o Gott, willst du mich so ganz vergessen! עַד אָנָה תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח.

Ganze, das, einen Theil davon wirst du sehen, das Ganze aber wirst du nicht sehen, קָצֵהוּ תִרְאֶה וְכֻלּוֹ לֹא תִרְאֶה. Das Ganze beträgt, *סַךְ הַכֹּל.

Gast, der, 1) ein zu Tische Geladener, קָרוּא. Gäste, קְרוּאִים. Sei heute mein Gast, אֱכָל נָא אִתִּי לֶחֶם הַיּוֹם. 2) Ein Wanderer, אֹרֵחַ, plur. אֹרְחִים.

Gasthof, der, s. Wirthshaus.

Gastmahl, das, אֲרוּחַת אוֹרְחִים. Er bereitete ihnen ein großes Gastmahl, כָּרָה לָהֶם כֵּרָה גְדוֹלָה.

Gastfrei, er ist, יְאַסֵּף אֹרְחִים אֶל בֵּיתוֹ, הָאִישׁ הַזֶּה הוּא מַכְנִים אוֹרְחִים.

Gasse, die, חוּץ, רְחוֹב. Gassen, חוּצוֹת, רְחֹבוֹת.

Gassenhauer, der, שִׁיר עֲגָבִים, נְגִינַת שׁוֹתֵי שֵׁכָר, s. Gassenlied.

Gassenjunge, der, הַנַּעַר הַסּוֹבֵב כָּל הַיּוֹם בָּרְחֹבוֹת.

Gassenlied, das, שִׁיר יוּשַׁר בָּרְחֹבוֹת.

Gassenkoth, der, טִיט הַיָּוֵן, טִיט חוּצוֹת, חֹמֶר חוּצוֹת.

Gassenkehrer, der, הַמְטַאֲטֵא הֶעָפָר מִן הַחוּצוֹת.

Gaffen, nach Etwas, s. Angaffen.

Gazelle, die, צְבִיָּה, צְבִי, plur. צְבָאִים, צְבָיִים, צְבָיִם, צְבָאוֹת.

Gar kochen, Etwas, בַּשֵּׁל הֵיטֵב אֵת.

Gar, er hat gar Nichts im Hause, אֵין כֹּל בְּבֵיתוֹ. Es gibt gar nichts Neues, אֵין כָּל חָדָשׁ.

Garaus, das, ich will euch nicht das Garaus machen, לֹא אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם כָּלָה.

Garbe, die, עָמִיר, עֹמֶר, אֲלֻמָּה. Garben אֲלֻמִּים, עֳמָרִים, צְבָתִים.

Garbenbinder, der, מְעַמֵּר, מְאַלֵּם אֲלֻמִּים.

Garbenhaufen, der, גָּדִישׁ, עֲרֵמָה.

Gardinen, die, s. Vorhang.

Garde, die, s. Leibwache.

Garderobe, die königliche מֶלְתָּחָה, s. Kleiderkammer.

Garten, der, גַּן, גַּנָּה. Gärten, גַּנִּים, גַּנּוֹת.

Garn, das, 1) einfache gesponnene Fäden, מַטְוֶה, חוּטִים, s. Gespinnst; egyptisches Garn, (nach Einigen) אֵטוּן מִצְרַיִם. 2) Netz, רֶשֶׁת, מְצוּדָה, מִכְמֹרֶת.

Garstig, s. Häßlich.

Gott, אֵל, אֱלוֹהַּ, אֱלֹהִים; mit dem Artikel, הָאֱלֹהִים. Gott der Heerschaaren אֱלֹהִים יָהּ צְבָאוֹת. Gott der Götter, אֵל אֵלִים, אֱלֹהֵי אֱלֹהִים. Bei Gott! חַי יְיָ. Da sei Gott vor, חָלִילָה לִּי מֵאֱלֹהִים, s. Behüten.

Gottbegeisterter, ein, אִישׁ אֲשֶׁר הָיְתָה־ נָפְלָה עָלָיו יַד יְיָ. אֲשֶׁר נָפְלָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים.

Gottgeweihter, ein, נְזִיר אֱלֹהִים.

Gottgefällig, einen gottgefälligen Wandel führen, הָלַךְ בְּדַרְכֵי אֱלֹהִים, הִתְהַלֵּךְ אֶת־ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים, עָשָׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי אֱלֹהִים.

Gottheit, die, s. Gott.

Gottlob! בָּרוּךְ אֱלֹהִים.

Gottlos handeln, הִרְשִׁיעַ. Ein gottloser Mensch, רָשָׁע.

Gottlosigkeit, die, רֶשַׁע, רִשְׁעָה.

Gottesacker, der, שְׂדֵה הַקְּבוּרָה, מְקוֹם הַקְּבָרִים.

Gottesdienst, der, עֲבֹדַת אֱלֹהִים.

Gottesgelehrter, ein, הַמֵּבִין בְּתוֹרַת אֱלֹהִים.

Gotteshaus, das, בֵּית אֱלֹהִים.

Gottesleugner, der, מְכַחֵשׁ בֵּאלֹהִים.

Gotteslästerer, der, מְגַדֵּף־ מְחָרֵף־ מְבָרֵךְ אֱלֹהִים.

Gottesfurcht, die יִרְאַת אֱלֹהִים.

Gottesfürchtig, ein gottesfürchtiger Mann, אִישׁ יְרֵא אֱלֹהִים.

Gottesverehrer, der, מְכַבֵּד אֱלֹהִים.

Gottesverächter, der, מְנָאֵץ אֱלֹהִים.

Gottvergessene Menschen, שֹׁכְחֵי אֵל, שֹׁכְחֵי אֱלוֹהַּ.

Gold, das, 1) das Metall, זָהָב, כֶּתֶם. Reines, חָרוּץ, זָהָב סָגוּר. Gediegenes, זָהָב, כֶּתֶם טָהוֹר. Geschlagenes, זָהָב שָׁחוּט. Das feinste Gold, פָּז, זְהַב מוּפָז. 2) Bildlich vom Oele. Die zwei goldenen Röhren, denen das Gold entfließt, שְׁנֵי צַנְתְּרוֹת הַזָּהָב הַמְרִיקִים מֵעֲלֵיהֶם הַזָּהָב.

Goldarbeit, die, מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת בַּזָּהָב.

Goldarbeiter, der, הָעֹשֶׂה בַּזָּהָב, צוֹרֵף.

Goldbarre, die, עֶשֶׁת זָהָב, s. Goldstange.

Goldblech, das, plur. Goldbleche, פַּחֵי זָהָב.

Goldbergwerk, das, הֲרָרִים אֲשֶׁר יֵחָצְבוּ מֵהֶם זָהָב.

Goldglanz, der, vom Norden kommt Goldglanz (vom Sonnenglanze), מִצָּפוֹן זָהָב יֶאֱתֶה.

Goldglänzend, מֻצְהָב, s. Glänzen.

Goldgewirkter Stoff, רִקְמוֹת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב.

Goldgelbes Haar, ein, שֵׂעָר צָהֹב.

Goldhaltig, אֲשֶׁר בּוֹ זָהָב.

Goldwage, die, מֹאזְנַיִם לִשְׁקֹל בָּם זָהָב.

Goldsand, der, חוֹל הַנָּהָר אֲשֶׁר בּוֹ זָהָב.

Goldene Gefäße, כְּלֵי זָהָב.

Goldstange, die, לְשׁוֹן זָהָב.

Goldstaub, der, 1) das in Pulver verwandelte Gold, זָהָב שָׁחוּק הָדֵק. 2) In den Bergwerken, עַפְרוֹת זָהָב.

Goldschmied, der, צוֹרֵף.

Göttlich, der göttliche Mann, אִישׁ הָאֱלֹהִים.

Göttersitz, der, ich sitze auf einem Göttersitze mitten im Meere, מוֹשַׁב אֱלֹהִים יָשַׁבְתִּי בְּלֵב יַמִּים.

Götze, der, אֱלִיל, עָצָב. Das du nicht sagen könntest: mein Götze that es, פֶּן תֹּאמַר עָצְבִּי עָשָׂם. Götzen, אֱלִילִים, עֲצַבִּים, גִּלּוּלִים. Die Bildner der Götzen, חָרָשֵׁי צִירִים.

Götzenbild, das, פֶּסֶל, פְּסִיל, plur. פְּסִילִים, s. Bild.

Götzendienst, עֲבֹדַת אֱלִילִים, פְּסִילִים.

Götzendiener, die, עֹבְדֵי אֱלִילִים, פְּסִילִים.

Götzenpriester, die, כְּמָרִים.

Gönnen, 1) Einem Uebles, בִּקֵּשׁ־ חָפֵץ רָעַת אִישׁ. 2) Gönne deinen Augen keinen Schlaf, אַל תִּתֵּן שֵׁנָה לְעֵינֶיךָ.

Gut, der Wein, das Wasser ist — הַיַּיִן טוֹב, הַמַּיִם טוֹבִים. Eine gute Frucht, פְּרִי טוֹב. Ein gutes Land, אֶרֶץ טוֹבָה, plur. טוֹבִים, טוֹבוֹת.

Gut, das, 1) Vermögen, רְכוּשׁ. Mit vielen Gütern, בִּנְכָסִים רַבִּים. Mit allerlei Gütern seines Herrn in seiner Hand, וְכָל טוּב אֲדֹנָיו בְּיָדוֹ. 2) Eine Besitzung, נַחֲלָה, plur. נְחָלוֹת.

Gutachten, das, מִשְׁפָּט, דֵּעַ. Sein Gutachten sagen הִוָּה דֵעוֹ.

Gutartig, טוֹב. Ein gutartiger Mensch אִישׁ לֵב טוֹב וְרוּחַ נְדִיבָה.

Gut gehen, es geht mir gut bei ihm, טוֹב לִי עִמּוֹ.

Gut dünken, wie es dir gut dünkt, כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ.

Gut handeln, הֵיטִב.

Gut heißen, Etwas, s. Billigen.

Gutherzig, er ist, לִבּוֹ טוֹב.

Gutwillig, s. Freiwillig.

Gut werden, wieder mit Einem, שׁוּב לִרְצוֹת עִם אִישׁ.

Gut sein, 1) er ist mir gut, טוֹב הוּא אֵלַי. 2) Es

ist gut, meine Tochter, wenn du ausgehst, daß man dich nicht treffe, טוֹב בִּתִּי כִּי תֵצְאִי וְלֹא יִפְגְּעוּ בָךְ. 3) Für Einen, s. Bürgen.

Gut machen, 1) Etwas, הֵיטֵב דָּבָר אֲשֶׁר הֵרַע לְפָנִים. 2) Einen wieder — s. Versöhnen.

Gutmüthig, s. Gutherzig.

Gut meinen, mein Vater meint es gut mit David, טוֹב אָבִי אֶל דָּוִד.

Gute, das, טוּב, טוֹב, טוֹבָה. Freue dich mit all dem Guten, וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל הַטּוֹב. Häuser voll des Guten, בָּתִּים מְלֵאִים כָּל טוּב. Gott erdachte es zum Guten, אֱלֹהִים חֲשָׁבָהּ לְטוֹבָה. Einem Gutes thun, הֵיטִיב לְאִישׁ.

Gut stehen, für Einen, עָרַב בְּעַד אִישׁ, בְּעַד לֹוֶה, s. Bürgen.

Gummi, der, שְׂרָף*.

Gunst, die, חֵן. Gunst finden bei Einem מָצָא חֵן בְּעֵינֵי אִישׁ. Den Demüthigen schenkt er seine Gunst, לַעֲנָוִים יִתֶּן חֵן.

Guß, der, מוּצָק, יְצֻקָה, מְצֻקָה. Ein Guß für Alle, מוּצָק אֶחָד לְכֻלָּן. Gegossen aus Einem Gusse mit Demselben, יְצֻקִים בִּיצֻקָתוֹ, בְּמֻצַקְתּוֹ.

Gurgel, die, גָּרוֹן, גַּרְגְּרוֹת.

Gurt, der, חֲגוֹרָה, מְזִיחַ, s. Gürtel.

Gurken, die, קִשֻּׁאִים; wilde, פַּקֻּעוֹת, s. Koloquinten.

Gurkenfeld, das, מִקְשָׁה.

Gau, der, s. Landschaft.

Gaul, der, סוּס רַע הַמַּרְאֶה.

Gaumen, der, חֵךְ, מַלְקוֹחַיִם.

Gauner, der, אִישׁ מִרְמָה, מְרַמֶּה.

Gaunerei, die, מִרְמָה, plur. מִרְמוֹת.

Gaukler, der, מְהוֹלֵל בִּשְׂחוֹק לִפְנֵי הָעָם; (moral.) אִישׁ מִתַּעְתֵּעַ.

Gaukelei, die, מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים.

Gitter, das, vor einem Fenster, אֶשְׁנָב, חֲרַכִּים. Er fiel durch das Gitter, נָפַל בְּעַד הַשְּׂבָכָה. Zwei Gitter, שְׁתֵּי שְׂבָכוֹת.

Gitterarbeit, die, allerlei Gitterarbeiten, שְׂבָכִים מַעֲשֵׂה שְׂבָכָה.

Gütig, lobet Gott, denn gütig ist Gott, הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ. Er redete gütig mit ihm, וַיְדַבֵּר אִתּוֹ טוֹבוֹת.

Gütlich, sich gütlich thun, הֵיטֵב אֶת לִבּוֹ.

Güte, die, טוֹבָה, חֶסֶד. Das du bereitet durch deine Güte für die Elenden, o Gott! תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים.

Güter, die, s. Gut, das.

Gilde, die, der Zimmerleute, חָבֵר, חֶבְרַת חָרָשֵׁי עֵץ.

Gültig, von Münzen, עֹבֵר לַסֹּחֵר. Alle ihre Gelübde sind gültig, וְקָמוּ כָּל נְדָרֶיהָ. Eine Schrift gültig erklären, קַיֵּם כְּתָב.

Gimpel, der, פֶּתִי, s. Einfältig.

Günstig, 1) er ist mir, יִתֵּן לִי חֵן, s. Gunst. 2) Eine günstige Witterung, עֵת טוֹבָה.

Günstling, der, er ist ein Günstling des Königs, הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בּוֹ מְאֹד, יְדִיד הַמֶּלֶךְ הוּא.

Ginsterstrauch, der, רֹתֶם, plur. רְתָמִים.

Gießen, 1) Wasser in, auf Etwas, יָצַק מַיִם בְּ, עַל, figürl. ich gieße meinen Geist auf deine Nachkommen, אֶצֹּק רוּחִי עַל זַרְעֶךָ. 2) Er goß vier Ringe, וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבְּעֹת. Das Bild gießt der Meister, הַפֶּסֶל נָסַךְ חָרָשׁ. Ein gegossenes Bild, מַסֵּכָה. 3) Es hat in der Nacht gegossen, הָיָה יָרַד גֶּשֶׁם גָּדוֹל בַּלַּיְלָה.

Gift, das, מְרֹרָה, חֵמָה, רוֹשׁ, רֹאשׁ. Ihr Gift gleicht dem Schlangengift, חֲמַת לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת נָחָשׁ. Gift nehmen, שָׁתָה מֵי רֹאשׁ, בָּלַע רוֹשׁ.

Giftbecher, der, כּוֹס מֵי יֵין רֹאשׁ.

Giftige Trauben, עִנְּבֵי רוֹשׁ.

Giftmischer, der, הַנּוֹתֵן סַם הַמָּוֶת בַּמַּשְׁקֶה, הַמֵּמִית אָדָם וּבְהֵמָה בְּרוֹשׁ.

Giftpflanze, die, es blüht wie eine Giftpflanze ihre Rechtspflege, וּפָרַח כָּרֹאשׁ מִשְׁפָּט.

Gipfel, der, eines Berges, רֹאשׁ הָהָר. Der Gipfel des Glückes, רֹאשׁ מַצַּב הַצְלָחָתוֹ.

Gier, die, s. Begierde.

Gürtel, der, חֲגוֹר, חֲגוֹרָה, אֵזוֹר, מֵזַח; der Priester, אַבְנֵט. Der Gürtel des Schulterkleides, חֵשֶׁב הָאֵפוֹד. Die Gürtel, חֲגֹרֹת; als Schmuck der Frauenzimmer, קִשֻּׁרִים.

Gürten, die Lenden, אָזַר־חָגַר־שִׁנֵּס מָתְנַיִן. Gürte dein Schwert an deine Hüfte, חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ. Sich gürten, הִתְאַזֵּר. Die Schwachen gürten sich mit Kraft, נִכְשָׁלִים אָזְרוּ חָיִל.

Gierig, ein gieriger Bär, דֹּב שׁוֹקֵק.

Girren, הָגָה. Die Tauben girren, הַיּוֹנִים תְּהַגֶּינָה.

Geige, die, נֵבֶל אֲשֶׁר לוֹ אַרְבָּעָה מֵיתָרִים, מִנִּים.

Geil, geilen Hengsten gleichen sie, סוּסִים מוּזָנִים הָיוּ, זִרְמַת סוּסִים זִרְמָתָם.

Gaiß, die, עֵז, s. Ziege.

Geist, der, רוּחַ, נֶפֶשׁ. Gott der Geister alles Fleisches, אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר.

Geistig, רוּחָנִי*. Die geistigen Wesen, רוּחָנִיִּים. Das Geistige, רוּחָנִיּוּת. Die geistige Liebe, אַהֲבַת הַנֶּפֶשׁ.

Geistlose Reden, דְּבָרִים חַסְרֵי טַעַם.

Geistliche, der, s. Priester.

Geisterbeschwörer, der, אוֹב, s. Todtenbeschwörer.

Geistreich, ein geistreicher Mann, אִישׁ מָלֵא חָכְמַת לֵב.

Geißel, der, Bürge, plur. die Geißeln בְּנֵי הַתַּעֲרֻבוֹת.

Geißel, die, 1) Peitsche, שׁוֹט, plur. שׁוֹטִים; 2) fig. vom Spotte. Schwingt die Zunge die Geißel, bist du geborgen, בְּשׁוֹט לָשׁוֹן תֵּחָבֵא. 3) Eine Plage. Wenn die Geißel plötzlich tödtet, אִם שׁוֹט יָמִית פִּתְאֹם.

Geißeln, Einen, יַסֵּר אִישׁ בְּשׁוֹטִים.

Geier, der, der schwarze, דַּיָּה. Dort sammeln Geier sich שָׁם נִקְבְּצוּ דַיּוֹת.

Geifer, der, רִיר.

Geifern, הוֹרֵד רִירוֹ.

Geiz, der, כִּילוּת*.

Geizig, ein geiziger Mensch (nach Einigen) כִּילַי.

Glas, das, זְכוּכִית.

Glasgeschirr, das, כְּלֵי זְכוּכִית. Glasscheibe, לוּחַ זְכוּכִית בַּחַלּוֹן.

Glatt, 1) Eig. ich bin ein glatter (unbehaarter) Mann, אָנֹכִי אִישׁ חָלָק. Fünf glatte Steine, חֲמִשָּׁה חַלֻּקֵּי אֲבָנִים. 2) Fig. von Schmeichlern. Glatter als Oel ist ihr Gaumen, חָלָק מִשֶּׁמֶן חִכָּהּ, s. Butter. Glatte Reden führen, דַּבֵּר חֲלָקוֹת.

Glatze, die, (am Vorderhaupte), גַּבַּחַת; (am Hinterkopfe), קָרַחַת, קָרְחָה. Sich eine Glatze machen, קָרֹחַ קָרְחָה בְּרֹאשׁוֹ.

Glatzkopf, der, קֵרֵחַ, גִּבֵּחַ.

Glanz, der, 1) von den Himmelskörpern, נֹגַהּ. Der Glanz des Himmels, זֹהַר הָרָקִיעַ. Jedes Antlitz zieht den Glanz ein, כָּל פָּנִים קִבְּצוּ פָארוּר. 2) Vom Hofe des Königs. Glanz und Majestät legtest du auf ihn, הוֹד וְהָדָר תְּשַׁוֶּה עָלָיו. Barbaren sollen deinen Glanz entweihen, וְחִלְּלוּ זָרִים יִפְעָתֶךָ. 3) Von einer Stadt. Daß ihr euch vergnügt an dem Glanze ihrer Herrlichkeit וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז (מִזִּיו) כְּבוֹדָהּ.

Glotzen, mit den Augen, הָפֵךְ עֵינָיו בְּחֹרֵיהֶן הֵנָּה וְהֵנָּה.

Glosse, die, s. Auslegung.

Glorie, die, קַרְנֵי עוֹר הַפָּנִים, s. Herrlichkeit.

Glorreich, s. Ruhmvoll.

Glöckchen, das, פַּעֲמֹן, s. Schelle.

Gluth, die, גַּחֲלֵי אֵשׁ (בְּעֵרוֹת). Ihre (der Liebe) Gluthen sind Feuergluthen, רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵּי אֵשׁ. Nichts ist geborgen vor ihrer (der Sonne) Gluth, אֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ. Des Hungers Gluthen, זַלְעֲפוֹת רָעָב. Mein Gebein verzehrt sich in Gluth, עַצְמִי חָרָה מִנִּי חֹרֶב.

Gluthpfanne, die, מַחְתָּה, לַחְתּוֹת עָלֶיהָ אֵשׁ מִיָּקוּד.

Gluckhenne, die, 1) Bruthenne, תַּרְנְגֹלֶת בַּקַּעַת*, s. Brüten. 2) Das Siebengestirn, כִּימָה.

Glaubwürdig, ein glaubwürdiger Mann, אִישׁ אֱמוּנִים.

Glaube, der, אֱמוּנָה. Der Gerechte lebt in seinem Glauben, (nach Einigen) וְצַדִּיק בֶּאֱמוּנָתוֹ יִחְיֶה.

Glauben, 1) Einem, הֶאֱמִין בְּאִישׁ, לְאִישׁ, לְדִבְרֵי אִישׁ. 2) Sich einbilden. Glaubst du etwa, daß ich dich bitten werde? הֲתִתְחַשֵּׁב בִּלְבָבְךָ כִּי אֲחַלֶּה פָנֶיךָ.

Glaubensbekenntniß, das, תּוֹדַת אֱמוּנָה*.

Glaubenslehren, die, יְסוֹדֵי הַדָּת*.

Glied, das, 1) des Körpers, נֵתַח, אֵבֶר*, plur.

אֲבָרִים. Die Glieder seines Leibes, בַּדֵּי עוֹרוֹ, בַּדָּיו. Das männliche — שָׁפְכָה, מְבוּשִׁים. 2) Söhne des dritten Gliedes, בְּנֵי שִׁלֵּשִׁים; Das vierte Glied, רִבֵּעִים, דּוֹר רְבִיעִי.

Glühen, ein glühender Ofen, תַּנּוּר אֵשׁ. Glühende Kohlen, גַּחֲלֵי אֵשׁ בֹּעֲרוֹת, פֶּחָמִים, רְצָפִים. In seiner Hand war eine glühende Kohle, בְּיָדוֹ רִצְפָּה. Ein glühender Wind, רוּחַ זִלְעָפוֹת. Fig. Mir glüht das Herz im Busen, חַם לִבִּי בְּקִרְבִּי. Glühende Wangen, לְחָיַיִם דֹּלְקוֹת.

Glimmen, glimmenden Docht löscht er nicht aus, פִּשְׁתָּה כֵהָה לֹא יְכַבֶּנָּה.

Glimpflich, s. Sanft, Gelinde.

Glück, das, טוֹב, טוּב, אֹשֶׁר, *הַצְלָחָה. O möchten wir Glück schauen! מִי יַרְאֵנוּ טוֹב. Nun haben sie ihr Glück nicht in ihrer Hand? הֵן לֹא בְיָדָם טוּבָם. Das Glück ist gekommen, בָּא גָד. Ich wünsche dir Glück zu deinem Unternehmen, מִי יִתֵּן וְתַצְלִיחַ אֶת דַּרְכֶּךָ.

Glückselig preisen, Einen, אַשֵּׁר אִישׁ.

Glückseligktit, die, אֹשֶׁר. Zu meiner Glückseligkeit! בְּאָשְׁרִי.

Glücklich, ein glücklicher Mann, אִישׁ מַצְלִיחַ, מַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ. Mein Knecht wird glücklich sein, יַשְׂכִּיל עַבְדִּי. Ich war nie glücklich, לֹא צָלַחְתִּי מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה. In einem glücklichen Greisen-alter, בְּשֵׂיבָה טוֹבָה. Glücklich der Mann! אַשְׁרֵי הָאִישׁ.

Glückskind, das, du bist ein — אֶל כָּל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תַשְׂכִּיל, כָּל חֵפֶץ יִצְלַח בְּיָדְךָ.

Glücken, ein Mann, dem Nichts glückt in seinem Leben, גֶּבֶר לֹא יִצְלַח בְּיָמָיו.

Gläubiger, der, נֹשֶׁה, plur. נֹשִׁים.

Gleis, das, s. Geleise.

Gleiten, 1) der Wein gleitet sanft hinunter, הַיַּיִן יִתְהַלֵּךְ בְּמֵישָׁרִים; 2) s. Ausgleiten.

Gleich, 1) das Krumme gleich machen, יַשֵּׁר הֶעָקֹב. Die Fläche eines Bodens gleich machen, שִׁוָּה פְּנֵי הָאֲדָמָה. 2) Einem an Schönheit gleich sein, דָּמָה לְאִישׁ, אֶל אִישׁ בְּיָפְיוֹ. Antworte dem Narren nicht, damit du ihm nicht gleich werdest, אַל תַּעַן כְּסִיל פֶּן תִּשְׁוֶה לּוֹ גַם אַתָּה. Er ist dem Viehe gleich, נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת. Sie sind von gleicher Gestalt, תֹּאַר אֶחָד לָהֶם. Seines gleichen war nicht vor ihm, כָּמֹהוּ לֹא הָיָה לְפָנָיו. Kinder eures gleichen, יְלָדִים אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם. Ich habe ihm Gleiches mit Gleichem vergolten, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִי כֵּן שִׁלַּמְתִּי לוֹ. 3) Sie sind zu gleicher Zeit angekommen, בָּאוּ בְּיוֹם אֶחָד.

Gleich, Umstandswort, 1) sie blüht einer Rose gleich, תִּפְרַח כַּשּׁוֹשַׁנָּה. 2) Ich werde gleich hingehen, אֵלֵךְ שָׁמָּה כַּיּוֹם, s. Sogleich.

Gleich achten, eine Sache der Andern, חָשַׁב דָּבָר כְּ, s. Achten.

Gleich bleiben, er bleibt sich gleich, לֹא יְשַׁנֶּה דַּרְכּוֹ לֹא יִשְׁנֶה.

Gleich machen, eine Mauer der Erde, הִגִּיעַ חוֹמָה לָאָרֶץ.

Gleich kommen, alle Kostbarkeiten kommen ihr nicht gleich, כָּל חֲפָצִים לֹא יִשְׁווּ בָהּ.

Gleich stellen, Einen einem Andern, הִשְׁוָה אִישׁ לְאִישׁ. Du bist uns gleich gestellt, אֵלֵינוּ נִמְשָׁלְתָּ. Ich stelle mich dem Höchsten gleich, אֶדַּמֶּה לְעֶלְיוֹן.

Gleichgültig, es ist mir ganz gleichgültig, ob er hinkommt, oder wegbleibt, אַחַת הִיא אִם יָבוֹא שָׁמָּה אוֹ יֶחְדַּל. Gleichgültige Gegenstände דְּבָרִים נְקַלִּים בְּעֵינֵי אָדָם לָשׂוּם לִבּוֹ עֲלֵיהֶם.

Gleichgesinnte Menschen אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם לֵב אֶחָד.

Gleichheit, die, *שִׁוּוּי.

Gleichwohl, s. Dennoch.

Gleichwie, כְּ, כְּמוֹ, s. Wie.

Gleichniß, das, מָשָׁל. Ein Gleichniß machen, מָשַׁל מָשָׁל, פָּתַח פִּיו בְּמָשָׁל.

Gleichnißrede, die, מָשָׁל. Er hub an seine — וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ.

Gleichen, Einem, דָּמָה לְ, אֶל. Mein Geliebter gleicht einer Gazelle, דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי. Ihr Gift gleicht dem Schlangengifte, חֲמַת לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת נָחָשׁ. Ich gleiche Staub und Asche, אֶתְמַשֵּׁל כֶּעָפָר וָאֵפֶר.

Gleichfalls, גַּם, s. Auch, Ebenfalls. Als Erwi-

derung: Ich wünsche dir wohl zu leben! Gleichfalls! מִי יִתֵּן וִיהִי לְךָ שָׁלוֹם! גַּם לְךָ שָׁלוֹם יְהִי.

Gleichförmig, ihre Kleidung ist, דְּמוּת אֶחָד (אַחַת) לִלְבוּשֵׁיהֶם.

Gleichviel, es ist, אַחַת הִיא, s. Gleichgültig.

Gleichzeitig, בְּעֵת וּבְעוֹנָה אֶחָת.

Gleisner, der, מַחֲלִיק לָשׁוֹן, הַדּוֹבֵר בְּלֵב וָלֵב.

Gleisnerische Lippen, שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת.

Glätte, die, חֶלְקָה. Die Glätte seines Halses, חֶלְקַת צַוָּארָיו. Die Glätte der Zunge, der Lippen (Schmeichelei), חֶלְקַת לָשׁוֹן, חֵלֶק שְׂפָתַיִם.

Glätten, Etwas, הַחֲלֵק אֶת. Der mit dem Hammer glättet, מַחֲלִיק פַּטִּישׁ.

Glänzen, נָגֹהַּ. Der Mond läßt sein Licht nicht glänzen, הַיָּרֵחַ לֹא יַגִּיהַּ אוֹרוֹ. Wenn ich sehe der Sonne glänzendes Licht, אִם אֶרְאֶה אוֹר כִּי יָהֵל. Die Denker werden glänzen, wie der Glanz des Himmels, הַמַּשְׂכִּילִים יַזְהִירוּ כְּזֹהַר הָרָקִיעַ.

Glänzendes Erz, נְחֹשֶׁת קָלָל. Erz, glänzend wie Gold, נְחֹשֶׁת מֻצְהָב. Fett sind sie und glänzen, שָׁמְנוּ עָשְׁתוּ.

Gnade, die, חֶסֶד, רָצוֹן. In meiner Gnade erbarme ich mich deiner, בִּרְצוֹנִי רִחַמְתִּיךְ.

Gnadenzeit, die, עֵת רָצוֹן.

Gnädig sein, Einem, חָנֹן אִישׁ. Sei mir gnädig, o Gott! חָנֵּנִי אֱלֹהִים. Barmherziger und gnädiger Gott! אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. Einen gnädig aufnehmen, רְצֵה אִישׁ, s. Aufnehmen.

Geographie, die, s. Erdbeschreibung.

Geometrie, die, חָכְמַת הַמְּדִידָה.

Gebot, das, מִצְוָה, plur. מִצְוֹת. Die zehn Gebote, עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים.

Geburt, die, 1) das Gebären, לֵידָה, לֶדֶת. Sie hatte eine schwere Geburt, וַתְּקַשׁ בְּלִדְתָּהּ. Ihre Herrlichkeit fliege dahin von der Geburt an, יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם מִלֵּדָה. 2) Bei seiner Geburt, בְּעֵת הִוָּלְדוֹ, בְּצֵאתוֹ מֵרֶחֶם אִמּוֹ. 3) Er ist von vornehmer Geburt, מִזֶּרַע גְּדוֹלִים הוּא, s. Abkunft, Geschlecht. Sie gaben ihre Geburt an nach ihren Geschlechtern, הִתְיַלְדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתָם.

Geburtsort, der, מְקוֹם הוּלֶּדֶת אִישׁ. Kehre zurück in dein Land und in deinen Geburtsort, שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתֶּךָ.

Geburtsglied, das, s. Schamtheile.

Geburtshelfer, der, מְיַלֵּד, הָרוֹפֵא הָעוֹזֵר לַכּוֹרַעַת לָלֶדֶת.

Geburtshelferin, die, מְיַלֶּדֶת, plur. מְיַלְּדוֹת.

Geburtswehen, die, צִירֵי=חֶבְלֵי יוֹלֵדָה, מִשְׁבַּר בָּנִים.

Geburtstag, der, יוֹם הִוָּלֵד אִישׁ. Morgen ist mein — יוֹם מָחָר הוּא יוֹם הִוָּלְדִי, יוֹם הֻלֶּדֶת אֹתִי. Er verfluchte seinen Geburtstag, וַיְקַלֵּל אֶת יוֹמוֹ.

Geburtsjahr, das, sein — שְׁנַת הִוָּלְדוֹ, (oder) הֻלֶּדֶת אוֹתוֹ.

Geburtsland, das, mein — אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי.

Geburtsstuhl, der, מַשְׁבֵּר, אָבְנַיִם, s. Gebärstuhl.

Geburtsschmerzen, die, s. Geburtswehen.

Gebühr, die, der Priester von dem Volke, מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם. Deine Gebühr und die Gebühr deiner Söhne ist es, חָקְךָ וְחָק בָּנֶיךָ הִיא.

Gebühren, 1) das gebührt dir von mir, זֶה מִשְׁפָּטְךָ מֵאִתִּי. Das gebührt ihm nicht von mir, זֹאת לֹא יָאֲתָה לוֹ מֵאִתִּי. 2) Wer sollte dich nicht fürchten, König der Völker? Ja, dir gebührt es, מִי לֹא יִירָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם? כִּי לְךָ יָאָתָה.

Gebiet, das, גְּבוּל. In meinem ganzen Gebiete בְּכָל גְּבוּלִי, בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתִּי.

Gebieten, Einem Etwas, צַוֵּה אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Gebieter, der, גְּבִיר. Ich stell ihn auf zum Fürsten und Gebieter der Nationen, נָגִיד וּמְצַוֵּה לְאֻמִּים נְתַתִּיו.

Gebieterin, die, גְּבִירָה, גְּבֶרֶת.

Gebieterisch, er spricht im gebieterischen Tone, דְּבָרָיו הֵמָּה כְּדִבְרֵי הַמְּצַוֶּה.

Gebiß, das, 1) eines Löwen, שִׁנֵּי אַרְיֵה. 2) Einem Pferde das Gebiß anlegen, בְּלֹם הַסּוּס בְּרֶסֶן, s. Doppelgebiß.

Gebirge, das, הַר, plur. הָרִים, s. Berg.

Gebürtig, er ist aus Jerusalem, יֻלַּד בִּירוּשָׁלַיִם.

Gebüsch, das, שִׂיחַ, plur. שִׂיחִים, סְבָךְ. Des Waldes Gebüsch, סִבְכֵי הַיַּעַר.

Gebäude, das, בִּנְיָן, בִּנְיָה, מִבְנֶה.

Gebein, das, עֶצֶם, עֲצָמִים, עֲצָמוֹת.

Geblöck, das, der Schafe, קוֹל הַצֹּאן.

Geblüt, das, דָּם.

Gebet, das, תְּפִלָּה. Gebete, תְּפִלּוֹת.

Gebetbuch, das, סֵפֶר תְּפִלּוֹת.

Gebetriemen, die, תְּפִלִּין*.

Gebell, das, der Hunde, נְבִיחַת הַכְּלָבִים*.

Gebälk, das, מְקָרֶה. Durch Trägheit senkt sich das Gebälk בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמְּקָרֶה.

Geben, verb. act. 1) darreichen. Einem ein Buch, נָתַן סֵפֶר לְאִישׁ, בְּיַדֵי אִישׁ. Gib uns Brod, הָבָה לָנוּ לָחֶם. Gib! gib! הַב! הַב. 2) Fig. Gib uns einen König, תְּנָה לָנוּ מֶלֶךְ. Gebet Gott Ehre, הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד. Jetzt gib mir Weisheit und Erkenntniß, עַתָּה חָכְמָה וּמַדָּע תֶּן לִי.

Geben, verb. neut. 1) die Bäume geben vieles Obst, הָעֵצִים יִתְּנוּ פְּרִי הַרְבֵּה. 2) Er gibt Nichts auf meine Worte, לֹא יַקְשִׁיב לְדִבְרֵי, יַשְׁלִיךְ דְּבָרַי אַחֲרָיו. 3) Es gibt Gold und Perlen die Menge, יֵשׁ זָהָב וְרֹב פְּנִינִים. Es gibt keinen Menschen, der nicht sündigt, אֵין אָדָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טּוֹב וְלֹא יֶחֱטָא.

Geberden, sich übel, שַׁנֵּה פָּנָיו. Er geberdet sich wie ein Toller, יְשַׁנֶּה טַעְמוֹ כְּאִישׁ מִשְׁתַּגֵּעַ.

Gebärmutter, die, רֶחֶם.

Gebären, einen Knaben, יָלַד נַעַר, הִמְלִיט זָכָר. Schauet auf Sarah, die euch gebar, הַבִּיטוּ אֶל שָׂרָה תְּחוֹלֶלְכֶם. Dort gebar dich deine Mutter, שָׁמָּה חִבְּלַתְךָ אִמֶּךָ. Von Thieren, מִלֵּט, פִּלֵּט. Zum ersten Mal — הִבְכִּיר. Geboren werden, הִוָּלֵד, הוּלַּד.

Gebärerin, die, יוֹלֵדָה, יוֹלֶדֶת.

Gebärstuhl, der, אָבְנַיִם, מוֹשַׁב הַיּוֹלֶדֶת, (nach Einigen) מַשְׁבֵּר. s. Muttermund.

Gebrauch, der, מִנְהָג, כְּנָהוּג, כְּנִימוּס. 1) Wende dieses Geld zu deinem Gebrauche an, הוֹצִיא הַכֶּסֶף הַזֶּה לְצָרְכְּךָ. Durch den Gebrauch verdorben werden, (von Werkzeugen), הִשָּׁחֵת בִּמְלָאכָה. 2) Nach Landes Gebrauch, כְּנִימוּס הַמְּדִינָה, כְּדֶרֶךְ הָאָרֶץ. Ein religiöser Gebrauch, מִנְהַג הַדָּת*.

Gebrauchen, ich kann dieses zu meinem Zweck gebrauchen, הַדָּבָר הַזֶּה יִכּוֹן וְיוֹסִיף אֹמֶץ לְתַכְלִית פָּעֳלִי. s. Brauchen.

Gebrüll, das, eines Löwen, שַׁאֲגַת־ נַהֲמַת אַרְיֵה.

Gebräuchlich, dieses ist hier, דַּרְכֵּנוּ הוּא לַעֲשׂוֹת זֹאת. Dieser Ausdruck ist bei uns nicht — לֹא תִשָּׁמַע הַמִּלָּה הַזֹּאת בְּתוֹכֵנוּ. s. Ueblich.

Gebrechlich, דָּבָר רָפֶה, הַנָּקֵל לְהִשָּׁבֵר. Dieser Glasbecher ist gebrechlich, כּוֹס זְכוּכִית הַלָּזֶה נָקֵל לִנְפֹּל וּלְהִשָּׁבֵר. Ein gebrechliches Lamm, שֶׂה שָׁבוּר. Er ist alt und — זָקֵן הוּא וַעֲצָמָיו בָּלוּ.

Gebrechen, es gebricht mir an nichts, לֹא אֶחְסַר דָּבָר.

Gebrechen, das, (physisch und moralisch) מוּם. Jeder Mensch hat seine Gebrechen, אֵין אִישׁ אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוּם.

Gegner, der, 1) Widersacher (überhaupt), שָׂטָן, מִתְקוֹמֵם, מִתְנַגֵּד*. Es ergehe meinem Gegner wie dem Ungerechten, יְהִי מִתְקוֹמְמִי כְּעַוָּל. Meine Gegner, מִתְקוֹמְמַי. 2) Vor Gericht: Er ist mein — אִישׁ רִיבִי הוּא.

Gegen, Vorwort, 1) vom Orte: Gegen Osten gehen, הָלַךְ קֵדְמָה. Gegen die Vorderseite des Zeltes, אֶל מוּל, אֶל נֹכַח פְּנֵי הָאֹהֶל. 2) Gegen Morgen, gegen Abend, לִפְנוֹת בֹּקֶר, לִפְנוֹת עֶרֶב. Gegen das Ende des Jahres, לְעֵת כְּלוֹת הַשָּׁנָה. Ein freundschaftliches oder feindliches Verhältniß auszudrücken: Ist dies deine Liebe gegen deinen Freund? זֶה חַסְדְּךָ אֶת רֵעֶךָ. Gegen sein Weib eifern, קִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ. Gegen Einen kämpfen, לָחַם בְּאִישׁ, עִם אִישׁ. Gegen Einen aufstehen, קוּם בְּ, עַל. Wer erhebt sich für mich gegen die Bösen? מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים. 4) Gegen vierzig Mann, כְּאַרְבָּעִים אִישׁ. 5) Eine Sache gegen die andere halten, דִּמָּה־ שִׁוָּה דָּבָר לְדָבָר. Dein Unglück ist gering gegen das meinige, רָעָתְךָ אֵינֶנָּה גְדוֹלָה כִּי תִדְמֶה אֶל רָעָתִי.

Gegenüber, er wohnt mir — יוֹשֵׁב הוּא מִמּוּלִי, מִמֻּלִי. Sie baueten den Altar dem Lande Canaan — בָּנוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ אֶל מוּל אֶרֶץ כְּנַעַן. Er

stellte die Stäbe den Schaafen — וַיַּצֵּג אֶת הַמַּקְלוֹת לְנֹכַח הַצֹּאן. Ihm gegenüber sollt ihr euch lagern, נִכְחוֹ תַחֲנוּ. Ein Mann stand ihm — וְהִנֵּה אִישׁ עֹמֵד לְנֶגְדּוֹ. Er legte jedes Stück dem andern — וַיִּתֵּן אִישׁ בִּתְרוֹ לִקְרַאת רֵעֵהוּ. Einander gegenüber sollen die Schleifen sein, מַקְבִּילוֹת הַלֻּלָאוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ. Er ging an der Seite des Berges ihm — הָלַךְ בְּצֵלַע הָהָר לְעֻמָּתוֹ.

Gegen einander kämpfen, הִלָּחֵם אִישׁ בְּאָחִיו.

Gegend, die, eine fruchtbare — אֶרֶץ מְבֹרָכָה. In allen Gegenden, בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת. Die Gegend um eine Stadt, הַכִּכָּר סְבִיבוֹת הָעִיר; am Jordan, am Meere, כִּכַּר הַיַּרְדֵּן, חֶבֶל הַיָּם.

Gegenwart, die, in meiner — לְפָנַי, לְעֵינַי, נֶגְדִּי.

Gegenwärtig, 1) Zugegen: Alle, die gegenwärtig sind, כָּל הָאֲנָשִׁים הַנִּמְצָאִים. 2) Jetzt, עַתָּה, הַיּוֹם.

Gegenseitig helfen, sich, עָזוֹר אִישׁ אֶת אָחִיו.

Gegentheil, das, הֶפֶךְ, הַפֵּךְ.

Gegenstand, der, ein wichtiger, דָּבָר גָּדוֹל. Ich bin der Gegenstand ihres Spottbildes, אֲנִי מַנְגִּינָתָם.

Gedanke, der, 1) Vorstellung, מַשְׂכִּית דִּמְיוֹן. Gedanken, מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב, שַׂרְעַפִּים, שְׂעִפִּים, מַחֲשָׁבוֹת. Nach den Gedanken des Glücklichen, לְעַשְׁתּוּת (לְעַשְׁתּוֹת) שַׁאֲנָן. Die Gedanken des Menschen sind mannigfaltig, aber nur Gottes Beschluß bestehet, רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב אִישׁ וַעֲצַת ה' הִיא תָקוּם. Seine Gedanken auf Etwas richten שׂוּם לִבּוֹ עַל דָּבָר. In Gedanken sein, דַּבֵּר עִם לִבּוֹ. 2) Vorsatz. מַחֲשָׁבָה. Gedanken, מַחֲשָׁבוֹת; böse — מְזִמּוֹת, זִמּוֹת, עֶשְׁתֹּנוֹת, מַחְשְׁבוֹת לֵב. 3) Das Nachdenken, הִגָּיוֹן, הֶגְיוֹן לֵב, רַעְיוֹן, רַעְיוֹן לֵב, יֵצֶר, יֵצֶר לֵב.

Gedankenlos, בְּלִי דַעַת.

Geduld, die, 1) die Schmerzen mit Geduld ertragen, דֹּמֵם וְסָבֹל הַמַּכְאֹבִים. Ich verliere darüber die Geduld, תִּקְצַר רוּחִי בַּדָּבָר. 2) Habe Geduld, s. Gedulden.

Geduldig sein, דֹּמֵם, הוֹחֵל.

Gedulden, gedulde dich bis Ende des Monats, הוֹחֵל עַד כְּלוֹת הַחֹדֶשׁ.

Gediegenes Gold, זָהָב סָגוּר.

Gedicht, das, שִׁיר, מִזְמוֹר, *מְלִיצָה. Gedichte machen, שׁוֹר (*חַבֵּר) שִׁירִים.

Gedeihlich, ein gedeihlicher Regen, גֶּשֶׁם בְּרָכָה. Eine gedeihliche Speise, אֹכֶל הַמְּדַשֵּׁן הַבָּשָׂר.

Gedeihen, der Weinstock ist gepflanzt; wird er aber gedeihen? הַגֶּפֶן שְׁתוּלָה; הֲתִצְלָח. Die Seele der Fleißigen gedeiht, נֶפֶשׁ חָרוּצִים תְּדֻשָּׁן.

Gedächtniß, das, זִכָּרוֹן, זִכְרוֹן. Man hat kein Gedächtniß für den Weisen wie für den Narren, אֵין זִכְרוֹן לֶחָכָם עִם הַכְּסִיל. Er hat ein gutes — יִשְׁמֹר כָּל דָּבָר בְּלִבּוֹ, לֹא יִשְׁכַּח דָּבָר.

Gedächtnißtag, der, יוֹם זִכָּרוֹן.

Gedenken, gedenke meiner, זָכְרֵנִי. s. Denken.

Gedärme, die, מֵעִים, קֶרֶב.

Gedritt, eine gedritte Zahl, מִסְפָּר מְשֻׁלָּשׁ.

Gedränge, das, 1) der Stadt, הֲמוֹן קִרְיָה. Das Gedränge ist groß, הֶהָמוֹן גָּדוֹל. 2) Noth: Ich bin im — אָנֹכִי בְּצָרָה, צַר לִי.

Gehalt, der, 1) Besoldung, שָׂכָר. 2) Des Silbers, עֵרֶךְ הַכֶּסֶף.

Gehaltlos, ein gehaltloses Buch, סֵפֶר אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוֹעִיל.

Gehaltvoll, ein gehaltvolles Buch, סֵפֶר מָלֵא דְבָרִים טוֹבִים, דִּבְרֵי חֵפֶץ.

Geharnischt, לָבוּשׁ שִׁרְיוֹן.

Gehorsam sein, Einem, שְׁמַע אֶל דִּבְרֵי אִישׁ. Ein gehorsames Kind, יֶלֶד הַשֹּׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וְאִמּוֹ.

Gehorsam, der, מִשְׁמַעַת. Der Gehorsam gegen die Mutter, יִקְהַת אֵם. s. Gehorchen.

Gehorchen, Einem, שְׁמַע־הָאֹזֶן לְאִישׁ, סוּר אֶל מִשְׁמַעַת אִישׁ. Gehorche, was ich dir befehle, שְׁמַע וַעֲשֵׂה כֹּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָּ.

Gehölz, das, עֵצָה, עֲצֵי הַיַּעַר.

Gehöft, das, die Städte und ihre Gehöfte, הֶעָרִים וְחַצְרֵיהֶן.

Gehör, das, 1) das Hören, שֵׁמַע אֹזֶן. Er hat ein schlechtes — תִּכְבַּד אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ. 2) Möge meine Bitte bei dir Gehör finden! תִּפָּל — נָא תְחִנָּתִי

יַעְלִים אָזְנוֹ לִי, לֹא יֹאבֶה שְׁמֹעַ דְּבָרִי. Er gibt mir kein — לְפָנֶיךָ.

Gehörig, 1) das mir gehörige Haus, הַבַּיִת אֲשֶׁר לִי. 2) Etwas gehörig machen, עָשֹׂה דָּבָר כַּמִּשְׁפָּט. Zur gehörigen Zeit, בְּעִתּוֹ.

Gehörlos, er ist, אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּאָזְנָיו. s. Taub.

Gehörnt, מַקְרִין, אֲשֶׁר לוֹ קְרָנַיִם, בַּעַל קְרָנַיִם.

Gehören, 1) wem gehört dieses Haus, לְמִי הַבַּיִת הַזֶּה. Die Wohnung und was dazu gehört, הַמִּשְׁכָּן וְכָל אֲשֶׁר לוֹ. Er gehört zu meiner Familie, מִמִּשְׁפַּחְתִּי, מִקְּרֹבַי הוּא. 2) Das Gefäß gehört nicht auf diesen Platz, לֹא זֶה מְקוֹם הַכְּלִי. 3) Es gehört sich nicht, daß du so mit ihm sprichst, לֹא נָאוָה לְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו דְּבָרִים כָּאֵלֶּה.

Gehülfe, der, עֵזֶר. Der Gehülfe in meiner Werkstatt ist thätig und fleißig, הָאִישׁ הָעוֹזֵר בִּמְלַאכְתִּי עוֹבֵד עֲבוֹדָתוֹ בַּחֲרִיצוּת וּבְלִי רְמִיָּה.

Gehülfin, die, עֵזֶר. Ich will ihm eine Gehülfin machen, אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר.

Gehirn, das, מוֹחַ הַגֻּלְגֹּלֶת.

Geheul, das, קוֹל יְלֵל, קוֹל חֲרָדָה. Der Schakale, יְלָלָה; der Strauße, אֵבֶל בְּנוֹת יַעֲנָה. In der Einöde entsetzlichen Geheuls, בְּתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן.

Geheim, eine Sache geheim halten, הַסְתֵּר דָּבָר. Mit Einem in Geheim sprechen, דַּבֵּר אֶל אִישׁ בַּסֵּתֶר. Ein geheimes Wort habe ich an dich, o König! דְּבַר סֵתֶר לִי אֵלֶיךָ הַמֶּלֶךְ. Geheime Dinge, נִסְתָּרוֹת. Die geheimen Künste (der Bilderschriftkundigen), לְהָטִים.

Geheimniß, das, סוֹד, דְּבַר סֵתֶר. Die Geheimnisse der Weisheit, תַּעֲלֻמוֹת חָכְמָה. Ein Geheimniß verrathen, גַּלֵּה סוֹד.

Geheiß, das, s. Befehl.

Gähnen, פְּעֹר פִּיו, *פַּהֵק.

Gehege, das, מְקוֹם גָּדוּר.

Gehen, 1) eigentlich: in die Stadt: הָלֹךְ הָעִירָה; auf das Feld, הָלֹךְ, יָצֹא הַשָּׂדֶה; über das Feld, עֲבֹר עַל הַשָּׂדֶה; in das Haus, בּוֹא אֶל הַבַּיִת; nach Hause, הָלֹךְ אֶל בֵּיתוֹ. Durchs Wasser, Feuer, עֲבֹר אֶת הַמַּיִם, הָלֹךְ בְּמוֹ אֵשׁ; den geraden Weg, הָלֹךְ בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה, ein Kind gehen lehren, s. Gängeln. 2) Den Weg alles Fleisches, aller Welt gehen, הָלֹךְ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ. Der Mensch geht in seine ewige Heimath, הָאָדָם הֹלֵךְ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ. 3) Die Fenster gehen in den Garten, הַחַלּוֹנִים נִשְׁקָפִים עַל פְּנֵי הַגַּן, פֹּנִים אֶל הַגַּן. 4) Er geht in das fünfzigste Jahr, יְמֵי שְׁנֵי חַיָּיו הִשִּׂיגוּ אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה. 5) Das Wasser geht ihm bis an den Hals, הַמַּיִם יַגִּיעוּ עַד צַוָּארוֹ. 6) Es geht ein Gerücht, daß, הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר. 7) Er sprach freundlich mit mir, es ging ihm aber nicht vom Herzen, דִּבֶּר אֵלַי טוֹבוֹת וְלִבּוֹ בַּל עִמִּי. Dieses geht mir zu Herzen, זֹאת תִּגַּע עַד לִבִּי. 8) Es gehe wie es wolle, וִיהִי מָה. 9) In sich gehen, הָשֵׁב אֶל לִבּוֹ. 10) Es geht mir besser als sonst, טוֹב לִי עַתָּה מֵאָז.

Gehenk, das, eines Degens, חֲגֹרַת הַחֶרֶב.

Gehässige Reden, דִּבְרֵי שִׂנְאָה.

Gährung, die, todte Fliegen machen stinkend und bringen in Gährung das wohlbereitete Oel, זְבוּבֵי מָוֶת יַבְאִישׁ יַבִּיעַ שֶׁמֶן רוֹקֵחַ. fig. Die Gemüther waren in Gährung, הִתְחַמְּצוּ הַלְּבָבוֹת.

Gähren, der Wein hat gegohren, חָמַר הַיַּיִן. Vom Kneten des Teiges bis er zum Gähren kommt, מִלּוּשׁ בָּצֵק עַד חֻמְצָתוֹ.

Gewahr werden, s. Bemerken.

Gewalt, die, 1) Macht, זְרוֹעַ, חוֹק, יָד, כֹּחַ. Eine Schreckensgewalt, מַעֲרָצָה. Es steht in meiner Gewalt, יֶשׁ לְאֵל יָדִי. 2) Etwas mit Gewalt nehmen, לָקֹחַ דָּבָר בְּחָזְקָה. Einem Frauenzimmer Gewalt anthun, כְּבֹשׁ, עַנֵּה אִשָּׁה. 3) Unter Jemands Gewalt stehen, הָיֹה תַּחַת יַד אִישׁ.

Gewaltsam, deine Fersen wurden gewaltsam entblößt, נֶחְמְסוּ עֲקֵבָיִךְ.

Gewaltthätig, ein gewaltthätiger Mann, אִישׁ חָמָס, פָּרִיץ, אִישׁ חֲמָסִים, plur. פָּרִיצִים. Gewaltthätig handeln, חָמֹס, עֲשׂה חָמָס.

Gewaltthätigkeit, die, חָמָס, plur. חֲמָסִים.

Gewaltig, eine gewaltige Stimme, קוֹל חָזָק מְאֹד.

Gewand, das, לְבוּשׁ. s. Kleid.

Gewandt, s. Geschickt.

Gewogen sein, Einem, חָנַן אִישׁ.

Gewogenheit, die, חֵן, חֶסֶד.

Gewohnheit, die, הֶרְגֵּל, רְגִילוּת*.

Gewohnt sein, הִסְכִּין. War ich je gewohnt, dir so zu thun? הַהַסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לְךָ כֹּה. Eine an der Wüste gewohnte Waldeselin, פֶּרֶה לִמֻּד מִדְבָּר.

Gewöhnlich, er geht gewöhnlich des Morgens aus, דַּרְכּוֹ לָצֵאת מִבֵּיתוֹ בַּבֹּקֶר*. Hier ist dieses nicht— לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ.

Gewöhnen, gewöhne den Knaben, wie sein Wandel es erfordert, חֲנֹךְ לַנַּעַר עַל פִּי דַרְכּוֹ. s. Ueben.

Gewölbe, das, eines Kaufmannes, חֲנוּת הַסֹּחֵר. Der sein Gewölbe (des Himmels) auf der Erde festgegründet, וַאֲגֻדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יְסָדָהּ.

Gewölk, das, עָנָן, עֲנָנָה.

Gewühl, das, von Menschen, הֲמוֹן אָדָם.

Gewitter, das, קוֹלוֹת וּבְרָקִים, שׁוֹאָה.

Gewicht, das, (zum Wägen), אֶבֶן, מִשְׁקָל, מִשְׁקֹל.

Gewinn, der, שָׂכָר, מַשְׂכֹּרֶת. 1) Im Handel: an Gewinn fehlt es ihm nicht, שָׁלָל לֹא יֶחְסָר. 2) Ein ungerechter Gewinn, שָׂכָר וְלֹא בְמִשְׁפָּט. 3) Von der Weisheit: Besser als Gold ist ihr Gewinn, טוֹב מֵחָרוּץ תְּבוּאָתָהּ.

Gewinnsucht, die, אַהֲבַת הַבָּצַע.

Gewinnsüchtig sein, אָהֹב בֶּצַע, בָּצַע בָּצַע, נָטָה אַחֲרֵי הַבָּצַע.

Gewinnen, er gewinnt viel in seinen Handelsgeschäften, יִשְׂתַּכֵּר שָׂכָר רַב בְּעִנְיְנֵי מִסְחָרוֹ. Was gewinnst du durch mein Blut? מַה בֶּצַע בְּדָמִי.

Gewiß, 1) die Sache ist, נָכוֹן הַדָּבָר. Gewiß kommen, בּוֹא אֶל נָכוֹן. 2) Ja, gewiß! אָמֵן! אֲבָל! Ich sprach: Gewiß, er ist zerrissen worden! וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרָף. 3) Ein gewisser Mensch, פְּלֹנִי אַלְמֹנִי, פַּלְמוֹנִי. An einen gewissen Ort, אֶל מְקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי.

Gewißheit, die, יְדִיעַת דָּבָר עַד תַּכְלִית. Ich habe keine Gewißheit von der Sache, אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ הַדָּבָר אֶל נָכוֹן.

Gewissen, das, לֵב, נֶפֶשׁ. Er hat ein gutes — לִבּוֹ טָהוֹר, טְהָר לֵב, בַּר לֵבָב הוּא. Sein Gewissen beflecken, גָּאַל נַפְשׁוֹ.

Gewissenlos, er ist, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין מַעְצוֹר לְרוּחוֹ, אִישׁ עוֹשֶׂה מַעֲשָׂיו וְלֹא בְיֹשֶׁר.

Gewissensbisse, die, מִכְשׁוֹל לֵב. s. Vorwurf. Er empfindet Gewissensbisse darüber, לִבּוֹ יַכֶּה אֹתוֹ עַל זֹאת.

Gewürm, das, רִמָּה, תּוֹלֵעָה, רֶמֶשׂ.

Gewürz, das, בֹּשֶׂם, בֶּשֶׂם. Gewürze, בְּשָׂמִים, נְכֹאת, סַמִּים.

Gewürzhaft, dieses Kraut ist, רֵיחַ הָעֵשֶׂב הַזֶּה כְּרֵיחַ בְּשָׂמִים.

Gewürzhändler, der, רֹכֵל מוֹכֵר כָּל מִינֵי בְּשָׂמִים.

Gewürzpulver, das, אַבְקַת רֹכֵל.

Gewürzkräuter die, עִשְׂבוֹת בְּשָׂמִים.

Gewürzrohr, das, קְנֵה בֹשֶׂם.

Geweih, das, eines Hirsches, קַרְנֵי הָאַיָּל.

Gewebe, das, אֶרֶג, מַסֶּכֶת. Das Gewebe einer Spinne, אֶרֶג קוּרֵי עַכָּבִישׁ — eines Seidenwurm's, מַטְוֵה תּוֹלַעַת הַמֶּשִׁי.

Gewehr, das, s. Waffe.

Gewähr, die, עֲרֻבָּה. s. Bürgschaft.

Gewähren, Einem seine Bitte, נָתַן לְאִישׁ שְׁאֵלָתוֹ, עָשָׂה בַּקָּשַׁת אִישׁ.

Gewächs, das, der Erde, צֶמַח הָאֲדָמָה, יְבוּל הָאָרֶץ.

Gewässer, die, Egyptens, מֵימֵי מִצְרַיִם.

Gewerbe, das, מְלָאכָה, מַעֲשֶׂה. s. Geschäft.

Gewärtig, ich war deiner, הוֹחַלְתִּי לְךָ, לִקְרַאת בּוֹאֶךָ.

Gewäsch, das, דִּבְרֵי תָפֵל.

Gesalbte, der, מָשִׁיחַ.

Gesang, 1) das Singen, זִמְרָה, זִמְרָת. Die Zeit des Gesanges ist gekommen, עֵת הַזָּמִיר הִגִּיעַ. Der Gesang der Vögel, קוֹל בַּעֲלֵי כְנָפַיִם. Gesänge, זְמִירוֹת. 2) Lied, שִׁיר, שִׁירָה, מִזְמוֹר. Zwanzig Gesänge, עֶשְׂרִים שִׁירִים.

Gesandte, der, מַלְאָךְ, מְשֻׁלָּח.

Gesandtschaft, die, 1) der Auftrag an den Gesandten, מַלְאֲכוּת. 2) Sämmtliche Gesandtschaften, כָּל מַלְאֲכֵי הַמְּלָכִים.

Gesonnen, ich bin gesonnen zu reisen, עִם לְבָבִי לָלֶכֶת בַּדָּרֶךְ.

Gesuch, das, שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה.

Gesund, der Kranke ist wieder gesund geworden, חָיָה הַחֹלֶה מֵחָלְיוֹ. Es ist nichts Gesundes an meinem Leibe, אֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי. Ein gesunder Mann, אִישׁ בָּרִיא*.

Gesundheit, die, בְּרִיאוּת*.

Gesittet, ein wohlgesitteter Knabe, נַעַר לֹקֵחַ מוּסָר.

Gesicht, 1) die Sehkraft, מַרְאֵה עֵינַיִם. Sein Gesicht wird schwach, תִּכְהֶינָה עֵינָיו מֵרְאוֹת. Er hat sein Gesicht verloren, אוֹר עֵינָיו אֵין אִתּוֹ. Gehe mir aus dem Gesichte, סוּר מִנֶּגֶד עֵינָי. Er soll mir nicht mehr vor das Gesicht kommen, אַל יֹסֵף רְאוֹת פָּנָי. Ich verlor ihn aus dem Gesichte, הָלַךְ מֵעֵינָי. Etwas nach dem Gesichte kaufen, קָנָה דָבָר לְמַרְאֵה עֵינַיִם. 2) Das Antlitz, פָּנִים. s. Angesicht. Sie hat ein schönes Gesicht, יְפַת מַרְאֶה הִיא. Jedes hatte vier Gesichter, אַרְבָּעָה פָנִים לְאֶחָת. 3) Erscheinung, מַחֲזֶה, חִזָּיוֹן, מַרְאָה. Nächtliche Gesichte, חֶזְיוֹנוֹת, מַרְאוֹת לַיְלָה.

Gesichtsbildung, die, פָּנִים.

Gesims, das, מִסְגֶּרֶת, כַּרְכֹּב.

Gesinde, das, עֲבֻדָּה. Ein zahlreiches — עֲבֻדָּה רַבָּה.

Gesindel, das, אֲסַפְסֻף.

Gesinnung, die, לֵב, מַחֲשָׁבָה.

Gesinnt, er ist schlecht gegen mich, יַחֲשֹׁב רָעוֹת בְּלִבּוֹ עָלָי.

Gesäuertes, Etwas, חָמֵץ, מַחְמֶצֶת.

Gesetz, das, חֹק, חֻקָּה, דָּת. Die Gesetze Gottes, des Königs, חֻקֵּי הָאֱלֹהִים, דָּתֵי הַמֶּלֶךְ.

Gesetzbuch, das, סֵפֶר הַמִּשְׁפָּטִים וְהַחֻקִּים. Mosaische סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה; für ein Land, סֵפֶר דָּתֵי הַמְּדִינָה.

Gesetzgeber, der, מְחֹקֵק, plur. מְחֹקְקִים.

Gesetzwidrig du hast gesetzwidrig gehandelt, עָבַרְתָּ הַדָּת בַּעֲשׂוֹתְךָ זֹאת, פְּעֻלָּתְךָ הִיא נֶגֶד כָּל חוֹק וּמִשְׁפָּט.

Gesetzt, 1) ein gesetzter Mann, אִישׁ אֲשֶׁר רוּחוֹ נְכוֹנָה. 2) Gesetzt, er hätte es gethan, וְאִם עָשָׂה הַדָּבָר.

Gesetztafeln, die beiden, שְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדוּת.

Gesetzlade, die, אֲרוֹן הָעֵדוּת.

Gesetzlos, ein gesetzloses Land, אֶרֶץ אֲשֶׁר אֵין בָּהּ דָּת וָדִין, אֶרֶץ בְּלִי חֻקִּים.

Gesetzlich verfahren, עָשָׂה כְּדִבְרֵי הַדָּת.

Gesetzmäßig, s. Gesetzlich.

Gesetzkundige, der, יֹדֵעַ דָּת.

Gesell, der eines Handwerkers, עֵזֶר.

Gesellig sein, חָפֵץ לְהִתְרָעֵה אֶת אֲנָשִׁים, אָהַב סוֹד רֵעִים.

Gesellen, sich zu Einem, רָעָה לְאִישׁ, הִתְרָעָה אֶת אִישׁ. Wer sich zu Thoren gesellt, verschlimmert sich, רֹעֶה כְסִילִים יֵרוֹעַ. Geselle dich nicht zu einem zornigen Menschen, אַל תִּתְרַע אֶת בַּעַל אָף.

Gesellschaft, die, 1) Verbindung, חֶבֶר, חֶבְרָה. 2) Eine fröhliche Gesellschaft, סוֹד מְשַׂחֲקִים.

Gesellschaftlich, s. Gesellig.

Gesellschafter, der, רֵעַ, רֵעֶה, מֵרֵעַ, חָבֵר. plur. רֵעִים, חֲבֵרִים.

Gesellschafterin, רֵעָה, רְעוּת, חֲבֶרֶת.

Gesäß, das, שֵׁת, plur. שָׁתוֹת.

Getöse, das, der Menschen, קוֹל הֲמוֹן אָדָם. Ein Getöse von Völkerschaften, שְׁאוֹן לְאֻמִּים. s. Getümmel, Geräusch.

Getön, das, der Harfen, קוֹל הֶמְיַת הַכִּנּוֹרִים.

Getümmel, das, was ist das für ein lautes Getümmel? מֶה קוֹל הֶהָמוֹן הַזֶּה. Lautes Getümmel von der Stadt her, קוֹל שָׁאוֹן מֵעִיר.

Getrost, ich bin, בּוֹטֵחַ, בָּטוּחַ אָנֹכִי. Getrosten Muthes, נְכוֹן לֵב, נְכוֹן רוּחַ.

Getrauen, sich, s. Unterstehen, Wagen.

Getreide, das, דָּגָן, בָּר, בַּר, שֶׁבֶר; stehendes, קָמָה. Sie aßen von dem Getreide des Landes, וַיֹּאכְלוּ מֵעֲבוּר הָאָרֶץ. Getreide kaufen, שָׁבַר שֶׁבֶר; Einem Getreide verkaufen, הִשְׁבִּיר לְאִישׁ.

Getränk, das, מַשְׁקֶה; berauschendes, שֵׁכָר.

Gelag, das, s. Trinkgelag.

Gelangen, 1) zur Königswürde, הִגִּיעַ לַמַּלְכוּת. 2) In jeder Landschaft, wohin der Befehl des Königs gelangt war, בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה אֲשֶׁר דְּבַר הַמֶּלֶךְ מַגִּיעַ. 3) Die Rechtssache, die euch

zu schwer sein wird, sollt ihr an mich gelangen lassen, הַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תַּקְרִיבוּן אֵלַי.

Gelassen, ein gelassener Mann, קַר רוּחַ *מָתוּן. Ein gelassenes Gemüth, לֵב מַרְפֵּא.

Gelassenheit, die, *מְתִינוּת. Gelassenheit schlägt nieder große Fehler, מַרְפֵּא יַנִּיחַ חֲטָאִים גְּדוֹלִים.

Geloben, Gott Etwas, נָדַר לֵאלֹהִים. Ich gelobte meinem Vater vor meiner Abreise, ein redliches Leben zu führen, הִבְטַחְתִּי וְנָדַרְתִּי לְאָבִי בְּטֶרֶם הִפָּרְדִי מֵעִמּוֹ לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יוֹשֶׁר.

Gelübde, das, נֶדֶר, plur. נְדָרִים. Ein Gelübde thun, נָדֹר נֶדֶר.

Geliebte, der, אָהוּב. Mein Geliebter, דּוֹדִי, רֵעִי.

Geliebte, die, אֲהוּבָה. Die Geliebte meiner Seele, יְדִידוּת נַפְשִׁי. Schön bist du, meine Geliebte, יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי.

Gelichter, das, Menschen eures Gelichters, אֲנָשִׁים אֲשֶׁר כְּגִילְכֶם, s. Gleich.

Gelingen, das Unternehmen gelang mir, דַּרְכִּי צָלֵחָה, הִצְלַחְתִּי דַרְכִּי. Was er that, ließ Gott — וַאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְיָ מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ.

Gelinde, verfahret mir gelinde mit dem Jüngling, לְאַט לִי לַנַּעַר. Gelinde mit Einem sprechen, דַּבֵּר אֶל אִישׁ רַכּוֹת.

Gelüsten, es gelüstet dich Fleisch zu essen, נַפְשְׁךָ תְּאַוֶּה לֶאֱכֹל בָּשָׂר. Laß dich nicht nach ihrer Schönheit gelüsten in deinem Herzen, אַל תַּחְמֹד יָפְיָהּ בִּלְבָבֶךָ. Gelüste nicht nach fremdes Gut, אַל תַּחְמוֹד אֵת אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ.

Gelüsten, das, אַוַּת הַנֶּפֶשׁ.

Gelispel, das, לַחַשׁ.

Geleise, das, מַעְגָּל, plur. מַעְגָּלִים, מַעְגָּלוֹת.

Geleit, das, Einem das Geleit geben, הָלַךְ עִם אִישׁ לְשַׁלְּחוֹ.

Geleitsmann, der, s. Begleiter.

Geläufig, schreibe nieder das Orakel und grabe es ein in die Tafeln, damit man es geläufig lesen kann, כְּתֹב חָזוֹן וּבָאֵר עַל הַלֻּחוֹת לְמַעַן יָרוּץ קוֹרֵא בוֹ.

Gelb, vom Haar, s. Blond.

Gelbwurz, der, Kurkuma, Krokus, כַּרְכֹּם.

Gelbsucht, die, יֵרָקוֹן.

Geld, das, כֶּסֶף. Das Geld gewährt Alles, הַכֶּסֶף יַעֲנֶה אֶת הַכֹּל. Weil du dein Geld weggeworfen hast, יַעַן הִשָּׁפֵךְ נְחֻשְׁתֵּךְ.

Geldbuße, die, עֹנֶשׁ.

Geldbeutel, der, צְרוֹר הַכֶּסֶף, s. Beutel.

Geldgierig sein, אָהַב – רָדַף כֶּסֶף.

Geldwechsler, der, אִישׁ מֵמִיר כֶּסֶף בְּכֶסֶף, *חֶנְוָנִי.

Geldstrafe, die, s. Geldbuße.

Gelt? הֲלֹא.

Gelten, 1) was gilt das Getreide? מַה־מְּחִיר הַדָּגָן. 2) Er gilt viel bei mir, יָקָר הוּא מְאֹד בְּעֵינַי. 3) Das Gelübde einer Wittwe aber soll für sie gelten, וְנֵדֶר אַלְמָנָה יָקוּם עָלֶיהָ. 4) Er weiß nicht, daß es sein Leben gilt, וְלֹא יָדַע כִּי בְנַפְשׁוֹ הוּא.

Gellen, die Ohren gellten mir, צָלְלוּ אָזְנַי.

Gelegen, wenn es dir gelegen ist, mich anzuhören, אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ לִשְׁמֹעַ דְּבָרַי. Du kommst mir gelegen, טוֹב בֹּאֲךָ בְּעֵינַי.

Gelegenheit, die, שְׁעַת הַכּוֹשֶׁר. Er sucht eine Gelegenheit, mir zu schaden, תֹּאֲנָה הוּא מְבַקֵּשׁ לְהָרַע לִי. Er sucht eine Gelegenheit wider mich, מִתְאַנֶּה הוּא לִי. Die Gelegenheit ist da, mir einen Freundschaftsdienst zu erweisen, הִגִּיעָה הָעֵת הַנְּכוֹנָה לַעֲשׂוֹת עִמִּי אוֹת בְּרִית רֵעִים.

Gelehrig, ein gelehriger Knabe, נַעַר הַמְקַבֵּל מוּסָר.

Gelehrsamkeit, die, חָכְמָה, דַּעַת.

Gelehrte, der, חָכָם, plur. חֲכָמִים. Ein großer Gelehrter, אִישׁ חָכָם מְאֹד, אִישׁ מַשְׂכִּיל בְּכָל חָכְמָה וּמַדָּע.

Gelächter, das, שְׂחֹק. Ich werde zum Gelächter den ganzen Tag, הָיִיתִי לִשְׂחֹק כָּל הַיּוֹם.

Geländer, das, um ein Dach, מַעֲקֶה הַגָּג. Er machte ein Geländer zum Hause des Königs, וַיַּעַשׂ מִסְעָד לְבֵית הַמֶּלֶךְ.

Gelenk sein, פָּזוֹז. Seine Arme und Hände sind — וַיָּפֹזּוּ זְרֹעֵי יָדָיו.

Gelenk, das, אַצִּיל, אַצִּילָה. Die Gelenke der Hände, אַצִּילֵי – אַצִּילוֹת יָדַיִם.

Gemahl, der, בַּעַל. Mein — בַּעְלִי, s. Eheherr.

Gemahlin, die, eines Königs, שֵׁגָל.

Gemach, das, חֶדֶר, תָּא, לִשְׁכָּה. Gemächer, חֲדָרִים, תָּאִים, לְשָׁכוֹת.

Gemurmel, das, des Baches sanftes — קוֹל מֵי הַנַּחַל הַהֹלְכִים לְאַט.

Gemüse, das, יָרָק, זֵרְעִים, זֵרְעֹנִים.

Gemüsengarten, der, גַּן הַיָּרָק.

Gemüth, das, לֵב, רוּחַ, נֶפֶשׁ. Ein gebeugtes — רוּחַ נְכֵאָה. Jeder, der betrübten Gemüthes war, כָּל אִישׁ מַר נֶפֶשׁ. Sich Etwas zu Gemüthe ziehen, שׁוּת יָגוֹן בִּלְבָבוֹ עַל דָּבָר.

Gemüthsbewegung, die, הֲמוֹן מֵעִים. Er ist in einer großen — יִסָּעֵר לִבּוֹ מְאֹד.

Gemüthskrankheit, die, מַחֲלַת לֵב.

Gemein, 1) sein Betragen ist, דֶּרֶךְ הָרֵקִים דַּרְכּוֹ. Das gemeine Volk, דַּלַּת הָעָם. 2) Prophan. Gemeines Brod, לֶחֶם חֹל. Kein Gemeiner esse Geheiligtes, וְכָל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ. 3) Das ist ein gemeines Sprüchwort, הַמָּשָׁל הַזֶּה הוּא בְּפִי כֹל. Der gemeine Menschenverstand, שֵׂכֶל כָּל אָדָם. 4) Etwas zum gemeinen Besten thun, עָשָׂה דָבָר לְטוֹב כָּל אִישׁ, s. Gemeinnützig.

Gemeinde, die, עֵדָה. Die Gemeinde der Heiligen, קְהַל קְדֹשִׁים.

Gemeiniglich, s. Gewöhnlich.

Gemeinnützig, הַמּוֹעִיל לְכָל אִישׁ.

Gemeinschaft, die, Gemeinschaft mit Einem machen, שׁוּת יָדוֹ עִם אִישׁ, בּוֹא עִם אִישׁ, s. Umgehen, Einlassen. Mit Ehebrechern hast du Gemeinschaft, עִם מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ.

Gemeinschaftlich, wir besitzen es, אֲחֻזַּת כֻּלָּנוּ הִיא. Ein gemeinschaftliches Haus, בֵּית חָבֶר.

Gemse, die, יַעֲלָה. Gemsen, יְעֵלִים, יַעֲלֵי סָלַע.

Gemetzel, das, ein großes — טֶבַח גָּדוֹל, הֶרֶג רָב.

Gemächlich gehen, הָלַךְ לְאַט.

Gemälde, das, צִיּוּר*, plur. צִיּוּרִים.

Gemäß, meinen Worten — כִּדְבָרַי, לְפִי דְבָרַי.

Gen Himmel, הַשָּׁמַיְמָה.

Genoß, der, חָבֵר, רֵעַ, מֵרֵעַ. Genossen, חֲבֵרִים, רֵעִים, מֵרֵעִים.

Genossin, die, רַעְיָה, רְעוּת, חֲבֶרֶת. Genossinen, רֵעוֹת. Genossin meiner Jugend, חֲבֶרֶת יָמֵי עֲלוּמָי.

Genossenschaft, die, חֶבֶר, חֶבְרָה.

Genug, דַּי. Iß, bis du genug hast, אֱכֹל דַּיֶּךָ. Genug Ziegemilch, דֵּי חֲלֵב עִזִּים. Ich habe genug, יֶשׁ לִי רָב. Vier sprechen nie: genug! אַרְבַּע לֹא אָמְרוּ הוֹן. Genug! Mein Sohn Josef lebt noch! רַב! עוֹד יוֹסֵף בְּנִי חַי, s. Umziehen.

Genugthuung, die, נְקָמָה, תַּשְׁלוּם גְּמוּל. Ich will mir Genugthuung verschaffen von meinen Widersachern, אִנָּחֵם מִצָּרַי.

Genuß, der, des Brodes, אֲכִילַת הַלֶּחֶם; des Weines שְׁתִיַּת הַיַּיִן.

Genau, 1) Etwas genau untersuchen, חָקַר דָּבָר הֵיטֵב. 2) Der genaueste Preis, מְחִיר אֲשֶׁר לֹא יִגָּרַע מִמֶּנּוּ מְאוּמָה; 3) s. Sparsam.

Genie, das, er ist ein — חֲכַם לֵב הוּא, מָלֵא רוּחַ חָכְמָה. Er hat Genie zur Mahlerei, רוּחַ כַּבִּיר נוֹסְכָה בּוֹ לִמְלֶאכֶת הַצִּיּוּר.

Genügsam sein, הִסְתַּפֵּק*.

Genügsamkeit, die, הִסְתַּפְּקוּת*.

Genüge, ich habe zur Genüge gegessen אָכַלְתִּי דַיִּי, לָשֹׂבַע, לְשָׂבְעָה.

Genügen, alles dieses genügt mir nicht, כָּל זֶה אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי.

Genießbar, טוֹב לְמַאֲכָל, הָרָאוּי לְמַאֲכָל.

Genießen, 1) von Speisen, אָכַל; von Getränken, שָׁתָה. Reichlich — רָוָה. 2) Dieser stirbt, und hat das Gute nicht genossen, זֶה יָמוּת וְלֹא אָכַל בַּטּוֹבָה. Genieße das Leben mit dem Weibe, das du liebst, רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ, s. Außer (Bindewort).

Genick, das, מַפְרֶקֶת, עֹרֶף. Einem Thiere das Genick brechen, עָרַף אֶת הַחַיָּה. Er hat das Genick gebrochen, נִשְׁבְּרָה מַפְרַקְתּוֹ.

Geneigt, 1) er ist zum Zorne, בַּעַל אַף הוּא. Der Mensch ist von Natur zum Bösen — יֵצֶר לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעוּרָיו. 2) Er ist mir — טוֹב הוּא לִי, מָצָאתִי חֵן בְּעֵינָיו, s. Gewogen.

Gängeln, ich gängelte Ephraim, אָנֹכִי תִרְגַּלְתִּי לְאֶפְרָיִם.

Genealogie, die, s. Geschlechtsregister.

Genehmigen, der König hat mein Ansuchen genehmigt, הַמֶּלֶךְ נָתַן אֶת שְׁאֵלָתִי.

Genesung, die, מַרְפֵּא, אֲרוּכָה, s. Heilung.

Genesen, 1) von einer Krankheit, הָיָה מֵחָלְיוֹ. 2) Sie ist eines Knaben genesen, הִמְלִיטָה זָכָר.

General, der, שַׂר הַצָּבָא. Generale, שָׂרֵי צְבָאוֹת.

Generation, die, דּוֹר, plur. דּוֹרִים, דּוֹרוֹת.

Gänzlich, כָּלָה, כָּלִיל, s. Ganz 2).

Gestern, אֶתְמוֹל, אֶתְמוֹל. Gestern bist du gekommen, תְּמוֹל בּוֹאֶךָ. Gestern Nacht, אֶמֶשׁ.

Gestrig, der gestrige Tag, יוֹם אֶתְמוֹל.

Gefahr, die, סַכָּנָה*. In Gefahr gerathen, הִסָּכֵן. Mit Gefahr meines Lebens, בְּנַפְשִׁי, s. Lebensgefahr.

Gefallen, dieses gefällt mir, טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה בְּעֵינָי. Das Mädchen gefällt mir, יָשְׁרָה הַנַּעֲרָה בְּעֵינָי. Vielleicht gefalle ich ihm nicht, אוּלַי לֹא יַחְפֹּץ בִּי. Laß dir's doch gefallen und bleibe bei uns, הוֹאֶל־נָא וְשֵׁב אִתָּנוּ.

Gefallen, der, חֵפֶץ. Ich habe keinen Gefallen an euch, אֵין לִי חֵפֶץ בָּכֶם, לֹא חָפַצְתִּי בָּכֶם. Dir zu Gefallen will ich hingehen אֵלֵךְ שָׁמָּה לְמַעַנְךָ, אֶשָּׂא פָּנֶיךָ לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Gefangen werden, er hat die Soldaten gefangen genommen, הוֹלִיךְ אֶת אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה שְׁבוּיֵי חֶרֶב — הִלָּכֵד, הִשָּׁבָה, s. Fangen.

Gefängnißwärter, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הָאֲסוּרִים.

Gefangene, der, אָסוּר, אָסִיר, אַסִּיר. Im Kriege, שָׁבוּי. Die Gefangenen, אֲסוּרִים, אֲסִירִים, שְׁבוּיִם. Gefangene wegführen, שָׁבָה שְׁבִי. Du siehst unter den Gefangenen ein Weib von schöner Gestalt, וְרָאִיתָ בַּשִּׁבְיָה אֵשֶׁת יְפַת תֹּאַר. Die Gefangenen meines Volkes, שְׁבוּת עַמִּי.

Gefangene, die, שְׁבוּיָה, שִׁבְיָה.

Gefangenschft, die, שְׁבִי, שִׁבְיָה, שְׁבוּת, גּוֹלָה.

Gefaßt, sich gefaßt machen, הִכּוֹן, s. Fassen.

Gefolge, das, eines Königs, הַמִּתְהַלְּכִים בְּרַגְלֵי הַמֶּלֶךְ.

Gefieder, das, eines Vogels, נוֹצַת הָעוֹף.

Gefiedert, אֲשֶׁר לוֹ נוֹצָה, s. Geflügel.

Gefühl, das, הֶרְגֵּשׁ, הַרְגָּשָׁה, חוּשׁ*.

Gefühllos, ihr Herz ist, טָפַשׁ לִבָּם, s. Fühllos.

Gefilde, das, שָׂדֶה. Die Gefilde der Stadt, שְׂדֵה= שְׂדֵי= שְׂדוֹת הָעִיר.

Geflöte, das, bei den Heerden, שְׁרִקוֹת עֲדָרִים.

Geflügel, das, עוֹף, עוֹף כָּנָף, צִפּוֹר כָּנָף, בַּעַל כָּנָף.

Geflügelte Thiere, בַּעֲלֵי כְנָפַיִם.

Geflüster, das, לַחַשׁ.

Geflissentlich, s. Vorsätzlich.

Gefleckt, von Schafen und Pferden, plur. בְּרֻדִּים. Gefleckte Ziegen, עִזִּים טְלֻאוֹת.

Gefährte, der, חָבֵר, plur. חֲבֵרִים, s. Genoß.

Gefährtin, die, חֲבֶרֶת.

Gefährlich, eine gefährliche Krankheit, Wunde, חֳלִי רַע עַד מָוֶת, מַכָּה אֲנוּשָׁה.

Gefällig, wenn es dir gefällig ist, אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ. 2) Sich bei Einem gefällig machen, הִתְרַצָּה אֶל אִישׁ. Sich bei Gott — רָצָה עִם אֱלֹהִים.

Gefälligkeit, die, du erzeugtest mir dadurch eine große — הֵיטַבְתָּ עִמִּי מְאֹד כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, עָשִׂיתָ עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה בַּדָּבָר הַזֶּה.

Gefänglich einziehen, Einen אָסַף אִישׁ אֶל מִשְׁמָר, הִנִּיחַ אִישׁ בַּמִּשְׁמָר.

Gefängniß, das, בֵּית הָאֵסוּר, בֵּית הָאֲסוּרִים; בֵּית כֶּלֶא, plur. בָּתֵּי כְלָאִים; בֵּית הַסֹּהַר, בֵּית הַפְּקֻדּוֹת, בּוֹר, מִשְׁמָר, מַטָּרָה, מַסְגֵּר, מִסְגְּרוֹת, מַהְפֶּכֶת.

Gefäß, das, כְּלִי, plur. כֵּלִים. Ein irdenes, כְּלִי חֶרֶשׂ, נֵבֶל יוֹצְרִים, plur. נִבְלֵי חֶרֶשׂ.

Gepolter, das, s. Lärm, Geräusch.

Geplauder, das, s. Geschwätz.

Gepäck, das, der Reisenden, צְרוֹרוֹת הַהֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ.

Gepräge, das, einer Münze, צוּרַת הַמַּטְבֵּעַ*.

Gezücht, das, s. Brut.

Geziemen, es geziemt dir nicht, dieses zu thun, לֹא נָאוָה לְךָ לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Gezisch, das, שְׁרֵקָה.

Gezwitscher, das, צִפְצוּף*.

Gezänk, das, eines Weibes, מִדְיְנֵי אִשָּׁה.

Geck, der, כְּסִיל, s. Thor.

Geklapper, das, einer Mühle, קוֹל רֵחַיִם.

Geklingel, das, קוֹל הַפַּעֲמֹנִים.

Geklirr, das, der Waffen, רַעַשׁ כְּלֵי מִלְחָמָה.

Gekrach, das, vom Donner. Versteht man das Gekrach in seinem Zelte? אִם יָבִין תְּשֻׁאוֹת סֻכָּתוֹ.

Geradheit, die, מִישׁוֹר, מֵישָׁרִים. In Frieden und Geradheit wandelte er mit mir, בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ אִתִּי.

Gerade, 1) sie hatten gerade Füße, רַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה. Den geraden Weg gehen, הָלַךְ בַּדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר. Der verständige Mann wandelt — אִישׁ תְּבוּנָה יְיַשֶּׁר לָכֶת. Er ging zum Frieden ein, der gerade wandelte, יָבוֹא שָׁלוֹם הֹלֵךְ נְכֹחוֹ. Deine Augen sollen gerade vor sich hinblicken, עֵינֶיךָ לְנֹכַח יַבִּיטוּ. Fig. Ein gerader Mann, אִישׁ יָשָׁר, יְשַׁר לֵב. Gottes Wort ist gerade, יָשָׁר דְּבַר יְיָ. Das Gerade machen sie krumm, הַיְשָׁרָה יְעַקֵּשׁוּ. 2) Eine gerade Zahl מִסְפָּר זוּגִי*.

Gerathewohl, das, er hat es auf's Gerathewohl unternommen, לֹא יָדַע כִּי יַצְלִחַ בַּעֲשׂוֹתוֹ הַדָּבָר.

Gerathen, 1) in Streit, בּוֹא בְּרִיב; in die Gewalt des Feindes, נָפַל בְּיַד אוֹיֵב. Bald wäre ich ins größte Unglück gerathen, כִּמְעַט הָיִיתִי בְכָל רָע. In Zorn, — הִתְאַנַּף. 2) Von Früchten, צָלַח, s. Gedeihen. Du weißt nicht, welches gerathen wird, Dies oder Jenes, אֵינְךָ יוֹדֵעַ אֵיזֶה יִכְשַׁר הֲזֶה אוֹ זֶה.

Gerassel, das, der Wagen, קוֹל מַרְכָּבוֹת; der Räder הֲמוֹן גַּלְגַּלִּים, קוֹל רַעַשׁ אוֹפַנִּים.

Geruch, der, רֵיחַ, s. Duft.

Geruchlos, בְּלִי־חֲסַר רֵיחַ.

Geraum, seit geraumer Zeit, זֶה יָמִים רַבִּים.

Gerücht, das, Nachricht, קוֹל, שְׁמוּעָה. Ein Gerücht verbreiten, הֶעֱבִר שְׁמוּעָה. Ein falsches Gerücht verbreiten, נָשָׂא שֵׁמַע שָׁוְא.

Gerücht, das, ein Gerücht Linsen, נְזִיד עֲדָשִׁים, s. Speise.

Gericht, das, 1) das Richten. Komme nicht ins Gericht mit deinem Knechte, אַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט אֶת עַבְדֶּךָ. Haltet Gericht des Morgens, דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט. 2) Strafe. Ich werde Gerichte an ihnen üben, אֶעֱשֶׂה בָהֶם שְׁפָטִים. Vor deinen Gerichten fürcht' ich mich, מִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי. 3) Vor Gericht erscheinen, treten נָגַשׁ אֶל הַמִּשְׁפָּט, קָרַב לַמִּשְׁפָּט. Das Gericht hat ihn als schuldig erklärt, הַשֹּׁפֵט הִרְשִׁיעוּ.

Gerichtlich, er hat mich gerichtlich belangt, הוֹעִידוּ אֹתִי לָגֶשֶׁת עִמּוֹ אֶל הַמִּשְׁפָּט.

Gerichtsbuch, das, סֵפֶר דִּבְרֵי רִיבוֹת.

Gerichtsdiener, der, עֶבֶד הַשֹּׁפֵט.

Gerichtsplatz, der, מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט.

Gering sein, קַלֹּ, הֵקַל. Ich bin zu gering, was soll ich dir entgegnen? קַלֹּתִי מָה אֲשִׁיבֶךָּ. Ich will mich noch geringer zeigen, als so, וּנְקַלֹּתִי עוֹד מִזֹּאת. Dieses ist noch zu gering in deinen Augen, וַתִּקְטַן עוֹד זֹאת בְּעֵינֶיךָ. Der Geringste wird zu einem mächtigen Volke, הַצָּעִיר לְגוֹי עָצוּם יִהְיֶה. Sie kamen mit einer geringen Mannschaft, בִּמְצְעַר אֲנָשִׁים בָּאוּ. Eine geringe Anzahl, מְתֵי מְעַט, מְתֵי מִסְפָּר. Ich bin nicht geringer als ihr, לֹא נֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם.

Gering achten, ich achte ihn gering, נִבְזֶה וְחָדֵל אִישִׁים הוּא בְעֵינַי, (oder) מְנַעְתִּיהוּ מִכָּבוֹד. Ich bin gering geachtet, נִבְזֶה אָנֹכִי.

Geringfügig, קָטֹן, מִצְעָר. Geringfügig war früher sein Vermögen, מְעַט הָיָה רְכוּשׁוֹ בְּיָמִים עָבְרוּ (לְפָנִים).

Geringschätzung, die, בִּזָּיוֹן.

Gerinnen, die Milch ist geronnen, קָפָא הֶחָלָב. Gerinnen machen, הִקְפָּא אֶת.

Gerüst, das, der Maurer, מִגְדַּל עֵץ לַעֲמֹד עָלָיו הַבֹּנִים.

Gerippe, das, eines Menschen, עַצְמוֹת גְּוִיַּת אָדָם.

Gereichen, das wird dir zum Lobe — זֹאת תִּהְיֶה תְּהִלָּתֶךָ.

Geräumig, מְרֻוָּח. Geräumige Gemächer, עֲלִיּוֹת מְרֻוָּחִים. Ein geräumiges Land, אֶרֶץ רְחָבָה, אֶרֶץ רַחֲבַת יָדַיִם.

Gereuen, s. Reuen.

Geräusch, das, קוֹל הָמוֹן, הֶמְיָה, שָׁאוֹן, קוֹל הָמוֹן, שָׁאוֹן, קוֹל הֲמוּלָּה, הֲמֻלָּה. Das Geräusch der Waffen, רַעַשׁ כְּלֵי מִלְחָמָה. Das Geräusch eines Gerstenbrodes, צְלִיל לֶחֶם שְׂעֹרִים.

Geräuschvoll, eine geräuschvolle Stadt, עִיר הוֹמִיָּה. Geräuschvolle Plätze, הוֹמִיּוֹת. Weg mit deinen geräuschvollen Liedern, הָסֵר מֵעָלַי הֲמוֹן שִׁירֶיךָ.

Gärben, Felle, עַבֵּד עוֹרוֹת*.

Gärber, der, הַמְעַבֵּד עוֹרוֹת, בּוּרְסְקִי*.

Gerte, die, שֵׁבֶט, s. Ruthe.

Gern haben, Etwas, חָפֵץ בְּדָבָר. Gern arbeiten, אָהֵב לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, אָהֵב הַמְּלָאכָה. Herzlich gern, בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה.

Gerste, die, שְׂעֹרָה. Diese sechs Maaß Gerste gab er mir, שֵׁשׁ הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי.

Gerstenmehl, das, קֶמַח שְׂעֹרִים.

Gerstenkuchen, der, עֻגַת שְׂעֹרִים.

Gerede, das, des Volkes, דִּבַּת עָם. Einen ins Gerede bringen, הוֹצִיא דִבָּה עַל אִישׁ.

Geräth, das, כְּלִי, plur. כֵּלִים.

Gerecht sein, צָדַק. Sie ist gerechter als ich, צָדְקָה מִמֶּנִּי. Er wähnte sich gerechter als Gott, צַדְּקוֹ נַפְשׁוֹ מֵאֱלֹהִים. Sie sollen den Gerechten für gerecht erklären, וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק.

Gerechtigkeit, die, צֶדֶק, צְדָקָה. In Gerechtigkeit wandeln, הָלַךְ צְדָקוֹת.

Geschoß, das, er hält bereit für ihn das tödtliche — וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי מָוֶת, s. Pfeil.

Geschöpf, das, plur. die Geschöpfe, הַבְּרוּאִים, הַנִּבְרָאִים. Dieses Dienstmädchen ist ein armes Geschöpf, הַנַּעֲרָה הַמְשָׁרֶתֶת הַזֹּאת דַּלָּה וַעֲנִיָּה הִיא.

Geschichtbuch, das, סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים, סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת.

Geschichte, die, der Könige von Israel, דִּבְרֵי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל. Dies ist die Geschichte des Himmels und der Erde, אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ.

Geschichtkundige, der יוֹדֵעַ דִּבְרֵי הַיָּמִים, מֵבִין בְּקוֹרוֹת שְׁנוֹת עוֹלָמִים.

Geschichtschreiber, der, (bei den jüdischen Königen) מַזְכִּיר, כּוֹתֵב (סוֹפֵר) דִּבְרֵי הַיָּמִים.

Geschick, das, 1) er hat kein Geschick dazu, אֵין לוֹ* הֲכָנָה לְזֹאת. 2) Schicksal, מַזָּל, מַעֲרָכָה. Sein Geschick hat ihn zum Unglück bestimmt, מַזָּלוֹ יְעָדוֹ לְצָרוֹת וְרָעוֹת, s. Schicksal.

Geschickt, ein geschickter Mann, אִישׁ מָהִיר, חֲכַם לֵב. Ein geschickter Musiker, אִישׁ מֵטִיב לְנַגֵּן.

Geschicklichkeit, die, חָכְמַת לֵב. Mit Kenntniß und Geschicklichkeit, בְּדַעַת וּבְכִשְׁרוֹן.

Geschirr, das, 1) Gefäß, כְּלִי, כֵּלִים. 2) Des Pferdes, עֲדִי הַסּוּס.

Gescheit, s. Klug, Verständig.

Geschwulst, die, שְׂאֵת.

Geschwind, מַהֵר. Bringe mir geschwind dieses Buch, הָבֵא לִי מְהֵרָה אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, s. Schnell.

Geschwindigkeit, die, מְהִירוּת*.

Geschwister, die, sie sind — אַחִים הֵם, בְּנֵי אִישׁ אֶחָד הֵם. Hast du noch Geschwister? הֲיֵשׁ לְךָ אָח אוֹ אָחוֹת.

Geschwisterkind, das, er ist mein — (von väterlicher Seite) בֶּן דּוֹדִי, דּוֹדָתִי הוּא; (von mütterlicher Seite) בֶּן אָחִי, אֲחוֹת אִמִּי הוּא.

Geschwür, das, שְׁחִין. Die Geschwüre der Egypter, שְׁחִין מִצְרַיִם. Geschwüre am After עֳפָלִים, טְחֹרִים, s. Eitern.

Geschweige denn, אַף כִּי, s. Vielmehr.

Geschwätz, das, דְּבַר שְׂפָתַיִם, רֹב דְּבָרִים. Ihr kennt ja den Mann und sein Geschwätz, אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת הָאִישׁ וְאֶת שִׂיחוֹ.

Geschwätzig, ein geschwätziger Mensch, אִישׁ שְׂפָתַיִם, מַכְבִּיר מִלִּים.

Gestade, das, des Meeres, חוֹף הַיָּם.

Gestatten, s. Erlauben, Zugeben, Zulassen.

Gestalt, die, 1) Figur. Schön von Gestalt, יְפֵה תֹאַר, טוֹב מַרְאֶה. Ihre Gestalt wie ein Saphir [illegible] סַפִּיר גִּזְרָתָם. 2) Ein Scheinkörper, דְּמוּת, תְּמוּנָה, מַרְאֶה. 3) Folgender Gestalt sollst du sie machen, וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ.

Gestaltet, wohl, טוֹב תֹּאַר. Wie ist er gestaltet? מַה תָּאֳרוֹ.

Gestank, der, בְּאשׁ, בָּאְשָׁה, צַחֲנָה. Einen Gestank verbreiten, הֶעֱלָה בְאשׁ. Es verbreitet sich ein — עָלְתָה צַחֲנָה.

Gestön, das, eines Erschlagenen, נַאֲקוֹת חָלָל.

Gestirn, das, כּוֹכָב. Des Himmels Gestirne, כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם.

Gestein, das, des Dunkels, אֶבֶן אֹפֶל.

Gestehen, 1) einen Fehler, הִתְוַדָּה אֶת חֶטְאוֹ. 2) Gestandene Milch, חָלָב קִפָּא.

Gestell, das, כֵּן, מְכוֹנָה. Gestelle, מְכוֹנוֹת.

Geständniß, das, תּוֹדָה, s. Bekenntniß.

Gesträuch, das Gesträuch des Feldes, שִׂיחַ הַשָּׂדֶה, plur. שִׂיחִים; סְבַךְ, plur. סְבָכִים.

Geschlecht, das, 1) Gattung, מִין. Das Geflügel und Gewürm nach ihren Geschlechtern, הָעוֹף וְהָרֶמֶשׂ לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם. Das männliche und weibliche — זָכָר וּנְקֵבָה. 2) Familie, Abkunft, מוֹלֶדֶת, תּוֹלְדוֹת. Ein Geschlecht oder Stamm, מִשְׁפָּחָה או שֵׁבֶט. Er ist aus einem berühmten Geschlechte מִזֶּרַע אַנְשֵׁי שֵׁם הוּא. 3) Eine Menschenklasse. Ein verkehrtes Geschlecht sind sie, דּוֹר תַּהְפֻּכֹת הֵמָּה. 4) Ein Menschenalter. Das dritte Geschlecht, דּוֹר שְׁלִישִׁי. Von Geschlecht zu Geschlecht, מִדֹּר דֹּר. Geschlechter, דּוֹרוֹת, דּוֹרִים.

Geschlechtswort, das, (grammatikalischer Ausdruck) מִלַּת הַמִּין s. Artikel.

Geschlechtsregister, das, סֵפֶר הַיַּחַשׂ. Sich in das Geschlechtsregister einschreiben lassen, הִתְיַחֵשׂ.

Geschmack, der, einer Speise, טַעַם הָאֹכֶל. Dieses Gerücht hat keinen Geschmack, הָאֲרוּחָה הַזֹּאת תְּפֵלָה הִיא בְּאֵין טַעַם. Fig. Geschmack an Etwas finden, חָפֵץ בְּדָבָר.

Geschmacklos, חֲסַר טַעַם.

Geschmeidig sein, רָכַךְ. Geschmeidiger als Oel sind seine Worte, רַכּוּ דְבָרָיו מִשֶּׁמֶן.

Geschmeide, das, עֲדִי, חֲלִי. Wie die Braut ihr Geschmeide anlegt, כַּכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵלֶיהָ.

Geschmeiß, das, geflügelte Insekten, שֶׁרֶץ עוֹף.

Geschehen, 1) sich zutragen. Es geschah um diese Zeit, וַיְהִי בָּעֵת הַהִיא. Solches ist nicht geschehen, לֹא נִהְיְתָה כָּזֹאת. Es pflegt nicht zu geschehen in unserm Orte, לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ. 2) Widerfahren. So geschehe dem Manne, der ihn schlagen wird, כֹּה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר יַכֶּנּוּ. 3) Es ist um mich geschehen, אָבַדְתִּי.

Geschenk, das מִנְחָה, מַתָּן, מַתַּת, מַתָּנָה, מַתְּנַת יָד, מַשָּׂא, מַשְׂאֵת, plur. מַשְׂאֹת; תְּשׁוּרָה, אֶשְׁכָּר. Nimm doch ein Geschenk von deinem Knechte, קַח נָא בְּרָכָה מֵאֵת עַבְדְּךָ. Einer, der Geschenke macht אִישׁ מַתָּן. Geschenke, מַתָּנוֹת. Dir bringen Könige Geschenke, לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי.

Geschäft, das, מְלָאכָה, מַעֲשֶׂה, עֲבוֹדָה, חֵפֶץ. Ein übles Geschäft, עִנְיַן רָע. Was hast du für ein Geschäft? מַה־מְּלַאכְתְּךָ. Er hat ein großes Geschäft, רַב מַעֲשֵׂהוּ.

Geschäftig, ein geschäftiger Mann, אִישׁ מָהִיר בִּמְלַאכְתּוֹ.

Gespann, das, ein Gespann Rinder, צֶמֶד בָּקָר. Zwölf Gespanne, שְׁנֵים עָשָׂר צְמָדִים. Zwei Gespanne Pferde, שְׁנֵי רֶכֶב סוּסִים.

Gespötte, das, du sollst zum Gelächter und Gespötte werden, תִּהְיֶה לִצְחֹק וּלְלַעַג. Sein Gespötte mit Einem treiben, הִתְקַלֵּס בְּאִישׁ.

Gespielin, die, sie ist die Gespielin meiner Jugendjahre, רַעְיַת שַׁעֲשׁוּעִים הִיא לִי מִשְּׁנוֹת חַיֵּי נְעוּרַי. Ich und meine Gespielinnen, אָנֹכִי וְרֵעוֹתַי.

Gespinnst, das, מַטְוֶה, מָאוּזָל.

Gespenst, das, nächtliche, (nach Einigen) לִילִית.

Gespräch, das, שִׂיחָה. Den ganzen Tag ist sie (die Lehre Gottes) mein Gespräch, כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי. Sich mit Einem in ein Gespräch einlassen הִדַּבֵּר אֶל אִישׁ. Ein Todtengespräch שִׂיחָה בְּאֶרֶץ הַחַיִּים (שִׂיחָה בְּעוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת).

Gesprächig, er ist, יֶאֱהַב לְהִדַּבֵּר אֶל רֵעָיו.

Gesprächweise, בְּדֶרֶךְ שִׂיחָה וְדִבּוּר בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ.

Geschrei, das, 1) überhaupt, קוֹל. Es ist nicht das Geschrei der Stärke, אֵין קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה. 2) Um Hülfe, שֶׁוַע, שַׁוְעָה, זְעָקָה, צְעָקָה; der Klage, צְוָחָה; der Freude, רִנָּה. Das Volk erhob ein großes Geschrei, וַיָּרִיעוּ הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה.

Grab, das, קֶבֶר, קְבוּרָה, בֵּית עוֹלָם s. Heimath. Gräber, קְבָרִים, קְבָרוֹת. Ein Grab machen, חָפַר קֶבֶר. Eine Leiche zu Grabe tragen, הוֹבִיל הַמֵּת לַקֶּבֶר. Alle, die in das stille Grab sinken, כָּל יֹרְדֵי דוּמָה. Ein Mensch, der mit Menschenblut belastet ist, muß bis zum Grabe flüchtig sein, אָדָם עָשֻׁק בְּדַם נָפֶשׁ עַד בּוֹר יָנוּס.

Grabhügel, der, רֶמֶת קֶבֶר. Er weilt am — עַל

גָּדִישׁ יִשְׁקוֹד. Man machte bei Gottlosen seinen Grabhügel, (nach Einigen) וַיִּתֵּן אֶת עָשִׁיר בְּמֹתָיו.

Grabgesang, der, das Grablied, שִׁיר נְהִי בְּמוֹת, קִינָה עַל הַמֵּת, s. Klagelied.

Grabmal, das, צִיּוּן מַצֶּבֶת קֶבֶר; Rahel's, מַצֶּבֶת קְבֻרַת רָחֵל. Die Grabmäler der Könige, קִבְרֵי הַמְּלָכִים. Die Leichname ihrer Könige in ihren Grabmälern (nach Einigen) פִּגְרֵי מַלְכֵיהֶם בָּמוֹתָם.

Graben, der, einer Festung, חָרוּץ; zum Wasser, תְּעָלָה.

Graben, 1) einen Brunnen, חָפַר, כָּרָה בְּאֵר. Ich grub und trank Wasser, אֲנִי קַרְתִּי וְשָׁתִיתִי מַיִם. Er grub eine Grube, und fiel selbst hinein, בּוֹר כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעָל. 2) Mit dem Grabstichel in Etwas, s. Eingraben.

Grabstichel, der, חֶרֶט, עֵט בַּרְזֶל.

Grabstein, einen Grabstein setzen, הַצֵּב מַצֶּבֶת אֶבֶן עַל הַקֶּבֶר.

Grabstätte, die, קֶבֶר, קְבוּרָה, מְקוֹם קֶבֶר.

Grabscheit, das, מַחֲרֵשָׁה. Grabscheite, מַחֲרֵשׁוֹת.

Grabschrift, die, הַמִּכְתָּב הֶחָרוּת עַל מַצֶּבֶת הַקֶּבֶר, מִכְתַּב זִכָּרוֹן עַל הַמַּצֵּבָה.

Grad, der, 1) am Sonnenzeiger. Leicht ist es dem Schatten, zehn Grade zu sinken, נָקֵל לַצֵּל לִנְטוֹת עֶשֶׂר מַעֲלוֹת, s. Stufe. 2) Der höchste Grad der Freude, רֹאשׁ הַשִּׂמְחָה.

Gras, das, עֵשֶׂב, חָצִיר. Junges, דֶּשֶׁא. Sie weideten im Grase, וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ. Gras hervorbringen, הַדְשֵׁא דֶשֶׁא.

Grasgrün, es ist, עֵינוֹ כְּעֵין דֶּשֶׁא.

Grasen, 1) das Vieh grasen lassen, הַרְעֵה הַבְּהֵמָה בִּמְקוֹם דֶּשֶׁא; 2) s. Abmähen.

Grasreich, מְלֵא דֶשֶׁא.

Gratuliren, Einem, בָּרֵךְ אִישׁ, s. Wünschen.

Gram, er ist mir, יִכְעַס אֵלַי.

Gram, der, vor Gram verzehrt sich meine Seele, mein Leib, עָשְׁשָׁה בְכַעַס נַפְשִׁי וּבִטְנִי.

Grammatik, die, סֵפֶר דִּקְדּוּק*, s. Sprachlehre.

Grammatiker, der, מְדַקְדֵּק*, s. Sprachlehrer.

Granatapfel, der, רִמּוֹן, plur. רִמּוֹנִים.

Granatapfelbaum, der, רִמּוֹן.

Grassiren, von Krankheiten, s. Herrschen.

Grazie, die, s. Anmuth.

Grob, 1) dieses Mehl ist — הַקֶּמַח הַזֶּה אֵינֶנּוּ טָחוּן הֵיטֵב. Grobe Speisen, מַאֲכָלִים גַּסִּים*. 2) Er war grob gegen mich, דִּבֵּר אִתִּי קָשׁוֹת.

Grotte, die, מְעָרָה.

Grobian, der, הַמְדַבֵּר קָשׁוֹת אֶת כָּל אִישׁ.

Groll, der, er hegt einen Groll gegen mich, יִטֹּר אִתִּי.

Groß, 1) der körperlichen Ausdehnung nach. Ein großes Haus, בַּיִת גָּדוֹל. Ein sehr großer Mann, אִישׁ מִדָּה. Ein Adler mit großen Flügeln, נֶשֶׁר גְּדוֹל כְּנָפַיִם. Große Gewässer, מַיִם רַבִּים, מַיִם כַּבִּירִים. 2) Der Knabe wurde immer größer, הַנַּעַר הָלֹךְ וְגָדֵל. 3) Kinder groß ziehen, גַּדֵּל בָּנִים. Er pflanzt die Zeder, und der Regen zieht sie groß, נָטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל. Die Löwin zog groß ihre Jungen, הַלְּבִיָּא רִבְּתָה גוּרֶיהָ. 4) Der Wichtigkeit nach. Ein großer Tag, יוֹם גָּדוֹל. Wie groß ist deine Güte! מָה רַב טוּבְךָ. Du hast mir eine große Gnade erzeigt, הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עִמָּדִי. 5) Angesehen, mächtig. An diesem Tage fange ich an, dich groß zu machen, הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל גַּדֶּלְךָ. Sein jüngerer Bruder wird größer sein als er, אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ. Der Mann wurde immer größer, וַיֵּלֶךְ הָאִישׁ הָלוֹךְ וְגָדֵל. Die Großen des Königs, גְּדֹלֵי, רַבֵּי הַמֶּלֶךְ. 6) Ausgezeichnet. Er hat Großes gethan, עָשָׂה גְדֹלוֹת, הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת. Groß in den Rathschlüssen, גְּדֹל הָעֵצָה.

Großgliederig, שָׂרוּעַ.

Großherzige, Großmüthige, der, נְדִיב לֵב, שׁוֹעַ. Ein großherziger Humanist, אִישׁ אוֹהֵב אָדָם, נְדִיב לֵב.

Großthaten, die, Gottes, גְּבוּרוֹת אֱלֹהִים, s. Aussprechen.

Großthuer, der, מִתְגַּדֵּל, מִתְכַּבֵּד.

Großmutter, die, deine, אֵם אָבִיךָ (אָבִיךְ), אֵם אִמְּךָ (אִמֵּךְ).

Großeltern, die, meine, יוֹלְדֵי אָבִי וְאִמִּי.

Großes, Etwas, דָּבָר גָּדוֹל, גְּדוֹלוֹת, s. Groß.

Großen, die, ich will doch zu den Großen gehen, אֵלְכָה לִּי אֶל הַגְּדוֹלִים, s. Groß.

Großvater, der, sein, אֲבִי אָבִיו, אֲבִי אִמּוֹ.

Großsprecher, der, אִישׁ הַמִּתְפָּאֵר, הַמַּגְדִּיל פִּיו, בְּמַתַּת שָׁקֶר, פּוֹשֵׂק שְׂפָתָיו, אִישׁ אֲשֶׁר לְשׁוֹנוֹ מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת.

Größe, die, 1) körperliche, גֹּדֶל. Der Baum wurde schön in seiner Größe, וַיִּיף הָעֵץ בְּגָדְלוֹ. Leute von jeder Größe, אַנְשֵׁי כָל קוֹמָה. Stiege auch seine Größe himmelan, אִם יַעֲלֶה לַשָּׁמַיִם שִׂיאוֹ. 2) Es ist mir nicht die Hälfte gesagt worden von der Größe deiner Weisheit, לֹא הֻגַּד לִי חֲצִי מַרְבִּית חָכְמָתֶךָ. In der Größe deiner Erhabenheit zermalmst du deine Widersacher, בְּרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ. Nach der Größe deiner Liebe, כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ. Dein, o Gott, ist die Größe, לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה. Ich zeige mich in meiner Größe (von Gott), וְהִתְגַּדִּלְתִּי.

Grube, die, שׁוּחָה, שִׁיחָה, plur. שִׁיחוֹת; שׁוּחוֹת; שַׁחַת, שְׁחוּת, plur. שְׁחִיתוֹת; בּוֹר, plur. בּוֹרוֹת; בְּאֵר, plur. בְּאֵרוֹת; פַּחַת, plur. פְּחָתִים. Er stürzte sie in Gruben, בְּמַהֲמוֹרוֹת יַפִּילֵם. Fig. Wer eine Grube gräbt, fällt selbst hinein, כֹּרֶה שַׁחַת בָּהּ יִפּוֹל, חֹפֵר גּוּמָץ בּוֹ יִפּוֹל.

Grummet, das, לֶקֶשׁ.

Grund, der, 1) des Meeres, קַרְקַע הַיָּם. In eine Tiefe sinken, wo man keinen Grund finden, kann טָבַעְ בִּמְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד. Zu Grunde gehen, von Schiffen, s. Untergehen. 2) Eines Hauses, יְסוֹד מַסַּד, יְסוֹדַת הַבַּיִת. Ich entblöße ihren Grund, יְסֹדֶיהָ אֲגַלֶּה. Den Grund zu einem Gebäude legen, יַסֵּד הַבִּנְיָן. 3) Der Grund einer Sache, שֹׁרֶשׁ דָּבָר; Ohne Grund, בְּלִי סִבָּה*. 4) Das ist mein Grund und Boden, אַדְמָתִי הִיא. Liegende Gründe, קַרְקָעוֹת*. 5) Zu Grunde gehen, אָבַד. Etwas zu Grunde richten, אַבֵּד, הַשְׁחֵת כַּלֵּה דָבָר.

Grundbesitzer, der, קוֹנֶה אֲחוּזַּת אֶרֶץ, בַּעַל הָאֲדָמָה.

Grundsatz, der, 1) die Grundsätze einer Wissenschaft, יְסוֹדֵי הַחָכְמָה*. 2) Ein Mann von festen Grundsätzen, אִישׁ אֲשֶׁר לִבּוֹ נָכוֹן. Er hat gute Grundsätze, טְהָר לֵב הוּא.

Grundlage, die, יְסוֹד, מַסַּד. Gottesfurcht ist die Grundlage aller Weisheit, יִרְאַת אֱלֹהִים הִיא יְסוֹד כָּל חָכְמָה.

Grundlos, 1) vom Wasser, s. Bodenlos. 2) s. Ungegründet.

Grundlehren, die, der Religion, יְסוֹדֵי הַדָּת*.

Grundfesten, die, מוֹסָדִים, מוֹסָדוֹת, אָשְׁיוֹת. Die Grundfesten der Erde, מוֹסְדוֹת תֵּבֵל.

Grundpfeiler, die, שָׁתוֹת.

Grundzahl, die, מִסְפָּר יְסוֹדִי*; z. B. Eins, Zwei, אֶחָד, שְׁנַיִם.

Grunzen, das, eines Schweines, קוֹל הַחֲזִיר.

Grundriß, der, eines Hauses, תַּבְנִית הַבַּיִת. Sie sollen den Grundriß messen, וּמָדְדוּ אֶת תָּכְנִית.

Grundstoff, der, die vier Grundstoffe, אַרְבַּע* יְסוֹדוֹת.

Grudstück, das, קַרְקַע*. Grundstücke, קַרְקָעוֹת.

Grundstein, der, אֶבֶן לְמוֹסְדוֹת. Ich lege in Zion einen Grundstein, הִנְנִי יִסַּד (יֹסֵד) בְּצִיּוֹן אָבֶן.

Gruß, der, שְׁאִילַת שָׁלוֹם*. Den Gruß erwidern עָנָה אִישׁ הַמְּבָרֵךְ אִתּוֹ. s. Ausrichten.

Gruft, die, בּוֹר. s. Grab.

Grau, sein, שׂוּב. Ich bin alt und grau, זָקַנְתִּי וָשַׂבְתִּי. Er ist grau geworden, שְׂעַר רֹאשׁוֹ הָפַךְ לָבָן, שֵׂיבָה זָרְקָה (זָרְקָה) בּוֹ. Das graue Haupt unseres Vaters, שֵׂיבַת אָבִינוּ.

Grausam, er ist, אַכְזָר, אַכְזָרִי הוּא; sie sind, אַכְזָרִי הֵמָּה.

Grausamkeit, die, אַכְזְרִיּוּת.

Grausen, s. Grauen.

Grauen, es grauete ihnen vor den Söhnen Israels, קָצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

Grauen, wenn der Morgen grauet, בְּמוֹצָאֵי בֹקֶר.

Graupen, die, גֶּרֶשׂ.

Grübeln, über Etwas, חָקֹר דָּבָר בִּמְאֹד מְאֹד.

Grütze, die, רִיפוֹת.

Grille, die, צְלָצַל.

Grimm, der, חֵמָה, עֶבְרָה, עֲבָרוֹת.

Grimmig, 1) grimmige Leute, אֲנָשִׁים מָרֵי נֶפֶשׁ. Ein

grimmiges Thier, חַיָּה רָעָה. 2) Eine grimmige Kälte, קֶרַח נוֹרָא.
Grün, von Bäumen, רַעֲנָן; grünes Kraut, יֶרֶק עֵשֶׂב; vom Holze, לַח. So lang es grün ist (vom Schilfe), עוֹדֶנּוּ בְאִבּוֹ. Grüne Auen, נְאוֹת דֶּשֶׁא.
Grün, das, יֶרֶק; das Junge, דֶּשֶׁא. Ich stieg hinab, zu schauen das Grün des Thales, יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל. Er forschte der grünen Weide nach, אַחַר כָּל יָרוֹק יִדְרוֹשׁ.
Grind, der, auf dem Kopfe, נֶתֶק.
Gründlich, Etwas gründlich untersuchen, חָקֹר הֵיטֵב אֶת הַדָּבָר. Ein gründlicher Denker, הַחֹקֵר חִקְרֵי הַחָכְמוֹת.
Grünlich, יְרַקְרַק. Grünlich ist die Farbe ihres Kleides, מַרְאֶה כְסוּתָהּ יְרַקְרַק.
Grüne, das, יֶרֶק, יָרוֹק. Das Grüne deckt das ganze Feld, מַרְאֶה הַיָּרוֹק יְכַסֶּה פְּנֵי כָל הַשָּׂדֶה.
Grünen, דָּשָׁא. Es grünen die Auen der Wüste, דָּשְׁאוּ נְאוֹת מִדְבָּר. Auch grünt unser Lager, אַף עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה.
Grüßen, Einen, בָּרֵךְ אִישׁ. Triffst du Jemand, so grüße ihn nicht, כִּי תִמְצָא אִישׁ לֹא תְבָרְכֶנּוּ. Wir grüßen euch im Namen des Ewigen, בֵּרַכְנוּכֶם בְּשֵׁם ה'.
Griff, der, eines Schwertes, נִצַּב הַחֶרֶב. s. Handgriff.
Griffel, der, חֶרֶט, עֵט.
Greis, sein greises Haupt, שֵׂיבָתוֹ.
Greis, der, שָׂב, אִישׁ שֵׂיבָה, יָשִׁישׁ, יָשֵׁשׁ, plur. יְשִׁישִׁים.
Greisenalter, das, in einem Glücklichen, בְּשֵׂיבָה טוֹבָה.
Gräulich, die gräulichen Gesetze, חֻקּוֹת הַתּוֹעֵבוֹת. Gräuliche Gestalten, אֵימִים. Gräuliches, שַׁעֲרוּרָה.
Gräuel, der, 1) der Abscheu vor Etwas, שִׁקּוּץ שֶׁקֶץ, גֹּעַל, דֵּרָאוֹן. 2) Von unreinen Speisen, שֶׁקֶץ, תּוֹעֵבָה, פִּגּוּל. 3) Von Götzen, שִׁקּוּץ, plur. שִׁקּוּצִים; תּוֹעֵבָה, plur. תּוֹעֵבוֹת.
Gräuelthat, die, eine Gräuelthat begehen, עָשָׂה תוֹעֵבָה.
Greifen, 1) nach Etwas, שָׁלַח יָדוֹ לָקַחַת דָּבָר לִקַּח כֵּלָיו. Zu den Waffen, הֵרִים יָדוֹ עַל דְּבַר גֶּבֶר, הִתְגַּבֵּר. בְּיָדוֹ לְהִלָּחֵם. 2) Um sich greifen, פָּשָׂה, הֶחֱזִק. s. Ueberhandnemen; vom Ausschlage, פָּשָׂה. 3) Einem in sein Recht — גָּזֹל מִשְׁפַּט אִישׁ. 4) Einem unter die Arme — הַחֲזִק יְדֵי, בִּידֵי אִישׁ.
Grämlich, ein grämliches Gesicht, פָּנִים זֹעֲפִים נִזְעָמִים.
Grämen, sich über Etwas, הֵעָצֵב, הִתְעַצֵּב עַל. Sie grämte sich zu Tode, מֵתָה בִיגוֹנָהּ.
Grenze, die, 1) eines Landes, גְּבוּל הָאָרֶץ. Hier ist die Grenze meines Gebietes, פֹּה קְצֵה גְבוּלִי. Eine Grenze ziehen, bestimmen, גָּבֹל גְּבוּל. Er stellte fest die Grenzen der Völker, יַצֵּב גְּבֻלוֹת עַמִּים. 2) fig. Einer Sache eine Grenze setzen, שׂוּם גְּבוּל לְ, שׂוּם חֹק לְ.
Grenzen, an Etwas, גָּבֹל בְּ, הִשָּׁעֵן לִגְבוּל.
Grenzenlos, בְּלִי חֹק.
Grenzstadt, die, deines Gebietes, עִיר קְצֵה גְבוּלֶךָ.
Grenzstein, der, Grenzsteine verrücken sie, גְּבוּלֹת יַשִּׂיגוּ.
Gräßlich, שַׁעֲרוּרִי. Gräßliche Menschen, אֵימִים. s. Gräulich.

D ד

Da, Umstandswort. 1) Für hier: Zieht da hinauf im Süden, עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב. 2) Für dort: Ich ging auf das Feld, und von da in den Weinberg, הָלַכְתִּי הַשָּׂדֶה וּמִשָּׁם הָלַכְתִּי אֶל הַכָּרֶם.
Da, Bindewort, וְ. Da fürchtete sich Mose und sprach, וַיִּירָא מֹשֶׁה וַיֹּאמַר. Da er hörte, כְּשָׁמְעוֹ. s. Als. Da Israel jung war, liebte ich es, כִּי נַעַר יִשְׂרָאֵל וָאֹהֲבֵהוּ.
Dabei, 1) Umstandswort. Es bleibt — כִּדְבָרֵנוּ כֵּן יְהִי. Ich war nicht — לֹא הָיִיתִי שָׁם. Ich saß, ich stand — s. Daneben. 2) Bindewort. Und dabei schön von Gestalt, עִם יְפֵה מַרְאֶה, s. Zugleich.
Dagegen, 1) ich habe Nichts — טוֹב, יָשָׁר הַדָּבָר בְּעֵינַי, לֹא אֶתְנַגֵּד לַדָּבָר הַזֶּה. Er wand e Nichts

dagegen ein, לֹא הֵשִׁיב מִלִּים עַל זֹאת, s. Widerlegen. 2) Dagegen halten, s. Vergleichen. 3) Ich dagegen, וְאָנֹכִי, אוּלָם אָנֹכִי. — Ich dagegen gehe mit euch, אוּלָם אָנֹכִי אֶאֱרַח לְחֶבְרָה עִמָּכֶם, אֵלֵךְ אִתְּכֶם לְשַׁלַּחֲכֶם, s. Aber.

Dadurch, er hat mir dadurch geschadet, הֵרַע לִי בְּזֹאת.

Dahin, 1) mit dem Tone auf der ersten Silbe. Dein Knecht ging weder dahin noch dorthin, לֹא הָלַךְ עַבְדְּךָ אָנֶה וָאָנָה. Sie hatten keinen Raum zu fliehen dahin oder dorthin, לֹא הָיָה בָהֶם יָדַיִם לָנוּס הֵנָּה וָהֵנָּה. 2) In Verbindung mit Zeitwörtern und mit dem Tone auf der letzten Silbe. Ich denke bald dahin zu kommen, עִם לְבָבִי לָבוֹא שָׁמָּה בְּקָרוֹב. Der Regen ist weg und — הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלַךְ לוֹ. Meine Hoffnung, meine Freude ist dahin, אָבְדָה תִקְוָתִי, נֶאֶסְפָה שִׂמְחָתִי מִמֶּנִּי. Stirbt aber der Mann, so schwindet er dahin וְגֶבֶר יָמוּת וַיֶּחֱלָשׁ.

Dahinter, ich bin dahinter gekommen, נוֹדַע, נִגְלָה לִי הַדָּבָר.

Daheim, bleibe, שֵׁב בְּבֵיתֶךָ.

Daher, 1) als Nebenwort vor einigen Zeitwörtern, wo es im Hebräischen nicht ausgedrückt wird. Siehe, der Herr fährt daher auf einem schnellen Gewölke, הִנֵּה יְיָ רֹכֵב עַל עָב קַל, s. Einher. 2) Als Bindewort. לָכֵן, עַל כֵּן, s. Darum, Deßhalb.

Dawider, s. Dagegen.

Das Kind, הַיֶּלֶד, s. Artikel. Das Kind meiner Schmerzen, בֶּן אוֹנִי (בַּר צַעֲרִי). Das Kind des Glücks, יְלִיד הַהַצְלָחָה.

Das, Fürwort. Das ist der Mann, הוּא הָאִישׁ, s. Dies.

Dasig, s. Dortig.

Dasjenige, s. Derjenige.

Da sein, da bin ich! הִנֵּנִי! Ist Jemand da? הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ. Sie suchen Wasser, und es ist keines da, מְבַקְשִׁים מַיִם וָאַיִן.

Dasein, das, 1) er thut es in meinem — עָשָׂה הַדָּבָר לְעֵינַי, s. Gegenwart. 2) Das Dasein Gottes, מְצִיאוּת אֱלֹהַּ.

Daselbst, ich war, הָיִיתִי שָׁם. Warst du daselbst? הָיִיתָ אַתְּ שָׁמָּה.

Datum, das, eines Briefes, יוֹם כְּתִיבַת הָאִגֶּרֶת.

Dativ, יַחַס שְׁאֵלָיו, לְ. Seinem Bruder, לְאָחִיו. Er gab seinen Brüdern Leckereien, לְכָל אֶחָיו נָתַן מִגְדָּנוֹת.

Datiren, der Brief ist vom fünften dieses Monats datirt, הָאִגֶּרֶת נִכְתְּבָה בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הַזֶּה.

Dattel, die, פְּרִי תְמָרִים.

Dattelbaum, der, תָּמָר, תֹּמֶר. Dattelbäume, תְּמָרִים.

Dach, das, גַּג. Dächer, גַּגּוֹת. Fig. Wir wohnten unter einem Dache, יָשַׁבְנוּ בְּבַיִת אֶחָד.

Dachtraufe, die, מַרְזֵב הַגַּגּוֹת. Eine stets rinnende — דֶּלֶף טֹרֵד.

Dachmoos, das, חֲצִיר גַּגּוֹת.

Dachs, der, תַּחַשׁ. Dachse, תְּחָשִׁים.

Damm, der, נֵד; (bei Festungen) סוֹלְלָה. Er warf Dämme auf und eroberte sie, וַיִּצְבֹּר עָפָר וַיִּלְכְּדָהּ.

Damalig, der damalige König, הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מָלַךְ בַּיָּמִים הָהֵם.

Damals, אָז, בָּעֵת הַהִיא, בַּיָּמִים הָהֵם.

Damast, der, eines Ruhebettes, דְּמֶשֶׁק עֶרֶשׂ. Kisten mit Damast, גִּנְזֵי בְרֹמִים.

Damit, 1) ich schrieb — כָּתַבְתִּי בוֹ. 2) Damit ihr wisset, לְמַעַן תֵּדְעוּ. Damit ihr wohnet, בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ.

Dame, die, אִשָּׁה גְּדוֹלָה, s. Vornehm.

Dampf, der, קִיטֹר.

Dampfen, es dampfte, עָלָה קִיטֹר.

Dann, 1) wenn du ihn beschneidest, dann darf er davon essen, וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ. 2) Erst überlege und dann rede, הָבֵן וְאַחַר תְּדַבֵּר.

Danieder, er liegt krank, יִשְׁכַּב עַל עֶרֶשׂ דְּוָי.

Dannen, von, מִזֶּה, מִשָּׁם.

Daneben, lege das Buch, הָנַח הַסֵּפֶר אֶצְלוֹ. Er wohnt gleich — בֵּיתוֹ נֹגֵעַ בְּבֵיתִי.

Dank, der, תּוֹדָה. Ich will mit lautem Danke dir opfern, בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה לָּךְ. Ist das der Dank für meine Treue? הֲזֶה שִׁלּוּם אֱמוּנָתִי.

Dankopfer, das, זֶבַח תּוֹדָה. Ich werde dir entrichten meines Dankes Opfer, אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת לָךְ.

Dankbar sein, שַׁלֵּם טוֹבָה תַּחַת טוֹבָה.

Dankbarkeit, die, שִׁלּוּם טוֹבָה תַּחַת טוֹבָה.

Danklied, das, שִׁיר תּוֹדָה. Lob- und Danklieder zu Ehren Gottes, שִׁיר תְּהִלָּה וְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים.

Danken, Einem, הוֹדוֹת לְ. Gott sei gedankt, בָּרוּךְ אֱלֹהִים. Ich grüßte ihn, aber er dankte mir nicht, בֵּרַכְתִּיהוּ וְלֹא עָנָנִי.

Dankfest, das, הִלּוּלִים, s. Freudenfest.

Dankchor, der, מַקְהֵלוֹת תּוֹדָה. Ich stellte auf zwei große Dankchöre, וָאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תוֹדֹת גְּדוֹלֹת, als wenn es stünde: שְׁתֵּי מַקְהֵלוֹת גְּדוֹלוֹת לָתֵת קוֹל תּוֹדָה.

Daß, Bindewort, 1) mit der anzeigenden oder verbindenden Art. Ich weiß, daß du es thun wirst, יָדַעְתִּי כִּי תַעֲשֶׂה זֹאת. Ich hörte, daß er krank sei, שָׁמַעְתִּי כִּי חֹלֶה הוּא. Wir haben gehört, daß er das Wasser des Schilfmeeres ausgetrocknet, שָׁמַעְנוּ אֵת אֲשֶׁר הוֹבִישׁ אֶת מֵי יַם סוּף. Es geschah eines Tages, daß sie kamen, וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ. Gott ist kein Mensch, daß er lüge, לֹא אִישׁ אֵל וִיכַזֵּב. 2) Auf daß er gebieten wird seinen Söhnen, לְמַעַן אֲשֶׁר יְצַוֶּה אֶת בָּנָיו, s. Damit. Wir wollen daselbst ihre Sprache verwirren, so daß Einer nicht verstehe die Sprache des Andern, וְנָבְלָה שָׁם שְׂפָתָם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ אֶת שְׂפַת רֵעֵהוּ. Ohne daß, siehe Ohne. 3) Daß nicht, לְבִלְתִּי. Er schwor, daß ich nicht überschreiten soll den Jordan, וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי אֶת הַיַּרְדֵּן. Hüte dich, daß du nicht vergessest, הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח.

Davon, 1) eine Trennung von einer genannten Sache, מִן. Ich habe Nichts davon genommen, לֹא לָקַחְתִּי מִמֶּנּוּ מְאוּמָה. 2) Er lief — בָּרַח לוֹ. Wir sprachen nicht — לֹא דִבַּרְנוּ עַל אוֹדוֹת הַדָּבָר הַזֶּה. Er ist davon gekommen, נִמְלַט. Ich weiß Nichts — לֹא נוֹדַע לִי הַדָּבָר.

Davor, 1) dem Orte nach, Stellt Leute davor (vor die Höhle), הַפְקִידוּ עָלֶיהָ אֲנָשִׁים. 2) Ich fürchte mich — אִירָא מִפָּנָיו. Hüte dich — הִשָּׁמֵר מִפָּנָיו.

Dafür, 1) bei einem Tausche: תַּחַת. Ich will dir dafür einen bessern Weinberg geben, אֶתְּנָה לְךָ תַחְתָּיו כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ. 2) Von einem Fieber. Es gibt kein Heilmittel — רְפֻאוֹת תְּעָלָה אֵין לָהּ. 3) Du bist schlecht, und Jeder hält dich dafür, רַע אַתָּה וְכָל אִישׁ יַחְשְׁבְךָ לְאִישׁ רָע.

Dafern, אִם, s. Wenn.

Dazu, 1) ich habe keine Lust — לֹא אֶחְפֹּץ בּוֹ. 2) Er lachte — צָחַק בְּשָׁמְעוֹ זֹאת. 3) Es kann Niemand — לֹא יוּכַל אִישׁ לָבוֹא אֵלָיו. Ich werde dazu fügen, אוֹסִיף עָלָיו. 4) Noch dazu, וְגַם.

Dazwischen, lege, das Buch, תֵּן הַסֵּפֶר אֶל בֵּינוֹתָם.

Daran, 1) daran sollst du erkennen, בְּזֹאת תֵּדַע. 2) Das Haus stößt — הַבַּיִת נֹגֵעַ בּוֹ. 3) Du thatest Recht — הֵטַבְתָּ לַעֲשׂוֹת. 4) Es ist Nichts — דָּבָר רֵיק הוּא, לֹא יוֹעִיל בּוֹ.

Darum, 1) darum will ich euch nicht mehr helfen, לָכֵן לֹא אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם. Darum bestehen die Frevler nicht, עַל כֵּן לֹא יָקוּמוּ רְשָׁעִים. 2) Ich möchte mein ganzes Vermögen darum geben, אֶתֵּן בַּעֲדוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר לִי.

Darunter, 1) da ist ein Baum, setze dich — הִנֵּה הָעֵץ שֵׁב תַּחְתָּיו. 2) Es war ein Mann darunter (unter den Personen) אִישׁ הָיָה בְתוֹכָם.

Daraus, 1) man vertrieb den Feind daraus (aus dem Lande), גֵּרְשׁוּ הָאוֹיֵב מִמֶּנָּה. Nimm daraus (aus dem Sacke) קַח מִתּוֹכוֹ. 2) Er machte daraus ein gegossenes Kalb, וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה. 3) Daraus erkannte ich, בּוֹ יָדַעְתִּי.

Darauf, hier ist ein Stuhl, setze dich darauf, הִנֵּה הַכִּסֵּא שֵׁב עָלָיו. 2) Kann ich mich darauf verlassen? הַאוּכַל לִבְטֹחַ בִּדְבָרֶיךָ. 3) Vierzig Tage darauf, מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם.

Darüber, 1) breite ein Tuch — פְּרֹשׂ עָלָיו בֶּגֶד. Sie gingen darüber (über den Fluß), עָבְרוּ בוֹ. 2) Von zwanzig Jahren an und — מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמָעְלָה. 3) Darüber klage ich und jammere, עַל זֹאת אֶסְפְּדָה וְאֵילִילָה. Ich sprach mit ihm — דִּבַּרְתִּי אֵלָיו עַל אוֹדוֹת הַדָּבָר הַזֶּה.

Darin, er sitzt, יוֹשֵׁב הוּא בְתוֹכוֹ.

Darikus, der (eine persische Münze, welche unter

dem König Darius (דריוש) geprägt wurde), דַּרְכְּמֹנִים, אֲדַרְכֹּנִים. Dariken, דַּרְכְּמוֹן, אֲדַרְכֹּן.

Darein legen, נָתַן אֶל תּוֹכוֹ; fig. לְפַשֵּׁר דָּבָר בֵּין הַטּוֹעֲנִים בְּדִינֵי מָמוֹנוֹת.

Darbieten, Einem ein Geschenk, s. Darbringen.

Darben, er darbt, יֶחְסַר לַחְמוֹ. Junge Löwen darben und hungern, כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ.

Darbringung, die, הַקְרָבָה*. Als er die Darbringung des Geschenkes beendigt hatte, כַּאֲשֶׁר כִּלָּה לְהַקְרִיב אֶת הַמִּנְחָה.

Darbringen, Einem ein Geschenk, הִקְרִיב, הִגִּישׁ מִנְחָה לְ. Er brachte ein Opfer dar auf dem Altar des Tempels, הִקְרִיב קָרְבָּן לַיְיָ עַל מִזְבַּח הַהֵיכָל.

Darwägen, Einem Silber, שָׁקַל כֶּסֶף לְ.

Darthun, Einem Etwas, הוֹכִיחַ דָּבָר לְ.

Darleihen, das, הַלְוָאָה*.

Darlegen, einen Rechtshandel, עָרַךְ מִשְׁפָּט.

Darm, der, s. Gedärme.

Darnach, er sehnte sich, כָּסַף, נִכְסַף אֵלָיו.

Darreichen, Einem Etwas, הִגִּישׁ דָּבָר לְ.

Darstellen, Etwas, 1) Vor Augen stellen, שׂוּם דָּבָר לְעֵינֵי, לִפְנֵי אִישׁ; 2) s. Schildern.

Dotter, der, s. Eierdotter.

Doch, 1) einen Gegensatz bezeichnend, אַךְ, s. Aber. 2) Sage doch, אֱמָר נָא. Ich will doch sehen, אֶרְאֶה נָא. Gehe doch nicht vorüber, אַל נָא תַעֲבֹר. Wozu doch? לָמָּה זֶה.

Docht, der, פְּשְׁתָּה, s. Glimmen.

Dolch, der, חֶרֶב, plur. חֲרָבוֹת.

Dolchstiche, die, מַדְקְרוֹת חֶרֶב.

Dolmetschen, תִּרְגֵּם.

Dolmetscher, der, מֵלִיץ, מְתַרְגֵּם.

Donner, der, רַעַם, קוֹל, קוֹלוֹת אֱלֹהִים.

Donnerwetter, das, שׁוֹאָה.

Donnern, 1) es donnert, יַרְעֵם, יִשָּׁמַע קוֹל הָרַעַם. Es donnert nicht mehr, חָדְלוּ הַקּוֹלוֹת. 2) Gott donnert, יַרְעֵם אֵל, אֱלֹהִים יִתֵּן קוֹלוֹ, בְּקוֹלוֹ.

Donnerstag, יוֹם חֲמִישִׁי.

Donnerstrahl, der, חֲזִיז קוֹלוֹת.

Doppelgebiß, das, כֶּפֶל רִסְנוֹ.

Doppelt, כָּפוּל. Das Doppelte, מִשְׁנֶה, פִּי שְׁנַיִם. Eine doppelte Portion, מָנָה אַחַת אַפָּיִם. Doppelt so viel, כִּפְלַיִם.

Doppelzüngig sein, דַּבֵּר בְּלֵב וָלֵב.

Doktor, der, der Heilkunde, רוֹפֵא חָכָם; der Rechte, יוֹדֵעַ דָּת וָדִין.

Dort, שָׁם.

Dorthin, er kam, בָּא שָׁם, שָׁמָּה. Wir wollen bis dorthin gehen, נֵלְכָה עַד כֹּה.

Dortig, die dortigen Häuser, הַבָּתִּים אֲשֶׁר שָׁם.

Dorn, der, קוֹץ, חוֹחַ, חָרוּל, סִלּוֹן, שָׁמִיר, חֵדֶק, קִמּוֹשׁ. Dornen, קוֹצִים, חוֹחִים, חֲרֻלִּים, קִמְּשׂוֹנִים, צִנִּים, צְנִינִים, שִׂכִּים.

Dornbusch, der, סְנֶה. Dornbüsche, חֲוָחִים.

Dornhecke, die, מְשֻׂכַת חֵדֶק, נַעֲצוּץ. Dornhecken, נַעֲצוּצִים.

Dornig, מָלֵא קוֹצִים; fig. die Materie dieser Abhandlung ist dornig, הָעִנְיָן אֲשֶׁר עָלָיו יִשְׁתָּרֵעַ מִכְתָּב חָכְמָה הַלָּזֶה לֹא נָקֵל הוּא לַהֲבִינוֹ בִּמְהֵרָה.

Dorf, das, כֹּפֶר. Dörfer, כְּפָרִים, בְּנוֹת הָעִיר, חַוּוֹת.

Du, אַתָּה; (weibl.) אַתְּ.

Dulden, 1) Schmerzen, סָבַל, נָשָׂא מַכְאֹבִים. Er duldet die Schmerzen unserer Sünden, מַכְאוֹבוֹת עֲוֹנֵינוּ סִבְלָם. 2) Er duldete nicht länger das Ungemach Israels, וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ בַּעֲמַל יִשְׂרָאֵל.

Dumm sein, בָּעַר, הִבְעַר. Warum sind wir dumm in euren Augen? מַדּוּעַ נִטְמִינוּ בְּעֵינֵיכֶם. Ein dummer Mensch, בַּעַר, חֲסַר לֵב, בֹּעֵר, plur. בֹּעֲרִים.

Dummheit, die, חֹסֶר לֵב, *בַּעֲרוּת.

Dumpf, das Volk mit dumpfer Rede, עַם עִמְקֵי שָׂפָה.

Dunst, der, אֵד.

Dunsten, die Erde dunstet, יַעֲלֶה אֵד מִן הָאָרֶץ.

Dunkel werden, vom Tage, von der Sonne, קָדַר; von den Augen, כָּהָה. Seine Augen fingen an, dunkel zu werden, עֵינָיו הֵחֵלּוּ כַּהוֹת. Leute von dunkler Herkunft, הַשְּׁפָלִים.

Dunkel, das, אֹפֶל. Das Gestein des Dunkels, אֶבֶן אֹפֶל.

Dunkelheit, die, קַדְרוּת. Dunkelheit der Nacht, חֶשְׁכַּת לַיְלָה.

Duft, der, רֵיחַ,

Duftig, הַנֹּתֵן רֵיחַ.

Duften, נָתַן רֵיחַ.

Durch, Vorwort, 1) Ein Loch durch das Brett bohren, נָקַב חוֹר בַּקֶּרֶשׁ. 2) Durch das Fenster schauen, הִשְׁקִיף בְּעַד הַחַלּוֹן. Durch einen Bach gehen, עָבַר בְּנַחַל. 3) Er schickte mir das Geld durch seinen Diener, שָׁלַח לִי הַכֶּסֶף בְּיַד מְשָׁרְתוֹ. Groß ist seine Herrlichkeit durch deine Hülfe, גָּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתֶךָ. Durch Nachtgesichte schreckst du mich, מֵחֶזְיוֹנוֹת תְּבַעֲתַנִּי. 4) Wir gingen die ganze Nacht durch, הָלַכְנוּ כָּל הַלַּיְלָה.

Durchaus, gänzlich, völlig, כָּלִיל. Durchaus von Gold, מִכְלוֹת זָהָב.

Durcheinander, s. Vermischt, Verwirrt.

Durchbohren, 1) ich bohre das Holz durch, אֶקֹּב חוֹר בָּעֵץ. 2) Er durchbohrte ihn mit dem Schwerte, דָּקַר, דָּקַר אֹתוֹ בְּחַרְבּוֹ. Die vom Schwerte Durchbohrten, מְטֹעֲנֵי חֶרֶב. Sie durchbohrte ihm die Schläfe, חָלְפָה רַקָּתוֹ. Das Ohr mit einer Pfrieme, רָצַע הָאֹזֶן בַּמַּרְצֵעַ. Von einem zerbrochenen Rohrstabe. Er dringt in die Hand und durchbohrt sie וּבָא בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ. Die Nacht durchbohrt mein Gebein, לַיְלָה נִקַּר עֲצָמַי.

Durchblicken, s. Durchsehen.

Durchbruch, der, des Wassers, פֶּרֶץ מַיִם.

Durchbringen, 1) Etwas durch einen Ort, הֶעֱבִיר בְּ. 2) Sich kümmerlich — הֶחֱיָה נַפְשׁוֹ. 3) Sein Vermögen — אִבֵּד הוֹנוֹ בְּעִצָּבוֹן.

Durchbrechen, hier brach das Wasser durch, פֹּה פָּרַץ הַמַּיִם. Durchzubrechen zu dem König der Edomiter, לְהַבְקִיעַ אֶל מֶלֶךְ אֱדוֹם. Sie knien nieder, ihre Jungen brechen durch תִּכְרַעְנָה יַלְדֵיהֶן תְּפַלַּחְנָה.

Durchgang, der, er verwehrte ihnen den Durchgang durch sein Land, לֹא נְתָנָם לַעֲבֹר בְּאַרְצוֹ.

Durchglühen, sie sind vom Weine durchglüht, יַיִן יַדְלִיקֵם.

Durchgehen, 1) ich habe mich in der Stadt nicht aufgehalten, ich bin nur durchgegangen, עָבַרְתִּי בָעִיר וְלֹא נֶעֱצַרְתִּי שָׁם. Einen durchgehen lassen, נָתַן אִישׁ לַעֲבֹר בְּ. 2) Flüchtig werden, בָּרַח.

Durchgehends, s. Durchaus.

Durchdringen, 1) du bargst dich im Gewölke, daß kein Gebet durchdringe, סַכּוֹתָה בֶעָנָן לָךְ מֵעֲבוֹר תְּפִלָּה. 2) Ich bin vom Schrecken durchdrungen, מָלֵאתִי חַלְחָלָה. Sie durchdringen mit Scharfblick unsere politische Lage, בְּעַיִן פְּקוּחָה יֵרְדוּ לָדַעַת מַעֲמָדֵנוּ הַמְּדִינִי עַד תַּכְלִיתוֹ.

Durchhelfen, einem Flüchtling, עָזַר הַנּוֹדֵד לְהִמָּלֵט.

Durchwachen, ich habe drei Nächte durchwacht, לֹא נָתַתִּי שֵׁנָה לְעֵינַי שְׁלֹשָׁה לֵילוֹת.

Durchwandern, ein Land, עָבַר בָּאָרֶץ.

Durchwehen, komme, o Südwind, durchwehe meinen Garten, בּוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי.

Durchsuchen, ein Haus, חִפֵּשׂ, מִשֵּׁשׁ אֶת הַבַּיִת.

Durchsichtig, שָׁקוּף. Durchsichtige Fenster, חַלּוֹנִים שְׁקֻפִים. Ein Werk von durchsichtigem Saphir, מַעֲשֵׂה לִבְנַת סַפִּיר.

Durchsichtigkeit, die, לִבְנָה.

Durchsägen, ein Holz, שׂוֹר (נָשֹׂר) עֵץ בַּמְּגֵרָה לִשְׁנַיִם.

Durchsehen, 1) durch Etwas sehen, הִבִּיט, הִשְׁקִיף בְּעַד. 2) Eine Rechnung, חָקַר הַחֶשְׁבּוֹן.

Durchsetzen, יָכֹל. Du hast mich überwältigt und es durchgesetzt, חֲזַקְתַּנִי וַתּוּכָל. Etwas für Einen — גָּמַר דָּבָר בְּעַד אִישׁ, s. Vollführen.

Durchtrieben, ein durchtriebener Mensch, אִישׁ עָרוּם מְאֹד.

Durchtreiben, einen Pflock, תָּקַע יָתֵד בְּ. 2) Das Vieh — נָהַג הַבְּהֵמָה בְּתוֹךְ.

Durchlassen, sie ließen uns nicht durch, לֹא נְתָנוּנוּ לַעֲבֹר בְּ.

Durchlöchern, Etwas, נָקַב אֶת. Ein durchlöcherter Beutel, צְרוֹר נָקוּב.

Durchlaufen, die Sonne freuet sich wie ein Held die Bahn zu durchlaufen, הַשֶּׁמֶשׁ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח.

Durchlesen, ein Buch, קָרָא סֵפֶר מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף.

Durchnäßt sein, רָטַב. Vom Regengusse des Gebirges sind sie durchnäßt, מִזֶּרֶם הָרִים יִרְטָבוּ.

Durchfahren, עָבַר בַּעֲגָלָה בְּתוֹךְ.

Duchfallen, נָפֹל בְּעַד.

Durchführen, Einen, הֶעֱבִיר אִישׁ בְּ.

Durchforschen, Einen, חָקַר אִישׁ.

Durchfließen, der Strom durchfließt die Stadt, הַנָּהָר הֹלֵךְ בְּתוֹךְ הָעִיר.

Durchziehen, ein Land, עָבַר בָּאָרֶץ.

Durchkommen, das Wasser ist zu tief, du kannst nicht — הַמַּיִם עֲמוּקִים מְאֹד וְלֹא תוּכַל לַעֲבֹר בָּם.

Durchreisen, הָאִישׁ הַזֶּה עָבַר דֶּרֶךְ מָקוֹם זֶה, או עִיר הַזֹּאת בְּלֶכְתּוֹ לְמַסָּעוֹ. Wir haben das Land durchreist, עָבַרְנוּ בְּכָל הָאָרֶץ; in Handelsgeschäften, סָחַרְנוּ אֶת הָאָרֶץ. Ein Durchreisender, עוֹבֵר, אֹרֵחַ.

Durchreiten, er hat die Stadt durchritten, עָבַר אֶת הָעִיר כֻּלָּהּ רוֹכֵב עַל סוּסוֹ.

Durchreißen, קָרַע לִשְׁנַיִם.

Durchschauen, 1) das Fenster ist offen, schaue durch, הַחַלּוֹן פָּתוּחַ הַשְׁקֵף בַּעֲדוֹ. 2) Der Reiche hält sich für weise, aber der verständige Arme durchschauet ihn, חָכָם בְּעֵינָיו אִישׁ עָשִׁיר וְדַל מֵבִין יַחְקְרֶנּוּ.

Durchscheinen, הָאוֹר יֵרָאֶה מִתּוֹךְ הַדָּבָר הַזֶּה; von den Himmelskörpern, הֵאִיר הַגֹּהַּ אוֹרוֹ בְּעַד.

Durchschweifen, ein Land, שׁוּט בָּאָרֶץ.

Duchstoßen, Einem mit dem Schwerte, s. Durchbohren.

Durchstehlen, sich, s. Durchschleichen.

Durchstechen, Einen mit einem Spieße, דָּקַר אִישׁ בַּחֲנִית מִקָּצָה אֶל הַקָּצֶה.

Durchstrahlen, die Sonne durchstrahlt den Nebel, קַרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ תּוֹפִיעָה בְּעַד הָעֲרָפֶל.

Durchströmen, s. Durchfließen.

Durchschlagen, sich, (im Kriege) הִבְקִיעַ, s. Durchbrechen.

Durchschleichen, sich, z. B. durch eine Stadt, עָבַר בַּסֵּתֶר בְּתוֹךְ הָעִיר.

Durchschneiden, Etwas, גָּזַר דָּבָר לִשְׁנַיִם. Durchschneidet das Kind, גִּזְרוּ אֶת הַיֶּלֶד לִגְזָרִים.

Durchspießen, Einen, דָּקַר אִישׁ.

Durchspähen, Etwas, חָקַר אֶת.

Durst, der, צָמָא, צִמְאָה. Ich habe Durst, צָמֵתִי. Ich habe meinen Durst gestillt, שָׁבַרְתִּי צְמָאִי.

Durstig sein, צָמֵא. Ein durstiges Weib, צְמֵאָה. Durstige Leute, צְמֵאִים.

Dursten, mich durstet oder dürstet, צָמֵתִי. Wenn dich dürstet, כִּי תִצְמָא.

Daumen, der, בֹּהֶן יָד, plur. בְּהוֹנוֹת. Sein rechter Daumen, בֹּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית.

Dauer, die, deiner Zeiten, אֱמוּנַת עִתֶּיךָ. Eine Sache, die von Dauer ist, דָּבָר נֶאֱמָן. Der Jubel der Frevler ist von kurzer Dauer, רִנְנַת רְשָׁעִים מִקָּרוֹב.

Dauerhaft, ein dauerhaftes Haus, בַּיִת נֶאֱמָן. Einen dauerhaften Frieden will ich euch geben, שְׁלוֹם אֱמֶת אֶתֵּן לָכֶם.

Dauern, der Krieg dauerte lange, וַתְּהִי הַמִּלְחָמָה אֲרֻכָּה. Es dauerte lange, bis er kam, אָרְכוּ, רַבּוּ הַיָּמִים עַד בּוֹאוֹ. Die Freude des Ruchlosen dauert einen Augenblick, שִׂמְחַת חָנֵף עֲדֵי רָגַע. Denn so lange dauerte die Zeit ihrer Salbung, כִּי כֵּן יִמְלְאוּ יְמֵי מְרוּקֵיהֶן.

Dauern, 1) bereuen. Mich dauert es gethan zu haben, אָנֹחַם כִּי עָשִׂיתִי הַדָּבָר הַזֶּה. 2) Mich dauert dieses Kind, נִכְמְרוּ נִחוּמַי עַל הַיֶּלֶד הַזֶּה.

Die, s. Der.

Diadem, das, נֵזֶר, כֶּתֶר.

Dialekt, der, s. Mundart.

Diamant, der, שָׁמִיר. Wie ein Diamant, der härter ist als ein Felsen, כְּשָׁמִיר חָזָק מִצֹּר.

Diamanten, eingegraben mit diamantener Spitze, חֲרוּשָׁה בְּצִפֹּרֶן שָׁמִיר.

Dieb, der, גַּנָּב. Diebe, גַּנָּבִים.

Diebisch, auf eine diebische Weise, כְּדֶרֶךְ הַגַּנָּבִים.

Diebsbande, die, חֶבֶר גַּנָּבִים.

Diebsgenossen, die, חַבְרֵי גַנָּבִים.

Dieberei, die, גְּנֵבָה.

Diebstahl, der, גְּנֵבָה, plur. גְּנֵבוֹת. Er hat fünf Diebstähle begangen, גָּנַב חָמֵשׁ פְּעָמִים.

Dieselbe, s. Derselbe.

Dieser Mann, הָאִישׁ הַזֶּה. Diese Frau, הָאִשָּׁה הַזֹּאת. Diese Männer und Frauen, הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים הָאֵלֶּה. Er that dieses, עָשָׂה זֹאת, הַדָּבָר הַזֶּה. Alles dieses, כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.

Dich, אֹתְךָ, אֹתָךְ; (weibl.) אֹתָךְ. Ich schickte dich, שְׁלַחְתִּיךָ; (weibl.) שְׁלַחְתִּיךְ.

Dicht, der König ließ sie gießen in dichter Erde יְצָקָם הַמֶּלֶךְ בַּעֲבִי, בְּמַעֲבֵה הָאֲדָמָה.

Dichtbelaubt, ein dichtbelaubter Baum, עֵץ עָבֹת. Eine dichtbelaubte Eiche, אֵלָה עֲבֻתָּה.

Dichtheit, die, עֳבִי, מַעֲבֶה.

Dichtung, die, *מְלִיצָה.

Dichten, 1) nachdenken, הָגָה, s. Sinnen. 2) Gedichte verfertigen, שׁוּר שִׁירִים.

Dichten, das, des Herzens, הִגָּיוֹן, יֵצֶר לֵב. Er dichtet und trachtet böse Rathschläge auszuführen, יֶהְגֶּה אַף יְהַרְהֵר לְהוֹצִיא מוֹעֲצוֹת רָעוֹת לִפְעֻלַּת אָדָם.

Dichter, der, מְשׁוֹרֵר, plur. מְשׁוֹרְרִים; *מֵלִיץ.

Dichterisch, *מְלִיצִי, מְלִיצִית.

Dill, der, eine Pflanze, קֶצַח.

Dielen, ein Zimmer, צִפָּה קַרְקַע הַחֶדֶר קְרָשִׁים.

Dünn, ein dünnes Haar, שֵׂעָר דַּק.

Ding, das, דָּבָר. Dinge, דְּבָרִים. Jedes Ding hat seine Zeit, עֵת לְכָל חֵפֶץ. Ein übles Ding, עִנְיַן רָע.

Dingen, Einen, שְׂכֹר אִישׁ. Fig. Mit einem gedungenen Scheermesser, בְּתַעַר הַשְּׂכִירָה.

Dingen, das, שְׂכִירָה.

Düngen, einen Acker, זָרָה דֹּמֶן עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה לְדַשְּׁנוֹ.

Dünger, der, הַדֹּמֶן, s. Mist.

Dinte, die, דְּיוֹ.

Dintefaß, das, קֶסֶת הַסֹּפֵר.

Dienlich, dieses ist mir nicht — הַדָּבָר הַזֶּה לֹא יוֹעִיל לִי.

Dienst, der, עֲבֹדָה. Einen Dienst verrichten, עֲבֹד עֲבֹדָה.

Dienstag, der, יוֹם שְׁלִישִׁי.

Dienstbar, s. Dienstpflichtig.

Dienstbarkeit, die, עַבְדֻת, s. Knechtschaft.

Dienstgeräthe, die (im Tempel) כְּלֵי הַשָּׁרֵת.

Dienstlos, er ist, אֵין לוֹ אָדוֹן לְשָׁרְתוֹ, אֵין לוֹ עֲבֹדָה לְעָבְדָהּ.

Dienstleute, die, עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת, עֲבֻדָּה.

Dienstmagd, die, שִׁפְחָה, plur. שְׁפָחוֹת; אָמָה.

Dienstfrei, חָפְשִׁי.

Dienstpflichtig werden, הָיָה לְמַס עֹבֵד.

Dienen, Einem, 1) einen Dienst verrichten עָבֹד, שָׁרֵת אֶת; vom Priester: Sie sollen mir dienen, וְכִהֲנוּ לִי. 2) Gott dienen, עָבֹד אֱלֹהִים. 3) Es diente zu meinem Besten, הָיָה לְטוֹב לִי.

Diener, der, מְשָׁרֵת, נַעַר.

Dienerschaft, die, עֲבֻדָּה. Meine — מְשָׁרְתַי.

Dünkel, der, eine Pflanze, כֻּסֶּמֶת.

Dünkel, der, stolze Einbildung, גֹּבַהּ לֵב. Der Dünkel ihres Herzens, (nach Einigen) שְׁרִירוּת לִבָּם.

Dünken, er dünkt sich weise zu sein חָכָם הוּא בְּעֵינָיו.

Dies ist der Mann, die Frau, הוּא הָאִישׁ, הִיא הָאִשָּׁה. Dies sind die Worte, die er geredet, אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֵּר. Der Eine sagte dies, der Andere das, זֶה אֹמֵר בְּכֹה וְזֶה אֹמֵר בְּכֹה.

Diesseits des Jordans, בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן.

Düstel, die, דַּרְדַּר, שַׁיִת, קִמּוֹשׁ. Düstel und Dornen soll dir die Erde hervorbringen, קוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ.

Düster, אֹפֶל. Ein finsterer düsterer Tag, יוֹם חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה.

Distrikt, der, פֶּלֶךְ, s. Bezirk.

Diesjährig, das diesjährige Getreide, דְּגַן הַשָּׁנָה הַזֹּאת. Der diesjährige Sommer war regnicht, יְמֵי הַקַּיִץ בַּשָּׁנָה הַזֹּאת הָיוּ יְמֵי גְשָׁמִים.

Diesmal, dieses Mal, הַפַּעַם, זֹאת הַפַּעַם.

Disput, der, פִּלְפּוּל. Disputiren, יְפַלְפְּלוּ בְּעִנְיְנֵי חָכְמָה וְתוֹרַת יְיָ, s. Streit.

Diät, חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה. Ich beobachte eine strenge Diät, אֶשְׁמֹר חֹק בְּאָכְלִי וּבִשְׁתוֹתִי.

Dick sein, עָבָה. Du wurdest fett und dick, שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ. Eine sechs Ellen dicke Mauer, חוֹמָה אֲשֶׁר עָבְיָהּ שֵׁשׁ אַמּוֹת. Ich komme zu dir in einer

dicken Wolke, אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן. Eine dicke Finsterniß, חֹשֶׁךְ אֲפֵלָה.

Diktiren, er hat mir den ganzen Brief diktirt, מִפִּיו יִקְרָא אֵלַי אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַאֲנִי כֹּתֵב עַל הַסֵּפֶר. (?)

Dickicht, das, סְבָךְ, סֹבֶךְ. Die Dickichte des Waldes, סִבְכֵי הַיַּעַר. Wie der Löwe im Dickicht, כְּאַרְיֵה בְּסֻכָּה. Sie liegen im Dickicht auf der Lauer, יֵשְׁבוּ בַסֻּכָּה לְמוֹ אָרֶב.

Dicke, die, עֹבִי, עֲבִי, מַעֲבֶה, עָב (von עוּב). Seine Dicke, עָבְיוֹ.

Dir, לְךָ; (weibl.) לָךְ. Zu dir, אֵלֶיךָ, אֵלַיִךְ.

Dirne, die, נַעֲרָה, עַלְמָה. Dirnen, נְעָרוֹת, עֲלָמוֹת.

Dürsten, s. Durſten.

Dürftig, ich bin arm und — עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנֹכִי. Ein dürftiger Mann, אֶבְיוֹן, אִישׁ מַחְסוֹר. Dürftige Leute, אֶבְיוֹנִים. Speiset ihn mit dürftigem Brode, הַאֲכִילֻהוּ לֶחֶם לַחַץ.

Dürftigkeit, die, מַחְסוֹר.

Dürfen, 1) erlaubt sein; ist der Satz bejahend, wird es im Hebräischen nicht ausgedrückt. Alles Männliche darf Dasselbe essen, כָּל זָכָר יֹאכַל אֹתוֹ. Verneinend. Ein Gemeiner darf nichts Heiliges essen, כָּל זָר לֹא יֹאכַל קֹדֶשׁ. Du darfst keinen Zehnten essen in deinen Thoren, לֹא תוּכַל לֶאֱכֹל הַמַּעֲשֵׂר בִּשְׁעָרֶיךָ. Du darfst dich nicht entziehen, לֹא תוּכַל לְהִתְעַלֵּם. 2) Es dürfte Jemand fragen, אוּלַי יִשְׁאַל אִישׁ.

Dürr, der Boden ist, הָאֲדָמָה חָרֵבָה. Eine dürre Gegend, צְחִיחָה, צִמָּאוֹן, אֶרֶץ תַּלְאֻבוֹת. Wie eine Wurzel aus einem dürren Boden, כַּשֹּׁרֶשׁ מֵאֶרֶץ צִיָּה. Ein dürrer Baum, עֵץ יָבֵשׁ. Dürre Aehren, שִׁבֳּלִים צְנֻמוֹת. Dürre Kühe, פָּרוֹת דַּקּוֹת הַבָּשָׂר.

Dürre, die, חֹרֶב, חָרְבוֹן, בַּצֹּרֶת, בַּצָּרוֹת, תַּלְאוּבָה, צִיָּה, צָיוֹן.

Deutung, die, eines Traumes, פִּתְרוֹן, שֶׁבֶר הַחֲלוֹם. Wer versteht die Deutung der Dinge? מִי יוֹדֵעַ פֵּשֶׁר דָּבָר.

Deutlich erklären, בַּאֵר הֵיטֵב. Deutlich sprechen, מַלֵּל בָּרוּר. Eine deutliche Sprache, שָׂפָה בְרוּרָה.

Deuten, einen Traum, פָּתֹר חֲלֹם.

Deuter, der, פֹּתֵר.

Deich, der, s. Damm.

Däuchten, s. Dünken.

Dein, 1) ich schone Dein, אָחוּס עָלֶיךָ, s. Deiner. 2) Dein Kleid, בִּגְדְךָ, (weibl.) בִּגְדֵךְ. Deine Kleider, בְּגָדֶיךָ, בְּגָדַיִךְ.

Deinige, mein Vater und der — אָבִי וְאָבִיךָ, וְאָבִיךְ. Das Deinige, כֹּל אֲשֶׁר לָךְ. Die Deinigen, קְרוֹבֶיךָ, אַנְשֵׁי בֵיתֶךָ.

Deinetwegen, לְמַעַנְךָ, בַּעֲבוּרְךָ.

Deiner, 1) ich erbarme mich — אֲרַחֵם אֹתָךְ, עָלֶיךָ. 2) Das Haus deiner Schwester, בֵּית אֲחוֹתְךָ.

Degen, der, חֶרֶב, s. Schwert.

Dehnen, das Gold läßt sich — הַזָּהָב יְרֻקַּע. Die Teppiche deiner Wohnung mögen sich — יְרִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ יַטּוּ, s. Ausdehnen; fig. Meine Tage sind ein langgedehnter Schatten, יָמַי כְּצֵל נָטוּי.

Deserteur, der, desertiren, s. Ausreißer, Ausreißen.

Delinquent, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ מִשְׁפַּט מָוֶת, s. Ausführen.

Dem, s. Der.

Dämon, der, שֵׁד. Dämone, שֵׁדִים.

Demuth, die, עֲנָוָה.

Demüthig, er ist, עָנָו, שְׁפַל רוּחַ הוּא. Demüthige Leute, עֲנָוִים.

Demüthigen, den Feind, הַכְנִיעַ, הַכְרִיעַ הָאוֹיֵב. Die Philister wurden gedemüthigt נִכְנְעוּ הַפְּלִשְׁתִּים. Wohl mir, daß ich gedemüthigt wurde, טוֹב לִי כִּי עֻנֵּיתִי. Sich vor Gott — הִכָּנַע, הֵעָנוֹת מִפְּנֵי אֱלֹהִים. Demüthige dich unter ihren Händen, הִתְעַנִּי תַּחַת יָדֶיהָ.

Dämmen, das Wasser, צְבֹר עָפָר לַעֲצֹר בַּמַּיִם.

Dämmerung, die, נֶשֶׁף.

Dämmern, es dämmert schon (des Morgens), הָאוֹר יָבוֹא, יִבָּקַע; (des Abends) פָּנָה הַיּוֹם, רָפָה הַיּוֹם לָעֶרֶב, יִנָּטוּ צִלְלֵי עָרֶב.

Demnach, was soll ich demnach thun? אִם כֵּן מָה אֶעֱשֶׂה.

Dämpfen, 1) von dem Tone. Aus dem Staube tönt gedämpft deine Rede, מֵעָפָר תִּשַּׁח אִמְרָתֵךְ. 2) Das Feuer, כַּבֵּה הָאֵשׁ, s. Erſticken.

Den, Geschlechtswort, s. Der.

Denn, Bindewort. 1) Bezeichnet es eine Ursache. Ich kann nicht zu dir kommen, denn ich bin krank, לֹא אוּכַל לָבוֹא אֵלֶיךָ כִּי חֹלֶה אָנֹכִי. Denn sie ist das Eheweib eines Mannes, וְהִיא בְּעֻלַת בָּעַל. Denn wo ist ein Gott im Himmel und auf Erden, אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. 2) Bei Fragen zur Verstärkung. Wo ist denn meine Hoffnung? אַיֵּה אֵפוֹ תִקְוָתִי. Auch ohne Frage. So wisset denn! דְּעוּ אֵפוֹא! 3) Nun: Thue denn Dieses, mein Sohn, עֲשֵׂה זֹאת אֵפוֹא בְּנִי. 4) Ich entlasse dich nicht, du habest mich denn gesegnet, לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי. 5) Als. Besser denn Gold, טוֹב מִזָּהָב.

Dennoch, obwohl ich es dir verbot, thatest du es dennoch, אַף כִּי צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת זֹאת עָשִׂיתָ.

Denkbuch, das, סֵפֶר זִכָּרוֹן.

Denkungsart, die, ihre Handlungen und ihre — מַעֲשֵׂיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם.

Denkwürdig, das Buch der denkwürdigen Ereignisse, סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת.

Denkmal, das, מַצֵּבָה, יָד. Es sei dir zum Denkmal zwischen deinen Augen, וְהָיָה לְךָ לְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ. Ein ewiges, unvertilgbares Denkmal, אוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת.

Denken, 1) Vorstellungen haben, אָמַר בְּלִבּוֹ, עִם לִבּוֹ. Doch er — er denkt nicht so, וְהוּא לֹא כֵן יְדַמֶּה. 2) An Etwas, זָכַר אֶת. Ich denke an ihn, seiner, אֶזְכְּרֶנּוּ. Es denkt Niemand mehr daran, לֹא יִזָּכֵר עוֹד. Ich denke an die Tage der Vorzeit, חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם. Wir denken, o Gott, deiner Gnade, דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ. 3) Ihr sollt ihm thun, wie er gedacht hat seinem Bruder zu thun, וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו. Er denkt mir Böses zu thun, יַחֲשֹׁב אִתִּי לְהָרַע לִי. Mich dachten sie zu erschlagen, אֹתִי דִּמּוּ לַהֲרֹג. Denkst du etwa, mich zu erschlagen? הַלְהָרְגֵנִי אַתָּה אֹמֵר. 4) Vermuthen. Dein Gesicht zu sehen habe ich nicht gedacht, רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי. 5) Er denkt anders als er spricht, בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּר. Denker, אִישׁ חוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ.

Denkzeichen, das, אוֹת זִכָּרוֹן, s. Denkmal.

Denkzettel, der, Gebetriemen, טוֹטָפוֹת, תְּפִילִּין.

Denkspruch, der, מָשָׁל, plur. מְשָׁלִים. Ein Denkspruch der Vorzeit, מְשַׁל הַקַּדְמֹנִי. Eure Denksprüche sind Aschensprüche, זִכְרֹנֵיכֶם מִשְׁלֵי אֵפֶר.

Des, s. Der (Geschlechtswort).

Deßgleichen, 1) ein Hagel, deßgleichen in Egypten nicht war, בָּרָד אֲשֶׁר לֹא הָיָה כָמוֹהוּ בְּמִצְרַיִם. 2) Deßgleichen sein Vater, וְגַם אָבִיו.

Deßwegen, deßhalb, לָכֵן, עַל כֵּן.

Desto, je mehr sie es aber drückten, desto mehr vermehrte es sich, וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה.

Dessen, s. Der (Fürwort).

Deffekt, s. Mangelhaft.

Depositus, das, תְּשׂוּמֶת־יָד, פִּקָּדוֹן.

Deponiren, Etwas bei Jemanden, הַפְקֵד דָּבָר בְּיַד אִישׁ.

Deputat, das, חֹק.

Deputation, die, מַלְאָכִים, *מְשֻׁלָּחִים.

Dezember, der, הַחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי, כִּסְלֵו.

Decke, 1) über Etwas zu breiten, כְּסוּי, כְּסוּת, מָסָךְ, מַסְוֶה; des Bettes, שְׂמִיכָה, כְּסוּתוֹ לְעוֹרוֹ. Er soll nicht aufdecken die Decke seines Vaters, לֹא יְגַלֶּה כְּנַף אָבִיו. Deine Decke sind Maden, מְכַסֶּיךָ תּוֹלֵעָה. Decken machte sie sich selbst, מַרְבַדִּים עָשְׂתָה לָּהּ. Bunte Decken, חֲטֻבוֹת. 2) Eines Schiffes, eines Zeltes, מִכְסֶה.

Deckel, der, eines Gefäßes, צָמִיד; der Bundeslade, כַּפֹּרֶת.

Decken, 1) den Tisch, פָּרַשׂ מִטְפַּחַת עַל הַשֻּׁלְחָן; ein Haus, ein Zelt, עָשָׂה גַג לַבַּיִת, עָשָׂה מִכְסֶה לָאֹהֶל. 2) Eine Stadt, sie beschützen, גָּנַן עַל הָעִיר.

Dekret, das, כְּתָב הַדָּת.

Dekretiren, נָתַן דָּת.

Der, die, das, Geschlechtswort. Der Sohn, הַבֵּן. Das Haus des Sohnes, בֵּית הַבֵּן. Dem Sohne לַבֵּן. Den Sohn, אֶת הַבֵּן. Von dem Sohne, מֵהַבֵּן. Die Söhne, הַבָּנִים. Die Kleider der Söhne, בִּגְדֵי הַבָּנִים. Den Söhnen, לַבָּנִים. Die

Söhne, אֶת הַבָּנִים. Von den Söhnen, מֵהַבָּנִים. Die Tochter, הַבַּת, u. s. w. wie im Maskulino.

Der, die, das, Fürwort, 1) anzeigendes. Der Mann da sagte mir, הָאִישׁ הַזֶּה אָמַר אֵלָי. Die Leute da, הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה. 2) Beziehendes. Er ist es, der mit dir geht, הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ. Dessen Herz wie das Herz eines Löwen ist, אֲשֶׁר לִבּוֹ כְּלֵב הָאַרְיֵה. Von dem Manne, dem dieses gehört, bin ich schwanger, לְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לּוֹ אָנֹכִי הָרָה. Das war die Zahl Derer, welche leckten mit ihrer Hand, וַיְהִי מִסְפַּר הַמְלַקְקִים בְּיָדָם.

Dereinst, בַּיָּמִים הַבָּאִים, בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, s. Einst.

Derb prügeln, Einen, הִכָּה אִישׁ הַכֵּה וּפָצוֹעַ, מַכָּה רַבָּה.

Dergleichen, כָּמֵהֶם, כָּמֵהֶן, s. Deßgleichen. Ich sah nicht Dergleichen (Kühe) im ganzen Lande Egypten, לֹא רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם. Dergleichen habe ich schon oft gehört, שָׁמַעְתִּי כָאֵלֶּה רַבּוֹת.

Dergestalt, s. So.

Derselbe, Dieselbe, הַהוּא, הַהִיא. An demselben Tage, בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה.

Derjenige, welcher nicht gehorcht, הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע. Diejenigen, הָאֲנָשִׁים.

Dermalen, עַתָּה.

Dermaßen, s. So.

Drachme, die, eine Münze, דַּרְכְּמוֹן.

Drache, der, 1) das Thier. Der fliegende Drache, שָׂרָף מְעוֹפֵף. 2) Das Sternbild, נָחָשׁ בָּרִחַ.

Drang, ich empfinde einen innern Drang, הֱצִיקַתְנִי רוּחַ בִּטְנִי.

Drangsal, das, לַחַץ. In dem Drangsal der Zeiten, בְּצוֹק הָעִתִּים.

Droben sein, הָיָה לְמַעְלָה. Im Himmel droben, בַּשָּׁמַיִם מִמָּעַל.

Drohung, die, גְּעָרָה, s. Drohen, das.

Drohen, Einem, גָּעַר בְּ. Er droht ihm, und er flieht schon in der Ferne, וְגָעַר בּוֹ וְנָס מִמֶּרְחָק. Einem mit der Hand — הֵנִיף יָדוֹ עַל אִישׁ. Vor deinem drohenden Blicke gehen sie zugrunde, מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ. Der Feind droht uns mit einem Einfalle, הָאוֹיֵב יָשִׂים פָּנָיו אֵלֵינוּ. Häuser, die Schutthaufen zu werden drohen, בָּתִּים אֲשֶׁר הִתְעַתְּדוּ לְגַלִּים. Das Schiff droht zu scheitern, הָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר.

Drohen, das, גְּעָרָה. Vor deinem Drohen fliehen sie, מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן.

Drollig, ein drolliger Einfall, דָּבָר אֲשֶׁר כָּל שֹׁמְעוֹ יִשְׂחַק עָלָיו.

Dromedar, der, ein junger, בֶּכֶר; das Weibchen, בִּכְרָה. Midjon's Dromedare, בִּכְרֵי מִדְיָן. Auf Maulthieren u. Dromedaren בַּפְּרָדִים וּבַכִּרְכָּרוֹת. (Nach einigen Auslegern der heiligen Schrift) הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הָרַמָּכִים.

Dröhnen, es donnert, daß die Fenster dröhnen, יִרְגְּזוּ הַחַלּוֹנִים לְקוֹל הָרַעַם, s. Beben, Gellen.

Drunten, לְמַטָּה, מִתַּחַת, s. Unten.

Druck, der, 1) der Druck der Nase gibt Blut, מִיץ אַף יוֹצִיא דָם. 2) Ich sah den Druck, wie die Egypter sie drücken, רָאִיתִי אֶת הַלַּחַץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם. Der Druck des Frevlers, עָקַת רָשָׁע. 3) Der Druck eines Buches, דְּפוּס הַסֵּפֶר*.

Drucken, Bücher, דָּפַס סְפָרִים*.

Druckfehler, der, טָעוּת הַדְּפוּס*.

Drucker, der, מַדְפִּיס*.

Druckerei, die, מִכְבַּשׁ הַדְּפוּס. בֵּית הַדְּפוּס*.

Draußen stehen, עָמַד בַּחוּץ.

Drüben, das drüben stehende Haus, הַבַּיִת אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַלָּז.

Dritthalb Monate, שְׁנֵי חֳדָשִׁים וַחֲצִי הַחֹדֶשׁ. Dritthalb Jahre, Ellen, שְׁנָתַיִם וָחֵצִי, אַמָּתַיִם וָחֵצִי.

Dritte, der, die, שְׁלִישִׁי, שְׁלִישִׁית. Israel wird das Dritte sein, יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁלִישִׁיָּה. Am Dritten des Monats, בְּיוֹם שְׁלֹשָׁה לַחֹדֶשׁ. Im dritten Jahre, בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ, בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית. Den dritten Tag darauf, מָחֳרַת הַשְּׁלִישִׁי. Er rief wieder: Samuel! zum dritten Mal, וַיֹּסֶף קְרֹא שְׁמוּאֵל בַּשְּׁלִישִׁית. Thuet es zum dritten Mal, שַׁלֵּשׁוּ, וַיְשַׁלֵּשׁוּ. Gehe hinab am dritten Tage, וְשִׁלַּשְׁתָּ תֵּרֵד.

Drittel, das, הַשְּׁלִישִׁית.

Dringen, 1) in ein Haus, בּוֹא בְחָזְקָה אֶל הַבַּיִת; in eine Stadt, s. Eindringen. Hilf mir Gott, denn das Wasser dringt an's Leben, הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ. Bis in das Herz dringen, נָגַע עַד הַלֵּב. 2) In Einen dringen, פָּצַר, הֵאִיץ, פָּגַע, הִפְגִּיעַ בְּאִישׁ. 3) Er dringt auf die Bezahlung der Schuld, אָץ הוּא לֵאמֹר שַׁלֵּם הַחוֹב.

Dringend, die Sache ist, הַדָּבָר נָחוּץ.

Drinnen, es ist Niemand, אֵין אִישׁ בְּתוֹכוֹ.

Drücken, 1) eigentlich. Die Nase, מוּץ אַף. Sie ließen sich die Brüste drücken, מֹעֲכוּ שְׁדֵיהֶן. 2) Ein Volk, לָחַץ, דָּחַק, נָגַשׂ אֶת הָעָם.

Drücken, das, der Nase, מִיץ אַף. s. Druck.

Drei Tage, שְׁלֹשָׁה יָמִים, יָמִים שְׁלֹשָׁה, שְׁלֹשֶׁת יָמִים. Ich erkrankte vor drei Tagen, חָלִיתִי הַיּוֹם שְׁלֹשָׁה. drei Jahre, שָׁלֹשׁ שָׁנִים. Dreihundert, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת. Dreitausend, שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. Ungefähr nach drei Monaten, כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים. Einen Apfel in drei Theile theilen, שַׁלֵּשׁ אֶת הַתַּפּוּחַ.

Dreitägig, 1) ein dreitägiges Kind, יֶלֶד בֶּן שְׁלֹשֶׁת יָמִים. 2) Es war ein dreitägiger Kampf, הַמִּלְחָמָה הָיְתָה שְׁלֹשָׁה יָמִים יוֹם אַחַר יוֹם.

Dreijährig, von Menschen, בֶּן, בַּת שָׁלֹשׁ שָׁנִים; von Thieren, מְשֻׁלָּשׁ, (weibl.) מְשֻׁלֶּשֶׁת.

Dreimal des Jahres, שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, שָׁלֹשׁ רְגָלִים, s. das Wörterbuch.

Dreifach, eine dreifache Schnur wird nicht schnell zerrissen, הַחוּט הַמְשֻׁלָּשׁ לֹא בִמְהֵרָה יִנָּתֵק.

Dreizackig, eine dreizackige Gabel, (in der Küche) מַזְלֵג שְׁלֹשׁ הַשִּׁנַּיִם; (in der Hauswirthschaft) שְׁלֹשׁ קִלְּשׁוֹן.

Dreizehn, שְׁלֹשָׁה עָשָׂר, (weibl.) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.

Dreizehnte, am dreizehnten des Monats, בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ. Im dreizehnten Jahre, בִּשְׁנַת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.

Dreißig Tage, Jahre, שְׁלֹשִׁים יוֹם, שָׁנָה.

Dreißigjährig, der dreißigjährige Krieg, הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר הָיְתָה שְׁלֹשִׁים שָׁנִים שָׁנָה אַחֲרֵי שָׁנָה.

Dreißigste, der, Tag, יוֹם שְׁלֹשִׁים. Im dreißigsten Jahre, בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים.

Dreißiger, ein, בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה.

Dreist, 1) s. Kühn; 2) s. Unverschämt.

Dräuen, Einem, s. Drohen.

Dreierlei Fische, שְׁלֹשָׁה דָגִים לְמִינֵיהֶם.

Drehen, 1) Fäden, הַשְׁזֵר. gedreht, מָשְׁזָר. 2) Ein Rad — הָסֵב אֶת הָאֹפַן, s. Umdrehen. 3) Der Feind drehte sich gegen uns, הָאוֹיֵב פָּנָה, נֶהְפַּךְ אֵלֵינוּ.

Drängen, 1) einen an die Mauer, לָחַץ אִישׁ אֶל הַקִּיר. Sie drängte sich an die Mauer, וַתִּלָּחֵץ אֶל הַקִּיר. 2) Sie werden euch drängen in dem Lande, וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל הָאָרֶץ. Den Fremdling sollst du nicht drängen, וְגֵר לֹא תִלְחָץ. Vom Gläubiger. Er soll nicht drängen seinen Nächsten, לֹא יִגֹּשׂ אֶת רֵעֵהוּ. Die Antreiber drängten, וְהַנֹּגְשִׂים אָצִים. 3) Drängt euch nicht, um mich zu trösten, אַל תָּאִיצוּ לְנַחֲמֵנִי. Er drängte ihn zur Zahlung, יְאַלְצֵהוּ לְשַׁלֵּם. Ich drängte mich nicht, dir als Hirt zu folgen, וַאֲנִי לֹא אַצְתִּי מֵרֹעֶה אַחֲרֶיךָ.

Dränger, der, נֹגֵשׂ, לֹחֵץ, דֹּחֵק, plur. נֹגְשִׂים, לֹחֲצִים דֹּחֲקִים. Die Dränger treiben die Arbeiter mit den Worten: Vollendet einmal euere Arbeit, הַנֹּגְשִׂים אָצִים עַל עוֹשֵׂי הַמְּלָאכָה לֵאמֹר: כַּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם.

Dreck, der, s. Unrath, Koth.

Dreschwagen, der, eiserne Dreschwagen, חֲרִיצֵי הַבַּרְזֶל.

Dreschwalze, die, מוֹרַג, plur. מוֹרִיגִים, מוֹרַגִּים.

Dreschen, Getreide, דּוּשׁ, הָדִישׁ דָּגָן.

Dreschzeit, die, דַּיִשׁ.

ה H

Ha! הָהּ! אֲהָהּ!

Haar, das, שֵׂעָר, שַׂעֲרָה. Er schleuderte Steine auf's Haar, קֹלֵעַ בָּאֶבֶן אֶל הַשַּׂעֲרָה. Es soll ihm kein Haar gekrümmt werden, לֹא יִפֹּל מִשַּׂעֲרָתוֹ

אַרְצָה. Er hat mehr Schulden als Haare auf dem Kopfe, רַבּוּ חוֹבוֹתָיו מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשׁוֹ*.

Haarig, ein haariger Mann, אִישׁ שָׂעִיר, אִישׁ בַּעַל שֵׂעָר. Ein haariger Scheitel, קָדְקֹד שֵׂעָר.

Haarlocken, die, קְוֻצּוֹת תַּלְתַּלֵּי רֹאשׁוֹ. דַּלַּת רֹאשׁ. Künstliche, מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה.

Haarnetz, das, plur. Haarnetze שְׁבִיסִים.

Haarflechten, Haarzöpfe, die, מַחְלָפוֹת.

Habhaft werden, eines Flüchtlings, תָּפַשׂ נוֹדֵד. Wir konnten den flüchtigen Dieb nicht habhaft werden, לֹא יָכֹלְנוּ לְהַשִּׂיג אֶת הַגַּנָּב בְּבָרְחוֹ.

Habsucht, die, תַּשְׁנֻקַת הוֹן, s. Gewinnsucht.

Habsüchtig sein, הִבְהֵל לְהוֹן, s. Gewinnsüchtig.

Habseligkeiten, die, alle seine, כָּל רְכוּשׁוֹ, s. Habe.

Habicht, der, אַיָּה, דַּיָּה, plur. דַּיּוֹת.

Habe, die, alle seine — כָּל אֲשֶׁר לוֹ. כָּל רְכוּשׁוֹ. Bringe deine Habe zusammen vom Lande, אִסְפִּי מֵאֶרֶץ כִּנְעָתֵךְ.

Haben, als ein für sich gebräuchliches Zeitwort. 1) Etwas mit der Hand halten, am Körper haben: Hast du Geld bei dir? הֲיֵשׁ כֶּסֶף בְּיָדְךָ. Ich habe keines, אֵין כֶּסֶף בְּיָדִי. Hätte ich ein Schwert in meiner Hand, לוּ יֶשׁ חֶרֶב בְּיָדִי. Was hast du da in der Hand? מַה־זֶּה (מַזֶּה) בְיָדֶךָ. Oft wird es im Hebräischen nicht ausgedrückt: Der Helm, den er auf dem Kopfe hat, הַכּוֹבַע אֲשֶׁר בְּרֹאשׁוֹ. Es gibt Thiere, welche sechs Füße haben, יֵשׁ חַיּוֹת אֲשֶׁר לָהֶן שֵׁשׁ רַגְלַיִם. Fig. für hinnehmen: da, habt ihr Geld, הֵא לָכֶם כָּסֶף. 2) Diese Stadt hat viele Einwohner, רַבִּים יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת. 3) Besitzen: Ich habe Bücher, יֵשׁ לִי סְפָרִים. Du hast, יֵשׁ לְךָ. Er hat, sie hat, יֵשׁ לוֹ, יֵשׁ לָהּ. Wir haben, יֵשׁ לָנוּ, u. s. w. Ich hatte Geld, Häuser, הָיָה לִי כֶסֶף, הָיוּ לִי בָתִּים u. s. w. Wenn ich Geld haben werde, אִם יִהְיֶה לִי כֶסֶף. 4) Ich habe mit dir etwas zu sprechen, דָּבָר לִי אֵלֶיךָ. Du sollst meine Tochter haben, בִּתִּי תִּהְיֶה לְּךָ לְאִשָּׁה, אֶתֵּן לְךָ בִתִּי לְאִשָּׁה. Ich habe dich lieb, אֲהַבְתִּיךָ. Ich habe einen Traum gehabt, חָלַמְתִּי חֲלוֹם. Was habe ich davon? מַה בֶּצַע בַּדָּבָר הַזֶּה.

Haben, Hilfszeitwort. Ich habe, ich hatte gehört, שָׁמַעְתִּי. Nachdem er gehört hatte, אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ.

Hagel, der, בָּרָד, auch (nach Einigen) חֲנָמַל, בְּרָדֹת.

Hagelwetter, das, זֶרֶם בָּרָד.

Hageln, es hagelte, הָיָה בָרָד, בָּרַד, בָּרַד בְּרָדֹת.

Hagelsteine, die, אַבְנֵי בָרָד, אַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ.

Hager, בְּשָׂרוֹ כָּחַשׁ מִשָּׁמֶן, s. Mager.

Hagestolz, der, הַבָּא בַּיָּמִים וּמְמָאֵן לָקַחַת אִשָּׁה.

Hader, der, 1) Streit, Zank, רִיב, מְרִיבָה, מַצָּה, מָדוֹן. Der Hader zwischen Brüdern ist die Quelle alles Unheils, הַמְּרִיבָה בֵּין אַחִים, הוּא מַעְיַן כָּל שׁוֹד וָשֶׁבֶר. 2) Die Hadern, s. Lumpen, Fetzen.

Haderwasser, das, (Biblisch) מֵי מְרִיבָה.

Hadern, mit Einem, רוּב, רִיב עִם אִישׁ.

Hahn, der, תַּרְנְגוֹל, שֶׂכְוִי*.

Hahnenkamm, der, כַּרְבֹּלֶת הַתַּרְנְגוֹל*.

Haase, der, אַרְנֶבֶת. Fig. Er ist ein Haase, חָרֵד הוּא כָּאַרְנֶבֶת.

Haselnuß, die, אֱגוֹז קָטָן.

Haasenbalg, der, עוֹר אַרְנֶבֶת. Haasenfuß, (fig.) רַךְ לֵבָב, יָרֵא וְחָרֵד.

Halb, eine halbe Elle, חֲצִי הָאַמָּה. Der halbe Tag, מַחֲצִית הַיּוֹם. Ein halbes Jahr, שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים. Ein halber Sekel, מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל, בֶּקַע.

Halbgar, vom Fleische, נָא.

Halbiren, etwas, חָצָה דָבָר.

Halbjährig, 1) ein halbjähriges Kind, יֶלֶד בֶּן שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים. 2) Gib mir meinen halbjährigen Lohn, תֵּן לִי שְׂכַר עֲבֹדָתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים.

Hals, der, von Menschen, גָּרוֹן, גַּרְגְּרוֹת; von Menschen und Thieren, צַוָּאר. Hälse, צַוָּארוֹת, צַוָּארִים. mit ausgestrecktem Halse einhergehen, הָלַךְ נְטוּי גָרוֹן. Redet nicht mit steifem Halse, אַל תְּדַבְּרוּ בְצַוָּאר עָתָק. Ich fiel ihm um den Hals, נָפַלְתִּי עַל צַוָּארוֹ.

Halseisen, das, מוֹסְרֵי הַצַּוָּאר.

Halsband, das, רְבִיד הַגָּרוֹן, הַצַּוָּאר.

Halsgeschmeide, das, חֲלָאִים.

Halskette, die, עֲנַק הַצַּוָּאר. Halsketten, עֲנָקִים, עֲנָקוֹת הַצַּוָּאר, הַגַּרְגְּרוֹת.

Halsstarrig sein, הִקְשָׁה לִבּוֹ, עָרְפּוֹ. Ein halsstarriger Mensch, קְשֵׁה לֵב, קְשֵׁה עֹרֶף.

Halsstarrigkeit, die, עֹרֶף קָשֶׁה.

Halsschmuck, der, חֲלִי, plur. חֲלָאִים; חֶלְיָה.

Halt, der, 1) der Nagel hat keinen Halt, הַיָּתֵד הַתְּקוּעָה תָּמוּשׁ. 2) Halt machen, von Truppen, עָמֹד.

Halten, verb. act. 1) du hältst mich an der rechten Hand, אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי. Er sprach zu dem Knaben, der ihn bei der Hand hielt, אָמַר אֶל הַנַּעַר הַמַּחֲזִיק בְּיָדוֹ. 2) Einen halten, daß er nicht falle, תָּמַךְ, סָעַד אִישׁ אֲשֶׁר מָטָה רַגְלוֹ. 3) Warum hältst du den Mund offen? לָמָּה פִּיךָ פָּתוּחַ. 4) Er vermochte nicht länger, an sich zu halten, לֹא יָכֹל לְהִתְאַפֵּק. 5) Haltet Gericht am frühen Morgen, דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט. 6) Sein Wort halten, שָׁמַר מוֹצָא שְׂפָתָיו. 7) Er hält sich für einen weisen Mann, חָכָם הוּא בְּעֵינָיו. Er hält mich für seinen Feind, יַחְשְׁבֵנִי לְאוֹיֵב לוֹ. 8) Wie hoch hältst du diesen Ring? כַּמָּה עֶרְכְּךָ לַטַּבַּעַת הַזֹּאת. Ich halte sehr viel auf ihn, יָקָר הוּא מְאֹד בְּעֵינַי. 9) Sich zu Einem halten, דָּבַק בְּאִישׁ. שׁוּת יָדוֹ עִם אִישׁ, s. Umgehen.

Halten, verb. neut. 1) der Nagel, der Kalk hält, הַיָּתֵד הַתְּקוּעָה לֹא תָמוּשׁ, הַשִּׂיד יִדְבַּק בַּקִּיר. 2) Durchlöcherte Zisternen, die das Wasser nicht in sich halten, בֹּארוֹת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִלוּ הַמָּיִם.

Hall, der, קוֹל, s. Schall.

Halle, die, אוּלָם. אֻלָם, plur. אֻלַמִּים.

Hallen, s. Schallen.

Halm, der, קָנֶה.

Hammel, der, אֵיל כָּרוֹת.

Hammer, der, מַקָּבָה, מַקֶּבֶת, פַּטִּישׁ. הַלְמוּת. Hämmer (nach Einigen) כֵּילַפּוֹת.

Hamen, der, Haken zum Fischfange, חַכָּה.

Hang, der, einen Hang zum Bösen haben, נָטָה אַחֲרֵי הָרָעָה.

Hand, die, 1) eig. יָד, כַּף, s. Recht, Link, Hohl. Hände, יָדַיִם, כַּפַּיִם. Sie gehen Hand in Hand, יַד הָאֶחָד אֹחֶזֶת בְּיַד הַשֵּׁנִי בְּלֶכְתָּם. Er führt das Kind bei der Hand, יָדוֹ אֹחֶזֶת בְּיַד הַיֶּלֶד לְהוֹלִיכוֹ. Auf den Händen werden sie dich tragen, עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ. Sie gaben ihre Hand darauf, ihre Weiber zu entfernen, וַיִּתְּנוּ יָדָם לְהוֹצִיא נְשֵׁיהֶם, s. Aufheben, Ausbreiten, Ausstrecken, Zusammenschlagen, u. s. w. Er faßte den Bogen mit voller Hand, מִלֵּא יָדוֹ בַּקֶּשֶׁת. 2) Die Sache ist mir unter den Händen weggekommen, אָבַד מִמֶּנִּי הַדָּבָר בַּעֲשׂוֹתִי בוֹ. Etwas unter der Hand verkaufen, מָכֹר דָּבָר בַּסֵּתֶר. Vor der Hand, עַתָּה. Nach der Hand hörte ich, אַחֲרֵי כֵן שָׁמַעְתִּי. Ich habe es von guter Hand, שָׁמַעְתִּי זֹאת מִפִּי אִישׁ נֶאֱמָן. Ist Joab's Hand mit dir bei allem Diesem (d. h. hat Joab die Hand mit im Spiele)? הֲיַד יוֹאָב אִתָּךְ בְּכָל זֹאת.

Handarbeit, die, עֲבֹדָה, מְלָאכָה, מַעֲשֵׂה יָדַיִם.

Handbecken, das, כִּיּוֹר.

Hand breit, eine Hand breit machtest du meine Tage, טְפָחוֹת נָתַתָּ יָמַי.

Handbreite, die, טֹפַח, טֶפַח.

Handgelenke, die, אַצִּילוֹת הַיָּדַיִם.

Handgemein, sie wurden, פָּגְעוּ אִישׁ בְּאָחִיו בִּכְלֵי מִלְחַמְתָּם.

Handgemenge, das, er gerieth in das — בָּא בְּתוֹךְ הַפֹּגְעִים אִישׁ בְּאָחִיו.

Handgriff, der, eines Riegels, כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל; eines Schwertes, נִצָּב, s. Heft.

Handgreiflich, eine handgreifliche Lüge, שֶׁקֶר גָּלוּי.

Handhabe, die, s. Handgriff.

Handhaben, die das Gesetz handhaben, kannten mich nicht, תֹּפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי.

Handwerk, das, מְלָאכָה, plur. מְלָאכוֹת.

Handwerksmann, Handwerker, der, עֹשֵׂה מְלָאכָה. Handwerksleute, עֹשֵׂי מְלָאכָה.

Handwerksmäßig, כְּדֶרֶךְ עֹשֵׂי מְלָאכָה.

Handthirung, die, מְלָאכָה, מַעֲשֶׂה.

Handtuch, das, מִטְפַּחַת הַיָּדַיִם*.

Handlanger, der, eines Maurers, עוֹזֵר הַבַּנָּה.

Handlung, die, 1) eine schlechte Handlung begehen, עָשָׂה מַעֲשֶׂה רָע. Handlungen מַעֲשִׂים, מַעֲלָלִים,

עֲלִילוֹת, פְּעֻלּוֹת. 2) Eines Kaufmannes, חֲנוּת הַסֹּחֵר.

Handlungsdiener, der, נַעַר הַסֹּחֵר.

Handlungsweise, die, דֶּרֶךְ.

Handel, der, 1) Vorfall. Das ist ein böser Handel, עִנְיָן רַע הוּא. 2) Kaufhandel, מִסְחָר, רְכֻלָּה. Sie trieben deinen Handel, עָרְבוּ מַעֲרָבֵךְ.

Handeln, 1) gut, schlecht — הֵיטִיב, הֵרַע. Du hast thöricht gehandelt, הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ. 2) Von was handelt dieses Buch? מַה דִּבְרֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה. 3) Handel treiben, סָחַר, רָכַל, עָרַב, מַעֲרָב.

Handelsangelegenheit, die, דְּבַר הַמִּסְחָר.

Handelsort, der, s. Handelsplatz.

Handelsgesellschaft, die, חֶבֶר סֹחֲרִים.

Handelsmann, der, כְּנַעֲנִי, סֹחֵר, רֹכֵל. Handelsleute, סֹחֲרִים, רֹכְלִים.

Handelsfrau, die, סֹחֶרֶת, רֹכֶלֶת.

Handelsplatz, der, סְחָר, מַרְכֹּלֶת, s. Markt.

Handelsstadt, die, עִיר רֹכְלִים, סֹחֲרִים.

Handelsstand, der, הַסֹּחֲרִים.

Handelsschiff, das, אֳנִיַּת סֹחֵר.

Handvoll, eine Handvoll Mehl nehmen, קָמַץ מְלֹא קֻמְצוֹ מִן הַקֶּמַח, s. Voll.

Hanf, der, קַנְבּוּס*.

Haß, der, אֵיבָה, שִׂנְאָה, מַשְׂטֵמָה. Er hat einen großen, wüthenden Haß gegen mich, יִשְׂנָאֵנִי שִׂנְאָה גְדוֹלָה, שִׂנְאַת חָמָס.

Hastig, s. Eilig, Schnell.

Hassen, Einen, שָׂנֵא, אָיַב, שָׂטַם אֶת. Weil er sie hasset, מִשִּׂנְאָתוֹ אֹתָם. Die ihn hassen, שֹׂנְאָיו, מְשַׂנְאָיו, s. Aeußerst.

Hasser, der, מְשַׂנֵּא. Meine — מְשַׂנְאַי.

Haft, der, es hat keinen — אֵינֶנּוּ דָבֵק בְּ.

Haft, die, מִשְׁמָר. Er befindet sich seit dem letzten Aufstande in strenger Haft, הוּא נִתָּן בְּמִשְׁמָר מֵעֵת הַמְּבוּכָה הָאַחֲרוֹנָה הָיְתָה בָאָרֶץ. Einen in Haft nehmen, אָסַף אִישׁ אֶל מִשְׁמָר.

Haften, 1) an Etwas, דָּבַק בְּ. Der Aussatz soll an dir haften, הַצָּרַעַת תִּדְבַּק בָּךְ. Trifft ihn ein Schwert, es haftet nicht, מַשִּׂיגֵהוּ חֶרֶב בְּלִי תָקוּם. 2) Für Einen, עָרַב לְ, s. Bürgen.

Hafner, der, יוֹצֵר, s. Töpfer.

Hafen, der, חוֹף, auch (nach Einigen) מָחוֹז.

Haken, der, וָו. Die Haken an den Säulen, וָוֵי הָעַמּוּדִים; zum Fischfange, חָח, plur. הַחַחִים; חַכָּה, s. Fischerhaken. Diese Sache hat einen Haken, (fig.) הַדָּבָר הַזֶּה פֶּגַע וּמוֹנֵעַ סָבִיב לוֹ.

Hacke, die, für das Holz, קַרְדֹּם, s. Axt, zum Graben, מַעְדֵּר.

Hacken, Holz, חָטַב עֵצִים.

Hart, 1) eigentl. hartes Holz, עֵץ חָזָק, härter als ein Fels, חָזָק מִצֹּר. Sein Herz ist so hart wie Stein, לִבּוֹ יָצוּק כְּמוֹ אָבֶן. Hartes Brod, לֶחֶם יָבֵשׁ. 2) Ein harter Schlaf, תַּרְדֵּמָה. 3) Ein harter Nacken, עֹרֶף קָשֶׁה. Sie haben eine harte Stirn, ein hartes Herz, חִזְקֵי מֵצַח, קְשֵׁי לֵב הֵמָּה. 4) Einen hart behandeln, הִקְשָׁה אֶת. Der Mann aber war hart, וְהָאִישׁ קָשֶׁה. Ein harter Herr, אֲדֹנִים קָשֶׁה. 5) Hart mit Einem reden, דִּבֶּר קָשׁוֹת אֶת. Die Rede der Mannschaft Jehuda's war härter, als die Rede der Mannschaft Israels, וַיִּקֶשׁ דְּבַר אִישׁ יְהוּדָה מִדְּבַר אִישׁ יִשְׂרָאֵל. Ein hartes Wort entflammt den Zorn, דְּבַר עֶצֶב יַעֲלֶה אָף.

Harthörig, er ist, כָּבְדָה אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ, כְּבַד אֹזֶן הוּא.

Hartherzig, er ist, קְשֵׁה לֵב הוּא, לִבּוֹ לֵב אָבֶן.

Hartherzigkeit, die, קְשִׁי לֵב, לֵב הָאָבֶן.

Hartnäckig sein, הִקְשָׁה עָרְפּוֹ, לִבּוֹ. Ein hartnäckiger Mensch, קְשֵׁה עֹרֶף.

Hartnäckigkeit, die, ich kenne deine — יָדַעְתִּי אֶת עָרְפְּךָ הַקָּשֶׁה.

Harm, der, יָגוֹן, תּוּגָה, עֶצֶב.

Harmonie, die, s. Uebereinstimmung, Einigkeit, Eintracht.

Harmoniren, s. Uebereinstimmen, Einig sein.

Harmlos, בְּלִי דְאָגָה, בְּלִי יָגוֹן, שָׁלֵיו.

Harn, der, s. Urin.

Harnisch, der, שִׁרְיָה, שִׁרְיוֹן. Harnische, שִׁרְיֹנִים, שִׁרְיוֹנוֹת. In Harnisch gerathen, הִתְקַצֵּף.

Harem, der, בֵּית הַנָּשִׁים, הַפִּלַגְשִׁים; auch (nach Einigen) הַרְמוֹן.

Harfe, die, כִּנּוֹר, plur. כִּנּוֹרִים, כִּנּוֹרוֹת.

Harfenist, Harfenspieler, der, תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר, מְנַגֵּן בַּכִּנּוֹר.

Harpune, die, צִלְצַל דָּגִים גָּדוֹל. Harpunen, סִירוֹת דּוּגָה גְּדוֹלוֹת.

Harz, das, überhaupt, שְׂרָף, *שֶׂרֶף; der Balsamstaude, צֳרִי, נָטָף.

Harren, auf Etwas, חִכָּה, צִפָּה, הוֹחִיל, הִתְחוֹלֵל לְ, אֶל.

Harren, das, צִפִּיָּה.

Haschen, Etwas, חָטַף אֶת, s. Erhaschen. Fig. Nach Wind — רָעָה, רָדַף רוּחַ.

Haschen, das, nach Wind, רְעוּת רוּחַ.

Hobel, der, מַקְצוּעָה, plur. מַקְצֻעוֹת.

Hobeln, etwas, עָשָׂה בַּמַּקְצוּעָה אֶת.

Hode, die, אֶשֶׁךְ. Einer mit zerdrückten, ausgeschnittenen Hoden, מְרוֹחַ אָשֶׁךְ, פְּצוּעַ דַּכָּה, כְּרוּת שָׁפְכָה.

Hoheit, die, schmücke dich doch mit Stolz und Hoheit, עֲדֵה נָא גָאוֹן וָגֹבַהּ. Die Hoheit Gottes, גָּאוֹן, גַּאֲוַת אֱלֹהִים, s. Erhabenheit.

Hohl, נָבוּב. Die hohle Hand, כַּף, שֹׁעַל. Die hohlen Hände, חָפְנַיִם.

Hohlweg, der, zwischen den Weinbergen, מִשְׁעוֹל הַכְּרָמִים.

Hohlkopf, der, אִישׁ נָבוּב. Hohlspiegel, מַרְאָה זְכוּכִית מְלֻטָּשׁ שְׁקוּעַ (בּוֹ יֵרָאֶה כָּל צֶלֶם תְּמוּנָה גָּדוֹל יֶתֶר מְאֹד).

Hohn, der, לַעַג, קֶלֶס. Einem Hohn sprechen, חֵרֵף אֶת, הִתְקַלֵּס בְּ, s. Höhnen.

Hohngelächter, das, שְׂחֹק וָלַעַג.

Hohe, Beiwort, s. Hoch.

Hohe, der, ein Höherer wacht über den Hohen, גָּבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר. Alles Hohe blickt er an, אֶת כָּל גָּבֹהַּ יִרְאֶה.

Hohelied, das, שִׁיר הַשִּׁירִים.

Hohepriester, der, הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, הַכֹּהֵן הָרֹאשׁ, הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ.

Hosen, die, מִכְנָסַיִם. Leinwandene Hosen, מִכְנְסֵי בַד, s. Beinkleider.

Hoch, höher, höchst, 1) eigentlich. Dieses Haus ist sehr hoch, höher als das meinige, das höchste in der Stadt, הַבַּיִת הַזֶּה גָּבֹהַּ מְאֹד, גָּבֹהַּ מִבֵּיתִי, הַגָּבֹהַּ בְּבָתֵּי הָעִיר. Ein Volk, höher als wir, עַם רַב מִמֶּנּוּ. Wie hoch ist die Mauer? כַּמָּה גָּבְהָה הַחוֹמָה. Diese Erklärung ist mir zu hoch, (fig.) הַפֵּירוּשׁ הַזֶּה נִשְׂגָּב מִמֶּנִּי לֹא אוּכַל לוֹ. Die Bäume wurden hoch, גָּבְהוּ, רָמוּ הָעֵצִים. Das Nest hoch machen, הִגְבִּיהַּ הַקֵּן. Ein hoher Thurm, מִגְדָּל גָּבֹהַּ. Eine hohe Mauer, חוֹמָה גְבֹהָה, נִשְׂגָּבָה, s. Einbildung. Hohe Berge, הָרִים גְּבֹהִים, רָמִים. Einen hohen Sitz haben, הִגְבִּיהַּ לָשָׁבֶת. Schaue nicht auf seinen hohen Wuchs, אַל תַּבֵּט אֶל גְּבֹהַּ קוֹמָתוֹ. 2) Es ist noch hoch am Tage, עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל. Der hohe Mittag, נְכוֹן הַיּוֹם. Im hohen Alter sterben, בּוֹא בְכֶלַח, אֱלֵי קָבֶר, מוּת מְלֵא יָמִים. 3) Verholen ist mir die Erkenntniß, zu hoch, ich kann sie nicht erreichen, פְּלִיאָה דַעַת מִמֶּנִּי נִשְׂגְּבָה לֹא אוּכַל לָהּ. Zu hoch ist dem Thoren die Weisheit, רָאמוֹת לֶאֱוִיל חָכְמוֹת. 4) Ein hoher Preis, מְחִיר רַב, s. Anschlagen. 5) Der Fremdling wird sich über dich erheben, höher und höher, הַגֵּר יַעֲלֶה עָלֶיךָ מַעְלָה מָעְלָה. 6) Ein hoher Verstand, רֹחַב לֵב. 7) Der Spruch des hochgestellten Mannes, נְאֻם הַגֶּבֶר הֻקַם עָל. Hohe Personen, גְּדוֹלִים.

Hochachtung, die, er hat vor ihm Hochachtung, כִּבֵּד, יְכַבְּדֵהוּ בְּיֶתֶר שְׂאֵת, s. Hochachten.

Hochachten, Einen, חָשַׁב אִישׁ מְאֹד. Er ist Hochgeachtet, שְׁמוֹ יָקָר מְאֹד.

Hochbejahrt, כַּבִּיר יָמִים.

Hochberühmt, er ist, גָּדוֹל שְׁמוֹ מְאֹד.

Hochgesinnt, s. Erhaben.

Hochgericht, das, s. Galgen.

Hochheiliges, Etwas, קֹדֶשׁ קָדָשִׁים.

Hochherzig, Hochsinnig, s. Erhaben; in üblem Verstande, s. Stolz, Hochmüthig.

Hochtrabend sprechen, דִּבֵּר גְּדוֹלוֹת.

Hochland, das, אֶרֶץ הָרִים.

Hochländer, der, הַיּוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הָרִים.

Hochmuth, der, גֹּבַהּ, גֹּבַהּ לֵב, גֹּבַהּ רוּחַ, גֹּבַהּ אַף, גַּבְהוּת, גַּאֲוָה, גֵּאוּת.

Hochmüthig, ein hochmüthiger Mensch, גְּבַהּ רוּחַ,

גָּבַהּ לֵב, רְחַב לֵבָב. Hochmüthige Menschen גֵּאִים.
Hocherhaben, von Gott, רָם וְנִשָּׂא.
Hocherfreut sein, שָׂמֵחַ שִׂמְחָה גְדוֹלָה מְאֹד.
Hochverrath, der, אַשְׁמַת הַמְבַקֵּשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בְּמשֵׁל הָאָרֶץ.
Hochzeit, die, חֲתֻנָּה.
Hochzeitgedicht, das, שִׁיר יְדִידוֹת.
Hochzeitgäste, die, הַקְּרוּאִים אֶל הַחֲתֻנָּה.
Hochroth, אָדוֹם מְאֹד מְאֹד.
Hochschwanger, sie ist, הָרָה הִיא לָלֶדֶת, קְרוֹבָה עֵת לִדְתָּהּ.
Hochstämmige Bäume, עֵצִים רָמֵי הַקּוֹמָה.
Hochschätzen, s. Hochachten.
Hold, ein holdes Mädchen, יַלְדַּת, נַעֲרַת חֵן. Ein schöner und holder Knabe, נַעַר יָפֶה אַף נָעִים.
Holen, 1) hole mir das Buch, הָבֵא לִי הַסֵּפֶר. Geh, hole die Pfeile, לֵךְ מְצָא אֶת הַחִצִּים. Sie sollen hinschicken und ihn von dort holen lassen, (mit Gewalt) וְשָׁלְחוּ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם. Sie holten ihn eiligst aus dem Gefängnisse, וַיְרִיצֻהוּ מִן הַבּוֹר. 2) Athem holen, הָשֵׁב רוּחַ, s. Athem.
Holperig, ein holperiger Weg, דֶּרֶךְ עָקֹב, s. Höckericht.
Holz, das, עֵץ; von mehreren Stücken, z. B. Brennholz, עֵצִים. Fället Holz, כִּרְתוּ עֵצָה.
Holzarbeiter, der, חָרַשׁ עֵצִים; plur. חָרָשֵׁי עֵץ.
Holzhacker, Holzhauer, der, חֹטֵב עֵצִים.
Honig, der, דְּבַשׁ, s. Ausnehmen.
Honigsieß, מָתוֹק כִּדְבַשׁ, כִּדְבַשׁ לְמָתוֹק.
Honigsäum, נֹפֶת צוּפִים, צוּף דְּבַשׁ.
Honigscheibe, die, יַעַר, יַעֲרַת הַדְּבַשׁ.
Hospital, das, s. Spital.
Hof, der, 1) eines Hauses, חֲצַר הַבַּיִת. Höfe, חֲצֵרִים, חֲצֵרוֹת. 2) Der Palast des Landesfürsten בֵּית, הֵיכַל הַמֶּלֶךְ. 3) Der Hof ist jetzt nicht hier, הַמֶּלֶךְ וּבֵיתוֹ וַעֲבָדָיו אֵינָם פֹּה, בָּזֶה.
Hofburg, die, אַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ.
Hofbedienten, die, מְשָׁרְתֵי הַמֶּלֶךְ.
Hofdienst, der, פְּקֻדָּה בְּבֵית הַמֶּלֶךְ.
Hofleute, die, עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ.
Hofmeister, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל בְּנֵי אֲדֹנָיו.
Hoffart, die, s. Hochmuth.
Hoffnung, die, תּוֹחֶלֶת, מִקְוֶה, תִּקְוָה. Laß mich nicht zu Schanden werden in meiner Hoffnung, אַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי. Eine getäuschte — תּוֹחֶלֶת נִכְזָבָה. Deine Hoffnung wird nicht vereitelt, תִּקְוָתְךָ לֹא תִכָּרֵת.
Hoffnungslos, בְּאֶפֶס תִּקְוָה, בְּאֵין תּוֹחֶלֶת.
Hoffen, auf Gott, auf Etwas; קִוָּה לְ. אֶל, אֶת; יִחֵל, הוֹחִיל לְ. אֶל; שִׂבֵּר לְ. אֶל. Die auf Gott hoffen, קֹוֵי אֵל. Siehst du einen Menschen, der sich weise dünkt, so kannst du von einem Thoren mehr hoffen, als von ihm, רָאִיתָ אִישׁ חָכָם בְּעֵינָיו תִּקְוָה לִכְסִיל מִמֶּנּוּ.
Hoffentlich, hoffentlich wird er seine Zahlungen pünktlich leisten, כַּאֲשֶׁר אֲקַוֶּה יְשַׁלֵּם אֶת נִשְׁיוֹ בְּיוֹם הַמּוּגְבָּל. Er wird es hoffentlich thun, אֲקַוֶּה כִּי יַעֲשֶׂה הַדָּבָר הַזֶּה.
Hopfen, der, כְּשׁוּת*.
Horde, die, Araber, גְּדוּד עַרְבִים.
Hort, der, סֶלַע, צוּר, s. Schutz.
Horizont, der, חוּג שָׁמַיִם. Gebräuchlicher bei den alten hebräischen Schriftstellern) אוֹפֶק. Fig. Das geht über seinen — נִפְלָאָה, נִשְׂגְּבָה זֹאת מִמֶּנּוּ, s. Hoch.
Hokus Pokus, (Gaukelei) מַעֲשֵׂה תַעְתֻּעִים.
Hocken, sie hocken hinter den Ofen, יָשְׁבוּ בַּעֲצַלְתַּיִם אַחַר הַתַּנּוּר וְהַכִּירַיִם.
Horchen, es horcht Jemand an der Thür, הִנֵּה אִישׁ עֹמֵד אַחַר הַדֶּלֶת לִשְׁמֹעַ דְּבָרֵינוּ.
Horn, das, 1) eines Ochsen, קֶרֶן הַשּׁוֹר. Hörner, קְרָנַיִם, קַרְנַיִם. 2) Das Horn blasen, מָשַׁךְ בַּקֶּרֶן, תָּקַע בַּשּׁוֹפָר. 3) Die Hörner des Altars, קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
Hornung, der, s. Februar.
Hornist, der, הַמּשֵׁךְ בַּקֶּרֶן, הַתֹּקֵעַ בַּשּׁוֹפָר.
Hornissen, die, eine Art Wespen, צִרְעָה.
Hornvieh, das, s. Rindvieh.
Horsten, der Adler horstet auf Felsen, הַנֶּשֶׁר יְקַנֵּן בִּסְלָעִים.
Höhle, die, מְעָרָה; eines Löwen, מְעוֹנַת אַרְיֵה;

des Basilisken, מְאוּרַת צִפְעֹנִי. Höhlen מְעָרוֹת, מְחִלּוֹת עָפָר; der Löwen, מְעוֹנוֹת אֲרָיוֹת.

Höhnische Reden, חֲרָפוֹת.

Höhnen, Einen, חֵרֵף אֶת. Wen hast du gehöhnt und gelästert? אֶת מִי חֵרַפְתָּ וְגִדַּפְתָּ.

Höhe, die, 1) einer Zeder, גֹּבַהּ, קוֹמַת הָאֶרֶז; der Berge, מְרוֹם הָרִים; des Himmels, רוּם שָׁמַיִם. in die Höhe schauen, נָשָׂא מָרוֹם עֵינָיו. Steige in die Höhe, הַגְבֵּהַּ לְמָעְלָה. 2) Zum Opfern, בָּמָה. Höhen, בָּמוֹת.

Höher, גָּבֹהַּ מִן. Fig. Du betrachtest mich, als wäre ich ein höherer Mensch, רְאִיתַנִי כְּתוֹר הָאָדָם הַמַּעֲלָה. Höhere Wesen, *עֶלְיוֹנִים, יוֹשְׁבֵי מָרוֹם.

Höchst, ich bin höchst unglücklich, רַע לִי עַד מְאֹד.

Höchste, der, 1) der höchste Baum im Garten, הָעֵץ הַגָּבֹהַּ מִכָּל עֲצֵי הַגַּן. Meine höchste Freude, רֹאשׁ שִׂמְחָתִי. 2) Der Höchste (Gott) עֶלְיוֹן, אֵל עֶלְיוֹן.

Hölle, die, שְׁאוֹל, אֲבַדּוֹן, *גֵּי־הִנֹּם.

Hölzerne Gefäße, כְּלֵי עֵץ.

Höflich antworten, Einem, עָנָה אִישׁ רַכּוֹת, s. Artig.

Höflinge, die, עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ.

Höcker, der, eines Kameeles, דַּבֶּשֶׁת הַגָּמָל.

Höckerig, er ist, גִּבֵּן הוּא.

Höckerichte, das, auf der Erdfläche, הֶעָקֹב. Ich mache das Höckerichte zur Ebene, אָשִׂים מַעֲקַשִּׁים לְמִישׁוֹר.

Hörbar, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לִשְׁמֹעַ בְּאָזְנָיו.

Hören, Etwas, שָׁמַע אֶת; auf Etwas, שָׁמַע לְ. Einen Etwas hören lassen, הִשְׁמִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ; Etwas nicht hören wollen, הֶעְלִים אָזְנוֹ לְ, אָטַם אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ דָּבָר. Das läßt sich hören, טוֹב, יָשָׁר הַדָּבָר בְּעֵינַי.

Hudler, der, הָעֹשֶׂה מְלֶאכֶת אִישׁ רְמִיָּה.

Hudeln, Einen, נִבַּל אִישׁ. er hudelt in seiner Arbeit, יַעֲשֶׂה מַעֲשֵׂהוּ בְּחִפָּזוֹן בְּאֵין הָבִין.

Hut, der, מִגְבָּעָה, כֹּבַע.

Hut, die, מִשְׁמֶרֶת. Sei auf deiner Hut, הִשָּׁמֶר לְךָ.

Huld, die, חֶסֶד.

Huldigen, huldigt dem Sohne, נַשְּׁקוּ בַר.

Humpen, der, גָּבִיעַ גָּדוֹל, s. Pokal.

Hunger, der, רָעָב, רַעֲבוֹן, כָּפָן. Ich habe — רָעֵב אָנֹכִי. Vor Hunger sterben, מוּת בָּרָעָב. Der Hunger ist der beste Koch, נֶפֶשׁ רְעֵבָה כָּל מַר מָתוֹק.

Hungerig, er, sie ist — רָעֵב הוּא, רְעֵבָה הִיא. Hungerige Leute, רְעֵבִים.

Hungern, es hungert mich, אֶרְעַב, רָעֵב אָנֹכִי. Einen hungern lassen, הִרְעִיב אֶת.

Hungersnoth, die, רָעָב, רַעֲבוֹן, כָּפָן, בַּצֹּרֶת. Es brach eine Hungersnoth im Lande aus, וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ.

Hund, der, כֶּלֶב; auch als Schimpfwort: Was ist dein Knecht, der Hund? מָה עַבְדְּךָ הַכֶּלֶב. Hunde, כְּלָבִים.

Hundert, מֵאָה. Hunderttausend, מְאַת אֶלֶף. Zweihundert, מָאתַיִם. Neunhundert, תְּשַׁע מֵאוֹת.

Hundertjährig, בֶּן, בַּת מְאַת שָׁנָה.

Hunderste Tag, der, יוֹם הַמֵּאָה.

Hundertfach= fältig, מֵאָה שְׁעָרִים.

Husten, *נִחֵר, גָּנַח.

Husten, der, *גְּנוּחַ, גְּנִיחוֹת, שִׁעוּל.

Huf, der, עָקֵב, פַּרְסָה. Seiner Rosse Hufe, פַּרְסוֹת סוּסָיו.

Hurtig, eile hurtig! מַהֵרָה חוּשָׁה.

Hure, die, זוֹנָה, plur. זוֹנוֹת; אִשָּׁה זוֹנָה, plur. נָשִׁים זוֹנוֹת; אֵשֶׁת זְנוּנִים.

Huren, זָנָה, s. Buhlen.

Hurenhaus, das, בֵּית זוֹנָה.

Hurenjäger, der, רוֹעֶה זוֹנוֹת.

Hurenlohn, der, אֶתְנָה, אֶתְנַן זוֹנָה, נֵדֶן נֵדֶה.

Hurenlied, שִׁירַת הַזּוֹנָה.

Hurenkind, das, יֶלֶד זְנוּנִים, מַמְזֵר.

Hurerei, die, זְנוּת, תַּזְנוּת, זְנוּנִים.

Hauben, die, netzförmige, שְׁבִיסִים.

Haus, das, 1) Wohnung, בַּיִת. Häuser, בָּתִּים. 2) Das ganze Haus lief hinaus, כָּל אַנְשֵׁי הַבַּיִת רָצוּ הַחוּצָה. Sie gibt Speise ihrem Hause, תִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ. 3) Das Haus Jakob's, בֵּית יַעֲקֹב. Er ist aus einem guten Hause, מִזֶּרַע יְשָׁרִים הוּא.

Hausbesitzer, der, בַּעַל הַבַּיִת.

Hausgötter, die, תְּרָפִים.
Hausgesinde, das, עֲבֻדָּה.
Hausgenossin, die, ihre — גָּרַת בֵּיתָהּ.
Hausgenosse, der, הַגָּר אִתּוֹ אִישׁ בַּבַּיִת. Meine Hausgenossen, גָּרֵי בֵיתִי.
Hausgeräthe, die, כְּלֵי בַיִת.
Hausdieb, der, es ist ein — אֶחָד מֵאַנְשֵׁי הַבַּיִת הוּא הַגַּנָּב.
Haushaltung, die, 1) das Haushalten, כַּלְכָּלַת הַבַּיִת בְּדַעַת. 2) Eine häusliche Gesellschaft. Wenn die Haushaltung zu wenig ist für ein Lamm, אִם יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשֶּׂה.
Haushalten, כַּלְכֵּל בֵּיתוֹ בְּדַעַת.
Haushoch, כְּגֹבַהּ הַבַּיִת.
Haushofmeister, der, הַסֹּכֵן אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת.
Haushund, der, הַכֶּלֶב הַשֹּׁמֵר אֶת הַבַּיִת.
Haushälterin, die, סֹכֶנֶת.
Hausherr, der, בַּעַל הַבַּיִת.
Hauswirthschaft, die, הַנְהָגַת הַבַּיִת, s. Haushaltung.
Hauswesen, das, *כָּל אֲשֶׁר לְצָרְכֵי הַבַּיִת.
Hausthier, das, *חַיָּה בֵּיתִית.
Hausthür, die, פֶּתַח, דֶּלֶת הַבַּיִת.
Hausiren, הָלַךְ מִבַּיִת אֶל בַּיִת לִמְכּוֹר סְחוֹרַת יָדוֹ.
Hausleute, die, אַנְשֵׁי הַבַּיִת.
Hausen, s. Wohnen, Lärmen.
Hausverwalter, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת, פְּקִיד הַבַּיִת; nach Andern, בֶּן מֶשֶׁק הַבַּיִת.
Hausfrau, die, בַּעֲלַת הַבַּיִת, גְּבֶרֶת.
Hausrecht, das, מִשְׁפַּט בַּעַל הַבַּיִת.
Haut, die, עוֹר, גֶּלֶד. Ihre Haut haftet an den Knochen, צָפַד עוֹרָם עַל עַצְמָם. Häute, עוֹרוֹת.
Hauch, der, רוּחַ, נְשָׁמָה. Laß ab von mir, denn ein Hauch ist mein Leben, חֲדַל מִמֶּנִּי כִּי הֶבֶל יָמָי.
Hauchen, נָפַח, הוֹצִיא רוּחַ מִפִּיו. Sie hauchte ihre Seele aus, נָפְחָה נַפְשָׁהּ.
Haue, die, מַעְדֵּר, s. Hacke.
Hauen, 1) nach Jemanden mit dem Schwerte, הִכָּה אִישׁ בַּחֶרֶב. 2) Holz, חָטַב עֵצִים. Ein Stück Holz, das man im Walde gehauen, עֵץ מִיַּעַר כְּרָתוֹ. 3) Erz aus den Bergen, חָצַב נְחֹשֶׁת מֵהָרִים.

Haufe, Haufen, der, 1) Steine, גַּל, גַּל אֲבָנִים. Haufen Erde, עֲרֵמוֹת עָפָר; Garben גַּדִּישׁ, נֵד. Schüttet es auf in Haufen, סָלּוּהָ כְמוֹ עֲרֵמָה. 2) Von Menschen und Thieren, הָמוֹן, plur. הֲמֹנִים. Er sah den Haufen Jehu's heranziehen, וַיַּרְא אֶת שִׁפְעַת יֵהוּא בְּבֹאוֹ. Als Wortspiel: Mit dem Kinnbacken eines Esels einen Haufen, zwei Haufen בִּלְחִי הַחֲמוֹר חֲמוֹר חֲמֹרָתָיִם (חֹמֶר חֲמָרִים). Legt sie (die abgeschlagenen Köpfe) in zwei Haufen, שִׂימוּ אֹתָם שְׁנֵי צִבֻּרִים.
Haufenweise, sie kamen, בָּאוּ הֲמֹנִים. Sie brachten sie haufenweise zusammen, וַיִּצְבְּרוּ אֹתָם חֳמָרִם חֳמָרִים.
Haupt, das, 1) der Kopf, רֹאשׁ. Er legte den Stein unter sein Haupt, שָׂם הָאֶבֶן מְרַאֲשֹׁתָיו. 2) Eines Volkes, רֹאשׁ הָעָם. Eure Häupter, רָאשֵׁיכֶם. 3) Die Person, גֻּלְגֹּלֶת, s. Kopf.
Haupthaar, שֵׂעָר, שַׂעֲרוֹת הָרֹאשׁ. Scheere ab dein Haupthaar, גָּזִּי נִזְרֵךְ.
Hauptwort, das, *שֵׁם, שֵׁם עֶצֶם.
Hauptwache, die, בֵּית הַמִּשְׁמָר הָרֹאשׁ.
Hauptsache, die, *עִקָּר.
Hauptthor, das, הַשַּׁעַר הַגָּדוֹל.
Hauptmann, der, שַׂר מֵאָה; nach Einigen שָׁלִישׁ, plur. שָׁלִישִׁים.
Hauptzahl, die, רֹאשׁ. Nehmt auf die Hauptzahl der ganzen Gemeinde, שְׂאוּ רֹאשׁ כָּל הָעֵדָה.
Hauptstadt, die, בִּירָה, עִיר אֵם. Die Hauptstadt Jehuda's (Jerusalem) עִיר יְהוּדָה.
Hauptstraße, die, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.
Hieb, der, mit einem Schwerte, מַכַּת חֶרֶב. Einem zwanzig Hiebe geben, הַכּוֹת אִישׁ עֶשְׂרִים.
Hübsch, יָפֶה, s. Schön.
Hügel, der, גִּבְעָה, plur. גְּבָעוֹת. Ein kahler — שְׁפִי, plur. שְׁפָיִם.
Hiesig, Einer von den hiesigen Einwohnern, אֶחָד מִיּוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּאת.
Hütte, die, des Wächters, סֻכָּה, מְלוּנָה, plur. סֻכּוֹת.
Hüten, 1) ein Haus, einen Weinberg, שָׁמַר אֶת הַבַּיִת, נָטַר אֶת הַכֶּרֶם. Wer den Feigenbaum hütet, genießt dessen Frucht, נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל

פְּרִיָה. Hüte das Haus während meiner Reise, שְׁמוֹר אֶת הַבַּיִת מִדֵּי אֵלְכָה לְמַסָּעַי. 2) Sich hüten, הִשָּׁמֵר, הִשְׁתַּמֵּר. Hüte dich davon zu essen, הִשָּׁמֵר לְךָ פֶּן תֹּאכַל מִמֶּנּוּ.

Hüter, der, שֹׁמֵר, נֹצֵר, נֹטֵר.

Hitzig, 1) hitzige Getränke, מַשְׁקִים הַמְחַמְּמִים מְאֹד אֶת שֹׁתֵיהֶם; (richtiger) מַשְׁקִים הַמְשַׁכְּרִים. Das hitzige Fieber, קַדַּחַת. 2) Die Schafe wurden hitzig bei den Stäben, וַיֶּחֱמוּ הַצֹּאן אֶל הַמַּקְלוֹת. Da sein Herz hitzig ist, כִּי יֵחַם לְבָבוֹ. Ein hitziges Gefecht, מִלְחָמָה קָשָׁה, חֲזָקָה.

Hitze, die, 1) Kälte und Hitze, קוֹר וָחוֹם. Bei Tag verzehrte mich die Hitze, בַּיּוֹם אֲכָלַנִי חֹרֶב. 2) Ich habe es in der Hitze gesagt, דִּבַּרְתִּי זֹאת בַּחֲרוֹן אַפִּי. Mein Gebein ist vor (Fieber) Hitze ganz verdorrt, עַצְמִי חָרָה מִנִּי חֹרֶב.

Hülse, die, von Früchten, זָג.

Hülsenfrüchte, die, זֵרְעִים, זֵרְעֹנִים.

Hülle, die, מַעֲטֶה, סֵתֶר, חֶבְיוֹן.

Hüllen, sich in ein Kleid, עָטָה בֶגֶד. Sich in einen Sack, הִתְכַּסֵּה בְּשָׂק. Die Thäler hüllen sich in Getreide, הָעֲמָקִים יַעַטְפוּ בָר.

Hülfe, die יֵשַׁע, יְשׁוּעָה, תְּשׁוּעָה, עֵזֶר, עֶזְרָה, עֶזְרָתָה.

Hülflos, ich bin, אֵין עוֹזֵר לִי.

Himmlisch, o himmlischer Vater! אָבִינוּ בַּשָּׁמַיִם. Ein himmlischer Glanz, זֹהַר כְּזֹהַר הָרָקִיעַ.

Himmel, der, שָׁמַיִם, שַׁחַק, שְׁחָקִים, רָקִיעַ, מָרוֹם. Der höchste — שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. Der Himmel bewahre mich, Dieses zu thun, חָלִילָה לִי מֵאֱלֹהִים מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה.

Himmelan, הַשָּׁמַיְמָה.

Himmelblau, תְּכֵלֶת.

Himmelhoch, himmelhohe Berge הָרִים אֲשֶׁר רָאשֵׁיהֶם בַּשָּׁמַיִם.

Himmelweit, כִּרְחֹק שָׁמַיִם מֵהָאָרֶץ.

Himmelwärts schauen, הַבֵּט שָׁמַיְמָה.

Himmelsgegenden, die vier, אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם.

Himmelsgewöbe, das, s. Gewölbe.

Himmelshöhe, die, ist unerforschlich, שָׁמַיִם לָרוּם אֵין חֵקֶר. Die Himmelshöhen, גָּבְהֵי שָׁמַיִם.

Himmelsheer, das, צְבָא הַשָּׁמַיִם.

Himmelswagen, der, das Gestirn, s. Bär.

Himmelszeichen, die zwölf, שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הַמַּזָּלוֹת.

Himmelskörper, der, אֶחָד מִצְּבָא־מִכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם.

Himmelskreis, der, חוּג שָׁמַיִם.

Himmelsspeise, die, לֶחֶם שָׁמַיִם, s. Manna.

Himmelreich, das, *עוֹלָם הַנְּשָׁמוֹת.

Himmelschreiend, diese That ist, הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה יִצְעַק אֶל אֱלֹהִים לְהִנָּקֵם מֵעֹשֵׂהוּ.

Hin, 1) eine Entfernung von der redenden Person weg bezeichnend. Laufe hin, רוּץ שָׁמָּה, s. Dahin. Findet keine Entfernung statt, wird es im Hebräischen nicht ausgedrückt, z. B. hinsterben, מוּת. 2) Hin und her gehen, הָלֹךְ הֵנָּה וָהֵנָּה, אָנָה וְאָנָה. Die Thiere liefen hin und her, הַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב. Hin und wieder ziehen, עָבֹר וָשׁוֹב. Sich hin und her wenden, פָּנָה כֹה וָכֹה. 3) Nach Osten, Westen hin, קֵדְמָה, יָמָּה.

Hinabbringen, ich werde es dir — אוֹרִיד אֹתוֹ אֵלֶיךָ. Er kann keinen Bissen Brod hinabbringen, לֹא יוּכַל לִבְלוֹעַ בִּלְעוֹ פַּת לֶחֶם.

Hinabgehen, zu Jemanden, יָרֹד אֶל אִישׁ.

Hinabwerfen, sie warfen sie hinab von der Spitze des Felsens, הִשְׁלִיכוּם מֵרֹאשׁ הַסֶּלַע.

Hinabsehen, in das Thal, הַשְׁקֵף, הַבֵּט אֶל הָעֵמֶק.

Hinablassen, Jemanden an einem Stricke durch das Fenster, הוֹרֵד אִישׁ בַּחֶבֶל בְּעַד הַחַלּוֹן.

Hinablaufen, in das Thal, רוּץ וְיָרֹד אֶל הָעֵמֶק.

Hinabfallen, ich ließ es durch das Fenster — נִפַּל מִיָּדִי בְּעַד הַחַלּוֹן.

Hinabführen, s. Hinabbringen.

Hinabstürzen, s. Hinabwerfen. Er sprach: stürzt sie herab! und sie stürzten sie hinab, וַיֹּאמֶר שִׁמְטוּהָ וַיִּשְׁמְטוּהָ.

Hinabsteigen, s. Hinabgehen.

Hinan, s. Hinauf.

Hinunter, s. Hinab.

Hinaus! sprichst du zu ihm, צֵא תֹּאמַר לוֹ; mit mehr Nachdruck, צֵא צֵא.

Hinausbringen, Einem Etwas, הוֹצֵא דָבָר אֶל אִישׁ הַחוּצָה.

Hinausgehen, zu Einem, יָצָא אֶל אִישׁ; vor die Stadt, יָצָא אֶל מִחוּץ לָעִיר.

Hinauswerfen, einen Stein, הִשְׁלִיךְ אֶבֶן הַחוּצָה; einen Menschen, הוֹצִא אִישׁ בְּחָזְקָה הַחוּצָה.

Hinaustreiben, er sprach: treibe Diese doch von mir hinaus, וַיֹּאמֶר שַׁלְּחוּ נָא אֶת זֹאת מֵעָלַי הַחוּצָה.

Hinauslassen, Einen, נָתַן אִישׁ לָצֵאת.

Hinauslaufen, רוּץ הַחוּצָה.

Hinausführen, Einen, הוֹצֵא אִישׁ הַחוּצָה.

Hinauskommen, ich werde zu dir — אֵצֵא אֵלֶיךָ הַחוּצָה.

Hinaufbringen, Etwas, הֶעֱלָה אֶת.

Hinaufgehen, zu Einem, עָלָה אֶל.

Hinaufsehen, פָּנָה לְמַעְלָה.

Hinaufsteigen, den Berg, עָלָה הָהָרָה.

Hinübergehen, z. B. über einen Bach, עָבַר אֶת הַנַּחַל. Ich werde auch — אֶעֱבוֹר אִתּוֹ גַּם אָנִי.

Hinüberführen, Einen, über den Bach, הֶעֱבִיר אִישׁ אֶת הַנַּחַל.

Hinüberschwimmen, über einen Fluß, שָׂחָה בְּמֵי הַנָּהָר מִשְּׂפָתוֹ אֶל שְׂפָתוֹ.

Hineinbringen, Etwas, הֵבִיא דָבָר אֶל תּוֹךְ הַבַּיִת.

Hineingehen, בּוֹא אֶל תּוֹךְ. Sie gingen hinein zum König, בָּאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה.

Hineinfallen, z. B. in ein Gefäß, נָפַל אֶל תּוֹכוֹ.

Hineinführen, Einen, s. Hineinbringen.

Hineinrufen, er hat mich hineingerufen, קָרָא לִי לָבוֹא אֵלָיו הַחֶדְרָה.

Hinbegeben, sich, s. Hingehen, Hinreisen.

Hinbestellen, s. Bestellen.

Hinbringen, 1) bringe das Geld hin, הָבֵא שָׁמָּה אֶת הַכֶּסֶף. 2) Die Zeit, s. Verbringen.

Hingießen, Wasser, הִתִּיךְ מַיִם. Er goß das Wasser hin auf die Blumenbeete, יִשְׁפֹּךְ הַמַּיִם עַל פְּנֵי תַלְמֵי פְרָחִים. Hast du mich nicht wie Milch hingegossen? הֲלֹא כֶחָלָב תַּתִּיכֵנִי, s. Hinschütten.

Hingeben, 1) Gib das Buch deines Bruders hin, תֵּן הַסֵּפֶר אֶל אָחִיךָ הַיֹּשֵׁב שָׁם. 2) Sich dem Bösen ganz hingeben, הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרַע. Das Mädchen gab sich ihm hin, הָעַלְמָה הִתְמַכְּרָה לוֹ בְּכָל נַפְשָׁהּ וּמְאֹדָהּ.

Hingegen, ich, וְאָנֹכִי, s. Aber.

Hingehen, 1) gehe hin und komme bald wieder, לֵךְ שָׁמָּה וּמַהֵר לָשׁוּב אֵלָי. 2) Die Zeit geht hin הַיָּמִים יַעֲבֹרוּ. 3) Dieses Mal lasse ich es hin gehen, הַפַּעַם לֹא אוֹכִיחֲךָ עַל זֹאת.

Hindurch, 1) die Nacht — כָּל הַלַּיְלָה. Sechs Tage — שִׁשָּׁה יָמִים יוֹם אַחֲרֵי יוֹם. 2) Vom Orte, s. Durch.

Hindin, die, eine Hirschkuh, אַיָּלָה, plur. אַיָּלוֹת.

Hündin, die, das Weibchen des Hundes, כַּלְבָּה.

Hündisch, כְּדֶרֶךְ הַכְּלָבִים.

Hindenken, wo denkst du hin? אֵיךְ עָלָה דָבָר כָּזֶה עַל לִבְּךָ.

Hinderlich sein, s. Hindern.

Hindern, Einen an Etwas, חָשַׂךְ, עָצַר אִישׁ מֵעֲשׂוֹת דָּבָר.

Hinderniß, das, מַעְצוֹר.

Hinhalten, 1) ein Gefäß, שָׁלַח יָדוֹ לְהַגִּישׁ הַכְּלִי לְ. 2) Er hat mich hingehalten, אֵחַר אֹתִי, s. Aufhalten, Verzögern.

Hinwollen, ich will hin, אֵלֵךְ שָׁמָּה.

Hinweg, מִן, מֵאֵת, מֵאֵצֶל. Hinweg von mir! סוּרוּ מִמֶּנִּי. Hinweg aus meinen Augen! סוּר מִנֶּגֶד עֵינָי. Er ging hinweg von ihm, הָלַךְ מֵאִתּוֹ, מֵאֶצְלוֹ, s. Weg und die damit zusammengesetzte Zeitwörter.

Hinwelken, sei mir gnädig, denn ich welke hin, חָנֵּנִי כִּי אֻמְלַל אָנִי.

Hinwenden sich, wo er sich nur hinwendet, אֶל כָּל אֲשֶׁר יִפְנֶה.

Hinwerfen, er warf seinen Stab vor Pharaoh hin, הִשְׁלִיךְ מַטֵּהוּ לִפְנֵי פַרְעֹה.

Hinsicht, die, s. Rücksicht.

Hinsein, er ist hin! אֵינֶנּוּ. Meine Hoffnung ist hin! אָבְדָה נִכְרְתָה תִקְוָתִי.

Hinsehnen, sich, הִכְסַף לָבוֹא שָׁמָּה, לִהְיוֹת שָׁם.

Hinsehen, הַבֵּט. Nach den Bergen — נָשָׂא עֵינָיו אֶל הֶהָרִים.

Hinsetzen, Einen, הוֹשִׁיב שָׁמָּה אִישׁ. Sie setzten sich hin, um zu essen, יָשְׁבוּ לֶאֱכֹל.

Hinsenden, שָׁלַח שָׁמָּה.

Hintanſetzen Einen, הוֹרִיד כְּבוֹדוֹ לֶעָפָר, ſ. Verachten.

Hinthun, Etwas, ſ. Hinlegen, Hinſtellen.

Hinten und vorn, אָחוֹר וָקֶדֶם. Der Spieß fuhr hinten heraus, וַתֵּצֵא הַחֲנִית מֵאַחֲרָיו, ſ. Ausſchlagen.

Hinter, Vorwort, 1) mit dem Dativ. Hinter der Wand ſtehen, עָמֹד אַחַר הַכֹּתֶל. Ich hörte hinter mir ein Getöſe, שָׁמַעְתִּי אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ. Mache die Thüre hinter dir zu, סְגֹר הַדֶּלֶת אַחֲרֶיךָ, בַּעַדְךָ. Er ging hinter ihnen, הָלַךְ מֵאַחֲרֵיהֶם. 2) Mit dem Accuſativ. Sich hinter die Wand ſtellen, הִתְיַצֵּב אַחַר הַכֹּתֶל. Warum ſiehſt du hinter dich? לָמָּה תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ. Ich warf einen Stein hinter mich, הִשְׁלַכְתִּי אֶבֶן אַחֲרַי, אַחֲרֵי גֵוִי.

Hinter, Beiwort. Die hintere Seite, אֲחֹרִים. Die hintere Thüre, הַדֶּלֶת אֲחוֹרֵי הַבָּיִת. Die hintern Zimmer, חַדְרֵי אֲחֹרֵי הַבַּיִת. Die hintern Reihen הַמַּעֲרָכוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת. Er ſchlug ihn mit dem hintern Theile des Spießes, וַיַּכֵּהוּ בְּאַחֲרֵי (בַּאֲחוֹרֵי) הַחֲנִית.

Hintereinander, der echte Ausdruck iſt, wenn auch nicht rein Hebräiſch, רְצוּפִים. Sie gingen, הָלְכוּ אִישׁ אַחֲרֵי אָחִיו. Drei Tage — שְׁלֹשָׁה יָמִים יוֹם אַחֲרֵי יוֹם, שְׁלֹשָׁה יָמִים רְצוּפִים, ſ. Einander.

Hinterbein, das, רֶגֶל אַחֲרוֹנָה.

Hinterbringen, Einem Etwas, הוֹדִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ בַּסֵּתֶר.

Hintergebäude, das, הַבִּנְיָן אֲשֶׁר בַּאֲחֹרֵי הַבַּיִת.

Hintergehen, Einen, עָקֹב אִישׁ. Er hat mich hintergangen, עֲקָבַנִי, הוֹלִיכַנִי שׁוֹלָל.

Hintergrund, der, ſ. Hinterſeite.

Hinterhalt, der, 1) der Ort, אֹרֶב, מַאֲרָב. Im Hinterhalte liegen, יָשֹׁב בְּמַאֲרָב, אָרֹב בַּמִּסְתָּר; von wilden Thieren, יָשֹׁב בְּסֻכָּה לְמוֹ אָרֶב. Sich in den Hinterhalt legen, הָלֹךְ אֶל הַמַּאֲרָב, בּוֹא בְמוֹ אָרֶב. 2) Die Auflaurer, אֹרֵב, אֹרְבִים, מְאָרְבִים. Lege einen Hinterhalt gegen die Stadt, שִׂים לְךָ אֹרֵב לָעִיר. Der Hinterhalt war ihnen im Rücken, הַמַּאֲרָב מֵאַחֲרֵיהֶם.

Hinterher, ich ſchicke hinter ſie her das Schwert, וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת הַחֶרֶב. Hinter Einem her ſein, הִדְבֵּק אַחֲרֵי אִישׁ.

Hinterwärts, אָחוֹר, אֲחוֹרַנִּית.

Hinterſeite, die, eines Hauſes, אֲחֹרֵי, יַרְכְּתֵי הַבַּיִת.

Hinterthür, die, eines Gartens, הַפֶּתַח בַּאֲחֹרֵי הַגַּן.

Hintertreiben, ein Geſchäft, הַשְׁבֵּת מְלָאכָה, ſ. Verhindern, Vereiteln.

Hintertreffen, das, eines Heeres, עֵקֶב הַמַּחֲנֶה, ſ. Nachtrab.

Hinterlaſſen, ſie hinterlaſſen Fremden ihr Vermögen וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם.

Hinterlaſſenen, die, בְּנֵי-קְרוֹבֵי הַמֵּת; (nach Andern) בְּנֵי חֲלוֹף.

Hinterlaſſenſchaft, die, הַנְּכָסִים אֲשֶׁר יַעֲזֹב הַמֵּת לְיוֹרְשָׁיו.

Hinterliſt, die, עָרְמָה. Er that es mit — עָשָׂה בְּעָקְבָה.

Hinterliſtig ſein, handeln, הַעֲרֵם, עָשֹׂה בְּעָרְמָה, בְּעָקְבָה.

Hintere, der, שֵׁת, ſ. After.

Hintragen, Holz, נָשֹׂא שָׁמָּה עֵצִים.

Hintritt, der, ſ. Tod. Bei ſeinem Hintritte, בְּלֶכְתּוֹ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ.

Hintreten, zu Einem, נָגֹשׁ, קָרֹב אֶל אִישׁ, הִתְיַצֵּב לִפְנֵי אִישׁ.

Hinlangen, ſ. Hinreichen.

Hinlaſſen, er läßt mich nicht hin, לֹא יִתְּנֵנִי לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Hinlaufen, er lief hin, רָץ שָׁמָּה.

Hinlegen, ich habe das Buch hingelegt, הִנַּחְתִּי שָׁמָּה אֶת הַסֵּפֶר.

Hinlänglich ſein, ſ. Hinreichen.

Hinnehmen, ſie nehme es hin, תִּקַּח לָהּ.

Hinfahren, in einem Wagen, רְכֹב שָׁמָּה בַּמֶּרְכָּבָה; 2) ſ. Hinſchwinden, Vergehen.

Hinfallen, der Länge nach — נָפֹל מְלֹא קוֹמָתוֹ אַרְצָה.

Hinführen, führe ihn hin, הוֹלִיכֵהוּ שָׁמָּה.

Hinfällig, er iſt, חַלָּשׁ הוּא, ſ. Gebrächlich. Ein hinfälliger Menſch, אֱנוֹשׁ אָנוּשׁ וְאֵין אוֹנִים.

Hinzuſetzen, טְפֹל עַל.

Hinzutreten, נְגֹשׁ, קָרֹב אֶל.

Hinzufügen, Worte, הוֹסֵף דְּבָרִים. Füge Nichts hinzu, לֹא תוֹסֵף עָלָיו.
Hinkommen, als ich hinkam, בְּבֹאִי שָׁמָּה.
Hinken, פָּסֵחַ, צָלַע. Er hinkt an beiden Füßen, פִּסֵּחַ הוּא שְׁתֵּי רַגְלָיו. Er hinkt auf seiner Hüfte, הוּא צוֹלֵעַ עַל יְרֵכוֹ.
Hinkender, ein, פִּסֵּחַ, plur. פִּסְחִים; צֹלֵעַ (weibl.) נְכֵה רַגְלַיִם; צֹלֵעָה.
Hinraffen, s. Wegraffen.
Hinrichten, einen Delinquenten, הָמֵת אִישׁ אֲשֶׁר לוֹ מִשְׁפַּט מָוֶת עַל הַמִּטְבָּח.
Hinreichen, 1) Einem Etwas, הַמְצֵא דָבָר אֶל אִישׁ, הַגֵּשׁ דָּבָר לְאִישׁ. 2) Es reicht nicht hin für ihn, לֹא יִשְׂפֹּק לוֹ, לֹא יִמְצָא לוֹ. Wenn sein Vermögen nicht hinreicht zu einem Lamme, אִם לֹא תִמְצָא יָדוֹ דֵּי שֶׂה.
Hinreißen, ihr herrlicher Gesang hat mich hingerissen, קוֹלָהּ הֶעָרֵב לָקַח נַפְשִׁי, הִרְהִיבָנִי. Sich vom Zorn hinreißen lassen, הִבָּהֵל לִכְעֹס.
Hinschauen, s. Hinsehen.
Hinschütten, Wasser, הַתֵּךְ מַיִם, s. Hingießen. Wie Wasser auf die Erde hingeschüttet, כַּמַּיִם הַנִּגָּרִים אַרְצָה.
Hinschicken, שְׁלַח שָׁמָּה.
Hinscheiden, גָּוַע, s. Sterben.
Hinscheinen, die Sonne scheint nicht hin, לֹא יָבוֹא שָׁמָּה אוֹר הַשֶּׁמֶשׁ.
Hinschwinden, meine Hoffnung ist hingeschwunden, אָבְדָה תִקְוָתִי. Mein Leben schwindet hin in Jammer, כָּלוּ בְיָגוֹן חַיָּי. Von der Zeit, עָבַר, חָלַף, פָּנָה, s. Schwinden.
Hinstellen, er stellt mich den Leuten zum Sprüchwort hin, הִצִּיגַנִי לִמְשֹׁל עַמִּים.
Hinstrecken, Einem die Hand, שָׁלַח יָדוֹ אֶל אִישׁ.
Historie, s. Geschichte.
Hüftbein, das, מִפְשָׂעָה.
Hüfte, die, יָרֵךְ, plur. יְרֵכַיִם. Die Hüfte eines Mannes, יֶרֶךְ אִישׁ.
Hüftenlahm, er ist, צֹלֵעַ הוּא עַל יְרֵכוֹ.
Hüftpfanne, die, das Hüftgelenk, כַּף הַיָּרֵךְ.
Hypothek, die, עֵרָבוֹן, s. Pfand.

Hipochonderie, die, s. Milzsucht.
Hüpfen, דָּלַג, דִּלֵּג, רָקַד, רִקֵּד, פִּזֵּז, קִפֵּץ, רוּץ; von Heuschrecken, נִתֵּר.
Hüppe, die, Sense, מַגָּל.
Hier, פֹּה. Er war nicht hier, לֹא הָיָה בָזֶה. Ich sah hier, רָאִיתִי הֲלֹם. Er ging von hier weg, הָלַךְ מִזֶּה. Was sollen hier diese sieben Lämmer? מָה הֵנָּה שֶׁבַע כְּבָשׂוֹת הָאֵלֶּה. Während dein Knecht hier und da zu thun hatte, וַיְהִי עַבְדְּךָ עֹשֶׂה הֵנָּה וָהֵנָּה. Mein Bruder hier, אָחִי זֶה. Hier bin ich! הִנֵּנִי.
Hieran, בְּזֹאת, s. Daran.
Hier oben, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר מִמַּעַל לִי.
Hier unten, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר תַּחְתָּנִי.
Hierunter, s. Darunter.
Hieraus erkenne ich, בְּזֹאת אֵדַע. Hieraus entnehme ich, מִן הַדָּבָר הַזֶּה אָבִינָה לִי.
Hierauf, אַחֲרֵי כֵן, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה.
Hierüber, wir sprachen, דִּבַּרְנוּ עַל זֹאת.
Hierin, er irrte sich, שָׁגָה בְזֹאת. Auch hierin nehme ich Rücksicht auf dich, נָשָׂאתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה.
Hierbei, s. Dabei.
Hierdurch, 1) vom Orte, בַּמָּקוֹם הַזֶּה. 2) Durch diese Sache, בַּדָּבָר הַזֶּה, בְּזֹאת.
Hürde, die, גְּדֵרָה, גְּדֶרֶת, מִכְלָה. Wie die Heerde in der Hürde, כְּעֵדֶר בְּתוֹךְ הַדָּבְרוֹ. Schafhürden, גִּדְרוֹת צֹאן, מִכְלָאוֹת, מִשְׁפְּתַיִם, שְׁפַתַּיִם.
Hierhin, s. Dahin.
Hierher, tritt nicht — אַל תִּקְרַב הֲלֹם. Er sandte mich — שְׁלָחַנִי הֵנָּה. Lege es hierher vor meine Brüder, שִׂים כֹּה נֶגֶד אַחַי. Bis hierher komme, עַד פֹּה תָבוֹא, s. Bis.
Hirse, die, דֹּחַן.
Hirt, der, רֹעֶה, רֹעִי. Ich bin ein — בּוֹקֵר אָנֹכִי. Er war unter den Hirten, הָיָה בַנֹּקְדִים. Der Oberste der Hirten, אַבִּיר הָרֹעִים. Wehe dem thörichten Hirten, הוֹי רֹעִי הָאֱלִיל.
Hirtentasche, die, כְּלִי, יַלְקוּט הָרֹעִים.
Hirtenlose Schafe, צֹאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רֹעֶה.
Hirtenleben, das, מִנְהַג הָרֹעִים בַּצֹּאן.

Hirtenstab, der, מַקֵּל, מַקַּל הָרֹעִים.

Hiermit, בְּזֹאת.

Hirn, das, s. Gehirn.

Hirngespinnst, das, רַעְיוֹן רוּחַ. Hirngespinnste, רַעְיוֹנֵי רוּחַ, מַשְׂכִּיּוֹת שָׁוְא, s. Einbildung.

Hirnlos, חֲסַר לֵב.

Hirnschale, die, der Hirnschädel, גֻּלְגֹּלֶת, קָדְקֹד.

Hirsch, Hirschbock, der, אַיָּל. Hirsche, אַיָּלִים.

Hirschgeweih, das, קַרְנֵי הָאַיָּל.

Hirschchen, das, עֹפֶר הָאַיָּלִים.

Hirschkuh, die, אַיָּלָה, אַיֶּלֶת. Hirschkühe, אַיָּלוֹת.

Heu, das, חָצִיר יָבֵשׁ; nach Andern, חֲשַׁשׁ.

Heumonath, der, s. Juli.

Heidnische Sitten, דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם.

Haide, die, אֶרֶץ צִיָּה.

Heide, der, s. Götzendiener. Die Inseln der Heiden, אִיֵּי הַגּוֹיִם.

Heidenthum, das, חֻקּוֹת הַגּוֹיִם.

Häuslich, 1) sich in einer Stadt häuslich niederlassen, נָתַן מִשְׁכָּנוֹ בְּתוֹךְ אַנְשֵׁי הָעִיר. 2) Die häuslichen Angelegenheiten, צָרְכֵי, עִנְיְנֵי הַבַּיִת*. 3) Eine häusliche Frau, s. Wirthschaftlich.

Heiser, ich bin, נִחַר גְּרוֹנִי.

Heutig, der heutige Tag, הַיּוֹם הַזֶּה. Nach dem heutigen Gesetze, כְּדָת הַיּוֹם. Heutiges Tages, בְּיָמֵינוּ.

Heute, 1) ich werde heute hingehen, אֵלֵךְ שָׁמָּה הַיּוֹם. Heute Nacht, הַלַּיְלָה הַזֶּה, הַלַּיְלָה. 2) Heut zu Tage, בְּיָמֵינוּ.

Heiter, 1) der Himmel ist, הַשְּׁחָקִים טְהוֹרִים. Wie die heitere Sonne aufs Grün, כְּחֹם צַח עֲלֵי אוֹר; 2) Vom Gemüthe, s. Froh.

Heiterkeit, die, 1) des Himmels, טֹהַר הַשָּׁמַיִם. 2) des Gesichtes, אוֹר הַפָּנִים.

Heuchler, der, הַמַּחֲלִיק לְשׁוֹנוֹ, הַמְדַבֵּר חֲלָקוֹת, בַּעַל חֲנֻפָּה, עוֹשֶׂה חֹנֶף; nach Einigen, חָנֵף, plur. חֲנֵפִים, s. Ruchlos. Ein Heuchler darf vor mir nicht erscheinen, לֹא לְפָנָי חָנֵף יָבוֹא.

Heuchlerisch, ein heuchlerischer Mensch, s. Heuchler. Heuchlerische Lippen, שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת.

Heuchelei, die, חֹנֶף, *חֲלַקְלַקּוֹת, חֲלַקּוֹת, חֲלָקוֹת, חֲנֻפָּה.

Heucheln, gegen Einen, הֶחֱלִיק עַל אִישׁ, דִּבֵּר בְּלֵב וָלֵב אֶל אִישׁ.

Heil, Beiwort, s. Gesund, Unversehrt.

Heil, das, 1) Wohlfahrt, יֶשַׁע. Verkünder des Heils, מַשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה. Heil begegnet ihm bei jedem Schritte, צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ. Dein Heil wäre wie die Wogen des Meeres, וַיְהִי צִדְקָתְךָ כְּגַלֵּי הַיָּם. 2) Als Zuruf: Heil dem Manne! אַשְׁרֵי הָאִישׁ. Heil dir! אַשְׁרֶיךָ.

Heilanstalt, die, בֵּית הַחוֹלִים, בֵּית מַרְפֵּא.

Heilart, die, der Krankheiten, דֶּרֶךְ רִפּוּי הַחֳלָאִים*.

Heilbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהֵרָפֵא.

Heilung, die, מַרְפֵּא, רִפְאוּת, תְּרוּפָה.

Heilsam für den Leib, מַרְפֵּא לִבְשָׂר, לְעֶצֶם.

Heilig, 1) ein heiliger Mann, אִישׁ קָדוֹשׁ. Die Heiligen, קְדוֹשִׁים. Der Heilige Israels, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. 2) Gott geweiht. Der Ort ist heilig, הַמָּקוֹם הַזֶּה קָדוֹשׁ הוּא. Wer sie berührt, soll heilig sein, כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ. Sie (die Priester) sollen heilig sein, וְהָיוּ קֹדֶשׁ. Heiliges Wasser, מַיִם קְדֹשִׁים. Die heiligen Kleider, בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ. Sein heiliger Berg, הַר קָדְשׁוֹ. 3) Mein Wort ist mir heilig, אֵינֶנִּי מְחַלֵּל דְּבָרִי.

Heiligung, die, קִדּוּשׁ*.

Heiligthum, das, 1) geweihte Gegenstände. Heiligthümer, קֳדָשִׁים, קָדָשִׁים. 2) Der Ort, מִקְדָּשׁ, מִקְדָּשִׁים. In dem Heiligthume dienen, שֵׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ.

Heilige, der, קָדוֹשׁ, s. Heilig.

Heiligen, 1) die Heiligkeit erkennend. Der heilige Gott wird geheiligt durch Gerechtigkeit, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה. 2) Zum Gottesdienste weihen קִדֵּשׁ, הִקְדִּישׁ אֶת. Sich heiligen הִתְקַדֵּשׁ.

Heiligkeit, die, קֹדֶשׁ, *קְדוּשָּׁה. Ich habe einmal geschworen bei meiner Heiligkeit! אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי.

Heillos, s. Gottlos, Lasterhaft.

Heilmittel, das, תְּעָלָה. Die Heilmittel, רְפָאוֹת, s. Arzenei.

Heilen, 1) neut. Der Schadeu ist geheilt, נִרְפָּא הַנֶּגַע. 2) Einen heilen, רָפָא, רִפֵּא אֶת. Sich heilen lassen, הִתְרַפֵּא.

Heulen, Schakale heulen in den verwaisten Palästen, וְעָנָה אִיִּים בְּאַלְמְנוֹתָיו. Heulet, Eichen Baschan's! הֵילִילוּ אַלּוֹנֵי בָשָׁן.

Heilkunde, die, חָכְמַת הָרְפוּאָה, מְלֶאכֶת הָרְפוּאָה*.

Heimath, die, meine — אֶרֶץ, עִיר מוֹלַדְתִּי, בֵּיתִי מוֹשָׁבִי; (fig.) der Mensch geht in seine ewige Heimath, הָאָדָם הֹלֵךְ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ.

Heimathlos, er ist, אֵין לוֹ מוֹשָׁב.

Heimathlich, die heimathllchen (heimischen) Fluren, שְׂדֵי אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי.

Heimbringen, Etwas, הֵבֵא דָבָר אֶל בֵּיתוֹ.

Heimgehen, er ist nun heimgegangen (gestorben) הָלַךְ אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ.

Heimweg, der, דֶּרֶךְ בֵּיתוֹ.

Heimweh, das, haben, הִכְסֵף בִּמְאֹד מְאֹד לְאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ, לְבֵית אָבִיו.

Heimwärts, בַּיְתָה.

Heimsuchen, 1) besuchen: Einen — רָאֹה פְּנֵי אִישׁ. 2) Ich werde ihre Sünden an ihnen — אֶפְקֹד עֲלֵיהֶם חַטֹּאתָם.

Heimtückisch, ein heimtückischer Mensch, אִישׁ מְזִמּוֹת נֹכֵל.

Heimtücke, die מְזִמָּה, נְכָלִים, s. Tücke.

Heimlich sprechen, mit Einem, דַּבֵּר אֶל אִישׁ בַּסֵּתֶר. Warum bist du heimlich geflohen, לָמָּה נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ. Heimliches Brod ist angenehm, לֶחֶם סְתָרִים יִנְעָם. Mit den Heimlichen gehe ich nicht um, עִם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא.

Heimfalleu, die Besitzung soll dem Fürsten wieder — וְשָׁבָה הַנַּחֲלָה לַנָּשִׂיא.

Hain, der, s. Wald; nach den alten Uebersetzern, אֵשֶׁל, אֲשֵׁרָה, s. Tamariske, Astarte.

Heimkehren, שׁוּב הַבַּיְתָה.

Heiß, als der Tag heiß war, כְּחֹם הַיּוֹם. Wenn die Sonne heiß schien, וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ; (fig.) eine heiße Liebe, אַהֲבָה עַזָּה.

Heißen, verb. act. 1) nennen. Er hieß ihn Jakob, קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב. Er hieß mich fortgehen, צִוַּנִי לָלֶכֶת מֵאִתּוֹ.

Heißen, verb. neut. 1) wie heißest du? מַה שְּׁמֶךָ Heißt er nicht Moses? הֲלֹא שְׁמוֹ מֹשֶׁה. 2) Darum heißt es in dem Buche der Kriege Gottes, עַל כֵּן יֵאָמַר בְּסֵפֶר מִלְחֲמֹת יְיָ. 3) Es heißt, er sei gestorben, הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר מֵת.

Heuer, בַּשָּׁנָה הַזֹּאת.

Häufig, 1) die Vögel lassen sich schon häufig sehen, יֵרָאוּ צִפֳּרִים רַבִּים בָּאָרֶץ. 2) Oft, רַבּוֹת פְּעָמִים.

Häufen, צָבֹר, כָּנֹס; Schätze, אָצֹר אוֹצָרוֹת; Reden gegen Jemanden, הַעְתֵּר, הַכְבִּיר מִלִּים עַל; Sünde auf Sünde, סְפוֹת הַחַטָּאת עַל חַטָּאת.

Heitzen, einen Backofen, בַּעֵר אֵשׁ בַּתַּנּוּר לְחַמְּמוֹ. Auch heitzt er damit und backt Brod, אַף יַשִּׂיק וְאָפָה לָחֶם.

Heirath, die, חֲתֻנָּה, *נִשּׂוּאִים.

Heirathsgut, das, *נְדוּנְיָה.

Heirathsvertrag, der, *תְּנָאִים.

Heirathen, mein Sohn, meine Tochter wird — בְּנִי יִקַּח, יִשָּׂא לוֹ אִשָּׁה, בִּתִּי תִּהְיֶה לְאִישׁ.

Heurig, eine heurige Frucht, פְּרִי חָדָשׁ.

Heischen, s. Begehren, Verlangen.

Heuschrecke, die, die Zugheuschrecke, אַרְבֶּה; andere Arten: סָלְעָם, הַרְגֹּל, חָגָב, גּוֹב (גּוֹבִים, גֵּבִים) חָסִיל, יֶלֶק.

Hebamme, die, מְיַלֶּדֶת, plur. מְיַלְּדוֹת.

Hebe, die, das Hebeopfer, תְּרוּמָה.

Heben, 1) die Hand gen Himmel הָרֵם יָדוֹ הַשָּׁמַיְמָה; Einen auf das Pferd, הַעֲלֵה אִישׁ עַל הַסּוּס. 2) Hebt euch weg ringsum von der Wohnung Korach's, הֵעָלוּ מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן קֹרַח. 3) Einen Streit, הַשְׁבֵּת רִיב.

Hegen, bei sich dulden. Hegte ich Frevel in meinem Herzen, אָוֶן אִם רָאִיתִי בְלִבִּי. Haß gegen Jemanden שָׂנֹא שִׂנְאָה אֶת אִישׁ.

Hehler, der, הַמְכַסֶּה אֶת דְּבַר הַגְּנֵבָה. Der Hehler ist so gut wie der Stehler, הָאִישׁ הַצֹּפֵן, הַמַּסְתִּיר הַגְּנֵבָה בְּבֵיתוֹ הוּא כְּגַנָּב.

Hehr, s. Erhaben.

Hetzen, den Hund an einen Ochsen, שַׁלַּח, הַשְׁלִיחַ

הֵסַת אִישׁ כְּלֵב בְּשׁוֹר. Personen an einander, בְּאִישׁ. Wenn Gott dich auf mich gehetzt, so versöhne ihn eine Opfergabe, אִם יְיָ הֱסִיתְךָ בִי יָרַח מִנְחָה.

Hächel, die, מַסְרֵק*.

Hächeln, Flachs, סָרַק פִּשְׁתִּים*. Gehächelter Flachs, (nach Einigen) פִּשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת.

Hächlerinnen, die, (nach Einigen) שְׂרִיקוֹת.

Held, der, גִּבּוֹר. Helden, Wein zu trinken, גִּבּוֹרִים לִשְׁתּוֹת יָיִן.

Heldenthat, die, גְּבוּרָה. Alle seine Heldenthaten, die er ausgeführt, כָּל גְּבוּרָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.

Heldenmuth der, לֵב גִּבּוֹר.

Heldenmüthig, ein heldenmüthiges Weib אִשָּׁה אֲשֶׁר לִבָּהּ כְּלֵב גִּבּוֹר.

Hell, 1) wenn es hell wird, dann geht, וְאוֹר לָכֶם וָלֵכוּ. Als sie in Hebron ankamen, wurde es hell, וַיֵּאוֹר לָהֶם בְּחֶבְרוֹן. Wie das Sonnenlicht, das immer heller wird, כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר. Der Blitz machte das ganze Zimmer hell, הַבָּרָק הֵאִיר אֶת הַחֶדֶר. 2) Helles Wasser, מַיִם זַכִּים.

Helltönende Zimbeln, צִלְצְלֵי שָׁמַע.

Helle, die, des Mondes, נֹגַהּ הַיָּרֵחַ.

Heller, der, פְּרוּטָה*.

Helm, der, כּוֹבַע, קוֹבַע; poetisch, מָעוֹז הָרֹאשׁ. Helme, כּוֹבָעִים.

Hälfte, die, חֲצִי, חֵצִי, מַחֲצִית, מֶחֱצָה. Die Hälfte davon, חֶצְיוֹ, חֶצְיָהּ. Sie erlangen nicht die Hälfte ihrer Tage, לֹא יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם.

Helfen, 1) kein Arzt kann ihm — לֹא יוּכַל רְפֹא נִרְפָּא. לְרַפְּאוֹ, לְחַיּוֹתוֹ מֵחָלְיוֹ. Mir ist geholfen, הוֹשִׁיעַ לִי. 2) Einem in, aus der Noth helfen, אִישׁ בְּעֵת צָרָתוֹ, מִצָּרָתוֹ. Hilf mir, mein Gott! עָזְרֵנִי אֱלֹהָי. Ich habe mir selbst geholfen, יָדִי הוֹשִׁיעָה לִי. 3) Nützen. Was hilft es, wenn ich zu ihm gehe? מָה אוֹעִיל כִּי אֵלֵךְ אֵלָיו. 4) Einem in einer Arbeit, עָזַר אִישׁ בִּמְלַאכְתּוֹ. Einer hilft dem Andern, אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יַעְזֹרוּ.

Helfer, der, מוֹשִׁיעַ, עוֹזֵר.

Hemd, das, כְּתֹנֶת, כֻּתֹּנֶת*. plur. כָּתְנוֹת. Feine Hemden macht sie, סָדִין עָשְׂתָה.

Hämisch, s. Heimtückisch.

Hemmen, das Wasser, עָצַר בַּמָּיִם. Man hemmt die Thränengüsse der Ströme (in den Bergschachten), מִבְּכִי נְהָרוֹת חִבֵּשׁ. Ich bin in meinen Geschäften gehemmt, אֻמְּנַע מַעֲשׂוֹת חֲפָצַי; fig. den Geist hemmen, כָּלָא אֶת הָרוּחַ.

Hämmern, Eisen, הָלַם בְּפַטִּישׁ אֶת הַבַּרְזֶל.

Hengst, der, סוּס.

Hängen, 1) den Kopf hängen lassen, כָּפַף רֹאשׁוֹ. 2) Einen Mörder, תָּלָה אֶת הָרֹצֵחַ עַל הָעֵץ. Die Gebeine der Gehängten, עַצְמוֹת הַמּוּקָעִים, s. Aufhängen.

Händler, der, סֹחֵר, s. Handelsmann.

Händel anfangen, suchen, s. Streit.

Händeklatschen, das, מְחָאַת כַּף*.

Henne, die, תַּרְנְגֹלֶת*.

Henkel, der, eines Gefäßes, יַד הַכְּלִי.

Henken, s. Hängen.

Henker, der, תַּלְיָן*.

Häßlich, 1) er sieht häßlich aus, רַע מַרְאֵהוּ. Ein häßliches Weib, אִשָּׁה רָעַת מַרְאֶה, מְנֻוֶּלֶת*; 2) s. Schmutzig, 3) häßliche Handlungen, מַעֲשִׂים רָעִים.

Häßlichkeit, die, ihre — רֹעַ מַרְאָהּ.

Heer, das, 1) Kriegsheer, צָבָא, חַיִל, מַחֲנֶה; s. Armee. Das Heer des Himmels, צְבָא הַשָּׁמַיִם. 2) Mein großes Heer (die Heuschrecken), חֵילִי הַגָּדוֹל. 3) Eine Menge. Ein Heer Kameele wird dich überdecken, שִׁפְעַת גְּמַלִּים תְּכַסֵּךְ.

Herd, der, כִּירַיִם. Feuer scharren vom Herde, חָתָה אֵשׁ מִיָּקוּד.

Heerde, die, עֵדֶר. Heerden, עֲדָרִים.

Heerführer, der, שַׂר הַצָּבָא.

Heerschaar, die, Gott der Heerschaaren, אֱלֹהִים צְבָאוֹת.

Heerstraße, die, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Heft, das, eines Dolches, נִצָּב.

Häft, Häftel. das, קֶרֶס, plur. קְרָסִים.

Heft, das, von Schriften, מַחְבֶּרֶת, חִבּוּר*.

Heftig mit einem Streiten, רִיב אֶת אִישׁ בְּחָזְקָה. Der Kampf war heftig, קָשְׁתָה הַמִּלְחָמָה; Heftig

weinen, בָּכָה בְּכִי גָדוֹל. Heftig zürnen, קָצַף קֶצֶף גָּדוֹל, קָצַף עַד מְאֹד. Ein heftiger Schmerz, כְּאֵב גָּדוֹל מְאֹד. Eine heftige Liebe, אַהֲבָה עַזָּה. Ein heftiger Wind, רוּחַ חָזָק, רוּחַ קָשָׁה, עַזָּה.

Heftigkeit, die, des Kampfes, כֹּבֶד מִלְחָמָה. Mit Heftigkeit, בְּחָזְקָה.

Heften, 1) Etwas an Etwas, חִבֵּר, הִדְבִּק דָּבָר אֶל דָּבָר. 2) Die Augen auf Einen, הֶעֱמִיד פָּנָיו, s. Starr ansehen.

Häfe, die, plur. die Häfen, שְׁמָרִים; auch (nach Andern) קֻבַּעַת. Fig. Die Häfe des Volkes, הַנִּבְזִים וְהַשְּׁפָלִים בָּעָם.

Hexe, die, מְכַשֵּׁפָה, בַּעֲלַת כְּשָׁפִים.

Hexen, כִּשֵּׁף.

Hexerei, die, כְּשָׁפִים.

Häkeln, an einander, חִבֵּר דָּבָר אֶל דָּבָר בִּקְרָסִים.

Hecke, die, 1) Gebüsch, s. Dornbusch, Dornhecke. 2) Die Hecke um einen Weingarten, מְשׂוּכַת הַכֶּרֶם. Eine Hecke um Etwas ziehen, שׂוּךְ בְּעַד, s. Umzäunen.

Her, ein Umstandswort, welches im Hebräischen gewöhnlich nicht ausgedrückt wird, 1) eine Annährung aus der Ferne nach dem Redenden. Komme her (hier her), daß ich dich zum König schicke, בּוֹא הִנֵּה וַאֲשַׁלְּחָה אֹתְךָ אֶל הַמֶּלֶךְ. Tritt her zu mir, גְּשָׁה אֵלַי. Sie jauchzen vom Meere her, צָהֲלוּ מִיָּם. Elliptisch. Nur Waffen her! תְּנוּ לִי כְּלֵי מִלְחָמָה. 2) Von einer Zeit. Von Alters her, מִקֶּדֶם, מִימֵי קֶדֶם. Einige Jahre her, זֶה שָׁנִים מִסְפָּר.

Herabbringen, bringt ihn herab zu mir, הוֹרִידֻהוּ אֵלַי; (fig.) seine Verschwendung hat ihn herabgebracht, פִּזּוּר מָמוֹנוֹ הוֹרִיד אוֹתוֹ מַטָּה מָּטָּה.

Herabgehen, von dem Berge, oder den Berg, יָרַד מִן הָהָר.

Herabheben, hebt ihn herab, vom Pferde, הוֹרִידֻהוּ מֵעַל הַסּוּס.

Herabhängen, mit herabhängenden Binden auf dem Haupte, סְרוּחֵי טְבוּלִים בְּרָאשֵׁיהֶם.

Herabwürdigen, Einen, הוֹרִיד כְּבוֹד נְבַל אִישׁ. הָיִיתִי אִישׁ לֶעָפָר. Ich bin herabgewürdiget, הָיִיתִי זוֹלֵלָה, s. Entwürdigen.

Herabsetzen, den Preis des Getraides, הַמְעֵט אֶת מְחִיר הַדָּגָן; fig. er hat mich öffentlich herabgesetzt, הִבְזַנִי בְּעֵינֵי הָעָם. נְתָנַנִי לְחֶרְפָּה וּלְקֶלֶס לְעֵינֵי הַשָּׁמֶשׁ.

Herablassen, 1) man ließ ihn mit Stricken herab הוֹרִידֻהוּ בַּחֲבָלִים. 2) Der Fürst war herablassend gegen mich, הַשַּׂר דִּבֵּר אֵלַי טוֹבוֹת.

Herabnehmen, einen Leichnam vom Galgen, הוֹרִיד נִבְלַת אָדָם מֵעַל הָעֵץ.

Herabfließen, die von oben herabfließenden Wasser, הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְמָעְלָה

Herabrinnen, er ließ seinen Geifer herabrinnen auf seinen Bart, הוֹרִיד רִירוֹ אֶל זְקָנוֹ.

Herabstürzen, durch das Fenster, נָפַל בְּעַד הַחַלּוֹן. Er sprach: stürzt sie herab: וַיֹּאמֶר שִׁמְטוּהָ.

Herabschicken, schicke ihn herab zu mir, צַוֵּהוּ לָרֶדֶת אֵלַי.

Herabspringen, er sprang vom Wagen herab, וַיֵּרֶד וַיִּפֹּל מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה.

Heranwachsen, der Knabe wuchs heran, וַיִּגְדַּל הַנַּעַר.

Heraunahen, deine Tage nahen heran zum Tode, קָרְבוּ יָמֶיךָ לָמוּת

Heroisch, eine heroische That, גְּבוּרָה, s. Heldenthat, Heldenmüthig.

Herold, der, des Friedens, מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם. Ein Herold rief aus allen Kräften, וְכָרוֹזָא קָרֵא בְחָיִל

Herum, 1) allein stehend. Um die Stadt herum, סָבִיב לָעִיר. 2) In Verbindung mit den folgenden Zeitwörtern. Die hier fehlenden Zusammensetzungen s. unter Umher.

Herumgehen, 1) um die Stadt, סָבַב, הִקִּיף אֶת הָעִיר 2) In der Stadt, סָבַב בָּעִיר. 3) Diese Sache geht mir im Kopfe herum, אֶדְאַג מֵהַדָּבָר הַזֶּה, s. Beunruhigen.

Herumdrehen, sich, פָּנָה אַחֲרָיו.

Herumwerfen, Kleidungsstücke, פִּזֵּר אֶת הַבְּגָדִים.

Herumsitzen, um den Tisch, יָשַׁב סָבִיב לַשֻּׁלְחָן.

Herumsein, sie sind immer um ihn herum, יַקִּיפוּהוּ תָּמִיד.

Herumlaufen, in den Straßen, רָצוֹא וָשׁוֹב בָּרְחוֹבוֹת.

Herumliegen, die Kleider liegen im Zimmer herum, הַבְּגָדִים פְּזוּרִים בַּחֶדֶר.

Herumführen, Einen in der Stadt, הוֹלִיךְ אִישׁ בָּעִיר הֵנָּה וָהֵנָּה.

Herumstehen, 1) sie standen um mich herum, עָמְדוּ סְבִיבוֹתַי. 2) Die Gefäße stehen herum, הַכֵּלִים אֵינָם בִּמְקוֹמָם.

Herumschleppen, Etwas, von Hunden, סָחַב אֶת.

Herunter, 1) in eigentlicher Bedeutug, z. B. herunterfallen, s. Herab; 2) fig. die folgenden Zusammensetzungen.

Herunter bringen, Einen, ihn arm machen, הוֹרִישׁ אִישׁ.

Herunter handeln, Etwas vom Preise, גָּרַע מִמְּחִיר.

Herunter machen, Einen wegen Etwas, הוֹכִיחַ אִישׁ מְאֹד עַל דָּבָר.

Herunter kommen, er ist seit zwei Jahren herunter gekommen, מָךְ, מָטָה יָדוֹ זֶה שְׁנָתַיִם יָמִים.

Herunter reißen, Etwas, s. Schmähen.

Heraus, 1) alleinstehend. Heraus! צֵא, צְאוּ אֵלַי. Nur heraus damit! הוֹצִיא הַדְּבָרִים מִפִּיךָ. 2) In folgenden Zusammensetzungen:

Herausbringen, 1) bringe mir das Gefäß heraus, הוֹצִיא אֵלַי אֶת הַכְּלִי. 2) Ich kann den Nagel nicht — לֹא אוּכַל לְהָמִישׁ הַיָּתֵד מִמְּקוֹמָהּ. Einen Flecken — *הָסֵר הַכֶּתֶם מִן. 3) Man kann kein Wort von ihm — לֹא יוֹצִיא מִלָּה מִפִּיו.

Herausgeben, 1) gib deinen Sohn heraus, daß er sterbe, הוֹצֵא אֶת בִּנְךָ וְיָמֹת. 2) Einem einen Pfennig, *הָשֵׁב פְּרוּטָה לְ. 3) Ein Werk, *הוֹצִיא סֵפֶר לָאוֹר בִּדְפוּס.

Herausgehen, gehe heraus zu mir, צֵא אֵלַי.

Heraushelfen, Einem aus dem Wagen, עָזַר אִישׁ לָרֶדֶת מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה.

Herauswerfen, wirf es mir zum Fenster heraus, הַשְׁלִיכֵהוּ אֵלַי בְּעַד הַחַלּוֹן.

Heraussagen, ich will es ihm frei heraussagen, was ich denke, אֲדַבֵּר אֵלָיו כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבִי.

Herauslassen, ich lasse ihn nicht heraus, לֹא אֶתְּנֶנּוּ לָצֵאת הַחוּצָה.

Herauslocken, ein Geheimniß aus Einem, פִּתָּה אִישׁ לְגַלּוֹת הַסּוֹד.

Herausnehmen, als sie das Geld herausnahmen, aus dem Tempel, בְּהוֹצִיאָם אֶת הַכֶּסֶף.

Herausfahren, es fuhr ihm so heraus, בִּטֵּא בִשְׂפָתָיו.

Herausfinden, ich kann mich aus diesem Garten nicht — לֹא אֶמְצָא אֶת מְבוֹא הַגַּן הַזֶּה לָצֵאת מִמֶּנּוּ.

Herausziehen, Einen aus dem Wasser, מָשָׁה, הִמְשָׁה אִישׁ מִמַּיִם.

Herauskommen, 1) komme heraus zu mir, צֵא אֵלַי. 2) Es kommt nichts dabei heraus, אֵין בֶּצַע בַּדָּבָר הַזֶּה.

Herausreißen, 1) eigentl., s. Ausreißen. 2) Einen aus der Noth, חִלֵּץ אִישׁ מִצָּרָה.

Herausschauen, zum Fenster, הִשְׁקִיף בְּעַד הַחַלּוֹן.

Herausstrecken, die Zunge, הֶאֱרִיךְ לָשׁוֹן.

Heraufbringen, bringe ihn herauf zu mir, הַעֲלֵהוּ אֵלַי.

Heraufkommen, komme zu mir herauf, עֲלֵה אֵלַי.

Herein! בּוֹא, s. Hereinkommen.

Hereinbringen, bring' es herein, הֲבִיאֵהוּ אֵלַי הַחַדְרָה.

Hereinlassen, man ließ Niemand herein, לֹא נְתָנוּ אִישׁ לָבוֹא הַבַּיְתָה, אֶל הָעִיר.

Hereinkommen, komme herein, Gesegneter des Herrn! בּוֹא בְּרוּךְ יְיָ.

Hereinrufen, rufe ihn herein, קְרָא לוֹ וְיָבוֹא אֵלַי הַחַדְרָה.

Herbei eilen, er ruft, und seine Kinder eilen herbei vom Meere, הוּא יִשְׁאַג וְיֶחֶרְדוּ בָנִים מִיָּם.

Herbst, der, יְמֵי הַבָּצִיר, עֵת הָאָסִיף.

Herbstlich, כְּמוֹ בִּימֵי הַבָּצִיר.

Herbstmonat, der, חֹדֶשׁ הַבָּצִיר, s. September.

Herbe, eingentlich *חָרִיף. Ein herber Schmerz, כְּאֵב אָנוּשׁ.

Herberge, die, מָלוֹן.

Herbringen, s. Herreichen.

Herbestellen, ich habe ihn herbestellt, יוֹדַעְתִּיו אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה׃

Hergang, der, erzähle mir den ganzen — סַפֵּר לִי כָּל הַדָּבָר הַזֶּה.

Hergeben, 1) gib mir das Brod her, הַגִּישָׁה נָא לִי הַלָּחֶם. 2) Sich zu Etwas schlechtes — הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרָע.

Hergehen, gehe her, גְּשָׁה, קְרַב אֵלַי, הֵנָּה.

Härte, die, des Herzens, קְשִׁי הַלֵּב. Der Reiche antwortet mit Härte, עָשִׁיר יַעֲנֶה עַזּוֹת. Die Arbeit, die sie ihnen auflegten mit Härte, הָעֲבֹדָה אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ.

Hertreten, s. Hergehen.

Herlangen, s. Herreichen.

Herling, der, plur. die Herlinge, unreife Weinbeeren, בֹּסֶר, בֵּסֶר, בְּאֻשִׁים.

Herleiten, ein Wort von einem andern, *גָּזוֹר מִלָּה מִמִּלָּה.

Hernach, אַחַר, אַחֲרֵי כֵן. Hernach nahmen sie das Mittagmahl ein, אַחֲרֵי כֵן אָכְלוּ אֶת לֶחֶם הַצָּהֳרָיִם.

Hernieder, s. Herab.

Hernehmen, 1) wo soll ich das Geld —? אָנָה אֶמְצָא, אַיֵּה אֵיפֹה אַשִּׂיג סַךְ הַכֶּסֶף הַזֶּה. 2) Einen — s. Herunter machen.

Herfallen, über Einen, הִתְנַפֵּל עַל אִישׁ; über die Beute gierig — עָטָה אֶל הַשָּׁלָל.

Hervor, מִבֵּין. Aus den Zweigen hervor lassen sie ihre Stimme ertönen, מִבֵּין עֳפָאִים יִתְּנוּ קוֹל.

Hervorbringen, 1) die Erde bringt ihre Gewächse hervor, הָאָרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָהּ. 2) Worte — הוֹצִיא מִלִּים מִפִּיו. Der Mund des Gerechten bringt Weisheit hervor, פִּי צַדִּיק יָנוּב חָכְמָה. In seiner Verlegenheit brachte er unzusammenhängende Reden stotternd hervor, בְּתִמְהוֹן לִבּוֹ הוֹצִיא לַהַג דְּבָרִים בְּלִי סְדָרִים מִפִּיו.

Hervorbrechen, der Hinterhalt brach hervor von seinem Orte, הָאֹרֵב מֵגִיחַ מִמְּקוֹמוֹ. Die Quellen brachen hervor, נִבְקְעוּ הַמַּעְיָנוֹת. Dein Licht bricht hervor wie die Morgenröthe, יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ.

Hervorgehen, יָצָא מִן. Hervorgegangen aus seinen Lenden, יֹצְאֵי חֲלָצָיו.

Hervorthun, sich, s. Auszeichnen, Uebertreffen.

Hervorfließen, das Wasser floß hervor unter der Schwelle des Hauses, הַמַּיִם יֹצְאִים מִתַּחַת מִפְתַּן הַבַּיִת.

Hervorziehen, im Allgemeinen, הוֹצִיא מִן. Ja, du zogst mich hervor aus dem Mutterleibe, כִּי אַתָּה גֹחִי מִבֶּטֶן אִמִּי.

Hervorragen, über Alle, גָּבֹהַּ מִכֹּל, s. Emporragen. Er ragt durch seine wissenschaftlichen Leistungen über alle seine Landsleute hervor, הוּא גָבַהּ וְנִשָּׂא בִּתְבוּנוֹת כַּפָּיו עַל כָּל בְּנֵי אַרְצוֹ.

Hervorsprudeln, פִּכָּה מִן. Das Wasser sprudelte hervor von der rechten Seite, וְהִנֵּה מַיִם מְפַכִּים מִן הַכָּתֵף הַיְמָנִית.

Herz, das, לֵב, לֵבָב, plur. לְבָבִים, לְבָבוֹת; לִבָּה, plur. לִבּוֹת. 1) Eigentl. Einem den Degen durch das Herz stoßen, תָּקַע הַחֶרֶב בְּלֵב אִישׁ. Warum schmachtet dein Herz? מָה אֲמֻלָה לִבָּתֵךְ, s. Brechen, Abstoßen, Pochen u. s. w. 2) Gemüthsempfindung. Etwas zu Herzen nehmen, הֵשִׁיב, שׂוּם, נָתַן אֶל לִבּוֹ זֹאת. Das geht zu Herzen, תִּגַּע עַד הַלֵּב. Es geht ihm nicht vom Herzen, לֹא יְדַבֵּר כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ. Ich habe kein Herz zu ihm, לֹא יִבְטַח בּוֹ לִבִּי. Ich kann es nicht über das Herz bringen, יְמַנְּעֵנִי לִבִּי מֵעֲשׂוֹת זֹאת. Ich will dir mein ganzes Herz entdecken, אַגִּיד לְךָ אֶת כָּל לִבִּי. Einen von ganzem Herzen lieben, אָהַב אִישׁ בְּכָל לְבָבוֹ. 3) Gewissen. Dem David aber schlug das Herz, וַיַּךְ לֵב דָּוִד אֹתוֹ. 4) Muth. Er hat Herz wie ein Löwe, לִבּוֹ כְּלֵב הָאַרְיֵה. Das Herz entfiel ihnen, וַיֵּצֵא לִבָּם.

Herzhaft, er benimmt sich herzhaft in der Schlacht und in den Tagen der Gefahr, הוּא יֵרֵד בְּאוֹמֶץ לֵב אֶל הַמִּלְחָמָה, וְיָעֹז בִּימֵי רָעָה בְּרֹב כֹּחַ, s. Beherzt, Muthig.

Herzu treten, נָגַשׁ, קָרַב אֶל.

Herzweh, das, כְּאֵב לֵב.

Herzlos, er ist, טָפַשׁ לִבּוֹ, יְאַמֵּץ לְבָבוֹ.

Herzlich freuen, sich, שָׂמֵחַ בְּכָל לִבּוֹ. Süß ist Einem der Freund durch einen herzlichen Rath, מֶתֶק רֵעֵהוּ מֵעֲצַת נָפֶשׁ.

Herzeleid, das, מֹרַת רוּחַ.

Herzenswunsch, der, תַּאֲוַת הַלֵּב.

Herkommen, 1) komme her, גְּשָׁה אֵלַי; 2) s. Abstammen.

Herkömmlich, auf die herkömmliche Weise, כְּפִי דֶרֶךְ (*מִנְהַג) אֲבוֹתֵינוּ.

Herkunft, die, s. Abkunft.

Herr, der, 1) überhaupt. Der Herr des Hauses, בַּעַל הַבַּיִת. Die Frau ist hier Herr im Hause, הָאִשָּׁה שֹׂרֶרֶת בַּבַּיִת הַזֶּה. Er ist nicht Herr über seine Leidenschaften, אֵינֶנּוּ מֹשֵׁל בְּרוּחוֹ. 2) Der Herr des Knechtes, אֲדוֹן הָעֶבֶד. Sein Herr, אֲדֹנָיו Der Herr des Landes, אֲדֹנֵי הָאָרֶץ. Der Herr der Herren (Gott) אֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים.

Herrufen, rufe meinen Sohn her, קְרָא לִי לִבְנִי.

Herrühren, von Krankheiten, s. Unmäßigkeit.

Herreichen, reiche mir her und ich will essen, הַגִּישָׁה לִי וְאוֹכְלָה. Reiche her das Tuch, הָבִי הַמִּטְפַּחַת.

Herrlich, 1) ein herrlicher Baum, עֵץ הָדָר, נֶחְמָד. Ein herrliches Land, אֶרֶץ חֶמְדָּה. Ich will dir eine herrliche Besitzung geben, אֶתֵּן לְךָ נַחֲלַת צְבִי. Ein herrlicher Weinstock, גֶּפֶן אַדֶּרֶת. Herrliche Jünglinge, בַּחוּרֵי חֶמֶד. 2) Von Gott. Um dir einen herrlichen Namen zu machen, לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם תִּפְאָרֶת. Er hat Herrliches vollführt, עָשָׂה גֵאוּת.

Herrlichkeit, die, הָדָר, הֲדָרָה, אֶדֶר, אַדֶּרֶת. Die Herrlichkeit Gottes, כָּבוֹד, הוֹד אֱלֹהִים. Das Haus meiner — בֵּית תִּפְאַרְתִּי. In der Volksmenge besteht des Königs — בְּרָב עָם הַדְרַת מֶלֶךְ. Der Mensch verweilt nicht bei seiner — אָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין. Die Herrlichkeit seines Schmuckes צְבִי עֶדְיוֹ.

Herrenlos, Diese sind, לֹא אֲדֹנִים לָאֵלֶּה. Dieser Hund ist herrenlos, הַכֶּלֶב הַזֶּה אֵין לוֹ אָדוֹן.

Herrschaft, die, 1) die Gewalt, Andern zu befehlen, מֶמְשָׁל, מֶמְשָׁלָה, מֹשֶׁל, הַמְשֵׁל, מִשְׂרָה, שִׁלְטוֹן. 2) Die hohen Herrschaften, הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים, שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ.

Herrschsüchtig sein, הֵפִיץ לָשׂוֹר.

Herrschen, über ein Volk, מָשַׁל בָּעָם, שׂוּר עַל הָעָם. Du maßest dir an, auch zu herrschen über uns, תִּשְׂתָּרֵר עָלֵינוּ גַּם הִשְׂתָּרֵר. Jetzt zeige, wie man über Israel herrscht, עַתָּה תַּעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל יִשְׂרָאֵל. Herrschet über die Fische des Meeres רְדוּ בִּדְגַת הַיָּם. Laß kein Unrecht über mich herrschen, אַל תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן.

Herrscher, der, מֹשֵׁל, plur. מֹשְׁלִים; שַׁלִּיט, plur. שַׁלִּיטִים.

Herrscherin, er entfernte sie, daß sie nicht mehr Herrscherin sei, וַיְסִירֶהָ מִגְּבִירָה.

Herstammen, er stammt von Fürsten her, צוּר חֻצַּבוֹ נְדִיבֵי עַמִּים וְרוֹזְנֵי אָרֶץ, s. Abstammen.

Herstellen, 1) stelle das Gefäß her, הַצֵּג הֵנָּה אֶת הַכֶּלִי. 2) Er stellte her den zerstörten Altar, רִפֵּא אֶת הַמִּזְבֵּחַ הֶהָרוּס.

W ו

Waare, die, מַעֲרָב, סְחוֹרָה; auch (nach Einigen) כְּנָעָה. Waaren, מַעֲרָבִים, מַקָּחוֹת. Als deine Waaren über die Meere ausgeführt wurden בְּצֵאת עִזְבוֹנַיִךְ מִיַּמִּים.

Waarenlager, das, אוֹצַר הַסְּחוֹרָה, הַמַּקָּחוֹת, מַעַרְבֵי הַסַּחַר.

Wagner, der, עֹשֶׂה עֲגָלוֹת.

Wage, die, פֶּלֶס, מֹאזְנַיִם. Sie wägen Silber auf der Wage כֶּסֶף בַּקָּנֶה יִשְׁקֹלוּ, s. Richtig, Unrichtig, Falsch.

Wagebalken, der, קְנֵה הַמֹּאזְנַיִם.

Wagen, 1) sein Leben, שׂוּם נַפְשׁוֹ בְּכַפּוֹ, הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד. 2) Wer ist es, der es gewagt hat, Solches zu thun? מִי הוּא זֶה אֲשֶׁר מְלָאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן? Wenn man ein Wort an dich wagte, הֲנִסָּה דָבָר אֵלֶיךָ.

Wagen, der, עֲגָלָה, plur. עֲגָלוֹת; מֶרְכָּבָה, מֶרְכָּב, plur. מַרְכָּבוֹת. Warum säumt sein Wagen zu kommen? מַדּוּעַ בֹּשֵׁשׁ רִכְבּוֹ לָבוֹא. Die Wagen Pharao's, רִכְבֵי פַּרְעֹה. Eiserne Wagen, רֶכֶב בַּרְזֶל. Er, der Wolken macht zu seinem Wagen הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ.

Wagenburg, die, מַעְגָּלָה.

Wagensitz, der, מֶרְכָּב. Sein Wagensitz ist von Purpur, מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן.

Wagenlenker, Wagenführer, der, רַכָּב, עַגְלוֹן, בַּעַל הָעֲגָלָה.

Wagenpferd, das, סוּס לְמֶרְכָּב.

Wagenkämpfer, der, שָׁלִישׁ. Er nahm alle Wagen Egyptens und Wagenkämpfer auf einen jeden, וַיִּקַּח כֹּל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלִשִׁים עַל כֻּלּוֹ.

Wagschale, die, כַּף מֹאזְנַיִם*.

Wahl, die, בְּחִירָה*. Die Wahl steht dir frei, בְּחַר לְךָ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. Die Wahl der Volksvertreter, בְּחִירַת יוֹעֲצֵי הָעָם.

Wahlspruch, der, מָשָׁל, מַרְגְּלָא בְּפוּמֵיהּ, s. Denkspruch.

Wahn, der, מַחֲשֶׁבֶת שָׁוְא. Warum hegt ihr den eitlen Wahn? לָמָּה זֶּה הֶבֶל תֶּהְבָּלוּ.

Wahnsinn, der, שִׁגָּעוֹן.

Wahnsinnig sein, הִשְׁתַּגֵּעַ. Sich Wahnsinnig stellen, שַׁנֵּה אֶת טַעְמוֹ. Ein Wahnsinniger Mensch, אִישׁ מְשֻׁגָּע, plur. מְשֻׁגָּעִים.

Wahr, 1) die Sache ist — אֱמֶת הַדָּבָר. Wahr werden, הֵאָמֵן, s. Bewähren. Ein wahrer Freund, אֹהֵב נֶאֱמָן. Der wahre Gott, אֱלֹהֵי אֱמֶת, אֱלֹהֵי אָמֵן. 2) So war ich lebe! חֵי נַפְשִׁי. (Wenn Gott schwört, חַי אָנִי.) So war Gott lebt! חַי אֵל. 3) Nicht wahr, du hast es gehört? הֲלֹא שָׁמַעְתָּ.

Wahrhaft, ein wahrhafter Zeuge, עֵד אֱמֶת, עֵד אֱמוּנִים.

Wahrheit, die אֱמֶת, אֱמוּנִים. Wahrheit verbreitet, Wer Recht verkündiget, יָפִיחַ אֱמוּנָה יַגִּיד צֶדֶק.

Wahrsagen, חָזָה, s. Weissagen.

Wahrsager, der, von falschen Propheten, קֹסֵם, plur. קֹסְמִים, יִדְּעֹנִים.

Wahrsagerei, die, קֶסֶם, מַחֲזֵה שָׁוְא, חֲזוֹן שֶׁקֶר.

Wahrlich, אָמְנָם, אֻמְנָם, אָמְנָה.

Wahrnehmen, s. Bemerken.

Waten, durch Sümpfe, עָבַר בַּאֲגַמִּים. Er watet durch den Gassenkoth, הוּא יַעֲבֹר דָּלוּחַ בְּטִיט הוּצוֹת.

Waise, die, יָתוֹם. Waisen, יְתוֹמִים, בְּנֵי חֲלוֹף.

Wach, ich bin, עֵר, עֵר אָנֹכִי.

Wachhabend, die wachhabenden Männer, אַנְשֵׁי הַמִּשְׁמָר.

Wachholderbaum, der, (nach Einigen) רֹתֶם, s. Ginsterstrauch.

Wachsam sein, שָׁקַד.

Wachsamkeit, die, שְׁקִידָה*.

Wachthurm, der, מִגְדַּל נוֹצְרִים.

Wachtel, die, שְׂלָו, plur. שַׂלְוִים.

Wachs, das, דּוֹנַג.

Wachsthum, der, eines Baumes, צְמִיחַת הָעֵץ*.

Wachsen, 1) von Pflanzen und Bäumen, צָמַח, שָׂגָה. Er läßt Gras wachsen für das Vieh, מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה. Von Haaren, צָמַח. Die Haare wachsen lassen, גַּדֵּל שְׂעַר רֹאשׁוֹ. Auf diesem Baume wachsen schöne Früchte הָעֵץ הַזֶּה יַעֲשֶׂה, יִתֵּן פְּרִי יָפֶה. 2) Das Wasser ist stark gewachsen, גָּבְרוּ וְרָבּוּ הַמַּיִם.

Wache, die, מִשְׁמָר, צְפִית. Ich stand auf der Wache, עַל מִשְׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה. Wachen ausstellen, הֶעֱמִד מִשְׁמָרוֹת.

Wachen, 1) ich schlafe und mein Herz wacht, אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר. Ich habe die ganze Nacht gewacht, הָיִיתִי עֵר, לֹא נָתַתִּי שֵׁנָה לְעֵינַי כָּל הַלָּיְלָה. Ich wachte, und war wie ein einsamer Vogel, שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד. 2) Wache halten. Vergebens wacht der Wächter, שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר. An der Thür — שָׁקַד עַל הַדֶּלֶת. Ihr habt nicht über euren Herrn gewacht, לֹא שְׁמַרְתֶּם עַל אֲדֹנֵיכֶם.

Wald, der, יַעַר, חֹרֶשׁ. Wälder יְעָרִים, יְעָרוֹת, חֳרָשִׁים.

Waldochs, Waldstier, der, רְאֵם, plur. רְאֵמִים.

Waldteufel, die, שֵׁדִים, שְׂעִירִים.

Waldig, eine waldige Gegend, אֶרֶץ יְעָרִים.

Waldesel, der, פֶּרֶא, עָרוֹד. Ein junger, עַיִר פֶּרֶא.

Walten, 1) mit Etwas schalten und — שָׁלַט בְּ, s. Schalten. 2) Mächtig waltet seine Liebe über uns, גָּבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ.

Wall, der, der Belagerer, סֹלְלָה. Einen aufwerfen, שָׁפַךְ סֹלְלָה. Wälle, סֹלְלוֹת.

Wallach, der, סוּס כָּרוּת.

Wallung, die, er bringt die Tiefe in Wallung, wie einen Topf, יַרְתִּיחַ כַּסִּיר מְצוּלָה; (fig.) mein Inneres ist in Wallung gebracht, מֵעַי רֻתְּחוּ.

Wallen, 1) das Wasser wallt im Topfe רָתְחוּ מֵי הַסִּיר. 2) Ich wallte zum Hause Gottes, unter Jubel, אֶדַּדֵּם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה.

Wallfahrt, die Tage meiner Wallfahrt (das irdische Leben) יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי, s. Pilgerjahre, Pilgerschaft.

Wallfahrten, s. Wallen.

Wallfisch, der, תַּנִּין, plur. תַּנִּינִים.

Walze, die, מַעְגִּילָה*.

Walker, der, כֹּבֵס, מְכַבֵּס.

Wampe, die, כְּרֵשׂ, מַפְּלֵי בָשָׂר.

Wann? מָתַי? Bis wann? עַד אָנָה, עַד מָתַי, לְמָתַי, s. Wenn.

Wange, die, לְחִי, plur. לְחָיַיִם. Wie des Granatapfels Hälfte deine Wange, כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ.

Wand, die, כֹּתֶל, קִיר, חַיִץ. Wände, קִירוֹת.

Wandel, der, eines Menschen, דֶּרֶךְ, אֹרַח הָאָדָם.

Wandelbar, s. Veränderlich.

Wandeln, הָלַךְ, הִתְהַלֵּךְ.

Wandelsterne, die, כּוֹכְבֵי לֶכֶת*.

Wandergeräthe, die, כְּלֵי גוֹלָה.

Wandern, הָלַךְ, אָרַח; ins Exil, גָּלָה, הָלַךְ בַּגּוֹלָה.

Wandersmann, der, s. Wanderer.

Wanderer, der, הֵלֶךְ, עֹבֵר אֹרַח, אֹרֵחַ, אֹרֵחַ. Die Wanderer, עֹבְרֵי דֶרֶךְ.

Wanderschaft, die, מְגוּרִים.

Wanne, die, 1) s. Wurfschaufel, Schwinge; 2) s. Badewanne, Waschwanne.

Wannen, von, מֵאַיִן, s. Woher.

Wanst, seinen Wanst füllen, מַלֵּא כְּרֵשׂוֹ.

Wanze, die, פִּשְׁפֵּשׁ*.

Wankelmüthig, er ist, אֵינֶנּוּ נָכוֹן, לִבּוֹ, רוּחוֹ.

Wanken, 1) eig. (von der Erde) מוֹט, הִתְמוֹטֵט, נוּעַ. Mein Fuß wankt, מָטָה רַגְלִי. Meine Tritte wanken nicht, בַּל נָמוֹטּוּ פְעָמַי. Ich wanke nicht, לֹא אֶמְעַד. Ein wankender Fuß, רֶגֶל מוּעָדֶת. Ein Wankender, כּוֹשֵׁל, נִכְשָׁל. Wankende Kniee, בִּרְכַּיִם כּוֹשְׁלוֹת. Wie das Rohr im Wasser wankt, כַּאֲשֶׁר יָנוּד הַקָּנֶה בַּמַּיִם. 2) Sein fester Sinn wankt nicht, לִבּוֹ הַנָּכוֹן לֹא יִסּוֹג אָחוֹר, s. Schwanken.

Wanken, das, der Kniee, פִּיק בִּרְכַּיִם. Er wankt wie die Bäume des Waldes vom Winde bewegt, הוּא נָע כְּנוֹעַ עֲצֵי יַעַר מִפְּנֵי רוּחַ.

Was, 1) als Fragewort. Was suchst du? מַה תְּבַקֵּשׁ. Was ist das für ein Traum? מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה. Was hast du uns gethan! מָה עָשִׂיתָ לָנוּ. 2) Als beziehendes Fürwort. Was er mir zeigen wird, will ich dir sagen, וּדְבַר מַה־יַּרְאֵנִי וְהִגַּדְתִּי לָךְ. Das, was du mir erzählt hast, הַדָּבָר אֲשֶׁר סִפַּרְתָּ לִי.

Wasser, das, 1) der Schnee wird zu Wasser, הַשֶּׁלֶג יִהְיֶה לְמַיִם. Das Wasser unseres Brunnes ist gut, טוֹבִים מֵי בְאֵרֵנוּ. Mein, dein — מֵימַי, מֵימֶיךָ. 2) Von Flüssen, Seen. Er geht hinaus an das Wasser, הִנֵּה יוֹצֵא הַמָּיְמָה. Ein stilles, reißendes — מֵי מְנוּחוֹת, מַיִם שֹׁטְפִים. 3) Die Augen stehen ihm voll Wasser, עֵינָיו מְלֵאוֹת דִּמְעָה. Meinem Auge entstürzt das Wasser — עֵינִי יֹרְדָה מַיִם. Das Wasser abschlagen, הִשְׁתִּין, הִזִּיל מֵי רַגְלַיִם.

Wassereimer, der, דְּלִי.

Wasserbehältniß, das, מִקְוֵה מַיִם, s. Zisterne.

Wassergraben, der, תְּעָלָה מְלֵאָה מַיִם.

Wassersammlung, die, מִקְוֵה הַמַּיִם.

Wassersucht, die, הַדְרֵקוֹן*.

Wasserthiere, die, חַיּוֹת הַשּׁוֹכְנוֹת בַּמַּיִם; kleine שֶׁרֶץ הַמַּיִם.

Wassertropfen, der, נֶטֶף, נֵטֶף מַיִם, plur. נִטְפֵי מָיִם.

Wasserleitung, die, צִנּוֹר, תְּעָלָה.

Wasserrinnen, die, zum Tränken des Viehes, רְהָטִים, s. Tränkrinne.

Wasserreich, ein wasserreiches Land, אֶרֶץ נְחָלִים

וּנְהָרוֹת. Eine wasserreiche Weide, הַמִּרְעֶה כֻּלָּהּ מַשְׁקֶה.

Wasserreich, das, הַמַּיִם וּמְלוֹאָם.

Wasserfluth, die, זֶרֶם מַיִם, שִׁפְעַת מַיִם, מַבּוּל הַמַּיִם.

Wasserquellen, die, מַעְיָנֵי, אֲפִיקֵי מַיִם, s. Quelle.

Waffnen, sich, חָגַר כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ. Mit gewaffneter Hand, חָגוּר כְּלֵי מִלְחָמָה, s. Bewaffnen, Rüsten.

Waffe, die, אָזֶן, כְּלִי מִלְחָמָה, *כְּלִי זַיִן. Eine eiserne Waffe, נֵשֶׁק בַּרְזֶל. Seine Waffen, כֵּלָיו, כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ. Werkzeuge des Frevels ihre Waffen, (nach Einigen) כְּלֵי חָמָס מְכֵרֹתֵיהֶם. Zu den Waffen greifen, הִתְאַזֵּר לַמִּלְחָמָה.

Waffenburg, die, gebaut zur — בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת.

Waffenträger, der, נֹשֵׂא כֵלִים.

Waffenstillstand, der, man schloß einen fünftägigen — הִתְאַחֲדוּ לְהַשְׁבִּית הַמִּלְחָמָה עַד כְּלוֹת הַיּוֹם הַחֲמִישִׁי.

Wappen, das, eines Fürsten, *הַצִּיּוּר בְּחוֹתַם הַשַּׂר.

Wappnen, sich, s. Waffnen.

Wackeln, der Tisch wackelt, הַשֻּׁלְחָן יָנוּעַ.

Wackere, eine wackere Frau, אֵשֶׁת חַיִל, אִשָּׁה יְקָרָה. Eine wackere Frau ist die Krone ihres Mannes, אֵשֶׁת חַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. Wackere Männer, אַנְשֵׁי חָיִל.

Warum? מַדּוּעַ, לָמָּה, עַל מָה. Warum so tief gebeugt, o meine Seele? מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי.

Warte, die, מִצְפֶּה. Der Wächter auf der Warte verkündet was er erblickt, הַצּוֹפֶה עַל הַמִּצְפֶּה אֵת אֲשֶׁר יִרְאֶה יַגִּיד.

Warten, 1) sieben Tage sollst du — שִׁבְעַת יָמִים תּוֹחֵל. Bis zum Morgen — חַכֵּה עַד אוֹר הַבֹּקֶר. Warte ein wenig, כַּתַּר לִי זְעֵיר. Ich habe mich müde gewartet, נִלְאֵיתִי בְּהוֹחִילִי, s. Harren. 2) Einen Kranken — s. Pflegen.

Warm sein, חָמַם, חַם. Dieses unser Brod war — זֶה לַחְמֵנוּ חַם. Mir wird — יֵחַם לִי. Sich warm anziehen, לָבַשׁ בְּגָדִים חַמִּים.

Warnung, die, מוּסָר, *אַזְהָרָה. Es soll eine Warnung sein den Völkern, die um dich herum sind וְהָיְתָה מוּסָר לַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָיִךְ.

Warnen, Einen, הִזְהִיר אִישׁ. Warne das Volk, הָעֵד בָּעָם. Gewarnt werden, sich warnen lassen הִזָּהֵר. Man hat uns nicht gewarnt, לֹא נִזְהַרְנוּ.

Warze, die, יַבֶּלֶת, *שׁוּמָא.

Waschbecken, das, אַגָּן, כִּיּוֹר לְרַחְצָה.

Waschgeschirr, das, mein — סִיר רַחְצִי.

Waschwanne, die, כְּלִי עֵץ לְכַבֵּס בּוֹ בְּגָדִים.

Waschen, das Gesicht, den Körper, רָחַץ פָּנָיו, בְּשָׂרוֹ. Sich waschen, הִתְרָחֵץ. Waschet euch, רַחֲצוּ. Du wurdest nicht mit Salzwasser gewaschen, (von neugebornen Kindern) הָמְלֵחַ לֹא הֻמְלַחַתְּ. Die Kleider — כַּבֵּס בְּגָדִים, s. Unschuld.

Wo, 1) Fragewort. Wo ist dein Bruder? אַיֵּה, אֵי אָחִיךָ. Wo bist du? אַיֶּכָּה. Wo ist er? אַיּוֹ. Wo hast du heute aufgeklaubt, und wo gesammelt? אֵיפֹה לִקַּטְתְּ הַיּוֹם וְאָנָה עָשִׂית. Wo ist der Sitz der Vernunft? אֵי זֶה מְקוֹם בִּינָה. Wo ist dein König, wo? אֱהִי מַלְכְּךָ אֵפוֹא. 2) An dem Orte, wo man schlachtet, בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט. Da, wo er sich krümmt, בַּאֲשֶׁר כָּרַע.

Wobei, s. Dabei.

Wogegen, s. Dagegen.

Wogen, die, des Meeres, מִשְׁבְּרֵי יָם.

Wogen, das wogende Meer, מֵימֵי הַיָּם הַמִּתְגָּעֲשִׁים.

Wodurch ist er arm geworden? בַּמֶּה נוֹרַשׁ.

Wohin, 1) wohin gehst du? אָנָה תֵלֵךְ. 2) Ueberall, wohin du gehst, בְּכֹל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ, כֹּל אֲשֶׁר תֵּלֶךְ שָׁם.

Wohl, 1) mir ist — טוֹב לִי. Geht es dir wohl? הֲשָׁלוֹם לָךְ. Damit es euch wohl gehe, לְמַעַן יִיטַב לָכֶם. 2) Laßt euch wohl sein! יִיטַב לִבְּכֶם. הֵיטִיבוּ אֶת לִבְּכֶם. 3) Du hast wohl daran gethan, הֵטִיבֹתָ, הֵיטַבְתָּ לַעֲשׂוֹת. 4) Auch mein Vater weiß es wohl, גַּם אָבִי יֹדֵעַ כֵּן. 5) Du hast es wohl gehört, הֲלֹא שָׁמַעְתָּ. 6) Wohl dir! אַשְׁרֶיךָ.

Wohl, das, הַטּוֹב, הַמּוֹעִיל, הָאֹשֶׁר. Ich that es zu deinem Wohle, עָשִׂיתִי זֹאת לְטוֹב לָךְ. Das Wohl der Stadt wird auch euer Wohl sein, בִּשְׁלוֹם הָעִיר יִהְיֶה לָכֶם שָׁלוֹם, s. Wohlfahrt.

Wohlan! הָבָה, לְכָה. Wohlan denn, laßt uns rechten! לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה.

Wohlauf, er ist, שָׁלוֹם לוֹ.

Wohlbeleibt, בָּרִיא מְאֹד. Mein Vater ist wohlbeleibt, אָבִי הוּא אִישׁ שָׁמֵן.

Wohlbehalten, שָׁלֵם, תָּמִים.

Wohlbefinden, erkundige dich nach seinem — שְׁאַל לִשְׁלוֹמוֹ.

Wohlgemuth, טוֹב, טוֹבִי לֵב, עַלְזֵי לֵב, שְׂמֵחֵי לֵב.

Wohlgefallen, das, רָצוֹן. Am Gebet der Redlichen hat er — תְּפִלַּת יְשָׁרִים רְצוֹנוֹ. Gott hat Wohlgefallen an seinen Verehrern רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו, בִּירֵאָיו.

Wohlgefällig sein, Gott, הָיָה לְרָצוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים. Ein volles Gewicht ist ihm — אֶבֶן שְׁלֵמָה רְצוֹנוֹ. Es wird nicht wohlgefällig aufgenommen, לֹא יֵרָצֶה. Möge mein Gebet ihm (Gott) wohlgefällig sein, יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי.

Wohlgeruch, der, רֵיחַ נִיחֹחַ. Statt des Wohlgeruches wird Modergeruch da sein, תַּחַת בֹּשֶׂם מַק יִהְיֶה.

Wohlhabend, er ist, יֵשׁ לוֹ הוֹן.

Wohl wollen, Einem, הִטָּה חֶסֶד אֶל אִישׁ. O, du hast mich so wohlwollend aufgenommen, וַתִּרְצֵנִי.

Wohlwollen, das, חֶסֶד, רָצוֹן. Er hat seine Bitte mit Wohlwollen aufgenommen, שָׁמַע אֶת שְׁאֵלָתוֹ בְּאַהֲבָה וְרָצוֹן טוֹב.

Wohlsein, das, s. Wohlbefinden.

Wohlthat, die, חֶסֶד, טוֹבָה. Er empfängt Wohlthaten, von dem Gott seines Heils, יִשָּׂא צְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. Alle seine Wohlthaten gegen mich כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי.

Wohlthun, Einem, 1) angenehm sein, טוֹב, עָרַב לְ. 2) Von Arzeneien, הוֹעִיל לְ. 3) Wohlthaten erzeigen, הֵיטִיב, עָשָׂה טוֹבָה עִם אִישׁ.

Wohlthätig sein, s. Wohlthun. Ein Wohlthätiger Sinn, נֶפֶשׁ בְּרָכָה. Ein wohlthätiger Regen, גֶּשֶׁם נְדָבוֹת, גִּשְׁמֵי בְרָכָה.

Wohlthätigkeit, die, חֶסֶד, צְדָקָה.

Wohlthäter, der, er ist mein — הוּא הַמֵּטִיב עִמִּי, הוּא הָעֹשֶׂה חֲסָדִים עִמִּי. Ein Wohlthäter der Armen, מַחֲזִיק יְדֵי עֲנִיִּים, פֹּרֵשׂ כַּפּוֹ לָעֲנִיִּים.

Wohllaut, der, s. Wohlklang.

Wohlleben, ein wohllebender Mann מִתְעַנֵּג, מִתְעַדֵּן.

Wohlleben, das, עֹנֶג. Dem Thoren geziemt nicht — לֹא נָאוֶה לִכְסִיל תַּעֲנוּג.

Wohlerzogene Knaben, נְעָרִים לִקְחֵי מוּסָר.

Wohlfahrt, die, טוֹבָה. Daß ich schaue die Wohlfahrt deiner Erwählten, לִרְאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ.

Wohlfeil kaufen, Etwas, קָנָה דָבָר בִּמְחִיר מְעַט.

Wohlverhalten, das, הַדֶּרֶךְ הַטּוֹב, הַנָּאוָה.

Wohlverstanden, (das heißt) לֵאמֹר.

Wohlklang, der, נְעִימַת הַקּוֹל*.

Wohlklingend, נָעִים, עָרֵב.

Wohlredner, der, befördert die Wissenschaft, מֶתֶק שְׂפָתַיִם יֹסִיף לֶקַח.

Wohlstand, der, 1) er lebt im — רַב הוֹנוֹ, חֵילוֹ; 2) s. Anstand.

Wohnort, der, dein — מְקוֹם שִׁבְתְּךָ. Der Wohnort deiner Herrlichkeit, מְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ.

Wohnhaft sein, an einem Orte, יָשַׁב בְּמָקוֹם.

Wohnhaus, das, בֵּית מוֹשָׁב.

Wohnung, die, בַּיִת, מוֹשָׁב, plur. מוֹשָׁבִים, מוֹשָׁבוֹת; מִשְׁכָּן, plur. מִשְׁכָּנִים, מִשְׁכָּנוֹת; שֶׁכֶן. Seine Wohnung sollt ihr aufsuchen, לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ. Die Bosheit weilt in ihrer — רָעוֹת בִּמְגוּרָם. Meine Wohnung wird abgebrochen, דּוֹרִי נִסַּע. Deine heilige — מְעוֹן קָדְשֶׁךָ, plur. מְעוֹנִים; im Codex, מְעוּנִים. Seine — מְעוֹנָתוֹ. Unsere Wohnungen, מְעוֹנוֹתֵינוּ. Eine ruhige — נָוֶה שַׁאֲנָן. Deine gerechte — נְוַת צִדְקֶךָ. Die Wohnung Gottes, נְאוֹת אֱלֹהִים.

Wohnsitz, der, מוֹשָׁב. Dein — מְכוֹן שִׁבְתְּךָ. In Zion ist sein — מְעוֹנָתוֹ בְּצִיּוֹן.

Wohnen, in einer Stadt, יָשַׁב, גּוּר, שָׁכַן, דּוּר בְּעִיר; Bei Einem — יָשַׁב, גּוּר עִם אִישׁ. Wohne bei mir, שֵׁב אִתִּי, בְּבֵיתִי. Wo wohnst du? אַיֵּה בֵּיתְךָ, מוֹשָׁבְךָ. Nunmehr wird mein Mann bei mir — הַפַּעַם יִזְבְּלֵנִי אִישִׁי. Besser der Aufenthalt in einem Kürbisgarten, als zu wohnen in den Pallästen der Frevler, טוֹב מְלוּנָה בְּמִקְשָׁה מִדּוּר בְּהֵיכְלֵי רְשָׁעִים. Ich ließ sie in Hütten — הוֹשַׁבְתִּים בַּסֻּכּוֹת; (fig.) ich ließ dort meinen

Namen — שִׁבַּנְתִּי שְׁמִי שָׁם. Laß kein Unrecht in deinem Zelte — אַל תַּשְׁכֵּן בְּאֹהָלְךָ עַוְלָה.

Wohnplatz, der, מוֹשָׁב. Nach ihren Wohnplätzen, לְמוֹשְׁבוֹתָם.

Woher, 1) woher kommst du? מֵאַיִן, אֵי מִזֶּה תָבוֹא. Woher weißt du das? מִי הִגִּיד לְךָ הַדָּבָר הַזֶּה. 2) Der Ort, woher er kam הַמָּקוֹם אֲשֶׁר מִשָּׁם בָּא.

Woselbst, an dem Orte, woselbst die Wolke ruhete. בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכָּן־שָׁם הֶעָנָן.

Woche, die, שָׁבוּעַ, שְׁבֻעַ, plur. שְׁבוּעִים, שָׁבֻעוֹת. Zwei Wochen שְׁבֻעַיִם. Drei volle Wochen שְׁלֹשָׁה שָׁבֻעִים יָמִים. Sieben volle Wochen sollen es sein שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה.

Wochenbett, das, הַיָּמִים אַחֲרֵי הַלֵּידָה (עֵת תִּשְׁכַּב הַיּוֹלֶדֶת עַל עֶרֶשׂ דְּוֹתָהּ). In das Wochenbett kommen, יָלַד.

Wochentag, der, s. Werktag.

Wochenfest, das, חַג שָׁבֻעוֹת.

Wochenkleid, das, s. Alltagskleid.

Wollust, die, עֶדְנָה, עֹנֶג. Sie lebten in — הִתְעַדְּנוּ. In Wollüsten schwelgen, הִתְעַלֵּס בְּאֳהָבִים.

Wollüstig, höre Dieses, du Wollüstige! שִׁמְעִי זֹאת עֲדִינָה.

Wollüstling, der, עָדִין, הָרֹדֵף אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים.

Wolle, die, צֶמֶר.

Wollen, wollene Kleider, בִּגְדֵי צֶמֶר.

Wollen, 1) einen Entschluß gefaßt haben, אָבָה. Ihr wolltet nicht hinaufziehen, לֹא אֲבִיתֶם לַעֲלוֹת. 2) Wünschen. Alles, was er will thut er. כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה. 3) Die Absicht haben. Er wollte ihn tödten, בִּקֵּשׁ הֲמִיתוֹ, לַהֲמִיתוֹ. Ich will mir ein Haus bauen, עִם לְבָבִי לִבְנוֹת לִי בַּיִת. 4) Das Schiff will sinken, הָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְטְבֹּעַ בַּמָּיִם. 5) Es mag über mich ergehen, was da will, וְיַעֲבֹר עָלַי מָה. 6) Wollte Gott, wir wären gestorben, מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ, לוּ מַתְנוּ. 7) Das Holz will nicht brennen, הָעֵץ לֹא יִבְעַר. Ich will hingehen, אֵלֵךְ שָׁמָּה.

Wolf, der, זְאֵב. Wölfe, זְאֵבִים.

Wollig, מְכֻסֶּה בְּעָבִים, s. Umwölken.

Wolke, die, עָנָן. Eine dichte, עָב. Wolken, עֲנָנִים, עָבִים, שְׁחָקִים, נְשִׂיאִים. Wenn ich Wolken über die Erde ziehen lasse, בְּעַנְנִי עָנָן עַל הָאָרֶץ.

Wolkenbruch, der, הֶעָנָן הַנִּבְקָע.

Wolkensäule, die, עַמּוּד הֶעָנָן.

Wolkenlos, לֹא עָבוֹת, s. Unbewölkt.

Womit, 1) womit mußt du gebunden werden, um dich zu schwächen? בַּמָּה תֵּאָסֵר לְעַנּוֹתֶךָ. 2) Der Stock, womit er ihn schlug. הַמַּקֵּל אֲשֶׁר בּוֹ הִכָּהוּ.

Wonne, die, מָשׂוֹשׂ, שָׂשׂוֹן, s. Freude. Er wird deiner Seele Wonne verschaffen, יִתֵּן מַעֲדַנִּים לְנַפְשֶׁךָ. Aus den Bächen deiner Wonne lässest du sie trinken, מִנַּחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם. Ewige Wonne ist in deiner Rechten. נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח.

Wonnegefühl, das, שְׂשׂוֹן לֵב.

Wonnetrunken, er war, לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ בְּשִׂמְחָתוֹ.

Wonnemonat, der, חֹדֶשׁ זִיו, s. Mai.

Wovon, 1) wovon lebt er? בַּמֶּה יְחַיֶּה נַפְשׁוֹ. 2) Das Brod, wovon er lebt, הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָלָיו יִחְיֶה. Ich weiß nicht mehr, wovon die Rede war שָׁכַחְתִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ עָלָיו.

Wovor, 1) wovor fürchtest du dich? מַה הַדָּבָר אֲשֶׁר תִּפְחַד מִמֶּנּוּ. 2) Das Wasser, wovor mir ekelt, הַמַּיִם אֲשֶׁר תִּגְעַל נַפְשִׁי בָּם.

Wofür, 1) wofür ist er denn zu achten? כִּי בַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא. 2) Das Geld, wofür er Kleider kaufte, הַכֶּסֶף אֲשֶׁר קָנָה בְגָדִים בּוֹ.

Wofern, אִם, s. Wenn.

Wozu, 1) wozu mir die Erstgeburt? לָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה. 2) Ich weiß nicht, wozu er das Geld bestimmt hat, אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ הַדָּבָר אֲשֶׁר יָעַד הַכֶּסֶף לוֹ.

Wokal, der, תְּנוּעָה. Wokale, תְּנוּעוֹת, s. Punkt.

Woran, 1) woran soll ich erkennen, daß ich es besitzen werde? בַּמָּה אֵדַע כִּי אִירָשֶׁנָּה. 2) Das, woran ich mich ergötze, הַדָּבָר אֲשֶׁר אֶתְעַנַּג עָלָיו. Das, woran du mich erinnerst, הַדָּבָר אֲשֶׁר תַּזְכִּיר אֵלַי.

Worunter, der Baum, worunter wir saßen, הָעֵץ אֲשֶׁר יָשַׁבְנוּ תַּחְתָּיו. Die Bücher, worunter ich es fand, הַסְּפָרִים אֲשֶׁר מְצָאתִיו בְּתוֹכָם.

Woraus, 1) ist dies nicht der Becher, woraus mein

Herr trinkt? הֲלֹא זֶה הַגָּבִיעַ אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה אֲדֹנִי בּוֹ. 2) Die Quelle, woraus ich das Wasser schöpfte, הַמַּעְיָן אֲשֶׁר שָׁאַבְתִּי הַמַּיִם מִמֶּנּוּ. Das Buch, woraus er uns vorgelesen hat, הַסֵּפֶר אֲשֶׁר קָרָא בוֹ בְּאָזְנֵינוּ.

Worauf, 1) worauf vertraut ihr? עַל מֶה אַתֶּם בֹּטְחִים. 2) Der Ort, worauf du stehst, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו.

Worüber, 1) worüber lachst du? עַל מַה תִּשְׂחַק. 2) Das, worüber sie streiten, הַדָּבָר אֲשֶׁר יָרִיבוּ עָלָיו.

Worin, 1) worin besteht deine große Kraft? בַּמֶּה כֹּחֲךָ גָּדוֹל. 2) Beweiset mir, worin ich gefehlt habe, מַה־שָּׁגִיתִי הָבִינוּ לִי.

Wort, das, דָּבָר, מִלָּה, אֹמֶר, אִמְרָה, plur. 1) Wörter, nämlich einzelne, nicht verbundene Ausdrücke. Die Wörter einer Sprache, *מִלּוֹת הַלָּשׁוֹן. Neue Wörter, *מִלּוֹת חֲדָשׁוֹת. Wort für Wort, *מִלָּה בְּמִלָּה. 2) Worte, d. h. Wörter im Zusammenhange, die Rede, דְּבָרִים, מִלִּים, אֲמָרִים, אֲמָרוֹת. Die Worte der Weisen, דִּבְרֵי חֲכָמִים. Hört meine Worte! שִׁמְעוּ מִלָּי. Ich habe ein Wort, einige Worte mit dir zu reden, דְּבַר לִי אֵלֶיךָ. Es sind ja nur Worte, הֲלֹא דְבַר הוּא. Ich finde keine Worte, אֵין מִלִּים בִּלְשׁוֹנִי; fig. er nahm das Wort, עָנָה וְאָמַר. In einer Gesellschaft das Wort führen, הָיָה לַחֲבֵרָה לְפֶה. Man ließ mich nicht zum Worte kommen, לֹא נְתָנוּנִי לְדַבֵּר. 3) Ich verlasse mich auf dein Wort, אֶבְטַח בִּדְבָרֶיךָ. Er ist ein Mann von Wort, יִשְׁמֹר מוֹצָא שְׂפָתָיו. Sein Wort zurücknehmen שַׁנֵּה מוֹצָא שְׂפָתָיו.

Wortbrüchig sein, שִׁקֵּר בִּדְבָרוֹ. Er wurde wortbrüchig, לֹא יִשְׁמֹר מוֹצָא שְׂפָתָיו; von Gelübden הֵחֵל דְּבָרוֹ.

Wortgepränge, das, רֹב דְּבָרִים.

Wortfolge, die, *מַעֲרֶכֶת, סֵדֶר הַמִּלּוֹת.

Wortforschung, die, *חֲקִירַת שָׁרְשֵׁי הַמִּלּוֹת.

Wortforscher, der, *חֹקֵר שָׁרְשֵׁי הַמִּלּוֹת.

Wortfügung, die, *חִבּוּר הַמִּלּוֹת.

Wortführer, der, er ist ihr — הוּא לָהֶם לְפֶה.

Wortkarg, es ist, דְּבָרָיו מְעַטִּים מְאֹד. נֹצֵר עַל דַּל שְׂפָתָיו, (oder) מֵהַכְבִּיר מֵהוֹצִיא מִפִּיו מִלִּים.

Wortkrämer, der, מַכְבִּיר מִלִּים לֹא יוֹעִיל בָּם.

Wortreich, eine wortreiche Sprache, *שָׂפָה רַבַּת מִלּוֹת.

Wortspiel, das, *לָשׁוֹן נוֹפֵל עַל לָשׁוֹן.

Wornach (Wonach), das, wornach ich mich sehne, הַדָּבָר אֲשֶׁר אֶכְסֹף לוֹ.

Worfeln, das Getreide, זָרָה אֶת הַדָּגָן.

Worfschaufel die, רַחַת.

Wöchnerin, die, יוֹלֶדֶת.

Wöchentlich, שָׁבוּעַ בְּשָׁבוּעַ.

Wölbung, die, אֲגֻדָּה, *כִּפָּה, s. Gewölbe. Die Wölbung deiner Hüfte, חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ.

Wölben, ein Zimmer, *עָשָׂה מִכְסֵה הַחֶדֶר כְּכִפָּה.

Wölfin, die, הַנְּקֵבָה בִּזְאֵבִים, *זְאֵבִית.

Wölfisch, כְּדֶרֶךְ זְאֵבִים.

Wörtlich übersetzen, *הַעְתֵּק מִמִּלָּה אֶל מִלָּה.

Wörterbuch, das, *סֵפֶר מִלִּים.

Wuth, die, 1) Raserei, שִׁגָּעוֹן. 2) Heftiger Zorn, חֵמָה, זַעַם, זַעַף.

Wuchs, der, קוֹמָה. Dein schlanker Wuchs gleicht der Palme, קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר.

Wucher, der, נֶשֶׁךְ, מַשָּׁא, תַּרְבִּית. Wucher treiben, נָשָׁא מַשָּׁא. Geld auf Wucher leihen, נָתַן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ.

Wuchern, s. Wucher.

Wucherer, der הַנֹּשֶׁא מַשָּׁא, הַנֹּתֵן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ, הַבֹּצֵעַ בֶּצַע רָע.

Wund, sie schlugen mich — הִכּוּנִי פְּצָעוּנִי; fig. Ein wundes Herz, לֵב נִשְׁבָּר.

Wundarzt, der, חֹבֵשׁ, רֹפֵא הַמַּכּוֹת, רוֹפֵא פְּצָעִי הַגּוּף (oder) רוֹפֵא הַחֳלָיִם הַחִיצוֹנִים.

Wunde, die, מַכָּה, פֶּצַע. Wunden, מַכּוֹת, פְּצָעִים. Er heilt die ihm geschlagene Wunde, מַחַץ מַכָּתוֹ יִרְפָּא; fig. vom Herzen, vom Staate, שֶׁבֶר. Er vermag nicht, euch die Wunde zu lindern, לֹא יִגְהֶה מִכֶּם מָזוֹר.

Wunder, das, פֶּלֶא, מוֹפֵת. Die Wunder פְּלָאִים, פְּלָאוֹת, נִפְלָאוֹת, מִפְלָאוֹת, מוֹפְתִים. Die

Himmel preisen deine Wunder, o Gott! יוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ! Ein Wunder verrichten, עָשָׂה פֶּלֶא. Er thut Wunder, מַפְלִיא, עָשָׂה, נָתַן מוֹפֵת לַעֲשׂוֹת.

Wunderbarer, פִּלְאִי, נִפְלָא. Er erscheint mir — נִפְלָא בְּעֵינַי.

Wunderbaum, der, קִיקָיוֹן.

Wunderlich, er ist, זָר מַעֲשֵׂהוּ.

Wundern, sich über Etwas, תָּמַהּ עַל. Es wundert mich, daß er nicht schreibt, אֶתְמַהּ עַל אֲשֶׁר לֹא יִכְתֹּב.

Wunderkraft, die, du willst deine Wunderkraft an mir üben, תִּתְפַּלָּא בִּי.

Wunderkind, das, יֶלֶד נִפְלָא.

Wunsch, der, חֵפֶץ, שְׁאֵלָה. Gott wird alle deine Wünsche erfüllen, יְמַלֵּא יְיָ כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ. Erfülle nicht, o Gott, des Frevlers Wünsche, אַל תִּתֵּן יְיָ מַאֲוַיֵּי רָשָׁע. Seines Herzens Wünsche hast du ihm gewährt, תַּאֲוַת לִבּוֹ נָתַתָּה לּוֹ. Wenn es dein Wunsch ist, אִם תַּחְפֹּץ, s. Wünschen, Verlangen.

Wust, der, ein Wust von Büchern, קִבּוּץ סְפָרִים לֹא יוֹעִיל בָּם.

Wurm, der, רִמָּה, תּוֹלֵעָה. Es krochen Würmer heraus, יָרֻם תּוֹלָעִים; fig. verächtlich. Geschweige denn der Mensch, der Wurm! אַף כִּי אֱנוֹשׁ רִמָּה.

Wurmig, die Aepfel sind, יֵשׁ תּוֹלָעִים בַּתַּפּוּחִים.

Wurmmehl, das, (nach Einigen) מְסֵם נֶמֶס.

Wurmfräßig, Wurmstichig, אֲשֶׁר אָכְלוּ הַתּוֹלָעִים.

Wurf, der 1) Mit einem Steine, הַשְׁלָכַת הָאֶבֶן*. 2) Vom Viehe, שֶׁגֶר. s. Werfen.

Wurfeln, s. Worfeln, Schwingen.

Wurfschaufel, die, רַחַת.

Wurfspieß, der, חֲנִית; (nach Andern) כִּידוֹן.

Wurzel, die, שֹׁרֶשׁ. Die Wurzeln, שָׁרָשִׁים. Wurzel schlagen, הִשְׁרִישׁ, הִכָּה, הִשְׁרִישׁ שָׁרָשִׁים.

Wurzelwörter, die, שָׁרָשִׁים*.

Wurzeln, es wurzelt nicht in der Erde ihr Stamm, בַּל שֹׁרֵשׁ בָּאָרֶץ גִּזְעָם, s. Wurzel.

Wie, Umstandswort. 1) Als Fragewort. Wie soll ich gehen? אֵיךְ אֵלֵךְ. Wie kann ich allein tragen, אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי. Wie könnte ich mit ansehen das Unglück, אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה. Wie ist dein Name? מַה שְּׁמֶךָ. Wie lang und wie breit ist er? כַּמָּה אָרְכּוֹ וְכַמָּה רָחְבּוֹ. Wie alt ist sie? כַּמָּה יְמֵי שְׁנֵי חַיֶּיהָ. Wie oft? עַד כַּמָּה פְעָמִים, s. Oft. Wie lange noch? עַד מָה, עַד מָתַי, עַד אָנָה. Wie sahen die Männer aus, die ihr erschlagen? אֵיפֹה הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הֲרַגְתֶּם. 2) Als Ausruf. Wie bist du vom Himmel gefallen! אֵיךְ נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם. Wie furchtbar ist dieser Ort! מַה נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה! Wie oft empörten sie sich gegen ihn in der Wüste! כַּמָּה יַמְרוּהוּ בַמִּדְבָּר. 3) Als beziehendes Adverbium. Bis du wissen wirst, wie die Sache ausfällt, עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר.

Wie, Bindewort. 1) Eine Aehnlichkeit, Vergleichung bezeichnend, כְּ. Wie die Gestalt der Königssöhne, כְּתֹאַר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ. Macht es wie ich, עֲשׂוּ כָמוֹנִי. Er wie du, כָּמוֹהוּ כָמוֹךָ. 2) Ich that, wie du mir geboten, עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי. 3) Wie dein Fuß die Stadt betritt, stirbt das Kind, בְּבֹא רַגְלַיִךְ הָעִירָה וּמֵת הַיָּלֶד.

Wiege, die, *עֲרִיסָה. Eine Kindeswiege עֲרִיסַת, (oder) עֶרֶשׂ יֶלֶד.

Wiegen, er wiegt ein Talent Gold, מִשְׁקָלוֹ כִּכַּר זָהָב, s. Wägen.

Wiegen, ein Kind in den Schlaf, *הֵנִיעַ הָעֲרִיסָה לִישַׁן הָעוֹלָל הַשֹּׁכֵב עָלֶיהָ, בָּהּ.

Widder, der, אַיִל plur. אֵילִים.

Widmung, נִדְבַת לֵב, רַחַשׁ לֵב. Die Widmung dieses Buches, ist an meinen Freund, רָחַשׁ לִבִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה לִכְבוֹד יְדִידִי.

Widmen, ich will ihn Gott — וּנְתַתִּיו לַיְיָ, s. Weihen. Einem ein Buch — s. Zueignen.

Widehopf, der, (nach Einigen) אֲנָפָה, (nach Andern) דּוּכִיפַת.

Wider, Vorwort, עַל, בְּ. Sich wider Einen erheben, קוּם עַל אִישׁ, בְּאִישׁ. s. Gegen.

Widerwille, der, einen Widerwillen gegen Etwas haben, קוּץ, בָּחַל בְּ.

Widerwärtig, s. Widrig.

Widerwärtigkeit, die, פְּגָעִים רָעִים, תְּלָאוֹת.

Widersacher, der, צַר, plur. צָרִים ; שָׂטָן מִתְקוֹמֵם.

Widersinnige Reden, תַּהְפֻּכוֹת, s. Unsinn.

Widersetzlich, s. Widerspenstig.

Widersetzen, sie widersetzten sich dem Rechabeam, הִתְאַמְּצוּ עַל רְחַבְעָם. Jeder, der sich deinem Befehl widersetzt, כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יַמְרֶה אֶת פִּיךָ.

Widerlich, s. Widrig.

Widerlegung, die, תְּשׁוּבוֹת.

Widerlegen, ich widerlege dich, אֲנִי אֲשִׁיבְךָ מִלִּין, s. Widersprechen.

Widernatürlich, s. Unnatürlich.

Widerfahren, מָצָא, קָרָה. Es ist mir ein großes Unglück widerfahren, רָעָה גְדוֹלָה מְצָאַתְנִי. Was ist dir widerfahren? מַה קָּרְךָ. Einem Gerechtigkeit widerfahren lassen, הַכֵּר צִדְקַת אִישׁ.

Widerpart, der, er ist mein — אִישׁ רִיבִי הוּא, s. Gegner.

Widerrathen, Einem Etwas, יָעֹץ אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Widerrufen, man schreibe aus, um die Briefe zu — יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת הַסְּפָרִים.

Widerrede, die, s. Widerspruch.

Widerrechtlich, לֹא בְמִשְׁפָּט.

Widerstand, der, jetzt gedenkt ihr Widerstand zu leisten dem Königthum Gottes, וְעַתָּה אַתֶּם אֹמְרִים לְהִתְחַזֵּק לִפְנֵי מַמְלֶכֶת יְיָ.

Widerstehen, עָמוֹד נֶגֶד דָּבָר. Er war jung und verzagt, und konnte ihnen nicht — הָיָה נַעַר וְרַךְ לֵבָב וְלֹא הִתְחַזֵּק לִפְנֵיהֶם. Das Mädchen konnte den Schmeichelreden ihres Liebhabers nicht widerstehen, הָעַלְמָה לֹא יָכְלָה לָקוּם בְּשִׁמְעָהּ חֶלְקוֹת שִׂפְתֵי אוֹהֲבָהּ.

Widerstreiten, Eine Meinung, s. Widersprechen.

Widerstreben, Einen, s. Widersetzen.

Widerstreben, das, הַפֵּצַר.

Widerspiel, das, du warst — וַתְּהִי לְהֵפֶךְ.

Widerspenstig sein, מָרָה ; gegen Einen, מָרָה, הַמְרֵה ; gegen den Befehl Gottes, מָרֹה, הַמְרֵה בְּאֵת אֶת פִּי יְיָ. Ein Widerspenstiger, מוֹרֶה, plur. מֹרִים. Ein widerspenstiges Volk, עַם מְרִי ; Ein widerspenstiges Weib, אִשָּׁה הוֹמִיָּה וְסוֹרָרֶת.

Widerspenstigkeit, die, מְרִי, מַרְדּוּת.

Widerspruch, der, סְתִירָה, הִתְנַגְּדוּת*.

Widersprechen, Einem, הָשֵׁב אֶת אִישׁ מִלִּין עַל דְּבָרָיו, סָתוֹר דִּבְרֵי אִישׁ*. Widersprich mir nicht so keck, אַל תָּשִׂים לְאַל מִלָּתִי בְּחֹזֶק מֵצַח.

Wieder, ein Umstandswort; ist es so viel als Nochmals, Wiederum, so wird es mit den Zeitwörtern, bei welchen es steht, nicht zusammengezogen, wohl aber mit den Hauptwörtern, z. B. wieder sehen, das Wiedersehen. In dieser Bedeutung umschreibt es der Hebräer mit שׁוּב, יָסַף, הוֹסַף, denen er, meistens in verneinenden Sätzen, das Adverbium עוֹד zur Verstärkung beifügt. Ich will wieder gehen, אָשׁוּב לָלֶכֶת, אָשׁוּב וְאֵלֵךְ. Er grub wieder auf die Wasserbrunnen, וַיָּשָׁב וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֹת הַמַּיִם. Ihr werdet sie nie wieder sehen, לֹא תוֹסִיפוּ לִרְאֹתָם עוֹד. In den übrigen Bedeutungen bildet es auch mit den Zeitwörtern eine Zusammensetzung, z. B. wiederkehren, wiederholen, wo es im Hebräischen theils durch שׁוּב, theils durch andere Zeitwörter gegeben wird.

Wieder anregen, Etwas, שָׁנֹה בְּדָבָר, s. Anregen. Er regte den Plan zum Bau einer Eisenbahn wieder an, הָעִיר שֵׁנִית אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר יָזְמוּ לִבְנוֹת מְסִלּוּל־בַּרְזֶל.

Wieder aufbauen, wir wollen die Trümmer — נָשׁוּב וְנִבְנֶה הֶחֳרָבוֹת.

Wieder einsetzen, mich hat man wieder eingesetzt, אֹתִי הֵשִׁיב עַל כַּנִּי.

Wieder einschlafen, erwachen und — הָקֵץ וְיָשֵׁן שֵׁנִית.

Wiederbeleben, du wirst uns — תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ.

Wiederbekommen, ich habe das verlorene Geld — הוּשַׁב לִי הַכֶּסֶף הָאֹבֵד מִמֶּנִּי.

Wiedergeben, Einem Etwas, הָשֵׁב דָּבָר לְאִישׁ.

Wieder genesen, חָיָה, s. Genesen.

Wieder grüßen, Einen, עָנֹה אֶת הַמְבָרֵךְ אֹתוֹ.

Wiederhall, der, בַּת קוֹל.

Wiederhallen, die Berge hallen wieder, הַקּוֹל יָשׁוּב מִן הֶהָרִים*.

Wiederholt warnen, Einen, הָעֵד בְּאִישׁ פְּעָמִים וְשָׁלשׁ. Ich sah — (וְרָאִיתִי) שַׁבְתִּי וְרָאֹה.

Wiederholen, Worte, שָׁנָה בִדְבָרִים. Der Narr wiederholt seine Thorheit, כְּסִיל שׁוֹנֶה בְאִוַּלְתּוֹ. Weil der Traum sich zweimal wiederholte, וְעַל הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם פַּעֲמָיִם.

Wiederum, ich will wiederum deine Schaafe weiden, אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ.

Wieder sehen, Einen, שׁוּב לִרְאוֹת אִישׁ.

Wieder sehen, das, lebe wohl bis auf Wiedersehen, יְהִי לְךָ שָׁלוֹם עַד שׁוּבִי לִרְאוֹתְךָ.

Wiedererzählen, er hat mir alles wiedererzählt, סִפֵּר לִי אֶת כָּל אֲשֶׁר שָׁמַע.

Wiedererstatten, das Gestohlene, שִׁלֵּם אֶת הַגְּנֵבָה.

Wiederfinden, ich habe das Geld wiedergefunden, מָצָאתִי הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָבַד מִמֶּנִּי.

Wiedervergeltung, Einem, שִׁלֵּם לְאִישׁ כְּפָעֳלוֹ, s. Vergelten.

Wiederkommen, er wird nicht — לֹא יָשׁוּב עוֹד.

Wiederkäuen, הֶעֱלָה גֵרָה. Es wiederkauet nicht, גֵּרָה לֹא יִגָּר.

Wiederkehr, die, mit der Wiederkehr des Jahres לְעֵת תְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה.

Wiederkehren, שׁוּב.

Wiederschallen, s. Wiederhallen.

Wiederschein, der, הַנֹּגַהּ הַשָּׁב.

Wühlen, das Schwein wühlt in der Erde, הַחֲזִיר חֹפֵר אֶת הָאֲדָמָה בְאַפּוֹ.

Wiehern, צָהַל; fig. von Menschen. Ihr wiehert wie die Hengste, תִּצְהֲלוּ כָּאַבִּירִים. Sie wiehern brünstig Einer zum Weibe des Andern (Unkeuschheit zu treiben) אִישׁ אֶל אֵשֶׁת רֵעֵהוּ יִצְהָלוּ לְהִזָּנוֹתָהּ.

Wiehern, das, der Hengste, קוֹל מִצְהֲלוֹת הַסּוּסִים, הָאַבִּירִים.

Wiese, die, נְאוֹת דֶּשֶׁא, נָוֶה, נְוַת דֶּשֶׁא. Wiesen, נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Wiesel, das, (nach Einigen) חֹלֶד, *חוּלְדָּה, s. Maulwurf.

Wüthig sein, von Hunden, הִתְהוֹלֵל.

Wüthen, 1) Rasen, הִתְהוֹלֵל. 2) Vom Meere, vom Sturme, s. Toben. Die Seuche, die am Mittag wüthet, קֶטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם. Ein wüthender Schmerz, כְּאֵב אָנוּשׁ, כְּאֵב נֶעְכָּר.

Wütherich, der, עָרִיץ, פָּרִיץ. Wütheriche עָרִיצִים, פָּרִיצִים.

Wittwe, die, אַלְמָנָה, אִשָּׁה אַלְמָנָה. Wittwen, אַלְמָנוֹת.

Wittwenkleider, die, ihre — בִּגְדֵי אַלְמְנוּתָהּ.

Wittwenstand, der, אַלְמְנוּת.

Wittwer, der, אַלְמָן.

Witterung, die, s. Wetter.

Wittern, der Hund wittert den Hasen, הַכֶּלֶב יָרִיחַ אֶת הָאַרְנֶבֶת מֵרָחוֹק.

Witz, der, שֶׂכֶל. Ein feiner — שֵׂכֶל טוֹב.

Witzig, ein witziger Kopf, אִישׁ טוֹב שֵׂכֶל.

Wichtig, dieser Gegenstand ist mir — הַדָּבָר הַזֶּה גָּדוֹל אֵלָי.

Wild, 1) ein wildes Thier, חַיַּת הַיַּעַר, הַשָּׂדֶה. 2) Ein wilder Mensch, פֶּרֶא אָדָם. 3) Wildes Fleisch in einer Wunde, בְּשַׂר מֵת בַּמַּכָּה.

Wild, das, חַיְתוֹ יַעַר, זִיז שָׂדָה.

Wildheit, die, אַכְזְרִיּוּת.

Wildniß, die, צִיָּה, שְׁמָמָה.

Wildfang, der, סוֹרֵר s. Unbändig.

Wildpret, das, צַיִד.

Wildfleisch, das, s. Wild.

Wildschwein, das, חֲזִיר יַעַר.

Willig, diene ihm mit williger Seele, עָבְדֵהוּ בְּנֶפֶשׁ חֲפֵצָה. Ein williger Mensch, הָעֹשֶׂה חֵפֶץ כָּל אִישׁ.

Willigen, in Etwas, עָשׂוֹת דָּבָר בְּרָצוֹן טוֹב, s. Einwilligen.

Willigkeit, die, נֶפֶשׁ חֲפֵצָה.

Wille, der, רָצוֹן, חֵפֶץ, נֶפֶשׁ. Einem seinen Willen thun, עָשָׂה רְצוֹן, חֵפֶץ אִישׁ, כִּרְצוֹן אִישׁ. Wenn es euer Wille ist, daß ich die Leiche begrabe, אִם יֵשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר אֶת מֵתִי. Du hast hierin deinen Willen, עֲשֵׂה זֹאת כִּלְבָבְךָ, כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ. Ich bin willens zu ihm zu gehen, עִם לְבָבִי לָלֶכֶת אֵלָיו. Etwas mit Willen thun, s. Vorsetzlich. Der letzte Wille, צַוָּאָה*. Um Willen לְמַעַן, בַּעֲבוּר.

Willfahren, Einem, עָשָׂה רְצוֹן אִישׁ. Nur dann wollen wir euch — אַךְ בְּזֹאת נֵאוֹת לָכֶם. Du sollst ihm nicht — לֹא תֹאבֶה לוֹ.

Willfährig, ein willfähriger Mensch, הָאִישׁ הֶחָפֵץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן אִישׁ וָאִישׁ.

Willkommen, 1) sei mir willkommen! שָׁלוֹם בּוֹאֶךָ. Einen willkommen heißen, s. Bewillkommen. 2) Er ist überall — רְצוּי הוּא לְכָל אִישׁ.

Willkühr, die, nach Willkühr handeln, עָשָׂה כִרְצוֹנוֹ. Er handelt willkührlich, ohne die Obern zu befragen, יַעֲשֶׂה כָל דָּבָר כַּאֲשֶׁר יַעֲלֶה עַל לִבּוֹ, בִּבְלִי שְׁאוֹל אֶת הָרָאשִׁים לְסוּר לְמִשְׁמַעְתָּם.

Willkührlich, er ist willkührlich mit ihnen verfahren, עָשָׂה בָהֶם כִּרְצוֹנוֹ.

Wimmeln, es wimmelt darin von zahllosen Ameisen, יִרְמְשׂוּ בוֹ נְמָלִים אֵין מִסְפָּר. Auf den Straßen wimmelt es von Menschen, הָרְחוֹבוֹת תְּהֹמֶּנָה מֵאָדָם.

Wimmern, אָנַק, הֶאֱנַק.

Wimpern, die, עַפְעַפַּיִם, s. Augenwimpern.

Wind, der, 1) eigentl. רוּחַ. Ein heftiger — רוּחַ עַזָּה, קָשָׁה, רוּחַ כַּבִּיר. Winde, רוּחוֹת. In alle Winde streuen, זָרָה לְכָל רוּחַ. 2) Blähung des Leibes, עִטּוּשׁ מִלְמַטָּה*; 3) fig. was für einen Vortheil hat er, daß er in den Wind gearbeitet? מַה יִּתְרוֹן לוֹ שֶׁיַּעֲמוֹל לָרוּחַ.

Windbeutel, der, מִתְהַלֵּל בְּדִבְרֵי רוּחַ.

Windhund, der, (nach Einigen) זַרְזִיר מָתְנַיִם.

Windig, 1) es ist heute — הָרוּחַ יִשֹּׁב הַיּוֹם. 2) Sind die windigen Reden zu Ende? הֲקֵץ לְדִבְרֵי רוּחַ.

Windmacher, der, אִישׁ מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר; s. Windbeutel.

Windel, die, חֲתֻלָּה.

Windeln, ein Kind, חִתֵּל, הַחְתֵּל אֶת הָעוֹלָל.

Windelkind, das, עוֹלָל מְחֻתָּל, מְחֻתָּל.

Winden, einen Faden auf Etwas, כָּרַךְ הַחוּט עַל*. Der Fluß windet sich in seinem Laufe, הַנַּחַל יִלְפֹּת אָרְחוֹת דַּרְכּוֹ. Die gewundene Schlange, נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן, s. Krümmen.

Winseln, אָנַק, הֶאֱנַק.

Winter, der, חֹרֶף, סְתָיו.

Wintern, es wintert schon, הַסְּתָיו הֵחֵל.

Winzig, קָטֹן מְאֹד, מְעַט מִזְעָר.

Winzer, der, כֹּרֵם, בּוֹצֵר, plur. כֹּרְמִים, בּוֹצְרִים.

Winzermesser, das, מַזְמֵרָה, plur. מַזְמֵרוֹת.

Wink, der, רֶמֶז, רְמִיזָה*.

Winkel, der, פֵּאָה, פִּנָּה, מִקְצוֹעַ, זָוִית plur. זָוִיּוֹת.

Winken, mit den Augen, קָרַץ עַיִן, קָרַץ בְּעֵינָיו.

Wünschen, אִוָּה. Hier will ich wohnen, so wünsch' ich es, פֹּה אֵשֵׁב כִּי אִוִּתִיהָ. Den Unglückstag wünschte ich nicht, יוֹם אָנוּשׁ לֹא הִתְאַוֵּיתִי. Er wünschte sich den Tod, יִשְׁאַל נַפְשׁוֹ לָמוּת. Einem gutes wünschen, חָפֵץ טוֹבַת, בְּטוֹבַת אִישׁ. Ich wünsche, daß du glücklich seiest, מִי יִתֵּן וְתַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ. Was wünschest du? מַה תְּבַקֵּשׁ.

Wißbegierig sein, חָפֵץ בְּדַעַת, רֹדֵף דַּעַת.

Wüst, שָׁמֵם, חָרֵב. Euer Land ist — אַרְצְכֶם שְׁמָמָה. Die Erde war — הָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ. Ich mache ihn — אֲשִׁיתֵהוּ בָתָה. Wüste Haufen, גַּלִּים נִצִּים, s. Oede.

Wüstling, der, אִישׁ פָּרַע מוּסָר.

Wüste, die, מִדְבָּר, מִדְבַּר שְׁמָמָה, עֲרָבָה: plur. עֲרָבוֹת; יְשִׁימוֹן, אֶרֶץ גְּזֵרָה. Ein Land zur Wüste machen, שׂוּם אֶרֶץ לִשְׁמָמָה, לְשַׁמָּה, לְחָרְבָּה. Der Pelikan in der Wüste, כּוֹס חֳרָבוֹת.

Eine ewige Wüste, שִׁמְמוֹת עוֹלָם.

Wüstenbewohner, die, שֹׁכְנֵי מִדְבָּר; צִיִּים.

Wüstenei, die, s. Wüste.

Wissen, יָדַע. Soviel ihr wisset, weiß ich auch, כְּדַעְתְּכֶם יָדַעְתִּי גַּם אָנִי. Wer wüßte auch solche Dinge nicht! וְאֶת מִי אֵין כְּמוֹ אֵלֶּה. Einem Etwas wissen lassen, הוֹדִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ. Er weiß seinem Gegner mit Muth zu begegnen, הוּא יוֹדֵעַ לַעֲמוֹד נֶגֶד שׂוֹטְנוֹ, בְּחֹזֶק לֵב.

Wissentlich, בְּדַעַת, s. Vorsetzlich.

Wissenschaft, die, חָכְמָה, דַּעַת, מַדָּע.

Wissenschaftliche Männer, אַנְשֵׁי דַעַת, יוֹדְעֵי דַעַת, מְבִינֵי מַדָּע.

Wispern, הִתְלַחֵשׁ, s. Flüstern.

Wipfel, der, אָמִיר.

Vizekönig, der, מִשְׁנֶה הַמֶּלֶךְ, מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ.

Wicke, die, eine Hülsenfrucht *כַּרְשָׁן, כַּרְשִׁין, כַּרְשִׁינִין.

Wickeln, in Etwas, s. Einwickeln; ein Kind — s. Windeln.

Wickelkind, das, s. Windelkind.

Wir, אֲנַחְנוּ, נַחְנוּ, (einmal im Kodex) אָנוּ.

Wirbel, der, 1) Scheitel, קָדְקֹד. 2) Im Wasser, שִׁבֹּלֶת מַיִם, s. Strudel.

Wirbelwind, dein Donner erschallt im Wirbelwinde, קוֹל רַעַמְךָ בַּגַּלְגַּל.

Wirbeln, ein sich wirbelnder Sturm, סַעַר מִתְחוֹלֵל סַעַר מִתְגּוֹרֵר.

Würgen, der Löwe würgt für seine Löwinnen, אַרְיֵה מְחַנֵּק לְלִבְאֹתָיו. Man würgt Rinder, הָרֹג בָּקָר. Draußen würgte das Schwert, מִחוּץ תְּשַׁכֶּל חָרֶב.

Würgen, das, הֶרֶג, הֲרֵגָה.

Würgeengel, der, הַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית.

Würger, der, הֹרֵג, plur. הֹרְגִים.

Würdig, 1) er ist dieses Lobes nicht — לֹא נָאוָה לוֹ הַתְּהִלָּה הַזֹּאת. 2) Sie werden ihre Ehemänner würdig behandeln, יִתְּנוּ יְקָר לְבַעְלֵיהֶן. Ein würdiger Mann, אִישׁ יָקָר, מְכֻבָּד, נְשׂוּא פָנִים. Wenn du das Würdige vom Verächtlichen scheidest, אִם תּוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל.

Würdigen, 1) er würdiget mich keines Blickes, קַלֹּתִי בְעֵינָיו מֵהַבִּיט אֵלַי. 2) Eine Sache — s. Schätzen.

Würde, die, יְקָר. Der Vorzug an Würde, יֶתֶר שְׂאֵת. Einem eine Würde verleihen, עָשָׂה יְקָר לְאִישׁ.

Wirth, der, 1) בַּעַל הַמָּלוֹן, הַמַּכְנִיס אוֹרְחִים לְבֵיתוֹ. 2) (Im moralischen Sinne) Er ist ein guter Wirth in seinem Hause, הוּא יוֹדֵעַ לְכַלְכֵּל אֶת צָרְכֵי בֵיתוֹ בְּמִשְׁפָּט.

Wirthin, 1) sie ist eine schlechte — לֹא תְכַלְכֵּל בֵּיתָהּ בְּדַעַת. 2) Gastwirthin, *פּוּנְדְּקִיתָא.

Wirthshaus, das, מְלוֹן אֹרְחִים, גֵּרוּת, *פּוּנְדָק, אוּשְׁפִּיזָא.

Wirthschaft, die, s. Haushaltung, Hauswesen.

Wirthschaftlich sein, Wirthschaften, s. Haushalten.

Wirthschafterin, die, סֹכֶנֶת.

Würfel, der, *קוּבְיָא.

Würfeln, 1) mit Würfeln spielen, *שָׂחֵק, צָחֵק. 2) Ein gewürfelter Leibrock, כְּתֹנֶת בְּקוּבְיָאוֹת. Gewürfelt machen, שִׁבֵּץ אֶת, תַּשְׁבֵּץ.

Würfelspieler, der, *מְצַחֵק בְּקוּבְיָאוֹת.

Würzgeländer, das, מִגְדְּלוֹת מֶרְקָחִים.

Würzig, s. Gewürzhaft.

Würze, die, בֶּשֶׂם, s. Gewürz.

Würzen, eine Speise, נָתַן בְּשָׂמִים בְּאֹכֶל. Ein gewürzter Wein, יַיִן הָרֶקַח. Du willst das Gewürze würzen; (fig. das Gute besser machen) אֵיךְ תִּרְצֶה לְבַשֵּׂם אֶת הַבְּשָׂמִים; אֵיךְ תְּבַלַּע אֶת הַטּוֹב, לַעֲשׂוֹתוֹ יוֹתֵר טוֹב.

Wirkung, die, פְּעֻלָּה.

Wirksam sein, von Arzeneien, הוֹעִיל.

Wirklich, בֶּאֱמֶת, אָמְנָם.

Wirken, 1) die Arzeneimittel haben gewirkt, הָרְפֻאוֹת הוֹעִילוּ. 2) Handeln. Es wird Jakob verkündigt, was Gott gewirkt hat, יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב מַה פָּעַל אֵל. 3) Von Stoffen, שִׁבֵּץ אֶת, s. Würfeln, 4) Goldgewirkt.

Wirken, das, פֹּעַל, פְּעֻלָּה.

Wirrwar, der, s. Verwirrung.

Wischen, s. Abwischen.

Wischer, der, s. Verweis.

Weib, das, 1) ein weibliches Individuum, נְקֵבָה, אִשָּׁה. Versiegt ist ihre Kraft, Weiber sind sie geworden, נָשְׁתָה גְבוּרָתָם הָיוּ לְנָשִׁים. Ein nichtswürdiges Weib, בַּת בְּלִיַּעַל. 2) Eine verheirathete Person, אִשָּׁה. Das Weib eines Mannes, אֵשֶׁת אִישׁ, s. Andere.

Weibisch werden, הָיָה לְאִשָּׁה, s. Weib. Er ist ein weibischer Mensch, מַעֲשָׂיו כְּמַעֲשֵׂי נָשִׁים. Er hat ein weibisches Herz, (fig.) הוּא רַךְ לֵבָב בְּלִי כֹחַ.

Weibchen, das, von Thieren. Ein Männchen und ein — זָכָר וּנְקֵבָה.

Weiblich, das weibliche Geschlecht, הַנָּשִׁים; in der Grammatik, *מִין לְשׁוֹן נְקֵבָה.

Weiblichkeit, die, *טֶבַע הַנָּשִׁים.

Weiberhaftes Klagen, ein, נְהִי כִּנְהִי הַנָּשִׁים.

Weigerung, die, *מֵאוּן.

Weigern, sich, Etwas zu thun, מֵאֵן לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Weidlich abprügeln, Einen, הִכָּה אִישׁ בַּמַּקֵּל עַד מְאֹד.

Weidmann, der, אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד.

Weidmännisch sprechen, דַּבֵּר שְׂפַת הַצַּיָּדִים.

Weide, die, der Baum, plur. die Weiden, עֲרָבִים.

Weide, die, 1) Futter. Wie Hirsche, die keine Weide finden, כְּאַיָּלִים לֹא מָצְאוּ מִרְעֶה. 2) Der Ort. Eine Weide für Heerden, מִרְעֵה עֲדָרִים, s. Weideplatz. Die Schaafe auf die Weide treiben, נָהַג אֶת הַצֹּאן אֶל נְאוֹת דֶּשֶׁא לִרְעוֹתָן שָׁם.

Weiden, 1) die Schaafe weideten, הַצֹּאן רָעוּ. 2) Für Hüten. Weide meine Schaafe, רְעֵה אֶת צֹאנִי. Die Schaafe, welche ich weide, צֹאן מַרְעִיתִי.

Weideplatz, der, auf allen Anhöhen sei ihr — בְּכָל שְׁפָיִם מַרְעִיתָם.

Weihe, die, der Vogel, דַּיָּה, s. Geier.

Weihe, die des Nasiräers, נֵזֶר. Die ganze Zeit seiner Weihe, כָּל יְמֵי נִזְרוֹ.

Weihen, einen Priester, קַדֵּשׁ אֶת הַכֹּהֵן לְכַהֵן לֵאלֹהִים. Einen Tempel, s. Einweihen; Dem Tempel geweihtes Silber, כֶּסֶף קֳדָשִׁים; s. Heiligen. Vom Nasiräer. Daß er Gott weihe die Tage seiner Weihe, וְהִזִּיר לַיְיָ אֶת יְמֵי נִזְרוֹ. Das Gelübde eines Geweihten, sich Gott zu weihen, נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר לַיְיָ. Sein geweihtes Haupt, רֹאשׁ נִזְרוֹ. Sie weihten sich dem Schandgötzen, וַיִּנָּזְרוּ לַבֹּשֶׁת.

Weihrauch, der, לְבֹנָה.

Weisheit, die, חָכְמָה. Mein Mund wird Weisheit reden, פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת.

Weissagung, die, חָזוֹן.

Weissagen, חָזָה. Deine Profeten weissagten dir Lüge, נְבִיאַיִךְ חָזוּ לָךְ שָׁוְא; s. Profezeihen.

Weislich, בְּחָכְמָה.

Waise, die, ein elternloses Kind, s. Waise.

Weise, die, Art, Beschaffenheit, דֶּרֶךְ. Nach der Weise des ganzen Landes, כְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ. Wie ist des Mannes Weise? מַה־מִּשְׁפַּט הָאִישׁ. Aufgehört hatte bei Sarah die Weise der Weiber, חָדַל לִהְיוֹת לְשָׂרָה אֹרַח כַּנָּשִׁים.

Weise sein, werden, חָכַם. Wenn sie weise wären, לוּ חָכְמוּ; Gib dem Weisen, und er wird noch weiser werden, תֵּן לְחָכָם וְיֶחְכַּם עוֹד. Einen weise machen, חַכֵּם, הַחְכִּים אֶת. Einer, der sich weise dünkt, מִתְחַכֵּם, חָכָם בְּעֵינָיו. Eine weise Frau, אִשָּׁה חֲכָמָה.

Weise, der, חָכָם. Die sieben Weisen Griechenlands שִׁבְעָה חַכְמֵי יָוָן.

Weisen, Einem den rechten Weg, הַרְאֵה אִישׁ אֶת הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, s. Zeigen.

Weit, 1) auf einer weiten Reise sein, הָיָה בְדֶרֶךְ רְחוֹקָה. Eine weite Reise unternehmen, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ לְמֵרָחוֹק. Es ist mir zu weit hinzugehen, רַב מִמֶּנִּי הַדֶּרֶךְ לָלֶכֶת שָׁמָּה. So weit wie ein Bogenschuß, הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קֶשֶׁת. Von weiten stehen, עָמַד מֵרָחוֹק. Sie waren aus der Stadt gegangen, aber noch nicht weit, הֵם יָצְאוּ אֶת הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ. Wie weit ist es von hier nach der Stadt? כַּמָּה הַדֶּרֶךְ לָלֶכֶת מִזֶּה הָעִירָה. 2) Deine Heerde weidet auf weiter Flur, יִרְעֶה מִקְנְךָ כַּר נִרְחָב. 3) Oeffne deinen Mund noch so weit, ich fülle ihn, הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ. 4) Weit und breit, s. Breit.

Weitläufig sein, im Reden, הִכְבִּיר מִלִּים, הַרְבֵּה דְבָרִים.

Weitläufigkeit, die, *אֲרִיכוּת.

Weite, die, ein ausgedehnter Raum. Die Weite der Erde, רַחֲבֵי אֶרֶץ.

Weiter, du gehst von dort — וְהָלַכְתָּ מִשָּׁם וָהָלְאָה. 2) Vom achten Tage an und — מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה, וָמַעְלָה.

Weich, eig. רַךְ. Weich sein, רָכַךְ. Weich machen, רַכֵּךְ אֶת. s. Erweichen. 2) Ein weiches Herz, לֵב רַךְ.

Weichlich, רַךְ, עָנֹג; (weibl.) רַכָּה, עֲנֻגָּה.

Weichen, von Etwas, סוּר מִן, סָאֲחֲרֵי, מוּשׁ מִן.

Mein Sohn, laß sie nicht weichen aus deinen Augen, בְּנִי אַל יָלֻזוּ מֵעֵינֶיךָ.

Weichen, das, des Abends, מְהַדֵּר עֶרֶב.

Weil, Bindewort, 1) ohne Verneinung, עַל כֵּן, יַעַן אֲשֶׁר, עַל כֵּן אֲשֶׁר, כִּי, יַעַן כִּי, עַל דְּבַר אֲשֶׁר, תַּחַת, עֵקֶב כִּי. Weil euch Gott liebt, מֵאַהֲבַת יְיָ אֶתְכֶם. 2) Mit der Verneinung. Weil Gott nicht vermochte, sie zu bringen, מִבְּלִי, מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְיָ לַהֲבִיאָם. Weil er ihm nicht gesagt hatte, עַל בְּלִי הִגִּיד לוֹ.

Weiland, זִכְרוֹ לִבְרָכָה*.

Weilchen, das, warte ein — הוֹחִיל כִּמְעַט רֶגַע.

Weile, die, eine kleine Weile, כִּמְעַט רֶגַע.

Weilen, יָשַׁב, לוּן. Er weilt in dieser Stadt vierzehn Tag, הוּא יוֹשֵׁב בָּעִיר הַזֹּאת זֶה שְׁבוּעַיִם, s. Verweilen.

Wein, der, 1) das Getränk, יַיִן; poetisch דַּם עֵנָב, דַּם עֲנָבִים. Weine, יֵינוֹת. 2) Es wächst viel Wein in diesem Lande, יֵשׁ כְּרָמִים רַבִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת.

Weinbau, der, נְטִיעַת הַגְּפָנִים*.

Weinbauer, der, נֹטֵעַ כְּרָמִים, גְּפָנִים.

Weinblüthe, die, סְמָדַר.

Weinbeere, die, גַּרְגַּר עֵנָב, פְּרִי הַגֶּפֶן. Am Weinstock ist keine Weinbeere zu sehen, אֵין עֵנָב בַּגֶּפֶן.

Weinbeerhülse, die, זָג.

Weinbeerkörner, die, חַרְצַנִּים.

Weinberg, der, כֶּרֶם, plur. כְּרָמִים.

Weingarten, der, כֶּרֶם.

Weinhaus, das, בֵּית מֹכֵר יַיִן בַּמְּשׂוּרָה.

Weinheber, der, גִּשְׁתָּא*.

Weintraube, die, עֵנָב, אֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים, s. Traube.

Weinjahr, das, ein gutes — שָׁנָה מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי, מִיְבוּל הַגֶּפֶן.

Weinland, das, אֶרֶץ כְּרָמִים.

Weinlese, die, בָּצִיר. Weinlese halten, בְּצֹר כַּרְמוֹ.

Weinen, בָּכָה, בַּכֵּה. Laut — בָּכֹה, נָתַן קוֹלוֹ בִּבְכִי, בְּקוֹל גָּדוֹל. Sehr stark — בָּכֹה הַרְבֵּה בָכִי. Sein Auge weint, תִּדְמַע עֵינוֹ.

Weinen, das, בְּכִי, בָּכָה, בְּכִית. Sein bitteres Weinen bricht das Herz der Zuhörer, בִּכְיוֹ הַמַּר יְשַׁבֵּר אֶת לֵב שׁוֹמְעָיו.

Weinerlich, ein weinerliches Gesicht, פָּנִים כִּפְנֵי בֹכִים.

Weinranken, die, שָׂרִיגִים.

Weinrausch, der, er erwachte von seinem Weinrausche, הֵקִיץ מִיֵּינוֹ. Er hat einen — שָׁכּוּר הוּא מִיַּיִן, עֲבָרוֹ יַיִן, הֲלוּם יַיִן הוּא. Sich einen trinken שָׁתֹה יַיִן לְשִׁכָּרוֹן.

Weinrebe, die, זְמוֹרָה, s. Rebe.

Weinstock, der, גֶּפֶן, גֶּפֶן הַיַּיִן. Die Trauben deines unbeschnittenen Weinstockes, עִנְּבֵי נְזִירֶךָ. Weinstöcke, גְּפָנִים.

Weinschänke, die, s. Weinhaus.

Weiß, das Kleid ist, הַבֶּגֶד לָבָן הוּא. Die Zähne weiß von Milch, לְבֶן־שִׁנַּיִם מֵחָלָב. Weiß werden הַלְבִּין. Alles, woran etwas Weißes ist, כֹּל אֲשֶׁר לָבָן בּוֹ. Weiße Pferde, סוּסִים לְבָנִים. Blendend weiße Wolle צֶמֶר צָחַר. Weiße Eselinnen, אֲתֹנוֹת צְחֹרוֹת. Himmelblau und weiß, תְּכֵלֶת וָחוּר. Die weißen Zeuge weben, אֹרְגִים חוֹרָי. Vom Gesichte. Mein Geliebter ist blendend weiß und roth, דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם. Sie sind weißer als Milch, צַחוּ מֵחָלָב.

Weißbrod, das, drei Körbe mit — שְׁלֹשָׁה סַלֵּי חֹרִי.

Weißlich, ein weißliches Haar, שֵׂעָר כִּמְעַט לָבָן.

Weiße, das, die Entblößung des Weißen, מַחְשֹׂף הַלָּבָן. Das Weiße im Ei, חֶלְבּוֹן, לָבָן הַבֵּיצָה*, s. Eierweiß.

Weiße, die, des Schnees, לֹבֶן הַשֶּׁלֶג.

Weißen, eine Wand, שׂוּד קִיר בַּשִּׂיד.

Weizen, der, חִטָּה, חִטִּים.

Weizenmehl, das, feines — סֹלֶת חִטִּים.

Weben, Etwas, אָרֹג. Ich wurde gewebt in der Tiefe der Erde, רֻקַּמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ.

Weberbaum, der, מְנוֹר אֹרְגִים.

Weberei, die, מְלֶאכֶת הָאֹרְגִים.

Weberschiffchen, das, meine Tage eilen schneller als das — יָמַי קַלּוּ מִנִּי אָרֶג.

Weberspuhle, die, פֶּלֶךְ אֹרְגִים.

Weg, der, 1) der Raum in der Länge, den ein

Körper in seiner Bewegung beschreibt. Der Weg des Adlers ist himmelwärts, דֶּרֶךְ הַנֶּשֶׁר בַּשָּׁמַיִם. Einem in den Weg treten, הִתְיַצֵּב בַּדֶּרֶךְ לְשָׂטָן לְאִישׁ. Einem aus dem Wege gehen, פָּטַר, נָטָה מִפְּנֵי אִישׁ. Geh dem Thoren aus dem Wege, לֵךְ מִנֶּגֶד לְאִישׁ כְּסִיל. Geh deines Weges, לֵךְ לְדַרְכְּךָ. 2) Straße, Pfad, דֶּרֶךְ, אֹרַח. Schlechte, krumme Wege, דְּרָכִים רָעִים, אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת. Der Ewige macht im Weltmeer einen Weg, und im gewaltigen Gewässer eine Bahn, יְיָ נוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה.

Weg, eine Partikel. Weg von mir! סוּר מִמֶּנִּי. Weg mit ihm! הֲסִירוּהוּ מִנֶּגֶד עֵינַי, s. Hinweg.

Wegeilen, מַהֵר לָלֶכֶת מִן.

Wegblasen, was ihr ins Haus bringt, blase ich weg, וַהֲבֵאתֶם הַבַּיִת וְנָפַחְתִּי בוֹ.

Wegbleiben, ich werde, לֹא אָבוֹא.

Wegbegeben, sich, הָלַךְ לוֹ; aus einer Stadt, יָצָא אֶת הָעִיר.

Weggehen, הָלַךְ לוֹ.

Weghauchen, s. Wegblasen.

Weghauen, s. Abhauen.

Wegheben, ein Bett, נָשֹׂא הַמִּטָּה לַהֲסִירָהּ מִמְּקוֹמָהּ; (fig.) Hebe dich weg von mir! סוּר מִנֶּגֶד עֵינַי.

Wegwandern. הָלַךְ לוֹ מִן.

Wegwaschen, Blut, הֵדִיחַ דָּם מִן.

Wegwischen, מָחָה מִן, מֵעַל.

Wegweisen, Einen, צִוָּה אֶת אִישׁ לָצֵאת מִן הַמָּקוֹם.

Wegweiser, der, 1) der Führer, הַמַּרְאֶה אֶת הַדֶּרֶךְ. 2) Die Hand am Scheidewege, הַיָּד בְּרֹאשׁ שְׁנֵי הַדְּרָכִים. Stelle dir Wegweiser auf, הַצִּיבִי לָךְ צִיֻּנִים.

Wegwehen, Spreu, נָדַף אֶת הַמּוֹץ, s. Verwehen.

Wegwälzen, einen Stein, גָּלַל אֶבֶן מִמְּקוֹמוֹ.

Wegwenden, die Augen, s. Abwenden. Sich von Einem — פָּנָה מִן, מֵעִם, שָׁעָה, הֵשַׁע מִן.

Wegwerfen, ein Buch, הִשְׁלִיךְ סֵפֶר מִנֶּגֶד. Ich werde sie von meinem Angesichte — אַשְׁלִיכֵם מֵעַל פָּנָי.

Wegsein, 1) vom Hause, s. Abwesend. 2) Das Geld ist weg, הַכֶּסֶף אֵינֶנּוּ, לֹא יִמָּצֵא עוֹד.

Wegsehen, von Etwas, הֵסֵב עֵינָיו מִנֶּגֶד דָּבָר, הֶעֱבִיר עֵינָיו מֵרְאוֹת דָּבָר.

Wegthun, s. Weglegen.

Wegtragen, einen Tisch, נָשָׂא שֻׁלְחָן מִמְּקוֹמוֹ.

Wegtreiben, Einen, גֵּרֵשׁ אִישׁ מִן. Treibe weg diese Magd sammt ihrem Sohne, גָּרֵשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת בְּנָהּ.

Wegjagen, das Vieh von der Saat, הִבְרִיחַ הַבְּהֵמָה מֵעַל הַקָּמָה.

Weglassen, 1) er wollte mich nicht — לֹא נְתָנַנִי לָלֶכֶת מֵאִתּוֹ. 2) Von Wörtern, s. Auslassen.

Weglaufen, בָּרַח לוֹ.

Weglegen, ein Buch, נָתַן, הִנִּיחַ סֵפֶר אֶל מָקוֹם אַחֵר.

Wegmachen, 1) Etwas, s. Wegwischen. Wegfegen. 2) Sich — s. Entfernen, Wegstehlen.

Wegnehmen, 1) ein Buch von dem Tische, הָסֵר סֵפֶר מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. 2) Einem Etwas — (mit Gewalt), לָקַח דָּבָר מִיַּד אִישׁ בְּחָזְקָה.

Wägen, Silber auf der Wage, שָׁקַל כֶּסֶף בַּקָּנֶה. Wäge das Gold auf dieser Wage, שְׁקֹל הַזָּהָב בְּמִשְׁקֹלֶת הַמֹּאזְנַיִם הָאֵל.

Wegen, Vorwort, עַל דְּבַר, בִּגְלַל, עַל אוֹדוֹת, מִפְּנֵי, בַּעֲבוּר. Ihrer Schande wegen, עַל עֵקֶב בָּשְׁתָּם. Eurer Menge — מֵרֻבְּכֶם.

Wegfahren, הָלַךְ בָּעֲגָלָה מִן. Er ist weggefahren ins heilige Land — הָלַךְ וְנָסַע לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה.

Wegführen, Einen, הוֹלִיךְ אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ; ins Exil, הִגְלָה אֶת.

Wegfliegen, von Vögeln, עוּף לוֹ, נָדַד מִקִּנּוֹ.

Wegfegen, den Staub, טֵאטֵא הָאָבָק מֵעַל פְּנֵי; den Mist, בִּעֵר הַדֹּמֶן.

Wegfressen, s. Abfressen.

Wegziehen, vom Feinde, נָסַע מִן, עָלָה מֵעַל, s. Abziehen. Er ist weggezogen הָלַךְ מִזֶּה לָשֶׁבֶת בְּמָקוֹם אַחֵר.

Wegkommen, das Buch ist mir weggekommen, אָבַד מִמֶּנִּי הַסֵּפֶר.

Wegkehren, 1) s. Wegwenden; 2) s. Wegfegen.

Wegraffen, Einem Etwas, חָטַף דָּבָר מִיַּד אִישׁ. Die Frommen werden weggerafft, אַנְשֵׁי חֶסֶד

נֶאֱסָפִים. Der Tod hat ihn in seiner Blüthe weggerafft, הַמָּוֶת חֲטָפוֹ בְּעוֹדוֹ בְאִבּוֹ.
Wegrufen, ich habe ihn weggerufen, קְרָאתִיו לָבוֹא מִמְּקוֹמוֹ אֵלַי.
Wegrauben, Einem Etwas, גָּזֹל דָּבָר מִיַּד אִישׁ.
Wegrücken, ein Bett, הַעְתֵּק מִטָּה מִמְּקוֹמָהּ.
Wegreiben, den Schmutz eines Gefäßes, מָרֹק כְּלִי לְהָסֵר חֶלְאָתוֹ.
Wegreisen, הָלֹךְ מִבֵּיתוֹ בְּדַרְכּוֹ.
Wegräumen, weggeräumt habe ich das Heilige aus dem Hause, בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן הַבַּיִת.
Wegreißen, Einem Etwas, s. Wegraffen. 2) Ein Brett von Etwas — הָסֵר קֶרֶשׁ בְּחָזְקָה מִן; von Mauern und Gebäuden, s. Einreißen.
Wegschaffen, Einen, s. Wegweisen. Schaffet weg die fremden Götter, הָסִירוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנֵּכָר. Er schaffte die Astarten weg, בִּעֵר אֶת הָאֲשֵׁרוֹת. Ihr sollt den Sauerteig aus euren Häusern — תַּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם.
Wegschicken, Einen, שַׁלֵּחַ אֶת.
Wegschwemmen, Etwas, שָׁטֹף, גָּרֹף אֶת.
Wegstoßen, er trat hinzu, um sie wegzustoßen, וַיִּגַּשׁ לְהָדְפָהּ.
Wegstehlen, Einem sein Geld, גָּנֹב מֵעִם אִישׁ כַּסְפּוֹ. sich — הִתְגַּנֵּב.
Wegstellen, einen Stuhl, שׂוּם, נָתֹן כִּסֵּא אֶל מָקוֹם אַחֵר.
Wegstreichen, s. Ausstreichen.
Wegschleppen, man wird sie wie junge Lämmer — יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן.
Wegschneiden, s. Abschneiden.
Wegschenken, s. Verschenken.
Wegspülen, s. Wegschwemmen.
Wegspringen, קַפֵּץ מִמְּקוֹמוֹ.
Wedel, der, זָנָב.
Wedeln, von Hunden, הָנִיעַ הַזָּנָב.
Weder — noch, מִן נַעַר, מִן עַד, גַּם גַּם. Mit einem negativen Zeitworte. Hüte dich, mit ihm weder Gutes, noch Böses zu reden, הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תְּדַבֵּר עִמּוֹ מִטּוֹב וְעַד רָע. Es soll weder mein, noch dein sein, גַּם לִי גַּם לָךְ לֹא יִהְיֶה. Ich habe ihn weder gesprochen, noch gesehen, לֹא דִבַּרְתִּי עִמּוֹ וְלֹא רְאִיתִיו.
Weh oder Wehe, ein Ausruf bei heftigen Schmerzen, oder ein Unglück anzukündigen. Weh mir meiner Wunde wegen! אוֹי, אוֹיָה לִי עַל שִׁבְרִי. Wehe der sündigen Nation! הוֹי גּוֹי חֹטֵא. In allen Gassen ruft man: Wehe! Wehe! בְּכָל חוּצוֹת יֹאמְרוּ הוֹי — הוֹי. Heulet, rufet Weh über den Tag! הֵילִילוּ הָהּ (אֲהָהּ) לַיּוֹם. Wenn ich gefrevelt, dann weh mir! אִם רָשַׁעְתִּי אַלְלַי לִי.
Weh, der Kopf thut mir, יִכְאַב רֹאשִׁי; (oder) רֹאשִׁי עָלַי יִכְבַּד. Er hat eine wehe Hand, יָדוֹ כּוֹאֶבֶת; (fig.) ich will ihm nicht wehe thun, לֹא אֲעַצֵּב לוֹ רָעָה.
Weh, das, 1) Schmerz, כְּאֵב, מַכְאוֹב. Wer hat Weh? לְמִי אוֹי. 2) Dein Wohl und dein Weh, טוֹבָתְךָ וְרָעָתְךָ.
Wählen, Einen, בָּחֹר, בָּרֹה אִישׁ.
Wehmuth, die, עַצֶּבֶת לֵב.
Wehmutter, die, מְיַלֶּדֶת.
Wehmüthig, er ist, מַר נֶפֶשׁ, עֲצוּב רוּחַ הוּא; sie ist, מָרַת נֶפֶשׁ, עֲצוּבַת רוּחַ הִיא.
Wähnen, חָשֹׁב, אָמֹר בַּלֵּב, דַּמֵּה.
Wehe, die, חֶבֶל. Die Wehen einer Gebärerin, חֶבְלֵי יוֹלֵדָה. Sie hat die Wehen bekommen, בָּא חֶבֶל לָהּ, נֶהֶפְכוּ עָלֶיהָ צִירֶיהָ.
Wehen, der Wind wehete, נָשֹׁב, נָשְׁבָה הָרוּחַ. Er läßt seinen Wind wehen, יַשֵּׁב רוּחוֹ.
Wehklage, die, מִסְפֵּד, נְהִי, אֲנִיָּה.
Wehklagen, über Etwas, סְפֹד, נְהֹה, אָנֹה עַל, s. Klagen.
Wehr, die, 1) s. Waffe, 2) Sich zu Wehr setzen, s. Wehren.
Wehrlos, 1) einen Soldaten wehrlos machen, הַפְשֵׁט אִישׁ מִלְחָמָה אֶת כֵּלָיו. 2) Sie überfielen wehrlose Weiber und Greise, נָפְלוּ עַל נָשִׁים וּזְקֵנִים אֲשֶׁר אֵין בָּהֶם כֹּחַ לְהִלָּחֵם בָּם.
Wehren, 1) Einem Etwas גָּעֹר בְּאִישׁ בַּעֲשׂוֹתוֹ דָּבָר, עָצֹר אִישׁ מֵעֲשׂוֹת דָּבָר. Er wehrte ihnen nicht, לֹא כִהָה בָּם. So wehrte David seiner Mannschaft mit Worten וַיְשַׁסַּע דָּוִד אֶת אֲנָשָׁיו בַּדְּבָרִים.

2) Sich gegen Räuber wehren, הִלָּחֵם בְּשֹׁדְדִים לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ.

Währen, es wird lange, s. Dauern.

Während des Krieges, בִּימֵי הַמִּלְחָמָה. Er entrann, während sie zögerten, נִמְלַט עַד הִתְמַהְמָהָם. Während der König bei seinem Gelage ist, עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ. Während ich mit ihm sprach, בְּדַבְּרִי אֵלָיו.

Wesen, das, ein selbstständiges, יְקוּם. Ein lebendes —, נֶפֶשׁ חַיָּה, כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאַפּוֹ. Alle Wesen, כָּל הַיְקוּם, *כָּל הַנִּמְצָאִים.

Wesentlich, עִקָּר, עִקָּרִי*.

Wesenlos, *אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ בְּפֹעַל בִּמְצִיאוּת.

Wetteifern, wie willst du mit den Rossen wetteifern? אֵיךְ תְּתַחֲרֶה אֶת הַסּוּסִים. In Etwas —, תַּחֲרֶה בְּ.

Wette, die, sich mit Einem in eine Wette einlassen, הִתְעָרֵב אֶת אִישׁ, s. Aufnehmen, 4).

Wetten, mit Einem, s. Wette.

Wetter, das, 1) s. Witterung. 2) Ein Wetter ist im Anzug, תָּבוֹא שׁוֹאָה.

Wetterstrahl, der, חֲזִיז קוֹלוֹת.

Wetzen, ein Messer, *שָׁנַן הַשַּׂכִּין בְּמַשְׁחֶזֶת. Das Schwert ist zum Schlachten gewetzt, הַחֶרֶב מְעֻטָּה לַטֶּבַח.

Wetzstein, der, מַשְׁחֶזֶת*.

Wächter, der, שֹׁמֵר, נֹצֵר, מְצַפֶּה.

Wächterhütte, die, מְלוּנָה.

Wechsler, der, הַמֵּמִיר כֶּסֶף בְּכֶסֶף, *שֻׁלְחָנִי.

Wechsel, der, חֲלִיפָה, *שִׁנּוּי. Alles ist dem Wechsel unterworfen, אֵין דָּבָר אֲשֶׁר אֵין לוֹ חֲלִיפוֹת.

Wechselbank, die, *חֲנוּת הַשֻּׁלְחָנִי.

Wechseln, 1) verb. neut. s. Abwechseln. 2) Er hat die Kleider gewechselt, חִלֵּף, הֶחֱלִיף, שִׁנָּה אֶת בְּגָדָיו.

Wechselnd, חֲלִיפוֹת. Sie versehen wechselnd ihren Dienst bei ihrem Herrn, הֵמָּה יְשָׁרְתוּ חֲלִיפוֹת אֶת אֲדוֹנֵיהֶם.

Wechselfieber, das, הַקַּדַּחַת הַחֹלֶפֶת וְשָׁבָה מֵעֵת אֶל עֵת, חֳלִי הַקַּדַּחַת, יוֹם הוֹלֵךְ וְיוֹם בָּא.

Welt, die, 1) für Erde, תֵּבֵל, חֶלֶד, *עוֹלָם. Die ganze Welt, הַתֵּבֵל כֻּלָּהּ, תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ. Bis an das Ende der Welt reisen, הָלַךְ עַד קְצֵה הָאָרֶץ. So lange die Welt steht, לְמִן הַיּוֹם הִוָּסֵד הַתֵּבֵל וְעַד עַתָּה. 2) Ein Himmelskörper. Der Himmel mit seinen zahllosen Welten, הַשָּׁמַיִם וּצְבָאָם אֵין מִסְפָּר. 3) Auf die Welt kommen, יָצָא מֵרֶחֶם אִמּוֹ. 4) Die heutige, die alte Welt, הַדּוֹר הַזֶּה, דּוֹרוֹת עוֹלָמִים. 5) Die ganze Wlet weiß es, כָּל אִישׁ יוֹדֵעַ זֹאת.

Weltall, das, הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם.

Weltbegebenheiten, die, דִּבְרֵי הַיָּמִים, קוֹרוֹת הָעִתִּים.

Weltbekannt, נוֹדָע לְכָל אִישׁ.

Weltberühmt, er ist, גָּדוֹל שְׁמוֹ בְּכָל הָאָרֶץ, תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ.

Weltbrauch, der, דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם.

Weltgegenden, die vier, אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם.

Weltgericht, das, הַיּוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יָבוֹא אֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט עִם כָּל בָּשָׂר.

Weltgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ. Das Werk, סֵפֶר תּוֹלְדוֹת, u. s. w.

Welthandel, der, eine Stadt, die einen Welthandel treibt, עִיר רֹכֶלֶת הָעַמִּים.

Weltherrscher, der, הַמֹּשֵׁל בְּכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ.

Weltweise, der, s. Philosoph.

Weltliche Bücher, *סִפְרֵי חֹל, סְפָרִים חִיצוֹנִים.

Weltmann, der, אִישׁ יוֹדֵעַ דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם, אִישׁ יוֹדֵעַ לַהֲלוֹךְ עִם הַחַיִּים, יוֹדֵעַ דֶּרֶךְ אֶרֶץ.

Weltmeer, das, הַיָּם הַסּוֹבֵב אֶת כָּל הָאָרֶץ, s. Ozean.

Weltkreis, der, חוּג הָאָרֶץ, מַעְגַּל הַתֵּבֵל.

Welcher, welche, welches, Fürwort, 1) beziehendes, אֲשֶׁר, שֶׁ, הַ; poetisch, זֶה. Der Mann, welcher ging, welcher geht, הָאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ, הָאִישׁ הַהֹלֵךְ. Welches, אֲשֶׁר לוֹ. Welchen, אֲשֶׁר. Von welchem, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ. Von welcher, אֲשֶׁר מִמֶּנָּה. Die Männer, welche mit ihm gingen, הָאֲנָשִׁים הַהֹלְכִים (הַהֹלְכוּא) אִתּוֹ. Welchen, אֲשֶׁר לָהֶם, אֲשֶׁר לָהֶן. Von welchen, אֲשֶׁר מֵהֶן, מֵהֶם. Die Thäler senkten sich an den Ort, welchen du ihnen bestimmtest, יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם. Der Berg Zion, auf welchem du wohnst, הַר

צִיּוֹן זֶה שֹׁכַנְתָּ בּוֹ. 2) Fragendes. Welchen Weg sollen wir ziehen? אֵי־זֶה הַדֶּרֶךְ נַעֲלֶה.

Welch ein schönes Mädchen! מַה יָּפָה הַיַּלְדָּה.

Wellen, die, des Meeres, גַּלִּים, מִשְׁבְּרֵי הַיָּם. Das Meer wirft, schlägt Wällen, הַיָּם יַעֲלֶה, יְרוֹמֵם גַּלָּיו. Die Bäche bewegen ihre Wellen, יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם.

Wälzen, einen Stein גָּלַל, גִּלְגֵּל, הָגֵל אֶבֶן. Sich — הִתְגּוֹלֵל, הִתְגַּלְגֵּל.

Welk, eine welke Blume, צִיץ נֹבֵל, פֶּרַח אֻמְלָל; von Brüsten, s. Einschrumpfen.

Welken, נָבֵל. Die Flur welkt, אֻמְלְלָה אֶרֶץ, s. Verwelken. Die Blumen welkten in ihrer Blüthe, הַפְּרָחִים עוֹדָם בְּאִבָּם יִיבָשׁוּ, (oder יִבּוֹלוּ).

Welsch, s. Anhang.

Wem? לְמִי, s. Wer.

Wen? אֶת מִי, s. Wer.

Wenn, ein Nebenwort der Zeit, statt Wann. 1) Ohne Frage. Wie die Nachlese, wenn die Weinlese zu Ende ist, כְּעוֹלְלוֹת אִם כָּלָה בָצִיר. Wenn ihr kommt, vor mir zu erscheinen, wer verlangt dies von euch? כִּי תָבֹאוּ לֵרָאוֹת פָּנָי, מִי בִקֵּשׁ זֹאת מִיֶּדְכֶם. 2) Wenn wird er kommen? מָתַי יָבוֹא.

Wenn, ein Bindewort. 1) eine Bedingung zu bezeichnen. Wenn du Dieses thust, so wirst du bestehen können, אִם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְיָכָלְתָּ עֲמֹד. Wenn man uns als Knechte verkauft hätte, so würde ich geschwiegen haben, וְאִלּוּ לַעֲבָדִים נִמְכַּרְנוּ הֶחֱרַשְׁתִּי. 2) Ohne Bedingung. Wenn er dich fragt, so gib ihm keine Antwort, כִּי יִשְׁאָלְךָ לֹא תַעֲנֶנּוּ. Wenn sie weise wären, würden sie dieses bedenken, לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת. 3) Wenn nicht, לוּלֵי, לוּלֵא. 4) Wenn auch, גַּם כִּי. Wenn ihr auch viel betet, גַּם כִּי תַרְבּוּ תְפִלָּה. Wenn er auch tausend Jahr gelebt hätte, וְאִלּוּ חָיָה אֶלֶף שָׁנִים.

Wendeltreppen, die, לוּלִים.

Wendung, die, des Schicksals, סִבָּה, נְסִבָּה. Der Sache eine andere Wendung geben, סַבֵּב אֶת פְּנֵי הַדָּבָר.

Wenden, 1) sich zu Einem, פָּנָה, שָׁעָה אֶל אִישׁ. Wohin er sich wandte, בְּכֹל אֲשֶׁר יִפְנֶה. Den Rücken wenden, sich entfernen הִפְנָה שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת. 2) Die Grenze wandte sich gegen Osten, וְנָסַב הַגְּבוּל מִזְרָחָה. 3) Das Herz zu Einem — הָסֵב לִבּוֹ אֶל, s. Zuwenden. 4) Es war von Gott so gewendet, מֵאֱלֹהִים הָיְתָה נְסִבָּה. 5) Sich an den König — עָרַךְ דְּבָרָיו אֶל הַמֶּלֶךְ, שִׁחֵר אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ. 6) Geld auf Etwas, s. Verwenden.

Wendekreis, der, des Krebses, חוּג הַסַּרְטָן*. Des Steinbocks, חוּג הַגְּדִי*.

Wenus, (Venus) die, s. Abendstern.

Wenig, מְעַט. Wenige Tage, יָמִים מִסְפָּר. Wenige Leute, מְתֵי מִסְפָּר, מִצְעַר אֲנָשִׁים. Ist es für euch zu wenig? הַמְעַט מִכֶּם. Sie werden wenig sein, יִמְעָטוּ. Der Arme soll nicht weniger geben, הַדַּל לֹא יַמְעִיט. Weniger machen, הַמְעִיט אֶת, s. Verringern. Warte ein Wenig, כַּתַּר לִי זְעֵר.

Wenigkeit, die, es ist nur eine — דָּבָר קָטָן הוּא. Er gab ihm nur eine Wenigkeit, אַךְ מָה מְעַט נָתַן לוֹ.

Weßhalb, weßwegen, s. Warum.

West, מַעֲרָב, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ.

Westwind, der, רוּחַ הַבָּא מִן הַמַּעֲרָב, רוּחַ מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ; in der Bibel, רוּחַ יָם.

Westwärts, מַעֲרָבָה, יָמָּה.

Westseite, die, פְּאַת מַעֲרָב, פְּאַת יָם.

Westlich, die westlichen Länder, אַרְצוֹת הַמַּעֲרָב, אַרְצוֹת מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ.

Westmeer, das (in der Bibel das mittelländische Meer) הַיָּם הַגָּדוֹל, הַיָּם הָאַחֲרוֹן.

Westen, מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ. Gegen Westen לַמַּעֲרָב, מַעֲרָבָה, יָמָּה. Die Philister von Westen, פְּלִשְׁתִּים מֵאָחוֹר.

Wessen, s. Wer.

Wässern, den Wein, מָהֹל הַיַּיִן בַּמָּיִם. Er wässerte die Pferde, הוּא יַשְׁקֶה אֶת הַסּוּסִים מָיִם; von Wiesen, s. Bewässern.

Wespe, die, צִרְעָה.

Wecken, Einen, עוֹרֵר, הָעֵר אִישׁ.

Wer, Fürwort, 1) wer bist du? מִי אַתָּה. Wessen Tochter bist du? בַּת מִי אַתְּ. Wem gehört dieses

Haus? לְמִי הַבַּיִת הַזֶּה. Wen fähst du? אֶת מִי רָאִיתָ. 2) Wer furchsam und ängstlich ist, der kehre zurück, מִי יָרֵא וְחָרֵד יָשֹׁב, s. Derjenige. 3) Seit behutsam, wer es auch sei, mit dem Jüngling Absalon, שִׁמְרוּ מִי בַּנַּעַר בְּאַבְשָׁלוֹם.

Werben, 1) um ein Mädchen, דַּבֵּר בְּנַעֲרָה. Wenn man um sie wirbt, בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ. 2) Soldaten, s. Anwerben.

Werg, das, נְעֹרֶת.

Werden, 1) als ein Zeitwort für sich, הָיָה. Gott sprach: es werde Licht! וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר. Er wurde mein Feind, הָיָה לִי לְאוֹיֵב. Der Mensch ist wie Einer von uns geworden, הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ. Du wurdest ein Volk, נִהְיֵיתָ לְעָם. 2) Als Hülfswort zur Bildung des Futurum und Passivum aller Zeitwörter, welches im Hebräischen nicht besonders ausgedrückt wird: Ich werde, wir werden reden, אֲדַבֵּר, נְדַבֵּר. Das Haus wurde gebauet, ist gebauet worden, הַבַּיִת נִבְנָה.

Wers, (Vers) der, *חָרוּז.

Werth, 1) was ist dein Haus werth? כַּמָּה מְחִיר עֶרֶךְ הַבַּיִת הַזֶּה. Du bist mir sehr werth, יָקַרְתָּ לִי מְאֹד, יָקְרָה נַפְשְׁךָ בְּעֵינַי מְאֹד. 2) Du bist meiner dir erzeigten Güte nicht werth, קָטֹנְתָּ מִכֹּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמָּךְ.

Werth, der, eines Ringes, מְחִיר הַטַּבַּעַת.

Werthlos, אֲשֶׁר אֵין לוֹ מְחִיר, אֲשֶׁר אֵין חֵפֶץ בּוֹ.

Werthschätzen, meine werthgeschätzten Freunde, אֹהֲבַי הַיְקָרִים בְּעֵינַי.

Wärter, der, אֹמֵן.

Wärterin, die, אֹמֶנֶת.

Wermuth, der, לַעֲנָה.

Wärme, die, חֹם.

Wärmen, eine Speise, חַמֵּם אֶת הָאֹכֶל. Sich am Feuer — הִתְחַמֵּם מִן הָאֵשׁ.

Werfen, 1) Einen mit Steinen, הַשְׁלֵךְ, יַדֵּה אֲבָנִים בְּ, סַקֵּל בָּאֲבָנִים אֶת; den Spieß nach Einem, הָטֵל הַחֲנִית אֶל. 2) Das Loos über Etwas, הַשְׁלֵךְ, יַדֵּה, הַפֵּל, יָרֹה גּוֹרָל עַל. 3) Er wirft sie mit Macht zu Boden, הִנִּיחַ לָאָרֶץ בְּיָד. 4) Etwas von sich — הַשְׁלֵךְ דָּבָר מִנֶּגֶד. 5) Die Schuld auf Einen — שׂוּם אַשְׁמָתוֹ בְּאִישׁ. 6) Ein Auge auf ein Mädchen, נָשֹׂא עֵינָיו אֶל הַנַּעֲרָה. 7) Junge werfen, s. Gebären.

Werk, das, 1) Arbeit, Verrichtung, מְלָאכָה, מַעֲשֶׂה. Ein Werk von Menschenhänden, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם. Das Werk meiner Hände, פֹּעַל יָדַי. Ein künstliches Werk, מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת; (fig.) gute Werke, מַעֲשִׂים טוֹבִים. 2) Ein nützliches Werk schreiben עֲשֵׂה סֵפֶר מוֹעִיל.

Werktag, der, יוֹם הַמַּעֲשֶׂה.

Werkzeug, das, כְּלִי. Werkzeuge der Zimmerleute, כְּלֵי חָרָשֵׁי עֵצִים; (fig.) seines Zornes Werkzeuge, כְּלֵי זַעְמוֹ.

Werkstatt, die, eines Schmiedes, חֲנוּת חָרַשׁ בַּרְזֶל.

Wäscherin, die, מְכַבֶּסֶת בְּגָדִים.

S ז

Saat, die, 1) der Same, der gesäet wird, זֶרַע, זֵרוּעַ, plur. זֵרוּעִים. 2) Das in Halmen stehende Getreide, מִזְרָע, קָמָה. Jede Saat an dem Strome verdorrt, כֹּל מִזְרַע יְאֹר יִבַשׁ.

Saatfeld, das, deines Nächsten, קָמַת רֵעֶךָ. Saatfelder, קָמוֹת.

Saatzeit, die, חָרִישׁ, *עֵת הַזְּרִיעָה.

Saal, der, הֵדֶר מְרֻוָּח.

Saame, s. Same.

Sage, die, *הַגָּדָה, אַגָּדָה.

Sagen, Einem Etwas, הַגֵּד דָּבָר לְאִישׁ. Er ließ mir — שָׁלַח וְהִגִּיד לִי, שָׁלַח אֵלַי לֵאמֹר.

Sahne, die, הֶמְאָה, *שׁוּמַן הֶחָלָב.

Anmerkung. Die aus fremden Sprachen entlehnten Wörter, deren Anfangsbuchstabe ein S ist, welches auch im Deutschen scharf lautet, (z. B. Soldat, Summe, Saphir, Salpeter) finden sich in dem Buchstaben ס.

Satt, ich bin, שָׂבֵעַ אָנֹכִי. Satt werden, שָׂבַע. Ich habe mich an Brod satt gegessen, אָכַלְתִּי לֶחֶם לָשֹׂבַע, לְשָׂבְעָה, שְׂבַע לֶחֶם אָנֹכִי. Einen mit Fleisch satt machen הִשְׂבִּיעַ אִישׁ בָּשָׂר, בְּבָשָׂר, מִבָּשָׂר. Ein Satter, נֶפֶשׁ שְׂבֵעָה; (fig.) das Auge sieht sich nicht satt, לֹא תִשְׂבַּע עַיִן לִרְאוֹת. Ich habe ihn satt, נִלְאֵיתִי לָשֵׂאת אֹתוֹ.

Sattel, der, des Kameels, כַּר (*אוּכַף) הַגָּמָל.

Satteln, ein Pferd, חָבַשׁ סוּס.

Satz, der, 1) von Pferden, s. Sprung. 2) Von flüssigen Dingen, s. Bodensatz, Häfe. 3) In der Logik, מִשְׁפָּט*.

Satzung, die, חֻקָּה, plur. חֻקּוֹת.

Sachwalter, der, vor Gericht, מֵלִיץ בִּדְבַר הָרִיב*.

Saite, die, einer Harfe, מֵיתַר הַכִּנּוֹר. Er berührte meines Herzens Saiten, יָעִיר לְבָבִי כְּמֵיתְרֵי הַכִּנּוֹר, s. Aufspannen.

Saitenspiel, das, lobt ihn mit — הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים. Das Saitenspiel rühren, נַגֵּן נְגִינוֹת, נַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת.

Sacht, sachte, s. Leise, Langsam.

Sache, die, 1) Streitsache. Vor die Richter komme die Sache Beider, עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְבַר שְׁנֵיהֶם. 2) Geschäft, Angelegenheit, דָּבָר, חֵפֶץ, עִנְיָן. Das ist eine schlimme — עִנְיַן רַע הוּא. Sich einer Sache annehmen, שׂוּם לִבּוֹ לְדָבָר. Die Sache Gottes, חֵפֶץ יְיָ, s. Angelegenheit. Du hast deine Sache recht gemacht, עָשִׂיתָ מַעֲשֶׂיךָ כַּמִּשְׁפָּט. 3) Er hat alle seine Sachen mit sich genommen, לָקַח אִתּוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ.

Sachkenner, der, מֵבִין דָּבָר, יוֹדֵעַ תַּכְלִית הַדָּבָר הַזֶּה.

Salböl, das, שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה.

Salbung, die, מִשְׁחָה, מָשְׁחָה.

Salbe, die, מִרְקַחַת, מִרְקָחָה, רֹקַח, מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ. Salben, רִקֻּחִים. Eine bereiten, רָקַח.

Salben, einen König, נָסַךְ מֶלֶךְ. Einen zum König über ein Volk, מָשַׁח אִישׁ לְמֶלֶךְ עַל הָעָם. Der gesalbte Priester, הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ. Sich salben (nach dem Waschen) סוּךְ, הָסֵךְ.

Salbenbereiter, der, רַקָּח, רֹקֵחַ.

Salbenbereiterin, die, רַקָּחָה. Salbenbereiterinnen רַקָּחוֹת.

Salz, das, מֶלַח. Geschmacklose Speise ohne Salz, אֲרוּחָה תְּפֵלָה מִבְּלִי מֶלַח.

Salzbund, der, (biblisch) בְּרִית מֶלַח.

Salzgrube, die, מִכְרֵה מֶלַח.

Salzwasser, das, מֵי מֶלַח. Mit Salzwasser wurdest du nicht gewaschen (von neugebornen Kindern) הָמְלֵחַ לֹא הֻמְלַחַתְּ.

Salzsiedereien, die, (nach Einigen, מִשְׂרְפוֹת מַיִם.

Salzsäule, die, sie wurde eine — וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח.

Salzthal, das, am todten Meere, גֵּי מֶלַח.

Salzig, אֲשֶׁר בּוֹ מֶלַח הַרְבֵּה.

Salzmeer, das, יָם הַמֶּלַח, יָם הָעֲרָבָה.

Salzen, Fleisch, מָלַח בָּשָׂר בַּמֶּלַח. Gesalzenes Futter, בְּלִיל חָמִיץ.

Salzkraut, das, (nach Einigen) מַלּוּחַ.

Salzsteppe, die, מְלֵחָה, אֶרֶץ מְלֵחָה.

Sammt, 1) Vorwort. Die Mutter sammt den Kindern, אֵם עַל בָּנִים, s. Mit. 2) Sammt und Sonders, Alle zusammen, כֻּלָּם יַחְדָּו.

Sammlung, die, des Wassers, מִקְוֵה הַמַּיִם; von Büchern, קְבֻצָה.

Sammler, der, הָאֹסֵף, הַמְאַסֵּף.

Sammeln, Etwas, von der Ernte אָסַף, אַסֵּף אֵת, כָּנַס — אָגַר אֵת, לָקַט, לַקֵּט אֵת. Steine, Wasser — אֲבָנִים, מַיִם. Ich sammelte mir auch Silber und Gold, כָּנַסְתִּי לִי גַּם כֶּסֶף וְזָהָב. Schätze — אָצַר אוֹצָרוֹת. Ein Heer — קִבֵּץ חַיִל. Sich sammeln, vom Wasser, הִקָּוֵה; von Völkern, הִקָּוֵה, הִקָּבֵץ; (fig.) sammelt euch, (geht in euch) und bleibt gesammelt, Volk ohne Scham, הִתְקוֹשְׁשׁוּ וָקוֹשׁוּ הַגּוֹי לֹא נִכְסָף.

Sammelplatz, der, für Krieger, מְקוֹם מוֹעֵד לְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Samstag, der, s. Sonnabend.

Sangen, (veraltet statt Aehren) die, שִׁבֳּלִים.

Sand, der, חוֹל.

Sandbank, die, im Meere, הַר חוֹל בַּיָּם.

Sandig, ein sandiger Boden, אֶרֶץ מְלֵאָה חוֹל.

Sanft, eine sanfte Antwort, מַעֲנֶה רַךְ. Einem

sanfte Worte geben, דַּבֵּר אֶל אִישׁ רַכּוֹת. Ein sanftes Säuseln ließ sich hören, קוֹל דְּמָמָה דַקָּה. Des Baches sanft fließendes Wasser, מֵי הַנָּהָר הַהֹלְכִים לְאַט. Ihn decken sanft des Thales Schollen, מָתְקוּ לוֹ רִגְבֵי נָחַל.

Sanftmuth, die, עֲנָוָה, טוּב לֵב.

Sanftmüthig, er ist, עָנָו הוּא.

Saft, der, לַח, לְשַׁד, s. Lebenssaft.

Saftig, es ist saftig, לַח, רָטֹב הוּא. Saftige Trauben, עֲנָבִים מְלֵאֵי תִירוֹשׁ.

Saftlos, חֲסַר לַח. Sein Körper ist vor Alter saftlos, גֵּוּוֹ נָס לֵחוֹ מִשֵּׂיבוֹ.

Safran, der, כַּרְכֹּם. Mit Safran färben, כַּרְכֵּם*.

Sarg, der, אֲרוֹן הַמֵּת.

So, 1) ein Umstandswort. So sollst du sprechen, כֹּה תֹאמַר. Der Eine sprach so, זֶה אֹמֵר בְּכֹה, s. Anders. So sollt ihr es essen, כָּכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ. Thue ganz so wie ich dir gebot, עֲשֵׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ. Die Sache verhält sich nicht so, לֹא כֵן הַדָּבָר. Er ist nicht so reich wie dein Bruder, אֵינֶנּוּ עָשִׁיר כְּאָחִיךָ. Fern sei es von dir, so zu handeln! חָלִילָה לְּךָ מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה. Soll ich mich enthalten, wie ich es schon so viele Jahre gethan habe? הִנָּזֵר כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי זֶה כַּמֶּה שָׁנִים. 2) Als Bindewort, um den Nachsatz mit dem Vordersatz zu verbinden. Im Hebräischen wird es durch ו oder כִּי, oft aber nicht ausgedrückt, bei Verneinungen gar nicht. Wenn du mit mir gehst, so will ich gehen; wenn du aber nicht mit mir gehst, so gehe ich nicht, אִם תֵּלְכִי עִמִּי וְהָלָכְתִּי, וְאִם לֹא תֵלְכִי עִמִּי לֹא אֵלֵךְ. Hätten wir nicht gesäumt, so wären wir jetzt schon zweimal zurück, לוּלֵא הִתְמַהְמָהְנוּ כִּי עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פַעֲמָיִם.

So oft, s. Oft.

Sobald du hinkommst, כְּבֹאֲךָ, בְּבֹאֲךָ שָׁמָּה. Sobald du davon issest, wirst du sterben, בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת.

Sogar, גַּם, s. Selbst.

Sogleich, schwöre mir, הִשָּׁבְעָה לִּי כַיּוֹם.

Sodann, אָז, s. Dann.

So daß, s. Daß. So daß du dieses nicht zu Herzen nahmst, עַד לֹא שַׂמְתְּ אֵלֶּה עַל לִבֵּךְ.

Sohle, die des Fußes, כַּף הָרֶגֶל.

Sohn, der, בֵּן. Söhne, בָּנִים. Sohn meiner Leiden, בֶּן אוֹנִי.

Sowohl mein Vater, als meine Mutter, גַּם אָבִי גַּם אִמִּי. Er zündete an sowohl Garbenhaufen, als stehendes Getreide, וַיַּבְעֵר מִגָּדִישׁ וְעַד קָמָה.

So wie ich geredet, כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי.

So wenig die Sterne gezählt werden können, eben so wenig deine Nachkommen, אִם הַכּוֹכָבִים יוּכְלוּ לְהִמָּנוֹת גַּם זַרְעֲךָ יִמָּנֶה.

So lange du lebst, כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. So lange noch, כָּל עוֹד, s. Athem.

Sold, der, שָׂכָר.

Solcher, ein solcher Mann, אִישׁ כָּזֶה, כָּמוֹהוּ. Eine solche Frau, אִשָּׁה כָּזֹאת, כָּמוֹהָ. Solche Männer und Frauen, אֲנָשִׁים וְנָשִׁים כָּאֵלֶּה. Solches, כַּדָּבָר הַזֶּה.

Sollen, dieses Zeitwort wird im Hebräischen nicht besonders ausgedrückt. Sechs Tage sollst du arbeiten, שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד. Du sollst nicht stehlen, לֹא תִגְנֹב. Soll ich gehen oder nicht? הַאֵלֵךְ אִם אֶחְדָּל. Du sollst wissen, יָדֹעַ תֵּדַע, וְיָדַעְתָּ. Er sollte Dieses wissen, הֲלֹא לוֹ לָדַעַת זֹאת. Als das Thor geschlossen werden sollte, וַיְהִי הַשַּׁעַר לִסְגּוֹר. Sollte Jemand kommen, אִם יָבוֹא אִישׁ.

Somit, s. Folglich. Ich habe die fünfzig Gulden von ihnen erhalten, somit haben sie ihre Schuld an mich abgetragen, הַחֲמִשִּׁים כֶּסֶף בָּאוּ לְיָדִי מִמְּךָ אֶל נָכוֹן וּבָזֶה שִׁלַּמְתָּ אֶת נִשְׁיֵךְ אֵלַי עַד לְכָלָה.

Sommer, der, קַיִץ.

Sommerdürre, die, חַרְבוֹנֵי קַיִץ.

Sommerhaus, das, בֵּית הַקַּיִץ.

Sommerfrüchte, die, קַיִץ.

Sonder, Vorwort, s. Ohne.

Sonderbar, נִפְלָא, מְשֻׁנֶּה.

Sonderlich, s. Besonders.

Sonderling, der, נִפְרָד.

Sondern, Bindewort, כִּי, כִּי אִם. Nicht ihr habt mich hergeschickt, sondern Gott, לֹא אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי הֵנָּה כִּי הָאֱלֹהִים. Sondern in das Haus meines Vaters sollst du gehen, אִם לֹא אֶל בֵּית אָבִי תֵּלֵךְ.

Sondern, er sonderte den Spreu vom Getreide, הִפְרִיד אֶת הַמּוֹץ מִן הַבָּר, s. Absondern.

Sonnabend, der, יוֹם שְׁבִיעִי, שַׁבָּת.

Sonnabends, בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי.

Sonntag, der, יוֹם רִאשׁוֹן.

Sonntags, בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן.

Sonne, die, שֶׁמֶשׁ, חֶרֶס, חַרְסָה; poetisch, חַמָּה.

Sonnen, sich, הִתְחַמֵּם מִן הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenuntergang, der, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, s. Untergang.

Sonnenaufgang, der, מִזְרַח שֶׁמֶשׁ, s. Aufgang.

Sonnenbahn, die, הָאֹרַח אֲשֶׁר יָרוּץ הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenglanz, der, נֹגַהּ הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenhitze, die, חֹם, חֲמַת הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenwagen, die, (abgöttische) מַרְכְּבוֹת הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnensäulen, die, חַמָּנִים.

Sonnenjahr, das, שְׁנַת חַמָּה.

Sonnenlauf, der, תְּקוּפַת הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenfinsterniß, die, לִקּוּת הַחַמָּה, קִדּוּר הַשֶּׁמֶשׁ*. Es war eine — קַדְרָה, חָשְׁכָה הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenklar, בָּרוּר כַּשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenkreis, der, חוּג הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenstich, der, er hat einen — הַשֶּׁמֶשׁ הִכָּה עַל רֹאשׁוֹ וְנֶחֱלָה.

Sonnenstrahlen, die, קַרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenscheibe, die, עִגּוּל הַשֶּׁמֶשׁ.

Sonnenschein, der, נֹגַהּ הַשֶּׁמֶשׁ. Saftvoll grünt er im — רָטֹב הוּא לִפְנֵי שָׁמֶשׁ. Auf Regen folgt — הַמָּטָר יֶחְדַּל וְהַשֶּׁמֶשׁ יָשׁוּב לִזְרֹחַ.

Sonst, 1) ehemals, מֵאָז, לְפָנִים. 2) Ich sah ihn sonst wo, רְאִיתִיו בְּמָקוֹם אַחֵר. 3) Hast du sonst Nichts gehört? הַאִם לֹא שָׁמַעְתָּ עוֹד דָּבָר. 4) Gib mir Brod, sonst verhungere ich, תֶּן לִי לֶחֶם וְאִם אַיִן מֵת אָנֹכִי בָּרָעָב.

So eben, ich komme, עַתָּה בָּאתִי.

So viel sie tragen können, כַּאֲשֶׁר יוּכְלוּ שְׂאֵת. Er erlangt so viel als zu seiner Auslösung hinreicht, וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ.

Sorglos, er ist, בּוֹטֵחַ, שָׁלֵו, שַׁאֲנָן הוּא. Wehe den Sorglosen in Zion! הוֹי הַשַּׁאֲנַנִּים בְּצִיּוֹן. Ihr sorglosen Weiber! נָשִׁים שַׁאֲנַנּוֹת.

Sorglosigkeit, die, der Thoren, שַׁלְוַת כְּסִילִים.

Sorge, die, 1) Besorgniß, דְּאָגָה. Sein Brod mit Sorgen essen, אָכֹל לֶחֶם הָעֲצָבִים. Er ist voller Sorgen den ganzen Tag, יָשִׁית יָגוֹן בִּלְבָבוֹ כָּל הַיּוֹם. 2) Sorge für Etwas tragen, שׁוּת לִבּוֹ אֶל דָּבָר.

Sorgen, 1) wegen Etwas, דָּאַג מִן. 2) Für Etwas, s. Sorge, 2).

Sorgenlast, die, כֹּבֶד הַדְּאָגוֹת.

Sorgenfrei, er ist, אֵין דְּאָגָה בְּלִבּוֹ.

Sorgfältig untersuchen, Etwas, חָקֹר הֵיטֵב דָּבָר.

Söldner, der, שָׂכִיר; (oder) אִישׁ מִלְחָמָה (wenn vom Militär die Rede ist).

Söller, der, עֲלִיָּה, plur. עֲלִיּוֹת.

Sucht, die, תַּאֲוָה, תְּשׁוּקָה עַזָּה.

Suchen, 1) Einen, Etwas, בִּקֵּשׁ, חִפֵּשׂ, דָּרַשׁ, שִׁחֵר אֶת, s. Gelegenheit. 2) Er sucht mir zu schaden, יְבַקֵּשׁ לְהָרַע לִי.

Summen, הָמָה.

Summen, das, הָמוֹן, הֶמְיָה.

Sumpf, בִּץ, בִּצָּה. Sümpfe, בִּצּוֹת; (im Kodex) בִּצָּאת.

Sumpfig, eine sumpfige Gegend, אֶרֶץ בִּצּוֹת.

Suppe, die, מָרָק.

Sau, die, חֲזִיר נְקֵבָה.

Sauber, s. Rein.

Saugen, Milch, יָנַק חָלָב.

Sausen, s. Brausen. Mir sausen die Ohren, אָזְנַי תְּצִלֶּינָה.

Saum, der, eines Kleides, שְׂפַת הַבֶּגֶד. Der Saum seiner Kleider, פִּי מִדּוֹתָיו. Die Säume des Oberkleides שׁוּלֵי הַמְּעִיל; poetisch, der Saum der Erde כַּנְפוֹת הָאָרֶץ.

Saumsattel, der, עֲבִיטָא*.

Saumselig sein, אַחֵר לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתּוֹ.

Sauer, 1) vom Brode, חָמֵץ. Saurer Wein, חֹמֶץ

יַיִן. 2) Ein saures Gesicht, פָּנִים נִזְעָמִים, פָּנִים זֹעֲפִים. 3) Einem das Leben sauer machen, מָרַר חַיֵּי אִישׁ.

Sauerteig, der, שְׂאֹר.

Saufgelage, das, סֹבֶא. Ist ihr Saufgelage aufgehoben, treiben sie Unzucht, סָר סָבְאָם הַזְנֵה הִזְנוּ.

Saufen, 1) von Thieren, שָׁתָה; vom Hunde, לָקַק. 2) Wein saufen, סָבָא יַיִן.

Sie, 1) Nominativ. Sie sprach, הִיא אָמְרָה. Sie schickten, הֵם. הֵמָּה, (weibl.) הֵן, הֵנָּה שָׁלְחוּ. 2) Accusativ. Ich habe sie (die Frau) gesehen רְאִיתִי אֹתָהּ, רְאִיתִיהָ; plur. ich fragte sie שְׁאַלְתִּי אֹתָם, שְׁאַלְתִּים, (weibl.) שְׁאַלְתִּי אֹתָן, שְׁאַלְתִּין.

Sieb, das, כְּבָרָה, מִכְבָּר.

Sieben, Mehl, הֵנִיעַ קֶמַח בִּכְבָרָה.

Sieben Tage, שִׁבְעָה, שִׁבְעַת יָמִים. Sieben Jahre, שֶׁבַע שָׁנִים. Sieben Hundert, שְׁבַע מֵאוֹת. Eine, die sieben Kinder geboren hat, יֹלֶדֶת הַשִּׁבְעָה.

Siebengestirn, das, שִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לֶכֶת; wenn von den Planeten, welche die alten Astronomen gekannt haben, die Rede ist כִּימָה.

Siebenthalb Ellen, שֵׁשׁ אַמּוֹת וָחֵצִי, וַחֲצִי הָאַמָּה.

Siebente, der, die, הַשְּׁבִיעִי, הַשְּׁבִיעִית. Am Siebenten des Monats, בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ.

Siebentel, das, הַשְּׁבִיעִית.

Siebenjährig, בֶּן, בַּת שֶׁבַע שָׁנִים.

Siebenfach, שִׁבְעָתַיִם.

Siebzig Jahre, שִׁבְעִים שָׁנָה.

Siebzigste Tag, der, יוֹם הַשִּׁבְעִים.

Siebziger, ein, בֶּן שִׁבְעִים שָׁנָה.

Siebzehn, שִׁבְעָה עָשָׂר, (weibl.) שְׁבַע עֶשְׂרֵה.

Siebzehnte Tag, der, יוֹם הַשִּׁבְעָה עָשָׂר. Im siebzehnten Jahre, בִּשְׁנַת שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Siebzehnjährig, בֶּן, בַּת שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Sieg, der, תְּשׁוּעָה, יְשׁוּעָה. Trüglich ist das Roß zum Siege, שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה.

Siegel, das, חוֹתָם, חוֹתֶמֶת.

Siegellack, das, חֹמֶר חוֹתָם.

Siegeln Etwas, חָתַם בְּחוֹתָם אֶת.

Siegen, גָּבַר. Ueber den Feind, גָּבַר, הִתְגַּבֵּר עַל הָאוֹיֵב, יָכֹל לָאוֹיֵב. Niemals siegt der König durch ein großes Heer, אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל.

Siegesgeschrei, das, קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה.

Sieger, der, in einer Schlacht, הַגֹּבֵר עַל אוֹיְבָיו בַּמִּלְחָמָה.

Süd, der, s. Süden, Südwind.

Südost, der, הַפֵּאָה בֵּין דָּרוֹם וּבֵין מִזְרָח*.

Südöstlich, דְּרוֹמִית מִזְרָחִית*.

Südwind, der, תֵּימָן, s. Durchwehen.

Südwestlich, דְּרוֹמִית מַעֲרָבִית*.

Südwärts, תֵּימָנָה, נֶגְבָּה.

Südseite, die, פְּאַת נֶגֶב.

Südlich von der Stadt, מִנֶּגֶב לָעִיר. Die südlichen Länder, אַרְצוֹת הַנֶּגֶב.

Süden, Süd, der, נֶגֶב, תֵּימָן, דָּרוֹם. Nord und Süd צָפוֹן וְיָמִין. Gegen Süden, נֶגְבָּה, תֵּימְנָה.

Südpol, der, קוֹטֶב דְּרוֹמִי*.

Sühnopfer, das, חַטָּאת, plur. חַטָּאוֹת; חַטַּאת הַכִּפֻּרִים.

Sühne, die, כִּפֻּרִים, *כַּפָּרָה.

Sühnen, כִּפֵּר, s. Versöhnen.

Siehe! הֵן, הִנֵּה, רְאֵה.

Sittsam, ein sittsames Mädchen, יַלְדָּה צְנוּעָה.

Sittlich gut leben, הָלַךְ בַּדֶּרֶךְ הַטּוֹב.

Sittlichkeit, die, הַדֶּרֶךְ הַטּוֹב.

Sitte, die, 1) das ist seine — זֶה דַּרְכּוֹ. Bei uns ist dies nicht — לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ. 2) Ein Mann von guten Sitten, אִישׁ אֲשֶׁר דְּרָכָיו טוֹבִים. בַּעַל מִדּוֹת טוֹבוֹת.

Sittenlos sein, פָּרַע מוּסָר.

Sittenlehre, die, דִּבְרֵי מוּסָר.

Sittenlehrer, der, מְלַמֵּד, מוֹרֶה מוּסָר.

Sittensprüche, die, מִשְׁלֵי מוּסָר.

Sitz, der, 1) Setze dich auf deinen Sitz, שֵׁב עַל מוֹשָׁבְךָ. 2) Seinen Sitz an einem Orte aufschlagen, שׂוּם מִשְׁכָּנוֹ בְּמָקוֹם.

Sitzen, 1) auf einem Stuhle, יָשַׁב עַל הַכִּסֵּא. Bleibe sitzen, אַל תָּקוּם מִמּוֹשָׁבֶךָ. Ich habe mich müde gesessen, יָשַׁבְתִּי עַד אֲשֶׁר נִלְאֵיתִי. Auf den Eiern — רָבַץ עַל הַבֵּיצִים. 2) (Fig.) Im Ge=

fängniß — היה בבית המשמר. Er sitzt immer über den Büchern, איננו מש מספריו. Ein Mädchen sitzen lassen, עזב נערה המארשת לו.

Sich, 1) Dativ. Er, sie machte sich ein Kleid, עשה לו, עשתה לה בגד. Sie machten sich Gürtel, עשו להם, להן חגרת. 2) Accusativ. Er hat sich verwundet, פצע את בשרו. Sich lieben, אהב את נפשו. Sie liebten sich (einander) אהבו איש את רעהו. Am Häufigsten wird es im Hebräischen durch התפעל, oft auch durch קל und נפעל ausgedrückt: Sich wärmen, התחמם. Sich freuen, שמח. Sich nach Etwas sehnen, הכסף ל. 3) Er sprach bei sich selbst, אמר בלבו.

Sichtbar, der Mond ist, הירח יראה לעינינו. Der Fürst ist heute nicht sichtbar, השר לא יקבל היום את פני המבקרים בהיכלו.

Sichten, s. Reinigen.

Sichel, die, חרמש, מגל.

Sicher, 1) in diesem Lande bin ich — בוטח אני בארץ הזאת. Sicher wohnen, ישב בטח, לבטח. Ich bin meines Lebens nicht sicher, לא אאמין בחיי, חיי תלאים לי מנגד. Mein Volk wohnt in sichern Hütten, וישב עמי במשכנות מבטחים. 2) Sicher kommen, בוא אל נכון, s. Gewiß.

Sicherheit, die, Ruhe und Sicherheit auf ewig, השקט ובטח עד עולם. In Sicherheit leben die Gott erzürnen, בטחות למרגיזי אל. Sie haben ihr Eigenthum in Sicherheit gebracht הביאו את קנינם אל מקומות מבטחים.

Sicherlich, ich weiß es, ידעתי הדבר הזה אל נכון.

Sichern, Geld vor Dieben, נתן כסף אל מקום אשר לא יוכל להגנב, s. Sicherheit.

Sibe, die, חברה, plur. חברות.

Siber, das, כסף.

Silbrarbeiter, der, צורף כסף.

Silbrbarren, die, נטילי כסף.

Silbegeld, das, כסף, *מוניטין כסף.

Silbering, der. Tausend Silberlinge, אלף כסף.

Silbern Becher, גביעי כסף.

Sinn, der, 1) der Sinn des Gesichtes, des Gehörs, *חוש הראות, חוש השמע. Die fünf Sinne, *חמשה חושים. 2) Verstand. Der menschliche Sinn forscht, לב האדם יחקר. Worte ohne Sinn, מלים בלי דעת. 3) Das Wollen, Begehren. Ich hatte im Sinne, חשבתי, היה עם לבבי. Es kam mir nicht in den Sinn, לא עלתה על לבי. Ein Mann nach meinem Sinne, איש כלבבי. Ein fester Sinn, יצר סמוך. Er kennt unsern Sinn, ידע יצרנו. Er ist anderes Sinnes geworden, נהפך עליו לבו, שב ממחשבתו. 4) Der Sinn eines Wortes, *פתרון, ענין המלה.

Singen, שור, שורר, זמר. Das Lied wurde gesungen, הושר השיר. Damals sang Moses und die Kinder Israels folgendes Lied, אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת.

Singvögel, die, בנות השיר.

Sündopfer, das, s. Sühnopfer.

Sündhaft, das sündhafte Königreich, הממלכה החטאה.

Sündig, o sündiges Volk! גוי חטא.

Sündigen, חטא, gegen Gott, חטא לאלהים. Ach, dieses Volk sündigte eine große Sünde, אנא חטא העם הזה חטאה גדולה.

Sünde, die, חטא, plur. חטאים; חטאה, חטאה, plur. חטאות; חטאת, עון, plur. עונות. Eine Sünde begehen, חטא חטא, חטא חטאה, עשה עון. Einen zur Sünde verleiten, החטיא איש.

Sünder, der, חטא. Die Sünder, חטאים.

Sünderin, die, אשה חטאת.

Sündfluth, die, המבול.

Sinnbildlich, *בדרך דמיון.

Sinnlos, בלי דעת, חסר דעת. Sinnlos sprechen, דבר לא בדעת.

Sinnlich, 1) sinnliche Begriffe, *השגות חושיות. 2) Ein sinnlicher Mensch, האיש הרדף אחרי התענוגים.

Sinnen, הגה. Er sinnt auf einen Plan, יהגה בלבו למצוא תחבולה. Ueber das Gesetz — הגה בתורה. Er sinnt darauf, mir Böses zu thun, יחשב להרע לי, יחשב עלי רעה. Die auf mein Unglück sinnen, חשבי רעתי.

Sinken, 1) eigentl. טבע, שקע. Ihre Thore san=

ken in die Erde, טָבְעוּ בָאָרֶץ שְׁעָרֶיהָ. Die in die Gruft sinken, יוֹרְדֵי בוֹר. Sie sanken wie Blei in die gewaltigen Gewässer, צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים. Auf die Knie — כָּרַע עַל בִּרְכָּיו. Er ließ die Hände — רָפוּ יָדָיו. Siehe, der Tag sinkt, הִנֵּה חֲנוֹת הַיּוֹם. 2) Laß deßwegen den Muth nicht — אַל יִפֹּל לִבְּךָ עַל הַדָּבָר הַזֶּה.

Sinken, das, der Hände, שִׁפְלוּת יָדַיִם. Eines Steines im Wasser, *טְבִיעַת הָאֶבֶן בַּמַּיִם.

Süß, der Honig ist, הַדְּבַשׁ מָתוֹק. Süßer wie Honig und Honigseim, מְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים. Das Wasser wurde süß, מָתְקוּ הַמַּיִם. So süß auch das Böse seinem Munde schmeckt, אִם תַּמְתִּיק בְּפִיו רָעָה. Süße Feigen, תְּאֵנִים מְתוּקוֹת.

Süßlich, מָתוֹק כִּמְעַט.

Süßigkeit, die, מֹתֶק, מֶתֶק. Süßigkeiten, מַמְתַּקִּים.

Siechbett, das, עֶרֶשׂ דְּוָי.

Säubern, s. Reinigen.

Säugamme, die, מֵינֶקֶת, s. Amme.

Säugling, der, יוֹנֵק, יוֹנֵק שָׁדַיִם.

Säugen, ein Kind, הֵינִיק יֶלֶד. Säugende Kühe, פָּרוֹת עָלוֹת.

Seide, die, מֶשִׁי.

Seidene Kleider, בִּגְדֵי מֶשִׁי.

Seihen, Etwas, זִקֵּק אֶת.

Seit, seit dem, מִן, מֵאָז. Seit gestern, מִתְּמוֹל. Seit dem du mit mir sprachst, מֵאָז דַּבֶּרְךָ אֵלַי. Ich sah ihn nicht seit einem Monat, לֹא רְאִיתִיו זֶה חֹדֶשׁ יָמִים.

Seitwärts gehen, הָלַךְ צִדָּה. Seitwärts vom Gebirge, מִצַּד הָהָר.

Seite, die, 1) eines Körpers, צַד, plur. צְדָדִים. Die Seite der Wohnung, יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן. Die Seite des Hauses, צֵלָע, כֶּתֶף הַבַּיִת. Die Seiten des Altars, der Halle, צַלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ, כִּתְפוֹת הָאוּלָם. Einem zur Seite sitzen, יָשַׁב מִצַּד, לְיַד אִישׁ. 2) Gegend. Die nördliche Seite, פְּאַת צָפוֹן. Ihr sollt stehen auf der einen Seite, אַתֶּם תִּהְיוּ לְעֵבֶר אֶחָד. Er hatte Frieden von allen Seiten, שָׁלוֹם הָיָה לוֹ מִכָּל עֲבָרָיו. 3) Beschrieben auf beiden Seiten, כְּתוּבִים מִשְּׁנֵי עֶבְרֵיהֶם.

Seitengebäude, die, צְלָעוֹת.

Seitengänge, die, des Hauses, צַלְעוֹת הַבַּיִת.

Seitenwände, die, des Eingangs, כִּתְפוֹת הַפָּתַח.

Seicht, das Wasser ist, הַמַּיִם אֵינָם עֲמוּקִים.

Seuche, die, דֶּבֶר, מַגֵּפָה, קֶטֶב, קֹטֶב. Die Seuche folgt auf dem Fuße nach, וְיֵצֵא רֶשֶׁף לְרַגְלָיו.

Seil, das, חֶבֶל. Seile, חֲבָלִים, עֲבֹתִים. Frische, יְתָרִים לַחִים. Verlängere deine Seile, הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ.

Säule, die, עַמּוּד, plur. עַמּוּדִים; מַצֵּבָה. Eine Säule von Salz, נְצִיב מֶלַח.

Säulenhalle, die, מִסְדְּרוֹן.

Seiler der, עֹשֵׂה חֲבָלִים.

Säumen, zögern, אֵחַר, בֹּשֵׁשׁ, הִתְמַהְמֵהַּ.

Säumen, ein Kleid, עָשָׂה שָׂפָה לְבֶגֶד סָבִיב.

Sein, als ein für sich bestehendes Zeitwort, הָיָה. Ich bin krank, חֹלֶה אָנֹכִי. Ist Jemand hier? הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ. Ich bin nicht reich, אֵינֶנִּי עָשִׁיר. Ich war zu Hause, הָיִיתִי בְּבֵיתִי. Wir waren fröhlich, הָיִינוּ שְׂמֵחִים. Wäre nicht der Gott meines Vaters mit mir gewesen, so hättest du mich jetzt leer weggeschickt, לוּלֵי אֱלֹהֵי אָבִי הָיָה לִי כִּי עַתָּה רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי. Wären wir doch gestorben! לוּ מָתְנוּ, מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ. Wenn es doch Abend wäre! מִי יִתֵּן עֶרֶב.

Sein, als ein Hilfswort, womit die vergangenen Zeiten gewisser unthätiger Zeitwörter gebilde werden. Ich bin, ich war gegangen, הָלַכְתִּי. Wäre sie nicht ausgewichen vor mir, אוּלַי נָטְתָה מִפָּנַי.

Sein Knecht, עַבְדּוֹ. Seine Knechte, עֲבָדָיו. Sein Blatt, עָלֵהוּ.

Seinige, mein Bruder und der — אָחִי וְאָחִיו. Das Seinige, כָּל אֲשֶׁר לוֹ. Die Seinigen, קְרוֹבָיו, אַנְשֵׁי בֵיתוֹ.

Seinetwegen, לְמַעֲנוֹ, בַּעֲבוּרוֹ, בִּגְלָלוֹ.

Seiner, erbarme dich, רַחֲמֵהוּ, רַחֵם עָלָיו

Säuern, Etwas, הֶחְמִיץ אֶת, s. Gesäuertes. Der

Sauerteig säuerte den Inhalt des Backtroges, הַשְּׂאֹור יַחְמִיץ אֶת הַבָּצֵק וְהַמִּשְׁאֶרֶת.

Säufer, der, סֹבֵא, סֹבֵא יַיִן.

Seufzen, über Etwas, הֶאֱנַח עַל, מִן. Sie vernahmen, daß ich seufzend mich abhärme, שָׁמְעוּ כִּי נֶאֱנָח אָנִי בְּשִׁבְרוֹן מָתְנַיִם. Seufzet, ihr tiefgebeugten, תֶּהְגּוּ אַךְ נְכָאִים.

Seufzer, der, אֲנָחָה, plur. אֲנָחוֹת.

Säbel, der, חֶרֶב.

Segnungen, die, deines Vaters, בִּרְכוֹת אָבִיךָ.

Segnen, Einen mit Etwas, (von Gott), בֵּרֵךְ אִישׁ בְּ. Sich segnen, הִבָּרֵךְ, הִתְבָּרֵךְ.

Säge, die, מַשּׂוֹר, מְגֵרָה, plur. מְגֵרוֹת.

Segel, das, מִפְרָשׂ. Sie spannen nicht das Segel, בַּל פָּרְשׂוּ נֵס.

Segelbaum, der, תֹּרֶן, s. Mastbaum.

Segeln, Das Schiff ist nach Egypten gesegelt, הָאֳנִיָּה הָלְכָה מִצְרַיְמָה.

Sägen, Holz, שׂוֹר, גָּרַר בִּמְגֵרָה אֶת הָעֵץ.

Segen, der, בְּרָכָה, בְּרָכוֹת.

Sehnsucht, die, תַּאֲבָה. Meine Seele schwindet hin vor Sehnsucht nach deinen Aussprüchen, גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ.

Sehne, die, am Körper, גִּיד, plur. גִּידִים; am Bogen, יֶתֶר. Er richtete den Pfeil auf die Sehne des Bogen's, כּוֹנֵן חִצּוֹ עַל־יֶתֶר הַקֶּשֶׁת. Die Sehnen, מֵיתָרִים.

Sehnen, sich nach Etwas, הִכָּסֵף לְ. Meine Seele sehnt sich nach dir, נִכְסְפָה נַפְשִׁי לָךְ, נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ. Meine Seele sehnt sich nach dir in der Nacht, נַפְשִׁי אִוִּיתִיךָ בַּלַּיְלָה. Seine Seele sehnt sich darnach, אֵלָיו הוּא נֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ.

Sehnen, das, תַּאֲבָה, s. Sehnsucht. Herr! All mein Sehnen liegt vor dir, אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל תַּאֲוָתִי.

Sehen, 1) eigentl. רָאָה, רָאָה בְּעֵינָיו. Poetisch, חָזָה, שׁוּר. Du hast gut gesehen, הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת. Er sieht schlecht, עֵינָיו תִּכְהֶינָה מֵרְאוֹת. Einen sehend machen, פָּקַח עֵינֵי אִישׁ. Ein Sehender, פִּקֵּחַ, plur. פִּקְחִים. Etwas — רָאָה דָבָר. Auf Etwas, הַבֵּט אֶל בְּ. In die Höhe — נָשָׂא מָרוֹם עֵינָיו, פָּנָה לְמַעְלָה. Aus dem Fenster, הַשְׁקֵף בְּעַד, הַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹן. Einen Etwas sehen lassen, הַרְאֵה דָבָר אֶת אִישׁ. 2) Fig. Wir wollen sehen, was da werden wird aus seinen Träumen, נִרְאֶה מַה יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו.

Seher, der, (Profet), הָרֹאֶה, הַחֹזֶה, וּגְלוּי עֵינָיִם.

Sehr, מְאֹד, עַד מְאֹד, בִּמְאֹד מְאֹד. Sehr erschrecken, חָרַד מְאֹד, חָרַד חֲרָדָה גְּדוֹלָה.

Sehrohr, das, קָנֶה רְאִי אֲשֶׁר לְהֹבְרֵי שָׁמַיִם.

Sättigung, die, שֹׂבַע, שֹׂבַע, שָׂבְעָה.

Sättigen, Einen mit Brod, הַשְׂבִּיעַ, שַׂבֵּעַ אִישׁ לָחֶם. Ihr sollt euch am Brod — תִּשְׂבְּעוּ. Vom Trunke, רָוֶה, רִוָּה, הִרְוָה.

Setzen, verb. neut. über einen Fluß — עָבַר אֶת הַנַּחַל. Gesetzt, der Feind rückt ein in die Stadt, יוּנַח, כִּי חֵיל הָאוֹיֵב יָבוֹא אֶל הָעִיר.

Setzen, verb. act 1) Ein Kind auf den Stuhl, הוֹשֵׁב יֶלֶד עַל הַכִּסֵּא. Sich setzen, יָשַׁב. Wir werden uns nicht eher um den Tisch setzen, bis Er hierher kommt, לֹא נָסֹב עַד בֹּאוֹ פֹה. Sich auf das Pferd, עָלָה הַסּוּס. 2) Eine Speise auf den Tisch — שׂוּם אֹכֶל עַל הַשֻּׁלְחָן. Einen Topf zum Feuer — שְׁפֹת הַסִּיר. 3) Die Häfen setzen sich auf dem Boden, יִשְׁקְעוּ הַשְּׁמָרִים, s. Senken. 4) Setze über dich einen König, שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ. Richter sollst du dir — שֹׁפְטִים תִּתֶּן לְךָ. Einen Aufseher über Etwas — הַפְקֵד פָּקִיד עַל. Einige von Ihnen waren gesetzt über die Gefäße, מֵהֶם מְמֻנִּים עַל הַכֵּלִים. 5) Einen ins Gefängniß — נָתַן אִישׁ אֶל בֵּית הַסֹּהַר. 6) Einen über einen Fluß — הַעֲבֵר אִישׁ אֶת הַנַּחַל.

Setzer, der, מְסַדֵּר אוֹתִיּוֹת הַדְּפוּס*.

Sechs, שִׁשָּׁה, (weibl.) שֵׁשׁ. Sechs Tage, שֵׁשֶׁת יָמִים.

Sechsthalb Ellen, חָמֵשׁ אַמּוֹת וָחֵצִי.

Sechste, der, die, שִׁשִּׁי, שִׁשִּׁית. Den sechsten Theil von Etwas nehmen, שִׁשֵּׁה אֶת.

Sechstel, das, שִׁשִּׁית.

Sechsjährig, בֶּן, בַּת שֵׁשׁ שָׁנִים.

Sechsmal, שֵׁשׁ פְּעָמִים.

Sechzig, שִׁשִּׁים.

Sechzigste Tag, der, יוֹם הַשִּׁשִּׁים.

Sechziger, der, בֶּן שִׁשִּׁים שָׁנָה.

Sechzehn, שִׁשָּׁה עָשָׂר (weibl.) שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה.

Sechzehnte, am sechzehnten Tage, בְּיוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר.

Sechzehnjährig, בֶּן, בַּת שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Selbander, Selbdritt, er kam, בָּא וְעִמּוֹ אִישׁ אֶחָד, שְׁנֵי אֲנָשִׁים.

Selbst, 1) ich liebe ihn wie mich — אֲהַבְתִּיהוּ כָּמוֹנִי, כְּנַפְשִׁי. Er liebte ihn wie sich — אַהֲבַת נַפְשׁוֹ אֲהֵבוֹ. Er lobt sich — פִּיו יְהַלֵּל אֹתוֹ. Sich selbst beherrschen, מֹשֵׁל בְּרוּחוֹ. Ich habe mir selbst geholfen, יָדִי הוֹשִׁיעָה לִּי. Ich sprach mit mir — דִּבַּרְתִּי בְלִבִּי, עִם, אֶל לִבִּי. Sie gibt sich selbst eine Antwort, אַף הִיא תָּשִׁיב אֲמָרֶיהָ לָהּ. 2) Wie der Himmel selbst an Reinheit, כְּעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר. 3) Für sogar. Selbst Kinder schonen sie nicht, גַּם עַל יְלָדִים לֹא יְחַמֵּלוּ.

Selbstlob, das, מְהַלֵּל פִּיו.

Selbstliebe, die, אַהֲבַת נַפְשׁוֹ.

Selbstmord, der, אִבּוּד נַפְשׁוֹ*. Einen begehen אִבֵּד, הִשְׁחִית נַפְשׁוֹ.

Selbstmörder, der, מְאַבֵּד נַפְשׁוֹ, מְאַבֵּד עַצְמוֹ לָדַעַת.

Selbstständiges Hauptwort, ein, שֵׁם עֶצֶם*.

Selber, er, sie, הוּא, הִיא, s. Selbst.

Seltsam, זָר. Diese Sache ist seltsam, ich kann sie nicht begreifen, הֵן דָּבָר זֶה זָר הוּא בְּעֵינַי לֹא אֵדָעֵהוּ, s. Sonderbar.

Selten, das Wort Gottes war zu jener Zeit — דְּבַר יְיָ הָיָה יָקָר בַּיָּמִים הָהֵם. Seltner mach' ich die Sterblichen als Gold, אוֹקִיר אֱנוֹשׁ מִפָּז. Sich bei Einem selten machen, הֹקַר רַגְלְךָ מִבֵּית אִישׁ. Seltene Steine, אֲבָנִים יְקָרוֹת. Alles seltene erblickt sein Auge, כָּל יְקָר רָאֲתָה עֵינוֹ.

Selig, 1) selig der Mann, אַשְׁרֵי הָאִישׁ, s. Glückselig. 2) Mein Vater seligen Andenkens, אָבִי אֲשֶׁר זִכְרוֹ לִבְרָכָה.

Seligkeit, die, אֹשֶׁר, חַיִּים הַנִּצְחִיִּים; חַיֵּי נֶצַח, חַיֵּי עוֹלָם.

Sämmtlich, כֻּלָּם יַחְדָּו.

Semmel, die, חֹרִי, s. Weißbrod.

Sengen, ein Wildbret, (nach dem Chaldäischen) חָרַךְ צַיִד.

Sänger, der, מְשׁוֹרֵר. Sänger und Sängerinnen, שָׁרִים וְשָׁרוֹת.

Sendung, die, שְׁלוּחָה, שְׁלִיחוּת*.

Senden, Einen, שָׁלַח, שִׁלַּח אִישׁ. Ich sende wider Euch, וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם.

Sendschreiben, das, eines Königs, אִגֶּרֶת הַמֶּלֶךְ הַשְּׁלוּחָה אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה.

Sense, die, מַגַּל הַקּוֹצְרִים.

Senf, der, חַרְדָּל*.

Sänfte, die, צָב, plur. צַבִּים.

Senkblei, das, אֶבֶן הָעוֹפֶרֶת, אֶבֶן הַבְּדִיל, מִשְׁקֹלֶת, אֲנָךְ. Er zieht darüber das Senkblei der Verheerung, וְנָטָה עָלֶיהָ אַבְנֵי בֹהוּ.

Senken, Eine Leiche in das Grab, הוֹרִיד הַמֵּת אֶל קִבְרוֹ. Durch Trägheit senkt sich das Gebälke, בַּעֲצַלְתַּיִם יִמַּךְ הַמְּקָרֶה. Die Erde senkt sich wie der Strom Egyptens, וְשָׁקְעָה הָאָרֶץ כִּיאֹר מִצְרָיִם. Das Wasser, das sich gesenkt, trinkt ihr, מִשְׁקַע מַיִם תִּשְׁתּוּ. Ihre Flügel senkten sich, תְּרַפֶּינָה (תְּרַפֶּינָה) כַּנְפֵיהֶם. Sie senkte sich herab vom Esel, וַתִּצְנַח מֵעַל הַחֲמוֹר.

Senkrecht, Eine senkrechte Mauer, חוֹמַת אֲנָךְ.

Säßhaft, s. Ansäßig.

Sessel, der, כִּסֵּא, plur. כִּסְאוֹת.

See, der, אֲגַם, אֲגַם מַיִם. Seen, אֲגַמִּים, אַגְמֵי מַיִם.

See, die, יָם, plur. יַמִּים.

Seeungeheuer, das, תַּנִּין, plur. תַּנִּינִים.

Seehafen, der, חוֹף הַיָּם. Seehäfen, חוֹף יַמִּים.

Seehund, der, (nach Einigen) תַּחַשׁ, plur. תְּחָשִׁים.

Seeleute, die, מַלָּחִים, יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת, עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים.

Seele, die, 1) Das belebende im Körper, נֶפֶשׁ, plur. נְפָשׁוֹת; נְשָׁמָה, plur. נְשָׁמוֹת; רוּחַ. Die Vernünftige des Menschen, יְחִידָה, כָּבוֹד, נֶפֶשׁ. Erwache, meine Seele, עוּרָה כְבוֹדִי. 2) Die Person. Siebzig Seelen, שִׁבְעִים נֶפֶשׁ. Die Anzahl eurer Seelen, מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם.

Seelenangst, die, צָרַת הַנֶּפֶשׁ.

Seelenwanderung, die, גִּלְגּוּל נְשָׁמוֹת*.

Säen, Weizen, זָרַע חִטִּים.

Seefahrer, der, עֹבֵר יָם. Die Seefahrer, עֹבְרֵי אָרְחוֹת יַמִּים, יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת.

Säezeit, die, זֶרַע, חָרִישׁ.

Seeräuber, die, הַשּׁוֹדְדִים בַּיַּמִּים, גֹּזְלֵי אֳנִיּוֹת הַיָּם.

Seestadt, die, עִיר עַל שְׂפַת הַיָּם.

T ט

Tabelle, die, *לוּחַ, גִּלָּיוֹן הָרְשׁוּם, s. Verzeichniß.

Tag, der, יוֹם. Tage, יָמִים. Zwei Tage, יוֹמַיִם. Es geschah eines Tages, וַיְהִי הַיּוֹם. Bei Tag und Nacht, יוֹמָם וָלַיְלָה. Tag für Tag, יוֹם בְּיוֹם. יוֹם יוֹם. Der folgende Tag, יוֹם הַמָּחֳרָת. Als es Tag wurde, הַבֹּקֶר אוֹר, בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר.

Tagebuch, das, סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים, סֵפֶר יַלְדֵי יוֹם יוֹם.

Tagedieb, der, טֹמֵן יָדוֹ בַּצַּלַּחַת; אִישׁ אֲשֶׁר מֵאֲנוּ יָדָיו לַעֲשׂוֹת. אִישׁ אֹכֵל לֶחֶם עַצְלוּת.

Tagewerk, das, חֹק. Sie gibt ihren Mägden das, תִּתֵּן חֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.

Tagelohn, der, שָׂכָר, פְּעֻלַּת שָׂכִיר.

Taglöhner, der, שָׂכִיר, *שְׂכִיר יוֹם.

Tagen, Tag werden, s. Tag.

Tagesfrist, die, מִבֹּקֶר עַד עֶרֶב, מִיּוֹם עַד לַיְלָה.

Tagereise, die, דֶּרֶךְ, מַהֲלַךְ יוֹם אֶחָד.

Tadler, der, מוֹכִיחַ.

Tadel, der, תּוֹכַחַת. Ein offener Tadel, תּוֹכַחַת מְגֻלָּה. Er tadelt seine Arbeit, יִתֵּן דּוֹפִי בִּמְלַאכְתּוֹ, עֲבוֹדָתוֹ; יָשִׂים תָּהֳלָה בְּפָעֳלוֹ.

Tadellos, er ist, אִישׁ תָּמִים הוּא. Dann erhebst du tadellos deinen Blick, כִּי אָז תִּשָּׂא פָנֶיךָ מִמּוּם.

Tadeln, Einen, הוֹכַח אִישׁ. Der Gott tadelt, מוֹכִיחַ אֱלוֹהַּ.

Tatze, die, eines Bären, כַּף רֶגֶל הַדֹּב.

Talg, der, חֵלֶב, פֶּדֶר.

Talisman, der, plur. Talismane, *טַלְסְמָאוֹת, s. Amulet.

Talmud, der, תַּלְמוּד.

Talmudist, der, תַּלְמוּדִי. Talmudisten, תַּלְמוּדִיִּים.

Talmudische Sprüchwörter, מִשְׁלֵי הַתַּלְמוּד.

Talent, das, Gewicht, כִּכָּר. Ein Talent Gold, כִּכַּר זָהָב. Zwei Talente Silber, כִּכְּרַיִם כֶּסֶף.

Talent, das, חָכְמַת לֵב, כִּשְׁרוֹן, s. Geschicklichkeit.

Talentvoll, מָלֵא חָכְמַת לֵב.

Tamariske, die, ein Baum, אֵשֶׁל.

Tand, der, הֶבֶל, רִיק.

Tante, die, s. Base.

Tanne, die, בְּרוֹשׁ, plur. בְּרוֹשִׁים.

Tanz, der, מָחוֹל, מְחוֹלָה. Tänze, מְחֹלוֹת.

Tanzen, רָקַד, רַקֵּד, כַּרְכֵּר. Im Kreise, חוּל בִּמְחֹלוֹת.

Tasten, s. Tappen.

Tasse, die, סֵפֶל, s. Schale.

Tafel, 1) um darauf zu schreiben, לוּחַ, plur. לוּחוֹת; גִּלָּיוֹן. 2) Tisch, שֻׁלְחָן, plur. שֻׁלְחָנוֹת.

Tafeldecker, der, הָעֹרֵךְ הַשֻּׁלְחָן.

Tafelwerk, das, auf den Schiffen, לְחָתַיִם.

Tafelrunde, die, מֵסַב. Der König an seiner — הַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ.

Tapete, die, יְרִיעָה, plur. יְרִיעוֹת.

Tapfer, ein tapferer Mann, אַבִּיר, אַבִּיר לֵב, גִּבּוֹר, אִישׁ חַיִל.

Tapferkeit, die, גְּבוּרָה.

Tappen, nach der Wand, גִּשֵּׁשׁ קִיר. Im Finstern, מִשֵּׁשׁ בָּאֲפֵלָה, מַשֵּׁשׁ חֹשֶׁךְ.

Taxiren, Etwas, הֶעֱרִיךְ אֶת.

Taxe, die, עֵרֶךְ.

Tartsche, die, מָגֵן, צִנָּה, סֹחֵרָה.

Tasche, die, zum Gelde, כִּיס. Ueberhaupt, um Etwas hineinzuthun, יַלְקוּט, צִקְלוֹן.

Toben, vom Meere, הָמָה, שָׁאָה, נָהַם, הִתְגָּעֵשׁ. Von Völkern, הָמָה, רָגַשׁ. Gegen Einen, הִתְרַגֵּז אֶל אִישׁ. Mein Herz tobt in mir, לִבִּי יֶהֱמֶה עָלַי.

Toben, das, des Meeres, נַהֲמַת, שְׁאוֹן הַיָּם, s. Brausen. Vom Menschen, רִגְשָׁה, רֹגֶז.

Tod, der, מָוֶת, (Einmal im plur. מוֹתִים) מוֹתָה. Er ist ein Kind des Todes, er ist des Todes schul=

dig, בֶּן מָוֶת הוּא. Die dem Tode geweiht sind, בְּנֵי תְמוּתָה.

Todt, 1) er, sie ist, מֵת, מֵתָה. Ein Todter, מֵת, נֶפֶשׁ מֵת. Die Todten, הַמֵּתִים, שֹׁכְנֵי עָפָר. Einen todt schlagen, הִכָּה אִישׁ נֶפֶשׁ. 2) Eine todte Sprache, שְׂפַת עַם קַדְמוֹנִים, הַשָּׂפָה אֲשֶׁר חָדְלָה לִהְיוֹת שְׂפַת כָּל הָעָם. 3) Das todte Meer, יָם הַמֶּלַח.

Todtenacker, s. Gottesacker.

Todtenbahre, die, מִטַּת הַמֵּתִים.

Todtenblaß, er ist, יֶחֱוְרוּ פָנָיו כִּפְנֵי הַמֵּת.

Todtenbeschwörer, der, אוֹב plur. אוֹבוֹת.

Todtenbeschwörerin, die, בַּעֲלַת אוֹב.

Todtengerippe, das, עַצְמוֹת הַמֵּת.

Todtengräber, der, חֹפֵר הַקְּבָרִים.

Todtenhemd, das, תַּכְרִיכֵי הַמֵּת*.

Todtenreich, das, שְׁאוֹל, אֶרֶץ צַלְמָוֶת, s. Schattenreich.

Todtschlag, der, ihn begehen, s. Todt.

Todesangst, die, אֵימַת מָוֶת.

Todesurtheil, das, מִשְׁפַּט מָוֶת.

Todesnacht, die, צַלְמָוֶת.

Todesstunde, die, in seiner — בְּעֵת מוֹתוֹ, מוֹתוֹ.

Todesstrafe, die, diesem Manne gebührt die — מִשְׁפַּט מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה.

Todfeind, der, er ist mein — אִישׁ מָוֶת הוּא לִי. Das ganze Haus meines Vaters bestand nur aus Todfeinden meines Herrn und Königs, לֹא הָיָה כָּל בֵּית אָבִי כִּי אִם אַנְשֵׁי מָוֶת לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ.

Todkrank, חָלָה לָמוּת, עַד לָמוּת.

Tosen, vom Meere, s. Toben.

Tochter, die, בַּת. Töchter, בָּנוֹת.

Toll sein, הִתְהוֹלֵל. Ein toller Mensch, אִישׁ מְשֻׁגָּע, מִשְׁתַּגֵּעַ, מִתְהוֹלֵל, מִתְלַהְלֵהַּ.

Tollheit, die, הוֹלֵלוֹת, שִׁגָּעוֹן.

Ton, der, 1) einer Harfe, קוֹל כִּנּוֹר, הֶמְיַת הַנֵּבֶל; 2) s. Accent.

Tonkunst, die, חָכְמַת הַנִּגּוּן*.

Tonne, die, חָבִית*.

Topas, der, פִּטְדָה.

Topf, der, סִיר, פָּרוּר. Er macht siedend das Meer wie ein Topf (am Feuer), יַרְתִּיחַ כַּסִּיר מְצוּלָה.

Töpfe, סִירוֹת.

Tortur, die, s. Marter.

Tornister, der, eines Soldaten, יַלְקוּט אִישׁ מִלְחָמָה.

Torkeln, s. Taumeln.

Tödtlich, das tödtliche Geschoß, כְּלֵי מָוֶת. Ein tödtlicher Pfeil ist ihre Zunge, חֵץ שׁוֹחֵט לְשׁוֹנָם. An tödtliche Krankheiten sollen sie sterben, מְמוֹתֵי תַחֲלֻאִים יָמוּתוּ. Eine tödtliche Wunde, מַכָּה מְמוֹתְתָה. Er erkrankte an einer tödtlichen Krankheit, חָלָה חֳלִי מַר אֲשֶׁר רַבִּים יָמוּתוּ בוֹ.

Tödten, Einen, מוֹתֵת, הֵמִית, קָטַל אִישׁ. Rinder — הָרֹג בָּקָר.

Tödten, das, קֶטֶל, הֲרֵגָה.

Tölpel, der, גֹּלֶם*.

Tönen, die Harfe, die Flöte tönt, הַכִּנּוֹר, הֶחָלִיל יֶהֱמֶה.

Töpfer, der, יוֹצֵר, יוֹצֵר חֶרֶשׂ.

Töpferarbeit, die, מַעֲשֵׂה יְדֵי יוֹצֵר.

Töpferthon, חֹמֶר הַיּוֹצֵר.

Töpferscheibe, die, אָבְנָיִם.

Tugend, die, צְדָקָה, plur. צְדָקוֹת.

Tugendhaft sein, הָלַךְ בְּאֹרַח צְדָקָה, הָלַךְ צְדָקוֹת. Ein tugendhafter Mann, אִישׁ צַדִּיק תָּמִים. Ein tugendhaftes Weib, אֵשֶׁת חַיִל.

Tuch, das, בֶּגֶד, שִׂמְלָה, מִטְפַּחַת.

Tumult, der, s. Getümmel.

Tummeln, 1) ein Pferd, נָהַג סוּס, s. Antreiben. 2) Sich tummeln, s. Eilen.

Tunke, die, מָרָק.

Tunken, Brod in Wein, טָבַל פַּת לֶחֶם בַּיַּיִן.

Turban, der, פְּאֵר, plur. פְּאֵרִים; צָנִיף. Turbane, צְנִיפוֹת, s. Kopfbinde.

Turteltaube, die, תֹּר, plur. תֹּרִים.

Tau, das, חֶבֶל.

Tauwerk, das, חַבְלֵי הָאֳנִיָּה.

Taub, er ist, חֵרֵשׁ הוּא. Taube Leute, חֵרְשִׁים.

Taube, die, יוֹנָה, plur. יוֹנִים. Eine junge Taube, גּוֹזָל, plur. גּוֹזָלִים; בֶּן יוֹנָה, plur. בְּנֵי יוֹנָה.

Taubenmist, der, דִּבְיוֹנִים (חֲרֵי יוֹנִים). חֲרְיוֹנִים.

Taubenschlag, der, plur. die Taubenschläge, אֲרֻבּוֹת הַיּוֹנִים.

Tauglich, er ist zu diesem Geschäfte — יֵשׁ לוֹ כִּשְׁרוֹן לַמְּלָאכָה הַזֹּאת; von Sachen, צָלַח לְ, s. Untauglich.

Tauglichkeit, die, כִּשְׁרוֹן.

Taugen, zu Etwas, s. Tauglich. Streiten mit Worten, die nichts taugen, הוֹכֵחַ בְּדָבָר לֹא יִסְכּוֹן.

Taugenichts, der, אִישׁ אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוֹעִיל.

Tausend, אֶלֶף. Zwei —, אַלְפַּיִם. Mir gaben sie Tausende, לִי נָתְנוּ הָאֲלָפִים. Tausend mal Tausend, אֶלֶף אֲלָפִים.

Tausendste Jahr, das, שְׁנַת הָאֲלָפִים.

Tausendfältig vermehren sich, הָאֱלִף.

Tauchen, Etwas in Wasser, טָבַל דָּבָר בַּמַּיִם.

Taumel, der, רַעַל, תַּרְעֵלָה.

Taumelbecher, der, כּוֹס הַתַּרְעֵלָה, סַף רַעַל.

Taumelwein, der, יֵין תַּרְעֵלָה.

Taumeln, wie ein Betrunkener, חָגַג, נוּעַ כַּשִּׁכּוֹר. Sie trinken und taumeln, וְשָׁתוּ וְלָעוּ. Sie taumeln vom starken Getränke, תָּעוּ מִן הַשֵּׁכָר.

Tausch, der, תְּמוּרָה.

Tauschen, mit den Kleidern, הָמֵר בְּגָדִים בִּבְגָדִים. Sie tauschen Eisen auf Kupfer, בַּרְזֶל בִּנְחֹשֶׁת יָמִירוּ.

Titel, der, eines Buches, שֵׁם הַסֵּפֶר. Einem einen geben, כַּנֵּה שֵׁם לְ*.

Tüchtig sein, s. Tauglich. Tüchtige Männer, אַנְשֵׁי חַיִל.

Tilgen, ich tilge deine Frevel, אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ. Gott tilgt sie von der Erde, הָאֱלֹהִים הַשְׁמֵד יַשְׁמִיד אוֹתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.

Tinte, s. Dinte.

Tünche, die, טִיחַ.

Tünchen, s. Uebertünchen.

Tief, 1) eigentl. עָמֹק. Eine tiefe Grube, שׁוּחָה עֲמוּקָה. Tiefes Wasser, מַיִם עֲמוּקִים. Tief machen, הֶעֱמִק. 2) Wie sehr tief sind deine Gedanken, מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. Ein tiefer Schlaf, תַּרְדֵּמָה.

Tiefe, die, der Erde, עֹמֶק הָאָרֶץ; vom Wasser, מְצוּלָה. Die Tiefen, מְצוּלוֹת, מַעֲמַקִּים. In den Tiefen der Unterwelt, בְּעִמְקֵי שְׁאוֹל.

Tiefgebeugt, ich bin, שַׁחוֹתִי עַד מְאֹד, שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשִׁי.

Tüpfel, der, s. Punkt.

Tückisch handeln, עָשָׂה מְזִמּוֹת. Ein tückischer Mensch אִישׁ, בַּעַל מְזִמּוֹת.

Tücke, die, מְזִמָּה. Die Tücken, die sie ersinnen, מְזִמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ. Siebenfache Tücke ist in seinem Herzen, שֶׁבַע תּוֹעֵבוֹת בְּלִבּוֹ.

Tyrann, der, עָרִיץ, פָּרִיץ, נֹגֵשׂ. Tyrannen עָרִיצִים, פָּרִיצִים, נֹגְשִׂים, דֹּחֲקִים. Er zerbrach das Zepter der Tyrannen, שָׁבַר שֵׁבֶט מֹשְׁלִים.

Tyrannisiren, Einen, עָשָׂה מַעֲשֵׂי עָרִיץ עִם אִישׁ.

Tyrannei, die, מַעֲשֵׂי עָרִיץ.

Türkis, der, תַּרְשִׁישׁ.

Tisch, der, שֻׁלְחָן, plur. שֻׁלְחָנוֹת.

Tischgebet, das, בִּרְכַּת הַמָּזוֹן*.

Tischtuch, das, מִטְפַּחַת הַשֻּׁלְחָן.

Tischzeug, das, כָּל כְּלֵי הַשֻּׁלְחָן.

Täubchen, das, בֶּן יוֹנָה, גּוֹזָל. Als Liebkosungswort: Mein Täubchen, יוֹנָתִי.

Teig, der, עִסָּה, בָּצֵק.

Teuflisch, כְּדֶרֶךְ הַשָּׂטָן.

Teufel, der, הַשָּׂטָן.

Täuschung, die, מַשָּׁאוֹן. Täuschungen, מַהֲתַלּוֹת.

Täuschen, Einen, הַשֵּׁא אִישׁ, לְאִישׁ; הִשְׁלָה, רִמָּה אִישׁ; הָתֵל בְּאִישׁ; גָּנַב לֵב אִישׁ. Täusche nicht deine Magd, אַל תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ. Der Most täuscht sie, תִּירוֹשׁ יְכַחֶשׁ בָּהּ. Eine getäuschte Hoffnung, תּוֹחֶלֶת נִכְזָבָה.

Täuschend, כָּזָב, אַכְזָב, מִתְעַתֵּעַ.

That, die, מַעֲשֶׂה, מַעֲלָל, עֲלִילָה, פֹּעַל, פְּעֻלָּה. Thaten מַעֲשִׂים, מַעֲלָלִים, עֲלִילוֹת, פְּעָלִים, פְּעֻלּוֹת. In der That, אָמְנָה, אָמְנָם, בֶּאֱמֶת.

Thatsache, die, das ist eine — דְּבַר הַנַּעֲשֶׂה, אֲשֶׁר יָצָא לִפְעוּלַּת אָדָם.

Thal, das, עֵמֶק, גַּי, גַּיְא, בִּקְעָה, נַחַל. Thäler, עֲמָקִים, גֵּיאוֹת, גֵּאָיוֹת, בְּקָעוֹת.

Thon, der, חֹמֶר, מֶלֶט. Wie der Töpfer den Thon zerstampft, כְּמוֹ יוֹצֵר יִרְמָס־טִיט.

Thor, das, שַׁעַר. Thore, שְׁעָרִים. Gehet ein in seine Thore mit Lobgesang, בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה.

Thor, der, כְּסִיל, סָכָל, אֱוִיל, פֶּתִי. Thoren כְּסִילִים, סְכָלִים, אֱוִילִים, פְּתָיִים, פְּתָאִים.

Thorhüter, der, שׁוֹעֵר, plur. שׁוֹעֲרִים; שׁוֹמְרֵי הַסַּף.

Thorheit, die, כְּסִילוּת, כִּסְלָה, כֶּסֶל, סֶכֶל, סִכְלוּת, שִׂכְלוּת, אִוֶּלֶת.

Thöricht, wir waren, נוֹאַלְנוּ. Du hast thöricht gehandelt, נִסְכַּלְתָּ, הִסְכַּלְתָּ עֲשׂוֹ. Ein thörichter Hirt, רֹעֶה אֱוִילִי. Thörichte Söhne, בָּנִים סְכָלִים. Ein thörichtes Weib, אֵשֶׁת כְּסִילוּת.

Thun, 1) verrichten, handeln, עָשָׂה. Wer hat das gethan? מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה. Unrecht — עָשָׂה, פָּעַל אָוֶן. Wem hast du solches schon gethan? לְמִי עוֹלַלְתָּ כֹּה. Mit Einem zu thun haben, בּוֹא עִם אִישׁ, שׁוּת יָדוֹ עִם אִישׁ, s. Umgehen, Ich habe Nichts mit ihm zu thun, דָּבָר אֵין לִי עִמּוֹ. 3) Für Setzen, Legen, Bringen u. s. w. שׂוּם, שׁוּת, נָתַן.

Thun, das, nach seinem, כְּמַעֲשֵׂהוּ, כְּפָעֳלוֹ, כִּפְעֻלָּתוֹ.

Thurm, der, מִגְדָּל. Thürme, מִגְדָּלִים, מִגְדָּלוֹת.

Thurmwächter, der, הַצּוֹפֶה, הַמְצַפֶּה עַל הַמִּגְדָּל, plur. מְצַפֶּה; צוֹפִים.

Thau, der, טַל.

Thautropfen, die, אֶגְלֵי טָל.

Thauen, 1) vom Fallen des Thaues, es thauet, יָרַד הַטַּל, יִפֹּל. 2) Aufthauen, הַקֶּרַח יִמַּס.

Thier, überhaupt, חַיָּה. Größere, vierfüßige Thiere בְּהֵמָה. Thiere, חַיּוֹת. Die Thiere des Waldes, בַּהֲמוֹת יַעַר.

Thür, die, פֶּתַח, דֶּלֶת. Thüren, דְּלָתוֹת, דְּלָתַיִם, פְּתָחִים; (fig.) Die Thür meiner Lippen, דַּל שְׂפָתַי.

Thürangel, die, צִיר הַדֶּלֶת, s. Angel.

Thürhüter, der, שֹׁמֵר הַסַּף, plur. שֹׁמְרֵי הַסִּפִּים.

Thierisch, כְּדֶרֶךְ חַיּוֹת הַשָּׂדֶה.

Thürmen, sich, s. Aufthürmen.

Thürpfoste, die, מְזוּזָה, plur. מְזוּזוֹת.

Thierkreis, der, חוּג הַמַּזָּלוֹת.

Ahürschwelle, die, סַף, plur. סִפִּים; מִפְתָּן.

Theil, der, חֵלֶק, plur. חֲלָקִים. Späteres Wort, מִקְצָת. Zwei Theile, שְׁתֵּי יָדוֹת. Ein zweifacher Theil, פִּי שְׁנַיִם, מָנָה אַחַת אַפָּיִם. Der dir zugemessene Theil, מְנָת מִדַּיִךְ. Ich gab dir einen Theil, נָתַתִּי לְךָ שְׁכֶם אֶחָד. Zu gleichen Theilen, חֵלֶק כְּחֵלֶק.

Theilbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְחַלֵּק.

Theilhaftig machen, Einen einer Sache, חִלֵּק לְאִישׁ בְּדָבָר.

Theilung, die, חֲלֻקָּה.

Theils, sie wurden theils verwundet, theils getödtet, יֵשׁ אֲשֶׁר נִפְצְעוּ וְיֵשׁ אֲשֶׁר הוּמְתוּ.

Theilen, Etwas, חָלַק, חִלֵּק דָּבָר. In seinen Tagen wurde die Erde getheilt, בְּיָמָיו נִפְלְגָה הָאָרֶץ. Sie sollen das Geld dafür theilen, וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ. Sie theilen meine Kleider unter sich, יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם. Theilt es unter euch in sieben Theile, הִתְחַלְּקוּ אֹתָהּ לְשִׁבְעָה חֲלָקִים; (fig.) damals theilte sich das Volk in zwei Hälften, אָז יֵחָלֵק הָעָם לַחֵצִי.

Theuer, 1) die Wolle ist, רַב מְחִיר הַצֶּמֶר. Zu theuer ist's, ihre Seele zu befreien, וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם. 2) Mein Leben war dir theuer, יָקְרָה נַפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ. Theurer Sohn! בֵּן יַקִּיר.

Theuerung, die, *יַקְרוּת.

Theater, das, *טֵאַטְרוֹן, plur. טֵאַטְרָאוֹת; בֵּית הַמַּרְאָה, בֵּית הַמִּשְׂחָק.

Theolog, der, s. Gottesgelehrter.

Theologie, die, *חָכְמַת אֱלָהוּת.

Theorie, die, מִדְרָשׁ, עִיּוּן*.

Thema, das, *הַמַּאֲמָר הָעִקָּרִי.

Theer, das, oder der, זֶפֶת, כֹּפֶר.

Thron, der, כִּסֵּא, plur. כִּסְאוֹת; כִּסֵּא הַמַּלְכוּת, כִּסֵּא הַמַּמְלָכָה.

Thronhimmel, der, חוּפַּת הַכִּסֵּא, s. Baldachin.

Thronen, יָשַׁב עַל כִּסֵּא הַמַּלְכוּת.

Thronfolger, der, יוֹרֵשׁ הָעֶצֶר, הַבֵּן אֲשֶׁר יִמְלֹךְ אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ, הַיֹּשֵׁב עַל כִּסֵּא אָבִיו אַחֲרָיו.

Thräne, die, דִּמְעָה, plur. דְּמָעוֹת. Meine Augen schwinden durch Thränen dahin כָּלוּ בַדְּמָעוֹת עֵינַי.

Thränen, mein Auge thränt, תִּדְמַע, תִּדְלַף עֵינִי.

Thränenbrod, das, לֶחֶם דִּמְעָה.

Thränenquelle, die, מְקוֹר דִּמְעָה.

Thränenstrom, der, פַּלְגֵי דְמָעוֹת.

Täglich, er kommt, יָבוֹא יוֹם יוֹם, יוֹם בְּיוֹם, כְּיוֹם בְּיוֹם. Das Tägliche, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ.

Teller, der, צַלַּחַת קְטַנָּה.

Tellertuch, das, מַפָּה*.

Tellerlecker, der, s. Schmarotzer.

Tempel, der, הֵיכָל, plur. הֵיכָלִים, הֵיכָלוֹת.

Tempeldienst, der, עֲבוֹדַת בֵּית יְיָ, עֲבֹדַת הַמִּקְדָּשׁ.

Tempelknechte, die, נְתִינִים.

Temperament, das, טֶבַע*.

Tändeln, mit einem Kinde, צַחֵק אֶת הַיֶּלֶד.

Tenne, die, גֹּרֶן, plur. גְּרָנוֹת.

Testament, das, 1) der letzte Wille, *צַוָּאָה. Eines machen, צַוֵּה לְבֵיתוֹ, אֶל בֵּיתוֹ. 2) Das alte — תּוֹרַת מֹשֶׁה, *תּוֹרָה נְבִיאִים וּכְתוּבִים. Das neue — בְּרִית חֲדָשָׁה, *אֶבֶן גִּלָּיוֹן.

Teppich, der, יְרִיעָה, דֹּק. Teppiche יְרִיעוֹת, מַרְבַדִּים.

Text, der, einer Schrift, דִּבְרֵי הַכְּתָב.

Termin, der, מוֹעֵד. Einen ansetzen, יָעַד מוֹעֵד, נָתַן זְמָן.

Terbinthe, die, אֵלָה, plur. אֵלִים.

Terpentin, der, *שְׂרַף הָאֵלִים.

Trabant, der, s. Leibwache.

Traben, von Pferden, דָּהַר.

Traben, das, דַּהֲרָה.

Tragbahre, die, מוֹט.

Tragbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהִנָּשֵׂא.

Tragen, Etwas, 1) eig. נָשָׂא אֶת. Zum Dienen und zum Tragen der Lasten, לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא. Er neigt seine Schulter hin zum — וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֹּל. Von Kindern. Die ich auf den Armen getragen, אֲשֶׁר טִפַּחְתִּי. Er wird zu Grabe getragen, יוּבַל לִקְבָר. 2) Früchte — נָשָׂא, עָשָׂה, נָתַן פְּרִי; von Thieren, הָרָה, s. Trächtig. 3) Seine Frau trägt sich prächtig, אִשְׁתּוֹ לְבוּשָׁה תָמִיד בִּגְדֵי תִפְאָרֶת.

Tradition, die, *מָסֹרֶת, קַבָּלָה. Die Tradition unserer Vorfahren, קַבָּלַת אֲבוֹתֵינוּ.

Tracht, die, eines Volkes, מַלְבּוּשֵׁי הָעָם.

Trachten, Einem nach dem Leben, בִּקֵּשׁ נֶפֶשׁ אִישׁ. Er trachtete ihm nach dem Leben, הוּא צֹדֶה נַפְשׁוֹ לְקַחְתָּהּ. Er trachtet, mir zu schaden, יְחַשֵּׁב לְהָרַע לִי. Besser ist, was die Augen schauen, als wonach der Geist trachtet, טוֹב מַרְאֵה עֵינַיִם מֵהֲלָךְ־נָפֶשׁ.

Trampelthier, das, s. Dromedar.

Trank, der, Speise und — אֹכֶל וּמַשְׁקֶה, מַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה.

Trog, der, עֲרֵבָה*.

Trotz, der, עָתָק. Kein Trotz entfahre eurem Munde, אַל יֵצֵא עָתָק מִפִּיכֶם. Einem Trotz bieten, s. Trotzen.

Trotz, Vorwort, trotz diesem בְּכָל זֹאת, s. Ungeachtet.

Trotzig sprechen, דַּבֵּר עָתָק.

Trotzen, Einem, הִתְאַמֵּץ עַל אִישׁ, s. Widersetzen, Widerstehen.

Trommel, die, תֹּף אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Trommeln, תָּפַף.

Trompete, die, חֲצֹצְרָה, plur. חֲצֹצְרוֹת. Sie blasen, s. Trompete.

Trompeten, תָּקַע, חַצֵּר בַּחֲצֹצְרוֹת.

Trompeter, der, מְחַצֵּר, מַחְצְצִר.

Trost, der, נַחַם, נֶחָמָה.

Trostworte, die, דְּבָרִים נִחֻמִים.

Trostlos, er ist וּמֵאֵן לְהִנָּחֵם.

Tropfen, das Blut tropft aus der Wunde יִדְלֹף דָּם הַמַּכָּה. Es tropft schon, נִטְפֵי מַיִם יֹרְדִים מִן הֶעָבִים.

Tropfen, der, Wasser, נֶטֶף (טִפַּת) מַיִם oder נָטָף, plur. נִטְפֵי מַיִם. Ein Tropfen am Eimer מַר מִדְּלִי. Die Tropfen der Nacht רְסִיסֵי לָיְלָה; des Thaues אֶגְלֵי טָל.

Trocknen, 1) trocken werden חָרֵב, יָבֵשׁ. 2) Trocken machen הֶחֱרִיב, הוֹבִישׁ. Sich die Thränen, die Hände — s. Abtrocknen.

Trocken, die Erde war, חָרְבוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה, יָבְשָׁה הָאָרֶץ. Trockenes Brod, לֶחֶם יָבֵשׁ; von Gegenden, s. Dürr. Trocken machen הוֹבִישׁ אֶת, יַבֵּשׁ.

Trockenheit, die, חֹרֶב, s. Dürre.

Trockene, das, יַבָּשָׁה, יַבֶּשֶׁת, חָרָבָה. Sie gingen im Trockenen הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה.

Tröstungen, die, נִחֻמִים, תַּנְחוּמִים, תַּנְחוּמוֹת.

Trösten, Einen נַחֵם אִישׁ. Sich über Etwas — הִנָּחֵם, הִתְנַחֵם עַל.

Tröster, der, מְנַחֵם. Lästige Tröster, מְנַחֲמֵי עָמָל.

Trug, der, רְמִיָּה, תַּרְמִית. Mit Lug und Trug בְּכַחַשׁ וּבְמִרְמָה.

Trunk, der, 1) gib mir einen Trunk Wasser הַשְׁקִינִי נָא מְעַט מַיִם. 2) Er ist des Trunkes ergeben יִרְדֹּף יַיִן וְשֵׁכָר.

Trunkenbold, der, סֹבֵא, שִׁכּוֹר.

Trunkenheit, die, שִׁכָּרוֹן.

Trupp, der, גְּדוּד. Ein Trupp Soldaten גְּדוּד אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Truppen die, אַנְשֵׁי הַצָּבָא.

Trauung, die, נִשּׂוּאִין, קִדּוּשִׁין*.

Trauhimmel, der, חֻפָּה*.

Traube, die, עֵנָב, plur. עֲנָבִים; אֶשְׁכֹּל, plur. אַשְׁכְּלוֹת. Die Kopher-Traube אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר. Die Trauben des Weinstocks אַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן.

Traubenaufguß, der, מִשְׁרַת עֲנָבִים.

Traum, der, חֲלוֹם. Träume חֲלוֹמוֹת. Einen Traum haben חָלַם חֲלוֹם.

Traumbuch, das, סֵפֶר פִּתְרוֹן הַחֲלוֹמוֹת.

Traumdeuter, der, אִישׁ פֹּתֵר הַחֲלוֹמוֹת.

Trauen, Einem, auf Einen, הֶאֱמִין בְּ, בָּטַח בְּ, עַל. Traue ihm nicht אַל תִּבְטַח בּוֹ.

Trauen, copuliren: ein Paar קִדֵּשׁ אִשָּׁה לְאִישׁ*.

Trauer, die, 1) das Trauern אֵבֶל. Die Trauer um das einzige Kind אֵבֶל יָחִיד. 2) Die Trauer anlegen לָבַשׁ בִּגְדֵי אֵבֶל. 3) Die Zeit der Trauer. Als die Trauer vorüber war וַיַּעַבְרוּ הָאֵבֶל. Ich aß nicht davon in meiner Trauer לֹא אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ.

Trauergedicht, das, שִׁיר נְהִי, קִינָה עַל מוֹת אִישׁ.

Trauerhaus, das, בֵּית אֵבֶל, בֵּית מַרְזֵחַ.

Trauermahl, das, לֶחֶם אוֹנִים.

Trauern, um einen Todten, אָבַל, הִתְאַבֵּל עַל מֵת. Stelle dich, als ob du trauertest הִתְאַבְּלִי נָא. Ein Trauernder אָבֵל, plur. אֲבֵלִים.

Trauerzeit, die, יְמֵי אֵבֶל, s. Trauer.

Trauerrede, die, הֶסְפֵּד*.

Traufe, die, דֶּלֶף.

Traurig, er ist, sie sind — נוּגֶה הוּא, אַגְמֵי נֶפֶשׁ, הֵמָּה. Ein trauriges Gesicht פָּנִים רָעִים. Einen traurig machen הוֹגָה, יַגָּה אִישׁ.

Traurigkeit, die, das Ende der Freude ist — אַחֲרִית שִׂמְחָה תוּגָה.

Triangeln, die (in der Musik) שָׁלִישִׁים.

Triumph, der, נִצָּחוֹן*, s. Sieg.

Triumphiren, über den Feind, הִתְגַּבֵּר עַל הָאוֹיֵב.

Trieb, der, natürliche, חֵפֶץ טִבְעִי*.

Tribut, der, מַס.

Tributbar werden, הָיָה לָמַס.

Tribune, die, s. Bühne.

Trübsal, das, s. Noth, Elend.

Trübsinn, der, עַצְּבַת לֵב, רוּחַ כֵּהָה.

Trübsinnig, er ist קֹדֵר הוּא. Trübsinnig umher gehen הִתְהַלֵּךְ קֹדֵר, הָלַךְ קְדֹרַנִּית. Die Trübsinnigen קֹדְרִים, s. Schwermüthig.

Trübe, das Wasser ist הַמַּיִם דְּלוּחִים, עֲכוּרִים*. Die trübe sind vom Eise הַקֹּדְרִים מִנִּי קָרַח. Ein trüber Tag יוֹם עָנָן. Seine Augen wurden — כָּהוּ עֵינָיו. Trübe Augen עֵינַיִם כֵּהוֹת. Trübe machen, s. Trüben.

Trüben, das Wasser mit den Füßen דָּלַח מַיִם בְּרַגְלָיו. Eine getrübte Quelle מַעְיָן נִרְפָּשׂ. Er trübt kein Wasser; (fig.) לֹא יָרַע לְאִישׁ מְאוּמָה.

Trüglich, כֹּזֵב, אַכְזָב.

Trügen, die Hoffnung trügt הַתִּקְוָה כֹּזֶבֶת, s. Täuschen.

Trügerische Reden, דִּבְרֵי מִרְמוֹת. Eine trügerische Zunge, לְשׁוֹן רְמִיָּה, לְשׁוֹן תַּרְמִית. Die trügerische Frucht, פְּרִי כַחַשׁ.

Tritt, der, צַעַד, אָשׁוּר. Das Geräusch eines Trittes קוֹל צְעָדָה. Tritte אֲשׁוּרִים, פְּעָמִים. Gehe nach den Tritten der Schafe לְךָ נָא בְּעִקְבֵי הַצֹּאן.

Trichter, der, מַשְׁפֵּךְ*.

Trümmer, die, חָרְבָּה, חֳרָבוֹת, מַפֵּלָה.

Trinkbar, טוֹב לִשְׁתּוֹת. Dieses Wasser ist trinkbar הַמַּיִם הָאֵלֶּה נְכוֹנִים לִשְׁתּוֹת.

Trinkgelage, das, מִשְׁתֶּה, סֹבֶא.

Trinkgefäß, das, כְּלִי מַשְׁקֶה.

Trinkhaus, das, בֵּית מִשְׁתֶּה, בֵּית מִשְׁתֵּה יַיִן.

Trinklied, das, שִׁיר שֹׁתֵי יַיִן.

Trinken, Wasser שָׁתָה מַיִם. Aus einem Becher — שָׁתָה בְכוֹס. Einem Wein zu trinken geben הִשְׁקָה אִישׁ יַיִן.

Trinken, das, שְׁתִי, שְׁתִיָּה.

Trinker, der, רֹדֵף שֵׁכָר, סֹבֵא.

Triefäugig, דִּלְפָּן, דוּלְפָּן*.

Trift, die, כַּר. Triften כָּרִים, נְאוֹת דֶשֶׁא.

Triftige Gründe, סִבּוֹת נְכוֹנוֹת*.

Triefen, נָטַף, עָרַף, רָעַף.

Trippeln, von koketten Frauenzimmern: trippelnd gehen sie einher הָלֹךְ וְטָפֹף תֵּלַכְנָה.

Tripper, der, זוֹב.

Treu sein, Einem הֶאֱמֵן לְאִישׁ. Ein treuer Diener, Bote עֶבֶד נֶאֱמָן, צִיר אֱמוּנִים. Er blieb mir treu sein ganzes Leben hindurch הָיָה נֶאֱמָן לִי כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Treuherzig, s. Offenherzig.

Treulos sein, gegen Einen בָּגַד בְּאִישׁ, מָעַל מַעַל בְּאִישׁ, s. Untreu.

Treulosigkeit, die, בֶּגֶד, מַעַל.

Treulich handeln, עָשָׂה בֶאֱמוּנָה.

Treiben, 1) einen Nagel in den Balken תָּקַע הַיָּתֵד בַּקּוֹרָה. 2) Die Schafe נָהַג הַצֹּאן, s. Weide. Er treibt (die Pferde) wie wahnsinnig בְּשִׁגָּעוֹן יִנְהָג. Den Feind aus der Stadt גֵּרֵשׁ הָאוֹיֵב מִתּוֹךְ הָעִיר. 3) Einen Schuldner zur Bezahlung נָגַשׂ בַּלֹּוֶה לְשַׁלֵּם חוֹבוֹ; 4) s. Unzucht. 5) Blüthen הוֹצִיא פֶּרַח.

Treiben, das, von Pferden, מִנְהָג.

Träumen, חָלַם, חָלֹם חֲלוֹם. Träumende Hunde כְּלָבִים הֹזִים.

Träumer, der, חֹלֵם, בַּעַל הַחֲלוֹמוֹת.

Träumerei, die, חֲלוֹמוֹת הַשָּׁוְא.

Treue, die, אֱמוּנָה, אֱמוּנוֹת, אֵמוּן, אֱמוּנִים. Ein Zeichen der Treue אוֹת אֱמֶת.

Träufeln, die Wolken träufeln Thau שְׁחָקִים יִרְעֲפוּ טָל. Durch läßige Hände träufelt das Haus בְּשִׁפְלוּת יָדַיִם יִדְלֹף הַבָּיִת.

Trebern, die, זַגִּים.

Trägheit, die, עַצְלָה, עַצְלוּת, עֲצַלְתַּיִם.

Träge sein, הֶעֱצַל, הִתְעַצֵּל. Ein träger Mensch עָצֵל.

Treten, verb. neut. 1) auf den Boden דָּרַךְ עַל הָאָרֶץ. 2) Zu Einem — נָגַשׁ אֶל אִישׁ. Tretet her קִרְבוּ הֵנָּה; (fig.) auf Jemands Seite — נָטָה אַחֲרֵי אִישׁ. 3) Ans Licht treten יָצָא לָאוֹר. 4) In Jemands Dienste — בּוֹא אֶל בֵּית אִישׁ לְשָׁרְתוֹ. 5) Die Thränen traten ihm in die Augen נִרְאוּ דְמָעוֹת בְּעֵינָיו.

Treten, verb. act. 1) er trat sich einen Dorn in den Fuß נִתְקַע הַקּוֹץ בְּרַגְלוֹ בְּדָרְכוֹ עָלָיו. 2) Durch Treten bearbeiten. Die Kelter — דָּרַךְ גַּת, יֶקֶב. Die Töpfer treten den Thon הַיּוֹצְרִים יִרְמְסוּ טִיט.

Treten, das, דְּרִיכָה*.

Trächtig, מְעֻבֶּרֶת. Unsere Rinder sind — אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים.

Trennbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהִפָּרֵד.

Trennung, die, פְּרִידָה, פֵּרוּד*.

Trennen, Etwas von Etwas הַפְרֵד, הַבְדֵּל בֵּין וּבֵין. Sich trennen הִתְפָּרֵד. Sich von Einem — הִפָּרֵד מֵעִם, מֵעַל אִישׁ.

Tränken, die Schafe הַשְׁקֵה הַצֹּאן.

Tränkrinne, die, שֹׁקֶת. Tränkrinnen שִׁקֲתוֹת הַמַּיִם, רְהָטִים.

Trefflich, טוֹב מְאֹד, נִבְחָר.

Treffen, 1) trifft ihn das Schwert, so haftet es nicht מַשִּׂיגֵהוּ חֶרֶב לֹא תָקוּם. Er traf den König zwischen den Fugen הִכָּה אֶת הַמֶּלֶךְ בֵּין הַדְּבָקִים. Das Eisen entfährt dem Stiel und trifft seinen Nächsten וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ וּמָצָא אֶת רֵעֵהוּ. 2) Einen zu Hause — מָצָא אִישׁ בְּבֵיתוֹ; auf der Reise, s. Begegnen. 3) Vom Unglück מָצָא, קָרָה אֶת, בּוֹא עַל; vom Fluche בּוֹא עַל, אֶת. 4) Wenn jedes Mädchen die Reihe traf בְּהַגִּיעַ תֹּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה.

Treffen, das, מִלְחָמָה, קְרָב.

Treppe, die, מַעֲלָה, plur. מַעֲלוֹת.

Jod י

Ja, 1) bei Antworten. Ja, es kamen zu mir die Männer כֵּן בָּאוּ אֵלַי הָאֲנָשִׁים. Wirst du kommen? Ja אָבוֹא? הֲתָבוֹא. Ist Jemand hier? Ja! הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ? יֵשׁ. 2) Als Ausruf. Ja, zur Unterwelt fährst du hinab! אַךְ אֶל שְׁאוֹל תּוּרָד. Ja, des Frevlers Licht erlischt גַּם אוֹר רְשָׁעִים יִדְעָךְ. Ja, dann stehst du beschämt! כִּי אָז תֵּבוֹשִׁי. 3) Als Verstärkung. Ich thue dir heute kund, ja dir! הוֹדַעְתִּיךָ הַיּוֹם אַף אָתָּה.

Jagd, die, צַיִד. Auf die Jagd gehen יָצָא הַשָּׂדֶה לָצוּד צָיִד. Er kam von der Jagd בָּא מִצֵּידוֹ.

Jagdhund, der, כֶּלֶב הַצַּיִד.

Jagen, 1) Wildpret צוּד צַיִד, צוּד צֵידָה; nach Etwas רָדַף אַחֲרֵי. 2) Einen aus dem Hause, גֵּרֵשׁ אִישׁ מִבֵּיתוֹ.

Jahr, das, שָׁנָה, plur. שָׁנִים. Zwei Jahre שְׁנָתַיִם. Einige Jahre שְׁנוֹת מִסְפָּר. Uebers Jahr um die Zeit כָּעֵת חַיָּה. Von Jahr zu Jahr מִיָּמִים יָמִימָה.

Jahrbuch, das, סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים.

Jahrhundert, das, im dritten — *בַּמֵּאָה הַשְּׁלִישִׁית.

Jahrstag, der, הַיּוֹם הַשָּׁב בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.

Jahrszeiten, die vier אַרְבַּע עִתּוֹת הַשָּׁנָה.

Jahrsschluß, der, צֵאת הַשָּׁנָה.

Jahrzahl, die, מִסְפַּר *מִנְיַן הַשָּׁנִים.

Jammer, der, 1) das Wehklagen יְלָלָה, נְהִי, תַּאֲנִיָּה. 2) Der innere Jammer שֶׁבֶר רוּחַ, צָרַת הַנֶּפֶשׁ.

Jammergeschrei, das, זַעֲקַת שֶׁבֶר, קוֹל יְלֵל.

Jammerthal, das, עֵמֶק הַבָּכָא.

Jammern, אָנָה, הֵילִיל.

Januar, der, הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי, טֵבֵת.

Jaspis, der, יָשְׁפֵה.

Jobel-Jahr, das, שְׁנַת הַיּוֹבֵל.

Jobel-Posaunen, die, שׁוֹפְרוֹת הַיּוֹבְלִים.

Joch, das, עֹל. Er legte ihm ein schweres Joch auf שָׂם עֹל כָּבֵד עַל צַוָּארוֹ, s. Auflegen, Aufbürden.

Jubel, der, קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה, קוֹל רִנָּה, רְנָנָה. In Jubel ausbrechen פָּצַח רִנָּה.

Jubeln, הִתְרוֹעֵעַ, רָנַן, רִנֵּן, הִרְנִין.

Jugend, die, 1) die Zeit der Jugend יַלְדוּת, שַׁחֲרוּת, נְעוּרִים, נְעוּרוֹת, בְּחֻרִים, בְּחוּרוֹת, עֲלוּמִים. Der Jüngste nach seiner Jugend הַצָּעִיר כִּצְעִירָתוֹ. 2) Junge Leute הַבַּחוּרִים. Er ist noch in der Blüthe seiner Jugend עוֹדֶנּוּ פּוֹרֵחַ בַּהֲדַר עֲלוּמָיו.

Jugendlich, s. Jung.

Jugendfehler, der, חֵטְא נְעוּרִים.

Jugendzeit, die, יְמֵי נְעוּרִים.

Jugendkraft, die, seine Gebeine voll — עַצְמוֹתָיו מָלְאוּ עֲלוּמָיו.

Jude, der, יְהוּדִי, plur. יְהוּדִים. Sie wurden Juden מִתְיַהֲדִים.

Judenthum, das, דַּת יִשְׂרָאֵל.

Judentempel, der, s. Synagoge.

Juwel, der, s. Edelstein.

Juchhei! הֶאָח; das der Winzer הֵידָד.

Juli, der, הַחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי, *תַּמּוּז.

Jung, 1) von Menschen. Er ist — צָעִיר לְיָמִים הוּא. Ein junges Kind יֶלֶד רַךְ, עוּל יָמִים. Ein junger Knabe נַעַר קָטֹן. 2) Von Thieren. בֵּן. Ein junges Rind בֶּן בָּקָר. Junge Raben בְּנֵי עֹרֵב. 3) Ein junger Baum עֵץ לַח. 4) Junger Wein יַיִן חָדָשׁ.

Junggesell, der, בָּחוּר, *פָּנוּי. Ein Alter — הַבָּא בַּיָּמִים וְאֵין לוֹ אִשָּׁה.

Junge, das, plur. die Jungen, 1) von allen Arten der Thiere, בָּנִים, יְלָדִים; von Vögeln auch אֶפְרֹחִים, גּוֹזָלִים. 2) Die Jungen einer Löwin, der Schakale, גּוּרֵי הַלְּבִיָּא, גּוּרֵי הַתַּנִּים; von Hirschen und Gazellen, עֹפֶר; vom Esel, עַיִר.

Junge, der, נַעַר.

Jungfrau, die, בְּתוּלָה, עַלְמָה. Jungfrauen בְּתוּלוֹת, עֲלָמוֹת.

Jungfrauschaft, die, בְּתוּלִים.

Jungfräulich, כְּדֶרֶךְ הַבְּתוּלוֹת.

Juni, der, הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי, סִיוָן.

Just, eben jetzt, עַתָּה.

Justiz, die, הַמִּשְׁפָּט; (fig. auf die Richter angewendet) הַשּׁוֹפְטִים, תֹּפְשֵׂי הַמִּשְׁפָּט.

Jurist, der, אִישׁ יוֹדֵעַ דָּת וָדִין.

Jauchzen, צָהַל, s. Jubeln.

Jüdin, die, אִשָּׁה יְהוּדִיָּה.

Jüdisch sprechen, דַּבֵּר יְהוּדִית.

Jüngling, der, בָּחוּר, plur. בַּחוּרִים; נַעַר, plur. נְעָרִים.

Jüngst, jüngsthin, זֶה יָמִים מִסְפָּר.

Jüngste, der, die, הַצָּעִיר בְּ. הַצְּעִירָה בְּ. Euer jüngster Bruder, אֲחִיכֶם הַקָּטֹן.

Jünger, als ich, er ist, צָעִיר הוּא מִמֶּנִּי לְיָמִים. Der Aeltere wird dem Jüngeren dienen, רַב יַעֲבֹד צָעִיר.

Jünger, der, תַּלְמִיד. Die Jünger Gottes, לִמּוּדֵי יְיָ.

Je, 1) von je her, מֵאָז, גַּם מִתְּמוֹל גַּם מִשִּׁלְשֹׁם. 2) Je mehr, s. Desto. 3) Hat man das je gehört? מִי שָׁמַע כָּזֹאת. 4) Je nachdem, כְּפִי. 5) Je zwei und zwei, שְׁנַיִם שְׁנַיִם.

Jäger, der, צַיָּד, plur. צַיָּדִים. Ein tapferer — גִּבּוֹר צַיִד.

Jedoch, אוּלָם, אַךְ, אֶפֶס כִּי.

Jedesmal, מִדֵּי, בְּכָל עֵת.

Jeder, Jedermann, כָּל אִישׁ. Jede Frau, כָּל אִשָּׁה. Jedes Jahr בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. Jeden Morgen לַבְּקָרִים, בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר. Jeden Monat מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ.

Jederzeit, בְּכָל עֵת.

Jählings בְּפֶתַע פִּתְאוֹם.

Jähzorn, der, קֹצֶר אַפַּיִם.

Jähzornig, er ist קְצַר אַפַּיִם הוּא, קְצַר רוּחַ הוּא.

Jährig, s. Einjährig.

Jährlich שָׁנָה בְשָׁנָה, מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה, מִיָּמִים יָמִימָה. Das jährliche Opfer זֶבַח הַיָּמִים.

Jetzt עַתָּה, כָּעֵת, כַּיּוֹם.

Jetzig, die jetzigen Gelehrten הַחֲכָמִים אֲשֶׁר בְּיָמֵינוּ.

Jemals, s. Je 3).

Jemand, wenn Jemand sündigt אִישׁ כִּי יֶחֱטָא, נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא. Es war Jemand hier בָּא הֵנָּה אִישׁ אֶחָד.

Jämmerlich schreien, זָעַק זְעָקָה גְדוֹלָה וּמָרָה, זָעַק זַעֲקַת שֶׁבֶר. Ein jämmerliches Aussehen, מַרְאֶה רַב מְאֹד.

Jenseitig, die jenseitige Stadt הָעִיר אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר, לַנָּהָר.

Jenseits des Jordans, מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן.

Jener Mann, הָאִישׁ הַלָּזֶה, הַלָּז. Jene Frau הָאִשָּׁה הַלֵּזוּ, הַלָּז. An jenem Tage, בַּיּוֹם הַהוּא. Jene Männer הָאֲנָשִׁים הָהֵם.

L ל

Labsal, das, s. Erquickung.

Laben, mit Etwas, סָמַךְ אִישׁ בְּ. Labt mich mit Aepfeln, רַפְּדוּנִי בַּתַּפּוּחִים. Sich laben, סְעָד לִבּוֹ, s. Erquicken.

Lage, die, 1) eines Weinbergs מְקוֹם הַכֶּרֶם. Die Stadt hat eine gute — מוֹשַׁב הָעִיר טוֹב; fig. die Lage der Dinge פְּנֵי הַדְּבָרִים. Ich bin in einer bedrängten — צַר לִי, בְּצָרָה אָנֹכִי. 2) Eine Lage Sand, שִׁכְבַת הַחוֹל.

Lager, das, 1) für leblose Dinge מְקוֹם אוֹצָר. 2) Von Thieren רֶבֶץ, מַרְבֵּץ, מִרְבַּץ, מָעוֹן, מְעוֹנָה plur. מְעוֹנוֹת. 3) Vom Menschen מִשְׁכָּב, עֶרֶשׂ plur. עֲרָשׂוֹת; מַצָּע, יָצוּעַ, plur. יְצוּעִים; מִטָּה. 4) Von Soldaten oder Nomaden מַחֲנֶה, plur. מַחֲנַיִם, מַחֲנוֹת; תַּחֲנֹת.

Lagern, sich, 1) von Soldaten חָנָה בְּ. 2) Von Heerden רָבַץ, גָּלַשׁ. 3) Von Menschen und Thieren רָבַץ, שָׁכַן. Er läßt mich — יַרְבִּיצֵנִי.

Lagerstätte, die, von Thieren מַרְבֵּץ, s. Lager.

Ladanum, das, ein riechendes Harz לֹט.

Ladung, die, מַשָּׂא.

Lade, die, אָרוֹן, אַרְגָּז.

Laden, der, חָנוּת, s. Gewölbe.

Laden, 1) Getreide auf ein Thier עָמַס, שׂוּם דָּגָן עַל הַבְּהֵמָה, s. Aufladen. 2) Eine Sünde auf sich laden und sterben נָשָׂא חֵטְא לָמוּת. Sie werden eine Schuld auf sich — וְהִשִּׂיאוּ אֹתָם עֲוֹן אַשְׁמָה. 3) s. Einladen. 4) Einen vor Gericht הוֹעֵד אִישׁ.

Lahm an den Füßen, נְכֵה רַגְלַיִם. Lahm werden הִפָּסֵחַ. Ein Lahmer פִּסֵּחַ. Die Lahmen פִּסְחִים.

Laterne, die, עֲשָׁשִׁית*.

Laib, der, Brod כִּכַּר לֶחֶם.

Lachen, über Einen שְׂחֹק עַל אִישׁ, צְחֹק לְאִישׁ.

Lachen, das, שְׂחֹק, שְׂחוֹק, צְחֹק.

Lallen, das, der Kinder שְׂפַת עוֹלָלִים.

Lamm, das, שֶׂה, כֶּבֶשׂ, plur. כְּבָשִׂים; (weibliches) כִּבְשָׂה, כַּבְשָׂה, plur. כְּבָשׂוֹת; טְלֶה, plur. טְלָאִים.

Lampe, die, נֵר. Lampen נֵרוֹת.

Lang, 1) der Tisch ist zwei Ellen — אַמָּתַיִם אָרְךְ הַשֻּׁלְחָן. Seine Zweige wurden — אָרְכוּ פֹארֹתָיו. Länger als die Erde ist ihr Maß אֲרֻכָּה מֵאֶרֶץ מִדָּה. Ein Adler mit langen Schwingen נֶשֶׁר אֶרֶךְ הָאֵבֶר. Ein fünf Ellen langer Mann אִישׁ מִדָּה חָמֵשׁ בָּאַמָּה. 2) Eine lange Zeit יָמִים רַבִּים. Nachdem er eine lange Zeit dort gewesen וַיְהִי כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים. Einen Monat lang חֹדֶשׁ יָמִים. Sieben Jahre lang שֶׁבַע שָׁנִים תְּמִימוֹת. Ein langes Leben אֹרֶךְ יָמִים.

Langbeinig, Langgliederig שָׂרוּעַ.

Langwierig, מְמֻשָּׁךְ. Ein langwieriges Harren תּוֹחֶלֶת מְמֻשָּׁכָה.

Langweilig, ein langweiliges Buch, סֵפֶר הַמַּלְאֶה אֶת הַקֹּרֵא בוֹ.

Langsam gehen, הָלֹךְ לְאַט. Ein langsamer Mensch אִישׁ מִתְרַפֶּה בִמְלַאכְתּוֹ.

Langmuth, der, אֹרֶךְ אַפַּיִם.

Langmüthig sein, הַאֲרֵךְ אַפּוֹ, נַפְשׁוֹ. Ein Langmüthiger אִישׁ אֶרֶךְ אַפַּיִם.

Lange leben, הַאֲרֵךְ יָמִים. So lange du lebst כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ. Du hast dich lange genug in jener Stadt aufgehalten רַב לְךָ שֶׁבֶת בָּעִיר הַהִיא. So lange noch כָּל עוֹד, s. Athem. Wie lange noch? עַד מָתַי, עַד אָנָה, עַד אָן.

Langen, s. Reichen, Hinreichen.

Land, das, 1) im Gegensatze des Meeres יַבָּשָׁה, יַבֶּשֶׁת. 2) Eine strecke Landes כִּבְרַת אֶרֶץ. Das Land bauen עָבֹד הָאֲדָמָה. 3) Auf das Land gehen הָלֹךְ אֶל הַכְּפָרִים. 4) Das Land Egypten אֶרֶץ מִצְרַיִם. In allen Ländern בְּכָל הָאֲרָצוֹת. Fürstin der Länder שָׂרָתִי בַּמְּדִינוֹת.

Landthier, das, חַיַּת הַיַּבָּשָׁה.

Landleute, die, אִכָּרִים, עֹבְדֵי אֲדָמָה, הַיּוֹשְׁבִים בַּכְּפָרִים.

Landmann, der, אִכָּר, עֹבֵד אֲדָמָה.

Landsleute, die, wir sind — בְּאֶרֶץ אַחַת נוֹלַדְנוּ, יֻלַּדְנוּ.

Landsmann, der, er ist mein — נוֹלַד בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתִּי.

Landesgesetze, die, חֻקֵּי הָאָרֶץ, דָּתֵי הַמְּדִינָה.

Landesherr, der, אֲדֹנֵי הָאָרֶץ.

Landeskind, das, אֶזְרָח, אֶזְרַח הָאָרֶץ. Die Landeskinder בְּנֵי הַמְּדִינָה.

Landessprache, die, שְׂפַת הָעָם.

Landplage, die, נֶגַע כָּל הָאָרֶץ.

Landpfleger, der, שַׂר הַמְּדִינָה.

Landschaft, die, מְדִינָה, plur. מְדִינוֹת.

Landstraße, die, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Landstrich, der, חֶבֶל.

Landstreicher, der, רֵיק הַסּוֹבֵב בָּאָרֶץ, אִישׁ בִּבְלִי תְּעוּדָה בַּחַיִּים.

Lanze, die, רֹמַח, plur. רְמָחִים.

Laß, deine Taue sind — נִטְּשׁוּ חֲבָלָיִךְ.

Last, die, מַשָּׂא, נֵטֶל, סֵבֶל, סֻבָּל; fig. Einem zur Last fallen הָיֹה לְמַשָּׂא עַל אִישׁ. Sich selbst zur Last sein הָיֹה לְמַשָּׂא עָלָיו. Zu viel Reichthum ist auch eine Last עֹשֶׁר רַב גַּם הוּא מַשָּׂא כָבֵד.

Lastträger, der, נֹשֵׂא סֵבֶל, סַבָּל, plur. סַבָּלִים.

Lasten, auf Einem, כָּבֵד עַל אִישׁ.

Laster, das, חַטָּאת, s. Sünde.

Lasterhafte Menschen חַטָּאִים.

Laststein, der, אֶבֶן מַעֲמָסָה.

Lassen, 1) laßt ihn fluchen הַנִּיחוּ לוֹ וִיקַלֵּל. Er ließ ihn nicht mehr zurückkehren לֹא נְתָנוֹ לָשׁוּב. Du ließest mich nicht küssen meine Töchter לֹא נְטַשְׁתַּנִי לְנַשֵּׁק לְבָנוֹתַי. 2) Er läßt Gras wachsen für das Vieh מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה. Einen Leben lassen הַחֲיֵה, חַיֵּה אִישׁ. 3) Etwas sein lassen חָדֵל, s. Unterlassen. Er sprach zu dem Priester: Laß es nur! וַיֹּאמֶר אֶל הַכֹּהֵן אֱסֹף יָדֶךָ; 4) Von Etwas lassen חָדֵל, הַרְפֵּה מִן, s. Ablassen. 5) Er ließ sein Kleid bei mir עָזַב בִּגְדוֹ אֶצְלִי.

בְּיָדִי. 6) Wohlan denn! Laßt uns rechten לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה.

Laffe, der, ein junger — נַעַר עַז פָּנִים וַחֲסַר בִּינָה.

Lappen, der, abgenützte Lappen בְּלוֹאֵי הַסְּחָבוֹת.

Lazareth, das, בֵּית הַחָפְשִׁית, בֵּית חוֹלִים.

Loos, das, s. Los.

Lob, das, תְּהִלָּה, תְּהִלּוֹת, *שֶׁבַח. Gott sei lob! בָּרוּךְ אֱלֹהִים.

Lobgesang, der, שִׁיר תְּהִלָּה.

Lobsingen, Gott שׁוּר תְּהִלַּת אֱלֹהִים.

Lobeserhebungen, die, Gottes רוֹמְמוֹת אֵל.

Loben, Einen, הַלֵּל, שַׁבַּח אִישׁ.

Lobenswürdig, sie ist, לָהּ נָאוָה תְהִלָּה.

Lobpreisen, Gott, הַגֵּד בַּשֵּׂר תְּהִלַּת אֱלֹהִים.

Lobredner, der, Jemands — הַמְסַפֵּר, הַמַּזְכִּיר תְּהִלַּת אִישׁ.

Logik, die, *חָכְמַת הַהִגָּיוֹן.

Lodern, ein loderndes Feuer אֵשׁ יָקֶדֶת, אֵשׁ לֹהֵט. Der Brief lodert in Feuer auf הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת אֵשׁ לֹהֵט יֹאכְלֶנָּה.

Lohn, der, שָׂכָר, שֶׂכֶר, מַשְׂכֹּרֶת, פְּעֻלָּה; der Buhlerinnen, אֶתְנָה, אֶתְנַן. In ihrer Beobachtung ist großer Lohn בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב.

Lohnarbeiter, der, שָׂכִיר, עוֹשֶׂה מְלָאכָה בִשְׂכָרוֹ. Die Lohnarbeiter שְׂכִירִים, עֹשֵׂי שָׂכָר.

Lohnen, Einem mit Undank שַׁלֵּם אִישׁ רָעָה תַּחַת טוֹבָה.

Los, das 1) beim Losen, גּוֹרָל. Lose, גּוֹרָלוֹת. Das Los ist auf ihn gefallen נָפַל עָלָיו הַגּוֹרָל. 2) Schicksal. Das ist dein Los von mir זֶה גּוֹרָלֵךְ מֵאִתִּי. In seinem Zorne theilt er ihnen Lose zu חֲבָלִים יְחַלֵּק בְּאַפּוֹ.

Los, ein loses Brett in der Wand קֶרֶשׁ אֲשֶׁר לֹא יִדְבַּק אֶל הַקִּיר. Laß ihn los הַנִּיחָה לּוֹ.

Losbinden, ein angebundenes Pferd הַתֵּר אֶת הַסּוּס הָאָסוּר.

Losgeben, die Gefangenen שַׁלַּח הַשְּׁבוּיִם חָפְשִׁים, קְרוֹא לַאֲסוּרִים דְּרוֹר.

Loswerden, ich kann ihn nicht — אֵינֶנּוּ סָר מִמֶּנִּי.

Lossein, nun bin ich der Sorge los עַתָּה אֵין דְּאָגָה בְּלִבִּי, עַתָּה הַיָּגוֹן עֲזָבָנִי.

Loslassen, einen gespannten Strick נַטֵּשׁ הַחֶבֶל הַנָּטוּי. Einen Gefangenen שַׁלַּח הַשָּׁבוּי. Laß mich los! הַרְפֵּה יָדְךָ מִמֶּנִּי.

Losmachen, den Gurt פַּתַּח, רַפֵּה הַחֲגוֹרָה; s. Lösen.

Lose, 1) ein loses Gesindel אֲנָשִׁים רֵיקִים, אֲסַפְסֻף. 2) Ein loses Maul לָשׁוֹן רָע, לְשׁוֹן דֹּפִי.

Losen, um Etwas הַפֵּל גּוֹרָלוֹת, הַשְׁלֵךְ יַדֵּה, יָרֹה, הָטֵל גּוֹרָל עַל.

Loskaufung, die, גְּאֻלָּה.

Loskaufen, Einen גָּאֹל, פָּדֹה אִישׁ. Er lasse sie — וְהֶפְדָּהּ.

Losreißen, der Faden ist losgerissen נִתַּק הַחוּט. Die Rinder hatten sich losgerissen שָׁמְטוּ הַבָּקָר. Fig. Mein Herz hat sich von ihnen losgerissen נָקְעָה נַפְשִׁי מֵהֶם. Ein Theil seines Landes ist von seiner Herrschermacht losgerissen חֵלֶק אַרְצוֹ נִקְרַע מִמַּלְכֻתּוֹ.

Lossprechen, Einen, vom Richter הַצְדֵּק אִישׁ. Einen von einer Schuld נַקֵּה אִישׁ מֵעָוֹן.

Lotusbäume, die, צֶאֱלִים.

Lotterbube, der, בֶּן בְּלִיַּעַל.

Loch, das, חוֹר, חֹר, *נֶקֶב. Löcher חוֹרִים, נְקָבִים: für Riegel בָּתִּים לַבְּרִיחִים. Einen ins Loch stecken שׂוּם אִישׁ בַּבּוֹר.

Locke, die, קְוֻצָּה, דַּלַּת רֹאשׁ. Seine herabwallenden Locken קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים. Künstliche Locken מַעֲשֵׂה מִקְשָׁה.

Locken, er wurde in das Haus gelockt פִּתּוּהוּ וּבָא אֶל הַבָּיִת.

Locker, 1) der Zahn ist, הַשֵּׁן תָּנוּעַ בְּעוֹרָהּ. 2) lockere Erde *עָפָר תִּחוּחַ. 3) Locker Leben, s. Liederlich.

Lorbeerbaum, der, *דַּפְנָא.

Löhnung, die, שָׂכָר.

Löwin, die, לְבִיָּא. Löwinnen, לְבָאוֹת.

Löwe, der, אֲרִי, אַרְיֵה, לָבִיא; Poetisch, שַׁחַל, לַיִשׁ. Löwin, אֲרָיִים, אֲרָיוֹת, לְבָאִים. Ein junger Löwe, der schon auf Raub ausgeht כְּפִיר, כְּפִיר אֲרָיוֹת, plur. כְּפִירִים; der noch bei der Mutter ist, גּוּר, גּוּר אַרְיֵה, plur. גּוּרִים.

Löwengrube, die, גֹּב אַרְיָוָתָא.

Löwenhöhle, die, חוֹר, מְעוֹן אֲרָיוֹת.

Löwenmuth, der, er hat einen — לִבּוֹ כְּלֵב הָאַרְיֵה.

Lösegeld, das, כֹּפֶר, פִּדְיוֹן, פִּדְיוֹם, כֶּסֶף הַפִּדְיוֹם. Das Lösegeld für dich כֹּפֶר־פִּדְיוֹן נַפְשְׁךָ; כָּפְרְךָ.

Lösen, 1) den Gürtel, פִּתַּח הָאֵזוֹר, רִפָּה הַמֵּזִיחַ; die Fesseln פִּתַּח חַרְצֻבּוֹת, מוֹסֵרוֹת. Gott löset die Gefesselten יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים. 2) Loskaufen, גָּאַל, פָּדָה. 3) Ein Räthsel, הִגִּיד, מָצָא חִידָה. 4) Geld für seine Waare קִבֵּל כֶּסֶף מְחִיר מַעֲרָבָיו.

Löcherig, נָקוּב, מָלֵא נְקָבִים. Ein löcheriger Sack שַׂק מָלֵא חוֹרִים וּקְרָעִים.

Löffel, der, כַּף*.

Löschen, den Durst, שָׁבַר צְמָאוֹ; das Feuer, כִּבָּה הָאֵשׁ.

Lug, der, mit Lug und Trug umgehen שֶׁקֶר וּרְמִיָּה.

Lugen, er lugt durchs Gitter מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים.

Luder, das, נְבֵלָה, s. Aas.

Lumpig, ein lumpiger Mensch אִישׁ לְבוּשׁ קְרָעִים. (Im moralischen Sinne) אִישׁ שָׁפָל וְנִבְזֶה.

Lumpen, die, מְלָחִים, סְחָבוֹת, קְרָעִים.

Lumpengesindel, das, אֲסַפְסֻף, בְּנֵי נָבָל, בְּנֵי בְלִי שֵׁם.

Lunge, die, רֵיאָה*.

Lust, die, eine Lust für die Augen תַּאֲוָה לָעֵינַיִם, מַחְמַד עֵינַיִם. Der Abend meiner Lust נֶשֶׁף חִשְׁקִי. Alles, was anzusehen eine Lust ist כָּל שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה. Die Kinder deiner Lust בְּנֵי תַּעֲנוּגָיִךְ. Sie regt mit Lust ihre Hände וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ כַּפֶּיהָ. Lust zu Etwas haben חָפֵץ לַעֲשׂוֹת דָּבָר. Ich habe keine Lust zu Essen נַפְשִׁי אֵינֶנָּה מִתְאַוָּה לֶאֱכֹל. Er hatte Lust zu Bauen חָשַׁק לִבְנוֹת.

Lustbarkeit, die, שִׂמְחָה; eine anstellen, עָשָׂה שִׂמְחָה.

Lustgarten, der, גַּן חֶמֶד.

Lusthaus, das, בַּיִת, סֻכַּת הַגַּן, בֵּית שַׁעֲשׁוּעִים (בְּאַחַת מֵעָרֵי הַשָּׂדֶה).

Lustwandeln, im Garten, הִתְהַלֵּךְ, שׂוּחַ בַּגַּן.

Lustig, שָׂמֵחַ, טוֹב לֵב. Ueber wen macht ihr euch lustig? עַל מִי תִּתְעַנָּגוּ.

Lustigmacher, der, הָעֹשֶׂה צְחוֹק לַאֲנָשִׁים, הַמְשַׂחֵק לַאֲנָשִׁים, s. Belustigen.

Luft, die, 1) der Dunstkreis. Die Vögel in der Luft צִפּוֹר שָׁמַיִם. 2) Der Windhauch רוּחַ, אֲוִיר*. Luft schöpfen הֵשִׁיב רוּחַ; fig. ich will reden und mir Luft machen אֲדַבְּרָה וְיִרְוַח לִי.

Luftig, ein luftiger Ort מָקוֹם אֲשֶׁר יַעֲבֹר בּוֹ הָרוּחַ.

Lufterscheinung, die, מוֹפֵת הַנִּרְאֶה בַשָּׁמַיִם.

Luftschloß, das, sich Luftschlösser bauen רְעוּת רוּחַ.

Lau, das Wasser ist, *הַמַּיִם חַמִּים מְעַט, הֵחֵלּוּ לָחֹם.

Laub, das, eines Baumes עֲלֵי הָעֵץ.

Laubhüttenfest, das, חַג הַסֻּכּוֹת.

Laube, die, סֻכָּה, plur. סֻכּוֹת.

Lauge, die, von Asche מֵי אֵפֶר; von Laugensalz מֵי נֶתֶר.

Laugensalz, das, נֶתֶר בֹּרִית.

Laus, die, כִּנָּה*. Läuse, כִּנִּים, כִּנָּם.

Laut rufen, weinen, קָרָא, בָּכָה בְּקוֹל גָּדוֹל. Sie sollen anheben mit lauter Stimme וְעָנוּ קוֹל רָם.

Laut, der, weder eine Stimme, noch ein Laut אֵין קוֹל וְאֵין קָשֶׁב.

Laut des königlichen Befehls, כְּפִי מִצְוַת הַמֶּלֶךְ.

Lautbar, es wurde lautbar, daß, הַקּוֹל נִשְׁמַע לֵאמֹר, נוֹדַע הַדָּבָר בִּקְהַל רָב.

Laute, die, נֵבֶל, plur. נְבָלִים.

Lauten, er schrieb einen Brief welcher lautet, כָּתַב אִגֶּרֶת לֵאמֹר.

Lauter, von flüssigen Dingen, זַךְ; von edeln Metallen צָרוּף, טָהוֹר; moralisch, בַּר, (weibl.) בָּרָה. Gottes Wort ist — אִמְרַת אֱלוֹהַּ צְרוּפָה.

Lauch, der, חָצִיר.

Laulich, das lauliche Wasser מַיִם פּוֹשְׁרִים; s. Lau.

Laune, die, er ist in einer guten, üblen Laune לִבּוֹ טוֹב עָלָיו, פָּנָיו נְעִמִים, זֹעֲפִים; סַר וְזָעֵף הוּא.

Lauer, die, אֶרֶב, אָרְבּ, מַאֲרָב.

Lauern, auf Einen, אָרַב, צָפָה, צָפַן לְאִישׁ. Er lauert ihm auf, um ihn zu tödten אוֹרֵב לוֹ לַהֲמִיתוֹ. Die auf mich lauern שׁוֹרְרַי, שׁוֹרְרָי. Der lauernde Parder נָמֵר שֹׁקֵד.

Lauerer, der, אֹרֵב, מָאֳרָב.

Lauf, der, von Menschen מְרוּצָה, מֵרוֹץ; von der Sonne, תְּקוּפָה. Der Lauf der Natur דֶּרֶךְ הַטֶּבַע. Er ließ seinem Zorne freien Lauf אֵין מַעְצוֹר לְאַפּוֹ.

Laufbahn, die, der Sonne אֹרַח הַשֶּׁמֶשׁ. Wie der Held auf seiner Laufbahn כְּגִבּוֹר יָרוּץ אֹרַח. Der Gestirne מְסִלּוֹת הַכּוֹכָבִים; fig. vom Leben, s. Lebenslauf.

Laufen, רוּץ, רוֹצֵץ.

Laufen, das, מְרוּצָה, מֵרוֹץ.

Lauschen, s. Horchen, Lauern.

Lieb, 1) es ist mir lieb zu hören, יִנְעַם לִי לִשְׁמֹעַ. Der Wein ist mir lieber als alle Getränke נִבְחַר לִי (אוֹהֵב אֲנִי) הַיַּיִן מִכָּל הַמַּשְׁקִים. Ein lieber Knabe נַעַר נָעִים. 2) Ich habe ihn lieb אֲהַבְתִּיהוּ, נַפְשִׁי חָפְצָה בּוֹ. Mein lieber Bruder אָחִי אֲהוּבִי.

Liebäugeln, mit einem Mädchen עָגֹב עַל נַעֲרָה בְּעֵינָיו.

Liebhaber, der, 1) eines Kunstwerkes אֹהֵב מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת. 2) Eines Mädchens, אָהוּב, דּוֹד, רֵעַ. Ihre Liebhaber מְאַהֲבֶיהָ.

Liebchen, das, s. Geliebte.

Lieblos, ein liebloser Mensch אִישׁ לֹא חָסִיד.

Lieblich sein, נָעֵם. Wie lieblich sind deine Wohnungen! מַה־יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ. Eine liebliche Harfe כִּנּוֹר נָעִים. Der liebliche Sänger in Israel נְעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל. Liebliche Pflanzen נִטְעֵי נַעֲמָנִים. Eine liebliche Gazelle אַיֶּלֶת אֲהָבִים. Ein lieblicher Geruch רֵיחַ נִיחֹחַ, s. Angenehm.

Lieblichkeit, die, נֹעַם.

Liebling, der, Gottes יְדִיד אֱלֹהִים.

Lieblingsdichter, der, er ist mein — שִׁירָיו יְקָרוּ בְּעֵינַי מִכָּל הַשִּׁירִים.

Liebe, die, 1) Einem Liebe erzeigen עָשָׂה חֶסֶד עִם אִישׁ. Die liebe Gottes אַהֲבַת, חֶסֶד אֱלֹהִים. 2) Gegen Verwandte, רַחֲמִים. Ihre Liebe wurde rege gegen ihren Sohn נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ. 3) Geschlechtsliebe, אַהֲבָה, דּוֹדִים; unkeusche, עֲגָבָה oder עַגְבָה.

Lieben, Einen, אָהֹב, חָבֹב, רָחֹם אֶת.

Liebenswürdig, ein liebenswürdiges Mädchen נַעֲרַת חֵן, נַעֲרָה טוֹבַת חֵן.

Liebesgedicht, das, שִׁיר דּוֹדִים, שִׁיר יְדִידוֹת; (ein unkeusches) שִׁיר עֲגָבִים.

Liebesgenuß, der, in Liebesgenüssen schwelgen, הִתְעַלֵּס בָּאֳהָבִים.

Liebkosen, ein Kind, נַשֵּׁק וְחַבֵּק אֶת הַיֶּלֶד. Auf den Knieen werdet ihr geliebkoset עַל בִּרְכַּיִם תְּשָׁעֳשָׁעוּ.

Liebreich, gegen den Liebreichen bist du — עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד. Liebreiche Männer אַנְשֵׁי חֶסֶד.

Liebschaft, die, sie hat eine, יֵשׁ לָהּ דּוֹד, רֵעַ.

Lügner, der, אִישׁ כָּזָב, מְכַזֵּב, מְשַׁקֵּר, דֹּבֵר שְׁקָרִים, כֹּזְבִים, אִישׁ כָּזָב.

Lüge, die, כָּזָב, שֶׁקֶר, כַּחַשׁ. Lügen כְּזָבִים, שְׁקָרִים, בַּדִּים. Einen Lügen strafen הִכְזִיב אִישׁ. Einer Lüge überführt sein הִכָּזֵב.

Lügen, כַּזֵּב, שַׁקֵּר, דַּבֵּר שֶׁקֶר.

Lügengeist, der, רוּחַ שֶׁקֶר.

Lügenhafte Reden, דִּבְרֵי שֶׁקֶר.

Lügenmaul, לְשׁוֹן, שְׂפַת שֶׁקֶר.

Lügenpropheten, die, נְבִיאֵי שֶׁקֶר, בַּדִּים.

Liegen, 1) eigentl. שָׁכֹב; von Thieren, רָבֹץ. Im Bette, auf der Erde שָׁכַב עַל הַמִּטָּה, לָאָרֶץ. Ihr Herr lag todt auf der Erde, אֲדֹנֵיהֶם נֹפֵל מֵת אַרְצָה. Das Buch liegt nicht auf dem Tische הַסֵּפֶר אֵינֶנּוּ עַל הַשֻּׁלְחָן. 2) Die Stadt, welche am Flusse liegt הָעִיר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת הַנָּהָר. 3) Vor einer Stadt — חָנָה עַל עִיר. Auf der Lauer — יָשַׁב בַּמַּאֲרָב, s. Hinterhalt. 4) Er läßt das Geschäft — יִרְפּוּ יָדָיו מִן הַמְּלָאכָה. 5) Mir liegt viel, wenig daran גָּדוֹל, קָטֹן הַדָּבָר הַזֶּה בְּעֵינַי. Was liegt ihm an seinem zurückgelassenen Hause? מַה חֶפְצוֹ בְּבֵיתוֹ אַחֲרָיו.

Lied, das, שִׁיר, שִׁירָה. Lieder, שִׁירִים, שִׁירוֹת.

Lüderlich Arbeiten, הִתְרַפָּה בִּמְלַאכְתּוֹ. Lüderlich Leben, הָלַךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ.

Licht werden, אוֹר, הָיָה אוֹר, s. Hell. Am lichten Morgen בְּאוֹר הַבֹּקֶר.

Licht, das, אוֹר, אוֹרָה. Das große Licht הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל. Die Lichter des Himmels מְאוֹרוֹת, מְאוֹרֵי הַשָּׁמַיִם. Große Lichter אוֹרִים גְּדוֹלִים. Das Licht einer Lampe אוֹר נֵר. Beständig Licht unterhalten הַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד.

Lichten, einen Wald, s. Aushauen.

Lichtputze, die, מֶלְקָחַיִם לְהֵטִיב הַנֵּר.

Lichtstrahl, der, נְהָרָה. Lichtstrahlen קַרְנֵי אוֹר.

Lilie, die, חֲבַצֶּלֶת.

Linderung, die, von Wunden כֵּהָה.

Lindern, er vermag nicht eure Wunde zu lindern לֹא יִגְהֶה מִכֶּם מָזוֹר.

Linsen, die, עֲדָשִׁים. Ein Linsen-Gerücht נְזִיד עֲדָשִׁים.

Linie, die, קַו, שִׂרְטוּט*.

Liniren, ein Buch שַׂרְטֵט סֵפֶר*.

Linnen, s. Leinen.

Lineal, das, סַרְגּוּל.

Link, die linke Seite צַד שְׂמָאלִי. Die linke Hand שְׂמֹאל, יַד שְׂמֹאל, כַּף שְׂמָאלִית. Zu seiner Linken, מִשְּׂמֹאלוֹ. Er ist links אִישׁ אִטֵּר יַד יְמִינוֹ.

Linkisch, s. Ungeschickt, Verkehrt.

Links, der Stadt מִשְּׂמֹאל לָעִיר. Links Gehen הַשְׂמִיל. Weiche weder rechts noch links אַל תָּסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל.

List, die, עֹרֶם, עָרְמָה, עָקְבָה.

Listig sein, עָרַם, הֶעֱרִים. Er hat mich zweimal listig hintergangen וַיַּעְקְבֵנִי זֶה פַעֲמַיִם. Auf eine listige Weise בְּעָרְמָה. Ein listiger Mensch עָרוּם, plur. עֲרוּמִים.

Liste, die, רְשִׁימָה*.

Lüstern sein, הִתְאַוָּה תַאֲוָה. Nach einer Frucht, הִתְאַוָּה לִפְרִי; er ist lüstern nach dem Weibe seines Nächsten יַחְמוֹד בְּלִבּוֹ אֵת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ. Nach Gold חָמַד זָהָב.

Lüsternheit, die, אַוַּת נֶפֶשׁ.

Lispeln, הִתְלַחֵשׁ.

Lieferant, der, bei einer Armee אִישׁ מֵכִין צֵדָה וּמַלְבּוּשִׁים לְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Liefern, 1) Etwas an Einen, s. Ueberliefern. Brod für die Armee נָתַן לֶחֶם לְאַנְשֵׁי מִלְחָמָה בִּמְחִיר כֶּסֶף. 2) Dem Feinde eine Schlacht עָשָׂה מִלְחָמָה אֶת הָאוֹיֵב.

Lippe, die, שָׂפָה, plur. שְׂפָתַיִם. Seine Lippen. שְׂפָתָיו שִׂפְתוֹתָיו.

Lücke, die, in einer Mauer פֶּרֶץ, plur. פְּרָצִים, פְּרָצוֹת, בְּקָעִים; in einer Schrift. Hier ist eine Lücke פֹּה הַנְּיָר חָלָק*. Fig. Der Tod machte eine Lücke in unserer Gesellschaft הַמָּוֶת עָשָׂה פֶּרֶץ בְּאַנְשֵׁי חֶבְרָתֵנוּ.

Leu, Leue, der, s. Löwe.

Laib, der, Brod, כִּכַּר לֶחֶם. Einige Laib Brod כִּכְּרוֹת לֶחֶם.

Leib, der, 1) Körper überhaupt, גְּוִיָּה, גֵּוָה, בָּשָׂר. Ihre Leiber, גְּוִיֹּתֵיהֶם. Mein Leib und meine Seele נַפְשִׁי וּבִטְנִי, לִבִּי וּבְשָׂרִי. Er ist mit ihm ein Leib und eine Seele הוּא קָרוֹב לוֹ בְּלֵב וָנֶפֶשׁ; יֶאֱהָבוּ אִישׁ אֶת אָחִיו בְּלֵב וָנֶפֶשׁ. Das Herz im Leibe thut mir weh יִכְאַב לִבִּי בְקִרְבִּי. Einem zu Leibe gehen פָּגַע בְּאִישׁ. Das Kleid an seinem Leibe הַבֶּגֶד אֲשֶׁר עָלָיו. 2) Unterleib. Sie ist gesegneten Leibes מְלֵאָה הִיא, s. Schwanger. Zwillinge waren in ihrem Leibe תְאוֹמִים בְּבִטְנָהּ. 3) Er hängt an ihm mit Leib und Seele נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְנַפְשׁוֹ.

Leibeigene, der, עֶבֶד עוֹלָם.

Leibwache, die, טַבָּחִים; unter David כְּרֵתִי וּפְלֵתִי unter den spätern Königen הַכָּרִי וְהָרָצִים; der jetzigen Könige אַנְשֵׁי חַיִל לְמִשְׁמַר הַמֶּלֶךְ.

Leiblich, ihr leiblicher Sohn בֶּן, בַּר בִּטְנָהּ. Seine leiblichen Kinder בְּנֵי בִטְנוֹ, בָּנָיו הַיֹּצְאִים מֵחֲלָצָיו. Sie sind leibliche Geschwister אָב אֶחָד וְאֵם אַחַת לְכֻלָּם.

Leibeserben, die, יוֹרְשֵׁי אִישׁ יֹצְאֵי יְרֵכוֹ.

Leibesfrucht, die, פְּרִי בֶטֶן.

Leibrock, der, כֻּתֹּנֶת, כְּתֹנֶת.

Leugnen, כִּחֵשׁ; Etwas כִּחֵשׁ בְּ.

Leid, es ist mir leid um dich, mein Bruder! צַר לִי

עָלֶיךָ אָחִי. Es thut mir leid ihn beleidigt zu haben נִחַמְתִּי כִּי הִכְלַמְתִּיו.

Leid, das, 1) Nichts zu Leide that ich Einem unter ihnen לֹא הֲרֵעֹתִי אֶת אַחַד מֵהֶם. Sich ein Leides anthun אַבֵּד נַפְשׁוֹ. 2) Wer hat Weh? Wer hat Leid? לְמִי אוֹי, לְמִי אֲבוֹי. Wenn irgend einer das Leid seines Herzens empfindet אֲשֶׁר יֵדְעוּן אִישׁ נֶגַע לְבָבוֹ.

Leidwesen, das, ich erfuhr es zu meinem großen — רַבָּה עַצְּבַת לִבִּי בְּשָׁמְעִי זֹאת.

Leidtragend, ein Leidtragender מִתְאַבֵּל עַל מֵת, אֹנֵן.

Leidige Tröster, מְנַחֲמֵי עָמָל.

Leidlich, s. Erträglich.

Leiden, 1) schmerzen כָּאַב; an den Füßen חָלָה אֶת רַגְלָיו. Ich leide keinen Mangel לֹא אֶחְסָר. 2) Ich kann ihn nicht — אֵין לִי חֵפֶץ בּוֹ, לֹא אוּכַל לָשֵׂאת דַּרְכּוֹ. 3) Soll ich das von ihm leiden? הַאִם אֲנִיחֶנּוּ לַעֲשׂוֹת עִמִּי כָּזֹאת.

Leiden, das, מַכְאֹב. Ich kenne seine Leiden יָדַעְתִּי אֶת מַכְאֹבָיו.

Leidend, er ist immer כָּל יָמָיו מַכְאֹבִים, אִישׁ מַכְאֹבוֹת הוּא.

Leidenschaft, die, תְּשׁוּקָה עַזָּה.

Leidenschaftlich, er liebt sie, יֶאֱהָבֶנָּה אַהֲבָה עַזָּה.

Leider, אֲהָהּ, אוֹי.

Leihen, Einem Geld הַלְוֵה כֶסֶף אֶת אִישׁ.

Leise kommen, sprechen בּוֹא בַלָּט, דַּבֵּר בַּלָּט, בַּשֶּׁלִי. Eine leise Stimme קוֹל דַּק. Sie kamen Abends geheim zusammen und sprachen leise mit einander לְעֵת עֶרֶב נוֹעֲדוּ יַחְדָּיו וַיְדַבְּרוּ בַלָּט אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ.

Leitung, die, הַדְרָכָה*. Unter Jemands Leitung spielen נַגֵּן עַל יְדֵי אִישׁ.

Leute, die, אֲנָשִׁים, בְּנֵי אָדָם.

Leiten, Jemanden auf einen Weg הוֹלֵךְ, נְחֵה, הַנְחֵה, הוֹלֵךְ, הַנְחֵה, הַדְרֵךְ אִישׁ בַּדֶּרֶךְ: an einen Ort נַהֵל אֶל; eine Heerde נַהֵג עֵדֶר; das Wasser in die Stadt יַשֵּׁר הַמַּיִם לָעִיר.

Leiter, die, סֻלָּם.

Läutern, von Metallen זַקֵּק, זִקֵּק, צָרֹף, צְרֹף; vom Weine זַקֵּק, זִקֵּק.

Leicht, קַל. Dem Vernünftigen wird die Kenntniß leicht דַּעַת לְנָבוֹן נָקָל. Leichter machen הָקֵל מִן. Auf eine leichte Art heilen רַפֵּא עַל נְקַלָּה.

Leichtgläubig sein, הַאֲמֵן לְכָל דָּבָר.

Leichtsinn, der, פַּחֲזוּת.

Leichtsinnig, פַּחַז נִמְהָר.

Leuchte, die, Israels נֵר יִשְׂרָאֵל.

Leuchten, אוֹר, הָאֵר. Die sieben Lampen sollen — יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת. Einem — הָאֵר לְאִישׁ.

Leuchten, das, Oel zum שֶׁמֶן לַמָּאוֹר.

Leuchter, der, מְנוֹרָה, plur. מְנוֹרוֹת.

Leichtfertige Menschen, פֹּחֲזִים.

Leichtfertigkeit, die, פַּחֲזוּת.

Leichnam, der, von Menschen מֵת, נֶפֶשׁ מֵת, נִבְלַת אָדָם, גּוּפָה; verächtlich פֶּגֶר; von Thieren נְבֵלָה, פֶּגֶר, plur. פְּגָרִים; von Menschen und Thieren גְּוִיָּה, plur. גְּוִיּוֹת.

Leiche, die, 1) s. Leichnam; 2) s. Leichenbegängniß.

Leichenbegängniß, das, הַלְוָיַת הַמֵּת*.

Leichengeruch, der, בְּאשׁ הַמֵּת.

Leichentuch, das, מִכְסֵה אֲרוֹן הַמֵּת.

Leichenstein, der, s. Grabstein.

Leim, der, דֶּבֶק, דִּבְקָא*.

Leimen, Etwas, דַּבֵּק, הַדְבֵּק דָּבָר בְּדֶבֶק*.

Leinöl, das, שֶׁמֶן פִּשְׁתִּים.

Leinene Kleider, בִּגְדֵי בַד.

Leiste, die, eines Tisches מִסְגֶּרֶת הַשֻּׁלְחָן. Leisten מִסְגְּרוֹת.

Leisten, Einem Hülfe הוֹשִׁיעַ, עָזַר אִישׁ; Bürgschaft für Einen, s. Bürgschaft. Einem Gesellschaft הִתְרָעָה אֶת אִישׁ, s. Gesellen.

Läufig sein, von Thieren יָחַם.

Läufer, der, רָץ, plur. רָצִים.

Leopard, der, נָמֵר, plur. נְמֵרִים.

Lebhaft, חָיֶה. Sie sind — חָיוֹת הֵנָּה.

Lebewohl, das, ich habe ihm Lebewohl gesagt בֵּרַכְתִּיו בֵּרַכְתִּי מֵאִתּוֹ, בְּטֶרֶם עָזְבַנִי אָמַרְתִּי לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם (oder) חֲיֵה בִנְעִימִים.

Leblos, er war לֹא נוֹתְרָה בוֹ נְשָׁמָה, יָצְאָה נַפְשׁוֹ.

Leben, חָיָה. Er lebt, sie leben noch, עוֹדֶנּוּ חַי, עוֹדָם חַיִּים. Lange leben הֶאֱרִיךְ יָמָיו. Einen

leben lassen חַיֵּה, הַחֲיֵה אִישׁ. Es lebe der König! יְחִי הַמֶּלֶךְ.

Leben, das, 1) Gegensatz des Todes חַיִּים. Leben um Leben נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ. Es gilt sein Leben בְּנַפְשׁוֹ הוּא. Er drückt zu Boden mein Leben דִּכָּא לָאָרֶץ חַיָּתִי. Einen am Leben erhalten הַחֲיֵה אִישׁ. Bei deinem Leben, o König! חֵי נַפְשְׁךָ הַמֶּלֶךְ. 2) Das ewige Leben חַיֵּי עוֹלָם. 3) Sein ganzes Leben כָּל יָמָיו, כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Lebend, lebendig, 1) alle lebendige Wesen כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים, אֲשֶׁר נִשְׁמַת חַיִּים בְּאַפָּיו. Ergreift sie lebendig תִּפְשׂוּם חַיִּים. Lebendige Vögel צִפֳּרִים חַיּוֹת. Einen lebendig machen חַיֵּה, הַחֲיֵה אִישׁ. 2) Lebendiges Wasser מַיִם חַיִּים.

Lebensart, die, eines Menschen דֶּרֶךְ הָאָדָם, מִנְהַג הָאָדָם וּמִשְׁפָּטוֹ כָּל הַיָּמִים.

Lebensordnung, die, s. Diät.

Lebensgefahr, die, סַכָּנַת נֶפֶשׁ*. Mit Lebensgefahr müssen wir unser Brod erlangen בְּנַפְשֵׁנוּ נָבִיא לַחְמֵנוּ.

Lebensgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת אִישׁ.

Lebensgröße, die, קוֹמַת אִישׁ.

Lebensdauer, die, חֶלֶד, יְמֵי שְׁנוֹת הָאָדָם.

Lebenssatt, שְׂבַע יָמִים.

Lebenslauf, der, אֹרַח הַחַיִּים, s. Lebensgeschichte.

Lebenslänglich eingesperrt sein, הָיֹה בְּבֵית הַמִּשְׁמָר כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Lebensmittel, die Lebensmittel des Menschen לֶחֶם חֻקּוֹ, חַיַּת יָדוֹ, פַּרְנָסָה.

Lebenszeit, die, יְמֵי חַיִּים.

Leber, die, כָּבֵד.

Leberlappen, der, יֹתֶרֶת הַכָּבֵד, הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד. (Nach Andern, יֹתֶרֶת das Netz).

Legen, 1) Etwas an einen Ort נָתֹן, שׂוּם, שׁוּת, הַנִּיחַ דָּבָר בְּ, עַל, אֶל. Ein Kind ins Bett הַשְׁכֵּב יֶלֶד עַל הַמִּטָּה. Sich zu Einem, שָׁכֹב עִם. 2) Eier, יָלֹד, מַלֵּט בֵּיצִים. 3) Er legte Hand an ihn שָׁלַח יָדוֹ בּוֹ, הָיְתָה יָדוֹ בּוֹ. 4) Einem einen Stein in den Weg, נָתֹן אֶבֶן לְמִכְשׁוֹל לִפְנֵי אִישׁ. 5) Sein Zorn hat sich gelegt שָׁכְכָה, שָׁבָה חֲמָתוֹ, שָׁב אַפּוֹ. Der Streit legt sich, יִשְׁתֹּק מָדוֹן. 6) Sich auf eine Wissenschaft, s. Beschäftigen.

Ledig, er ist, לֹא לָקַח עוֹד אִשָּׁה, אֵינֶנּוּ בַעַל אִשָּׁה. Sie ist — אֵינֶנָּה מְאֹרָשָׂה לְאִישׁ, אֵינֶנָּה בְּעֻלַת בַּעַל. Ich bleibe — לֹא אֶשָּׂא לִי אִשָּׁה; vom Mädchen, לֹא אֶהְיֶה לְאִישׁ. Wenn er ledig angekommen ist אִם בְּגַפּוֹ יָבֹא.

Lediglich, ich verlasse mich lediglich auf dich בְּךָ לְבַדְּךָ אֶבְטַח.

Leder, das, עוֹר.

Ledern, ein lederner Gürtel אֵזוֹר עוֹר.

Lehm, der, חֹמֶר, טִיט.

Lähmen Pferde עַקֵּר סוּסִים. Einer, dessen rechte Hand gelähmt ist אִישׁ אִטֵּר יַד יְמִינוֹ.

Lehne, die, an einem Stuhle יַד הַכִּסֵּא plur. יָדוֹת.

Lehnen, sich an Etwas הִשָּׁעֵן עַל.

Lehnstuhl, der, כִּסֵּא אֲשֶׁר לוֹ יָדוֹת.

Lehrart, die, דֶּרֶךְ הַלִּמּוּד*.

Lehrbuch, das, einer Sprache סֵפֶר תּוֹרַת הַלָּשׁוֹן.

Lehrling, der, תַּלְמִיד.

Lehre, die, תּוֹרָה, לֶקַח, מוּסָר. Wahrhafte Lehren תּוֹרוֹת אֱמֶת.

Lehren, Einem Weisheit, Kenntniß — אַלֵּף אִישׁ חָכְמָה, לַמֵּד אִישׁ דַּעַת, הוֹרֵה אִישׁ דֵּעָה. Er lehrte sie singen לִמְּדָהּ שִׁיר, לָשׁוּר שִׁיר.

Lehrer, der, מוֹרֶה, מְלַמֵּד. Meine Lehrer מוֹרַי מְלַמְּדַי.

Lewit, der, לֵוִי. Lewiten לְוִיִּם.

Lewirat-Ehe, die, יִבּוּם; sie vollziehen יַבֵּם אֵת.

Lesart, die, קְרִי*.

Lese, die, sie hielten Lese in ihren Weinbergen בָּצְרוּ אֶת כַּרְמֵיהֶם.

Lesebuch, das, סֵפֶר הַחִנּוּךְ*.

Lesen, 1) im Weinberge בָּצֹר כֶּרֶם. 2) Ein Buch קְרֹא דִּבְרֵי הַסֵּפֶר.

Lesezeit, die, עֵת הַבָּצִיר.

Leser, der, קֹרֵא.

Leserlich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לִקְרֹא.

Letzt, 1) der Zeit nach. Der letzte Tag הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן. Die letzten Worte הַדְּבָרִים הָאַחֲרוֹנִים. 2) Dem Orte nach. Der letzte Baum auf dem Felde הָעֵץ

אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַשָּׂדֶה. 3) Der Ordnung nach. Der erste und der letzte Mann הָאִישׁ הָרִאשׁוֹן וְהָאִישׁ הָאַחֲרוֹן. In einem Zuge der Letzte sein הָלַךְ בָּאַחֲרֹנָה.

Letzthin, זֶה יָמִים מִסְפָּר.

Lächeln, שָׂחַק מְעַט*.

Lächerlich sein, הָיָה לִשְׂחֹק.

Lechzen, der Hirsch lechzt nach Wasserquellen הָאַיָּל יַעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם. Seine (des Durstigen) Seele lechzt נַפְשׁוֹ שׁוֹקֵקָה. Meine Seele lechzt nach dir צָמְאָה לְךָ נַפְשִׁי. Der Sklave lechzt nach Schatten הָעֶבֶד יִשְׁאַף צֵל. Ein lechzender Boden אֶרֶץ עֲיֵפָה.

Längs dem Flusse gehen, הָלַךְ עַל שְׂפַת הַנָּהָר לְאָרְכּוֹ.

Längst, כְּבָר. Längst schon ist die Brandstätte bereitet עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל תָּפְתֶּה.

Längstens, ich werde längstens in acht Tagen zurückkommen לֹא אַחַר מִשְּׁמֹנָה יָמִים לָשׁוּב אֶל בֵּיתִי.

Länge, die, 1) eines Körpers. Die Länge des Tisches אֹרֶךְ הַשֻּׁלְחָן. Er fiel der Länge nach zur Erde נָפַל מְלֹא קוֹמָתוֹ אַרְצָה. 2) Der Zeit. Die Länge des Lebens אֹרֶךְ יָמִים. In die Länge gezogen נִמְשָׁךְ, מְמֻשָּׁךְ.

Länger als, s. Lang. Ich will nicht länger hier bleiben לֹא אוֹסִיף עוֹד לָשֶׁבֶת פֹּה.

Ländlich, 1) ländlich sittlich מְדִינָה וּמְדִינָה כְּדַרְכָּהּ. 2) Eine ländliche Unterhaltung שַׁעֲשֻׁעִים כְּשַׁעֲשֻׁעֵי יוֹשְׁבֵי כְפָרִים.

Lenden, die, חֲלָצַיִם, מָתְנַיִם.

Ländereien, die, קַרְקָעוֹת, נָפוֹת, אֲרָצוֹת, פְּלָכִים*.

Lenz, der, s. Frühling.

Lenzmonat, der, s. April.

Lenken, Pferde auf den Weg הַטֵּה סוּסִים אֶל הַדֶּרֶךְ; (fig.) lenke mein Herz zu deinen Verordnungen הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ.

Lästig sein, Einem כָּבֵד עַל אִישׁ, הָיָה לְמַשָּׂא עַל אִישׁ. Warum soll ich dir lästig sein? לָמָּה זֶּה אֶהְיֶה לְךָ לְמַשָּׂא וּלְטֹרַח. Die Heuschrecke wird — יִסְתַּבֵּל הֶחָגָב, s. Tröster.

Lästerungen, die, גִּדּוּפִים, גִּדּוּפוֹת, חֲרָפוֹת.

Lästern, Einen חֵרֵף, חָרַף אִישׁ; Gott גִּדֵּף, בֵּרֵךְ אֱלֹהִים.

Lästerer, der, מְחָרֵף, מְגַדֵּף.

Lästerzunge, die, לְשׁוֹן חֲרָפוֹת, מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ.

Läßig sein, in seinem Geschäfte הִתְרַפָּה בִמְלַאכְתּוֹ. Seit nicht läßig zu gehen אַל תֵּעָצְלוּ לָלֶכֶת. Ein läßiger Mensch נִרְפֶּה, מִתְרַפֶּה. Eine läßige Hand כַּף רְמִיָּה, s. Träufeln.

Leer, 1) ein leeres Gefäß כְּלִי רֵק. Leere Aehren שִׁבֳּלִים רֵקוֹת. Leer machen הֵרִיק, s. Ausleeren. Die Straßen sind leer אֵין אָדָם בַּחוּצוֹת. Das Haus steht leer אֵין יוֹשֵׁב בַּבַּיִת. 2) Entlasse ihn nicht leer לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם. 3) (Fig.) Leere Worte דִּבְרֵי רִיק, דִּבְרֵי רוּחַ. Ein leerer Kopf אִישׁ נָבוּב.

Leeren, die Becher שָׁתָה כָּל הַיַּיִן אֲשֶׁר בַּכּוֹסוֹת, שָׁתָה יֵין הַכּוֹסוֹת עַד תֻּמּוֹ.

Lecken, vom trinkenden Hunde לָקַק, לִקֵּק. Wie eine Schlange werden sie den Staub — יְלַחֲכוּ עָפָר כַּנָּחָשׁ.

Leckerbissen, der, מַאֲכַל תַּאֲוָה. Laß dich nicht gelüsten seine — אַל תִּתְאָו לְמַטְעַמּוֹתָיו. Ich mag nicht kosten ihre — בַּל אֶלְחַם בְּמַנְעַמֵּיהֶם.

Lärm, der, שָׁאוֹן, הָמוֹן, הֶמְיָה, מְהוּמָה. Lärm blasen תָּקַע, הֵרִיעַ תְּרוּעָה.

Lärmen, הָמָה.

Lernen, Etwas לָמַד, אָלַף אֶת. Der Lernende לָמֵד, תַּלְמִיד.

M מ

Maaß, das, s. Maß.

Magazin, das, אוֹצָר, plur. אוֹצָרוֹת.

Magier, der, מָג. Der Oberste der Magier רַב מָג.

Magistrat, der, פְּקִידֵי הָעִיר.

Magd, die, אָמָה, שִׁפְחָה. Mägde אֲמָהוֹת, שְׁפָחוֹת.

Magnet, der, אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת*.

Magen, der, קֵבָה.

Mager, דַּק הַבָּשָׂר. Warum wirst du so mager?

מַדּוּעַ אַתָּה כָּכָה דַל, s. Abmagern. Ein mageres Lamm שֶׂה רָזֶה.

Magerkeit, die, כַּחַשׁ, רָזוֹן.

Madig, אֲשֶׁר בּוֹ תּוֹלָעִים. Madig werden רוּם תּוֹלָעִים.

Made, die, תּוֹלֵעָה. Maden תּוֹלָעִים.

Mahl, das, sie bereitet ihr Mahl טָבְחָה טִבְחָהּ. Er kam auch heute nicht zu dem Mahle לֹא בָא גַם הַיּוֹם אֶל הַלָּחֶם.

Mahlen, Korn in einer Mühle טָחַן דָּגָן בְּרֵחַיִם.

Mahlen, das, טְחִינָה*.

Mahlzeit, die, לֶחֶם, בָּרָה, *סְעוּדָה, s. Mahl. Eine halten אָכֹל לֶחֶם.

Mahnen, 1) einen Schuldner נָגֹשׂ הַלֹּוֶה, הַזְכִּיר הַחוֹב אֶל הַלֹּוֶה לְשַׁלְּמוֹ. 2) Auch in der Nacht mahnt das Innere mich daran אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי.

Mathematik, die, חָכְמַת הַמְּדִידָה, הַנִּדְסָה*.

Matt, 1) ich bin, עָיֵף, יָעֵף אָנֹכִי. Matt werden יָעַף. Matte Leute עֲיֵפִים, יְעֵפִים. 2) Matte Augen עֵינַיִם כֵּהוֹת.

Mattigkeit, die, חוּלְשָׁה, עֲיֵפוּת. Seine — נַפְשׁוֹ הָעֲיֵפָה. Die Mattigkeit seines Körpers חוּלְשַׁת גּוּפוֹ.

Matte, die, 1) s. Decke. 2) Die Matten נְאוֹת דֶּשֶׁא.

Materialien, die, zum Bau eines Hauses כֹּל אֲשֶׁר לַבַּיִת לִבְנוֹתוֹ.

Materie, die 1) Stoff. 2) Einer Wunde לֵחוּת הַמַּכָּה*.

Materiell, חָמְרִי, גַּשְׁמִי*.

Matratze, die, שְׂמִיכָה. Matratzen כְּסָתוֹת (או מַצָּע לְהִשְׂתָּרֵעַ עָלָיו, מַצָּעוֹת).

Matrose, der, מַלָּח, plur. מַלָּחִים.

Matrone, die, אִשָּׁה נִכְבֶּדֶת הַבָּאָה בַּיָּמִים, מַטְרוֹנִיתָא*.

Mai, der, יֶרַח זִו, *אִיָּר.

Majorat, das, מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה.

Majoratsgut, das, נַחֲלַת הַבְּכוֹר.

Majestät, die, von Gott und dem König כָּבוֹד, הוֹד, הָדָר, הֲדָרָה; von Gott גָּאוֹן, גֵּאוּת, s. Herrlichkeit, Hoheit, Erhabenheit.

Majestätisch, s. Erhaben. Der majestätisch wandelnde Mond יָרֵחַ יָקָר הֹלֵךְ.

Majestätsverbrechen, das, אַשְׁמַת הַמְבַקֵּשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ.

Majestätsrecht, das, מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ.

Majestätsschänder, der, הַמְבָרֵךְ אֶת הַמֶּלֶךְ.

Machwerk, das, מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוֹעִיל.

Macht, die, 1) Kraft עֹז, עֱזוּז. Dein ist die Macht und die Stärke לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה. Wegen seiner großen Macht bleibt Keiner aus מֵרֹב אוֹנִים אִישׁ לֹא נֶעְדָּר. Mit Macht בְּיָד, s. Werfen. Alle Werke seiner Macht כָּל מַעֲשֵׂה תָקְפּוֹ. Seine Macht ist gebrochen נִגְדְּעָה קַרְנוֹ. 2) Gewalt. Es steht in meiner Macht יֶשׁ לְאֵל יָדִי. Er soll nicht die Macht haben sie zu verkaufen לֹא יִמְשֹׁל לְמָכְרָהּ.

Machtlos, לֹא עֹז, אֵין אוֹנִים.

Machtspruch, der, einen Machtspruch thun חָרֹץ מִשְׁפָּט כִּרְצוֹנוֹ.

Machen, 1) ein Kleid עָשֹׂה בֶגֶד. Der Vogel macht sein Nest הַצִּפּוֹר יָשִׂים קִנּוֹ בְּ. Feuer — בָּעֵר אֵשׁ. 2) Einen zum König הַמְלֵךְ אִישׁ; Einen groß גַּדֵּל, הַגְדֵּל, הַשְׂגֵּא אִישׁ. Ich mache dich zur Wüste אֲשִׁיתְךָ מִדְבָּר, s. Arm, Reich, Weise u. s. w. Sie machen Nacht zu Tag לַיְלָה לְיוֹם יָשִׂימוּ. Einem Freude נָתֹן שִׂמְחָה בְּלֵב אִישׁ. 3) Einen Kuchen עָשֹׂה עֻגָה; das Bett עָרֹךְ הַמִּטָּה. 4) Was ist zu machen? מַה לַּעֲשׂוֹת. Was machst du hier? מָה אַתָּה עֹשֶׂה בָזֶה.

Macherlohn, das, שְׂכַר מְלָאכָה; für ein Kleid *שְׂכַר עֲשִׂיַּת הַבֶּגֶד, מַשְׂכֹּרֶת תְּפִירַת הַבֶּגֶד.

Mal, das, am Körper מוּם; des Brandes מִחְיַת הַמִּכְוָה.

Mal, dieses, זֹאת הַפַּעַם, בַּפַּעַם הַזֹּאת, הַפָּעַם. Viele Male פְּעָמִים רַבּוֹת.

Malen, ein Bild *צַיֵּר צוּרָה, מָשׁוֹחַ בַּשָּׁשַׁר תַּבְנִית מָה.

Maler, der, *צַיָּר.

Malerkunst, Malerei, die, *חָכְמַת, מְלֶאכֶת הַצִּיּוּר.

Man, Fürwort. Darum nannte man עַל כֵּן קָרָא; (häufiger wird das Fürwort m a n im Hebrä-

ischen durch die vielfache Zahl gegeben, z. B. man sagte dem Josef: dein Vater ist krank וַיַּגִּידוּ לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חוֹלֶה. Man berichtete ihm וַיַּגִּידוּ לוֹ. Damals fing man an אָז הוּחַל. Man sagt, daß der Fürst todt sei הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר מֵת הַשַּׂר.

Mangel, der, 1) eig. מַחְסוֹר, חֹסֶר, חָסֵר. Mangel an Etwas leiden חָסֵר דָּבָר. Er wurde frei gesprochen aus Mangel an Beweis seiner Schuld יָצָא נָקִי בְּהִשָּׁפְטוֹ מֵחֹסֶר דַּעַת עָנְשׁוֹ. Einer, der Mangel leidet אִישׁ מַחְסוֹר; 2) plur. Die Mängel, s. Fehler.

Mangelhaft, dieses Buch ist sehr — הַסֵּפֶר הַזֶּה יֶחְסַר דְּבָרִים רַבִּים.

Mangeln, es mangelt mir an Nichts לֹא אֶחְסַר דָּבָר.

Mandelbaum, der, שָׁקֵד, לוּז.

Mandeln, die, שְׁקֵדִים.

Mandelförmig, מְשֻׁקָּד.

Manuskript, das, סֵפֶר הַכָּתוּב.

Mantel, der, אֶדֶר, אַדֶּרֶת, גְּלוֹם. Mäntel מַעֲטָפוֹת.

Manier, die, דֶּרֶךְ, s. Art.

Manchmal, er kommt manchmal zu mir יֵשׁ יָמִים אֲשֶׁר יָבוֹא אֵלָי.

Mancher stellt sich reich, יֵשׁ מִתְעַשֵּׁר. Manche Frau glaubt יֵשׁ אִשָּׁה אֲשֶׁר תַּאֲמִין.

Mancherlei, Trinkgeräthe כֵּלִים מִכֵּלִים שׁוֹנִים עַל הַמִּשְׁתֶּה, s. Allerlei.

Mann, der, 1) Gegensatz des Weibes אִישׁ, גֶּבֶר. Mann und Weib זָכָר וּנְקֵבָה. Männer אֲנָשִׁים, גְּבָרִים, זְכָרִים, מְתִים. 2) Ihr erster Mann אִישָׁהּ, בַּעְלָהּ הָרִאשׁוֹן. Die Männer dieser Frauen בַּעֲלֵי הַנָּשִׁים הָאֵלֶּה. 3) Sei stark und sei ein Mann וְחָזַקְתָּ וְהָיִיתָ לְאִישׁ. 4) Soldat. Tausend Mann אֶלֶף אִישׁ.

Manna, das, מָן.

Mannbar, vom Jüngling *בּוֹגֵר; vom Mädchen בּוֹגֶרֶת.

Mannbarkeit, die, *בַּגְרוּת.

Mannigfaltig, s. Allerlei.

Mannshoch, גָּבֹהַּ כְּקוֹמַת אִישׁ.

Mannsperson, die, אִישׁ, זָכָר.

Mannschaft, die, Israels אִישׁ יִשְׂרָאֵל.

Maß, das, 1) einer Ausdehnung מִדָּה, plur. מִדּוֹת. Wer hat das Maß an sie gelegt? מִי שָׂם מְמַדֶּיהָ. 2) Für Getreide und andere trockene Dinge סְאָה, plur. סְאִים. Zwei Maß סָאתַיִם. Zweierlei Maß אֵיפָה וְאֵיפָה. 3) Für flüssige Dinge מְשׂוּרָה. Thränen in vollem Maße דִּמְעוֹת שָׁלִישׁ. 4) Ohne Maß בְּלִי חֹק, s. Aufsperren.

Maßgabe, nach, כְּפִי.

Mast, Mastbaum, der, תֹּרֶן, חִבֵּל.

Mast, Mastung, die, מַרְבֵּק.

Mastochs, der, שׁוֹר אָבוּס.

Mastdarm, der, פַּרְשְׁדוֹן, *כַּרְכַּשְׁתָּא.

Mastvieh, das, מְרִיא, plur. מְרִיאִים.

Mastkalb, das, עֵגֶל מַרְבֵּק.

Massiv, von massivem Golde מִכְלוֹת זָהָב, זָהָב טָהוֹר.

Masse, die, גֹּלֶם, חֹמֶר.

Maßen, 1) über die — בְּלִי חֹק. 2) Er sprach folgender — דִּבֵּר לֵאמֹר.

Maskiren, sich שׂוּם דְּמוּת פְּנֵי אִישׁ עַל פָּנָיו, הִתְחַפֵּשׂ, הִשְׁתַּנָּה.

Maske, die, (nach Einigen) סֵתֶר פָּנִים.

Maßstab, der, קְנֵה הַמִּדָּה.

Makel, der, מוּם.

Makellos, er ist אֵין בּוֹ מוּם.

Marode sein, von Soldaten הֶחֱשַׁל, s. Ermattet.

Marter, עֱנוּת, *עִנּוּי.

Martern, Einen עִנָּה אִישׁ.

Marmor, der, שַׁיִשׁ, שֵׁשׁ.

Mars, der, Planet *מַזַּל מַאְדִּים.

Mark, das, der Knochen מֹחַ עֲצָמוֹת; (fig.) das Mark des Landes חֵלֶב הָאָרֶץ.

Mark, die, 1) Kennzeichen אוֹת, plur. אוֹתוֹת. 2) Grenze גְּבוּל. Marken גְּבוּלִים, מְצָרִים.

Markt, der, 1) sie war der Markt der Nationen וַתְּהִי סְחַר גּוֹיִם. Kisten voll Damast Waaren auf deinem Markte גִּנְזֵי בְּרֹמִים בִּמַרְכֻלְתֵּךְ. 2) Ein freier Platz שׁוּק, plur. שְׁוָקִים.

Markig, voll markigen Fettes שְׁמָנִים מְמֻחָיִם.

Marketender, der, הַמֹּכֵר אֹכֶל וּמַשְׁקֶה לְאַנְשֵׁי צָבָא בַּמַּחֲנֶה.

Marsch, der, 1) der Zug מַסָּע. Märsche מַסָּעִים. 2) Die Tagereise מַהֲלָךְ.

Marstall, der, der königliche אֻרְוֹת סוּסִים אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ.

Marschiren, נָסַע.

Moos, das, auf den Dächern חֲצִיר גַּגּוֹת.

Mobilien, die, כְּלֵי בַיִת.

Modell, das, תַּבְנִית, צוּרָה.

Modeln, Etwas, s. Abbilden.

Moder, der, רָקָב, מַק.

Modergeruch, der, מַק, s. Wohlgeruch.

Modern, moderig werden רָקַב, עָבַשׁ.

Modern, s. Heutig, Jetzig.

Mohr, der, כּוּשִׁי. Mohren כּוּשִׁיִּים.

Mohrin, die, כּוּשִׁית.

Mohrenland, das, אֶרֶץ כּוּשׁ.

Motte, die, עָשׁ, סָס.

Molken, die, מֵי חָלָב.

Monat, der, חֹדֶשׁ, plur. חֳדָשִׁים; יֶרַח. Einen Monat lang חֹדֶשׁ, יֶרַח יָמִים.

Monatlich, חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁ, מִדֵּי חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ. Die monatliche Reinigung עֵת נִדַּת הָאִשָּׁה, יְמֵי זוֹב דָּם (טֻמְאַת) הָאִשָּׁה, דֶּרֶךְ נָשִׁים.

Monarch, der, מֶלֶךְ.

Monarchie, מְלוּכָה, מַלְכוּת.

Mond, der, 1) das Gestirn יָרֵחַ, לְבָנָה. 2) Monat יֶרַח. Drei Monde שְׁלשָׁה יְרָחִים.

Mondenlauf, der, תְּקוּפַת הַיָּרֵחַ.

Mondfinsterniß, die, קַדְרוּת הַיָּרֵחַ, *לִקּוּת הַלְּבָנָה.

Mondscheibe, die, פְּנֵי הַלְּבָנָה, *עִגּוּל הַיָּרֵחַ.

Mondschein, der, אוֹר הַלְּבָנָה, נֹגַהּ הַיָּרֵחַ.

Monument, das, מַצֵּבָה, s. Denkmal.

Montag, der, יוֹם שֵׁנִי.

Montur, die, לְבוּשֵׁי אַנְשֵׁי צָבָא.

Most, der, תִּירוֹשׁ, עָסִיס.

Moral, die, מוּסָר.

Moralisiren, הוֹרָה, לִמֵּד מוּסָר.

Moralisch sein, אָהַב מוּסָר, הֶחֱזִיק בַּמּוּסָר, הָלַךְ בַּדֶּרֶךְ הַטּוֹב.

Morast, der, טִיט הַיָּוֵן. Im Moraste stecken bleiben טָבַע בְּטִיט הַיָּוֵן.

Morastig, eine morastige Gegend אֶרֶץ טִיט הַיָּוֵן.

Morgen, der, 1) die Morgenzeit בֹּקֶר. An jedem Morgen לַבְּקָרִים, בַּבֹּקֶר, בַּבֹּקֶר. 2) Gegen Morgen קֵדְמָה, מִזְרָחָה. 3) Ein Feldmaß צֶמֶד.

Morgen, Nebenwort מָחָר, לְמָחָר. Morgen wird Gott kund thun בֹּקֶר וְיֹדַע יְיָ.

Morgengabe, die, מֹהַר.

Morgengebet, das, תְּפִלַּת הַבֹּקֶר.

Morgende Tag, der, יוֹם מָחָר.

Morgendämmerung, die, נֶשֶׁף, עֲלוֹת הַשַּׁחַר, מוֹצָא בֹקֶר.

Morgenwache, die, אַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר.

Morgenland, das, אֶרֶץ קֶדֶם, אֶרֶץ הַמִּזְרָח, אֶרֶץ בְּנֵי קֶדֶם.

Morgenländische Sprachen לְשׁוֹנוֹת בְּנֵי קֶדֶם, לְשׁוֹנוֹת הַמִּזְרָח; Früchte פְּרִי עֲצֵי אֶרֶץ קֶדֶם.

Morgenländer, der, אִישׁ מֵאַנְשֵׁי קֶדֶם. Die — בְּנֵי קֶדֶם.

Morgenroth, das, die Morgenröthe שַׁחַר.

Morgenstunde, die, עֵת הַבֹּקֶר.

Morgenstern, der, הֵילֵל בֶּן שַׁחַר. *)

Mord, der, רֶצַח, *רְצִיחָה.

Mordanschlag, der, ihn gegen Jemand fassen הִתְנַכֵּל בְּאִישׁ לְרָצְחוֹ.

Mordbrenner, der, אִישׁ דָּמִים הַמַּבְעִיר בְּעֵרָה.

Mordgeschoß, das, כְּלֵי מָוֶת.

Mordgeschrei, das, ein Mordgeschrei erheben פָּתַח פֶּה בְּרֶצַח.

Mordthat, die, s. Mord.

Morden, רָצַח, רַצֵּחַ.

Morsch werden, רָקַב. Das Haus ist morsch und baufällig הֻכָּה הַבַּיִת רְסִיסִים וּבְקִיעִים. Morsches Holz עֵץ רִקָּבוֹן. Seine Knochen wurden morsch בָּא רָקָב בְּעַצְמוֹתָיו, בָּלוּ עֲצָמָיו, עֲצָמָיו עָשֵׁשׁוּ.

Möbeln, die, כְּלֵי בַיִת.

Möglich, אֲשֶׁר יוּכַל לִהְיוֹת, *אֶפְשָׁרִי. Es ist mög-

---

*) Nach Hesiodus ist Luzifer (der Morgenstern) ein Sohn Auroras.

lich, daß mein Bruder heute ankommen wird אָפְשָׁר כִּי אָחִי יָבוֹא הֲלוֹם הַיּוֹם הַזֶּה. Nicht — s. Unmöglich. Ich werde mein Möglichstes thun אֶעֱשֶׂה כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדִי.

Möglichkeit, die, אֶפְשָׁרוּת*.

Mögen, 1) Erlaubniß haben. Er mag kommen יָבוֹא. Er mag thun, was ihm beliebt יַעֲשֶׂה כִּרְצוֹנוֹ. 2) Es mag über mich kommen was da will יַעֲבֹר עָלַי מָה. 3) Denn Gott dachte, das Volk möchte es bereuen כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן יִנָּחֵם הָעָם. 4) Möchte er doch glücklich sein! מִי יִתֵּן וְיַצְלִיחַ אֶת דְּרָכָיו. 5) Wollen. Ich mag ihn nicht לֹא אֶחְפֹּץ בּוֹ, אֵין לִי חֵפֶץ בּוֹ. Er möchte ein solches Haus haben יִתְאַוֶּה לְבַיִת כָּזֶה.

Mörder, der, רֹצֵחַ, מְרַצֵּחַ, שֹׁפֵךְ דַּם אָדָם, מַכֵּה נֶפֶשׁ אִישׁ.

Mördergrube, die, מְעָרַת רֹצְחִים, מְרַצְּחִים, מְעָרַת פָּרִיצִים.

Mörderisch anfallen, Einen פָּגַע בְּאִישׁ לְרָצְחוֹ. Mörderische Gedanken hegen חָשַׁב מַחְשְׁבוֹת רֶצַח.

Mörser, der, מְדֹכָה, מַכְתֵּשׁ.

Mörserkeule, die, עֱלִי.

Mörtel, der, מֶלֶט.

Muhme, die s. Base.

Musiciren, נִגֵּן בִּכְלֵי שִׁיר.

Musik, die, מְלֶאכֶת, חָכְמַת הַנִּגּוּן*.

Musikalisch, 1) er ist אִישׁ יֹדֵעַ נַגֵּן הוּא. 2) Musikalische Instrumente כְּלֵי שִׁיר.

Musikant, der, s. Musiker.

Musikmeister, der, מְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת.

Musiker, der, מְנַגֵּן. Ein geschickter, אִישׁ מֵיטִיב לְנַגֵּן.

Muth, der, 1) Gemüthszustand. Ihr wisset, wie dem Fremdling zu Muthe ist אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת נֶפֶשׁ הַגֵּר. Froher Muth טוֹב לֵבָב. Ihm ist wohl zu Muthe טוֹב לִבּוֹ עָלָיו. 2) Gegensatz der Furcht. Sei stark und festen Muthes חֲזַק וֶאֱמָץ (וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ). Sie ließen den Muth sinken נָפַל לִבָּם, יָצָא לִבָּם, רָפוּ יְדֵיהֶם. In keinem Menschen blieb mehr Muth vor euch לֹא קָמָה עוֹד רוּחַ בְּאִישׁ מִפְּנֵיכֶם. Muth fassen הִתְחַזֵּק. Einem Muth machen, einsprechen חִזֵּק יְדֵי אִישׁ, אִמֵּץ אִישׁ, אִמֵּץ אִישׁ בְּמוֹ פִיו.

Muthwillig sein, זוּד, הֵזִיד. Muthwilliger Weise בְּזָדוֹן.

Muthwille oder Muthwillen, der, זָדוֹן. Durch Muthwillen veranlaßt man Zank בְּזָדוֹן יִתֵּן מַצָּה. In ihrem Muthwillen lähmten sie den Stier בִּרְצוֹנָם עִקְּרוּ שׁוֹר. Muthwillen treiben mit Einem הִתְעַלֵּל בְּאִישׁ.

Muthig, er ist, אַמִּיץ לֵב הוּא, אַבִּיר. Muthige Leute אַבִּירֵי לֵב. Der Muthigste unter den Helden אַמִּיץ לִבּוֹ בַּגִּבּוֹרִים. Sei muthig! חֲזַק וֶאֱמָץ.

Muthlos, er ist, רְפֵה יָדַיִם הוּא. Er wurde, רָפוּ יָדָיו, יָצָא לִבּוֹ. Einen muthlos machen רִפָּה יְדֵי אִישׁ.

Muthlosigkeit, die, רִפְיוֹן יָדַיִם.

Muthmaßen, s. Vermuthen.

Mutter, die, אֵם. Mütter אִמּוֹת.

Mutterbruder, der, s. Oheim.

Muttersöhnchen, das, בֶּן תַּעֲנֻגֵי אִמּוֹ.

Mutterlose Waisen, יְתוֹמִים אֵין אֵם.

Mutterliebe, die, אַהֲבַת, רַחֲמֵי אֵם.

Mutterleib, der, von Mutterleibe an מִבֶּטֶן, מֵרֶחֶם מִמְּעֵי אִמִּי.

Muttermund, der, מִשְׁבָּר, מַשְׁבֵּר.

Mutternackt, עָרוֹם כְּיוֹצֵא מִבֶּטֶן אִמּוֹ.

Mutterschwester, die, s. Base.

Muttersprache, die, לְשׁוֹן עַמּוֹ, שְׂפַת אַנְשֵׁי עִיר מוֹלַדְתּוֹ.

Mumie, die, מֵת חָנוּט.

Mund, der, פֶּה. Der Mund des Menschen פִּי אָדָם. Von Mund zu Mund פֶּה אֶל פֶּה. Die Hand auf den Mund יָד לְפֶה. Wahrheit spricht mein Mund אֱמֶת יֶהְגֶּה חִכִּי.

Mundart, die, eine reine — שָׂפָה בְרוּרָה.

Mundbecher, der, des Fürsten הַכּוֹס אֲשֶׁר יִשְׁתֶּה בוֹ הַשָּׂר.

Mundwerk, das, sie hat ein gutes, אֵשֶׁת דְּבָרִים הִיא.

Mundloch, das, eines Ofens פִּי תַנּוּר.

Mundvorrath, der, אֹכֶל, צֵדָה, צֵידָה. Sich damit

für eine Reise versehen לְקַח בְּיָדוֹ צֵידָה לַדֶּרֶךְ. Wir nahmen es mit zum — הִצְטַיַּדְנוּ אֹתוֹ.

Mundschänk, der, des Königs מַשְׁקֵה הַמֶּלֶךְ.

Munter, 1) nicht schlafend. Er ist — לֹא יָנוּם, עֵר הוּא; 2) s. Lebhaft, Froh.

Muster, das, תַּבְנִית, דְּמוּת, צוּרָה.

Musterung, die, der Soldaten מִפְקַד אַנְשֵׁי מִלְחָמָה. Jeder, der durch die Musterung ging כָּל הָעֹבֵר עַל הַפְּקֻדִים.

Mustern, פָּקֹד, פַּקֵּד.

Muskel, die, גִּיד, plur. גִּדִים. Die Muskeln seines Leibes שְׁרִירֵי בִטְנוֹ.

Murmeln, הִתְלַחֵשׁ, דַּבֵּר בַּלָּט.

Murmeln, das, s. Gemurmel.

Murren, רָגֹן, הֵרָגֵן; gegen Einen, הִלּוֹן, הָלִין, הַלֵּן עַל.

Murren, das, תְּלוּנוֹת.

Maus, die, עַכְבָּר. Mäuse, עַכְבָּרִים.

Mausern, sich, von Vögeln הַחֲלֵף הַנּוֹצָה.

Mauth, die, מֶכֶס.

Maul, das, eines Pferdes פִּי הַסּוּס; verächtlich von Menschen. Wo ist nun dein Maul? (das heißt: wo ist dein Selbstruhm von deiner Macht?) אַיֵּה אֵפוֹא פִיךָ.

Maulbeerbaum, der, בָּכָא, plur. בְּכָאִים; עֲצֵי תוֹלַעַת הַמֶּשִׁי.

Maulbeere, die, פְּרִי הַבְּכָאִים.

Maulwurf, der, חֹלֶד, (nach Andern) תִּנְשֶׁמֶת. Maulwürfe, חֲפַרְפָּרוֹת.

Maulthier, das, פֶּרֶד, plur. פְּרָדִים. Edle Maulthiere אֲחַשְׁתְּרָנִים.

Maulmacher, der, מַגְדִּיל פִּיו, מִתְהַלֵּל בְּמַתַּת שָׁקֶר, מַרְחִיב פֶּה.

Maulesel, der, פֶּרֶד, s. Maulthier.

Mauleselin, die, פִּרְדָּה.

Maulkorb, der, מַחְסוֹם לַפֶּה.

Maulschelle, die, jemanden eine geben, הַכֵּה אִישׁ עַל פִּיו, עַל הַלְּחִי.

Mauer, die, קִיר, plur. קִירוֹת; חוֹמָה, plur. חוֹמוֹת; poetisch, שׁוּר, plur. שׁוּרוֹת; (Einmal) שֵׁרוֹת als Einfassung um Gärten גָּדֵר. Seine steinerne — גֶּדֶר אֲבָנָיו. Die zierliche — גִּדְרַת הַגִּנָּה.

Mauerbrecher, der, (Kriegsmaschine) plur. die — כָּרִים, s. Bock.

Mauern, בָּנֹה בַחוֹמָה.

Maurer, der, בֹּנֶה, plur. בֹּנִים.

Müdigkeit, die, des Leibes, יְגִיעַת בָּשָׂר.

Müde, du warst matt und — וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ. Er wird nicht — לֹא יִיגַע. Einen Müde machen יַגֵּעַ, הוֹגִיעַ, הַלְאֵה אִישׁ. Müde Leute, יְגֵעִים, יְגִיעֵי כֹחַ; fig. ich bin müde, es zu ertragen נִלְאֵיתִי נְשֹׂא.

Mühsam, eine mühsame Arbeit מְלָאכָה הַמְיַגַּעַת אֶת עֹשֶׂהָ.

Mühselig, ein mühseliges Leben חַיֵּי עָמָל.

Mühseligkeit, die, עָמָל, תְּלָאָה, מַתְּלָאָה.

Mühle, die, טְחוֹן, טַחֲנָה, רֵחַיִם.

Mühlstein, der, der Obere, רֶכֶב, פֶּלַח רֶכֶב; der Untere, פֶּלַח תַּחְתִּית.

Mühe, die, עָמָל, טֹרַח. Bei aller Mühe, die er sich gibt, בְּכָל עֲמָלוֹ אֲשֶׁר יַעֲמֹל. Einem Mühe machen הַטְרִיחַ אִישׁ*.

Mit, Vorwort. 1) Eine Begleitung, eine Gemeinschaft ausdrückend. Mit Einem gehen, הָלֹךְ עִם אֵת אִישׁ. Wenn Gott mit mir sein wird אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמִּי, עִמָּדִי. Mit zahlreichem Volke בְּעַם כָּבֵד. Nimm Geld mit dir קַח כֶּסֶף בְּיָדְךָ. Die Mutter mit den Söhnen אֵם עַל בָּנִים. 2) Ein Werkzeug bezeichnend. Mit einem Stecken schlagen הַכֵּה בַמַּקֵּל. 3) Ein Hülfsmittel. Mit Gotteshülfe, בְּעֶזֶר, בְּעֶזְרַת אֱלֹהִים. 4) Eine Materie. Mit Dinte schreiben כָּתֹב בַּדְּיוֹ. Einen Acker mit Gerste besäen זָרֹעַ שָׂדֶה שְׂעֹרִים. Ein Gefäß mit Wasser anfüllen מַלֵּא כְּלִי מַיִם.

Mit, Umstandswort. Jemands Unglück mit ansehen רָאֹה בְּרָעַת אִישׁ.

Mitunter, es regnet, יֵשׁ יָמִים אֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם.

Mitbruder, der, אָח, רֵעַ.

Mitbringen, Einen, הָבֵא אִישׁ אִתּוֹ; ein Buch, הָבֵא סֵפֶר בְּיָדוֹ.

Mitgabe, Mitgift, die, מֹהַר.

Mitgeben, Einem einen Brief נָתַן אִגֶּרֶת בִּידֵי אִישׁ בְּלֶכְתּוֹ מֵאִתּוֹ.
Mitglied, das, einer Gesellschaft אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַחֲבֻרָה.
Mitgehen, ich gehe nicht mit לֹא אֵלֵךְ אִתְּךָ, אִתְּכֶם.
Mitgenoß, der, er ist Mitgenoß der bösen Rotte חָבֵר הוּא לְאַנְשֵׁי מַשְׁחִית. Er ist sein — חָבֵר לוֹ, s. Genoß.
Mithin, s. Folglich.
Miethling, der שָׂכִיר, plur. שְׂכִירִים.
Miethleute, die, meine — הָאֲנָשִׁים הַנֹּתְנִים לִי שְׂכַר מוֹשָׁבָם בְּבֵיתִי.
Miethe, die, für ein Haus שְׂכַר הַבַּיִת לָשֶׁבֶת בּוֹ. Für eine Wohnung שְׂכַר הַמּוֹשָׁב בַּבַּיִת.
Miethen, einen Knecht שָׂכֹר עֶבֶד. Ein gemietheter Garten גַּן הַשְּׂכִירָה.
Miethen, das, שְׂכִירָה.
Mitwisser, der, eines Diebstahls אִישׁ אֲשֶׁר נוֹדַע לוֹ הַגְּנֵבָה.
Mitwelt, die, schätzt ihn דּוֹרוֹ יַחְשְׁבֻנוּ.
Mittag, der, 1) Mittagszeit צָהֳרַיִם, מַחֲצִית הַיּוֹם. Zu Mittag בַּצָּהֳרָיִם. 2) Himmelsgegend. נֶגֶב, נֶגְבָּה, תֵּימָנָה. תֵּימָן, דָּרוֹם. Gegen Mittag נֶגְבָּה, תֵּימָנָה.
Mittags, בַּצָּהֳרַיִם, בְּעֵת צָהֳרַיִם.
Mittagsmahl, das, לֶחֶם, מִשְׁתֵּה הַצָּהֳרָיִם.
Mittagsruhe, die, מִשְׁכַּב הַצָּהֳרָיִם; sie halten, שָׁכֹב אֶת מִשְׁכַּב הַצָּהֳרָיִם.
Mittheilen, 1) sein Brod einem Armen נָתַן מִלַּחְמוֹ לַדָּל. 2) Einem Neuigkeiten, הוֹדִיעַ, הִשְׁמִיעַ חֲדָשׁוֹת אֶת אִישׁ.
Mittwoch, der, יוֹם רְבִיעִי.
Mittler, der, s. Vermittler.
Mittlerweile, עַד כֹּה וְעַד כֹּה.
Mittlere, der, die, das, תִּיכוֹן, תִּיכוֹנָה. Die mittlern Säulen עַמּוּדֵי הַתָּוֶךְ; fig. von mittlerer Größe לֹא גָדוֹל וְלֹא קָטֹן.
Mitte, die, תָּוֶךְ, קֶרֶב. Aus der Mitte des Volkes מִתּוֹךְ, מִקֶּרֶב הָעָם. In der Mitte des Himmels בַּחֲצִי הַשָּׁמָיִם; des Meeres, בְּלֶב יָם.
Mittäglich, die mittäglichen Länder אַרְצוֹת הַנֶּגֶב.
Mittel, das, 1) Ein Mittel zur Rettung eines Menschen anwenden עָשֹׂה דָּבָר לְהַצִּיל בּוֹ אִישׁ wider eine Krankheit תְּעָלָה, s. Heilmittel. 2) Er hat nicht die Mittel dazu לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ לְזֹאת.
Mittelbar, בְּיַד — s. Unmittelbar.
Mittelländische Meer, das, (in der Bibel) הַיָּם הַגָּדוֹל, הַיָּם הָאַחֲרוֹן.
Mittelmäßig, לֹא טוֹב וְלֹא רָע.
Mittelst göttlicher Hülfe, בְּעֶזְרַת אֱלֹהִים.
Mittelste, s. Mittlere.
Mittelpunkt, der, תָּוֶךְ; der Erde, טַבּוּר הָאָרֶץ*.
Mittelstraße, die, דֶּרֶךְ הַתָּוֶךְ.
Mitten im Lande, בְּקֶרֶב הָאָרֶץ; im Meere בְּתוֹךְ, בְּלֶב הַיָּם. Mitten durch gehen, עָבֹר בְּתוֹךְ.
Mütterlich, sie behandelt mich, כְּאֵם עִם יְלָדֶיהָ תַּעֲשֶׂה עִמִּי. Die zweite Frau meines Vaters, (Meine Stiefmutter) behandelt mich wie ihr Kind אֵשֶׁת אָבִי הַשֵּׁנִית תַּחְשְׁבֵנִי כְּבֵן לָהּ. Die mütterliche Zärtlichkeit רַחֲמֵי אֵם.
Mitternacht, die, 1) die Zeit, חֲצִי, חֲצוֹת הַלַּיְלָה. 2) Gegend, צָפוֹן. Gegen Mitternacht צָפוֹנָה; s. Nord.
Mitternächtlich, s. Nördlich.
Mitleid, Mitleiden, das, נִחוּמִים, חֶמְלָה, חֲנִינָה.
Habe Mitleiden mit mir, תֶּן לִי חֲנִינָה, חֲמֹל עָלַי.
Weil er Mitleiden mit ihm hatte בְּחֶמְלָתוֹ עָלָיו.
All mein Mitleid wird rege יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי.
Einen zum Mitleiden bewegen עוֹרֵר רַחֲמֵי, נִחוּמֵי אִישׁ.
Mitleidig, ein mitleidiger Mensch, אִישׁ חֶסֶד וְרַחֲמִים, אִישׁ אֲשֶׁר נִחוּמָיו יִכָּמֵרוּ.
Mitnehmen, 1) nimm mich mit קָחֵנִי אִתְּךָ. 2) Die Krankheit hat mich sehr mitgenommen כָּשַׁל בָּחֳלְיִי כֹּחִי, חָלְיִי הִכְשִׁיל כֹּחִי.
Mitessen, er hat nicht mitgegessen לֹא אָכַל אִתָּנוּ לָחֶם. Mitesser (von fleischlichen Auswüchsen im Körper) נִגְעֵי בָשָׂר.
Mitverschworen, sein Bruder ist, אָחִיו בַּקֹּשְׁרִים.
Mütze, die, מִגְבָּעָה, plur. מִגְבָּעוֹת.
Mich, er schlug, הִכָּה אֹתִי, הִכַּנִי.
Mild, 1) weich: mildes Leder, עוֹר רַךְ. 2) Ein mil=

der Regen גֶּשֶׁם נְדָבוֹת, גֶּשֶׁם בְּרָכָה. Im moralischen Sinne, s. Gütig, Liebreich, Wohlthätig.
Mildherzig, נְדִיב לֵב.
Mildherzigkeit, die, נִדְבַת לֵב.
Mildthätigkeit, die, נִדְבַת יָד.
Mildern, eine Strafe, הָקֵל מִן הָעֹנֶשׁ.
Milch, die, חָלָב. Aus Ueberfluß gewonnener Milch מֵרוֹב עֲשׂוֹת חָלָב.
Milchner Fisch, ein, דָּג זָכָר.
Milchrahm, der, חֶמְאָה.
Million, die, אֶלֶף אֲלָפִים, מְאַת רְבָבָה, מְאַת רִבּוֹא.
Zehn Millionen אַלְפֵי רְבָבָה.
Müller, der, בַּעַל בֵּית הָרֵחַיִם.
Milz, die, טְחוֹל*.
Mündung, die, einer Höhle פִּי הַמְּעָרָה.
Mündig, גָּדוֹל*.
Mündlich befehlen, צִוָּה בְּפִיו.
Mündel, der oder das, הַיָּתוֹם אֲשֶׁר תַּחַת יַד אַפּוֹטְרוֹפּוֹס.
Mindeste, ich nehme nicht das — לֹא אֶקַּח מְאוּמָה; s. Gering.
Minder reich als sein Bruder, er ist, אֵינֶנּוּ עָשִׁיר כְּאָחִיו, עָשְׁרוֹ קָטֹן מֵעֹשֶׁר אָחִיו.
Minderjährig, קָטָן*.
Minute, die, רֶגַע, s. Augenblick.
Minister, der, שַׂר, יוֹעֵץ הַמֶּלֶךְ.
Minne, die, s. Liebe.
Miene, die, eine freundliche, אוֹר פָּנִים, s. Traurig.
Mineralwasser, das, מַתֶּכֶת*.
Münzsammlung, die, קְבֻצַת מַטְבְּעוֹת.
Münze, die, מַטְבֵּעַ*.
Mißbilligen, er mißbilligt es, רַע הַדָּבָר בְּעֵינָיו.
Mißbrauch, er macht einen Mißbrauch von seiner Macht תָּקְפּוֹ לְרָעָה.
Mißbrauchen, den Namen Gottes נָשָׂא שֵׁם אֱלֹהִים לַשָּׁוְא. Er mißbraucht seine Macht zu Gewaltthätigkeiten תָּקְפּוֹ לַחֲמָסִים.
Mißgönnen, er mißgönnt mir mein Glück עֵינוֹ רָעָה בִּי עַל טוּבִי.
Mißgunst, die, רֹעַ עַיִן.
Mißgünstig, er wird mißgünstig anblicken seinen Bruder, תֵּרַע עֵינוֹ בְּאָחִיו. Ein mißgünstiger Mensch, אִישׁ רַע עָיִן.
Mißglücken, s. Mißlingen.
Mißgeburt, die, er ist eine — מָשְׁחַת תָּאֳרוֹ מִבְּנֵי אָדָם, לֹא תֹאַר אָדָם לוֹ.
Mißgestalt, die, er ist eine — מָשְׁחַת מַרְאֵהוּ.
Mißgeschick, das, מִקְרֶה רַע.
Mißdeuten, Jemands Worte, הָפַךְ דִּבְרֵי אִישׁ.
Mißhandeln, Einen, הֵרַע, עִנָּה אִישׁ.
Sie mißhandelten sie, הִתְעַלְּלוּ בָהּ.
Mißhelligkeit, die, es entstanden Mißhelligkeiten unter ihnen נִפְרְדוּ לְבוֹתָם*.
Mißwachs, der, wir haben dieses Jahr Mißwachs הָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ בַּשָּׁנָה הַזֹּאת.
Mißtrauisch, er ist, לֹא יִבְטַח, לֹא יַאֲמִין בְּאִישׁ.
Mißjahr, das, שְׁנַת בַּצֹּרֶת.
Mißlich, ein mißliches Ding עִנְיָן רָע.
Mißlingen, das ist mir mißlungen, לֹא הִצְלַחְתִּי בַּדָּבָר הַזֶּה.
Mißmuth, der, כַּעַס.
Mißmuthig, er ist, סַר הוּא. Warum bist du so mißmuthig? מַה־זֶּה רוּחֲךָ סָרָה.
Mißfallen, sein Benehmen mißfällt mir דְּרָכָיו רַע בְּעֵינַי.
Mißfallen, ich habe Mißfallen daran, רַע בְּעֵינַי הַדָּבָר.
Mißfällig, dein mir mißfälliges Betragen דַּרְכְּךָ הָרַע בְּעֵינַי.
Mißvergnügt, er ist, רוּחוֹ סָרָה, סַר רוּחַ הוּא.
Mißverstehen, du hast mich mißverstanden לֹא הֵיטַבְתָּ לְהָבִין דְּבָרַי.
Mißrathen, der Wein ist mißrathen הַגֶּפֶן לֹא נָתְנָה פִּרְיָהּ.
Mist, der, 1) der Koth von Thieren פֶּרֶשׁ, גָּלָל; zum Düngen der Felder, דֹּמֶן. 2) Das Auskehricht אַשְׁפּוֹת.
Mistthor, das, in Jerusalem, שַׁעַר הָאַשְׁפּוֹת.
Misten, einen Acker, זֵרָה פֶּרֶשׁ עַל תַּלְמֵי שָׂדֶה; s. Düngen.
Mistpfuhl, der, die Mistlache, מַדְמֵנָה.

Müßig sein, הֵרָפֵה. Müßige Leute seid ihr נִרְפִּים אַתֶּם, אוֹכְלֵי לֶחֶם עַצְלוּת אַתֶּם.

Müßiggang, der, עַצְלוּת, *בַּטָּלָה.

Müßiggänger, der נִרְפֶּה, אִישׁ אֹכֵל לֶחֶם עַצְלוּת, *בָּטֵל, בַּטְלָן.

Missethat, die, פֶּשַׁע, plur. פְּשָׁעִים.

Missethäter, der, פֹּשֵׁעַ, אִישׁ עֹשֶׂה פֶּשַׁע.

Müssen, Hilfswort, 1) zu Etwas gezwungen sein. Du selbst mußt uns Schlacht- und Brandopfer geben גַּם אַתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעוֹלוֹת. Du mußt mit mir gehen הָלֹךְ תֵּלֵךְ אִתִּי. Ich muß morgen die Schuld zahlen עָלַי לְשַׁלֵּם מָחָר חוֹבִי. Ich mußte das Werk vollenden, עָלַי הָיָה לְכַלּוֹת הַמְּלָאכָה. 2) Das mußt du ja wissen הֲלֹא לְךָ לָדַעַת זֹאת. Kein Mensch muß müssen אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יוּכְרַח בְּמַעֲשָׂיו (הַנֶּאֱלָץ לִפְעֻלָּה בְּיָד חֲזָקָה).

Missen, ich kann es nicht — s. Entbehren.

Mücke, die, nach Einigen, כֵּן, plur. כִּנָּם, כִּנִּים *יַתּוּשׁ. Ihre Bewohner sterben hin wie Mücken יֹשְׁבֶיהָ כְּמוֹ כֵן יְמוּתוּן.

Mir, לִי; zu mir, אֵלַי.

Mürbe, רַךְ.

Myrthe, die, הֲדַס, Myrthen, הֲדַסִּים.

Myrthenkranz, der, עֲטֶרֶת עֲלֵי הֲדַס.

Miriaden, die, רִבּוֹ, רִבּוֹא, רְבָבָה. Miriaden, רְבָבוֹת, רִבֹּאוֹת, רִבּוֹת.

Myrrhe, die, מֹר, מוֹר.

Myrrhenöhl, das, שֶׁמֶן הַמֹּר.

Mürrisch, זָעֵף. Ein mürrisches Gesicht פָּנִים זֹעֲפִים, נִזְעָמִים. Warum siehst du heute so mürrisch aus מַדּוּעַ פָּנֶיךָ רָעִים הַיּוֹם.

Mischen, 1) Wein mit Wasser מָהֹל יַיִן בַּמָּיִם. Der Wein, den ich gemischt, יַיִן מָסָכְתִּי. Meinen Trank mische ich mit Thränen שִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי. Er mischt sich unter die Völker בָּעַמִּים הוּא יִתְבּוֹלָל. 2) In seine Freude mischt sich kein Fremder בְּשִׂמְחָתוֹ לֹא יִתְעָרַב זָר.

Meiden, Einen, חֲדַל מִבּוֹא עִם אִישׁ; das Böse, סוּר מֵרָע.

Meuterei, die, קֶשֶׁר מוֹרְדִים לִמְרוֹד בַּאֲדוֹנָם. Du schützest sie vor Meutereien תַּסְתִּירֵם מֵרֻכְסֵי אִישׁ.

Meuterer, der, קֹשֵׁר, קַשָּׁר.

Meuchlings ermorden, Einen, הָרֹג אִישׁ בְּעָרְמָה, הַכֵּה אִישׁ בַּסֵּתֶר.

Meuchelmord, der, *הֲרִיגַת אִישׁ בְּעָרְמָה. Einen begehen, s. Meuchlings.

Meuchelmörder, der, הֹרֵג אִישׁ בְּעָרְמָה.

Meuchelmörderisch, כְּדֶרֶךְ הֹרֵג אִישׁ בְּעָרְמָה.

Meile, die, פַּרְסָה, *מִיל.

Mein Sohn, בְּנִי. Meine Söhne, בָּנַי.

Meineid, der, שְׁבֻעַת שֶׁקֶר, אָלַת שָׁוְא, plur. אָלוֹת שָׁוְא.

Meineidig sein, des falschen Eides schuldig הִשָּׁבַע לַשָּׁקֶר; meineidig werden, s. Eidbrüchig.

Meinung, die, 1) Urtheil, דֵּעַ. Auch ich will meine Meinung sagen אֲחַוֶּה דֵעִי אַף אָנִי. Bei seiner Meinung beharren עָמֹד בְּדֵעוֹ. 2) Absicht. Es war nicht meine Meinung לֹא חָשַׁבְתִּי, לֹא עָלָה עַל לִבִּי, מַחְשְׁבוֹתַי לֹא כְּמַחְשְׁבוֹתֵיכֶם.

Meinige, dein Vater und der — אָבִיךָ וְאָבִי. Das Meinige, כָּל אֲשֶׁר לִי. Die Meinigen, אַנְשֵׁי בֵיתִי, קְרוֹבַי.

Meinetwegen, meinetwillen, meinethalben לְמַעֲנִי, בַּעֲבוּרִי, בִּגְלָלִי.

Meinen, 1) meinst du, daß ich dich bitten werde? הַאִם תְּדַמֶּה הִתְחַנֵּן אֶתְחַנֵּן אֵלֶיךָ; s. Glauben, Denken. 2) Was meinst du damit? מַה תֹּאמַר בִּלְבָבְךָ בְּדַבֶּרְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. 3) Er meint es gut mit mir, מַחְשְׁבוֹתָיו עָלַי לְטוֹב.

Meiner, erbarme dich, רַחֲמֵנִי, רַחֵם עָלַי.

Meist, die meisten Häuser der Stadt sind verbrannt רֹב בָּתֵּי הָעִיר נִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ. Er hat unter ihnen am meisten geerbt רַבָּה יְרֻשָּׁתוֹ מִירֻשָּׁתָם.

Meistens, er ist meistens zu Hause דַּרְכּוֹ לָשֶׁבֶת בְּבֵיתוֹ כָּל הַיּוֹם.

Meister, der, 1) überhaupt. Der Meister wie der Lehrling, מֵבִין עִם תַּלְמִיד. 2) Künstler, אָמָּן. Ein Meister auf dem Saitenspiel מְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת.

Meisterhand, die, ein Werk von Meisterhand מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן.

Meisterhaft spielen, auf einem Musikinstrumente, נַצֵּחַ בִּכְלֵי שִׁיר.

Meistern, seine Begierden מָשֹׁל בְּרוּחוֹ.

Meißel, der, zum Behauen der Steine חֶרֶב; ihn anlegen, הָנֵף חֶרֶב עַל הָאֶבֶן.

Meißeln, Steine, פְּסֹל אֲבָנִים בַּחֶרֶב, בַּבַּרְזֶל.

Medizin, die, s. Arzenei, Arzeneiwissenschaft.

Mediziner, der, רֹפֵא, s. Arzt.

Mädchen, das, יַלְדָּה, plur. יְלָדוֹת; נַעֲרָה, plur. נְעָרוֹת.

Mädchenhaft, כְּדֶרֶךְ הַיְלָדוֹת, כְּמַעֲשֵׂי הַנְּעָרוֹת.

Mehl, das, קֶמַח; feines, סֹלֶת, קֶמַח סֹלֶת. Dieses Korn gibt wenig Mehl הַדָּגָן הַזֶּה יַעֲשֶׂה קֶמַח מְעַט.

Mähne, die, eines Rosses, שְׂעַר צַוַּאר הַסּוּס; poetisch, nach Einigen, רַעְמָה.

Mehr, Bei- und Nebenwort. 1) Mit Vergleichung. Er hat mehr Geld, mehr Kleider als ich, רַב כַּסְפּוֹ מִכַּסְפִּי, רַבִּים בְּגָדָיו מִבְּגָדַי. Er hat mehr Kraft als sein Bruder רַב, גָּדוֹל כֹּחוֹ מִכֹּחַ אָחִיו. Er liebte Josef mehr als alle seine Söhne אָהַב אֶת יוֹסֵף מִכָּל בָּנָיו. Wem wird der König mehr Ehre erzeigen wollen als mir? לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי. 2) Ohne Vergleichung. Vierzig Hiebe mag er ihm geben lassen, nicht mehr אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף. Da haßten sie ihn noch mehr וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ. Die Gewässer nahmen immer mehr ab הַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר.

Mehrheit, die, der Stimmen *רֹב הַדֵּעוֹת; in der Grammatik, רִבּוּי, לְשׁוֹן רַבִּים*.

Mährchen, das, דְּבָרִים בְּדוּאִים מִלֵּב הַמְּסַפֵּר, *סִפּוּר שֶׁקֶר.

Mehrmahls, פְּעָמִים רַבּוֹת.

Mehrentheils, s. Meistens.

Mehrere Tage, יָמִים. Es bleibt das Mädchen bei uns noch mehrere Tage, oder doch zehn Tage תֵּשֵׁב הַנַּעֲרָה אִתָּנוּ יָמִים אוֹ עָשׂוֹר.

Mehrzahl, die, רֹב, s. Mehrheit.

Metall, das, מַתֶּכֶת*.

Meth, der, מֵי דְבַשׁ*.

Methode, die, דֶּרֶךְ הַלִּמּוּד*.

Metzger, der, טַבָּח.

Metze, die, זוֹנָה.

Metzelei, die, s. Gemetzel.

Mächtig, 1) von der körperlichen Ausdehnung. Mächtige Gewässer מַיִם אַדִּירִים, כַּבִּירִים, עֲצוּמִים, עַזִּים. Mächtige Berge הַרְרֵי אֵל. 2) Er ist, sie sind mächtiger als ich עָצוּם הוּא מִמֶּנִּי, יִגְבְּרוּ מִמֶּנִּי. Ein mächtiges Volk עַם עַז. 3) Die Mächtigen im Lande אַבִּירֵי, אַדִּירֵי, אֵילֵי הָאָרֶץ. Von Gott, עָרִיץ, חֲסִין. Mächtig zu helfen רַב לְהוֹשִׁיעַ. 4) Seiner mächtig sein הִתְאַפֵּק, עָצֹר בְּאַפּוֹ. Er ist seiner nicht mächtig אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ.

Melankolisch, s. Schwermüthig.

Melodie, die, *מַעֲרֶכֶת הַנִּגּוּנִים.

Melodisch, נָעִים, עָרֵב.

Melone, die, אֲבַטִּיחַ, plur. אֲבַטִּיחִים.

Melde, die, eine Pflanze מַלּוּחַ.

Melden; 1) das Thier meldet sich הַחַיָּה תַּשְׁמִיעַ קוֹלָהּ. 2) Melde mich bei deinem Herrn הַגֵּד לַאֲדֹנֶיךָ שֶׁאָבוֹא לִרְאוֹת פָּנָיו. 3) Er meldet mir den Tod meines Vaters שָׁלַח אֵלַי לֵאמֹר מֵת אָבִיךָ.

Melken, eine Kuh מִיץ שְׁדֵי הַפָּרָה לְהוֹצִיא הֶחָלָב, *חָלֹב הַפָּרָה.

Melkkuh, die, פָּרָה אֲשֶׁר מִשָּׁדֶיהָ יוֹצִיאוּ חָלָב.

Memme, die, eine feige Memme יְרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב.

Menge, die, הָמוֹן, רֹב, סַךְ, שֶׁפַע, שִׁפְעָה. In Menge לָרֹב.

Mengen, s. Mischen.

Männchen, das, von Thieren זָכָר.

Männlich, 1) vom männlichen Geschlechte זָכָר. Männliche Nachkommen זֶרַע אֲנָשִׁים. Es erscheine alles Männliche unter dir יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ. All dein Vieh, das männlich sein wird כָּל מִקְנְךָ תִּזָּכָר. Ein Wort männlichen Geschlechtes *לְשׁוֹן זָכָר. 2) Eine männliche Stimme קוֹל גֶּבֶר. 3) Er benimmt sich — מַעֲשָׂיו כְּמַעֲשֵׂי אִישׁ, אַמִּיץ כֹּחַ. Er hat einen männlichen Muth אִישׁ וְעַז לֵבָב לְבָב הוּא.

Mensch, der, אָדָם, אֱנוֹשׁ. Ich bin ein Wurm, kein Mensch אָנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ. Menschen בְּנֵי

כָּל הָאָדָם ׃ אָדָם, בְּנֵי אִישׁ. Alle Menschen täuschen כָּל הָאָדָם כֹּזֵב. Es bleiben wenig Menschen übrig וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר. Gemieden von den Menschen חֲדַל אִישִׁים. Böse Menschen אֲנָשִׁים רָעִים.

Menschheit, die ganze כָּל הָאָדָם. Die ganze Menschheit ist dem Trug verfallen כָּל הָאָדָם כֹּזֵב.

Menschlich, כְּאָדָם, כְּדֶרֶךְ הָאָדָם. Die menschliche Vernunft בִּינַת אָדָם.

Menschenalter, das, דּוֹר.

Menschendieb, der, גֹּנֵב אִישׁ, נֶפֶשׁ.

Menschenhaß, der, er that es aus — עָשָׂה זֹאת מִשִּׂנְאָתוֹ אֶת הָאָדָם.

Menschenwerk, das מַעֲשֵׂה אָדָם, מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם, פְּעֻלַּת אָדָם.

Menschenleer, אֵין אָדָם. Eine menschenleere Stadt עִיר עֲזוּבָה. Die Stadt ist menschenleer הָעִיר שׁוֹמֵמָה מֵאֵין אָדָם בְּקִרְבָּהּ.

Menschenfreund, der, אֹהֵב בְּנֵי אָדָם, אִישׁ חֶסֶד.

Menschenfresser, der, אֹכֵל בְּשַׂר אָדָם.

Menschenkoth, der, גֶּלְלֵי צֵאַת הָאָדָם.

Menschenkenner, der, אִישׁ יֹדֵעַ דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם.

Menschenräuber, der, גַּנָּל, חֹטֵף נְפָשׁוֹת.

Menschenscheu, er ist יָרֵא הוּא אֶת הָאָדָם.

Mästen, einen Ochsen אָבַס שׁוֹר. Zehn gemästete Rinder עֲשָׂרָה בָקָר בְּרִאִים. Gemästete Kälber עֶגְלֵי מַרְבֵּק. Gemästetes Vieh מְרִיא, מְרִיאִים.

Mäßig sein, 1) im Essen und Trinken שָׁמַר חֹק בְּאָכְלוֹ וּבִשְׁתוֹתוֹ. 2) Ein mäßiger Preis מְחִיר לֹא רַב וְלֹא מְעַט.

Mäßigen, sich im Zorne עָצַר בְּאַפּוֹ, הֵשִׁיב חֲמָתוֹ. Er kann sich nicht — אֵין מַעְצָר לְרוּחוֹ.

Messias, der, מָשִׁיחַ.

Messing, das, נְחֹשֶׁת מֻצְהָב.

Messe, die, s. Markt.

Messen, 1) neut. diese Leinwand mißt zehn Ellen אֹרֶךְ הַבַּד הַזֶּה עֶשֶׂר בָּאַמָּה. Ein Mann, der fünf Ellen mißt אִישׁ מִדָּה חָמֵשׁ בָּאַמָּה. Von Gefäßen, s. Fassen, Enthalten; 2) act. die Mauer eines Hauses messen מָדַד, מָדַד אֶת קִיר הַבַּיִת. 3) Sich mit Einem messen (im Kampfe) הִתְרָאָה פָנִים.

Messer, das, שַׂכִּין; zum Schlachten und zum Essen מַאֲכֶלֶת, plur. מַאֲכָלוֹת. Zwanzig Messer עֶשְׂרִים מַחֲלָפִים. Scharfe Messer חַרְבוֹת צֻרִים.

Meßkunst, die, *חָכְמַת הַמְּדִידָה.

Meßschnur, die, חֶבֶל, מִדָּה, קַו, קָו.

Meer, das, יָם. Meere יַמִּים. Nach dem Meere zu הַיָּמָּה.

Meeradler, der, נֶשֶׁר יַמִּים, (nach Einigen) עָזְנִיָּה.

Meerungeheuer, das, תַּנִּין, plur. תַּנִּינִים; לִוְיָתָן.

Meerbusen, der, לְשׁוֹן הַיָּם. Kleine — Buchten und Bayen מִפְרְצֵי הַיָּם.

Meerwirbel, Meerstrudel, der, plur. die — נִבְכֵי יָם.

Meerrettig, der, *חֲזֶרֶת.

Mäkler, der, *סַרְסַר.

März, der, חֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר, אֲדָר.

Merkwürdig, ein merkwürdiger Tag יוֹם גָּדוֹל, יוֹם זִכָּרוֹן, s. Denkwürdig.

Merklich, das Wasser ist merklich gefallen יֵרָאֶה לָעַיִן כִּי חָסְרוּ הַמָּיִם.

Merkmal, das, אוֹת, s. Zeichen.

Merken, 1) auf Etwas, בִּין בְּ, לְ, הִתְבּוֹנֵן, הִקְשִׁיב עַל, בְּ, לְ, אֶל, s. Aufmerksam sein. 2) Im Gedächtnisse behalten. Sein Vater aber merkte sich die Sache וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר.

נ N

Nabe, die, eines Rades חִשּׁוּר הָאוֹפָן. Naben חִשֻּׁרִים.

Nabel, der, שֹׁר, טַבּוּר. Dein Nabel שָׁרֵּךְ. Dein Nabel wurde nicht abgeschnitten (כָּרַת) לֹא כָרַת שָׁרֵּךְ.

Nagel, der, 1) an den Fingern und Zehen צִפֹּרֶן. Die Nägel abschneiden עָשָׂה אֶת הַצִּפָּרְנַיִם. 2) Zum Einschlagen יָתֵד. Nägel יְתֵדוֹת, מַסְמְרִים, מַשְׂמְרוֹת.

Nagen, an Etwas עָרַק אֶת, s. Benagen.

Nadel, die, *מַחַט.

Nadelöhr, das, *פִּי הַמַּחַט.

Naht, die, תְּפִירָה*.

Nahe, von dem Orte, der Zeit und Verwandtschaft קָרוֹב. Nahe bei Etwas אֵצֶל, עַל יַד; (fig.) sein Unglück geht mir nahe צַר לִי עַל רָעָתוֹ, רָעָתוֹ פָּגַע בִּכְבוֹדִי, תִּגַּע בְּלִבִּי. Einem nahe treten פָּגַע בִּכְבוֹד אִישׁ. Er war nahe daran zu ertrinken כִּמְעַט טָבַע בַּמַּיִם.

Nahen, sich Einem קָרַב, הִקְרִיב, נָגַשׁ אֶל אִישׁ.

Nahrhaft, die Speise ist הַמַּאֲכָל הַזֶּה יְדַשֵּׁן אֶת הַבָּשָׂר.

Nahrung, die, s. Speise.

Nahrungsmittel, das, מִחְיָה.

Nasiräer, der, נָזִיר, נְזִיר אֱלֹהִים.

Nase, die, אַף, אַפַּיִם, *חֹטֶם. Das Hochtragen der Nase גֹּבַהּ אַף.

Nasenbluten, das, er hat — הַדָּם נִזַּל מִנְּחִירָיו.

Nasenlöcher, die, נְחִירַיִם.

Nasenring, der, 1) für wilde Thiere חוֹחַ, plur. חוֹחִים; חָח, plur. חַחִים. 2) Als Schmuck für Frauenzimmer נֶזֶם אַף, plur. נִזְמֵי אַף.

Natur, die, הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ, *טֶבַע.

Naturgemäß, *כְּפִי חֹק הַטֶּבַע, s. Natürlich.

Naturgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ.

Naturtrieb, der, *חֵפֶץ טִבְעִי.

Naturlehre, die, s. Naturkunde.

Naturereignisse, die, *שִׁנּוּיֵי הַטֶּבַע.

Naturforscher, die, *חֹקְרֵי הַטֶּבַע.

Naturkunde, die, *חָכְמַת, יְדִיעַת הַטֶּבַע.

Naturreich, das, s. Natur.

Natter, die, s. Otter.

Nation, s. Nazion.

Natürlich, *טִבְעִי, טִבְעִית.

Nach, Vorwort. 1) Auf die Frage wohin? nach Hause, nach der Stadt gehen הָלַךְ לְבֵיתוֹ, הָלַךְ אֶל הָעִיר, הָעִירָה. Nach Jerusalem יְרוּשָׁלַיְמָה. 2) Von der Zeit. Nach der Sündfluth אַחַר הַמַּבּוּל. Nach diesen Begebenheiten אַחַר, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה. Er wird nach dir regieren יִמְלֹךְ אַחֲרֶיךָ. Nach drei Tagen מִקֵּץ, מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים. 3) Nach unserm Bilde בְּצַלְמֵנוּ. Nach seiner Gerechtigkeit כְּצִדְקוֹ. Nach seiner Art לְמִינוֹ. Nach seinem Verstande wird der Mann gelobt לְפִי שִׂכְלוֹ יְהֻלַּל אִישׁ. Nach seinem Gelübde כְּפִי נִדְרוֹ. Nach Einem fragen שָׁאוֹל לְאִישׁ.

Nach, Umstandswort. Nach und nach vertreiben גָּרֵשׁ מְעַט מְעַט, s. Allmählig.

Nachahmen, Einem עָשָׂה כְּמַעֲשֵׂה אִישׁ, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ בְּדַרְכֵי אִישׁ.

Nacheilen, Einem רָדַף אַחֲרֵי אִישׁ.

Nacheinander, sie kamen בָּאוּ אִישׁ אַחֲרֵי אָחִיו, s. Einander.

Nacheifern, Einem הִתְאַמֵּץ לַעֲשׂוֹת כְּמַעֲשֵׂי אִישׁ.

Nachbar, der, שָׁכֵן, plur. שְׁכֵנִים.

Nachbarin, die, שְׁכֵנָה, שְׁכֶנֶת. Nachbarinnen שְׁכֵנוֹת.

Nachbarlich, כִּשְׁכֵנִים, כְּדֶרֶךְ שְׁכֵנִים.

Nachbarschaft, die, 1) er wohnt in meiner — שְׁכֵנִי הוּא. 2) Die ganze — כָּל הַשְּׁכֵנִים.

Nachbilden, עָשָׂה כִּדְמוּת.

Nachgeboren, ein nachgeborner Sohn בֵּן הַנּוֹלָד אַחֲרֵי מוֹת אָבִיו.

Nachgeburt, die, שִׁלְיָה.

Nachgeben, 1) in einem Streite שָׁבַת מֵרִיב. Ich habe ihm nachgegeben עָשִׂיתִי כִּרְצוֹנוֹ. Einer, der nicht nachgibt עֹמֵד בְּדֵעוֹ, *עוֹמֵד עַל דַּעְתּוֹ. 2) Er gibt ihm in Nichts nach לֹא נוֹפֵל הוּא מִמֶּנּוּ.

Nachgehen, Einem, 1) eig. הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ. Er geht mir auf allen Schritten und Tritten nach יִדְבַּק אַחֲרַי, יִשְׁמֹר עֲקֵבַי. 2) Seinen Geschäften — עָשָׂה חֲפָצָיו. Dem Trunke — רָדַף שֵׁכָר.

Nachgehends, אַחַר, אַחֲרֵי כֵן.

Nachgrübeln, חָקַר בִּמְאֹד מְאֹד.

Nachdem er gegessen und getrunken hatte אַחֲרֵי אָכְלוֹ וְאַחֲרֵי שְׁתוֹתוֹ. Nachdem der Mann gekommen war אַחֲרֵי בוֹא הָאִישׁ.

Nachdenken, über Etwas הָגָה בְּדָבָר, הִשְׂכִּיל עַל דָּבָר. Denke nach über meinen Vorschlag שִׂימָה לֵב אֶל עֲצָתִי.

Nachdruck, der, er hat mit Nachdruck gesprochen נִמְרְצוּ אֲמָרָיו.

Nachdrückliche Worte אֲמָרִים נִמְרָצִים.

Nachhall, der, s. Widerhall.

Nachhuth, die, s. Nachtrab.

Nachhelfen, Einem, s. Beistehen.

Nachhängen, seinen Begierden רָדֹף אַחֲרֵי אַוַּת נַפְשׁוֹ. Er hängt seinem Grame nach יְגוֹנוֹ לֹא יָמוּשׁ מִמֶּנּוּ.

Nachher, אַחַר, אַחֲרֵי כֵן.

Nachherig, s. Nachmalig.

Nachwachs, Nachwuchs, der, סָפִיחַ, סָחִישׁ, שָׁחִים.

Nachwandeln Einem, הָלֹךְ אַחֲרֵי אִישׁ, s. Nachfolgen.

Nachwehen, die einer Gebärerin צִירֵי יוֹלֵדָה הָאַחֲרֹנִים.

Nachwelt, die, דּוֹר אַחֲרוֹן.

Nachsagen, Einem Etwas הַגֵּד דָּבָר בְּשֵׁם אִישׁ.

Nachsuchen, עָמֹל לְבַקֵּשׁ דָּבָר.

Nachsicht, die, habe Nachsicht mit mir הַעְלֵם עֵינֶיךָ בִּי, עֲבֹר עַל חֲטָאַי.

Nachsichtig, er ist gegen den Schuldner אֵינֶנּוּ נֹגֵשׂ אֶת הַלֹּוֶה. Ein nachsichtiger Vater אָב הַמַּעְלִים עֵינָיו בְּבָנָיו, אָב אֲשֶׁר לֹא יִגְעַר בְּבָנָיו.

Nachsinnen, über Etwas הָגֹה בְּדָבָר.

Nachsehen, Einem, 1) eig. הַבֵּט אַחֲרֵי אִישׁ. 2) Einen Fehler עֲבֹר עַל חֵטְא אִישׁ.

Nachsetzen, 1) sie setzt mich ihm nach קָטֹן אֲנִי בְעֵינֶיהָ מִמֶּנּוּ. 2) Einem nachsetzen רְדֹף, דְּלֹק אַחֲרֵי אִישׁ.

Nachsenden, Einem einen Boten שָׁלֹחַ צִיר אַחֲרֵי אִישׁ.

Nacht, die, לַיִל, לַיְלָה. Drei Nächte שְׁלֹשָׁה לֵילוֹת. Heute Nacht הַלַּיְלָה. Die vorige Nacht אֶמֶשׁ. Ueber Nacht bleiben לוּן, לוּן הַלָּיְלָה.

Nachteule, die, יַנְשׁוּף.

Nachtgeschirr, das, כְּלִי מֵימֵי רַגְלַיִם.

Nachtgespenst, das, לִילִית.

Nachthun, thue es mir nach עֲשֵׂה כְמֹנִי.

Nachtheil, der, נֶזֶק, s. Schaden. Dieses Geschäft bringt mir großen Nachtheil הָעֵסֶק הַזֶּה יָסֵב לִי נֶזֶק לֹא מְעַט.

Nachtheilig, der Gesundheit רַע לִבְרִיאוּת הָאָדָם.

Nachtherberge, die, מָלוֹן.

Nachtwache, die, אַשְׁמֹרֶת, אַשְׁמֻרָה, plur. אַשְׁמֻרוֹת. Die erste רֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת. Die zweite הָאַשְׁמֹרֶת הַתִּיכוֹנָה. Die dritte אַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר.

Nachtwächter, der, הַשֹּׁמֵר הַסֹּבֵב בַּחוּצוֹת בַּלָּיְלָה.

Nachtlager, das, מָלוֹן.

Nachtmahl, das, סְעוּדַת עֶרֶב, אֲרוּחָה לְעֵת עֶרֶב.

Nachts, oder des Nachts לַיְלָה, בַּלַּיְלָה. Vor Nachts טֶרֶם יֶחְשַׁךְ, יַחְשִׁיךְ.

Nachtrab, der, eines Heeres, הַמְאַסֵּף, עֵקֶב הַמַּחֲנֶה. Fallet ihren Nachtrab an וְזִנַּבְתֶּם אֹתָם.

Nachtrag, der, an Geld, s. Nachschuß. In einem Werke הַדְּבָרִים הַנּוֹסָפִים בְּסוֹף הַסֵּפֶר.

Nachtragen, Einem Etwas 1) eig. נְשֹׂא דָבָר אַחֲרֵי אִישׁ. 2) Haß. Trage es mir nicht nach לֹא תִטּוֹר לִי, אִתִּי.

Nachjagen, Einem רָדֹף אַחֲרֵי אִישׁ. Dem Bösen רַדֵּף רָעָה.

Nachlaß, der, 1) עִזָּבוֹן (אֲשֶׁר עָזַב אַחֲרָיו הַמֵּת; s. Hinterlassenschaft; 2) s. Erlaß.

Nachlassen, 1) Vermögen, s. Hinterlassen. Nachgelassene Schriften כְּתָבֵי הַמֵּת. 2) Sein Zorn hat nachgelassen שָׁב אַפּוֹ, רָפְתָה רוּחוֹ. 3) Etwas vom Preise — גָּרֹעַ מִמְּחִיר.

Nachlaufen, Einem, רוּץ אַחֲרֵי אִישׁ; den Mädchen דָּבֹק אַחֲרֵי הַנְּעָרוֹת. Barak lief dem Sisra nach וַיִּרְדֹּף בָּרָק אַחֲרֵי סִיסְרָא.

Nachlegen, Holz, הוֹסֵף לַעֲרֹךְ עֵצִים עַל הָאֵשׁ.

Nachlese, die, לֶקֶט, עוֹלֵלוֹת. Poetische Nachlese עוֹלְלוֹת הַשִּׁירִים.

Nachlesen, לַקֵּט, לַקֵּשׁ, עוֹלֵל.

Nachläßig, er ist, יִתְרַפֶּה בִמְלַאכְתּוֹ, נִרְפֶּה הוּא.

Nachahmen, er will meinen Ring — יַעֲשֶׂה טַבַּעַת כִּדְמוּת טַבַּעְתִּי.

Nachmalig, sein nachmaliges Betragen הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשָׂה אַחֲרֵי כֵן.

Nachmals, אַחֲרֵי כֵן.

Nachmittag, der, מֵהַצָּהֳרַיִם עַד הָעֶרֶב.

Nachmittags, er kommt יָבוֹא בֵּין הַצָּהֳרַיִם וּבֵין הָעֶרֶב.

Nachen, der, אֳנִיָּה קְטַנָּה.

Nachfolgen, Einem, 1) eig. הָלֹךְ אַחֲרֵי אִישׁ. Er ist mir treulich nachgefolgt מִלֵּא אַחֲרָי. 2) Einem in einem Amte בּוֹא תַּחַת אִישׁ.

Nachfolger, der, in einem Amte הַבָּא תַחַת אִישׁ.

Nachforschen, חָקֹר, דָּרֹשׁ הֵיטֵב.

Nachfrage, die, es ist viel Nachfrage nach der Waare רַבִּים הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים לִקְנוֹת אֶת הַסְּחוֹרָה.

Nachfragen, s. Nachforschen.

Nachzug, der, הַמְאַסֵּף. s. Nachtrab.

Nachziehen, 1) einen Wagen מָשַׁךְ אַחֲרָיו עֲגָלָה; (fig.) er zieht alle Menschen nach אַחֲרָיו כָּל אָדָם יִמְשֹׁךְ. 2) Das Volk, welches ihm nachzog הָעָם אֲשֶׁר הָלְכוּ אַחֲרָיו. Von einem nachziehenden feindlichen Heere נָסַע אַחֲרֵי.

Nachkomme, der, זֶרַע. Männliche Nachkommen זֶרַע אֲנָשִׁים. Seine — זַרְעוֹ, צֶאֱצָאָיו, צֶאֱצָאֵי מֵעָיו, יֹצְאֵי יְרֵכוֹ, יֹצְאֵי חֲלָצָיו.

Nachkommen, 1) ich werde dir — אָבוֹא אַחֲרֶיךָ. 2) Ich werde deinem Befehle — אֶעֱשֶׂה כְּמִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי.

Nachkommenschaft, die, seine Nachkommenschaft sei dem Untergang geweiht יְהִי אַחֲרִיתוֹ לְהַכְרִית.

Nachkömmling, der, s. Nachkomme.

Nachruhm, der, eines Helden תִּפְאֶרֶת הַגִּבּוֹר אַחֲרֵי מוֹתוֹ.

Nachrufen, Einem Etwas קָרָא בְקוֹל אַחֲרֵי אִישׁ לְהַשְׁמִיעוֹ דָבָר.

Nachrühmen, Einem Etwas הַלֵּל אִישׁ עַל דָּבָר וְלֹא עַל פָּנָיו.

Nachricht, die, שֵׁמַע, שְׁמוּעָה, plur. שְׁמוּעוֹת. Ich erhielt eine gute — שָׁמַעְתִּי שְׁמוּעָה טוֹבָה. Einem eine mittheilen הַשְׁמִיעַ שְׁמוּעָה אֶת אִישׁ. Er bringt gute Nachrichten אֶל שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת יָבוֹא, מְבַשֵּׂר הוּא, s. Bothschaft.

Nachrücken, der nachrückende Feind הָאוֹיֵב הַנּוֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם.

Nachreisen, Einem הָלַךְ בְּדֶרֶךְ לְהַשִּׂיג, לְהַדְבִּיק אֶת אִישׁ.

Nachrede, die, Einen in üble Nachrede bringen הוֹצִיא דִבָּה עַל אִישׁ, דִּבַּת אִישׁ.

Nachreden, 1) Einem Uebles, s. Nachrede. 2) Er hat es Andern nachgeredet סִפֵּר אֲשֶׁר שָׁמַע מִפִּי אֲנָשִׁים.

Nachrechnen, Einem בִּקֵּר חֶשְׁבּוֹן אִישׁ.

Nachschuß, der, an Geld הַכֶּסֶף הַנּוֹסָף עַל הַכֶּסֶף הָרִאשׁוֹן.

Nachstehen, 1) nachstehende Worte, s. Folgen. 2) Ich stehe euch nicht nach לֹא נֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם.

Nachstellung, die, צְדִיָּה.

Nachstellen, Einem, אָרַב לְאִישׁ, צָדָה, צוּד נֶפֶשׁ אִישׁ. Wenn er ihm nicht nachgestellt וַאֲשֶׁר לֹא צָדָה.

Nachschicken, s. Nachsenden.

Nachschlagen, eine Stelle in einem Buche פָּתַח סֵפֶר לִמְצֹא בוֹ דָבָר.

Nachschlüssel, der, מַפְתֵּחַ הַגַּנָּבִים.

Nachschleichen, Einem הָלַךְ לְאַט אַחֲרֵי אִישׁ.

Nachspotten, Einem שָׁנָה בְדִבְרֵי אִישׁ לְלַעַג לוֹ.

Nachspüren, jedem Kraute spürt er nach אַחַר כָּל יָרוֹק יִדְרֹשׁ. Ich spürte in meinem Herzen nach תַּרְתִּי בְלִבִּי.

Nachspähen, s. Nachspüren.

Nachsprechen, s. Nachreden.

Nachschrift, die, in einem Briefe דְּבָרִים נוֹסָפִים בְּסוֹף הָאִגֶּרֶת.

Nachschreiben, eine Vorschrift *כָּתַב כִּדְמוּת אוֹתוֹת הַמִּכְתָּב.

Nachschreien, Einem Etwas צָעַק אַחֲרֵי אִישׁ לְהַשְׁמִיעוֹ דָבָר.

Namhaft, eine namhafte Summe כֶּסֶף רַב.

Name, der, שֵׁם, plur. שֵׁמוֹת. Einem Kinde einen Namen geben קָרָא שֵׁם לַיֶּלֶד. Es war ein Mann mit Namen, oder Namens Hiob אִישׁ הָיָה אִיּוֹב שְׁמוֹ, וּשְׁמוֹ אִיּוֹב. Sich einen Namen machen עָשָׂה לוֹ שֵׁם.

Namentlich, sie wurden namentlich benannt נִקְבוּ בְשֵׁמוֹת.

Namenlose Menschen, בְּנֵי בְלִי שֵׁם.

Namenregister, das, סֵפֶר שֵׁמוֹת, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Naß, רָטוֹב, s. Feucht.

Nafta, das, נֵפְטְ*.

Napf, der, s. Schale.

Nazion, die, גּוֹי, לְאֹם, עַם. Nazionen גּוֹיִם, לְאֻמִּים, אֻמִּים, אֻמּוֹת, עַמִּים.

Nazionalcharakter, der, דֶּרֶךְ כָּל הָעָם.

Nackt, עָרֹם, עָרוֹם, (weibl. עֲרֻמָּה), ich stellte sie nackt her, wie am Tage ihrer Geburt [Worte des Propheten Hoschea] וְהִצַּגְתִּיהָ עֲרוּמָּה כְּיוֹם הִוָּלְדָהּ; plur. עֲרוּמִּים; עֵירֹם, plur. עֵירֻמִּים.

Nacktheit, die, עֶרְיָה, s. Blöße.

Nacken, der, עֹרֶף.

Narbe, die, צָרֶבֶת.

Narde, die נֵרְדְּ, plur. נְרָדִים.

Narr, der, אֱוִיל, כְּסִיל, s. Thor.

Narrheit, die, אִוֶּלֶת, s. Thorheit.

Narrenhaft, כְּדֶרֶךְ הָאֱוִילִים.

Narrenhaus, das, בֵּית הַמְּשֻׁגָּעִים.

November, der, הֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי, *חֶשְׁוָן, מַרְחֶשְׁוָן.

Noth, die, צָרָה, מְצוּקָה, מַעֲמַד רָע. Ich bin in einer großen — בְּצָרָה גְדוֹלָה אָנֹכִי, צַר לִי מְאֹד Wenn ich in der Noth bin בְּעֵת צָרָתִי, בַּצָּרָתָה לִּי. In den Zeiten der — לְעִתּוֹת בַּצָּרָה. Einen aus der Noth reißen חִלֵּץ אִישׁ מִצָּרָתוֹ. Einem seine Noth klagen הִגִּיד צָרָתוֹ לִפְנֵי אִישׁ. Ein Freund in der Noth רֵעַ, אָח לְצָרָה. In sechs Nöthen rettet er dich בְּשֵׁשׁ צָרוֹת יַצִּילֶךָּ, s. Kindesnöthen.

Nothgedrungen, *אָנוּס. Ich wurde nothgedrungen eine andere Wohnung zu miethen הֶהֱכְרַח אִלְּצַנִי וְהֵצִיקַנִי לִשְׂכּוֹר לִי דִירָה אַחֶרֶת.

Nothdurft, die, seine Nothdurft verrichten הֵסֵךְ אֶת רַגְלָיו.

Nothdürftig, er hat ein nothdürftiges Auskommen כִּמְעַט תַּשְׂפִּק לוֹ מִחְיָתוֹ.

Nothhülfe, die, עֶזְרָה בַּצָּרָה.

Nothhelfer, der, מוֹשִׁיעַ מִצָּרָה.

Nothwehr, die, מִלְחֶמֶת אִישׁ לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ.

Nothwendig, 1) eine nothwendige Arbeit מְלָאכָה נְחוּצָה. 2) Was nicht anders sein kann *הֶכְרֵחִי. 3) Er leidet Mangel an dem Nothwendigen יֶחְסַר אֶת אֲשֶׁר עָלָיו יִחְיֶה הָאָדָם, אֵין לוֹ מִחְיָה.

Nothwendigkeit, die, *הֶכְרֵחַ.

Nothleidend, ein nothleidender Mensch אִישׁ מַחְסוֹר, אִישׁ אֶבְיוֹן אֲשֶׁר יֶחְסַר חַיַּת יָדוֹ, s. Dürftig.

Nothzüchtigen ein Frauenzimmer כָּבַשׁ, עִנָּה אִשָּׁה s. Gewalt.

Notiren, s. Aufzeichnen.

Note, die, *רְשִׁימָה.

Noch, Umstandswort, 1) eine Fortdauer anzeigend. Wenn es noch Nacht ist בְּעוֹד לַיְלָה. Er lebt noch עוֹדֶנּוּ חַי. So lange noch כָּל עוֹד, s. Athem. 2) Noch ein Mann ist da עוֹד אִישׁ אֶחָד. Er schickte noch einmal שָׁלַח שֵׁנִית, הוֹסִיף לִשְׁלֹחַ. 3) Er ist noch nicht zurückgekommen לֹא שָׁב עַד עַתָּה. Weißt du noch nicht, daß er todt ist? הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי מֵת.

Noch, Bindewort, s. Weder.

Nochmalig, auf sein nochmaliges Bitten בְּהִתְחַנְּנוֹ שֵׁנִית.

Nochmals, שֵׁנִית, s. Noch 2).

Nomaden, die, אַנְשֵׁי, רֹעֵי מִקְנֶה.

Nord, der, 1) s. Norden; 2) s. Nordwind.

Nordost, Nordöstlich, *צְפוֹנִית מִזְרָחִית.

Nordwind, der, erhebe dich Nordwind עוּרִי צָפוֹן.

Nordwestlich, *צְפוֹנִית מַעֲרָבִית.

Nordseite, die, פְּאַת צָפוֹן.

Nordisch, die nordischen Könige מַלְכֵי הַצָּפוֹן. Das nordische Heer (die Heuschrecken) הַצְּפוֹנִי.

Nordlicht, das, *נֹגַהּ צָפוֹן.

Norden, der, צָפוֹן. Gegen — צָפוֹנָה.

Nordpol, der, *קֹטֶב צְפוֹנִי.

Nördlich von der Stadt מִצָּפוֹן לָעִיר. Die nördlichen Länder אַרְצוֹת צָפוֹן.

Nöthig, ich habe es, *צָרִיךְ אֲנִי לוֹ. Es ist nicht — s. Unnöthig.

Nöthigen, Einen, 1) zwingen אָנַס אִישׁ. 2) Man nöthigte mich zum Essen פָּצְרוּ בִי וָאֹכַלְתִּי.

Nu, die in einem Nu umgekehrt wurde הַהֲפוּכָה כְמוֹ רָגַע.

Nutzlose Worte, מִלִּים לֹא יוֹעִיל בָּם, s. Unnütz.

Nutzen, der, *תּוֹעֶלֶת. Sie gewähren keinen — אֵין בָּם מוֹעִיל.

Nutzen, s. Nützen.

Null und nichtig erklären, eine Schrift הֵפֵר אֶת דִּבְרֵי הַכְּתָב, s. Aufheben 5).

Nummer, die, מִסְפָּר.

Nun, 1) jetzt. Nun weiß ich עַתָּה יָדַעְתִּי. Von

nun an und in Ewigkeit מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. 2) Zur Verstärkung. Wo ist nun dein Maul, der du sprachst: wer ist Abimelech? אַיֵּה אֵפוֹא פִיךָ אֲשֶׁר תֹּאמַר מִי אֲבִימֶלֶךְ. 3) Es sind nun zwanzig Jahre זֶה עֶשְׂרִים שָׁנָה.

Nunmehr, עַתָּה.

Nunmehrig, der nunmehrige Herrscher הָאִישׁ הַמֹּשֵׁל עַתָּה.

Nuß, die, אֱגוֹז. Nüsse אֱגוֹזִים.

Nußbaum, der, אֱגוֹז, עֵץ הָאֱגוֹז.

Nußgarten, der, גִּנַּת אֱגוֹז.

Nur dieses Mal, אַךְ, רַק הַפַּעַם. Nur die Wahrheit sollst du sprechen לֹא תְדַבֵּר רַק אֱמֶת. Nur seines Lebens schone אַךְ אֶת נַפְשׁוֹ שְׁמֹר. Hat Gott nur durch Moses geredet? הֲרַק אַךְ בְּמשֶׁה דִּבֶּר יְיָ. Er hat nur Töchter אֵין לוֹ בָּנִים כִּי אִם בָּנוֹת. Nur einen Theil davon wirst du sehen אֶפֶס קָצֵהוּ תִרְאֶה. Nur durch ihn wurde ich gerettet לְבַד בּוֹ נוֹשַׁעְתִּי.

Nie, ich habe ihn nie gesehen לֹא רְאִיתִיו עַד הֵנָּה. Sein Vater hat ihn nie im Leben betrübt לֹא עֲצָבוֹ אָבִיו מִיָּמָיו. Ich werde ihn nie wieder sehen לֹא אוֹסִיף לִרְאוֹתוֹ עוֹד.

Niedlich, ein niedliches Mädchen נַעֲרַת חֵן. Niedliche Sachen דְּבָרִים נֶחֱמָדִים.

Nieder, 1) eine niedere Hütte סֻכָּה שְׁפָלָה s. Niedrig. 2) Nieder mit ihm הַכּוּהוּ אַרְצָה.

Niederbücken, sich, הִשְׁתַּחֲוָה (אַפַּיִם) אַרְצָה.

Niederbeugen, 1) ich will euch niederbeugen, wie sich der Wagen niederbeugt הִנֵּה אָנֹכִי מֵעִיק תַּחְתֵּיכֶם כַּאֲשֶׁר תָּעִיק הָעֲגָלָה. Ach, meine Tochter, du beugst mich nieder! אֲהָהּ בִּתִּי הַכְרֵעַ הִכְרַעְתָּנִי, קָדַד, s. Beugen. 2) Sich niederbeugen כָּרַע אַפַּיִם אַרְצָה.

Niederbrennen, das Haus ist ganz niedergebrannt נִשְׂרַף הַבַּיִת עַד הַיְסוֹד בּוֹ.

Niedergeschlagen, er ist נְכֵה רוּחַ הוּא. Sie ist — נְכַת רוּחַ הִיא.

Niedergeschlagenheit, die, רוּחַ נְכֵאָה, עַצְּבַת לֵב.

Niederdrücken, die Last drückt mich nieder הַמַּשָּׂא יָעִיק אֹתִי, יְעִיקֵנִי.

Niederhauen, Jemanden הִכָּה אִישׁ אַרְצָה, בָּרָא אִישׁ בְּחַרְבּוֹ.

Niederung, die, eine niedrig liegende Gegend שְׁפֵלָה.

Niederwärts, לְמַטָּה.

Niederwerfen, Etwas הִשְׁלִיךְ דָּבָר אַרְצָה. Sich vor Einem הִתְנַפֵּל לִפְנֵי אִישׁ.

Niedersinken, כָּרַע וְנָפַל.

Niedersetzen, einen Sack mit Getreide הֵנִיחַ שַׂק הַמָּלֵא דָּגָן לָאָרֶץ. Sich — יָשַׁב, יָשַׁב עַל הַכִּסֵּא. Er hieß mich — דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר שֵׁב.

Niedertreten, s. Zertreten.

Niederträchtig, ein niederträchtiger Mensch אָדָם, אִישׁ, בֶּן בְּלִיַּעַל; (weibl.) בַּת בְּלִיַּעַל.

Niederträchtigkeit, דְּבַר בְּלִיַּעַל.

Niederlage, die, 1) im Kriege מַכָּה, s. Anrichten; 2) s. Magazin, Waarenlager.

Niederlassen, sich in einer Stadt נָתַן מִשְׁכָּנוֹ בְּתוֹךְ הָעִיר. Von Heeren und Völkerschaften חָנָה, נָפַל.

Niederlegen, 1) eine Last הֵנִיחַ מַשָּׂא לָאָרֶץ. Der Richter soll ihn — וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט. 2) Ein Kind, הִשְׁכִּיב יֶלֶד בְּמִשְׁכָּב. Sich — שָׁכַב. 3) Geld bei Jemanden הִפְקִיד כֶּסֶף בְּיַד אִישׁ, עַל יַד אִישׁ. 4) Sein Amt עָזַב פְּקֻדָּתוֹ.

Niedermachen, die Gefangenen הִכָּה הַשְּׁבוּיִם אַרְצָה.

Niedermetzeln, הָרַג, טָבַח.

Niederfahren, zur Unterwelt יָרַד שְׁאוֹלָה.

Niederfallen, נָפַל אַרְצָה. Vor Einem (aus Ehrfurcht) נָפַל עַל פָּנָיו לִפְנֵי אִישׁ.

Niederkommen mit einem Knaben הִמְלִט, יָלַד זָכָר.

Niederkunft, die, einer Frau עֵת לֶדֶת הָאִשָּׁה.

Niederknieen, כָּרַע, בָּרַךְ עַל בִּרְכָּיו; כָּרַע; vor Einem כָּרַע לְאִישׁ, בָּרַךְ לִפְנֵי אִישׁ.

Niederreißung, die, הֲרִסָה.

Niederreißen, ein Haus הָרַס, הֵרַס, נָסַח, נָתַץ, נִתֵּץ בַּיִת; eine Mauer פָּרַץ, הָרַס חוֹמָה.

Niederstoßen, 1) ein Ochs stieß sie nieder נְגָחָהּ שׁוֹר וְנָפְלָה אַרְצָה. 2) Er hat ihn mit dem Degen niedergestoßen דְּקָרוֹ בְחַרְבּוֹ.

Niederstürzen, 1) das Pferd ist niedergestürzt נָפַל הַסּוּס אַרְצָה. 2) Einen — הִפִּיל אִישׁ אַרְצָה.

Niederstechen, s. Niederstoßen.

Niederstellen, ein Kind, welches man trägt הוֹרֵד יֶלֶד מֵעַל זְרוֹעוֹתָיו לְהַצִּיגוֹ עַל הָאָרֶץ.

Niederstrecken, Jemanden mit dem Schwerte חָלֹשׁ אִישׁ לְפִי חָרֶב.

Niedrig, 1) ein niedriger Baum עֵץ שָׁפָל. Ein Weinstock von niedrigem Wuchse גֶּפֶן שִׁפְלַת קוֹמָה. Ein Haus niedriger machen הַשְׁפֵּל בַּיִת. Setzt euch niedriger הַשְׁפִּילוּ שֵׁבוּ. 2) Ein niedriger Ton קוֹל שָׁפָל. 3) Um einen niedrigen Preis verkaufen מָכֹר בִּמְחִיר מְעַט מְאֹד. 4) Von niedriger Herkunft מִזֶּרַע שְׁפָלִים. Der Niedrigste unter den Menschen שְׁפַל אֲנָשִׁים. Niedrige Seelen נְבָלִים.

Niedrigkeit, die שֵׁפֶל, שִׁפְלָה.

Nießen, זוֹרֵר, יָעֲטֵשׁ, הִתְעַטֵּשׁ.

Nießen, das, עֲטִישׁוֹת.

Nützlich, אֲשֶׁר בּוֹ מוֹעִיל.

Nützlichkeit, die, *תּוֹעֶלֶת.

Nützen, הוֹעִיל; Einem, הוֹעִיל לְאִישׁ, אֶת אִישׁ. Was nützt es, wenn ich mit ihm spreche? מַה אוֹעִיל כִּי אֲדַבֵּר אֵלָיו.

Nicht, ich bin nicht reich אֵינֶנִּי עָשִׁיר. Sprich nicht לֹא תֹאמַר, אַל תְּדַבֵּר. Sie sehen nicht בַּל יִרְאוּ. Das Volk nicht zu entlassen לְבִלְתִּי שַׁלַּח אֶת הָעָם. Weil Gott nicht vermag מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְיָ. Seine Augen wurden trübe, so daß er nicht sehen konnte כָּהוּ עֵינָיו מֵרְאוֹת. Bei meinem Leben, ich thue es nicht חַי נַפְשִׁי אִם אֶעֱשֶׂה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה.

Nichtige Aerzte, רֹפְאֵי אֱלִיל. Eine nichtige Hülfe עֶזְרַת הֶבֶל. Nichtige Ursachen *סִבּוֹת רֵקוֹת.

Nichtigkeit, die, רִיק, הֶבֶל, שָׁוְא.

Nichts, ich habe nichts gehört לֹא שָׁמַעְתִּי דָבָר. Sie wußten von Nichts לֹא יָדְעוּ כָּל דָּבָר. Ich habe Nichts in der Hand אֵין כֹּל בְּיָדִי. Sie werden sein wie Nichts יִהְיוּ כְּאַיִן. In Nichts verwandeln נָתֹן לְאַיִן.

Nichtswürdig, ein nichtswürdiger Mensch אִישׁ נָבָל, plur. נְבָלִים; אִישׁ בְּלִיַּעַל, רַע מַעֲלָלִים. Nichtswürdige Weiber נְבָלוֹת.

Nichtswürdigkeit, דְּבַר בְּלִיַּעַל.

Nichte, die, meine — בַּת אָחִי, בַּת אֲחוֹתִי.

Nilpferd, das, סוּס נְהַר נִילוֹס (ולאיזה מפרשים הוא החיה הנקראת בס' איוב בשם: בְּהֵמוֹת).

Niemals, s. Nie.

Niemand ist bei mir, אֵין אִישׁ אִתִּי, בְּבֵיתִי. Niemand ging aus und ein אֵין יֹצֵא וְאֵין בָּא.

Nimmer, Nimmermehr, s. Nie.

Nisten, קַנֵּן.

Nisse, die, von Läusen, *אַנְבָּא.

Nippen, טָעֹם מְעַט.

Nirgends, ich sah ihn, לֹא רְאִיתִיו בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת.

Nieren, die, כְּלָיוֹת, טֻחוֹת.

Neu, חָדָשׁ, (weibl.) חֲדָשָׁה. Es gibt nichts neues unter der Sonne אֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ. Was gibt es Neues? מַה הַחֲדָשׁוֹת אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ. Ich habe nichts neues erfahren לֹא שָׁמַעְתִּי דָּבָר חָדָשׁ. Auf's Neue, von Neuem, umschrieben mit שׁוּב, יָסַף, s. Abermals.

Neuigkeit, die, דְּבַר חָדָשׁ, *חִדּוּשׁ.

Neubackenes, oder neugebackenes Brod, לֶחֶם חַם.

Neugierig sein, הִתְאַוָּה לִשְׁמֹעַ חֲדָשׁוֹת, דְּבָרִים חֲדָשִׁים.

Neugeborne Kinder, יְלָדִים הַיֹּצְאִים מִבֶּטֶן אִמּוֹתָם.

Neujahr, das, רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

Neujahrstag, der, יוֹם רִאשׁוֹן לִימֵי הַשָּׁנָה.

Neumond, der, רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ.

Neigung, die, eine Neigung zu Etwas haben חָפֵץ בְּדָבָר.

Neige, die, der Wein geht auf die Neige כִּמְעַט כָּלָה הַיַּיִן בַּכֶּלִי.

Neigen, 1) eigentl. einen Krug, הַטֵּה כַּד; das Ohr zu Jemanden הַטֵּה אָזְנוֹ לְ. 2) Sich mit dem Angesichte zur Erde — קָדֹד אַפַּיִם אַרְצָה. Er neigt sich וַיִּקֹּד. 3) Als der Tag sich neigte, בִּנְטוֹת הַיּוֹם. 4) Sie neigten sich nach dem Gewinne נָטוּ אַחֲרֵי הַבָּצַע. Sein Herz zu Etwas, הַטֵּה לִבּוֹ לְ.

Neid, der, קִנְאָה.

Neidisch, er ist mir, יְקַנֵּא בִי, עֵינוֹ רָעָה בִי. Ein neidischer Mensch רַע עַיִן.

Neider, der, seine Neider, הָאֲנָשִׁים הַמְקַנְּאִים בּוֹ.

Neulich, זֶה יָמִים מִסְפָּר, זֶה עֵת לֹא כַבִּיר, זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Neuling, der, er ist in dieser Sache ein — לֹא נִסָּה בְּזֹאת, s. Unerfahren.

Nein, er aber sprach: Nein! Wohl hast du gelacht וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צָחָקְתְּ. Nein, mein Herr! לֹא אֲדֹנִי. Ist hier Jemand? Nein, הֲיֵשׁ פֹּה אִישׁ. אַיִן. Willst du mit mir gehen? Nein הֲתֵלֵךְ אִתִּי, לֹא אֵלֵךְ.

Neun Knaben, תִּשְׁעָה נְעָרִים. Neun Mädchen, תֵּשַׁע יְלָדוֹת.

Neunhundert, תְּשַׁע מֵאוֹת.

Neunte, der, die, תְּשִׁיעִי, תְּשִׁיעִית. Am neunten des Monats בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ.

Neuntel, das, תְּשִׁיעִית.

Neunjährig, בֶּן, בַּת תֵּשַׁע שָׁנִים. Ein neunjähriges Mädchen נַעֲרָה בַת תֵּשַׁע שָׁנִים.

Neunzig, תִּשְׁעִים.

Neunzigste Tag, der, יוֹם הַתִּשְׁעִים. Der neunzigste Geburtstag, יוֹם הַתִּשְׁעִים מֵעֵת הֻלֶּדֶת אוֹתוֹ (oder) מִיּוֹם הִוָּלְדוֹ.

Neunzehn, תִּשְׁעָה עָשָׂר, (weibl.) תְּשַׁע עֶשְׂרֵה.

Neunzehnte, am Neunzehnten des Monats בְּתִשְׁעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ. Im neunzehnten Jahre בִּשְׁנַת תְּשַׁע עֶשְׂרֵה.

Neuerdings, s. Abermals.

Nebst, s. Sammt.

Nebel, der, קִיטוֹר, אֵד; ein dichter Nebel עֲרָפֶל.

Nebelige Tage, יְמֵי עָנָן וַעֲרָפֶל.

Neben, ein Vorwort, welches auf die Frage wo? die dritte, und auf die Frage wohin? die vierte Endung erfordert, אֵצֶל, עִם, עַל, לְיַד, עַל יַד. Er stand neben mir עָמַד אֶצְלִי. Sie stellten sich neben die Kühe וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת. Wenn er sitzt neben den ältesten des Landes, בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אָרֶץ. Neben die Edlen ihn zu setzen לְהוֹשִׁיבוֹ עִם נְדִיבִים. Er stand neben Ihnen נִצָּב עֲלֵיהֶם. Er stellt sich neben sie הִתְיַצֵּב עֲלֵיהֶם.

Nebenan, אֵצֶל, עַל יַד. Ich wohne nebenan bei deines Bruders Haus בֵּית מְעוֹנִי הוּא קָרוֹב לְבֵית אָחִיךָ.

Neben einander, s. Einander.

Nebenbuhlerin, die, ihre — צָרָתָהּ. Eine Nebenbuhlerin sein צָרַר.

Nebenwort, das, תֹּאַר הַפֹּעַל*. Jetzt, heute, schnell kommen, בּוֹא הַיּוֹם, עַתָּה, מְהֵרָה. Drinnen, draußen stehen, עָמֹד בַּבַּיִת, בַּחוּץ. Er saß dort, יָשַׁב שָׁם. Zusammen gehen, הָלֹךְ יַחְדָּו. Er will vielleicht nicht kommen, אוּלַי לֹא יֹאבֶה לָבוֹא.

Neger, der, כּוּשִׁי, s. Mohr.

Negerin, die, כּוּשִׁית.

Nehmen, 1) Geld von Jemanden לָקַח כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ. Sich eine Frau — לָקַח, נָשָׂא לוֹ אִשָּׁה. 3) Jemanden zu sich in das Haus, אָסַף אִישׁ אֶל בֵּיתוֹ. 4) Ich habe heute noch nichts zu mir genommen לֹא בָא בְּפִי אֹכֶל וּמַשְׁקֶה הַיּוֹם. 5) Einem das Leben — לָקַח נֶפֶשׁ אִישׁ. 6) Eine Festung — לָכֹד עִיר מִבְצָר. Die Lade Gottes wurde genommen נִלְקַח, נִלְקְחָה אֲרוֹן אֱלֹהִים. 7) Etwas zu Herzen — הָשֵׁב אֶל לִבּוֹ.

Nehmen, das, לְקִיחָה*.

Nähe, die, der Stadt, קִרְבַת הָעִיר. Er ist in deiner — קָרוֹב הוּא אֵלֶיךָ.

Nähen, ein Kleid, תָּפֹר בֶּגֶד.

Näher als, קָרוֹב מִן. Er kam immer näher הָלַךְ הָלוֹךְ וְקָרֵב.

Nähern, als er sich näherte, nach Egypten zu kommen כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה. Wir wollen uns der Stadt — נִקְרְבָה אֶל הָעִיר.

Nähren, Jemand mit Etwas, הֶאֱכִיל אִישׁ אֶת, מִן. Sich von Brod und Fleisch — אָכֹל לֶחֶם וּבָשָׂר. לְהַחֲיוֹת נַפְשׁוֹ, חָיָה עַל לֶחֶם וּבָשָׂר.

Nett, s. Niedlich.

Netz, das, 1) des Fischers, des Vogelstellers, des Jägers, מָצוֹד, plur. מְצוֹדִים; מְצוּדָה, plur. מְצוּדוֹת; רֶשֶׁת; פַּח, plur. פַּחִים; מִכְמָר, plur. מַכְמֹרִים; מִכְמֶרֶת, מִכְמֹרֶת; חֵרֶם, plur. חֲרָמִים. Er zieht es in sein Netz יְגֹרֵהוּ בְחֶרְמוֹ, s. Ausbreiten, Stellen. 2) Die Netze (über die Haare

der Frauen), שְׁבִיסִים. 3) Ueber der Leber, s. Leberlappen.

Netzförmige Arbeit, eine, מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת.

Nächtliche Erscheinungen, מַרְאוֹת הַלַּיְלָה.

Nächst, die Stadt, welche am nächsten liegt dem Erschlagenen, הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל הֶחָלָל.

Nächste, der, רֵעַ. Liebe deinen Nächsten wie dich selbst וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ.

Nächstens, בְּקָרוֹב.

Nämlich, 1) als Nebenwort. Ich habe drei Edelsteine gekauft, nämlich einen Diamant und zwei Saphire, קָנִיתִי שְׁלשָׁה אֲבָנִים יְקָרוֹת שָׁמִיר וּשְׁנֵי סַפִּירִים. 2) Am nämlichen Tage בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה, s. Derselbe.

Nennwort, das, *שֵׁם דָּבָר.

Nennen, er nanhte ihn Josef קָרָא שְׁמוֹ יוֹסֵף. Wie nennst du dich? מַה־שְּׁמֶךָ. Ich nenne dich אֲכַנְּךָ. Sich nach Einem — הִקָּרֵא בְשֵׁם אִישׁ.

Nest, das, קֵן.

Nessel, die, חָרוּל, plur. חֲרֻלִּים.

Neffe, der, mein — בֶּן אָחִי, בֶּן אֲחוֹתִי.

Necken, Jemanden, הָתֵל בְּאִישׁ.

Neckerei, die, *הִתּוּל.

Nerven, die, *וְרִידִים.

Närrin, die, אֵשֶׁת כְּסִילוּת, אִשָּׁה מְשֻׁגַּעַת.

Närrisch werden, הִשְׁתַּגֵּעַ.

S* ס

Sabbath, der, יוֹם הַשַּׁבָּת (יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה). Hexen-Sabbath, הוֹלְלוֹת הַמְכַשְּׁפוֹת. Sabbathe, שַׁבָּתוֹת.

Sabbath-Jahr, das, שְׁנַת שַׁבָּתוֹן.

Sadduzäer, die, *צַדּוּקִים.

Satan, der, הַשָּׂטָן.

Satanisch, eine satanische Bosheit, רָעָה כְּרִשְׁעַת הַשָּׂטָן.

Saturn, der, Stern, *שַׁבְּתַאי.

Satyr, der Waldgott, שָׂעִיר. Die Satyren שְׂעִירִים.

*) Siehe die Anmerkung zu dem Buchstaben ו.

Satyrisch sein, שַׁנֵּן לְשׁוֹנוֹ. Satyrische Gedichte, *שִׁירֵי הִתּוּל.

Satyre, die, שְׁנִינָה, *דִּבְרֵי הִתּוּל.

Satrap, der, אֲחַשְׁדַּרְפָּן. Satrapen, אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים.

Salinen, die, s. Salzsiedereien.

Salpeter, der, נֶתֶר.

Samum, der, ein glühender Wind רוּחַ זִלְעָפוֹת רוּחַ מָוֶת.

Sandale, die, נַעַל, plur. נְעָלִים; *סַנְדָּל, סַנְדָּלִים.

Sandelholz, das, rothes, עֲצֵי הָאַלְמֻגִּים.

Sanhedrin, das, סַנְהֶדְרִין, s. Sinedrium.

Saphir, der, סַפִּיר, plur. סַפִּירִים.

Sodomiterei, die, חַטַּאת אַנְשֵׁי סְדֹם, חַטַּאת מִשְׁכָּב נֶגֶד דֶּרֶךְ הַטֶּבַע.

Soldat, der, אִישׁ מִלְחָמָה, אִישׁ שָׂכִיר לַעֲבוֹד בַּצָּבָא.

Soldatisch, כְּדֶרֶךְ אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Sorte, die, מִין, s. Art.

Subtrahiren, גָּרַע מִן.

Subjekt, das, bei den Grammatikern, *נוֹשֵׂא.

Substantiv, das, *שֵׁם עֶצֶם.

Subsistenz, die, er fand in der großen Stadt seine Subsistenz nicht, לֹא יָכוֹל לִמְצוֹא לֶחֶם חֻקּוֹ בָּעִיר הַגְּדוֹלָה. s. Unterhalt.

Summe, die, eine Summe Geldes *סַךְ הַכֶּסֶף, s. Hauptzahl, Anzahl.

Syllogismus, *הֶקֵּשׁ.

Symbol, das, אוֹת.

Symbolisch, *בְּדֶרֶךְ דִּמְיוֹן.

Sympathie, die, s. Uebereinstimmung.

Symphonie, die, סוּמְפֹּנְיָה. (Von einem sogenannten Musikstück) מַעֲרֶכֶת זִמְרָה.

Synagoge, die, *בֵּית הַכְּנֶסֶת, בֵּית תְּפִלַּת הַיְּהוּדִים.

Synode, die große, *אַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה.

Synonimische Hauptwörter, *שֵׁמוֹת נִרְדָּפִים.

Syntax, die, מַעֲרֶכֶת הַמִּלִּים לְמַאֲמָר שָׁלֵם, s. Wortfügung.

Synedrium, das, *סַנְהֶדְרִין.

System, das, s. Grundsatz.

Sykomore, die, Maulbeerfeigenbaum, שִׁקְמָה, plur שִׁקְמִים, שִׁקְמוֹת.

Sensation, die, s. Aufsehen.

Sentenz, die, Richterspruch, מִשְׁפָּט חָרוּץ.

Sekte, die, כַּת*.

Seraph, der, שָׂרָף. Seraphim, שְׂרָפִים.

Servilbuchstaben, die, אוֹתוֹת שִׁמּוּשִׁיּוֹת*.

Serviette, die, מַפָּה*.

Skorpion, der, 1) das Thier, עַקְרָב, plur. עַקְרַבִּים. 2) Eine Art Geißel. Mit Skorpionen züchtigen, יַסֵּר בְּעַקְרַבִּים.

Skorpionenstich, der, נְשִׁיכַת, עֲקִיצַת עַקְרָב*.

Sklavin, die, אָמָה. Sklavinnen, אֲמָהוֹת.

Sklavisch, eine sklavische Arbeit, עֲבֹדַת עֶבֶד.

Sklave, der, עֶבֶד, plur. עֲבָדִים.

Sklaverei, die, עַבְדוּת.

Skelett, das, עַצְמוֹת הַמֵּת.

E Ae ע

Ebbe, die, עֵת חָסֹר מֵי הַיָּם, עֵת שׁוּב מֵי הַיָּם מֵעַל שְׂפָתוֹ.

Ebnen, den Weg, יַשֵּׁר הַדֶּרֶךְ; den Erdboden, שַׁוֵּה פְּנֵי הָאֲדָמָה.

Eben, der Weg ist, יָשָׁר הַדֶּרֶךְ.

Eben, ich komme, עַתָּה בָּאתִי. Er macht es eben so, עֹשֶׂה כָזֹאת. Eben damals, בָּעֵת הַהִיא. Das ist es eben, was mir mißfällt, הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר יֵרַע בְּעֵינַי.

Ebenbild, das, er ist das Ebenbild seines Vaters צַלְמוֹ כְּצֶלֶם אָבִיו.

Ebenholz, das, הָבְנִים.

Ebene, die, מִישׁוֹר, עֲרָבָה. Die Ebenen, עֲרָבוֹת.

Ebenfalls, er wird ebenfalls kommen גַּם הוּא יָבוֹא; s. Gleichfalls.

Eber, der, חֲזִיר הַיַּעַר.

Eggen, einen Acker, שַׂדֵּד אֲדָמָה.

Egel, der, s. Blutegel.

Edikt, das, des Königs, דַּת הַמֶּלֶךְ.

Edel, 1) dem Stande nach, אָצִיל, נָגִיד, נָדִיב. Die Edlen, אֲצִילִים, נְגִידִים, נְדִיבִים, חוֹרִים. 2) Edles Metall מַתֶּכֶת יְקָרָה*. Edle Reben שֹׂרֵק, שֹׂרֵקָה. Die edelsten Gewürze בְּשָׂמִים רֹאשׁ. 3) Der Edle sinnt auf Edles נָדִיב נְדִיבוֹת יָעַץ. Edles rede ich נְגִידִים אֲדַבֵּר. Eine edle Seele נֶפֶשׁ יְקָרָה.

Edelleute, die, אֲצִילִים, חוֹרִים.

Edelmann, der, אָצִיל.

Edelmuth, der, רוּחַ נְדִיבָה. Sein Edelmuth נְדִיבוֹת רוּחוֹ.

Edelmüthig, er ist, אִישׁ נְדִיבוֹת, רוּחַ נְדִיבָה בְּקִרְבּוֹ הוּא.

Edelstein, der, אֶבֶן יְקָרָה.

Aehnlich sein, er ist ihm, יִדְמֶה לוֹ, אֵלָיו; s. Gleich, Gleichen.

Aehnlichkeit, die, דְּמוּת, דִּמְיוֹן.

Ehe die Sonne untergeht בְּטֶרֶם תָּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, לִפְנֵי בוֹא הַשֶּׁמֶשׁ. Ehe Er noch die Erde geschaffen עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ.

Ehe, die, נִשּׂוּאִים*.

Ehebund, der, הִתְחַבְּרוּת אִישׁ אֶל אֵשֶׁת בְּרִיתוֹ.

Ehebruch, der, נִאֻפִים, נַאֲפוּפִים; ihn begehen נָאֹף, נָאַף.

Ehebrechen, נָאֹף, נָאַף.

Ehebrecher, der, נֹאֵף אִשָּׁה. Die Brut des Ehebrechers זֶרַע מְנָאֵף.

Ehebrecherin, die, אִשָּׁה מְנָאֶפֶת.

Ehebrecherische Weiber, נָשִׁים נֹאֲפוֹת, מְנָאֲפוֹת.

Ehegattin, die, seine — אִשְׁתּוֹ.

Ehegatte, der, ihr — אִישָׁהּ.

Ehegenossin, die, seine — חֲבֶרְתּוֹ, אֵשֶׁת בְּרִיתוֹ.

Ehegestern, שִׁלְשֹׁם.

Ehedem, לְפָנִים.

Eheweib, das, s. Ehegattin.

Ehelos, s. Ledig.

Eheliche Kinder, יַלְדֵי אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ.

Ehelichen, ein Frauenzimmer, לָקַח לוֹ אִשָּׁה, s. Heirathen.

Eheleute, die, אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ.

Ehemals, לְפָנִים, בְּיָמִים עָבְרוּ.

Ehemann, der, בַּעַל אִשָּׁה, s. Ehegatte.

Ehestens, בְּקָרוֹב.

Ehepakten, die, תְּנָאִים*.

Eher, er ist eher angekommen, als sein Bruder בָּא לִפְנֵי בוֹא אָחִיו.

Ehern, נָחוּשׁ; Eherne Thore werde ich sprengen דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה אֲשַׁבֵּר; (fig.) sie hat eine eherne Stirne, hat kein Schamgefühl מֵצַח נְחוּשָׁה לָהּ מֵאֲנָה הִכָּלֵם.

Ehestand, der, *יְמֵי הַנִּשּׂוּאִים.

Ehestiftung, die, *שִׁדּוּךְ.

Ehestifter, der, *שַׁדְּכָן.

Ehescheidung, die, כְּרִיתוּת.

Ehrbare Frauen, נָשִׁים אֲשֶׁר דַּרְכָּן נָאוָה.

Ehrbegierde, die, תְּשׁוּקַת הַכָּבוֹד, חֶמְדַּת הַכָּבוֹד.

Ehrgierig, s. Ehrsüchtig.

Ehrwürdige Greise, זְקֵנִים אֲשֶׁר נָאוָה לָהֶם כָּבוֹד.

Ehrsucht, die, תְּשׁוּקָה עַזָּה אֶל הַכָּבוֹד.

Ehrsüchtig sein, הִתְאַוָּה מְאֹד אֶל הַכָּבוֹד, רָדַף כָּבוֹד.

Ehrlose Menschen, שְׁפָלִים וּנְבְזִים.

Ehrlich, יָשָׁר, s. Redlich.

Ehrlichkeit, die, יֹשֶׁר לֵב.

Ehre, die, כָּבוֹד. Einem Ehre anthun, erweisen, עָשָׂה, נָתַן כָּבוֹד לְאִישׁ. Ehre erlangen, מָצָא, תָּמַךְ כָּבוֹד.

Ehren, Jemanden, כִּבֵּד אִישׁ. Ehre deinen Vater und deine Mutter כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ. Ein geehrter Mann אִישׁ נִכְבָּד.

Ehrenwerth, er ist, לוֹ נָאוָה כָבוֹד.

Ehrenrührige Reden, *דְּבָרִים הַנֹּגְעִים בִּכְבוֹד אִישׁ.

Ehrenschänder, der, הַמֵּשִׂים כְּבוֹד אִישׁ לִכְלִמָּה.

Ehrfurcht, (in den rabbinischen Schriftstellern) יִרְאַת הָרוֹמְמוּת. Ich werfe mich nieder in Ehrfurcht gegen dich אֶשְׁתַּחֲוֶה בְּיִרְאָתֶךָ.

Ehrvergessene Menschen, אֲנָשִׁים אֲשֶׁר כְּאַיִן נֶחְשַׁב לָהֶם כְּבוֹדָם.

Aehre, die, שִׁבֹּלֶת. Zwei Aehren, שְׁתֵּי שִׁבֳּלִים. Die Gerste hatte Aehren הַשְּׂעֹרָה אָבִיב.

Aehrenleser, der, מְלַקֵּט שִׁבֳּלִים.

Evangelium, das, *סֵפֶר הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה, אֶבֶן גִּלָּיוֹם.

Evangelisten, die, *מְבַשְּׂרֵי דִבְרֵי הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה.

Ewig Leben, חָיָה לְעוֹלָם, לָנֶצַח. Der Ewiglebende צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת — חַי הָעוֹלָם. Seine Huld besteht — צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד. Der ewige Schlaf שְׁנַת עוֹלָם. Ewige Trümmer מַשּׁוּאוֹת נֶצַח. Ewiger Vater אֲבִי עַד, s. Immer.

Ewiglich, s. Ewig.

Ewigkeit, die, von Ewigkeit bis in — מֵעוֹלָם עַד לְעוֹלָמִים. In Ewigkeiten עֲדֵי עוֹלְמֵי עַד, עוֹלָם מֵעוֹלָם, מִנִּי עַד. Von Ewigkeit her לָנֶצַח נְצָחִים. Die Ewigkeit Gottes *נִצְחוּת אֱלֹהַּ.

Esel, der, חֲמוֹר, plur. חֲמוֹרִים; ein wilder, פֶּרֶא, plur. פְּרָאִים; עָרוֹד; als Schimpfwort, בַּעַר כַּחֲמוֹר.

Eselin, die, אָתוֹן, plur. אֲתוֹנוֹת.

Eselsfüllen, das, עַיִר, plur. עֲיָרִים; בֶּן אֲתוֹן.

Aether, der, שַׁחַק, טֹהַר הַשָּׁמַיִם.

Aetherisch, s. Geistig.

Etwa, 1) sind etwa keine Gräber in Egypten? הֲמִבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם. Wenn etwa Jemand käme, אִם יָבוֹא אִישׁ. 2) Etwa zehn Jahre כְּעֶשֶׂר שָׁנִים.

Etwas, 1) etwas Wichtiges דָּבָר גָּדוֹל. Sage Niemanden etwas davon אַל תַּגֵּד לְאִישׁ דְּבָרֵנוּ זֶה. 2) Etwas Speise, מְעַט אֹכֶל.

Etliche Tage, יָמִים מִסְפָּר, אֲחָדִים.

Echo, das, s. Widerhall.

Echt, ein echter Wein יַיִן לֹא מָהוּל. Echtes Silber כֶּסֶף מְזֻקָּק.

Aechten, Jemanden, הֶחֱרִים אִישׁ.

Aechzen, אָנַק, הֶאֱנִק, נָאַק.

Aechzen, das, אֲנָקָה, נְאָקָה.

Elbogen, der, אַמַּת אִישׁ, *הַזְּרוֹעַ הַתַּחְתּוֹנָה.

Aeltest, sein ältester Sohn בְּנוֹ הַבְּכוֹר. Der Aelteste nach seinem Alter הַבְּכוֹר כִּבְכֹרָתוֹ.

Aelter, sein älterer Bruder אָחִיו הַגָּדוֹל, s. Alt.

Eltern, die, seine — אָבִיו וְאִמּוֹ, הוֹרָיו, אֲבוֹתָיו.

Elternlos, יָתוֹם, יְתוֹמָה, יְתוֹמִים. Sie ist, אֵין לָהּ אָב וָאֵם.

Eltervater, s. Großvater.

Elle, die, אַמָּה. Zwei Ellen אַמָּתַיִם. Zehn — עֶשֶׂר אַמּוֹת, עֶשֶׂר בָּאַמָּה.

Elegie, die, s. Trauergedicht.

Element, das, s. Grundstoff.

Elementarbuch, das, *סֵפֶר יְסוֹדֵי הַלָּשׁוֹן.

Elend, 1) Elend bin ich und welke hin עָנִי אֲנִי וְגֹוֵעַ. Er führt ein elendes Leben יְמֵי עָנִי יָמָיו. 2) Ein elender Wein יַיִן אֲשֶׁר לֹא יִשָּׁתֶה מֵרֹעַ. Ein elendes Gedicht שִׁיר תָּפֵל. Ein elender Trost, נֶחָמַת עָמָל. Eine elende Hütte *סֻכָּה פְּחוּתָה. 3) Hinweg, Elender! סוּר מִפָּנַי נָבָל.

Elend, das, עֳנִי. Das Elend deiner Magd עֳנִי אֲמָתֶךָ.

Elefant, der, *פִּיל.

Elfenbein, das, שֵׁן, שֶׁנְהַבִּים.

Embrio, das, eines Menschen גֹּלֶם הָאָדָם.

Emsig, er ist, חָרוּץ הוּא. Emsige Menschen חָרוּצִים.

Emsigkeit, die, *חֲרִיצוּת.

Emporblicken, נָשָׂא עֵינָיו מָרוֹם, פָּנָה לְמַעְלָה.

Emporbeben, mein Herz bebt empor יִתַּר לִבִּי מִמְּקוֹמוֹ.

Emporheben, das Haupt, הֵרִם רֹאשׁ.

Emporfliegen, von Vögeln הִגְבִּיהַּ עוּף.

Emporkommen, עָלָה מַעְלָה מַעְלָה. Er kam empor גָּדַל.

Emporragen, über das ganze Volk גָּבַהּ מִכָּל הָעָם.

Empörung, die, מֶרֶד.

Empören, 1) sich gegen Jemanden מָרַד בְּאִישׁ. 2) Diese That hat mich empört הָמָה, נִסְעַר לִבִּי עַד מְאֹד בְּשָׁמְעִי הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה. Die empörten Wellen גַּלֵּי הַיָּם הַהוֹמִים, יָם נִגְרָשׁ.

Empörer, der, מוֹרֵד, plur. מוֹרְדִים.

Empfang, der, *קִבּוּל, קַבָּלָה.

Empfangen, 1) Geld von Jemanden לָקַח, קִבֵּל כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ. Er empfängt Segen von Gott יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ. 2) Vom Weibe, הָרָה.

Empfindung, die, *הַרְגָּשָׁה.

Empfinden, טָעַם, הִרְגִּישׁ, s. Fühlen.

Empfehlen, ich werde dich ihm auf das angelegentlichste — אַפְגִּיעַ בּוֹ לְךָ. Ich empfehle dir diese Sache אֲבַקֵּשׁ מִלְּפָנֶיךָ לָשִׁית לִבְּךָ לַדָּבָר הַזֶּה.

Empfängniß, die, הֵרָיוֹן.

Eng sein, צוּר, צָרַר, אוּץ. Die Decke ist zu eng הַמַּסֵּכָה צָרָה. Ein enger Ort מָקוֹם צַר. Wenn dir das Gebirge zu eng ist כִּי אָץ לְךָ הָהָר.

Aengstigen, Jemanden הֵצִיק, הֵצַר, הִפְחִיד אִישׁ. Ich ängstige mich אֶפְחַד פַּחַד, צַר לִי, לְאִישׁ דֹּאֵג אֲנִי מְאֹד.

Aengstlich, er ist חָרֵד הוּא. Er geht bei all seinem Thun sehr ängstlich zu Werke בְּכָל מַעֲשָׂיו וּפְעוּלוֹתָיו הוּא מְפַחֵד תָּמִיד.

Enge, die, מֵצַר; (fig.) Einen in die Enge treiben הֵצַר לְאִישׁ.

Engel, der, מַלְאָךְ, מַלְאַךְ אֱלֹהִים, plur. מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים, בְּנֵי הָאֱלֹהִים.

Endigen, 1) eine Arbeit כִּלָּה, הִשְׁלִים מְלָאכָה; eine Rede כִּלָּה לְדַבֵּר; einen Streit הִשְׁבִּית רִיב. 2) Die Grenze endigt sich am Meere תּוֹצְאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה. Hier endigt sich der Wald, פֹּה קְצֵה הַיַּעַר.

Endlos, אֵין קֵץ.

Endlich, 1) ein endliches Wesen יְקוּם אֲשֶׁר יִכְלֶה. 2) Ich habe endlich das Geld bekommen קִבַּלְתִּי הַכֶּסֶף אַחֲרֵי הוֹחִילִי יָמִים רַבִּים.

Ende, das, 1) vom Raume קָצֶה, קֵצֶה, קָצָה, seltener קֵץ, סוֹף. Die Enden der Erde קַצְוֵי, אַפְסֵי אָרֶץ, קְצוֹת, כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. 2) Von der Zeit. Das Ende des Krieges קֵץ הַמִּלְחָמָה. Am Ende des Jahres בְּאַחֲרִית, בְּצֵאת הַשָּׁנָה. Bis zu Ende des Jahres עַד כְּלוֹת, עַד תֹּם הַשָּׁנָה. Vom Anfang bis ans Ende מֵרֹאשׁ עַד סוֹף. 3) Unser Ende ist nahe קָרוֹב קִצֵּנוּ. Das Ende aller Menschen סוֹף כָּל הָאָדָם. Mein Ende sei wie das Seinige תְּהִי אַחֲרִיתִי כָּמֹהוּ. 4) Der Zahl nach. Die Wagen nehmen kein Ende אֵין קֵצֶה לַמֶּרְכָּבוֹת. 5) Das Geld ist zu Ende תַּם אָפֵס הַכָּסֶף.

Enden, möge doch die Bosheit der Frevler — יִגְמָר נָא רַע רְשָׁעִים. Deine Jahre enden nie שְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ, s. Endigen.

Aenderung, die, *שִׁנּוּי. Aenderungen שִׁנּוּיִם.

Aendern, den Namen הֵסֵב שֵׁם; den Lohn הֶחֱלִיף מַשְׂכֹּרֶת; seinen Ausspruch שִׁנָּה מוֹצָא שְׂפָתָיו.

Entzweck, der, *תַּכְלִית.

Entarten, s. Ausarten.

Entäußern, sich einer Sache, נָטַשׁ דָּבָר, חָדַל מִדָּבָר.

Entbindung, die, עֵת לֶדֶת הָאִשָּׁה.

Entbinden, sie ist von einem Mädchen entbunden worden יָלְדָה, הִמְלִיטָה נְקֵבָה.

Entblößung, die, מַחְשׂף, *גִּלּוּי.

Entblößen, den Arm, חָשַׂף זְרוֹעַ; Die Scham, גִּלָּה עֶרְוָה, הֶעֱרָה אֶת. Das Haupt, durch Abscheeren, פָּרַע ראשׁ. Ein entblößtes Haupt ראשׁ פָּרוּעַ; das Schwert, שָׁלַף, הֵרִיק חֶרֶב. Sich —, הִתְגַּלָּה, הִתְעָרָה.

Entblättern, er entblättert Wälder, יֶחֱשׂף יְעָרוֹת.

Entbehrlich, אֲשֶׁר אֵין צֹרֶךְ בּוֹ.

Entbehren, Etwas, חָסֵר דָּבָר.

Entbrennen, sein Zorn entbrannte, חָרָה, בָּעַר אַפּוֹ.

Entglühen, ihre Liebe entglühte gegen ihren Sohn נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ עַל בְּנָהּ.

Entgegen, Vorwort. 1) Jemanden entgegen gehen הָלַךְ לִקְרַאת אִישׁ. 2) Einem entgegen sein הָיָה לְשָׂטָן לְאִישׁ, *הִתְנַגֵּד לְאִישׁ.

Entgegengesetzt, הָפַךְ, *הָפוּךְ.

Entgehen, 1) Einer Strafe הִנָּצֵל מֵעֹנֶשׁ. 2) Kein Wort ist mir entgangen לֹא נִכְחַד מִמֶּנִּי דָּבָר.

Entgelten lassen, Jemanden Etwas שִׁלֵּם לְאִישׁ גְּמוּלוֹ.

Entdecken, ein Geheimniß גִּלָּה סוֹד.

Enthalten, 1) in sich fassen, von Gefäßen הֵכִיל. Dieses Buch enthält nichts Neues אֵין דָּבָר חָדָשׁ בַּסֵּפֶר הַזֶּה. 2) Sich des Weines מָנַע יַיִן מִפִּיו; vom Nasiräer הִזִּיר מִיַּיִן. Sie sollen sich der Heiligthümer — יִנָּזְרוּ מִקָּדָשִׁים. Wenn nur die Leute sich der Weiber enthalten haben אִם נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים אַךְ מֵאִשָּׁה. Sich der Thränen — מָנַע עֵינָיו מִדִּמְעָה; Sich der Worte — עָצַר בְּמִלִּים. Ich konnte mich nicht enthalten, ihm einen Verweis zu geben לֹא יָכֹלְתִּי לַעְצֹר בְּרוּחִי מִגְּעֹר בּוֹ.

Enthusiasmus, der, s. Begeisterung.

Enthaupten, Jemanden, כָּרַת ראשׁ אִישׁ, הֵסִיר ראשׁ אִישׁ מֵעָלָיו.

Enthüllen, Etwas, גִּלָּה דָבָר. Fig. Die Zukunft enthüllte sich seinem Blicke נִגְלוּ לוֹ הָאֹתִיּוֹת.

Entheiligen, s. Entweihen.

Entheben, enthebe mich dieser Arbeit אַל תִּתֵּן עָלַי אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת.

Entwaffnen, Soldaten, הִפְשִׁיט אַנְשֵׁי מִלְחָמָה אֶת כְּלֵיהֶם.

Entwöhnen, ein Kind גָּמַל יֶלֶד. Der Entwöhnte גָּמוּל, auch גְּמוּל מֵחָלָב.

Entwurf, der, 1) eines Gebäudes תַּבְנִית, דְּמוּת הַבִּנְיָן. 2) Er vereitelt die Entwürfe der Schlauen מֵפֵר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים.

Entwurzeln, Bäume, שֵׁרֵשׁ עֵצִים.

Entwürdigen, den Thron, נִבֵּל כִּסֵּא. Ich bin entwürdigt הָיִיתִי זוֹלֵלָה.

Entwischen, הִמָּלֵט.

Entweihung, die, *חִלּוּל.

Entweihen, den Tempel, חִלֵּל הַמִּקְדָּשׁ. Er entweihe nicht sein Wort לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ. Ein Entweihter חָלָל, (weibl.) חֲלָלָה.

Entweichen, aus einer Stadt, בָּרַח מִתּוֹךְ הָעִיר.

Entweder, s. Oder.

Entwenden, Geld, גָּנַב כֶּסֶף.

Entwerfen, Etwas, einen Abriß machen, עָשָׂה דְּמוּת דָּבָר, תֵּאֵר אֶת. Pläne, חָשַׁב מַחֲשָׁבוֹת.

Entsagen, einer Erbschaft, חָדַל מִמִּשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה, נָטַשׁ אֶת הַיְרֻשָּׁה.

Entsiegeln, einen Brief פָּתַח אִגֶּרֶת חֲתוּמָה.

Entsündigung, die, das Wasser, der — מֵי חַטָּאת.

Entsündigen, Einen, חִטֵּא אִישׁ.

Entsinnen, s. Erinnern.

Entsetzlich Schreien, צָעַק צְעָקָה גְדוֹלָה עַד מְאֹד. Eine entsetzliche That מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר עָלָיו יִשֹּׁם הַשֹּׁמֵעַ.

Entsetzen, 1) Jemanden seines Amtes הֵסִיר אִישׁ מִפְּקֻדָּתוֹ, שִׁלַּח אִישׁ מִמִּשְׁמַרְתּוֹ. 2) Eine Stadt בּוֹא לְעֶזְרַת עִיר נְצוּרָה. 3) Sich über Etwas שָׁמַם הִשְׁתּוֹמֵם, שָׂעַר שַׂעַר עַל דָּבָר.

Entsetzen, das, שַׁמָּה, שִׁמָּמוֹן, זְוָעָה. Entsetzen ergreift mich, *אֲחָזַנִי שַׂעַר.

Entseelt er fiel entseelt zu Boden יָצְאָה נַפְשׁוֹ בְּנָפְלוֹ אַרְצָה.

Entthronen, man hat ihn entthront הוֹרִידוּהוּ, הֲדִיחוּהוּ מִכִּסֵּא מַלְכוּתוֹ.

Enttäuschen, nun bin ich enttäuscht עַתָּה סָר מִמֶּנִּי הַמַּשָּׁאוֹן, עַתָּה נִפְקְחוּ עֵינָי.

Entladen, s. Abladen, Entledigen.

Entlang, den Fluß oder des Flusses — לְאֹרֶךְ הַנָּהָר, s. Längs.

Entlassen einen seiner Bürde הֵסַר סֵבֶל מֵעַל שְׁכֶם אִישׁ.

Entlassung, die, שִׁלּוּחִים. Er hat seine Dienstentlassung erhalten נִשְׁלַח לְנַפְשׁוֹ מִפְּנֵי מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתוֹ.

Entlassen, seinen Diener שִׁלַּח מְשָׁרְתוֹ. Nachdem er sie entlassen hatte אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ. Er entließ die Abtheilungen nicht לֹא פָטַר אֶת הַמַּחְלְקוֹת.

Entlarven, (bildlich) הֵסַר הַמַּסְוֶה מֵעַל פְּנֵי אִישׁ (so viel als:) גִּלָּה, עֲוֹנוֹת בַּחֹשֶׁךְ בְּפָנָיו. Das Laster, חַטֹּאת הַנֶּעְלָמִים.

Entlocken, er hat mir das Geheimniß entlockt פִּתַּנִי וְגִלִּיתִי לוֹ הַסּוֹד. Er hat ihm in betrügerischer Weise sein Geld entlockt בְּתוֹךְ וּמִרְמָה פִּתָּהוּ וַיּוּכַל: לְהוֹצִיא כַּסְפּוֹ מִיָּדוֹ.

Entlauben, s. Entblättern.

Entlaufen, sein Knecht ist, בָּרַח עַבְדּוֹ מֵאִתּוֹ.

Entleiben, sich, שִׁחֵת אִבֵּד נַפְשׁוֹ.

Entlegen, s. Ablegen.

Entledigen, sich einer Last הֵסַר סֵבֶל מֵעַל שִׁכְמוֹ; Sich der Sorgen, הֵסַר דְּאָגָה מִלִּבּוֹ.

Entlehnen, Geld von Jemanden, לָוָה כֶסֶף מֵאִישׁ.

Entmannen, ein Entmannter, סָרִיס, כְּרוּת שָׁפְכָה.

Entnervt, er ist, כָּלָה, תַּם כֹּחוֹ.

Entehren, eine Jungfrau, טִמֵּא בְתוּלָה.

Enterben, er hat ihn enterbt, לֹא נָתַן לוֹ יְרֻשָּׁה עִם בָּנָיו, הֵסֵב יְרֻשָּׁתוֹ לַאֲחֵרִים.

Entfahren, 1) das Eisen entfährt dem Stiel וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ. 2) Es sind ihm Worte entfahren בִּטֵּא בִשְׂפָתָיו.

Entfalten, die Rose entfaltet sich הַשּׁוֹשַׁנָּה תִּפָּתַח עָלֶיהָ.

Entfallen, 1) das Schwert entfiel seiner Hand נָפַל הַחֶרֶב מִיָּדוֹ; fig. der Muth entfiel Ihnen יָצָא, נָפַל לִבָּם. 2) Sein Name ist mir — שְׁכַחְתִּי שְׁמוֹ.

Entvölkern, ein Land, הִמְעִט אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ.

Entführen, ein Mädchen הוֹלִךְ יַלְדָּה אִתּוֹ בְּחָזְקָה, גָּזַל יַלְדָּה.

Entflammen, vom Zorne, בָּעַר, חָרָה.

Entfliegen, der Vogel ist mir entflogen הַצִּפּוֹר עָף, הִתְעוֹפֵף מִמֶּנִּי.

Entfliehen, נוּס, בָּרַח.

Entfließen, Thränen entflossen seinen Augen יָרְדוּ עֵינָיו דְּמָעוֹת.

Entfesseln, Einen, פִּתַּח מוֹסְרֵי אִישׁ.

Entfärben, er entfärbte sich פָּנָיו קִבְּצוּ פָארוּר, (kaldäisch) וְזִיוֹהִי שְׁנוֹהִי.

Entfernung, die, 1) die Handlung des Entfernens רִחוּק*. 2) Es sei eine Entfernung zwischen euch und ihr, bei zwei tausend Ellen רָחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינָיו כְּאַלְפַּיִם אַמָּה.

Entfernt, רָחוֹק, רְחוֹקָה, s. Fern.

Entfernen, Einen, רִחַק, הִרְחִיק אִישׁ מִן. Entfernt euch nicht zu weit von der Stadt אַל תַּרְחִיקוּ מִן הָעִיר; fig. seine Freunde entfernen sich jetzt von ihm רֵעָיו יִרְחֲקוּ עַתָּה מִמֶּנּוּ. Entferne den Verdruß von deinem Herzen הָסֵר כַּעַס מִלִּבֶּךָ.

Entfremden, meinen Brüdern bin ich entfremdet worden מוּזָר הָיִיתִי לְאֶחָי.

Entzwei reißen, schneiden, קָרַע, כָּרַת, גָּזַר לִשְׁנַיִם.

Entzweien, Freunde, שִׁית אֵיבָה, שִׁלַּח מְדָנִים בֵּין רֵעִים. Sie haben sich entzweiet נִפְרְדוּ לְבוֹתָם*.

Entziehen, Einem Etwas, מָנַע דָּבָר מִן. Dem Durstigen entzieht er den Trank מַשְׁקֶה צָמֵא יַחְסִיר. Sich Einem, einer Sache — הִתְעַלֵּם מִן.

Entzündung, die, שְׁחִין, דַּלֶּקֶת.

Entzünden, sich, vom Feuer, קָדַח, הִנָּשֵׂק, בָּעַר.

Entkommen, הִמָּלֵט, s. Entrinnen.

Entkräften, die Krankheit hat ihn entkräftet חָלְיוֹ כִּלָּה כֹחוֹ, תַּם כֹּחוֹ בְחָלְיוֹ.

Entrichten, die Steuer, שִׁלֵּם הַמֶּכֶס.

Entrinnen, פָּלַט, הִמָּלֵט. Ein Entronnener, פָּלִיט. Die Entronnenen, פְּלֵיטִים, פְּלֵטִים, Kollektivum, פְּלֵיטָה.

Entrüsten, sich über Einen, הִתְחָרָה, הִתְאַנֵּף בְּאִישׁ.

Entrücken, Einen, נִתֵּק אִישׁ מִן. Ich entrückte der Last seine Schulter הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ.

Entreißen, Einem Etwas, גָּזַל דָּבָר מִיַּד אִישׁ.

Enträthseln, Etwas, בֵּאֵר, פָּתַר דָּבָר אֲשֶׁר בְּחִידָה הוּא.

Entschuldigung, die, הִצְטַדְּקוּת*.

Entschuldigen, sich, הִצְטַדֵּק, צִדֵּק נַפְשׁוֹ.

Entschütteln, entschüttle dich des Staubes הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר.

Entscheidung, die, richterliche, מִשְׁפָּט.

Entscheiden, חָרַץ, גָּזַר. Einen Streit, הוֹכִיחַ בֵּין אַנְשֵׁי רִיב. Zwischen Mächtigen entscheidet das Los בֵּין עֲצוּמִים יַפְרִיד הַגּוֹרָל. s. Ausspruch.

Entschwinden, s. Verschwinden.

Entstehung, die, הֲוָיָה*; einer Stadt, קַדְמַת הָעִיר s. Ursprung.

Entstehen, הֵחֵל לִהְיוֹת. Wodurch entstand der Streit? אֵיכָה נִהְיָה הָרִיב.

Entstellen, das Gesicht, שִׁנָּה פָּנָיו. Er ist entstellt מָשְׁחַת מַרְאֵהוּ.

Entschlagen, sich der Sorgen, הֵסֵר דְּאָגָה מִלִּבּוֹ.

Entschlafen, des Todes, יָשֵׁן הַמָּוֶת.

Entschlossenheit, die, אֹמֶץ הַלֵּב.

Entschluß, der, einen fassen, s. Entschließen.

Entschließen, sich zu Etwas, גָּמַר* בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר. Er kann sich nicht — s. Unentschlossen.

Entschlüpfen, von da aus unter dem Volke zu — (nach Einigen) לַחֲלִיק מִשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם.

Entschleiern, sie entschleierte sich הֵסִירָה צְעִיפָהּ מֵעָלֶיהָ.

Entspinnen, sich, s. Entstehen.

Entspringen, 1) aus dem Gefängnisse בָּרַח מִבֵּית הָאֲסוּרִים. 2) Hier entspringt der Fluß פֹּה מוֹצָא מֵימֵי הַנָּהָר.

Entsprechen, der Sohn entspricht den Hoffnungen seines Vaters הַבֵּן הוּא כְּפִי תִקְוַת אָבִיו.

Enkel, der, er ist mein, נֶכְדִּי הוּא; genauer בֶּן בְּנִי, בֶּן בִּתִּי הוּא.

Enkelin, die, seine בַּת בְּנוֹ, בַּת בִּתּוֹ.

Es, Fürwort. 1) In Verbindung mit der dritten Person der Zeitwörter, die dadurch zu unpersönlichen werden. Es war ein Mann וַיְהִי אִישׁ. Es lebe der König! יְחִי הַמֶּלֶךְ. Es wurde ihm berichtet וַיֻּגַּד לוֹ. Auch im Feminium. Es wurde dem David sehr bange וַתֵּצֶר לְדָוִד מְאֹד. Dir gebührt es לְךָ יָאָתָה. 2) Als beziehliches hinweisendes Fürwort, es bezieht sich dann theils auf ein Wort sächlichen Geschlechts, theils auf Wörter aller drei Geschlechter in der Einheit und Mehrheit, wo es im Hebräischen durch הוּא, הִיא, הֵם, הֵן gegeben wird. Nimm dieses Geld und gib es ihm קַח הַכֶּסֶף הַזֶּה וּתְנֵהוּ לוֹ. Hast du das Geschrei gehört? Ich habe es nicht gehört הֲשָׁמַעְתָּ אֶת הַזְּעָקָה? לֹא שְׁמַעְתִּיהָ. Es ist der Mann, die Frau הוּא הָאִישׁ, הִיא הָאִשָּׁה. Knaben, Mädchen sind es נְעָרִים הֵם, יְלָדוֹת הֵן.

Eßbar, טוֹב לְמַאֲכָל.

Eßwaare, die, אֹכֶל.

Estrich das, רִצְפָּה.

Eßlust, die, sie befriedigen מִלֵּא נַפְשׁוֹ.

Essig, der, חֹמֶץ.

Essen, אָכַל. Zu essen geben הֶאֱכִיל.

Epidemie, die, s. Seuche.

Oekonomie, die, s. Haushaltung.

Examen, das, s. Prüfung.

Exil, das, גָּלוּת.

Existenz, die, מְצִיאוּת*.

Exempel, das, s. Beispiel.

Exerziren, s. Ueben.

Exkremente, die, s. Mist.

Eckel, der, זָרָא, גֹּעַל נֶפֶשׁ. Einen empfinden, s. Eckeln.

Eckelhaft, eine eckelhafte Speise אֹכֶל אֲשֶׁר הוּא לְזָרָא לְכָל אִישׁ, s. Eckeln.

Eckeln, mir eckelt vor dieser Speise הָאֹכֶל הַזֶּה הוּא לִי לְזָרָא, תְּתַעֵב נַפְשִׁי, אֶזְהַם אֶת הָאֹכֶל הַזֶּה. Den Egyptern wird es eckeln, das Wasser des Flusses zu trinken וְנִלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת אֶת מֵי

הַיְאוֹר. Mir eckelt vor ihm תִּגְעַל נַפְשִׁי בּוֹ, אִתּוֹ, אָקוּץ בּוֹ, אָקוּט, תִּבְחַל נַפְשִׁי בּוֹ.

Eckig, אֲשֶׁר לוֹ פֵּאוֹת, זָוִיּוֹת.

Ecke, die, מִקְצוֹעַ, פִּנָּה, פֵּאָה. Ecken פֵּאוֹת, פִּנּוֹת, מִקְצוֹעוֹת, מִקְצוֹעִים. Des Altars זָוִיּוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

Eckstein, der, אֶבֶן, רֹאשׁ פִּנָּה.

Er, הוּא. Er ist es, welcher mir sagte הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר אֵלַי.

Erachten, ich erachte אֶחְשֹׁב, אֲדַמֶּה. Meines Erachtens לְפִי מַחְשְׁבֹתַי, דַּעְתִּי*.

Eroberung, die, einer Festung לְכִידַת הַמִּבְצָר*; (fig.) sie hat eine Eroberung gemacht לָקְחָה נֶפֶשׁ אִישׁ.

Erobern, eine Stadt, לָכֹד, תָּפֹשׂ עִיר; (fig.) die Herzen לַבֵּב אֵת, לָקַח נְפָשׁוֹת, s. Einnehmen 4).

Eröffnen, 1) einen Ball הֵחֵל לְרַקֵּד. 2) Einem Etwas גַּלֵּה דָבָר לְאִישׁ.

Erörtern, eine streitige Sache חָקֹר דְּבַר רִיב וְהֵרִיץ.

Erübrigen, הוֹתֵר, הֶעְדֵּף.

Erinnerung, die, זֵכֶר, זִכָּרוֹן. Etwas in Erinnerung bringen הַזְכֵּר דָּבָר.

Erinnerlich, dieses ist mir אֶזְכֹּר הַדָּבָר הַזֶּה.

Erinnern, Einen an Etwas הַזְכֵּר דָּבָר אֶל אִישׁ; Sich an Etwas זְכֹר דָּבָר.

Ereigniß, das, דָּבָר, מִקְרֶה. Ereignisse מִקְרִים*, קוֹרוֹת.

Ereignen, sich, הָיֹה, קָרֹה.

Ereilen, er hat ihn ereilt רָדַף אַחֲרָיו וְהִשִּׂיגוֹ.

Ereifern, sich über Etwas הִתְחָרֵה בְּ, הִתְגַּלַּע בְּ, הִתְעַבֵּר בְּ, עַל.

Erbarmung, die, רַחֲמִים, רַחֲמָנוּת*.

Erbarmen, sich Jemands oder über Jemanden רַחֵם אִישׁ, עַל אִישׁ. Er erbarmte sich über sein Volk חָמַל עַל עַמּוֹ.

Erbarmen, das, רַחֲמִים. Bei dir findet der Verwaiste Erbarmen בְּךָ יְרֻחַם יָתוֹם.

Erboßen, sich הִתְקַצֵּף מְאֹד.

Erbauung, seit Erbauung der Stadt מִיּוֹם הִבָּנוֹת הָעִיר וְעַד עַתָּה.

Erbauen, eine Stadt בְּנֵה עִיר.

Erbitten, von Gott hab' ich ihn erbeten מֵיְיָ שְׁאִלְתִּיו. Sich von Jemanden erbitten lassen הֵעָתֵר לְאִישׁ.

Erbittern, Einen מָרֵר אִישׁ. Das ganze Volk war erbittert מָרָה נֶפֶשׁ כָּל הָעָם. Männer von erbittertem Gemüthe אֲנָשִׁים מָרֵי נֶפֶשׁ. Erbittert werden הִתְמַרְמֵר.

Erbieten, sich zu Etwas הִתְנַדֵּב לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Erbeuten, Vieh, בָּזֹז בְּהֵמָה.

Erbtheil, das נַחֲלָה.

Erblassen, 1) er erblaßte vor Furcht חָוְרוּ פָנָיו מִפַּחַד. 2) Sterben גְּוֹעַ.

Erb-Lasser, der, הַמֵּת הָעֹזֵב חֵילוֹ לְיוֹרְשָׁיו.

Erblos, er ist אֵין לוֹ נַחֲלָה, יְרֻשָּׁה.

Erblinden, er ist erblindet חָשַׁךְ אוֹר עֵינָיו, הֻכָּה בַּסַּנְוֵרִים.

Erblicken, Etwas, רָאֹה אֵת, s. Sehen.

Erbleichen, s. Erblassen.

Erbe, das, נַחֲלָה.

Erbe, der, יוֹרֵשׁ, plur. יוֹרְשִׁים.

Erbeben, נוּעַ. Ihre Säulen erbeben עַמּוּדֶיהָ יִתְפַּלָּצוּן s. Beben.

Erben, יָרֹשׁ, נָחֹל.

Erbärmlich, er sieht erbärmlich aus רַע מַרְאֵהוּ מְאֹד.

Erbrecht, das, מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה.

Erbrechen, 1) eine Thür שְׁבֹר הַדֶּלֶת; Einen Brief, s. Entsiegeln. 2) Sich erbrechen הָקִיא אֶת הָאֹכֶל.

Erbschaft, die, יְרֻשָּׁה.

Erguß, der, s. Ergießung.

Ergiebig, das Getraide ist sehr — הַדָּגָן יַעֲשֶׂה קֶמַח הַרְבֵּה.

Ergießung, die, der Bäche אֲשֶׁד הַנְּחָלִים; des Samens זִרְמָה; der Galle הִשְׁתַּפְּכוּת הַמְּרֵרָה*.

Ergießen, 1) der Fluß ergießt sich in das Meer הַנַּחַל הֹלֵךְ אֶל הַיָּם. 2) Die Galle hat sich ergossen הִשְׁתַּפְּכָה הַמְּרֵרָה; (fig.) sich in Klagen gegen Jemanden — שָׁפֹךְ שִׂיחוֹ לִפְנֵי אִישׁ.

Aergste, s. Aerger.

Ergeben, 1) die Besatzung hat sich den Belagerern — פָּתְחוּ שַׁעֲרֵי הַמִּבְצָר לְהַצָּרִים עָלָיו. 2) Sich

in den göttlichen Willen — קַבֵּל אֶת כָּל הַבָּא עָלָיו מֵאֵת הָאֱלֹהִים. 3) Sich dem Trunke, der Faulheit — רְדֹף יַיִן וְשֵׁכָר, אָכֹל לֶחֶם עַצְלוּת.
Ergeben, er ist ihm יִדְבַּק בּוֹ, תִּדְבַּק נַפְשׁוֹ אַחֲרָיו.
Ergebenst, ich bin ihr ergebenster Diener הִנְנִי סָר אֶל מִשְׁמַעַת אֲדֹנִי.
Ergehen, 1) sich im Freien שׂוּחַ בַּשָּׂדֶה. 2) Es erging ein königlicher Befehl יָצָא דְבַר מַלְכוּת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ. Das Wort Gottes erging an ihn הָיָה דְבַר יְיָ אֵלָיו. 3) Es ergehe über mich was da wolle! יַעֲבֹר עָלַי מָה.
Ergötzung, die, שַׁעֲשֻׁעִים, *הִשְׁתַּעַשְׁעוּת.
Ergötzliche Bücher, סְפָרִים הַמְשַׁעַשְׁעִים נֶפֶשׁ הַקֹּרֵא בָם.
Ergötzlichkeit, die, s. Ergötzung.
Ergötzen, Einen שַׁעֲשַׁע נֶפֶשׁ אִישׁ; sich an Etwas הִשְׁתַּעֲשַׁע בְּ, הִתְעַנֵּג בְּ, עַל.
Ergänzen, ein Buch הוֹסֵף עַל סֵפֶר דְּבָרִים אֲשֶׁר יֶחְסַר.
Aerger als, רַע מִן. Sie ist die Aergste unter ihnen רָעָה הִיא מִכֻּלָּן.
Aerger, der, כַּעַס, s. Aergerniß.
Aergerliche Reden, דְּבָרִים הַמַּכְעִיסִים אֶת שֹׁמְעֵיהֶם.
Aergern, Einen כַּעֵס, הַכְעֵס אִישׁ. Sich über Einen כְּעֹס אֶל אִישׁ.
Aergerniß, das, כַּעַס. Ein Aergerniß geben הַכְעֵס כַּעַס.
Ergrauen, שׂוּב, s. Grau.
Ergrimmen, הִתְקַצֵּף. Er ergrimmte עָלָה חֲמָתוֹ, בָּעֲרָה חֲמָתוֹ בוֹ.
Ergründung, die des menschlichen Herzens חֵקֶר לֵב אָדָם.
Ergründen, Etwas הָקֹר דָּבָר.
Ergreifen, 1) eigentlich, Einen אָחֹז אֶת, בְּ, תְּפֹשׂ אֶת, הַחֲזֵק אֶת, בְּ. 2) (Fig.) Wenn Feuer auskommt und ergreift Dornen כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים. Angst, Entsetzen ergriff mich צָרָה אֲחָזַתְנִי, שַׁמָּה הֶחֱזִיקַתְנִי. Seine Rede hat mich ergriffen הָמוּ מֵעַי בְּדַבְּרוֹ.
Erdolchen, Einen דָּקֹר אִישׁ בַּחֶרֶב.
Erdball, der, *כַּדּוּר הָאָרֶץ.

Erdboden, der, הָאָרֶץ, הָאֲדָמָה.
Erdbeben, das, הָרַעַשׁ.
Erdbeschreibung, die, 1) die Wissenschaft, s. Erdkunde. 2) Das Buch סֵפֶר אֲשֶׁר נִכְתְּבָה בוֹ הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ.
Erdgeschoß, das, הַיָּצִיעַ הַתַּחְתּוֹנָה.
Erdharz, das, חֵמָר, s. Asphalt.
Erdulden, Etwas סָבֹל דָּבָר. Schmach נְשֹׂא חֶרְפָּה.
Erdichtung, die, דָּבָר בָּדוּא מִלֵּב. Erdichtungen בַּדִּים, s. Lüge.
Erdichten, Etwas בְּדֹא דָבָר מִלִּבּוֹ.
Erde, die, אֶרֶץ; meist אֲדָמָה, הָאָרֶץ. Auf der ganzen — עַל כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ, הָאֲדָמָה.
Erdenge, die, לְשׁוֹן אֶרֶץ.
Erdenklich, man hat ihm alle erdenkliche Ehre angethan עָשׂוּ לוֹ כָּל הַכָּבוֹד, אֵין כָּבוֹד אֲשֶׁר לֹא עָשׂוּ לוֹ.
Erdenken, s. Ersinnen.
Erdpech, das, חֵמָר, s. Asphalt.
Erdzunge, die, לְשׁוֹן אֶרֶץ.
Erdkunde, die, יְדִיעַת כָּל גְּבוּלוֹת הָאָרֶץ וּתְכוּנָתָהּ.
Erdkreis, der, חוּג הָאָרֶץ.
Erdroßlung, die, מַחֲנָק, *חֶנֶק.
Erdrosseln, Einen, חָנֹק, חַנֵּק אִישׁ. Sich selbst הֵחָנֵק.
Erdrücken, er ist im Gedränge erdrückt worden נִלְחַץ בְּתוֹךְ הֶהָמוֹן וּמֵת.
Erdreich, das, אֲדָמָה.
Erdreisten, wie konntest du dich erdreisten, ihm das zu sagen? אֵיךְ מְלָאֲךָ לִבְּךָ לְדַבֵּר אֵלָיו כָּזֹאת, s. Wagen.
Erdscholle, die, גּוּשׁ עָפָר, s. Scholle.
Erdstrich, der, חֶבֶל הָאָרֶץ.
Erhaben, 1) erhabene Zeder, Hügel אֲרָזִים נִשָּׂאִים, גְּבָעוֹת נִשָּׂאוֹת. Alles Erhabene und Niedrige כָּל נִשָּׂא וְשָׁפָל, s. Hoch. 2) Von Gott רָם, נִשָּׂא, נִשְׂגָּב. Sehr erhaben bist du מְאֹד נַעֲלֵיתָ. Er ist — גָּאֹה, גָּאָה. Er ist über alles Lob — מְרוֹמָם הוּא עַל כָּל תְּהִלָּה.
Erhabenheit, die, Gottes גָּאוֹן, גֵּאוּת אֱלֹהִים. Schreckt euch nicht seine Erhabenheit הֲלֹא שְׂאֵתוֹ

תִּבַעַת אֶתְכֶם. Die Erhabenheit seiner Poesie סַהֲלָךְ הַנִּשְׂגָּב בְּאֹרַח שִׁירוֹ.

Erhaltung, die, zur Erhaltung des Lebens hat mich Gott hergesandt vor euch לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם.

Erhalten, 1) sich selbst חִיָּה נַפְשׁוֹ. Daß er sie erhalte in der Hungersnoth לְחַיּוֹתָם בָּרָעָב. Um Samen zu — לְחַיּוֹת זֶרַע. 2) Einen Brief, קִבֵּל אִגֶּרֶת. Nachrichten, שָׁמַע שְׁמוּעוֹת. Ehre, תָּמַךְ כָּבוֹד, s. Erlangen. 3) Er kann sich nicht auf den Beinen — לֹא יוּכַל לַעֲמֹד עַל רַגְלָיו.

Erhaschen, er erhascht den Armen יַחְטֹף עָנִי. Der Läßige erhascht seinen Fang nicht לֹא יַחֲרֹךְ רְמִיָּה צֵידוֹ.

Erholen, sich, 1) nach einer Ermüdung הִנָּפֵשׁ. 2) Der Feind konnte sich nach der Niederlage nicht wieder erholen הָאוֹיֵב הַמֻּכֶּה לֹא עָצַר כֹּחַ עוֹד לַמִּלְחָמָה.

Erhöhung, die, eine weiße Erhöhung auf der Haut שְׂאֵת לְבָנָה בָעוֹר.

Erhöhen, 1) ich erhöhe den niedrigen Baum הִגְבַּהְתִּי עֵץ שָׁפָל. Meine Straßen werden erhöht מְסִלֹּתַי יְרֻמוּן; (fig.) Diesen erniedrigt er, Diesen erhöht er זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים. Gott erniedrigt und erhöht אֵל מַשְׁפִּיל אַף מְרוֹמֵם. Deine Hülfe erhöht mich יְשׁוּעָתְךָ תְּשַׂגְּבֵנִי. 2) Den Preis הִרְבָּה הַמְּחִיר.

Erhören, mein Gott wird mich — יִשְׁמָעֵנִי אֱלֹהָי. Mögest du meine Bitte — תִּפָּל־נָא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ.

Erhitzen, sich, הִתְחַמֵּם. Sie Alle sind erhitzt wie ein Ofen כֻּלָּם יֵחַמּוּ כַּתַּנּוּר. Er ist vom Weine erhitzt יַיִן יַדְלִיקֵן.

Erheiterung, die, מַבְלִיגִית. Wer gibt mir Erheiterung im Kummer? מַבְלִיגִיתִי עֲלֵי יָגוֹן.

Erheitern, der Wein erheitert das Gesicht הַיַּיִן יַצְהִיל פְּנֵי אִישׁ. Ich will lassen meinen traurigen Blick und mich erheitern אֶעֶזְבָה פָנַי וְאַבְלִיגָה. Dann schauest du und erheiterst dich אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ.

Erheirathet, er hat die Besitzung — הַנַּחֲלָה הָיְתָה לוֹ בְּלָקְחוֹ לוֹ אִשָּׁה; אֲחֻזַּת הָאָרֶץ הַזֹּאת הָיְתָה לוֹ לְמֹהַר בְּנָשְׂאוֹ (oder besser הַנַּחֲלָה הַזֹּאת) אֶת אִשְׁתּוֹ; (anstatt מֹהַר kann man auch נְדָה, נֵדֶן gebrauchen).

Erheischen, s. Erfordern.

Erhebung, die, 1) der Hände מַשְׂאַת כַּפַּיִם. 2) Stolz הִתְנַשְּׂאוּת*.

Erheblich sein, s. Wichtig.

Erheben, 1) die Hände נָשָׂא יָדָיו, הֵרִים. Erhob ich meine Hand gegen eine Waise אִם הֲנִיפוֹתִי עַל יָתוֹם יָדִי. Mit erhobener Hand בְּיָד רָמָה. Der Staub erhebt sich הָאָבָק יַעֲלֶה. Wenn sich seine Wellen — בְּשׂוֹא גַלָּיו. 2) (Fig.) Jedes Thal erhebt sich כָּל גֶּיא יִנָּשֵׂא. 3) Jetzt erheb' ich mich, spricht Gott עַתָּה אָקוּם, עַתָּה אֵרוֹמָם יֹאמַר יְיָ. Wenn du dich erhebst, zerstreuen sich Nazionen מֵרוֹמְמֻתֶךָ נָפְצוּ גוֹיִם. Wie ein Löwe erhebt er sich כַּאֲרִי יִתְנַשָּׂא. 4) Sich gegen Jemand קוּם עַל אִישׁ. Fürwahr, ihr erhebt euch wider mich אָמְנָם עָלַי תַּגְדִּילוּ. 5) Die Stimme — הָרֵם, נָשָׂא קוֹלוֹ. 6) Eine Steuer, הָרֵם מֶכֶס, הֶעֱלָה מַס. 7) Das Herz zu Gott, נָשָׂא לְבָבוֹ אֶל אֵל. 8) Er erhob ihn über die Fürsten נִשְּׂאוֹ עַל הַשָּׂרִים. Einen aus dem Staube הָרֵם אִישׁ מֵעָפָר. 9) Sehr rühmen: Gott — רוֹמֵם אֱלֹהִים. Erhebe sie und sie wird dich erhöhen סַלְסְלֶהָ וּתְרוֹמְמֶךָּ. 10) Stolz sein. Sich erheben הִתְנַשֵּׂא, הִתְרוֹמֵם. Er wird sich über Alles — יִתְגַּדֵּל עַל כֹּל.

Erhellen, die Sonne erhellte das Zimmer הַשֶּׁמֶשׁ הֵאִירָה אֶת הַחֶדֶר.

Erhängen, Erhenken, sich, הֶחֱנַק, בְּיָדוֹ נִתְלָה (nach dem biblischen Ausdruck שָׂרִים בְּיָדָם נִתְלוּ).

Erwachsen, sie sah, daß Schelah erwachsen war רָאֲתָה כִּי גָדַל שֵׁלָה.

Erwachen, עוּר, יָקַץ, הֵקִיץ. Er erwachte aus seinem Schlafe נֵעוֹר מִשְּׁנָתוֹ, וַיִּיקַץ מִשְּׁנָתוֹ.

Erwartung, die, תּוֹחֶלֶת.

Erwarten, 1) ich will ihn hier — אוֹחִיל פֹּה עַד בּוֹאוֹ. Hülfe — שִׂבֵּר לִישׁוּעָה. Den Tod — חִכָּה לָמוּת. Das ist der Tag, den wir erwartet זֶה הַיּוֹם שֶׁקִּוִּינֻהוּ. 2) Das hätte ich von dir nicht erwartet לֹא דִמִּיתִי עָשֹׂה תַעֲשֶׂה כָזֹאת.

Erwiderung, die, s. Vergeltung.

Erwidern, 1) Einem eine Wohlthat שַׁלֵּם לְאִישׁ כִּגְמוּלוֹ, הָשֵׁב טוֹבָה לְאִישׁ, s. Vergelten. 2) Antworten עָנָה, הָשֵׁב, s. Antworten.

Erwünscht, der erwünschte Tag ist da בָּא הַיּוֹם אֲשֶׁר הִתְאַוֵּיתִי.

Erwürgung, die, מַחֲנָק, *חֶנֶק.

Erwürgen, Einen, 1) erdrosseln חָנַק, חַנֵּק אֶת. Sich selbst — הֵחָנֵק. 2) Umbringen überhaupt קָטַל, הָרַג אֶת.

Erwischen, einen Dieb, תָּפַשׂ, מָצָא גַּנָּב, s. Ergreifen.

Erweisen, Einem Gutes עָשָׂה טוֹבָה עִם אִישׁ.

Erweiterung, die, הַרְחָבָה*.

Erweitern, die Grenze הִרְחִיב גְּבוּל. Dein Herz erweitert sich וְרָחַב לְבָבֵךְ.

Erweichen, ein Geschwür mit Oel רַכֵּךְ הַמַּכָּה בַּשֶּׁמֶן. Der Regen erweicht die Erde הַגֶּשֶׁם יְמוֹגֵג הָאָרֶץ; (fig.) er wurde erweicht נִכְמְרוּ נִחוּמָיו.

Erwägen, eine Sache, הִשְׂכִּיל עַל דָּבָר, s. Ueberlegen.

Erwählen, Einen, בָּחַר אִישׁ, בְּאִישׁ. Der Erwählte Gottes בְּחִיר יְיָ.

Erwähnung, die, *הַזְכָּרָה.

Erwähnen, Etwas הַזְכִּיר דָּבָר. Erwähnt werden הִזָּכֵר.

Erwehren, sich des Schlafes מָנַע עֵינָיו מִשֵּׁנָה, שֵׁנָה מֵעֵינָיו.

Erweckung, die, *הִתְעוֹרְרוּת.

Erwecken, Einen aus dem Schlafe הָעֵר אִישׁ מִשְּׁנָתוֹ; (fig.) den Geist הָעֵר רוּחַ; Eifer עוֹרֵר קִנְאָה.

Erwerb, der, קִנְיָן. Ein mühsamer יְגִיעַ, יְגִיעַ. Besser ist ihr Erwerb als der Erwerb des Silbers טוֹב סַחְרָהּ מִסְּחַר כָּסֶף.

Erwerben, sich Etwas, überhaupt קָנָה אֶת; Vermögen, עָשָׂה חַיִל, רָכַשׁ רְכוּשׁ. Dein sauer Erworbenes יְגִיעֶךָ; (fig.) sich Kenntniß — קָנָה דַּעַת.

Erwärmen sich, חָמַם, הִתְחַמֵּם.

Ersatz, der, eines Schadens *שִׁלּוּם הַנֶּזֶק, s. Ersetzen.

Ersuchen, Einen um Etwas בִּקֵּשׁ, שָׁאַל דָּבָר מֵאֵת אִישׁ.

Ersuchen, das, שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה.

Ersaufen, s. Ertrinken.

Ersinnen, sie ersinnen Frevelthaten יַחְפְּשׂוּ עוֹלֹת. Was zu ersinnen war ist ersonnen חֵפֶשׂ מְחֻפָּשׂ. Was sie auch ersinnen, auszuführen כֹּל אֲשֶׁר יָזְמוּ לַעֲשׂוֹת.

Ersäufen, s. Ertränken.

Ersehnt, der ersehnte Tag הַיּוֹם שֶׁקִּוִּיתִי, שֶׁהִתְאַוֵּיתִי.

Ersehen, 1) sich Etwas, s. Ausersehen. 2) Ich habe Etwas davon aus deinem Schreiben ersehen לָקְחָה עֵינִי שֶׁמֶץ מֶנְהוּ מִפִּי אִגַּרְתּוֹ.

Ersetzen, Etwas שִׁלֵּם, הֵשִׁיב אֶת, s. Erstatten. Er ersetzte den Verlust Hiob's שָׁב אֶת שְׁבוּת אִיּוֹב.

Ertappen, einen Dieb מָצָא, תָּפַשׂ אֶת הַגַּנָּב.

Ertönen, die Harfen ertönten נִשְׁמַע קוֹל הַכִּנּוֹרִים, הַכִּנּוֹרוֹת נָתְנוּ קוֹלָן.

Ertheilen, Einem ein Amt, eine Würde נָתַן פְּקֻדָּה לְאִישׁ, עָשָׂה יְקָר לְאִישׁ.

Ertrag, der, eines Feldes תְּבוּאַת הַשָּׂדֶה.

Ertragen, ich bin müde, es zu — נִלְאֵיתִי נְשֹׂא, כַּלְכֵּל.

Ertrinken, er ist in dem Flusse ertrunken טָבַע בְּמֵי הַנָּהָר וְגָוַע.

Erträglich, אֲשֶׁר יוּכַל אִישׁ לְכַלְכֵּל.

Ertränken, ein Thier טִבַּע חַיָּה בַּמַּיִם לַהֲמִיתָהּ. Er hat sich ertränkt אִבֵּד נַפְשׁוֹ בַּמַּיִם.

Erlahmen, הִפָּסֵחַ.

Erlangen, Etwas הִשִּׂיג דָּבָר, s. Erreichen. Ehre — תָּמַךְ כָּבוֹד.

Erlaßjahr, das, שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה.

Erlassung, die, der Schuld שְׁמִטָּה.

Erlassen, 1) der König hat einen Befehl erlassen יָצָא דְבַר מַלְכוּת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ. 2) Er hat ihm die ganze Schuld erlassen שָׁמַט, הִשְׁמִיט יָדוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר הִשָּׁה בוֹ. Eine Strafe — נָשָׂא עֹנֶשׁ.

Erlogen, das ist שֶׁקֶר הַדָּבָר הַזֶּה.

Erlösung, die, גְּאֻלָּה, פְּדוּת.

Erlösen, Einen גָּאַל, פָּדָה אֶת. Die Erlösten גְּאוּלִים.

Erlöser, der, גּוֹאֵל.

Erlöschen, 1) das Feuer ist erloschen כָּבְתָה הָאֵשׁ. 2) Es darf kein Stamm erlöschen in Israel לֹא יִמָּחֶה שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל.

Erlustigen, sich an Etwas הִתְעַנֵּג בְּ, עַל, הִתְעַלֵּס בְּ. Er erlustigte sich mit seinen Freunden הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּאַחֲוַת מֵרֵעָיו.

Erlaubniß, die, רִשְׁיוֹן.

Erlauben, wenn er mir erlaubt hinzugehen אִם יִתְּנֵנִי לָלֶכֶת שָׁמָּה. Es ist mir nicht erlaubt, dieses zu essen לֹא אוּכַל לֶאֱכֹל זֹאת, s. Dürfen. Erlaube mir eine Frage, אֶשְׁאָלְךָ נָא דָבָר.

Erliegen, unter der Last, von Thieren רָבַץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ.

Erleiden, er hat schon viele Unglücksfälle erlitten מְצָאוּהוּ רָעוֹת רַבּוֹת.

Erläutern, s. Erklären.

Erleuchten, die Nacht הָאֵר אֶת הַלַּיְלָה. Gott hat ihn erleuchtet אֱלֹהִים הֵאִיר אֶת עֵינָיו.

Erleichtern, das Joch הָקֵל מִן הָעֹל.

Erleben, 1) wir werden die Zeit nicht — לֹא נִחְיֶה עַד בֹּא הָעֵת. Wir werden noch den Glanz seines Hauses erleben עוֹד נִזְכֶּה לִרְאוֹת בִּימֵי חַיֵּינוּ אֶת הֲדַר תִּפְאֶרֶת בֵּיתוֹ; 2) Unglück — רָאָה רָעָה, s. Erfahren.

Erlegen, 1) einen Wolf, הִכָּה אֶת הַזְּאֵב. 2) Eine Geldstrafe bei Gericht נָתַן עֹנֶשׁ בִּפְלִילִים.

Erlesen, sich Etwas בָּחַר, בָּרָה דָבָר.

Erlernen, s. Auslernen.

Ermahnen, Einen יִסֵּר אִישׁ, הֵעִיר בְּאִישׁ.

Ermattung, die, *עֲיֵפוּת.

Ermatten, עָיֵף, יָעֵף. Ein Ermatteter אִישׁ יָעֵף, עָיֵף, plur. אֲנָשִׁים יְעֵפִים, עֲיֵפִים.

Ermangeln, 1) s. Mangeln, Fehlen. 2) Ich werde nicht ermangeln ihm das Verlangte zu gewähren לֹא אֶחְדַּל (oder לֹא אֶמְנַע) מִתֵּת לוֹ שְׁאֵלָתוֹ, אֲשֶׁר שָׁאַל מִמֶּנִּי, s. Unterlassen.

Ermannen, sich, הִתְאשֵׁשׁ.

Ermordung, die, eines Menschen *רְצִיחַת אָדָם.

Ermorden, Einen רָצַח, רַצֵּחַ אִישׁ, רָצַח אִישׁ נָפֶשׁ.

Ermuthigen, Einen אַמֵּץ אִישׁ, חַזֵּק יְדֵי אִישׁ. Sich — הִתְחַזֵּק.

Ermuntern, 1) einen Schlafenden הָעֵר אֶת הַיָּשֵׁן; (fig.) ermuntere dich Jerusalem הִתְעוֹרְרִי יְרוּשָׁלַיִם. 2) Einen zu Etwas, s. Aufmuntern.

Ermüdung, die, des Körpers יְגִיעַת בָּשָׂר.

Ermüden, 1) er ist ermüdet יָגֵעַ הוּא. Nun kommt es an dich und du ermüdest עַתָּה תָּבוֹא אֵלֶיךָ וַתֵּלֶא. Ermüden mußt du sowohl als das ganze Volk נָבֹל תִּבֹּל גַּם אַתָּה וְכָל הָעָם. 2) Einen durch Worte — הוֹגִיעַ, הַלְאֵה אִישׁ בִּדְבָרִים.

Aermlich, s. Armselig.

Ermäßigen, den Preis הַמְעֵט אֶת הַמְּחִיר.

Ermessen, s. Ausmessen.

Ernte, die, 1) Früchte. Die Ernte ist reif בָּשַׁל קָצִיר. 2) Die Zeit קָצִיר, יְמֵי, עֵת הַקָּצִיר.

Ernten, Korn קָצַר דָּגָן.

Erniedrigen, Einen, הַשְׁפֵּל אִישׁ. Die Hohen werden erniedrigt הַגְּבֹהִים יִשָּׁפֵלוּ.

Erneuen, Erneuern, 1) ein Haus חַדֵּשׁ בַּיִת. Sich — הִתְחַדֵּשׁ. 2) Den Krieg — שׁוּב לְהִלָּחֵם.

Ernst, der, ich spreche im Ernste אֲדַבֵּר בֶּאֱמֶת, בְּתָמִים.

Ernährung, die, *כִּלְכּוּל, כַּלְכָּלָה.

Ernähren, Einen חַיֵּה, כַּלְכֵּל אֶת.

Ernennen, Einen zum Feldherrn שׂוּם אִישׁ לְשַׂר צְבָאוֹ.

Erst, 1) er hatte erst wenig רֵאשִׁיתוֹ הָיְתָה מִצְעָר, s. Zuerst, Anfänglich. 2) Er ist erst gekommen לֹא עַתָּה בָא. Erst heute habe ich es gehört לֹא שָׁמַעְתִּי הַדָּבָר הַזֶּה בִּלְתִּי הַיּוֹם.

Erstgeburt, die, בְּכֹרָה. Das Erstgeborne, welches durch die Erstgeburt Gott gehört בְּכוֹר אֲשֶׁר יְבֻכַּר לַיְיָ.

Erstgeborne, der, die, בְּכוֹר, בְּכִירָה. Die Erstgebornen בְּכוֹרוֹת. Einen zum Erstgebornen machen בַּכֵּר אֶת.

Erstlich, s. Zuerst.

Erstling, der, eines Esels פֶּטֶר חֲמוֹר. Die Erstlinge seiner Schafe בְּכוֹרוֹת צֹאנוֹ. Der Erstling eures

Teiges רֵאשִׁית עֲרִסֹתֵיכֶם. Die Erstlinge unseres Bodens בִּכּוּרֵי אַדְמָתֵנוּ.

Erste, der, die, רִאשׁוֹן, רִאשׁוֹנָה; einmal רִאשֹׁנִית. Am Ersten des Monats בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ. Ich warf mich nieder, wie das erste Mal וָאֶתְנַפַּל כָּרִאשֹׁנָה. Eine, die zum ersten Mal gebärt מַבְכִּירָה.

Eremit, der, s. Einsiedler.

Erfahren, 1) als er erfuhr, was ihm sein jüngster Sohn that וַיֵּדַע אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן. 2) So eben erfahre ich עַתָּה שָׁמַעְתִּי. 3) Wir haben Unglück — רָאִינוּ רָעָה.

Erfahren sein, in Etwas יָדֹעַ דָּבָר. Erfahrene Seeleute אַנְשֵׁי אֳנִיּוֹת יֹדְעֵי הַיָּם.

Erfassen, s. Ergreifen.

Erfolg, der, einer Sache אַחֲרִית דָּבָר. Ohne — לָרִיק, s. Folge.

Erfolgen, daraus wird Unglück — אַחֲרִיתוֹ תִּהְיֶה רָעָה, s. Folgen. Es erfolge, was da wolle וִיהִי מָה.

Erfordern, sein Amt erfordert es יַעֲשֶׂה כְּפִי פְקֻדָּתוֹ.

Erforschung, die, חֵקֶר.

Erforschlich, אֲשֶׁר יוּכַל לְהֵחָקֵר.

Erforschen, Einen חָקַר אֶת. Erforsche mich Gott! חָקְרֵנִי אֵל.

Erfüllung, die, mein Wunsch ging in — בָּאָה תַאֲוָתִי.

Erfüllen, eig. die Herrlichkeit Gottes erfüllte die Wohnung כְּבוֹד יְיָ מָלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן. 2) Ein Gelübde שַׁלֵּם, עָשָׂה נִדְרוֹ. 3) Alle deine Wünsche wird er — יְמַלֵּא כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ. Ein erfüllter Wunsch תַּאֲוָה בָאָה.

Erfinden, er hat das Harfenspiel erfunden הוּא הָיָה אֲבִי כָּל תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר.

Erfinder, der, der Buchdruckerkunst אֲבִי הַמַּדְפִּיסִים*.

Erfrieren, מוּת, גָּוַע בַּקָּרַח.

Erfrischen, sich durch ein kühles Getränk הֵשִׁב נַפְשׁוֹ בְּמַשְׁקֶה קַר.

Erfreuliche Nachrichten, שְׁמוּעוֹת הַמְשַׂמְּחוֹת שֹׁמְעֵיהֶן.

Erfreuen, Einen שִׂמַּח אִישׁ, נָתַן שִׂמְחָה בְּלֵב אִישׁ.

Erfrechen, er erfrechte sich, mir zu sagen הֵעֵז פָּנָיו וַיֹּאמֶר לִי. Sie erfrechten sich, hinaufzuziehen וַיַּעְפִּילוּ לַעֲלוֹת. Ihr erfrechtet euch und zoget hinauf וַתָּזִדוּ וַתַּעֲלוּ.

Erpicht, sie ist auf den Tanz תִּדְבַּק נַפְשָׁהּ בַּמָּחוֹל.

Erproben, s. Prüfen.

Erpressung, die, עֹשֶׁק. Erpressungen מַעֲשַׁקּוֹת.

Erpressen, Geld von Einem לָקַח כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ בְּעֹשֶׁק.

Erz, das, נְחֹשֶׁת, נְחוּשָׁה, נָחוּשׁ.

Erzgebirge, das, הַר אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יַחְצְבוּ נְחֹשֶׁת.

Erzdieb, der, רֹאשׁ גַּנָּבִים.

Erzwingen, Geld von Jemanden לָקַח כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ בְּחָזְקָה.

Erziehung, die, der Kinder גִּדּוּל בָּנִים*.

Erziehen, Kinder, גִּדֵּל, אָמַן בָּנִים. Als sie von ihm erzogen wurde כַּאֲשֶׁר הָיְתָה בְאָמְנָה אִתּוֹ.

Erzieher, der, אֹמֵן.

Erzieherin, die, אֹמֶנֶת.

Erzürnen, Einen הִקְצִיף, הִכְעִיס אִישׁ. Sich über Etwas הִתְקַצֵּף, הִתְאַנֵּף בְּ, עַל. Erzürne dich nicht so sehr אַל נָא יִחַר אַפְּךָ עַד מְאֹד.

Erzeugen, Söhne הוֹלִיד בָּנִים.

Erzeigen, einem Gutes עָשָׂה טוֹבָה עִם אִישׁ.

Erzählung, die, des Traumes מִסְפַּר הַחֲלוֹם. Erzählungen סִפּוּרִים*.

Erzählen, Einem Etwas סִפֵּר דָּבָר לְאִישׁ.

Erzvater, der, הָאָב הָרִאשׁוֹן. Die Erzväter הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים (אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב).

Erkalten, von Speisen הִצְטַנֵּן*.

Erkoren, בָּחִיר, s. Erwählen.

Erkundigen, sich nach Einem דָּרַשׁ לְאִישׁ. Sich bei Einem nach Etwas דָּרַשׁ דָּבָר מֵעִם אִישׁ.

Erkühnen, sich, s. Wagen.

Erkiesen, s. Erwählen.

Erquickung, die, es wird Erquickung sein deinen Gebeinen תְּהִי שִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ.

Erquicken, ich habe mich mit frischem Wasser erquickt הֲשִׁבֹתִי נַפְשִׁי בִּשְׁתוֹתִי מַיִם קָרִים. Er erquickt meine Seele נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב, s. Laben.

Erklärung, die, 1) eines Satzes בֵּאוּר מַאֲמָר*. 2) Anzeige. Hört meine — שִׁמְעוּ אַחֲוָתִי.

Erklären, 1) das Gesetz בֵּאֵר אֶת הַתּוֹרָה. Einen

für rein, für unrein — טַהֵר, טַמֵּא אִישׁ. Einen für gerecht, für schuldig — הַצְדֵּק, הַרְשִׁיעַ אִישׁ.

Erklärer, der, מְבָאֵר.

Erkenntlich, s. Dankbar.

Erkenntniß, die, Gottes דַּעַת אֱלֹהִים.

Erkennen, 1) merken. Die Egypter sollen — וְיָדְעוּ מִצְרַיִם. 2) Er erkannte seine Brüder הִכִּיר אֶת אֶחָיו. Er gab sich ihnen zu — הִתְוַדַּע אֲלֵיהֶם. 3) Ein Weib — (biblisch) יָדַע אִשָּׁה.

Erker, der, עֲלִיָּה.

Errathen, ein Räthsel מְצֹא חִידָה.

Erröthen, über Etwas הִכָּלֵם מִן. Ihr Angesicht erröthet nimmer פְּנֵיהֶם אַל יֶחְפָּרוּ.

Errichten, Einem ein Denkmal הָקֵם, הַצֵּב מַצֶּבֶת אִישׁ, s. Aufrichten 3). Bollwerke gegen eine Stadt נָתַן דָּיֵק עַל עִיר; ein Bündniß הָקֵם בְּרִית.

Erreichung, die, הַשָּׂגָה*.

Erreichen, Einen, beim Verfolgen הַשֵּׂג, הַדְבֵּק אִישׁ; (fig.) das Verderben könnte mich — פֶּן תַּדְבָּקַנִי הָרָעָה. Einen Hafen — הַגִּיעַ אֶל הַחוֹף.

Erregen, der Wind erregt den Staub הָרוּחַ יַעֲלֶה אֶת הָאָבָק. Zank, Neid — הָעֵר, עוֹרֵר מְדָנִים, קִנְאָה.

Errettung, die, הַצָּלָה.

Erretten, Jemanden von Etwas הַצֵּל, הוֹשִׁיעַ, חַלֵּץ, מַלֵּט אִישׁ מִן. Errettet werden הִנָּצֵל, הִוָּשֵׁעַ, הֵחָלֵץ, הִמָּלֵט.

Erretter, der, מַצִּיל, מוֹשִׁיעַ.

Erschallen lassen, die Stimme הַשְׁמִיעַ, נָתַן קוֹלוֹ.

Erschaffung, die, des Himmels בְּרִיאַת הַשָּׁמַיִם*.

Erschaffen, Etwas בָּרָא, יָצַר אֵת.

Erschöpfen, 1) einen Brunnen s. Ausschöpfen. 2) Seine Kräfte sind erschöpft כָּלָה, תַּם כֹּחוֹ. Das Land Egypten war erschöpft durch die Hungersnoth וַתֵּלַהּ אֶרֶץ מִצְרַיִם מִפְּנֵי הָרָעָב.

Erschütterung, die, der Erde פַּלָּצוּת הָאָרֶץ, חֶרְדַּת הָאָרֶץ, נִדְנוּד הָאָרֶץ, s. Beben, das.

Erschüttern, du hast die Erde erschüttert הִרְעַשְׁתָּ אֶרֶץ. Er erschüttert Königreiche מַרְעִישׁ מַמְלָכוֹת. Die Erde wurde erschüttert נִרְעֲשָׁה הָאָרֶץ. Das Gerassel der Wagen erschüttert die Häuser יָזוּעוּ הַבָּתִּים מִקּוֹל אוֹפַנֵּי הַמֶּרְכָּבוֹת.

Erschießen, er soll erschossen werden יָרֹה יִיָּרֶה.

Erscheinung, die, מַחֲזֶה, חִזָּיוֹן, מַרְאָה.

Erscheinen, Einem, von Gott הֵרָאֵה אֶל אִישׁ. Gott erschien dem Abraham וַיֵּרָא יְיָ אֶל אַבְרָהָם.

Erschwingen, Geld, s. Aufbringen 1).

Erschweren, Einem die Arbeit הַכְבֵּד הָעֲבֹדָה עַל אִישׁ.

Erstatten, einen Schaden שַׁלֵּם נֶזֶק. Er erstattete seine Schuld der Hauptsumme nach וְהֵשִׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ.

Erstarken, deine Hände werden תֶּחֱזַקְנָה יָדֶיךָ.

Erstarren, die Abgründe erstarrten קָפְאוּ תְהֹמוֹת. Wie ein Stein müssen sie — יִדְּמוּ כָּאָבֶן. Das Herz erstarrt in mir בְּתוֹכִי יִשְׁתּוֹמֵם לִבִּי.

Erstaunliche Dinge, דְּבָרִים אֲשֶׁר יִתְמְהוּ עֲלֵיהֶם שֹׁמְעֵיהֶם.

Erstaunen, er ist darüber erstaunt תָּמַהּ עַל הַדָּבָר, s. Staunen.

Ersticken, im Rauche גְּוַע בֶּעָשָׁן. Er ist an einem Knochen erstickt גָּוַע בְּעֶצֶם אֲשֶׁר בָּלַע.

Ersteigen, den Gipfel eines Berges עָלֹה אֶל רֹאשׁ הָהָר.

Erstehen, s. Auferstehen.

Erstechen, Einen mit dem Degen דָּקֹר אִישׁ בְּחַרְבּוֹ.

Ersterben, das Herz erstarb in seinem Busen וַיָּמָת לִבּוֹ בְּקִרְבּוֹ.

Erstrecken, die Grenze erstreckt sich bis zum Meere הַגְּבוּל יוֹצֵא יָמָּה.

Erschlagen, Einen, הָרֹג אִישׁ, הַכֵּה אִישׁ נֶפֶשׁ. Ein Erschlagener חָלָל, plur. חֲלָלִים. Erschlagene vom Schwerte חַלְלֵי, מְחֻלְלֵי חֶרֶב.

Erschlaffung, die, der Hände רִפְיוֹן יָדַיִם.

Erschlaffen, die Hände erschlaffen תִּרְפֶּינָה הַיָּדַיִם.

Erspähen, ein Land תּוּר אֶרֶץ. Sie gingen, das Land zu erspähen וַיֵּלְכוּ לְרַגֵּל אֶת הָאָרֶץ.

Erschrecken, 1) er erschreckte ihn בַּהֵל, הַבְהִיל, בַּעֵת, הֶחֱרִיד אֹתוֹ. 2) Er erschrack נִבְהַל, הָיָה נִבְהָל, נִבְעַת, חָרַד. Die Königin erschrack sehr וַתִּתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה מְאֹד.

F V פ

Fabel, die, מָשָׁל, plur. מְשָׁלִים.

Fabeldichter, der, מְמַשֵּׁל מְשָׁלִים.

Fade, s. Abgeschmackt.

Faden, der, חוּט, פְּתִיל, plur. פְּתִילִים; דַּלָּה.

Fahne, die, נֵס, דֶּגֶל, plur. דְּגָלִים.

Fahen, s. Fangen.

Fahrt, die, eines Schiffes הֲלִיכַת הָאֳנִיָּה*.

Fahrläßig sein, הִתְרַפָּה בִמְלַאכְתּוֹ.

Fahren, 1) das Schiff fuhr auf dem Wasser הָלְכָה הָאֳנִיָּה עַל פְּנֵי הַמָּיִם. 2) Kein Scheermesser fahre über sein Haupt תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ. 3) Die Axt ist vom Style gefahren נָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן הָעֵץ. Etwas fahren lassen עָזַב, נָטַשׁ דָּבָר. Er läßt den Raub nicht — לֹא יָמִישׁ טֶרֶף. 4) Zur Unterwelt — יָרַד שְׁאֹלָה. 5) Auf einem Wagen — רָכַב בַּמֶּרְכָּבָה. Auf der See — יָרַד הַיָּם בָּאֳנִיָּה. Er ließ ihn fahren in dem zweiten Wagen הִרְכִּיב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה.

Fahrzeug, das, עֲבָרָה. Das Fahrzeug fuhr hinüber עָבְרָה הָעֲבָרָה.

Faseln, דִּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת, הָזָה.

Fatal, ein fataler Tag יוֹם רָעָה.

Vater, der, אָב. Väter אָבוֹת.

Vaterland, das, sein — אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Vaterlos, er ist — אֵין לוֹ אָב. Vaterlose Waisen יְתוֹמִים אֵין אָב.

Vaterländische Fluren, die שְׂדֵי אֶרֶץ מוֹלֶדֶת אִישׁ.

Vatersbruder, der, אֲחִי הָאָב, דּוֹד.

Vatersschwester, die, אֲחוֹת הָאָב, דּוֹדָה.

Vaterstadt, die, meine — עִיר אָבִי, עִירִי.

Vaterstelle bei Einem vertreten הָיָה לְאָב לְאִישׁ.

Fach, das, ein Schrank mit zwanzig Fächern אַרְגָּז אֲשֶׁר לוֹ עֶשְׂרִים קָנִים.

Falte, die, in der Haut קֶמֶט*, plur. קְמָטִים.

Falten, die Hände (Zeichen des Müßiggangs) חָבַק יָדָיו.

Falten, das, der Hände חִבּוּק יָדַיִם.

Fall, der, eines Baumes נְפִילַת הָעֵץ*; (fig.) am Tage deines Falles יוֹם מַפַּלְתֶּךָ. Hochmuth kommt vor dem Falle לִפְנֵי כִשָּׁלוֹן גֹּבַהּ רוּחַ. Ich bin bereit zum Falle נָכוֹן אֲנִי לְצֶלַע.

Falls, (im Falle) אִם.

Falle, die, פַּח, מַלְכֹּדֶת. Sie legen mir Fallen טָמְנוּ פַחִים לִי.

Fallen, 1) auf die Erde נָפַל אַרְצָה. Er hat das Gefäß fallen lassen נָפַל הַכְּלִי מִיָּדוֹ. 2) Es ist viel Schnee gefallen יָרַד שֶׁלֶג רַב מִן הַשָּׁמַיִם. 3) Einem um den Hals נָפַל עַל צַוְּארֵי אִישׁ. 4) Das Wasser ist in dem Flusse gefallen חָסְרוּ מֵי הַנַּחַל. 5) Der Strom fällt in das Meer הַנָּהָר הֹלֵךְ אֶל הַיָּם. 6) Das Korn fällt im Preise יִמְעַט מְחִיר הַדָּגָן. 7) Der Kaufmann ist gefallen מָטָה יַד הַסֹּחֵר. 8) In einer Schlacht — מוּת, סָפָה בַּמִּלְחָמָה. Die Helden sind gefallen נָפְלוּ גִבּוֹרִים; 9) s. Last, Beschwerlich. 10) Einem in die Rede, s. Unterbrechen.

Fall, der, s. Habicht.

Falsch, ein falscher Zeuge עֵד שָׁוְא, עֵד שֶׁקֶר, עֵד חָמָס. Eine falsche Wage מֹאזְנֵי רֶשַׁע. Ein falsches Gewicht אַבְנֵי מִרְמָה. Ein falscher Mensch אִישׁ מְדַבֵּר בְּלֵב וָלֵב. Eine falsche Zunge לְשׁוֹן שֶׁקֶר, לְשׁוֹן תַּהְפֻּכוֹת.

Falschheit, die, שָׁוְא, שֶׁקֶר, תַּהְפֻּכוֹת, עִקְּשׁוּת פֶּה.

Familie, die, מִשְׁפָּחָה. 1) Eheleute und ihre Kinder בַּיִת. Ein Mann und seine — אִישׁ וּבֵיתוֹ. 2) Ein ganzes Geschlecht mit allen Seitenverwandten מִשְׁפָּחָה plur. מִשְׁפָּחוֹת.

Familienopfer, das זֶבַח מִשְׁפָּחָה.

Familienhaupt, das רֹאשׁ בֵּית אָב.

Familienregister, das, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Fang, der, לֶכֶד, מָצוֹד, מְצוּדָה, *לְכִידָה, לִכּוּד.

Fangen, 1) einen Fliehenden לָכַד, תָּפַשׂ, אָחַז אֶת הַנָּס. 2) In Netzen gefangen werden הִלָּכֵד, הִתָּפֵשׂ, הֵאָחֵז בִּמְצוּדָה; (fig.) Jemanden mit seinen eigenen Worten, לָכַד אִישׁ בְּאִמְרֵי פִיו. 3) Feuer fangen בָּעַר בַּהֲרִיחוֹ אֵשׁ.

Fantasie, die, s. Einbildungskraft.

Fantasiren, in einer Krankheit דִּבֵּר תַּהְפֻּכוֹת, הָזָה בְּחָלְיוֹ.

Faß, das, mit Wein, חָבִית יַיִן*.

Fast, כִּמְעַט, s. Beinahe.

Fasten, צוּם, צוֹם צוּם.

Fasten, das, צוֹם, plur. צוֹמוֹת; תַּעֲנִית, s. Anstellen.

Faßlich, אֲשֶׁר נָקֵל לְאִישׁ הָבִין.

Fassung, die, 1) der Edelsteine, מִשְׁבְּצוֹת, s. Einfassung. 2) Er ist außer Fassung gekommen יָצָא לִבּוֹ; Einen außer Fassung bringen הֵסֵם אִישׁ.

Fassen, 1) Einen bei der Hand, bei seinem Kleide אָחַז אִישׁ בְּיָדוֹ, תָּפַשׂ אִישׁ בְּבִגְדוֹ, Du hast mich bei der rechten Hand gefaßt אָחַזְתָּ בְּיַד יְמִינִי. 2) Einen Edelstein in Gold, שִׁבֵּץ אֶבֶן יְקָרָה זָהָב. In Gold und Silber gefaßt תָּפוּשׂ זָהָב וָכֶסֶף. 3) Wasser in sich — הֵכִיל מַיִם. Der Himmel faßt dich nicht הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ. 4) Sich kurz — יִקְצַר דְּבָרָיו. 5) Das kann ich nicht — לֹא אוּכַל לְהָבִין זֹאת; 6) s. Muth, Anschlag. 7) Mache dich darauf gefaßt הָכֵן לִבְּךָ לַדָּבָר הַזֶּה.

Faktum, das, s. Thatsache.

Fackel, die, לַפִּיד, plur. לַפִּידִים. Fackelzug, הַקָּפָה בְּלַפִּידִים. Sie haben ihm einen Fackelzug gemacht בָּאוּ לְכַבְּדוֹ בִּנְשׂוֹא לַפִּידִים בִּידֵיהֶם.

Farbe, die, צֶבַע, plur. צְבָעִים.

Farisäer, der, פָּרוּשׁ*, plur. פְּרוּשִׁים.

Farr, der, s. Stier.

Vogt, der, נֹגֵשׂ.

Vogel, der, צִפּוֹר, בַּעַל כְּנָפַיִם, עוֹף, plur. צִפֳּרִים.

Vogelbauer, der, כְּלוּב עוֹף.

Vogelfrei, das Gericht hat ihn Vogelfrei erklärt הַשֹּׁפְטִים צִוּוּ לֵאמֹר כָּל מֹצְאוֹ יִתְפְּשֶׂנּוּ אוֹ יַהַרְגֶנּוּ.

Vogelscheuche, die, דָּבָר הַמַּחֲרִיד אֶת הַצִּפֳּרִים. (Fig.) Seine Frau ist eine wahre Vogelscheuche אִשְׁתּוֹ מְכוֹעֶרֶת עַד לְהַפְחִיד.

Vogelsteller, Vogelfänger, der, יָקוֹשׁ, יוֹקֵשׁ, plur. יְקוּשִׁים; יָקוּשׁ, plur. יוֹקְשִׁים.

Folgsam, ein folgsames Kind יֶלֶד הַשֹּׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו וְאִמּוֹ.

Folglich, הַיּוֹצֵא מִזֶּה; (nach einem gleichbedeutenden rabbinischen Ausdruck), s. Daher, Also.

Folge, die, 1) die Folge der Demuth ist Gottesfurcht עֵקֶב עֲנָוָה יִרְאַת יְיָ. Diese Sache wird schlimme Folgen haben אַחֲרִית הַדָּבָר תִּהְיֶה רָעָה. Das sind die Folgen seiner Lebensweise זֶה פְּרִי דְּרָכָיו. 2) In der Folge, בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, בַּיָּמִים הַבָּאִים, מָחָר, בְּיוֹם מָחָר. 3) Folge leisten, s. Folgen, Gehorchen, zu Folge, s. Zufolge.

Folgen, Einem, 1) hinter ihm gehen, הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ, בּוֹא. 2) Einem in der Regierung, מָלַךְ תַּחַת אִישׁ, יָשַׁב עַל כִּסֵּא אִישׁ אַחֲרָיו. 3) Gehorchen. Er folgt uns nicht לֹא יַאֲזִין אֵלֵינוּ, לֹא יִשְׁמַע בְּקוֹלֵנוּ. 4) Er redete mich in folgenden Worten an דִּבֶּר אֵלַי (אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה) לֵאמֹר.

Folgern, aus Etwas, הוֹצִיא דָבָר מִדָּבָר (בְּמִשְׁפַּט הַהִגָּיוֹן), s. Schließen.

Foltern, Einen, עִנָּה אִישׁ מְאֹד.

Voll, מָלֵא (weibl.) מְלֵאָה. Voll sein, מָלֵאת. Als die Gefäße voll waren, כִּמְלֹאת הַכֵּלִים. Mein Haupt ist voll Thau רֹאשִׁי נִמְלָא טָל. Eure Hände voll מְלֹא חָפְנֵיכֶם. Etwas voll machen מִלֵּא אֶת; fig. meine Tage sind voll מָלְאוּ יָמַי. Zehn volle Jahre עֶשֶׂר שָׁנִים תְּמִימוֹת. Ein volles Gewicht אֶבֶן שְׁלֵמָה. Sein Sündenmaß ist noch nicht voll לֹא שָׁלֵם עֲוֹנוֹ עַד עַתָּה. Rufe aus voller Kehle קְרָא בְגָרוֹן.

Vollauf, Speisen und Getränke — אֹכֶל וּמַשְׁקֶה לָרֹב, לְמַכְבִּיר, s. Ueberfluß.

Vollbringen, Etwas, כִּלָּה אֶת. Er hat sein Wort vollbracht בִּצַּע אִמְרָתוֹ.

Vollwichtiges Silber, כֶּסֶף מָלֵא.

Vollmacht, die, הַרְשָׁאָה*. Einem Vollmacht zu Etwas ertheilen הִרְשָׁה אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר*.

Vollmond, der, כֶּסֶא, יוֹם הַכֶּסֶא.

Vollends Ausreden, מִלֵּא דְבָרָיו, s. Vollenden.

Vollendet, sie ist eine vollendete Schönheit כְּלִילַת יֹפִי הִיא.

Vollenden, eine Arbeit, כִּלָּה מְלָאכָה. Er vollendete das Haus שִׁלַּם אֶת הַבַּיִת. Die Arbeit wird morgen vollendet sein מָחָר תִּשָּׁלֵם, תִּכְלֶה הַמְּלָאכָה. Das Werk der Säulen war vollendet

וְתִתֵּם מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים. Ich werde deine Worte אֲמַלֵּא אֶת דְּבָרֶיךָ.

Vollführen, Etwas, כַּלֵּה, בַּצֵּעַ אֶת, f. Vollbringen.

Vollziehen, den königlichen Befehl עָשֹׂה כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ.

Vollzählig, שָׁלֵם, מָלֵא. Er lieferte sie (die Vorhäute) vollzählig dem König וַיְמַלְאוּם לַמֶּלֶךְ.

Vollkommen, שָׁלֵם, תָּמִים. Gotteslehre ist — תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה. Die Wunder des vollkommensten an Weisheit מִפְלְאוֹת תְּמִים דֵּעִים.

Vollkommenheit, die, *שְׁלֵמוּת.

Vollständig, שָׁלֵם. Ein vollständiger Anzug עֵרֶךְ בְּגָדִים.

Vollstrecken, ein gerichtliches Urtheil עָשֹׂה כְּמִשְׁפָּט הַהֲרוּג, הוֹצִיא הַמִּשְׁפָּט לִפְעֻלַּת אָדָם.

Volk, das, עַם, גּוֹי. Völker, עַמִּים, גּוֹיִם.

Volksmenge, die, הָמוֹן, הֲמוֹן עָם, שִׁפְעַת, סַךְ.

Volkreich, eine volkreiche Stadt עִיר רַבַּת עָם.

Von, Vorwort. 1) Von dem Berge, von dem Wagen herabsteigen יָרֹד מִן הָהָר, יָרֹד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה. 2) Etwas von Einem annehmen לָקֹחַ דָּבָר מִיַּד אִישׁ. Von meinem Altar hinweg sollst du ihn nehmen מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ. Etwas von sich werfen הַשְׁלֵךְ דָּבָר מִנֶּגֶד. 3) Südlich von der Stadt מִנֶּגֶב לָעִיר. 4) Sei gesegnet von Gott בָּרוּךְ אַתָּה לֵאלֹהִים. Sie ist von ihm schwanger הָרָה הִיא לוֹ. 5) Ich hörte von dir sagen שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר. Von Etwas sprechen דַּבֵּר עַל דָּבָר. Ich rede von deinen Verordnungen אֲדַבְּרָה בְעֵדוֹתֶיךָ. 6) Von Wasser und Brod leben חָיֹה עַל הַמַּיִם וְעַל הַלֶּחֶם. 7) Ein Haus von Stein בֵּית אֲבָנִים. 8) Schön von Gestalt יְפֵה תֹאַר.

Foppen, Einen, f. Täuschen.

Vor, ein Vorwort, welches sowohl den Dativ als den Accusativ erfordert, den Dativ. 1) Der Zeit nach. Er schrieb mir vor seinem Tode כָּתַב אֵלַי לִפְנֵי מוֹתוֹ. Ich sah ihn vor wenigen Tagen רְאִיתִיו זֶה יָמִים מִסְפָּר. Vor der Zeit sterben מוּת בְּלֹא עִתּוֹ, בְּלֹא יוֹמוֹ. 2) Dem Orte nach. Er stand vor ihm עָמַד לְפָנָיו. Vor meinen Augen עַל עֵינַי, לְעֵינַי, לְנֶגֶד עֵינַי. Vor meinem Angesichte פָּנַי, נֹכַח פָּנַי. Er sprach vor meinen Ohren דִּבֵּר בְּאָזְנַי. Vor der Stadt spazieren gehen שׁוּחַ מִחוּץ לָעִיר. 3) Vor Einem aufstehen קוּם מִפְּנֵי אִישׁ. Verholen sein vor den Augen הֵעָלֵם מֵעֵינַיִם. Vor Freuden weinen בָּכֹה מִשִּׂמְחָה. Den Accusativ, auf die Frage wohin? Vor die Stadt gehen יָצֹא אֶל מִחוּץ לָעִיר. Wälzet Steine vor die Mündung der Höhle גֹּלּוּ אֲבָנִים אֶל פִּי הַמְּעָרָה. Er stellte sich vor mich הִתְיַצֵּב לְפָנַי. Die Pferde vor den Wagen spannen אָסֹר הַסּוּסִים בָּעֲגָלָה.

Vorabend, der, eines Festes עֶרֶב הֶחָג. Der Vorabend des Krönungstages עֶרֶב יוֹם מַלְכֵנוּ, בְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ.

Voran, geh', לֵךְ לְפָנַי. Die Sänger gingen voran קִדְּמוּ שָׁרִים.

Voraus bezahlen, שַׁלֵּם בְּלֹא יוֹמוֹ.

Voraus gehen, f. Voran.

Voraus haben, du sollst nichts — אַל תּוֹתַר.

Voraus wissen, Etwas, יָדֹעַ דָּבָר אֲשֶׁר יִהְיֶה.

Voraus sagen, Etwas, הַגֵּד דָּבָר אֲשֶׁר יָבוֹא.

Vorüber gehen, vor Einem, עֲבֹר עַל אִישׁ, מֵעַל אִישׁ. Sie gingen meinem Hause vorüber עָבְרוּ לִפְנֵי בֵיתִי.

Vorüber sein, der Herbst ist — כָּלָה, עָבַר קַיִץ.

Voreiliger, ein voreiliger Mensch אָץ, נִמְהָר.

Vorbild, das, דְּמוּת, מוֹפֵת; (fig.) der edle Mann ist unser Vorbild הָאִישׁ הַיָּקָר מוֹפֵת הוּא לָנוּ.

Vorbei gehen, bei Einem, עֲבֹר עַל אִישׁ.

Vorbei sein, עָבֹר, כָּלֹה, חָדֹל.

Vorbeugen, einem Uebel, חָשׂךְ, מָנֹעַ הָרָעָה מִבּוֹא.

Vorbedacht, mit, בִּצְדִיָּה.

Vorbedeutung, die, נַחַשׁ.

Vorbericht, der, *הַקְדָּמָה, הַצָּעָה.

Vorbereiten, sich zu einer Reise הִכּוֹן לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ.

Vorbringen, Worte, הוֹצֵא מִפִּיו מִלִּים.

Vorgang, der, der Vorgang der Wohnung מְבוֹא הַדִּירָה. (Bildlich) Erzähle mir den — סַפֵּר לִי הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשָׂה.

Vorgeben, eine Krankheit בָּדֹא מִלִּבּוֹ לֵאמֹר חֹלֶה אָנֹכִי.

Vorgeben, das, nach seinem — כְּפִי דְבָרָיו.

Vorgehen, das, sagt mir, was vorgegangen ist הַגֵּד לִי הַדָּבָר אֲשֶׁר נִהְיָה.

Vorgesetzte, der, פָּקִיד, נָגִיד.

Vorgemach, das, אַכְסַדְרָא*.

Vorgänger, der, mein Vorgänger im Amte הָאִישׁ אֲשֶׁר הָיָה עַל כַּנִּי לְפָנַי.

Vorgestern, שִׁלְשֹׁם.

Vordem, לְפָנִים, מִקֶּדֶם.

Vorderarm, der, אַמָּה.

Forderung, die, תְּבִיעָה*.

Vorderseite, die, eines Hauses, פְּנֵי הַבַּיִת.

Fordern, Etwas von Einem, שָׁאַל, בִּקֵּשׁ, דָּרַשׁ דָּבָר מֵאִישׁ.

Vordere, der, die, das, קַדְמֹנִי, קַדְמֹנִית. Das vordere Thor הַשַּׁעַר הַקַּדְמֹנִי.

Vordringen, הִתְחַזֵּק לָלֶכֶת לְפָנִים.

Vorhaben, er hat eine Reise vor עִם לְבָבוֹ, יַחְפֹּץ לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ. Böses — חָשַׁב רָעָה. Ihr habt Böses vor רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם.

Vorhaben, das, sein böses Vorhaben מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה.

Vorhalten, 1) Einem ein Buch שׂוּם, נָתַן סֵפֶר נֹכַח פְּנֵי אִישׁ. 2) Einem sein Vergehen, הוֹכַח אִישׁ עַל חֶטְאוֹ.

Vorhang, der, יְרִיעָה, plur. יְרִיעוֹת; קֶלַע, plur. קְלָעִים; מָסָךְ; vor dem Allerheiligsten פָּרֹכֶת.

Vorhanden, es ist Getraide, יֵשׁ דָּגָן. Es ist hier nicht — אֵין פֹּה. Das vorhandene Geld הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא.

Vorhof, der, חָצֵר, הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה, עֲזָרָה.

Vorhaus, das, אַכְסַדְרָא*.

Vorhaut, die, עָרְלָה, plur. עֲרָלוֹת.

Vorhin, לְפָנִים.

Vorher, לְפָנִים. Dergleichen war nicht — כָּמוֹהוּ לֹא הָיָה לְפָנָיו.

Vorhersagen, Etwas, הַגֵּד דָּבָר אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הַבָּאִים.

Vorwand, der, תֹּאֲנָה. Er sucht nur einen Vorwand gegen mich, (nach Einigen) תְּנוּאוֹת עָלַי יִמְצָא.

Vorwort, das, *מִלַּת הַיַּחַס, s. Auf, Unter, In, Durch, Mit.

Vorwurf, der, מִכְשׁוֹל לֵב. Er macht sich darüber Vorwürfe זֹאת לוֹ לְמִכְשׁוֹל לֵב, לִבּוֹ יַכֶּה אֹתוֹ עַל זֹאת. Einem Vorwürfe machen, s. Vorwerfen.

Vorwitzig sein, אוּץ לָדַעַת כָּל דָּבָר.

Vorwissen, das, er that es ohne mein — לֹא גָלָה אֶת אָזְנִי בַּעֲשׂוֹתוֹ זֹאת.

Vorweisen, s. Vorzeigen.

Vorweinen, Einem, בָּכֹה לִפְנֵי אִישׁ לְעוֹרֵר רַחֲמָיו.

Vorwelt, die, דּוֹר רִאשׁוֹן, יְמוֹת עוֹלָם, יְמֵי קֶדֶם.

Vorwenden, s. Vorgeben.

Vorwärts, sie gingen rückwärts und nicht — הָיוּ לְאָחוֹר וְלֹא לְפָנִים.

Vorwerfen, 1) dem Hunde sollt ihr es — לַכֶּלֶב תַּשְׁלִיכוּן אֹתוֹ. 2) Einem seine Treulosigkeit — הוֹכַח אִישׁ בִּדְבָרִים קָשִׁים עַל מַעֲלוֹ.

Vorsagen, Einem Kinde Etwas, דַּבֵּר בְּאָזְנֵי הַיֶּלֶד לְמַעַן יְדַבֵּר אֵת אֲשֶׁר יִשְׁמַע.

Vorsatz, der, ein fester, מַחֲשָׁבָה נְכוֹנָה.

Vorsorge, die, Gottes, פְּקֻדַּת אֱלֹהִים.

Vorsitz, der, den Vorsitz im Gerichte haben יָשַׁב בְּרֹאשׁ הַשֹּׁפְטִים.

Vorsichtig sein, הִשָּׁמֵר, הִזָּהֵר.

Vorsingen, Einem ein Lied שׁוּר שִׁירָה לְמַעַן יָשִׁיר אֹתָהּ הַשֹּׁמֵעַ.

Vorsehung, die, Gottes, *הַשְׁגָּחָה אֱלֹהִית.

Vorsehen, sich, הִשָּׁמֵר, הִזָּהֵר.

Vorsätzlich Erschlagen, Einen, הַכֵּה אִישׁ בִּצְדִיָּה. Er beleidigte ihn — הִכְלִים אֹתוֹ בְּדַעַת.

Vorsetzen, 1) setze ihnen Brod und Wasser vor, שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לִפְנֵיהֶם. 2) Sich etwas —, זָמֹם, יָזֹם לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Fort von mir! סוּר מִמֶּנִּי!

Fortarbeiten, יָסֹף, הוֹסֵף לַעֲבֹד.

Forteilen, מַהֵר לָלֶכֶת מִן.

Fortbauen, הוֹסֵף לִבְנוֹת.

Fortbestehen, s. Bestehen 2).

Fortbringen, 1) Etwas, הָסֵר דָּבָר מִמְּקוֹמוֹ. 2) Sich Fortbringen, חַיֵּה נַפְשׁוֹ.

Fortgehen, הָלַךְ לוֹ.
Fortdauer, die, der Seele הַשְׁאָרַת הַנֶּפֶשׁ.
Fortdauern, קוּם, עָמַד, חָיָה לְעוֹלָם, לָנֶצַח. Der Krieg dauert fort, לֹא תֶחְדַּל הַמִּלְחָמָה.
Forthelfen, Einem Freunde, חַזֵּק יְדֵי אֹהֵב, הָיָה לִידִידוֹ לְמִשְׁעָן לְהִתְהַלֵּךְ בַּחַיִּים.
Fortwähren, s. Fortdauern.
Fortwälzen, einen Stein, גָּלַל אֶבֶן מִמְּקוֹמוֹ.
Fort sollen, ich soll fort, עָלַי לָלֶכֶת מִפֹּה.
Fort sein, er ist fort, אֵינֶנּוּ.
Fortsetzung, die, הֶמְשֵׁךְ*.
Fortsetzen, seine Reise, הָלַךְ לְדַרְכּוֹ. Ich setze meine Reise fort, אוֹסִיף לָלֶכֶת הָלְאָה לְמַסָּעַי; den Krieg, הוֹסִיף לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה.
Forttragen einen Stuhl, נָשָׂא כִּסֵּא מִמְּקוֹמוֹ.
Forttreiben, Einen, גֵּרֵשׁ אִישׁ מִן.
Fortjagen, s. Wegjagen.
Fortlassen, man wollte ihn nicht — לֹא הִנִּיחוּהוּ לָלֶכֶת לוֹ.
Fortlaufen, 1) entlaufen, בָּרַח. 2) Ununterbrochen laufen, רוּץ בְּלִי חָשָׂךְ.
Fortleben, חָיָה לָנֶצַח.
Fortlesen, an einem Buche, הוֹסִף לִקְרֹא בְּסֵפֶר.
Fortmachen, sich, הִמָּלֵט.
Fortfahren, 1) auf einem Wagen הָלַךְ בָּעֲגָלָה מִן. 2) Fortfahren zu sprechen, יָסַף, הוֹסִף לְדַבֵּר.
Fortführen, s. Wegführen.
Fortfliegen, עוּף לוֹ, נָדַד מִקִּנּוֹ. Der Vogel fliegt fort, הַצִּפּוֹר נֹדֵד כָּנָף לָעוּף הָלְאָה.
Fortpflanzen, sein Geschlecht, חָיָה זֶרַע מֵאִשְׁתּוֹ; das Geschlecht seines Bruders (durch das Lewirat), הָקֵם זֶרַע, שֵׁם לְאָחִיו. Sich stark — שָׁרַץ, פָּרָה וְרָבָה.
Fortziehen, 1) einen Wagen מָשַׁךְ עֲגָלָה לַהֲסִירָהּ מִמְּקוֹמָהּ. 2) Die Feinde sind fortgezogen נָסְעוּ הָאוֹיְבִים מִזֶּה, מִשָּׁם.
Fortkommen, 1) der Weg ist so schlecht, daß man nicht fortkommen kann רַע הַדֶּרֶךְ וְלֹא יוּכַל אִישׁ לַעֲבֹר בּוֹ. 2) Der Weinstock kommt bei uns nicht fort הַגֶּפֶן לֹא תִצְלַח בְּאַרְצֵנוּ. 3) Er wird in der Welt — יַצְלִיחַ דְּרָכוֹ, יְחַיֶּה נַפְשׁוֹ בְּכָל מָקוֹם.

Fortkönnen, er kann nicht fort לֹא יוּכַל לָלֶכֶת מִמְּקוֹמוֹ וָהָלְאָה.
Fortrücken, einen Stuhl הֶעְתִּיק כִּסֵּא מִמְּקוֹמוֹ.
Fortreisen, הָלַךְ מִבֵּיתוֹ, מִמְּקוֹמוֹ בְּדַרְכּוֹ.
Fortreißen, s. Wegreißen.
Fortschaffen, s. Wegschaffen.
Fortschicken, Einen, שִׁלַּח אִישׁ.
Fortschleichen, sich, הָלַךְ לוֹ בְּסֵתֶר, הִתְגַּנֵּב.
Fortschleppen, ein Schaf, von Raubthieren, סָחַב צֹאן; die Beute, הִפְלִט טֶרֶף.
Vortheil, der, בֶּצַע, יֶתֶר, יִתְרוֹן.
Vortheilhaft, das ist mir, הַדָּבָר הַזֶּה לִי לְהוֹעִיל.
Vortrab, der, ich stoße seinen Vortrab in das Meer וְהִדַּחְתִּי אֶת פָּנָיו אֶל הַיָּם.
Vortrag, der, er hat einen schönen — אִמְרָתוֹ נְעִמָה, s. Rede.
Vortragen, Einem Etwas, עָרַךְ מִלִּים אֶל אִישׁ.
Vortrefflich, טוֹב מְאֹד, נִבְחָר.
Vorig, das vorige Jahr הַשָּׁנָה אֲשֶׁר עָבְרָה. Die vorige Nacht אֶמֶשׁ. Der vorige Brief הָאִגֶּרֶת הָרִאשׁוֹנָה.
Vorjährige Frucht, die, תְּבוּאַת הַשָּׁנָה אֲשֶׁר עָבְרָה.
Vorjetzt, עַתָּה, כָּעֵת.
Vorladen, gilt Recht, wer wird mich vorladen? אִם לְמִשְׁפָּט מִי יוֹעִידֵנִי.
Vorlassen, man ließ mich nicht vor לֹא נְתָנוּנִי לִרְאוֹת אֶת פָּנָיו.
Vorlaut, נִמְהָר. Vorlauter Mensch, אִישׁ פֹּשֵׂק שְׂפָתָיִם, s. Unbesonnen.
Vorlaufen, Einem, עָבַר אֶת הָאִישׁ הָרֵץ.
Vorlieb, s. Fürlieb.
Vorlügen, er log ihr vor כִּזֵּב, כִּחֵשׁ לָהּ, בָּהּ; s. Belügen.
Vorlegen, Einem Etwas, שׂוּם, נָתַן דָּבָר לִפְנֵי אִישׁ.
Vorlesen, Jemanden ein Buch קָרָא סֵפֶר לִפְנֵי אִישׁ; Sie verstanden das Vorgelesene הֵבִינוּ בַּמִּקְרָא.
Vorletzt, der vorletzte Tag הַיּוֹם אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן.
Form, die, תַּבְנִית, דְּמוּת.

Formen, Etwas aus Wachs, עָשָׂה דְמוּת דָבָר מִדּוֹנַג.

Vormachen, Einen Zaun גָּדַר גָּדֵר בְּעַד.

Vormalig, die vormaligen Zeiten הָעִתִּים הָרִאשׁוֹנוֹת.

Vormals, לְפָנִים.

Vormund, der, אַפּוֹטְרוֹפּוֹס*.

Vormittag, der, מֵהַבֹּקֶר עַד הַצָּהֳרָיִם.

Vorn, hinten und — אָחוֹר וָקֶדֶם. Der Streit war gegen ihn gerichtet von vorn und hinten פְּנֵי הַמִּלְחָמָה הָיְתָה אֵלָיו מִפָּנִים וּמֵאָחוֹר. Vorn sitzen, יָשַׁב בָּרֹאשׁ.

Vornehm, ein vornehmer Mann אִישׁ גָּדוֹל, אִישׁ נִכְבָּד, אָצִיל, נָדִיב. Vornehm thun הִתְכַּבֵּד.

Vornehmen, sich Etwas, זָמַם יָזֹם דָבָר לַעֲשׂוֹת. Ich nahm mir vor, הָיָה עִם לְבָבִי. Sich fest — הֵכִין לִבּוֹ, הִתְאַמֵּץ.

Forst, der, יַעַר, חֹרֶשׁ, f. Wald.

Voreltern, die, אָבוֹת.

Vorenthalten, einem Taglöhner den Lohn, עָשַׁק שְׂכַר שָׂכִיר.

Vorfahren, die, אָבוֹת רִאשׁוֹנִים, קַדְמֹנִים.

Vorfall, der, מִקְרֶה, פֶּגַע.

Vorfallen, הָיָה, הִקְרָה.

Vorfordern, Einen, הוֹעַד אִישׁ.

Vorposten, der, הַמַּצָּב הָעֹמֵד בִּקְצֵה הַמַּחֲנֶה.

Vorzug, der, an Würde und Macht יֶתֶר שְׂאֵת וְיֶתֶר עָז. Der Vorzug des Menschen vor dem Thiere מוֹתַר, יִתְרוֹן הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה.

Vorzüglich, 1) ich liebte ihn — אֲהַבְתִּיהוּ מִכָּל אָדָם. 2) Ein vorzüglicher Wein יַיִן נִבְחָר.

Vorziehen, ich ziehe ihn seinem Bruder vor יָקָר הוּא בְעֵינַי מֵאָחִיו. Er zog den Tod dem Leben vor נִבְחַר לוֹ מָוֶת מֵחַיִּים.

Vorzimmer, das, אַכְסַדְרָא*.

Vorzeigen, einen Brief, הֶרְאָה אִגֶּרֶת פְּתוּחָה אֶת אִישׁ.

Vorzeit, die, יְמֵי קֶדֶם, יְמוֹת עוֹלָם.

Vorzeiten, לְפָנִים, מֵעוֹלָם, מִקֶּדֶם.

Vorkommen, 1) sein Name kommt in dem Briefe nicht vor שְׁמוֹ אֵינֶנּוּ בָאִגֶּרֶת. Dieser Fall ist mir nicht vorgekommen לֹא קָרָנִי דָבָר כָּזֶה; f. Begegnen, Erfahren. 2) Er kam mir betrunken vor הָיָה כְשִׁכּוֹר בְּעֵינַי.

Vorkehrung, die, Vorkehrungen zu Etwas treffen הֵכִין לַעֲשׂוֹת דָבָר.

Vorrath, der, an Getraide אוֹצַר דָּגָן. Vorräthe, אוֹצָרוֹת, מִסְכְּנוֹת.

Vorrathskammer, die, für Getraide, מַמְּגוּרָה, אָסָם, plur. מַמְּגוּרוֹת, אֲסָמִים.

Vorrichtung, die, sie machen, הֵכִין.

Vorrücken, 1) der Feind ist vorgerückt הָאוֹיֵב הֶעְתִּיק מִמְּקוֹמוֹ לְפָנִים. 2) Einem sein Verbrechen הִזְכִּיר לְאִישׁ עֲוֹנוֹ, f. Vorwerfen 2).

Vorrede, die, הַקְדָּמָה*.

Vorreden, Einem Etwas, דִּבֵּר דָּבָר בְּאָזְנֵי אִישׁ לְמַעַן יַאֲמִין בּוֹ.

Vorräthig, mein vorräthiges Getraide אוֹצַר דְּגָנִי הַדָּגָן הַנִּמְצָא בַאֲסָמַי.

Vorschub, der, Einem Vorschub leisten, f. Helfen, Unterstützen.

Vorschieben, den Riegel, f. Verriegeln.

Vorschützen, f. Vorgeben.

Vorschießen, Einem Geld, f. Borgen, Leihen.

Vorschwatzen, Jemanden Etwas, בִּטֵּא דָבָר בְּאָזְנֵי אִישׁ.

Vorschweben, eine Gestalt schwebte mir vor תְּמוּנָה לְנֶגֶד עֵינָי.

Vorstadt, die, nach Einigen, פַּרְוָר, plur. פַּרְוָרִים.

Vorstehen, einer Sache, הָיָה הַפָּקִיד עַל.

Vorsteher, der, פָּקִיד. Die Vorsteher des Tempels נְגִידֵי בֵית אֱלֹהִים. Vorsteher der israelitischen Gemeinde רֹאשׁ קְהַל יִשְׂרָאֵל.

Vorstellung, die, מַשְׂכִּית, מַחֲשָׁבָה, f. Einbildung.

Vorstellen, 1) Er stellt ihn dem König vor הִצִּיגוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. 2) Sich vorstellen, דִּמָּה, דִּמָּה בְנַפְשׁוֹ, f. Einbilden.

Vorschlag, der, עֵצָה. Sollen wir nach seinem Vorschlag thun? הֲנַעֲשֶׂה אֶת דְּבָרוֹ. Laßt uns euern Vorschlag hören עוּצוּ עֵצָה וְנִשְׁמָעָה.

Vorschlagen, Einem Etwas, יָעַץ אִישׁ לַעֲשׂוֹת דָבָר.

Vorschnell, eine vorschnelle Antwort תְּשׁוּבָה נִמְהָרָה.

Vorspannen, die Pferde, אָסַר הַסּוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Vorschrift, die, er verrichtet es nach der — נַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט. Die Vorschriften Gottes פִּקּוּדֵי, עֵדוֹת יְיָ.

Vorschriftmäßig, כַּמִּשְׁפָּט.

Vorschreiben, Alles zu thun, was uns vorgeschrieben ist לַעֲשׂוֹת כְּכָל הַכָּתוּב עָלֵינוּ.

Forschung, die, דְּרִישָׁה, חֲקִירָה.

Forschen, 1) sich erkundigen: Nach Etwas, דָּרַשׁ לְ. 2) Untersuchen, דָּרַשׁ, חָקַר. Mein Geist forschte וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי.

Forscher, der, חֹקֵר.

Völlig zu Grunde richten, הַשְׁחֵת כֻּלּוֹ, s. Ganz 2).

Völlerei, die, סֹבֶא.

Völkerwanderung, die, מַסְעֵי עַמִּים רַבִּים מֵאַרְצוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם.

Völkerschaft, die, s. Volk, Nation.

Fördern, ein Werk, s. Beschleunigen.

Förster, der, הַצַּיָּד אֲשֶׁר עַל הַיְּעָרִים.

Fuge, die, er traf ihn zwischen die Fugen und den Panzer הִכָּהוּ בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשִּׁרְיָן.

Fuhrmann, der, רַכָּב, אִישׁ נֹהֵג עֲגָלוֹת עֲמוּסוֹת מַשָּׂא.

Futter, das, מִסְפּוֹא, בְּלִיל. Die Berge geben ihm sein Futter בּוּל הָרִים יִשְׂאוּ לוֹ. Man gab den Eseln Futter וַיִּבֶל לַחֲמֹרִים.

Futteral, das, נַרְתֵּק, תִּיק.

Fuchs, der, שׁוּעָל. Füchse, שׁוּעָלִים.

Fuchshöhle, die, חֹר שׁוּעָלִים.

Fuchsschwänzer, der, s. Schmeichler.

Fund, der, מְצִיאָה*.

Fundament, das, יְסוֹד.

Funke, der, נִיצוֹץ, כִּידוֹד אֵשׁ.

Funkeln, נָצַץ.

Fuß, der, רֶגֶל. Vier Füße, אַרְבַּע רַגְלַיִם. Einem zu Fuße fallen, s. Fußfall. Sie lag zu seinen Füßen שָׁכְבָה מַרְגְּלוֹתָיו. Einem auf dem Fuße folgen הָלַךְ לְרַגְלֵי אִישׁ, הִתְהַלֵּךְ בְּרַגְלֵי אִישׁ. Sich auf die Füße machen נָשָׂא רַגְלָיו לָלֶכֶת.

Fußeisen, das, כֶּבֶל הָרַגְלַיִם.

Fußballen, der, s. Fußsohle.

Fußboden, der, קַרְקַע.

Fußbäcken, der, כִּיּוֹר לִרְחֹץ מִמֶּנּוּ הָרַגְלַיִם.

Fußgänger, der, רַגְלִי, plur. רַגְלִים.

Fußgestell, das, כֵּן, מְכוֹנָה, plur. מְכוֹנוֹת. Die Fußgestelle der Säulen, אַדְנֵי הָעַמּוּדִים.

Fußsohle, die, כַּף הָרֶגֶל, plur. כַּפּוֹת הָרַגְלַיִם.

Fußtritt, der, 1) der Ort, wohin der Fuß tritt, מִדְרַךְ כַּף רֶגֶל. Er versetzte ihm einen Fußtritt יֶהְדָּפֵהוּ בְּמִדְרַךְ רַגְלוֹ. 2) Die Spur davon, עָקֵב. Die Fußtritte der Schafe עִקְּבֵי הַצֹּאן.

Fußfall, der, Einem einen Fußfall thun נָפַל עַל רַגְלֵי, לִפְנֵי רַגְלֵי אִישׁ.

Fußvolk, das, רַגְלִים.

Fußfällig, er bat den Fürsten — נָפַל עַל (לִפְנֵי) רַגְלֵי הַשַּׂר וְהִתְחַנֵּן אֵלָיו.

Fußzähe, die, בֹּהֶן הָרֶגֶל; s. Zähe.

Fußkettchen, die, Schmuck der orientalischen Frauen צְעָדוֹת.

Fußstapfen, die, עֲקֵבִים, עֲקֵבוֹת, s. Fußtritt. 2) Eines Fußstapfen folgen הָלַךְ בְּדֶרֶךְ, בְּדַרְכֵי אִישׁ.

Fußsteig, der, אֹרַח, נָתִיב, שְׁבִיל.

Fußschämel, der, הֲדֹם רַגְלַיִם, כֶּבֶשׁ.

Furt, die, מַעֲבָר, מַעֲבָרָה. Die Furten des Jordans מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן.

Furie, die, אִשָּׁה מִתְהוֹלֶלֶת.

Furcht, die, יִרְאָה, מוֹרָא, אֵימָה, פַּחַד, מָגוֹר, מְגוֹרָה. In Furcht gerathen יָרֵא יִרְאָה, פָּחַד. Einem Furcht machen הִפְחִיד אִישׁ, פַּחֵד. Sie alle wollten uns in Furcht setzen כֻּלָּם מְיָרְאִים אוֹתָנוּ.

Furchtbar, נוֹרָא, אָיֹם, (weibl.) אֲיֻמָּה. Furchtbare Thaten נוֹרָאוֹת.

Furchtsam, חָרֵד, יָרֵא, רַךְ לֵבָב.

Furchtlos, er ist, אֵין פַּחַד בְּלִבּוֹ, בְּלִי פַחַד הוּא.

Furche, die, מַעֲנָה, מַעֲנִית, תֶּלֶם. Furchen, תְּלָמִים, poetisch, גְּדוּדִים (Einschnitte). Furchen ziehen, s. Furchen.

Furchen, פָּלַח בָּאָרֶץ. Er furcht seinen Acker, יְפַתַּח אַדְמָתוֹ.

Faul, 1) faules Holz, עֵץ רָקָב, עֵץ רִקָּבוֹן. Faules

Wasser, בְּאָשִׁים. 2) Ein fauler Mensch עָצֵל. Sei nicht faul אַל תֵּעָצֵל.

Faulheit, die, עַצְלָה, עַצְלוּת, עַצְלְתַּיִם. Faulheit macht betäubt עַצְלָה תַּפִּיל תַּרְדֵּמָה.

Faulen, vom Holze, רָקַב. Vom Wasser בָּאַשׁ.

Faulenzen, הֶעָצֵל, אָכֹל לֶחֶם עַצְלוּת.

Faust, die, אֶגְרֹף.

Faustschlag, der, מַכַּת אֶגְרֹף.

Fieber, das, קַדַּחַת; ein sehr hitziges, דַּלֶּקֶת.

Fieberhaft, eine fieberhafte Hitze, מוֹקֵד כְּמוֹקֵד הַקַּדַּחַת.

Figur, die, מַרְאֶה, מַשְׂכִּית, plur. מַשְׂכִּיּוֹת, s. Bild, Gestalt.

Figürlich, *בְּדֶרֶךְ דִּמְיוֹן.

Fügung, die, Gottes, s. Fügen.

Fügen, 1) an einander, חִבֵּר אֶת, עִם, הִדְבִּק אֶל. 2) Gott hat es so gefügt, הָיְתָה סִבָּה מֵעִם אֱלֹהִים.

Vieh, das, בְּהֵמָה, בְּעִיר.

Viehhirt, der, בּוֹקֵר, נֹקֵד, s. Hirt.

Viehweide, die, מִרְעֵה עֲדָרִים.

Viehisch, כְּדֶרֶךְ הַבְּעִיר, בַּעַר.

Viehmarkt, der, מְקוֹם מִמְכַּר הַבְּעִיר.

Viehfutter, das, מִסְפּוֹא, s. Futter.

Viehzucht, die, sie treiben — אַנְשֵׁי מִקְנֶה הֵם.

Viehstall, der, רֶפֶת, plur. רְפָתִים.

Viehstand, der, sein Viehstand war, sieben tausend Schafe, וַיְהִי מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת אַלְפֵי צֹאן.

Fühllos, ihr Herz ist fühllos, wie Unschlitt, טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם.

Fühlen, Etwas, 1) betasten, מוּשׁ, הֵמַשׁ אֶת, *הִרְגִּישׁ אֶת. Wer fühlt das Besser als ich מִי יָחוּשׁ זֶה יוֹתֵר מִמֶּנִּי. 2) Sie fühlt, wie gut ihr Erwerb ist טָעֲמָה כִּי טוֹב סַחְרָהּ. Ich fühle es sehr נַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד.

Führen 1) Korn in die Stadt הֵבִיא דָגָן בָּעֲגָלָה אֶל הָעִיר. 2) Jemanden auf einen Weg הוֹלִיךְ, נָחָה. הִנְחָה אִישׁ בַּדֶּרֶךְ. Jemanden an einen Ort, נָהַג, נִהֵג, נִהֵל אִישׁ אֶל מָקוֹם. Wer führt mich in die feste Stadt? מִי יוֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר. Einen zum Tode, לָקַח אִישׁ לָמוּת. 3) Schild und Schwert, נָשָׂא מָגֵן וְחֶרֶב. 4) Er führt die Tugend im Munde יִשָּׂא הַצְּדָקָה עַל פִּיו.

Führer, der, מְנַהֵג. Ihr König ist ihr Führer; der Ewige aber wandelt voran מַלְכָּם יַעֲבֹר לִפְנֵיהֶם וַיְיָ בְּרֹאשָׁם; eines Blinden הַמּוֹלִיךְ אֶת הָעִוֵּר. Mein Volk, deine Führer leiten dich irre עַמִּי מְאַשְּׁרֶיךָ מַתְעִים.

Phisik, die, s. Naturkunde.

Phisisch, s. Natürlich.

Fittig, der, אֵבֶר, אֶבְרָה. Fittige אֲבָרוֹת, s. Flügel.

Füttern, einen Vogel נָתַן אֹכֶל לָעוֹף; Pferde נָתַן מִסְפּוֹא לַסּוּסִים, בָּלַל לַסּוּסִים.

Fichte, die, nach Einigen עֵץ גֹּפֶר.

Viel, ich habe, יֶשׁ לִי רָב. Viel werden רָבַב, רָבָה. Viel Essen הַרְבֵּה לֶאֱכֹל. Viel Gold זָהָב רָב. Vieles Vieh בְּהֵמָה רַבָּה. Eine Mutter vieler Kinder רַבַּת בָּנִים. Viele Tage, Jahre יָמִים רַבִּים, שָׁנִים רַבּוֹת, הַרְבֵּה. Durch viele Worte בְּרֹב דְּבָרִים. Sich viele Pferde halten הִרְבָּה לוֹ סוּסִים. Schon so viele Jahre זֶה כַּמָּה שָׁנִים.

Vielgeliebt, אָהוּב מְאֹד.

Vielheit, die, רֹב, s. Menge.

Vielmal, פְּעָמִים רַבּוֹת. Wie vielmal עַד כַּמָּה פְעָמִים, s. Oft.

Vielmehr, wie, אַף כִּי. Den, der mir gesagt: Saul ist todt, ergriff ich und erschlug ihn, wie vielmehr, da Frevler einen gerechten Mann erschlagen in seinem Hause הַמַּגִּיד לִי לֵאמֹר מֵת שָׁאוּל וָאֹחֲזָה בוֹ וָאֶהֶרְגֵהוּ, אַף כִּי אֲנָשִׁים רְשָׁעִים הָרְגוּ אִישׁ צַדִּיק בְּבֵיתוֹ.

Vielerlei, s. Allerlei.

Vielfältig, auf sein vielfältiges Bitten בְּבַקְשׁוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת.

Vielfuß, der, ein Insekt מַרְבֵּה רַגְלַיִם.

Philosoph, der, *פִילוֹסוֹף.

Philosophie, die, *פִילוֹסוֹפְיָא.

Philosophiren, *הִתְפַּלְסֵף.

Vielleicht, אוּלַי.

Fülle, die, wie die Fülle aus der Kelter כַּמְלֵאָה

מִן הַיְקֶב. Speise in Fülle אֹכֶל לְמַכְבִּיר, s. Ueberfluß. Die Fülle des Heils עֲתֶרֶת שָׁלוֹם.

Füllen, ein Gefäß mit Wasser מִלֵּא אֶת הַכְּלִי מַיִם.

Füllen, das, einer Stute בֶּן הַסּוּסָה; einer Eselin בֶּן אָתוֹן, עַיִר, plur. עֲיָרִים.

Finanzen, die, eines Königreiches תְּבוּאַת, תְּבוּאוֹת הַמַּלְכוּת, s. Einkommen.

Finger, der, אֶצְבַּע, plur. אֶצְבְּעוֹת. Mein kleiner Finger קָטָנִּי.

Fingerring, der, טַבַּעַת (הַיָּד).

Findelkind, das, יוֹנֵק נֶעֱזָב וְנִמְצָא בַחוּץ.

Finden, 1) Etwas Verlorenes מָצָא אֲבֵדָה. 2) Es fanden sich Leute in der Stadt נִמְצְאוּ אֲנָשִׁים בָּעִיר. 3) Von Gott, wenn du ihn suchst, wird er sich finden lassen אִם תִּדְרְשֶׁנּוּ יִמָּצֵא לָךְ. 4) Findest du sie schön? הַאִם יָפָה הִיא בְעֵינֶיךָ.

Finster, 1) eig. finster sein, werden חָשַׁךְ. Finster machen הֶחְשִׁיךְ. Ein finsterer Tag יוֹם חֹשֶׁךְ. Eine finstere Nacht לֵיל אֹפֶל. Im Finstern tappen, wandeln מִשֵּׁשׁ בָּאֲפֵלָה, הָלַךְ חֲשֵׁכִים. Sie treiben im Finstern ihr Werk וְהָיָה בְמַחְשָׁךְ מַעֲשֵׂיהֶם. 2) Ein finsteres Gesicht פָּנִים זֹעֲפִים. Sie sieht finster aus נָפְלוּ פָנֶיהָ.

Finsterniß, die חֹשֶׁךְ, חֲשֵׁכָה, מַחְשָׁךְ, מַחֲשַׁכִּים, אֹפֶל, אֲפֵלָה, אֲפֵלוֹת, מַאְפֵּל, מַאְפֵּלְיָה, עֵיפָה; von Sonne und Mond קַדְרוּת. Eine dichte Finsterniß חֹשֶׁךְ אֲפֵלָה, עַלְטָה.

Fünf, חֲמִשָּׁה, (weibl.) חָמֵשׁ. Fünf Tausend חֲמֵשֶׁת אֲלָפִים. Fünf Hundert חֲמֵשׁ מֵאוֹת.

Fünfthalb, אַרְבָּעָה וָחֵצִי.

Fünfte, der, die, חֲמִישִׁי, חֲמִישִׁית. Der Fünfte (eine Abgabe der Egypter) חֹמֶשׁ. Den fünften Theil bezahlen lassen חִמֵּשׁ. Am Fünften des Monats בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ.

Fünftel, das, חֲמִישִׁית. Das Fünftel soll er hinzusetzen חֲמִישִׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו.

Fünfjährig, בֶּן, בַּת חָמֵשׁ שָׁנִים.

Fünfzig, חֲמִשִּׁים.

Fünfzigste Jahr, das, שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה.

Fünfziger, ein, בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנִים.

Fünfzehn, חֲמִשָּׁה עָשָׂר, (weibl.) חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה.

Fünfzehnte Tag, der, יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר. Am Fünfzehnten des Monats בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר (יוֹם) לַחֹדֶשׁ.

Fixstern, der, כּוֹכָב שֹׁבֵת*.

Vier, אַרְבָּעָה, (weibl.) אַרְבַּע. Alle Vier אַרְבַּעְתָּם אַרְבַּעְתָּן.

Vierthalb Ellen, שָׁלֹשׁ אַמּוֹת וָחֵצִי.

Viertheilen, ein Kalb גָּזַר עֵגֶל לְאַרְבָּעָה חֲלָקִים.

Vierte, der, die, רְבִיעִי, רְבִיעִית. Der vierte Tag (der Woche) יוֹם רְבִיעִי. Am Vierten des Monats בְּאַרְבָּעָה לַחֹדֶשׁ. Das vierte Geschlecht רִבֵּעִים.

Viertel, das, רְבִיעִית, רֶבַע, רֹבַע.

Vierteljahr, das שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים.

Vierteljährige Kälber, עֲגָלִים בְּנֵי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים.

Viereckig, רָבוּעַ, מְרֻבָּע, מְרֻבַּעַת. Das Gebäude soll viereckig gebauet werden הַבַּיִת יִבָּנֶה רָבוּעַ בְּתַבְנִיתוֹ.

Vierfüßig אֲשֶׁר לוֹ אַרְבַּע רַגְלַיִם, הַהֹלֵךְ עַל אַרְבַּע.

Für, Vorwort, 1) anstatt. Er soll für dich zum Volke sprechen וְדִבֶּר־הוּא לְךָ אֶל הָעָם. 2) Zu Gunsten. Für Einen beten הִתְפַּלֵּל בְּעַד, עַל אִישׁ. Für Jemanden kämpfen הִלָּחֵם לְאִישׁ. 3) Für Geld kaufen קָנָה בְּכֶסֶף. 4) Für ihren Dienst, den sie verrichten חֵלֶף עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר הֵם עֹבְדִים. 5) Einen für weise halten חָשַׁב אִישׁ לְחָכָם. Den Schatten der Berge für Menschen ansehen רָאָה צֵל הֶהָרִים כַּאֲנָשִׁים. 6) Jahr für Jahr (מִדֵּי) שָׁנָה בְשָׁנָה.

Für und für, לְדֹר וָדֹר, לְדוֹר דּוֹרִים, לְעוֹלָם וָעֶד.

Fürbitte, die, תְּחִנָּה בְּעַד אִישׁ, s. Einlegen.

Fürwahr! אָמְנָה, אָמְנָם, אָכֵן.

Fürwort, das, in der Grammatik כִּנּוּי*, plur. כִּנּוּיִם.

Fürchten, Einen יָרֵא אֶת. Sich vor Einem יָרֵא מִפְּנֵי, מִן, פָּחַד מִן, יָגֹר מִפְּנֵי. Ich fürchte die Juden אֲנִי דֹאֵג אֶת הַיְּהוּדִים.

Fürchterlich, נוֹרָא, אָיֹם.

Fürlieb nehmen, mit Etwas רָצָה בְּ.

Firmament, das, רָקִיעַ, רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם.

Fürst, der, שַׂר, נָשִׂיא, נָגִיד, נָסִיךְ, נָדִיב, קָצִין, רוֹזֵן. Fürsten רוֹזְנִים. Fürsten der Philister סְרָנִים.

Fürstin, die, שָׂרָה, plur. שָׂרוֹת.

Fürstlich, ein fürstliches Geschenk מַתָּנָה כְּמַתְּנַת הַשָּׂר.

Vierzig Ellen, אַרְבָּעִים אַמָּה.

Vierzigsten Jahre, im בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה, בִּשְׁנַת הָאַרְבָּעִים.

Vierziger, ein, בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנִים.

Vierzehn. אַרְבָּעָה עָשָׂר, (weibl.) אַרְבַּע עֶשְׂרֵה.

Vierzehnte, am Vierzehnten des Monats בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר (יוֹם) לַחֹדֶשׁ. Im vierzehnten Jahre בְּאַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

Fürsprache, die, s. Fürbitte.

Fürsprecher, der, ein Engel als — מַלְאָךְ מֵלִיץ.

Fisch, der, דָּג, דָּגָה. Fische דָּגִים.

Fischhamen, der, חוֹחַ דָּגִים.

Fischen, אָחוֹז דָּגִים בִּמְצוּדָה. Sie sollen sie fischen וְדִיגוּם.

Fischer, der, דַּיָּג, plur. דַּיָּגִים; דַּוָּג, plur. דַּוָּגִים.

Fischergarn, s. Fischernetz.

Fischerhaken, die, סִירוֹת דּוּגָה.

Fischernetz, das, מְצוּדַת דָּגִים, מִכְמֹרֶת, s. Netz.

Fischschuppen, die, קַשְׂקֶשֶׂת דָּגִים.

Feigheit, die, מֹרֶךְ.

Feigherzig, רַךְ לֵבָב.

Feige, er ist רַךְ לְבָבוֹ.

Feige, die, תְּאֵנָה. Feigen תְּאֵנִים. Unreife, פַּגִּים, s. Abscheulich.

Feigenbaum, der, תְּאֵנָה.

Feigenkuchen, der, in eine runde Form gepreßte Feigen דְּבֵלָה, plur. דְּבֵלִים; דְּבֶלֶת תְּאֵנִים.

Feucht sein, רָטֹב. Feucht machen, s. Anfeuchten.

Feuchtigkeit, die, לַחוּת*.

Feil bieten, sein Haus הוֹדִיעַ לֵאמֹר אֶמְכֹּר בֵּיתִי. Feile Seelen נְבָלִים.

Feile, die, zackige פְּצִירָה פִּים.

Fein, vom Staube דַּק. Fein stoßen שָׁחֹק הָדֵק. Feines Gold זָהָב טָהוֹר.

Feind, er ist mir יְשַׂנְאֵנִי.

Feind, der, אוֹיֵב, שֹׂנֵא, צָר, צֹרֵר; עָר, plur. עָרִים. Meine Feinde מְשַׂנְאַי.

Feindselig, s. Feindlich.

Feindin, אֹיֶבֶת. Meine Feindin אֹיַבְתִּי.

Feindlich, er behandelt mich יַעֲשֶׂה עִמִּי כְּאוֹיֵב.

Feindschaft, die, אֵיבָה, שִׂנְאָה.

Feist, שָׁמֵן, בָּרִיא, s. Fett.

Feier, die, חַג, חֲגִיגָה. Die Feier des Landes שַׁבַּת הָאָרֶץ.

Feiertag, der, חַג, plur. חַגִּים. Ein großer שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן.

Feierjahr, das, שְׁנַת שַׁבָּתוֹן.

Feiern, 1) von der Arbeit שָׁבַת מִמְּלַאכְתּוֹ. 2) Ein Fest חָגֹג חַג.

Feierkleider, die, מַחֲלָצוֹת.

Feuer, das, אֵשׁ. Den dritten Theil verbrenne im Feuer שְׁלִישִׁית בָּאוּר תַּבְעִיר.

Feueropfer, das, אִשֶּׁה, plur. אִשִּׁים.

Feuerbrand, der, אוּר, plur. אוּרִים.

Feuerherd, der, כִּיּוֹר אֵשׁ.

Feuertopf, der, אָח.

Feuern, הַבְעֵר הָאֵשׁ תָּמִיד.

Feuersbrunst, die, בְּעֵרָה. Eine verursachen הַבְעֵר בְּעֵרָה.

Feuerfunken, der, נִיצוֹץ, כִּידוֹד, שְׁבִיב אֵשׁ.

Feuerflamme, die, לַהַב, לְשׁוֹן אֵשׁ, s. Flamme.

Feuerzange, die, מֶלְקָחֵי אֵשׁ.

Feurige Rosse, סוּסֵי אֵשׁ.

Flagge, die, נֵס, מִפְרָשׂ.

Fladen, der, רָקִיק, plur. רְקִיקִים.

Flattern, die flatternden jungen Vögel בְּנֵי צִפּוֹר נוֹדְדֵי כָנָף לָעוּף.

Flach, die flache Hand כַּף. Flaches Land מִישׁוֹר.

Flachs, der, פִּשְׁתָּה, פִּשְׁתִּים.

Flachsstängel, der, עֵץ פִּשְׁתִּים; im Koder פִּשְׁתֵּי הָעֵץ.

Flamme, die, לַהַב, לֶהָבָה, לַהֶבֶת, שַׁלְהֶבֶת, לַבַּת, לְהָבִים, לְהָבוֹת. Die Flammen אֵשׁ, לַפִּיד, לַפִּידִים; (fig.) Spötter setzen eine Stadt in Flammen אַנְשֵׁי לָצוֹן יָפִיחוּ קִרְיָה.

Flammen, לָהַט. Das Feuer flammte im Hagel הָאֵשׁ מִתְלַקַּחַת בְּתוֹךְ הַבָּרָד.

Flanke, die, כֶּסֶל, plur. כְּסָלִים.

Flasche, die, בַּקְבּוּק.

Floh, der, פַּרְעֹשׁ.

Flotte, die, קְבֻצַת אֳנִיּוֹת מִלְחָמָה.
Floß, das, s. Flöße.
Floßfeder, die, סְנַפִּיר.
Flor, der, s. Blumenflor.
Flor, der, ein dünner Zeug רְדִיד. Flöre רְדִידִים.
Flöte, die, חָלִיל, plur. חֲלִילִים.
Flöten, die Flöte blasen חַלֵּל בֶּחָלִיל.
Flötenspieler, die Flötenspieler הַמְחַלְּלִים בַּחֲלִילִים.
Flöße, die, plur. Flößen דֹּבְרוֹת, רַפְסֹדוֹת.
Flug, der, er traf den Adler im Fluge הִכָּה הַנֶּשֶׁר בִּמְעוּפוֹ*, בְּעוּפוֹ שָׁמַיְמָה. Er hat ihn im Flug erreicht מְרוּצָתוֹ הִשִּׂיגָהוּ.
Flugs, מְהֵרָה, s. Schnell.
Fluth, die, 1) Gegensatz der Ebbe עֵת גָּבֹר מֵי הַיָּם. 2) Ein großes Wasser שֶׁטֶף, מַבּוּל. Poetisch מֵי תְהוֹם. Die Gewässer der mächtigen Fluth תְּהוֹם רַבָּה. Die Fluthen des Meeres מִשְׁבְּרֵי יָם.
Fluthen, das Meer fluthet יִתְגָּעֲשׁוּ מֵי הַיָּם.
Fluch, der, קְלָלָה, אָלָה, תַּאֲלָה, מְאֵרָה. Der göttliche מִגְעֶרֶת.
Fluchbringend, מְאָרֵר. Das fluchbringende Wasser הַמַּיִם הַמְאָרְרִים.
Flucht, die, vor dem Schwerte מְנֻסַת חֶרֶב. Sie ergriffen die Flucht מָנוֹס, נָסוּ. Den Feind in die Flucht treiben הִבְרִיחַ, הֵנֵס הָאוֹיֵב.
Fluchen, Einen קַלֵּל, אָרֹר, קָבֹב, נָקֹב אִישׁ. Er soll nur fluchen, denn der Himmel befahl ihm: fluche ihn! כֹּה יְקַלֵּל, כִּי אֱלֹהִים אָמַר לוֹ קַלֵּל אוֹתוֹ.
Fluß, der, 1) fließendes Wasser נַחַל, יוּבַל. Ein großer נָהָר; יְאֹר (gewöhnlich vom Niel). Flüsse נְחָלִים, יְאֹרִים. 2) Blutfluß des Weibes זוֹב.
Flur, die, שָׂדֶה, plur. שָׂדוֹת. Die Fluren des Feldes נְאוֹת דֶּשֶׁא. Die Fluren in der Nähe der Städte שְׂדֵי הֶעָרִים.
Fliege, die, זְבוּב, plur. זְבוּבִים.
Flügel, der, 1) eines Vogels כָּנָף, plur. כְּנָפַיִם; אֶבְרָה, אֵבֶר, plur. אֲבָרוֹת. Gebet Moab Flügel תְּנוּ צִיץ לְמוֹאָב. 2) Eines Heeres כְּנָפַיִם, אֲגַפִּים.
Fliegen, von Vögeln הָאֵבֶר oder אָבֹר, עוּף, עוֹפֵף; vom Adler דָּאֹה, טוּשׁ; vom Pfeile עוּף.

Fliehen, נוּס, בָּרֹחַ, הָפֹךְ עֹרֶף.
Flüchtig, 1) unstätt und — נָע וָנָד. Flüchtig umher schweifen נוּעַ, נוּד, נָדֹד. 2) Schnell. Ein flüchtiges Roß סוּס קַל בְּרַגְלָיו.
Flüchtling, der, נָס, בֹּרֵחַ, נֹדֵד, נִדָּח. Flüchtlinge מִבְרָחִים, בְּרִיחִים.
Flüchten, sich vor Einem נוּס, בָּרֹחַ מִפְּנֵי. Flüchtet euch, flieht nicht still הָעִיזוּ אַל תַּעֲמֹדוּ. Die Heerden vor dem Feinde הֵנֵס הַמִּקְנֶה מִפְּנֵי הָאוֹיֵב.
Flimmern, נָצֹץ.
Flink, קַל.
Flüstern, הִתְלַחֵשׁ. Sie flüstern unter einander וַיִּתְלַחֲשׁוּ יַחַד.
Fließen, 1) eig. vom Wasser נָזֹל, זוּב, הָלֹךְ. Das Blut der Wunde floß וַיִּצֶק דַּם הַמַּכָּה. Mein Auge fließt unaufhörlich עֵינִי נִגְּרָה וְלֹא תִדְמֶה. Fließen lassen הַזֵּל. Laß deine Thränen wie einen Strom fließen הוֹרִידִי כַנַּחַל דִּמְעָה. 2) Biblisch, die Hügel fließen von Milch הַגְּבָעוֹת תֵּלַכְנָה חָלָב. Ein Land, das von Milch und Honig fließt אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ. 3) Es fließe wie der Thau meine Rede תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי.
Flicken, geflickte Schuhe נְעָלוֹת מְטֻלָּאוֹת.
Fleiß, der, 1) Thätigkeit *חֲרִיצוּת. 2) Etwas mit Fleiß thun עָשֹׂה דָבָר בְּדַעַת.
Fleißig, חָרוּץ. Fleißige Leute חֲרוּצִים.
Fleisch, das, בָּשָׂר; poetisch שְׁאֵר, לָחֻם, s. Gehen 2).
Fleischbank, die, *בֵּית הַמִּטְבָּחַיִם.
Fleischige Kälber, עֲגָלִים בְּרִיאֵי בָשָׂר.
Fleischlich erkennen, eine Person, s. Beiwohnen. Die fleischliche Vermischung, s. Beischlaf.
Fleischer, der, טַבָּח.
Flegel, der, 1) Dreschflegel מַטֶּה, שֵׁבֶט הַדִּישׁוּם; 2) s. Unhöflich, Grob.
Fledermaus, die, עֲטַלֵּף. Fledermäuse עֲטַלְּפִים.
Flehen, zu Gott הִתְחַנֵּן, עָתֹר, הַעְתֵּר אֶל אֱלֹהִים, חַלֵּה אֶת פְּנֵי אֱלֹהִים. Der Arme spricht in einem flehenden Tone תַּחֲנוּנִים יְדַבֶּר רָשׁ.
Flehen, das, תְּחִנָּה, תַּחֲנוּנִים.
Fletschen, die Zähne חָרֹק שִׁנַּיִם.
Flächse, die, s. Sehne.

Flächsen, eine flächsene Schnur תִּקְוַת פִּשְׁתִּים.

Flechte, die, 1) Etwas Geflochtenes עֲבֹת, s. Haarflechten. 2) Auf der Haut (nach Einigen) סַפַּחַת, מִסְפַּחַת.

Flechten, Blumen in die Haare אָרַג פְּרָחִים עִם שְׂעַר הָרֹאשׁ. Geflochtene Arbeit מַעֲשֵׂה עֲבֹת.

Fläche, die, der Erde פְּנֵי (*שֶׁטַח) הָאָרֶץ.

Fleck, der, 1) er kommt nicht vom Flecke לֹא יָמִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. 2) Flecke auf die Schuhe setzen עָשָׂה אֶת הַנְּעָלִים מְטֻלָּאִים. 3) Der Fleck deiner Sünde bleibt vor mir נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנַי.

Fleckig sein, 1) von Kleidern, s. Beflecken. Fleckige Pferde, Schafe סוּסִים בְּרֻדִּים, צֹאן טְלֻאוֹת.

Flecken, der, כֹּפֶר, 1) s. Dorf. 2) Ein weißer Flecken auf der Haut בַּהֶרֶת לְבָנָה בְעוֹר, plur. בֶּהָרוֹת לְבָנוֹת. 3) Die Flecken des Panthers חֲבַרְבֻּרוֹת הַנָּמֵר.

Februar, der, חֹדֶשׁ עַשְׁתֵּי עָשָׂר, שְׁבָט.

Fegen, mit dem Besen טֵאטֵא.

Feder, die, נוֹצָה, נֹצָה, (zum Schreiben) עֵט סוֹפֵר.

Federmesser, das, תַּעַר הַסֹּפֵר.

Federvieh, das, עוֹף כָּנָף הַשֹּׁכֵן בַּחֲצַר הַבַּיִת.

Fehde, die, s. Streit.

Fähig, er ist dazu יֵשׁ לוֹ כִשְׁרוֹן לַעֲשׂוֹת זֹאת.

Fähigkeit, die, כִּשְׁרוֹן.

Fehl, der, מוּם, s. Fehler.

Fehlbitte, die, eine Fehlbitte an Jemanden thun הִפִּיל תְּחִנָּתוֹ לִפְנֵי אִישׁ לָרִיק.

Fehlgeburt, die, נֵפֶל.

Fehlgebährende, die, מְשַׁכֵּלָה.

Fehlgehen, תָּעָה מֵהַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר.

Fehltritt, der, 1) eig. er hat einen Fehltritt gethan נִדְחוּ פְעָמָיו; 2) (fig.) s. Fehler.

Fehllos, ein fehlloser Widder אַיִל תָּמִים.

Fehlen, 1) vom Schützen הֶחֱטִא, s. Fehlschießen. 2) Sich vergehen חָטָא, שָׁגָה. 3) Es hat uns an Brod gefehlt חָסַרְנוּ לֶחֶם. Sie ließen Nichts fehlen לֹא יְעַדְּרוּ דָבָר. An Dürftigen wird es im Lande nicht fehlen לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ. 4) Vermißt werden. Es fehlte Niemand von ihnen לֹא נֶעְדַּר, לֹא נִפְקַד מֵהֶם אִישׁ. Das Fehlende kann nicht mitgezählt werden חֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת. 5) Es fehlte wenig כִּמְעַט, כְּאַיִן, s. Ausgleiten. Es fehlt nicht viel, daß sie mich steinigen עוֹד מְעַט וּסְקָלֻנִי.

Fehler, der, 1) am Körper מוּם. 2) Moralisch מוּם, חֵטְא. Einen Fehler begehen חָטָא חֵטְא; aus Versehen שָׁגָה. 3) Ein Fehler in der Rechnung *טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן.

Fehlerhaft, er spricht *אֵינֶנּוּ מְדַבֵּר כְּפִי מִשְׁפַּט הַלָּשׁוֹן.

Fehlerfrei, physisch, אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מוּם. Moralisch. Kein Mensch ist — אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא יֶחֱטָא.

Fehlschießen, er hat fehlgeschossen יָרָה הַחֵץ וְהֶחֱטִיא.

Fehlschlagen, s. Mißlingen.

Fährte, die, eines Wildes עִקְּבֵי חַיַּת הַיַּעַר.

Fährmann, der, הַמַּעֲבִיר אֲנָשִׁים בָּעֲבָרָה אֶת הַנָּהָר.

Fähre, die, עֲבָרָה, s. Fahrzeug.

Fett, von Menschen und Thieren שָׁמֵן, דָּשֵׁן, בָּרִיא. Fette Schafe מֵחִים. Fett werden שָׁמַן, הִשְׁמִין, דָּשֵׁן. Fett machen דִּשֵּׁן אֶת; (fig.) ein fetter Erdboden אֶרֶץ שְׁמֵנָה. Eine fette Bergspitze קֶרֶן בֶּן שָׁמֶן.

Fett, das, von Thieren חֵלֶב, פֶּדֶר. Das Joch zerbricht vor Fett וְחֻבַּל עֹל מִפְּנֵי שָׁמֶן.

Fettigkeit, die, מִשְׁמָן, דֶּשֶׁן, plur. מִשְׁמַנִּים.

Vetter, der, דּוֹד, s. Oheim, Geschwisterkind.

Fetzen, die, קְרָעִים, מְלָחִים, סְחָבוֹת.

Fettschwanz, der, אַלְיָה.

Fechten, s. Streiten, Kämpfen.

Felgen, die, eines Rades גַּבֵּי הָאוֹפָן.

Feld, das, שָׂדֶה; poetisch שָׂדַי. Felder שָׂדוֹת. Die Felder um die Stadt שְׂדֵי הָעִיר.

Feldbau, der עֲבֹדַת הָאֲדָמָה.

Feldhütte, die, מְלוּנָה.

Feldherr, der, שַׂר הַצָּבָא.

Feldwache, die, אַנְשֵׁי הַמַּצָּבָה.

Feldzug, der, einen Feldzug antreten יָצָא לַמִּלְחָמָה.

Fels, Felsen, der, סֶלַע, צוּר. Die Felsen צוּרִים, סְלָעִים, כֵּפִים. Ein großer Felsen סֶלַע כָּבֵד.

Felsig, ein felsiges Land אֶרֶץ סְלָעִים.

Felsenhöhlen, die, חַגְוֵי הַסֶּלַע.

Felsenkluft, die, נְקִיק, סְעִיף הַסֶּלַע. Felsenklüfte נְקִיקֵי, סְעִיפֵי הַסְּלָעִים.

Felsenritz, der, נִקְרַת הַצּוּר. Felsenritze נִקְרוֹת הַצּוּרִים.

Felsenklippe, die, שֵׁן הַסֶּלַע.

Fell, das, עוֹר. Felle עוֹרוֹת.

Fällen, 1) Bäume הִפִּיל, כָּרַת עֵצִים. 2) Ein Urtheil חָרַץ מִשְׁפָּט.

Fenster, das, חַלּוֹן, plur. חַלּוֹנִים, חַלּוֹנוֹת; אֲרֻבָּה, plur. אֲרֻבּוֹת. Fenster gegen Fenster מֶחֱזָה אֶל מֶחֱזָה.

Fenstergitter, das, אֶשְׁנָב, חֲרַכִּים.

Fest, 1) eig. der Nagel steckt fest הַיָּתֵד תְּקוּעָה בְּמָקוֹם נֶאֱמָן. Sie standen auf dem Trockenen im Jordan fest עָמְדוּ בֶּחָרָבָה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן הָכֵן. Einen fest halten הֶחֱזִיק בְּאִישׁ. Einen Dieb festnehmen תָּפַשׂ גַּנָּב. Ein festes Gebäude בִּנְיָן חָזָק. Eine feste Mauer חוֹמָה בְצוּרָה. Ein fester Thurm מִגְדַּל עֹז. Eine feste Wohnung נָוֶה אֵיתָן. 2) (Fig.) Sei stark und fest חֲזַק וֶאֱמָץ. Sie war fest entschlossen, mit ihr zu gehen מִתְאַמֶּצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ. Die Sache ist fest beschlossen von Gott נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים. Durch Gerechtigkeit steht der Thron fest בִּצְדָקָה יִכּוֹן כִּסֵּא. Du stehst teft und fürchtest dich nicht וְהָיִיתָ מֻצָּק וְלֹא תִירָא. Mein Bund mit ihm besteht fest בְּרִיתִי נֶאֱמֶנֶת לוֹ.

Fest, das, חַג, מוֹעֵד. Feste חַגִּים, מוֹעֲדִים, מוֹעֲדוֹת.

Festopfer, das, bindet das אִסְרוּ חָג.

Festung, die, מְצוּדָה. Er nahm die Festung von Rabah ein וַיִּלְכֹּד אֶת מְצֻדַת עִיר רַבָּה. מִבְצָר, עִיר מִבְצָר, עִיר מָצוֹר. Festungen מִבְצָרִים.

Festsetzen, 1) eine Zeit שׂוּם, יָעַד מוֹעֵד, s. Bestimmen. 2) Eine Einrichtung treffen יִסֵּד, s. Verordnen. 3) Einen Dieb, s. Einsperren.

Festtag, der, unser, יוֹם חַגֵּנוּ.

Festigkeit, die, einer Mauer חֹזֶק הַחוֹמָה; des Charakters אֹמֶץ (*אִמּוּץ) הַלֵּב.

Festlich gekleidet, לָבוּשׁ מַחֲלָצוֹת, *בִּגְדֵי חָג.

Veste, die, 1) Festung מְצוּדָה, מִשְׂגָּב. 2) Des Himmels רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם.

Festversammlung, die, עֲצָרָה, מִקְרָא קֹדֶשׁ.

Festkleider, die, מַחֲלָצוֹת, *בִּגְדֵי חָג.

Feststellen, er hat seinen Thron festgestellt כּוֹנֵן, הֵכִין כִּסְאוֹ.

Fessel, die, אֱסוּר, כֶּבֶל. Die Fesseln כַּבְלֵי בַרְזֶל, נְחֻשְׁתַּיִם, זִקִּים, מוֹסֵרוֹת, מוֹסְרִים. Du hast Fesseln unsern Lenden angelegt שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְמָתְנֵינוּ. Die Fesseln des Orions מוֹשְׁכוֹת כְּסִיל.

Fesseln, Einen, 1) eig. אָסַר אִישׁ בְּכַבְלֵי בַרְזֶל, אָסַר אִישׁ בִּנְחֻשְׁתַּיִם. Ein Gefesselter אָסִיר. 2) Ihre Schönheit hat ihn gefesselt לְקָחַתְהוּ בְּיָפְיָהּ s. Einnehmen 4).

Vesper, die, עֵת עֶרֶב.

Verabsäumen, s. Versäumen.

Verabfolgen lassen, Einem Etwas צִוָּה לָתֵת דָּבָר אֶל יַד אִישׁ.

Verabreichen, s. Uebergeben.

Verabredung, die, s. Abrede.

Verabreden, Etwas mit Einander הִוָּעֵד יַחְדָּיו לַעֲשׂוֹת דָּבָר.

Verabschieden, einen Bedienten שִׁלַּח עַבְדּוֹ.

Verabscheuung, die, גֹּעַל נֶפֶשׁ, שִׁקּוּץ.

Verabscheuungswürdig, נִתְעָב.

Verabscheuen, Etwas תִּעֵב, גָּעַל, שִׁקֵּץ אֶת, בָּחַל בְּ, קוּץ, הִתְקוֹטֵט בְּ.

Verachtung, die, בּוּז, בּוּזָה, בִּזָּיוֹן. Mit Verachtung der Seele בִּשְׁאָט נֶפֶשׁ.

Verachtungswürdig, s. Verächtlich.

Verachten, Einen, בּוּז, בָּזָה אֶת, לְ; מָאַס אֶת, בְּ. Du hast uns allzusehr verachtet מָאֹס מְאַסְתָּנוּ עַד מְאֹד. Die väterliche Zucht — נִאֵץ מוּסַר אָבִיו. Gott — נִאֵץ אֱלֹהִים. Alle ihre Verehrer verachteten sie כָּל מְכַבְּדֶיהָ הִזִּילוּהָ. Ein allgemein verachteter Mensch בְּזוּי עָם.

Veralten, dein Kleid veraltet nicht שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה. Ein veralteter Aussatz צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת.

Verantworten, sich צִדֵּק נַפְשׁוֹ.

Veranlassung, die, eines Streites סִבַּת הָרִיב.

Veranlassen, Etwas סִבֵּב בְּ, s. Verursachen. Einen Streit, גֵּרָה, שִׁלַּח, עוֹרֵר מָדוֹן.

Veranstalten, ein Gastmahl zu Ehren Jemands עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְ.

Verarbeiten, Gold עָשָׂה בַזָּהָב; Holz zu Gefäßen עָשָׂה עֵץ כֵּלִים.

Verargen, s. Verübeln.

Verarmen, מוּךְ, הִוָּרֵשׁ.

Verordnung, die, des Königs מִפְקַד הַמֶּלֶךְ. Die Verordnungen Gottes פִּקּוּדֵי, עֵדוֹת אֱלֹהִים.

Verordnen, פָּקַד, צִוָּה. So hatte es der König verordnet כֵּן יִסַּד הַמֶּלֶךְ.

Veröden, הִשַּׁם, הִשָּׁאָה. Das Land ist verödet הָאָרֶץ תִּשָּׁאֶה שְׁמָמָה, s. Oede.

Veruneinigen, s. Entzweien.

Verunglimpfen, Einen, הַכְלֵם אִישׁ. Jemands Namen בְּזֹה שֵׁם אִישׁ.

Verunglücken, er ist auf der Reise verunglückt קָרָהוּ אָסוֹן בַּדֶּרֶךְ. Ein Verunglückter אוֹבֵד.

Veruntreuen, die Knechte sollen ihrem Herrn nichts — הָעֲבָדִים לֹא יִשְׁלְחוּ יָדָם בִּמְלֶאכֶת אֲדוֹנֵיהֶם.

Verunreinigen, 1) ein Zimmer טַנֵּף אֶת הַחֶדֶר. 2) Das Heiligthum טַמֵּא אֶת הַמִּקְדָּשׁ. Sich an Etwas verunreinigen (lewitisch) הִטַּמֵּא, הִטַּמֵּא בְ.

Verunstalten, (דבר ידוע) הַשְׁחֵת תֹּאַר וּדְמוּת; einen Menschen הַשְׁחֵת מַרְאֵה הָאָדָם, s. Entstellen.

Verursachen, den Tod Jemands סַבֵּב בְּנֶפֶשׁ אִישׁ; Einem Schmerzen הַכְאֵב אִישׁ.

Verurtheilen, einen Mörder zum Tode חָרֵץ מִשְׁפַּט מָוֶת עַל הָרֹצֵחַ.

Verübeln, ich verübele es ihm nicht לֹא אַחְרִיץ מִשְׁפָּטִי עָלָיו לְרָעָה.

Verüben, eine Schandthat עָשָׂה נְבָלָה.

Verirren, sich, תָּעָה מִן הַדֶּרֶךְ. Ein verirrtes Schaf שֶׂה אֹבֵד. Verirrt sind sie im Lande נְבֻכִים הֵם בָּאָרֶץ.

Vereiteln, einen Anschlag הָפֵר, סַכֵּל עֵצָה, הָנִיא מַחֲשָׁבָה. Seinen Rath vereitle ich אֲבַלַּע עֲצָתוֹ. Deine Hoffnung wird nicht vereitelt תִּקְוָתְךָ לֹא תִכָּרֵת.

Verein, der, wissenschaftlicher Männer, חֶבְרַת, סוֹד אַנְשֵׁי מַדָּע.

Vereinbaren, s. Vereinigen.

Vereinigung, die, mit Jemanden הִתְחַבְּרוּת אֶל אִישׁ.

Vereinigen, Vereinen, sich, mit Einem הִתְחַבֵּר עִם, יַחֵד בְּ. Vereinigt euch הִתְאַחֲדוּ.

Vereinzeln, eine Büchersammlung מְכֹר סְפָרִים אֶחָד אֶחָד. Zerstreuet und vereinzelt unter den Völkern מְפֻזָּר וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים.

Verband, der, einer Wunde חִתּוּל, (תַּחְבֹּשֶׁת) הַמַּכָּה. Einen Verband anlegen שׂוּם חִתּוּל לַחֲבֹשׁ הַמַּכָּה.

Verbannung, die, גּוֹלָה, גָּלוּת. Aus der Verbannung zurückkehren שׁוּב מֵהַגּוֹלָה.

Verbanntes, biblisch, חֵרֶם.

Verbannen, 1) Einen aus seinem Vaterlande הַגְלֵה אִישׁ מֵאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ. 2) Eine Stadt verbannen (sie mit dem Vertilgungsfluche belegen) הַחֲרֵם עִיר.

Verbannter, der, בֶּן הַגּוֹלָה.

Verbot, das, Gottes אַחַת מִמִּצְוֹת אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא תֵעָשֶׂינָה.

Verborgen, sein Geld הַלְוֵה כַּסְפּוֹ אֶת אֲנָשִׁים.

Verborgen, Mittelwort, s. Verbergen.

Verborgenheit, die, מִסְתָּרִים.

Verbuhlt, sie ist תִּרְדֹּף אַחֲרֵי מְאַהֲבִים.

Verbauen, er hat sein Vermögen verbauet אִבֵּד הוֹנוֹ בִּבְנוֹתוֹ בָתִּים.

Verbiegen, Etwas עַוֵּת דָּבָר.

Verbitten, ich habe mir seinen Besuch verbeten בִּקַּשְׁתִּי מִמֶּנּוּ לֵאמֹר אַל תָּבוֹא לִרְאוֹת פָּנָי.

Verbittern, Einem das Leben מָרֵר חַיֵּי אִישׁ.

Verbieten, Einem Etwas צַוֵּה אִישׁ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Verbindung, die, הִתְחַבְּרוּת.

Verbindlich machen, sich, s. Verpflichten.

Verbindlichkeit, die, ich habe gegen ihn eine Verbindlichkeit מְחוּיָּב אֲנִי לְשַׁלֵּם תּוֹדוֹת לוֹ, s. Pflicht.

Verbündeten, die, seine חֲבֵרָיו, בַּעֲלֵי בְרִיתוֹ.

Verbinden, 1) Einem die Augen שׂוּם חִתּוּל עַל עֵינֵי אִישׁ; einem Ochsen das Maul beim Dreschen חָבֹשׁ, חָסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ; eine Wunde חַבֵּשׁ הַמַּכָּה. 2) Zwei Dinge miteinander חַבֵּר דָּבָר

אֶל דָּבָר. 3) Sich mit Jemanden zu einem Kriege הִתְחַבֵּר עִם אִישׁ לַמִּלְחָמָה. 4) Ich bin zur Bezahlung der Schuld verbunden עָלַי לְשַׁלֵּם הַחוֹב.

Verbürgen, sich für Jemanden עָרַב לְאִישׁ, אֶת אִישׁ, עָרַב עֲרֻבָּה לִפְנֵי אִישׁ.

Verbeugung, die, קִדָּה*.

Verbeugen, sich, קָדַד, קָדַד אַרְצָה.

Verbluten, der Verwundete hat sich verblutet מֵת הַנִּפְצָע בְּצֵאת דָּמוֹ.

Verblühen, כָּלָה לִפְרֹחַ, לְהָנֵץ; הִשְׁלִיךְ נִצָּתוֹ.

Verblümt, בְּדֶרֶךְ מָשָׁל*.

Verblüfft, s. Bestürzt.

Verbleiben, auf seine Meinung עָמַד בְּדַעְתּוֹ, s. Beharren.

Verbleichen, der Verblichene מֵת, נֶפֶשׁ מֵת.

Verblenden, עִוֵּר, s. Blenden.

Färben, ein Kleid צָבַע בֶּגֶד*.

Verbesserung, die, תִּקּוּן*.

Verbessern, Etwas תִּקֵּן דָּבָר*.

Verbergen, Etwas צָפַן, הִצְפִּין, סָתַר, הִסְתִּיר, טָמַן, הִטְמִין דָּבָר. Einem Etwas הֶעְלִים דָּבָר מִן. Es blieb Nichts verborgen לֹא הָיָה דָבָר נֶעְלָם. Sich verbergen הִסָּתֵר, הִסְתַּתֵּר, הִטָּמֵן. Verbirg dich auf kurze Augenblicke חֲבִי כִמְעַט רֶגַע. Etwas Verborgenes סָתוּם, תַּעֲלֻמָה. Ist es nicht verborgen bei mir? הֲלֹא הוּא כָּמֻס עִמָּדִי. Tief verborgene Schätze מַטְמֻנֵי מִסְתָּרִים. Verborgene Fehler נִסְתָּרוֹת.

Verbrauchen, der Töpfer hat alles Thon verbraucht אָפֵס טִיט הַיּוֹצֵר בִּמְלַאכְתּוֹ.

Verbrüdern, sich, כָּרַת בְּרִית אַחֲוָה עִם אִישׁ.

Verbringen, er verbringt die Zeit mit Nichtsthun לֹא יַעֲשֶׂה דָבָר כָּל הַיּוֹם, יַשְׁחִית הַזְּמָן בַּעֲצַלְתַּיִם, s. Anwenden.

Verbreiten, sich, von Kriegsheeren נָטַשׁ, פָּשַׁט. Der Schaden hat in der Haut sich verbreitet פָּשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר. Er verbreitet Lügen יָפִיחַ כְּזָבִים. Eine üble Nachrede gegen Jemanden הוֹצִיא דִבָּה, שָׂם רַע עַל אִישׁ, s. Gerücht (Nachricht), Ausbreiten. Die Nachricht verbreitete sich schnell מוּדַעַת זֹאת הִתְפַּשְּׁטָה בָאָרֶץ מְהֵרָה.

Verbrechen, ich habe Nichts verbrochen לֹא עָוִיתִי, לֹא הֶעֱוֵיתִי. Was hab' ich verbrochen? מַה פִּשְׁעִי.

Verbrechen, das, פֶּשַׁע, plur. פְּשָׁעִים; עָוֹן, plur. עֲוֹנוֹת, עֲוֹנִים. Ein Verbrechen begehen הֶעֱוָה. Ein mit dem Tode bestraftes Verbrechen חֵטְא מִשְׁפַּט מָוֶת. Verbrechen, die mit dem Schwerte bestraft werden עֲוֹנוֹת חָרֶב.

Verbrecher, der, חוֹטֵא, פּוֹשֵׁעַ, אִישׁ חָמָס, חוֹמֵץ, חוֹמֵס, מְעַוֵּל, מַרְשִׁיעַ, הָאִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ הֶעָוֹן. Verbrecher אַנְשֵׁי רֶשַׁע.

Verbrecherische Thaten מַעֲשֵׂי רֶשַׁע.

Verbrennen, einen Brief (בָּאֵשׁ) שָׂרַף אִגֶּרֶת. Ich will sehen, warum der Dornbusch nicht verbrennt אֶרְאֶה מַדּוּעַ הַסְּנֶה אֵינֶנּוּ אֻכָּל. Er hat sich das Gesicht, die Hände verbrannt נִצְרְבוּ פָנָיו, נִכְווּ יָדָיו בָּאֵשׁ. Die Sonne hat mich verbrannt שֱׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ. Eine von der Sonne verbrannte Gegend צְחִיחָה, חֲרֵרִים.

Verbrennen, das, שְׂרֵפָה.

Vergangen, s. Vergehen.

Vergangenheit, die, זְמַן הֶעָבָר. (Die rabbinischen Schriftsteller gebrauchen עָבָר allein als Substant. im Gegensatze zu עָתִיד. So geben sie die drei Zeiten: Vergangenheit, Gegenwart und Zukunft mit, הָעִתִּים אֲשֶׁר עָבְרוּ — (עָבָר, הֹוֶה, עָתִיד.

Vergolden, Silber צִפָּה, חִפָּה כֶּסֶף זָהָב, Vergoldet נֶחְפָּה בְזָהָב.

Vergöttern, Einen חָשַׁב, הִשְׁוָה אִישׁ לֵאלִים.

Vergannen, s. Gönnen, Erlauben. Nicht vergönnen, s. Mißgönnen.

Vergüten, einen Schaden שִׁלֵּם נֶזֶק. Nur seine Versäumniß soll er ihm — רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן, s. Ersetzen, Erstatten.

Vergießen, Blut, שָׁפַךְ דָּם; Thränen הוֹרִיד דְּמָעוֹת.

Vergiften, 1) einen Menschen הֵמִית אָדָם בְּמֵי רוֹשׁ; sich selbst שָׁתָה מֵי רוֹשׁ, בָּלַע רוֹשׁ. 2) Speisen und Getränke, נָתַן רוֹשׁ בְּאֹכֶל וּמַשְׁקֶה.

Vergeuden, s. Verschwenden.

Verglimmen, sie sind wie ein Docht verglommen כַּפִּשְׁתָּה כָבוּ.

Vergleich, der, das Uebereinkommen zweier Parteien הַשְׁוָאָה*, פְּשָׁרָה.

Vergleichung, die, eine anstellen, s. Vergleichen 1).

Vergleichen, 1) eigentl. Etwas mit Etwas דִּמָּה, הִשְׁוָה, הִמְשִׁל דָּבָר לְדָבָר. Dir ist Nichts zu vergleichen אֵין עֲרֹךְ אֵלֶיךָ. 2) Zwei Parteien הִשְׁוָה*, פִּשֵּׁר אֶת. Sie haben sich verglichen הִתְפַּשְּׁרוּ*.

Vergnügungen, die, תַּעֲנוּגִים.

Vergnügt, שָׂמֵחַ, טוֹב לֵב.

Vergnügen, sich an Etwas הִתְעַנֵּג בְּדָבָר, עַל דָּבָר.

Vergnügen, das, עֹנֶג, תַּעֲנוּג. Das macht mir ein sehr großes Vergnügen אֶתְעַנֵּג בְּזֹאת עַד מְאֹד.

Vergebung, die, der Sünde סְלִיחָה.

Vergeblich, es sind vergebliche Worte דִּבְרֵי חִנָּם הֵם.

Vergeben, 1) Einem die Sünde סָלַח לְחַטַּאת אִישׁ, כִּפֵּר, נָשָׂא עֲוֹן אִישׁ. Glückselig, wem die Missethat vergeben ist אַשְׁרֵי נְשׂוּי פֶּשַׁע, s. Verzeihen. 2) Einen, s. Vergiften.

Vergebens, לַשָּׁוְא, לָרִיק, חִנָּם, אֶל חִנָּם.

Vergehungen, die, חֲטָאִים.

Vergehen, 1) von der Zeit עָבַר, כָּלָה. Die vergangene Woche הַשָּׁבֻעַ אֲשֶׁר עָבְרָה. 2) Alles, was auf Erden ist, soll — כֹּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יִגְוָע. Die Wolke vergeht und schwindet כָּלָה עָנָן וַיֵּלַךְ. 3) Sich wider Jemanden חָטָא לְאִישׁ. Sich unvorsätzlich, שָׁגָה, שָׁגַג.

Vergehen, das, חֵטְא. Er schlug ihn des Vergehens wegen הִכָּהוּ עַל הַשַּׁל.

Vergesellschaften, sich mit Einem הִתְחַבֵּר עִם אִישׁ.

Vergeltung, die גְּמוּל, גְּמוּלָה, גְּמוּלוֹת, תַּגְמוּל, שִׁלּוּם, שִׁלּוּמִים, שִׁלּוּמָה. Bei mir ist Rache und — לִי נָקָם וְשִׁלֵּם.

Vergelten, Einem שִׁלֵּם לְאִישׁ; שִׁלֵּם, הֵשִׁיב לְאִישׁ גָּמַל, שִׁלֵּם אִישׁ גְּמוּלוֹ. Einem Gutes mit Bösem רָעָה תַּחַת טוֹבָה.

Vergällen, das vergällt mir das Leben זֹאת תְּמָרֵר חַיַּי.

Vergänglich, Alles auf Erden ist כֹּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יַחֲלֹף.

Vergeßlich, ein vergeßlicher Mensch בַּעַל שִׁכְחָה*.

Vergessen, Etwas שָׁכַח, נָשָׁה דָּבָר. Du vergissest zu essen תִּשְׁכַּח מֵאֲכֹל לַחְמֶךָ. Vergessen lassen, von Gott שִׁכַּח, הִשְׁכִּיחַ, נִשָּׁה, הִשָּׁה אֶת. Vergessend שָׁכֵחַ. Vergessen werden הִשָּׁכַח, הִשְׁתַּכַּח.

Vergeßlichkeit, die, שִׁכְחָה*.

Vergessenheit, die, das Land der — אֶרֶץ נְשִׁיָּה.

Vergraben, Geld unter einen Baum טָמַן כֶּסֶף תַּחַת הָעֵץ.

Vergrößern, sein Gebieth הִרְחִיב גְּבוּלוֹ; sein Vermögen הִרְבָּה הוֹנוֹ.

Vergreifen, ich will mich nicht an ihn, לֹא אֶשְׁלַח יָדִי בּוֹ, יָדִי אַל תְּהִי בוֹ. Sich an den Namen Gottes תָּפַשׂ שֵׁם אֱלֹהִים.

Verdacht, der, חֲשַׁד*. Einen in Verdacht haben חָשַׁד אִישׁ*. Im Verdacht eines Diebstahls sein חָשׁוּד, נֶחְשַׁד עַל הַגְּנֵבָה.

Verdammen, es verdammt dich dein Mund, nicht ich פִּיךָ יַרְשִׁיעֲךָ וְלֹא אָנִי.

Verdanken, dir allein verdank' ich meine Rettung לְבַד בְּךָ נוֹשַׁעְתִּי.

Verdolmetschung, die, תַּרְגּוּם*.

Verdolmetschen, Etwas תִּרְגֵּם אֶת.

Verdoppelung, die, כֶּפֶל, מִשְׁנֶה.

Verdoppeln, Etwas כָּפַל אֶת. Verdoppelt כָּפוּל.

Verdorben, s. Verderben.

Verdorren, von Pflanzen יָבֵשׁ, s. Ausdorren, Dürre. Seine Hand verdorrte יָבְשָׁה יָדוֹ.

Verdunkeln, die Wolken verdunkeln den Mond הֶעָבִים יַקְדִּירוּ אֶת הַיָּרֵחַ. Der Himmel verdunkelte sich קָדְרוּ הַשָּׁמַיִם, הִתְקַדְּרוּ הַשָּׁמַיִם. Die Zedern verdunkelten ihn nicht אֲרָזִים לֹא עֲמָמֻהוּ. Wie ist das Gold so verdunkelt אֵיכָה יוּעַם זָהָב. Von den Augen, כָּהָה, s. Dunkel.

Verduften, von Blumen חָדַל לָתֵת רֵיחַ.

Verdursten, מוּת בַּצָּמָא.

Verdauung, die, עִכּוּל*.

Verdauen, עִכֵּל*, הִתְעַכֵּל.

Verdingen, sich, הִשָּׂכֵר, הִשְׂתַּכֵּר. Sich um Brod הִשָּׂכֵר בַּלֶּחֶם.

Verdient, ein um seine Vaterstadt verdienter Mann הָאִישׁ הָעֹשֶׂה פְּעֻלּוֹת טוֹבוֹת בְּעִירוֹ.

Verdienst, der, eines Miethlings, שָׂכָר, שְׂכִיר, s. Lohn.

Verdienst, das, er hat sich viele Verdienste um das Vaterland erworben פָּעַל פְּעֻלּוֹת רַבּוֹת לְהוֹעִיל לְאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ. Einem nach Verdienst vergelten שַׁלֵּם לְאִישׁ כְּפָעֳלוֹ, עָשֹׂה לְאִישׁ כִּגְמוּל יָדָיו.

Verdienen, 1) er verdient sich viel durch seine Arbeit יֵשׁ לוֹ שָׂכָר הַרְבֵּה בַּעֲבֹדָתוֹ (oder): יַשִּׂיג שָׂכָר רַב תְּמוּר מְלֶאכֶת עֲבוֹדָתוֹ. 2) Er verdient Lob לוֹ יָאֲתָה תְהִלָּה. Ihm geschieht, wie er es verdient כִּגְמוּל יָדָיו יֵעָשֶׂה לוֹ. Dieser Mann hat den Tod nicht verdient אֵין מִשְׁפַּט מָוֶת לָאִישׁ הַזֶּה. 3) Hab' ich das um dich verdient? הַאִם עָשִׂיתִי עִמְּךָ כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי.

Verdeutlichen, Etwas, בָּאֵר דָּבָר הֵיטֵב.

Verdeutschen, Etwas, *הַעְתֵּק דָּבָר אֶל לְשׁוֹן גֶּרְמָנִית, אַשְׁכְּנָזִית.

Verdächtig, *חָשׁוּד, נֶחֱשָׁד. Die Dienstmagd ist mir verdächtig הָאָמָה חֲשׁוּדָה בְעֵינָי.

Verdenken, wer will mir das verdenken? מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר יֵרַע בְּעֵינָיו כִּי עָשִׂיתִי זֹאת.

Verdecken, Etwas, כַּסֵּה אֶת. (Bildlich) Er verdeckt die Motive seiner Handlungsweise הוּא מְכַסֶּה סִבּוֹת פְּעוּלוֹתָיו מִכָּל אָדָם.

Verderbt, s. Verderben.

Verderbtheit, die, seine — עֲלִילוֹתָיו הַנִּשְׁחָתוֹת.

Verderblich sein, הָיֹה לְמַשְׁחִית. Ein verderbliches Werkzeug כְּלִי מַשְׁחֵת.

Verderbniß, das oder die, der Menschen, דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם הַנִּשְׁחָתָה. Berg des Verderbnisses, הַר הַמַּשְׁחִית.

Verderben, neutrum. Der Gürtel war verdorben (durch Fäulniß), נִשְׁחַת הָאֵזוֹר. Verdorbener Wein יַיִן אֲשֶׁר סָר טַעְמוֹ, יַיִן אֲשֶׁר רֵיחוֹ נָמָר. Verdorbenes Obst, Fleisch, Brod, פְּרִי רָקָב, בָּשָׂר בָּאשׁ, *לֶחֶם מְקֻלְקָל.

Verderben, activum. Ein Land — שַׁחֵת, הַשְׁחֵת אֶרֶץ. Ein verderbter Quell, מָקוֹר מָשְׁחָת. Füchse verderbten den Weinberg הַשּׁוּעָלִים חִבְּלוּ הַכָּרֶם. Den Weg, den du wandelst, verderben sie דֶּרֶךְ אֹרְחוֹתֶיךָ בִּלֵּעוּ. Jeden guten Acker werdet ihr durch Steine verderben כָּל הַחֶלְקָה הַטּוֹבָה תַּכְאִיבוּ בָּאֲבָנִים. (Moralisch) Ein verderbter Mensch אִישׁ נֶאֱלָח, מַשְׁחִית דַּרְכּוֹ. Die Erde war verderbt נִשְׁחֲתָה הָאָרֶץ.

Verderben, das, אֵיד, הֹוָה, הַוָּה, כִּיד, שֹׁד, s. Unheil, Unglück. Das ist sein — זֹאת תְּאַבְּדֵהוּ.

Verderber, der, מַשְׁחִית, מְחַבֵּל.

Verdruß, der, כַּעַס.

Verdrüßlich, 1) mißmuthig. Er ist — רוּחוֹ סָרָה. Eine verdrüßliche Miene, פָּנִים זֹעֲפִים. 2) Ein verdrüßlicher Handel עִנְיַן רָע, s. Unangenehm.

Verdrießen, es verdroß ihn, וַיֵּרַע בְּעֵינָיו. Es soll dich nicht verdrießen, wenn du es ihm gibst אַל יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ. Verdrießt es dich wohl? הַהֵיטֵב חָרָה לָךְ.

Verdrehen, das Recht, עַוֵּת מִשְׁפָּט; Worte, הָפֵךְ, סַלֵּף דְּבָרִים. Verdreht, עִקֵּשׁ, נִפְתָּל, מְעֻוָּת.

Verdrängen, er ist von seinem Amte verdrängt worden לָקַח אַחֵר פְּקֻדָּתוֹ.

Verhalten, 1) s. Zurückhalten. 2) Sie verhielten sich ruhig die ganze Nacht הִתְחָרְשׁוּ כָּל הַלַּיְלָה. 3) So verhielt es sich mit den Steuern וְזֶה דְּבַר הַמַּס.

Verhalten, das, eines Menschen, דֶּרֶךְ הָאָדָם.

Verhandeln, 1) eine Waare, נָתֹן מַעֲרָב לְאִישׁ בִּמְחִיר. 2) Eine Sache mit Jemanden, הַדְבֵּר עִם אִישׁ עַל דָּבָר s. Unterhandeln.

Verhaßt, sie ist ihm, שְׂנוּאָה הִיא בְּעֵינָיו. Einen bei Jemanden verhaßt machen הַבְאֵשׁ רֵיחַ אִישׁ בְּעֵינֵי אִישׁ, הַבְאֵשׁ בְּאִישׁ, הִתְבָּאֵשׁ עִם אִישׁ.

Verhaft, der, מִשְׁמָר.

Verhaften, Jemanden, שׂוּם, הַנִּיחַ אִישׁ בַּמִּשְׁמָר.

Verharren, s. Verbleiben, Beharren.

Verharschen, die Wunde ist verharscht, *הִגְלִידָה הַמַּכָּה.

Verhöhnen, Einen, חָרֵף, חָרֵף אִישׁ.

Verhören, die Zeugen, שְׁמַע דִּבְרֵי הָעֵדִים.

Verhungern, מוּת בָּרָעָב . Verhungerte Menschen, מְתֵי, מְזֵי רָעָב .

Verhuren, 1) sein Vermögen, אִבֵּד הוֹנוֹ בְּרֵעוֹתוֹ . 2) Ein verhurtes Weib אִשָּׁה אֲשֶׁר רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבָּהּ . זוֹנוֹת

Verhauchen, s. Aushauchen.

Verhüten, ein Uebel, חָשַׂךְ הָרָעָה מִבּוֹא .

Verhüllen, das Gesicht mit einem Tuche הָלַט פָּנָיו . Sich mit Etwas, הִתְכַּסָּה בְ, הִתְעַלֵּף בַּשִּׂמְלָה s. Hüllen. Wenn man das Heiligthum verhüllt כְּבַלַּע אֶת הַקֹּדֶשׁ .

Verhindern, Einen an Etwas, חָשַׂךְ, מָנַע, הִשְׁבִּית אִישׁ מֵעֲשׂוֹת דָּבָר . Ich bin verhindert worden, dich zu besuchen נִמְנַעְתִּי מִבּוֹא לִרְאוֹת פָּנֶיךָ .

Verheimlichen, Etwas vor Jemanden, הֶעְלִם, כִּחֵד דָּבָר מֵאִישׁ .

Verheißung, die, ist es aus mit der Verheißung auf kommende Geschlechter? גָּמַר אֹמֶר לְדוֹר וָדוֹר .

Verheißen, Einem Gutes, דִּבֵּר טוֹבָה עַל אִישׁ .

Verheirathen, er hat seinen Sohn, seine Tochter verheirathet לָקַח אִשָּׁה לִבְנוֹ ; נָתַן אֶת בִּתּוֹ לְאִישׁ לְאִשָּׁה, שִׁלַּח אֶת בִּתּוֹ הַחוּצָה . Er, sie hat sich verheirathet, לָקַח, נָשָׂא לוֹ אִשָּׁה ; הָיְתָה לְאִישׁ . Er, sie ist verheirathet בַּעַל אִשָּׁה הוּא ; בְּעֻלַת בַּעַל הִיא .

Verhöhlen, Einem Etwas, הֶעְלִם, כִּחֵד דָּבָר מֵאִישׁ . Es war ihm verhohlen נֶעְלַם הַדָּבָר מִמֶּנּוּ . Du verhöhlst deine Gänge vor deinem Bruder הֶעְלַם תַּעֲלִים כָּל הֲלִיכוֹתֶיךָ מֵאָחִיךָ .

Verhältniß, das, Jeder nach Verhältniß seines Dienstes אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ .

Verhältnißwort, das, מִלַּת הַיַּחַס, s. Vorwort.

Verhängniß, das, der Menschen מִקְרֶה, פְּקֻדַּת כָּל אָדָם . (Gebräuchlicher im Neuhebräischen) מַעֲרֶכֶת, מַעֲרָכָה, מַזָּל, s. Schicksal.

Verhängen, 1) ein Fenster mit einem Tuche כִּסָּה חַלּוֹן בְּשִׂמְלָה, פָּרַשׂ שִׂמְלָה עַל הַחַלּוֹן . 2) Gott hat Unglück über dich verhängt אֱלֹהִים דִּבֵּר עָלֶיךָ רָעָה .

Verheerung, die, einer fremden Horde מַהְפֵּכַת זָרִים, s. Verwüstung.

Verheeren, ein Land שִׁחֵת, הִשְׁחִית, הֶחֱרִיב אֶרֶץ, הִכּוּת הָאָרֶץ שְׁאִיָּה ; s. Verwüsten.

Verhärten, das, Herz הִקְשָׁה, הִקְשִׁיחַ, הִכְבִּיד, אִמֵּץ לֵב .

Verherrlichen, Einen, פֵּאֵר, הֶאְדִּיר אֶת . Verherrlicht, נֶאְדָּר . Sich an Etwas, הִתְפָּאֵר בְּ . Wenn ich an ihm verherrlicht werde בְּהִכָּבְדִי בוֹ .

Verwahrung, die, es bleibe bei euch in — וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת . Einem Etwas in Verwahrung geben הִפְקִיד דָּבָר בְּיַד אִישׁ .

Verwahrlosen, er verwahrloste die Erziehung des Knaben לֹא חָנַךְ אֶת הַנַּעַר בְּדֶרֶךְ טוֹבָה . s. Vernachläßigen.

Verwahren, Etwas, נָצַר דָּבָר . Er verwahrte es im Hause, וַיַּפְקֵד בַּבָּיִת . Etwas Verwahrtes, פִּקָּדוֹן .

Verwaiste Kinder, יְלָדִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם אָב וָאֵם .

Verwachsen, s. Ungestaltet, Mißgestalt.

Verwalten, das Hauswesen, הָיָה עַל הַבַּיִת .

Verwalter, der, פָּקִיד, מְמֻנֶּה, סוֹכֵן . Eines Schlosses הַסּוֹכֵן אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת .

Verwandt, er ist mit mir, קָרוֹב הוּא לִי .

Verwandte, der, die, קָרוֹב, קְרוֹבָה . Sein nächster Verwandter, גֹּאֲלוֹ הַקָּרוֹב אֵלָיו . Unser Verwadter, מוֹדַעְתָּנוּ .

Verwandtschaft, die, die Männer deiner אַנְשֵׁי גְאֻלָּתֶךָ . Seine ganze — כָּל קְרוֹבָיו .

Verwandeln, Wasser in Blut הָפַךְ מַיִם לְדָם ; die Stadt in einen Schutthaufen שׂוּם עִיר לַגַּל . Der Kummer verwandelte sich in Freude נֶהְפַּךְ הַיָּגוֹן לְשִׂמְחָה .

Verworfen, s. Verwerfen.

Verworren, eine verworrene Erzählung סִפּוּר* מְבֻלְבָּל, s. Verwirren.

Verwöhnen, ein Kind, פִּנֵּק אֶת הַיֶּלֶד, s. Verzärteln.

Verwunden, Jemanden, פָּצַע, מָחַץ אִישׁ . Er verwundet dir das Haupt הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ . Ich bin verwundet, נִשְׁבַּרְתִּי, הָחֳלֵיתִי . Ein verwundetes Herz לֵב נִשְׁבָּר .

Verwunderung, die, תִּמָּהוֹן .

Verwundern, sich über Etwas, תָּמַהּ עַל דָּבָר .

Verwitwet, אַלְמָן.

Verwiesene, der, בֶּן הַגּוֹלָה, גָּרוּשׁ, מְגֹרָשׁ, נִדָּח.

Verwichen, s. Vorig.

Verwildern, der Acker ist verwildert הַשָּׂדֶה יַעֲלֶה קִמְּשׂוֹנִים. Das Volk verwildert, יִפָּרַע עָם.

Verwünschung, die, אָלָה.

Verwünschen, den Tag, קָבֹה, אָרוֹר יוֹם.

Verwüstung, die, שְׁמָמָה, שַׁמָּה, חָרְבָּה, שׁוֹאָה, מַהְפֵּכָה; durch wilde Thiere שֹׁד בְּהֵמוֹת.

Verwüsten, ein Land, הַשֵּׁם, הַשְׁאֵה, הַשְׁחֵת, הַחֲרֵב אָרֶץ; שׂוּם הָאָרֶץ לְשַׁמָּה, לִשְׁמָמָה. Verwüstet sein, שָׁמֵם, חָרֵב.

Verwüster, der, eines Landes, הַמַּחֲרִיב, הַמַּשְׁחִית הָאָרֶץ.

Verwickeln, sich mit den Füßen in einem Netze הֵאָחֵז בְּרַגְלָיו בִּמְצוּדָה.

Verwirken, du hast dadurch dein Leben verwirkt מִשְׁפַּט מָוֶת לְךָ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, בְּנַפְשְׁךָ עָשִׂיתָ זֹאת. Ihr würdet machen, daß ich meinen Kopf bei dem König verwirke וְחִיַּבְתֶּם אֶת רֹאשִׁי לַמֶּלֶךְ.

Verwirrung, die, מְבוּכָה, מְהוּמָה. Die Stadt war in — הָעִיר נְבוֹכָה. Ein Lager in Verwirrung bringen הוּם, הָמֹם אֶת הַמַּחֲנֶה.

Verwirren, die Sprache (beim Thurmbau zu Babel) בָּלֹל הַשָּׂפָה; den Feind, s. Verwirrung. Ein verwirrter Kopf *מְבֻלְבָּל.

Verwischen, Etwas, מָחֹה אֶת.

Verweigerung, die, *מֵאוּן.

Verweigern, Einem ein Darlehen מָאֵן לְהַלְווֹת אֶת אִישׁ. Du hast mir deinen Sohn nicht verweigert לֹא חָשַׂכְתָּ אֶת בִּנְךָ מִמֶּנִּי. Der König wird mich dir nicht — לֹא יְמָנְעֵנִי הַמֶּלֶךְ מִמֶּךָּ.

Verweis, der, גְּעָרָה. Einem einen Verweis geben גָּעֹר בְּאִישׁ.

Verweisen, 1) Einen aus dem Lande, des Landes, הַגְלֵה אִישׁ מֵהָאָרֶץ. 2) Einem Etwas, גָּעֹר בְּאִישׁ עַל דָּבָר. 3) Einen an den Richter צַוֵּה אִישׁ לְהָבִיא דְבָרוֹ אֶל הַשֹּׁפֵט.

Verweichlichen, seinen Knecht in der Jugend פַּנֵּק מִנֹּעַר עַבְדּוֹ. Ein verweichlichtes Weib רַכָּה, עֲנֻגָּה, מְעֻנָּגָה.

Verweilen, an einem Orte, לוּן בְּ; Sich lange, s. Aufhalten. 3) Sein Auge verweilt auf oder bei jeder Blume עֵינוֹ תָלִין בְּכָל פֶּרַח וּפֶרַח.

Verweinen, 1) Nächte, בָּכֹה כָּל הַלֵּילוֹת. 2) Er hat verweinte Augen חֳמַרְמְרוּ עֵינָיו מִבְּכִי.

Verweben, Etwas mit Etwas אָרֹג עִם.

Verwegen, הָעֵז פָּנִים, חֲזַק הַמֵּצַח, s. Kühn. Eine verwegene Antwort geben עָנֹה עַזּוֹת.

Verwähen, die Spreu, נְדֹף הַמֹּץ.

Verwehren, Einem Etwas, עֲצֹר, חָשׂךְ אִישׁ בְּחָזְקָה מֵעֲשׂוֹת דָּבָר, s. Wehren.

Verwesung, die, בְּלִי. Die Gruft der — שַׁחַת בְּלִי.

Verwesen, רָקֹב, בָּלֹה.

Verweser, der, s. Verwalter.

Verwechseln, 1) Geld, הָמֵר כֶּסֶף בְּכֶסֶף. Er verwechsle es nicht, לֹא יַחֲלִיפֶנּוּ. 2) Er verwechselt mich mit meinem Bruder יַחְשֹׁב פָּנַי לִפְנֵי אָחִי.

Verwelken, die Blume verwelkte נָבֹל, אֻמְלַל הַפֶּרַח. Eine verwelkte Feige נֹבֶלֶת מִתְּאֵנָה.

Verwenden, 1) er verwandte kein Auge von ihr לֹא פָּנָה (oder) הֵסֵב עֵינָיו מִלִּרְאוֹת (oder) מֵהַבִּיט בָּהּ, s. Abwenden. 2) Geld auf Bauen, הוֹצֵא כֶּסֶף לִבְנוֹת. 3) Sich für Jemanden, s. Fürbitte.

Verwerflich, 1) ein verwerflicher Rath עֵצָה נִבְעָרָה. 2) Vom Opfer, Es sei verwerflich, פִּגּוּל יִהְיֶה.

Verwerfen, 1) die Kuh hat verworfen, שִׁכְּלָה הַפָּרָה. 2) Einen Rath, eine Zurechtweisung, פָּרֹעַ עֵצָה; פָּרֹעַ מוּסָר, נָאֵץ תּוֹכָחָה. Ich habe ihn, sie verworfen, מְאַסְתִּיהוּ; גְּעַלְתִּיב, גָּעֲלָה נַפְשִׁי אֹתָם, גְּאַלְתִּי בָם. Er verwarf sein Heiligthum נֵאֵר, זָנַח מִקְדָּשׁוֹ. Einer der verworfensten Menschen אִישׁ עֹשֶׂה כָּל תּוֹעֲבוֹת רָעוֹת.

Versagen, Einem Etwas, חָשׂךְ דָּבָר מִן. Er versagte ihm seinen Wunsch לֹא נָתַן לוֹ אֶת שְׁאֵלָתוֹ. Die Erde versagte ihre Frucht הָאָרֶץ כָּלְאָה יְבוּלָהּ. Ich versagte mir keine Freude לֹא מָנַעְתִּי לִבִּי מִכָּל שִׂמְחָה.

Versalzen, eine Speise, שׂוּם מֶלַח הַרְבֵּה בְּאֹכֶל. Er versalzte mir die Suppe יִמְלַח הַמָּרָק לִי (oder) יַרְבֶּה לִמְלוֹחַ הַמָּרָק לִי בְּיֶתֶר שְׂאֵת.

Versammlung, die, קָהָל, קְהִלָּה; Eine festliche, עֲצָרָה, עֲצֶרֶת; Der Propheten, לַהֲקַת הַנְּבִיאִים.

Versammlungsort, der, מוֹעֵד.

Versammeln, Menschen אָסַף, אִסֵּף, כָּנַס, כִּנֵּס, הִקְהִיל, קָבַץ, קִבֵּץ אֶת. Sich Versammeln, הִתְאַסֵּף, הֵאָסֵף, הִקָּהֵל. Zu seinen Vätern versammelt werden הֵאָסֵף אֶל אֲבוֹתָיו.

Versorgung, die, כַּלְכָּלָה.

Versorgen, seine Familie, כִּלְכֵּל בֵּיתוֹ; Einen mit Brod, כִּלְכֵּל אִישׁ לֶחֶם. Er versorgte sie mit Brod וַיְנַהֲלֵם בַּלֶּחֶם. Mit Getreide und Most hab' ich ihn versorgt דָּגָן וְתִירוֹשׁ סְמַכְתִּיו. Eine Tochter, שִׁלַּח בִּתּוֹ הַחוּצָה.

Versöhnung, die, כִּפֻּרִים.

Versöhnungstag, der, יוֹם כִּפֻּרִים, יוֹם הַכִּפֻּרִים.

Versöhnen, einen Zornigen, כִּפֶּר חֲמַת אִישׁ; einen Feind mit Geschenken, כִּפֶּר פְּנֵי אוֹיֵב בַּמִּנְחָה; Feinde mit einander, הִשְׁלִים אוֹיֵב עִם אוֹיֵב.

Versuch, der, ich möchte nur noch Einmal einen Versuch machen אֲנַסֶּה נָּא רַק הַפָּעַם.

Versuchung, die, מַסָּה, plur. מַסּוֹת.

Versuchen, 1) sie hat es nie versucht, ihre Fußsohle auf die Erde zu setzen לֹא נִסְּתָה כַף רַגְלָהּ הַצֵּג עַל הָאָרֶץ. 2) Gott — נִסָּה אֱלֹהִים. 3) Eine Speise טָעַם אֹכֶל.

Versiegeln, Etwas, חָתַם אֶת.

Versiegen, vom Wasser, חָרֵב, נָשַׁת מִן, הִדְעַךְ מִמְּקוֹמוֹ.

Versichern, ich versichere es dir אֱמֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ.

Versilbern, Etwas, צִפָּה כֶסֶף אֶת.

Versündigen, sich an Gott, חָטָא לֵאלֹהִים.

Versüßen, das versüßt mir mein Elend מָתוֹק לִי עָנְיִי בְּזֹאת.

Versinken, in den Koth, טָבַע בַּטִּיט; im Wasser, צָלַל בַּמַּיִם.

Versäumniß, die, nur seine Versäumniß soll er ihm geben רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן.

Versäumen, er hat die Mahlzeit versäumt כָּלְתָה הַמִּשְׁתֶּה בְּבוֹאוֹ כִּי אֵחַר לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Verseufzen, er verseufzt sein Leben חַיָּיו יְכַלּוּ בַּאֲנָחָה.

Ferse, die, עָקֵב, plur. עֲקֵבִים.

Versehen, sich, 1) Einen Fehler machen חָטָא, שָׁגָה. 2) Sich mit Mundvorrath auf der Reise לָקַח בְּיָדוֹ צֵידָה לַדֶּרֶךְ; Einen mit Brod, s. Versorgen. Sich mit Bauholz, הֵכִין עֵצִים לִבְנוֹת. 3) Er versieht dieses Amt עָלָיו הַפְּקֻדָּה הַזֹּאת, מֻפְקָד הוּא עַל זֹאת.

Versehen, das, שְׁגָגָה, מִשְׁגֶּה. Es geschah aus — נֶעֶשְׂתָה בִשְׁגָגָה, לִשְׁגָגָה.

Versetzen, 1) Einen Baum, עָקַר עֵץ לִנְטוֹעַ בְּמָקוֹם אַחֵר. Er versetzte das Volk in die Städte הֶעֱבִיר הָעָם לֶעָרִים. Er versetzt die Berge, ehe sie es merken הַמַּעְתִּיק הָרִים וְלֹא יָדָעוּ. 2) Einem einen Schlag, (מַכָּה) הִכָּה אִישׁ. 3) Antworten. Er versetzte, עָנָה; 4) s. Verpfänden.

Versengen, er hat sich die Haare versengt נִכְוָה שְׂעַר רֹאשׁוֹ.

Versenden, Eine Waare, שִׁלַּח מַעֲרָב אֶל מָקוֹם רָחוֹק.

Versenken, ein Schiff, הִטְבִּיעַ אֳנִיָּה בַּיָּם.

Verthun, viel Geld, הוֹצִיא כֶּסֶף הַרְבֵּה; Sein Vermögen, אִבֵּד הוֹנוֹ.

Vertheidigung, die, 1) Rechtfertigung הִצְטַדְּקוּת. 2) Vor Gericht. Führt an eure Vertheidigungen הַגִּישׁוּ עֲצֻמוֹתֵיכֶם.

Vertheidigen, sie vertheidigten sich gegen ihre Feinde יַעַמְדוּ עַל נַפְשָׁם נֶגֶד אֹיְבֵיהֶם. 1) Mit Worten, רָב רִיב אִישׁ, צִדֵּק אִישׁ; sich — צִדֵּק נַפְשׁוֹ, הִצְטַדֵּק. 2) Sie haben die Stadt vertheidigt גָּנוּ עַל הָעִיר בְּהִלָּחֲמָם עִם הַצָּרִים עָלֶיהָ. Sich selbst — הִלָּחֵם עִם אִישׁ לְהַצִּיל נַפְשׁוֹ.

Vertheilen, חִלֵּק דָּבָר לַחֲלָקִים. Unter diese soll das Land vertheilt werden לָאֵלֶּה תֵּחָלֵק הָאָרֶץ. Von Menschen. Ich vertheile sie in Jakob אֲחַלְּקֵם בְּיַעֲקֹב.

Vertheuern, das Getreide, הִרְבָּה מְחִיר (יהוקר) הַדָּגָן.

Vertuschen, s. Verheimlichen.

Vetauschung, die, חֲלִיפָה, תְּמוּרָה.

Vertauschen, ein Kleid gegen das Andere הָמֵר בֶּגֶד בְּבֶגֶד.

Fertig, 1) bereit נָכוֹן, s. Reisefertig. 2) Ich bin mit meiner Arbeit — כִּלִּיתִי מְלַאכְתִּי, כָּלְתָה מְלַאכְתִּי, s. Vollenden. Mit dem Essen fertig sein כַּלֵּה לֶאֱכֹל. 3) Ein fertiger Schreiber סֹפֵר מָהִיר. Er hat eine fertige Zunge לְשׁוֹנוֹ תְּמַהֵר לְדַבֵּר.

Fertigkeit, die, s. Geschicklichkeit.

Vertilgung, die, כִּלָּיוֹן. Mit dem Besen der — בְּמַטְאֲטֵא הַשְׁמֵד.

Vertilgen, ein Volk הַשְׁמֵד, הַכְחֵד, אַבֵּד, הַאֲבֵד עַם. Sie von der Erde zu vertilgen לְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. Das Andenken Jemands — מָחֹה, אַבֵּד זֵכֶר אִישׁ, הַשְׁבֵּת מֵאֱנוֹשׁ זִכְרוֹ.

Vertiefung, die, es ist eine eingefressene — פְּחֶתֶת הִיא. Vertiefungen, an einer Wand, als Zeichen des Aussatzes שְׁקַעֲרוּרוֹת.

Vertiefen, Etwas הַעֲמֵק אֶת; (fig.) er ist in dem Inhalt des Buches vertieft כָּל הֶגְיוֹנוֹ עַל דִּבְרֵי הַסֵּפֶר.

Vertändeln, die Zeit *כַּלֵּה עִתּוֹ בַּהֲבָלִים.

Vertragen, sich mit Jemanden יָשֹׁב בְּשָׁלוֹם עִם אִישׁ. Er verträgt sich nicht mit ihm אֵינֶנּוּ שָׁלֵם אִתּוֹ.

Vertrocknen, 1) der Strom ist vertrocknet יָבֵשׁ, חָרֵב הַנָּהָר. 2) Trocken machen יַבֵּשׁ, הוֹבֵשׁ, הַחֲרֵב אֶת, s. Austrocknen.

Vertrösten, נַחֵם אִישׁ. Laßt euch nicht von Chiskijahu vertrösten auf Gott אַל יַבְטַח אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ אֶל יְיָ.

Vertraut, mit all meinem Thun bist du vertraut כָּל מַעֲשַׂי נִגְלוּ לְךָ (נוֹדְעוּ לְךָ). Mit allen meinen Wegen bist du — כָּל דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּ. Sich mit Einem vertraut machen הַסְכֵּן עִם אִישׁ, s. Vertraulich.

Vertrauter, der, mein — אַלּוּפִי, אִישׁ סוֹדִי. Meine Vertrauten מְיֻדָּעַי, מְתֵי סוֹדִי.

Vertraulich, mit Einem umgehen הָיֹה בָּא בְּסוֹד אִישׁ. Er lebt mit ihm auf vertraulichem Fuß יִחְיֶה עִמּוֹ יַחַד כְּעִם אָח וָרֵעַ. Als Gott vertraulich in meinem Zelte weilte בְּסוֹד אֱלוֹהַּ עֲלֵי אָהֳלִי.

Vertrauen, auf Einen בָּטֹחַ בְּ, עַל, אֶל, הַאֲמֵן בְּ, חָסֹה בְּ.

Vertrauen, das, בִּטָּחוֹן. Auf Gott sein Vertrauen setzen שׂוּם אֱלֹהִים מִבְטַחוֹ, הָיֹה בֵּאלֹהִים מִבְטַחוֹ. Ich habe kein Vertrauen zu ihm אֵינֶנִּי מַאֲמִין בּוֹ. Ich will dir ein Wort im Vertrauen sagen אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ דָּבָר וְלֹא תַגִּידוּ לְאִישׁ.

Vertrauensvoll, בּוֹטֵחַ, בָּטוּחַ. Mein Herz ist vertrauungsvoll לִבָבִי נָכוֹן וּבָטוּחַ.

Vertrauern, er vertrauert sein Leben נַפְשׁוֹ עָלָיו תֶּאֱבַל כָּל יְמֵי חַיָּיו.

Vertrinken, 1) er hat sein Geld vertrunken שָׁתָה יַיִן וְשֵׁכָר עַד אֲשֶׁר אֶפֶס כַּסְפּוֹ. 2) Den Kummer — שָׁתֹה שֵׁכָר לִשְׁכֹּחַ יְגוֹנוֹ.

Vertreibung, die, גְּרֻשָׁה, plur. גְּרֻשׁוֹת; *גֵּרוּשׁ.

Vertreiben, den Feind גָּרֹשׁ, גָּרֵשׁ, הוֹרֵשׁ הָאוֹיֵב; Jemands Fieber הָסֵר הַקַּדַּחַת מִן. Sich die Sorgen, הָסֵר דְּאָגָה מִלִּבּוֹ. Sich die Zeit mit Lesen הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ בִּקְרֹא בַּסֵּפֶר. Der Wind vertrieb den Regen הָרוּחַ עָצַר בַּגֶּשֶׁם.

Verträumen, die Nacht הָיֹה כָּל הַלַּיְלָה כְּחֹלֵם.

Vertreten, 1) sich den Fuß, s. Verrenken. 2) Einem den Weg הִתְיַצֵּב לִקְרַאת אִישׁ בַּדֶּרֶךְ לְעָצְרוֹ. 3) Er vertrat mich während meiner Krankheit הָיָה עַל פָּנַי בְּחָלְיִי. 4) Vertritt deinen Knecht zum Guten עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב. Vertritt mich bei dir עָרְבֵנִי עִמָּךְ.

Verjagen, s. Vertreiben, Verscheuchen. Ein ungerathener Sohn verjagt die Mutter בֵּן מֵבִישׁ יַבְרִיחַ אֵם.

Verjüngen, sie verjüngt sich תִּתְחַדֵּשׁ (יִתְחַדְּשׁוּ) נְעוּרֶיהָ, תָּשׁוּב לִימֵי עֲלוּמֶיהָ. Die Erde hat sich verjüngt הִתְחַדְּשׁוּ פְּנֵי הָאֲדָמָה. Dann verjüngt sich sein Geist אָז חָלַף רוּחַ.

Verjährt *נוֹשָׁן.

Ferien, die, der Schüler *יְמֵי בִּטּוּל הַתַּלְמִידִים.

Verlahmen, הִפָּסֵחַ.

Verlachen, Einen שָׂחֹק עַל, בְּ.

Verlammen, das Schaf hat verlammt שִׁכְּלָה הָרָחֵל.

Verlangen, 1) mich verlangt zu wissen אֶחְפֹּץ, אֶתְאַוֶּה לָדַעַת. 2) Geld von Jemanden בַּקֵּשׁ כֶּסֶף מִיַּד אִישׁ. Du verlangtest nicht ein Brandopfer עוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ.

Verlangen, das, 1) nach deinem Manne wird dein Verlangen sein אֶל אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ. Ein Verlangen nach Etwas haben תָּאַב, יָאַב לְ, נָשָׂא נַפְשׁוֹ אֶל, s. Sehnen. 2) Ein bloßes Wollen שְׁאֵלָה, בַּקָּשָׁה. Das Verlangen seiner Lippen אֲרֶשֶׁת שְׂפָתָיו.

Verlassen, 1) ich verließ sie weinend בָּכְתָה בְּלֶכְתִּי מֵאִתָּהּ. 2) Das Fieber hat ihn verlassen סָרָה הַקַּדַּחַת מִמֶּנּוּ. 3) Er hat sein Volk verlassen עָזַב, נָטַשׁ עַמּוֹ. 4) Sich auf Einen בָּטַח בְּ, הִשָּׁעֵן, הִסָּמֵךְ עַל.

Verlassen, ein verlassener Mensch אִישׁ נֶעֱזָב. Eine verlassene Stadt עִיר עֲזוּבָה.

Verlassenschaft, die, s. Hinterlassenschaft.

Verlarven, sich, s. Maskiren.

Verlobung, die, *אֵרוּשִׁין.

Verloben, sich mit einem Mädchen אֵרַשׂ (לוֹ) אִשָּׁה. Ein verlobtes Mädchen נַעֲרָה מְאֹרָשָׂה. Eine verlobte Magd שִׁפְחָה נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ.

Verloosen, Etwas הַפֵּל גּוֹרָל עַל.

Verlocken, man hat ihn dazu verlockt פִּתּוּהוּ וְעָשָׂה זֹאת.

Verloren, s. Verlieren.

Verlöschen, die Lampe ist verloschen כָּבָה, דָּעַךְ הַנֵּר, s. Erlöschen.

Verlust, der, 1) Gegensatz des Gewinnes נֶזֶק. 2) In Verlust gerathen אָבַד, s. Verlieren.

Verlustig werden, einer Sache, s. Verlieren.

Verlauten, es verlautet שָׁמַעְתִּי לֵאמֹר, הַקּוֹל יִשָּׁמַע לֵאמֹר.

Verlauf, der, 1) nach Verlauf dreier Tage מִקֵּץ, מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים. 2) Erzähle mir den Verlauf der Sache הַגֵּד לִי אֵיכָה נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה.

Verlaufen, 1) das Wasser verlief sich שָׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ. 2) Ein verlaufenes Schaf שֶׂה אוֹבֵד, נִדָּח. 3) Die Menge verlief sich und ging hin und her הֶהָמוֹן נָמוֹג וַיֵּלֶךְ וַהֲלוֹם.

Verlieben, 1) er hat sich in sie verliebt דָּבְקָה נַפְשׁוֹ בָהּ בְּאַהֲבָתוֹ אֹתָהּ. 2) Ein verliebter Mensch אִישׁ רֹדֵף אַחֲרֵי אֲהָבִים. Sie wirft ihm verliebte Blicke zu תְּעַגֵּב עָלָיו בְּעֵינֶיהָ.

Verließ, das, מַסְגֵּר, s. Gefängniß.

Verlieren, 1) ich habe mein Geld verloren אָבַד כַּסְפִּי מִמֶּנִּי, s. Verloren gehen אָבַד. Das Verlorne wieder finden מָצֹא אֶת הָאֲבֵדָה. 2) Ich habe bei diesem Geschäfte viel verloren יֵשׁ לִי נֶזֶק גָּדוֹל בַּדָּבָר הַזֶּה. 3) Ich bin verloren! אָבַדְתִּי. Ein verlorner Mensch אוֹבֵד. 4) Als ich ihn aus dem Gesichte verlor בְּלֶכְתּוֹ מֵעֵינַי.

Verleugnen, 1) Gott, כַּחֵשׁ בֵּאלֹהִים. 2) Wenn Jemand nach mir fragt, so verleugne mich אִם יִשְׁאָלְךָ אִישׁ לֵאמֹר הֲיֵשׁ אֲדֹנֶיךָ בְּבֵיתוֹ וְאָמַרְתָּ אָיִן.

Verleiden, er hat mir die Speise verleidet קָצָה נַפְשִׁי בָאֹכֶל בְּדַבְּרוֹ אֵלַי.

Verleihen, 1) Geld auf Zinsen הַלְוֵה, נָתַן כַּסְפּוֹ בְּנֶשֶׁךְ. Er verleiht Pferde יַשְׁאִיל סוּסִים אֶת אֲנָשִׁים בְּכֶסֶף. 2) Der Königen den Sieg verleiht הַנֹּתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים.

Verleiten, Einen, הַדִּיחַ אִישׁ. Sich verleiten lassen הִנָּדֵחַ. Er hat ihn zum Trunke verleitet פִּתָּהוּ וְשָׁתָה יַיִן וְשֵׁכָר, s. Verführen.

Verleumdung, die, דִּבָּה, דִּבָּה רָעָה, רָכִיל, *רְכִילוּת.

Verleumden, הָלַךְ רָכִיל, הוֹצִיא דִבָּה. Er verleumdete nicht mit seiner Zunge לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ. Jemanden הוֹצֵא דִבָּה רָעָה עַל אִישׁ, רַגֵּל בְּאִישׁ, לַשֵּׁן אִישׁ. Einen bei Jemanden הַלְשֵׁן אִישׁ אֶל אִישׁ.

Verleumder, der אִישׁ מַלְשִׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ, נִרְגָּן, אִישׁ רָכִיל; מְלַשֵּׁן oder מְלוֹשֵׁן; מַלְשִׁין. Als Verleumder herumgehen הָלַךְ רָכִיל.

Verleumderische Menschen אַנְשֵׁי רָכִיל, הֹלְכֵי רָכִיל.

Verleben, ich habe meine Jugend glücklich verlebt טוֹבִים הָיוּ יְמֵי נְעוּרַי, יְבַלֶּה שְׁנוֹת נְעוּרָיו בַּנְּעִימִים.

Verlegen, er hat den Schlüssel verlegt לֹא הִנִּיחַ הַמַּפְתֵּחַ בִּמְקוֹמוֹ. 2) Ein Fest — עָשָׂה חַג בַּיּוֹם אַחֵר. 3) Die Soldaten הֶעֱבִיר אַנְשֵׁי מִלְחָמָה לִמְקוֹמוֹת אֲחֵרוֹת.

Verlegen, eine verlegene Waare סְחוֹרָה נוֹשָׁנָה לֹא הָדָר לָהּ.

Verlegen sein, verwirrt נָבוֹךְ. Er ist um eine Antwort — לֹא יִמְצָא מַעֲנֶה, אֵין מַעֲנֶה בְּפִיו.

Verlegenheit, die, מְבוּכָה.

Verlesen, s. Vorlesen.

Verletzung, die, אָסוֹן, מוּם. Einem Menschen eine Verletzung beibringen נָתַן מוּם בְּאָדָם.

Verletzen, 1) Einen an der Hand נָתַן מוּם בְּיַד אָדָם. 2) Jemands Recht, Ehre, גָּזַל מִשְׁפַּט אִישׁ, *פָּגַע בִּכְבוֹד אִישׁ.

Verlechzen, ihre Zunge verlechzt vor Durst לְשׁוֹנָם בַּצָּמָא נָשָׁתָּה.

Verlängern, verlängere deine Seile הַאֲרִיכִי מֵיתָרַיִךְ. Am Abend, wenn sich die Schatten — כִּי יִנָּטוּ צִלְלֵי עָרֶב. Jemands Tage הַאֲרֵךְ יְמֵי אִישׁ.

Verlästern, s. Lästern, Schmähen.

Verläßlich, נֶאֱמָן.

Verlernen, er hat das Singen verlernt שָׁכַח הַשִּׁיר אֲשֶׁר לָמַד.

Vermachen, 1) ein Loch סָתַם חוֹר. 2) Einem sein Vermögen *עָזַב לְאִישׁ חֵילוֹ בְּצַוָּאָה.

Vermaledeien, Einen קִלֵּל אֵת.

Vermodern, רָקַב, עָבַשׁ.

Vermöglich, er ist יֵשׁ לוֹ הוֹן.

Vermöge seines Befehles כְּמִצְוָתוֹ, s. Nach (Vorwort).

Vermögen, 1) können יָכֹל. Ich weiß, daß du Alles vermagst יָדַעְתִּי כִּי כֹל תּוּכָל. Sie vermochten nicht, ihm zu antworten לֹא יָכְלוּ לַעֲנוֹת אֹתוֹ. Weil Gott nicht vermochte מִבִּלְתִּי יְכֹלֶת יְיָ. Thue ihm, was deine Hand vermag עֲשֵׂה לוֹ כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדֶךָ. 2) Einen zu Etwas, s. Bereden.

Vermögen, das, הוֹן, אוֹן, חַיִל. Er hat ein großes — רַב חֵילוֹ. Sein ganzes — כֹּל אֲשֶׁר יִמְצָא לוֹ. Wenn sein Vermögen nicht hinreicht אִם לֹא תַשִּׂיג יָדוֹ.

Vermögend, ich bin nicht לֹא אוּכַל.

Vermuthung, die, *אוֹמֶד, s. Meinung, Gedanke.

Vermuthen, dich zu sehen, hab' ich nicht vermuthet רְאֹה פָנֶיךָ לֹא פִלָּלְתִּי. Das hätte ich nicht von euch vermuthet לֹא דִמִּיתִי עֲשׂה תַעֲשׂוּ כָּזֹאת.

Vermummen, ein Kind כִּסָּה כָּל בְּשַׂר הַיֶּלֶד בִּבְגָדִים. Sich — הִתְכַּסָּה בְ, כִּסָּה פָנָיו, שׂוּם מַסְוֶה עַל פָּנָיו, הִשְׁתַּנָּה.

Vermauern, 1) eine Oeffnung סָתַם חוֹר בַּאֲבָנִים וּבַשִּׂיד. 2) Einen Schatz הֵסֵב אוֹצָר חוֹמָה.

Vermiethen, sich, הִשָּׂכֵר, הִשְׂתַּכֵּר. Einem ein Haus *הִשְׂכִּיר בֵּיתוֹ לְאִישׁ.

Vermittler, der, מְפַשֵּׁר*.

Vermitteln, Streitigkeiten עָשָׂה פְּשָׁרָה בֵּין אַנְשֵׁי הָרִיב.

Vermittelst seines Beistandes בְּעֶזְרָתוֹ.

Verminderung, die, *מִעוּט.

Vermindern, sie wird euch — וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם. Er soll ihren Unterhalt nicht — שְׁאֵרָהּ לֹא יִגְרָע. Das Volk vermindert sich יִמְעַט הָעָם.

Vermissen, Niemand von ihnen wurde vermißt לֹא נִפְקַד, לֹא נֶעְדַּר מֵהֶם אִישׁ. Man wird dich bei Tische — תִּפָּקֵד כִּי יִפָּקֵד מוֹשָׁבֶךָ.

Vermischen, Wein mit Wasser מָהַל יַיִן בַּמַּיִם. Mit Oel vermischt בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן, s. Vermengen.

Vermeiden, ich vermied es, ihn zu sprechen חָדַלְתִּי מִדַּבֵּר עִמּוֹ.

Vermählung, die, חֲתֻנָּה.

Vermählen, sich, s. Verheirathen.

Vermehrung, die, einer Familie מַרְבִּית הַבַּיִת.

Vermehren, Etwas הִרְבָּה אֵת. Sich — רָבָה. Sich wie die Fische — דָּגָה לָרֹב.

Vermächtniß, das, dieser Ring ist das Vermächtniß Eines meiner Freunde אַחַד מֵרֵעַי עָזַב לִי הַטַּבַּעַת הַזֹּאת בְּצַוָּאתוֹ.

Vermengen, Gerste mit Weizen בָּלַל שְׂעֹרִים בְּחִטִּים. Sich mit Etwas הִתְבּוֹלֵל, הִתְעָרֵב בְ.

Vermänteln, s. Bemänteln.

Vermessen sein, הֵעֵז פָּנָיו, הֵזִיד, s. Erfrechen. Ein vermessener Mensch, חֲזַק מֵצַח, עַז פָּנִים.

Vermessenheit, die, *עַזּוּת פָּנִים.

Fern von der Stadt רָחוֹק מִן הָעִיר. Fern von dem Lager הַרְחֵק מִן הַמַּחֲנֶה. Aus einem fernen Lande מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה, מֵאֶרֶץ מֶרְחָק, מֵאֶרֶץ מֶרְחַקִּים. Von fern stehen עָמַד מֵרָחוֹק, מִנֶּגֶד. Die dir fern stehen רְחֵקֶיךָ. Die fernen Zeiten

חָלִילָה לִי! Das sei fern von mir! עִתִּים רְחוֹקוֹת מֵעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הַזֶּה.

Ferne, die, מֶרְחָק, מֶרְחַקִּים, מַרְחַקִּים. In die Ferne sehen הַבֵּט לְמֵרָחוֹק.

Ferner sah ich unter der Sonne וְעוֹד רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ.

Fernerhin, עוֹד, s. Künftig.

Vernageln, eine Thür תָּקַע יְתֵדוֹת בְּדֶלֶת לְסָגְרָהּ.

Vernachläßigen, er vernachläßigt sein Geschäft יִתְרַפֶּה בִּמְלַאכְתּוֹ, יִרְפּוּ יָדָיו מִמְּלַאכְתּוֹ.

Vernarben, s. Verharschen.

Vernarren, sich in ein Mädchen הִסְכֵּל בְּאַהֲבָתוֹ אֶת הַנַּעֲרָה.

Vernunft, die, בִּינָה, תְּבוּנָה.

Vernunftlos, s. Unvernünftig.

Vernunftlosigkeit, die, חֲסַר תְּבוּנָה.

Vernichtung, die, כִּלָּיוֹן, אֵבֶד, אֲבַדּוֹן, אַבְדָן.

Vernichten, Etwas אִבֵּד, הֶאֱבִיד, כִּלָּה, הִצְמִית אֶת. Gott hat den Ort der Sünder vernichtet כָּלָה יַעֲשֶׂה שַׁדַּי אֶת מְקוֹם הָרְשָׁעִים. Vernichten will ich sie אָסֹף אֲסִיפֵם. Ich vernichte deinen Mutterstamm וְדָמִיתִי אִמֶּךָ. Wie bist du vernichtet אֵיךְ נִדְמֵיתָ.

Vernünftig, ein vernüftiger Mann נָבוֹן, מֵבִין, אִישׁ תְּבוּנוֹת, אִישׁ בִּינָה.

Verneigung, die, *קִידָה.

Verneigen, sich הִשְׁתַּחֲוָה אַפַּיִם אַרְצָה.

Verneigung, die, *שְׁלִילָה.

Verneinen, אָמַר לֹא, אַיִן, s. Bejahen. Ein verneinender Satz *מִשְׁפָּט שׁוֹלֵל.

Vernehmlich, s. Verständlich.

Vernehmen, 1) hören שָׁמַע, הֶאֱזִין. 2) Die Zeugen, s. Verhören.

Vernehmen, das, dem Vernehmen nach kommt mein Bruder hieher in einem Monat כְּפִי הַנִּשְׁמָע יָבוֹא אָחִי הֲלוֹם בְּעוֹד חֹדֶשׁ יָמִים.

Veredeln, von Pflanzen הִשְׁבִּחַ אֶת.

Verehelichen, s. Verheirathen.

Verehrung, die, *כִּבּוּד.

Verehrungswürdig, er ist לוֹ נָאוָה כָבוֹד.

Verehren, Einen, כִּבֵּד אִישׁ.

Verehrer, der, seine — מְכַבְּדָיו.

Verewigen, er hat seinen Namen verewigt שְׁמוֹ לְעוֹלָם יְהִי, לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה, זִכְרוֹ לֹא יָסוּף.

Verächtlich, der Verworfene ist ihm — נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס. Das Würdige von dem Verächtlichen sondern הוֹצִיא יָקָר מִזּוֹלֵל.

Veränderung, die, *שִׁנּוּי.

Veränderlich, s. Unbeständig.

Verändern, Etwas שִׁנָּה אֶת. Sein Geruch hat sich nicht verändert רֵיחוֹ לֹא נָמָר.

Vererben, das von meinem Vater auf mich vererbte Haus הַבַּיִת אֲשֶׁר הָיָה לִי לִירוּשָׁה מֵאֵת אָבִי.

Verfahren, mit Jemanden עָשָׂה עִם אִישׁ, עוֹלֵל לְאִישׁ.

Verfahren, das, דֶּרֶךְ, מַעֲשֶׂה.

Verfall, der, eines Reiches מַפֶּלֶת.

Verfallen, 1) wie verfällst du darauf? אֵיךְ עָלְתָה זֹּאת עַל לִבְּךָ. 2) Meine Gestalt verfällt vor Gram עָשְׁשָׁה מִכַּעַס עֵינִי. 3) Sein Pfand ist verfallen לֹא יָשִׁיבוּ לוֹ עֲבוֹטוֹ כִּי הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד לְגָאֳלוֹ.

Verfangen, sich im Reden הִוָּקֵשׁ בְּאִמְרֵי פִיו.

Verfassung, die, s. Einrichtung 2).

Verfassen, ein Buch עָשָׂה (*חִבֵּר) סֵפֶר.

Verfasser, der, eines Buches עֹשֵׂה (*מְחַבֵּר) הַסֵּפֶר.

Verfolgung, die, *רְדִיפָה.

Verfolgen, Einen, רָדַף, הִדְבִּיק, הָלַךְ אַחֲרֵי אִישׁ; הָדַף, רִדֵּף, הִרְדִּיף אִישׁ.

Verfolger, der, רֹדֵף, מְרַדֵּף.

Vervollkommnen, sich *הִשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת שָׁלֵם.

Vervollständigen, Jemands Worte מִלֵּא דִבְרֵי אִישׁ.

Verfaulen, רָקַב. Die Aepfel sind im Keller verfault הַתַּפּוּחִים נִשְׁחֲתוּ וְנִרְקְבוּ בַּמַּרְתֵּף, s. Faulen.

Verfügung, die, s. Befehl, Beschluß 2).

Verfügen, 1) Befehlen, צִוָּה. 2) Sich an einen Ort, הִקְרָה אֶל מָקוֹם.

Verführung, die, *פִּתּוּי, הֲסָתָה. Verführungen מַדּוּחִים.

Verführen, 1) Waaren הֵבִיא מַעֲרָבִים בַּעֲגָלָה אֶל מְקוֹמוֹת רְחוֹקוֹת. 2) Einen, פִּתָּה, הִתְעָה, הִטְעָה, הֵסַת אִישׁ. Der Muthwille deines Herzens hat dich verführt זְדוֹן לִבְּךָ הִשִּׁיאֶךָ. Einen durch

glatte Worte — הֵדִיחַ אִישׁ בְּחֵלֶק שְׂפָתָיו . Einen zum Bösen — הַטֵּה לֵב אִישׁ לְדָבָר רָע . Er ließ sich von ihr — נִפְתָּה לִבּוֹ עָלֶיהָ .

Verführer, der, eines Mädchens, הַמְפַתֶּה אֶת הַנַּעֲרָה וְשֹׁכֵב עִמָּהּ .

Verführerische Aussprüche, מַשְׂאוֹת מַדּוּחִים .

Vervielfältigen, sich, רָבָה, s. Vermehren.

Verfinsterung, die, הִתְקַדְּרוּת*.

Verfinstern, sich, חָשַׁךְ, הִתְקַדֵּר . Ich verfinstere die Erde, וְהַחֲשַׁכְתִּי לָאָרֶץ .

Verfeinden, Freunde mit einander שׁוּת אֵיבָה בֵּין רֵעִים . Er verfeindet sich mit allen Leuten יַהֲפֹךְ כָּל אִישׁ לוֹ לְאוֹיֵב .

Verfeinern, die Sprache, לַמֵּד לְשׁוֹנוֹ דַּבֵּר צַחוֹת .

Verfluchen, er verfluchte seinen Geburtstag קִלֵּל אֶת יוֹמוֹ . Verflucht sei der Mann אָרוּר הָאִישׁ .

Verfliegen, wie ein Traum עוּף כַּחֲלוֹם . Ihre Herrlichkeit verfliegt יִתְעוֹפֵף כְּבוֹדָם .

Verfließen, vom Wasser, s. Verlaufen; von der Zeit, עָבַר .

Verflechten, sich, הִשְׂתָּרֵג .

Verfehlen, den rechten Weg, תָּעָה מֵהַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר ; das Ziel, הֶחֱטָא, s. Fehlschießen.

Verfechten, die Sache Jemands, רַב רִיב אִישׁ .

Verfälschen, den Wein mit Wasser מָהַל יַיִן בַּמָּיִם ; von Münzen und Schriften, זַיֵּף אֶת*.

Verfänglich, er that eine verfängliche Frage an mich שָׁאַל אֹתִי בְּעָרְמָה לְלָכְדֵנִי.

Verfertigen, Gefäße, עָשָׂה כֵּלִים . Er verfertigte viele Gleichnisse תִּקֵּן מְשָׁלִים הַרְבֵּה .

Verpachten, Etwas, הִשְׂכִּיר אֶת*.

Verpichen, Etwas, כָּפַר בַּכֹּפֶר אֶת .

Verpflanzen, einen Weinstock, עָקַר גֶּפֶן לְנָטְעָהּ בְּמָקוֹם אַחֵר .

Verpflichten, ich bin verpflichtet zu bezahlen עָלַי לְשַׁלֵּם . Sich — הִתְחַיֵּב*.

Verpflegung, die, כַּלְכָּלָה*.

Verpflegen, Einen, כִּלְכֵּל אֶת .

Verpfleger, der, meines Hauses, nach Einigen, בֶּן מֶשֶׁק בֵּיתִי .

Verpfänden, Jemanden seinen Ring, נָתַן טַבַּעְתּוֹ לְאִישׁ לְעֵרָבוֹן . Wir müssen unsere Häuser ' בָּתֵּינוּ אֲנַחְנוּ עֹרְבִים .

Verprassen, sein Vermögen, אִבֵּד הוֹנוֹ בְּמִשְׁתֶּה וּבְתַעֲנוּגִים .

Verzagtheit, die, מֹרֶךְ .

Verzagen, הֵמוֹג, הִתְמוֹגֵג . Daß das Herz verzage, לָמוּג לֵב . Sie verzagten, נָמֹגוּ, נָמֵס לְבָבָם .

Verzage nicht, אַל יֵרַךְ לְבָבְךָ . Er machte ihn verzagt, הֵמַס, הֵרַךְ לִבּוֹ . Ein verzagtes Herz, לֵב נָמֵס . Der Verzagte, רַךְ הַלֵּבָב .

Verzögern, eine Sache, אֵחַר לַעֲשׂוֹת דָּבָר . Ihre Tage werden nicht verzögert יָמֶיהָ לֹא יִמָּשֵׁכוּ .

Verzug, der, ohne — בְּלִי אִחוּר, בְּלִי עִכּוּב*.

Verziehen, 1) sie verzieht ihre Kinder תִּמְנַע מוּסָר מִיְּלָדֶיהָ בְּגַדְּלָם . 2) Den Mund, הִפְטִיר בְּשָׂפָה . 3) Die Wolken haben sich verzogen נָפֹצוּ הָעֲנָנִים . 4) Verziehe ein wenig, s. Warten.

Verzicht leisten, auf Etwas חָדַל מִדָּבָר, נָטַשׁ דָּבָר .

Verzinnen, ein Gefäß, צִפָּה כְּלִי בְּדִיל .

Verzieren, mit Silber und Gold verziert er es, בְּכֶסֶף וְזָהָב יְיַפֵּהוּ .

Verzeihung, die, סְלִיחָה .

Verzeihen, Einem, סָלַח לְאִישׁ ; Einem die Sünden סָלַח לְחַטֹּאות אִישׁ . Du bist gut und verzeihend טוֹב וְסַלָּח אַתָּה .

Verzeichniß, das, רְשִׁימָה*.

Verzeichnen, Etwas, כָּתַב אֶת . Verzeichnet in der Schrift רָשׁוּם בִּכְתָב .

Verzäunen, Etwas, גָּדַר אֶת, בְּעַד ; den Weg mit Dornen, שׂוּךְ דֶּרֶךְ בַּסִּירִים .

Verzweifeln, an Etwas, הוֹאַשׁ מִן . Ein Verzweifelter, נוֹאָשׁ .

Verzehnten, das Getreide, עִשֵּׂר, הֶעֱשִׂיר אֶת הַדָּגָן .

Verzehren, Etwas, 1) eigentl. אָכַל אֶת . 2) Sie wurden vom Feuer verzehrt; נֶאֶכְלוּ, אֻכְּלוּ בָאֵשׁ, הָיוּ לְמַאֲכֹלֶת אֵשׁ .

Verzärtelung, die, aus Verzärtelung und Verweichlichung מֵהִתְעַנֵּג וּמֹרֶךְ .

Verzärteln, ein Kind, פִּנֵּק, עִנֵּג, יִלֵּד . Der, die Verzärtelte, הֶעָנֹג, הָעֲנֻגָּה, הַמְעֻנָּג .

Verzerren, den Mund, קָרַץ שְׂפָתָיו .

Verkalben, die Kuh hat verkalbt, שִׁכְּלָה הַפָּרָה.

Verkohlen, Holz, הָפֵךְ עֵצִים לְגַחֲלֵי אֵשׁ.

Verkochen, es ist verkocht worden, בָּשֵׁל הַרְבֵּה וְכָלָה.

Verköstigen, s. Beköstigen.

Verkörperung, die, הַגְשָׁמָה*.

Verkauf, der, eines Hauses, eines Sklaven, מִמְכַּר בַּיִת, מִמְכֶּרֶת עָבֶד.

Verkaufen, Etwas für Geld, מָכֹר דָּבָר בְּכֶסֶף; Getreide, הַשְׁבֵּר שֶׁבֶר, בָּר. Verkaufe mir Speise הַשְׁבִּירֵנִי אֹכֶל. Sich selbst (als Sklaven), הִמָּכֵר. Etwas Verkauftes, מִמְכָּר. Außer seinen verkauften Gütern, von den Vätern her, לְבַד מִמְכָּרָיו עַל הָאָבוֹת.

Verkündigung, die, קְרִיאָה, *הַכְרָזָה, בְּשׂוֹרָה.

Verkündigen, Einem Etwas; הַגֵּד דָּבָר לְאִישׁ הַשְׁמִיעַ דָּבָר אֶת אִישׁ. Einem etwas Angenehmes, בַּשֵּׂר אִישׁ; בַּשֵּׂר טוֹב אֶת אִישׁ.

Verkündiger, der, מַגִּיד, מַשְׁמִיעַ, מְבַשֵּׂר.

Verkürzen, das Leben, קַצֵּר יָמִין. Die Jahre der Frevler werden verkürzt שְׁנוֹת רְשָׁעִים תִּקְצֹרְנָה. Einem den Lohn, גָּרַע מִשְׂכַּר אִישׁ. Sich die Zeit, s. Vertreiben.

Verkäuflich, sie brachten allerlei verkäufliche Dinge מְבִיאִים כָּל מֶכֶר.

Verklagen, Einen bei Gericht הָבֵא רִיבוֹ עִם אִישׁ אֶל הַשֹּׁפֵט, *תָּבַע אִישׁ לְדִין.

Verkleiden, sich, הִתְחַפֵּשׂ, הִשְׁתַּנֵּה.

Verkleinern, Etwas, הַקְטִין אֵת.

Verkleben, ein Loch mit Lehm סָתֹם חֹר בַּטִּיט; fig. Ihre Augen sind verklebt, daß sie nicht sehen טַח מֵרְאוֹת עֵינֵיהֶם. So seien seine Augen verklebt הָשַׁע עֵינָיו.

Verknüpft sein, mit Etwas, קָשׁוּר בְּ.

Verkehr, der, 1) Handel. Ein großer — סַחַר, מִסְחָר הַרְבֵּה. 2) Verkehr mit Einem haben, s. Umgang.

Verkehrtheit, die, סֶלֶף, תַּהְפֻּכוֹת, עִקְּשׁוּת, לְזוּת.

Verkehren, 1) die Worte Jemands הָפֵךְ דִּבְרֵי אִישׁ. Die Bestechung verkehrt die Worte der Gerechten הַשֹּׁחַד יְסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים. Ein verkehrtes Herz עִקֵּשׁ לֵבָב. Ein verkehrter Sinn רוּחַ עִוְעִים. Ein verkehrter Mensch נָלוֹז, נַעֲוֵה. 2) Handeln. Er verkehrt viel יַרְבֶּה לַעֲרֹב מַעֲרָב. 3) Ich verkehre nicht mit ihm דָּבָר אֵין לִי עִמּוֹ, s. Umgehen 2).

Verkennen, Etwas, נַכֵּר אֵת. Deren Zeichen ihr nicht verkennt וְאֹתֹתָם לֹא תְנַכֵּרוּ.

Verkrummen, s. Krumm werden.

Verkriechen, sich, הֵחָבֵא, הִתְחַבֵּא.

Verkrüppeln, ein verkrüppelter Baum עֵץ שְׁפַל הַקּוֹמָה וְרַע הַמַּרְאֶה.

Verrath, der, s. Verrätherei.

Verrathen, ein Geheimniß, גָּלֵה, גַּלֵּה סוֹד; Einen Flüchtling, גַּלֵּה נוֹדֵד. Wenn ihr unsere Unterredung nicht verrathet אִם לֹא תַגִּידוּ אֶת דְּבָרֵנוּ זֶה. Alle ihre Freunde haben sie verrathen כָּל רֵעֶיהָ בָּגְדוּ בָהּ.

Verrammeln, s. Versperren.

Verrosten, ein verrosteter Degen חֶרֶב אֲשֶׁר בָּהּ חֶלְאָה. s. Rosten.

Verrucht, ein verruchter Mensch אִישׁ בְּלִיַּעַל. Eine verruchte That מַעֲשֵׂה בְלִיַּעַל, נְבָלָה.

Verrufen, berüchtigt, טְמֵא הַשֵּׁם, (weibl.) טְמֵאַת הַשֵּׁם. Eine verrufene Münze מַטְבֵּעַ פְּסוּלָה*.

Verrauchen, vom Weine, s. Verriechen.

Verriegeln, eine Thür, נָעֹל דֶּלֶת.

Verrichtung, die, מַעֲשֶׂה.

Verrichten, ein Geschäft, עָשֹׂה מְלָאכָה. Was hast du hier zu verrichten? מָה אַתָּה עֹשֶׂה בָּזֶה.

Verriechen, der Wein hat sich verrochen נָמַר רֵיחַ הַיַּיִן.

Verringern, Etwas, הַמְעֵט, גָּרַע אֵת, גְּרַע מִן, הָקֵל אֵת.

Verrinnen, vom Wasser, s. Verlaufen, Verschwinden, von der Zeit, עָבֹר.

Verrücktheit, die, שִׁגָּעוֹן.

Verrücken, 1) einen Tisch, הַעְתֵּק שֻׁלְחָן מִמְּקוֹמוֹ; die Grenze הַסֵּג גְּבוּל. 2) Ein verrückter Mensch, אִישׁ מִשְׁתַּגֵּעַ, מְשֻׁגָּע.

Verreisen, הָלֹךְ מִבֵּיתוֹ בְּדֶרֶךְ.

Verräumen, s. Verlegen.

Verreden, das Weintrinken, אָסֹר אִסָּר עַל נַפְשׁוֹ לְבִלְתִּי שְׁתוֹת יַיִן.

Verräther, der, גֹּלֶה, מְגַלֶּה סוֹד; בּוֹגֵד.

Verrätherei, die, בֶּגֶד. Die Verräther stiften — בֶּגֶד בּוֹגְדִים בָּגָדוּ.

Verrechnen, sich, טָעָה בְּחֶשְׁבּוֹן*; fig. er hat sich in seinen Absichten sehr verrechnet שָׁגָה הַרְבֵּה מְאֹד בְּמוֹעֲצוֹתָיו.

Verrenken, du könntest dir den Fuß, פֶּן תֵּקַע כַּף יְרֵכְךָ.

Verschanzen, eine Stadt, שָׁפַךְ סֹלְלָה סָבִיב לָעִיר.

Verschaffen, ich kann mir kein Geld, לֹא אֶמְצָא אִישׁ אֲשֶׁר יִתֶּן לִי כֶּסֶף. Ich habe mir Holz verschafft הֲכִינוֹתִי לִי עֵצִים.

Verscharren, Silber in die Erde טָמַן כֶּסֶף בָּאָרֶץ.

Verschonen, Jemanden, חָמַל, חוּס עַל אִישׁ, s. Schonen. Er hat seinen Gegner auf dem Schlachtfeld verschont חָמַל עַל מִתְקוֹמְמוֹ בִּשְׂדֵה קְרָב וְלֹא פָּגַע בּוֹ.

Verschollen, er ist, אָבַד זִכְרוֹ, לֹא יִזָּכֵר שְׁמוֹ.

Verschönern, Etwas, יִפָּה אֶת.

Verschuldung, die, gegen Gott, אַשְׁמַת יְיָ.

Verschulden, 1) sich an Gott, אָשַׁם לֵאלֹהִים. Wir haben uns an unserem Bruder verschuldet אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אָחִינוּ. 2) Er ist verschuldet, רַבִּים נֹשָׁיו.

Verschieben, Etwas, s. Aufschieben.

Verschieden, ihre Gesetze sind verschieden von den Gesetzen aller Völker, דָּתֵיהֶם שֹׁנוֹת מִכָּל (דָּתֵי) עָם.

Verschiedenheit, die, der Meinungen, חִלּוּק הַדֵּעוֹת*; der Gegenstände, הֶבְדֵּל הָעִנְיָנִים*.

Verschütten, 1) einen Brunnen, סָתַם, סִתֵּר בְּאֵר. 2) Wasser, שָׁפַךְ מַיִם.

Verschümmeltes Brod, לֶחֶם מְעֻפָּשׁ*, s. Schümmeln.

Verschießen, ich habe meine Pfeile verschossen יָרִיתִי כָּל חִצַּי.

Verschicken, s. Versenden.

Verscheiden, er ist verschieden, גָּוַע, יָצְאָה נַפְשׁוֹ.

Verscheuchen, einen Vogel, הֵשִׁב עוֹף. Ein verscheuchtes Reh, צְבִי מֻדָּח.

Verschwörung, die, קֶשֶׁר. Eine anstiften, קָשַׁר קֶשֶׁר.

Verschwören, 1) das Weintrinken, הִשָּׁבַע לְבִלְתִּי שְׁתוֹת יַיִן. 2) Sich wider seinen Herrn, קָשַׁר, קָשַׁר קֶשֶׁר, הִתְקַשֵּׁר עַל אֲדֹנָיו. Die Verschworenen, קֹשְׁרִים.

Verschwiegen halten, Etwas, הַכְחֵד דָּבָר תַּחַת לְשׁוֹנוֹ, הַסְתֵּר דָּבָר. Das bleibt — אִישׁ מִמֶּנּוּ לֹא יַגֵּד דְּבָרֵנוּ זֶה. Ein verschwiegener Mensch, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יְגַלֶּה סוֹד.

Verschwinden, der Engel verschwand הַמַּלְאָךְ הָלַךְ מֵעֵינָיו. Der Schuldner ist verschwunden הַלֹּוֶה נֶחְבָּא לִבְרֹחַ. Meine Hoffnung, meine Freude ist verschwunden אָבְדָה תִקְוָתִי; נֶאֶסְפָה שִׂמְחָתִי מִמֶּנִּי, גָּלָה מְשׂוֹשִׂי.

Verschweigen, Etwas, s. Verschwiegen halten. Verschweige mir nichts אַל תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָּבָר.

Verschwägern, sich, הִתְחַתֵּן.

Verschwelgen, sein Vermögen, אִבֵּד הוֹנוֹ בְּרָדְפוֹ אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים.

Verschwendung, die, אִבּוּד הוֹן*.

Verschwenden, seine Kraft, כִּלָּה כֹּחוֹ; sein Vermögen, אִבֵּד הוֹנוֹ.

Verschwender, der, מְאַבֵּד הוֹן.

Verstatten, s. Erlauben.

Verstand, der, בִּינָה, תְּבוּנָה, תְּבוּנוֹת. Als er seinen Verstand verleugnete, בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ.

Verstandlos, חֲסַר לֵב, סַר טַעַם.

Verstohlen, s. Heimlich.

Verstoß, der, in einer Rechnung טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן*.

Verstoßen, er hat sein Volk verstoßen הִדִּיחַ אֶת עַמּוֹ. Der, die Verstoßene, נִדָּח, נִדָּחָה. Eine Frau, die von ihrem Manne verstoßen ist אִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ.

Verstopfen, eine Quelle, סָתַם, סִתֵּם מַעְיָן; sich die Ohren, אָטַם, הֶאְטִם אָזְנָיו.

Verstocken, das Herz, חִזֵּק, הִקְשָׁה, כִּבֵּד, הִכְבִּיד, אִמֵּץ לֵב. Er ist verstockt, חָזַק, כָּבֵד לִבּוֹ.

Verstorbene, der, הַמֵּת.

Verstört, ich saß, וָאֵשְׁבָה מְשׁוֹמֵם.

Verstummen, er verstummte, נֶאֱלַם; (fig.) er ver=

stummte vor Schaam, נֶאֱלַם מִבּוֹשֶׁת וְלֹא יִפְתַּח פִּיו.

Verstümmeln, die Hände, die Füße, קַצֵּץ יָדַיִם, רַגְלַיִם.

Versteinert, er war wie, דָּמַם כָּאָבֶן.

Verstehen, 1) Worte, הָבֵן אֲמָרִים. Sie verstehen einander nicht לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ אֶת שְׂפַת רֵעֵהוּ. Ein Mann, der es versteht, die Harfe zu spielen אִישׁ יוֹדֵעַ לְנַגֵּן בְּכִנּוֹר. 2) Ich habe mich mit ihm darüber verstanden לִבִּי כְּלִבּוֹ בַּדָּבָר הַזֶּה.

Verstellen, sich, 1) durch Kleider הִתְחַפֵּשׂ, הִשְׁתַּנָּה. 2) In Worten verstellt sich der Feind בִּשְׂפָתָיו יִנָּכֵר שׂוֹנֵא.

Verständig, ein verständiger Mann, נָבוֹן, מֵבִין, אִישׁ לֵבָב. Verständig handeln, הַשְׂכֵּל לַעֲשׂוֹת.

Verständigen, Einen, הָבֵן אִישׁ.

Verständlich, er spricht, כָּל אִישׁ יִשְׁמַע אֶת דְּבָרָיו.

Verständniß, das, in einem guten Verständnisse mit Jemanden leben יָשֹׁב בְּשָׁלוֹם עִם אִישׁ.

Verstecken, Einen, הַחְבֵּא אִישׁ, s. Verbergen. Sich in eine Kammer — הֵחָבֵא, הִתְחַבֵּא בְחֶדֶר; fig. ein Weib mit versteckter Absicht אִשָּׁה נְצֻרַת לֵב. Versteckte Menschen, נַעֲלָמִים.

Verstärken, eine Armee, רַבֵּה צְבָא.

Verstricken, sich durch Etwas, הִוָּקֵשׁ, הִתְנַקֵּשׁ בּ.

Verstreichen, 1) s. Verkleben, Verpichen. 2) Von der Zeit, עָבַר. Er ließ die Zeit — הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד.

Verschlag, der, von Brettern, מִסְגֶּרֶת קְרָשִׁים.

Verschlagen, ein verschlagener Mensch, נוֹכֵל, s. Arglistig.

Verschlagenheit, die, נְכָלִים.

Verschlafen, die Zeit, יָשֵׁן, נוּם עַד אֲשֶׁר עָבַר הַמּוֹעֵד. Er hat die Zeit der Arbeit verschlafen הִרְבָּה לִישׁוֹן וַיּוֹחֶר זְמַן נְסִיעָתוֹ.

Verschlafen sein, אָהֹב שֵׁנָה מְאֹד.

Verschlossenheit, des Mutterleibes, עֹצֶר רָחַם.

Verschlummern, s. Verschlafen.

Verschlucken, bis ich meinen Speichel verschlucke עַד בִּלְעִי רֻקִּי.

Verschlimmern, seine Krankheit verschlimmerte sich täglich יֶחֱזַק עָלָיו חָלְיוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם.

Verschlingen, 1) sich in einander schlingen הִסְּבֵךְ, s. Verflechten. 2) Eben so wie Verschlucken. Verschlingen einen Bissen, בָּלַע אֹכֶל. Ich reiße ihm das Verschlungene aus dem Munde וְהוֹצֵאתִי אֶת בִּלְעוֹ מִפִּיו. Gelangten deine Worte an mich, so verschlang ich sie נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וָאוֹכְלֵם.

Verschließen, Thüren, סְגֹר דְּלָתוֹת. Die Häuser sind verschlossen, הַבָּתִּים מְסֻגָּרִים. Die Stadt Jericho blieb verschlossen וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת. Die Augen — עָצֹם, עַצֵּם, עָצָה עֵינָיו; den Mund, אָטֹם שְׂפָתָיו, קָפֹץ פִּיו; die Hand, קָפֹץ יָדוֹ; den Himmel, daß es nicht regnet, עָצֹר הַשָּׁמַיִם; den Mutterleib, סְגֹר בְּעַד רֶחֶם אִשָּׁה, עָצֹר אִשָּׁה מִלֶּדֶת.

Verschleudern, sein Geld, הוֹצֵא כַסְפּוֹ לְלֹא יוֹעִיל.

Verschleiern, das Gesicht, כַּסֵּה הַפָּנִים בַּצָּעִיף. Sie verschleierte sich, לָקְחָה הַצָּעִיף וַתִּתְכָּס, כִּסְּתָה בַּצָּעִיף וְהִתְעַלְּפָה.

Verschlechtern, sich, הֵהָפֵךְ לְרַע. Die Zeiten verschlechtern sich, הַזְּמַן יָרַד מָטָּה.

Verschleppen, Etwas, סְחֹב דָּבָר אֶל אַחַד הַמְּקוֹמוֹת.

Verschmachten, die vor Hunger, הָעֲטוּפִים בָּרָעָב. Mein Herz, meine Seele verschmachtet יַעֲטֹף לִבִּי, נַפְשִׁי עָלַי תִּתְעַטָּף, נַפְשִׁי יְבֵשָׁה. Die schönsten Jungfrauen schmachten vor Durst, תִּתְעַלַּפְנָה הַבְּתוּלוֹת הַיָּפוֹת בַּצָּמָא. Meine Augen verschmachten im Harren auf meinen Gott כָּלוּ עֵינַי מְיַחֵל לֵאלֹהָי.

Verschmachten, das, der Augen, כִּלְיוֹן עֵינַיִם.

Verschmitzt, s. Verschlagen.

Verschmieren, s. Verkleben.

Verschmähen, Etwas, מָאֹס דָּבָר, בְּדָבָר, s. Verachten.

Verschmelzen, 1) Alles Blei, הַתֵּךְ כָּל הָעֹפֶרֶת. 2) Gold mit Silber, הַתֵּךְ זָהָב וָכֶסֶף לְחַבְּרָם יַחְדָּו.

Verschmerzen, einen Verlust, חֲדֹל לְהֵעָצֵב עַל נִזְקוֹ.

Verschnappen, sich im Reden, בַּטֵּא בִשְׂפָתַיִם.

Verschnaufen, s. Ausschnaufen.

Verschnitten, כָּרוּת, כְּרוּת שָׁפְכָה. Der Verschnittene, סָרִיס, plur. סָרִיסִים.

Verschneiet, das Haus ist, הַשֶּׁלֶג כִּסָּה אֶת הַבַּיִת.
Verschämt, s. Schamhaft.
Verschenken, sein Geld, נָתַן כַּסְפּוֹ לַאֲנָשִׁים.
Verscherzen, du hast dir sein Wohlwollen durch deine Unbesonnenheit verscherzt, סַר חַסְדּוֹ מֵאִתְּךָ בִּדְבָרֶיךָ הַנִּמְהָרִים.
Versparen, s. Aufsparen.
Verspotten, Einen, לָעַג לְ, צִחֵק בְּ, שָׂחַק, הִשְׂחִיק עַל, קִלֵּס אֶת, הִתְקַלֵּס בְּ. Er verspottet ihn, שָׂמוֹ לְלַעַג וּלְקֶלֶס.
Verspielen, sein Geld im Würfelspiele *אִבֵּד כַּסְפּוֹ בִּצְחֹק הַקּוּבִיָּאוֹת.
Verspäten, sich, אֵחַר מִן הַמּוֹעֵד, s. Ausbleiben 2).
Versperren, s. Verschließen.
Verspritzen, alles Wasser, זָרַק אֶת כָּל הַמַּיִם סָבִיב סָבִיב.
Versprechen, 1) Er hat mir eine Belohnung versprochen דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר אֶתֵּן לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתְךָ. 2) Sich mit einem Mädchen, s. Verloben. 3) Ich verspreche mir nichts von ihm, אֵין תִּקְוָה מִמֶּנּוּ. 4) Ich habe mich nur versprochen, שָׁגִיתִי בְּדַבְּרִי דְּבָרַי.
Versprengen, die Feinde, פִּזַּר הָאוֹיְבִים לְכָל רוּחַ.
Verschrumpfen, s. Einschrumpfen.
Verschreiben, 1) dieser verschreibt sich eigenhändig dem Herrn, זֶה יִכְתֹּב יָדוֹ לַיְיָ. 2) Waaren, כָּתַב אִגֶּרֶת לְאִישׁ לִשְׁלֹחַ אֵלָיו מַעֲרָבִים. 3) Die Zahl ist verschrieben, שָׁגָה הַכֹּתֵב הַמִּסְפָּר. 4) Einem Kranken eine Arzenei, רָשַׁם רְפָאוֹת בִּכְתָב אֲשֶׁר יָכִינוּ לַחֹלֶה.
Verschreien, Jemanden, הוֹצִיא שֵׁם רַע עַל אִישׁ.
Frage, die, *שְׁאֵלָה, שְׁאֵלָה. Die brennende Frage (in der Politik) הָעִנְיָן הַמְּדִינִי הַלּוֹהֵט בְּקֶרֶב הָעַמִּים.
Frageweise, *בְּדֶרֶךְ שְׁאֵלָה.
Fragen, 1) Nach Jemands Namen, שָׁאַל לְשֵׁם אִישׁ. Einen Etwas, דָּרַשׁ דָּבָר מֵעִם אִישׁ. Er fragte mich, ob ich mit ihm reisen will, שְׁאָלַנִי לֵאמֹר הֲתֵלֵךְ אִתִּי בַּדֶּרֶךְ. Ich habe ihn darüber um Rath gefragt, דִּבַּרְתִּי אֵלָיו לֵאמֹר עוּץ אִתִּי עֵצָה. 2) Er fragte nicht nach dem Gelde אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה. אֵין כֶּסֶף נֶחְשָׁב בְּעֵינָיו, s. Achten, Bekümmern.
Frachtgeld, das, שְׂכַר נֹהֵג עֲגָלָה עֲמוּסָה מַשָּׂא.
Fraß, der, der Vögel, מַאֲכַל עוֹף הַשָּׁמַיִם. Den wilden Thieren zum Fraße werden, הָיָה לְמַאֲכָל, לְאָכְלָה לְחַיַּת הַשָּׂדֶה.
Froh, ein frohes Herz, לֵב שָׂמֵחַ, s. Fröhlich.
Frohsinn, der, טוּב לֵבָב.
Frohlocken, über Etwas, גִּיל בְּ, עַל; עָלַז, עָלַץ בְּ. Die Frohlockenden, עַלִּיזִים.
Frohlocken, das, גִּיל, גִּילָה, עֲלִיצוּת.
Frohndienst, der, מַס עֹבֵד. Die Frohndienste, מִסִּים.
Frohnvogt, der, שַׂר מִסִּים, אֲשֶׁר עַל הַמַּס.
Fromm, ein frommer Mann, אִישׁ תָּם, חָסִיד. Die Gemeinde der Frommen, קְהַל חֲסִידִים.
Frommen, was frommt es dir, מַה יִּסְכָּן לָךְ, מַה תּוֹעִיל, s. Nützen.
Fronte, die, eines Gebäudes, פְּנֵי הַבִּנְיָן.
Frost, der, קֶרַח.
Frosch, der, צְפַרְדֵּעַ, plur. צְפַרְדְּעִים.
Fröhlich, er ist, לִבּוֹ טוֹב עָלָיו, לִבּוֹ שָׂמֵחַ. Sei fröhlich, יִיטַב לְבָבֶךָ. Einen fröhlich machen, הֵיטִיב לֵב אִישׁ. Fröhliche Menschen, שְׂמֵחִים, טוֹבֵי לֵבָב. Der Gesang, der Lärm der Fröhlichen קוֹל מְשַׂחֲקִים, שְׁאוֹן עַלִּיזִים.
Fröhlichkeit, die, טוּב לֵבָב.
Fröhnen, seinen Begierden, הָלַךְ אַחֲרֵי שְׁרִירוּת לִבּוֹ (תַּאֲוַת לִבּוֹ). Seinen buhlenden Leidenschaften fröhnen, הָלַךְ אַחֲרֵי עֲגָבִים.
Frömmigkeit, die, *חֲסִידוּת, צְדָקוֹת, צְנִיעוּת.
Frömmler, der, *מִתְחַסֵּד.
Frucht, die, פְּרִי, תְּבוּאָה, תְּנוּבָה, יְבוּל. Früchte, תְּבוּאוֹת, תְּנוּבוֹת, *פֵּרוֹת; fig. das ist die Frucht eurer Handlungen, זֶה פְּרִי מַעַלְלֵיכֶם.
Fruchtbar sein, פָּרָה. Fruchtbar machen, הִפְרָה. Ein fruchtbarer Weinstock, גֶּפֶן פֹּרִיָּה. Ein fruchtbares Jahr, שָׁנָה מְבֹרֶכֶת מִפְּרִי הָאֲדָמָה.
Fruchtbaum, der, עֵץ פְּרִי; eßbare Früchte tragend, עֵץ מַאֲכָל.

Fruchtlos, meine Bitte war, לַשָּׁוְא הִתְחַנַּנְתִּי, s. Umsonst, Vergebens.

Fruchten, mein Reden fruchtet nichts bei ihm אֶל חִנָּם אֲדַבֵּר אֵלָיו, s. Nützen.

Frau, die 1) eine Person weiblichen Geschlechts אִשָּׁה. Die Weise der Frauen דֶּרֶךְ, אֹרַח נָשִׁים. 2) Die Frau eines Mannes, אֵשֶׁת אִישׁ. Eine Frau nehmen, לָקַח, נָשָׂא לוֹ אִשָּׁה. 3) Die Magd und ihre Frau, הַשִּׁפְחָה וּגְבִרְתָּהּ.

Frauenliebe, die, אַהֲבַת נָשִׁים.

Frauenzimmer, das, אִשָּׁה. Schöne — נָשִׁים יָפוֹת.

Friedlich, 1) wenn sie dir friedlich antwortet, אִם שָׁלוֹם תַּעַנְךָ. Das Wild auf dem Felde ist dir friedlich geneigt, חַיַּת הַשָּׂדֶה הָשְׁלְמָה לָךְ. 2) Sicher, Ruhig. Und doch bewohnen friedliche Zelte die Räuber, יִשְׁלָיוּ אֹהָלִים לְשֹׁדְדִים.

Friedliebende Männer, אֹהֲבֵי שָׁלוֹם, אַנְשֵׁי שָׁלוֹם.

Friede, der, שָׁלוֹם. Frieden machen mit dem Feinde הַשְׁלֵם עִם, אֶת הָאוֹיֵב. Machet Frieden mit mir עֲשׂוּ אִתִּי בְרָכָה, s. Anbieten. Er verschafft mir Frieden יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי.

Friedensopfer, das, זֶבַח שְׁלָמִים.

Friedensstifter, der, zwischen Feinden, הַמַּשְׁלִים אוֹיֵב אֶת אוֹיֵב.

Friedensschluß, der, בְּרִית שָׁלוֹם.

Friedfertig, s. Friedliebend.

Früh, 1) früh aufstehen, הִשְׁכִּים, הַשְׁכֵּם קוּם. Früh und spät, הַשְׁכֵּם וְהַעֲרֵב. Der Thau, der früh zerfließt טַל מַשְׁכִּים הֹלֵךְ. 2) Die frühern Tage, Drangsale, הַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים, הַצָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת. Man denkt nicht mehr an das Frühere, לֹא תִזָּכַרְנָה הָרִאשׁוֹנוֹת. Er kam früher als ich, קִדְּמַנִי בְּבֹאוֹ, בָּא טֶרֶם בֹּאִי. In seiner frühesten Jugend, בִּהְיוֹתוֹ יֶלֶד רַךְ, עוּל יָמִים. 3) Früh sterben, מוּת בְּלֹא עִתּוֹ.

Frühjahr, das, s. Frühling.

Frühling, der, עֵת הַנִּצָּנִים, אָבִיב.

Frühlingsmonat, s. April.

Frühfeige, die, בִּכּוּרָה.

Frühregen, der, מוֹרֶה, יוֹרֶה.

Frühstück, das, לֶחֶם הַנֶּאֱכָל בַּבֹּקֶר.

Frist, die, זְמָן, מוֹעֵד, s. Termin. Ich gebe ihnen eine Frist von hundert und zwanzig Jahren וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה.

Fristen, sein Leben kümmerlich חִיָּה נַפְשׁוֹ בְּעִצָּבוֹן.

Frieren, 1) es friert mich am ganzen Körper קַר, קָרָה בִּבְשָׂרִי. 2) Das Wasser ist gefroren קָפְאוּ הַמַּיִם וְהָיוּ לְקֶרַח.

Frisch, 1) kühl, frisches Wasser מַיִם קָרִים. 2) Frisches Holz עֵץ לַח. Frische Trauben עֲנָבִים לַחִים. Frische Blätter עָלִים רַעֲנָנִים. 3) Frisches Fleisch בָּשָׂר חַי. Ein frischer Eselskinnbacken לְחִי חֲמוֹר טְרִיָּה.

Frische, die, לֵחַ.

Frei, 1) von einer Schuld, Strafe נָקִי. Frei sei er (vom Kriegsdienst) für sein Haus נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ. Frei sein von einer Schuld הִנָּקֵה מֵעָוֹן. 2) Ein Knecht, der frei ist von seinem Herrn עֶבֶד חָפְשִׁי מֵאֲדֹנָיו. Frei vom Dienste פְּטוּרִים. 3) Einen von Abgaben frei machen עָשָׂה בֵּית אִישׁ חָפְשִׁי. 4) Ein freier Platz, מָקוֹם רָחָב, נִרְחָב. Du hast ins Freie meinen Fuß gestellt הֶעֱמַדְתָּ בַמֶּרְחָב רַגְלִי. Gehen wir ins Freie נֵלְכָה הַשָּׂדֶה.

Freigebornen, die, חֹרִים.

Freigebig, er ist אִישׁ מַתָּן הוּא.

Frei geben, s. Frei lassen.

Freiheit, die, 1) Gegensatz der Sklaverei חֻפְשָׁה. Sie hat noch nicht die Freiheit erlangt חֻפְשָׁה לֹא נִתַּן־לָהּ. Einem die Freiheit ankündigen קָרָא דְרוֹר לְ. Einem Eingekerkerten die Freiheit geben הוֹצִיא אִישׁ מִבֵּית הַכֶּלֶא. 2) Ich wandle in — אֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה.

Frei heraus sagen, דִּבֵּר כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ.

Freiwillig geben, הִתְנַדֵּב. Eine freiwillige Gabe נְדָבָה. Dein Volk kommt freiwillig am Tage der Schlacht עַמְּךָ נְדָבֹת בְּיוֹם חֵילֶךָ.

Freiwilligkeit die, נִדְבַת לֵב.

Freitag, der, יוֹם הַשִּׁשִּׁי.

Freijahr, das, שְׁנַת הַדְּרוֹר.

Freilassen, einen Sklaven שִׁלַּח עֶבֶד חָפְשִׁי, חִפֵּשׁ עֶבֶד. Sie ist noch nicht freigelassen worden לֹא

מְחֻפָּשׁ, הַיּוֹצֵא חָפְשִׁי. חֻפְשָׁה. Ein Freigelassener Einen Gefangenen פָּתַח אָסִיר.

Freilich, Ja, אֲבָל, s. Gewiß 2).

Freimüthige Menschen, אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יְכַחֲדוּ הָאֱמֶת תַּחַת לְשׁוֹנָם, הַמְדַבְּרִים כַּאֲשֶׁר עִם לְבָבָם.

Freistadt, die, עִיר מִקְלָט.

Freistehen, es steht ihm frei, zu thun, was er will יַעֲשֶׂה אֶת הַטּוֹב בְּעֵינָיו.

Freistellen, ich habe ihm die Wahl freigestellt דִּבַּרְתִּי אֵלָיו לֵאמֹר בְּחַר לְךָ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ.

Frei sprechen, Jemanden von einer Schuld נַקֵּה אִישׁ מֵעָוֺן.

Freudig, mit freudigem Herzen בְּלֵב שָׂמֵחַ, בְּשִׂמְחַת לֵבָב.

Freude, die, מָשׂוֹשׂ, חֶדְוָה, שִׂמְחָה, plur. שְׂמָחוֹת.

Freudetrunken, er war לֹא יָדַע נַפְשׁוֹ בְּשִׂמְחָתוֹ.

Freudengeschrei, das, קוֹל תְּרוּעַת הַשִּׂמְחָה; Eines erheben הָרֵם בְּקוֹל לְשִׂמְחָה.

Freudenvoll, מָלֵא, שֹׂבַע שְׂמָחוֹת.

Freudenfülle, die, שֹׂבַע שְׂמָחוֹת.

Freudenfest, das, sie versammelten sich zu einem Freudenfeste נֶאֶסְפוּ לְשִׂמְחָה. Sie stellten Freudenfeste an (nach der Weinlese) עָשׂוּ הִלּוּלִים.

Freudenruf, der, auf den Bergen הֵד הָרִים.

Freund, der, 1) ein liebender אֹהֵב, רֵעַ. Ein Freund in der Noth אָח לְצָרָה. Der Freund meiner Jugend אַלּוּף נְעוּרַי. Ich habe mir ihn dadurch zum Freunde gemacht הָיָה לִי לְאֹהֵב בְּזֹאת. 2) Ein bekannter, מוֹדַע, מְיֻדָּע, מֵרֵעַ plur. מֵרֵעִים; מַכָּר. 3) Mit dem man in friedlichen Verhältnissen steht. Meine besten Freunde כֹּל אֱנוֹשׁ שְׁלוֹמִי. 4) Ein Freund vom Trinken אֹהֵב יַיִן; 5) s. Verwandte.

Freundin, 1) die, Geliebte רַעְיָה, יְדִידַת נֶפֶשׁ. 2) Bekannte, רֵעָה, plur. רֵעוֹת; רְעוּת.

Freundlich sprechen, mit Jemanden דַּבֵּר שָׁלוֹם, טוֹבוֹת אֶת (אֶל) אִישׁ. In dem freundlichen Gesichte eines Königs ist Leben בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים.

Freundlichkeit, die, des Gesichtes אוֹר הַפָּנִים.

Freundschaft, die, 1) Vertraulichkeit אַהֲבָה, אַחֲוָה, רֵעוּת*; 2) s. Verwandtschaft.

Freundschaftlich behandeln, Einen הִתְנַהֵג עִם אִישׁ כְּעִם אָח וָרֵעַ.

Freie, das, s. Frei.

Freien, um ein Mädchen דַּבֵּר עַל לֵב נַעֲרָה לְאָרֵשׂ אוֹתָהּ, s. Werben.

Freuen, sich über Etwas, שָׂמַח, שׂוּשׂ בְּ, עַל, חָדָה, שָׂמַח, עַל, גִּיל, עָלַז, עָלַץ בְּ. Von Schadenfreude שָׂמַח עַל, עָלַץ לְ. Sich überaus — שָׂמַח עַד מְאֹד, שָׂמַח שִׂמְחָה גְדוֹלָה.

Frech, er war so frech, mir zu sagen הֵעֵז פָּנָיו וַיֹּאמֶר לִי, s. Erfrechen. Er hat ein freches Benehmen Frauenzimmern gegenüber יָעֵז פָּנָיו לְדַבֵּר עֲגָבִים בְּפִיו בְּדַבְּרוֹ; oder נְבָלָה בְּחֶבְרַת נָשִׁים עַז פָּנִים, חֲזַק עִם נָשִׁים. Ein frecher Mensch מֵצַח. Freche Leute חִזְקֵי מֵצַח, עַזֵּי פָנִים. Ein freches Weib עַזַּת פָּנִים. Freche Reden gegen Jemanden führen דַּבֵּר עַל אִישׁ עָתָק.

Frechheit, die, עֹז (*עַזּוּת) פָּנִים.

Fremd, 1) ausländisch. Ein fremdes Volk עַם נָכְרִי, עַם לֹעֵז. Fremde Völker נָכְרִים, זָרִים. Ein fremdes Land אֶרֶץ נָכְרִיָּה, אֶרֶץ אַחֶרֶת. 2) Nicht zu unserer Gesellschaft gehörend. Es war kein Fremder unter uns לֹא הָיָה זָר בְּתוֹכֵנוּ. 3) Ein fremder Hund כֶּלֶב אִישׁ אַחֵר. 4) Sich in fremde Händel mischen הִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ. 5) Unbekannt. Ich bin hier fremd לֹא יָדַעְתִּי אִישׁ בַּמָּקוֹם הַזֶּה. Er spricht eine fremde Sprache לֹא אֵדַע לְשׁוֹנוֹ, יְדַבֵּר בְּלָשׁוֹן אַחֶרֶת. Sich fremd stellen הִתְנַכֵּר.

Fremdling, der, גֵּר, plur. גֵּרִים; (fig.) ich bin in dieser Sache ein — לֹא יָדַעְתִּי הַדָּבָר הַזֶּה.

Fremde, die, in die Fremde gehen הָלַךְ אֶל אֶרֶץ נָכְרִיָּה, אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת.

Fremder, ein, 1) ein Ausländer נָכְרִי, בֶּן נֵכָר. Eine Fremde, נָכְרִיָּה, בַּת נֵכָר. 2) Unbekannt. Es war ein Fremder da בָּא הֵנָּה אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי.

Freßgierig, der Hund ist הַכֶּלֶב עַז נֶפֶשׁ לֹא יָדַע שָׂבְעָה.

Fressen, 1) von Thieren אָכַל; zu fressen geben, s.

Füttern. 2) Ein um sich fressender Aussatz צָרַעַת מַמְאֶרֶת.

Fresser, der, בַּעַל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא יָדַע שָׂבְעָה.

Frevler, der, רָשָׁע, אִישׁ רֶשַׁע, עֹשֵׂה רִשְׁעָה, אִישׁ אָוֶן, פֹּעֵל אָוֶן.

Frevel, der, רֶשַׁע, רִשְׁעָה, אָוֶן. Der Frevel blüht פָּרַח הַזָּדוֹן.

Frevelhafte Menschen, אַנְשֵׁי רֶשַׁע, אַנְשֵׁי, מְתֵי אָוֶן.

Freveln, רָשַׁע, הִרְשִׁיעַ, זוּד, הֵזִיד; gegen Gott רָשַׁע מֵאֱלֹהִים.

P פ

Paar, das, 1) zwei. Ein Paar Rinder, Reiter צֶמֶד בָּקָר, צֶמֶד פָּרָשִׁים. Ein Paar Schuhe נַעֲלַיִם. Ein Paar Eheleute אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ. 2) Ein Paar Tage יָמִים מִסְפָּר. Wir ritten ein Paar hinter dem König רָכַבְנוּ צְמָדִים אַחֲרֵי הַמֶּלֶךְ.

Paarweise kommen, reiten בּוֹא שְׁנַיִם שְׁנַיִם, רָכֹב צְמָדִים.

Paaren, sich, s. Begatten.

Patent, das, כְּתָב הַדָּת.

Patron, der, s. Beschützer.

Patriarch, der, הָאָב הָרִאשׁוֹן.

Patriarchalisch, בְּדֶרֶךְ הָאָבוֹת הָרִאשׁוֹנִים.

Patriot, der, אִישׁ אֹהֵב (דֹּרֵשׁ שְׁלוֹם) אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Pacht, der, eines Feldes שְׂכַר הַשָּׂדֶה לֶאֱכֹל תְּבוּאָתוֹ.

Pachtung, das, שְׂדֵה הַשְּׂכִירָה.

Pachtherr, der, הַמַּשְׂכִּיר שָׂדֶה*.

Pachten, einen Obstgarten נָתֹן שְׂכַר עֲצֵי הַגַּן לֶאֱכֹל פִּרְיָם.

Pächter, der, eines Feldes שֹׂכֵר שָׂדֶה*, s. Pachten.

Palast, der, הֵיכָל, אַרְמוֹן. Der königliche בֵּית הַמֶּלֶךְ. Paläste הֵיכָלִים, הֵיכָלוֹת, אַרְמָנוֹת oder אַרְמְנוֹת.

Palmöl, das, שֶׁמֶן פְּרִי תְמָרִים.

Palmbaum, der, s. Palme.

Palmblätter, die, עֲלֵי תְמָרִים.

Palme, die, תָּמָר, plur. תְּמָרִים; תֹּמֶר. Als Säulenverzierung im Tempel תִּמֹּרָה, plur. תִּמֹּרוֹת, תִּמֹּרִים.

Palmzweige, die, כַּפּוֹת תְּמָרִים, סַנְסִנֵּי הַתָּמָר.

Panther, der, לַיִשׁ, גּוּר אַרְיֵה.

Panier, das, דֶּגֶל, plur. דְּגָלִים; נֵס. Wir erheben das Panier נִדְגֹּל. Kriegsheere mit Panieren נִדְגָּלוֹת.

Panzer, der, שִׁרְיוֹן, שִׁרְיָן, שִׁרְיָה. Die Panzer שִׁרְיוֹנִים, שִׁרְיוֹנוֹת, סִרְיוֹנוֹת.

Panzerhemd, das, תַּחְרָא.

Panzern, Einen הַלְבֵּשׁ אִישׁ שִׁרְיוֹן. Sich – לְבשׁ שִׁרְיוֹן.

Paß, der, 1) ein enger Weg מַעֲבָר, מַעְבָּרָה, s. Hohlweg. 2) Attestat für Reisende *כְּתַב עֵדוּת עֹבְרֵי דֶרֶךְ, רִשְׁיוֹן הַמַּסָּע.

Passieren, 1) durch eine Stadt עָבֹר בָּעִיר. 2) Man ließ ihn nicht – לֹא נְתָנוּהוּ לַעֲבֹר עֲלֵיהֶם, לָלֶכֶת לְדַרְכּוֹ; 3) s. Ereignen, Zutragen.

Passen, 1) auf Etwas הוֹחֵל אֶל, s. Warten, Harren. Auf Einen, s. Auflauern. 2) Das Kleid paßt dir sehr gut יִדְבַּק הַבֶּגֶד אֶל בְּשָׂרֶךָ. Der Deckel paßt nicht auf den Topf הַצָּמִיד לֹא יְכַסֶּה אֶת פִּי הַסִּיר; (fig.) passende Worte דְּבָרִים נְכוֹנִים, נָאוִים, הֲגוּנִים.

Papier, das *נְיָר. Ein Bogen Schreibpapier גִּלָּיוֹן נְיָר הַמִּכְתָּב.

Papierstaude, die, das Papierschilf גֹּמֶא.

Pappel, die, nach Einigen לִבְנֶה.

Patient, der, הַחֹלֶה.

Pack, der oder das, Kleider צְרוֹר בְּגָדִים; (im verächtlichen Sinn) das ist ein Pack זֶה הוּא חֶבֶר נְבָלִים, חֲבוּר שְׁפָלִים.

Packen, 1) Waaren auf einen Wagen סַדֵּר סְחוֹרוֹת בְּתוֹךְ הָעֲגָלָה. Auf ein Pferd, s. Aufladen, Beladen. 2) Ich packte ihn (den Löwen) beim Barte הֶחֱזַקְתִּי בִּזְקָנוֹ. 3) Packe dich fort! סוּר מִזֶּה וְלֵךְ לְדַרְכֶּךָ.

Parabolisiren, מַשֵּׁל מְשָׁלִים.

Parabel, die, מָשָׁל.

Paradies, das, גַּן עֵדֶן, פַּרְדֵּס.

Paradiesisch, נֶחְמָד כְּגַן עֵדֶן.

Paradebett, das, s. Prachtbett.

Parder, der, נָמֵר, plur. נְמֵרִים.

Partei, die, 1) Jemands Partei nehmen נָטָה, עָזַר אַחֲרֵי אִישׁ. 2) Die Parteien (streitige Personen) הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב.

Parteiisch, ein parteiischer Richter הַשֹּׁפֵט הַנֹּשֵׂא, הַמַּכִּיר פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט.

Parteilichkeit, die, vom Richter מַשֹּׂא פָּנִים.

Park, der, גַּן חֶמֶד, פַּרְדֵּס.

Pascha, der, פֶּחָה. Die Paschas פַּחוֹת.

Podagra, das, חֳלִי רַגְלַיִם.

Podagrist, der, אִישׁ אֲשֶׁר יֶחֱלֶה אֶת רַגְלָיו.

Posaune, die, שׁוֹפָר, plur. שׁוֹפָרוֹת.

Pochen, an die Thür הִתְדַּפֵּק עַל הַדֶּלֶת. Mein Herz pocht לִבִּי סְחַרְחַר.

Pol, der, קֹטֶב*, s. Nordpol.

Poltern, הָמָה, רָגַשׁ.

Poligamie, die, man hat ihn der Poligamie beschuldigt הֵעִידוּ בוֹ לֵאמֹר לָקַחְתָּ לְךָ נָשִׁים רַבּוֹת.

Politik, die, חָכְמָה מְדִינִית*.

Politiker, der, יֹדֵעַ, בַּעַל חָכְמָה מְדִינִית*.

Polizei, die, הַפְּקִידִים הַמְקִימִים סִדּוּר הַמְּדִינִי*.

Polieren, ein Schwert מָרַט, מָרַק חֶרֶב:

Pollution, die, מִקְרֵה לַיְלָה.

Polster, der, כֶּסֶת. Die Polster כְּסָתוֹת, מִסְפָּחוֹת.

Polstern, die Mitte des Brautbettes ist mit Liebe gepolstert תּוֹכוֹ הָאַפִּרְיוֹן רָצוּף אַהֲבָה.

Pomade, die, מִרְקַחַת לִמְשֹׁחַ אֶת שְׂעַר הָרֹאשׁ.

Pomp, der, הָדָר, הֲדָרָה, s. Pracht. Einen mit großem Pomp begraben הוֹבֵל אִישׁ לַקֶּבֶר בְּכָבוֹד גָּדוֹל.

Post, die, 1) Geld, mit der fahrenden Post schicken שָׁלַח כֶּסֶף בְּיַד רֹכֵב עִתִּי*. 2) Einen Brief auf die Post tragen הָבֵא אִגֶּרֶת אֶל בֵּית רָצֵי הַמֶּלֶךְ, אֶל בֵּי דֹאַר.

Posten, der, ein militärischer מַצָּב, מַצָּבָה. Jeder auf seinem אִישׁ עַל מַעֲמָדוֹ.

Possierlich, er ist ein possierlicher Mensch כָּל רֹאָיו יְמַלְאוּ פִיהֶם שְׂחוֹק עַל מַרְאֵהוּ וּמַעֲשָׂיו.

Possen, der, Einem einen Possen spielen עָשָׂה דָבָר לְהִתְעַנֵּג בּוֹ, s. Lustig machen. Er spielte seinem Hausherrn einen Possen עַל אִישׁ בְּבַעַל הַבַּיִת יִתְקַלֵּס וְהוּא מְשַׂחֵק לוֹ.

Poesie, die, 1) Dichtkunst חָכְמַת הַשִּׁיר, חָכְמַת הַמְּלִיצָה*. 2) Poesien שִׁירִים.

Poet, der, מְשׁוֹרֵר, s. Dichter.

Poetisch, מְלִיצִי, מְלִיצִית*.

Populär, sein Vortrag ist כָּל אִישׁ יָבִין אִמְרָתוֹ.

Pokal, der, גָּבִיעַ גָּדוֹל, כּוֹס גָּדוֹל. Die den Wein aus Pokalen trinken הַשֹּׁתִים בְּמִזְרְקֵי יַיִן.

Porträt, das, צִיּוּר דְּמוּת אָדָם*.

Porphir, der, בַּהַט.

Portion, die, מָנָה, plur. מָנוֹת; מְנָת, s. Doppelt.

Pöbel, der, הָרֵקִים וְהַשְּׁפָלִים בָּעָם.

Pöbelhaft, sein Betragen ist, דַּרְכּוֹ כְּדֶרֶךְ הָרֵקִים וְהַשְּׁפָלִים בָּעָם.

Publiziren, Etwas קָרֹא בְאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר.

Putz, der, sie erscheint im schönsten Putze לְבֻשֵׁי מִכְלוֹל לְבָשֶׁיהָ, תָּבוֹא בַּעֲדִי עֲדָיִים, s. Schmuck.

Putzen, 1) die Lampe הֵיטִיב הַנֵּר; den Bart עָשָׂה שְׂפָמוֹ; (fig.) Einen גָּעַר בְּאִישׁ מְאֹד. 2) Kleider, הָסֵר הָאָבָק מֵעַל הַבְּגָדִים. Ein Gewehr, מָרַט כְּלִי מִלְחָמָה. 3) Ein geputztes Frauenzimmer אִשָּׁה מְלֻבֶּשֶׁת בִּגְדֵי מִכְלוֹל, s. Schmücken.

Pulver, das, 1) Etwas zu Pulver stoßen, reiben כָּתַת, שָׁחַק דָּבָר הֵיטֵב עַד אֲשֶׁר דַּק לְאָבָק. 2) Als Arzenei אַבְקַת רֹקֵחַ. 3) Schießpulver אֲבַק אֵשׁ*.

Puls, der, דֶּפֶק*.

Pulsadern, die, גִּידִים דּוֹפְקִים*; (nach Einigen) עוֹרְקִים, s. Benagen.

Pult, das, z. B. das Lesepult עַמּוּד (בִּימַת) הַקֹּרְאִים בַּסֵּפֶר.

Punkt, der, als Vokalzeichen נְקֻדָּה* plur. נְקֻדּוֹת. 2) Auf Stickereien, s. Pünktchen. 3) Die streitigen Punkte דִּבְרֵי הָרִיב. 4) Das Schiff war auf dem Punkte zu scheitern הָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר.

Punktator, der, eines hebräischen Buches נַקְדָן.

Punktirt, נָקוּד, מְנֻקָּד*.

Puff, der, (plur. die Püffe) ein Schlag mit geballter Faust מַכַּת אֶגְרֹף.

Puffen, Jemanden הַכֵּה אִישׁ בְּאֶגְרוֹף.

Pupill, der, (weibl.) die Pupille אִישׁוֹן בַּת עַיִן; (in einem andern Sinn, s. Mündel).

Purgiren, שַׁלְשֵׁל*.

Purer Wein, יַיִן לֹא מָהוּל.

Purpur, der, אַרְגָּמָן. Der euch in Purpur kleidete הַמַּלְבִּשְׁכֶם שָׁנִי.

Purpurblau, das, תְּכֵלֶת.

Purpurmantel, der, תַּכְרִיךְ אַרְגָּמָן.

Purpurmuschel, die, s. Purpurschnecke.

Purpurne Kleider, בִּגְדֵי אַרְגָּמָן.

Purpurroth, כַּשָּׁנִים. Purpurrothe Lippen שְׂפָתַיִם כְּחוּט הַשָּׁנִי.

Purpurschnecke, die, חִלָּזוֹן*.

Pausiren, הַפְסֵק*.

Pause, die, פְּסוּק, הֶפְסֵק*.

Pauke, die, תֹּף, plur. תֻּפִּים. Lasset die Pauken ertönen תְּנוּ תֹף.

Pauken, תָּפַף, נָתַן תֹּף.

Pauker, der, תּוֹפֵף, הַנּוֹתֵן תֹּף.

Pisang, der, תְּאֵנַת גַּן עֵדֶן.

Pilger, Pilgrim, der, (eigentl.) הַהוֹלֵךְ בֵּית אֱלֹהִים; (uneigentl.) אִישׁ הֵלֶךְ.

Pilgerjahre, die, meine — יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי.

Pilgerschaft, Pilgrimschaft, die, des Lebens יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרֵי הָאָדָם בְּאֶרֶץ הַחַיִּים.

Filz, der, פִּטְרָא* plur. פִּטְרִיּוֹת.

Pinsel, der, 1) eines Malers אֲגֻדַּת שַׂעֲרַת בָּשָׂר* הֶחֱזִיר לְצַיֵּר בּוֹ דְּמוּת דָּבָר; 2) s. Einfältig.

Pünktchen, das, נְקֻדָּה. Goldene Schnüre mit silbernen Pünktchen תּוֹרֵי זָהָב עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף.

Pistazien, die, בָּטְנִים.

Pisse, die, s. Urin.

Pissen, הַשְׁתֵּן, הָרֵק מֵי רַגְלַיִם; an die Wand, von Hunden הַשְׁתֵּן בְּקִיר.

Peitsche, die, für das Pferd שׁוֹט לַסּוּס.

Peitschen, Jemanden הַכֵּה, יַסֵּר אִישׁ בְּשׁוֹט.

Pein, die, s. Qual.

Peinigen, Jemanden עַנֵּה אִישׁ.

Peinigen, das, עִנּוּי*.

Psalter, der, (chaldäisch) פְּסַנְטֵרִין, פְּסַנְתֵּרִין.

Psalm, der, Davids מִזְמוֹר לְדָוִד.

Psalmbuch, das, סֵפֶר תְּהִלִּים*.

Psalmist, der, auf David bezogen נְעִים זְמִרוֹת יִשְׂרָאֵל. Die Psalmisten מְחַבְּרֵי הַמִּזְמוֹרִים*.

Psalmlied, das, מִזְמוֹר שִׁיר, שִׁיר מִזְמוֹר.

Plage, die, 1) ein von Gott gesandtes Uebel נֶגַע, plur. נְגָעִים; נֶגֶף; מַגֵּפָה, plur. מַגֵּפוֹת; מַכָּה, plur. מַכּוֹת. 2) Schmerz. Viele Plagen hat der Frevler רַבִּים מַכְאוֹבִים לָרָשָׁע.

Plagen, Einen, 1) von Gott נָגַע, נָגַף אִישׁ. 2) Sein böses Weib plagt ihn אִשְׁתּוֹ הָרָעָה תְּאַלֵּץ, תָּצִיק אֹתוֹ, s. Quälen. Er muß sich plagen, um sein Leben durchzubringen יַעֲמֹל עָמָל לְחַיֵּה נַפְשׁוֹ.

Platt, das platte Land אֶרֶץ הַמִּישׁוֹר, אֶרֶץ פְּרָזוֹת.

Platte, die, 1) von Metall גִּלָּיוֹן, plur. גִּלְיוֹנִים. 2) Auf dem Kopfe קָרְחָה.

Platten, Plätten, geplattetes Silber כֶּסֶף מְרֻקָּע.

Platz, der, 1) der Raum, den ein Körper einnimmt מָקוֹם. Das ist mein — זֶה מְקוֹמִי, מוֹשָׁבִי. Jeder an seinem Platze אִישׁ עַל מְקוֹמוֹ, עַל יָדוֹ. Sein Platz blieb leer נִפְקַד מְקוֹמוֹ, מוֹשָׁבוֹ. Einem Platz machen שׂוּם יָדַיִם לְאִישׁ. Niemand stand von seinem Platze auf לֹא קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו. Nehmen sie Platz יֵשֶׁב־נָא אֲדֹנִי. 2) Oeffentliche Plätze רְחוֹבוֹת, שְׁוָקִים. 3) Feste, offene Plätze מִבְצָרִים, פְּרָזִים.

Platzen, bärsten הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ.

Platzregen, der גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף, גֶּשֶׁם מָטָר, מְטַר כֹּחַ, נֶפֶץ.

Plan, der, 1) eines Hauses תַּבְנִית, דְּמוּת הַבַּיִת. 2) Sein Plan ist vereitelt worden הוּפְרָה מַחֲשַׁבְתּוֹ עֲצָתוֹ.

Planiren, s. Ebnen.

Planlos verfahren, עָשֹׂה דָבָר בְּלִי עֵצָה.

Planmäßig bauen, ein Haus בְּנֵה בַיִת בְּתַבְנִיתוֹ.

Planet, der, כּוֹכַב לֶכֶת*. Die Planeten מַזָּלוֹת, מַזָּרוֹת, כּוֹכְבֵי לֶכֶת*.

Planke, die, קִיר, גֶּדֶר קְרָשִׁים עָבִים.

Plappern, הוֹצֵא מִלִּים מִפִּיו בְּלֹא דָעַת.

Plackerei, die, 1) saure Arbeit יְגִיעַת בָּשָׂר. 2) Eines Feindes, לַחַץ אוֹיֵב, s. Bedrängniß.

Plötzlich, פִּתְאֹם, פֶּתַע, בְּפֶתַע פִּתְאֹם. Plötzlich kam ihr Unglück פִּתְאֹם, לְפֶתַע יָבוֹא שִׁבְרָהּ.

Plump, 1) unförmlich בְּלִי צוּרָה*. 2) Ein plumper Mensch גֹּלֶם*.

Plunder, der, s. Lumpen.

Plural, der, לְשׁוֹן רַבִּים, רִבּוּי.

Plauderei, die, s. Geschwätz.

Plaudern, s. Schwätzen, Ausplaudern.

Plünderung, die, מְשִׁסָּה, plur. מְשִׁסּוֹת.

Plündern, ein Lager בָּזַז, שָׁסַס, שָׁסָה מַחֲנֶה; die Erschlagenen פִּשֵּׁט הַחֲלָלִים.

Plejaden, die, ein Gestirn כִּימָה.

Plünderer, der, שׁוֹסֶה, בֹּזֵז, plur. שׁוֹסִים, בֹּזְזִים.

Plärren, von Menschen זָעַק וְהֵילִיל.

Plärren, das, der Kälber קוֹל הָעֲגָלִים.

Petersilie, die, כַּרְפַּס*.

Petschaft, das, חוֹתָם, חֹתֶמֶת.

Petschirstecher, der, מְפַתֵּחַ פִּתּוּחֵי חוֹתָם.

Pech, das, זֶפֶת, כֹּפֶר.

Pechschwarz, שְׁחֹר כַּזֶּפֶת.

Pelikan, der, קָאַת, הַקָּאַת; nach Andern כּוֹס.

Pelz, der, 1) das Fell. Der Bär hat einen dicken — עָב עוֹר הַדֹּב. 2) Das Kleid אַדֶּרֶת שֵׂעָר, s. Schafspelz.

Pentateuch, der, חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, תּוֹרַת מֹשֶׁה*.

Pest, die, דֶּבֶר, מָוֶת. Seine Nachkommen werden durch die Pest begraben שְׂרִידָיו בַּמָּוֶת יִקָּבֵרוּ.

Pergament, das, קְלָף, גְּוִיל*.

Person, die, 1) sie ist eine schöne Person יְפַת מַרְאֶה הִיא. 2) Wenn eine Person sündigt נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא. Der nicht die Person der Fürsten ansieht אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא פְּנֵי שָׂרִים. 3) Ein Gomer auf die Person עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת. Siebzig Personen שִׁבְעִים נֶפֶשׁ, אֲנָשִׁים. 4) In der Grammatik: Erste, Zweite, Dritte Person *גּוּף מְדַבֵּר בַּעֲדוֹ, נֹכַח, נִסְתָּר.

Persönlich, er hat einen persönlichen Haß gegen mich יִשְׂנָא נַפְשִׁי. Ich kenne ihn nicht — לֹא נוֹדַע לִי, לֹא יְדַעְתִּיו. Persönliche Fürwörter כִּנּוּיֵי הַגּוּף*.

Periodische Winde, רוּחוֹת הַנּוֹשְׁבוֹת מֵעֵת אֶל עֵת.

Periode, die, 1) s. Zeitraum. 2) Ein vollständiger Satz מַאֲמָר שָׁלֵם*. 3) Die Periode eines Frauenzimmers עֵת נִדַּת הָאִשָּׁה.

Perlen, die, פְּנִינִים. Der Wein wirft Perlen im Becher הַיַּיִן יִתֵּן בַּכּוֹס עֵינוֹ.

Perlenfang, der, nach Einigen מֶשֶׁךְ פְּנִינִים.

Perlenschnüre, die, תּוֹרִים, חֲרוּזִים, חֲרוּזֵי פְנִינִים.

Pfad, der, אֹרַח, נָתִיב, שְׁבִיל, מַעְגָּל. Pfade אֳרָחוֹת, נְתִיבוֹת, שְׁבִילִים, מַעְגָּלִים.

Pfadlos, eine pfadlose Wüste תֹּהוּ לֹא דָרֶךְ.

Pfahl, der, יָתֵד. Pfähle יְתֵדוֹת.

Pfand, das, חֲבֹל, חֲבֹלָה, עֲבוֹט. Ein Pfand geben נָתַן עֵרָבוֹן. Ein Kleid zum Pfande nehmen חָבַל בֶּגֶד. Geld auf Pfänder leihen הִלְוָה כֶסֶף אֲנָשִׁים נֹתְנֵי עֵרָבוֹן, *הִלְוָה כֶסֶף אֲנָשִׁים בְּמַשְׁכּוֹן.

Pfanne, die, 1) zum Backen מַחֲבַת, מַשְׂרֵת. Pfannen חֲבִתִּים; 2) s. Hüftpfanne, Schleuderpfanne.

Pfannenbackwerk, das, מַעֲשֵׂה חֲבִתִּים.

Pfote, die, eines Hundes כַּף רֶגֶל הַכֶּלֶב.

Pfoste, die, מְזוּזָה. Pfosten מְזוּזוֹת, אֹמְנוֹת. Die Pfosten an den Schwellen אַמּוֹת הַסִּפִּים.

Pforte, die, שַׁעַר, plur. שְׁעָרִים.

Pförtner, der, שֹׁעֵר, plur. שֹׁעֲרִים.

Pfuhl, der, s. Sumpf, Mistpfuhl.

Pfund, das, Fleisch לִיטְרָא בָשָׂר*.

Pfuscher, der, אוּמָן עֹשֶׂה מְלָאכָה רָעָה*.

Pfau, der, plur. die Pfauen תֻּכִּיִּים, תּוּכִּיִּים.

Pfühl, der, כֶּסֶת, s. Kissen.

Pfütze, die, בִּצָּה, s. Sumpf.

Pfingstfest, das, Pfingsten, s. Wochenfest.

Pfiffig, s. Listig, Schlau.

Pfirsiche, die, פַּרְסַק, אֲפַרְסֵק*.

Pfeil, der, חֵץ; poetisch מַסָּע, בֶּן קֶשֶׁת. Pfeile חִצִּים; poetisch בְּנֵי אַשְׁפָּה, רִשְׁפֵּי קֶשֶׁת, (die Blitze des Bogens).

Pfeiler, der, עַמּוּד, plur. עַמּוּדִים.

Pfeilschlange, die, קִפּוֹז.

Pfeilschnell fliegen, עוּף כַּחֵץ.

Pfeife, die, חָלִיל, plur. חֲלִילִים.

Pfeifen, 1) mit der Pfeife חִלֵּל בֶּחָלִיל. 2) Einem pfeifen (daß er komme) שָׁרַק לְאִישׁ.

Pflanzung, die, Gottes מַטַּע יְיָ. Pflanzungen מַטָּעִים.

Pflanze, die, נֶטַע. Pflänzen נְטָעִים, נְטִעִים.

Pflanzen, Bäume, נָטַע, שָׁתֹל עֵצִים. Am Tage, da du gepflanzt wurdest בְּיוֹם נִטְעֵךְ.

Pflanzenreich, das, (Gewächsreich) *כָּל צִמְחֵי הָאֲדָמָה.

Pflaster, das, 1) auf einer Wunde *תַּחְבֹּשֶׁת הַמַּכָּה. 2) Des Fußbodens, מַרְצֶפֶת אֲבָנִים, רִצְפָּה.

Pflastern, den Fußboden רָצֹף קַרְקַע הַבַּיִת אֲבָנִים.

Pflock, der, יָתֵד, plur. יְתֵדוֹת.

Pflug, der, מַחֲרֵשָׁה.

Pflugochs, der, שׁוֹר לַחֲרֹשׁ בּוֹ הַשָּׂדֶה.

Pflugschar, die, מַחֲרֵשָׁה, מַחֲרֶשֶׁת, אֵת. Pflugscharen מַחֲרֵשׁוֹת, אִתִּים.

Pflaumen, die, Zwetschken *פְּנִעִין.

Pflaumfedern, die, *פְּלוּמָה.

Pflügen, ein Feld חָרֹשׁ שָׂדֶה; poetisch פַּתֵּחַ אַדְמָתוֹ, s. Furchen. Seinen Acker zu pflügen לַחֲרֹשׁ חֲרִישׁוֹ.

Pflügen, das, ein Jahr, wo kein Pflügen und keine Ernte ist שָׁנָה אֲשֶׁר אֵין חָרִישׁ וְקָצִיר.

Pflügezeit, die, חָרִישׁ.

Pflicht, die, *חוֹבָה, חִיּוּב. Es ist meine Pflicht dieses zu thun עָלַי לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה.

Pflichttheil, der, eines Sohnes *הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר עַל הָאָב לְתִתָּהּ לִבְנוֹ.

Pflichtmäßig handeln עָשֹׂה כַּאֲשֶׁר עָלָיו לַעֲשׂוֹת, *עָשֹׂה כְּפִי חוֹבָתוֹ.

Pflücken, von Blumen und Früchten אָרֹה, קָטֹף אֶת. Ein gepflücktes Blatt עָלֶה טָרָף. Einen Vogel — מָרֹט נוֹצַת הָעוֹף.

Pflegling, der, אָמוּן.

Pflege, die, אָמְנָה. Das Kind war bei ihr in der Pflege הַיֶּלֶד הָיָה בְּאָמְנָה אִתָּהּ.

Pflegesohn, der, ihr — בֶּן אָמְנָתָהּ.

Pflegetochter, die, sie ist seine — בַּת אָמְנָתוֹ הִיא, הִיא בְאָמְנָה אִתּוֹ.

Pflegemutter, die, אֹמֶנֶת. Seine — אֵם אָמְנָתוֹ.

Pflegen, act. 1) ein Kind אָמֹן יֶלֶד; einen Kranken סָכֹן חֹלֶה. 2) Er pflog der Ruhe auf seiner Lagerstätte נָח עַל מִשְׁכָּבוֹ. 3) Sie pflogen Rath zusammen נוֹסְדוּ יַחַד. Nach den gepflogenen Friedensunterhandlungen אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִדְבְּרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ עַל אֹדוֹת הַשָּׁלוֹם. Umgang mit Jemanden, הִתְרָעֵה אֶת אִישׁ; s. Umgang, Umgehen 2).

Pflegen, neut. Er pflegte früh aufzustehen הִסְכִּין לְהַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר. So pflegten die Jünglinge zu thun כֵּן יַעֲשׂוּ הַבַּחוּרִים. Er pflegte zu sagen הוּא הָיָה אֹמֵר.

Pflegeeltern, die, אֹמְנִים.

Pflegevater, der, er ist ihr — הִיא בְּאָמְנָה אִתּוֹ.

Pflegekind, das, ihr — בֵּן, בַּת אָמְנָתָהּ.

Pflegerin, die, sie wurde des Königs, הָיְתָה לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת.

Pfänden, Einen, עָבֹט, עֲבֹט אִישׁ, חָבֹל אִישׁ.

Pfänder, der, הַחֹבֵל אֶת הַלֹּוֶה.

Pfennig, der, *פְּרוּטָה.

Pfeffer, der, פִּלְפֵּל*.

Pferd, das, סוּס, plur. סוּסִים.

Pfropfen, Bäume, *הַרְכֵּב אִילָנוֹת.

Pfropfen, der Stöpßel, *מְסוּכְרַיָּא.

Pfrieme, die, מַרְצֵעַ. Sein Herr soll sein Ohr mit einem Pfriemen annageln וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ.

Pfriemenstrauch, der, רֹתֶם, s. Günsterstrauch.

Prahlen, הִתְהַלֵּל, הִתְפָּאֵר, בְּמַתַּת שָׁקֶר, הַגְדֵּל פִּיו, בְּפִיו; הַגְדֵּל לְדַבֵּר. Prahle nicht in Gegenwart eines Königs אַל תִּתְהַדַּר לִפְנֵי מֶלֶךְ. Mit Etwas, הִתְהַדֵּר בְּ.

Prahler, der, הַמַּגְדִּיל פִּיו, אִישׁ אֲשֶׁר לְשׁוֹנוֹ מְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת.

Prahlerische Reden, s. Prahlerei.

Prahlerei, Prahlereien, die, דִּבְרֵי הַמַּגְדִּיל פִּיו. Seine — לְשׁוֹנוֹ הַמְדַבֶּרֶת גְּדוֹלוֹת.

Pracht, die, הָדָר, הֲדָרָה, הוֹד, תִּפְאֶרֶת. Die Pracht des Königs הַדְרַת מֶלֶךְ.

Prachtbett, das, מִטָּה כְּבוּדָה.

Prachtvoll, s. Prächtig.

Prachtkleider, die, בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת.

Prangen, mit seiner Gelehrsamkeit הִתְהַדֵּר בְּחָכְמָתוֹ. Die prangenden Gefilde, (nach Einigen) שְׁדֵי תְרוּמוֹת.

Pranger, der, einen Dieb an den Pranger stellen נָתַן צַוַּאר הַגַּנָּב בְּמוֹסְרוֹת הַתְּקוּעוֹת בָּעֵץ.

Prasseln, das, s. Knistern.

Prassen, זָלַל.

Prasser, der, זוֹלֵל.

Probierofen, der, מַצְרֵף.

Probieren, Etwas, 1) Prüfen, z. B. Metalle, בָּחַן אֶת. 2) Eine Probe machen, נִסָּה אֶת.

Probierer, der, zum Probierer bestellte ich dich בָּחוֹן נְתַתִּיךָ. Der Silberprobierer, בּוֹחֵן הַכֶּסֶף.

Probierstein, der, אֶבֶן בֹּחַן.

Problem, das, s. Aufgabe 2).

Probe, die, 1) Versuch, בְּחִינָה, נִסָּיוֹן*. Einen auf die Probe stellen נִסָּה אִישׁ. 2) Einem eine Probe von Etwas geben נָתַן דָּבָר לְאִישׁ לְדוּגְמָא*.

Produkt, das, plur. Die Produkte eines Landes, תְּבוּאוֹת הָאָרֶץ. Ein geistiges Produkt, פּוֹעַל חָכְמָה וָדַעַת. Literarisches Produkt, פֹּעַל מְחַבֵּר סֵפֶר.

Proviant, der, einer Armee, אֹכֶל, צֵידַת אַנְשֵׁי הַצָּבָא.

Provinz, die, מְדִינָה, פֶּלֶךְ.

Prosaisch, לֹא מְלִיצִי*.

Proselit, der, גֵּר*; Einer werden, הִתְגַּיֵּר.

Protegiren, s. Beschützen, Begünstigen.

Protektion, die, er ließ ihm seine Protektion zu Theil werden הוּא מִשְׁעָן וְחוֹסֶה לוֹ בְּהִתְהַלְּכוֹתָיו, s. Schutz.

Projekt, das, מַחֲשָׁבָה, s. Plan.

Profan, חֹל, זָר, s. Ungeweiht.

Profoß, der, beim Militär, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל אַנְשֵׁי מִלְחָמָה הָאֲסוּרִים.

Profit, der, s. Gewinn.

Profet, der, נָבִיא, רֹאֶה, חֹזֶה, אִישׁ אֱלֹהִים. Profeten, נְבִיאִים, חֹזִים.

Profetin, die, נְבִיאָה, אִשָּׁה נְבִיאָה.

Profetische Reden, דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים.

Profetenschüler, die, בְּנֵי הַנְּבִיאִים.

Profession, die, מְלָאכָה, אוּמָנוּת*.

Professionist, der, בַּעַל מְלָאכָה, אוּמָן.

Profezeiung, die, נְבוּאָה.

Profezeien, הִנָּבֵא, הִתְנַבֵּא; Etwas, הִנָּבֵא דָבָר.

Proportion, s. Verhältniß.

Prozent, das, vom Gelde, מְאַת הַכֶּסֶף (das Hundertste vom Gelde). Gebt ihnen die Prozenten zurück, die ihr von ihnen genommen, הָשִׁיבוּ נָא לָהֶם מְאַת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אַתֶּם נֹשִׁים בָּם.

Prozeß, der, Prozessiren, s. Rechtsstreit, Rechtssache.

Prozession, die, הֲקָפָה*, s. Aufzug 2).

Proklamation, die, s. Aufruf.

Proklamiren, s. Ausrufen.

Prunk, der, s. Pracht.

Prunken, sie prunkt mit ihren Kleidern, תִּתְהַדֵּר בִּבְגָדֶיהָ, s. Prangen.

Prügel, der, 1) der Stock, מַקֵּל. 2) Die Prügel, Stockschläge, מַהֲלֻמּוֹת, מַכּוֹת מַקֵּל.

Prügeln, Einen, הִכָּה אִישׁ בְּמַקֵּל.

Privathaus, das, בֵּית אַחַד הָעָם.

Privatlehrer, der, מְלַמֵּד יְלָדִים בְּבֵית אֲבוֹתָם.

Privatmann, der, אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִדְרֹשׁ פְּקֻדָּה.

Privilegium, das, הָרִשְׁיוֹן הַנָּתוּן לְאִישׁ לְבַדּוֹ*.

Prise, die, אֳנִיַּת יָם שְׁלוּלָה. Prisen machen, שָׁלַל אֳנִיּוֹת.

Prinz, der, בֶּן מֶלֶךְ.

Prinzip, das, יְסוֹד*, s. Grundsatz.

Prinzipal, der, s. Herr.

Prinzessin, die, בַּת מֶלֶךְ.

Priester, der, כֹּהֵן, plur. כֹּהֲנִים. Als Priester dienen, כִּהֵן לֵאלֹהִים, הָיָה כֹהֵן לֵאלֹהִים.

Priesteramt, das, כְּהֻנָּה. Nimm mich auf zu irgend einem Priesteramt, סְפָחֵנִי נָא אֶל אַחַת הַכְּהוּנוֹת.

Priesterweihe, die, נֵזֶר מִשְׁחַת הַכֹּהֲנִים; sie vollziehen, s. Weihen.

Priesterlich, die priesterliche Kleidung, בִּגְדֵי הַכֹּהֵן. Nimm mich doch auf zu einer der priesterlichen Bedienungen סְפָחֵנִי נָא אֶל אַחַת הַכְּהֻנּוֹת.

Priesterthum, das, כְּהֻנָּה.

Priesterschaft, die, כָּל הַכֹּהֲנִים.

Prüfung, die, 1) der Schüler, בְּחִינַת הַתַּלְמִידִים*.

2) Von Gott, מַסָּה, plur. מַסּוֹת; נִסָּיוֹן, plur. נִסְיוֹנוֹת.

Prüfen, Gold, בָּחַן זָהָב; Jemands Worte, בָּחַן דִּבְרֵי אִישׁ; Einen, von Gott, נִסָּה אִישׁ.

Preis, der, 1) des Getreides, מְחִיר הַדָּגָן; eines Hauses, עֵרֶךְ הַבַּיִת. 2) Er hat den ausgesetzten Preis erhalten לוֹ הָיָה הַשָּׂכָר הַיָּעוּד. 3) Entweihe nicht deine Tochter, sie der Unzucht preis zu geben אַל תְּחַלֵּל בִּתְּךָ לְהַזְנוֹתָהּ. Ein Volk dem Feinde preis geben מָכַר, הִסְגִּיר עַם בְּיַד אוֹיֵב. Er gab ihr Vieh dem Hagel preis הִסְגִּיר לַבָּרָד בְּעִירָם. Sein Leben preis geben חֵרֵף נַפְשׁוֹ לָמוּת, הֶעֱרָה לַמָּוֶת נַפְשׁוֹ, הִשְׁלִיךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד, שׂוּם נַפְשׁוֹ בְכַפּוֹ.

Preiswürdige Thaten, מַעֲשֵׂה תְהִלָּה, s. Lobenswürdig.

Preisen, 1) Gott, הַלֵּל, בָּרֵךְ אֱלֹהִים. Sein Name sei gepriesen, יְהִי שְׁמוֹ מְבֹרָךְ. Ich preise die Liebe Gottes, חַסְדֵי יְיָ אַזְכִּיר. 2) Nehmet von den gepriesenen Früchten des Landes קְחוּ מִזִּמְרַת הָאָרֶץ.

Prägen, Münzen, עָשָׂה צוּרַת מַטְבֵּעַ*.

Predigt, die, דְּרָשָׁה, דְּרוּשׁ*.

Prediger, der, דַּרְשָׁן*, דּוֹרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ, מַגִּיד. Ich der Prediger, war König, אֲנִי קֹהֶלֶת הָיִיתִי מֶלֶךְ.

Prädikat, das, in der Logik, נָשׂוּא*.

Präsident, der, einer Rathsversammlung, הַיּוֹשֵׁב רִאשֹׁנָה בְּסוֹד יוֹעֲצִים.

Präsent, das, מַתָּנָה, s. Geschenk.

Präsentiren, 1) s. Vorstellen. 2) s. Ueberreichen.

Präsens, das, הֹוֶה*, לְשׁוֹן הֹוֶה. Ich esse, אֲנִי אֹכֵל.

Präteritum, das, עָבָר*, לְשׁוֹן עָבָר. Ich habe gegessen, אָכַלְתִּי.

Prächtig, ein prächtiger Baum עֵץ הָדָר, עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה. Ein prächtiges Bett מִטָּה כְבוּדָה. Ein prächtig gekleidetes Frauenzimmer אִשָּׁה מְלֻבֶּשֶׁת בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת.

Prellen, Einen, הוֹנוֹת אֶת אִישׁ, בָּצַע אִישׁ בְּעָרְמָה, הוֹנוֹת אִישׁ בִּצְדִיָּה.

Presse, die, für Wein und Oehl, יֶקֶב, בֵּית הַבַּד; der Buchdrucker, מַכְבֵּשׁ הַדְּפוּס*.

Pressen, Wein, שָׂחַט עֲנָבִים; Oehl, הִצְהִיר, fig. Mein Herz ist gepreßt, צַר לִבִּי בְּקִרְבִּי.

Z C צ

Zaghaft, er ist, חָרֵד, רַךְ לֵבָב הוּא, לִבּוֹ יָמוּג, לֵב נָמֵס בְּקִרְבּוֹ, (besser): מֹרֶךְ לֵב בְּקִרְבּוֹ.

Zaghaftigkeit, die, מֹרֶךְ לֵבָב.

Zagen, מוּג, הִמּוֹג, הִתְמוֹגֵג, s. Verzagen.

Zahl, die, מִסְפָּר, (Einmal מִסְפָּרִים), s. Anzahl.

Zahlung, die, שִׁלּוּם*, פִּרְעוֹן. Er leistet pünktlich Zahlung הוּא יְשַׁלֵּם אֶת חוֹבוֹתָיו בְּעִתָּם.

Zahlwort, das, שֵׁם הַמִּסְפָּר*.

Zahllos, אֵין מִסְפָּר.

Zahlen, seine Schuld, שִׁלֵּם חוֹבוֹ.

Zahlreich, ein zahlreiches Volk עַם עָצוּם, כָּבֵד. Ein zahlreiches Geschlecht מִשְׁפָּחָה רַבָּה.

Zahm, ein zahmes Schaf כֶּבֶשׂ אַלּוּף. Ein zahmer Löwe אֲרִי בֶּן תַּרְבּוּת*.

Zahn, der, שֵׁן, plur. שִׁנַּיִם. Ein abgebrochener Zahn שֵׁן רֹעָה. Das Kind bekommt Zähne תֵּרָאֶינָה שִׁנֵּי הַיֶּלֶד בְּעוֹרָן. (Backenzähne, מַלְתָּעוֹת).

Zahnarzt, der, רֹפֵא לִכְאֵב שִׁנַּיִם.

Zahnen, von Kindern, s. Zahn.

Zahnfleisch, das, עוֹר הַשִּׁנַּיִם.

Zange, die, מֶלְקָחַיִם, צְבָת*.

Zank, der, רִיב, מַצָּה, מָדוֹן, plur. מְדָנִים, מִדְיָנִים, מְדוֹנִים.

Zanksüchtig, s. Zänkisch.

Zanken, sich mit einander, הִנָּצָה יַחְדָּיו. Sie zankten mit ihm הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ. Das ganze Volk zankte sich, und sprach, הָיָה כָל הָעָם נָדוֹן לֵאמֹר.

Zapfen, der, zwei Zapfen soll ein Bret haben שְׁתֵּי יָדוֹת לַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד.

Zappeln, mit Händen und Füßen, פִּרְכֵּס* בַּיָּד וּבָרֶגֶל.

Zackig, אֲשֶׁר לוֹ שִׁנַּיִם, s. Dreizackig.

Zacke, die, oder der Zacken, an einer Gabel, שֵׁן הַמַּזְלֵג.

Zart, רַךְ. Die Kinder sind — הַיְלָדִים רַכִּים.

Zartheit, die, רֹךְ, *רַכּוּת. Ihre — רַכָּה. Aus Zartheit ist sie nicht gewohnt, ihren Fuß auf die Erde zu stellen מֵהִתְעַנֵּג וּמֵרֹךְ לֹא נִסְּתָה הַצֵּג כַּף רַגְלָהּ עַל הָאָרֶץ.

Zotig, ein zotiger Hund, כֶּלֶב בַּעַל שְׂעָרוֹת מְדֻבָּקוֹת.

Zote, die, *נִבּוּל פֶּה.

Zotenreißer, der, *הַמְדַבֵּר דְּבָרִים מְגֻנִּים, הַמְנַבֵּל פִּיו.

Zoll, der, מֶכֶס, מַס.

Zolleinnehmer, der, הַמֵּרִים הַמֶּכֶס, *מוֹכֵס, מַכְסָן.

Zofe, die, ihre Zofen, נַעֲרוֹתֶיהָ.

Zopf, der, plur. die Zöpfe, מַחְלְפוֹת הָרֹאשׁ.

Zorn, der, אַף, קֶצֶף, כַּעַס, זַעַף, זַעַם, חֵמָה, חָרוֹן. Sein entbrannter Zorn, חֲרוֹן אַפּוֹ.

Zornig sein, קָצַף, זָעַם, זָעַף. Ein zorniger Mensch בַּעַל אַף. Zornige Blicke auf Jemanden richten שׂוּם, נָתַן פָּנָיו בְּאִישׁ.

Zögling, der, אָמוּן, תַּלְמִיד.

Zögern, אֵחַר, בֹּשֵׁשׁ, הִתְמַהְמַהּ.

Zöllner, der, s. Zolleinnehmer.

Zu, Vorwort, 1) Er ist nicht zu Hause אֵינֶנּוּ בְּבֵיתוֹ. Einem zur Seite sitzen יָשַׁב לְיַד אִישׁ. 2) Zu Mittag essen אָכַל בַּצָּהֳרָיִם. Zur Zeit der Noth בְּעֵת צָרָה, לְעִתּוֹת בַּצָּרָה. 3) Zu Fuße, zu Pferde kommen בּוֹא בְּרַגְלָיו, בּוֹא בְּרִכְבּוֹ עַל סוּס. Sie sind alle zu Pferde רֹכְבֵי סוּסִים כֻּלָּם. Sie zogen aus zu Hunderten und zu Tausenden יָצְאוּ לְמֵאוֹת וְלַאֲלָפִים. 4) Zu Jemanden gehen הָלַךְ אֶל אִישׁ. Komm zu mir בּוֹא אֵלַי. Zum Fenster hineinsteigen בּוֹא בְּעַד הַחַלּוֹן. Zum Speisen gehen יָשַׁב לֶאֱכֹל לָחֶם. Sich zu Pferde setzen עָלָה הַסּוּס. Zu Boden sinken נָפַל אַרְצָה. 5) Er hat keine Lust zur Arbeit אֵינֶנּוּ חָפֵץ בִּמְלָאכָה. Einem Etwas zum Geburtstage schenken נָתַן דָּבָר לְאִישׁ בְּיוֹמוֹ.

Zu, Nebenwort und betont. 1) Die Thür ist zu הַדֶּלֶת סְגוּרָה. 2) Die Sache ist mir zu schwer כָּבֵד מִמֶּנִּי הַדָּבָר. Zu groß ist meine Strafe, als daß ich sie ertragen könnte גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשֹׂא. 3) Nach dem Meere zu הַיָּמָּה.

Zu, Umstandswort und unbetont. Er befahl mir, dir zu sagen צִוַּנִי לְהַגִּיד לְךָ. Gib ihm zu Essen und zu Trinken תֵּן לוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת.

Zueignen, 1) sich ein fremdes Gut לָקַח נַחֲלָה לֹא לוֹ, s. Anmaßen, 2) ich eigne mein Werk (mein Gedicht) dem König zu אֹמֵר אֲנִי מַעֲשַׂי לְמֶלֶךְ.

Zubinden, s. Verbinden 1).

Zubereiten, eine Speise, הֵכִין אֹכֶל, s. Bereiten.

Zubringen, 1) sie hat ihrem Manne nichts zugebracht *לֹא הֵבִיאָה נְדוּנְיָא לְאִישָׁהּ. 2) Den ganzen Tag mit Lesen — קָרָא כָּל הַיּוֹם בַּסְּפָרִים, s. Verbringen. (Im vulgären Ausdruck ist Zubringen gleichbedeutend mit Verleumden, מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ.)

Zug, der, 1) eines Volkes, מַסַּע הָעָם. Auf allen ihren Zügen, בְּכָל מַסְעֵיהֶם. 2) Ein Zug von Kaufleuten des Königs, מִקְוֵה סֹחֲרֵי הַמֶּלֶךְ. Ein Zug Pferde, Ochsen, s. Gespann. 3) Einer, der in den letzten Zügen liegt *גּוֹסֵס.

Zugabe die, דָּבָר הַנּוֹסָף עַל. Zugaben, bei Schriften *הוֹסָפוֹת.

Zugang, der, zu einem Orte, מְבוֹא הַמָּקוֹם, plur. מְבוֹאִים. An den Zugängen zum Meere, עַל מְבוֹאוֹת יָם.

Zugochs, der, שׁוֹר הַמֹּשֵׁךְ בְּעֹל.

Zugleich, 1) wir kamen, בָּאנוּ יַחְדָּיו; 2) Sie antworteten alle — עָנוּ כֻלָּם כְּאֶחָד, כְּאִישׁ אֶחָד. 3) Roth, und zugleich von schönem Ansehen, אַדְמוֹנִי עִם יְפֵה מַרְאֶה.

Zugeben, 1) einen Apfel auf die gekauften Aepfel הוֹסֵף תַּפּוּחַ אֶחָד עַל הַתַּפּוּחִים הַקְּנוּיִם. 2) Wenn ich es auch zugebe, daß er reich ist גַּם כִּי אָנֹכִי אֶחְשְׁבֵהוּ לְעָשִׁיר. 3) Er gibt nicht zu, daß ich hingehe לֹא יִתְּנֵנִי לָלֶכֶת שָׁמָּה.

Zugegen, ich war bei der Handlung — לְעֵינַי נַעֲשָׂה הַדָּבָר, s. Gegenwärtig.

Zugedacht, das mir zugedachte Geschenk הַמַּתָּנָה הַיְעוּדָה לִי.

Zugehör, das, ein Haus mit allem — הַבַּיִת וְכָל אֲשֶׁר לוֹ.

Zugehören, dieses gehört mir zu, לִי הַדָּבָר הַזֶּה. Dieses Buch gehört mir zu הַסֵּפֶר הַזֶּה לִי הוּא, קְנִיתִי לִי; s. Gehören.

Zugehen, 1) gehe zu! מַהֵר לָלֶכֶת. 2) Die Thür geht nicht zu, לֹא תוּכַל הַדֶּלֶת לְהִסָּגֵר. 3) Wie ist es mit der Sache zugegangen? אֵיכָה נִהְיָה הַדָּבָר.

Zugesellen, sich Einem, הִתְרָעָה אֶת אִישׁ. Er gesellte sich den Uebelthätern zu אָרַח לְחֶבְרָה עִם פּוֹעֲלֵי אָוֶן, s. Gesellen.

Zugethan, er ist mir, יִדְבַּק בִּי.

Zugemüs, das, לֶפֶת*.

Zugänglich, er ist, הוּא כָל אִישׁ יוּכַל לִרְאוֹת פָּנָיו, נִמְצָא לְכָל דּוֹרְשָׁיו.

Zugestehen, s. Zugeben 2).

Zugpferd, das, סוּס מֹשֵׁךְ עֲגָלָה עֲמוּסָה.

Zugreifen, שָׁלַח יָדוֹ לֶאֱחֹז בְּדָבָר.

Zudecken, 1) sie deckten ihn zu mit Gewändern כִּסּוּהוּ בַּבְּגָדִים. Sich mit einer Decke, הִתְכַּסָּה בַּשְּׂמִיכָה. 2) Einen Topf, שׂוּם צָמִיד עַל פִּי הַסִּיר.

Zudringlich sein, הִתְאַמֵּץ לְהִתְרָעָה אֶת כָּל אִישׁ.

Zudrücken, einem Todten die Augen עַצֵּם עֵינֵי הַמֵּת, s. Verschließen.

Zuhalten, die Augen, עָצַם, עָצָה עֵינָיו; den Mund, die Hand, קָפַץ פִּיו, יָדוֹ.

Zuhören, Einem aufmerksam, הִקְשִׁיב אָזְנוֹ לְדִבְרֵי אִישׁ.

Zuheilen, meine Wunde heilt nicht zu מַכָּתִי מֵאֲנָה הֵרָפֵא.

Zuwachs, der, מַרְבִּית, s. Vermehrung.

Zuwider handeln, einem Gesetze עָבַר, חָלַף חֹק; Einem — הָלַךְ עִם אִישׁ קֶרִי, סוּר מִן הַחֹק בְּקֶרִי.

Zuwider sein, 1) diese Sache ist mir, אָקוּץ, תָּקוּץ נַפְשִׁי בַּדָּבָר הַזֶּה. 2) Er ist mir in dieser Sache, s. Entgegen 2).

Zuweilen, er besucht mich, יֵשׁ יָמִים אֲשֶׁר יָבוֹא לִרְאוֹת פָּנַי.

Zuwege, (zu Stande) bringen, s. Stand.

Zuwägen, Einem Silber, שָׁקַל כֶּסֶף לְאִישׁ.

Zuwenden, Einem den Rücken, פָּנָה עֹרֶף אֶל אִישׁ.

Zuwerfen, 1) eine Grube, הִשְׁלִיךְ עָפָר אֶל תּוֹךְ הַבּוֹר לְסָתְמוֹ. 2) Einem Geld, הִשְׁלִיךְ כֶּסֶף אֶל יַד אִישׁ.

Zusage, die, er hält nicht seine — לֹא יִשְׁמֹר דְּבָרוֹ.

Zusagen, Einem, s. Versprechen.

Zusatz, der, הוֹסָפָה, נוֹסָף*. Zusätze נוֹסָפוֹת, הוֹסָפוֹת.

Zusammen, mit einander, יַחְדָּיו, יַחַד; z. B. Zusammen gehen, wohnen, essen, הָלַךְ, יָשַׁב, אָכַל יַחְדָּיו. In den folgenden Zusammensetzungen hat es andere Bedeutungen.

Zusammenbinden, Hände und Füße, אָסַר יָד אֶל רֶגֶל.

Zusammenbeißen, die Zähne, חָרַק שִׁנָּיו.

Zusammenberufung, die, der Gemeinde, מִקְרָא הָעֵדָה.

Zusammenberufen, s. Versammeln.

Zusammenbringen, Geld in Menge, אָסַף כֶּסֶף לָרֹב.

Zusammenbrechen, unter Einem, הִשָּׁבֵר תַּחַת רַגְלֵי אִישׁ.

Zusammengehören, die Schuhe gehören nicht zusammen, הַנַּעַל הָאֶחָד שֹׁנֶה מִן הַשֵּׁנִי.

Zusammenhalten, diese Leute halten zusammen, לֵב אֶחָד לָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה.

Zusammenhang, der, חִבּוּר*.

Zusammenhauen, Soldaten, הִכָּה אַנְשֵׁי מִלְחָמָה אַרְצָה, s. Niederhauen.

Zusammenhängende Sätze, מַאֲמָרִים מְשׁוּלָּבִים אִישׁ* אֶל אָחִיו (בְּמַהֲלַךְ הַהִגָּיוֹן).

Zusammenwickeln, von Kleidern, גָּלַם. Zusammen wickelt er dich, als Knäuel, צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנֵפָה.

Zusammensetzen, Wörter, חִבֵּר, הִרְכִּיב מִלּוֹת*.

Zusammentragen, aus Büchern, הֶעְתִּיק דְּבָרִים מִסְּפָרִים.

Zusammentrommeln, Soldaten, אָסַף אַנְשֵׁי מִלְחָמָה בְּקוֹל תֻּפִּים.

Zusammenrufen, Leute, הִזְעִק אֲנָשִׁים.

Zusammentreten, zu einer Unterredung, נִגַּשׁ אִישׁ אֶל אָחִיו לְהִדָּבֵר.

Zusammentreffen, s. Begegnen.

Zusammenlaufen, 1) alles Volk lief zusammen נִקְהַל כָּל הָעָם. 2) Von der Milch, קָפָא.

Zusammenlegen, 1) ein Tuch גָּלַם מִטְפַּחַת. 2) Sie haben Geld zu seiner Befreiung zusammengelegt כָּל אִישׁ מֵהֶם נָתַן כֶּסֶף לִפְדוּתוֹ.

Zusammennehmen, sich bei einer Arbeit עָשָׂה מְלָאכָה בְּכָל כּוֹחוֹ, שָׂם כָּל לִבּוֹ עַל הַמְּלָאכָה.

Zusammenfahren, הִבָּהֵל פִּתְאֹם.

Zusammenfügen, die Teppiche, חִבֵּר אֶת הַיְרִיעוֹת.

Zusammenfinden, sich, s. Zusammenkommen.

Zusammenzählen, Männer und Frauen סָפַר אֲנָשִׁים עִם נָשִׁים.

Zusammenkommen, in einer Stadt הֵאָסֵף אֶל הָעִיר. Beim Moste kommen sie zusammen עַל תִּירוֹשׁ יִתְגּוֹרָרוּ.

Zusammenkunft, die, der Gelehrten אֲסִיפַת חֲכָמִים*. Das Haus ihrer — בֵּית מוֹעֲדִם.

Zusammenraffen, s. Aufraffen.

Zusammenrotten, Buben rotten sich zusammen gegen mich נֶאֶסְפוּ עָלַי נֵכִים. Die Frechen rotten sich zusammen gegen mich יָגוּרוּ עָלַי עַזִּים. Mögen sie sich zusammenrotten gegen das Leben des Gerechten יָגוֹדּוּ (יָגוּרוּ) עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק.

Zusammenrollen, eine Bücherrolle גָּלַל מְגִלַּת סֵפֶר. Die Himmel sind wie in ein Buch zusammengerollt נָגֹלּוּ כַסֵּפֶר הַשָּׁמַיִם. (Die Bücher wurden nämlich in der Vorzeit wie die ספרי תורה in Rollen geschrieben).

Zusammenrücken, Tische, הִגִּישׁ שֻׁלְחָן אֶל שֻׁלְחָן.

Zusammenrechnen, die einzelnen Posten חָשַׁב* וְחִבֵּר סַךְ עִם סַךְ לְסַךְ אֶחָד.

Zusammenstürzen, s. Einstürzen.

Zusammenschlagen, die Hände סָפַק כַּפַּיִם, הִכָּה כַף אֶל כַּף. Du wirst weggehen, und die Hände über dem Kopfe — תֵּצְאִי וְיָדַיִךְ עַל רֹאשֵׁךְ.

Zusehen, eine Belustigung רָאָה בִשְׂחוֹק, s. Ansehen 3).

Zusehends, das Wasser wächst, יִגְבְּרוּ הַמַּיִם לְמַרְאֵה עֵינָי.

Zusetzen, 1) setze den großen Topf zu, und koche ein Gericht שְׁפוֹת הַסִּיר הַגְּדוֹלָה וּבַשֵּׁל נָזִיד. 2) Worte, הוֹסִף דְּבָרִים עַל. 3) Einem —, פָּצַר, הֵאִיץ מְאֹד בְּאִישׁ.

Zutheilen, Einem Etwas, חָלַק דָּבָר לְאִישׁ. Ihm wurde nur Unheil zugetheilt פִּידוֹ חָלַק לוֹ אֱלוֹהַּ בְּאַפּוֹ.

Zutragen, 1) Einem Klatschereien הֵבִיא דִבָּה אֶל אִישׁ. 2) Es trug sich damals zu וַיְהִי בָּעֵת הַהִיא s. Geschehen.

Zutraulich, בּוֹטֵחַ, בָּטוּחַ.

Zutrauen, das hätte ich ihm nicht zugetraut לֹא דִמִּיתִי בְנַפְשִׁי כִּי יוּכַל לַעֲשׂוֹת כָּזֹאת.

Zutrauen, das, בִּטָּחוֹן, s. Vertrauen, das. Er setzt in ihn sein volles Zutrauen בּוֹ בָטַח לִבּוֹ בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים.

Zutritt, der, Zutritt haben bei dem König רָאָה פְּנֵי הַמֶּלֶךְ.

Zuträglich, dem Körper מַרְפֵּא לְבָשָׂר, s. Heilsam, Nützlich.

Zutreffen, s. Eintreffen 2).

Zucht, die, מוּסָר.

Zuchtlos, אֵין מוּסָר.

Zuchtruthe, die, שֵׁבֶט מוּסָר.

Zulangen, 1) s. Zugreifen. 2) Das Geld langt nicht zu לֹא יִשְׂפֹּק הַכֶּסֶף, s. Hinreichen. Langen sie zu, (von Speisen bei Tische) קַח נָא וֶאֱכוֹל.

Zulassen, er läßt es nicht zu, daß ich zu ihr gehe לֹא יִתְּנֵנִי לָלֶכֶת אֵלֶיהָ.

Zulauf, der, dieser Kaufmann hat einen großen, רַבִּים הַקּוֹנִים מֵאֵת הַסּוֹחֵר הַזֶּה.

Zulaufen, auf Jemanden, רוּץ לִקְרַאת אִישׁ.

Zulegen, Geld, הוֹסִף כֶּסֶף עַל.

Zuletzt, בָּאַחֲרֹנָה, לָאַחֲרֹנָה.

Zulenken, auf Etwas, נָטָה אֶל; die Pferde dem Thore, הִטָּה הַסּוּסִים אֶל הַשַּׁעַר.

Zum, s. Zu (Vorwort).

Zumachen, die Thür, סָגַר הַדֶּלֶת.

Zumuthen, ich kann ihm das nicht, לֹא אוּכַל לִשְׁאֹל זֹאת מֵאִתּוֹ.

Zumauern, s. Vermauern.

Zumessen, Einem Etwas, מָדַד, דָּבָר לְעֵינֵי אִישׁ לְתִתּוֹ לוֹ. Der dir zugemessene Theil von mir מְנָת מִדַּיִךְ מֵאִתִּי.

Zunahme, die, des Vermögens רִבּוּי הַהוֹן*.

Zuname, der, שֵׁם כִּנּוּי*. Mit dem Zunamen, הַמְכֻנֶּה.

Zunge, die, לָשׁוֹן, plur. לְשׁוֹנוֹת, s. Sprache.

Zungendrescher, der, מַכְבִּיר מִלִּים לֹא יוֹעִיל בָּם.

Zu Nichte machen, שׂוּם לְאַיִן, s. Vernichten.

Zuneigung, die, s. Neigung.

Zunft, die, der Zimmerleute, חֶבֶר, חֶבְרַת חָרָשֵׁי עֵץ.

Zuerst, בָּרִאשׁוֹנָה, לָרִאשׁוֹנָה, בַּתְּחִלָּה.

Zuerkennen, sie haben ihm den Preis zuerkannt עַל פִּיהֶם הָיָה לוֹ הַשָּׂכָר.

Zufall, der, מִקְרֶה, plur. מִקְרִים*.

Zufallen, Einem als Besitzthum נָפַל לְאִישׁ בְּנַחֲלָה. Unser Besitzthum ist Fremden zugefallen נַחֲלָתֵנוּ נֶהֶפְכָה לְזָרִים.

Zufolge des königlichen Befehls oder dem königlichen Befehle — כְּמִצְוַת הַמֶּלֶךְ, עַל פִּי הַמֶּלֶךְ.

Zuvor, לְפָנִים, s. Vorher.

Zuvorthun, es Einem in Etwas, s. Uebertreffen.

Zuvorkommen, Einem mit Etwas, קִדֵּם אִישׁ בְּדָבָר. Ein zuvorkommender Mensch הַמְקַדֵּם אֲנָשִׁים בְּטוֹבָה.

Zuförderst, בָּרִאשׁוֹנָה.

Zufuhr, die, des Getreides הֲבָאַת דָּגָן בָּעֲגָלוֹת, בָּאֳנִיּוֹת*.

Zufügen, Einem Böses, אִנָּה, גָּמַל לְאִישׁ רָעָה.

Zuführen, Lebensmittel einer Armee הֵבִיא מִחְיָה בַּעֲגָלוֹת אֶל הַמַּחֲנֶה.

Zu viel, noch ist des Volkes — עוֹד הָעָם רָב. Zu viel Honig essen, ist nicht gut אָכֹל דְּבַשׁ הַרְבּוֹת לֹא טוֹב. Zu viel Reden הַרְבֵּה דְבָרִים.

Zuflucht, die, מַחְסֶה, מָנוֹס. Eine Zuflucht warst du uns מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ. Zur Lüge seine Zuflucht nehmen שׂוּם כָּזָב מַחְסֵהוּ.

Zufluchtsort, der, s. Zuflucht.

Zufluchtsstadt, die, für den Todtschläger, עִיר מִקְלָט.

Zufluß, der, von Menschen, הָמוֹן, שִׁפְעַת אָדָם.

Zufliegen, dem Walde, עוּף אֶל הַיַּעַר.

Zufliehen, dem Gebirge, נוּס הָרָה.

Zuflüstern, sich, הִתְלַחֵשׁ.

Zufließen, 1) alle Ströme fließen dem Meere zu כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם. 2) Einem eine Wohlthat zufließen lassen הַשְׁפִּיעַ טוֹבָה לְאִישׁ*.

Zufällig, zufälliger Weise, ich kam — נִקְרֹא נִקְרֵיתִי, s. Ungefähr 2). Das Zufällige, מִקְרִי*.

Zufälligkeit, die, מִקְרִיּוּת*.

Zuversicht, die, מִבְטָח, כִּסְלָה, כֶּסֶל, מַבָּט.

Zuversichtlich, בָּטוּחַ; er spricht — יְדַבֵּר בְּבִטְחָה.

Zuverläßig, נֶאֱמָן, s. Wahrhaft.

Zufrieden, 1) ich bin mit meinem Knechte, טוֹב עַבְדִּי בְּעֵינַי, zufrieden leben, הָיֹה שָׁלֵו (weibl.) שְׁלֵוָה. Eine zufriedene Ehe אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ הַיֹּשְׁבִים בְּשָׁלוֹם יַחְדָּיו. 2) Einen zufrieden stellen הַרְצֵה אִישׁ, s. Befriedigen.

Zufriedenheit, die, שֶׁלֶו, שַׁלְוָה.

Zupfen, Wolle, מָרֹט צֶמֶר.

Zuziehen, sie zogen sich selbst das Uebel zu גָּמְלוּ לָהֶם רָעָה. Er zog sich selbst die Krankheit zu הוּא הֵבִיא עָלָיו חָלְיוֹ. Sich Jemands Haß — הִתְבָּאֵשׁ עִם אִישׁ, s. Verhaßt machen.

Zuzählen, Einem Geld, מָנָה כֶסֶף לְעֵינֵי אִישׁ לְתִתּוֹ לוֹ.

Zukommen, 1) euer Silber ist mir ja zugekommen כַּסְפְּכֶם בָּא אֵלָי. 2) Ihm kommt es nicht zu, ein Urtheil zu fällen לֹא לוֹ לַחֲרֹץ מִשְׁפָּט.

Zukunft, die, מָחָר, בְּיוֹם הַיָּמִים הַבָּאִים. In der — מָחָר. Sagt an, was kommen wird in der — הַגִּידוּ הָאֹתִיּוֹת לְאָחוֹר.

Zukünftig, s. Künftig.

Zukleben, s. Verkleben.

Zukehren, s. Zuwenden.

Zucker, der, דְּבַשׁ קָנִים*.

Zur Freude, לְשִׂמְחָה, s. Zu (Vorwort).

Zurudern, dem Ufer, חָתֹר לְקָרֵב (הָאֳנִיָּה) אֶל הַיַּבָּשָׁה.

Zuruf, der, der Winzer, הֵידָד.

Zurufen, Einer rief dem Anderu zu קָרָא זֶה אֶל זֶה.

Zuriegeln, die Thür, נָעֹל דֶּלֶת.

Zurichten, Etwas, הָכֵן אֵת, s. Bereiten,

Zurückeilen, zu Jemanden, מַהֵר לָשׁוּב אֶל אִישׁ.

Zurück da! הָלְאָה — גֶּשׁ.

Zurückbleiben, allein, הִוָּתֵר, הִשָּׁאֵר לְבַדּוֹ.

Zurückbehalten, Jemanden bei sich עָצֹר אִישׁ בְּבֵיתוֹ. Etwas für Jemanden, אָצֹל דָּבָר לְאִישׁ. s. Aufbehalten.

Zurückbekommen, ich habe mein Geld — הוּשַׁב לִי כַּסְפִּי.

Zurückbringen, Einem Etwas, הָשֵׁב דָּבָר אֶל אִישׁ.

Zurückgeben, Einem das Verlorne, הָשֵׁב אֶל אִישׁ אֲבֵדָתוֹ.

Zurückgehen, nach der Stadt, שׁוּב הָעִירָה.

Zurückdenken, an seiner Jugend זָכֹר יְמֵי נְעוּרָיו.

Zurückdrängen, die Feinde הַסֵּג אָחוֹר אֶת הָאוֹיְבִים.

Zurückhaben, er will sein Geld יְבַקֵּשׁ לְהָשִׁיב אֵלָיו כַּסְפּוֹ.

Zurückhalten, 1) einen Gehenden עָצֹר אִישׁ לָלֶכֶת. s. Abhalten. 2) Mit Etwas, צָפֹן דָּבָר בְּלִבּוֹ. Ein zurückhaltender Mensch הַמַּסְתִּיר דָּבָר.

Zurückweisen, ein Geschenk מָאֵן לָקַחַת מַתָּנָה.

Zurückweichen, נָסֹג, הִסּוֹג, שׁוּב אָחוֹר. Zurückgewichen sind sie נָזֹרוּ אָחוֹר.

Zurückwerfen, Einem einen Ball הַשְׁלֵךְ כַּדּוּר אֶל אִישׁ אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוֹ אֵלָיו.

Zurücksein, er ist noch nicht zurück לֹא שָׁב עַד עַתָּה.

Zurücksetzung, die, בִּזָּיוֹן.

Zurücksetzen, 1) setze dich zurück שִׂים כִּסְאֲךָ אֶל אַחֲרֶיךָ. 2) Ich finde mich von ihr zurückgesetzt קָטֹן אֲנִי בְּעֵינֶיהָ מִמֶּנּוּ, s. Nachsetzen.

Zurücktreiben, die Heerden, s. Eintreiben; den Feind הַבְרִיחַ הָאוֹיֵב.

Zurücktreten, s. Zurückweichen.

Zurücklassen, warum habt ihr den Mann zurückgelassen? לָמָּה זֶּה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ. Er wird einen Segen hinter sich — וְהִשְׁאִיר אַחֲרָיו בְּרָכָה.

Zurücklaufen, רוּץ וְשׁוּב אֶל.

Zurücklegen, 1) einen Weg, הָלֹךְ דֶּרֶךְ. 2) Die zurückgelegten Jahre הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיָה אִישׁ; 3) Geld — s. Aufbewahren.

Zurücknehmen, 1) eine Waare von dem Kä ufer לָקַחַ הַמַּעֲרָב מִיַּד הַקֹּנֶה וְהָשֵׁב לוֹ הַמְּחִיר. 2) Sein Versprechen, שַׁנֵּה דְּבָרוֹ. Einen Befehl, הָשֵׁב דָּת, s. Widerrufen.

Zurückfahren, שׁוּב בָּעֲגָלָה.

Zurückfallen, der Stein fällt auf ihn zurück הָאֶבֶן אֵלָיו תָּשׁוּב.

Zurückfordern, das dargeliehene Geld בַּקֵּשׁ מִיַּד אִישׁ הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הִלְוָהוּ.

Zurückführen. einen nach Hause, הָשֵׁב אִישׁ אֶל בֵּיתוֹ.

Zurückfinden, ich finde nicht (den Weg) zurück אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בּוֹ אָשׁוּב (אֶל מְקוֹמִי).

Zurückzahlen, Einem das dargeliehene Geld הָשֵׁב לְאִישׁ הַכֶּסֶף אֲשֶׁר הִלְוָהוּ.

Zurückziehen, die Hand הָשֵׁב יָדוֹ מִן. Er zog seine Rechte zurück הֵשִׁיב אָחוֹר יְמִינוֹ. Die Füße ins Bett — אָסֹף רַגְלָיו אֶל הַמִּטָּה. Die Feinde haben sich zurückgezogen הָאוֹיְבִים נָסֹגוּ אָחוֹר. Er hat sich von seinem Richteramt zurückgezogen עָזַב אֵת מִשְׁמֶרֶת פְּקֻדָּתוֹ בְּשַׁעַר הַמִּשְׁפָּט. Er lebt zurückgezogen אֵינֶנּוּ מִתְעָרֵב (לֹא יָבוֹא) עִם אֲנָשִׁים.

Zurückkommen, aus der Stadt שׁוּב מִן הָעִיר.

Zurückkönnen, ich kann nicht zurück לֹא אוּכַל לָשׁוּב.

Zurückkunft, die, bei seiner — בְּשׁוּבוֹ.

Zurückkehren, in sein Vaterland, שׁוּב אֶל אֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ.

Zurückrufen, einen Boten, קְרָא אַחֲרֵי הַצִּיר לָשׁוּב. Sich Etwas ins Gedächtniß, s. Erinnern. Einen ins Leben — הָשֵׁב רוּחַ חַיִּים אֶל אִישׁ.

Zurückrücken, einen Tisch, הַעְתֵּק אָחוֹר אֶת הַשֻּׁלְחָן.

Zurückschaffen, s. Zurückbringen.

Zurückschauen, הַבֵּט מֵאַחֲרָיו.

Zurückschicken, ich werde dir dein Buch — אֶשְׁלַח סִפְרְךָ בְּיַד אִישׁ לַהֲשִׁיבוֹ אֵלֶיךָ.

Zurückstehen, עָמַד מֵאַחֲרֵי אִישׁ.

Zurückstellen, einen Stuhl הֵשִׁיב כִּסֵּא אֶל מְקוֹמוֹ.

Zurückschlagen, er schlug seine Feinde zurück הִכָּה צָרָיו אָחוֹר.

Zureiten, 1) ein Pferd לִמֵּד סוּס, s. Abrichten. 2) Er ritt dem Walde zu רָכַב אֶל הַיַּעַר.

Zureichen, für Einen שִׂפֵּק, מָצָא לְאִישׁ, s. Hinreichen 2).

Zureden, Einem, דִּבֵּר עַל לֵב אִישׁ.

Zurechtweisung, die תּוֹכַחַת.

Zurechtweisen, Jemanden הוֹכִחַ אִישׁ, לְאִישׁ.

Zurechtweiser, der, מוֹכִיחַ.

Zurechtmachen, Speisen הֵכִין אֹכֶל. Sich — הִכּוֹן.

Zurechnen, Einem die Schuld eines Andern חָשַׁב לְאִישׁ עֲוֹן אִישׁ אַחֵר.

Zuschuß, der, an Geld הַכֶּסֶף הַנּוֹסָף עַל הַכֶּסֶף הָרִאשׁוֹן.

Zuschauen, s. Zusehen.

Zuschauer, der, einer Belustigung הָרֹאֶה בִּשְׂחוֹק.

Zuschütten, 1) einen Brunnen מִלֵּא בְּאֵר עָפָר לְסָתְמוֹ. 2) Noch Wasser — הוֹסִיף לָצֶקֶת מַיִם אֶל.

Zuschicken, 1) Einem Etwas שָׁלַח דָּבָר אֶל אִישׁ. 2) Alles, was mir Gott zuschickt כֹּל אֲשֶׁר יָבִיא אֱלֹהִים עָלָי.

Zuschwören, הִשְׁבִּיעַ לְאִישׁ לַעֲשׂוֹת דָּבָר וּלְקַיְּמוֹ. Das Land, welches ich ihnen zugeschworen הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם.

Zustand, lerne den Zustand deiner Heerde kennen יָדֹעַ תֵּדַע פְּנֵי צֹאנֶךָ. Er ist in einem schlechten Zustande בְּרַע הוּא, s. Lage.

Zustopfen, ein Loch mit Etwas סָתַם חוֹר בְּ.

Zustoßen, dir wird kein Unglück — לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה, s. Begegnen, Widerfahren.

Zustehen, es steht dir nicht zu ein Urtheil zu fällen לֹא לְךָ לִשְׁפֹּט מִשְׁפָּט.

Zustellen, s. Uebergeben 1).

Zuströmen, die Völker werden ihm — יִנְהֲרוּ אֵלָיו עַמִּים.

Zuschlagen, 1) auf Einen הִכָּה אִישׁ מַכָּה רַבָּה. 2) Eine Thür — דָּחָה בְחָזְקָה אֶת הַדֶּלֶת לְסָגְרָהּ.

Zuschließen, die Thür hinter sich סָגַר הַדֶּלֶת אַחֲרָיו. Man soll die Thüren — יָגִיפוּ הַדְּלָתוֹת, s. Verschließen.

Zuschnitt, der, Beide haben einen — קֶצֶב אֶחָד לִשְׁנֵיהֶם. Der Zuschnitt des Kleides תַּבְנִית הַבֶּגֶד בְּתָאֳרוֹ.

Zuschneiden, ein Kleid עָשָׂה קֶצֶב הַבֶּגֶד.

Zusprechen, 1) Einem Muth אִמֵּץ אִישׁ בְּמוֹ פִיו, דִּבֵּר עַל לֵב אִישׁ לְחַזֵּק לִבּוֹ. 2) Bei Einem, s. Einsprechen.

Zuschreiben, Einem Etwas, s. Zurechnen.

Zauber, der, כֶּשֶׁף, plur. כְּשָׁפִים; לַחַשׁ, נַחַשׁ, plur. נְחָשִׁים.

Zauberin, die, מְכַשֵּׁפָה, בַּעֲלַת כְּשָׁפִים.

Zauberei, die, כֶּשֶׁף. Zaubereien כְּשָׁפִים.

Zaubern, כִּשֵּׁף, לָחַשׁ.

Zauberer, der, מְכַשֵּׁף, plur. מְכַשְּׁפִים; כַּשָּׁף, plur. כַּשָּׁפִים.

Zauberspruch, der, לַחַשׁ. Des klugen Meisters Zaubersprüche חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם. Er hört nicht auf Zaubersprüche לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחֲשִׁים.

Zaudern, אֵחַר, הִתְמַהְמַהּ, בֹּשֵׁשׁ.

Zausen, Jemanden bei den Haaren מָשַׁךְ אִישׁ בְּשַׂעֲרַת רֹאשׁוֹ.

Zaum, der, מֶתֶג.

Zaun, der, גָּדֵר, גְּדֵרָה, גֶּדֶרֶת, מְשׂוּכָה. Der Zaun des Gartens גֶּדֶר הַגַּן.

Zibeben, die, s. Rosinen.

Ziege, die, עֵז, שְׂעִירַת עִזִּים.

Ziegel, der, לְבֵנָה, plur. לְבֵנִים.

Ziegelofen, der, מַלְבֵּן.

Ziegelstreicher, der, לִבֵּן לְבֵנִים.

Zügel, der, eines Pferdes רֶסֶן הַסּוּס.

Zügellos sein, (fig.) הִפְרִיעַ, פָּרַע מוּסָר.

Zügeln, die Leidenschaften מָשַׁל בְּרוּחוֹ.

Ziegenbock, der, שָׂעִיר, plur. שְׂעִירִים; שְׂעִיר, צְפִיר עִזִּים, plur. שְׂעִירֵי, צְפִירֵי עִזִּים.

Ziegenböckchen, das, גְּדִי, plur. גְּדָיִים; גְּדִי עִזִּים, plur. גְּדָיֵי הָעִזִּים.

Ziegenhaar, das, eine Decke von — כְּבִיר הָעִזִּים.

Ziegenheerde, die, עֵדֶר עִזִּים. Zwei vereinzelte Ziegenheerden שְׁנֵי חֲשִׂפֵי עִזִּים.

Ziegenmilch, die, חֲלֵב עִזִּים.

Ziehen, 1) Jemanden aus einer Grube, aus dem Wasser מָשַׁךְ אִישׁ מִן הַבּוֹר, מָשָׁה אִישׁ מִן הַמַּיִם Einen Wagen נָהַג עֲגָלָה. 2) Das Schwert שָׁלַף, הֵרִיק חֶרֶב. Gezogene Schwerter פְּתִחוֹת. 3) Er zieht es in sein Netz יְגֹרֵהוּ בְחֶרְמוֹ. 4) Als er den Zirkel zog über die Meeres-Fläche בְּחֻקוֹ חוּג עַל פְּנֵי תְהוֹם. 5) Etwas ans Licht — הוֹצִיא לָאוֹר. 6) Etwas in die Länge — מָשַׁךְ דָּבָר דָּבָר.

Ziehen, verb. neut. die Egypter ziehen hinter ihnen her מִצְרַיִם נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם. In den Krieg — הָלַךְ לַמִּלְחָמָה, יָצָא לַצָּבָא.

Zittern, רָגַז, חָרַד, s. Beben.

Zittern, das, רָגְזָה, חֲרָדָה.

Zitternd, חָרֵד, רַגָּז.

Züchtig, s. Keusch.

Züchtigung, die, מוּסָר, תּוֹכֵחָה. Es soll eine Züchtigung geschehen בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה.

Züchtigen, Jemanden יִסֵּר אִישׁ. Wer sein Kind liebt, züchtigt es frühzeitig אֹהֲבוֹ בְנוֹ שִׁחֲרוֹ מוּסָר.

Ziel, das, 1) eig. beim Schießen מַטָּרָה, מַטְּרָא. Etwas als Ziel für den Schuß bestimmen הֵקִים, הִצִּיב מַטָּרָה לְ. 2) Grenze. Ein Ziel setzen עָשָׂה שׂוּם חֹק לְ.

Zielen, 1) mit dem Bogen nach einem Vogel שׂוּם צִפּוֹר לְמַטָּרָה לַחֵץ, כּוֹנֵן קַשְׁתּוֹ (בְּקַשְׁתּוֹ) עַל צִפּוֹר. 2) In einer Rede auf Etwas, כִּוֵּן אֶל*.

Zimbel, die, plur. die Zimbeln צִלְצְלִים, מְצִלְתַּיִם. Lautklingende Zimbeln צִלְצְלֵי שָׁמַע.

Zimmt, der, קִנָּמוֹן, קִנְּמָן בֶּשֶׂם.

Zimmer, das, חֶדֶר, תָּא. Im Tempel לִשְׁכָּה, נִשְׁכָּה. Die Zimmer חֲדָרִים, תָּאִים, תָּאוֹת, לְשָׁכוֹת, נְשָׁכוֹת.

Zimmerleute, die, חָרָשִׁים, חָרָשֵׁי עֵץ. Alle — כָּל הֶחָרָשׁ.

Zimmermann, der, חָרָשׁ, חָרַשׁ עֵצִים.

Ziemen, s. Geziemen.

Zünden, 1) Feuer fangen. Es ist naß und zündet nicht רָטֹב הוּא וְלֹא יִבְעַר בַּהֲרִיחוֹ אֵשׁ. 2) Der Blitz hat gezündet הַבָּרָק הִצִּית אֵשׁ, s. Anzünden.

Zins, der, 1) Abgabe מַס, מֶכֶס; 2) s. Miethe.

Zinsbar werden, הָיָה לְמַס.

Zinsen, die, תַּרְבִּית, מַרְבִּית, נֶשֶׁךְ.

Zinn, das, בְּדִיל.

Zinnober, der, שָׁשַׁר, שֵׁשֶׁר.

Zinne, die, ich mache aus Rubin deine Zinnen וְשַׂמְתִּי כַדְכֹד שִׁמְשֹׁתַיִךְ.

Zinnerne Gefäße, כְּלֵי בְדִיל.

Zinke, die, s. Zacke.

Zisterne, die, בּוֹר, גֶּבֶא. Zisternen בּוֹרוֹת.

Ziffer, die, סִמַּן הַמִּסְפָּר*.

Zipfel, der, des Kleides כְּנַף הַבֶּגֶד, plur. כְּנָפַיִם, כְּנָפוֹת; des Ohres בְּדַל אֹזֶן.

Zipperlein, das, חֳלִי רַגְלַיִם.

Zypresse, die, בְּרוֹשׁ. Zypressen בְּרוֹשִׁים, בְּרוֹתִים.

Zücken, ein gezücktes Schwert חֶרֶב שְׁלוּפָה, s. Ziehen.

Zier, die, עֲדִי עֲדָיִים, s. Zierde.

Zierath, der, an einem Gefäße קִשּׁוּט הַכְּלִי*.

Zierde, die, der Königreiche צְבִי מַמְלָכוֹת s. Schmuck.

Zierlich, נָאוֶה. Zierlich sind deine Wangen im Spangenschmuck נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים, s. Schön.

Zieren, der Bart ziert den Mann הֲדַר אִישׁ זְקָנוֹ; mit Etwas יִפָּה בְּ, s. Schmücken.

Zürnen, אָנַף, הִתְאַנַּף, כָּעַס, רָגַז; auf Jemanden אָנַף בְּ, כָּעַס אֶל, הַחֲרָה בְּ, קָצַף, הִתְקַצֵּף אֶל, עַל, זָעַף עַל, הִתְעַבֵּר בְּ.

Zirkuliren, s. Umlaufen 3).

Zirkel, der, 1) Kreis חוּג, *עִגּוּל. 2) Ein traulicher — סוֹד רֵעִים. 3) Das Instrument מְחוּגָה.

Zirkeln, über Etwas מָדַד, תָּאַר בִּמְחוּגָה אֶת.

Zirkelförmig, בִּדְמוּת עִגּוּל*.

Zischen, שָׁרַק.

Zischen, das, שְׁרֵקָה.

Zeug, der, ein wollener בֶּגֶד צֶמֶר, s. Stoff.

Zeughaus, das, בֵּית נֶשֶׁק, תַּלְפִּיּוֹת.

Zeugin, die, עֵדָה.

Zeugniß, das, כְּתָב עֵדוּת, 1) vor Gericht עֵד, עֵדוּת, *שַׂהֲדוּתָא, s. Aussage, Ablegen. 2) Attestat כְּתָב עֵדוּת*.

Zeuge, der, עֵד, plur. עֵדִים; שָׂהֵד. Zeugen nehmen הֵעֵד עֵדִים. Zeuge sei dieser Denkstein עֵדָה זֹאת מַצֶּבֶת הָאֶבֶן. Den Himmel zum Zeugen gegen Jemanden anrufen הֵעִיד בְּאִישׁ אֶת הַשָּׁמַיִם.

Zeugen, wider Jemanden עָנָה בְאִישׁ, הֵעִיד בְּאִישׁ, אֶת אִישׁ.

Zeugen, ein Kind יָלַד (יִלֵּד auch) הוֹלִיד. Sie zeugten Söhne וַיָּשִׂימוּ בָנִים.

Zeigen, 1) Einem den Weg הַרְאֵה אִישׁ אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלֶךְ בּוֹ; mit den Fingern הוֹרָה בְּאֶצְבְּעוֹתָיו. Geh, zeige dich ihm לֵךְ הֵרָאֵה אֵלָיו. Wir gehen hinüber und zeigen uns ihnen אֲנַחְנוּ עֹבְרִים וְנִגְלִינוּ אֲלֵיהֶם. 2) Zeigt euch als Männer הֱיוּ לַאֲנָשִׁים.

Zeigefinger, der, הָאֶצְבַּע אֲשֶׁר בּוֹ יוֹרוּ.

Zeihen, Jemanden eines Vergehens הוֹכִיחַ עַל אִישׁ עֲוֹנוֹ, חָרַץ מִשְׁפַּט אִישׁ כִּי יִשָּׂא עֲוֹנוֹ.

Zeit, die, עֵת; eine bestimmte, מוֹעֵד, זְמָן, plur. זְמַנִּים. Zu bestimmten Zeiten בְּעִתִּים מְזֻמָּנִים. In den Zeiten der Noth לְעִתּוֹת בַּצָּרָה. Alles hat seine Zeit לַכֹּל זְמָן, עֵת לְכָל חֵפֶץ. Morgen um diese Zeit כָּעֵת מָחָר, מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת. Uebers Jahr um diese Zeit לַמּוֹעֵד הַזֶּה כָּעֵת חַיָּה, לַמּוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הָאַחֶרֶת. Ein Wort zu seiner Zeit דָּבָר בְּעִתּוֹ. Vor der Zeit בְּלֹא עִתּוֹ, בְּלֹא יוֹמוֹ. Zur Zeit der Könige בִּימֵי הַמְּלָכִים. Die ganze Zeit כָּל הַיָּמִים. Nach langer Zeit מִקֵּץ יָמִים רַבִּים, s. Lang 2). Ich habe keine Zeit zu schreiben *אֵין לִי פְּנַי לִכְתּוֹב. Sich Zeit nehmen הִפְנָה.

Zeitalter, das, דּוֹר, plur. דּוֹרִים, דּוֹרוֹת.

Zeitgenossen, die, seine — דּוֹרוֹ.

Zeitgeschichte, die, דִּבְרֵי הַיָּמִים.

Zeitdauer, die, עֵת, s. Dauer.

Zeitungen, die, *מִכְתְּבֵי קוֹרוֹת הַיָּמִים.

Zeitwort, das *פֹּעַל. Zeitwörter פְּעָלִים.

Zeitig, zeitigen, s. Reif, Reifen.

Zeitlauf, der, plur. die Zeitläufe עִתִּים.

Zeitlich, 1) aufstehen הַשְׁכֵּם, הַשְׁכֵּם קוּם. 2) Gegensatz des Ewigen *זְמַנִּי.

Zeitlebens, כָּל יְמֵי חַיָּי.

Zeitereignisse, die, *קוֹרוֹת הָעִתִּים. Die mit den Zeitereignissen vertraut sind יוֹדְעֵי הָעִתִּים, יוֹדְעֵי בִינָה לָעִתִּים.

Zeitfolge, die, *סֵדֶר מִנְיַן הַשָּׁנִים.

Zeitvertreib, der, sich einen machen הִשְׁתַּעֲשֵׁעַ.

Zeitpunkt, der, מוֹעֵד.

Zeitraum, der, von der Sündfluth bis zur Geburt Abraham's מִימֵי הַמַּבּוּל עַד יוֹם הִוָּלֵד אַבְרָהָם.

Zeitrechnung, die, der Juden *מִסְפַּר, מִנְיַן הַשָּׁנִים אֲשֶׁר לַיְּהוּדִים.

Zeichnen, eine Stadt auf Etwas חַקֵּה עִיר עַל. An die Wand gezeichnet מְחֻקָּה בַקִּיר. Mit Röthel gezeichnet חָקוּק בַּשָּׁשַׁר.

Zeichen, das, אוֹת, plur. אֹתוֹת; תָּו, *סִמָּן, רֹשֶׁם, צִיּוּן. Ein Zeichen an Etwas machen תָּוָה עַל, הִתְוָה תָו עַל, הִתְחַקָּה עַל, *עָשָׂה סִמָּן בְּ.

Zeichendeuter, der, יִדְּעֹנִי, plur. יִדְּעֹנִים; הֹבֵר שָׁמַיִם s. Astrolog.

Zeichenmeister, der, *חָכָם בִּמְלֶאכֶת הַחִקּוּי.

Zeichenkunst, die, *חָכְמַת הַחִקּוּי.

Zeile, die, *שׁוּרָה, חָרוּז.

Zäumen, ein Pferd שׂוּם מֶתֶג בְּשִׂפְתֵי הַסּוּס.

Zwang, der, *אֹנֶס, s. Gewalt.

Zwanzig, עֶשְׂרִים.

Zwanzigtausend, עֶשְׂרִים אֶלֶף, רִבּוֹתַיִם.

Zwanzigste Tag, der, יוֹם הָעֶשְׂרִים. Am Zwanzigsten des Monats בְּעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ. Im drei und zwanzigsten Jahre בִּשְׁנַת עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשׁ.

Zwar, er ist zwar reich, aber.... אָמְנָה עָשִׁיר הוּא, אֲבָל....

Zwölf, שְׁנַיִם, שְׁנֵי עָשָׂר; (weibl.) שְׁתַּיִם, שְׁתֵּי עֶשְׂרֵה.

Zwölfte, der, הַשְּׁנַיִם עָשָׂר. Im zwölften Monat בִּשְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ. Am Zwölften des Monats בִּשְׁנַיִם עָשָׂר לַחֹדֶשׁ.

Zwölftel, das, הַחֵלֶק הַשְּׁנַיִם עָשָׂר.

Zwietracht, die, s. Streit, Zank.

Zwiebel, die, בָּצָל oder בְּצַל. Zwiebeln בְּצָלִים.

Zwitter, der, *אַנְדְּרוֹגִינוֹס.

Zwitschern, צִפְצֵף.

Zwitschern, das, *צִפְצוּף.

Zwillinge, die, תְּאוֹמִים, תּוֹמִים. Alle gebären — כֻּלָּם מַתְאִימוֹת.

Zwingen, Jemanden, אָנֹס אִישׁ.

Zwinger, der, עֹפֶל, וּבַחַן. Zwinger und Mauer חֵיל וְחוֹמָה.

Zwist, der, s. Streit, Zank.

Zwirn, der, חוּט כָּפוּל מָשְׁזָר.

Zwirnen, הַשְׁזֵר. Gezwirnt מָשְׁזָר.

Zwischen, ein Vorwort, 1) mit dem Dativ. Zwischen zwei Männern sitzen יָשֹׁב בֵּין שְׁנֵי אֲנָשִׁים. Es ist nur ein Schritt zwischen mir und dem Tode כְּפֶשַׂע בֵּינִי וּבֵין הַמָּוֶת. 2) Mit dem Accusativ. Er stellte sich zwischen den Mann und die Frau הִתְיַצֵּב בֵּין הָאִישׁ וּבֵין הָאִשָּׁה. Zwischen die Räder kommen בּוֹא אֶל בֵּינוֹת לַגַּלְגַּלִּים.

Zwei, שְׁנַיִם, (weibl.) שְׁתַּיִם. Zwei Männer und zwei Frauen שְׁנֵי אֲנָשִׁים וּשְׁתֵּי נָשִׁים. Zwei Tage, Jahre יוֹמַיִם, שְׁנָתַיִם, יָמִים.

Zweideutig, *מוּבָן עַל שְׁנֵי אוֹפַנִּים, דָּבָר הַנּוֹטֶה לִשְׁנֵי אוֹפַנִּים. Die Zweideutigen (nach Einigen) סֵעֲפִים.

Zweihundert, מָאתַיִם.

Zweitausend, אַלְפַּיִם.

Zweite, der, die, שֵׁנִי, שֵׁנִית. Als die Zweiten sollen sie aufbrechen שְׁנִיִּם יִסָּעוּ. Zum zweiten Mal rufen קְרֹא שֵׁנִית. Am Zweiten des Monats בִּשְׁנַיִם לַחֹדֶשׁ, (einmal בַּשֵּׁנִי). Im zweiten Jahre בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית, בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם. Dem Range nach: der Zweite nach dem König מִשְׁנֵה הַמֶּלֶךְ. Er ließ ihn fahren in seinem zweiten Wagen הִרְכִּיב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ. Ihre Brüder zweiten Ranges אֲחֵיהֶם הַמִּשְׁנִים.

Zweitens: wem will ich denn dienen וְהַשֵּׁנִית לְמִי אֶעֱבֹד.

Zweijährig, בֶּן, בַּת שְׁתֵּי שָׁנִים.

Zweimal, פַּעֲמַיִם.

Zweierlei Maß, Gewicht אֵיפָה וְאֵיפָה, אֶבֶן וָאָבֶן. Ein Feld mit zweierlei Samen besäen זָרֹעַ שָׂדֶה כִּלְאָיִם. Ein Kleid aus zweierlei Fäden gewirkt בֶּגֶד כִּלְאַיִם שַׁעַטְנֵז.

Zweifach bezahlen, שַׁלֵּם שְׁנַיִם. Jemanden einen zweifachen Antheil geben נָתֹן לְאִישׁ פִּי שְׁנַיִם. Zweifach ersetze ich dir מִשְׁנֶה אָשִׁיב לָךְ, בִּשְׁתַּיִם אֲמַלֵּא חֶסְרוֹנֵךְ, s. Doppelt.

Zweikämpfer, der, אִישׁ הַבֵּנַיִם.

Zweischneidiges Schwert, ein, חֶרֶב אֲשֶׁר לָהּ שְׁנֵי פֵּיוֹת, חֶרֶב פֵּיוֹת, פִּיפִיּוֹת.

Zweispännig, der Wagen ist, יֶאֶסְרוּ שְׁנֵי סוּסִים בַּמֶּרְכָּבָה.

Zweig, der, עָנָף, חֹטֶר, נֵצֶר, שׂוֹךְ. Zweige עֲנָפִים, סְעִיפִים, סַעֲפּוֹת, עֳפָאִים, s. Oelzweig, Palmzweige, Ast.

Zweigig, עָנֵף, (weibl.) עֲנֵפָה.

Zweifler, der, הַפֹּסֵחַ עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים. Die Zweifler (nach Einigen) סֵעֲפִים.

Zweifel, der, סָפֵק*, plur. סְפֵקוֹת.

Zweifelhaft, מְסֻפָּק.

Zweifeln, סַפֵּק*.

Zweck, der, einer Handlung תַּכְלִית הַמַּעֲשֶׂה*.

Zweckmäßig, כְּפִי תַּכְלִית הַדָּבָר*.

Zwerg, der, אִישׁ שְׁפַל הַקּוֹמָה, *נַנָּס.

Zwergin, die, אִשָּׁה שִׁפְלַת הַקּוֹמָה.

Zeder, die, אֶרֶז, plur. אֲרָזִים.

Zählbar, אֲשֶׁר יוּכַל לְהִסָּפֵר.

Zählung, die, des Volkes פְּקֻדַּת, מִפְקַד הָעָם.

Zählen, Geld מְנֹה כֶסֶף; das Volk סְפֹר, מְנֹה, פְּקֹד, פְּקֹד הָעָם. Ihr sollt zählen auf das Lamm תָּכֹסּוּ עַל הַשֶּׂה.

Zähmen, ein wildes Thier כְּבֹשׁ חַיָּה רָעָה.

Zehn, עֲשָׂרָה, (weibl.) עֶשֶׂר.

Zehntausend, עֲשֶׂרֶת אֲלָפִים, רְבָבָה, s. Myriade.

Zehnte, der, die, das עֲשִׂירִי, עֲשִׂירִיָּה, עֲשִׂירִית. Der zehnte Monat הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי. Am Zehnten des Monats בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ.

Zehntel, das, עֲשִׂירִית; als Maß vom Mehl עִשָּׂרוֹן, plur. עֶשְׂרֹנִים.

Zehnmal, עֶשֶׂר פְּעָמִים, עֲשֶׂרֶת מֹנִים.

Zähe, die, אֶצְבַּע הָרֶגֶל, plur. אֶצְבְּעוֹת רַגְלַיִם. Die große — בֹּהֶן הָרֶגֶל, plur. בְּהֹנוֹת רַגְלַיִם.

Zehent, der, מַעֲשֵׂר. Die Zehenten מַעַשְׂרוֹת.

Zehentjahr, das, שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר.

Zehrung, die, צֵידָה, מָזוֹן. Wir nahmen es zu unserer Zehrung הִצְטַיַּדְנוּ אֹתוֹ.

Zähre, die, דִּמְעָה. Freuden-Zähren דִּמְעוֹת גִּיל, s. Thräne.

Zehren, von Etwas אָכֹל מִן.

Zettel, der, 1) Etwas auf einen Zettel schreiben כָּתֹב דְּבָרִים עַל חֲתִיכַת נְיָר קְטַנָּה. 2) Bei den Webern שְׁתִי.

Zechgelag, das, סֹבֶא.

Zechen, סָבֹא, שָׁתֹה יַיִן.

Zecher, der, ein tüchtiger גִּבּוֹר לִשְׁתּוֹת יַיִן.

Zelt, das, אֹהֶל. Zelte אֹהָלִים. Ein Zelt aufschlagen אָהֹל, s. Aufschlagen.

Zelle, die, תָּא; im Tempel לִשְׁכָּה.

Zensor der, מְבַקֵּר סְפָרִים*.

Zentner, der, כִּכָּר*.

Zänkisch, ein zänkisches Weib אֵשֶׁת מִדְיָנִים.

Zänker, der, אִישׁ מָדוֹן.

Zänkerei, die, s. Zank.

Zepter, der, שֵׁבֶט, שַׁרְבִיט.

Zerbeißen, ein Kleid חַבֵּל בְּשִׁנַּיִם אֶת הַבֶּגֶד.

Zerbörsten, הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ.

Zerbröckeln, *פַּרְפֵּר. Das Brod ist trocken und zerbröckelt הַלֶּחֶם יָבֵשׁ וְהָיָה נִקֻּדִים.

Zerbrechlich אֲשֶׁר יוּכַל לְהִשָּׁבֵר.

Zerbrechen, Gefäße שַׁבֵּר כֵּלִים; Beine שָׁבֹר, פַּצֵּחַ, שַׁבֵּר, נַתֵּץ שִׁנֵּי. Einem die Zähne, גָּרֹם עֲצָמוֹת. Der Bogen der Helden zerbricht קֶשֶׁת אִישׁ גִּבֹּרִים חַתִּים.

Zergliedern, ein Thier נַתֵּחַ חַיָּה.

Zergehen, das Salz zergeht im Wasser הַמֶּלַח יָמוּג, יִמַּס בַּמַּיִם.

Zerdrücken, Eier מָעֹךְ בֵּיצִים. Ein Thier, ein Mensch mit zerdrückten Hoden מָעוּךְ, פְּצוּעַ דַּכָּה.

Zerhacken, einen Ochsen נַתֵּחַ שׁוֹר.

Zerhauen, s. Zerhacken.

Zerwühlen, Etwas, von Schweinen כַּרְסֵם אֶת.

Zersägen, ein Stück Holz גָּרֹר בִּמְגֵרָה בּוּל עֵץ לִשְׁנַיִם.

Zertheilen, einen Vogel in der Mitte בָּתֹר, בַּתֵּר; ein Land חָלֹק, חַלֵּק אֶרֶץ; צִפּוֹר בְּתָוֶךְ.

Zärtlich, ich war das zärtliche und einzige Kind meiner Mutter הָיִיתִי רַךְ וְיָחִיד לִפְנֵי אִמִּי. Zärtliche Mütter אִמּוֹת רַחֲמָנִיּוֹת.

Zärtlichkeit, die, einer Mutter רַחֲמֵי אֵם.

Zertrümmern, einen Stein נַפֵּץ אֶבֶן. Zertrümmert wird die Erde פּוֹר הִתְפּוֹרְרָה אֶרֶץ. Man zertrümmert die Mauer מְקַרְקַר קִיר.

Zertreten, Etwas, רָמֹס, בּוּס, בּוֹסֵס אֶת, s. Aas. Wie Gassenkoth zertret' ich sie כְּטִיט חוּצוֹת אֲדִקֵּם. Der Fuß zertritt sie (die Eier) רֶגֶל תְּזוּרֶהָ. Zertreten werdet ihr die Frevler וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים. Etwas Zertretenes מִרְמָס.

Zertrennen, s. Trennen.

Zerlassen, Talg הַתֵּךְ חֵלֶב.

Zerlumpt, ein zerlumpter Mensch אִישׁ לָבוּשׁ קְרָעִים.

Zerlegen, einen gebratenen Vogel נַתֵּחַ עוֹף צָלוּי.

Zermalmen, Etwas, 1) eig. שָׁחֹק, הָדֵק אֶת, טָחֹן הֵיטֵב אֶת. Er zermalmte mit Kiesel mir die Zähne הַגְרֵס בֶּחָצָץ שִׁנָּי; 2) (Fig.) Gefiel es Gott doch, mich zu — וְיֹאֵל אֱלוֹהַּ וִידַכְּאֵנִי. Ein zermalmtes Herz לֵב נִדְכֶּה.

Zernagen, die Mäuse zernagen die Bücher הָעַכְבָּרִים יְחַבְּלוּ הַסְּפָרִים בְּשִׁנֵּיהֶם.

Zernichten, Etwas נָתֹן דָּבָר לְאַיִן. Im Namen Gottes zernichte ich sie בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם, s. Vernichten.

Zeremonie, die, s. Gebrauch 2).

Zerfallen, 1) eine zerfallene Mauer חוֹמָה הֲרוּסָה. Das Gefäß zerfiel in Stücken נֻפַּץ הַכֶּלִי. 2) Sie sind mit einander — *נִפְרְדוּ לִבּוֹתָם.

Zerfließen, der Thau zerfließt יִמַּס הַטַּל. Sie zerfloß in Thränen פַּלְגֵי מַיִם יָרְדוּ עֵינֶיהָ.

Zerfetzen, Jemanden die Haut mit Ruthenhieben הַכֵּה אִישׁ בַּשֵּׁבֶט עַד אֲשֶׁר יִקָּרַע עוֹרוֹ.

Zerfressen, ein Kleid, das die Motte zerfrißt בֶּגֶד אֲכָלוֹ עָשׁ.

Zerplatzen, הִבָּקַע, הִתְבַּקֵּעַ.

Zerkochen, s. Verkochen.

Zerquetschen, Etwas מָעֹךְ אֶת. Ein Thier mit zerquetschten Hoden כָּתוּת.

Zerknirschen, ein zerknirschtes Herz לֵב נִדְכֶּה. Die zerknirschten Geistes sind דַּכְּאֵי רוּחַ.

Zerkratzen, Jemanden das Gesicht mit den Nägeln קָרַע עוֹר פְּנֵי אִישׁ בְּצִפָּרְנָיו.

Zerrüttung, die, in die Einkünfte des Frevlers kommt — תְּבוּאַת רָשָׁע נֶעְכָּרֶת.

Zerrütten, einen Staat עָכַר אֶרֶץ.

Zerrinnen, die Butter zerrinnt in der Sonne תָּמַם הַחֶמְאָה כִּזְרֹחַ עָלֶיהָ הַשָּׁמֶשׁ.

Zerreiben, Etwas שָׁחַק אֶת.

Zerreißen, verb. act. Kleider קָרַע, פָּרַם בְּגָדִים; von wilden Thieren טָרַף, פָּרַק, פָּרַק אֶת. Ein zerrissenes Thier טְרֵפָה. Er zerriß ihn, wie man ein Zicklein zerreißt וַיְשַׁסְּעֵהוּ כְּשַׁסַּע הַגְּדִי. Einen Strick — נִתֵּק חֶבֶל.

Zerreißen, verb. neut. der Zipfel seines Mantels zerriß נִקְרַע כְּנַף מְעִילוֹ. Der Faden zerreißt יִנָּתֵק הַחוּט. Nie zerreißt das Gewölk darunter לֹא נִבְקַע עָנָן תַּחְתֵּיהֶם.

Zerstampfen, wie Gassenkoth zerstampf' ich sie כְּטִיט חוּצוֹת אֲרַקְּעֵם. Wie Stroh im Mistpfuhle zerstampft wird כְּהִדּוֹשׁ (כְּהִדּוּשׁ) תֶּבֶן בְּמוֹ מַדְמֵנָה.

Zerstoßen, Gewürz in einem Mörser דּוּךְ בְּשָׂמִים בַּמְּדֹכָה, כָּתַשׁ בְּשָׂמִים בַּמַּכְתֵּשׁ. Zerstoßene Körner גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל. Ich zerstieß es וָאֶכֹּת אֹתוֹ.

Zerstörung, die הֶרֶס, הֲרִיסָה, הֲרִיסוּת, מַהְפֵּכָה, *חָרְבָּן.

Zerstören, Städte הָרַס, הָרַס, נָתַשׁ, שִׁחֵת, הִשְׁחִית, הָפַךְ עָרִים; Statuen נָתַץ, נִתֵּץ מַצֵּבוֹת. Eine Stadt von Grund aus — עָרָה עַד הַיְסוֹד בָּעִיר. Ein Kunstwerk — חִבֵּל מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת.

Zerstörer, der, מַשְׁחִית, מְחַבֵּל.

Zerstüben, die Urgebirge zerstoben הִתְפֹּצְצוּ הַרְרֵי עַד.

Zerstückeln, Brod פָּתַת לֶחֶם פִּתִּים קְטַנִּים; Fleisch נִתַּח בָּשָׂר לִנְתָחִים קְטַנִּים.

Zerstücken, Bretter גָּזַר קְרָשִׁים לִגְזָרִים; Fleisch נִתַּח בָּשָׂר לִנְתָחִים.

Zerstechen, er hat sich in den Dornen die Haut zerstochen הַחוֹחִים בָּאוּ בְעוֹרוֹ וּנְקָבוּהוּ.

Zerstreuung, die, 1) eines Volkes תְּפוּצוֹת (תְּפוּצַת הָעָם) פִּזּוּר. 2) Des Gemüthes *הֶפַח הַדַּעַת.

Zerstreuen, 1) aus einander streuen פִּזֵּר, בִּזֵּר, פִּזֵּר אֶת, זֵרָה, זָרָה אֶת, הֵפִיץ אֶת. Das Volk zerstreuete sich נָפַץ, נָפוֹץ הָעָם. Die Schafe werden sich — תְּפוּצֶינָה הַצֹּאן. Die jungen Löwen zerstreuen sich בְּנֵי לָבִיא יִתְפָּרָדוּ. Das Sonnenlicht zerstreuet das Gewölk הָאוֹר יָפִיץ הֶעָנָן. 2) Er ist beim Lernen zerstreuet *יַסִּיחַ דַּעְתּוֹ בְּלִמּוּדוֹ.

Zerschlagen, 1) ein Gefäß נִפֵּץ כְּלִי. 2) Er ist so zerschlagen, daß er sich nicht rühren kann הִכּוּהוּ הַכֵּה וּפָצֹעַ וְאֵין בּוֹ כֹּחַ לָזוּעַ. Ich bin wie zerschlagen הָלוּם, מֻדְכָּא אָנֹכִי. 3) Sich zerschlagen, von einem Kaufe, einer Heirath, s. Rückgängig.

Zerschmettern, Gefäße נִפֵּץ כֵּלִים; Einem das Haupt den Schädel רִצֵּץ רֹאשׁ אִישׁ, הֵרִיץ גֻּלְגֹּלֶת אִישׁ. Du wirst sie — תְּרֹעֵם. Du wirst ihre Kindlein — עֹלְלֵיהֶם תְּרַטֵּשׁ. Er faßte meinen Nacken und zerschmetterte mich אָחַז בְּעָרְפִּי וַיְפַצְפְּצֵנִי.

Zerschmelzen 1) Silber הִתִּיךְ כֶּסֶף. 2) Der Schnee ist zerschmolzen נָמַס הַשֶּׁלֶג.

Zerschneiden, vom Fleische גָּזַר אֶת, גָּזַר לִגְזָרִים אֶת, בִּתֵּר אֶת; Gurken in einen Topf פִּלַּח קִשֻּׁאִים אֶל הַסִּיר; Brod *חָתַךְ לֶחֶם לַחֲתִיכוֹת.

Zerschellen, es zerschellte an Felsen נֻפַּץ אֶל הַסֶּלַע.

Zerspalten, Holz בָּקַע עֵצִים, s. Spalten.

Zersplittern, das Glas zersplitterte נֻפַּץ הַזְּכוּכִית. Der Hammer zersplittert den Felsen הַפַּטִּישׁ יְפֹצֵץ סֶלַע.

Zerspringen, הִבָּקַע, הִתְבַּקַּע. Zersprungen מְבֻקָּע.

Zersprengen, Etwas בִּקַּע אֶת. Die Feinde wurden zersprengt פֻּזְּרוּ הָאוֹיְבִים לְכָל רוּחַ.

K C Ch Qu ק קוֹף

Kabale, die, s. Ränke.

Kabbalah, die, *קַבָּלָה, חָכְמַת הַקַּבָּלָה.

Kabbalist, der, *בַּעַל קַבָּלָה, מְקֻבָּל.

Kabinet, das, (Nebenzimmer) צֵלַע הַחֶדֶר.

Kahl, er hat ein kahles Haupt רֹאשׁוֹ נִמְרָט, רֹאשׁוֹ מְקֻרָּח. Ein kahles Pferd סוּס חָלָק, s. Unbehaart. Der Vogel ist kahl נִמְרְטָה נוֹצַת הָעוֹף. Der kahle Berg הָהָר הֶחָלָק. Kahle Wälder יְעָרוֹת חֲשׂוּפוֹת.

Kahlheit, die, am Haupte, s. Glatze; eines Thieres חֲלָקַת הַחַיָּה.

Kahlkopf, der, קֵרֵחַ, גִּבֵּחַ.

Kamiger Wein, *יַיִן מְעֻפָּשׁ, יַיִן אֲשֶׁר עָלָה בְאָשׁוֹ.

Kahn, der, סְפִינָה קְטַנָּה מְאֹד, *דּוּגִית. Kähne von Binsen auf dem Wasser כְּלֵי גֹמֶא עַל פְּנֵי מַיִם.

Katalog, der, *רְשִׁימַת הַסְּפָרִים.

Katarrh, der, *נְזִילַת הָאַף וְשִׁעוּל, קַדַּחַת עוֹר הַחֹטֶם, s. Husten, Schnupfen.

Katheder, der, *בִּימָה, עַמּוּד מוֹרֵה הַתַּלְמִידִים, קַתֶּדְרָא.

Katechismus, der, *סֵפֶר יְסוֹדֵי הַדָּת בְּדֶרֶךְ שְׁאֵלָה וּתְשׁוּבָה.

Katze, die, *חָתוּל, שׁוּנְרָא.

Kajüte, die, חֶדֶר מְיוּחָד לְרַב הַחוֹבֵל בָּאֳנִיָּה, אוֹ לְנוֹסְעִים מְצוּיָנִים יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת.

Kalb, das, עֵגֶל, עֵגֶל בֶּן בָּקָר; von Hirschen עֹפֶר הָאַיָּלִים. Kälber עֲגָלִים.

Kalbe, die, עֶגְלָה, עֶגְלַת בָּקָר.

Kalben, seine Kuh kalbt תְּפַלֵּט פָּרָתוֹ.

Kaldaunen, die, מְעֵי בְהֵמָה הַנֶּאֱכָלִים.

Kalt, 1) eig. קַר. Mir ist — קָרָה בִּבְשָׂרִי. Ein kalter Tag יוֹם קָרָה. Kaltes Wasser מַיִם קָרִים. 2) Sein Herz blieb kalt וַיָּפָג לִבּוֹ.

Kaltblütig, er ist, קַר רוּחַ הוּא.

Kaltblütigkeit, die, קֹר רוּחַ.

Kalmäuser, der, *בַּדַּד, קַמְצָן.

Kamm, der, 1) zum Kämmen *מַסְרֵק. Kämme מַסְרֵקוֹת; 2) s. Hahnenkamm.

Kalender, der, *לוּחַ הַשָּׁנָה.

Kalk, der, שִׂיד, גִּיר, s. Uebertünchen. Gebrannter Kalk מִשְׂרְפוֹת שִׂיד.

Kalkofen, der, כִּבְשָׁן.

Kalkbrennerei, die, מְקוֹם מִשְׂרְפוֹת שִׂיד.

Kalkstein, der, אֶבֶן גִּיר.

Kamin, der, 1) in einem Zimmer כִּירַיִם בַּקִּיר; 2) s. Rauchfang.

Kammer, die, חֶדֶר, plur. חֲדָרִים. In die versteckteste Kammer gehen בּוֹא חֶדֶר בְּחָדֶר.

Kameel, das, גָּמָל. Säugende Kameele גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת. Ein junges Kameel בֶּכֶר, plur. בְּכָרִים; בִּכְרָה.

Kamerad, der, s. Gesellschafter.

Kampf, der, לָחֶם, מִלְחָמָה, קְרָב. Göttliche Kämpfe habe ich gekämpft mit meiner Schwester נַפְתּוּלֵי אֱלֹהִים נִפְתַּלְתִּי עִם אֲחוֹתִי.

Kanal, der, צִנּוֹר. Wer theilte der Regenfluth Kanäle ab? מִי פִלַּג לַשֶּׁטֶף תְּעָלָה.

Kaninchen, das, שָׁפָן, plur. שְׁפַנִּים.

Kante, die, s. Ecke, Saum.

Kanne, die, *קַנְקַן.

Kanzler, der, מַזְכִּיר.

Kastanienbaum, der, (nach Einigen) עַרְמוֹן.

Kasteien, sich, עִנָּה, עַנּוֹת נַפְשׁוֹ, הִתְעַנָּה.

Kästen, der, אַרְגָּז, תֵּבָה, אָרוֹן.

Kastrat, der, סָרִיס, plur. סָרִיסִים.

Kassia, die, קִדָּה, קְצִיעוֹת.

Kasse, die, הַתֵּבָה אֲשֶׁר בָּהּ הַכֶּסֶף.

Kapital, das, 1) Summe Geldes רֹאשׁ, *קֶרֶן. 2) Säulenknopf כֹּתֶרֶת. Kapitäler כֹּתָרוֹת.

Kapituliren, s. Ergeben.

Kapitel, das, *פָּרָשָׁה.

Kapitän, der, שַׂר אַנְשֵׁי חַיִל אֲשֶׁר בָּאֳנִיָּה.

Kapsel, die, בַּיִת, *תִּיק.

Kaper, die, אֲבִיּוֹנָה.

Kappzaum, der, מַחְסוֹם.

Karavane, die, אֹרְחָה, plur. אֹרְחוֹת. Die Karavanen von Saba הֲלִיכֹת שְׁבָא.

Charakter, der, *תְּכוּנַת הַנֶּפֶשׁ.

Karg, ein karger Mensch *קַמְצָן.

Kargheit, die, *קַמְצָנוּת.

Kargen, *קַמֵּץ, צַמְצֵם.

Karte, die, zum Spielen *קְלַף הַצְּחוֹק; geografische מַפַּת גְּלִילוֹת הָאָרֶץ.

Karmesin, der, שָׁנִי, שָׁנִים, כַּרְמִיל.

Karfunkel, der, אֹדֶם, אֶבֶן אֶקְדָּח.

Karren, der, עֲגָלָה אֲשֶׁר לָהּ שְׁנֵי אוֹפַנִּים.

Kohl, der, יָרָק.

Kohlgarten, der, גַּן הַיָּרָק.

Kohle, die, גַּחֶלֶת, פֶּחָם, רִצְפָּה. Kohlen גֶּחָלִים; glühende גַּחֲלֵי אֵשׁ. Regnen läßt er auf die

Frevler glühende Kohlen יַמְטֵר עַל רְשָׁעִים פַּחִים.

Kohlenbrenner, der, *פֶּחָמִי.

Kohlenpfanne, die, מַחְתָּה, plur. מַחְתּוֹת.

Koth, der, 1) auf der Straße טִיט, חֹמֶר חוּצוֹת. Aus dem Koth erhebt er den Dürftigen מֵאַשְׁפּוֹת יָרִים אֶבְיוֹן. 2) Exkremente צֵאָה, גָּלָל, גֵּלֶל plur. חֲרָאִים, פֶּרֶשׁ; גְּלָלִים.

Kothhaufen, der, sie umfassen Kothhaufen חִבְּקוּ אַשְׁפַּתּוֹת.

Kothig, die Straßen sind, יֵשׁ טִיט בַּחוּצוֹת.

Kotze, die, שְׂמִיכַת צֶמֶר עָבָה.

Koch, der, טַבָּח, מְבַשֵּׁל.

Kochen, Fleisch בַּשֵּׁל בָּשָׂר; ein Gerücht זוּד נָזִיד. Im Wasser gekocht בָּשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמַּיִם. Ein gekochter Bug זְרוֹעַ בְּשֵׁלָה. Das Fleisch, das Wasser kocht יְבַשַּׁל הַבָּשָׂר, הָאֵשׁ תִּבְעֶה אֶת הַמַּיִם; (fig.) es kocht in mir רֻתְּחוּ מֵעַי.

Kochen, das, *בִּשּׁוּל.

Kochherd, der, plur. die Kochherde אָח הַכִּירָה, (oder) כִּירַת הַמְבַשְּׁלוֹת.

Kochlöffel, der, *כַּף הַפָּרוּר.

Koloquinten, die, פְּקָעִים, פַּקֻּעוֹת.

Kolik, die, כְּאֵב מֵעִים הַגָּדוֹל, הַשָּׁבָץ בַּמֵּעִים, (der Darmkrampf).

Kollege, der, er ist mein חֲבֵרִי הוּא בִּפְקֻדָּתִי.

Kollekte, die, für einen Armen *קִבּוּץ כֶּסֶף לְתִתּוֹ לֶעָנִי.

Koller, der, das Pferd hat den wüthenden Koller הַסּוּס מֻכֶּה בַּתִּמָּהוֹן.

Kommandant, der, einer Festung שַׂר אַנְשֵׁי מִלְחָמָה הַחֹנִים בַּמִּבְצָר.

Kommandiren, צַוֵּה לְאַנְשֵׁי הַצָּבָא (אִם יַחֲנוּ אוֹ יִסָּעוּ), s. Befehligen.

Kommen, 1) eig. בּוֹא, (poetisch) אָתָה. Wir sind zu ihm, zu dir gekommen בָּאנוּ אֵלָיו, אָתָנוּ לָךְ. Die zum Feste kommen בָּאֵי מוֹעֵד. Einen zu sich kommen lassen קָרֹא אֶל אִישׁ לָבוֹא אֵלָיו. Aus dem Hause — יָצֹא מִן הַבַּיִת; 2) (fig.) von der Zeit בּוֹא, הַגִּיעַ, אָתָה. Der Geist Gottes kam über ihn הָיְתָה, צָלְחָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים. Es kommt über ihn ein Geist der Eifersucht וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה. Es komme über mich, was es auch sei יַעֲבֹר עָלַי מָה. Es sind noch keine Menschenhände darüber gekommen לֹא הָלוּ בָהּ יָדַיִם. Ihre Häuser werden an Fremde — וְנָסַבּוּ בָתֵּיהֶם לַאֲחֵרִים. Es ist mir nicht in den Sinn gekommen לֹא עָלְתָה עַל לִבִּי. Er ist zu sich gekommen שָׁבָה רוּחוֹ אֵלָיו.

Kommentator, der, מְבָאֵר, מְפָרֵשׁ.

Kommentar, der, *בֵּאוּר, פֵּרוּשׁ.

Kommerz, der, מִסְחָר, s. Handel.

Komet, der, *כּוֹכָב זְנָבִי.

Kompagnon, der, חָבֵר.

Kompagnie, die, חֶבְרָה.

Komplot, das, קֶשֶׁר.

Kondoliren, Einem נוּד לְאִישׁ.

Kontrast, der, הֶפֶךְ, *הִפּוּךְ.

Conjunction, die, *מִלַּת הַחִבּוּר.

Konkubine, die, s. Beischläferin.

Kost, die, לֶחֶם, אֹכֶל.

Kostbar, יָקָר, נֶחְמָד. Ein kostbarer Stein אֶבֶן יְקָרָה, אֶבֶן חֵן. Kostbare Steine אֲבָנִים יְקָרוֹת, אַבְנֵי חֵפֶץ. Kostbare Gefäße כְּלִי יְקָר, כְּלֵי חֶמְדָּה, כְּלֵי חֲמוּדוֹת.

Kostbarkeit, die, יְקָר, חֵפֶץ, חֶמְדָּה, מַחְמָד. Kostbarkeiten חֲפָצִים, מִגְדָּנוֹת, מַחְמַדִּים, מַחֲמֻדִּים, חֲמֻדוֹת, חֲמוּדוֹת.

Kosten, eine Speise טָעֹם אֹכֶל. Laß mich doch kosten von diesem rothen Gerichte הַלְעִיטֵנִי נָא מִן הָאָדֹם הַזֶּה.

Kosten, was kostet dieses Buch? מַה־מְּחִיר הַסֵּפֶר הַזֶּה.

Kosten, die, *הוֹצָאוֹת.

Kostspielig, die Waare ist mir zu — רַב מִמֶּנִּי מְחִיר הַמַּעֲרָב.

Kopie, die, s. Abschrift.

Kopf, der, 1) der obere Theil an Geschöpfen רֹאשׁ. Sich einen Kissen unter den Kopf legen שׂוּם כֶּסֶת מְרַאֲשׁוֹתָיו. Mit Gefahr unserer Köpfe בְּרָאשֵׁינוּ. 2) Das Individuum. Ein Laib Brod für den Kopf כִּכַּר לֶחֶם לַגֻּלְגֹּלֶת. Ihre Anzahl

war nach ihren Köpfen הָיָה מִסְפָּרָם לְגֻלְגְּלֹתָם. Achtzig Köpfe שְׁמֹנִים נְפָשׁוֹת. 3) Er hat Kopf חָכְמַת לֵב בְּקִרְבּוֹ.

Kopfbinde, die, צָנִיף, אֲפֵר, טְבוּלִים.

Kopfgeld, das, *כֶּסֶף הַגֻּלְגֹּלֶת.

Kopfgrind, der, נֶתֶק.

Kopflos, er ist, חֲסַר לֵב הוּא.

Kopfsteuer, die, s. Kopfgeld.

Kopfschütteln, das, מְנוֹד רֹאשׁ.

Kopfschmuck, der, der Weiber פְּאֵר הַנָּשִׁים, plur. פְּאֵרִים.

Chor, der, plur. Chöre מַקְהֵלִים, מַקְהֵלוֹת.

Korallen, die, אַלְגּוּמִּים, אַלְמֻגִּים, פְּנִינִים.

Korb, der, סַל, טֶנֶא, כְּלוּב, דּוּד. Körbe סַלִּים, סַלְסִלּוֹת, דּוּדִים, דּוּדָאִים.

Koriander, der, גַּד.

Korn, das, 1) Getreide דָּגָן, בָּר, בַּר, שֶׁבֶר. 2) Die Körner (zum Anbauen) פְּרֻדוֹת, s. Stocken.

Kornaufkäufer, der, הַשֹּׁבֵר וּמֹנֵעַ הַבָּר.

Kornboden, der, s. Speicher.

Kornjahr, das, ein gutes — שָׁנָה מְבֹרֶכֶת מִדָּגָן.

Korrigiren, Etwas, *תַּקֵּן אֶת.

Korrekt, von Druckschriften *אֲשֶׁר אֵין בּוֹ טָעוּת הַדְּפוּס.

Korrektor, der, *הַמְתַקֵּן טָעוּת הַדְּפוּס.

Korrektur, die, *תִּקּוּן טָעוּת הַדְּפוּס.

Köchin, die, טַבָּחָה. Köchinnen טַבָּחוֹת.

Köcher, der, אַשְׁפָּה.

König, der, מֶלֶךְ, plur. מְלָכִים. König sein הָיָה מֶלֶךְ, מָלַךְ עַל, מְלֹךְ עַל, עָשָׂה מְלוּכָה עַל. Einen zum König machen הִמְלִיךְ אִישׁ עַל.

Königthum, das, מְלוּכָה, מַלְכוּת.

Königin, die, מַלְכָּה, plur. מְלָכוֹת.

Königlich, er beschenkte ihn נָתַן לוֹ כְּיַד הַמֶּלֶךְ, נָתַן לוֹ מַתָּנָה כְּמַתְּנַת הַמֶּלֶךְ. Sich königlich kleiden לָבַשׁ מַלְכוּת. Der königliche Befehl דְּבַר הַמֶּלֶךְ, דְּבַר מַלְכוּת. Der königliche Stamm זֶרַע הַמְּלוּכָה, הַמַּמְלָכָה.

Königsmord, der, *רְצִיחַת הַמֶּלֶךְ.

Königsmörder, der, רֹצֵחַ, הֹרֵג הַמֶּלֶךְ.

Königsstraße, die, דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Königreich, das, מַמְלָכָה, plur. מַמְלָכוֹת; מַמְלְכוּת.
Die Hälfte des Königreichs חֲצִי הַמַּלְכוּת.

Können, 1) im Stande sein יָכֹל. Ich kann nicht gehen לֹא אוּכַל לָלֶכֶת. Er, sie konnte nicht לֹא יָכֹל, לֹא יָכְלָה. Weil er es nicht thun konnte מִבִּלְתִּי יְכָלְתּוֹ לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר. Wie könnte ich das Unglück mit ansehen? אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה. 2) Verstehen. Eine Sprache können יָדַע, שָׂפָה, לָשׁוֹן. Sie können nicht Jüdisch sprechen אֵינָם מַכִּירִים לְדַבֵּר יְהוּדִית. 3) Es könnte dich Jemand fragen אוּלַי יִשְׁאָלְךָ אִישׁ. Das Volk könnte es bereuen פֶּן יִנָּחֵם הָעָם.

Köstlich, יָקָר, נֶחְמָד. Eine köstliche Frucht פְּרִי מְגָדִים. Köstliche Speisen aß ich nicht לֶחֶם חֲמֻדוֹת לֹא אָכַלְתִּי.

Köpfen, s. Enthaupten.

Körnchen, das, Salz, *גַּרְגַּר מֶלַח. Man rüttelt im Siebe, und kein Körnchen fällt zur Erde יְנוֹעַ בַּכְּבָרָה וְלֹא יִפּוֹל צְרוֹר אָרֶץ. Feine Körnchen, (nach Einigen) דַּק מְחֻסְפָּס.

Körper, der, בָּשָׂר, גֵּוָה, גְּוִיָּה, גּוּף, s. Leib. Ein todter — s. Leichnam.

Körperlich, *גּוּפָנִי, גַּשְׁמִי. Körperliche Leiden מַכְאֹבֵי הַבָּשָׂר.

Kugel, die, *כַּדּוּר.

Kuh, die, פָּרָה; eine junge, עֶגְלָה. Kühe פָּרוֹת.

Kuhkäse, der, שְׁפוֹת הַבָּקָר.

Kutschieren, נָהַג הַסּוּסִים.

Kutsche, die, s. Wagen.

Kutscher, der, רַכָּב.

Kuchen, der, עֻגָה, plur. עֻגוֹת. Zehn Brode und Kuchen עֲשָׂרָה לֶחֶם וְנִקֻּדִים. Wie Kuchen mit Honig כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ. Sie soll zwei Kuchen bereiten תְּלַבֵּב שְׁתֵּי לְבִבוֹת. Ein dünner Kuchen רָקִיק. Ein ungesäuerter Kuchen חַלַּת מַצָּה. Ein auf Kohlen gebackener Kuchen עֻגַת רְצָפִים. Sie machten Kuchen עָשׂוּ כַּוָּנִים.

Kummer, der, יָגוֹן, תּוּגָה, דְּאָגָה. Er hat Kummer יָגוֹן בִּלְבָבוֹ, יִמְצָא יָגוֹן, דֹּאֵג הוּא. Einem Kummer machen נָתַן יָגוֹן בְּלֵב אִישׁ; הוֹגָה, הֹגָה אִישׁ; sich Kummer machen שׁוּת יָגוֹן בִּלְבָבוֹ.

Kummervoll, מָלֵא יָגוֹן, נוּגֶה, (weibl.) נוּגָה, plur. נוּגִים נוּגוֹת. Er führte ein kummervolles Leben כָּלוּ בְיָגוֹן חַיָּיו.

Kund machen, Etwas dem Volke, הוֹדִיעַ בְּקָהָל רָב קָרָא הַקְּרִיאָה בְּאָזְנֵי הָעָם, הוֹדִיעַ דָּבָר אֶת הָעָם, קָרָא בְאָזְנֵי הָעָם לֵאמֹר. Kund werden, הִוָּדַע.

Kundig sein, einer Sprache, יָדַע שָׂפָה. Er ist des Spielens — יֹדֵעַ נַגֵּן הוּא.

Kundmachung, die, קְרִיאָה, *הַכְרָזָה, מוֹדָעָה, מוֹדַעַת זֹאת.

Kunde, die, 1) Kenntniß, חָכְמָה, *יְדִיעָה, s. Naturkunde, (חָכְמַת הַטֶּבַע), 2) s. Nachricht.

Kunde, der, meine Kunden, הָאֲנָשִׁים הַקֹּנִים סְחוֹרָה אֶצְלִי.

Kundschaft, die, s. Kunde, der.

Kundschafter, der, מְרַגֵּל, plur. מְרַגְּלִים.

Kunst, die, חָכְמַת לֵב.

Kunstarbeit, die, מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת.

Kunstwerk, das, מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת, מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב.

Kunstverständige, der, נְבוֹן מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב.

Kuß, der, נְשִׁיקָה. Küsse, נְשִׁיקוֹת.

Kufe, die, גַּת, יֶקֶב, s. Kälter.

Kupfer, das, נְחֹשֶׁת.

Kupferne Gefäße, כְּלֵי נְחֹשֶׁת.

Kupferplatte, die, לוּחַ נְחֹשֶׁת.

Kupferstecher, der, הַמְפַתֵּחַ פִּתּוּחִים עַל לוּחוֹת נְחֹשֶׁת.

Kupferschmied, der, חָרַשׁ נְחֹשֶׁת.

Kukuk, der, קֹרֵא, s. Rebhuhn.

Kur, die, s. Heilung.

Kurz, das Lager ist, קָצַר הַמַּצָּע. Kurz an Tagen קְצַר יָמִים. Etwas kürzer machen קַצֵּר אֶת. Eine kurze Zeit יָמִים מִסְפָּר. Vor Kurzem זֶה יָמִים מְעַטִּים.

Kurzweile, die, s. Scherz.

Kaum war er hinausgegangen וַיְהִי אַךְ יָצֹא יָצָא. Kaum war ich weg von ihnen, da fand ich, כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמָּצָאתִי. Kaum waren sie gepflanzt, da hauchte er sie an אַף בַּל נִטָּעוּ וְגַם נָשַׁף בָּהֶם.

Kauen, Etwas, *לָעַס אֶת.

Kauern, s. Hocken.

Kauf, der, מִקְנָה, *מִקָּח.

Kaufbrief, der, סֵפֶר הַמִּקְנָה.

Kaufgeld, das, s. Kaufpreis.

Kaufladen, der, *חֲנוּת הַסֹּחֵר.

Kaufleute, die, אֲנָשִׁים סֹחֲרִים, כְּנַעֲנִים. Ihre — כִּנְעָנֶיהָ.

Kaufmann, der, סֹחֵר, רֹכֵל, כְּנַעַן, אִישׁ כְּנַעֲנִי.

Kaufmannsdiener, der, הַנַּעַר הַמֹּכֵר מַעַרְבֵי הַסֹּחֵר.

Kaufmannschaft, die, einer Stadt, כָּל סֹחֲרֵי הָעִיר.

Kaufmännisch, בְּדֶרֶךְ הַסֹּחֲרִים.

Kaufen, ein Feld von Jemanden קָנָה, כָּרָה שָׂדֶה מֵאֵת אִישׁ; Getreide, שָׁבַר שֶׁבֶר, בָּר; (nach orientalischer Sitte), sich eine Frau, מָהַר לוֹ בְּתוּלָה לְאִשָּׁה. Etwas Gekauftes, קִנְיָן, מִקְנַת כָּסֶף.

Kaufpreis, der, מְחִיר, מֶכֶר. Ich gebe den Kaufpreis dafür, (für das Wasser), וְנָתַתִּי מִכְרָם.

Kauz, der, s. Eule (Vogel).

Kaution, die, s. Bürgschaft.

Kühl, קַר. Bis der Tag kühl wird עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם. Das kühle Obergemach, עֲלִיַּת, חֲדַר הַמְּקֵרָה.

Kühlgefäß, das, (nach Einigen) צִנְצֶנֶת.

Kühlung, die, מְקֵרָה.

Kühlen, den Zorn an Jemanden, הֵנִיחַ חֲמָתוֹ בְּאִישׁ.

Kühn, 1) muthig. Er ist kühn אַמִּיץ לֵב הוּא. 2) Verwegen. Niemand ist so kühn, daß er ihn reize לֹא אַכְזָר כִּי יְעִירֶנּוּ.

Kühnheit, die, er hatte die Kühnheit מְלָאוֹ לִבּוֹ, s. Wagen 2).

Kiesel, Kieselstein, der, חָצָץ, חַלָּמִישׁ.

Küche, die, בֵּית הַמְבַשְּׁלִים. Dieß sind die Küchen אֵלֶּה בֵּית הַמְבַשְּׁלִים.

Küchelchen, das, אֶפְרֹחַ, plur. אֶפְרֹחִים.

Kümmel, der, כַּמֹּן; der schwarze, (nach Einigen) קֶצַח, s. Dill.

Kümmerlich, er lebt, יְחַיֶּה נַפְשׁוֹ בִּדְאָגָה, יֹאכַל לֶחֶם עֲצָבִים, לֶחֶם צַר.

Kümmern, 1) sich wegen Etwas דָּאַג מִדָּבָר, שׁוּת

יָגוֹן בְּלִבּוֹ עַל דָּבָר. 2) Was kümmert dich das? מַה־לְּךָ וְלַדָּבָר הַזֶּה? מַה לְּךָ לָשִׁית לִבְּךָ עַל זֹאת.

Kienbaum, der, s. Kiefer.

Kind, das, יֶלֶד, עוּל, עוֹלֵל, עוֹלָל. Kinder יְלָדִים, עוֹלָלִים, עוֹלְלִים, תַּעֲלוּלִים. Seine Dränger sind Kinder נֹגְשָׂיו מְעוֹלֵל. Ihre Weiber und Kinder נְשֵׁיהֶם וְטַפָּם. Mein Kind, meine Kinder (poetisch) בֶּן בִּטְנִי, בְּנֵי בִטְנִי.

Kindbett, das, מִשְׁכַּב הַיּוֹלֶדֶת, יְמֵי נִדַּת דְּוֺתָהּ.

Kindbetterin, die, יוֹלֶדֶת.

Kindheit, die, יַלְדוּת. In meiner — בִּימֵי יַלְדוּתִי, בִּהְיוֹתִי יֶלֶד.

Kindisch, sein Betragen ist, דַּרְכּוֹ דֶּרֶךְ יְלָדִים.

Kindlich, die kindliche Liebe הָאַהֲבָה אֲשֶׁר יֶאֱהָבוּ הַבָּנִים אֶת אֲבוֹתָם. Die kindliche Unschuld תֻּמַּת, נִקְיוֹן עוֹלָלִים.

Kindesnöthen, eine Frau in — אִשָּׁה מְצֵרָה, s. Wehen.

Kindeskinder, die, seine — בְּנֵי בָנָיו; bis auf — עַד שְׁנוֹת דּוֹר וָדוֹר.

Kinderwärterin, die, אֹמֶנֶת.

Kinderei, die, דֶּרֶךְ יְלָדִים. Kindereien דִּבְרֵי יְלָדִים.

Kinderlos, עֲרִירִי; Sie starben, מֵתוּ עֲרִירִים; ich bin, שְׁכֻלְתִּי. Eine kinderlose Frau אִשָּׁה שְׁכוּלָה. Dein Schwert machte Frauen — שִׁכְּלָה מִבָּנֶיהָ נָשִׁים חַרְבְּךָ.

Kindermörderin, die, אִשָּׁה הַמְּמִיתָה עוֹלָהּ, הַהֹרֶגֶת בָּנֶיהָ.

Kinn, das, der Aussatz des Kinnes צָרַעַת הַזָּקָן. Bis über das Kinn soll er sich einhüllen עַל שָׂפָם יַעְטֶה.

Kinnbacken, der, לְחִי, plur. לְחָיַיִם.

Künstlich, ein künstliches Werk מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב, מְלֶאכֶת מַחֲשָׁבֶת.

Künstler, der, חֹשֵׁב, עוֹשֵׂה מְלֶאכֶת מַחֲשֶׁבֶת. Ein Künstler auf der Harfe מְנַגֵּן בַּכִּנּוֹר חָכָם.

Künftig, בַּיָּמִים הַבָּאִים. Das künftige Geschlecht הַדּוֹר הַבָּא. Meine Gerechtigkeit zeuge für mich an einem künftigen Tage וְעָנְתָה בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מָחָר. Das künftige, עָתִיד*, עֲתִידוֹת, s. Zukunft.

Kiste, die, תֵּבָה, אַרְגַּז. Kleiderkiste מֶלְתָּחָה. Kisten mit Damast גִּנְזֵי בְרוֹמִים.

Küste, die, des Meeres, חוֹף.

Küstenbewohner, הַיּוֹשְׁבִים, הַשֹּׁכְנִים לְחוֹף יַמִּים.

Küssen, Jemanden, נָשַׁק, נִשֵּׁק אִישׁ, לְאִישׁ. Die Küsse eines Feindes sind verderblich נַעְתָּרוֹת נְשִׁיקוֹת שׂוֹנֵא.

Küssen, das, נְשִׁיקָה.

Kissen, der, כֶּסֶת. Die Kissen כְּסָתוֹת, מִסְפָּחוֹת.

Kiefer, der, oder die, לְחִי.

Kiefer, die, der Baum, (nach Einigen) עֵץ גֹּפֶר, כֹּפֶר.

Kürbiß, der, *דְּלַעַת.

Kirche, die, *בֵּית תְּפִלַּת הַנּוֹצְרִים.

Kürzlich, זֶה יָמִים מִסְפָּר.

Kürze, die, des Athems קֹצֶר רוּחַ. Etwas in Kürze erzählen סַפֵּר דָּבָר בִּדְבָרִים מְעַטִּים, *בְּקִצּוּר.

Kürzen, s. Verkürzen.

Kürre machen, s. Zähmen.

Kirschen, die, *דֻּבְדְּבָנִיּוֹת.

Kaiser, der, *קֵיסָר.

Keuchen, das, *גְּנוּחַ, גְּנִיחוֹת.

Keul, der, das Holz mit Keulen spalten תָּקַע יְתֵדוֹת בָּעֵצִים לְבָקְעָם.

Keule, die, 1) zum Schlagen, תּוֹתָח; 2) des Mörsers, עֱלִי; 3) eines Kalbes, שׁוֹק הָעֵגֶל.

Keim der, *תְּחִלַּת הַצְּמִיחָה; des Menschen im Mutterleibe גֹּלֶם.

Keimen, הֵחֵל לִצְמֹחַ, לְצַמֵּחַ.

Kein Mensch ist im Zimmer, אֵין אִישׁ בַּחֶדֶר, אִישׁ לֹא רָאִיתִי בַּחֶדֶר אֵין. Ich sah keinen von ihnen אֶחָד מֵהֶם. Keines von Beiden ist mir anständig לֹא זֶה וְלֹא זֶה יָשְׁרוּ בְעֵינַי.

Keifen, s. Zanken.

Käufer, der, קֹנֶה, plur. קֹנִים.

Keusch, sie ist, *צְנוּעָה הִיא.

Keuschheit, die, *צְנִיעוּת.

Quaderstein, der, אֶבֶן גָּזִית.

Quadrat, das, *צוּרָה מְרֻבַּעַת, רָבוּעַ.

Qual, die, der Seele, des Herzens צָרַת נַפְשׁ, מְצוּקַת הַנֶּפֶשׁ; נֶגַע הַלֵּב. Seine Qualen עִנּוּתוֹ.

Qualität, die, *אֵיכוּת, s. Beschaffenheit.

Qualm, der, ein dicker Rauch מַשְׂאַת הֶעָשָׁן, עָשָׁן עָב.

Qualmen, es qualmt, תַּעֲלֶה מַשְׂאַת הֶעָשָׁן, יַעֲלֶה עָשָׁן עָב.

Quantum, das, *סַךְ, s. Summe.

Quantität, die, *כַּמּוּת, s. Menge.

Quaste, die, צִיצִית. Quasten גְּדִילִים.

Quacksalber, der, רֹפֵא אֱלִיל.

Quacken, die Frösche quackten הַצְּפַרְדְּעִים נָתְנוּ קוֹלָם.

Quart, das, s. Viertel.

Quartal, das, שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים.

Quartier, das, s. Wohnung.

Quittung, die, שׁוֹבֵר, שְׁטַר פֵּרָעוֹן*.

Quittiren, כָּתַב שׁוֹבֵר*.

Quitte, die, *חֲבוּשָׁה. Quitten חֲבוּשִׁין, פְּרִישִׁין.

Quetschen, die Nase מִיץ אַף; den Saft aus den Trauben שָׂחַט עֲנָבִים.

Quellwasser, das, מֵי מַעְיָן.

Quelle, die, מַעְיָן, עַיִן, מָקוֹר, מַבּוּעַ, מוֹצָא מַיִם. Quellen מַעְיָנִים, מַעְיָנוֹת, עֲיָנוֹת, מַבּוּעִים, מוֹצָאֵי מַיִם. Die untern Quellen גֻּלֹּת תַּחְתִּיּוֹת.

Quellen, נָבַע; Wasser quellen lassen הֵקַר, הוֹצִיא מַיִם.

Quälen, Jemanden, עִנָּה, אֵלֵץ אִישׁ; sich quälen עִנָּה נַפְשׁוֹ.

Quer gehen, *הָלַךְ בַּאֲלַכְסוֹן.

Klage, die, 1) Ausdruck des Schmerzens אֵבֶל, אֲנִיָּה, תַּאֲנִיָּה, מִסְפֵּד, נְהִי. Ich schütte vor ihm meine Klage aus אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי. 2) Eine Klage anbringen, s. Verklagen.

Klageweiber, die, מְקוֹנְנוֹת.

Klageton, der, קוֹל נְהִי.

Klagelied, das, 1) bei den Leichen קִינָה; eines anstimmen קוֹנֵן, נָשָׂא קִינָה. Man wird ein wehmüthiges Klagelied anstimmen וְנָהָה נְהִי נִהְיָה. Klagelieder קִינִים, קִינוֹת. Die Klagelieder Jeremias, אֵיכָה, מְגִלַּת אֵיכָה.

Klagen, 1) um einen Todten קוֹנֵן עַל מֵת, סָפַד עַל מֵת, לְמֵת. 2) Vor Gericht, s. Verklagen.

Klatschen, 1) mit den Händen תָּקַע כַּף, מָחָא כַף, מָחָא יָד; 2) s. Verleumden.

Klatscherei, die, s. Verleumdung.

Klammer, die, er bereitete Eisen zu den Klammern הֵכִין בַּרְזֶל לַמְחַבְּרוֹת.

Klammern, sich an Etwas, s. Anklammern.

Klang, der, einer Harfe קוֹל זִמְרַת כִּנּוֹר.

Klasse, die, s. Abtheilung. Aus allen Klassen des Volkes מִקְצוֹת הָעָם.

Klappern, die Mühle klappert הָרֵחַיִם יִתְּנוּ קוֹלָם.

Klar, klares Oehl, Wasser שֶׁמֶן זָךְ, מַיִם זַכִּים; fig. die Sache ist klar *בָּרוּר הַדָּבָר.

Klarheit, die, טֹהַר, לִבְנָה, *צַחוּת, בְּרִירָה.

Kloaken, die, מוֹצָאוֹת, מַחֲרָאוֹת.

Klotz, der, בּוּל עֵץ.

Kloß, der, s. Erdscholle.

Klopfen, 1) an die Thür דָּפַק. 2) Vom Herzen, s. Pochen. 3) Mit dem Stocke wird Dill geklopft בַּמַּטֶּה יֵחָבֶט קֶצַח.

Klug sein, werden, חָכַם, הֶחְכִּים, שָׂכַל, הִשְׂכִּיל. Einen klug machen הֶחְכִּים, הִשְׂכִּיל, חִכֵּם אֶת. Sich klug dünken הִתְחַכֵּם. Ein kluger Mann חָכָם, מַשְׂכִּיל.

Klugheit, die, חָכְמָה, בִּינָה.

Klumpen, der, גֹּלֶם, *חֹמֶר. Ein Klumpen Erde גּוּשׁ עָפָר. Bringt einen Klumpen Feigen קְחוּ דְּבֶלֶת תְּאֵנָה.

Kluft, die, eines Felsens סְעִיף הַסֶּלַע. Die Klüfte der Felsen, der Erde סְעִיפֵי הַסְּלָעִים, מְחִלּוֹת עָפָר.

Klauben, s. Ausklauben.

Klausner, der, *מִתְבּוֹדֵד.

Klaue, die, eines Löwen כַּף רֶגֶל הָאֲרִי; eines Adlers צִפָּרְנֵי הַנֶּשֶׁר, s. Spalten.

Klüglich handeln, הִשְׂכִּיל לַעֲשׂוֹת.

Klügeln, über Etwas הִשְׂכִּיל יוֹתֵר עַל דָּבָר.

Klima, das, *אַקְלִים.

Klinge, die, eines Schwertes לַהַט, לַהַב, לַהֶבֶת הַחֶרֶב. Ueber die Klinge springen lassen הִכָּה לְפִי חָרֶב.

Klingel, die, פַּעֲמֹן, (gemeiniglich) הַצָּמִיד אֶל הַבַּיִת אוֹ אֶל הַחֶדֶר לִקְרוֹא אֶל הַשּׁוֹעֵר אוֹ אֶל הַמְשָׁרֵת.

Klingeln, an der Thür הָנִיעַ הַפַּעֲמֹן אֲשֶׁר עַל הַפֶּתַח.

Klingen, mir klingen die Ohren תְּצִלֶּנָה אָזְנַי. Die Harfen klangen הָמוּ הַכִּנּוֹרִים; von Soldaten, mit klingendem Spiele ausziehen יָצָא בְּקוֹל תֻּפִּים וַחֲצוֹצְרוֹת.

Klippe, die, שֵׁן־סֶלַע. שֵׁן הַסֶּלַע.

Klirren, die Schwerter klirrten הַחֲרָבוֹת נָתְנוּ קוֹל רַעַשׁ.

Kleid, das, כְּסוּת, בֶּגֶד, שִׂמְלָה, שַׂלְמָה, לְבוּשׁ, מַלְבּוּשׁ, תִּלְבֹּשֶׁת. Kleider שְׂמָלוֹת, שְׂלָמוֹת, לְבוּשִׁים, מַלְבּוּשִׁים. Sein leinenes Kleid מַדּוֹ בַד. Ihre Kleider מַדֵּיהֶם. Der Saum seiner Kleider פִּי מִדּוֹתָיו. Ehrenkleider מַחֲלָצוֹת.

Kleidung, die, eine vollständige, עֵרֶךְ בְּגָדִים.

Kleiden, Nakte, הַלְבֵּשׁ עֲרוּמִים. In Linnen gekleidet לָבוּשׁ הַבַּדִּים; fig. mit Glanz und Herrlichkeit kleidest du dich הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ.

Kleidermotte, die, סָס.

Kleiderkammer, die, die königliche Garderobe, מֶלְתָּחָה.

Klein, er ist, קָטֹן הוּא; sie sind, קְטַנִּים הֵם; eine kleine Stadt עִיר קְטַנָּה, עִיר מִצְעָר. Ein kleines Horn קֶרֶן אַחַת מִצְּעִירָה. Der klein beginnende Tag יוֹם קְטַנּוֹת. Etwas klein machen הַקְטִין אֵת.

Kleinod, das, עֲדִי, חֲלִי, s. Geschmeide, Schmuck, Kostbarkeit.

Kleingläubigen, die, קְטַנֵּי אֱמוּנָה*.

Kleinheit, die, קַטְנוּת*.

Kleinigkeit, die, *דְּבַר קָטֹן.

Kleinlaut, s. Niedergeschlagen.

Kleinlich, ein kleinlicher Mensch אִישׁ הַדָּבֵק בִּדְבָרִים קְטַנִּים.

Kleinmuth, der, רִפְיוֹן יָדַיִם, לֵב חָרֵד.

Kleinmüthig, רְפֵה יָדַיִם. Sei nicht — אַל תִּתְרַפֶּינָה יָדֶיךָ, אַל יִפּוֹל לִבְּךָ.

Kleie, die, סֻבִּין.

Kleben, an Etwas, דָּבַק בְּ, לְ, אֶל.

Kläglich, 1) klägliche Stimmen קוֹל מִסְפְּדִים. נְהִי. 2) Er hat ein klägliches Ende genommen אַחֲרִיתוֹ הָיְתָה מָרָה.

Kläger, der, vor Gericht הַמֵּבִיא הָרִיב אֲשֶׁר לוֹ עִם אִישׁ אֶל הַשֹּׁפֵט. *הַתּוֹבֵעַ חֲבֵרוֹ לַדִּין.

Klettern, auf einen Felsen הִתְאַמֵּץ בְּיָדוֹ וּבְרַגְלָיו לַעֲלוֹת אֶל רֹאשׁ הַסֶּלַע.

Klemme, die; fig. in die Klemme kommen בּוֹא בַּמָּצוֹק. s. Bedrängniß.

Klemmen, er hat sich zwischen der Thür geklemmt נִלְחֲצוּ אֶצְבְּעוֹתָיו בֵּין הַדֶּלֶת וּבֵין הַקִּיר.

Klären, den Wein זַקֵּק יַיִן.

Knabe, der, נַעַר, עֶלֶם. Knaben נְעָרִים, עֲוִילִים. Ein feiler Knabe קָדֵשׁ, plur. קְדֵשִׁים.

Knabenschänder, der, הַשֹּׁכֵב אֶת זָכָר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה.

Knall, der, קוֹל.

Knallen, die Peitsche knallte הַשּׁוֹט נָתַן קוֹלוֹ.

Knapp, s. Enge.

Knappe, der, נַעַר, נֹשֵׂא כֵּלִים.

Knacken, Nüsse, פָּצַע אֱגוֹזִים*.

Knoblauch, der, שׁוּם.

Knochig, ein knochiger Esel חֲמוֹר גָּרֶם.

Knochen, der, עֶצֶם, גֶּרֶם. Die Knochen עֲצָמִים, עֲצָמוֹת, גְּרָמִים.

Knoten, der, 1) einen Knoten auflösen הַתֵּר אֲגֻדָּה, *קֶשֶׁר. 2) Der Flachs hatte Knoten הַפִּשְׁתָּה גִּבְעֹל.

Knospe, die, einer Rose פֶּרַח שׁוֹשָׁן.

Knospen, הוֹצֵא פֶּרַח.

Knopf, der, am Leuchter כַּפְתֹּר הַמְּנוֹרָה, plur. כַּפְתֹּרִים.

Knorpel, der, des Ohres, (nach Einigen) תְּנוּךְ הָאֹזֶן, s. Ohrläppchen.

Knöchel, der, קַרְסֻלִּים, קַרְסֻלַּיִם.

Knurren, der Hund knurrt הַכֶּלֶב יֶהֱמֶה.

Knauser, der, כִּילַי, *קַמְצָן. Knauserei כִּילוּת, קַמְצָנוּת.

Knauf, der, כֹּתֶרֶת, plur. כֹּתָרוֹת. Der Knauf oben darauf הַצֶּפֶת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁוֹ.

Knie, das, בֶּרֶךְ, plur. בִּרְכַּיִם; von Thieren כְּרָעַיִם, s. Beugen.

Kniestück, das, zwei Kniestücke שְׁתֵּי כְרָעַיִם.

Knüttel, der, תּוֹתָח.

Knistern, das, wie das Knistern der Dornen unter dem Topfe כְּקוֹל הַסִּירִים תַּחַת הַסִּיר.

Knieen, כָּרַע, כָּרַע עַל בִּרְכָּיו.

Kniff, der, s. List.

Knüpfen, einen Faden an den andern קָשַׁר חוּט בְּחוּט.

Knicker, der, s. Knauser.

Knirschen, mit den Zähnen חָרַק שִׁנַּיִם, בְּשִׁנַּיִם.

Knäuel, das, er wickelt dich wie ein Knäuel zusammen צָנוֹף יִצְנָפְךָ צְנֵפָה.

Kneten, einen Teig לוּשׁ בָּצֵק.

Knecht, der, עֶבֶד. Der gemeinste Knecht עֶבֶד עֲבָדִים.

Knechtisch, er benimmt sich, דַּרְכּוֹ כְּדֶרֶךְ הָעֲבָדִים.

Knechtschaft, die, עַבְדוּת.

Kebsweib, das, פִּלֶגֶשׁ, פִּילֶגֶשׁ, אִשָּׁה פִּלֶגֶשׁ, plur. פִּלַגְשִׁים.

Kehle, die, גָּרוֹן. Einem das Messer an die Kehle setzen שׂוּם שַׂכִּין בְּלֹעַ אִישׁ.

Kehrbesen, der, מַטְאֲטֵא.

Kehrseite, die, s. Rückseite.

Kehricht, das, wie Kehricht auf den Straßen כַּסּוּחָה בְּקֶרֶב חוּצוֹת.

Kehren, 1) mit dem Besen טֵאטֵא בְּמַטְאֲטֵא. 2) Er kehrte sich nicht an ihre Worte לֹא שָׁת לִבּוֹ לִדְבָרֶיהָ.

Käse, der, גְּבִינָה, חֲרִיצֵי הֶחָלָב, s. Kuhkäse.

Kettchen, Kettlein, das, silberne oder goldene Kettchen, שַׁלְשְׁלָאוֹת שֶׁל כֶּסֶף וְזָהָב. Er schmiedet silberne Kettlein רְתֻקוֹת כֶּסֶף צוֹרֵף, s. Fußkettchen.

Kette, die, 1) für Gefangene. Mache die Kette עֲשֵׂה הָרַתּוֹק. Einen in Ketten legen אָסַר אִישׁ בְּכַבְלֵי בַרְזֶל, בְּזִקִּים. Ihre Großen wurden in Ketten gelegt גְּדוֹלֶיהָ רֻתְּקוּ בַזִּקִּים. Goldene Ketten רְתוּקוֹת, שַׁרְשְׁרוֹת זָהָב. 2) Bei den Webern שְׁתִי.

Ketten, seine Seele ist an die Ihrige gekettet נַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְנַפְשָׁהּ.

Kälte, die, קֹר, קָרָה.

Kelter, die, פּוּרָה; יֶקֶב, plur. יְקָבִים; גַּת, plur. גִּתּוֹת.

Keltern, den Wein דָּרַךְ עֲנָבִים בַּגַּת.

Kelterer, der, דֹּרֵךְ גַּת, יֶקֶב, פּוּרָה.

Kelch, der, כּוֹס, s. Becher.

Kellner, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל בֵּית הַיַּיִן, נַעַר מְשָׁרֵת בְּבֵית הַיַּיִן.

Keller, der, *מַרְתֵּף.

Kämmen, *סָרַק, שָׂרַק. Gekämmte Wolle צֶמֶר שְׂרִיקוֹת.

Kämpfen, לָחַם; mit Jemanden עִם; הִלָּחֵם בְּ; הִפָּתֵל עִם אִישׁ, s. Kampf.

Kennbar, דָּבָר נִכָּר בְּתָאֳרוֹ, אֲשֶׁר יוּכַל כָּל אִישׁ לְהַכִּיר.

Kenntniß, die, דֵּעָה, דַּעַת, מַדָּע.

Kenntnißreich, er ist, מָלֵא דַעַת, מֵבִין מַדָּע הוּא.

Kennen, Jemanden, יָדַע אִישׁ. Sie kennen seinen Weg nicht לֹא הִכִּירוּ דְרָכָיו. Keiner will mich, אֵין לִי מַכִּיר.

Kenner, der, אִישׁ מֵבִין דָּבָר. Einer Sache מֵבִין דָּבָר.

Kessel, der, דּוּד, קַלַּחַת; ein erhitzter אַגְמוֹן.

Käfig, Käfich, der, für Vögel כְּלוּב עוֹף; für wilde Thiere סוּגַר.

Käfer, der, יֶלֶק.

Keck, s. Frech.

Kerben, (בְּעֵץ אוֹ בְאֶבֶן) חָתוֹךְ חָרִיץ, s. Einfärben.

Kärmes, der, תּוֹלָע, תּוֹלַעַת שָׁנִי.

Kern, der, einer Frucht *גַּרְעִין הַפְּרִי. Kerne גַּרְעִינִין. der Weinbeere חַרְצַנִּים.

Kerntruppen, die, אִישׁ בָּחוּר.

Kerze, die, von Unschlitt *נֵר חֵלֶב; von Wachs *נֵר שַׁעֲוָה.

Kerker, der, כֶּלֶא, בּוֹר, s. Gefängniß.

Kerkermeister, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הָאֲסוּרִים.

Kratzen, sich mit einer Scherbe הִתְגָּרֵד בַּחֶרֶשׂ.

Krachen, das Eis krachte הַקֶּרַח נָתַן קוֹל בְּהִבָּקְעוֹ.

Krachen, das, des Donners תְּשֻׁאוֹת הָרַעַם; f. Gekrach.

Krallen, die, eines Raubvogels צִפָּרְנֵי הָעַיִט.

Krambude, die, חֲנוּת הָרֹכֵל*.

Krampf, der, שָׁבָץ. Er hat den Krampf אֲחָזוֹ הַשָּׁבָץ.

Kranich, der, עָגוּר.

Kranz, der, 1) von Blumen עֲטֶרֶת פְּרָחִים. 2) Am Tische זֵר, f. Leiste.

Krank, er ist, חֹלֶה הוּא; er wurde, נֶחֱלָה, חָלָה. Sich krank stellen הִתְחַלָּה.

Krankheit, die, חֳלִי, מַחֲלָה, מַחֲלֶה; eine gefährliche חֳלִי רָע, מַחֲלָה אֲנוּשָׁה. Krankheiten חֳלָיִם, מַחֲלֻיִים, תַּחֲלֻאִים.

Krankenbesuch, der, בִּקּוּר חוֹלִים*.

Krankenbett, das, עֶרֶשׂ דְּוַי.

Krankenhaus, das, בֵּית הַחוֹלִים*.

Krankenwärter, der, סֹכֵן הַחוֹלִים.

Kraft, die, כֹּחַ, חַיִל, אֱיָל, אֱיָלוּת, אוֹן. Mit deiner ganzen Kraft בְּכָל מְאֹדֶךָ. Mit allen meinen Kräften בְּכָל כֹּחִי. Kräfte haben, Etwas zu thun עָצַר כֹּחַ לַעֲשׂוֹת.

Kraftlos fliehen, נוּס בְּלֹא כֹחַ. Der Kraftlose אֵין אוֹנִים, אֵין כֹּחַ.

Chronik, die, דִּבְרֵי הַיָּמִים.

Krone, die, עֲטָרָה, כֶּתֶר, נֵזֶר. Thrus, die Kronen vertheilte צֹר הַמַּעֲטִירָה.

Kronprinz, der, הַיֹּשֵׁב עַל כִּסֵּא אָבִיו אַחֲרָיו.

Kropf, der, der Vögel, מֻרְאָה.

Kropfgans, f. Pelikan.

Krokodill, das, לִוְיָתָן; das egyptische, הַתַּנִּין אֲשֶׁר בִּיאֹר מִצְרַיִם.

Kröte, die, צָב.

Krönung, die, bei seiner, בְּיוֹם הִמָּשְׁחוֹ לְמֶלֶךְ.

Krönen, 1) Jemanden zum König נָתַן הַנֵּזֶר עַל (ראשׁ) אִישׁ. שׂוּם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁ אִישׁ. מָשַׁח אִישׁ לְמֶלֶךְ עַל הָעָם. 2) Mit Herrlichkeit und Würde kröntest du ihn כָּבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ. Die Klugen krönen sich mit Einsicht עֲרוּמִים יַכְתִּירוּ דָעַת.

Krug, der, כַּד, plur. כַּדִּים; צַפַּחַת, פַּךְ. Sie zerschlagen ihre Krüge נִבְלֵיהֶם יְנַפֵּצוּ.

Krumm, עִקֵּשׁ. Ihre Wege sind — אָרְחֹתֵיהֶם עִקְּשִׁים. Krumme Wege אֳרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת. Einer, der krumme Weg geht נְלוֹז דְּרָכָיו, מְעַקֵּשׁ דְּרָכָיו. Das Gerade machen sie krumm הַיְשָׁרָה יְעַקֵּשׁוּ. Das Krumme kann nicht gerade werden מְעֻוָּת לֹא יוּכַל לִתְקֹן.

Krauses Haar, שֵׂעָר מְסֻלְסָל*.

Kraut, das, יֶרֶק, עֵשֶׂב. Die Kräuter auf den Bergen עִשְּׂבוֹת הָרִים. Kräuter auflesen, לָקַט אוֹרוֹת. Bittere Kräuter מְרֹרִים.

Krieg, der, מִלְחָמָה. Krieg mit Jemanden führen עָשָׂה מִלְחָמָה עִם, אֶת אִישׁ; הִתְגָּרָה מִלְחָמָה בְּאִישׁ; in den Krieg ziehen יָצָא לַצָּבָא.

Kriegsgeschrei, das, קוֹל, תְּרוּעַת מִלְחָמָה.

Kriegsheer, das, צָבָא, צְבָא מִלְחָמָה; חַיִל, plur. חֲיָלִים.

Kriegsleute, die, אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Kriegskundig, לְמוּד מִלְחָמָה.

Krieger, אִישׁ, עֹשֵׂה מִלְחָמָה.

Kriegerisch, 1) f. Ansehen, das. 2) Kriegerische Völker עַמִּים אֹהֲבֵי מִלְחָמָה.

Krisolit, der, ein Edelstein תַּרְשִׁישׁ.

Kritik, die, בְּחִינָה, בִּקֹּרֶת*.

Kritzeln, auf Etwas, תָּוָה עַל.

Kriechen, רָמַשׂ, זָחַל. Ein kriechendes Thier רֶמֶשׂ.

Krümmen, 1) Etwas, עִקֵּשׁ, עִוֵּת אֶת. Er krümmte den Mann beim Gericht (d. h. er urtheilt über ihn nicht nach den gesetzlichen Vorschriften) עַוֵּת אָדָם בְּרִיבוֹ. 2) Sich krümmen, (vor Schmerz) כָּרַע. Zwischen ihren Füßen krümmte er sich בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע.

Christ, der, נוֹצְרִי*.

Christall, der, בְּדֹלַח; nach Andern גָּבִישׁ, זְכוּכִית.

Christenthum, das, דַּת הַנּוֹצְרִים*.

Krippe, die, אֵבוּס.

Krüppel, der, אִישׁ מֻכֶּה בְּכָל בַּדָּיו, אִישׁ אִטֵּר בַּדָּיו, f. Lähmen.

Krücke, die, פֶּלֶךְ. Die an Krücken gehen הֹלְכֵי פֶלֶךְ.

Kreide, die, נֶתֶר*.

Kreis, der, 1) der Erde חוּג הָאָרֶץ. 2) Bezirk פֶּלֶךְ. Der Kreis des Jordans כִּכַּר הַיַּרְדֵּן. 3) Im Kreise der Fröhlichen בְּסוֹד מְשַׂחֲקִים.

Kreislauf, der, s. Umlauf.

Kräuseln, die Haare סַלְסֵל שְׂעַר הָרֹאשׁ*.

Kreisen, die Feste kreisen חַגִּים יִנְקֹפוּ.

Kreißen, die Gebärende kreißt תָּחִיל הַיֹּלֵדֶת. Eine Stimme, wie die, einer Kreißenden קוֹל כְּחוֹלָה.

Kreißstuhl, der, אָבְנָיִם.

Kreuz, das, צְלוּב, צְלִיבָא*.

Kreatur, die, s. Geschöpf.

Krebs, der, סַרְטָן*.

Kredit, der, s. Borg.

Krähe, die, עֹרֵב.

Krähen, der Hahn kräht הַתַּרְנְגוֹל קֹרֵא*.

Krätzig, er ist, יֵשׁ בּוֹ גָּרָב, חֶרֶס.

Krätze, die, גָּרָב, חֶרֶס.

Krächzen, die jungen Raben, welche krächzen בְּנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ.

Krächzen, das, der Raben קוֹל הָעֹרְבִים הַקֹּרְאִים.

Krällen, von Katzen מָחֹץ בְּצִפָּרְנָיו.

Krämer, der, רֹכֵל, *חֶנְוָנִי.

Krämerin, die, רֹכֶלֶת.

Kränzen, s. Bekränzen.

Kränkung, die, כַּעַס. Einem Kränkungen verursachen הַכְעֵס אִישׁ כְּעָסִים.

Kränklich, דָּוֶה.

Kränken, Jemanden, כַּעֵס, הַכְעֵס אִישׁ. Sich wegen Etwas הֵעָצֵב, הִתְעַצֵּב אֶל, עַל.

Kräftige Männer, אַנְשֵׁי כֹחַ. Kräftige Worte דְּבָרִים נִמְרָצִים.

Kräftigen, der Himmel kräftige dich יִתֶּן לְךָ אֱלֹהִים כֹּחַ, יְחַזֶּקְךָ אֱלֹהִים.

R ר

Rabatt, der, גֵּרָעוֹן מִמְּחִיר*.

Rabbinat, das, רַבָּנוּת*.

Rabbine, Rabbiner, der, רַבִּי*, רַב, plur. רַבָּנִים.

Unsere Rabbinen רַבּוֹתֵינוּ.

Rabe, der, עֹרֵב, plur. עֹרְבִים.

Rabeneltern, die, אָבוֹת הַמַּקְשִׁיחִים כָּעֹרְבִים אֶת בְּנֵיהֶם.

Rabenschwarz, ihre Locken sind קְוֻצּוֹתֶיהָ שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב.

Rad, das, אוֹפָן, גַּלְגַּל. Räder אוֹפַנִּים, גַּלְגַּלִּים.

Radikalbuchstaben, die, אוֹתִיּוֹת שָׁרְשִׁיּוֹת*.

Radiren, einen Buchstaben גָּרֵד אוֹת לִמְחָקָהּ*.

Radfelgen, die, גַּבֵּי הָאוֹפָן.

Radspeichen, die, חִשֻּׁקֵי הָאוֹפָן.

Rahm, der, von Rindern חֶמְאַת בָּקָר.

Rahmen, der, eines Gemäldes מִסְגֶּרֶת הַצִּיּוּר*.

Rasiren, s. Barbieren.

Rasen, הוֹלֵל, מִתְהוֹלֵל.

Raserei, die, הוֹלֵלוֹת.

Rath, der, 1) den man gibt עֵצָה. Gebt Rath תְּנוּ הָבוּ לָכֶם עֵצָה. 2) Der königliche Rath יוֹעֵץ הַמֶּלֶךְ. Räthe יוֹעֲצִים. 3) Der hohe Rath zu Jerusalem בֵּית דִּין הַגָּדוֹל בִּירוּשָׁלַיִם*, s. Sinedrium.

Rathgeber, der, יוֹעֵץ. Meine — אַנְשֵׁי עֲצָתִי.

Rathhaus, das, בֵּית מוֹשַׁב יוֹעֲצֵי הָעִיר.

Rathsam, es ist nicht, s. Unrathsam.

Rathsherr, der, יוֹעֵץ.

Rathsversammlung, die, סוֹד יוֹעֲצֵי הָעִיר.

Rathen, Einem יָעֹץ אִישׁ, יָעֹץ עֵצָה אֶת אִישׁ. Laß dir rathen שְׁמַע עֲצָתִי, לַעֲצָתִי.

Rathschlag, der, עֵצָה, מוֹעֵצָה. Rathschläge עֵצוֹת, מוֹעֵצוֹת.

Ratte, die, עַכְבָּר גָּדוֹל.

Ratifiziren, s. Bestätigen.

Rachgierig, er ist, מִתְנַקֵּם הוּא.

Rachsüchtig, er ist, רוּחַ נְקָמַת בְּקִרְבּוֹ, s. Rachgierig.

Rache, die, נָקָם, נְקָמָה. Rache nehmen, üben לָקַחַת נָקָם, עָשָׂה נְקָמָה. Seine Rache Jemanden treffen lassen נָתַן נִקְמָתוֹ בְּאִישׁ.

Rachen, der, eines Ungeheuers פִּי תַנִּין, s. Aufsperren. Ein offenes Grab ist ihr Rachen קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם.

Racheschwert, das, חֶרֶב נְקָמֶת.

Rang, der, Fürsten vom ersten, vom höchsten Range הַשָּׂרִים הָרִאשֹׁנִים, הַשָּׂרִים הַיֹּשְׁבִים רִאשֹׁנָה בַּמַּלְכוּת. Priester vom zweiten Range כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנֶה.

Rand, der, eines Bechers שְׂפַת הַכּוֹס; eines Tisches זֵר הַשֻּׁלְחָן; eines Buches גִּלְיוֹן הַסֵּפֶר*.

Ranzige Butter, חֶמְאָה רָעַת הַטַּעַם.

Ranzen, der, יַלְקוּט, שַׂק.

Ranke, die, plur. die Ranken נְטִישׁוֹת, שְׁלֻחוֹת; am Weinstocke, שָׂרִיגִים, זַלְזַלִּים. Ranken eines wilden Weinstockes סוּרֵי הַגֶּפֶן נָכְרִיָּה.

Rast, die, s. Ruhe.

Rastlos, בְּלִי חָשָׂךְ.

Rasten, נוּחַ, שָׁקַט, s. Ruhen.

Rasseln, die Wagen rasseln auf den Straßen הָרֶכֶב יִשְׁתַּקְשְׁקוּן בָּרְחוֹבוֹת.

Rasseln, das, der Räder קוֹל רַעַשׁ אוֹפַנִּים, הֲמוֹן גַּלְגַּלִּים.

Raspel, die, שׁוּפִינָא*.

Raspelspäne, die, נְסֹרֶת*.

Raffen, s. Wegraffen, Zusammenraffen.

Rappe, der, סוּס שָׁחֹר.

Rappeln, es rappelt bei ihm im Kopfe מְשֻׁתַּגֵּעַ הוּא.

Rar, s. Selten.

Rasch, s. Schnell.

Rogner, der, דָּגָה.

Rogen, der, בֵּיצֵי דָגִים.

Roh, 1) rohes Fleisch בָּשָׂר חַי. 2) Ein roher Mensch בַּעַר, בּוּר*.

Rohheit, die, im Betragen בּוּרוּת*.

Rohr, das, 1) das Gewächs קָנֶה, plur. die Rohre קָנִים. 2) Röhre צִנּוֹר.

Rosinen, die, עֲנָבִים יְבֵשִׁים, צִמּוּקִים.

Rose, die, שׁוֹשַׁנָּה, שׁוּשַׁן. Rosen שׁוֹשַׁנִּים.

Roth sein, הָאָדַם. Das Kleid ist, הַלְּבוּשׁ אָדֹם. Ein Mann in rothen Kleidern אִישׁ חֲמוּץ בְּגָדִים. Eine rothe Kuh פָּרָה אֲדֻמָּה. Rothe Pferde סוּסִים אֲדֻמִּים. Leute, die rothe Augen vom Weintrinken haben חַכְלִילֵי עֵינַיִם מִיָּיִן. Er wurde roth vor Scham חָפְרוּ פָנָיו, s. Erröthen.

Roth, das, אָדֹם, מַרְאֶה אֲדַמְדָּם, s. Röthe.

Rothgefärbt, מְאָדָּם. Rothgefärbte Felle עֹרוֹת מְאָדָּמִים.

Rothhaarig, אַדְמוֹנִי.

Rotte, die, der Missethäter חֶבֶר פּוֹשְׁעִים, חֲבוּר חַטָּאִים; Korach's עֲדַת קֹרַח; von Dieben, s. Bande.

Rotz, der, לֵחוּת הָאַף*.

Rolle, die, 1) eines Buches מְגִלָּה, מְגִלַּת סֵפֶר. 2) zum Glätten מַעֲגִילָה*.

Rollen, 1) neut. in den Straßen rollen die Wagen בַּחוּצוֹת יִתְהוֹלְלוּ הָרֶכֶב. Ein rollender Wagen מֶרְכָּבָה מְרַקֵּדָה. 2) Einen Stein — גֹּלל אֶבֶן. Sich — הִתְגּוֹלֵל, הִתְגַּלְגֵּל. s. Zusammenrollen.

Roß, das, סוּס. das Stampfen seiner Rosse דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו.

Rost, der, an Metallen חֶלְאָה, חֲלוּדָה*.

Rostig, es ist יֵשׁ בּוֹ חֶלְאָה.

Rosten, הֶחֱלִיד*. Gold rostet nicht הַחֶלְאָה לֹא תִדְבַּק בַּזָּהָב.

Rock, der, בֶּגֶד, כְּתֹנֶת.

Rocken, der, zum Spinnen כִּישׁוֹר.

Rocken, der, das Korn דָּגָן.

Röhrwasser, das, in einer Stadt מַיִם נֹזְלִים בְּצִנּוֹרִים אֶל הָעִיר.

Röhre, die, צִנּוֹר, plur. צִנּוֹרִים. Die goldenen Röhren (am Leuchter) צַנְתְּרוֹת הַזָּהָב.

Rehren, das, der Hirsche קוֹל אַיָּלִים הַגָּדוֹל.

Röthlich, אֲדַמְדָּם, (weibl.) אֲדַמְדֶּמֶת plur. אֲדַמְדַּמּוֹת. Der Wein ist — יִתְאַדֵּם הַיַּיִן.

Röthe, die, אַדְמִימוּת*; der Augen חַכְלִילוּת עֵינַיִם.

Röthel, der, mit Röthel zeichnen תָּאַר בַּשָּׂרֶד.

Rötheln, הִתְאַדֵּם, s. Röthlich.

Röthen, sich, roth werden אָדַם.

Röther, ihr Ansehen war röther als Korallen אָדְמוּ עֶצֶם מִפְּנִינִים.

Rösten, Etwas קָלָה אֶת. Geröstetes קָלִי.

Ruin, der, das ist sein וְזֹאת תְּאַבְּדֵהוּ; von Staaten, s. Verfall, Untergang.

Ruine, die, חָרְבָּה, מַפָּלָה, מַפֵּלָה. Ruinen חֳרָבוֹת גַּלִּים, עִיִּים.

Ruiniren, Etwas אִבֵּד, כִּלָּה, הִשְׁחִית דָּבָר.

Rubin, der, נֹפֶךְ, כַּדְכֹּד, (nach Einigen) אֹדֶם, s. Karfunkel.

Rubrik, die, s. Abtheilung.

Ruder, das, שַׁיִט, מָשׁוֹט. Alle, die das Ruder führen כֹּל תֹּפְשֵׂי מָשׁוֹט.

Ruderknechte, die, שָׁטִים.

Rudern, חָתַר, s. Zurudern.

Ruhig sei, הַשְׁקֵט. Die Stadt war שָׁקְטָה הָעִיר. Ruhig im Bette liegen דֹּמֵם עַל מִשְׁכָּבוֹ. Ihr aber sollt ruhig bleiben וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן. Sie verhielten sich ruhig die ganze Nacht הִתְחָרְשׁוּ כָּל הַלַּיְלָה. Die Ruhigen im Lande רִגְעֵי אֶרֶץ. Ein ruhiges Gemüth erhält den Leib חַיֵּי בְשָׂרִים לֵב מַרְפֵּא.

Ruhm, der, תְּהִלָּה, מַהֲלָל. Du wirst dir keinen Ruhm erwerben auf dem Wege, den du gehst לֹא תִהְיֶה תִּפְאַרְתְּךָ עַל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אַתָּה הֹלֵךְ. Wer dem Ruhm nachläuft, dem fliehet derselbe כָּל הָרוֹדֵף אַחַר הַכָּבוֹד, הַכָּבוֹד בּוֹרֵחַ מִמֶּנּוּ (Sprüche der Väter).

Ruhmsüchtig sein, רָדַף אַחֲרֵי הַתְּהִלָּה.

Ruhmvoll, מְהֻלָּל. Dein ruhmvoller Name שֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ.

Ruhmredig, er ist, פִּיו יְהַלְלוֹ עַד מְאֹד.

Ruhe, die, מְנוּחָה, מַרְגּוֹעַ, מַרְגֵּעָה. Sie fanden keine — לֹא מָצְאוּ מָנוֹחַ. Einem Müden Ruhe gönnen הָנִיחַ לְעָיֵף. Er wird euch Ruhe verschaffen יִתֵּן לָכֶם מְנוּחָה, יָנִיחַ לָכֶם. Wie sie Ruhe hatten, thaten sie wieder Böses כְּנוֹחַ לָהֶם יָשׁוּבוּ לַעֲשׂוֹת רָע. Durch Stille und Ruhe בְּשׁוּבָה וָנַחַת. Durch Ruhe und Vertrauen בְּהַשְׁקֵט וּבְבִטְחָה. Ich werde Israel Ruhe verschaffen אֶתֵּן שֶׁקֶט עַל (אֶל) יִשְׂרָאֵל. Trockenes Brod und Ruhe dabei פַּת חֲרֵבָה וְשַׁלְוָה בָהּ. Lasset ihm keine Ruhe אַל תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ. Ich habe Nachts keine Ruhe לַיְלָה לֹא דוּמִיָּה לִי. Laß mich in Ruhe mit deinen Reden הַחֲרֵשׁ מִמֶּנִּי.

Ruheort, der, um ihnen zu erspähen einen — לָתוּר לָהֶם מְנוּחָה.

Ruhetag, der, יוֹם נוֹחַ; als Feiertag שַׁבָּת, plur. שַׁבָּתוֹת.

Ruhen, 1) ausruhen נוּחַ, שָׁקַט, הִרְגִּיעַ; von einer Arbeit שָׁבַת מִמְּלַאכְתּוֹ. Und die Müllerinnen ruhen וּבָטְלוּ הַטֹּחֲנוֹת. Mein Inneres ruhet nicht מֵעַי לֹא דָמוּ. Nie ruhe dein Augapfel אַל תִּדֹּם בַּת עֵינֵךְ. 2) Die Wolke ruhte darauf שָׁכַן עָלָיו הֶעָנָן. Die im Grabe ruhen שֹׁכְבֵי קֶבֶר, שֹׁכְנֵי עָפָר. Die an deinem Busen ruht שֹׁכֶבֶת חֵיקֶךָ; (fig.) der Zorn ruht in der Brust der Thoren כַּעַס בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ.

Ruheplatz, s. Ruheort.

Ruhestörer, die, in einem Staate שׁוֹנִים.

Ruhestunde, die, עֵת נוֹחַ.

Ruhestätte, die, die Taube fand keine לֹא מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוֹחַ.

Ruhr, die, *שִׁלְשֵׁל דָּם.

Ruthe, die, שֵׁבֶט. Die männliche Ruthe זַכְרוּת, גִּיד הַמּוֹלִיד.

Ruchbar, es wurde, נוֹדַע הַדָּבָר.

Ruchlos handeln, חָנֵף, עָשָׂה חֹנֶף. Ein ruchloser Mensch חָנֵף, plur. חֲנֵפִים. Daß nicht herrsche ein ruchloser Mensch מִמְּלֹךְ אָדָם חָנֵף. Er hat ein ruchloses Herz חֲנֵף לֵב הוּא, plur. חַנְפֵי לֵב.

Ruchlosigkeit, die, חֹנֶף, חֲנֻפָּה, רִשְׁעָה.

Rumor, der, s. Lärm.

Rumpf, der, גְּוִיָּה.

Rund, der Tisch ist, הַשֻּׁלְחָן עָגֹל, (weibl.) עֲגֻלָּה, plur. עֲגֻלּוֹת, עֲגֻלִּים. Dein Nabel eine runde Schale שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר.

Rund, das, עִגּוּל, עֹגֶל*.

Runzel, die, קֶמֶט*, plur. קְמָטִים.

Runzeln, das, קִמּוּט*.

Ruß, der, eines Ofens פִּיחַ הַתַּנּוּר.

Rußig, sein Gesicht ist, יֵשׁ פִּיחַ בְּפָנָיו.

Ruf, der, ein guter, schlechter — שֵׁם טוֹב, שֵׁם רָע. Sie hat einen schlechten Ruf טְמֵאַת הַשֵּׁם הִיא, s. Uebel.

Rufen, Jemanden קָרָא לְאִישׁ, אֶל אִישׁ. Laut rufen קָרָא בְקוֹל גָּדוֹל.

Rufen, das, קוֹל הַקֹּרֵא. Der Rufer im Streit הַקֹּרֵא בִשְׂדֵה הַמִּלְחָמָה.

Rupfen, s. Ausrupfen.

Raub, der, das Geraubte גָּזֵל, גָּזֵל, גְּזֵלָה; der wilden Thiere טֶרֶף; (fig.) ein Raub der Flammen werden הָיָה לִשְׂרֵפָה, הָיָה מַאֲכֹלֶת אֵשׁ.

Raubthier, das, חַיְתוֹ טֶרֶף, חַיָּה טֹרֶפֶת טֶרֶף, חַיָּה, חַיָּה רָעָה.

Rauben, Geld, גָּזַל כֶּסֶף; ein Weib חָטַף אִשָּׁה. Der Wolf hat ein Schaf geraubt הַזְּאֵב נָשָׂא שֶׂה מֵהָעֵדֶר. Er raubt ihren Räubern das Leben וְקָבַע אֶת קֹבְעֵיהֶם נָפֶשׁ. Du hast mir das Herz geraubt לִבַּבְתִּנִי.

Raubvogel, der, עוֹף דּוֹרֵס; z. B. נֶשֶׁר, פֶּרֶס, עָזְנִיָּה, עַיִט הָרִים, עַיִט, u. dgl.

Rauh, 1) eine rauhe Gegend אֶרֶץ לֹא זְרוּעָה, אֶרֶץ לֹא דֶרֶךְ. Ein rauher Weg דֶּרֶךְ עָקֹב, דֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵשׁ בּוֹ מִכְשׁוֹל. 2) Er hat eine rauhe Haut חִדּוּדִים בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ. 3) Rauhe Worte קָשׁוֹת.

Rauch, behaart, שָׂעִיר.

Rauch, der, עָשָׁן, קִיטוֹר; eines Ofens עֲשַׁן הַכִּבְשָׁן.

Rauchaltar, der, מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת.

Rauchwerk, das, Räucherwerk קְטֹרֶת. 2) Pelzwerk מַעֲשֵׂה עוֹרוֹת שְׂעִירוֹת.

Rauchwolke, die, מַשְׂאַת הֶעָשָׁן.

Rauchsäule, die, עַמּוּד עָשָׁן. Rauchsäulen תִּמְרוֹת עָשָׁן.

Rauchen, עָשַׁן. Der Ofen raucht הַתַּנּוּר עָשֵׁן. Rauchende Feuerbränder אוּדִים עֲשֵׁנִים.

Rauchfang, der, אֲרֻבָּה אֲשֶׁר מִמֶּנָּה יֵצֵא הֶעָשָׁן.

Rauchfangkehrer, der, הָאִישׁ הַמְטַאֲטֵא אֶת פִּיהַ הַתַּנּוּר.

Rauchpfanne, die, מִקְטֶרֶת.

Raum, der, ein enger מָקוֹם צַר. Ein freier, weiter מֶרְחָב. Lasset einen Raum zwischen Heerde und Heerde שִׂימוּ רֶוַח בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר. Sie hatten keinen Raum zu fliehen לֹא הָיָה בָהֶם יָדַיִם לָנוּס.

Raunen, s. Flüstern.

Raufen, die Haare aus dem Kopfe, s. Ausraufen. Ich raufte sie וָאֶמְרְטֵם.

Raupe, die, (nach Einigen) חָסִיל; (nach Andern) גָּזָם.

Rausch, der, שִׁכָּרוֹן. Einen bekommen שָׁכַר. Sich einen trinken שָׁתָה לְשִׁכָּרוֹן. Sie hat einen Rausch שִׁכֹּרָה הִיא.

Rauschen, seine Frucht rauscht wie der Libanon יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ. Die Ströme, die Bäume werden — נְהָרוֹת, עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ כָף. Das Laub der Bäume rauscht עֲלֵי הָעֵצִים יִתְּנוּ קוֹלָם.

Rauschen, das, ihrer Flügel קוֹל כַּנְפֵיהֶם. Das Rauschen eines verwehten Blattes קוֹל עָלֶה נִדָּף.

Ribbe, die, צֵלָע, plur. צְלָעוֹת.

Rübe, die, כְּרוּב*.

Rüge, die, תּוֹכַחַת, s. Tadel.

Riegel, der, בְּרִיחַ, מַנְעוּל, מִנְעָל. Die Riegel בְּרִיחִים מַנְעָלִים.

Rügen, ein Vergehen הִזְכִּיר עָוֹן.

Rühmlich, ein rühmlich bekannter Mann אִישׁ אֲשֶׁר שְׁמוֹ נוֹדָע וּמְהֻלָּל. Rühmliche Thaten מַעֲשֵׂי תְהִלָּה, מַעֲשִׂים הַמְהֻלָּלִים עֹשֵׂיהֶם.

Rühmen, Jemanden הַלֵּל אִישׁ, סַפֵּר, הַגֵּד, הַזְכֵּר תְּהִלַּת אִישׁ. Sich rühmen הִתְאַמֵּר. Sich gegen Einen, הִתְפָּאֵר עַל אִישׁ. Sich einer Sache, הִתְהַלֵּל בְּ, הִשְׁתַּבֵּחַ בְּ.

Rühmen, das, (nach Einigen) מַהֲלָל.

Rühmenswürdig, er ist, לוֹ נָאוָה תְהִלָּה.

Rührung, die, seine — הֲמוֹן מֵעָיו.

Rühren, 1) ich kann weder Hand noch Fuß לֹא אוּכַל לְהָנִיעַ יָדַי וְרַגְלַי. Ich kann mich nicht — לֹא אוּכַל לָזוּעַ. 2) Er wurde von ihren Thränen gerührt נִכְמְרוּ נִחוּמָיו בִּרְאוֹתוֹ דִמְעוֹתֶיהָ. Einem das Herz — עוֹרֵר רַחֲמֵי אִישׁ. Mein Bitten rührte nicht sein Herz לֹא נִנְעָה תְחִנָּתִי בְּלִבּוֹ. 3) Er ist vom Blitze gerührt worden נָגַע בּוֹ הַבָּרָק וּמֵת. 4) Rührt das Saitenspiel נַגְּנוּ נְגִינוֹת. 5) Zwei Dinge unter einander — בָּלַל דָּבָר בְּדָבָר, s. Einrühren.

Riese, der, אִישׁ גְּבַהּ מְאֹד בְּקוֹמָתוֹ. Riesen נְפִילִים.

Rieseln, das sanft rieselnde Wasser הַמַּיִם הַהוֹלְכִים לְאַט.

Rieth, Ried, das, Schilf אָחוּ.

Ritt, der, einen Ritt machen, s. Reiten.

Rütteln, ich rüttele das Haus Israel, wie man in

einem Siebe rüttelt וַהֲנִיעוֹתִי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוֹעַ בַּכְּבָרָה.

Ritz, der, in einem Felsen נִקְרַת הַצּוּר, s. Riß.

Ritzen, sich an einem eisernen Nagel הִתְגֹּדֵד בְּיָתֵד בַּרְזֶל.

Richtung, die, eine geben כּוֹנֵן. s. Richten.

Richtig, ein richtiges Gewicht אֶבֶן שְׁלֵמָה. Eine richtige Wage מֹאזְנֵי צֶדֶק, מִשְׁפָּט. 2) Eine richtige Antwort תְּשׁוּבָה נְכוֹנָה. Richtig sprechen *דַּבֵּר כְּפִי מִשְׁפַּט הַלָּשׁוֹן. Richtige Ansichten מַחֲשָׁבוֹת נְכוֹחוֹת וּצְדוּקוֹת.

Richtigkeit, die, seiner Worte יֹשֶׁר (*אֲמִתִּית) אֲמָרָיו. Eine Sache in Richtigkeit bringen הַשְׁלֵם דָּבָר.

Richten, 1) er spannt seinen Bogen und richtet ihn קַשְׁתּוֹ דָרַךְ וַיְכוֹנְנֶהָ. Du richtest dein Geschoß auf ihr Angesicht בְּמֵיתָרֶיךָ תְּכוֹנֵן עַל פְּנֵיהֶם. Die Augen auf Etwas — שׁוּת עֵינָיו בְּ, שׂוּם עֵינָיו עַל דָּבָר. Das Herz auf Gott הָכֵן לִבּוֹ אֶל אֱלֹהִים. Worte an Jemanden עָרַךְ מִלִּים אֶל אִישׁ. Sich nach Jemanden, עָשָׂה כְּמַעֲשֵׂי אִישׁ, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ אִישׁ. 2) Er richtet die Welt nach Gerechtigkeit יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק. Er richtet die Völker יָדִין עַמִּים. 3) Etwas zu Grunde richten אַבֵּד, כַּלֵּה דָבָר.

Richter, der, שֹׁפֵט, דַּיָּן (nach Einigen auch) אֱלֹהִים. Die Richter שֹׁפְטִים, פְּלִילִים. Denn Gott ist Richter כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט.

Richterstuhl, der, כִּסֵּא דִין. Richterstühle כִּסְאוֹת לְמִשְׁפָּט.

Richtplatz, der, מְקוֹם הַמַּטְבֵּחַ, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יוּמְתוּ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם מִשְׁפַּט מָוֶת.

Richtschnur, die, קַו, קָו, אֲנָךְ.

Riechen, 1) Etwas הֵרִיחַ אֶת, בְּ. Sie riechen nicht לֹא יְרִיחוּן. 2) Die Blumen riechen הַפְּרָחִים יִתְּנוּ רֵיחַ. Das Fleisch riecht הַבָּשָׂר יִתֵּן רֵיחַ רָע, s. Stinken.

Riechfläschchen, die, צְלוֹחִית בֹּשֶׂם, (nach Einigen) בָּתֵּי הַנֶּפֶשׁ.

Riemen, der, *רְצוּעָה, s. Schuhriemen.

Riemer, der, עֹשֵׂה מְלֶאכֶת עוֹר, *רַצְעָן.

Rümpfen, das Maul הַפְטֵר בְּשָׂפָה, קַמֵּט שְׂפָתַיִם; die Nase *קַמֵּט אַפּוֹ.

Ring, der, 1) am Finger טַבַּעַת, plur. טַבָּעוֹת. Schnüre von Purpur in silbernen Ringen חַבְלֵי אַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף, s. Nasenring, Ohrring. 2) Für wilde Thiere חוֹחַ, חָח. Ich lege dir einen Ring an die Nase וְשַׂמְתִּי חַחִי בְּאַפֶּךָ.

Ringmauer, die, הַחוֹמָה הַמַּקֶּפֶת הָעִיר, הַחוֹמָה אֲשֶׁר סָבִיב לָעִיר.

Ringsherum, סָבִיב סָבִיב.

Ringen, mit Jemanden הֵאָבֵק עִם אִישׁ. Er rang mit einem göttlichen Wesen שָׂרָה אֶת אֱלֹהִים. Vor Angst die Hände ringen חָבֹק וּפָרֵשׂ יָדָיו מִפַּחַד, s. Falten.

Ringfinger, der, אֶצְבַּע הַטַּבַּעַת (ר"ל הָאֶצְבַּע אֲשֶׁר עָלָיו יִתְּנוּ טַבָּעוֹת).

Rind, das, בָּקָר plur. בְּקָרִים. Fünf Rinder חֲמִשָּׁה בָקָר. Rindvieh (figürl. in der gemeinen Redensart) אִישׁ בַּעַר וְסָכָל, נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמָה.

Rinde, die, 1) an Bäumen *קְלִיפַּת הָעֵצִים, s. Abschälen. 2) Am Brode *קְרוּם הַלֶּחֶם.

Rinderbraten, der, (nach Einigen) אֶשְׁפָּר.

Rinderhirt, der, בּוֹקֵר.

Rinderstall, der, רֶפֶת, plur. רְפָתִים.

Rindvieh, das, בָּקָר. Zwanzig Stück, עֶשְׂרִים בָּקָר

Rinne, die, צִנּוֹר, *מַרְזֵב.

Rinnen, נָזַל, s. Fließen. In einem fort rinnen טֹרֵד s. Dachtraufe.

Rüstung, die, נֶשֶׁק, נֵשֶׁק. Vom Krokodill: die Schönheit seiner Rüstung (nach Einigen) חִין עֶרְכּוֹ.

Rüstig, 1) ein junger rüstiger Mann נַעַר בֶּן חָיִל. 2) Hurtig. Ein Mann, der rüstig ist in seinem Geschäfte אִישׁ מָהִיר בִּמְלַאכְתּוֹ.

Rüsten, sich, הִתְאַזֵּר, הֵחָלֵץ. Die Gerüsteten הֶחָלוּץ, הֲלוּצִים. Gerüstete, mit Bogen und Schild נֹשְׁקֵי קֶשֶׁת וּמָגֵן.

Rüstkammer, die, בֵּית הַנֶּשֶׁק.

Riß, der, in einer Mauer פֶּרֶץ, plur. פְּרָצִים, פְּרָצוֹת. Der Riß des Hauses בֶּדֶק הַבַּיִת, s. Ausbessern. Die Risse der Stadt Davids בְּקִיעֵי עִיר דָּוִד. Vor dem Risse stehen עָמֹד בַּפֶּרֶץ; (fig.) er machte

einen Riß in dem Volke פָּרַץ פֶּרֶץ בָּעָם. Der Riß in einem Felsen נִקְרַת הַצּוּר; in einem Kleide קֶרַע הַבֶּגֶד*.

Rissige Mauern, חוֹמוֹת אֲשֶׁר בָּהֶן פְּרָצִים, בְּקִיעִים. Rissige Zisternen בֹּארוֹת נִשְׁבָּרִים.

Rüssel, der, eines Schweines אַף חֲזִיר.

Rippe, die, s. Ribbe.

Rückgängig, der Kauf ist rückgängig geworden שָׁבוּ מִדִּבְרֵיהֶם עַל אוֹדוֹת הַמִּקְנָה.

Rückgrath, der, עָצֶה.

Rückhalt, der, sprich ohne דַּבֵּר וְאַל תְּכַחֵד מִמֶּנִּי דָבָר.

Rückweg, der, auf meinem Rückwege kehrte ich bei ihm ein סַרְתִּי אֵלָיו בְּשׁוּבִי אֶל בֵּיתִי.

Rückwärts gehen, הָלַךְ אָחוֹר, אֲחֹרַנִּית.

Rücksicht nehmen, auf Jemanden bei Etwas נָשָׂא פְּנֵי אִישׁ בַּדָּבָר. In Rücksicht auf Etwas, s. Wegen (Vorwort).

Rückseite, die, eines Hauses אַחֲרֵי הַבַּיִת. Die Rückseite des Briefes ist auch beschrieben הָאִגֶּרֶת כְּתוּבָה פָּנִים וְאָחוֹר.

Rücklings fallen, נָפֹל אָחוֹר, אֲחֹרַנִּית.

Rückfall, der, er hat einen Rückfall bekommen שָׁב חָלְיוֹ.

Rückzug, der, sie werden morgen den Rückzug antreten מָחָר יָשׁוּבוּ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר בָּאוּ.

Rückkehr, die, seine Rückkehr nach der Stadt תְּשׁוּבָתוֹ הָעִירָה. Bei meiner — בְּשׁוּבִי. Mit der Rückkehr des Jahres לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה.

Rücken, der, גַּו, גַּב, גֵּו, plur. גַּבִּים. Er wendete den Rücken הִפְנָה עֹרֶף, s. Zuwenden. Als er den Rücken wendete, um von ihm wegzugehen כְּהַפְנֹתוֹ שִׁכְמוֹ לָלֶכֶת מֵעִמּוֹ. Der Hinterhalt war ihnen im — הָאֹרֵב מֵאַחֲרֵיהֶם.

Rücken, den Stuhl an den Tisch, הֶעְתַּק הַכִּסֵּא מִמְּקוֹמוֹ לְהַגִּישׁוֹ אֶל הַשֻּׁלְחָן.

Rückreise, die, auf seiner, בְּשׁוּבוֹ אֶל בֵּיתוֹ.

Rückstand, der, s. Rest.

Rücksprache nehmen, mit Jemanden, s. Besprechen.

Reuig, ein reuiger Sünder חֹטֵא הַנִּחָם עַל חֲטָאָיו.

Reibeisen, das, פּוּמְפָּא*.

Reiben, Etwas zu Pulver, s. Pulver.

Räuber, der, שֹׁדֵד, plur. שֹׁדְדִים; גַּזְלָן*.

Räuberbande, die, חֶבֶר שֹׁדְדִים, חֶבֶר גַּנָּבִים, אֲחֻזַּת שׁוֹדְדִים. Räuberbanden streifen umher auf den Straßen פָּשַׁט גְּדוּד בַּחוּץ. Wie Räuberbanden dem einzelnen Wanderer auflauern וּכְחַכֵּי אִישׁ גְּדוּדִים.

Räuberhöhle, die, מְעָרַת פְּרִיצִים.

Räuberhauptmann, der, רֹאשׁ הַשֹּׁדְדִים.

Räuberisch anfallen, Jemanden פָּגַע בְּאִישׁ כְּשֹׁדְדִים.

Räuberei, die, מַעֲשֵׂה שֹׁדְדִים, גְּזֵלָה.

Reigen, der, Kreistanz מָחוֹל, מְחוֹלָה plur. מְחוֹלוֹת.

Räudig, ein räudiges Schaf שֶׂה הַמֻּכֶּה בְּיַלֶּפֶת.

Räude, die, גָּרָב.

Reihe, die, טוּר. Vier Reihen Steine אַרְבָּעָה טוּרִים, טוּרֵי אֶבֶן. Von Perlen תּוֹרִים. Eine Reihe Brode עֵרֶךְ לֶחֶם; Soldaten מַעֲרָכָה plur. מַעֲרָכוֹת. Wer in die Reihen dringt, soll getödtet werden הַבָּא אֶל הַשְּׂדֵרוֹת יוּמָת; (fig.) als die Reihe kam an Esther וּבְהַגִּיעַ תֹּר אֶסְתֵּר.

Reihen, Perlen שׂוּם פְּנִינִים בַּחֲרוּזִים; Soldaten עָרֹךְ אַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

Reihen, der, s. Reigen.

Reiher, der, der Fischreiher (nach Einigen) שָׁלָךְ.

Reis, das, ein dünner Zweig יוֹנֵק, יוֹנֶקֶת, חֹטֶר. Reiser יוֹנְקוֹת.

Reis, der, (Frucht) אֹרֶז*.

Reisig, das, wie das Feuer das Reisig entflammt כִּקְדֹחַ אֵשׁ הֲמָסִים.

Reisige, der, ein Soldat zu Pferde פָּרָשׁ, s. Reiter.

Reise, die, דֶּרֶךְ, מַהֲלָךְ. Eine weite Reise unternehmen הָלַךְ בְּדֶרֶךְ מֵרָחוֹק. Er ist seit einem Jahre auf Reisen זֶה שָׁנָה תְמִימָה אֲשֶׁר הוּא בַדֶּרֶךְ.

Reisebeschreibung, die, סֵפֶר מַסְעֵי אִישׁ*. Reisebeschreibungen סִפְרֵי הַמַּסָּעוֹת*.

Reisegesellschaft, die, אֹרְחָה plur. אֹרְחוֹת; אֹרְחָה, plur. אֹרְחוֹת.

Reisen, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ, נָסֹעַ; durch ein Land עָבֹר בְּאֶרֶץ. Er reiste beständig הָיָה תָמִיד בְּדֶרֶךְ.

Reisende, der, אֹרֵחַ, עֹבֵר אֹרַח, אִישׁ הֵלֶךְ. Die Reisenden עֹבְרֵי דֶרֶךְ, הֹלְכֵי עַל דֶּרֶךְ.

Reisekost, die, צֵדָה לַדָּרֶךְ.

Reitbahn, die, מְסִלַּת רֹכְבֵי סוּסִים.

Reiten, רָכַב. Ein Pferd, auf einem Pferde — רָכַב סוּס, עַל סוּס. Jemanden reiten lassen הִרְכִּיב אִישׁ.

Reiten, das, *רְכִיבָה.

Reiter, der, רֹכֵב סוּס, רֹכֵב, רַכָּב, plur. רֹכְבֵי סוּסִים; פָּרָשׁ, plur. פָּרָשִׁים, בַּעֲלֵי הַפָּרָשִׁים.

Reiterei, die, seine — פָּרָשָׁיו.

Reitzeug, das, *כְּלֵי הָרְכִיבָה.

Reitkunst, die, *יְדִיעַת הָרְכִיבָה.

Reitschule, die, *מְקוֹם לִמּוּד הָרְכִיבָה.

Reich, das, מַמְלָכָה.

Reich, er ist, עָשִׁיר הוּא. Er wird nicht reich לֹא יֶעְשַׁר, לֹא יַעֲשִׁיר. Er ist sehr reich an Silber und Gold כָּבֵד הוּא מְאֹד בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב. Einen reich machen הֶעֱשִׁיר אִישׁ. Sich reich stellen הִתְעַשֵּׁר. Ein reicher Mann עָשִׁיר, שׁוֹעַ. Reiche Leute עֲשִׁירִים, עֲשִׁירֵי עָם.

Reichthum, der, עֹשֶׁר, הוֹן, אוֹן. Du erwarbst dir einen Reichthum עָשִׂיתָ לְּךָ חָיִל.

Reichlich, wir sind mit Speise reichlich versehen יֵשׁ לָנוּ אֹכֶל לְמַכְבִּיר. Er wurde reichlich belohnt שְׂכָרוֹ הָיָה הַרְבֵּה מְאֹד.

Reichssiegel, das, טַבַּעַת, חוֹתַם הַמֶּלֶךְ.

Reichskanzler, der, מַזְכִּיר.

Reichschronik, die, סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת.

Reichen, 1) bis an Etwas נָגַע עַד. Das Wasser reicht ihm bis an den Hals יַגִּיעוּ הַמַּיִם עַד צַוָּארוֹ, הַגִּישָׁה לְצַוָּארוֹ. 2) Reiche mir noch ein Gefäß הַגִּישָׁה לִי עוֹד כֶּלִי. Einem die Hand — שָׁלַח יָדוֹ לְאִישׁ לֶאֱחֹז בָּהּ. Er reichte ihr den goldenen Zepter הוֹשִׁיט לָהּ אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב. Einem Kinde die Brust הֵלִיץ שַׁד לְהָנִיק אֶת הַיֶּלֶד.

Räucherwerk, das, קְטֹרֶת, קְטוֹרָה.

Räuchern, קִטֵּר, הִקְטִיר.

Räuchern, das, קִטֵּר, מִקְטָר.

Reim, der, *חָרוּז.

Reimlos, *לֹא חָרוּז.

Reimen, *חָרַז. Ein gereimtes Gedicht *שִׁיר חָרוּזִי.

Räumen, ein Haus פִּנָּה בַיִת. Einen Anstoß aus dem Wege הָרֵם מִכְשׁוֹל מֵהַדֶּרֶךְ. Jemanden aus dem Wege, הִכָּה אִישׁ בַּסֵּתֶר, s. Wegräumen, Wegschaffen.

Rein, 1) klar. Reines Oel, Wasser שֶׁמֶן זָךְ, מַיִם זַכִּים. 2) Frei von Flecken. Der Himmel ist rein הַשָּׁמַיִם טְהוֹרִים. Ein Wind fährt daher und macht ihn rein רוּחַ עָבְרָה וַתְּטַהֲרֵם. 3) Nicht schmutzig. Ein reiner Topf סִיר אֲשֶׁר אֵין בּוֹ חֶלְאָה. Von Kleidern לָבָן, מְכֻבָּס. 4) Im levitischen Sinne טָהוֹר. Ein reines Thier חַיָּה טְהוֹרָה. Reines Wasser מַיִם טְהוֹרִים. Dann ist er rein יִטְהָר, וְטָהֵר. Der Priester soll ihn für rein erklären וְטִהֲרוֹ הַכֹּהֵן. 5) Im moralischen Sinne זַךְ, נָקִי, חַף, בַּר. Ein reines Herz לֵב טָהוֹר. Wer reiner Hände und reines Herzens ist נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב. Jemanden von Etwas rein sprechen נִקָּה אִישׁ מִן. 6) Rein sprechen דִּבֵּר צַחוֹת. Eine reine Sprache שָׂפָה בְרוּרָה. 7) Ohne Zusatz. Reines Gold זָהָב טָהוֹר.

Reinheit, die, 1) des Himmels טֹהַר הַשָּׁמַיִם. 2) Moralisch. Die Reinheit der Hände בֹּר, נִקְיוֹן כַּפַּיִם.

Reinigung, die, 1) eines neugebornen Kindes מִשְׁעִי. Die Zeit ihrer Reinigung יְמֵי מְרוּקֵיהֶן; 2) s. Monatlich. Die Tage ihrer — יְמֵי טָהֳרָהּ. Am Tage seiner — בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ.

Reinigungswasser, das מֵי הַנִּדָּה.

Reinigen, 1) Gefäße מָרַק כֵּלִים; den Körper רָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם. Waschet euch, reinigt euch רַחֲצוּ הִזַּכּוּ. Die Hände mit Seife הֵזַךְ כַּפָּיו בְּבֹר. Sich die Füße עָשָׂה רַגְלָיו. Das Getreide הֵבַר אֶת הַדָּגָן. Silber, טִהֵר כֶּסֶף. 2) Levitisch. Den Tempel, טִהֵר הַמִּקְדָּשׁ. Sich reinigen הִטַּהֵר, הִטֹּהֵר. 3) Moralisch. Von einer großen Schuld sich reinigen הִנָּקֵה מִפֶּשַׁע רָב. Sie können sich nicht — לֹא יוּכְלוּ נִקָּיוֹן. Ich habe umsonst mein Herz gereinigt אַךְ רִיק זִכִּיתִי לְבָבִי.

Reinlich, die Gefäße reinlich halten מָרַק הַכֵּלִים.

Ein reinlich gekleidetes Frauenzimmer אִשָּׁה מְלֻבֶּשֶׁת בְּגָדִים מְכֻבָּסִים, לְבָנִים.

Reißen, 1) der Strick wird, יִנָּתֵק הַחֶבֶל. 2) Einem Etwas aus der Hand, גָּזֹל דָּבָר מִיַּד אִישׁ. Einem Thiere den Raub aus dem Maul, הַשְׁלֵךְ מִשִּׁנֵּי הַחַיָּה טַרְפָּהּ. Sich die Haare aus dem Kopfe מָרֹט מִשְּׂעַר רֹאשׁוֹ, s. Ausraufen, Ausreißen. Einem die Kleider vom Leibe — קָרֹעַ הַבְּגָדִים מֵעַל אִישׁ. Einen aus der Noth, חַלֵּץ אִישׁ מִצָּרָתוֹ, מֵעָנְיוֹ.

Reißend, 1) ein reißendes Thier חַיָּה טֹרֶפֶת טֶרֶף, פְּרִיץ חַיּוֹת, חַיָּה רָעָה. 2) Ein reißender Strom נַחַל שׁוֹטֵף.

Reue, die, (nach Einigen) נֹחַם, חֲרָטָה. Reue empfinden über Etwas הִנָּחֵם (הִתְחָרֵט) עַל דָּבָר.

Reuen, es reuet mich אֶנָּחֵם, אֶתְנַחֵם.

Reif, der, um ein Faß עִגּוּל הֶחָבִית*; am Finger עָגִיל. Ich gab dir Reife an die Ohren נָתַתִּי עֲגִילִים עַל אָזְנָיִךְ.

Reif, der, gefrorener Thau כְּפוֹר.

Reif, die Trauben sind, בָּשְׁלוּ הָעֲנָבִים. Das reife Alter כֶּלַח. Ein Mann von reifem Alter אִישׁ מְלֵא יָמִים. Er ist noch nicht zur Strafe reif לֹא שָׁלֵם עֲוֹנוֹ עַד הֵנָּה.

Reiflich überlegen, Etwas הַשְׂכֵּל מְאֹד עַל דָּבָר.

Reife, die, einer Frucht גְּמַר בִּשּׁוּל הַפְּרִי*.

Reifen, הַבְשֵׁל. Er hatte Mandeln gereift גָּמַל שְׁקֵדִים.

Reifen, das, der Aepfel בִּשּׁוּל הַתַּפּוּחִים*.

Reitz, der, 1) s. Lust. 2) Die Reitze der Frauen חֵן, חֶמְדַּת הַנָּשִׁים.

Reitzen, einen Löwen עוֹרֵר אַרְיֵה, הִתְגָּרֵה בְּאַרְיֵה. Er hat mich zum Zorne gereitzt הִכְעִיסַנִי, הֵעִיר חֲמָתִי. Einen gegen den Andern הָסֵת אִישׁ בְּאִישׁ.

Reitzend, eine reitzende Gegend אֶרֶץ חֶמְדָּה. Reitzende Fluren שְׂדֵי חֶמֶד. Sie ist sehr — רַבַּת חֵן הִיא.

Rebhuhn, das, (nach Einigen) קֹרֵא.

Rebe, die, זְמוֹרָה, plur. זְמוֹרִים. Eine edle Rebe שׂוֹרֵק, שְׂרֵקָה, plur. שְׂרוּקִים.

Rebell, der, מֹרֵד בַּאֲדוֹנָיו, הַמֵּרִים יָד בַּמֶּלֶךְ.

Rebellion, die, מֶרֶד.

Rebellisch sein, מָרֹד בַּאֲדֹנָיו.

Rebensaft, der, דַּם עֲנָבִים.

Rebenmesser, das, מַזְמֵרָה, plur. מַזְמֵרוֹת.

Regung, die, תְּנוּעָה*; des Gemüthes רְחִישַׁת הַלֵּב*.

Regsam, s. Rüstig.

Regiment, das, s. Schaar.

Register, das, s. Namenregister.

Regierung, die, מַלְכוּת. Zur Regierung kommen הַגִּיעַ לַמַּלְכוּת.

Regieren, über ein Volk מָלֹךְ עַל הָעָם, עָשֹׂה מְלוּכָה עַל הָעָם.

Regnen, es regnete יָרַד הַגֶּשֶׁם, הָיָה מָטָר עַל הָאָרֶץ. Regnen lassen הַמְטֵר, הַגְשֵׁם, הוֹרֵד גֶּשֶׁם.

Regnerisch, ein regnerischer Tag יוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יִמָּלְאוּ הֶעָבִים גֶּשֶׁם.

Rege, sein Mitleid wurde נִכְמְרוּ נִחוּמָיו. Rege machen עוֹרֵר, הָעֵר.

Regel, die, מִשְׁפָּט, *כְּלָל.

Regelmäßig, כַּמִּשְׁפָּט, *עַל פִּי הַכְּלָל. Regelmäßige Zeitwörter פְּעָלִים שְׁלֵמִים*.

Regen, sich, זוּעַ. Er regte sich nicht vor ihm לֹא זָע מִמֶּנּוּ. Kein Hund wird die Zunge — לֹא יֶחֱרַץ כֶּלֶב לְשׁוֹנוֹ. Die Flügel, נָדֹד כָּנָף. Alles, was sich auf der Erde regt כָּל הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ. Es regt sich in meinem Herzen ein schönes Wort רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב.

Regen, der, גֶּשֶׁם, plur. גְּשָׁמִים; מָטָר.

Regenbogen, der, הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר בֶּעָנָן, הַקֶּשֶׁת הַנִּרְאָה בֶּעָנָן.

Regenguß, der, גֶּשֶׁם גָּדוֹל, גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף, גֶּשֶׁם מָטָר. Die Regengüsse seiner Macht גֶּשֶׁם מִטְרוֹת עֻזּוֹ.

Regenwetter, das, עֵת גְּשָׁמִים, יוֹם הַגֶּשֶׁם, יוֹם סַגְרִיר.

Regent, der, גְּבִיר, מֹשֵׁל, מֶלֶךְ.

Regentin, die, גְּבִירָה, מַלְכָּה הַמֹּלֶכֶת עַל הָאָרֶץ.

Regenschauer, der, זַרְזִיף, שְׂעִירִים, רְבִיבִים.

Redlich, er ist, er handelt, יָשָׁר הוּא, יָשָׁר פָּעֳלוֹ. Er hat redlich gegen mich gehandelt עָשָׂה עִמִּי כְּאִישׁ יָשָׁר. Wir sind redlich כֵּנִים אֲנַחְנוּ. Ein redlicher Mann אִישׁ יָשָׁר, אִישׁ יְשַׁר לֵבָב. Red=

liche Männer יְשָׁרִים, יִשְׁרֵי לֵבָב. Einen redlichen Wandel führen הָלַךְ בְּיָשְׁרוֹ, הָלַךְ נְכֹחוֹ.

Redlichkeit, die, יֹשֶׁר; des Herzens, יֹשֶׁר, יִשְׁרַת לֵבָב.

Redner, der, נְבוֹן דָּבָר, אִישׁ דְּבָרִים, s. Beredt. Ein vortrefflicher Redner אִישׁ הֶעָרֵךְ אֲמָרִים נִמְרָצִים אֶל הָעָם.

Rednerische Ausdrücke, דְּבָרִים כְּדִבְרֵי נְבוֹנֵי דָבָר.

Rede, die, 1) die Art und Weise zu reden, in Ansehung des Klanges sowohl als der Silbenmessung. Das Volk mit dumpfer, unvernehmlicher Rede עַם עִמְקֵי שָׂפָה מִשְּׁמוֹעַ. Der Schall seiner Rede war wie der Schall einer Volksmenge קוֹל דְּבָרָיו כְּקוֹל הָמוֹן. Die gebundene und ungebundene Rede *דִּבּוּר הַלָּצִיי, דִּבּוּר הַגָּדִיי. 2) Eine Reihe verbundener Worte, als Ausdruck der Gedanken דָּבָר, דְּבָרִים, מִלִּים, שִׂיחַ, שִׂיחָה, אֹמֶר, אִמְרָה. Es fließe wie Thau meine Rede תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי. Hört meine Rede שִׁמְעוּ מִלָּתִי. Unnütze Reden דְּבָרִים, מִלִּים לֹא יוֹעִיל בָּם. Stolze Reden führen דַּבֵּר גְּבֹהָה, דַּבֵּר דִּבְרֵי גַאֲוָה. Sich in seinen Reden verstellen הִנָּכֵר בִּשְׂפָתָיו. 3) Eine Rede an die Versammlung halten עָרַךְ דְּבָרִים, מִלִּים אֶל הַקָּהָל. 4) Es war die Rede von deinem Bruder דַּבְּרָנוּ עַל אוֹדוֹת אָחִיךָ. 5) Es geht die Rede, daß, יִשָּׁמַע הַקּוֹל לֵאמֹר, s. Gerücht. 6) Jemanden wegen Etwas zur Rede stellen הוֹכִיחַ אִישׁ עַל דָּבָר.

Redetheile die, *חֶלְקֵי הַדִּבּוּר.

Reden, mit Jemanden דִּבֵּר אֶל, לְ, עִם; מִלֵּל, שִׂיחַ לְ; wider Jemanden דִּבֵּר בְּאִישׁ.

Redensart, die, אוֹפַן הַמַּאֲמַר, כִּגְנוֹן הַלָּשׁוֹן. Die ganze Erde hatte gleiche Redensarten, (nach Einigen) הָיָה כָל הָאָרֶץ דְּבָרִים אֲחָדִים. Eine biblische — *לְשׁוֹן תּוֹרָה.

Reh, das, אַיָּל, צְבִיָּה; wie ein Reh nach strömendem Wasser lechzt כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם. Ein verscheuchtes, צְבִי מֻדָּח.

Rehbock, der, צְבִי, plur. צְבָאִים, צְבִיִּם.

Rehziege, die, צְבִיָּה, plur. צְבָאוֹת.

Rehkalb, das, עֹפֶר.

Revolution, Revolutioniren, s. Empörung, Empören.

Revidiren, eine Rechnung *חָקַר, בִּקֵּר חֶשְׁבּוֹן.

Resultat, das, s. Erfolg.

Residiren, יָשַׁב עַל כִּסֵּא הַמַּלְכוּת.

Residenz, die, 1) die Wohnung des Königs בַּיִת, אַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ; 2) s. Residenzstadt.

Residenzstadt, die עִיר הַמְּלוּכָה, עִיר הַמַּמְלָכָה, קִרְיַת מֶלֶךְ.

Räthsel, das, חִידָה, s. Aufgeben, Lösen.

Räthselhafte Worte, דְּבָרִים, כְּדִבְרֵי חִידָה, דְּבָרִים סְתוּמִים.

Rettung, die, מוֹשָׁעוֹת, יְשׁוּעָה, תְּשׁוּעָה, הַצָּלָה.

Rettig, der, *צְנוֹן.

Retten, Jemanden, הוֹשִׁיעַ, הַצִּיל אִישׁ; vom Tode הַצִּיל, פָּדָה, חִלֵּץ נֶפֶשׁ אִישׁ מִמָּוֶת; sich Retten הִנָּצֵל; הִצִּיל, מִלֵּט נַפְשׁוֹ; הִתְמַלֵּט.

Retter, der, מַצִּיל; mein — מוֹשִׁיעִי, מְפַלְטִי.

Retiriren, sich, נָשׂוֹג, אָחוֹר. Alle seine Heeresschaaren retirirten in Eile כָּל צִבְאוֹתָיו יִסּוֹגוּ אָחוֹר וַיָּנוּסוּ בְחִפָּזוֹן, s. Zurückziehen, Fliehen.

Recht, 1) das rechte Auge עֵין יָמִין. Meine rechte Hand יְמִינִי, יַד יְמִינִי, יָדִי הַיְמָנִית. 2) Die Sache ist mir recht יָשָׁר, טוֹב הַדָּבָר בְּעֵינַי. Kein Arbeiter kann ihr Etwas recht machen כָּל מְלָאכֶת עֹשֵׂי מְלָאכָה לֹא תִישַׁר בְּעֵינֶיהָ. Wenn es dir recht ist אִם כָּשֵׁר הַדָּבָר לְפָנֶיךָ. 3) Du hast recht geredet, gesehen, כֵּן דִּבַּרְתָּ, הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת. 4) Das ist der rechte Weg זֶה הַדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר. Ist mein Weg nicht der Rechte? הַדְּרָכַי לֹא יִתָּכֵן. Am rechten Orte בִּמְקוֹמוֹ. Zur rechten Zeit בְּעִתּוֹ, בְּמוֹעֲדוֹ. Ergreift ihn, das ist der Rechte תִּפְשׂוּהוּ כִּי זֶה הוּא. 5) Rechte Geschwister, s. Leiblich. 6) Er hat sich recht gefreuet שָׂמַח בִּמְאֹד מְאֹד.

Recht, das, (im Allgemeinen) צֶדֶק, מִשְׁפָּט. 1) Der Zustand, da Etwas recht ist, wenn Jemands Worte und Handlungen mit der Wahrheit übereinstimmen, im Deutschen ohne Plural und ohne

Artikel. Du hast Recht כֵּן דִּבַּרְתָּ, כֵּן עָשִׂיתָ. Er hat mir Recht gegeben צְדַקְתִּי בְּעֵינָיו. Soll der Schwätzer Recht behalten? אִם אִישׁ שְׂפָתַיִם יִצְדָּק. 2) Eine in den Gesetzen gegründete Befugniß. Sein ist das Recht der Erstgeburt לְךָ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה. Ich lasse mir mein Recht nicht nehmen לֹא אֶתֵּן אִישׁ לִגְזֹל מִשְׁפָּטִי. 3) Das Recht üben, beugen, עָשָׂה, הִטָּה מִשְׁפָּט. Sollte der Allmächtige das Recht verdrehen? אִם שַׁדַּי יְעַוֵּת צֶדֶק. 4) Der Inbegriff der Gesetze einer Art. Kommt es euch nicht zu, das Recht zu kennen? הֲלֹא לָכֶם לָדַעַת אֶת הַמִּשְׁפָּט. Dieß sind die Rechte, die du ihnen vorlegen sollst אֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם. Die des Gesetzes und des Rechtes kundig sind יֹדְעֵי דָּת וָדִין.

Rechthaberische Menschen, אֲנָשִׁים הַחֲפֵצִים לִצְדֹּק מִכָּל אִישׁ.

Rechtlich, 1) ein rechtlicher Mann אִישׁ יָשָׁר, אִישׁ מֵישָׁרִים, s. Redlich; 2) s. Rechtmäßig.

Rechtlichkeit, die, seine, יָשְׁרוֹ, יִשְׁרַת לְבָבוֹ.

Rechtmäßig, er hat sich seinen Reichthum auf keine rechtmäßige Weise erworben עֹשֶׂה עֹשֶׁר וְלֹא בְמִשְׁפָּט.

Rechts, ich gehe, אֵימִנָה. Rechts ausweichen נָטָה יָמִין. Rechts der Stadt מִימִין הָעִיר.

Rechtsbeflissene, der, לְמַד דָּת וָדִין.

Rechtsgelehrsamkeit, die, s. Rechtskunde.

Rechtshandel, der, דְּבַר רִיב.

Rechtssache, die, einer Witwe רִיב אַלְמָנָה.

Rechtspflege, die, מִשְׁפָּט.

Rechtskunde, die, *יְדִיעַת דָּת וָדִין.

Rechtskundigen, die, יוֹדְעֵי דָת וָדִין.

Rechtsstreit, der, דְּבַר רִיב, דִּבְרֵי רִיבוֹת.

Rechtsspruch, der, s. Urtheil.

Rechte, die, יָמִין. Er schwor bei seinen Rechten נִשְׁבַּע בִּימִינוֹ. Einem zur Rechten sitzen יָשַׁב לִימִין, מִימִין אִישׁ. Sich zur Rechten wenden פָּנָה עַל יָמִין.

Rechten, mit Jemanden הוֹכַח, הִתְוַכַּח עִם אִישׁ.

Rechtfertigung, die, *הִצְטַדְּקוּת.

Rechtfertigen, Jemanden, צִדֵּק, הִצְדִּיק אִישׁ; sich — צִדֵּק נַפְשׁוֹ, הִצְטַדֵּק.

Rechtschaffen, s. Rechtlich.

Rechtschaffenheit, die, s. Rechtlichkeit.

Rechtschreibung, die, s. Orthographie.

Rechnung, die, חֶשְׁבּוֹן.

Rechnungsfehler, der, *שְׁגִיאַת, טָעוּת הַחֶשְׁבּוֹן.

Rechnen, mit einem Käufer, חִשַּׁב עִם הַקֹּנֶה.

Rächen, Jemanden an Jemanden נִקֵּם, נָקַם אִישׁ מֵאִישׁ; נָקַם, נָקַם נִקְמַת אִישׁ מֵאִישׁ; Einen Ermordeten, נָקַם דְּמֵי אִישׁ; בִּקֵּשׁ, דָּרַשׁ דַּם אִישׁ מִיַּד שֹׁפְכוֹ. Sich Rächen, הִתְנַקֵּם; Sich an Jemanden, הִנָּקֵם בְּאִישׁ, מֵאִישׁ; לָקַח נִקְמָתוֹ מִיַּד אִישׁ, נָתַן נִקְמָתוֹ בְּאִישׁ. Er soll gerochen werden יֻקָּם.

Rechenkunst, die, *חָכְמַת, מְלֶאכֶת הַחֶשְׁבּוֹן.

Rächer, der, אִישׁ נָקָם, מִתְנַקֵּם, s. Bluträcher.

Religion, die mosaische, תּוֹרַת (*דָּת) מֹשֶׁה.

Religionsgenossen, die, *בַּעֲלֵי דָת אַחַת.

Religionslehren, die, *יְסוֹדֵי הַדָּת, הָאֱמוּנָה.

Religiös, er ist, יְרֵא אֱלֹהִים הוּא, אִישׁ תָּם הוּא, s. Fromm.

Renommirt, s. Berühmt.

Renommee, das, s. Ruf.

Renten, die, s. Einkommen.

Rennen, von Pferden, רוּץ.

Rennen, das, der Pferde מְרוּצַת הַסּוּסִים.

Ränke, die, מְזִמּוֹת, תַּהְפֻּכוֹת, סְעָפִים. Gott erschuf die Menschen zur Redlichkeit, und sie suchen so vielerlei Ränke עָשָׂה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יָשָׁר, וְהֵמָּה בִקְשׁוּ חִשְּׁבֹנוֹת רַבִּים.

Ränkemacher, der, אִישׁ מִרְמָה וָתֹךְ, חֹשֵׁב מְזִמּוֹת, אִישׁ חֹשֵׁב תַּהְפֻּכוֹת, אִישׁ מְבַקֵּשׁ חִשְּׁבֹנוֹת.

Rest, der, יֶתֶר, הַנִּשְׁאָר. Die Reste vom Mittagsmal speist der Diener des Hauses הַנִּשְׁאָר מִן סְעוּדַת הַצָּהֳרַיִם (לֶחֶם הַצָּהֳרָיִם) יֹאכַל עֶבֶד הַבַּיִת, s. Ueberrest.

Restiren, s. Uebrig bleiben.

Republik, die, אֶרֶץ אֲשֶׁר אֵין שָׁם מְלוּכָה; אֶרֶץ מֶמְשֶׁלֶת חוֹרִים.

Rezept, das, *רְפָאוֹת כְּתוּבוֹת עַל נְיָר מִיַּד הָרֹפֵא.

Sch ש

Schaar, die, s. Schar.

Schabe, die, עָשׁ, סָס.

Schaben, Etwas, גֵּרֵד אֶת*; sich mit Etwas, הִתְגָּרֵד בְּ.

Schabernack, der, s. Possen.

Schabracke, die, אַדֶּרֶת הַסּוּסִים.

Schadhaft, אֲשֶׁר בּוֹ שֶׁבֶר, נֶגַע, מוּם.

Schadlos halten, Jemanden, הֵשִׁיב, שִׁלֵּם לְאִישׁ נִזְקוֹ. Er hat uns für unsere Verluste schadlos gehalten הֵשִׁיב לָנוּ כָּל נֵזֶק אֲבֵדָתֵנוּ.

Schade, oder Schaden, der, 1) körperliche Verletzung אָסוֹן, מוּם, שֶׁבֶר, נֶגַע. Er hat keinen Schaden genommen לֹא קְרָאָהוּ אָסוֹן. 2) Ich habe die Waare mit Schaden verkauft הָיָה לִי נֶזֶק בְּמִכְרִי אֶת הַמַּעֲרָב.

Schaden, Einem, הֵרַע לְאִישׁ; אִנָּה רָעָה, נָזַק לְאִישׁ.

Schadenersatz, der, שִׁלּוּם הַנֶּזֶק* (oder) מְלוֹאַת הַנֵּזֶק, הַשָּׁבַת הָאֲבֵדָה.

Schadenfrohe Menschen, הַשְּׂמֵחִים לְרָעַת, בְּרָעַת רֵעֵיהֶם; שְׂמֵחֵי רָעַת רֵעֵיהֶם.

Schadenfreude, die, seine, שִׂמְחָתוֹ בְּרָעַת אָחִיו.

Schattig, ein schattiger Wald חֹרֶשׁ, מֵצֵל. Die Mirthen am schattigen Orte, (nach Einigen) הַהֲדַסִּים אֲשֶׁר בַּמְּצֻלָה.

Schatten, der, 1) eig. צֵל, plur. צְלָלִים. 2) Bild der Vergänglichkeit. Wie ein Schatten sind unsere Tage כַּצֵּל יָמֵינוּ. Wie ein lang gedehnter Schatten כְּצֵל נָטוּי. 3) Die Schatten (die Verstorbenen), רְפָאִים. 4) Schutz. Er weilt im Schatten des Allmächtigen בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן.

Schattenbild, das, ja, wie ein Schattenbild geht der Mensch vorüber אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֶּךְ אִישׁ.

Schattenreich, s. Schattig.

Schattenreich, das, שְׁאוֹל; גֵּיא, אֶרֶץ צַלְמָוֶת.

Schatz, der, אוֹצָר, מַטְמוֹן. Schätze אוֹצָרוֹת, מַטְמוֹנִים. Schätze von Gold מִכְמַנֵּי זָהָב.

Schatzgräber, der, חֹפֵר מַטְמוֹנִים.

Schatzmeister, der, נְגִיד עַל הָאוֹצָרוֹת, (chaldäisch) גִּזְבָּר.

Schatzkammer, die königliche, בֵּית אוֹצַר הַמֶּלֶךְ. Die Schatzkammern des Tempels גִּנְזַכֵּי הַמִּקְדָּשׁ.

Schal, s. Abgeschmackt.

Schaltjahr, das, שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת, שְׁנַת הָעִבּוּר*.

Schaltmonat, der, חֹדֶשׁ הָעִבּוּר, וְאָדָר*.

Schalten, über Etwas, שָׁלַט בְּ, עַל. Schalten lassen הִשְׁלִיט.

Schall, der, einer Posaune קוֹל שׁוֹפָר.

Schallen, die Posaunen schallten נִשְׁמַע קוֹל שׁוֹפָרוֹת. Er wird seine Stimme schallen lassen יִתֵּן, יַשְׁמִיעַ קוֹלוֹ.

Schallmei oder Schallmeie, die, (nach Einigen) עוּגָב, עֻגָּב.

Schale, die, 1) einer Nuß קְלִיפַּת הָאֱגוֹז*. 2) In köstlicher Schale brachte sie Rahm בְּסֵפֶל אַדִּירִים הִקְרִיבָה חֶמְאָה. Eine Schale כַּף אַחַת. Eine silberne Schale מִזְרָק כֶּסֶף. Schalen כַּפּוֹת, מִזְרָקִים, מִזְרָקוֹת.

Schalk, der, אִישׁ עָרוּם.

Schalkhaft, sie ist, עֲרוּמָה הִיא.

Scham, die, 1) der Zustand, da man sich schämt בּוֹשָׁה, בֹּשֶׁת, בֹּשֶׁת פָּנִים. 2) Die Schamtheile. Seine Scham, עֶרְוָתוֹ, מְעוֹרָיו, מְבוּשָׁיו. Ihre Scham עֶרְוָתָהּ, נַבְלוּתָהּ, מְקוֹר דָּמֶיהָ. Er wird ihre Scham entblößen פָּתְהֵן יְעָרֶה. Die Nerven seiner Scham (des Nilpferdes) גִּידֵי פַחֲדָיו.

Schamhaft, sie ist, תֵּבוֹשׁ בְּשָׁמְעָהּ דְּבָרִים לֹא נָאוִים.

Schamtheile, die, s. Scham.

Schamlos, sie sind, בּוֹשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ.

Schamroth, sie wurde, כִּסְּתָה בוּשָׁה, כְּלִמָּה פָּנֶיהָ, חָפְרוּ פָּנֶיהָ. Jemanden schamroth machen הוֹבִישׁ פְּנֵי אִישׁ.

Schandthat, die, נְבָלָה; sie begehen עָשָׂה נְבָלָה.

Schande, die, 1) die Fähigkeit sich zu schämen. Sie haben weder Scham noch Schande גַּם בּוֹשׁ לֹא יֵבוֹשׁוּ וְהַכְלֵם לֹא יָדָעוּ. 2) Unehre. Eine ewige Schande כְּלִמַּת עוֹלָם. Zu deiner und deiner Mutter Schande לְבָשְׁתֵּךְ וּלְבֹשֶׁת עֶרְוַת

אִמֶּךָ. Efrajim wird Schande einernten בָּשְׁנָה אֶפְרַיִם יִקָּח. Unglück und Schande trifft ihn נֶגַע וְקָלוֹן יִמְצָא. Schande bedeckt deine Herrlichkeit קִיקָלוֹן עַל כְּבוֹדֶךָ. Die Schande der Nation ist das Laster חֶסֶד לְאֻמִּים חַטָּאת. 3) Zu Nichte machen. Unsere Feinde machtest du zu Schanden מְשַׂנְאֵינוּ הֱבִישׁוֹתָ. Laß mich nicht zu Schanden werden in meiner Hoffnung אַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי. Mögen meine Verfolger zu Schanden werden יֵבֹשׁוּ רֹדְפַי. Das Korn ist zu Schanden geworden הוֹבִישׁ דָּגָן.

Schandfleck, der, er ist der Schandfleck seiner Familie מוּם מִשְׁפַּחְתּוֹ הוּא. Dem Sohne deiner Mutter hängst du einen Schandfleck an בְּבֶן אִמְּךָ תִּתֶּן דֹּפִי.

Schanzgräber, der, הַשֹּׁפֵךְ סֹלְלָה.

Schanze, die, סֹלְלָה, plur. סֹלְלוֹת. Er warf Schanzen auf vor der belagerten Stadt שָׁפַךְ סוֹלְלוֹת עַל הָעִיר הַבָּאָה בַמָּצוֹר.

Schaf, das שֶׂה, שֵׂה כְבָשִׂים; כֶּשֶׂב, כִּשְׂבָּה; כֶּבֶשׂ, צֹאן, צֹנֶה; Schafe כְּשָׂבִים, כִּבְשָׂה; רָחֵל. כְּבָשִׂים, כְּבָשׂוֹת, רְחֵלִים.

Schafbock, der, עַתּוּד, plur. עַתּוּדִים.

Schafwolle, die, צֶמֶר, גֵּז כְּבָשִׂים; גֵּז הַצֹּאן.

Schafweide, die, מִרְעֶה, נְוֵה צֹאן.

Schaft, der, des Leuchters קְנֵה הַמְּנוֹרָה. Eines Spießes עֵץ חֲנִית.

Schaffot, das, s. Blutgerüst.

Schaffner, der, סֹכֵן.

Schaffen, 1) eig. Etwas von Nichts hervorbringen. Gott erschuf Himmel und Erde אֱלֹהִים בָּרָא הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. 2) Thue, was ich dir schaffe עֲשֵׂה אֵת אֲשֶׁר אֲצַוְּךָ. 3) Schaffet Rath, was wir thun sollen הָבוּ לָכֶם עֵצָה מַה־נַּעֲשֶׂה. 4) Das macht mir viel zu schaffen יֵשׁ לִי עָמָל הַרְבֵּה בַּדָּבָר הַזֶּה, הַדָּבָר הַזֶּה יַלְאֵנִי. Was hast du hier zu schaffen? מַה־לְּךָ פֹה. Was habe ich mit dir zu schaffen? מַה־לִּי וָלָךְ. 5) Sich Etwas vom Halse schaffen הָסֵר דָּבָר מִנֶּגֶד עֵינָיו, מֵעַל פָּנָיו. 6) Ein reines Herz schaffe mir, o Gott! לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים.

Schafpelz, der, אַדֶּרֶת, בֶּגֶד עוֹרוֹת כְּבָשִׂים.

Schafzucht, die, sie treiben, אַנְשֵׁי מִקְנֶה צֹאן הֵם.

Schafstall, der, מִכְלַת הַצֹּאן, גִּדְרוֹת צֹאן.

Schakal, der, plur. die Schakale תַּנִּים.

Schar, die, גְּדוּד, plur. גְּדוּדִים.

Schartig, ein schartiges Messer *שַׂכִּין פְּגוּם.

Scharte, die, an einem Messer *פְּגִימַת הַשַּׂכִּין.

Scharlach, der, שָׁנִי, שָׁנִים, כַּרְמִיל, שְׁנִי תוֹלַעַת.

Scharenweise laufen sie ins Haus der Unzucht בֵּית זוֹנָה יִתְגּוֹדָדוּ.

Scharf, 1) ein scharfes Messer, Schwert שַׂכִּין חַד, חֶרֶב חַדָּה. Mache dir scharfe Messer עֲשֵׂה לְךָ חַרְבוֹת צֻרִים. Scharfe Scherben חַדּוּדֵי חָרֶשׂ. Etwas scharf machen הָחֵד, שָׁנֵן אֶת, s. Schärfen. 2) Ein scharfer Essig *חֹמֶץ חָרִיף.

Scharfsinn, der *חוּרְפָא, חֲרִיפוּת, חֲקִירַת חָרוּץ, עֶשְׁתּוֹנוֹת שָׁנוּן.

Scharfsinnig, er ist, *אִישׁ חָרִיף הוּא.

Scharren, Kohlen scharrst du auf sein Haupt גֶּחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל רֹאשׁוֹ. Er scharrt mit den Füßen מוֹלֵל בְּרַגְלָיו.

Schooß, der, בִּרְכַּיִם. Das Kind saß auf dem Schooße seiner Mutter יָשַׁב הַיֶּלֶד עַל בִּרְכֵּי אִמּוֹ. Aus wessen Schooße ist das Eis hervorgegangen? מִבֶּטֶן מִי יָצָא הַקָּרַח; fig. die Hand in den Schooß legen חֲבֹק יָדָיו, שׂוּם יָד בַּצַּלַּחַת (oder: nach dem biblischen Ausdrucke) טָמוֹן יָד בַּצַּלַּחַת.

Schober, der, Heu, עֲרֵמַת חָצִיר יָבֵשׁ.

Scholle, die, רֶגֶב, plur. רְגָבִים; גּוּשׁ עָפָר; מֶגְרָפָה, plur. מֶגְרָפוֹת, s. Stocken. Bis sich auch keine Scholle daselbst befindet עַד אֲשֶׁר לֹא נִמְצָא שָׁם גַּם צְרוֹר. Die Furchen gewässert, die Schollen geebnet תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ.

Schon, זֶה. Wir wären jetzt schon zweimal zurück עַתָּה שַׁבְנוּ זֶה פַעֲמָיִם. Schon zehnmal זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים. Ich war schon dort הָיִיתִי שָׁם.

Schonung, die, חֶמְלָה.

Schonungslos, du würgtest, הָרַגְתָּ לֹא חָמָלְתָּ.

Schonen, einen Menschen, auch eines Menschen חָמַל, חוּס עַל אִישׁ. Schonet nicht der Pfeile

Schone meines Lebens . אַל תַּחְמְלוּ אֶל חֵץ
תָּחוֹס עֵינְךָ עָלַי לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשִׁי .

Schopf, der, Jemanden beim Schopfe fassen אָחַז בִּשְׂעַר קָדְקֹד אִישׁ .

Schornstein, der, s. Rauchfang.

Schorf, der, auf dem Kopfe נֶתֶק, חֶרֶם; einer Wunde *גֶּלֶד הַמַּכָּה.

Schön sein, יָפָה . Wie schön bist du! מַה יָּפִית . Die schönste der Frauen הַיָּפָה בַּנָּשִׁים . Du bist der Erdensöhne Schönster יָפְיָפִיתָ מִבְּנֵי אָדָם . Ein Mädchen mit schönen Augen, mit einer schönen Stimme נַעֲרָה יְפַת עֵינַיִם, יְפַת קוֹל . Er spielt schön מֵטִיב נַגֵּן הוּא . Dein Mund ist schön מִדְבָּרֵךְ נָאוֶה . Schön sind deine Wangen נָאווּ לְחָיַיִךְ . Ein schöner Baum עֵץ הָדָר . Ein schöner Baum mit schönen Früchten עֵץ יְפֵה פְרִי . בְּגָדִים יָפִים, נָאִים . Ein schöner Mantel אַדֶּרֶת אַחַת טוֹבָה . Gar schön ist mein Erbe אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי . Schöne Worte אִמְרֵי שֶׁפֶר .

Schönheit, die, יֳפִי, שֶׁפֶר .

Schöne, die, du meine — אַתְּ יָפָתִי .

Schößling, der, יוֹנֵק, יוֹנֶקֶת .

Schöps, der, עַתּוּד, אֵיל כָּרוֹת .

Schöpfung, die, 1) die Erschaffung, *בְּרִיאָה. 2) Die ganze Schöpfung כְּלָלוּת הַבְּרִיאָה (oder) כְּלָלוּת הַטֶּבַע, הַכֹּל, s. Weltall.

Schöpfungsgeschichte, die, תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ .

Schöpfen, 1) Wasser שָׁאַב, חָשַׂף מַיִם . Er schöpfte für uns דָּלֹה דָלָה לָנוּ . 2) Athem — הֵשִׁיב רוּחַ .

Schöpfer, der, des Himmels und der Erde בֹּרֵא, עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ .

Schöpfrinne, die, für das Vieh מַשְׁאָב, plur. מַשְׁאַבִּים .

Schuh, der, נַעַל . Schuhe נְעָלִים, נְעָלוֹת . Ein Paar Schuhe נַעֲלַיִם, s. Anziehen, Ausziehen. Jemanden mit Schuhen versehen הִנְעִיל אִישׁ, s. Beschuhen.

Schuhmacher, der, רַצְעָן; עֹשֵׂה נְעָלִים, *סַנְדְּלָר, plur. רַצְעָנִין .

Schuhflicker, der, אִישׁ מְטַלֵּא נְעָלִים, נְעָלוֹת .

Schuhriemen, der, שְׂרוֹךְ הַנַּעַל .

Schutt, der, eines eingerissenen Hauses עֲפַר הַבַּיִת הַנָּתוּץ .

Schutthaufen, der, werden sie die Steine ins Leben rufen aus dem Schutthaufen? הַיְחַיּוּ אֶת הָאֲבָנִים מֵעֲרֵמוֹת הֶעָפָר . Ein ewiger — תֵּל עוֹלָם .

Schutz, der, מַחְסֶה; du bist mein אַתָּה מַחְסִי, מָגִנִּי . Der Schutz im Schatten Egyptens הֶחָסוּת בְּצֵל מִצְרָיִם . Suchet Schutz in meinem Schatten חֲסוּ בְצִלִּי, s. Schirm.

Schutzwaffe, Schutzwehr, die, Efrajim, meines Hauptes Schutzwehr (der Helm), אֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי .

Schutzlos, er ist, אֵין לוֹ מַחְסֶה, לֹא יָגֵן אִישׁ בַּעֲדוֹ, עָלָיו .

Schutzengel, der, מַלְאָךְ מָגֵן .

Schulgeld, das, שְׂכַר הַמְלַמְּדִים.

Schuld, die, 1) Geldschuld, חוֹב . Er hat viele Schulden רַבִּים נְשָׁיו . 2) Ein Vergehen אָשָׁם, אַשְׁמָה, עָוֹן . Sie werden eine Schuld auf sie laden יַאְשִׁמוּ, s. Verschulden. 3) Du bist an meinem Unglück schuld אַתָּה סִבַּת בְּרָעָתִי .

Schuldopfer, das, אָשָׁם; eines darbringen הֵבִיא אֶת אֲשָׁמוֹ .

Schuldbelastetes Volk, עַם כֶּבֶד עָוֹן .

Schuldbrief, der, *שְׁטַר חוֹב.

Schuldherr, der, הַנֹּשֶׁה .

Schuldig, 1) ich bin ihm Geld, הִלְוַנִי כֶסֶף וְלֹא הֲשִׁבֹתִיו לוֹ עַד עַתָּה, *מְחֻיָּב אֲנִי לוֹ כֶסֶף . 2) Er hat sich eines Vergehens schuldig gemacht אָשֵׁם הוּא; יֵשׁ בּוֹ עָוֹן, חֵטְא . Er ist des Todes — מִשְׁפַּט מָוֶת לוֹ . Er hat sich des Todes schuldig gemacht רָשָׁע הוּא לָמוּת . Einen für schuldig erklären הִרְשִׁיעַ אִישׁ . 3) Ich bin ihm Dank — עָלַי לְהוֹדוֹת לוֹ .

Schuldigkeit, die, s. Pflicht.

Schuldlos, er ist, wir sind נָקִי הוּא, נְקִיִּים אֲנַחְנוּ, s. Unschuldig.

Schuldner, der, לֹוֶה, *בַּעַל חוֹב. Mein Schuldner הָאִישׁ אֲשֶׁר עָלָיו לְשַׁלֵּם לִי חוֹב, *בַּעַל חוֹבִי.

Schuldenlast, die, er bürdet sich auf eine — (nach Einigen) מַכְבִּיד עָלָיו עַבְטִיט.

Schuldschein, der, s. Schuldbrief.

Schulter, die, כָּתֵף, plur. כְּתֵפַיִם, כְּתֵפוֹת; שְׁכֶם.

Schullehrer, der, *הַמְלַמֵּד, הַמּוֹרֶה בְּבֵית הַלִּמּוּד.

Schule, die, בֵּית הַלִּמּוּד, *בֵּית הַמִּדְרָשׁ, plur. בָּתֵּי בֵּית הַיְשִׁיבָה; מִדְרָשׁוֹת.

Schuß, der, s. Bogenschuß. Einen Schuß thun, s. Schießen. Er hat einen Schuß bekommen (vom Pfeile) נִחַת בּוֹ חֵץ הַמּוֹרֶה.

Schußweite, die, (vom Pfeile) הַרְחֵק כִּמְטַחֲוֵי קָשֶׁת.

Schuster, der, עוֹשֶׂה מִנְעָלִים, s. Schuhmacher.

Schuft, der, בֶּן בְּלִי שֵׁם, אִישׁ עָוֶל.

Schuftig, er sieht schuftig aus מַרְאֵהוּ כְּמַרְאֵה אִישׁ מְשֻׁלָּח וְנֶעֱזָב בְּעָנְיוֹ.

Schuppige Fische, דָּגִים אֲשֶׁר לָהֶם קַשְׂקֶשֶׂת.

Schuppe, die, קַשְׂקֶשֶׂת, plur. קַשְׂקַשִּׂים, קַשְׂקָשׂוֹת.

Schuppen, einen Fisch הָסֵר מֵעַל הַדָּג קַשְׂקְשׂוֹתָיו.

Schuppenpanzer, der, שִׁרְיוֹן קַשְׂקַשִּׂים.

Schur, die, 1) das Scheeren. Die Erstlinge von der Schur deiner Schafe רֵאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ. 2) Die Zeit. In der Schur בַּיָּמִים אֲשֶׁר יָגֹזּוּ הַצֹּאן.

Schurwolle, die, גֵּז, גִּזַּת הַצֶּמֶר.

Schurz, der, חֲגוֹרָה. Sie machten sich Schürze עָשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת.

Schurke, der, אִישׁ בֶּן בְּלִיַּעַל.

Schurkerei, die, דְּבַר בְּלִיַּעַל. Schurkereien, מַעֲשֵׂי בְנֵי בְלִיַּעַל.

Schau, die, eine Waare zur Schau ausstellen שׂוּם הַמַּעֲרָב לְעֵינֵי כֹל.

Schaubrod, das, לֶחֶם הַפָּנִים.

Schauplatz, der, einer Handlung הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יֵעָשֶׂה מַעֲשֶׂה לְעֵינֵי כֹל.

Schauspielhaus, das, s. Theater.

Schauder, der, שַׂעַר. Ich habe es mit Schauder vernommen אֲחָזַנִי שַׂעַר בְּשָׁמְעִי זֹאת.

Schauderhafte Dinge erzählen סַפֵּר דְּבָרִים אֲשֶׁר כָּל שׁוֹמְעֵיהֶם יִשְׂעֲרוּ שָׂעַר.

Schaudern, mir schauderte davor שָׂעַרְתִּי עָלָיו שַׂעַר, אֲחָזַנִי שַׂעַר עָלָיו, סָמַר בְּשָׂרִי מִמֶּנּוּ.

Schaum, der, wie Schaum auf dem Wasser כְּקֶצֶף עַל פְּנֵי מָיִם. Auf dem siedenden Topfe *רְתִיחָה, זוּהֲמָא.

Schaumlöffel, der, *כַּף לִשְׁאֹב הַזּוּהֲמָא, גַּסְטְרָן.

Schauen, auf Etwas הַבֵּט, הַשְׁקֵף, הַשְׁגִּיחַ אֶל. Was ich schauete will ich erzählen זֶה חָזִיתִי דָּבָר וַאֲסַפֵּרָה.

Schauer, der, שַׂעַר. Mir läuft ein Schauer über die Haut יְסַמֵּר בְּשָׂרִי.

Schauerlich, s. Schauderhaft. Ein schauerlicher Ort מָקוֹם נוֹרָא. Sie hausen in schauerlichen Thälern יִשְׁכְּנוּ בַּעֲרוּץ נְחָלִים.

Schauern, mir schauerte die Haut vor Furcht סָמַר בְּשָׂרִי מִפַּחַד.

Schaufel, die, יָעֶה. Die Schaufeln הַיָּעִים.

Schieben, 1) einen Kasten an die Wand הַעְתֵּק הָאַרְגָּז מִמְּקוֹמוֹ לְהַגִּישׁוֹ אֶל הַקִּיר. 2) Die Schuld auf Jemanden שׂוּם אַשְׁמָתוֹ בְּאִישׁ אַחֵר.

Schiedsrichter, der, zwischen uns ist kein לֹא יֵשׁ בֵּינֵינוּ מוֹכִיחַ. Er gibt es durch die Schiedsrichter וְנָתַן בִּפְלִלִים.

Schüttboden, der, s. Speicher.

Schütteln, 1) mit dem Kopfe הָנֵד בְּרֹאשׁוֹ, הָנִיעַ רֹאשׁ. Ich würde mein Haupt über euch, אָנִיעָה עֲלֵיכֶם בְּמוֹ רֹאשִׁי. 2) Die Aepfel vom Baume הָנִיעַ הַתַּפּוּחַ לְהַפִּיל פִּרְיוֹ אַרְצָה.

Schütteln, das, mit dem Haupte מְנוֹד רֹאשׁ.

Schütten, Wasser auf Etwas יְצֹק מַיִם עַל, בְּ. s. Gießen. Die Gold aus dem Beutel schütten הַזָּלִים זָהָב מִכִּיס.

Schützling, der, er ist mein אָנֹכִי הוּא הַמֵּגֵן עָלָיו, בַּעֲדוֹ.

Schütze, der, הַמּוֹרֶה בַּקֶּשֶׁת, בַּעַל חִצִּים, s. Bogenschütze. Er bebte sehr vor den Schützen וַיָּחֶל מְאֹד מֵהַמּוֹרִים.

Schützen, Jemanden הָגֵן עַל, בְּעַד אִישׁ; eine Stadt גְּנֹן עַל הָעִיר, s. Beschützen.

Schicht, die, מַעֲרָכָה.

Schichten, Holz, עֲרֹךְ עֵצִים.

Schüchtern, er ist, חָרֵד הוּא.

Schild, der, מָגֵן, plur. מָגִנִּים. Schild und Harnisch צִנָּה וְסֹחֵרָה. Die goldenen Schilde שִׁלְטֵי הַזָּהָב.

Schildwache, die, מַצָּב, מַצָּבָה.

Schildträger, der, נֹשֵׂא הַצִּנָּה.

Schildern, s. Beschreiben 3).

Schildpadd, das, Schildkrötenschale (nach Einigen) סְחֵרֶת.

Schildkröte, die, (nach Einigen) צָב.

Schüler, der, לָמֵד, תַּלְמִיד. Die Schüler der Propheten בְּנֵי הַנְּבִיאִים, s. Jünger.

Schülerin, die, sie ist meine Schülerin im Gesange אָנֹכִי הוּא הַמְלַמְּדָה שִׁיר.

Schilf, das, קָנֶה, סוּף, אַגְמוֹן.

Schilfgras, das, אָחוּ.

Schilfmeer, das, יַם סוּף.

Schilfrohr, das, קָנֶה.

Schimmel, der, 1) ein weißes Pferd סוּס לָבָן. 2) Am Brode *עִיפּוּשׁ, עִפּוּשׁ.

Schimmelig, *מְעֻפָּשׁ.

Schimmeln, *הִתְעַפֵּשׁ.

Schimmer, der, נֹגַהּ, s. Glanz.

Schimmern, נָגַהּ, s. Glänzen.

Schimpf, der, חֶרְפָּה, דֹּפִי, s. Schande. Jemanden einen Schimpf anthun חָרֵף, נַבֵּל אִישׁ.

Schimpflich, er ist mir schimpflich begegnet דְּבָרָיו הָיוּ לִי לְחֶרְפָּה.

Schimpfen, Jemanden חָרֵף אִישׁ. Er schimpfte über ihn שָׁפַךְ קִיקָלוֹן עַל כְּבוֹדוֹ.

Schimpfreden, die, דִּבְרֵי חֶרְפָּה, חֲרָפוֹת.

Schindgrube, die, *מְקוֹם פְּשׁוֹט הַנְּבֵלוֹת.

Schinden, ein Pferd הִפְשִׁיט נִבְלַת הַסּוּס; (fig.) er schindet die Armen יִגְזֹל מֵעַל הָעֲנִיִּים עוֹרָם.

Schinder, der, פּוֹשֵׁט נְבֵלוֹת, עֶבֶד הַשּׁוֹטֵר, s. Abdecker.

Schüssel, die, קְעָרָה, צַלַּחַת. Die Schüsseln קְעָרוֹת צְלָחוֹת.

Schießen, Pfeile יָרָה, הוֹרָה, שִׁלַּח חִצִּים; mit dem Bogen הוֹרָה בַקֶּשֶׁת, רָמָה, רָבָה קֶשֶׁת. Er schoß die bleierne Kugel nach dem Ziele יָרָה כַדּוּר הָעוֹפֶרֶת אֶל הַמַּטָּרָה.

Schießpulver, das, *אֲבַק אֵשׁ.

Schief, das Brett ist הַקֶּרֶשׁ מְעֻוָּת, מְעֻקָּל. Das Schiefe עִקֵּשׁ, s. Krumm.

Schiff, das, אֳנִי, אֳנִיָּה, סְפִינָה, צִי. Schiffe אֳנִיּוֹת, צִיִּים, צִים.

Schiffbar, ein schiffbarer Fluß נָהָר אֲשֶׁר בּוֹ תֵּלַכְנָה אֳנִיּוֹת.

Schiffbruch, der, sie haben Schiffbruch gelitten נִשְׁבְּרָה אֳנִיָּתָם.

Schiffchen, das, 1) s. Kahn; 2) s. Weberschiffchen.

Schiffsherr, der, רַב הַחֹבֵל.

Schiffswerft, die, הַמָּקוֹם אֲשֶׁר בּוֹ יַעֲשׂוּ אֶת הָאֳנִיּוֹת.

Schiffskapitän, der, רַב הַמַּלָּחִים, הַחֹבְלִים, s. Kapitän.

Schiffen, s. Segeln.

Schiffer, der, חֹבֵל, מַלָּח, plur. מַלָּחִים, חוֹבְלִים; יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת, עוֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים.

Schifffahrt, die, wir haben eine glückliche Schifffahrt gehabt הִצְלַחְנוּ בְּרִדְתֵּנוּ הַיָּם בָּאֳנִיָּה, בְּעָבְרֵנוּ הַיָּם.

Schicksal, das, עֵת, פֶּגַע. Ein gleiches Schicksal trifft sie מִקְרֶה אֶחָד לְכֻלָּם, מִקְרֶה אֶחָד יִקְרֶה אֶת כֻּלָּם. In deiner Hand sind meine Schicksale בְּיָדְךָ עִתֹּתָי.

Schicklich, נָכוֹן, נָאוֶה. Ich halte es nicht für schicklich, dieses zu thun אֵינֶנּוּ נָכוֹן בְּעֵינַי לַעֲשׂוֹת כֵּן. Er zeigte ein schickliches Benehmen seinen Richtern gegenüber הִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ נָאָה וְיֹשֶׁר נֶגֶד פְּנֵי מְשׁוֹפְטָיו.

Schicklichkeit, die, הַדֶּרֶךְ הַנָּאוָה.

Schickung, die, es war eine Schickung Gottes הָיְתָה סִבָּה, נְסִבָּה מֵעִם אֱלֹהִים.

Schicken, 1) seinen Bedienten zu Jemanden שָׁלַח מְשָׁרְתוֹ אֶל אִישׁ. Ich habe nach dem Arzte geschickt שָׁלַחְתִּי אִישׁ אֶל הָרֹפֵא לַהֲבִיאוֹ אֵלָי. 2) Er weiß sich in die Leute zu schicken יוֹדֵעַ הוּא לַעֲשׂוֹת אֶת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי אֲנָשִׁים, יוֹדֵעַ הוּא לְהִתְרַצּוֹת אֶל כָּל אִישׁ. 3) Das schickt sich nicht von dir לֹא נָאוָה זֹאת לְאִישׁ כָּמוֹךָ.

Schicken, das, מִשְׁלַח, *שְׁלִיחוּת.

Schier, כִּמְעַט, s. Beinahe.

Schirm, der, 1) eig. über alles Herrliche wird ein

Schirm sein עַל כָּל כָּבוֹד חֻפָּה; 2) (fig.) du bist mein Schirm אַתָּה סֵתֶר לִי, כִּתְרִי אַתָּה, מָגִנִּי אַתָּה. Er wird euch zum Schirm dienen יְהִי עֲלֵיכֶם סִתְרָה.

Schirmen, Jemanden הָגֵן עַל אִישׁ, בְּעַד אִישׁ. Er schirmt ihn immerwährend חֹפֵף עָלָיו כָּל הַיּוֹם.

Schürze, die, חֲגוֹרָה.

Scheu, die Pferde sind scheu geworden הָרְדוּ הַסּוּסִים וְנָסוּ. Man hat das Pferd scheu gemacht הֶחֱרִידוּ הַסּוּס וְנָס, f. Menschenscheu.

Scheu, die, eine Scheu vor Etwas haben קוּץ מִפְּנֵי דָבָר, f. Scheuen.

Scheibe, die, עִגּוּל*, f. Mondscheibe, Töpferscheibe. Nach der Scheibe schießen יָרֹה חֵץ אֶל (*עִגּוּל) הַמַּטָּרָה.

Scheidung, die, zweier Eheleute כְּרִיתוּת.

Scheide, die, eines Schwertes תַּעַר, נְדַן הַחֶרֶב. Kehre zurück in deine — הֵאָסְפִי אֶל תַּעְרֵךְ.

Scheidebrief, der, סֵפֶר כְּרִיתוּת.

Scheidewand, die, 1) in einem Zimmer הַקִּיר בֵּין חֶדֶר וְחֶדֶר; 2) (fig.) eure Sünden waren eine Scheidewand zwischen euch und eurem Gott עֲוֹנֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם.

Scheideweg, der, רֹאשׁ, אֵם הַדֶּרֶךְ. Du hättest nicht am Scheideweg lauern sollen אַל תַּעֲמֹד עַל הַפֶּרֶק.

Scheiden, 1) sie schieden von einander נִפְרְדוּ, הִתְפָּרְדוּ אִישׁ מֵעַל אָחִיו. Bevor ich von hinnen scheide und nicht mehr bin בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי. 2) Eine Sache von der Andern הַבְדֵּל בֵּין דָּבָר לְדָבָר, הַפְרֵד דָּבָר מִדָּבָר, f. Absondern. Sich von seiner Frau שַׁלַּח אִשְׁתּוֹ, נָתֹן סֵפֶר כְּרִיתוּת לְאִשְׁתּוֹ. Eine geschiedene Frau אִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ. 3) Die Schlacken vom Silber הָגוֹ סִיגִים מִכֶּסֶף.

Scheusal, das, שִׁקּוּץ, דֵּרָאוֹן, f. Abscheu. Die Scheusale שִׁקּוּצִים.

Scheit, das, Holz גֶּזֶר עֵצִים*, plur. גִּזְרֵי עֵצִים.

Scheitel, der, קָדְקֹד; sein, קָדְקֳדוֹ.

Scheiterhaufen, der, דּוּר, מְדוּרָה.

Scheitern, das Schiff ist gescheitert נִשְׁבְּרָה הָאֳנִיָּה.

Scheuchen, f. Verscheuchen.

Schäumen, mögen ihre Fluthen toben, schäumen יֶהֱמוּ יֶחְמְרוּ מֵימָיו.

Schäumen, das, des Weines *רְתִיחַת הַיַּיִן.

Schein, der, 1) des Mondes נֹגַהּ הַיָּרֵחַ. 2) Etwas nur zum Scheine thun *עָשֹׂה דָבָר רַק לְמַרְאִית עַיִן; 3) f. Quittung.

Scheinbar, seine Güte ist nur, *טוּבָתוֹ מְדֻמָּה הִיא.

Scheinbild, das, דְּמוּת כָּזָב.

Scheingrund, der, *סִבָּה מְדֻמָּה.

Scheinheilige Menschen, *מִתְקַדְּשִׁים, צְבוּעִים.

Scheune, die, f. Scheuer.

Scheinen, 1) die Sonne scheint. תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ. Der Mond scheint הַיָּרֵחַ יַגִּיהַּ אוֹרוֹ, יָאֵר אוֹרוֹ. 2) Die Sonne scheint uns klein zu sein, und ist doch sehr groß הַשֶּׁמֶשׁ קְטַנָּה בְּעֵינֵינוּ וְהִיא גְדוֹלָה מְאֹד. Mir scheint, daß du scherzest כִּמְצַחֵק אַתָּה בְּעֵינָי. Es schien ihm unmöglich, ihr Etwas zu thun וַיִּפָּלֵא בְּעֵינָיו לַעֲשׂוֹת לָהּ דָּבָר.

Scheinen, das, der Sonne *זְרִיחַת הַשֶּׁמֶשׁ.

Scheußlich, eine scheußliche That begehen עָשֹׂה תוֹעֵבָה. Scheußliche Gestalten אֵימִים f. Gräulich.

Scheuen, 1) er scheuet sich, mit ihr aus einem Becher zu trinken תָּקוּץ נַפְשׁוֹ, יִלְאֶה לִשְׁתּוֹת בְּכוֹסָהּ, f. Ekeln. 2) Er scheuet die Arbeit יִשְׂנָא אֶת הַמְּלָאכָה. Ein gebranntes Kind scheuet das Feuer הַיֶּלֶד אֲשֶׁר נִכְוָה יִירָא לָגֶשֶׁת עוֹד אֶל הָאֵשׁ, f. Fürchten.

Scheuer, die, גֹּרֶן. Es füllen sich die Scheuern mit Getreide יִמָּלְאוּ הַגְּרָנוֹת בָּר.

Scheuern, Gefäße מָרֹק כֵּלִים.

Schwager, der, er ist sein Schwager אֲחִי אִשְׁתּוֹ הוּא, בַּעַל אֲחוֹתוֹ הוּא. Er ist ihr Schwager אֲחִי אִישָׁהּ, יְבָמָהּ הוּא, בַּעַל אֲחוֹתָהּ הוּא.

Schwagerehe, die, *יִבּוּם.

Schwagerpflicht, die, er will nicht die Schwagerpflicht gegen mich üben מֵאֵן יַבְּמִי.

Schwatzhaft, f. Geschwätzig.

Schwatzen, f. Schwätzen.

Schwach, ein schwacher Mensch חַלָּשׁ. Der Kranke wird täglich schwächer יִמְעַט כֹּחַ הַחוֹלֶה מִיּוֹם אֶל יוֹם. Ein schwaches Volk עַם רָפֶה. Er wurde

schwach am Geiste כָּהֲתָה רוּחוֹ. Eine schwache Stimme קוֹל דַּק. Mit einer schwachen Mannschaft בִּמְצְעַר אֲנָשִׁים.

Schwachheit, die, s. Schwäche.

Schwalbe, die, דְּרוֹר, סִיס, סוּס.

Schwall, der, von Worten רֹב דְּבָרִים, s. Menge.

Schwamm, der, 1) zum Abtrocknen סְפוֹג*. 2) Schwämme (zum Essen) כַּמְהִין, כְּמֵהִין*.

Schwammig, סְפוֹגִי, סְפוֹגִית*.

Schwanger sein, הָרָה. Sie war mit einem Knaben — הָרְתָה בֵן. Von Jemanden schwanger sein הָרָה לְאִישׁ. Eine schwangere Frau הָרָה, plur. הָרִיּוֹת, הָרוֹת; (fig.) wer mit Unheil schwanger geht הָרָה עָמָל.

Schwangerschaft, die, הֵרוֹן, הֵרָיוֹן.

Schwanz, der, זָנָב, Schwänze זְנָבוֹת. Der Schwanz des Schafes הָאַלְיָה אֲשֶׁר לַשֶּׂה, אַלְיַת הַשֶּׂה.

Schwanzstück, das, אַלְיָה.

Schwanzstern, der, s. Komet.

Schwank, der, s. Scherz.

Schwanken, 1) eigentl. מוּט, הִתְמוֹטֵט, נוּעַ, נוּד, s. Wanken; 2) (fig.) wie lange noch schwankt ihr mit getheiltem Sinne? עַד מָתַי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים. Er schwankt noch לִבּוֹ אֵינֶנּוּ נָכוֹן בְּקִרְבּוֹ.

Schwarm, der, הָמוֹן. Der Volksschwarm הֲמוֹן הָעָם הָרָב, עֵרֶב רַב. Bienen, עֲדַת דְּבֹרִים.

Schwarz, er, sie ist, שָׁחֹר הוּא, שְׁחֹרָה הִיא. Schwarze Pferde סוּסִים שְׁחֹרִים. Schwarze Locken קְוֻצּוֹת שְׁחֹרוֹת. Der Himmel wird — יִקְדְּרוּ, יִתְקַדְּרוּ הַשָּׁמַיִם. Eine schwarze Nacht לֵיל חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה. Die schwarze Kunst לְהָטִים, לָטִים.

Schwarz, שָׁחוֹר. Die schwarze Farbe צֶבַע שָׁחוֹר. Seine Locken sind schwarz wie ein Rabe קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב.

Schwarzbrod, das, פַּת קֵבָר*.

Schwarze, das, im Auge, s. Augapfel.

Schwarzkopf, der, בַּעַל שֵׂעָר שָׁחֹר.

Schwarzkümmel, der, קֶצַח.

Schwarzkünstler, der, בַּעַל אוֹב, בַּעַל לְהָטִים.

Schwören, הִשָּׁבַע, הִשְׁבִּיעַ שְׁבוּעָה. Ich schwor, ihnen das Land zu geben נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לָתֵת לָהֶם אֶת הָאָרֶץ. Er schwor bei Gott נִשְׁבַּע בֵּאלֹהִים. Die ihnen Eide schwören שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת לָהֶם. Jemanden schwören lassen הִשְׁבִּיעַ אִישׁ, s. Beschwören.

Schwung, der, eine Glocke in den Schwung bringen הֵנִיעַ הַפַּעֲמוֹן; (fig.) der Schwung des Geistes הִתְרוֹמְמוּת הַנֶּפֶשׁ*.

Schwungfeder, die, s. Schwinge.

Schwur, der, שְׁבֻעָה. Der Schwur bei Gott שְׁבֻעַת יְיָ. Schwüre שְׁבֻעוֹת.

Schwibbogen, der, אֲגֻדָּה, *כִּפָּה, s. Gewölbe, Wölbung.

Schwieger, die, s. Schwiegermutter.

Schwiegersohn, der, חָתָן; sein, חֲתָנוֹ. Seine Schwiegersöhne חֲתָנָיו.

Schwiegertochter, die, seine, כַּלָּתוֹ. Schwiegertöchter כַּלּוֹתָיו, נְשֵׁי בָנָיו.

Schwiegermutter, die, seine, חֹתַנְתּוֹ. Ihre, חֲמוֹתָהּ.

Schwiegereltern, die, seine, חֹתְנוֹ וְחֹתַנְתּוֹ. Ihre חָמִיהָ וַחֲמוֹתָהּ.

Schwiegervater, der, sein, חֹתְנוֹ. Ihr, חָמִיהָ.

Schwiegerkinder, die, seine, חֲתָנָיו וְכַלּוֹתָיו.

Schwitzen, er schwitzt im Gesichte, תֵּרָאֶה זֵעָה בְּאַפָּיו, בְּעוֹר פָּנָיו.

Schwül, wenn es auf der Erde schwül wird vom Südwind בְּהַשְׁקִט אֶרֶץ מִדָּרוֹם. Ein schwüler Ostwind רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית.

Schwielen, die, an den Füßen קִשּׁוּי הָעוֹר בְּכַף הָרֶגֶל*.

Schwimmen, im Wasser שָׂחָה בַּמַּיִם. Das Holz schwamm herauf וַיָּצֶף הָעֵץ.

Schwimmen, das, das Wasser war hoch, es war ein Wasser zum Schwimmen גָּאוּ הַמַּיִם מֵי שָׂחוּ.

Schwimmer, der, שֹׂחֶה.

Schwinge, die, 1) zum Schwingen des Getreides נָפָה, רַחַת, מִזְרֶה. 2) Flügel, אֵבֶר, אֶבְרָה. Ihre Schwingen אֶבְרוֹתֶיהָ.

Schwingen, 1) schwingt der Adler auf dein Geheiß sich in die Lüfte? אִם עַל פִּיךָ יַגְבִּיהַּ נָשֶׁר. 2) Die Flügel — נָשָׂא, נָדַד כְּנָפַיִם, הֶעֱלָה אֵבֶר. Die

Hand, הֵנִיף, נוֹפֵף יָדוֹ. Wenn ich mein Schwert schwinge בְּעוֹפְפִי חַרְבִּי. 3) Getreide זָרָה דָגָן, זָרָה דָגָן בְּמִזְרֶה; (fig.) zu schwingen die Völker mit einer verderblichen Schwinge לַהֲנָפָה גוֹיִם בְּנָפַת שָׁוְא.

Schwingen, das, der Hand תְּנוּפַת יָד.

Schwindsucht, die, שַׁחֶפֶת, רָזוֹן, s. Auszehrung.

Schwindsüchtig, er ist, מֻכֶּה הוּא בַשַּׁחֶפֶת, בְּרָזוֹן.

Schwindel, der, (nach Einigen) שָׁבָץ, s. Krampf.

Schwindeln, mir schwindelt אֲחָזַנִי הַשָּׁבָץ.

Schwinden, es schwindet das Wasser aus dem Meere אָזְלוּ מַיִם מִנִּי יָם. Die Wolke schwindet כָּלָה עָנָן. Meine Hoffnung ist geschwunden אָבְדָה תִקְוָתִי. Es schwindet der Muth der Egypter וְנָבְקָה (וְנָבֻקָּה) רוּחַ מִצְרַיִם. Es schwand nicht seine Kraft לֹא נָס לֵחֹה. Die Zunge schwindet in dem Munde לְשׁוֹנָם תִּמַּק בְּפִיהֶם.

Schwierig, ein schwieriger Gegenstand דָּבָר קָשֶׁה.

Schwirren, über ihm schwirrt des Köchers Geschoß עָלָיו תִּרְנֶה אַשְׁפָּה.

Schweigen, 1) nicht reden חָשָׁה, הֶחֱשָׁה, הָדוֹם, הֶחֱרִישׁ, חָרֵשׁ; (Letzteres nur im Futur. יֶחֱרַשׁ, תֶּחֱרַשׁ); שָׁתַק*. Er beschimpfte dich, und du schwiegst dazu חֵרֵף אֹתְךָ וְאַתָּה הֶחֱרַשְׁתָּ לוֹ. Er hieß uns schweigen דִּבֶּר אֵלֵינוּ לֵאמֹר הַסּוּ (הֶחֱשׁוּ) (הַחֲרִישׁוּ). 2) (Fig.) Es schweigen die Wogen וַיֶּחֱשׁוּ גַלֵּיהֶם. Das Meer schweigt יִשְׁתֹּק הַיָּם, s. Still.

Schweigen, das, שְׁתִיקָה*.

Schwein, das, חֲזִיר.

Schweinisch, כַּחֲזִיר.

Schweiß, der, זֵעָה, יֶזַע. Wenn er im Schweiße ist, darf er die Kleider nicht wechseln אַל יְשַׁנֶּה בְגָדָיו בַּיֶּזַע. Im Schweiße deines Angesichtes sollst du dein Brod essen בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם.

Schweif, der, זָנָב, s. Schwanz.

Schweifen, s. Umherschweifen.

Schwebe, דָּבָר הַתָּלוּי בָּאֲוִיר; (fig.) Die Sache bleibt noch in der Schwebe הַדָּבָר עוֹד תָּלוּי וְלֹא נִגְמַר עוֹד.

Schweben, der Adler schwebt über seine Jungen הַנֶּשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו. Ich soll gehen, zu schweben über den Bäumen? וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל הָעֵצִים. Er schwebte zwischen dem Himmel und der Erde (an der Terebinthe hängend) וַיֻּתַּן בֵּין הַשָּׁמַיִם וּבֵין הָאָרֶץ.

Schweben, das, der Wolken מִפְלְשֵׂי עָב.

Schwägerin, die, יְבֶמֶת. Seine, יְבִמְתּוֹ; Ihre אֵשֶׁת אָחִיהָ.

Schwägerschaft, die, חִתּוּן*.

Schwäher, der, חֹתֵן, s. Schwiegervater.

Schwächlich, wenn die Schafe schwächlich wurden וּבְהַעֲטִיף הַצֹּאן. Er ist schwächlich geworden כָּשַׁל כֹּחוֹ.

Schwächling, der, die Schwächlinge fielen dem Laban zu וְהָיָה הָעֲטֻפִים לְלָבָן.

Schwäche, die, des Körpers חֻלְשַׁת הַגּוּף*.

Schwächen, 1) er schwächte meine Kraft הִכְשִׁיל כֹּחִי. Die Geschwächten הַנֶּחֱשָׁלִים. 2) Ein Mädchen — עִנָּה אֶת הַבְּתוּלָה.

Schwelgen, רָדַף אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים. Wir wollen in Liebesgenüssen — נִתְעַלְּסָה בָּאֳהָבִים.

Schwelger, der, הָרֹדֵף אַחֲרֵי הַתַּעֲנוּגִים.

Schwelle, die, סַף, plur. סִפִּים; מִפְתָּן. Auf der Schwelle stehen הִסְתּוֹפֵף.

Schwellen, der Leib, der Fuß ist ihm geschwollen צָבְתָה בִטְנוֹ, בָּצְקָה רַגְלוֹ. Ein geschwollener Leib בֶּטֶן צָבָה.

Schwemme, die, aus der Schwemme steigen עָלָה מִן הָרַחְצָה.

Schwemmen, 1) man hat die Pferde geschwemmt הוֹרִידוּ אֶת הַסּוּסִים אֶל הָרַחְצָה וְשָׁחוּ; 2) (fig.) ich schwemme jede Nacht mein Bett אַשְׂחֶה בְכָל לַיְלָה מִטָּתִי.

Schwängern, er hat das Mädchen geschwängert עִנָּה אֶת הַנַּעֲרָה וְהָרְתָה לוֹ.

Schwänzeln, der Hund schwänzelt הַכֶּלֶב יָנִיעַ זְנָבוֹ s. Wedeln.

Schwenken, die Fahne הֵנִיף, הֵנִיעַ הַנֵּס.

Schwester, die, אָחוֹת. Meine Schwestern אֲחוֹתַי, אַחְיוֹתַי.

Schwesterlich, sie lieben sich אַהֲבָתָם אַהֲבַת אַחְיוֹת.

Schwefel, der, גָּפְרִית.

Schwer, 1) wie schwer ist das Silber מַה מִשְׁקַל הַכֶּסֶף. Es ist ein Talent schwer מִשְׁקָלוֹ כִּכָּר. 2) Eine schwere Last מַשָּׂא כָבֵד. 3) Ihre Sünde ist schwer כָּבְדָה חַטָּאתָם; (fig.) die Sache ist dir zu schwer כָּבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר. Er hat eine schwere Zunge כְּבַד לָשׁוֹן הוּא. Er hat eine schwere Hand יָדָיו כְּבֵדִים. Seine Hand liegt schwer auf uns כָּבְדָה, קָשְׁתָה יָדוֹ עָלֵינוּ. Eine schwere Arbeit עֲבוֹדָה קָשָׁה. Sie hatte eine schwere Geburt קָשְׁתָה, הִקְשְׁתָה בְלִדְתָּהּ. Die Rechtssache, die euch zu schwer sein wird הַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם. Etwas Schweres hast du gefordert הִקְשִׁיתָ לִשְׁאוֹל. Von Unternehmungen. Nunmehr wird ihnen Nichts zu schwer werden וְעַתָּה לֹא יִבָּצֵר מֵהֶם. Schwer machen הִכְבִּיד, s. Erschweren.

Schwert, das, חֶרֶב. Schwerter חֲרָבוֹת.

Schwertfeger, der, מֹרֵט חֲרָבוֹת.

Schwertstreich, der, מַכַּת חֶרֶב.

Schwerlich, er wird schwerlich kommen אֶחְשֹׁב הִמָּנֵעַ יִמָּנַע מִבּוֹא. Er wird es schwerlich thun אָמַר אֲנִי מָאֵן יְמָאֵן לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר.

Schwermuth, die, seine — עַצְּבַת לִבּוֹ אֲשֶׁר לֹא תֶחְשַׁךְ, רוּחוֹ הַנְּכֵאָה תָמִיד.

Schwermüthig sein, הִתְעַצֵּב בְּלִי חָשָׂךְ. Sie ist, קְשַׁת, עֲצוּבַת רוּחַ הִיא כָּל הַיָּמִים. Die Schwermüthigen קֹדְרִים.

Schwärmen, 1) die schwärmenden Bienen עֲדַת דְּבֹרִים הַנִּדֶּדֶת מְבֻלְבָּלָה, s. Umschwärmen. 2) Von Menschen, s. Umherschwärmen.

Schwärmer, der, 1) ein Mensch, der in rauschenden und ungeordneten Vergnügungen lebt אִישׁ הֹמֶה. 2) Ein Mensch, der seinen verworrenen Vorstellungen folgt אִישׁ הַדֹּבֵק בְּדִמְיוֹנוֹת שָׁוְא וְכָזָב*.

Schwärmerin, die, sie ist eine, הֹמִיָּה הִיא.

Schwere, die, כֹּבֶד.

Schwärzlich, sie ist, שְׁחַרְחֹרֶת הִיא.

Schwärze, die, שְׁחוֹר. Dunkler als Schwärze ist ihre Gestalt חָשַׁךְ מִשְּׁחוֹר תָּאֳרָם.

Schwärzen, 1) das Leder טוּחַ עוֹר בִּשְׁחוֹר. 2) Der Himmel schwärzt sich הַשָּׁמַיִם יִתְקַדְּרוּ הַשָּׁמַיִם יִלְבְּשׁוּ קַדְרוּת.

Staat, der, מַמְלָכָה, כָּל מְדִינוֹת הַמַּלְכוּת.

Staatsangelegenheiten, die דִּבְרֵי (*עִנְיְנֵי) הַמַּמְלָכָה.

Staatsboten, die, רָצֵי הַמֶּלֶךְ.

Staatsgefängniß, das, הַמִּשְׁמָר אֲשֶׁר בּוֹ אֲסוּרֵי (אֲסִירֵי) הַמֶּלֶךְ.

Staatswagen, der, מִרְכֶּבֶת הַמֶּלֶךְ.

Staatsminister, die, הַשָּׂרִים הַיֹּשְׁבִים רִאשֹׁנָה בַּמַּלְכוּת.

Staatskunst, die, חָכְמַת הַנְהָגַת הַמְּדִינָה*.

Staatsräthe, die, יוֹעֲצֵי הַמֶּלֶךְ.

Staar, der, s. Blindheit.

Stab, der, מַטֶּה, מַקֵּל. Das Ende des Stabes קְצֵה הַמִּשְׁעֶנֶת. Stäbe מַטּוֹת, מַקְלוֹת, מִשְׁעָנוֹת. Zerbrochen ist der Stab, der dich schlug נִשְׁבַּר שֵׁבֶט מַכֵּךְ.

Stabeisen, das, מְטִיל בַּרְזֶל.

Stadt, die, עִיר, קִרְיָה. Städte עָרִים (einmal) עֲיָרִים.

Stadtobrigkeit, die, שָׂרֵי, פְּקִידֵי הָעִיר.

Stadtgebiet, das, פֶּלֶךְ הָעִיר.

Stadtgericht, das, בֵּית מִשְׁפַּט הָעִיר, שׁוֹפְטֵי הָעִיר.

Stadtgespräch, das, es wurde zum, הָיְתָה שִׂיחַת אַנְשֵׁי הָעִיר, s. Gespräch.

Stadthaus, das, s. Rathhaus.

Stadtwache, die, שֹׁמְרֵי, פְּקֻדּוֹת הָעִיר.

Stadtneuigkeit, die, דָּבָר חָדָשׁ הַנִּשְׁמָע בָּעִיר.

Stadtkundig, נוֹדָע לְכָל אַנְשֵׁי הָעִיר.

Stahl, der, אִסְטְמָא*.

Statue, die, מַצֵּבָה, plur. מַצֵּבוֹת.

Statur, die, ein Mann von großer, גְּבַהּ קוֹמָה, אִישׁ מִדָּה, plur. אַנְשֵׁי מִדּוֹת. Ein Mann von kleiner, שְׁפַל קוֹמָה, (weibl.) שִׁפְלַת קוֹמָה.

Statt, dieses findet hier nicht לֹא יֵעָשֶׂה כֵן בִּמְקוֹמֵנוּ. Laß meine Bitte an dich Statt finden תִּפָּל־נָא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ.

Statt seiner, ihrer תַּחְתָּיו, תַּחְתֶּיהָ, s. Anstatt.

Statthalter, der, שַׂר הַמְּדִינָה, plur. שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת, s. Vice-König.

Stattlich gekleidet sein, לְבוּשׁ בִּגְדֵי תִפְאֶרֶת, s. Prächtig.

Stachel, der, 1) Spitze. Sie werden Stacheln sein in euren Seiten וְהָיוּ לִצְנִינִים בְּצִדֵּיכֶם. Die Worte der Weisen sind wie Stacheln דִּבְרֵי חֲכָמִים כַּדָּרְבֹנוֹת. Die Stacheln der Bienen חִדּוּדֵי הַדְּבוֹרִים. 2) Der Treibstachel דָּרְבָן.

Stachelig, von Gewächsen אֲשֶׁר בּוֹ צְנִינִים.

Stachelrede, die, שְׁנִינָה.

Stall, der, vier tausend Ställe für Pferde אַרְבַּעַת אֲלָפִים אֻרְיוֹת סוּסִים, s. Rinderstall, Schafstall.

Stallmeister, der, אֲהוּרְיָרָא*.

Stamm, der, 1) eines Baumes גֶּזַע, מַצֶּבֶת. 2) Volksabtheilung שֵׁבֶט, מַטֶּה. Die Häupter der Stämme רָאשֵׁי הַשְּׁבָטִים, הַמַּטּוֹת. Der königliche Stamm זֶרַע הַמֶּלֶךְ, זֶרַע הַמְּלוּכָה, הַמַּמְלָכָה.

Stammbaum, סֵפֶר הַיַּחַשׂ לְתוֹלְדוֹתָיו, s. Stammregister.

Stammgut, das, אֲחֻזַּת רָאשֵׁי הָאָבוֹת.

Stammhaus, das, בֵּית אֲחוּזַּת רָאשֵׁי הָאָבוֹת.

Stammwort, das, שֹׁרֶשׁ; מִלָּה יְסוֹדִית, plur. שָׁרָשִׁים.

Stammler, der, אִישׁ עִלֵּג לָשׁוֹן, plur. עִלְּגִים; עֲרַל שְׂפָתַיִם, כְּבַד לָשׁוֹן, כִּבְדֵי לָשׁוֹן, כְּבַד פֶּה, *מְגַמְגֵּם בִּלְשׁוֹנוֹ.

Stammeln, er stammelt, הוּא נִלְעַג לָשׁוֹן, s. Stammler.

Stammvater, der, אֲבִי הַמִּשְׁפָּחָה. Dein — אָבִיךָ הָרִאשׁוֹן.

Stammregister, das, סֵפֶר הַיַּחַשׂ.

Stampfen, mit den Füßen רָקַע בְּרַגְלָיו. Die Rosse stampfen הַסּוּסִים יְדַהֲרוּ בְּשַׁעֲטַת פַּרְסוֹתֵיהֶם.

Stampfen, das, seiner Rosse דַּהֲרוֹת אַבִּירָיו, שַׁעֲטַת פַּרְסוֹת אַבִּירָיו.

Stange, die, מוֹט, מוֹטָה. Stangen מוֹטוֹת, בַּדִּים. Setze ihn auf eine — שִׂים אֹתוֹ עַל נֵס. Eine goldene — לְשׁוֹן זָהָב.

Stangeisen, das, מְטִיל בַּרְזֶל.

Stand, der, 1) das Stehen. Sie flohen insgesammt, hielten nicht Stand נָסוּ יַחְדָּיו לֹא עָמָדוּ. 2) Der Ort, wo man steht מַעֲמָד, עֹמֶד, מַצָּב, s. Stätte. 3) Eine Sache zu Stande bringen כַּלֵּה דָבָר. Es kam nicht zu Stande לֹא נִהְיָה הַדָּבָר. 4) Weil er nicht im Stande war, ihm zu helfen מִבִּלְתִּי יְכָלְתּוֹ לְעָזְרוֹ, s. Können. 5) Die Sache befindet sich noch in dem vorigen Stande הַדָּבָר הוּא כְּבָרִאשֹׁנָה. 6) In Zusammensetzungen. Der hiesige Bürgerstand כָּל בַּעֲלֵי הָעִיר הַזֹּאת, s. Witwenstand. In ihrem ledigen Stande בַּיָּמִים אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה עוֹד לְאִישׁ, *בִּהְיוֹתָהּ פְּנוּיָה. 7) Leute von Stande גְּדוֹלִים, אֲצִילִים, נְדִיבִים, s. Vornehm.

Standarte, die, דֶּגֶל הַפָּרָשִׁים.

Standort, der, מַעֲמָד.

Standbild, das, מַצֵּבָה.

Standhaft, sei muthig und — חֲזַק וֶאֱמָץ. Er ist in seinen Entschlüssen — לִבּוֹ נָכוֹן בְּקִרְבּוֹ.

Standmäßig, er kleidet sich, יִלְבַּשׁ בְּגָדִים הַנָּאוִים לוֹ.

Standpunkt, der, מַעֲמָד.

Staffete, die, רָץ הַמֶּלֶךְ.

Staffel, die, מַעֲלָה, מַדְרֵגָה. Staffeln מַעֲלוֹת, מַדְרֵגוֹת.

Stark, 1) dick. Du bist stark geworden עָבִיתָ. Ein großer, starker Mann אִישׁ גָּדוֹל וּבָרִיא. 2) Ein starkes Kriegsheer חַיִל כָּבֵד, עָצוּם. Wie stark ist seine Mannschaft? מַה מִּסְפַּר אֲנָשָׁיו. Er hat einen starken Anhang רַבָּה עֲדָתוֹ. 3) In Ansehung der Leibeskraft. Ein starker Mann אִישׁ חָזָק, גִּבּוֹר. Was ist stärker als der Löwe? מָה עַז מֵאֲרִי. Sie waren stärker als Löwen מֵאֲרָיוֹת גָּבֵרוּ. Die starken Schafe הַצֹּאן הַמְקֻשָּׁרוֹת. Er war stärker als sie חָזַק מִמֶּנָּה. Er machte es stärker als seine Dränger וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו. Stark wie die Eichen חָסֹן כָּאַלּוֹנִים.

Starr, 1) seine Augen sind, קָמוּ עֵינָיו. Starr werden, s. Erstarren. Der starre Stein אֶבֶן דּוֹמֵם. 2) Starr vor sich hinsehen הֶעֱמִיד אֶת פָּנָיו. Jemanden starr anblicken תָּמַהּ אֶל אִישׁ, s. Anstarren.

Starrsinnig sein הִקְשָׁה לִבּוֹ, *עָמַד עַל דַּעְתּוֹ.

Starren, die, Finger starren mir vor Kälte קָמוּ אֶצְבְּעוֹת יָדַי מִקֹּר.

Starrkopf, der, הַמַּקְשֶׁה לִבּוֹ, *הָעֹמֵד עַל דַּעְתּוֹ.

Stottern, s. Stammeln.

Stochern, die Zähne mit einem spitzigen Hölzchen תָּחֹב עֵץ קָטָן וּמְחֻדָּד בֵּין שִׁנָּיו לְנַקּוֹתָן*.

Stolpern, im Gehen הִכָּשֵׁל בַּהֲלִיכָתוֹ s. Straucheln.

Stolz, er ist, גְּבַה רוּחַ, גְּבַהּ לֵב הוּא, יִגְבַּהּ לִבּוֹ. Stolz thun, sich stolz benehmen עָשׂה גַאֲוָה. Die Töchter Zions thun stolz גָּבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן. Stolze Menschen גֵּאִים, גְּבֹהִים, רְהָבִים. Ein stolzer Mann גֶּבֶר יָהִיר. Stolze Blicke עֵינַיִם רָמוֹת, עֵינֵי גְבֹהִים. Stolze Reden führen דַּבֵּר גְּבֹהָה, דַּבֵּר בְּגַאֲוָה.

Stolz, der גַּאֲוָה, גֵּוָה, גֵּאָה, גֵּאוּת, גָּאוֹן, גַּבְהוּת, גֹּבַהּ, רוּם לֵב, גֹּבַהּ אַף, רוּם עֵינַיִם.

Stolziren, mit Etwas, הִתְהַדֵּר בְּ, s. Prahlen, Prangen.

Stoß, der, 1) eines Ochsen נְגִיחַת הַשּׁוֹר*. Jemanden einen Stoß geben נָגֹחַ אִישׁ. Der Stoß ging ihm durch das Herz בָּאָה הַחֶרֶב בְּלִבּוֹ, s. Stich. 2) Ein Stoß Holz מַעֲרֶכֶת עֵצִים, מְדוּרָה.

Stoßen, act. 1) Jemanden, daß er umfällt דָּחֹה אִישׁ לִנְפֹּל. Sie werden eine schwangere Frau — וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה. Wenn ein Ochs Jemanden stößt כִּי יִגַּח, יִגֹּחַ שׁוֹר אֶת אִישׁ. Mit den Hörnern — נַגֵּחַ בְּקַרְנָיו אֵת. Du wirst mit dem Fuße an dem Steine — תִּגֹּף, תִּתְנַגֵּף רַגְלְךָ בָּאֶבֶן. Einem den Degen in den Leib — תָּקַע חַרְבּוֹ בְּבֶטֶן אִישׁ. 2) Etwas in einem Mörser — דּוּךְ בַּמְּדוֹכָה אֵת, כָּתוֹשׁ בַּמַּכְתֶּשֶׁת אֵת. 2) (Fig.) Jemanden vom Throne — הוֹרֵד אִישׁ מֵעַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ.

Stoßen, neut. 1) in die Posaune תָּקַע בְּשׁוֹפָר. 2) Der Wind stieß an die vier Ecken des Hauses נָגַע הָרוּחַ בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת הַבַּיִת. Das Schiff stieß gestern vom Ufer הָאֳנִיָּה נִדְחָה אֶתְמוֹל מִן הַחוֹף אֶל תּוֹךְ הַיָּם. 3) Die Grenze stößt an den Wald יִפְגַּע הַגְּבוּל בַּיַּעַר. Mein Zimmer stößt an das seinige יִגַּע חֲדָרִי בְּחֶדְרוֹ. 4) Wir sind auf das feindliche Heer gestoßen פָּגַשְׁנוּ אֶת מַחֲנֵה הָאוֹיֵב.

Stoßen, das, mit den Hörnern נְגִיחָה*. In die Posaune, תֶּקַע (תְּקִיעַת) שׁוֹפָר.

Stoff, der, 1) ein wollener, בֶּגֶד צֶמֶר. Aus goldgewirkten Stoffen ist ihr Kleid מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ. 2) Der Stoff eines Gedichtes הַדָּבָר אֲשֶׁר יָשִׁיר אֹתוֹ הַמְשׁוֹרֵר. Zu einer Erzählung עִנְיַן הַסִּפּוּר*. Zum Lachen סִבַּת הַשְּׂחוֹק*.

Stopfen, 1) ein Loch mit Werg מַלֵּא חֹר נְעֹרֶת לְסָתְמוֹ. 2) (Fig.) Ich werde ihm das Maul — אֶעֱשֶׂה דָבָר וְיִסָּכֵר פִּיו, וְיִכְלָא שְׂפָתָיו.

Stoppel, die, קַשׁ, תֶּבֶן; (fig.) was soll die Stoppel bei dem Getreide מַה לַתֶּבֶן אֶת הַבָּר.

Stoppeln, du sollst nicht hinterdrein לֹא תְפַאֵר אַחֲרֶיךָ.

Stock, der, 1) zum Schlagen מַקֵּל, plur. מַקְלוֹת, s. Stab. 2) Für Gefangene מַהְפֶּכֶת, סַד, s. Block, 3) s. Stockwerk.

Stockblind, er ist, מֻכֶּה בַּסַּנְוֵרִים הוּא, אֵין עֵינַיִם הוּא.

Stockhaus, das, בֵּית הַמַּהְפֶּכֶת.

Stockwerk, das, יָצִיעַ. Das unterste הַיָּצִיעַ הַתַּחְתּוֹנָה. Untere, zweite und dritte Stockwerke תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים.

Stockmeister, der, הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל הָאֲסוּרִים.

Stockfinstere Nächte, לֵילוֹת חֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה.

Stockprügel, er hat zwanzig Stockprügel bekommen הֻכָּה מַלְקוֹת עֶשְׂרִים בַּמַּקֵּל.

Stockzahn, der, s. Backenzahn.

Stocken, 1) die Milch stockt sich יִקְפָּא הֶחָלָב. Es stocken die Körner unter ihren Schollen עָבְשׁוּ פְרֻדוֹת תַּחַת מֶגְרְפֹתֵיהֶם. 2) Im Reden —, s. Stecken bleiben.

Storch, der, חֲסִידָה.

Stöhnen, אָנֹק, נָאֹק, הִתְיַפֵּחַ. Ihre Mägde stöhnen wie die Tauben אַמְהֹתֶיהָ מְנַהֲגוֹת כְּקוֹל יוֹנִים.

Stöhnen, das, אֲנָקָה.

Stößig, ein stößiger Ochs שׁוֹר נַגָּח.

Stößel, der, עֱלִי.

Stöpsel, der, מְסוּכְרָא*.

Stöckchen, das, מַקֵּל דַּק.

Stören, Jemanden in der Arbeit הַשְׁבֵּת, הַפְרֵעַ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ. In dem Schlafe הָנֵד שֵׁנָה מֵעֵינֵי אִישׁ. Störe meine Freude nicht אַל תַּשְׁבֵּת מְשׂוֹשִׂי.

Stube, die, חֶדֶר.

Studieren, 1) über Etwas, הָגָה בְּדָבָר, s. Nachsinnen. 2) Eine Wissenschaft לָמַד חָכְמָה, מַדָּע; הִתְעַסֵּק בְּחָכְמָה*.

Studieren, das, הִתְלַמְּדוּת, הִתְעַסְּקוּת בְּחָכְמָה*. Vieles Studieren ermüdet den Leib לַהַג הַרְבֵּה יְגִיעַת בָּשָׂר.

Student, der, הַלָּמֵד בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ, בְּבֵית הַיְשִׁיבָה.

Stuhl, der, כִּסֵּא. Stühle כִּסְאוֹת.

Stuhlgang, der, צֵאָה, s. Koth.

Stute, die, סוּסָה. Junge Stuten בְּנֵי הָרַמָּכִים.

Stutzen, 1) die Haare stutzen קָצַץ פְּאַת הָרֹאשׁ. Leute mit gestutzten Haaren קְצוּצֵי פֵאָה. 2) Das Pferd stutzte darüber נִבְהַל הַסּוּס מִפָּנָיו.

Stumm, er ist, אִלֵּם הוּא; sie sind, אִלְּמִים הֵם. Ein stummer Stein אֶבֶן דּוּמָם; fig. stumm sein (nicht reden wollen), הֶאֱלַם, s. Verstummen.

Stumpf, das Messer ist, קֵהָה הַשַּׂכִּין; fig. die Zähne wurden mir — קָהוּ שִׁנַּי. Stumpf machen הִקְהָה*.

Stumpfnasig, er ist, חָרוּם הוּא.

Stumpfen, der, (Ueberrest, Ende) זָנָב. Die Stumpfen der rauchenden Feuerbrände זַנְבוֹת הָאוּדִים הָעֲשֵׁנִים.

Stunde, die, chaldäisch, שָׁעָה, im Kober, עֵת; z. B. in seiner Sterbestunde בְּעֵת מוֹתוֹ.

Stufe, die, מַעֲלָה, מַדְרֵגָה. Die Stufen מַעֲלוֹת, מַדְרֵגוֹת.

Stufenweise, מְעַט מְעַט, *מִמַּדְרֵגָה אֶל מַדְרֵגָה.

Sturm, der, 1) ein sehr heftiger Wind סַעַר, סְעָרָה, סְעָרוֹת, סוּפוֹת. Stürme שַׂעַר, שְׂעָרָה, סוּפָה. 2) Sie sind Sturm gelaufen רָצוּ בַחֲמַת כֹּחָם אֶל חוֹמַת הָעִיר לַעֲלוֹת אֹתָהּ.

Sturmbock, der, plur. die Sturmböcke, Mauerbrecher כָּרִים.

Sturmdach, das, סֹכֵךְ. Sie eilen zur Mauer, und aufgerichtet wird das — יְמַהֲרוּ חוֹמָתָהּ וְהֻכַן הַסֹּכֵךְ.

Sturmwind, der, רוּחַ סְעָרָה, רוּחַ סֹעָה, s. Sturm.

Sturz, der, er brach den Fuß durch einen Sturz vom Pferde נִשְׁבְּרָה רַגְלוֹ בְּנָפְלוֹ מֵעַל הַסּוּס, s. Stürzen. Der Sturz eines Reiches מַפֶּלֶת הַמַּמְלָכָה.

Staub, der, אָבָק, עָפָר; an der Wage שַׁחַק מֹאזְנַיִם. Von Staub bedeckt מְכֻסֶּה אָבָק. Staub machen, erregen, הֶעֱלָה אָבָק. Im Staube liegen שָׁכַב לֶעָפָר. Er stürzt sie in den Staub יַגִּיעֶנָּה עַד עָפָר. Einen aus dem Staube erheben הֵקִים, הֵרִים אִישׁ מֵעָפָר. Einen in den Staub treten הִשְׁכִּין כְּבוֹד אִישׁ לֶעָפָר.

Staubwirbel, der, er wird gejagt wie der Staubwirbel von dem Sturme וְרֻדַּף כְּגַלְגַּל לִפְנֵי סוּפָה.

Staubig, die Bücher sind, יֵשׁ אָבָק עַל הַסְּפָרִים.

Stauben, es staubet, יַעֲלֶה אָבָק.

Staude, die, שִׂיחַ.

Staunen, תָּמַהּ, הִתְמַהּ, הִשְׁתּוֹמֵם; über Etwas, תָּמַהּ עַל.

Staunen, das, תְּמִיָּה*. Du setzest mich in — אֶתְמַהּ עַל דְּבָרֶיךָ.

Stübchen, das, חֶדֶר קָטֹן, קֻבָּה.

Stiege, die, s. Treppe.

Stütze, die, מִשְׁעֶנֶת, מַשְׁעֵנָה, מִשְׁעָן, מַשְׁעֵן, מִסְעָד, (fig.) sie ist eine Stütze der Armen תַּחֲזִיק יְדֵי עֲנִיִּים. Der Sohn ist die Stütze seiner armen kranken Mutter הַבֵּן מִשְׁעָן עֹז לְאִמּוֹ הָעֲנִיָּה וְהַחוֹלָה.

Stützen, Etwas, תָּמַךְ, סָעַד, סָמַךְ אֶת, s. Unterstützen. Sich auf Etwas סָמַךְ יָדוֹ עַל, הִשָּׁעֵן, הִסָּמֵךְ עַל. Gestützt auf Etwas סָמוּךְ עַל.

Stich, der, 1) mit einem Schwerte מַדְקֶרֶת חֶרֶב. Jemanden drei Stiche beibringen תָּקַע חַרְבּוֹ בְּבֶטֶן אִישׁ שָׁלשׁ פְּעָמִים. Er hat einen Stich ins Herz bekommen בָּאָה הַחֶרֶב בְּלִבּוֹ, s. Skorpionenstich. 2) Soldaten, die nicht Stich halten אַנְשֵׁי מִלְחָמָה אֲשֶׁר לֹא יַעַמְדוּ בִּרְאוֹתָם הָאוֹיֵב, s. Stand halten. Jemanden in Stich lassen נָטַשׁ אִישׁ, הֵסֵר יָדוֹ מֵאִישׁ.

Stichelei, die, שְׁנִינָה.

Sticheln, er stichelte auf mich שִׁנֵּן לְשׁוֹנוֹ בְּדַבְּרוֹ עָלַי.

Stiel, der, 1) am Obste עֻקְצָן*. 2) Der Stiel an einer Axt, עֵץ הַגַּרְזֶן.

Styl, der, (לִמְחַבֵּר סְפָרִים) כִּגְנוֹן הַלָּשׁוֹן, s. Schreibart

Still, 1) ohne Bewegung, die Sonne stand, וַיִּדֹּם הַשֶּׁמֶשׁ. Still sitzen יָשַׁב דּוּמָם. Er stand still auf seinen Hefen שֹׁקֵט הוּא אֶל שְׁמָרָיו. Das Meer wurde — שָׁתַק הַיָּם, שָׁתְקוּ גַּלֵּי הַיָּם. Stilles Wasser מֵי מְנוּחוֹת. 2) Ohne Laut. Sei still הַחֲרֵשׁ; seid still הַחֲרִישׁוּ, הֶחֱשׁוּ, הַסּוּ. 3) Ein stiller Mensch אִישׁ שֹׁקֵט, אִישׁ מְנוּחָה. Die Stillen im Lande רִגְעֵי אֶרֶץ.

Stille, die שֶׁקֶט, *שְׁקוּט, הַשְׁקֵט, הַשְׁקָטָה, שְׁתִיקָה. Jemanden in der Stille wegschicken שָׁלַח אִישׁ חֶרֶשׁ.

Stillen, das Blut עָצַר בְּדַם הַנִּגָּל; (fig.) das Brausen des Meeres — הִשְׁבִּחַ שְׁאוֹן הַיָּם; Jemands Zorn, הֵשִׁיב חֲמַת אִישׁ; den Streit הַשְׁקֵט הָרִיב; den Durst שָׁבַר צִמְאוֹ; den Hunger מִלֵּא נַפְשׁוֹ הָרְעֵבָה.

Stillschweigen, הַחֲרֵשׁ, הַחֲשֵׁה.

Stillschweigen, das, *שְׁתִיקָה.

Stillstand, der, des Mondes, der Sonne הָעֵת אֲשֶׁר בָּהּ יַעֲמֹד הַיָּרֵחַ, הָעֵת אֲשֶׁר בָּהּ יִדֹּם הַשֶּׁמֶשׁ, s. Waffenstillstand.

Stimmung, die, du bist in keiner guten, פָּנֶיךָ נִזְעָמִים, סַר וְזָעֵף אַתָּה.

Stimme, die, 1) eig. קוֹל, plur. קוֹלוֹת. Die Stimme hören lassen הַשְׁמִיעַ, נָתַן קוֹלוֹ. Sie hat eine schöne — קוֹלָהּ נָעִים, עָרֵב. 2) Die Mehrheit der Stimmen *רֹב הַדֵּעוֹת.

Stimmen, 1) die Harfe ist gut gestimmt *מֵיתָרֵי הַכִּנּוֹר מְתוּחִים כַּמִּשְׁפָּט. 2) Er ist fröhlich gestimmt לִבּוֹ טוֹב עָלָיו.

Stümper, der, s. Pfuscher.

Stündlich, *בְּכָל שָׁעָה וְשָׁעָה.

Stinken, בָּאַשׁ, הִבְאִישׁ, הִזְנִיחַ.

Stinken, das, בְּאֹשׁ, s. Gestank.

Stift, der, zum Zeichnen חֶרֶט.

Stiftshütte, die, אֹהֶל מוֹעֵד, מִשְׁכַּן הָעֵדוּת.

Stiften, Frieden עָשָׂה שָׁלוֹם; Streit, Zank, הִרְחִיר רִיב, גֵּרָה, שִׁלַּח מְדָנִים.

Stiefbruder, der, er ist mein בֶּן אָבִי, בֶּן אִמִּי הוּא, אָחִי חוֹרְגִי הוּא.

Stiefsohn, der, er ist ihr, בֶּן אִישָׁהּ הוּא; er ist sein, בֶּן אִשְׁתּוֹ הוּא, *בְּנוֹ חוֹרְגוֹ הוּא.

Stieftochter, die, sie ist meine, בַּת אִשְׁתִּי, בַּת אִישִׁי הִיא, *בִּתִּי חוֹרַגְתִּי הִיא.

Stiefmutter, die, seine, אֵשֶׁת אָבִיו, *אִמּוֹ חוֹרַגְתּוֹ; ihre, אֵשֶׁת אָבִיהָ, *אִמָּהּ הוֹרַגְתָּהּ.

Stiefvater, der, mein, בַּעַל אִמִּי, *אָבִי חוֹרְגִי.

Stiefkind, das, seine Stiefkinder, בְּנֵי אִשְׁתּוֹ וּבְנוֹתֶיהָ; ihre — בְּנֵי אִישָׁהּ וּבְנוֹתָיו.

Stiefschwester, die, sie ist meine, בַּת אָבִי הִיא; im Kodex mit dem Zusatze אַךְ לֹא בַּת אִמִּי; von der Mutter her בַּת אִמִּי הִיא, *אֲחוֹתִי חוֹרַגְתִּי הִיא.

Stück, das, 1) ein Stück Holz בּוּל עֵץ. 2) Von zerlegtem Fleische בֶּתֶר, נֵתַח. Stücke, בְּתָרִים, נְתָחִים, גְּזָרִים. 3) Ein Stück Brod פַּת לֶחֶם. Zerstücke es in Stücke פָּתוֹת אֹתָהּ פִּתִּים; 4) Ein Stück Feigenkuchen פֶּלַח דְּבֵלָה. 5) Ein Kleid in zwei Stücken zerreißen קָרַע בֶּגֶד לִשְׁנַיִם קְרָעִים. 6) Stücke Silber רַצֵּי כֶסֶף. 7) Ein Stück Feld חֶלְקַת הַשָּׂדֶה, חֶלְקָה. 8) Zehn Stück Rindvieh עֲשָׂרָה בָקָר. 9) Auch in diesem Stücke will ich dich begünstigen נָשָׂאתִי פָנֶיךָ גַּם לַדָּבָר הַזֶּה. 10) Etwas von freien Stücken thun הִתְנַדֵּב לַעֲשׂוֹת דְּבַר־

Stückweise verkaufen, Aepfel מָכַר הַתַּפּוּחִים לְאֶחָד אֶחָד. Gebräuchlich in der Umgangssprache, לַאֲחָדִים, s. Einzeln.

Stückwerk, das, unser Wissen ist יְדִיעָתֵנוּ אֵינֶנָּה שְׁלֵמָה.

Stückchen, das, *חֲתִיכָה קְטַנָּה.

Stückeln, s. Zerstückeln.

Sticken, mit Seide רָקַם בְּמֶשִׁי. Gestickte Kleider רִקְמוֹת.

Sticker, der, רֹקֵם.

Stickerin, die, אִשָּׁה רֹקֶמֶת.

Stickerei, die, 1) die Kunst חָכְמַת הָרִקְמָה. 2) Etwas Gesticktes רִקְמָה, מַעֲשֵׂה רֹקֵם.

Stier, der, פַּר, פַּר; ein junger, פַּר בֶּן בָּקָר. Stiere פָּרִים.

Stürmisch, das stürmische Meer הַיָּם הַסֹּעֵר, יָם נִגְרָשׁ. Das Meer wird immer stürmischer הַיָּם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר.

Stürmen, sie stürmen heran, um mich zu zerstäuben יִסְעֲרוּ לַהֲפִיצֵנִי.

Stirn, die, מֵצַח. Stirnen מִצְחוֹת. Sie haben eine freche Stirn חִזְקֵי מֵצַח הֵמָּה, חֲזַק מִצְחָם, מִצְחָם נְחוּשָׁה.

Stirnband, das, טוֹטָפוֹת, *תְּפִילִין.

Stirnbinde, die königliche, כֶּתֶר מַלְכוּת.

Stürze, die, צָמִיד, s. Deckel.

Stürzen, neut. 1) vom Pferde, vom Thurme, aus dem Fenster — נָפֹל מֵעַל הַסּוּס, מִן הַמִּגְדָּל, בְּעַד הַחַלּוֹן. Wenn er auch fällt, stürzt er nicht כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל. Das Laster jagt ihn, bis er stürzt רַע יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפֹת. Sie stürzten und konnten nicht wieder aufstehen דֹּחוּ וְלֹא יָכְלוּ קוּם. Der Profet wird mit dir — וְכָשַׁל גַּם נָבִיא עִמְּךָ. Das vom Berge stürzende Wasser הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִן הָהָר. 2) Er stürzte in das Zimmer נִדְחַף וּבָא הַחֶדְרָה. Er stürzte aus dem Hause נִדְחַף לָצֵאת מִן הַבַּיִת.

Stürzen, act. 1) Jemanden zu Boden הַפֵּל אִישׁ אַרְצָה; von einem Felsen הַשְׁלֵךְ אִישׁ מֵרֹאשׁ הַסֶּלַע; in eine Grube הַשְׁלֵךְ, הוֹרֵד אִישׁ אֶל הַשַּׁחַת. Sich ins Schwert, ins Wasser — נָפֹל עַל חַרְבּוֹ; אַבֵּד נַפְשׁוֹ בַּמַּיִם. Du stürztest seinen Thron zu Boden כִּסְאוֹ לָאָרֶץ מִגַּרְתָּ. Die neue Regierungsweise stürzte den Minister הַמֶּמְשָׁלָה הַחֲדָשָׁה הוֹרִידָה אֶת פְּקִיד נְצִיב הַמֶּלֶךְ (oder) מִמִּשְׁמֶרֶת פְּקוּדָתוֹ; 2) fig. Jemanden vom Throne, הוֹרֵד אִישׁ מִכִּסֵּא מַלְכוּתוֹ; von seinem hohen Posten הַדִּיחַ אִישׁ מִשְּׂאֵתוֹ; in's Unglück, הַדִּיחַ עַל אִישׁ הָרָעָה. Gott hat die Macht zu helfen und zu, יֵשׁ כֹּחַ בֵּאלֹהִים לַעְזוֹר וּלְהַכְשִׁיל. Sein eigener Rath stürzt ihn תַּשְׁלִיכֵהוּ עֲצָתוֹ. Sich in Lebensgefahr — הַשְׁלֵךְ נַפְשׁוֹ מִנֶּגֶד.

Stäubchen, das, Inseln hebt er weg wie ein — אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל.

Stäuben. עַפֵּר בֶּעָפָר.

Steig, der, נָתִיב, שְׁבִיל, s. Pfad.

Steigen, 1) auf einen Berg עָלֹה עַל, אֶת הָהָר; aus dem Bette יָרֹד מֵעַל הַמִּטָּה. Er kann keine Treppen mehr — אֵין בּוֹ כֹּחַ לַעֲלוֹת בַּמַּעֲלוֹת; 2) fig. das Wasser steigt יִגְאוּ, יִגְבְּרוּ הַמַּיִם, s. Wachsen. Der Wein steigt mir in den Kopf עֲבָרַנִי הַיַּיִן. Er ist seit einigen Jahren sehr hoch gestiegen גָּדֵל, נִשָּׂא מְאֹד זֶה שָׁנִים מִסְפָּר. Das Korn steigt täglich יִרְבֶּה מְחִיר הַדָּגָן יוֹם וָיוֹם.

Steigern, eine Waare, הַרְבֵּה מְחִיר הַמַּעֲרָב, הוֹקַר אֶת מְחִיר הַסְּחוֹרָה (מֵאֲשֶׁר הָיְתָה בַּתְּחִלָּה).

Steil, das Steile wird zur Fläche (nach Einigen), הָיָה הָרְכָסִים לְבִקְעָה. Der Berg ist steil הָהָר גָּבוֹהַּ וְתָלוּל.

Stein, der, 1) eig. אֶבֶן. Steine אֲבָנִים. 2) In der Blase *צְמִירְתָא, חוֹמַרְתָּא.

Steinalt, שְׂבַע יָמִים.

Steineiche, die, תִּרְזָה.

Steinbock, der, יָעֵל, (das Weibchen) יַעֲלָה; אַקּוֹ. Steinböcke יְעֵלִים.

Steinbruch, der, ganze Steine vom Steinbruche אֶבֶן שְׁלֵמָה מַסָּע.

Steinhart, חָזָק, יָצוּק כְּמוֹ אָבֶן.

Steinhauer, der, חֹצֵב אֶבֶן.

Steinhaufen, der, גַּל אֲבָנִים, מַרְגֵּמָה. Die Steinhaufen גַּלִּים.

Steinwurf, der, הַשְׁלָכַת הָאֶבֶן*.

Steinig, der Weg ist, יֵשׁ אֲבָנִים בַּדֶּרֶךְ.

Steinigen, Jemanden, סָקֹל, סַקֵּל אִישׁ (בָּאֲבָנִים), רָגֹם אִישׁ, רָגֹם אִישׁ אֶבֶן, בָּאֶבֶן, בָּאֲבָנִים.

Steinicht, חָזָק כְּמוֹ אָבֶן.

Steinmetz, der, חֹצֵב אֶבֶן.

Steinern, ein steinerner Mörser מְדוֹכַת אֶבֶן.

Steinschneider, der, חָרַשׁ אֶבֶן, plur. חָרָשֵׁי אֶבֶן.

Steiß, der, שֵׁת, plur. שְׁתוֹת.

Steuer, die, מֶכֶס.

Steuereinnehmer, der הַמֵּרִים אֶת הַמֶּכֶס.

Steuerbar, אֲשֶׁר יוּרַם מִמֶּנּוּ מֶכֶס.

Steuermann, der, רַב הַחֹבֵל, מוֹלִיךְ הַסְּפִינָה.

Steuern, 1) einem Uebel, s. Abhelfen, Einhalt thun, 2) s. Rudern.

Steuerfrei, חָפְשִׁי.

Steif, meine Glieder sind, יַעַמְדוּ בַדַּי בִּשְׂרִי, s. Starr, Starren.

Steifen, sich auf Etwas, הִסָּמֵךְ עַל, s. Verlassen 4).

Steg, der, 1) s. Steig, Pfad. 2) Eine schmale Brücke über ein Flüßchen oder einen Graben גֶּשֶׁר קָטֹן, גַּמְלָא.

Städtisch, כְּדֶרֶךְ יֹשְׁבֵי עָרִים.

Städtchen, das, עִיר קְטַנָּה, עִיר מִצְעָר.

Städter, der, יוֹשֵׁב עִיר, הַיּוֹשֵׁב בָּעִיר.

Stehlen, Geld, גָּנֹב, גַּנָּב כֶּסֶף. Etwas Gestohlenes גְּנֵבָה. Ein bei Nacht gestohlenes Schaf שֶׂה גְּנֻבַת לָיְלָה; (fig.) die meine Worte stehlen, Einer von dem Andern מְגַנְּבֵי דְבָרַי אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ. Einem das Herz stehlen (ihn täuschen), גְּנֹב לֵב אִישׁ.

Stehler, der, s. Hehler.

Stehen, 1) eig. עָמֹד, עָמֹד עַל רַגְלָיו, קוּם. Gedenke, wie ich vor dir stand זְכֹר עָמְדִי לְפָנֶיךָ. Sie stürzen, wir aber stehen הֵמָּה נָפְלוּ וַאֲנַחְנוּ קַמְנוּ. Der Mann, der neben ihr steht הָאִישׁ הַנִּצָּב עָלֶיהָ. Stehen bleiben עָמֹד. Das Pferd bleibt nicht stehen, wenn die Trompete ertönt הַסּוּס לֹא יַאֲמִין כִּי קוֹל שׁוֹפָר. Die Haare stehen mir zu Berge תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי. Laß den Becher auf dem Tische — אַל תָּסֵר אֶת הַכּוֹס מֵעַל הַשֻּׁלְחָן. Stehendes Wasser מַיִם אֲשֶׁר לֹא יִזֹּלוּ. Wie er geht und steht אֵין לוֹ כִּי אִם הַבְּגָדִים אֲשֶׁר עַל בְּשָׂרוֹ. 2) Sich an einem Orte befinden. Die Kuh steht im Stalle הַפָּרָה בָּרֶפֶת הִיא. Die Augen stehen ihm voll Thränen עֵינָיו מְלֵאוֹת דִּמְעָה. Das steht in der Bibel הַדָּבָר הַזֶּה כָּתוּב בְּסִפְרֵי הַקֹּדֶשׁ. Das Haus steht nicht mehr הַבַּיִת אֵינֶנּוּ. So lang die Welt steht, s. Welt. 3) In Verbindung mit Vorwörtern. Er steht auf dem Punkte abzureisen יָחִישׁ לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ. Das steht bei Gott הַדָּבָר הַזֶּה בְּיַד אֱלֹהִים הוּא. Ich stehe bei ihm in Gunst, in Gnaden מָצָאתִי חֵן בְּעֵינָיו, יָטָּה עָלַי, אֵלַי חַסְדּוֹ. Für Jemanden gut stehen, s. Bürgen. Das steht nicht in meiner Macht אֵין לְאֵל יָדִי לַעֲשׂוֹת זֹאת. Jemanden nach dem Leben — s. Trachten, Nachstellen. Unter Jemanden — הָיֹה תַּחַת יַד אִישׁ. 4) Es steht ihm frei, es zu thun oder nicht אִם טוֹב בְּעֵינָיו לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר יַעֲשֶׂנּוּ, וְאִם לֹא יֶחְדָּל. Ich stehe dir zu Gebote אֶעֱשֶׂה כִּרְצוֹנְךָ, כַּאֲשֶׁר תְּפַקֵּד עָלָי. 5) Wie steht es mit deinem Bruder? הֲשָׁלוֹם לְאָחִיךָ אוֹ לוֹ. Es steht schlecht mit ihm רַע לוֹ. 6) Dieses Kleid kommt mir hoch zu stehen רַב הַמְּחִיר אֲשֶׁר בּוֹ קָנִיתִי אֶת הַבֶּגֶד הַזֶּה. 7) Dieses Kleid steht dir gut יִדְבַּק הַבֶּגֶד הַזֶּה אֶל בְּשָׂרְךָ.

Stehen, das, עֲמִידָה.

Stätte, die heilige הַמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ. Die Begräbniß-Stätte מְקוֹם הַקְּבָרִים, חֲצַר מָוֶת, בֵּית עוֹלָם, s. Ort, Platz, Stelle.

Stets, תָּמִיד.

Stechen, 1) mit einer Gabel in das Fleisch הַכֵּה בַּמַּזְלֵג אֶת הַבָּשָׂר; von der Schlange נָשֹׁךְ, שׁוּף. Zuletzt sticht er wie eine Otter אַחֲרִיתוֹ כְּצִפְעֹנִי יַפְרִישׁ. Er stach ihn in die Weichen, הִכָּהוּ אֶל הַחֹמֶשׁ. Er hat sie todt gestochen דְּקָרָהּ וּמֵתָה. Ich habe mich mit einem Messer in die Hand gestochen בָּא רֹאשׁ הַשַּׂכִּין בְּכַפִּי וּנְקָבָהּ. Die Sonne stach ihn auf das Haupt הִכְּתָה הַשֶּׁמֶשׁ עַל רֹאשׁוֹ. 2) Es sticht mich in den Nieren כִּלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן. 3) In Kupfer stechen פַּתֵּחַ פִּתּוּחִים עַל לוּחַ נְחֹשֶׁת.

Stellung, die, der Planeten, מַעֲרֶכֶת הַמַּזָּלוֹת. Seine ehrenvolle Stellung im Leben מַעֲמָדוֹ בְּכָבוֹד בַּחַיִּים.

Stelle, die, 1) er weicht nicht von seiner לֹא יָמִישׁ מִמְּקוֹמוֹ. Verlaß nicht deine — מְקוֹמְךָ אַל תַּנַּח. Jeder bleibe an seiner Stelle שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו. Die Stelle, wo die Füße der Priester fest standen מַצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים הָכִין. Er stellte mich wieder auf meine — וַיַּעֲמִידֵנִי עַל עָמְדִי. Er reißt dich weg von deiner — מִמַּעַמְדְךָ יֶהֶרְסְךָ. 2) Stellen

aus einem Buche übertragen הֶעְתֵּק דְּבָרִים מִדִּבְרֵי הַסֵּפֶר. 3) Amt. Ich habe meine Stelle wieder erhalten הֱשִׁיבוּ אֹתִי עַל כַּנִּי. 4) Er regierte an seiner — מָלַךְ תַּחְתָּיו. 5) Gehe auf der Stelle hin לֵךְ שָׁמָּה כַּיּוֹם, s. Sogleich.

Stellen, 1) Jemanden, הֶעֱמֵד אִישׁ; eine Leiter auf die Erde, הַצֵּב סֻלָּם אַרְצָה. Sie stellten die Lade in das Zelt הִצִּיגוּ אֶת הָאָרוֹן בְּתוֹךְ הָאֹהֶל. Der Vorbeter stellte die Gesetzrolle in die Bundeslade הַחַזָּן הִצִּיג אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה אֶל תּוֹךְ אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ. Stelle den Stuhl an die Wand תֵּן, שִׂים אֶת הַכִּסֵּא אֵצֶל הַקִּיר. Er stellte sich neben mich נִצַּב, הִתְיַצֵּב עָלַי. Er stellte sich ihm in den Weg, als er aus Egypten zog שָׂם לוֹ בַּדֶּרֶךְ בַּעֲלוֹתוֹ מִמִּצְרַיִם. 2) Einem eine Falle — טָמַן פַּח לְאִישׁ; 3) s. Probe, Rede. 4) Sich krank, fremd, reich stellen הִתְחַלָּה, הִתְנַכֵּר, הִתְעַשֵּׁר.

Stellvertreter, der, מְמַלֵּא מְקוֹם אִישׁ*, s. Vertreten 3).

Stelze, die, קַב*, plur. קַבַּיִן, Leute, die auf Stelzen gehen בַּעֲלֵי קַבַּיִן*.

Stemmen, ihr stemmt euch auf euer Schwert עֲמַדְתֶּם עַל חַרְבְּכֶם. Er stemmte sich auf seine vornehme Stellung im Leben יִבְטַח עַל מַעֲמָדוֹ הַמְצֻיָּן בַּחַיִּים, s. Stützen.

Stängel, der, an Früchten עֹקֶץ, s. Flachsstängel.

Steppe, die, אֶרֶץ צִיָּה.

Steppenbewohner, die, צִיִּים, יֹשְׁבֵי צִיִּים.

Stecken, der, מַקֵּל, plur. מַקְלוֹת.

Stecken, neut. 1) der Nagel steckt in der Wand הַיָּתֵד תְּקוּעָה בַקִּיר. Sein Spieß steckte in der Erde חֲנִיתוֹ מְעוּכָה בָאָרֶץ. Die Pfeile des Allmächtigen stecken in mir חִצֵּי שַׁדַּי עִמָּדִי. 2) Er ist im Kothe stecken geblieben טָבַע בַּטִּיט; (fig.) er hat mich in der Noth stecken lassen עֲזָבַנִי בְּעֵת צָרָתִי.

Stecken, act. den Degen in die Scheide, הָשֵׁב הַחֶרֶב אֶל נְדָנָהּ; die Nadel in ein Kleid, יִתְחַב הַמַּחַט בַּבֶּגֶד; den Nagel in die Wand תָּקַע הַיָּתֵד בַּקִּיר; Ein Licht auf den Leuchter, הֶעֱלָה נֵר עַל הַמְּנוֹרָה. 2) Die Hand in den Busen הֵבִיא יָדוֹ אֶל חֵיקוֹ; eine Speise in den Mund הֵבִיא אֹכֶל אֶל פִּיו. Jemanden einen Ring an den Finger נָתַן טַבַּעַת עַל יַד אִישׁ. 3) Jemanden ins Gefängniß, נָתַן אִישׁ אֶל בֵּית הַכֶּלֶא. Man hat sie in Gefängnisse gesteckt הָחְבְּאוּ בְּבָתֵּי כְלָאִים. 4) Eine Stadt in Brand, שִׁלַּח, הִצִּית עִיר בָּאֵשׁ.

Sterblich, alle Menschen sind, הַמָּוֶת הוּא סוֹף כָּל אָדָם. Alle sterblichen Wesen כָּל בָּשָׂר.

Sterbliche, der, אֱנוֹשׁ.

Sterblichkeit, die, 1) erinnere dich deiner, זְכֹר כִּי הַמָּוֶת הוּא סוֹפֶךָ. 2) Die Sterblichkeit in diesem Jahre ist groß יָמוּתוּ אֲנָשִׁים רַבִּים בַּשָּׁנָה הַזֹּאת.

Sterbebett, das, sein — הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלֶיהָ מֵת.

Sterbehaus, das, בֵּית אֵבֶל.

Sterbetag, der, יוֹם הַמָּוֶת. Sein — יוֹם מוֹתוֹ.

Sterbejahr, das, des Königs, שְׁנַת מוֹת הַמֶּלֶךְ.

Sterbelied, das, קִינָה עַל מוֹת אִישׁ.

Sterben, מוּת, גָּוַע, הֵאָסֵף אֶל עַמָּיו, אֶל אֲבוֹתָיו, הָלַךְ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ. An einer Krankheit, auf dem Schlachtfelde — מוּת בָּחֳלִי, מוּת הַמַּגֵּפָה, נָפַל בַּמִּלְחָמָה. O daß ich statt deiner gestorben wäre! מִי יִתֵּן מוּתִי תַחְתֶּיךָ. Eines natürlichen Todes — מוּת כְּמוֹת כָּל הָאָדָם. Er ist eines gewaltsamen Todes gestorben הוּמַת, אִבֵּד נַפְשׁוֹ. Einem Sterbenden Trost zusprechen נַחֵם אִישׁ בְּעֵת מוֹתוֹ.

Sterbenskrank, dein Vater ist, אָבִיךָ חֹלֶה לָמוּת.

Sterbekleid, das, תַּכְרִיכֵי הַמֵּת*.

Sterbestunde, s. Todesstunde.

Stern, der, כּוֹכָב. Sterne כּוֹכָבִים.

Sternbild, das, des Steinbockes, מַזַּל גְּדִי*. Die Sternbilder מַזָּרוֹת, מַזָּלוֹת*.

Sterndeuter, der, הַחוֹזֶה בַכּוֹכָבִים, s. Astrolog.

Sternhell, eine sternhelle oder sternenhelle Nacht הַלַּיְלָה אֲשֶׁר בּוֹ הַכּוֹכָבִים יַגִּיהוּ אוֹרָם.

Sternwarte, die, מִצְפֶּה*, מִגְדַּל רֹאֵי מַהֲלַךְ הַכּוֹכָבִים.

Sternkundige, der, s. Astronom.

Sternkunde, die, s. Astronomie.

Stärkung, die, für einen Ermatteten, דְּבַר הַמֵּשִׁיב אֶת נֶפֶשׁ הֶעָיֵף.

Stärke, die, 1) Kraft, גְּבוּרָה, עֹז, עֹצֶם, עָצְמָה. Du, meine Stärke! אֱיָלוּתִי. 2) Zum Steifen der Wäsche *עֲמִילָה.

Stärken, Jemanden, הֶחֱזִיק, חִזֵּק, הֶעֱצִים, גִּבֵּר אִישׁ. Die Weisheit stärkt den Weisen הַחָכְמָה תָּעֹז לֶחָכָם. Sich das Herz, סָעַד לִבּוֹ, s. Laben.

Strahl, der, die Strahlen der Sonne קַרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ, s. Blitzstrahl, Lichtstrahl.

Strahlen, das Licht strahlt über sie אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם. Von Zion strahlt Gott einher מִצִּיּוֹן אֱלֹהִים הוֹפִיעַ. Sein Angesicht strahlte קָרַן עוֹר פָּנָיו.

Strang, der, חֶבֶל. s. Seil, Strick.

Stranguliren, s. Hängen, Erdrosseln.

Strand, der, des Meeres, שְׂפַת הַיָּם.

Stranden, das Schiff ist gestrandet נִשְׁבְּרָה וְנִלְחֲצָה הָאֳנִיָּה בֵּין סְעִיפֵי סְלָעִים.

Straße, die, 1) Weg, דֶּרֶךְ. 2) Gasse רְחוֹב, חוּץ, שׁוּק. Straßen רְחוֹבוֹת, חוּצוֹת, שְׁוָקִים. Die Königsstraße דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.

Straßenecke, die, רֹאשׁ, פִּנַּת חוּצוֹת.

Straßenkoth, der, טִיט חוּצוֹת.

Straßenräuber, der, הָאִישׁ הַגֹּזֵל, הַשּׁוֹדֵד אֶת עֹבְרֵי דֶרֶךְ. Die Straßenräuber פָּרִיצִים.

Strafbar, er ist, רָשָׁע הוּא, s. Schuldig.

Strafgerichte, die, Gottes, שְׁפָטֵי אֱלֹהִים; sie üben עָשָׂה שְׁפָטִים.

Strafwürdig; ein strafwürdiges Verbrechen עָוֹן פְּלִילִי, עָוֹן פְּלִילִים.

Strafe, die, 1) eine üble Folge für ein Vergehen מִשְׁפָּט, פְּקֻדָּה. Der Ungestüm wächst, wenn du die Strafe erläßest גְּדָל חֵמָה נֹשֵׂא עֹנֶשׁ. Dieß ist die Strafe Egyptens זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרָיִם. Meine Strafe ist zu groß, um sie zu ertragen גָּדוֹל עֲוֹנִי מִנְּשׂוֹא. Die Strafe Gottes traf ihn יַד יְיָ הָיְתָה בּוֹ. 2) Geldstrafe. Er legte dem Lande eine Strafe auf נָתַן עֹנֶשׁ עַל הָאָרֶץ.

Strafen, Jemanden am Leibe, am Gelde, עָנַשׁ אִישׁ, לְאִישׁ; ein Kind mit der Ruthe, יַסֵּר הַיֶּלֶד בַּשֵּׁבֶט. Ich werde sie mit Feuer und Schwert, אִשָּׁפֵט אִתָּם בְּאֵשׁ וּבְחָרֶב. Gott hat ihn gestraft יָצְאָה בוֹ יַד יְיָ. Wir wähnten, er sei von Gott gestraft חֲשַׁבְנֻהוּ נָגוּעַ אֱלֹהִים.

Straff, ein straffes Seil חֶבֶל מָשׁוּךְ עַד מְאֹד. Ziehe die Saiten nicht zu straff an (fig.) אַל תַּעֲמוֹד עַל דַּעְתְּךָ יוֹתֵר מִדַּי.

Strapaze, die, עָמָל, תְּלָאָה, s. Beschwerlichkeit.

Stracks, חִישׁ מַהֵר, s. Schnell.

Stroh, das, תֶּבֶן. Wie man Stroh zerstampft כְּהִדּוֹשׁ מַתְבֵּן.

Strohhalm, der, קְנֵה הַשִּׁבֳּלִים.

Strohfeuer, das, תֶּבֶן הַבֹּעֵר אַךְ רֶגַע בָּאֵשׁ. Seine Liebe ist nur Strohfeuer (fig.) אַהֲבָתוֹ לֹא תִמָּשֵׁךְ.

Strotzen, das Euter strotzt von Milch צָבוּ שְׁדֵי הַפָּרָה מֵחָלָב. Der Beutel strotzet von Geld הַכִּיס מָלֵא כֶסֶף עַד מְאֹד.

Strom, 1) Fluß, נָהָר. Ströme נְהָרִים, נְהָרוֹת, יִבְלֵי מַיִם. 2) Die Strömung im Flusse שִׁבֹּלֶת הַנָּהָר; 3) (fig.) Ströme Blutes vergießen, שָׁפַךְ דָּם כַּמַּיִם. Ströme von Thränen פַּלְגֵי דְמָעוֹת.

Strömung, die, und die Strömung (des Meeres) umfängt mich וְנָהָר יְסֹבְבֵנִי.

Strömen, es strömt das Wasser aus den Wolken זֹרְמוּ (זָרְמוּ) מַיִם עָבוֹת; (fig.) zu ihm strömen alle Völker וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם.

Strudel, der, laß mich von dem Strudel nicht wegspülen אַל תִּשְׁטְפֵנִי שִׁבֹּלֶת מַיִם.

Strumpf, der, plur. die Strümpfe *דַּרְדְּסִין.

Strunk, der, *קֻלַּח, קַלְחָא.

Struppig, sein Haar ist, שְׂעַר רֹאשׁוֹ מְסֻמָּר.

Strauch, der, שִׂיחַ, plur. שִׂיחִים.

Straucheln, כָּשַׁל, הִכָּשֵׁל; über ein Holz, כָּשַׁל בָּעֵץ.

Straucheln, das, Jemanden zum Straucheln bringen הִכְשִׁיל אִישׁ; der Gegenstand des Strauchelns מִכְשׁוֹל, plur. מִכְשֹׁלִים.

Strauß, der, 1) der Vogel בַּת הַיַּעֲנָה. Strauße

יְעֵנִים, בְּנוֹת יַעֲנָה. Des Straußes Fittig כְּנַף רְנָנִים. 2) Von Blumen צְרוֹר פְּרָחִים. Die Sträuße צְרוֹרוֹת פְּרָחִים.

Striegel, der, קַרְצוֹף* מַגְרֶדֶת, מַקְרֵדָה.

Striegeln, קַרְצֵף* קָרֵד.

Striegeln, das, קִרְצוּף*.

Strich, der, 1) Linie, קַו*, שִׂרְטוּט. 2) Ein Strich Landes חֶבֶל הָאָרֶץ.

Strieme, die, חַבּוּרָה, חֲבוּרָה.

Strick, der, חֶבֶל. Stricke חֲבָלִים, s. Seil.

Streu, die, von Stroh, für die Schafe תֶּבֶן פָּרוּשׂ לְמַרְבַּץ צֹאן.

Streusand, der, אֲבַק סְפָרִים*.

Sträuben, 1) es sträubt sich jedes Haar an meinem Leibe תְּסַמֵּר שַׂעֲרַת בְּשָׂרִי. 2) Sich sträuben, Etwas zu thun הִתְאַמֵּץ לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת דָּבָר.

Streit, der, 1) Zank, רִיב, מָדוֹן. 2) Vor Gericht דִּין, רִיב. 3) Kampf מִלְחָמָה. Da war Streit in den Thoren אָז לָחֶם שְׁעָרִים.

Streitaxt, die, מַפִּיץ.

Streitbare Männer, אַנְשֵׁי צָבָא, אַנְשֵׁי חַיִל, שֹׁלְפֵי חֶרֶב.

Streitwagen, der, רֶכֶב, רֶכֶב בַּרְזֶל.

Streitsache, die, רִיב, s. Rechtssache.

Streitsucht, die, רוּחַ מְדָנִים.

Streitsüchtig, er ist, אִישׁ מָדוֹן הוּא.

Streitig, die streitige Sache הַדָּבָר אֲשֶׁר יָרִיבוּ עָלָיו. Einem Etwas streitig machen רוּב עִם אִישׁ עַל דָּבָר.

Streitigkeiten, die, דִּבְרֵי רִיבֹת. Streitigkeiten schlichtet das Loos מִדְיָנִים יַשְׁבִּית הַגּוֹרָל.

Streiten, 1) Kämpfen, לָחַם. Mit Jemanden, לָחַם אֵת, לְ; הִלָּחֵם עִם, בְּ, אֶל, עַל; שָׂרָה עִם, שׂוּר אֶל. 2) Mit Worten, רוּב עִם אִישׁ, s. Zanken. 3) Das Streitet wider die Vernunft הַדָּבָר* הַזֶּה מִתְנַגֵּד אֶל הַשֵּׂכֶל.

Streich, der, s. Schlag, Hieb. 1) Er hat zehn Streiche bekommen הֻכָּה עֶשְׂרָה. 2) Einem einen Streich spielen הִתְחַכֵּם לְאִישׁ, s. Ueberlisten. Ein boshafter Streich מַעֲשֵׂה אִישׁ רָע.

Streichen, einem Kinde die Backen הֶעֱבִר כַּפּוֹ עַל לְחָיֵי הַיֶּלֶד לְשַׁעֲשַׁע אֹתוֹ.

Streichen, neut. 1) die Vögel streichen הַצִּפֳּרִים נוֹדְדִים מִקִּנֵּיהֶם. Die Luft streicht durch die Zimmer הָרוּחַ הֹלֵךְ בְּתוֹךְ הַחֲדָרִים. 2) Durch die Felder שׁוֹטֵט בַּשָּׂדוֹת. 3) Der Garten streicht bis an den Fluß יִמְחֶה הַגַּן עַל הַנַּחַל, s. Streifen.

Streichen, act. 1) Butter auf das Brod מָרַח חֶמְאָה עַל הַלֶּחֶם. Ziegel, לָבַן לְבֵנִים. Gott streichte ihn aus dem Buche der Lebenden אֱלֹהִים יִמְחֶה זִכְרוֹ מִסֵּפֶר הַחַיִּים. 2) Die Segel, הוֹרִד, הִשְׁפִּיל נֵס הָאֳנִיָּה. 3) Ein Kind mit Ruthen, — der Vater streichte sein Kind mit einer Ruthe הָאָב יִיַּסֵּר אֶת בְּנוֹ בַּשֵּׁבֶט.

Sträußchen, das, צְרוֹר פְּרָחִים קָטֹן.

Streichstein, der, s. Probierstein.

Streuen, Blumen auf den Weg זָרַק פְּרָחִים עַל הַדֶּרֶךְ. Sie streueten Staub über ihre Häupter זָרְקוּ עָפָר עַל רָאשֵׁיהֶם. Samen, s. Ausstreuen.

Streifen, der, Oberdeutsch, der Streif, s. Strich. Er schälte daran weiße Streifen פִּצֵּל בָּהֵן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת.

Streifen, neut. 1) die Grenze streift an der Küste des Meeres וּמָחָה הַגְּבוּל עַל כֶּתֶף יָם. 2) Räuber streifen durch den Wald יִפְשְׁטוּ שֹׁדְדִים בַּיַּעַר. Wir streiften in die Mittagsgegend פָּשַׁטְנוּ הַנֶּגֶב; s. Umherstreifen.

Streifen, act. 1) mit Streifen versehen. Gestreifte Schafe צֹאן עֲקֻדִּים. Etwas Gestreiftes עָקֹד. 2) Den Ring vom Finger הֶעֱבִר טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ; einen Hasen, s. Abbalgen.

Streifzug, der, die Knechte David's kamen von einem, עַבְדֵי דָוִד בָּאוּ מֵהַגְּדוּד. Sie haben Streifzüge unternommen יָצְאוּ גְדוּדִים לִשְׁלֹל שָׁלָל.

Streben, nach Weisheit, בִּקֵּשׁ חָכְמָה בְּעָמָל וִיגִיעָה. Der Prediger strebet nach gefälligen Worten בִּקֵּשׁ קֹהֶלֶת לִמְצֹא דִּבְרֵי חֵפֶץ.

Streng, er ist, קָשֶׁה הוּא. Ein strenger König soll über sie herrschen מֶלֶךְ עַז יִמְשָׁל בָּם. Eine